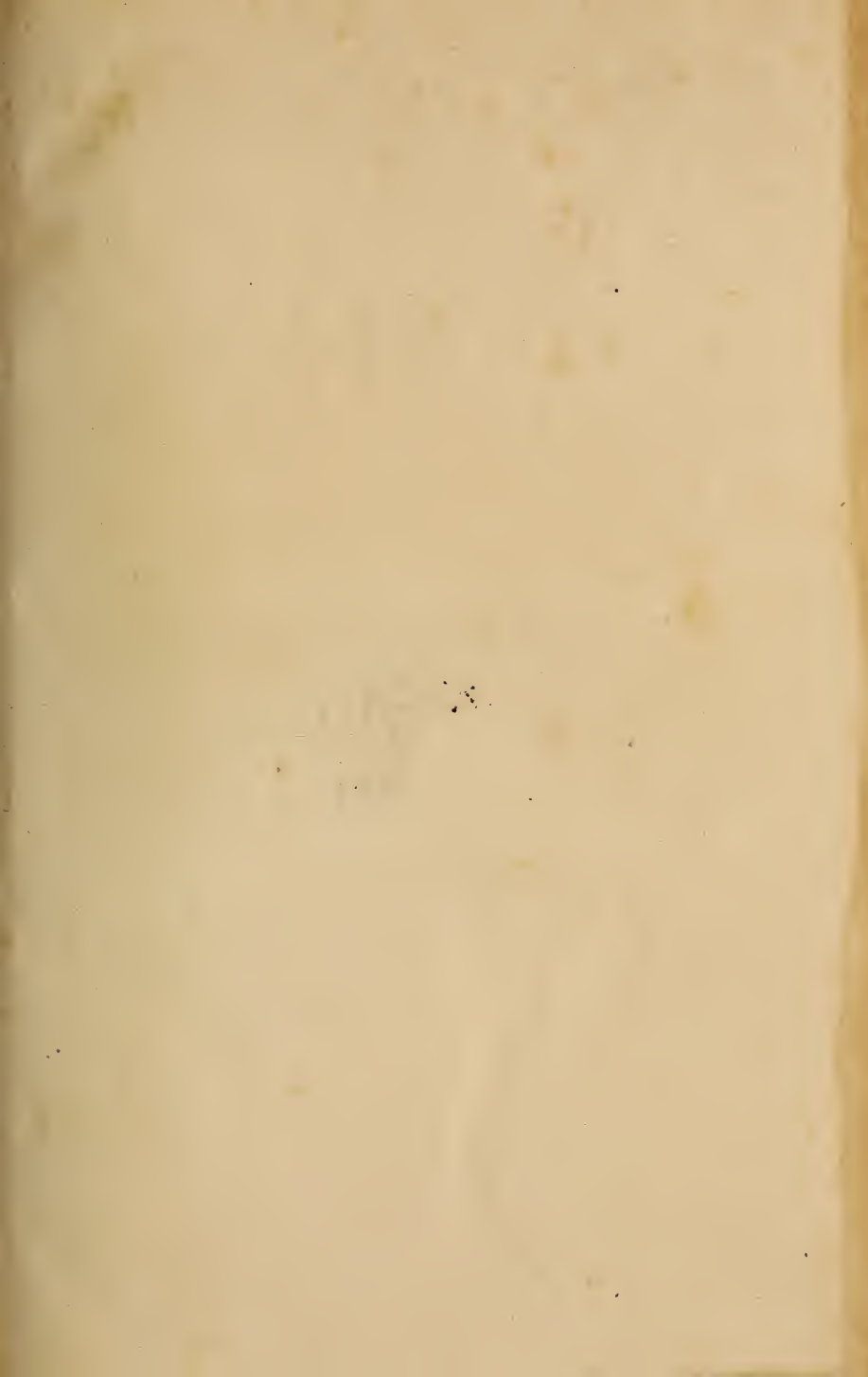

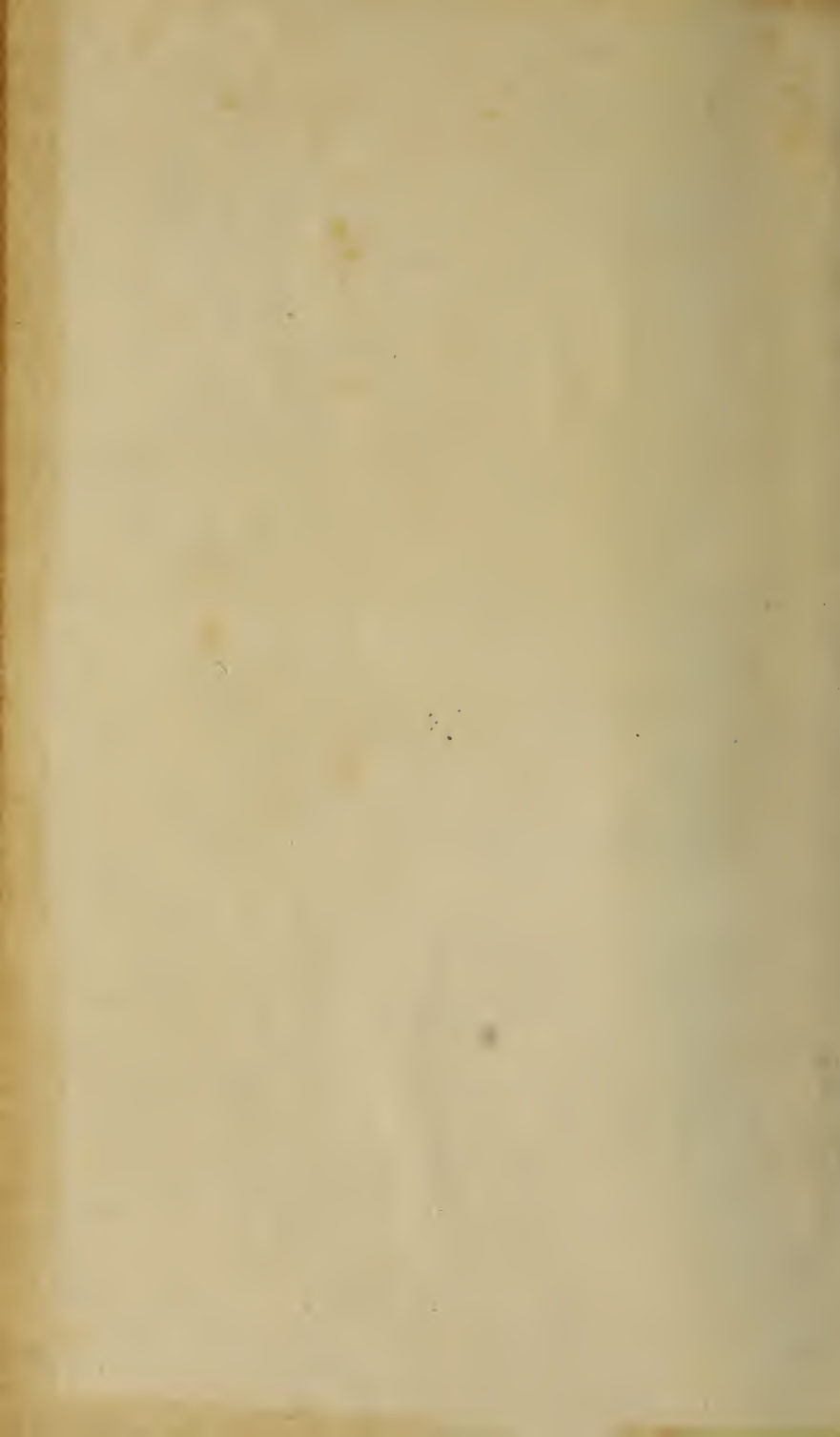
LIBRARY OF CONGRESS.

Chap. PJ 4831

No. . B7
- 1824

UNITED STATES OF AMERICA.

LEXICON
HEBRAICUM ET CHALDAICUM;

COMPLECTENS

VOCES OMNIMODAS

QUÆ IN SACRIS BIBLIIS EXSTANT:

EXEMPLORUM BIBLICORUM COPIA,

ET

LOCORUM DIFFICILIUM

EX HEBRÆORUM COMMENTARIIS EXPLICATIONE,

AUCTUM ET ILLUSTRATUM.

ACCESSERUNT,

LEXICON BREVE

RABBINICO-PHILOSOPHICUM,

ET

INDEX LATINUS.

STUDIO

JOANNIS BUXTORFII.

EDITIO NOVA, SEDULO RECENSITA.

GLASGUÆ:

E PRELO ACADEMICO,

TYPIS ET CURA ANDRÆ ET JOANNIS M. DUNCAN,
IMPENSIS RICARDI PRIESTLEY; HURST, ROBINSON ET SOC.; GUL.
BAYNES ET FIL.; GEO. COWIE ET SOC.; GEO. OFFOR; ET
RICARDI BAYNES; LONDINI: NECNON R. M. TIMS; DUBLINII.

1824.

PJ4831

.B7

1824

LECTORI

S.

TYPOGRAPHI.

BUXTORFII LEXICON, nunc primum e prelo Britannico labans, in manus tibi, lector amice, tradimus; viri quidem de omnibus, literis sacrosanctis indagantibus, optime merentis. Quid in evulgando efficere conati sumus, paucis dicere oportet.

Menda typographica haud pauca, tum in verbis et punctis Hebraicis, tum in Scripturarum citationibus Sacrarum, furtim et gradatim in editi-nes priores serpsisse invenimus. Editiones, Basileæ anno 1621, et Amstelodami 1654, impressas, inter sese, et operi adaucto Jos. Montaldi, 4 tom. Romæ 1789, gnaviter contulimus; Taylori Concordantias, Libros denique Divinos, in dies agitavimus; et, quatenus oculi multis recensionibus valuerunt, maculas omnes extrudere valde elaboravimus. Indicum singulorum laudationes, foliorum seriei nostrorum, per totum ordinavimus.

Omnia feliciter peracta fuisse, proculdubio, nos jactare haud decet; sed si, in rebus tam periculosis, hic illic lapsi simus, indulgentiam, lector benigne, non denegabis.

Formâ et nitore typographico, æque ac in usu, mutuo adaptati sunt liber hicce et BYTHNERI LYRA PROPHEtica, quæ e prelo nostro anno superiore exivit. Laboribus illis et cæteris, literis orientalibus et humanioribus, doctorum gratiâ, ut adhuc gavisus sumus, gaudeamus!

*Ex Æd. Typog. Acad. Glasg. }
Ipsis Kalendis Januarii, 1824. }*

דברי הספר אל-עין הקורא

אלי סורי	הבחורים	קרבו כל הג'	ערים ערים
נופת תפופ'	נה שפתותי	עם אלה הד'	ברים ברים
בי הוסדו	כל-המליון	שבין כ"ד הס'	פרים פרים
באתי מוּגָה	שבעתום	קר ייני מש'	מרים מרים
נסמן עלי	מראה מקום	ממליון בק'	דרים דרים
הדפוס יפה	מכלול יופי	לא סר בין הג'	זרים זרים
דרך ישראל	מכשול הוסר	תחזו בו מי'	שרים שרים
פי האלם	אפתח אפכת	עיני כל ה'	עברים עורים
רבים אחיט	אם ישמעו	אם אחר נמ'	סרים סרים
אתן לקח	במעט מקח	אל-משמעתי	שרים שרים

GENEROSISSIMIS

ET

ILLUSTRIBUS DOMINIS,

D. ADOLPHO, D. ARNOLDO JUSTO,

D. GUILHELMO HENRICO,

FRATRIBUS GERMANIS,

COMITIBUS IN BENTHEIM, TECKLEBURG, STEINFURT ET LIMPURG

DOMINIS IN RHEDA, WEFELINGHOFEN, ALPEN ET HELFFENSTEIN :

LIB. BARONIBUS IN LENNEP :

PÆFECTIS HÆREDITARIIS COLONIENSUM, ETC.

DOMINIS SUIS CLEMENTISSIMIS GRATIAM ET PACEM A DEO

PRECATUR

JOHAN. BUXTORFIUS.

INTER infinita Dei clementissimi in ecclesiam, cujus et vos illustres et generosissimi D. D. comites, tutores estis, collata dona, linguarum donum tantum est, ut eo, tanquam medio accommodatissimo, Dei vivi et veri, cœli terræque creatoris, ipsiusque sanctissimi verbi cognitio inter gentes infideles, ab ecclesia et republica Israëlîs remotas, eruperit, propagata et conservata sit. Primitus enim Dei cognitio purior et perfectior vigebat tantum in populo uno, circumscripta linguâ unâ, nempe Hebræâ in populo Hebræo, quem solùm Deus pro suo beneplacito, ex omnibus aliis mundi populis, in peculium sibi elegerat, et fœdus gratiæ, verbo scripto comprehensum, cum ipso inierat. Cùm verò populus iste progressu temporis, majori ex parte perfidus et refractarius fieret, statuit Deus pertinacissimâ populi malitiâ et ingratitude offensus, fœdus suum tantum in reliquis fidelibus conservare, et in refractariorum locum exterâs gentes assumere, easque ad sui agnitionem vocare. Hoc mediatè factum, et equidem consilio Dei suspiciendo ac

providentia admirabili. Subtraxit Judæis immorigeris animarum pastores prophetas, sustulit reges tutores corporum, et conservatores tranquillitatis publicæ. Inde res ipsorum cœperunt magis magisque pessum ire, religio concidere, sectæ irrupere, cultus verus Dei labascere et in fictitium converti. Tunc nulla pax domi, horribilis exagitatio foris: rapiabantur, distrahebantur inter vicinas gentes, ac inter eas Ægyptiis et Græcis adeo familiares facti sunt, ut et linguam Græcam singulari Dei consilio addidicerint. Interea suscitatur Deus animum Ptolomæi, Ægyptiorum regis, quem Philadelphum cognominarunt, ut cùm esset omnium scientiarum et sapientium virorum amantissimus et cupidissimus, ac aliquot centena millia librorum ex toto orbe collegisset; res quoque Hebræorum sibi describi, ac maximè legem ipsorum pernoscere cuperet. Quid fit? impetrat ab Eleazare summo Judæorum pontifice septuaginta duos selectissimos viros, qui Sacram Scripturam ex Hebræa in Græcam linguam ipsi transtulerunt, idque circa annum cclxxx ante natum Christum. Rex ingenti gaudio affectus, eos re benè gestâ, cum muneribus amplissimis Hierosolymam remittit. Hic demum prima fundamenta conversionis gentium infidelium ad Deum jaciuntur; hic cognitionis Dei inter gentes sparguntur semina, quæ paulatim in culmum assurgere, et postmodum irrigante Christo et apostolis, in segetem uberrimam excrescere debebant: hic quæ ter mille et aliquot centenos annos a condito mundo gentes latuerant, communi et longè lateque tum patente linguâ innotescunt: hic thesaurum salutis gentes accipiunt ab iis, qui eas abominabiles, et ne terrâ quidam dignas antea judicaverant. Singulare scilicet hoc fuit Dei consilium, ut illi ipsi, qui Messiam, Christum Dominum, spreturi et rejecturi erant, Christum gentibus amplectendum manifestarent: ut verbum, quod sibi solis a Deo concreditum semper gloriati erant, nunc ultrò et fideliter cum gentibus communicarent. Scilicet, ut Eusebius scribit, ne si post Christi adventum id faciendum fuisset, vel ex invidia, quâ erga Christum et Christo fidentes laborarunt, Sacram Scripturam occultassent, vel corruptam dedissent, vel illorum, qui versuri eam fuissent, fides dubia apud posteros semper mansisset. Quàm avidè autem ea acceptata, et latè divulgata fuerit, docent Christi tempora, quibus adè in ecclesiis pervulgata erat, ut jam verbum Dei planè ab Hebræis ad Græcos transiisse visum fuerit. Hæc itaque verbi divini inter gentes, per translationem ex lingua Hebræa in linguam Græcam propagati, exoptata et salutaria fuere initia.

Christo in plenitudine temporis mundo exhibito, ut Dei nomen celebre ab oriente in occidentem usque redderetur. rursus beneficio linguarum opus fuit, ut Christus cuique genti et nationi secundum suam linguam

prædicaretur et innotesceret. Quocirca anno Christi xxxiv in festo Pentecostes Judæis ex omnibus nationibus Hierosolymis congregatis, ac diversis linguis utentibus, Spiritus Sanctus in apostolos cælitùs mittitur, “et cœperunt loqui aliis linguis, prout Spiritus ille dabat eis effari,” ut est Actor. II. 4. ita ut singulæ nationes eos suâ linguâ loquentes, maximo cum stupore audirent et intelligerent. Locuti etiam sunt postea omnium istarum gentium linguis, ad quas egressi sunt, ut Christum prædicarent.

Post apostolos verbum Dei scriptum, Veteris quidem Testamenti, Septuaginta interpretum versione Græcâ, Novi autem ab evangelistis et apostolis itidem Græcâ linguâ comprehensum, in ecclesiis populi Dei permanet, cujus puritas beneficio linguæ Hebraicæ conservata fuit.

Circa annum Christi cxxix, sub Imperatore Ælio Hadriano, Aquila Ponticus ex gentili Christianus, ex Christiano Judæus factus, Judæorum linguam, id est, Hebraicam discit, ac de novo Vetus Testamentum ex Hebræo in linguam Græcam transfert. De hoc Hieron. in Epist. ad Pamachium: “Aquila proselytus et contentiosus interpres, non solum verba, sed etymologias verborum transferre conatus est,” etc. et Com. in Iesaiam cap. IV. “De Aquila autem non miror, quòd homo eruditissimus linguæ Hebraicæ, et verbum è verbo exprimens,” etc.

Anno Christi clxxx, sub Imp. Commodo innotuit Theodotionis Pontici interpretatio Græca, de qua Epiphanius lib. de Mensuris: “Post hunc circa secundi Commodi regnum, Theodotion quidam Ponticus, ex sectatoribus Marcionis hæresiarchæ Sinopitæ, infensus et ipse illius hæresi, et ad Judaismum declinans, et circumcisis, et Hebræorum linguam ipsorumque elementa edoctus, privatim etiam ipse interpretationem et pleraque consonanter cum Septuaginta duobus, edidit.”

Anno Christi cc, sub Imperatore Severo, Symmachus à Samaritanis ad Judæos in Christum credentes (appellantur Judæi, quòd circumcisionem retinerent) deficiens, novam Sacræ Scripturæ interpretationem Græcam edidit. De hoc Hieron. in cap. XXXII. Jer. scribit, quòd “non verbum ex verbo, ut ante ipsum Aquila, sed sententias sententiis juxta intelligentiæ ordinem expresserit.”

Anno Christi ccxix, Imper. Anton. Caracalla, scribit Epiphanius, inventam esse in urbe Jericho aliam Sacræ Scripturæ ex Hebræo in Græcum interpretationem, quæ quinta editio appellata fuit.

Anno Christi ccxxx, denuo nova reperta est interpretatio, quæ sexta editio dicta. De hac Epiphanius citato libro: “post hunc regnavit Alexander filius Mamææ annos tredecim: in medio horum temporum inventa est sexta editio in Nicopoli ad orientem sita.”

Origenes circa hæc tempora, studio conservandæ Sacræ Scripturæ in ecclesia adductus, conjunxit primùm quatuor priores Græcas, LXX, Aquilæ, Theodotionis et Symmachi, ita ut columnis oppositis sibi responderent, eaque appellata fuere Biblia Tetrapla. Postmodùm præmittens illis textum Hebraicum Hebraicis characteribus scriptum, et eundem Græcis literis exaratum, appellavit ea Hexapla. Denique cùm in ventæ essent quinta et sexta editiones, eas quoque prioribus, distinctis columnis, addidit, unde emanarunt Octopla, ut Epiphanius dicto loco prolixè explicat.

Circa annum Christi ccc et paulò ulteriùs, LXX interpretum translatio emendata fuit per Lucianum martyrem et Hesychium. De his Hieronymus in præfat. lib. Paral. sic scribit: “ Alexandria et Ægyptus in Septuaginta suis Hesychium laudat auctorem: Constantinopolis usque Antiochiam, Luciani martyris exemplaria probat: mediæ inter has provinciæ Palæstinos codices legunt, quos ab Origine elaboratos Eusebius et Pamphilus evulgarunt, totusque orbis hac inter se trifaria varietate compugnat.” De Luciano martyre scribit Eusebius: “ Ipse omnes libros sacros rursus sumpsit, et ex lingua renovavit Hebraica, quam ipsam sciebat quoque accuratissimè, in eis corrigendis plurimùm laboris conferens.”

Circa annum Christi cccc Hieronymus Stridonensis, omnium Christianorum primus, cùm ante viginti annos Hierosolymis à Judæis linguam Hebræam discere cœpisset, Biblia Hebræa in linguam Latinam transtulit, et in occidentales Ecclesias verbum Dei propagavit. Translatio ipsius longè lateque ab ecclesiis acceptata fuit. Post Hieronymi tempora studium linguarum sacrarum diu cessasse videtur: unde non tantùm translatio ipsius graviores depravationes passa est, quàm nunquam antea Biblia Græca, (quæ subinde suos cultores et restauratores habuere) sed et in universa doctrina ecclesiæ, horrendæ tenebræ obortæ sunt, quæ ad mille ferè annos durarunt.

Anno Christi mccc Nicolaus Lyranus Hebraicè peritissimus, Biblia Latina commentariis quidem illustravit, at de textu Latino cum fonte Hebræo conferendo, parum aut nihil ab eo tentatum est.

Tandem Deus clementer ecclesiæ suæ misertus, excitavit circa annum MD linguarum studiosissimos et peritissimos viros, qui turbatorum lacuum pertæsi, Scripturam Sacram ex fontibus Hebræis abluerunt, eamque vero suo nitore restituere, agminatim conati sunt.

Anno Christi MDXV in Hispania prodiit insigne opus Biblicum Complutense, studio Francisci Simenii, Archiepiscopi Toletani.

Sequenti anno, editum est in Italia Psalterium Octoplum, Hebraicè, Græcè, Arabicè, Chaldaicè, cum tribus versionibus Latinis, et commentario

ex Hebræis potissimum scriptoribus elaborato, per Aug. Justinianum Genuensem, episcopum Nebiensem.

Anno Christi MDXXVIII in Gallia Santes Pagninus Lucensis post Hieronymum primus, Biblia Hebræa integra in Latinum fidelissimè convertit.

Anno MDXXXIV in Germania Sebastianus Munsterus, et paulò post, Sebastianus Castalio, similiter magna fide et diligentia Biblia Hebræa Latinè interpretati sunt.

Anno MDXLIH prodiit versio Latina Leonis Judæ, Theologi Tigurini, religione et fide summâ elaborata.

Anno MDLXVIII insecuta sunt Biblia regia Hispanica, Hebraica, Chaldaica, et Græca, cum totidem Latinis versionibus, studio incredibili, labore et diligentia admirabili, ac laude Regis sempiternâ, per Ariam Montanum adornata.

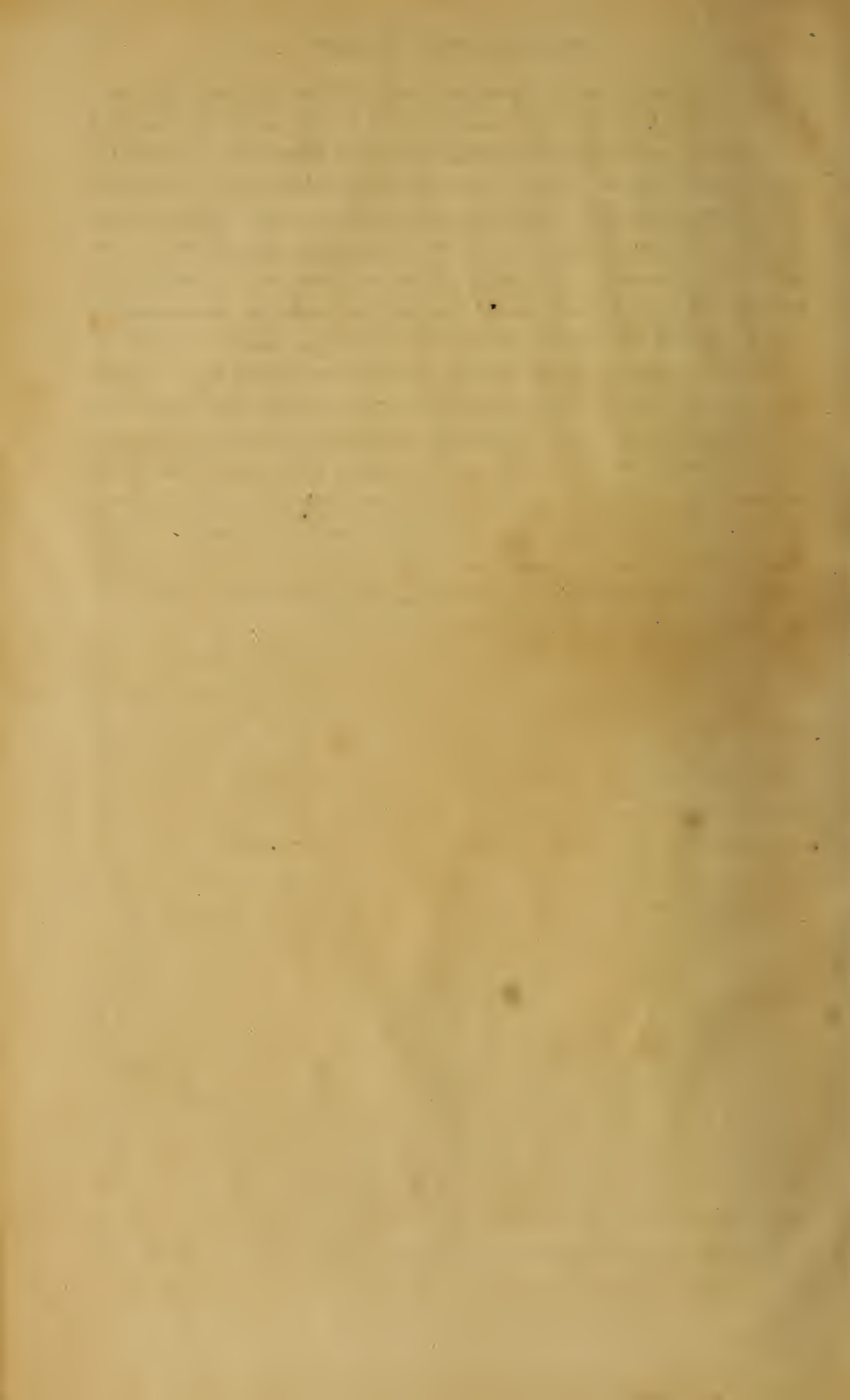
Postremò, viri incomparabiles Immanuel Tremellius et Franciscus Junius, suam quoque versionem, perpetuis textûs notis diligentissimè illustratam, ecclesiæ exhibuerunt. Præter hosce publicos in universam ecclesiam redundantes labores, privatim etiam singulæ penè nationes in sua lingua vernacula, versiones biblicas hoc seculo consecutæ sunt.

Vidimus verbum Dei per beneficium cognitionis linguæ Hebraicæ inde à tempore LXX interpretum, à trib. sc. fermè seculis ante natum Christum, in sua puritate conservatum, aut cum longinquitate temporis et librarium incuriâ depravatum esset, ad suam puritatem, quantum quidem divina gratia humanæ concessit industriæ, ad hæc usque tempora reductum esse. Quantâ itaque laude digni sunt etiam illi, qui studium Hebraicum inter Christianos illustrarunt et propagarunt? Inter hos post Hieronymi tempora, Christianorum primus fuit Johannes Capnion Phortzensis vulgò Reuchlin dictus, U. J. D. et Maxim. Imperatoris ac Eberhardi primi Wirtebergens. Ducis consiliarius, et totius Sueviæ triumvir. Hic anno Christi 1494 edidit librum de verbo mirifico, arcanâ Hebræorum sapientiâ refertum: anno 1506 grammaticam et lexicon Hebraicum, et decennio post, libros tres de arte Cabalistica. Hunc attigerunt in Hispania Petrus Galatinus: in Italia Felix Pratensis, Daniel Bombergus, Elias Levita Judæus Germanus Romæ tunc degens: in Gallia Santes Pagninus, Guilhelmus Postellus, Franciscus Vatablus: subsecuti sunt Johannes Mercerus, Cornelius Bertramus, Ant. Rodolphus Cephalerius: in Germania Sebastianus Munsterus, Johannes Forsterus, Paulus Fagius, Johannes Avenarius et plurimi alii, qui vel præceptis vel lexicis, ve utroque Hebraicum studium mirum in modum propagarunt. Adeò potens isto seculo fuit Dei erga ec-

clesiam suam gratia, ad tam densas mille annorum tenebras discutiendas et profligandas.

Jam verò, ut ad vos illustres et generosissimos DD. Comites, propiùs sermonem dirigam, cùm divinæ providentiæ placuerit, me ex omnibus minimum, ad docendam linguam Hebræam in celeberrima Basileensi Academia vocare, studui pro viribus. Spartam nactam exornare, et assiduitate augere. Etsi autem meæ mihi tenuitatis in hisce studiis probè conscius sim, tamen monente apostolo, “ ut quisque accepit donum, ita alius in alium illud subministrantes, boni estote dispensatores variæ Dei gratiæ,” 1 Pet. IV. 10. volui quoque qualiacunque dona mihi ex gratia concessa, ad publicam utilitatem conferre. Adornavi nunc breve hoc Lexicon Hebraicum et Chaldaicum ad usum studiosorum theologiæ, qui magnæ molis libros circumferre nequeunt. In ea voces omnes Veteris Testamenti, quatenus illud Hebraicè et ex parte Chaldaicè conscriptum fidâ curâ explicantur. Non pauca etiam loca obscura et difficilia illustrantur. In subsidium adhibui Chaldæos et Hebræos interpretes, priscos et recentiores, quotquot mihi illorum copia esse potuit. Ex illorum auctoritate quàm sæpissimè lux infertur locis ab interpretibus nostris diversimodè redditis. Huncce meum laborem qualemcunque vobis, generosissimi DD. Comites, inscribere et dedicare volui, tum, ut esset testimonium publicum memoris et grati mei animi, pro favore summo ac singulari multiplicique benevolentia et clementia erga me vestra, quam ante viginti annos primùm in illustri schola Nassovia, deinde hîc Basileæ, postremò etiam Argentinæ, magno meo cum gaudio expertus sum. Quæ benevolentia vestra, ut perpetuam apud me memoriam pro merita est, ita eandem quoque in posterum erga me constantem futuram, haud dubius spero. Altera causa, quoniam divina clementia vobis dedit, ut sitis in eorum numero, qui ecclesiæ et scholarum, fidi et liberales dicuntur et sunt nutritii: quâ virtute quæ major in principe et in eminentia constituto dominatore esse potest? Præclarum profecto *κατ’ ὄρωμα* per inclytum parentem vestrum D. Arnoldum benedictæ memoriæ. Filius Dei præstitit, quòd sublato in sublime Veritatis Vexillo ecclesiam inter tot turbas et immania rerum discrimina reformarit, et illustrem Scholam Steinfurtanam, inter tot hostiles incursiones, direptiones, depopulationes prudenter fundarit, liberaliter ornarit, feliciterque erexerit. Eò non tantùm pietatis in Deum, et fidei in patriam fidosque ac charos patriæ accolat, sed et benevolentia erga externos remotiores, testimonium editum est luculentissimum. Vigent enim illic nunc variæ doctrinæ erudita studia, aluntur in præcipuis scientiis viri clarissi-

mi et doctissimi, fluunt undique juvenes et studiosi literarum flagrantissimi. Audivi, vidi, novi, qui non tantum ex hisce Helvetiæ partibus sed et ex aliis nationibus inde redeuntes, liberales studiorum fructus illic acquisitos prædicarent. Hanc laudem pietate fundatam, in longinquum profitebitur subsecutura posteritas. Quare cum vos ipsi, generosissimi Comites, variarum linguarum et rerum cognitione optimè imbuti, ad pietatis et doctrinarum præclara studia conservanda, cum paterna institutione, tum proprio pietatis zelo, summè propensi sitis, optimam spem concipio, fore ut et hosce meos conatus ad studium theologiæ, quod in vera intelligentia verbi divini lingua Hebræa et Græca conscripti, fundamentum habet, promovendum, benignè et clementer approbaturi sitis. Quod cum de vobis intellexero, abundè magnum horum studiorum fructum consecutus videbor. Oro autem Filium Dei, Jesum Christum, ut det vobis diu videre terram vestram pace, concordia, religione, disciplina florentem, ad Dei gloriam et ecclesiæ bonum. Scripsi Basileæ, 17 Aug. anno Domini MDCVII.

JOHANNIS BUXTORFII

EPITOME

R A D I C U M

HEBRAICARUM ET CHALDAICARUM.

אבב

א

אבב

אבב אבב, nomen masc. *culmus, spica mutica*, Ex. IX. 31. *arista virens*, Lev. II. 14. Inde mensis אבב, Ex. XIII. 4. id est, *Martius*, quasi mensis spicarum, quia hordeum legitur tunc fuisse spicatum, Exod. IX. 31.

אב, m. *viror, virens, fructus recens*, formæ אבב cum affixo, **אבב**, *in virore suo*, Job. VIII. 12. plurale constructum, **אבב**, *in virentia vallis*, Cant. VI. 11.

אבב, m. Chal. idem: aff. **אבב**, *fructum ejus*, Dan. IV. 11. **אבב**, *et recens fructus ejus*, Dan. IV. 9, 11. ubi אבב est loco Dagesch. Radix אבב, *primum vel præcocem fructum producere*, legitur in Targum, Hos. IX. 10.

אבב *perit, interit*: partic. Benoni אבב, *periens, vel perdita*, Deut. XXXII. 28. in Pathach, propter constructionem, ut Aben Esra recenset. Fut. **אבב**, *peribit*, Prov. XIX. 9. in Tzere propter pausam. Chald. futur. **אבב**, *peribunt*, Jer. X. 11. Pih. **אבב**, *perire fecit, perdidit*: futurum **אבב**, *et perdidit te*,

Ezech. XXVIII. 16. pro **אבב** euphoniae causa. Hiph. præter. **אבב**, *et perdet*, Num. XXIV. 19. Futur. **אבב**, *perdam*, Jer. XLVI.

8. א radicali abjecto, et Cholem ex forma Kal, vel certè Chaldaica, assumpto. Chald. infinit. **אבב**, *ad perdendum*, Dan. II. 12. et in Aleph **אבב**, ver. 24. Futurum, **אבב**, *perdes*, ver. 24. **אבב**, *perderent*, ver. 18. in quibus א radicale mutatum in א, et ה characteristicum ex Hebraismo servatum, loco א. Hophal, præter. **אבב**, *perditum fuit*, Dan. VII. 11.

אבב, m. *perditio*, Num. XXIV. 20. quibusdam tamen manet participium Kal. Est forma **אבב**.

אבב, f. *res perdita, sive amissa*, Levit. V. 22. constr. **אבב**, *omni rei amissæ fratris tui*, Deut. XXII. 3.

אבב, m. *perditio, perditionis locus, interitus*, Job. XXVIII. 22. Prov. XV. 11.

אבב, f. idem, Prov. XXVII. 20. quod legitur **אבב**.

אבב, m. idem: constructum,

בְּאַבְדָּן מוֹלַדְתִּי, *in perditionem cogitationis meae*, Esth. VIII. 6. juxta Aben Ezzram.

אַבְדָּן, m. *perditio, perditionis, locus, interitus*, Esth. IX. 5. quod juxta R. D. Kimchi possit esse infinitum Pihel, cum ך paragogico et Dagesch ejecto.

אַבָּה *voluit, acquievit*: construitur sæpè cum dat. et ferè ad-dita negatione: præter. לֹא אָבָה לִי, *non acquievit mihi*, Ps. LXXXI. 12. וְלֹא אָבוּא, *et non voluerunt*, Ies. XXVIII. 12. cum א paragog. fut. אֶל תִּבְּא, *ne acquiescito*, Prov. I. 10. ubi prima radicalis abjecta, et ter-tia in א mutata est.

אַב, m. *pater*, a propensa volun-tate erga liberos, quasi benevolus dictus: item *auctor, inventor primus*, Gen. IV. 20. *doctor*, 2 Reg. II. 12. id est, רַבִּי juxta paraphrasten Chaldæum: *socer*, affinitate pater, 1 Sam. XXIV. 12. Tribuitur et re-gibus, principibus, heris, dominis, qui officio suis ministris, subditis aut domesticis, patrum loco sunt, ut 2 Reg. V. 13. Denique inclu-dit et avum et proavum, et plura-liter, quoslibet majores: constr. אָבִי et bis אָב, Gen. XVII. 5. aff. אֶת־אָבִי, *cum patre meo*, Gen. XIX. 34. cum Kametz ad differentiam for-mæ constructæ: plurale אָבוֹת, *pa-tres, majores*; constr. אָבוֹת: aff. אָבוֹתַי, *patres, vel majores mei*, Ps. XXXIX. 13. Chald. אָב, aff. אָבוּךְ, *pater tuus*, Dan. V. 11. אָבוּהִי, *pater ejus*, Dan. V. 2. אָבִי, *pater meus*, ver. 13. plurale אָבֹהֵי, *patrum meorum*, Dan. II. 23. cum Chirek loco Pathach: אָבֹהֵיךָ, *patrum tuo-rum*, Esr. IV. 15. אָבֹהֵינָא, *patres nostri*, Esr. V. 12.

אַבָּה, m. *voluntas, desiderium*:

עַם אֲנִיּוֹת אָבָה, *cum navibus desi-derii*, Job. IX. 26. id est, velocibus, in quibus homines citò compotes fiunt desiderii sui, perveniendo, quò volunt, et desiderant, ut explicat R. Levi Gerson, et R. David.

אָבִיוֹן, m. *egenus*, quasi deside-rans dictus: cùm enim sit attenuatus et bonis destitutus, semper habere desiderat, scribit R. Sal. Ex. XXIII. 6. et Deuter. XV. 4. aff. אָבִיוֹנֶךָ, *egeni tui*, Exod. XXIII. 6. plurale אָבִיוֹנִים et const. וְאָבִיוֹנֵי, *egeni*, Ex. XXIII. 11. aff. אָבִיוֹנֶיהָ, *egenos suos*, Ps. CXXXII. 15.

אָבִיוֹנָה, f. *appetitus, concupiscen-tia*, Eccles. XII. 5.

אָבִוִי, *heu, eheu*, Prov. XXIII. 29.

אָבִי, *ah, O*, optandi et desiderandi affectum significans, Job. XXXIV. 36. Quibusdam, voluntas mea: pa-ter mi.

אַבְחָה אַבְחָה, f. *cuspis, mucro*: const. אַבְחַת חָרֵב, *mucronem gladii*, Ez. XXI. 20. interpretes Hebræi variant: alius *terrorem*, alius *mac-tationem*, alius *clamorem* exponit, respiciendo ad radices אַבְחָה, *טבח, טבח*, per literarum commutationem. * בְּטַח אַבְטַחִים אַבְט * vide in בְּטַח.

אַבַּךְ Hithpah. הִתְאַבַּךְ, *ele-vari, elevare se*: futur. יִתְאַבְּכוּ, *elevabunt se*, juxta Aben Ezzram, Ies. IX. 17. Quidam, *in minutissimum pulverem abibunt*, quasi ab אָבַק אָבַק Caph et Koph permutatis.

אַבֵּל *lucit, in luctu fuit*: tri-buitur etiam metaphoricè inanima-tis. Præter. אָבֵל תִּירוֹשׁ, *luget mus-tum*, Ies. XXIV. 7. Hiph. הִיאֵבֵל, *lugere fecit, luctum attulit*. Præter. הִיאֵבֵלְתִי, *luctum attuli*, Ez. XXXI. 15. fut. וַיֵּאֲבֵל־חֵיל, *et luctum attulit*

munitioni, Thren. II. 8. Hithp. præt. **הַתְּאֵבֵל**, *luxit*, 1 Sam. XV. 35.

אֵבֵל, m. *lugens*; at 1 Sam. VI. 18. juxta paraphrasten Chald. et R. Salomonem, ponitur pro **אֵבֵן**, *lapis*, ut ex ver. 15. liquet: est et proprium nomen loci à luctu sic dicti, Gen. L. 11. const. **בְּאֵבֵל-אֵם**, *sicut lugens matris*, Ps. XXXV. 14. plural. **אֵבֵלִים**, *lugentes*: const. **לְאֵבֵלֵי צִיּוֹן**, *lugentibus Tzionis*, Ies. LXI. 3. Fœminin. plural. **אֵבֵלוֹת**, Thren. I. 4.

אֵבֵל, *luctus*, Gen. XXVII. 41.

אֵבֵל, *at, ast, sed, verùm, verum-tamen, immò.*

אֵבֵל, vide in **יָבֵל**.

אֵבֵן, f. *lapis*; metonymice, *pondus*, Deut. XXV. 13. *perpendicularium: massa*, ut *lapis plumbi*, Zach. V. 8. *Lapis stanni*, Zach. IV. 10. aff. **אֵבֵנוּ**, *lapidem suum*, 2 Reg. III. 25. Chald. **אֵבֵן**, *lapis*, Esr. V. 8. et forma emphatica **אֵבֵנָא**, Dan. II. 35. plur. **אֵבֵנִים**, f. *lapides, pondera, perpendicularia*: const. **אֵבֵנֵי שֹׁהַם**, *lapides onychis*, Ex. XXVIII. 9. aff. **אֵבֵנֵיהֶם**, *lapidum eorum*, Neh. III. 35. **אֵבֵנֶיהָ**, *lapides ejus*, Deut. VIII. 9.

אֵבֵנִים, m. d. *sellæ parturientium*, Exod. I. 16. *sellæ, tabulæ figulorum*, Jer. XVIII. 3.

אֵבֵנט, m. *balteus*, Levit. VIII. 13. aff. **וְאֵבֵנְטָהּ**, *et balteo tuo*, Ies. XXII. 21. plur. **אֵבֵנְטִים**, Exod. XXVIII. 40.

אֵבֵס *saginare*: particip. Pahul **אֵבֵס**, *saginat*, Prov. XV. 17. plur. **אֵבֵסִים**, 1 Reg. V. 3.

אֵבֵס, m. *præsepe*, quasi *sagina-*

torium: **בְּאֵין אֵלְפִים אֵבוּס בָּר**, *cùm non fuerint boves, præsepe mundum est*, Prov. XIV. 4. plur. cum aff. **אֵבוּסְיָהּ**, *præsepia tua*, Job. XXXIX. 9. quasi ab **אֵבוּס**.

מֵאֵבוּסִים, m. p. *granaria*: aff. **מֵאֵבֻסְיָהּ**, *granaria, horrea ejus*, Jer. L. 26.

אֵבֶק, m. *pulvis, pulvisculus*: const. **אֵבֶק רְגְלוֹ**, *pulvis pedum ejus*, Nah. I. 3. aff. **אֵבֶקֶם**, *pulvis eorum*, Ezech. XXVI. 10.

אֵבֶקָה, f. idem: unde const. **מִכָּל רֵבֶל אֵבֶקֶת רֵבֶל**, *præ omni pulvere aromatarii*, Cant. III. 6.

נִאֵבֶק, niph. *luctari*, quòd hoc in pulvere fieret, unde, *fulvâ luctantur arenâ*, apud Virgil. Et, *in arenam descendere*. Futurum **וַיִּאֵבֶק**, *et luctatus est*, Genes. XXXII. 25. infin. cum aff. **בְּהֵאֵבֶקוּ**, *in luctando ipsum*, Gen. XXXII. 26.

אֵבֵיר, m. *robustus, fortis*, *potens, validus*: const. **אֵבֵיר יַעֲקֹב**, *robustus Jacobi*, Gen. XLIX. 24. **אֵבֵיר יִשְׂרָאֵל**, *fons Israël*, Ies. I. 24.

אֵבֵיר, m. idem: **בְּאֵבֵיר**, *ut potentissimus*, Ies. X. 13. pro **בְּאֵבֵיר**, et juxta Masorethas legendum **בְּבֵיר** Plur. **אֵבֵירִים**, *robusti*: synecdochice *tauri, juveni, equi*, quòd his robur competat, unde, *fortes invertant tauri* apud Virgil. Et, *non fortitudine equi delectatur*, Ps. CXLVII. 10. const. **אֵבֵירֵי בָּשָׁן**, *robusti juveni Baschanis*, Psal. XXII. 13. aff. **אֵבֵירֵי**, *fortes meos*, Thren. I. 15.

אֵבֶר, m. *penna, ala*, quòd in iis robur avium sit, **אֵבֶר בִּיוֹנָה**, *alas quasi columbæ*, Psal. LV. 7.

אֲנֶרֶה, f. *penna, ala*, Job. XXXIX. 13. aff. אֲבָרְתוֹ, *alas suas*, Deut. XXXII. 11. plur. cum aff. אֲבָרְתֶיהָ, *pennæ ejus*, Psalm. LXVIII. 14. הָאֲבִיר, Hiph. *volare: futurum* יֵאֲבָרְנֵץ, *volabit accipiter*, Job. XXXIX. 26.

אֲנָדָה, f. *fasciculus*, metaphorice; *cuneus, agmen militum*: constr. אֲנָדַת אֲזוּב, *fasciculus hyssopi*, Exod. XII. 22. aff. וְאֲנָדַתוֹ, *et cuneum suum*, id est, hominum et animalium turmas, Amos IX. 6. plur. אֲנָדוֹת, *fascès, sarcinæ*, Ies. LVIII. 6.

אֲנָזוּ אֲנֹ, m. *nux*, juxta Hebræos interpretes communiter, Cant. VI. 11. quidam, *tonsio, putatio, collocatio*, quasi à בָּזוּ.

אֲנָל, m. *gutta*: plural. constr. אֲנָלֵי טָל, *guttas roris*, Job. XXXVIII. 28.

אֲנָם, m. *stagnum*, Ies. XXXV. 7. plur. אֲנָמִים, *stagna*, Ies. XLII. 15. constr. וְאֲנָמֵי־מַיִם, *et stagna aquarum*, Ies. XIV. 23. aff. אֲנָמֵיהֶם, *stagna eorum*, Exod. VII. 19. ex quibus Dagesch euphoniæ causâ ejectum est, aut sunt à forma אֲנָמִים inquit Kimchi.

אֲנָמוֹן, m. *juncus*, à stagnis, in quibus crescit, Ies. LVIII. 5. *cor-tina, ahenum majus*, Job. XLI. 12. quomodo et יָם, *mare*, ad vas amplum refertur ut est suo loco.

אֲנָן, f. *crater*, Cant. VII. 3. pl. בְּאֲנָנוֹת, *in crateribus*, Exod. XXIV. 6.

אֲנָפִים, masc. p. *alæ*; metaphorice, *agmina*, quomodo La-

tinis alæ equitum, alæ legionum dicuntur. aff. אֲנָפָיו, *agmina ejus*, Ezech. XII. 14.

אֲנָר, *collegit, conguessit, comportavit*: præter. אֲנָרָה בְּקִצִיר, *comportat in messe*, Prov. VI. 8. partic. אֲנָר בְּקִיץ, *congregans in æstate*, Prov. X. 5.

אֲנָרָה, vide in גָּר. אֲנָרַת, fœm. *epistola, literæ*, sic dictæ quòd in ea variæ res comportentur, Neh. VI. 5. Chald. אֲנָרָא, f. *epistola*, Esr. IV. 8. emph. אֲנָרַתָא, ver. 11. plur. אֲנָרֹת, *epistolæ*, Neh. II. 7. aff. אֲנָרֹתֶיהָ, *litteras suas*, Neh. VI. 17.

אֲנָרְטָל, m. *pelvis, pollubrum*: plur. const. אֲנָרְטָלֵי זָהָב, *pelves aureæ*, Esræ I. 9.

אֲנָדָב, Hiph. הֵאֲדִיב, *cruciavit*. infin. וְלֵאֲדִיב, *et ad cruciandum*, 1 Sam. II. 33. vide גָּאָב.

אֲנָדָם, *rubere, rubrum, rufum esse*: præter. אֲנָדְמוּ, *rubebant*, Thren. IV. 7. Pyh. part. מְאָדָם, *rubricatus*, Nahum II. 4. plur. מְאָדָמִים, *rubricatæ, rubefactæ*, Ex. XXV. 5. Hiph. futurum יֵאֲדִימוּ, *si rubra fuerint*, Ies. I. 18. Hithp. futurum בְּיִתְאָדָם, *cùm rubescit*, Prov. XXIII. 31.

אֲנָדָם, m. *ruber, rufus, rubicundus*: plur. אֲדָמִים, *rubentes*, 2 Reg. III. 22. fœmin. אֲדָמָה, *rufa*, Num. XIX. 2.

אֲנָדָם, m. *pyropus, rubinus, lapis pretiosus*, Exod. XXVIII. 17. et XXXIX. 10. Ezech. XXVIII. 13.

אֲנָדָם, m. *homo*, quia fuit creatus עֶפְרָה מִן הָאֲדָמָה, *pulvis ex terra*,

Gen. II. 7. Interdum generalitatem utriusque sexus significat, interdum distributivè, *quisque*, ut Levit. I. 2.

אֲדָמָה, c. terra, culta propriè, rubri sive argillacei coloris: const. אֲדָמַת קֹדֶשׁ, terra sanctitatis, Ex.

III. 5. aff. עֶבֶד אֲדָמָתוֹ יִשְׁבַּע לָחֶם, colens terram suam saturabitur pane, Prov. XII. 11. plur. אֲדָמוֹת, terræ, Psalm. XLIX. 12.

אֲדָמָדָם, *subrubidus*, Lev. XIII. 42. fœm. אֲדָמָדָת, *subrubida*, ver.

43. plur. אֲדָמָדָמוֹת, Lev. XIV. 37.

אֲדָן, m. *stylobates, basis*, Exod. XXXVIII. 27. plur. אֲדָנִים

et const. אֲדָנִי, Exod. XXVI. 37.

aff. וְאֲדָנֵיהֶם, et *stylobatas earum*, Exod. XXXVIII. 10. אֲדָנֵיהָ, *bases ejus*, Job. XXXVIII. 6.

אֲדוֹן, m. *dominus, de deo et hominibus*, Jos. III. 11. Mich. IV. 11. aff. אֲדוֹנִי, *dominus meus*, Gen. XXIII.

15. de Abrahamo: plur. אֲדוֹנִים, *domini*, dicitur de uno et pluribus. De uno Abrahamo, Gen. XXIV. 9.

Potiphare, Gen. XXXIX. 2. Pharaone, Gen. XL. 1. Josepho, Gen. XLII. 30. vide Jud. III. 25. 2 Sam. XX. 6. de uno deo, Ps. CXXXVI.

3. Mal. I. 6. const. אֲדוֹנִי. aff. אֲדוֹנֵי, *domini ejus, pro dominus ejus, passim.* Sic אֲדוֹנֵיךָ, *domini tui*, singulariter, Gen. XXIV. 51.

אֲדוֹנֵי, *domini mei*, cum Patach de hominibus; אֲדוֹנֵי cum Kametz, de deo et angelis divinis, et habet sensum singularem.

אֲדוֹן, Chal. *tunc*: בְּאֲדוֹן, *in tunc*, per pleonasmum, Dan. II. oritur ex Hebræo אָן vel אָוִי commutato

ן in ך.

אֲדָר Niph. part. נִאֲדָר, mag-

nificus, Exod. XV. 11. cum ם paragogico, נִאֲדָרִי, *magnificum exhibes te*, Ex. XV. 6. Hiph. הִאֲדָרִי, *magnificavit, magnificum reddidit*:

וְנִאֲדָרִי, et *magnificum reddidit*, Ies. XLII. 21.

אֲדָר, m. *magnificus: validus*. aff. אֲדָרוֹ, *magnificus ejus*, Jerem. XXX. 21. plur. אֲדָרִים, constr.

אֲדָרֵי הַצֹּן, *magnifici pecoris*, Jer. XXV. 34. aff. אֲדָרִיךָ, *magnifici tui*, Nahum. III. 18.

אֲדָר, m. *magnificentia*, Zach. II. 13. item, *toga, pallium magnificum*, Mich. II. 8.

אֲדָר, m. *Adar*, mensis Februario nostro respondens, Esth. III. 7. Chald. לִירַח אֲדָר, *mensis Adar*, Esræ VI. 15. vide 2 Machab. XV. 37.

אֲדָרַת, f. *magnificentia: toga*, Jos. VII. 21. aff. אֲדָרַתוֹ, *togam magnificam suam, paludamentum suum*, Jon. III. 6. אֲדָרַתָם, *magnificentia eorum*, Zach. II. 3.

אֲדָרָא, Chald. *area*, in Targum sæpe: plur. constr. מִן אֲדָרֵי, *ex areis æstatis*, Dan. II. 35.

אֲדָרְגָרִיא, Chald. m. p. *senatores, judices*, Dan. III. 2. Sunt qui ex אֲדָרִי, *magnificus* et גְּזָר, *decrevit*, compositum existimant, quasi *judices magnificos* dicas.

אֲדָרְוָא, Chald. *sedulò, diligenter*, Esth. VII. 23.

אֲדָרְפָן, m. *drachma: plural*. אֲדָרְפָנִים, *drachmæ*, 1 Par. XXIX. 7. et Esræ VIII. 27.

אֲהַב, *amavit, dilexit*: partic. fœm. cum ם paragogico, אֲהַבְתִּי, *amans*, Hos. X. 11. pro

אהבת. futur. אהב, *diligam*, Prov. VIII. 17. ex forma Chaldaica: תאהבו, *amabitis*, Prov. I. 22. pro תאהבו ut Aleph audiatur: quidam tamen ex Pihel esse volunt. Niph. partic. plur. הַנְּאִהְבִים, *amantes se, dilectissimi inter se*, 2 Sam. I. 23. Pihel: partic. מְאִהְבִים, *amantes, amatores*: מְאִהְבִי, *amantium me*, Zach. XIII. 6.

אהבים, m. p. *amores*, Prov. V. 19. et אהבים, Prov. VII. 18.

אהבה, f. *amor, dilectio*: constr. אהבת נפשו, *amore animæ suæ*, 1 Sam. XX. 17. aff. אהבתי, *amor meus*, Psalm. CIX. 4.

אהה *ahah, ah*, Jud. VI. 22. Interjectio dolentis. Aliàs יהה, Ezech. XXX. 2.

אהי *ubi?* Hos. XIII. 10, 14. quasi pro איה positum. Aliis est futurum, *ero*, per apocopam pro איה *ab יהה*.

אהל, m. *tentorium*, Gen. IV. 20. aff. אהלה, *tentorium ejus*, Gen. XIII. 3. cum ה in fine loco Vau: האהלי, *tentorii mei*, Jos. VII. 21. cum articulo ה et affixo; vide Thesaurum Buxtorfii Grammaticum, Lib. II. cap. 5. in fine: plural. אהלים et אהלי, const. אהלי, aff. לאהליו, *in tentoria sua*, Jud. VII. 8. מאהליך, *a tentoriis tuis*, Job. XXII. 23. Cholem manente vel mutato.

אהל, *tentorium figere, tendere, vel movere*. futurum ויאהל, *et tentoria movit*, Gen. XIII. 12. Hiph. futur. ויהל, *tentorium figet*, Ies.

XIII. 20. pro יאהל abjectâ primâ radicali: יאהיל. Vide in הלל.

אהלים, m. p. *santali*, arbores præstantissimæ, Num. XXIV. 6. cujus ligna siccata, aut fructus, odoris grati sunt, ut liquet ex Prov. VII. 17. et fœm. ויאהלות, *et santali*, Cant. IV. 14. et sic Ps. XLV. 9. vulgò aloën reddunt.

או, *aut, vel, sive*: volunt quidam pro *et, si*, quandoque sumi, sed non necesse est.

אוב, m. *pytho*, qui responsa dando diabolicis artibus homines à deo avocat, Levit. XX. 27. plur. אבות, *pythones*, Levit. XIX. 31. Item, *utres*, unde באבות, *sicut utres*, Job. XXXII. 19. Hinc pythonis significatio juxta Aben Esram, quòd ex tumido ventre, quasi utre oracula depromeret.

אוד, על אודת אודת, *propter, causâ, de*, semper præcedente particula על pro qua semel legitur אהל, 2 Sam. XIII. 16. aff. על-אודתו, *mei causâ, et tui causâ*, Jos. XIV. 6.

אוד, m. *titio, torris*, Amos IV. 11. אודים העשנים, *titiones fumigantes*, Ies. VII. 4.

אוה, Pih. *expetivit, concupivit, desideravit*: præt. אוהתי, *desidero te*, Ies. XXVI. 9. futur. תאוה, *desiderabit*, Deut. XII. 20. נאוה, vide in נאה. Hith. התאוה, *desiderat*, Prov. XXI. 26. והתאויתם, vide in תוה.

או, m. *desiderium* juxta quosdam, Prov. XXXI. 4. vide et in אין.

אוה, *desiderium*: constr. אנת, *desiderium animæ tuæ*, Deut.

XII. 15. aff. בְּאַתָּוִי, *in desiderio meo*, Hos. X. 10.

תְּאִוָּה, f. idem: constr. תְּאִוָּת, לבו, *desiderium cordis ejus*, Psalm.

XXI. 3. aff. תְּאִוָּתוֹ, *desiderium meum*, Psalm. XXXVIII. 10. vide aliam ejus significationem in תְּאִוָּה.

מְאִוִּים, m. p. idem: constr. מְאִוִּי רָשָׁע, *desideria improbi*, Ps. CXL. 8.

אֲחִים אֹוה, m. p. *aves ferales, animalia terribilia*, Ies. XIII. 21. Variant interpretes.

אוֹו, *cheu, va*, Ezech. XVII. 23. et cum הַ paragogico, אֲוִּיהַ, *hei, heu*, Ps. CXX. 5.

אוֹו, *fortassis, fortasse, forsitan*. Est bene sperantis potiùs, quàm dubitantis. Inde R. Salomo Gen. L. 15. vult etiam operantis esse, idem quod לִי, *utinam*. Potest etiam ad אֱלֹהִים referri.

אוֹו, *profectò, certè, veruntamen*, Gen. XXVIII. 19. confirmandi particula quasi ab אוֹו, vide et infra in אֱלֹהִים.

אוֹו, *stultus*, Proverb. XII. 15. אוֹוִּים, idem, Zach. XI. 15. plural. אוֹוִּים, *stulti*, Prov. I. 7.

אוֹוִּיתִי, *stultitia, res stulta*, Prov. XIX. 3. aff. אוֹוִּיתִי, *stultitia mea*, Ps. XXXVIII. 6.

אוֹוִּיתִי, m. *iniquitas, vanitas, molestia, idolum, a vanitate vel molestia*, Ies. LXVI. 3. 1 Sam. XV. 23. aff. אוֹוִּיתִי, *vanitatis, iniquitatis tuae*, Jer. IV. 14. אוֹוִּיתִי, *iniquitatem ipsorum*, Psalm. XCIV. 23. Aliter mox.

אוֹוִּיתִי, m. *robur, potentia, vires, substantia, opes, quomodo cum הוֹוִּיתִי*

convenit, ut D. Kimchi scribit, Hos. XII. 8. Sic autem dicuntur opes, quòd vel robore, vel iniquitate aut molestià et labore parentur, aut quod homines robur suum in iis ponant. aff. אוֹוִּיתִי, *substantiam suam*, Job. XX. 10. אוֹוִּיתִי, *roboris ejus*, Job. XVIII. 7. אוֹוִּיתִי, *potentia mea*, Gen. XLIX. 3. plur. אוֹוִּיתִי, *vires*, Ies. XL. 26. Ps. LXXXVIII. 51. Vide et אֲוִּיתִי.

אוֹוִּיתִי, m. p. *molestia*, Ezech. XXIV. 12.

אוֹוִּיתִי, *ursit, arctavit, pressit, festinavit*: præter. אוֹוִּיתִי, *festinabat*, Jos. X. 13. אוֹוִּיתִי, *ursi*, Jer. XVII. 16. Hiph. futur. אוֹוִּיתִי, *et urgebant*, Gen. XIX. 15. אוֹוִּיתִי, *urgebitis*, Ies. XXII. 4.

אוֹוִּיתִי, m. *præceps, festinus, arctus, angustus*, Jos. XVII. 15.

אוֹוִּיתִי, *lucidum esse, illuminari, lucere, illucere*: præter. אוֹוִּיתִי, *manere illuxerat*, Genes. XLIV. 3. Niph. אוֹוִּיתִי, *lucidum fieri, illustrari, illucere*. part. אוֹוִּיתִי, *illustris factus es*, Ps. LXXXVI. 5. infin. אוֹוִּיתִי, *ut illustretur*, Job. XXXIII. 39. futurum אוֹוִּיתִי, *et illuxit*, 2 Sam. II. 32. Hiph. אוֹוִּיתִי, *lucere fecit, lucidum reddidit, illustravit, illuminavit, incendit*: et intransitive, אוֹוִּיתִי, *luxit, re-luxit*: præter. אוֹוִּיתִי, *ut lux, vel lucidum sit, aut lucem præbeat*, Ex. XXV. 37.

אוֹוִּיתִי, m. *lux, lumen*: aff. אוֹוִּיתִי, *lucem suam*, Job. XXXVI. 30. plur. אוֹוִּיתִי, *lumina*, Ps. CXXXVI. 7.

Quandoque *pluvia*, juxta Hebræos: ut, אוֹוִּיתִי עָבַן אוֹוִּיתִי, *spargit nubes pluviam suam*, Job. XXXVII. 11. Sic Targum, אוֹוִּיתִי, *pluviam suam*: vide et XXXVI. 30.

אָרָא, f. *lux, lumen*, Esth. VIII. 15. plur. **אָרוֹת**, *olera*, 2 Reg. IV. 39. Ies. XXVII. 19. sic dicta, quòd suo virore oculos illustrent, ut Talmudici scribunt in Ioma fol. 18.

אָר, m. *ignis*, à lucendo: *focus*, Ies. L. 11. plur. **בְּאָרִים**, *in ignibus*, Ies. XXIV. 15. **וְאֶת־הָאֲוִרִים**, *et Urim*, Exod. XXVIII. 30. affix. **תְּמִידֵי־וְאֲוִרֵיהָ**, *Thummim tui, et Urim tui*, Deut. XXXIII. 8. quæ qualia fuerint, non scimus, scribit Aben Esra, Exod. XXVIII. 5. Apud Talmudicos legitur **אָרִים** dicuntur **שמאירין את דבריהן** quia illustrent, et explicant verba ipsorum: **שמתמימים תגמים** autem **את דבריהן**, quia perficiunt verba ipsorum: Ioma VII. in fine. Vide Aben Esram dicto loco, et R. Salom. Exod. XXVIII. 30. et ibidem Targum Jonathanis.

אָרוֹת אֲרוֹת, vide in **אָרָה**.

מָאוֹר, m. *lumen, luminare*: const. **לְמָאוֹר פָּנֶיךָ**, *lumini vultus tui*, Ps. XC. 8. plural. const. **מָאוֹרֵי אֹר**, *luminaria lucis*, Ezech. XXXII. 8. fœm. plur. **מָאוֹרוֹת**, Gen. I. 16.

מָאוֹרָה, f. *caverna, specus*: const. **עַל מָאוֹרֶת צְפֹעוֹנֵי**, *super specum viperæ*, Ies. XI. 8.

אוֹת c. *signum, tam nudum*, quàm prodigiosum. Gen. IV. 15. plur. **הָאוֹתוֹת**, *signis*, Exod. IV. 9. **לְאוֹתָת**, *in signa*, Gen. I. 14. aff. **אוֹתָתִי**, *signa mea*, Num. XIV. 22. Chald. **אוֹת**: plur. **אוֹתָיו**, *signa*, Dan. VI. 28. emph. **אוֹתָיָה**, Dan. III. 32. aff. **אוֹתוֹהִי**, *signa ejus*, ver. 33.

אוֹתוֹתֵיהֶן, vide in **אוֹתָתָה**.

אָז *tunc*: **אָזִי**, idem, Ps. CXXIV.

3. **מִן אָז**, *a tunc, ex tunc*, id est, *a quo tempore, ex quo*, Jer. XLIV. 18. **מֵאָז**, idem, Gen. XXXIX. 5. vel *a tunc* pro, *ab æterno, ante ullum tempus*, Ps. XCIII. 2. Prov. VIII. 22.

אָזָה, Chald. *accendi, succendi*: partic. **אָזָה**, *accensa*, Dan. III. 22. pro **אָזָה** vel **אָזִי**. Infinit. **לְמָזָא**, *ad accendendum*, ver. 19. aff. **לְמִזְיָהָ**, *ad accendendum eam*, ibid.

אָזוֹב, m. *hyssopus*, cujus in aspersionibus sacris erat usus, fasciculo ex eo facto, Ex. XII. 22.

אָזַד Chald. *abiit, exiit*. partic. fœm. **אָזְדָא**, *abiit*, Dan. II. 5, 8. Juxta R. Saadiam idem est quod **אָזַל** per commutationem ל et ד.

אָזַל *abiit, digressus est, profectus fuit*. Præter. **אָזַלְתָּ**, *abiit, defecit*, Deut. XXXII. 36. simile vide in **אָזַלְתָּ** futur. **אָזַלְתָּ**, *digredieris*, Jerem. II. 36. quæ sunt ex forma Chald. Chald. præter. **אָזַלְתָּ**, *domum suam abiit*, Dan. II. 17. **אָזַלְתָּ**, *profecti sunt*, Esr. IV. 23. **אָזַלְתָּ**, *profecti sumus*, Esr. V. 8. Imp. **אָזַלְתָּ**, *abi*, ver. 15. cum Tzere loco Hateph Sægol. Pyh. partic. **מָאוֹל**, *abire factus, vagus*, Ezech. XXVII. 19.

אָזַל, m. *itio, abitio, iter*, 1 Sam. XX. 19.

אָזְנוֹ, f. *auris*: aff. **אָזְנוֹ**, *auris ejus*, Ies. XXXIII. 15. Duale, **אָזְנִים**, *aures*, Ies. XLII. 20. const. **אָזְנֵי**, Ies. XXXII. 3. aff. **אָזְנֵי**, *auris ejus*, Ies. XI. 3. **בְּאָזְנֵיכֶם**, *in auribus vestris*, Deut. V. 1.

אָזַן, Pih. *attendit*: præter. **אָזַן**, *et attendit*, Eccles. XII. 9. Hiph.

הָאָזִין, *auribus percepit, aures præ-*
buit, advertit: partic. מִזִּין, Prov.
XVII. 4. pro מִזִּין. Sic fut. אָזִין
aurem præbui, Job. XXXII. 11. pro
אָזִין.

מִזִּין, m. d. *lances, statera,*
trutina: construct. מִזִּין מְרִמָּה,
lances doli, id est, dolosæ, Prov.
XI. 1.

* אָזִין, vide in אָזִין.

אָזִין *cinxit, accinxit*: *accinctus*
fuit: præter. אָזִין, *accinguntur*,
1 Sam. II. 4. Niph. part. אָזִין, *ac-*
cinctus, Psal. LXV. 6. Pih. אָזִין
futur. וְאָזִין, *et accinges me*, 2 Sam.
XXII. 40. pro וְאָזִין ut pro eo
legitur Psalm. XVIII. 40. Hithp.
præt. אָזִין, *accingit se*, Psalm.
XCIII. 1. imper. אָזִין, *accin-*
gimini, Ies. VIII. 9.

אָזִין, m. *cingulum, cinctura*, Ies.
XI. 5.

אָחָה f. *focus*: וְאָחָה לְפָנָיו
מְבַעֲרָת, *et focus coram ipso arde-*
bat, Jer. XXXVI. 22. item *ah, heu*,
Ezech. VI. 11. et XXI. 15. dolentis et
gementis, quasi ab אָחָה vel pro אָחָה
gutturalibus הָ et הָ commutatis:
vide et mox in אָחָה, et in אָחָה.

אָחָה, *euge*, Psal. XXXV. 21. vox
gestientis et insultantis præ lætitia,
unde Chaldaeus plerumque eam vertit
אָחָה, *lætitia*, ut Ezech. XXXVI.
2. Job. XXXIX. 25.

אָחָה, vide suprâ in אָחָה.

אָחָה, m. *unus, quidam,*
primus: per apocopam אָחָה, *unum*,
juxta R. David, Ezech. XVIII. 10.
vel est *frater*, juxta Targum ab
אָחָה ex forma Chaldaica. Per

aphæresin, אָחָה, Ezech. XXXIII. 30.
Chald. אָחָה, *imago una*, Dan. II.
31. foem. אָחָה, *in anno pri-*
mo, Esr. V. 13. אָחָה, *quasi*
hora una, Dan. IV. 16. אָחָה,
simul, una, pariter, Dan. II. 35.
plur. אָחָה, *uni, id est, iidem*,
Gen. XI. 1. *pauci*, Gen. XXVII. 44.
et XXIX. 20. אָחָה, *in una, id est,*
unita, Ezech. XXXVII. 17. foem.
אָחָה et ad accentus pausantes
אָחָה, *una, contractum ex masc.*
pro אָחָה, ut docet Aben Esra,
Exod. XXVI. 8. Hinc verbum in
Kal pro *unire, adunare se*, unde possit
esse fut. אָחָה, quod vide in אָחָה.
Hithp. אָחָה, *uni te*, Ezech.
XXI. 21.

אָחָה, vide in אָחָה.

אָחָה, m. *frater; propin-*
quus, agnatus, cognatus, et qui
eadem professione, gente, moribus
vel amicitia frater est. Pro *agnato*,
ut Lotho, Gen. XIV. 14. qui ver.
12. dicitur fuisse filius fratris Abra-
hami: pro *gentili*, Lev. XXV. 46.
pro *quolibet proximo*, Lev. XIX. 17.
et *fratre moribus*, Prov. XVIII. 19.
const. אָחָה: aff. אָחָה, *frater meus*,
Gen. XX. 5. אָחָה, *fratrem ejus*,
Gen. IV. 2. et semel cum Pathach
אָחָה, *fratri suo*, Num. VI. 7. plur.
אָחָה, *fratres*, Gen. XIII. 8. et sic
Hos. XIII. 15. ubi tamen Aben
Esra et R. Sal. *pratum, ulvam* vel
carectum exponunt, pro אָחָה, de
quo mox. const. אָחָה, 2 Reg. X. 13.
אָחָה, *fratres ejus*, Jer. XLIX. 10.
אָחָה, *fratribus meis*, Psalm. XXII.
23. אָחָה, *fratres tuos*, Genes.
XLVIII. 22. אָחָה, *fratrum nos-*

trorum, Gen. XXXI. 32. Chald. אַחֵיקָה, *fratribus tuis*, Est. VII. 18.

אָחוֹת, fem. *soror*, Cant. VIII. 8. const. אָחוֹת : aff. וְאָחוֹתַי, *et soror mea*, Job. XVII. 14. plur. אַחֵיּוֹת et const. אַחֵיּוֹת, unde cum aff. אַחֵיּוֹתַי, *sorores ejus*, Job. XLII. 11. et contractè וְאָחוֹתַי, *et sorores tuæ*, Ezech. XVI. 55.

אָחוּהָ, *fraternitas*, Zach. II. 14.

אֶחָו, m. *ulva*, carectum, vel simpliciter, *gramen*, Job. VIII. 11. בְּאֶחָו, *in ulva*, vel, *in gramine*, Gen. XLI. 2. אַחֵיָהּ, Chald. vide in אָחוּהָ.

אָחַז cepit, *prehendit, apprehendit, comprehendit, tenuit, possedit: hæsit, cohæsit*, ut 1 Reg. VI. 6. Ezech. XLI. 6. *hæreret fecit, adjecit, adjunxit*, ut 1 Reg. VI. 10. Constructur ut accus. et sæpè cum בְּ. Niph. נִאָּחַז, *captus, detentus fuit, possessor constitutus vel factus fuit*. Præter. וְנִאָּחַזוּ, *et possessores fient*, Num. XXXII. 30. cum אַ quiescente, ut in futuro Kal. part. נִאָּחַז, *detentus*, Gen. XXII. 13. pl. שֶׁנִּאָּחַזוּם, *quæ capiuntur*, Eccles. IX. 12. Pih. partic. מֵאָחַז, *continet*, Job. XXVI. 9. Hoph. partic. מֵאָחַזִים, *comprehensi, conjuncti*, 2 Par. IX. 18.

אֶחָזָה, *possessio*: constr. וְאֶחָזָה, *et possessionem urbis*, Ezech. XLV. 6. aff. וְאֶחָזָתֵךְ, *et possessionem tuam*, Psal. II. 8.

אֶחָל, *utinam*, 2 Reg. V. 3. et in Pathach, אֶחָלִי, Psal. CXIX. 5. Sunt qui à הָלָה deducant, quod in Pihel præter alia etiam *precari* significat, quasi *precantis et optantis* vox sit.

אֶחָמָא, Chald. *arca*,

scrinium, pro recondendis scriptis et actis regum et principum, ut A. Esra et R. Sal. Jarchi putant, Esræ VI. 2. Quidam nomen proprium urbis esse existimant. *Achmeta, Ec-batana* vulgè, sic dicta, quòd æstivam stationem reges illic haberent, ab Hebræo אַחְמָם. In Targum Esther reperi, אַחְמֵיתַיִן דְּנִתְשָׂא, *scrinia ærea*, Esth. I. 4. in Venetis.

אַחֵר, *post, postea, postquam*: וְאַחֵרֵיכֶן, *et postea*, Genes. XV. 14. cum affixis, אַחֵרֵי, *post eum*, אַחֵרֵיךְ, *post te*, אַחֵרֵי, *post me*, אַחֵרֵיכֶם, *post vos*, etc. Chald. אַחֵרֵי דְנָה, *post hæc, posthac*, Dan. II. 29. אַחֵרֵיהוֹן, *post eos*, Dan. VII. 24. אַחֵרֵין, *postremò, tandem*, Dan. IV. 5.

אַחֵר, m. *alius, alter*, quasi posterior: plural. אַחֵרִים, *alii*, quod est quasi à singulari אַחֵר; et in Nun more Chaldaico, אַחֵרִין, Job. XXXI. 10. fœminina אַחֵרֶת, *alia, altera*, Genes. XXVI. 21. plurale אַחֵרוֹת, Genes. XXIX. 27. Chald. מַלְכוּת אַחֵרֵי, *regnum aliud*, Dan. II. 39. in quibus apocopa literæ ת.

אַחֵר, *retro, retrorsum, posterum, posterius: occidens, plaga mundi posterior, respectu orientis, quæ dicitur*, אַחֵר, *anterior pars: in posteriore parte, ponè*, Prov. XXIX. 11. מֵאֵחֵר, *à posteriore parte, à tergo*, 2 Sam. X. 9. לְאַחֵר, *retrorsum*, Ps. CXIV. 3. *in posterum*, Ies. XLII. 23. plur. constr. עַל אַחֵרֵי, *versus posterioritates, sive posteriorem partem*, Ex. XXXVI. 12. aff. אַחֵרֵיהֶם, *posteriora eorum*, Ezech. VIII. 16.

אַחֵרֹן, mas. *posterior, posterius*,

posterum, postremum: plur. אַחְרוֹנִים, *posteriora*, Ies. VIII. 23. *foemina in postremo, i. e. postea*, Deut. XIII. 10. אַחְרֹנָה, *in posterum, postea*, Eccles. I. 11.

אַחֲרָיִת, *retrosum*, Gen. IX. 23.

אַחְרָן, m. Chald. *alius*, Dan. II. 11. et VII. 24.

אַחֲרִית, *foem. posteritas, posterius, postremum, extremum, ultimum, finis, consequens, et metonymicè merces, ut Proverb. XXIII. 18. Chaldaicè in extremo dierum*, Dan. II. 28. aff. אַחֲרִיתוֹ, *posteritati ejus*, Dan. XI. 4.

אַחַר, *moratus est, tardavit, distulit, quasi dicas, posterioravit*: fut. אַחֲרָה, *et moratus sum*, Gen. XXXII. 5. formæ Chald. cui simile in אַחַל Pihel præt. אַחַר, *distulit*, Genes. XXXIV. 19. אַחֲרוּ, *differunt*, Jud. V. 28. cum Sægol ab initio loco Tzere propter sequens Hatephsægol: Hiphil fut. וַיֹּאחֲרֵהוּ, *et sivit ut tardaret*, 2 Sam XX. 5. cum ך loco א ex Chald.

אַחֲשֵׁרֶפְנִים אַחַשׁ, m. plur. *satrapæ*, Esth. IX. 3. construct. אַחֲשֵׁרֶפְנֵי הַמֶּלֶךְ, *satrapis regis*, Esd. VIII. 36. Chald. אַחֲשֵׁרֶפְנֵי אַחַשׁ, *satrapæ*, Dan. III. 2.

אַחֲשֵׁרֶפְנִים, m. p. *cursores regii*, Esth. VIII. 8. 10. *juxta quosdam. R. Sol. Iarchi exponit camelos velocissimos: Aben Esra, mulos, quem plerique sequuntur.*

אַחַד, mas. *kynosbaton* (sentiscanis, rubus caninus) vel *rhamnus, spina summè aculeata*, Psal. LVIII. 10. אֶל־הָאֶחָד, *ad rhamnum vel cynosbaton*, Jud. IX. 14.

אַחַת אַחַת, *sensim, leniter, len-*

tè, 1 Reg. XXI. 27. אַחַת־לִי, *leniter mihi*, 2 Sam. XVIII. 5. אַחַת, *sensim*, Ies. VIII. 6. aff. אַחַת־י, *ad lenitudinem meam, lentè pro commo-ditate mea*, Gen. XXXIII. 14. *usum habet nominis.*

אַחֲסִים, m. p. *præstigiatores, divini*, Ies. XIX. 3.

אַחַס, *clausit, oclclisit, obthuravit*: partic. אַחֲסִים, *occludens*, Ies. XXXIII. 15. part. præt. אַחֲסִים, *clausæ, id est, angustæ, quasi clausæ videantur, secundùm Chald. paraphrasten, vel clausæ sc. vitro*, 1 Reg. VI. 4. et sic Ezech. XL. 16. Hiphil futur. יֵאֲחֲסִים, *obthurabit*, Psal. LVIII. 5.

אַחַס, m. *funis, funiculus, flum*: metonymicè *linteum ex filis contextum*: אַחַסוֹן מִצְרַיִם, *fune Egypti, id est, linteis Ægyptiacis, quæ erant subtilissima*, Prov. VII. 16. in Targum, אַחַסוֹנֵיהוֹן, *funes eorum*, Hebraicè מִיתְרֵיהֶם, Exod. XXXV. 18. אַחַסוֹנָה, *fune*, Heb. אַחַסוֹנָה, Jos. II. 15.

אַחַר, *clausit, oclclisit*: futur. אַחֲרָה, *ne oclcludat super me*, Psal. LXIX. 16.

אַחַר, masc. *præclusus*: אַחַר יְדִי, *præclusus manu dexterâ suâ*, Jud. III. 15. id est, *impos manu dextera*. Fuit enim אַחַר־יְדִי, *scæva*, ut Kimchi scribit.

אֵי, m. *insula, regio, provincia*, Ies. XX. 6. pl. אֵיִים, Psal. LXXIX. 1. item *aves insulanæ, ululæ*, Ies. XIII. 22. אֵיִין, *insula*, Ezech. XXVI. 18. construct. אֵיִי, Genes. X. 5. vide etiam אֵיִן et אֵיִה.

איב *inimicus est: præterit.*
וְאִיבֹתַי אֶת-אִיבֵיךָ, et *inimicabor*
inimicos tuos, Exod. XXIII. 22.

איב, m. *inimicus*: aff. **אִיבוֹ**, *inimicus ejus*, 1 Sam. XXIV. 20. **אִיבֶךָ**, *inimici tui*, Exod. XXIII. 4. plural. **אִיבִים**, et const. **אִיבֵי**, *inimici*: aff. **וְאִיבֵי**, et *inimicos meos*, Ps. XVIII. 41.

אִיבַת, f. *inimica*: aff. **אִיבֹתַי**, *inimica mea*, Mich. VII. 8.

אִיבָה, f. *inimicitia*, Gen. III. 15. const. **אִיבַת עוֹלָם**, *inimicitia perpetua*, Ezech. XXXV. 5.

אִיד m. *vapor; interitus, calamitas, exitium*, quoddam quæ evaporant, intereant et in nihilum quasi abeant. **וְאִיד**, et *vapor*, Genes. II. 6. quod juxta Masoram legitur absque י. affix. **וְאִידְכֶם**, et *calamitas vestra*, Prov. I. 27. **אִידְכֶם**, *calamitas ipsum*, Ezech. XXXV. 5.

אִיה *f. pica*, Lev. XI. 14. *cornix*, Job. XXVIII. 7.

אִיָּה *ubi?* affix. **אִיבָה**, *ubi tu*, scil. *es?* Genes. III. 9. **אִיוֹ**, *ubi ille?* 2 Reg. XIX. 13. **אִים**, *ubi sunt illi?* Ies. XIX. 12.

אִי, *ubi?* Gen. IV. 9. **אִי-יָה**, *ubi ista*, scil. *sit*, 1 Sam. IX. 18. *quamam?* 1 Reg. XXII. 24. *ubinam, quænam*, Jerem. VI. 16. *qualenam, quodnam*, Eccles. II. 3. et absque Makkaph, **אִי זֶה**, *quidnam*, Eccles. XI. 6. **אִי מִזֶּה תָבוֹא**, *ubi ex quo venis?* 2 Sam. I. 3. hoc est, *undenam?* **אִי מִזֶּה אָתָּה**, *undenam es?* ver. 13. Jungitur etiam cum **פָּה**, vide illic.

אִידִךָ *quomodo?* Genes. XXXIX. 9. **אִיבָה**, idem, Deuter. I. 12. *ubinam?* Cantic. I. 7. et cum Cholem,

אִיבָה, *ubinam?* 2 Reg. VI. 13. quasi pro **אִיפָה** de quo in **פָּה**. Et geminato Caph, **אִיבָכָה**, *quomodo?* Esth. VIII. 6. duo sunt penacuta, **אִיבָכָה**, Cant. V. 3.

אִיל *m. fortitudo, virtus*: **אִיל בְּנֵי אִין**, *sicut vir sine virtute aut viribus*, Ps. LXXXVIII. 5.

אִילֹת, f. idem: aff. **אִילֹתַי**, *virtus mea*, Psal. XXII. 20.

אִיל, mas. *aries*, Num. XXVIII.

27. item *superliminare, limen*, 1 Reg. VI. 31. Ezech. XL. 14. construct. **מִלְבַּד אִיל**, *præter arietem*, Num. V. 8. et absque Iod, **אִיל אֶלֶם**, *limen vestibuli*, Ezech. XL. 48. plur.

לְאִילִים, *aries*, Mich. VI. 7. **אֶת-אִילִים**, *liminibus*, Ezech. XL. 10. **אֶת-אִילִים**, *superliminaria*, Ezech. XL. 14. const.

אִילֵי, *aries*, Genes. XXXI. 38. **אִילֵיהֶם**, *superliminaribus eorum*, cum ה paragogico, pro **אִילֵיהֶם**, Ezech. XL. 16. **אִילוֹ**, *limina ejus*, ver. 24. vide et mox in **אֵל**.

אִיל, m. *planities*: **אִיל פָּאָרָן**, *planities Paran*, Gen. XIV. 6.

אִילוֹן, m. idem: **עַד אִילוֹן מוֹרָה**, *usque ad planitiem more*, Gen. XII. 6. plur. constr. **בְּאִלוֹנֵי מְמֹרָא**, *in campestribus planis Mamre*, Genes. XIV. 13. Quidam *quercetum* explicant, quasi idem cum **אֵלָה**, de quo in **אֵלָה**.

אִילָה, m. *cervus*, quasi *aries ferus vel sylvestris*, juxta quosdam, Deut. XV. 22. plur. **אִילִים**, *cervi*, Cantic. II. 9. *fœmininè* legitur, Psal. XLII. 2. cujus diversas causas Heb. reddunt.

אִילָה, f. *cerva*, Gen. XLIX. 21. **עַל-אִילָת**, Prov. V. 19. **עַל-אִילָת**

הַשֵּׁהָר, *ad cervam auroræ*, Psalm. XXII. 1. quod alii initium alicujus Cantici, alii instrumentum musicum fuisse existimant: R. Menachem citante R. Sol. explicat מְעוֹן, *robur*. Et sic Ab. Esra, בַּח עֲלוֹת הַשֵּׁהָר, *robur ascensus auroræ*: plur. בְּאַיְלוֹת, *quasi cervarum*, Psal. XVIII. 34. const. בְּאַיְלוֹת הַשֵּׁהָר, *per cervas agri*, Cant. II. 7.

אֵל, m. *fortis*: בְּיַד אֵל גּוֹיִם, *in manus fortissimi gentium*, Ezech. XXXI. 11. *Deus*, propriè fortis, et à fortitudine sic appellatus: item *potestas, facultas*, quando post se habet nomen יָד, unde יֵאֵל יָדָךְ, *in facultate manus tuæ*, Prov. III. 27. non est sine ל in hoc usu: aff. אֱלִי, *Deus mi*, Psalm. XXII. 2. et LXVIII. 25. Ies. XLIV. 17. nec cum aliis affix. reperitur: plural. אֱלֵי, *Deus Deorum*, Dan. XI. 36. בְּנֵי אֱלִים, *filii fortium*, Psal. XXIX. 1. defectivè בְּאֵלִם, *inter fortissimos*, Exod. XV. 11. constr. אֵיִלֵי הָאָרֶץ, *fortes terræ*, Ezech. XVII. 13. cum ׀ in medio, et absque eo, אֵיִלֵי גְבוּרִים, *fortes potentum*, Ezech. XXXII. 21. id est, *duces potentissimi*. Vide etiam infra in אֵלֵהּ.

אֵים, unde אֵים, m. *formidabilis, terribilis*, Hab. I. 7. fœmin. אֵימָה, *terrifica*, Cant. VI. 4. אֵימָתָן, Chald. m. *terribilis*, Ies. XXVIII. 16. plur. אֵימָתָנִי, Hab. I. 7. in Targum: fœm. אֵמָתָנִי, *terrifica*, Dan. VII. 7. per apocopam, pro אֵמָתָנִית, et Sægol est loco Tzere.

אֵימָה, f. *terror, formido*: et cum duplicata litera fœminini generis, אֵימָתָה, *formido maxima*, Exod. XV. 16. const. אֵימַת מְלֶכֶךְ, *formido regis*,

Prov. XX. 2. aff. וְאֵימָתוֹ, *et terror ejus*, Job. IX. 34. plur. אֵימוֹת, *terrores*, Psal. LV. 5. et formâ masc. אֵימִים, Job. XX. 25. item *idola*, Jer. L. 38. quasi terricula dicas, quòd terrorem potiùs quàm tranquillitatem animis cultorum suorum afferant, ut Kimchi scribit hoc loco: affix. אֵימִיךָ, *terrores tuos*, Psalm. LXXXVIII. 16. אֵמַי, *Emæi, gigantes*, quasi terrifici et formidabiles dicti, Deut. II. 11.

אֵין אֵין, *non, nihil, nemo, nullus*: præterito et futuro nunquam jungitur: אֵין usurpatur tantùm, ubi sententiæ membrum aliquod est, ut Gen. XXX. 1. Exod. XVII. 7. Job. III. 9. et alibi: אֵין in continuatione: cum præfixis servilibus, אֵינִי, *tanquam nihil*, Ies. XLI. 11. Id etiam ellipticè usurpatur, *quasi nihil*, scil. *aberat*, hoc est, *penè, ferè*, Psal. LXXIII. 2. אֵינִי, *ex nihilo, præ nihilo, magis quàm nihilum*, Ies. XLI. 24. אֵינִי אַתֶּם, *unde estis vos*, Gen. XXIX. 4. defect. אֵינִי, quod legendum אֵינִי, *undenam*? 2 Reg. V. 25. quæ sunt pro אֵינִי, de quo infra in אֵין. Forma אֵין in continuatione sententiæ, ut אֵין רוֹאֶה וְאֵין יוֹדֵעַ וְאֵין מְקַיֵּץ, *non est videns, nec cognoscens, nec evigilans*, 1 Sam. XXVI. 12. אֵינִי אַנֶּה? אֵינִי, *in non, dum non, absque*: אֵין, *ad non, ut non*: אֵין, *a non, absque, eò quòd non*. Hinc אֵין quod legendum אֵין, per apocopam pro אֵין, Prov. XXXI. 1. al. 4. juxta Ab. Esram. Quidam אֵין, *desiderium*, exponunt, ab אֵינָה, *desideravit*. Semel etiam וְאֵין, *et non*, 1 Sam. XXI. 8. unde per apocopam אֵין,

1 Sam. IV. 21. Job. XXII. 30. Sic dicitur בֵּן et בִּן, ut in בְּנָה; item רֵשׁ et רִישׁ, ut in רוּשׁ; item נִיר et נָר, ut in נִוּר. Cum aff. יְאִינְבָה, non illud, יְאִינְה, non tu, יְאִינְנִי, non ego, יְאִינְם, non illi, יְאִינְכֶם, non vos, יְאִינְנָה, non ipsa, etc. ubi semper verbum substantivum subaudiendum est.

אִף, אֵיפָה, femin. epha, Deut.

XXV. 14. mensuræ major, tantum continens in aridis, quantum batus in liquidis, Ezech. XLV. 11. hoc est, tres seas, vide סָאָה. Et absque י, juxta Masoram, הָאֵפָה, epha, Lev. V. 11. constructum יְאִיפָת, 1 Sam. XVII. 17.

אֵיפּוֹ, אֵיפָה, vide in פָּה.

אִישׁ m. vir, mas, maritus: dis-

tributivè, quisque, unusquisque, quilibet: aliquis, quidam, quispiam: dicitur et de rebus inanimatis, ut, אִישׁ

אֶל-אָחִיו, viri ad fratrem suum, id est, unus ad alterum, Exod. XXV. 20. אִישׁ, quidquam, Ies. XL. 26.

אִישׁ הַאֲשֵׁרִי הַאִישׁ, beatus vir, id est, quilibet, Psal. I. 1. aff. לְאִישׁוֹ, viro suo, Gen. III. 6. אִישׁוֹ, virum tuum, ver.

16. plur. אִישִׁים, viri, Prov. VIII. 4. Ies. LIII. 3. Ps. CXLI. 4. אִשׁ, vide in יֵשׁ.

אִשָּׁה, f. virā, fœmina, mulier, uxor: et distributivè quæque, una-quæque: אִשָּׁה אֶל-אָחֹתָהּ, mulier ad sororem suam, id est, unā ad alteram, Exod. XXVI. 3. plural. אִשָּׁת, fœminæ, Ezech. XXIII. 44. nec sæpius reperitur in plurali. Notant Hebræi, in אִישׁ et אִשָּׁה contineri nomen Dei יְהוָה quod sit symbolum gratiosæ Dei præsentia, si maritus

et uxor juxta Dei præcepta vivant: si ab eis decedant, et Deum recedere ab ipsis, ut utriusque nomen, excluso יְהוָה maneat, אִשׁ, ignis. Meminit author libri Zeror hammor fasciculi myrrhæ in Parascha שְׁמוֹנֵי, Levit. IX. 1.

אִשְׁתּוֹ, f. idem: affix. וְאִשְׁתּוֹ, et uxor ejus, Genes. III. 8. semel cum Sægol: אִשְׁתְּךָ, uxor tua, Psalm. CXXVIII. 3.

אִישׁוֹן, masc. nigrum, nigredo: כַּאֲשֵׁר בַּת עֵין, ut nigrum pupillæ oculi, Psal. XVII. 8. בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, in nigredine noctis, Proverb. VII. 9. Vulgò putant אִישׁוֹן significare pupillam, et בַּת hoc loco filiam. Pupillam, quia in ea conspicitur צִרְתָּה, imaguncula viri. Si sic; quis virunculus conspicitur in nigredine noctis, quæ etiam vocatur אִישׁוֹן? deinde בַּת hic significat pupillam, ut est in בְּבָה, non filiam, ut putant.

אִישׁוֹן, mas. idem, Prov. XX. 20. Targum אֶתְוֹנָא mutato ו in ת.

הִתְאִשַּׁשׁ, virum præbuit se: imperat. הִתְאִשְׁשׁוּ, viros præbebe vos, Ies. XLVI. 8. Vide etiam infra in אִשְׁשׁ.

אֵתָן m. fortis, robustus, validus; metaphoricè asper, horridus: et substantivè, vis, robur: אֶל-נַחַל אֵיתָן, ad vallem horridam sive asperam aut duram, Deut. XXI. 4. בְּאֵיתָן, in robore, Gen. XLIX. 24. aff. לְאֵיתָנוּ, ad vim suam, Exod. XIV. 27. semel absque י, אֵתָן, forti, scil. dolore, ut supplent Ab. Esra et R. Levi, Job. XXXIII. 19. plurale, וְאֵיתָנִים, et validos, Job. XII. 19. et absque י, וְהֵאֵתָנִים, et robusta, Mich. VI. 2. fuit et Ethanim mensis

septemi, id est, *Septembris*, nomen : ut, in mense *Ethanim*, is est mensis *septimus*, 1 Reg. VIII. 2. ante exitum ex Ægypto, hic mensis anni civilis erat primus, post exitum factus septimus anni ecclesiastici, ratione festorum, Exod. XII. 2. Inde paraphrastes Chaldæus hoc loco transfert, **בַּיְרְחָא דְעֵתִימְיָא קָרוּ**, לַיְהִי יְרְחָא קְדָמְתָּהּ וְכַעַן הוּא יְרְחָא שְׁבִיעִימְיָא, in mense, quem prisci vocarunt mensem primum, nunc est mensis septimus. Postea anni civilis initium rediit in principium mensis Septembris, quem usque hodie vocant תִּשְׂרִי, *tisri*.

אֵיתוֹן, vide in **אָתָה**.

אֵית Chald. est, sunt, Hebraicè **וַיֵּשׁ**, et adjunctis affixis, personæ distinguuntur. In Daniele semper dicitur **אֵיתִי** : ut, **אֵיתִי נְבֵר**, est vir, Dan. V. 11. **אֵיתִי גְבָרִין**, sunt viri, Dan. III. 12. affixa, **לָא אֵיתוּהוּ**, non est ipsa, Dan. II. 11. **הָאֵיתִינָהּ**, nuncquid es tu, ver. 26. **אֵיתִיכוֹן**, estis vos, Dan. III. 14. **אֵיתְנָא**, sumus nos, Dan. III. 18. In Targum dicitur **אֵית**.

אָךְ tantum, tantummodo, duntaxat, verumtamen, sed, profectò, certè, utique, omninò, sanè. In media sententia ferè exclusiva est, Gen. XVIII. 32. Exod. X. 17. **חֶרֶק-אָךְ**, an tantum duntaxat, tantummodò, Num. XII. 2. pleonasmus, cui similem vide in **בַּל**.

אָכַל edit, comedit, consumpsit. fut. **אָכַל**, comedam, Gen. XXIV. 33. **תֵּאכַל**, consumet, 2 Sam. XI. 25. Chald. part. præ. foem. **אָכְלָה**, comedens erat, Dan. VII. 7. imp. foem. **אָכְלוּ**, comedite, ver. 5. fut. **יֵאכַל**, comedet, Dan. IV. 30. **וְתֵאכַל**, et con-

sumet, Dan. VII. 23. est et *vociferari*, clamare, proclamare, promulgare, *per-vulgare divulgare*: præter. **וַאֲכַלוּ**, et *proclamarunt criminationes vel accusationes eorum*, nempe *Judæorum*, Dan. III. 8. id est, *accusarunt, criminati sunt Judæos*: **וְהֵי אֲכַלוּ קְרָצוֹהוּ הֵי דְנִיאֵל**, qui *proclamaverant obtreccionem ejus*, nempe *Danielis*, Dan. VI. 25. i. e. *accusaverant Danielelem*. Ita hoc verbum cum nomine קְרָצַן vel קְרָצָא aut קוֹרְצָא, *obtreccio, delatio, crimen, junctum*, est *obtreccare, detrectare, criminari, calumniari, deferre, accusare*, ut et sequentia loca ex Targum declarant: præter. **לָא אֲכַל קוֹרְצִין בְּלִישְׁנֵיהּ**, non proclamans obtreccionem linguâ suâ, Hebr. **לָא רָגַל**, non obtreccat, Psal. XV. 3. partic. plurale constr. **גְּבָרֵי אֲכַלֵּי קוֹרְצָא**, viri proclamatōres detractionis, Hebraicè, **אֲנָשֵׁי אֲכַלֵּי**, homines detractores, Ezech. XXII. 9. futur. **לָא תִּכְוֹל קוֹרְצִין**, non divulgabis aut proclamabis obtreccionem, Hebraicè, **לָא תֵלֵךְ רַגְלִי**, non ambulabis ut detrectator vel calumniator, Levit. XIX. 16. Hinc diabolus Syriacè in Novo Testamento passim vocatur **אֲכַלְקְרָצָא**, *proclamans obtreccionem*, id est, *obtreccator, calumniator, criminator*, Matth. IV. 1. **מֵאֲכַלְקְרָצָא**, *delatio criminis, accusatio*, Joh. XVIII. 29. et absque vocabulo *obtreccionis*, partic. plur. **אֲכַלְלִין מְעִיקָהּ**, *vociferantes, clamantes sunt*, hoc est, *clamant hostes tui*, quod Hebraicè est **וְשִׁאֲנוּ**, *rugiunt*, Psal. LXXIV. 4. dicitur et **אֲכַלֵּי** ex forma quiescentium tertiâ radicali; ut **וַיִּקְרָא**, et *vocavit*, Heb. **וַיִּקְרָא**, Ies. XXII. 12. partic. **קוֹל דְּמְכַלֵּי**, *vox clamans*, id est, *quod quæritur*, Ies. XL. 3. imper. **אֲכַלֵּי כַעַן**, *proclama nunc*,

Jud. VII. 3. unde apparet אָכַל et אָכְלִי in hac locutione eodem sensu sumi. Niph. יֹאכַל, comedi, absumi, consumi: infin. cum futuro, הֹאכֵל, comedendo comedetur, Lev. VII. 18. Pih. futur. תִּאְכְּלֶהוּ, consumet eum, Job. XX. 26. ex תִּאְכַּל factum, pro תִּאְכַּל, qualem formam Pohel vocant, Pyhal præter. אָכְלָהּ, consumptæ sunt, Neh. II. 3. Hiphil, הִאָּכִיל, comedere fecit, comedendum dedit, cibavit, consumpsit: infinit. לְהִאָּכִיל, ad comedendum, Ezech. XXI. 33. pro לְהִאָּכִיל.

אָכַל, m. *cibus, esca, conmeatus*, Gen. XLI. 35.

יֹאכִיל, masc. idem: אוֹכִיל, et præbebo ipsi cibum, Hos. XI. 4.

בָּכַח הִאָּכִילָהּ, f. idem: הִיאָכִילָהּ, virtute cibi istius, 1 Reg. XIX. 8.

מִמָּאֵל, m. idem, const. מִמָּאֵל פְּרָעָה, ex omni cibo Pharaonis, Gen. XL. 17. aff. מִמָּאֵלָהּ, escam suam, Prov. VI. 8.

מִמָּאֵלָת, f. idem, Ies. IX. 4.

מִמָּלָת, f. *cibus, cibarium*, 1 Reg. V. 25. primâ radicis deficiente.

מִמָּאֵלָת, f. *culler, cibarius propriè*, et latè *gladius*, à consumendo, juxta illud: et *gladius meus* תִּאְכַּל, absumet carnem, Deut. XXXII. 42. שמכשרת אֹכֵל, quia rectificat sive præparat cibum, ut dicitur in Bereschit rabba, sect. 57: plurale מִמָּאֵלָת, *cultri*, Prov. XXX. 14.

אָכַן *certè, verè, profectò, utiquè, sanè*, Ies. LIII. 4. quidam ad בָּיִן reducunt.

אָכַף *curvavit, reflexit se*, Prov. XVI. 26. idem quod כָּפַף, ut scribit R. Levi in hunc locum.

אָפָה, m. *manus*, à reflexione: aff. אֶכְפִּי, *manus mea*, Job. XXXIII. 7. idem quod כָּפִי.

אָכָר, m. *agricola*, Jer. LI. 23. pl. אֶכְרִיָּם, Joël. I. 11. aff. אֶכְרִיָּם, *agricolæ ipsorum*, Ies. LXI. 5.

אֵל, *ne, nequaquam*, dehortandi et deprecandi particula, rarissimè negandi *non*. Jungitur futuro, אֵל תִּאְכַּל, *ne comedatis*, Exod. XII. 9. אֵל מוֹת, *non mors*, id est, *immortalis*, Prov. XII. 28. simile vide in קִוִּים: אֵל לֹא, *ad non, in nihilum*, Job. XXIV. 25. speciale est אֵל pro אֵינִי, *quo?* ut Chaldæus reddit, 1 Sam. XXVII. 10. alii pro מִי, *contra quem?* et sic respondet David, עַל נֶגֶב, *contra meridianum tractum*. Simile vide supra in אֵל וְבִהְלוֹךְ, *ne perturbent te*, Dan. V. 10.

אֵל, com. plur. *illi, illæ, isti, istæ, hi, hæ*, 1 Par. XX. 8. cum הָ ab initio, אֵת כָּל הָאָרְצוֹת הָאֵל, *omnes terras istas*, Gen. XXVI. 3. sic XIX. 8. sæpiùs est cum הָ paragogico, אֵלָה Chal. שְׁמַיָּא אֵלָה, *cælis istis*, Jer. X. 11. אֵלָה מְאֻנָּה, *hæc vasa*, Esr. V. 15. ubi הָ juxta Masorethas redundat.

אֵלִי, *ad, apud, juxta, erga, versus*. Variè sumitur, interdum pro בָּ, *in*, pro עִם, *cum*, pro עַל, *contra*, super: אֵל יוֹסֵף, *ad Josephum*, Genes. XLI. 57. אֵל הָאָרֶן, *in arcam*, Exod. XXV. 16. אֵל בְּנֵי מִצְרַיִם, *cum filiis Ægypti*, Ezech. XVI. 26. אֵל אֲדוּם,

contra Edom, Jer. XLIX. 20. Pro articulo, Psal. II. 7. Ies. XXXVIII. 19. אֵלֵי מַיִם, *ad aquas*, Job. XXIX. 19. aff. אֵלַי, *ad me*, אֵלֶיךָ, *ad te*, אֵלָיו, *ad eum*, אֵלֶיהָ, *ad eam*, אֵלֵינוּ, *ad nos*, אֵלֵימוֹ, *ad eos*, אֵלֵיהֶם, *ad eos*, אֵלֵיהֶן, *ad eas*, אֵלֵיכֶם, *ad vos*, אֵלֵיכֶן, *ad vos*, fœm. semper sub forma plurali. Kimchi hæc ad radicem אֵלָה refert.

אֵלֶגְבִּישׁ אֵלֶג, m. *grando immanis*: אֵבְנֵי אֵלֶגְבִּישׁ, *lapides immanis grandinis*, id est, אֵבְנֵי בְרָד גְּדוֹלוֹת, *lapides grandinis maximi*, R. Sal. Ezech. XIII. 11.

אֵלֶגוֹם, plur. אֵלֶגְמוֹם, m. *lignathijina*, species cedri præstantissimæ, 2 Par. II. 7. et literis transpositis, אֵלֶמְגוֹם, 1 Reg. X. 11. Hebræi communiter *corallium* putant esse, sed id non videtur competere istis operibus, ad quæ adhibebatur.

אֵלָה *exsecratus est, juravit, pejeravit*: semel ex significatione Chaldaica, *ejulavit*, unde imper. אֵלַי, *ejula*, Joël. I. 8. Hiph. אֵלָה, *adjuravit*. infin. לְהֵאֵלֵתוֹ, *execratione adjurando eum*, 1 Reg. VIII. 31. fut. יֵאֵלֵל, *adjuratione obstrinxit*, 1 Sam. XIV. 24. per apocopam, pro יֵאֵלֵל quod formam à יֵאֵל habet.

אֵלָה, f. *exsecratio, adjuratio, jurandum*: aff. וּבִאֵלָתוֹ, *et cum adjuratione ejus*, Deut. XXIX. 11. plur. אֵלֹת, *execrationes*, Deuter. XXIX. 20.

תֵּאֵלָה, f. idem; aff. תֵּאֵלָתְךָ, *execrationem tuam*, Thren. III. 65.

אֵלָה, f. *cauda*, sed ovis aut arie-

tis tantum juxta Eliam, cum אֵלָה sit generale, Levit. VII. 3.

אֵלָה, *quercus*: תַּחַת הָאֵלָה, *subter quercum*, Jos. XXIV. 26.

אֵלָה, f. idem, Genes. XXXV. 4.

plur. *querceta, luci quercei*: מֵאֵילִים, *propter quercus sive lucos querceos*, Ies. I. 29. plenè cum ו quasi ab אֵלָה deductum: בֵּין אֵלֹם, *inter lucos*, Ies.

LVII. 5. אֵלַי צְדָקָה, *quercus justitiæ*,

Ies. LXI. 3. aff. אֵלֵיהֶם, *quercus ipsorum*, Ezech. XXXI. 14.

אֵלֹן, m. idem, Ies. VI. 13. plur.

כַּפְּאֵלֹנוֹם, *ut quercus*, Amos II. 9.

const. אֵלֹנוֹי, Ies. II. 13.

אֵלָה, mas. *Deus*, Hab. III. 3.

Job. III. 4. et IV. 9. 17. et sæpiùs in eo: aff. לְאֵלָהוּ, *Dei sui*, Hab. I.

11. plur. אֵלֹהִים, *Dii, Deus*: const.

אֵלָהֵי: cum aff. אֵלֵהֵיוּ, *Deus ejus*,

אֵלֵהֵיוּ, *Deus tuus*, אֵלֵהֵי, *Deus meus*,

אֵלֵהֵינוּ, *Deus noster*, etc. Habet

modò pluralem, modò singularem

sensum. Pluralem, cum dicitur de

diis falsis; ut, *qui sacrificat לְאֵלֹהִים*,

Dii, anathema sit, Exod. XXII. 19.

et alibi passim: angelis bonis, Psal.

VIII. 6. et XCVII. 7. (qui locus

adducitur ad Heb. I. 6.) Job. I. 6.

Judicibus, magistratibus, Ex. XXI.

6. et XXII. 7, 8, 27. Ps. LXXXII. 1.

Singularem sensum habet de unico

et vero Deo usurpatum: de unico

angelo, Jud. XIII. 22. de uno vitulo,

Exod. XXXII. 31. de uno idolo,

ut Dagone, Jud. XVI. 17. Hastoreth,

Chamos, Milchom, 1 Reg. XI. 33. de

uno Mose, Exod. IV. 16. et VII. 1.

de arca, 1 Sam. IV. 7. Dicitur et

de sola persona Patris, Psal. XLV. 8.

Filii, Hos. I. 7. Cùm de unico et

vero Deo dicitur, et vocem pluralem

adjunctam habet, tunc habetur ratio

terminationis, non sensus: vide Gen.

XX. 13. et XXXV. 7. Jos. XXIV. 19. 1 Sam. IV. 8. 2 Sam. VII. 23. cum quo confer 1 Par. XVII. 21. Jer. X. 10. Porrò iudicibus ac magistratibus tribuitur, quòd Dei iudicantis et gubernantis vices gerant: angelis, quòd in ipsis divina ac cœlestis gloria refulgeat: idolis, quòd pro diis habeantur à suis cultoribus. Videatur Kimchi Psal. LXXXII. 6. Cabalisticè אלהים dicitur, quòd אלהים, Deus sint, et inde י per modum mysterii expressum est in זכור בוראוי, *recordare creatorum tuorum*, id est, *creatoris tui*, אלהים, quia אל האם: R. Bechai in principio Geneos.

אלה, Chald. *Deus*, Dan. II. 28. et אלהא, Esr. IV. 24. aff. אלהי, *Dei mei*, Dan. IV. 5. אלהיה, *Dei ipsius*, Dan. VI. 6. אלהך, *Deus tuus*, ver. 21. אלההון, *Deus ipsorum*, Dan. III. 28. אלהיהם, *Dei eorum*, Esr. V. 5. pl. אלהין, *Diis*, Dan. II. 47. et אלהייה, Jerem. X. 11. constructum, אלהי כסף, *et Deos argenteos*, Dan. V. 23.

אלו *si*, Est. VII. 4. Eccles. VI. 6. vox Chaldaica et Rabbinica, unde באלו, *ac si, quasi*.

אלו Chald. *ecce*, Dan. II. 31. ואלו, *et ecce*, Dan. VII. 8. idem quod ארו de quo infra suo loco, per commutationem ו ואלו.

אלח Niph. גאלח, *faetidus, putidus, rancidus factus fuit*; præter. גאלחו, *putidi facti sunt*. Ps. XIV. 3. part. גאלח, *faetidus factus est*, Job. XV. 16.

אלך Chald. m. *illi, isti*, pronon-

men plur. masc. גברייה אלה, *viristi*, Dan. III. 22.

אלל m. *nihilum, res nihili*: רפאי אלל, *medici nihili*, Job.

XIII. 4. ubi R. Levi notat esse deductum ab אל, *non*, geminatâ literâ

Lamed, ad extremam nullitatem indicandam: ואלל, *et re nihili*, Jer.

XIV. 14. scribitur cum ו, et legitur per ו: plur. אלילים, *idola*, Levit.

XXVI. 1. sic dicta, quòd sint omnino nihil iuxta illud apostoli, idolorum enim nihil est. Quidam sic dicta putant, quasi אלילים, *non dii*.

constr. אלילי, Ies. II. 20. affix.

והאלילה, *et idolis ejus*, Ies. X. 11.

אלול m. *Elul*, nomen mensis Augusti, Nehem. VI. 15.

אללי, vide infra in גלל.

אלם Niph. גאלם, *mutus reditus fuit, obmutuit*: præter. גאלמתי, *obmutui*, Psalm. XXXIX. 10. futur. תאלם, *obmutescas*, Ezech. XXIV.

27. Pih. אלם, *ligare, colligare*, propriè manipulos vel fasces segetum, significacione à nomine derivato petità: part. מאלמים אלמים, *colligantes segetum-fascas*, q. d. *manipulantes manipulos*, Gen. XXXVII. 7.

אלם m. *manipulus*, id est, קהל, *congregatio, caterva*, ut Aben Esra citat, Ps. LVIII. 2. item, עליונות, *de oppressione manipuli*, quâ scilicet justum opprimit manipulus malignus, Psalm. LVI. 1. alii, de columba obmutescentiæ.

אלם m. *mutus*, Exod. IV. 11. plur. אלמים, Ies. LVI. 10.

אלמה f. *manipulus, fasciculus, fascis*, aff. אלפתי, *fascis meus*, Genes. XXXVII. 7. pl. cum aff. אלמותיו.

manipulos suos, Ps. CXXVI. 6. et forma masc. אֲלָמִים, Gen. XXXVII. 7.

אֲוֶלֶת, m. *porticus, vestibulum*, 1 Reg. VII. 6. et cum Kibbutz, אֲוֶלֶת, ver. 7. Et cum Dagesch, אֲוֶלֶת, Ezech. XL. 39. plur. constr. אֲוֶלֶת, et vestibula, Ezech. XLI. 15.

אֲוֶלֶת, m. idem: plur. אֲוֶלֶת, cum aff. וְאֲוֶלֶת, et vestibula ejus, Ezech. XL. 21. foem. אֲוֶלֶת, Ezech. XL. 30.

אֲוֶלֶת, m. *viduatus*, Jer. LI. 5.

אֲוֶלֶת, f. *vidua*, Gen. XXXVIII. 11. plur. אֲוֶלֶת, Exod. XXII. 23. aff. אֲוֶלֶת, *viduas ejus*, Ies. IX.

16. בְּאֲוֶלֶת, vide in אֲוֶלֶת.

אֲוֶלֶת, m. *viduitas*, Ies. XLVII. 9.

אֲוֶלֶת, f. idem, 2 Sam. XX. 3. aff. אֲוֶלֶת, *viduitatis suæ*, Gen. XXXVIII. 19. plur. אֲוֶלֶת, *viduitatis tuæ*, Ies. LIV. 4.

אֲוֶלֶת, *Almoni*, nomen fictitium, quo vocatur is, cujus proprium nomen reticemus, Ruth. IV. 1. dicitur et de loco innominato, 1 Sam. XXI. 8. 2 Reg. VI. 8.

אֲוֶלֶת, vide suprâ אֲוֶלֶת.

אֲוֶלֶת, m. אֲוֶלֶת, אֲוֶלֶת, אֲוֶלֶת, m. Chald. *arbor*, Dan. IV. Putant quidam ad אֲוֶלֶת referendum esse, ut Iod sit radicale et ן formativum.

אֲוֶלֶת, Chald. *illi, isti, illæ, istæ*: אֲוֶלֶת, omnia ista regna, Dan. II. 44.

אֲוֶלֶת, vide in אֲוֶלֶת: et אֲוֶלֶת in אֲוֶלֶת.

אֲוֶלֶת *didicit*: fut. תִּלְמַד, *discas*, Prov. XXII. 25. Pih. אֲוֶלֶת, *discere fecit, docuit*: part. מְלַמֵּד, *docens nos*,

Job. XXXV. 11. pro מְלַמֵּד Hiph. vide inter nomina.

אֲוֶלֶת, m. *doctor: dux, ductor*, qui suos de omnibus rebus docet et instruit: item *bos*, sui generis ductor, Jerem. XI. 19. aff. אֲוֶלֶת, *dux meus*, Ps. LV. 14. plur. אֲוֶלֶת, *duces*, Jer. XIII. 21. constr. אֲוֶלֶת, Gen. XXXVI. 15. aff. אֲוֶלֶת, *duces eorum*, Genes. XXXVI. 19. אֲוֶלֶת, *boves nostri*, Ps. CXLIV. 14.

אֲוֶלֶת, c. *mille, chilias*: aff. אֲוֶלֶת, *chilias mea*, nempe sub qua ego sum, ut explicant R. Sol. et Kimchi, Jud. VI. 15. duale, אֲוֶלֶת, *duo millia*, Num. XXXV. 5. plur. אֲוֶלֶת, *millia, milleni; boves, chiliades*: אֲוֶלֶת, *in millenos*, Deut. V. 10. אֲוֶלֶת, *et boves*, Ps. VIII. 8. constr. אֲוֶלֶת,

millia virorum, Exod. XXXII. 28. בְּאֲוֶלֶת יְהוּדָה, *inter chiliadas*, vel *chiliarchias Jehudæ*, Mich. V. 1. vide Matth. II. 6. aff. בְּאֲוֶלֶת, *in millia sua*, 1 Sam. XVIII. 7. הֲאֲוֶלֶת Hiph.

unde מְאֲוֶלֶת, *millena parientes*, q. *milleficantes dicas*, Ps. CXLIV. 13. Chald. אֲוֶלֶת, *millies mille*, Dan. VII. 10. item אֲוֶלֶת et אֲוֶלֶת,

Dan. V. 1. plur. אֲוֶלֶת, ut antè, ubi Masorethæ notant, legendum esse אֲוֶלֶת.

אֲוֶלֶת quod hîc afferunt, vide in תִּלְמַד.

אֲוֶלֶת Pih. *molestavit, molestè-ur-sit*: futur. וְתִלְמַד, *et molestè ursit eum*, Jud. XVI. 16.

אֲוֶלֶת *si, siquidem, siquando*; et interrogativè, *utrum, an?* Jud. IX. 2. הֲאֲוֶלֶת, *an verò*, Job. VI. 12. אֲוֶלֶת, *usque dum*, Gen. XXIV. 33.

אם אֶשֶׁר אִם, usquequo quum, id est, usque dum, per pleonasmum, Gen. XXVIII. 15. אִם בִּי אִם, sed, Ps. I. 2. quia certè, utique enim, Prov. XXIII. 18. quàm quum, usque quum, Gen. XXXII. 27. quod si, etiãmsi, 1 Sam. XIV. 39. אִם לֹא, si non, nisi, an non. Denique in juramentis absolute positum, negat, Ps. LXXXIX. 36. 1 Reg. XVII. 1. additâ particulâ negandi, affirmat, Ies. V. 9.

אִם, vide mox infra in אםם.

אֶמְתָּה f. ancilla, Exod. XXI. 32. aff. אֶמְתֹּךָ, ancillam suam, ver. 20. plural. אֶמְתֹּת, Genes. XXXI. 33. construct. אֶמְתֹּת, 2 Sam. VI. 20. aff. וְאֶמְתֵּיהֶם, et ancillas eorum, Esr. II. 65.

אֶמְתָּה, vide in אםם.

אֶמְלָה f. languidum, debile, infirmum, Ezech. XVI. 30. Pyh. אֶמְלַל, languere, languescere, languesceri. præter. וְאֶמְלַל, et languabit, Hos. IV. 3. אֶמְלִלוּ, languescunt, Thren. II. 8. אֶמְלִלָּה נֶפֶן, languescit vilis, Ies. XXIV. 7. partic. præsens juxta quosdam, אֶמְלַל, elanguet, languescit, Ies. XVI. 8. Et in Pathach, אֶמְלַל, languefactus, Psalm. VI. 3.

אֶמְלִלִים, languidi, Neh. III. 34.

אִםם אִםם, f. mater, Gen. III. 20. metaphoricè bivium, Ezech. XXI. 21. metropolis, 2 Sam. XX. 19. Jer. XV. 8. aff. אִמּוֹ, mater sua, Gen. II. 24. plural. cum aff. אִמּוֹתַם, matres eorum, Thren. II. 12.

אִם אִם, m. (sicut dicitur אִם et אִם בְּדָ, et לְבָד,) natio, populus, ex una quasi matre propagatus: אִם מְלֵאָם, natio præ natione, Gen. XXV. 23. semel cum Schurek,

וְלְאֻמֵּי, et natio mea, Ies. LI. 4. plur. הָאֻמִּים, nationes, Ps. CXVII. 1. לְאֻמִּים, Gen. XXVII. 29. fœm. אֻמּוֹת, nationes, Num. XXV. 15. aff. לְאֻמּוֹתַם, per nationes suas, Genes. XXV. 16. Chald. אֻמָּה, natio, Dan. III. 29. plur. אֻמָּתַי, nationes, ver. 4. Esr. IV. 10.

אֶמְתָּה, f. cubitus, mensura cubitalis, quæ communiter continebat quinque palmos, in sacris autem sex, ut Hebræi docent, Ezech. XL. 5. et XLIII. 13. constr. אֶמְתָּת, Jerem. LI. 13. duale אֶמְתָּתַי, duo cubiti, Exod. XXV. 10. plur. אֶמְתָּתַי, cubiti, Ezech. XLII. 4. postes, Ies. VI. 4. Chald. אֶמְתָּי, cubiti, Dan. III. 1. Esr. VI. 3.

אֶמְנָה nutrit: partic. אֶמְנָה, nutriti, Esth. II. 7. nutriticius, Num. XI. 12. plur. וְאֶל־הָאֶמְנָה, et ad eos qui nutriverant, 2 Reg. X. 1. aff. אֶמְנָתִי, nutritii tui, Ies. XLIX. 23. fœmin. אֶמְנָת, nutrix, Ruth IV. 16. aff. אֶמְנָתִי, nutrix ejus, 2 Sam. IV. 4. partic. Pahul plur. הָאֶמְנָה, qui nutriti erant, Thren. IV. 5. infin. בְּאֶמְנָה, cum nutriretur ipsa, Est. II. 20. Niph. est post Hiph. Hiph. credit, fisis est: præter. הָאֶמְנָה, credebatur, Gen. XLV. 26. futur. תֶּאֱמָנֶנּוּ, vide in יִמְיוֹ. Chald. הִימִין, commutato א in י, juxta Chald. præter. הִימִין, credidit, Dan. VI. 24. part. מְהִימִין, fidus, fidelis, Dan. II. 45. Niph. נִאֶמְנָה, firmum, fidum, fidele, stabile, statum, constans esse; verum esse vel verificari, confirmari, nutriri: præter. וְנִאֶמְנָה, et firma erit, 2 Sam. VII. 16. fut. ex prima significatione, תִּנְאֶמְנָה, nutricantur, Ies. LX. 4. cum Pathach

sub Mem juxta Masorethas, et Dagesch ex Nun absorptum est. Participium præsens נִאֲמָן usurpatur loco nominis, *fidus, fidelis, verus*.

אֱמוּנָה, m. *fides, veritas*, Deuter. XXXII. 20. plur. אֱמוּנוֹת, *fidelitates, veracitates*, Prov. XIV. 5. et adjectivè, *fideles*, Psalm. XXXI. 24. *veraces*, Ps. XII. 2. constr. אֱמוּנוֹתֵי יִשְׂרָאֵל, *fideles Israëlitis*, 2 Sam. XX. 19.

אֱמוּנָה, m. *veritas*, Ies. XXV. 1. fœmin. אֱמוּנוֹת, *antæ*, 2 Reg. XVIII. 16.

אֱמוּנָה, m. *nutritius*, Prov. VIII. 30. אֱמוּנָה, vide in דָּקָה.

אָמֵן, *veritas*, Ies. LXV. 16. inde transit in fidentis et assentientis particulam, *amen*, Deut. XXVII. 15. quasi dicas, *firmum, ratum esto, verè fiat*. In Novo Test. ubi in principio sententiæ adhibetur, transit in naturam adverbii, et notat asseverationem rei que confirmationem: ut, *amen, amen dico vobis*, id est, *verè, certè, profectò, constanter*. Hinc quod Matthæus dicit ἀμην, id Lucas IX. 27. dicit, ἀληθῶς. Item pro ἀμην, Matth. XXIII. 36. Lucas I. 51. dicit *vai*, certè, profectò. Geminatum superlativè significat, ex idiotismo Hebræorum. *Amen dico vobis*, id est, *certissimè, verissimè*. Hieronymus, Iesaiæ XXV. 1. scribit: Dominus in Evangelio sæpè hoc verbo utitur, *amen, amen*, id est, *verè, verè dico vobis*.

אֲמָן, m. *artifex*, quasi artis nutritius dictus, vel quasi firmus in arte, id est, *excellens*, Cant. VII. 2.

אֱמוּנָה, f. *veritas, fides, firmitas*: item, *constans, statum munus, et officium*, uti 1 Par. IX. 22, 26. constr. אֱמוּנַת עֵתְךָ, *firmitas temporis tui*, Ies. XXXIII. 6. aff. אֱמוּנָתוֹ, *veri-*

tas, fides ejus, Psalm. C. 5. plural. אֱמוּנוֹת, Prov. XXVIII. 20.

אֱמוּנָה, f. *firmitas, constitutio firma*, Neh. X. 1. *constitutio, pensio firma et stata*, Nehem. XI. 23.

אֱמוּנָה, *veritas*, sed adverbialiter usurpatur pro *verè, revera*, Gen. XX. 12. Jos. VII. 20.

אֱמוּנָה, *verè, revera, sanè*, Job. IX.

2. אֱמוּנָה, *quia verè sic est*, Ruth III. 12. אֱמוּנָה, *an verè, an verò*:

וְאֱמוּנָה, *et etiam sanè, enimverò esto, sed esto sanè*, Job. XIX. 4.

אֱמוּנָה, f. *veritas, fides*, contractum quasi ex אֱמוּנָה, sicut בַּת est ex בְּנַת, de quo in בְּנָה: aut ex אֱמוּנָה ut scribit Ab. Esra, Gen. XXIV. 49. aff. אֱמוּנָה, *veritas vel fides ejus*, Ps. XCI. 4. et Dagesch est loco ejecti Nun.

אֲמִץ, *robustus, fortis fuit*: præter.

אֲמִצִּים, *robusti sunt*, Ps. XVIII. 18.

Pih. אֲמִצָּה, *roboravit, fortificavit, ob-*

firmavit: præter. וְאֲמִצָּה, *et obfirmavit*, Deuter. II. 30. Hiph. futur.

וְאֲמִצָּה, *et roborabit*, Ps. XXVII. 14.

Hithp. הִתְאֲמִצָּה, *roboravit, fortificavit se*, 2 Par. X. 18.

אֲמִץ אֲמִץ, m. *fortis, robustus*, 2 Sam. XV. 12.

אֲמִץ, m. *robur, fortitudo*, Job XVII. 9.

אֲמִצָּה, f. *idem*, Zach. XII. 5.

אֲמִצִּים, m. p. *robusti, validi*,

Zach. VI. 3. Hebræi coloris aliquam speciem significare putant, et inde Chaldæus קִמְמִינִין, *cinerei*.

מִמְּצִיּוֹת, m. p. *fortificationes, robora*; constr. מִמְּצִיּוֹתַי, *fortificationes virium*, Job. XXXVI. 19.

אָמַר, *dixit, locutus, elocutus, pro-*

locutus est: item, cogitavit, statuit apud se, quando ad cor refertur. fut. אָמַר, dicam, Ies. XLIII. 6. וְיִמְרוּךְ, dicent tibi, Psalm. CXXXIX. 20. perduto Aleph radicali. Chald. præter. אָמַר, dixit, Dan. II. 24. אִמְרַת, dixi, Dan. IV. 5. cum Pathach loco Chirek: אִמְרַנָּה, diximus, Esr. V. 4. אִמְרַת, dixit illa, pro אִמְרַת, propter כִּי, Dan. V. 10. אִמְרוּ, dixerunt, Dan. IV. 23. part. אֹמֵר, dicens, Dan. IV. 4. cum Pathach loco Tzere: plur. אֹמְרִין, dicentes, Esr. V. 3. inf. לְמַאמֵּר, dicendo, Dan. II. 9. et absque Aleph, לְמַמֵּר, Esr. V. 11. imp. אִמַּר, dic, Dan. II. 4. אִמְרוּ, dicite, Dan. II. 9. fut. יִאמַר, dicet, Dan. II. 7. תִּיאמְרוּן, dicetis, Jerem. X. 11. יִאמְרוּ, dicemus, Dan. II. 36. Niph. præter. נִיאַמַּר, dicta fuit, Dan. VIII. 26. Hiph. præter. הִיאַמְרִיךָ, fecit dicere te, effecit ut promiseris et sponderis, sponsionem stipulatus est à te, Deuter. XXVI. 18. et sic, הִיאַמְרַתְּ, fecisti dicere, seu, spondere ipsum, sponsionem stipulatus es ab illo, ver. 17. vulgò exaltare exponunt. Sed priorem probat Ab. Esra ex R. Juda Levita Hispano, et R. D. Kimchi in Lib. Radicum. Hithp. futur. וְיִתְאמְרוּ, verbis prædicabunt, vel exaltabunt se, Psalm. XCIV. 4. et אָ in י commutato, תִּתְיַמְרוּ, summè prædicabitis, efferetis vos, Ies. LXI. 6.

אָמַר, m. sermo, dictum, Psalm. LXVIII. 12. aff. אִמְרִי, sermonis mei, Job. IX. 27. Et ex alia forma, אִמְרוֹ, sermonis ejus, Job. XX. 29. plural. אִמְרִים, sermones, verba, dicta, Prov. XXII. 21. constr. אִמְרֵי, ibid. aff. אִמְרֵי, dicta mea, Psalm. V.

2. אִמְרוּכֶם, sermones vestros, Ies. XLI. 26.

אִמִּיר, m. ramus summus, Ies. XVII. 6.

אִמְרָה, f. sermo, constr. אִמְרַת, Psalm. CV. 19. aff. אִמְרַתִּי, verbum ejus, Psalm. CXLVII. 15. plural. אִמְרוֹת, et constr. אִמְרוֹת, dicta, eloquia, Psalm. XII. 7.

מִאִמֵּר, m. sermo, oratio; edictum, Esth. I. 15. Chald. וּבְמַאמֵּר, et (ex) sermone, Dan. IV. 14. בְּמַאמֵּר, secundum edictum, Esr. VI. 9.

אִמְרָא, m. Chald. agnus, in Targum frequens: plur. אִמְרִין, agni, Esr. VI. 9. 17.

אִמְשֵׁי, hesternâ, præterita nocte vel vesperâ, heri vesperi, Gen. XIX. 34.

*אִמְתָּנִי, nomen Chald. vide supra in אִים.

אָן, quo? 1 Sam. X. 14. loci et temporis est: עַד-אָן, quousque? de tempore, Job. VIII. 2. מֵאָן, de quo, id est, undenam? 2 Reg. V. 25. quod et מֵאָנִין, Gen. XXIX. 4.

אָנָּה, quò, Psalm. CXXXIX. 7. et Deut. I. 28. quibus duobus locis est Milra; alias semper Milhel seu penacutum, ut Masorethæ notant: et Nun est cum Dagesch: אָנָּה תִּלְהָה, quò abis, Jud. XIX. 17. אָנָּה וְאָנָּה, huc aut illuc, 1 Reg. II. 36. עַד-אָנָּה, usquequò? Ps. XIII. 2. item אָנָּה, quæsò, obsecrò, Ps. CXVI. 4. et sic sexies per ה scribitur, aliàs אָנָּה. Gen. L. 17. ubi Masorethæ notant, octo cum Aleph esse in fine.

אִנְנוֹן, Chald. illi, isti, Dan. II. 44. facmin. אִנְנִין, istæ, eæ, Dan. VII.

17. Nun in fine ad terminationem pluralem pertinet.

*אנבא, nomen Chaldaicum, vide in אנב.

אנה mæstus fuit, luxit: præt. וְאָנְהוּ, et mærebunt, Ies. III. 26. פִּיהָ, obvenire, occurrere fecit, causam vel occasionem præbuit veniendi, id est, objecit, impulit, tradidit, Exod. XXI. 13. פִּיָּהּ, fut. וְאָנְהוּ, objicietur, tradetur, Prov. XII. 21. וְתִתְּנָהּ, dabitur causa ut obveniat, Psal. XCI. 10. Hithp. partic. מִתְּאָנְהָ, occasionem quærit vel fabricatur secum, 2 Reg. V. 7.

אני c. navis, classis, 1 Reg. X. 11. ubi masc. et ver. 22. fœm. est. Fœmin. וְאָנְיָהּ, idem, Prov. XXX. 19. plur. וְאָנְיֹתָי, naves, Ies. II. 16. aff. מֵאָנְיֵי תִּיהֶם, e classibus suis, Ezech. XXVII. 29.

אניָהּ, f. mæstitia, mæror, Ies. XXIX. 2.

וְתִתְּנָהּ, f. idem, Thren. II. 5.

תִּתְּנָהּ, f. occasio, Jud. XIV. 4.

תִּתְּנָהּ, f. idem. aff. וְתִתְּנָהּ, occasionem ejus, Jer. II. 24.

אָנְיָהּ, Chald. vide in אני.

אנה Niph. וְאָנְהָ, suspiravit, genuit, ingenuit, præt. וְאָנְהוּ, suspirabunt, Ies. XXIV. 7. imp. וְאָנְהוּ, suspira, Ezech. XXI. 11.

אנהָהּ, f. suspirium, gemitus, Ies. XXXV. 10. aff. וְאָנְהָתִי, gemitus mei, Psal. CII. 6. plur. cum aff. וְאָנְהָתִי, gemitus mei, Thren. I. 22.

וְאָנְהוּ, vide in sequenti voce.

אני et alia forma וְאָנְכִי, c. ego: plur. וְאָנְהוּ et cum aphæresi וְאָנְהוּ, nos, quæ forma ter tantum reperitur, Genes. XLII. 11. Thren. III.

42. Numer. XXXII. 32. Semel scribitur וְאָנְיָ, quod juxta vocales legendum וְאָנְהוּ, Jerem. XLII. 6. juxta literas esset וְאָנְיָ, quæ forma Rabbini usitata. Chald. וְאָנְיָ, ego, Dan. II. 8. vel וְאָנְיָ, ver. 23. plur. וְאָנְהוּ, nos, Dan. III. 16.

אנהָהּ, m. tu, ubi נ in Dagesch conversum, quod in lingua Chaldæa redit: plur. וְאָנְהָם, vos, Exod. V. 11. quinquies scribitur וְאָנְהָהּ, vide Eccles. VII. 22. Masoram. Chald. וְאָנְהָהּ, c. tu, Dan. II. 37. plur. וְאָנְהָתוּ, vos, ver. 8.

אנהָהּ, fœm. et sexies וְאָנְהָתִי, tu. Ter per enallagen ponitur pro masculino, Num. XI. 14. Deut. V. 26. Ezech. XXII. 12. plur. וְאָנְהָתוּ, vos.

אנךָ m. libella, perpendiculum, וְאָנְךָ, super murum perpendiculi, Amos VII. 7.

אנכי, vide paulò antè in אני.

אנן plangere, lugere, mæstum, tristem esse, apud Rabbinos: וְאָנְנָהּ, plangens, mæstus וְאָנְנָהּ, lamentum, planctus, mæror, וְאָנְנָהּ, idem, in Targ. וְאָנְנָהּ, idem, Job. XVIII.

12. Thren. II. 5. hinc Heb. in Hithp. וְהִתְאָנְנָהּ, lamentari, plangere, quiritari, partic. בְּמִתְאָנְנִים, sicut plangentes, quiritantes, Num. XI. 1. futur. וְהִתְאָנְנָהּ, quiritabitur, Thren. III. 39.

און m. planctus, mæror, luctus, Gen. XXXV. 18. Deut. XXVI. 14. Hos. IX. 4.

און, Chald. vide sup. in אן.

אנס adegit, coëgit, ursit, exegit, pressit: participium, וְאָנְסָהּ, nemo erat urgens, Esth. I. 8. Chald. particip. וְאָנְסָהּ, premens, negotium facessens, Dan. IV. 6.

אִירָטוּס *iratus fuit*: futur. **יִיאַרְף**, *irascatur*, Psalm. II. 12. Hithp. præter. **הִתְאַרְף**, *irâ percitus fuit*, Deut. I. 37. futur. **יִיתְאַרְף**, *et irâ percitus fuit*, Deut. IX. 8.

אִירָא, m. *ira*; *vultus, facies*, sic dicta quòd iræ index sit, et per synecdochen *nasus*, Psal. CXV. 6. aff. **בְּאַרְף**, *in ira tua*, Psalm. VI. 2. **אַרְפֵּה**, *naso ejus*, Gen. XXIV. 47.

מֵאַרְפֵּיכֶם, *de naso vestro*, Num. XI. 10. Dagesch est pro abjecto נ, et sic fit in **בֵּת**, *filia*, ut est in **בְּנֵה**.

duale **אַפִּים**, *facies, vultus, nares*, et forma dualis propriè geminas nares notat, et inde ad vultum quoque accommodatur, quod propter narium interstitium, quasi geminus videatur, unde et **פְּנִים**, quod quoque vultum significat, plurale tantum est. Hinc *iram eadem formâ significat*: ut **קָצַר אַפִּים יַעֲשֶׂה**

אַרְלָת, *brevis irarum*, (id est, *cilò irascens, præceps irâ*) *facit stultitiam*, Prov. XIV. 17. **אַרְךָ אַפִּים**, *longus irarum*, id est, *tardus ad iram*, Exod. XXXIV. 6. de Deo. Quærent Talmudici, quare hîc dicatur **אַפִּים**

forma duali, non **אֶף** singulariter. Respondent: quia **אַרְךָ אַפִּים**, *longanimis* est erga justos, et erga improbos, ut utrique peccantes, per tarditatem iræ ad pœnitentiam invitentur: Sanhed. fol. 111. Bava Kama, fol. 50. Construct. **אַפִּי**, aff. **בְּאַפִּיו**

in nares ipsius, Genes. II. 7. **אַפִּיךָ**, *vultus tui*, Genes. III. 19. Chald. **אַנְפִּין**, aff. **אַנְפִּוֹנִי**, *faciem suam*, Dan. II. 46. ubi נ redit.

אַרְפֵּה, f. *ardea*, Levit. XI. 19. Talmudicis est, *milvus iracundus*.

אָנַק *clamavit, exclamavit*, cum gemitu propriè, ut saucii, inf. **בְּאַנְקָא**,

in clamando, quum clamabit, Ezech. XXVI. 15. futur. **אַנְקָא**, *exclamabit*, Jer. LI. 52. Niph. part. **וְהִנְאָנְקִים**, *et qui exclamant*, Ezech. IX. 4. infin. **הִנְאָנַק**, *clamare*, Ezech. XXIV. 17.

אַנְקָה, f. *exclamatio, gemitus*, Mal. II. 13. constr. **אַנְקַת אֶסֶר**, *gemitus vincti*, Psal. LXXIX. 11. item *attelabus*, locustæ species sine alis, Levit. XI. 30. diversimodè redditur.

אַנְשָׁא *ægrius esse, ægritudine affici*: futurum, **וְאַנְשֵׁה**, *et ægritudine afficior*, Psal. LXIX. 21. deficiente Aleph radicali, et cum Schurek loco Cholem, et He paragogico: integrum enim esset **אַנְשֵׁה** ut notat, Kimchi in Michlol. Niph. futur. **וַיִּאָנֵשׁ**, *et ægritudine confectus fuit*, 2 Sam. XII. 15.

אַנְוֵשׁ, m. *mortiferus, ægerrimus*, Jer. XXX. 15. fœmin. **וּמִכְתִּי**, *et plaga mea mortifera*, Jer. XV. 18.

אַנְוֵשׁ, m. *homo, à mortifera ægritudine*, in quam post peccatum incidit, sic dictus: plur. **אַנְוֵשִׁים**, *homines* et specialiter, *viri*, Num. XIII. 3. constr. **אַנְוֵשֵׁי**, *viri*, Genes. XVII. 27. aff. **אַנְוֵשֵׁיךָ**, *viri tui*, 1 Reg. X. 8.

אַנְשָׁא, **אַנְשֵׁה**, **אַנְשֵׁי**, Chald. *homo*, Dan. VII. 4, 8. *quisquam*, Dan. II. 10. plur. **אַנְוֵשִׁים**, *viri*, Dan. IV. 14.

אַנְשֵׁי, quod hîc adducunt, vide in **נְשֵׁה**.
***אַנְתְּהָ**, pronomen Chald. vide in **אַנְי**.

אַסָּם m. *horreum*: plur. cum aff. **אַסְמִיךָ**, *horrea tua*, Prov. III. 10. extat et Deut. XXVIII. 8.

אַסָּן, m. *exilium*, Genes.

XLII. 4. Ab. Esra. מִוֶּתֶת, mortem exponit.

אָסַף congregavit, collegit, retraxit, recepit: quomodo a קָבַץ differat, vide illic: præter. אָסַף, recepit, Gen. XXX. 23. אֲסָפּוּ, recipient, retrahent ad se, Joël. II. 10. particip. plural. constr. אֲסָפּוּ, intercepti, Ezech. XXXIV. 29. futur. תִּסְפֶּה, recipies, Psal. CIV. 29. absque א. Niph. נִאָּסַף, collectus, congregatus, receptus, sublatus fuit: vel congregavit se: præter. אָסַף, recipitur, Ies. LVII. 1. Pih. particip. מְאֲסָפָה, colligens, Jer. IX. 21. plur. cum aff. מְאֲסָפָיו, colligentes illud, Ies. LXII. 9. Dagesch irregulariter ejecto. Pyh. præter. וְאֲסָפָה, et colligitur, Ies. XXXIII. 4. וְאֲסָפָה, et congregabuntur, Hos. X. 10. partic. מְאֲסָפָה, receptus, Ezech. XXXVIII. 12. Hiph. futur. אֲסָפֶה, tollam te, 1 Sam. XV. 6. et contractum, אָסַף, recepturus sum, Soph. I. 2, 3. quodd a סוּף esse potest. Hithp. infinit. בְּהִתְאָסֵּף, dum congregarent se, Deut. XXXIII. 5.

אָסַף, m. collectio, Ies. XXXII. 10. plur. constructum, בְּאֲסָפֵי קוֹץ, sicut collectiones æstatis, Mich. VII. 1.

אָסַף, m. idem, Exod. XXXIV. 22.

אָסַף, f. idem, Ies. XXIV. 22.

אֲסָפִים, m. p. collectæ, res congregatæ, 1 Par. XXVI. 15. cum quo confer 2 Par. XXV. 24. constr. בְּאֲסָפֵי קוֹץ, in congregationibus æstatis, Neh. XII. 25.

אֲסָפִים, f. p. collectiones, collegia, Eccles. XII. 11.

אֲסָפָה, m. collecta turba, colluvies, unde cum Aleph quiescente,

וְהָאֲסָפָה, et colluvies, Num. XI. 4.

אֲסָפָה, Chald. vide in אָסַף.

אָסַר ligavit, obligavit, vincivit, partic. אֲסָרִים, ligans, Gen. XLIX.

11, cum ו paragogico. Particip. præter. הַסָּרוּם, vincti, Eccles. IV. 14. contract. pro הַסָּרוּם Niph. imper. הֲאָסְרוּ, vincti estote, Genes. XLII. 16. futur. וְאָסַר, vinciatur, vinctus esto, ver. 19. Pyh. אֲסָרוּ, vincti sunt, Ies. XXII. 3.

אָסַר, m. obligatio, Num. XXX. 3.

אָסַר, m. idem, Num. XXX. 3

plur. cum aff. וְאֲסָרוּהָ, et obligationes ejus, ver. 6.

אָסַר, m. vinculum, ligamen, Jer. XXXVII. 15. plur. אֲסָרוּ, vincula ejus, Jud. XV. 14.

אָסַר, m. vinctus, Psal. LXXIX. 11. plural. אֲסָרוּם, vincti, Psal. LXVIII. 7. constr. אֲסָרוּ, Zach. IX. 12. aff. אֲסָרוֹהָ, vinctos tuos, ver. 11.

אָסַר, m. vinctus, Ies. XLII. 7.

מִסָּרָת, f. vinculum, Ezech. XX. 37. contractè pro מִאֲסָרָת. Sic מְבוֹלָת pro מְאֲכוֹלָת, ut est in אֶבֶל.

אָסַר, Chald. vinculum, Dan. IV. 12. plur. וְלֵאסָרוֹן, et ad vincula, Esr. VII. 26.

אָסַר, אֲסָרָה, Chald. interdictum, quasi vinculum dictum, Dan. VI. 8, 9.

אָעַ אָעַה, m. Chald. lignum, Esr. V. 8. Dan. V. 4. idem quod Hebræum עָץ, commutato ע in א, quod sæpius fit.

אָף etiam, quintiam, quoque: אָף־כִּי, quantominus, 1 Reg. VIII. 27.

quanto magis, Prov. XI. 31. quando-
que deficit כִּי, ut Job. IV. 19. Chald.
וְאִתָּךְ, etiamque, Dan. VI. 23.

אפד amicivit, accinxit: præter.
וְאִפְדֶּתָ, et accinges, Exod. XXIX.
5. futur. וְאִפְדֶּתָ, et accinxit, Levit.
VIII. 7.

אפוד, m. ephod, cinctum, amicu-
lum humerale: certa vestis sacra fuit,
de qua Exod. XXVIII. 6. Vide Ab.
Efram, Exod. XXVIII. 4. et ibid.
R. Salomo. Tunicæ etiam sacerdo-
tum, de quibus Exod. XXVIII. 40.
hoc nomine appellatæ sunt, 1 Sam.
II. 18. et XXII. 18.

אפדה, f. amictus; constr. אִפְדֶּתָ,
Ies. XXX. 22. aff. אִפְדֶּתוּ, amictus
ejus, Exod. XXXIX. 5.

אפדן, vide in פדן.

אפה coxit, propriè panem in
furno, Genes. XIX. 3. imper. אִפֵּי,
coquite, Exod. XVI. 23. fut. וְאִפְדֶּהָ,
et coxit eam, 1 Sam. XXVIII. 24.
quæ irregularia sunt. Niph. futur.
תִּאֲפֶה, coquetur, Levit. VI. 10.
תִּאֲפִינָה, coquantur, Lev. XXIII. 17.

אפה, m. coquus, pistor, Gen. XL.
17. aff. אִפְהֵם, pistor eorum, Hos.
VII. 6. plur. תִּאֲפִים, coqui, Genes.
XL. 16. foemin. וְלִאֲפֹתַי, et in pis-
trices, 1 Sam. VIII. 13.

מאפה, m. coctum, Lev. II. 4.

תפינים, m. p. cocturæ: constr.
תִּפְיִינִי, Levit. VI. 21. al. 14. abjec-
to א.

אפל m. caligo, Job. III.
6. plur. בְּמוֹ-אֲפֵל, in caligine, Ps. XI. 2.

אפל, m. caliginosus, Amos V. 20.

אפלה, f. caligo, Exod. X. 22. aff.
וְאִפְלֶתְךָ, et caligo tua, Ies. LVIII.

10. plur. בְּאִפְלוֹת, in caliginibus,
hoc est, summa caligine, Ies. LIX. 9.
אפילות, f. p. obscura, id est, la-
tentia, abscondita, sub terra, Exod.
IX. 32. hoc est tarda, serotina se-
mina.

מאפל, m. caligo, Jos. XXIV. 7.
ארץ מאפלה, terra caliginis maxi-
mæ, Jer. II. 31. compositum cum no-
mine divino וְהַיְהוָה augendæ signifi-
cationis causâ: ut et in aliis fit, vide
להב.

אפן m. rota, Ezech. I. 15.
const. אֲפֵן מְרַבְבוֹתָיו, rotam curruum
ejus, Exod. XIV. 25. plur. אִפְנִים,
Ezech. I. 16.

אפן, idem: metaphoricè modus, ra-
tio: plur. cum aff. דְּבַר דְּבַר עַל אִפְנֵיו,
verbum dictum juxta modos suos, Prov.
XXV. 11.

אפס desiit, defecit, Gen. XLVII.
15. תִּהְיֶה אִפְסָם, an deficeret, Ps. LXXXVII.
9.

אפס, m. defectus, finis, terminus:
nihil, nemo, nullus: item, nisi, tan-
tùm, tantummodò, præter, maximè se-
quente כִּי, ut Deut. XV. 15. תִּהְיֶה אִפְסָם,
an nullus, 2 Sam. IX. 3. מִאֲפָסִים, præ
nihilò, id est, minus nihilò, Ies. XL.
17. aff. וְאִפְסֵי, et præter me, Ies.
XLVII. 8. duale, אֲפָסִים, tali, Ez.
XLVII. 3. secundum Targum, et
Ra. Solomon qui exponunt per
אִפְסֵי אֲרָץ, plur. const. מְרַסְלִים
Psal. II. 8.

אפע m. vipera, juxta
quosdam, Ies. XLI. 24. Targum
לֹא מְדַעַם, nihil quicquam: Ab. Esra,
אין, nihilum.

אפע, f. vipera, Ies. LIX. 5. Job.
XX. 16.

אפף circumdedit: עָלֵי אֲפָף

רעות, *circumdederunt me mala*, Psal. XL. 13. אַפְפוּנִי, *circumdederunt me*, Ps. XVIII. 5.

אפק Hith. הִתְאַפֵּק, *confirmare, corroborare se, fortiter se continere, reprimere se*. Præter. הִתְאַפְּקוּ, *continerent se*, Ies. LXIII. 15. infin. לְהִתְאַפֵּק, *continere, reprimere se*, Gen. XLV. 1.

אַפִּיק, m. *fortis, validus, robustus: torrens, alveus, a valido aquarum decursu*, Job. VI. 15. plur. אַפְיָקִים, *robusti*, Job. XII. 21. *alvei*, Ezech. XXXII. 6. constr. אַפְיָקֵי יָם, *alvei maris*, 2 Sam. XXII. 16. אַפְיָקֵי מַגְנִיִּים, *robusta scutorum*, Job. XLI. 7. אַפְיָקֵי נְחוֹשֶׁת, *robusta æris, dura ut chalybs*, Job. XL. 18. affix. אַפְיָקֵי, *alveos, validas aquas ejus*, Ies. VIII. 7.

אפר אַפָּר, m. *cinis*, Num. XIX. 9. עָפָר וְאֶפֶר, *pulvis et cinis*, Genes. XVIII. 27.

אַפֵּר, m. idem, juxta quosdam, 1 Reg. XX. 38, 41. vel *velamen*, juxta Targum et Hebræos, quasi ex פֶּאֵר transpositum.

אופיר, *Ophir*, proprium nomen viri, Gen. X. 29. item regionis cujusdam Indiæ, auri pretiosi ditissimæ, 1 Reg. IX. 28. quam Josephus Lib. 8. cap. 2. dicit olim *Sophirum*, nunc *auream terram* appellari. Inde aurum Ophir vel Ophirium (vulgò Obrizum quasi Ophirizum) pro auro præstantissimo sumitur, Job. XXII. 24. 1 Par. XXIX. 4. Vide זָהָב.

אפת אַפְתָּם, Chald. *thesaurus, ærarium*, Esr. IV. 13. R. Sal. *tributum*, Ab. Esra *commodum annuum, sive reditus annuos* exponit.

אַצִּל *apud, juxta, penes, propè:*

מֵאַצִּל, *de apud, id est, de latere*, 1 Sam. XX. 41. aff. אֶצְלִי, *apud me*, אֶצְלָם, *apud eos: מֵאַצְלוֹ, de apud eum, ab ipso*, 1 Reg. XX. 36.

אַצֵּל, *reponere, seponere, reservare: præter. אֶצַּלְתָּ, seposuisti*, Genes. XXVII. 36. אֶצַּלְתִּי, *seposui*, Eccles. II. 10. Niph. præter. נִאֶצַּל, *angustum, contractum fuit, quasi separatum et sepositum in se*, Ezech. XLII. 6. Hiph. futur. וְנִאֶצַּל, *et seposuit*, Num. XI. 25.

אַצִּיל, m. *ala, axilla, quasi juxta vel ad latus posita; cum ה locali, אֶצִּילָה, ad alam usque, id est, pteromata ædificiû, ab alarum similitudine sic dicta*, Ezech. XLI. 8. plur. const. אֶצִּילֵי יָדַי, *axillis manuum mearum*, Ezech. XIII. 18. fœm. אֶצִּילוֹת, Jer. XXXVIII. 12.

אַצִּילִים, m. p. *selecti, optimates, magnates, quasi sepositi dicti; const. וְאֶל־אַצִּילֵי, et in selectos*, Exod. XXIV. 11. aff. וּמֵאַצִּילֶיהָ, *et ex selectis vel optimatibus ejus*, Ies. XLI. 9.

אצר אֶצַּר, *recondidit, reposuit in thesaurum, thesaurum collegit vel fecit*. præter. אֶצְרוּ, *recondiderunt*, 2 Reg. XX. 17. partic. הַאֶצְרוּם, *thesauros facientes*, Amos III. 10. Niph. futur. יִאֶצַּר, *in thesaurum reponetur*, Ies. XXIII. 18. Hiph. futur. וְנִאֶצַּרְהָ, *et thesaurarios constituam*, Neh. XIII. 13. pro אֶצַּרְהָ.

אוֹצֵר, m. *thesaurus*, Mal. III. 10. const. אוֹצְרוּ, Jos. VI. 19. aff. אוֹצְרוֹ, *thesaurus ejus*, Iesa. XXXIII. 6. plur. אוֹצְרוֹת, *thesauri*, Neh. XIII. 13. constr. אוֹצְרוֹתַי, Job. XXXVIII. 22. aff. בְּאוֹצְרוֹתָיו, *in thesauris ejus*, 2 Reg. XX. 13.

אקקו, m. *rupicapra*, Deut. XIV. 5. R. Solomon **אֲשִׁמְיוֹנְבוֹק**, id est, *steinbock*, (*a wild goat*,) *hircus sylvestris*.

אָרְאֵל, m. *valens, prævalidus*: aff. **אָרְאֵלִים**, *prævalidi eorum*, Ies. XXXIII. 7. idem cum **אָרְיֵאֵל**, 2 Sam. XXIII. 20. quod ex **אָרִי**, *leo*, et **אֵל**, *Deus*, ad auxesin, quasi *leoninus, leo fortissimus*. Chaldaeus et Hebraei, *nuncium, legatum* exponunt.

אָרֵב *insidiatus est*: construitur cum dativo et præp. **עַל**, *præter*. **וְאָרֵב**, *et insidiatus fuerit*, Deut. XIX. 11. etc. Pih. part. **מְאָרְבִים**, *insidiantes*, Jud. IX. 25. Hiph. futur. **וַיָּרֵב**, *et insidias posuit*, 1 Sam. XV. 5. pro **וַיֵּאָרֵב**, ut Kimchio placet: R. Sol. et R. Levi à **רָבָב** deducunt, pro, *et contendit*, id est, *pugnavit*.

אָרֵב, m. *insidiæ, insidiarum locus, latibulum*, Job. XXXVII. 8.

אָרֵב, m. idem, aff. **יִשְׂמִים אָרְבוּ**, *ponit insidias suas*, Jerem. IX. 7. **בְּאָרְבִים**, *in insidiis suis*, Hos. VII. 6. si essent infinitivi, **ב** ante affixum haberent lenem.

אָרְבָה, f. *specus, cataracta, metaphorice caminus, fumarium*: **מְאָרְבָה**, *de camino*, Hos. XIII. 3. plural. **אָרְבוֹת**, *cataractæ, speculæ, fenestræ*, 2 Reg. VII. 19. aff. **אֵל אָרְבוֹתֶיהֶם**, *ad fenestras suas*, Ies. LX. 8.

אָרְבוֹת, f. p. *cataractæ, sive, obices*, Ies. XXV. 11. ex absoluta forma **אָרְבוֹת**, et sing. **אָרֵב**.

מְאָרֵב, m. *insidiæ*, Jud. IX. 35. constr. **בְּמְאָרֵב**, *in insidiis, vel insidiarum loco, specu*, Psalm. X. 8.

אָרַב *texuit, attexuit*: particip.

אָרַב, *texens et textor*, Ex. XXVIII. 32. plur. **אָרְגִים חֹרֵי**, *textentes albam telam*, Ies. XIX. 9. foem. **אָרְגוֹת**, *textentes*, 2 Reg. XXIII. 7.

אָרַב, m. *textura, radius textoris*, Job. VII. 6. Jud. XVI. 14.

אָרְגָנָא, Chald. *purpura*, Dan. V. 7. Et Hebraicè, **אָרְגָן**, 2 Par. II. 6.

אָרְגוּ, m. *arca, capsula*: **תְּשִׁימוּ בְּאָרְגוֹ**, *ponetis in capsula*, 1 Sam. VI. 8.

אָרְגָמוֹן, m. *purpura, purpureum*, Exod. XXV. 4. idem quod **אָרְגָן**, quod præcedit.

אָרָה *carpsit, decerpsit*: præter. **אָרִיתִי**, *decerpsi*, Cant. V. 1. **וְאָרִיתִי**, *et carpunt eam*, Psal. LXXX. 13.

אָרִי, m. *leo*, Prov. XXII. 13. plur. **אָרְיִים**, 1 Reg. X. 20. et **אָרְיוֹת**, *leones*, ver. 19.

אָרִיָה, m. idem, Gen. XLIX. 9. Chald. **כְּאָרִיָה**, *sicut leo*, Dan. VII. 4. plur. **אָרְיֹתָא**, *leones*, Dan. VI.

8. leonum nomina plura sunt, et secundum ætatis gradus distinguuntur. Catulus vocatur **גִּרְ אָרִיָה**, *catulus leonis*, Gen. XLIX. 9. Jer. LI. 38.

ubi dicitur non **שָׂאג**, *rugire*, sed **יָעוֹר**, *rudere*, id est, *inconditam vocem edere non verum rugitum*. Nomen primum **כְּפִיר**, *juvenis leo, leunculus*,

vel **אָרְיוֹת**, *juvenis leonum*, **כְּפִיר אָרְיוֹת**, *jam rugiens*, Jud. XIV. 5. dentatus ad dilacerandam prædam, Job. IV.

10. Psal. LVIII. 7. tugurium relinquens, Jerem. XXV. 38. prædari discens, Ezech. XIX. 3. Amos III. 4. secundum **אָרִי** vel **אָרִיָה**, *leo major et adultior, catulos habens, et pro iis prædam rapiens*, Nah. II. 12.

animosus, 2 Sam. XVII. 10. sese ef-

ferens, Num. XXIII. 24. tertium שחל, Job. IV. 10. Quartum שחץ, Job. XXVIII. 8. quæ duo mediæ ætatis sunt, ac per *leo ferox*, explicari possunt. Quintum לבויא, *leo immanis*, et annosus, sed molares adhuc habens, Joël. I. 6. quem ob ferociam nemo excitare, aut commovere audeat, Gen. XLIX. 9. Sextum לינש, *leo vetus*, qui præcedenti subjungitur, Ies. XXX. 6. potens adhuc, Prov. XXX. 30. sed qui tandem præ inopia prædæ, quam viribus destitutus consequi non valet, perit, Job. IV. 11. Hæc sex a Talmudicis recensentur in Sanhedrin cap. 11. fol. 95. col. 1.

אָרָה, f. *stabulum, præsepe*, a capiendi pabulo sic dictum, plural. אָרוֹת, 2 Par. XXXII. 28. constr. אָרוֹת, 1 Reg. V. 6. et אָרוֹת, 2 Par. IX. 25. Tertia radicealis ה mutata est in ך et ם.

אָרוֹן, c. *arca; loculus, feretrum*: אָרוֹן, לשאת הארון, *ad portandum arcam*, Exod. XXV. 14. וַיִּשֶׂם בְּאָרוֹן, *et positus fuit in loculo*, Gen. L. 26. constr. אָרוֹן יְהוָה, *arca Domini*, 2 Par. VIII. 11.

אָרוֹן Chald. *ecce*, Dan. VII. 2. dicitur et אָלֶךְ per commutationem ך et ל, scribit R. Saadias, Dan. VII. 2.

אָרוֹן m. *cedrus*, Levit. XIV. 4. affix. אָרוֹה, *cedrus ejus*, Soph. II. 14. deficiente Mappik: plur. אָרוֹים, Psal. XXIX. 5. constr. אָרוֹי, Jud. IX. 15. affix. אָרוֹה, *cedri tuæ*, Jer. XXII. 7. Talmudici decem genera cedrorum numerant in Rosch Haschana, fol. 23. 1.

אָרוֹים, m. p. *cedrata, cedrina capsæ*, Ezech. XXVII. 24.

אָרוֹה *iter fecit*; præter. אָרוֹה,

et iter facturus esset? Job. XXXIV. 8.

אָרוֹה, m. *viator*, Jud. XIX. 17. plur. אָרוֹהים, Jer. IX. 1.

אָרוֹה, f. *iter, via, semita*: metaphoricè *consuetudo*, Gen. X. 11. aff. אָרוֹהי, *iter meum*, Psal. CXXXIX. 3. plur. אָרוֹהוֹת, *viæ*, Jud. V. 6. constr. אָרוֹהוֹת, Psalm. VIII. 9. אָרוֹהוֹת, vide mox: affix. אָרוֹהוֹתוֹ, *vias ejus*, Prov. XXII. 25. sic אָרוֹהוֹתֶיהָ, *semitæ tuæ*, etc. Chald. אָרוֹהוֹתֶיהָ, *viæ ejus*, Dan. IV. 34. וְכָל-אָרוֹהֶתָּךְ, *et omnes viæ tuæ*, Dan. V. 23.

אָרוֹהָה, f. *comitatus, turma, cohors commeantium*: constr. אָרוֹהָתָּה, Gen. XXXVII. 25. plur. אָרוֹהָתָּה, *cætus commeantes*, Ies. XXI. 13.

אָרוֹהָה, f. *viaticum, cibarium itineris*, quasi *itinerarium dicas*, Jer. XL. 5. אָרוֹהָתוֹ אָרוֹהָתוֹ תָּמִיד, *cibarium ejus cibarium jûge est*, Jer. LII. 34. ubi constructum et affixum est.

אָרוֹהָה, *prolongari, produci, prorogari*: præter. אָרוֹהָהוּ, *prorogati essent ei*, Gen. XXVI. 8. Ezech. XII. 22. futur. וַתִּאָרוֹהָהוּ, *et prolongabantur*, Ezech. XXXI. 5. Hiphil, אָרוֹהָהוּ, *prolongavit, prorogavit, produxit, protravit, distulit*: et intransitivè *prolongari*, ut Deut. V. 16.

אָרוֹהָה, m. *longitudo*, Gen. VI. 15. affix. אָרוֹהָהוּ, *longitudo ejus*, Exod. XXV. 10. Chald. אָרוֹהָה, *prorogatio*, Dan. IV. 24. et VII. 12.

אָרוֹהָה, m. idem, Jer. XV. 15. et adjectivè אָרוֹהָה אִירָוּם, *longus irarum*, id est, *tardus ad iram, longanimis*, Exod. XXXIV. 6. אָרוֹהָה רוּחַ, *longus spiritu, longanimis*, Eccles. VII. 8.

אַרְךָּ הָאָרֶץ, *longa alā, alatissima*, Ezech. XVII. 3.

אַרְיָה, Chald. *decens, conveniens*, Esr. IV. 14.

אַרְבָּה, *longum: diuturnum, diutinum*, 2 Sam. III. 1.

אַרוּכָה אַרְבָּה, f. *sanitas*, quasi vitæ prolongatio dicta, Jer. XXX. 17. const. אַרְכַּת, Jerem. VIII. 22.

אַרְכַּתְּךָ, *et sanitas tua*, Ies. LVIII. 8. metaphoricè, Neh. IV. 1. 2 Paral. XXIV. 13. de murorum restauratione.

אַרְפוּבָה, nomen Chald. vide in רַכְבּ.

אַרַם, *Aram*, nomen proprium viri, Genes. X. 22. inde regio appellata Aramia, Syria: et nomen gentile אַרְמֵי, *Aramæus, Syrus*: fœm.

אַרְמִיָּה, *Aramæa, Syra*: 1 Par. VII. 14. אַרְמִית, *Aramicè, Syriacè*, 2 Reg. XVIII. 26.

אַרְמוֹן, c. *palatium, arx*, 1 Reg. XVI. 18. Hinc הַהֲרַמְנָה, *ad palatium*, Amos IV. 3. cum הָהָ לֹּעַ plurale אַרְמֹנוֹת, *palatia*, Amos I. 4. aff. אַרְמֹנוֹתָיו, *et palatia ejus*,

Amos VI. 8. Hinc etiam, juxta quosdam, בְּאַלְמֹנוֹתָיו, *in palatiis ejus*, Ies. XIII. 22. per commutationem רָ in לָ, ut suprà fuit in Chaldaicis אַרְנִי et אַלְנִי: vel, *in viduatis palatiis ejus*, ut significationem habeat ab אַלְמוֹן et אַרְמוֹן.

אַרְן, m. *ornus*, Ies. XLIV. 14. אַרְוֹן, quod hinc deducunt, vide in אַרְהָ.

אַרְנַבַּת, f. *lepus*, Levit. XI. 6.

אַרְעָא, m. *terra*: אַרְעָא, *de terra*, Jer. X. 11. commutato ץ in ךּ ut aliàs, ab Heb. אַרְץ.

אַרְץ c. sed f. *sæpius, terra, regio*, Gen. I. 10. cum הָ locali, אַרְצָה, *terram versus, in terram, vel, regionem*, Gen. XII. 5. Cum articulo הָ ab initio Aleph semper cum Kametz; ut אַרְצוֹ, *terra ejus*, אַרְצֶךָ, *terra tua*, אַרְצָם, *terra eorum*: plur. אַרְצוֹת, *terræ*,

Jer. XXVIII. 8. const. אַרְצוֹת, Psal. CV. 44.

אַרְקָא, Chald. *terra*: אַרְקָא וְשָׁמַיָא, *cælum et terram*, Jer. X. 11.

אַרַר *maledixit, execratus est*: construitur cum accusativo, ut Mal. II. 2. imper. אַרְרֵה-לִי, *maledic mihi*, Num. XXII. 6. cum dativo pleonastico, אַרְרוּ, *maledicite*, Jud. V. 23. Niph. partic. plur. מְאַרְרִים, *maledicti*, Mal. III. 9. quòd tamen propter Tzere potius ad אַרַר, reducendum.

אַרְרָה, *maledictam reddidit eam*, Genes. V. 29. partic. מְאַרְרִים, *maledictionem afferentes*, Num. V. 18. Pyh. fut. יִאֲרַר, *maledictus erit*, Num. XXII. 6. quod et ex Hophal esse possit.

מְאַרְרָה, f. *maledictio*, Deuter. XXVIII. 20. const. מְאַרְרַת, Prov. III. 33. plur. מְאַרְרוֹת, *maledictiones*, Prov. XXVIII. 27. maledictio est subtractio et defectus benedictionis sive boni. Inde Hebræi quandoque חֲסָרוֹן, *defectum, diminutionem, penuriam*, explicant, ut Deut. XXVIII. 20. Mal. III. 9. ubi et Vulgata Latina reddit *penuriam*.

אַרְשַׁת אַרְשׁ, f. *pronunciatum*: וְאַרְשַׁת שְׁפָתָיו, *et pronunciatum labiorum ejus*, Psalm. XXI. 3.

אַרְשׁ Pih. *desponsavit*, Deut. XX. 7. אַרְשִׁיתִי, *desponsavi*, 2 Sam.

III. 14. futur. תִּאָרֵשׁ, *desponsabis*,
Deut. XXVIII. 30. Pyh. præ.
אֲרָשָׁה, *desponsata*, Deut. XXII. 28.
partic. מֵאֲרָשָׁה, *desponsata*, ver. 23.

אֵשׁ c. sed f. *sæpius*, *ignis*,
Gen. XV. 17. aff. אֶת-אֵשׁוֹ, *ignem*
suum, Deut. IV. 36. utroque genere
usurpatur, Job. XX. 26. אֲשָׁא,
Chald. *ignis*, Dan. VII. 11.

אֲשָׂא, m. *ignitum*, *igne-absumen-*
dum sacrificium, Levit. VII. 5. const.
אֲשָׂה, Levit. I. 9. plur. const. אֲשָׂוּ,
ignita, Levit. IV. 35. aff. לְאֲשָׁי, *in*
ignitis meis, Num. XXVIII. 2.

אֲשָׁה, vide in אִישׁ.

אֲשָׁד, m. *effusio*, *decur-*
sus, Num. XXI. 15. plur. אֲשָׁדוֹת,
decursus, *loca declivia*, quasi *declivi-*
tates dicas, Jos. X. 40. const. אֲשָׁדַת,
ex lingua Chaldaica originem habet,
in qua אֲשָׁדָה et אֲשָׁד, ponitur pro
Hebræo אֲשָׁף, *effundere*.

אֲשָׁדוֹד, *Asdod*, nomen proprium
loci: inde nomen gentile, אֲשָׁדוֹדִיּוֹת,
Asdodææ, Neh. XIII. 23. אֲשָׁדוֹדִית,
Asdodicè, *Asdodæè*, ver. 24.

אֲשָׁה, f. *fundamentum*,
plur. cum aff. אֲשָׁוִיּוֹתֵיהָ, *fundamenta*
ejus, Jer. L. 15. in Targum נִפְלְא
אֲשִׁיתָהָ, *cecciderunt fundamenta ejus*,
Jer. L. 15.

אֲשָׁי, Chald. vide infra in אֲשָׁשׁ.

אֲשָׁךְ, m. *testis*, *testiculus*:
אֲשָׁךְ מְרוּחַ, *attritus teste*, Levit.
XXI. 20.

אֲשָׁל, m. *nemus*, *arboretum*,
Gen. XXI. 33. תַּחַת הָאֲשָׁל, *sub ar-*
boreto, 1 Sam. XXXI. 13. pro quo
1 Chron. X. 12. dicitur תַּחַת הָאֲלָה,
sub quercu.

אֲשָׁם, *deliquit*, *reus fuit*, *reus fac-*
tus aut peractus fuit: item, *vastatus*,
desolatus fuit, ut Ez. VI. 6. Hos. XIV.
1. Ies. XXIV. 6. Niph. præ. נִאֲשָׁמוּ,
desolantur, Joël. I. 18. Hiph. imper.
הִאֲשִׁימוּם, *reos perage eos*, vel *deso-*
lato eos tanquam reos, Psal. V. 11.

אֲשָׁם, m. *delinquens*, *reus*, Levit.
V. 2. plur. אֲשָׁמִים, Gen. XLII.
21.

אֲשָׁם, m. *delictum*, *reatus*, *obla-*
tio pro reatu, Gen. XXVI. 10. Levit.
VII. 2. aff. אֶת-אֲשָׁמוֹ, *reatum suum*,
id est, *oblationem suam pro reatu*,
Levit. V. 6.

אֲשָׁמָה, f. idem, 2 Par. XXVIII.
13. const. לְאֲשָׁמַת, *secundum reatum*,
Lev. IV. 3. aff. אֲשָׁמַתוֹ, *reatus sui*,
Lev. V. 24. plur. אֲשָׁמוֹת, 2 Par.
XXVIII. 10. aff. וְאֲשָׁמוֹתַי, *et rea-*
tus mei, Psal. LXIX. 6.

אֲשָׁמַיִם, m. p. *loca desolata*,
juxta quosdam, Ies. LVII. 10. de
quo vide etiam in אֲשָׁמָן.

אֲשָׁף, m. Chald. *astrologus*,
Dan. II. 10. plural. אֲשָׁפִין, *astro-*
logi, Dan. V. 11. et אֲשָׁפִיא, Dan.
IV. 4. Hebraicè, הָאֲשָׁפִים, *astrologis*,
Dan. I. 20. de quo vide etiam אֲשָׁפִי.

אֲשָׁפָה, f. *pharetra*, Job. XXXIX.
23. aff. אֲשָׁפָתוֹ, *pharetram suam*,
Psal. CXXVII. 5.

אֲשָׁפַת, f. *stercus*, *sterquilinium*,
1 Sam. II. 8. הָאֲשָׁפַת, *sterquilini*,
Neh. III. 14. et inde per syncopam,
הָאֲשָׁפַת, ver. 13. plur. הָאֲשָׁפַתוֹת:
plur. אֲשָׁפַתוֹת, *stercora*, Thren. IV.
5. quod possit esse à singulari
אֲשָׁפַת. Cæterùm Kimchi in suo
Michlol, refert inter nomina, quæ
oriuntur ex verbis quiescentibus

tertiâ radicali, ut אָחֹת, *soror*, ab אָחָה, et חָמוֹת, *socrus*, à חָמָה. Ita hoc esset à שָׁפָה, quod in lingua Chaldaica significat *conterere, calcare*, unde *stercus* dictum אֲשָׁפוֹת, quia calcatur et conteritur ab omnibus. Idem notat ad citatum locum è libro Samuelis.

אֲשָׁפָר, m. *frustum, portio ampla*, 2 Sam. VI. 19. Prisci Hebræorum sapientes explicarunt, quasi ex tribus vocabulis compositum, nempe אֶחָד מִשֵּׁשׁ בַּפָּר, *unum ex sexta bovis*, id est, *una sexta bovis*. In tot enim partes generatius animal mactatum dissecabant, (ut hodie in quatuor) sicut scribitur in Codice Talmudico Pæsachim, cap. II. fol. 26. vide etiam שָׁפָר.

אֲשַׁר *incessit*: imper. וְאֲשַׁרְוּ, *et incedite*, Prov. IX. 6. Pih. *incedere fecit, direxit, duxit*: item, *felicavit, beavit, beatum, felicem prædicavit*: præter. וְאֲשַׁרוּ, *et beatos prædicabunt*, Malach. III. 12. part. מְאֲשְׁרִים, *felices prædicamus*, ver. 15. vide etiam, Ies. IX. 15. מְאֲשְׁרֶיךָ, *qui ducunt te*, Ies. III. 12. imper. וְאֲשַׁר, *et dirige*, Prov. XXIII. 19. Pyh. partic. מְאֲשֵׁר, *beatus est*, Prov. III. 18. futur. וְיֵאֲשַׁר, *beatus reddetur*, Psal. XLI. 3.

אֲשֵׁר, m. *beatitudo, beatitas, aff.* בְּאֲשֵׁרִי, *cum beatitate mea est, beatè mihi est*, Gen. XXX. 13.

אֲשֵׁרִי, plurale constructum, *beatitates*, sed per adjectivum *beatus*, rectè exprimitur, nunc singulariter, Psal. I. nunc pluraliter, Psal. II. 12. rum aff. אֲשֵׁרֶיךָ וְטוֹב לְךָ, *beatitates tuæ, et bonum tibi*, id est, *beatus eris et benè tibi erit*, O te beatum et felicem, Psal. CXXVIII. 2. sic, אֲשֵׁרֶיךָ, *beata tu*, O te beatam, Eccles. X. 17.

אֲשֵׁרֶכֶם, *O vos beatos*, Ies. XXXII. 20. אֲשֵׁרְהוּ, *beatus ipse est*, Prov. XXIX. 18. in quo deficit, nota plur. numeri: אֲשֵׁרִיו, idem, Prov. XVI. 20. cum affixo primæ personæ superior forma usurpari potest, in antecedenti nomine אֲשֵׁר.

אֲשֹׁר, f. *incessus, gressus*: aff. בְּאֲשֹׁרִי, *gressum ejus*, Job. XXIII. 11. plur. שֵׁן בֵּת אֲשֹׁרִים, *ebur filius* (Heb. *filia*: nam שֵׁן, generis communis est) *gressuum*, Ezech. XXVII. 6. id est, *gressibus tritum*, nempe quod diu in terra defossum fuit, et id solum Plinius ebur esse dicit, lib. 8. Nat. Hist. cap. 3. Hebræi hîc variant. Kimchi אֲשֹׁרִים, nomen gentis esse putat. At cum gentem significat, semper cum Dagesch scribitur: aff. תִּמְעַד אֲשֹׁרָיו, *mutat ullus gressum ejus*, Psalm. XXXVII. 31. ubi fœmininum est.

אֲשֹׁר אֲשֹׁר, f. idem: aff. תִּפְּחָה אֲשֹׁרִי, *declinavit gressus meus*, Job. XXXI. 7. אֲשֹׁרְנוּ, *gressum nostrum*, Psalm. XVII. 11. Hac forma etiam proprium nomen est, *Assyrius et Assyria terra*.

אֲשֹׁר, *qui, quæ, quod*, utriusque generis et num. et conjunct. *quod, quum*, Esth. III. 4. Levit. IV. 22. *si*, Deut. XI. 27. pro אֲשֵׁר: *quia*, 1 Sam. XV. 15. בְּאֲשֹׁר, *in quo*, sc. loco, id est, *ubi, ubicunque*, Ruth. I. 16, 17. propterea quod, eò quod, pro על אֲשֹׁר, vel אֲשֹׁר בְּעֵבֹר אֲשֹׁר, Genes. XXXIX. 9, 23. כַּאֲשֹׁר, *quemadmodum, sicut, quomodo, quomodocunque, prout, quum, quando*: לְאֲשֹׁר, *ei qui*: מִאֲשֹׁר, *a quo, de quo: de eo quod*, Gen. XXXI. 1. *ex quo*, Ies. XLIII. 4. item loci, pro אֲשֹׁר מִמְּקוֹם אֲשֹׁר, *ex loco quo, hoc est, ubicunque, vel potius, undecunque*, Exod. V. 11.

אֲשֶׁרָה, f. *lucus*, sic dictus, quòd homines beatitatem in eo, utpote sacro et religioso, quærent, aut per antiphrasin, quasi minimè beatus, ut Latinè *lucus* quasi minimè lucidus, Deuter. XVI. 21. Plural. וְאֲשֶׁרִים, et *lucos*, 2 Reg. XVII. 10. aff. וְאֵת-אֲשֶׁרִיו, et *lucos ejus*, Exod. XXXIV. 13. et forma fœm. וְאֲשֶׁרוֹת, 2 Par. XXXIII. 3.

אֲשֶׁרְנָא, Chald. *murus*, quasi urbis in circuitum processus, Esr. V. 3, 9. de quo vide etiam in שָׁרָר. וְתֵאשֹׁר, f. *buxus*, Ies. XLI. 19.

אֲשִׁישׁ אֲשֵׁשׁ, m. *fundamentum*: plur. constr. לְאֲשִׁישֵׁי, de *fundamentis* et ל est pro עַל, juxta R. Sol. Ies. XVI. 7. Chald. אֲשִׁישָׁא, *fundamenta ipsa*, Esr. IV. 12. aff. אֲשֹׁהִי, *fundamenta ejus*, Esr. VI. 3. Hinc Hebræi quidam deducunt ex Hith. הִתְאֲשִׁשׁוּ, *fortes estote*, q. d. benè firmati et fundati, Ies. XLVI. 8. de quo etiam suprâ in אוֹשׁ.

אֲשִׁישָׁה, f. *lagena*, 2 Sam. VI. 19. plur. בְּאֲשִׁישׁוֹת, *lagenis*, Cant. II. 5. forma masc. constr. אֲשִׁישֵׁי, *lagenas*, Hos. III. 1.

*אֲשִׁתְּדוּר, Chald. vide in שָׁדַר.

את verbis activis subjunctum, notat accusativum, post passiva nominativum: ut, וַיֹּאכַל אֶת-הַצִּבִּי, *comeditur caprea*, Deut. XII. 22. et sic passim. Ante Makkaph notatur cum Sægol אֶת-: ter etiam absque Makkaph, Psalm. XLVII. 5. LX. 2. Prov. III. 12. Sic etiam ante pronomina notat accusativum, אֶתְהֶם, *eos*, אֶתְהֶן, *eas*, אֶתְכֶם, *vos*, אֶתְכֶן, *vos*, fœm. Ante alia pronomina est cum Cholem אֶתִי, *me*, אֶתְךָ, *te*, מֵאֶתְךָ, *eos*, אֶתְּךָ, *eum*, etc. מֵאֶתְךָ,

de, è, ex, Jer. II. 37. 1 Reg. VI. 33. Et ita absolutè quandoque sumitur אֶת-הָעִיר, *ex civitate*, Gen. XLIV. 4. Sic Exod. IX. 29. 1 Reg. XVIII. 23. Item pro præpositione אֶל, *ad*, vel ejus vicario ל, ut אֶת-הַכֹּהֵן, *sacerdoti*, pro לְהַכֹּהֵן, Lev. XIII. 49. sic Levit. XVI. 15. Job. XXVI. 4. 1 Reg. VI. 31. Est et cum: ut, אֶת-מִי, *cum quo*, Ies. XL. 14. XXIII. 17. et alibi sæpe. Hoc usu cum affixis pronominibus frequens est, אֶתִּי, *cum eo*, אֶתְּךָ, *tecum*, אֶתִּי, *mecum*, אֶתְּכֶן, *nobiscum*, etc. Hinc eleganter, מֵאֶתְךָ, *de tecum*, id est, a te, מֵאֶתִּי, *a me*, מֵאֶתְּךָ, *ab eo*, et ita deinceps. Reperias etiam אֶתְּךָ, *tecum*, Ezech. II. 1, 6. pro אֶתְּךָ. Et sic מֵאֶתִּי, *a me*, pro מֵאֶתִּי, Ies. LIV. 15.

את, m. *ligo*: aff. וְאֶתְּוֹ, et *ligonem suum*, 1 Sam. XIII. 20. plural. וְלְאֶתְוֹ, et *pro ligonibus*, ver. 21. et cum Dagesch, לְאֶתְוֹ, *in ligones*, Ies. II. 4. aff. אֶתְוֹכֶם, *ligones vestros*, Joël. III. 10.

את, את, vide in אני.

את, Chald. vide suprâ in אות.

אתה venit, advenit, accessit, propriè Chaldaicum est, unde et ejus linguæ formam imitatur: præter. אֶתְּנֹו, *accedimus*, Jer. III. 22. ex forma quiescentium tertiâ Aleph. partic. אֶתְּיוֹת, *venientia, ventura*, Ies. XLIV. 7. imper. אֶתְּיֹו, *venite*, Ies. XXI. 12. et cum ה loco א, וְיָאֵת, Ies. XXI. 14. futur. הִתְּיֹו, et *veniet*, Ies. XLI. 25. per apocopam: וְיָוֵתָא, et *venit*, Deut. XXXIII. 21. וְיָוֵתָא, *perveniet*, Mich. IV. 8. Chald. præter. אֶתְּהָ, Esr. V. 3. אֶתְּוֹ,

venerunt, Esr. IV. 12. infin. לְמִתָּא, *ad veniendum*, Dan. III. 2. imperat. וְאַתּוּ, *et venite*, ver. 26. Hithp. præter. הִיתּוּ, *venire fecerunt, adduxerunt*, Dan. V. 3. infin. לְהִיתָּהּ, *ad adducendum*, ver. 2. Hoph. præter. וְהִיתִּית, *et adductus est*, Dan. VI. 18. הִיתּוּ, *adducti sunt*, Dan. III. 13. in quibus א more Chaldaico in ך commutatum est.

אות, c. *signum*, quod eventurum aliquid portendit, vel aliquid in mentem vel memoriam venire facit; vide suprâ suo loco.

את, Chald. ibidem.

אִיתוֹן, m. *ingressus*, Ezech. XL. 15.

אִתּוֹן אִתּוֹן, f. *asina*, Num. XXII. 23. affix. אִתּוֹנוֹ, *asinæ suæ*, Genes. XLIX. 11. plur. אִתּוֹנוֹת, Genes. XXXII. 16.

אִתּוֹן, m. Chald. *fornax*; אִתּוֹן אִתּוֹן, *intra fornacem*, Dan. III. 11. לְמִיּוֹא לְאִתּוֹנָא, *succendere fornacem*, ver. 19.

אִתּוֹר, m. Chald. *locus*, Dan. II. 35. aff. עַל אִתּוֹרָהּ, *in loco suo*, Esr. V. 15.

בְּאִתּוֹר, vide in בְּתוֹר.

ב

בְּאֵר Pih. *declaravit*, Deut. I. 5. infin. בְּאֵר הוֹמַב, *declarando benè*, Deut. XXVII. 8.

בְּאֵר, f. *puteus*, claram aquam continens, Gen. XVI. 14. aff. בְּאֵרֶךְ, *putei tui*, Prov. V. 15. plur. בְּאֵרוֹת, *putei*, Genes. XXVI. 15, 18. et alia forma, בְּאֵרוֹת, Gen. XIV. 10.

בֹּר, vide in בֹּר.

בְּאֵשׁ, *putruit, fœtuit*, Exod. VII. 18. fut. וְיִבְאֵשׁ, *et fœtuit*, ver. 21.

Niph. præter. נִבְאֵשׁ, *fœtidus factus fuit*, 1 Sam. XIII. 4. נִבְאֵשׁתָּ אֶת-אֲבִיךָ, *fœtidus redditus es apud patrem vel patri tuo*, 2 Sam. XVI. 21. נִבְאֵשׁוּ בְדוֹר, *fœtidi facti sunt Davidi*, 2 Sam. X. 6. Hiph. transitivè et intransitivè sumitur: præterit. הִבְאֵשׁ, *fœtuit*, Exod. XVI. 24.

הִבְאֵשׁוּ, *putruerunt*, Ps. XXXVIII. 6. הִבְאֵשׁתָּם, *fœtere fecistis*, Exod.

V. 21. fut. יִבְאֵשׁ, *fœtidum reddit*, Prov. XIII. 5. Hith. præter. הִתְבְּאֵשׁוּ, *fœtidos reddiderunt se*, 1 Par. XIX. 6.

בְּאֵשׁ, m. *fœtor*, Amos IV. 10. בְּאֵשׁ, m. idem: aff. בְּאֵשׁוֹ, *fœtor ejus*, Joël. II. 20. בְּאֵשָׁם, *fœtor eorum*, Ies. XXXIV. 3.

בְּאֵשָׁה, f. *vitium, herba vitiosa aut fœtida frugum*, Job. XXXI. 40.

בְּאֵשִׁים, m. p. *labruscæ, uva fœtentes*, Ies. V. 5.

בְּאֵשׁ, בּוֹשׁ, Chald. *malum esse vel videri, displicere*: præter. שְׁגִיּוֹא, *valdè malum fuit super eum*, id est, *vehementer displicuit ei*, Dan. VI. 15. quod Ab. Esra explicat, רַע בְּעֵינָיו, *malum erat in oculis ejus*, et R. Saadia לֹא הָיָה לּוֹ, *valdè malè habuit ipsum*.

בְּאִשְׁתָּא, f. Chald. *maligna, pessima*, Esr. IV. 12.

בְּבָה f. *pupilla*, constr. **בְּבָתָּה** *in pupillam oculi ipsius*, Zach.

II. 8. contractè **בְּתַשׁוּן בַּת-עֵינַי** *ut nigrum pupillæ oculi*, Psalm. XVII. 8. Sic **בְּבָתָּה**, **בְּבָה**, *pupilla*, Chaldæis et Talmudicis usitatissimum. Ergo **בַּת** in hoc usu non est *filia*, ut multi putant.

בֶּן m. *cibus*, et conjungitur semper cum voce **פַּת**, *portio, buccella*, ac si unam cum ea constituat dictionem: Kimchi tamen scribit ut duas: constructum, **בְּפַת־בַּג הַמֶּלֶךְ**, *in portione cibi regis*, Dan. I. 8, 13. aff. **בְּפַת־בָּנָם**, *portionem cibi eorum*, ver. 16. **בְּפַת־בְּנוֹ**, *portionem cibi ejus*, Dan. XI. 26. **בְּבֹן**, vide in **בְּזֹן**.

בְּנָדָה *prævaricatus fuit, perfidè egit*. Construitur absolutè, sæpiùs cum præpos. **ב** et **מִן**, quasi *perfidè agere vel in, contra aliquem*, aut *perfidè desciscere ab aliquo*. præter. **בְּנָדַתְּ בָּהּ**, *perfidè agis in eam*, Mal. II. 14. particip. **בֹּנֵד**, *perfidè agens, perfidiosus*: fœmininum, **בְּנָדָה**, *perfidè*.

בְּנָדָה, m. *perfidia*, Ies. XXIV. 15. Jer. XII. 1. item *vestimentum*, fortè quodd sit primæ hominis contra Deum perfidiæ tegumentum et testimonium, cùm antea homo nudus fuerit, et tum est generis com. masculinum, Levit. XIII. 47. fœm. Levit. VI. 20. aff. **בְּנָדָהּ**, *vestimentum suum*, 2 Reg. IX. 13. plur. masc. **בְּנָדָהִים**, Levit. VI. 4. constr. **בְּנָדָהִי**, Genes. XXVII. 15. aff. **בְּנָדָהִיךָ**, *vestimenta tua*, 2 Reg. V. 8. fœm. cum aff. **כָּל-בְּנָדָתֶיךָ**, *omnia vestimenta tua*, Ps. XLV. 9.

בְּגֹדָה f. *perfidè*, Jerem. III. 7. cum Kametz ab initio, loco Scheva. **אֲנָשִׁי**, fem. pl. *perfidè*, **בְּגֹדָתָהּ**

בְּגֹדָתָהּ, *virī perfidiarum*, id est, *perfidè*, Soph. III. 4.

בָּר *linum, lineum*, Ex. XXVIII. 42. plur. **בְּרֵיִם**, *linea*, Ezech. IX. 2. item *vectes*, Exod. XXVII. 6. *rami*, Ezech. XVII. 6. et XIX. 14. *membra*, Job. XLI. 4. constructum, **בְּרֵי**, *vectes*, Ex. XXVII. 6. aff. **בְּרֵי**, *vectes ejus*, id est, *artus*, vel *ossa ejus*, quæ ceu vectes corpori inhaerent, Job. XVIII. 13. alias significationes vide in duabus seqq. radicibus.

בְּרָא *effinxit, mentitus fuit*, 1 Reg. XII. 33. part. cum aff. **בְּרָאִים**, *effingis ea*, Neh. VI. 8. pro **בְּרָאִים**.

בְּרִיִם, m. p. *mendacia, mendaces*, Ies. XLIV. 25. per quos illic intelliguntur, **חֹזְוֵי בְּכוֹכְבֵי**, *insipientes astra, astrologi*, juxta R. Sol. et sic intelligas Jer. L. 36. aff. **בְּרִיָּה**, *mendacia tua*, Job. XI. 3. **בְּרֵי**, *mendacia ejus*, Ies. XVI. 6. et sic Jerem. XLVIII. 30. אֵלִיסוֹ.

בְּרָדָה *solitarius fuit, solitarium egit*: particip. **בְּרֹדָד**, *solitarius existens*, Ies. XIV. 31. **בְּרֹדָד לּוֹ**, *solitarius sibi*, Hos. VIII. 9.

בְּרָדָה, m. *solus*, sed sumitur semper adverbialiter, *seorsum, solitariè*, unde masculinis et fœmininis jungitur: ut, **בְּרָדָה יֹשֵׁב**, *desidet solitariè*, id est, *solitarius*, Thren. III. 28. et fœm. **בְּרָדָה יֹשֵׁבָה**, *desidet solitariè*, hoc est, *solitaria*, Thren. I. 1. et numero plur. **בְּרָדָה יֹשְׁבֹנוּ**, *solitariè habitabunt*, Jer. XLIX. 31. et cum prothesi **לְבְּרָדָה**, *solitariè*, Mich. VII. 14.

בְּרָדָה, *solus*; **בְּרָדָה יְהִיָּה**, *solum cum solo esto*, Exod. XXX. 34. id est, *unumquodque solum vel seorsum esto*, ut Aben Esra explicat. Cum prothesi **לְ** adverbiascit.

לְבָרָה, *seorsum*, Zach. XII. 12. Se-

quente præpositione מן est præter. לְבַד מִן הַשְּׁהָרִים, *præter lunulas*, Jud. VIII. 26. לְבַד מִשְׂרֵי, *præter principes*, 1 Reg. V. 30. vel ei præfixa: ut מְלַבֵּד נָשִׁי, *præter uxores*, Gen. XLVI. 26. cum aff. est, *solus*, לְבַדִּי, *solus ego*, לְבַדְּךָ, *solus tu*, לְבַדוֹ, *solus ipse*, לְבַדְכֶם, *solii vos*, etc.

בדל Hiph. הִבְדִּיל, *separavit, disparavit, distinxit, distinctionem fecit, discrevit*, præter. הִבְדִּיל, *separavit*, Num. XVI. 9. etc. Hoph. part. præter. sive Pahul הַמְבַדֵּלוֹת, *separatae*, Jos. XVI. 9. pro מְבַדְלוֹת, *juxta*, R. Sol. et Kimchi in Com. inquit, Chirek esse loco Schurek, quod sc. cum Kametz Chatuph in ea conjugatione permutatur. Niph. נִבְדַּל, *separari, separare se*: præter. נִבְדַּדְךָ, *separaverunt se*, Esr. IX. 1. part. הַנִּבְדָּל, *separatus*, Esr. VI. 21.

בְּדֵל, m. *segmentum, particula separata*: בְּדֵל הָאָזֶן, *particulam auris*, Amos III. 12.

בְּדִיל, m. *stannum*, Ezech. XXVII. 12. plur. cum aff. בְּדִילֶיךָ, *stanna tua*, Ies. I. 25.

בְּדִלָה, m. *bdellion*, Genes. II. 12. Num. XI. 7. *juxta quosdam ligni vel arboris nomen, de qua Plinius lib. 12. cap. 9. et Dioscorides lib. 1. bdolchon, et corruptè bolchon appellat. Hebræi communiter crystalum explicant, ut R. Sol. in lib. Num. et Kimchi Ies. III. 19.*

בְּדַק *inquisivit, rimatus, scrutatus est*: infin. לְבַדּוֹק וְלַחֲזֹק הַבֵּית, *ad scrutandum et restaurandum domum*, 2 Par. XXXIV. 10.

בְּדָק, m. *rima, fissura, ruptura*, 2 Reg. XII. 6. aff. מִחֲזִיקֵי בְּדָקָה, *rupturae*

restaurantes rupturam tuam, Ezech. XXVII. 9.

בִּידָר Chald. in Pahel, *sparsit, dispersit*: imp. וּבִידְרֵי, *et spargite*, Dan. IV. 11. ex Hebræo בִּידָר, *commutato* ; in ד.

בַּהָהּ, m. *inanitas, res inanis*, Gen. I. 2. אֲבַנֵי בַּהּ, *perpendicularia inanitatis sive inania*, Ies. XXXIV. 11.

בַּהֵט m. *porphyrites, marmoris species rubens*, Esth. I. 6. variant interpretes.

כהל Niph. נִבְהַל, *turbari, conturbari, perturbari, terreri*: præter. כִּי נִבְהַל, *quod perturbatus esset*, 1 Sam. XXVIII. 21. Pih. בִּהַל, *terruit, turbavit, conturbavit, perturbavit*: *acceleravit, festinavit*, quod celeritas plerunque turbulenta est: part. מְבַהֲלִים, *turbabant*, Esr. IV. 4. infin. לְבַהֲלֵנִי, *accelerare me, ut accelerarem*, 2 Paral. XXXV. 21. Chald. futur. יִבְהַלְנִי, *conturbabunt me*, Dan. IV. 2. יִבְהַלְנָה, *conturbassent eum*, ver. 16. וּבִהַלְנָה, *perturbet te*, ibid. Pyh. part. מְבַהֲלֵת, *accelerata*, Proverb. XX. 21. Hiph. præter. הִבְהִילְנִי, *perturbat me*, Job. XXIII. 16. futur. וַיִּבְהִילוּ, *et accelerarunt*, Esth. VI. 14. וַיִּבְהִילוּהוּ מִשָּׁם, *et festinare fecerunt eum inde*, id est, *deturbaverunt*, 2 Paral. XXVI. 20. Hithp. Chald. מִתְבַּהֵל, *conturbatus*, Dan. V. 9.

בַּהֲלָהּ, f. *conturbatio, terror*, Lev. XXVI. 16. plur. בַּהֲלוֹת, *terrores*, Jerem. XV. 8. hinc per metathesin בַּלְהָהּ, Ies. XVII. 14. plur. בַּלְהוֹת, *et constr. בַּלְהוֹת*, Ezech. XXVI. 21. Job. XXIV. 17.

בהיל, fœm. Chald. *celeritas*, per apocopam literæ Thau, unde בבהיל, cum *celeritate*, id est, *celeriter*, Esr. IV. 23.

התבהלה, Chald. idem: Dan. II. 25. et cum א in fine, בבהלתהלה, Dan. VI. 20.

בהמה, c. *bestia*, *pecus*, *jumentum*: collectivum est, utriusque sexus, Genes. VII. 2. ubi utroque genere usurpatur: constr. בבהמת הארץ, *bestia terræ*, Ies. XVIII. 6. aff. בהמתו, *pecus suum*, Gen. XXXVI. 6. Observatum est, cum affixis denotare pecus, quod est in hominis potestate, plur. בהמות, *bestiæ*, Deut. XXXII. 24. constr. בהמות. Ps. VIII. 8. porrò בהמות etiam singulariter capitur, pro *elephante*, propter ingentem magnitudinem, quâ instar plurium est, Job. XL. 15. R. Levi tamen dicit esse bestiam specialem, sic appellatam, de qua Rabbini multa nugantur.

בהן, masc. *pollex*, tam manuum, quàm pedum, Exod. XXIX. 20. plur. ex alia forma, בהנות, *pollices*, Jud. I. 6.

בהק, m. *pustula lucida*, aut *vitiligo*, Lev. XIII. 39. Chald. בהק à בהק, *lucidum, clarum esse*, unde מבקהין, *pollucent*, 2 Sam. XXII. 13. בהיק, *lucens, illustris, splendidus*, Cant. VII. 3. בהיקן, *splendentes*, Cant. I. 11. Rabbini lentigo est et בוקקן, *lentiginosus*.

בהיר, m. *nitidus, splendidus, candidus*, Job. XXXVII. 21.

בהרת, f. *papula alba*, Lev. XIII. 2. plur. בהרות, ver. 38.

בוא, *venit, advenit, pervenit: ingressus, congressus est*: quod verecundè de congressu maritali dicitur: *ivit, abi-*

vit, nempe aliquò: *occubuit*, de sole, quod terram et oceanum subire videatur, Genes. XXVIII. 11. quomodo et exire vel prodire dicitur, cum oritur, Gen. XIX. 23. præ. בני, *venimus*, 1 Sam. XXV. 8. pro באנו ubi Masorethæ notant, novies in hoc verbo Aleph deficere, et loca enumerant, Jer. XXXIX. 16. futur. cum ה paragogico præter morem, ותבואה, *et adveniat*, Ies. V. 19. et inde תבואתה, *veniat*, Deut. XXXIII. 16. vide Thes. Buxtorffii Grammaticum, c. 30. ad fut. Hiph. הביא, *venire fecit, adduxit, introduxit, intulit, attulit, obtulit*: præ. והבאתי השמש, *et occumbere faciam, efficiam ut occidat sol*, Amos VIII. 9. particip. absque Aleph, מבי, *adduco*, 1 Reg. XXI. 21. Hoph. הובא, *allatus, illatus, adductus fuit*: præ. והבאתה, *adductus fuisti*, Ezech. XL. 4. cum ה paragogico.

בא, *ingressus, introitus*: מבא, *ab ingressu*, 2 Reg. XXIII. 11. et cum aff. ובואה, *et introitum tuum*, Psal. CXXI. 8. est infinitivus.

ביאה, f. idem: בבאה, *in introitu*, Ezech. VIII. 5.

מבוא, m. *aditus, ingressus, introitus: occasus*, de sole: constr. מבוא, *occasus*, Deut. XI. 30. aff. עד-מבאו, *usque ad occasum ejus*, Psal. L. 1. plur. constr. במבואי עיר, *sicut per ingressus civitatis*, Ezech. XXVI. 10. plur. fœm. מבואת, *aditus*, Ezech. XXVII. 3.

מבוא, m. idem: cum aff. מבואה, *ingressum tuum*, 2 Sam. III. 25. quod legendum, ו מבואה, et ב transpositis juxta Masorethas: plural. cum affixis ומבואי, *et aditus ejus*, Ezech. XLIII. 11.

תבואה, f. *proventus, reditus*, pro-

prîè *venturus*: nam præteriti anni dicitur עָבֹר, ut est in עָבַר, constructum אֶת־תְּבוּאֹת, *proventum*, Lev. XXIII. 39. aff. תְּבוּאֹתוֹ, *proventum suum*, Levit. XIX. 25. plur. תְּבוּאֹת, Levit. XXV. 16. affix. מִתְּבוּאֹתֵיכֶם, *ex proventibus vestris*, Jer. XII. 13.

בוב partic. Niph. נָבֹב, *vacuus, evacuatus*, Job. XI. 12. et Schurek est loco Cholem, scribit Kimchi in libro Radicum: constr. לְהַתְּנִיב, *vacuum, cavum tabularum*, Exod. XXVII. 8. id est, *concauum ex tabulis*.

בִּזְרֵי *sprevit, contempsit*: præt. בָּזַר, *spreverit*, Zach. IV. 10. cum Pathach loco Kametz: בָּזְרוּ, *spurnunt*, Prov. I. 7. partic. præt. לְפָיִד בִּזְרוּ, *fax contempta*, Job. XII. 5.

בְּרוֹן, m. *contemptus, despectio*, Psal. XXXI. 19. fœmin. בְּרוֹהַ, *despectio*, Neh. III. 36.

בוכ Niph. נִבְּוֶה, *perplexum, implexum esse*: præter. נִבְּוְכוּ, *perplexa sunt*, Joël. I. 18. fœm. נִבְּוְכָה, *perplexa erat*, Esth. III. 15. partic. plurale, נִבְּוְכִים, *perplexi*, Exod. XIV. 3. cum Schurek sive Kibbutz loco Cholem.

מְבֻבָּה, f. *perplexitas*, Ies. XXII. 5. affix. מְבֻבְּכֶם, *perplexitas istorum*, Mich. VII. 4.

בול m. *Bul*, nomen mensis octavi, id est, *Octobris*, 1 Reg. VI. 38. Scaliger Sidoniorum et Tyriorum vocabulum esse existimat. Hebræi diversas etymologias afferunt: videantur Kimchi et R. Sal. in Com. Chaldæus respexit ad רָבַל, *adducere*, unde vertit, *in mense collectionis fructuum*.

בִּזְרֵי *intellexit*: præt. בִּזְרֵה, *in-*

telligis, Psal. CXXXIX. 2. particip. מְבַנִּים, *ab intelligentibus vel prudentibus*, Jer. XLIX. 7. Niph. præter. נִבְּוֹנֹתִי, *prudentiâ instructus sum*, Ies. X. 13. particip. נִבְּוֹן, *intelligens, prudens*, Genes. XLI. 33. constr. וְנִבְּוֹן דְּבָרַי, *et intelligens rerum*, 1 Sam. XVI. 18. plural. נִבְּוֹנִים, *prudentes*, Ies. V. 21. affix. נִבְּוֹנֵי, *prudentum ejus*, Ies. XXIX. 14. Pih. futur. יִבְּוֹנְהוּ, *prudentem reddidit eum, erudit eum*, Deut. XXXII. 10. Hiph. הִבְּוִין, *intelligere fecit, intelligentem, prudentem effecit vel reddidit, erudit, item intransitivè, intellexit, percepit, sensit, consideravit, animadvertit*: præt. בִּינֵיתִי בַסְּפָרִים, *considerabam vel studebam in libris*, Dan. IX. 2. per defectum הַ characteristici. Sic in imperativo, וְבִין, *et considera*, Dan. IX. 23. et cum הַ paragogico, בִּינֵה, *considera*, Psal. V. 2. plur. בִּינֵה, *animadvertite*, Psal. XCIV. 8. Hithp. הִתְבִּינִי, *intellexit, etc. intransitivè, ut modò: futur. תִּתְבִּינֵנִי בְּהַ בִּינֵה, animadvertetis eam intelligentiâ, id est, certissimè intelligetis*, Jer. XXIII. 20.

בִּין, vide infra suo loco.

בִּינֵה, f. *intelligentia, prudentia, animadversio*: constr. בִּינֵת אָדָם, *intelligentia hominis*, Prov. XXX. 2. affix. הַמְבִּינֵתָהּ, *num ex intelligentia tua*, Job. XXXIX. 29. plural. עַם בִּינֹת, *populus intelligentiarum*, id est, *intelligentissimus*, Ies. XXVII. 11. Chald. בִּינֵה, *intelligentia*, Dan. II. 21.

לְתִבְּוֹתוֹ, f. idem: affix. לְתִבְּוֹתוֹ, *intelligentiæ ejus*, Psal. CXLVII. 5. בְּתִבְּוֹנֶם, *secundum intellectum suum*, Hos. XIII. 2. quod contractum est,

pro בְּתַבּוּנָתָם, vide simile in גַּלּל inter nomina; plur. תְּבּוּנוֹת, prudentiæ, intelligentiæ, Ies. XL. 14. aff. עַד-תְּבּוּנוֹתֵיכֶם, usque ad intelligentias vestras sive sensa vestra, Job. XXXII. 11.

בּוּם calcavit, conculcavit, proculcavit: futur. וְאַבּוּם, et calcavi, Ies. LXIII. 6. Pih. præter. בַּסָּסוּ, conculcant, Ies. LXIII. 18. Jer. XII. 10. Hoph. part. מוּבָס, proculcatum, Ies. XIV. 19. Hithp. partic. fœmin. מִתְבּוּסָת, conculcandam præbens te, Ezech. XVI. 6.

בּוּם, m. conculcans, nomen participiale transitivum, ut Kimchi notat in Lib. Rad. unde plur. בּוּסִים, conculcantes, Zach. X. 5.

מְבּוּסָה, f. conculcatio, Ies. XXII. 5.

תְּבּוּסָה, f. idem: constr. תְּבּוּסַת אַחַזְיָהוּ, proculcatio Achasia, 2 Par. XXII. 7.

בּוּיץ m. byssus, byssinum, 1 Par. XV. 27.

בַּץ, vide in בצץ.

בּוּקָה, f. vacuitas, evacuatio, Nah. II. 10. Reliqua quæ hinc esse possint, vide in בְּמָקָם.

בּוּר m. fovea, Exod. XXI. 33. cisterna, 2 Reg. XVIII. 31. carcer, propriè subterraneus, Ies. XXXVIII. 18. sepulchrum, Psal. XXVIII. 1. interdum scribitur cum ם in medio, מְבַאָר, de cisterna, 2 Sam. XXIII. 15, 20. plur. בְּרוֹת, cisternæ, Deut. VI. 11. et בְּאֵרוֹת, Jer. II. 13.

בּוּשׁ erubescere, pudefieri, pudore suffundi, pudere: in fut. אֲבוּשׁ, et cum הּ paragogico, אֲבוּשָׁה, erubescam, Psal. XXV. 2. formâ hinc et a וַיִּבֹשׁ, Pih. בּוּשׁ, vide in בְּשׁוּשׁ. Hiph. הִבִּישׁ vel הוֹבִישׁ, forma rur-

sus a וַיִּבֹשׁ, mutuata, pudefecit: pudenda commisit, ut Hos. II. 7. Jerem. XLVIII. 20. הִבִּישׁוֹת, pudefecisti, Psalm. XLIV. 8. et הִבִּשְׁתָּ, 2 Sam. XIX. 6. Hithp. futur. יִתְבֹּשְׁשׁוּ, erubescunt, Gen. II. 25.

בִּשׁ, vide infra in בְּשׁוּשׁ.

בּוּשָׁה, f. pudor, Mich. VII. 10.

בְּשׁוּנָה, f. idem, Hos. X. 6. cum ן epenthético, speciali et inusitatâ formâ.

בִּשְׁתָּ, f. idem, Psal. XXXV. 26. item, pudendum idolum, Jer. VII. 19. et XI. 13. et Hos. IX. 10. affix. וּבִשְׁתִּי, et pudorem meum, Psalm. LXIX. 20. בִּשְׁתֵּיכֶם, pudor vester, Ies. LXI. 7.

מְבּוּשׁ, m. pudendum: plur. cum affix. מְבּוּשׁוֹ, pudenda ejus, Deut. XXV. 11.

בְּזָאָה, unde præter. בְּזָאָהוּ, quod vide in בְּזָוָה.

בְּזָה sprevit, contempsit, despexit; præter. בְּזִיתָ, sprevisisti, 2 Sam. XII. 9. infin. לְבִזְהָ נַפְשִׁי, ad contemnere anima, Ies. XLIX. 7. per enallagen, pro לְבִזְזוֹתָ, ad eum quem contemnit anima cujusque, id est, quisque: sic mox sequitur, לְמִתְעַב גּוֹי, ad eum quem abominatur gens. Alii ad populum Israëliticum, alii ad Christum Mesiam referunt. Niph. partic. נִבְזָה, despectus, contemptus, Ies. LIII. 3. plur. נִבְזִים, contempti, Mal. II. 9. Hiph. infin. לְהִבְזוֹת, ut spretos redant, Esth. I. 17.

בְּזִיוֹן, m. contemptus, Esth. I. 18.

נִמְבּוּזָה, f. contemptibilis, 1 Sam. XV. 9. pro נִבְזָה per epenthésin literæ ם, vel est compositum ex נִבְזָה et מְבּוּזָה.

נבזה, Chald. *honorarium, largitio, profusior* propriè, Dan. II. 6. affix. **ונבזתה**, et *honoraria tua*, Dan. V. 17. Sic in Targum, **מתנן**, *dona et honoraria*, Jer. XL. 5. Videtur hinc esse ut præcedens: nam largitiones profusiores sunt quidam respectus honorum. Inde Rabbini **בזזו**, *profundere; prodigere facultates suas*.

בזזו *prædatus, deprædatus est, diripuit*, Ezech. XXIX. 19. præter. irregularè, **בזזאו**, *diripiunt*, Ies. XVIII. 2. pro **בזזו**. Niph. præter. **ונבזו**, et *diripientur*, Amos III. 11. infin. cum futur. **הבזו תבזו**, *diripiendo diripietur*, Ies. XXIV. 3. Pyh. præter. **רבזזו**, *ut diripiantur*, Jer. L. 37.

בז, m. *præda*, Jer. X. 6. hinc **לבג**, *in prædam*, Ezech. XXV. 7. quod Masorethæ notant legendum **לבז** per commutationem Gimel et Zain. Sic alibi **נה** pro **נה**. Rabbini id referunt ad commutationem literarum cabalisticam **באט** de qua vide Abbreviaturas Buxtorffii. aff. **בזזה**, *prædam ejus*, Ezech. XXIX. 19.

בזזה, f. *præda, direptio*, Neh. III. 36. Esth. IX. 10.

בזק m. *fulgur*, Ezech. I. 14. idem quod **בזק** commutatis ז et ר, ut Latinis in honos et honor. Est autem **בזק**, *dispergere*, apud Rabbinos, unde quidam reddunt, *fulgur dispergens*, hoc est, *vehementissimum*.

בזר *sparsit, dispersit, dissipavit*: futur. **יבזור**, *disperget*, Dan. II. 24. Pih. præter. **בזר**, *dissipavit*, Psalm. LXVIII. 31. convenit cum **בזר**.

בחהל *fastidivit, aspernatus, adversatus est*; præter. fœmin. **בחהלה**,

Zach. XI. 8. Apud Talmudicos etiam est *maturescere*: et **בוהל**, *fructus maturus*.

בחן *probavit, exploravit*; præter. **בחנוני**, *probavit me*, Job. XXIII. 10. Niph. futur. **יבחן**, *probetur*, Job. XXXIV. 36.

בחן, m. *probatio, munitio*, Ezech. XXI. 18. Ies. XXVIII. 16.

בחון, m. *specula exploratoria, vel juxta quosdam, turris munita*, Jer. VI. 27. plur. cum Schurek et affix. **בחוניו**, Ies. XXIII. 13.

בחר *elegit, selegit*: ferè cum præpositione ב constructur. præter. **בחה**, *te selegit*, Deut. VII. 6. Niph. præter. **ונבחה**, et *eligaretur, electa erit*, Jer. VIII. 3. part. **נבחה**, *selectum, lectissimum*, Prov. VIII. 10. Pyh. fut. **יבחה**, *eligaretur*, Eccles. IX. 4. ubi juxta Masorethas legendum **יבחה**, *associabitur*.

בחיר, m. *lectus, electus*: item *juvenis* quasi ad omnes operas selectus, Ezech. IX. 6. plur. **בחורים**, Psal. CXLVIII. 12. et Pathach indicat formam dagessatam: sic quoque juxta quosdam, Ies. XLII. 22. constr. **בחירי**, *juvenes*, Ezech. XXIII. 6. aff. **בחוריהם**, *juvenes eorum*, 2 Par. XXXVI. 17.

בחורים, m. p. *juventus*, quasi ætas selecta: aff. **מבחריו**, *a juventute sua*, Num. XI. 28.

בחרות, f. p. idem: aff. **ביומי**, *in diebus juventutis tuæ*, Eccles. XII. 1.

בחיר, m. *electus*: constr. **בחיר**, 2 Sam. XXI. 6. aff. **בבחירי**, *electus meus*, Ies. XLII. 1. plur. cum aff. **בחיריו**, *electi ejus*, Psal. CV. 6.

מבחר, m. *delectus, selectum, lectissimum*, 2 Reg. III. 19.

מבחר, m. idem: constr. מבחר, *selectissimum juvenum ejus*, Jer. XLVIII. 15. plur. cum affix. מבחריו, *delectuum ejus*, Dan. XI. 15.

בטא pronuntiavit, effutivit: partic. בטא, *effutiens*, Prov. XII. 18. ex forma quiescentium tertiâ ה: Pih. infinit. לבטא, *effutiendo*, et futur. יבטא, *effutit*, Lev. V. 4.

מבטא, m. *pronunciatum, prolatio*, Num. XXX. 7.

בטח *fusus est, confisus est. Fiduciam habuit. Construitur cum præpositione ב, אל, et על, sæpè etiam absolutè ponitur. Particip. præter. בטוח, confisus, fretus*, Ies. XXVI. 3. Psalm. CXII. 7. Hiph. præter. הבטחת, *fecisti ut fiduciam poneret*, Jer. XXVIII. 15. partic. מבטחי, *confidere faciens me*, Psal. XXII. 10. futur. יבטח, *confidere faciat*, 2 Reg. XVIII. 30.

בטח, m. *fiducia, securitas, confidentia, securè, confidenter*: Levit. XXV. 18.

בטחון, m. *fiducia*, Eccles. IX. 4. בטחה, f. idem: ובטחה, *et in fiducia*, Ies. XXX. 15.

בטחה, f. idem: plur. ובטחות, *et securitates*, Job. XII. 6. vide etiam טוח.

מבטח מבטח, m. idem: מבטח, *fiducia omnibus extremitatibus terræ*, Psal. LXV. 6. affix. מבטחו, *fiducia ejus*, Jer. XVII. 7. מבטחה, *fiduciae ejus*, Prov. XXI. 22. ubi deest Mappik in He: מבטחם, *fiducia eorum*, Jer. XLVIII. 13. quæ

duo habent Sægol loco Kametz, euphoniæ causâ sequente alio Kametz: plural. מבטחים, *securitates*, Ies. XXXII. 18. aff. במבטחיה, *fiducias tuas*, Jer. II. 37.

אבטחים, m. p. *pepones*, Num. XI. 5. Ab. Esra scribit, ex lingua Arabica esse notum vocabulum. Majemon in libro Talmudico Trumoth, capite 8. scribit: אבטחין, בערבי בטיך ובלעז מלוני, *id est, abhattichin, Arabicè battich, vulgò melone*. Ergo א erit servile.

בטל cessavit, intermisit, intermissum, *impeditum fuit*: præter. ובטלי, *et intermittent*, Eccles. XII. 3. Chald. præter. foem. בטלת, *impeditum fuit*, Esr. IV. 24. partic. præsens foem. בטלא, *impeditum mansit*, ibid. Pah. præter. בטלי, *cessare fecerunt, impediverunt*, Esr. IV. 23. infin. לבטלא, *ad impediendum*, ver. 21.

בטן, f. *venter, uterus*, Num. V. 22. metaphoricè *prominentia, projectura*, 1 Reg. VII. 20. aff. ובטני, *ventris mei*, Job. XIX. 17.

בטנים, m. p. *nuces terebinthinæ*, Gen. XLIII. 11. quidam *nuces avelanas* explicant.

בי O, ah, quæso, obsecro; particula obsecrandi juxta Hebræos, Gen. XLIII. 20. Exod. IV. 10.

בין inter; interdum habet naturam nominis, quasi *medium vel medietatem* dicas: בבין, *in inter, in medio*, Ies. XLIV. 4. ubi Veneta magna habent בבין, absque ו: aff. ביני, *inter eum*: ביני וביניך, *inter me et inter te*, Genes. XIII. 8. ביני ובינה, *inter nos*, 1 Sam. XX. 23. בינינו, *inter vos*; quorum quædam habent formam pluralem masculinam. Sic foemininâ terminatione

אֶל-בֵּינוֹת לַלְּבָלָל, *ad intermediates orbium*, id est, *in medium vel intervallum*, Ezechiel. X. 2. מִבֵּינוֹת, *e medietatibus, e medio, ex intervallo Cherubinorum*, *ibid.* בֵּינוֹתָם, *inter eos*, Gen. XLII. 23. בֵּינוֹתֵינוּ, *inter nos*, Gen. XXVI. 28. et formâ duali, absque ׀ in medio אישׁ אֶל-בֵּינוֹתָם, *vir medietatum*, 1 Samuel. XVII. 4. id est, *intermedius*, interponens se inter duo castra, duello pugnam transacturus. Huc quidam referunt לִבָּן, *ad medianum*, scilicet cantum musicum, nempe *tenorem* ut vulgò vocant, Psal. IX. 1. de quo vide etiam in עֵלָם. Chald. בֵּין, *inter*, Dan. VII. 5. בֵּינֵיהֶן, *inter ea*, ver. 8.

בֵּיץ, f. *ovum*, apud Rabinos: plur. בֵּיצִים, *ova*, Deuter. XXII. 6. constr. בֵּיצֵי, Ies. LIX. 5. aff. מִבֵּיצֵיהֶם, *ex ovis eorum*, *ibid.*

בֵּיר, m. *puteus*, Jerem. VI. 7. ubi scribitur בֵּיר quasi sit בֵּור, sed Masorethæ notarunt legendum בֵּיר.

בֵּירָה, f. *regia, palatium, castrum*, 1 Par. XXIX. 1. Chal. בֵּירָתָא, *regia*, Esr. VI. 2.

בֵּירָנוֹת, f. p. *palatia, arces, basilicæ*, 2 Par. XVII. 12.

בֵּית, m. *domus: familia*: et generaliter *sedes, locus*, quo aliquid capitur vel continetur, ut Exod. XXV. 27. 2 Sam. XV. 17. 1 Reg. XVIII. 32. בֵּיתָהּ בֵּיתָהּ, *ad domum, in domum, versus domum, intus*: Gen. XLIII. 24. Ezech. XLIV. 17. מִבֵּית, *intrinsecus*, Exod. XXV. 11. et intercedente articulo, מִתְּהֵבֵית, *idem*, Ezech. XL. 9. constr. בֵּית, Gen.

XXIV. 7. בֵּית-לָהּ, *intra eam*, Ezech. I. 27. sic מִבֵּית, Ex. XXVI. 33. aff. בֵּיתוֹ, *domus ejus*, בֵּיתָךְ, *domus tua*, בֵּיתִי, *domus mea*, etc. plur. בָּתִּים, *domus, sedes, familiae*, Exod. I. 21. אֲדִיכֹלָה, *sacella textilia*, 1 Reg. XXIII. 7. לְבָתִּים, *pro domibus, in loca vel sedes*, Exod. XXV. 27. const. aff. בֵּתִיךָ, *domus tuæ*, Exod. X. 6. Chald. בֵּיתָא דְנָהּ, *domum hanc*, Esr. V. 9. constr. עֲבִידַת בֵּית אֱלֹהֵי, *opus domus Dei*, Esr. IV. 24. aff. וּבֵיתָהּ, *et domus ejus*, Esr. VI. 11. plur. וּבֵתֵיכֶן, *et domus vestræ*, Dan. II. 5.

אֶל גַּנַּת בֵּיתוֹ, *palatium: masc. palatium*: בֵּיתוֹ, *ad hortum palatii*, Esth. VII. 7. constr. בֵּיתוֹ הַמְּלָכָה, *palatii regis*, Esth. I. 5. quidam, *hortum interiorum*, vertunt.

בֵּית, Chald. et inde בַּת, *pernoc-tavit*, Dan. VI. 19. pro Hebræo לֵחַן sæpissimè in Targum ponitur.

בִּכְאָה, m. *morus*, Ps. LXXXIV. 7. plur. מִמּוֹרֵי בִּכְאָהִים, *ex adverso mororum*, 2 Sam. V. 23.

בִּכָּה, *flevit, deflevit*: regit accusativum, et frequenter est cum præpositionibus עַל, אֶל et לַ præter. וּבְכֹה אֵלַיךְ, *et fleverunt ad vel propter te, defleverunt te*, Ezech. XXVII. 31. infin. בִּכּוּ, *flendo*, Jer. XXII. 10. cum ׀ loco: futur. וּבִכּוּ, *et flevit*, Gen. XXVII. 38. cum apocopa ter-tiæ radicalis. Niph. particip. נִבְכִּים, unde constructum, עַד נִבְכִּי־יָם, *usque ad fluentia, fluctus vel profunda maris*, Job. XXXVIII. 16. per meta-phoram. Pih. particip. מִבְּכָה, *deflet*, Jerem. XXXI. 15. plural. מִבְּכֹת, *deflentes*, Ezech. VIII. 14.

בְּכָה, m. *fletus*, Esr. X. 1.

בְּכִי, m. idem, Jerem. IX. 9. aff.

בְּכִי, *fletus mei*, Psalm. VI. 9.

בְּכֹת, f. idem, Gen. XXXV. 8.

בְּכִית f. idem, aff. בְּכִיתוֹ, *fletus ejus*, Gen. L. 4.

בְּכֹר, masc. *primogenitus*, *primogenitum*, Gen. XXV. 13. Deut. XXI. 17. aff. בְּכוֹרוֹ, *primogenitus ejus*, Exod. XI. 5. plural. constr. בְּכוֹרֵי, Psalm. CXXXV. 8. affix. בְּכוֹרֵיהֶם, *in primogenitis illorum*, Ps. CXXXVI. 10. et formâ fœmin. וְאֶת-בְּכוֹרוֹת, *et primogenita*, Neh. X. 37.

בְּכוֹרָה, f. *primogenitura*, *jus primogenitorum*, Genes. XXV. 32. aff. אֶת-בְּכוֹרָתָהּ, *jus tuum primogenitorum*, ver. 31.

בְּכוֹרָה, f. *primogenita*, Gen. XIX. 31.

בְּכַר, Pih. *primogenitum proferre*, *efficere vel instituere*, *jus primogenituræ dare*: infinit. לְבַכֵּר, Deuter. XXI. 16. futur. יִבְכֵּר, *primogenita profert*, Ezech. XLVII. 12. Pyh. futur. וְיִבְכֵּר, *primum gignetur*, Lev. XXVII. 26. Hiph. particip. fœm. כְּמִבְכִּירָה, *tanquam primipara*, Jer. IV. 31.

בְּכוֹרִים, m. p. *primitiæ*, *primitivi fructus*, Levit. XXIII. 17. constr. בְּכוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ, *primitiæ operum tuorum*, Exod. XXIII. 16. aff. בְּכוֹרֵיךָ, *primitiarum tuarum*, Lev. II. 14.

בְּכוֹרָה, f. *præcox*, *primus fructus*, Mich. VII. 1. at illud כְּבִפְרוּרָה habet Mappik redundans, Ies. XXVIII. 4. plural. עֲבוּרוֹת, *præcocia*, Ies. XXIV. 2. cum Pathach.

בְּכֹרָה, f. *dromas*, Jerem. II. 23.

plur. constr. בְּכֹרֵי, Ies. LX. 6.

בָּל Chald. *cor*, *animus*, quasi per transpositionem literarum ab Hebræo לַב deductum, juxta Hebræos plerosque, Dan. VI. 15. addit Ab. Esra, etiam Arabicè *cor* dici בַּל, Kimchi in Lib. Radic. scribit, juxta quosdam interpretes idem esse quod מַחְשָׁבָה, *cogitatio*, et inde Arabicè, אַנְעַל בַּלְךְ, id est, שׂוֹי מַחְשַׁבְתְּךָ, *adhibe cogitationem tuam*.

בֵּל non, *nequaquam*, בֵּל חֵלִיתִי, *non ægrotavi*, Prov. XXIII. 35. בֵּל וְיֹאמְרוּ, *ne dicant*, Hos. VII. 2.

בְּלוֹ non: *sine*, *præter*, *absque*:

עַד-בְּלוֹ, *donec non*, Psal. LXXII. 7.

עַל-בְּלוֹ, *eo quòd non*, Gen. XXXI.

20. בְּבִלִי, *in vel per non*, *absque*,

Deut. IV. 42. לְבִלִי-הֹק, *ad non modum*, *immodicè*, Ies. V. 14.

לְבִלִי-אֶכֶל, *propter non cibum*, id est, *penuriâ cibi*,

Job. XXXVIII. 41. מִבְּלוֹ, *eo quòd non*,

quòd nulli, Thren. I. 4. מִבְּלוֹ

לְבוּשׁ, *absque veste*, Job. XXIV. 7.

הֲמִבְּלוֹ-אֵין, *an propterea quòd non*

ulla, id est, *nulla prorsus*, Exod. XIV. 11.

pleonasmus, cui similis in

בְּלַעֲדֵי.

בְּלֵתִי, idem, habetque epenthesis

literæ ת: ut, עַד בְּלֵתִי, *usque dum non*,

Job. XIV. 12. בְּלֵתִי אִם, *nisi*,

præter, Gen. XLVII. 18. לְבֵלֵתִי, *ad non*,

quomodo frequenter cum infinitivo

construitur: מִבְּלֵתִי, *propterea quòd non*. Cùm affix. בְּלֵתִי, *absque*

me, Ies. X. 4. בְּלֵתֵךָ, *absque*, vel

præter te, 1 Sam. II. 2. nec cum

pluribus reperitur.

בְּלוּמָה, *nihilum*, Job. XXVI. 7. compositum ex בְּלִי, *non*, et מָה, *quid* sive *aliquid*.

עָלָל, vide in עָלָל.

בָּלָא Chald. *consumi*, *atteri vetustate*: פֹּה, בָּלָא, *attrivit*: futur. יִבְלָא, *deteret*, Dan. VII. 25.

בְּלוּ, m. *tributum provinciale*, *vetus et solitum*, Esr. IV. 13. Talmudici exponunt בַּסָּף גּוּלְגַלְתָּא, *tributum capitationis*, in *singula capita*.

בִּלְגָּ Hiph. הִבְלִיג, *recreare*, *confortare se*, part. הַמְבִּלִיג, *qui recreat se*, Amos V. 9. fœm. cum ׀ paragogico, מְבַלִּיגִיתִי, *recreans vel recreatura se*, scilicet *anima*, Jer. VIII. 18. juxta quosdam est nomen, *recreatio mea*. futur. וַיִּבְלִיגָה, *et recreabo me*, Job. IX. 27. et X. 20.

בָּלָה *veterascere*, *vetustate teri*, *atteri*, *deteri*: præter. וּלְאֵ-בָלָה, *non inveteraverunt*, Deut. XXIX. 5. infin. יֵאָחֲרִי בָלָתִי, *post veterascere me*, Genes. XVIII. 12. Pih. בָּלָה, *consumpsit*, *trivit*, *detrivit*: præter. בָּלָה, *terit carnem meam*, Thren. III. 4. infin. לְבָלֹת, *consumendo*, Psal. XLIX. 15. futur. יִבְלָה, *deterent*, Ies. LXV. 22.

בָּלָה, m. *vetus*, *tritum*: plural. בְּלוֹיִם, *saccos tritos*, Jos. IX. 4. fœm. לְבָלָה, *effatae*, Ezech. XXIII. 43. plur. בְּעָלֹת בָּלוֹת, *calcei triti*, Jos. IX. 5.

בְּלוֹיִם, m. p. *vetementa*: const. בְּלוֹיִי, Jer. XXXVIII. 11. et בְּלוֹיִי, ver. 12.

בְּלוּ, m. *consumptio*, Ies. XXXVIII. 17.

בְּלָהָה, f. vide supra in בַּהֵל.

תִּבְלִית, f. *consumptio*, Ies. X. 25.

בָּלָל *confudit*, *perfudit*, *miscuit*,

Genes. XI. 9. בְּלָתִי, *perfudi*, Psalm.

XCII. 11. vel intransitivè, *perfusum*, R. Sal. infinitivum facit cum affixo pro לְבָלוֹתִי, *perfundendo me*,

hoc est juxta Chaldæum, רַב־בֵּיתָא

יָתִי, *inungis me oleo recenti*, id est,

constanti dominatu, viribus et potentia me instruis, ut non peream sicut improbi, quorum instabilitatem versu præcedenti proposuit. Similem formam infinitivi vide in יִהְיוּ.

Quidam faciunt infinitum Pihel à בָּלָה pro

בְּבָלוֹתִי, *in veterascendo me*, *senescente me*, in *senectute mea*, scil. *perfundis me*, quod tunc subaudiendum. Partic.

præter. בָּלוּג, *mistum*, Exod. XXIX.

40. בְּבָלוּגָה, f. Levit. VII. 10. plur.

בְּבָלוֹת, *mixtae*, Levit. II. 4. futur.

וְנִבְלָה, *et confundamus*, Gen. XI. 7.

pro נִבְלָה. Vide simile in בָּקַק. Et

aliâ significatione, וְנִבְּלָה, *et pabulum*

dedit, q. d. *pabulavit*, *pabulum miscuit*, Jud. XIX. 21. a nomine quod

mox sequitur. Hith. futur. יִתְבּוּלֵל,

confundit, *commiscet se*, Hos. VII. 8.

בְּלוּל, masc. *farrago*, *pabulum*, a

miscendo, Ies. XXX. 24. aff. עַל-בְּלוּלִי,

juxta farraginem suam, Job. VI. 5.

תִּבְּלָה, m. *confusio*, Lev. XX. 12.

תִּבְּלָל, m. *suffusio*, vitium oculi,

quo visus confunditur, Levit. XXI.

20.

בָּלָם *constrinxit*: infin. לְבָלוֹם,

ad constringendum, Psal. XXXII. 9.

בָּלַם *perquisivit*: partic. וּבּוֹלַם,

et perquirens, Amos VII. 14. Ex

Chaldæo בְּלוּלָא deductum est.

בלע *absorpsit, exsorbuīt, deglutit, devoravit, perdidit, item texit, operuit, juxta quosdam, Job. XX. 15. Ies. IX. 15. præter. בִּלְעֵנִי, deglutit me, Jer. LI. 34. infin. עֵר־בִּלְעֵי, ad deglutire me, dum deglutiam, Job. VII. 19. Niph. præter. וְנִבְלַע, et absorbebitur, Hos. VIII. 8. וְגִבְלָעוּ, absorbeantur, Ies. XXVIII. 7. Pih. præter. בִּלְע, absorbuīt, Ies. XXV. 8. בִּלְעוּ, perdunt, Ies. III. 12. infin. כִּבְלָעוּ, quum absorbent, Num. IV. 20. Pyh. part. מִבְּלָעֵי, perditī, Ies. IX. 15. futur. יִבְלָע, absorberetur, Job. XXXVII. 20. Hith. futur. תִּתְבַּלַּע, absorbeatur, Psal. CVII. 27.*

בלע, m. *absorptio, perditio, perniciēs, Psal. LII. 6. affix. אֶת־בִּלְעוּ, absorptum ejus, Jer. LI. 44.*

בלערי, *præter, præterquam, excepto: בִּלְעָרֵי אַחֲוָה, præterquam quòd video, Job. XXXIV. 32. vox ex duabus composita, scribit Ab. Esra Genes. XLI. 16. nempe ex בַּל et עָר, vel עָרֵי. Sæpius cum מ ab initio. מִבְּלָעָרֵי, præter, Num. V. 20. הַמְבַּלְעָרֵי, an præter, Jer. XLIV. 19. בִּלְעָרֵי רַק, præter dumtaxat, Gen. XIV. 24. cum Pathach, quod Kimchi esse existimat, quale in חֲלוּנֵי, et similibus. Est autem pleonasmus, ut et in בַּל et אָף: affix. בִּלְעָרֵי, excepto me, Gen. XLI. 16. מִבְּלָעָרֵי, præter me, Ies. XLIII. 11. et XLIV. 6. cum Pathach sub ב.*

בלק *exinanivit: part. וַיְבַלְקָהּ, et exinaniturus eam, Ies. XXIV. 1. Pyh. partic. fœmin. מִבְּלָקָהּ, exinanita, Nah. II. 11.*

*בלתי, vide supra in בַּל.

במה f. *excelsum, sacellum, ara*

idolorum: הַבְּמֹתָהּ, in excelsum illud, 1 Sam. IX. 13. plur. בְּמֹת, excelsa, Num. XXI. 28. aff. בְּמֹתֶיהָ, excelsa tua, 2 Sam. I. 25. בְּמֹתָיו, excelsa ejus, 2 Reg. XVIII. 22. at de בְּמֹתָיו, Ies. LIII. 9. interpretes variant. Et alia forma, בְּמֹתַי אֶרֶץ, excelsa terræ, Deut. XXXII. 13. cum Vau redundante; juxta Masorethas.

בנה *ædificavit, extruxit: futurum per apocopam, וַיִּבְנֶה, et ædificavit, Zach. IX. 3. Hinc ædificare domum, metaphoricè dicitur et de liberorum procreatione: ut, אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו, qui non ædificaverit domum fratris sui, Deut. XXV. 9. אֲשֶׁר בָּנוּ, quæ extruxerunt domum Israël, Ruth IV. 11. Sic in Niph. inde בָּן, filius, quasi ædificium familiæ paternæ, quæ in eo habitat et conservatur. Chald. præter. בְּנִיתָהּ, ædificavi eam, Dan. IV. 27. וַיִּבְנוּ, et ædificarunt, Esr. VI. 14. part. præsens masc. plur. בְּנִין, ædificantes, Esr. IV. 12. partic. præter. בְּנִה, ædificata fuerat, Esr. V. 11. infinit. לְמִבְנֵה, ædificare, Esr. V. 2. vel מ ejecto et per Dagesch compensato לְבִנָּה, ver. 3. cum ה paragogico, לְמִבְנֵיהָ, ædificandi, ver. 9. futur. וַיִּבְנוּ, ædificanto, Esr. VI. 7. Niph. præter. נִבְנָה, ædificata fuerat, 1 Reg. III. 2. partic. הַנִּבְנָה, quæ ædificata fuerit, 1 Par. XXII. 19. infin. לְהִבְנוֹת, ut ædificaretur, Hag. I. 2. futur. אֶבְנֶה, ædificabor, liberos consequar, Genes. XVI. 2. et XXX. 3. Chald. ex Ithp. partic. מִתְבַּנֵּה, ædificatur, Esr. V. 8. futur. יִתְבַּנֵּה, ædificabitur, ver. 16. יִתְבַּנֵּה, ædificabitur, Esr. IV. 13.*

בְּנֵיהָ, f. *ædificium*, Ezech. XLI.
13.
בְּנִין, m. idem, ver. 12. Chaldaic.
בְּנֵינָא, Esr. V. 4.

מִבְּנָה, m. *structura*: construc.
בְּמִבְּנֵה-עִיר, quasi *structura civitatis*, Ezech. XL. 2.

תְּבִנִית, f. *structura, similitudo, exemplar, forma*: aff. תְּבִנִיתוֹ, *similitudinem illius*, 2 Reg. XVI. 10.

בֵּן, m. *filius*, latè: gener. 1 Sam. XXIV. 17. *pullus*, Levit. XII. 6. *ramus*, Genes. XLIX. 22. Psalm. LXXX. 16. constr. בֵּן, et quandoque בן ut Deut. XXV. 2. cum ׀ paragogico בְּנוֹ בְּעוֹר, *filius Behoris*, Num. XXIV. 3. cui simile vide in nomine חָדָה; aff. בְּנוֹ, *filius ejus*, בְּנֵי, *filii mei*, בְּנֵךְ, *filius tuus*, בְּנֵנוּ, *filii noster*, etc. plur. בְּנֵימִים, *filii, nepotes, posterì*: pulli, Job. XXXIX. 19. constr. בְּנֵי, Gen. VI. 2. aff. וּבְנֵיהֶם, et *pulli earum*, Genes. XXXII. 16. בְּנֵי בְּנֵי, *filii filii ejus*, Gen. XLVI. 7. Chald. בְּנֵי, *filii*, Dan. II. 25. וּבְנֵי תוֹרִין, et *filii boum*, id est, *juvenci*, Esr. VI. 9. בְּנֵיהוֹן, *filii eorum*, Dan. VI. 25. וּבְנוֹהוּ, et *filiorum ejus*, Esr. VI. 10.

בַּת, f. *filia*, quasi ex בְּנֵת, ut Dagesch ostendit, in forma affixorum, tum etiam ejus plurale: metaphoricè quoque hoc nomine appellantur *oppida, pagi, villæ*, quæ sunt quasi filia majorum civitatum: aff. בַּתּוֹ, *filia ejus*, Gen. XXIX. 6. plur. בְּנוֹת, *filia: const.* בְּנוֹת, Gen. VI. 2. aff. וּבְנוֹתֶיהָ, et *in villis ejus*, Jud. XI. 26. בְּנוֹתֶיךָ, *filias tuas*, Gen. XXXI. 31. vide etiam infra בַּת, suo loco, et בַּבָּה.

בָּנָס Chald. *irasci, indignari*:

præt. בָּנָס שְׂגִיָּא, *indignatus fuit et effervuit plurimum*, Dan. II. 12. quidam volunt בָּן esse servile et בָּנָס, *ira*, à נָס. His obstant sequentia, וּבָנָס פָּרְעָה, et *indignatus fuit Pharao*, Hebr. וַיִּקְצַף, Genes. XL. 2. in Jonathane, בְּנָסוּ וַיִּקְצְפוּ, *indignati sunt et effervuerunt*, Esth. II. 21. in Venetis primæ editionis, pro quo in altera בָּנָס mendosè per בָּ: וְהָא אַבּוּן בְּנֵי־סִין, et *ecce illi erant indignabundi*, Genes. XL. 6. in Targum Jonathanis: אַפֵּי בְּנֵי־סָתָא, *facies indignabundæ*, Prov. XXV. 23. ubi in Venetis pravè est בָּ initio: nomen, עֲלֵי בְּנָסָא מִתְמַלְאִין, *contra me indignatione replentur*, Job. XV. 10. addit Elias à נָס nullum defectivum נָס reperiri. Integrum, וּבְנָסִים סָגִי, et *in indignatione multa*, Eccles. V. 16.

בִּסְרָ m. *omphax, uva immatura*: Jer. XXXI. 29. aff. בִּסְרוֹ, *omphacem ejus*, Job. XV. 33. cujus absolutum possit esse בִּסְרָ.

בָּעָה bullavit, bullas excitavit, et ex usu Chaldaico petivit, quæsit, rogavit: imp. cum fut. אֶס-תְּבַעֲיוֹן, *si quæsituri estis, quærite*, Ies. XXI. 12. מִיָּם תְּבַעֲהָ-אֵשׁ, *aquas bullat vel ebullire facit ignis*, Ies. LXIV. 1. Chald. præt. בָּעָה vel בָּעָה, *petiit*, Dan. II. 16, 49. דָּי בָּעִינָא, *quod quærebamus*, Dan. II. 23. וּרְבָעוּ, et *quærebant*, ver. 13. part. בָּעָה, *orans*, Dan. VI. 12, 14. plur. בָּעִין, *quærebant*, ver. 5. infinit. לְמַבְעָא, *petendum*, Dan. II. 18. fut. יִבְעָא, *quæsi*, Dan. VII. 16. יִבְעָא, *petierit*, Dan. VI. 8. ex Pahel futur.

יִבְעֹן, *requisiverunt*, Dan. IV. 33. Niph. præter. נִבְעֵן, *requisita sunt*, Obad. 5. part. נִבְעָה, *tumens, inflata est ut bulla*, ut Ab. Esra explicat, Ies. XXX. 13.

בְּעִי, m. *postulatio, petitio*, Job. XXX. 24. ut R. Levi Gerson explicat, de quo vide ampliùs in עִיָּה.

בְּעִוֹת, f. Chald. *petitio*: cum aff. בְּעִוֹתָהּ, *petitionem suam*, Dan. VI. 14. et per apocopam, בְּעֵן, ver. 8.

בְּעִבּוֹת, f. p. *bullæ, pustulæ*, Exod. IX. 9.

בְּעֵט, *recalcitravit*: fut. יִבְעֵט, *et recalcitravit*, Deuter. XXXII. 15. et תִּבְעֵטוּ, *recalcitrabitis*, 1 Sam. II. 29.

בְּעַל, *dominatus est, dominium habuit, imperavit*: et ad virginem vel mulierem relatum, est *dominum, maritum ejus esse vel fieri, ducere eam in uxorem*: præter. וַיִּבְעַל בָּת, *et duxerit filiam*, Mal. II. 11. וַיִּבְעַלְהָ, *et maritus ejus fuerit*, Deut. XXIV. 1. וַיִּבְעַלְתֶּם, *duces eam, maritus ejus eris*, Deut. XXI. 13. *dominandi* significatione construitur ferè cum ב et ל, ut Jer. III. 14. 1 Paral. IV. 22. vel assumit affixa, ut בְּעִלְנָנוּ, *imperabunt nobis*, Ies. XXVI. 13. particip. præter. fœm. בְּעוּלָה, *maritata, conjugata*, Ies. LXII. 4. constr. בְּעִלְתָּ בְּעַל, *maritata marito, id est, juncta marito*, Genes. XX. 3. Niph. futur. תִּבְעֵל, *maritabitur*, Prov. XXX. 23.

בְּוֹעַל, m. *conjux, maritus*: plural. בְּעוּלֶיךָ, *conjuges tui*, Ies. LIV. 5.

בְּעַל, m. *dominus, maritus, conjux*. latissimè usurpatur, vide Genes. XXXVII. 19. et XIV. 13. et XLIX. 23. Exod. XXIV. 14. Prov. I. 17. et XXIX. 22. etc. Est et proprium nomen loci, et idoli, atque ita variè

cum multis vocibus jungitur: aff. בְּעִלִּי, *maritus meus*, Hos. II. 18. בְּעִלְיָהּ, *mariti sui*, Prov. XII. 4. plur. בְּעִלִּים, *Bahalimi, tutelares dui*, Jud. II. 11. Hos. XI. 2. constr. בְּעִלֵּי דֹמִינִי, *domini*, Jud. IX. 2, 3. aff. בְּעִלְיָהּ, *dominos suos*, Eccles. VII. 12. cum affixis etiam sensu singulari usurpatur, Exod. XXI. 29. et XXII. 11. et sæpiùs eo capite, Ies. I. 3. et alibi. Chald. בְּעֵל, *dominus, præses*: בְּעֵל טַעֲסִים, *præses consilii*, Esr. IV. 8.

בְּעִלְיָהּ, f. *domina*: et nomen urbis, Bahala, Jos. XV. 9. בְּעִלְתָּהּ, *Bahalam versus*, 1 Paral. XIII. 6. constr. בְּעִלְתָּ-אוֹב, *domina pythons, pytho-nissa vel prædita pythone*, 1 Sam. XXVIII. 7. בְּעִלְתָּ-הַבַּיִת, *domina domus*, 1 Reg. XVII. 17. *hera domestica*.

בְּעָר, *arsit, exarsit, succensus, combustus fuit*: et interdum transitive, *accendit, exussit*, ut Psalm. LXXXIII. 15. item *obbrutescere*, ex significatione nominis derivati, unde futur. יִבְעְרוּ, *obbrutescent*, Jer. X. 8. et sic part. בְּעָרִים, *obbrutescentes, brutissimi*, Ps. XCIV. 8. at אֲנָשִׁים בְּעָרִים, *homines ardentis, odio scilicet, id est, infestissimi*, juxta Masoretharum notam, Ezech. XXI. 36. Niph. præter. נִבְעֵר, *obbrutescit*, Jer. X. 14. נִבְעְרוּ, *obbrutuerunt*, ver. 21. et sic Ies. XIX. 11. Pih. בְּעָר, *ardere fecit, accendit, incendit, succendit, combussit, exussit*, et inde latius, *sustulit, removit*, ut stipulæ ex agris exustione removentur: et sicut herbe ab animantibus depascuntur, unde est pavit, *deparvit*, ut Exod. XXII. 5. Ies. III. 14. eadem significat et in Hiphil. Pyh. particip. מְבַעֵרֶת, *succensa*, Jer. XXXVI. 22. Hiph. præter. וַהֲבַעַרְתִּי, *et comburam*, Nah. II. 13.

part. מִבְּעִיר, *sublaturus*, vel *remoturus sum*, 1 Reg. XVI. 3. fut. יִבְעֵר, *depaverit*, Exod. XXII. 4.

בְּעִיר, m. *brutum, jumentum, pecus*: aff. בְּעִירָה, *pecus suum*, Exod. XXII. 4. בְּעִירָה, *brutæorum*, Psalm. LXXVIII. 48.

בְּעִר, m. *brutus, baro, bardus*, id est, *stupidus*, Psalm. LXXIII. 22. et XCII. 7.

בְּעִירָה, f. *incendium*, Exod. XXII. 5.

תִּבְעִירָה, f. *exarsio, combustio*, sed est ut nomen proprium loci, Num. XI. 3.

בַּעִת Pih. *perterrui, perturbavi*: præter. בְּעִתְהוּ, *perturbant eum*, Job. XVIII. 11. particip. fœmin. מִבְּעִתְךָ, *perturbat te*, 1 Sam. XVI. 15. Niph. præter. נִבְעֵת, *terrītus fuit*, Esth. VII. 6. נִבְעֵתִי, *conturbatus fui*, Dan. VIII. 17.

בְּעִתָּה, f. *terror*, Jer. VIII. 15.

בְּעִוִּתִים, m. p. *terrores, conturbationes*: constr. בְּעִוִּתֵי, Job. VI. 4. aff. בְּעִוִּתֶיךָ, *conturbationes tuæ*, Ps. LXXXVIII. 17.

בְּצֵל, m. *cepa*: plur. וְהַבְּצָלִים, *et ceparum scilicet recordamur*, Num. XI. 5.

בָּצַע *quæstum fecit, quæstui vel avaritiæ deditus fuit*: item, *divisit, discidit, concidit*; *concisus, sauciatus fuit, concidit se*, et ita cum פָּצַע convenit, בּ et פּ inter se commutatis: particip. רָע בָּצַע רָע, *quæstuosus quæstus mali*, id est, *quæstui deditus*, q. d. *quæstuosus quæstum*, Abac. II. 9. וַיִּבְצַע, *imper. et divide eos*, Amos IX. 1. cum duplici Pathach præter normam. futur. וַיִּבְצְעוּ, *concident se,*

sauciantur, Joël. II. 8. Pih. בָּצַע, *quæstum exercuit vel fecit*, ut Ezech. XXII. 12. item *præcidit, concidit, recessuit*, Ies. XXXVIII. 12. *perfecit, complevit*, Ies. X. 12. Zach. IV. 9.

בָּצַע, m. *frustulum, segmentum*, Jud. V. 19. *quæstus, lucrum*, et in malum ferè semper sumitur, Exod. XVIII. 21.

בִּצְיָ, masc. *cænum, lutum*: בִּצְיָ, *demersi sunt in cænum*, Jer. XXXVIII. 22.

בְּצָה, f. idem, Job. VIII. 11. plurale cum אַ loco בְּצִנְתּוֹ, *cæ-nosa ejus*, Ezech. XLVII. 11.

בָּצַק, *intumuit*: præter. בְּצִקוּ, *intumuerunt*, Neh. IX. 21. בְּצִקָּה, *intumuit, inflatus est*, Deut. VIII. 4.

בָּצַק, m. *massa, farinacea* ab intumescendo, Exod. XII. 39. affix. אֶת־בָּצֶקוֹ, *massam suam*, ver. 34.

בְּצִקָּת, f. *fermentatio*, juxta quosdam; vide in יִצַּק.

בָּצַר f. *præcidit; vindemiavit*: particip. loco nominis, כְּבוֹצֵר, *ut vindemiator*, Jerem. VI. 9. plural. בְּצָרִים, *vindemiatores*, Jer. XLIX. 9. futur. וַיִּבְצֵר, *vindemiat, præcidit*, Psalm. LXXXVI. 13. תִּבְצֵר, *vindemiabis*, Levit. XXV. 5. in Niph. וַיִּבְצֵר, *præcidi*, id est, *averti, cohiberi, prohiberi*: futur. וַיִּבְצֵר, *præcideretur*, Gen. XI. 6. Job. XLII. 2. in Pih. וַיִּבְצֵר, *munivit*: infinit. לְבָצֵר, *ad munendum*, Ies. XXII. 10. fut. תִּבְצֵר, *munierit*, Jer. LI. 53.

בְּצִיר, m. *vindemia*, Levit. XXVI. 5. const. מִבְּצִיר, *præ vindemia*, Jud. VIII. 2. aff. בְּצִירָה, *vindemiam tuam*, Jerem. XLVIII. 32.

בְּצִוּר, m. *munilum*. fœm. חוֹמָה

בַּצִּוּרָה, *murus munitus*, Ies. II. 15. plur. הַעָרִים בַּצִּוּרוֹת, *civitates munitæ*, Num. XIII. 28. גְּדֹלוֹת וּבְצִוּרוֹת, *magna et munita*, id est, *abstrusa*, Jerem. XXXIII. 3.

בַּצִּיר, m. *aurum lectissimum*, quasi ab igne munitum, aut quodd sit hominis munimentum, Job. XXII. 24. vide וְהָבַב.

בַּצִּיר, m. idem, Job. XXXVI. 19. plur. בַּצִּירֶיךָ, *aura tua*, id est, *auri copia copiosissimum aurum tuum*, Job. XXII. 25. notat autem Kimchi in lib. Rad. in quibusdam exemplaribus correctis reperiri absque ו quasi singulare.

בַּצִּירוֹן, m. *munitio*, Zach. IX. 12. בַּצִּירָת, f. *cohibitio pluviae, siccitas, sterilitas*: וּבִשְׁנֵית בַּצִּירָת, *et in anno cohibitæ pluviae*, Jer. XVII. 8. id est, *siccus et sterili*; plurale cum Kametz in medio, עַל-דִּבְרֵי הַבַּצִּירוֹת, *super rebus cohibitionum*, Jer. XIV. 1. id est, *cohibitionum pluviarum*, hoc est, *de siccitate*, quasi à בַּצִּירָה.

מַבְצֵר, m. *munitio*, Num. XXXII. 36. constr. מַבְצֵר, Ies. XXV. 12. plur. מַבְצָרִים, *munitiones*, Dan. XI. 24. constr. מַבְצָרֵי, Thren. II. 2. aff. מַבְצָרֶיךָ, *munitiones tuas*, Mich. V. 10.

מַבְצָרָה, f. idem: plurale, עִיר מַבְצָרוֹת, *urbem munitioum*, Dan. XI. 15.

בָּקַע, *scidit, discidit, fidit, diffidit, rupit*: *disrupit, perrupit*: præter. בָּקַעְתָּ, *fidisti*, Psal. LXXIV. 15. inf. לְבַקֵּעַם, *discindere vel perrumpere eas*, 2 Par. XXXII. 1. Niph. præter. נִבְקַע, *fissa est*, Job. XXV. 8. inf. לְהַבְקֵעַ, *ad disrumpendum*, Ezech. XXX. 16. Pih. præter. יִבְקַע, *discidit*,

2 Reg. XV. 16. Pyh. partic. fœm. מִבְּקַעָה, *disrupta*, Ezech. XXVI. 10. futurum, וּבִקְעוּ, *diffidentur*, Hos. XIV. 1. Hiph. infin. לְהַבְקִיעַ, *ut perrumperent*, 2 Reg. III. 26. futur. וּנְבַקִּיעֶנָּה, *et rumpamus eam*, Ies. VII. 6. Hoph. præter. הִבְקַעָה, *perrupta est*, Jer. XXXIX. 2. Hithp. præter. הִתְבַּקְּעוּ, *rupti sunt*, Jos. IX. 13. futur. יִתְבַּקְּעוּ, *diffident se*, *dissilient*, Mich. I. 4.

בָּקַע, *dissectio, dissectum in duas partes*, id est, *dimidium*. Sumitur autem pro *dimidio siclo*, Genes. XXIV. 22. Eccles. XXXVIII. 26. בְּקִיעִים, m. p. *dissectiones, rupturæ*, Amos VI. 11. const. בְּקִיעֵי, Ies. XXII. 9.

בְּקַעָה, f. *vallis, convallis*, quodd à montibus utrinque dissecta sit: לְבְּקַעָה, *in convallem planam vel planiciem*, juxta R. Sol. Ies. XL. 4. constr. בְּקַעֵת, Deuter. XXXIV. 3. plur. בְּקַעוֹת, Ies. XLI. 18. Chald. constr. sing. בְּבְקַעֵת דִּירָא, *in convalle dura*, Dan. III. 1.

בָּקַק, *exhausit, vacuavit, evacuat*: præter. וּבִקַּקְתִּי, *et exhauriam*, Jer. XIX. 7. בְּקַקוּם, *evacuaverunt, depopulati sunt eos*, Nah. II. 3. præterit. בִּוּקַק, *vacua, vel activè, evacuans*, Hos. X. I. plur. בְּקַקִּים, *evacuatores, depopulatores*, Nah. II. 3. Niph. præter. וּנְבַקְּקָה, *et exhaurietur*, Ies. XIX. 3. pro סָבַב, cui simile vide in inf. et futur. הַבּוּק תִּבּוּק, *exhauriendo exhaurietur*, Ies. XXIV. 3. Pih. futur. יִבְקַקוּ, *evacuabunt*, Jer. LI. 2.

בִּקְבוּק, m. *lagena*, sic dicta à sono, quem inter evacuandum edit, 1 Reg. XIV. 2. Jer. XIX. 1.

בִּקֵּר Pih. *quæsvit, inquisivit, disquisivit, requisivit*: præt. וּבִקְרָתִים, *et inquiram eas*, Ezech. XXXIV. 11. Chald. præt. וּבִקְרָוּ, *et inquisiverunt*, Esr. IV. 19. infin. cum הַ paragog. לְבִקְרָה, *ad inquirendum*, Esr. VII. 14. futur. יִבְקֵר, *inquirat*, Esr. IV. 15. Hithp. futur. יִתְבְּקֵר, *perquiratur*, Esr. V. 17.

בִּקֵּר, m. *mane, diluculum*, à requirendo: item *tempestivè, opportunè*, ut ea sunt, quæ manè fiunt, Psal. V. 4. et XL. 6. plur. לְבִקְרִים, *matutinis singulis*, Psal. LXXIII. 14. Psal. CI. 8.

בִּקֵּר, m. *bos*, et collectivè *boves*, et latius *armentum*, quod peculiari inquisitore ac inquisitione hominum indigeat, Gen. XVIII. 7. aff. בִּקְרָה, *armenti tui*, Deut. XII. 17. בִּקְרֵיכֶם, *armenti vestri*, ver. 6. plur. בִּקְרִים, *boves*, 2 Par. IV. 3. affix. בִּקְרֵינוּ, *boum nostrorum*, Neh. X. 36.

בִּקְרָן, m. *armentarius, bubulcus*, Amos VII. 14.

בִּבְקָרָה, f. *inquisitio*: const. בִּבְקָרַת, *secundum inquisitionem pastoris*, רְעָה, Ezech. XXXIV. 12.

בִּבְקָרַת, f. *flagellatio*, quòd fieret loro bovino, ut scribit Aben Esra, Lev. XIX. 20.

בִּבְקֵשׁ Pih. *quæsvit, petivit, postulavit, percunctatus est, consuluit*: præt. בִּבְקֵשׁ, *quæsvit*, Deut. XIII. 10. Pyh. futur. יִבְקֵשׁ, *quæretur*, Jer. L. 20. וּתְבַקְשִׁי, *et quæreris*, Ezech. XXVI. 21.

בִּבְקֵשָׁה, f. *postulatio, petitio*: affix. אֶת־בִּבְקֵשְׁתִּי, *petitionem meam*, Esr. V. 8.

בִּבְרָ Chald. *filius*: לְבֵר, *filio*,

Dan. III. 25. בְּבֵר, *quasi filius*, Dan. VI. 1. בְּרָה, *filius ejus*, Dan. V. 22. Et sic Hebraicè בֵּר נִשְׁקָו, *osculamini filium*, Psal. II. 12. affix. בְּרִי, *fili mi*, Prov. XXXI. 2. aliam significationem vide in בְּרַר.

בְּרָא m. Chald. *ager*: הַיֹּת, *bestia agri*, Dan. II. 38. בְּרָא, *in herba agri*, בְּדֵתְאָא דִּי בְּרָא, Dan. IV. 12. est אַבְר, *foris, extra*, quod in Targum ponitur pro Hebræo חוּץ et inde est *ager*, propriè incultus et sylvestris, extra limites agrorum cultorum situs, unde תוֹר, *bos agrestis, sive sylvestris*.

בְּרָא creavit, ac propriè Deo competit, Genes. I. 1. Niph. *creari, recreari*: præter. יִבְרָאוּ, *creantur*, Ies. XLVIII. 7. part. יִבְרָא, *creatus vel recreatus, et renovatus*, Psal. CII. 19. futur. יִבְרָאוּן, *recreantur, renovantur*, Psalm. CIV. 30. Pih. יִבְרָא, *præcidit, excidit, succidit*: item, *elegit, selegit*, quæ ex significatione verbi בְּרַר et בְּרָה manare videntur: præt. וּבְרָאתָ, *et succide*, Jos. XVII.

15. בְּרָאתוּ, *excindes eam*, ver. 18. infin. וּבְרָא אֹתֵהֶן, *etiam succidendo eas*, Ezech. XXIII. 47. imperat. וְיֹד בְּרָא, *et latus selige*, Ezech. XXI. 24. Hiph. הִבְרִיא, *saginare*, ex nomine derivato: infinitivus, לְהִבְרִיאֲכֶם, *ut saginaretis vos*, 1 Sam. II. 29.

בְּרִיא, m. *pinguis, saginatus*, Jud. III. 17. plural. בְּרִיאִים, *saginati*, 1 Reg. V. 3. cum defectu Iod in medio: constr. בְּרִיאֵי, Dan. I. 15. femin. בְּרִיאָה, *pingue, opimum*, Ezech. XXXIV. 3. vel defectivè בְּרִאָה, Hab. I. 16. plur. בְּרִיאֹת,

pinguis, Gen. XLI. 2, 5. et substantivè, בְּרִיאָה, *creatura, creatio*, Num. XVI. 30.

בְּרִיָּה, f. *opima, pinguis*, Ezech. XXXIV. 20. ex præcedenti contractum: vide et בְּרָה.

* בְּרִבְרוּם, vide infra in בְּרַר.

בְּרַר *grandinare*: præt. וּבְרַר, *etsi grandinet in descendendo sylvam*, Ies. XXXII. 19.

בְּרַר, masc. *grando*: בְּרַר כְּבֵד, *grando gravis*, Exod. IX. 18.

בְּרִיד, m. *grandinatum*, id est, *punctis notatum quasi grandineis*, ut *guttatum dicitur quasi guttis respersum*: plural. בְּרִידִים, *grandine-guttati*, Gen. XXXI. 12.

בְּרָה *comedit, refecit se pastu*: item *elegit, selegit*: præt. בְּרָה אִתָּם, *comedit cum eis*, 2 Sam. XII. 17. imper. בְּרוּ, *seligite*, 1 Sam. XVII. 8. futur. אֶבְרָה, *reficiam me*, 2 Sam. XIII. 6. Hiph. infin. לְהַבְרֹת, *ut comedere facerent, reficerent*, 2 Sam. III. 35. futur. וְתַבְרִנִי לֶחֶם, *et reficiat me cibo*, 2 Sam. XIII. 5.

בְּרִיָּה, f. *cibus, edulium*, 2 Sam. XIII. 5, 7.

בְּרִית, f. *cibus, alimentum*: affix. בְּבְרִיתִי, *pro alimento meo*, Psalm. LXIX. 22.

בְּרִית, f. idem: הָיוּ לְבְרִית לָמוֹ, *fuereunt in alimentum ipsis*, Thren. IV. 10. et est formæ אֶהוּת ab אָחָה, vel est infinit. Pih. *ad comedendum*, ut Kimchi scribit.

בְּרִי, m. *serenitas, puritas*: אַף בְּרִי יִטְרִיחַ עָב, *etiam serenitate fatigat nubem*, Job. XXXVII. 11. id est, *splendore solis huc illuc impellit et dissipat*. Forma hinc est, ut בְּרִי à בְּרָה, et similia plurima, sed sig-

nificatio à בְּרַר. Inde Targum אֲבִירֵי בְּרִיתָא, *claritate, puritate*, expressâ præpositione, quæ in Hebræo subintelligitur, pro בְּרִי. Sic Aben Esra, בְּשֵׁי הַיָּדָה הָאֵינִיר בְּרוּר, *cum fuerut aër purus*: R. Levi ait, esse ex significatione בְּרוּר, *claritatis*. Quidam *irrigationem* explicant, quasi à רָוָה, ut בּ sit servile.

בְּרִית, f. *fœdus, pactum*, ab eligendo, quasi à בְּרָה vel בְּרָא de quo in בְּרָא, quia eliguntur personæ inter quas, et res ac conditiones, propter quas fœdus initur: aut à cædendo, quia victimæ cædi in fœderibus pangendis solebant, ut Gen. XV. 10. quæ significatio etiam in בְּרָא fuit. Est ergo sicut שְׁבִית à שָׁבָה: affix. בְּרִיתִי, *fœdus meum*, Gen. IX. 15. בְּרִיתוֹ, *fœdus ejus*, Deut. IV. 13.

בְּרִיָּל, m. *ferrum*: בְּרִיָּל יָחַד, *ferrum ferro acutur*, Prov. XXVII. 17. בְּרִיָּל בָּאָה נִפְשׁוֹ, *ferrum ingressum est anima ejus*, Psal. CV. 18. id est, *ferreis vinculis inclusum fuit corpus ejus*.

בְּרַח *fugit, aufugit, diffugit, effugit, profugit, transfugit, transcurrit*: præterit. כִּי בְּרַח, *quod fugeret*, Genes. XXXI. 22. infin. בְּבְרַחוּ, *quum fugeret ipse*, Psalm. III. 1. Hiph. הִבְרִיחַ, *fugere fecit, fugavit*: præter. הִבְרִיחוּ, *fugaverunt*, 1 Par. VIII. 13. Particip. intransitivum, מִבְּרִיחַ, *transcurrens, transfugiens*, Exod. XXVI. 28.

בְּרִית, m. *repagulum, vectis*, à transcurrando, Exod. XXVI. 28. et XXXVI. 33. plur. בְּרִיתִים, *vectes*, 2 Par. XIV. 6. Aliàs semper scribitur בְּרִיתָם defectivè. Construc. בְּרִיתִי, Psal. CXLVII. 13. affix.

בְּרִיחָהּ, *vectes ejus*, Jer. LI. 30. Ies. XV. 5. - Semel cum Kametz בְּרִיחִים, *vectes*, Ies. XLIII. 14.

בְּרַח, m. *extensus, oblongus*, scil. in rectum instar vectis: nam oppositum ejus est, עֲמֻלְתוֹן, *tortuosum*, נָחַשׁ בְּרַח, *serpens oblongus*, Job. XXVI. 13. Ies. XXVII. 1. Scribitur absque ם ad differentiam præcedentis vocis, בְּרִיחִים, vide ibidem.

מְבַרְחִים, m. p. *profugi, fugitivi*: aff. מְבַרְחָיו, *profugi ejus*, Ezechiei. XVII. 21.

בָּרַךְ, *benedixit: genua flexit*, honoris causâ. Quatuor autem verbis Hebræi honoris cultum describunt: הִשְׁתַּחֲוָה, *corporis totius prostrationem* denotat: קָנַד, *verticis inclinationem*: פָּרַע, *demissionem capitulis cum superiore corpore*: בָּרַךְ, *genuum inflexionem*, ut in singulis explicabitur. Particip. פָּרַח, *benedictus, laudatus*: foem. בְּרִיכָה, *benedicta*, Ruth. III. 10. infin. לְבָרְכוּ, *ad benedicendum ei*, 1 Sam. XIII. 10. futurum, נִבְרַכָה, *flectamus genua*, Psal. XCV. 6. וַיִּבְרַךְ, *et flexit genua*, 2 Par. VI. 13. Chald. particip. præsens, פָּרַח, *procumbens in genua*, Dan. VI. 11. particip. פְּרִיךָ, *benedictus*, Dan. III. 28. Niph. præte. וַיִּבְרְכוּ בָהּ, *et benedictæ erunt in te*, Genes. XII. 3. et XVIII. 18. Pih. פָּרַח, *benedixit: salutavit, valedixit*, in accessu vel recessu usurpatum. Per euphemiam est etiam quandoque *maledixit*. Constructur cum accusat. præteritum. בָּרַךְ אֶת־אֲדֹנָי, *benedixit domino meo*, Genes. XXIV. 35. pro *maledixit*, 1 Reg. XXI. 10, 13. Job. I. 5, 11. futur. וְכִי־יִבְרַכְךָ, *et si salutaverit te aliquis*,

2 Reg. IV. 29. וַיִּבְרְכוּ אֶת־רֵבְקָה, *et valedixerunt Rebeccæ*, Gen. XXIV. 60. Chald. præter. בָּרַךְ, *benedixit*, Dan. II. 19. בָּרַכְתָּ, *benedixi*, Dan. IV. 13. Pyh. futur. וַיִּבְרַךְ, *benedicetur*, Prov. XXII. 9. תִּבְרַךְ, *Prov. XX. 21. partic. מְבַרְךָ, benedictum, Psal. CXIII. 2. Chald. part. מְבַרְכָּךְ, benedictum, Dan. II. 10. Hiph. infin. אֲבָרַךְ, ingeniculandum, genua flectenda esse*, Genes. XLI. 43. cum ם loco characteristici ה, ut Jer. XXV. 3. Ies. LXIII. 3. in similibus exemplis. Esse autem infinitivum, docet verbum continuò sequens, וַיִּנְתֹּן, *et dedisse, sive constituisse*, tum etiam confirmat R. Jonah, ut Aben Esra citat: nempe regius præco in Josephi inauguratione ante currum proclamavit, flectenda esse genua omnibus coram Josepho; constitutum enim eum esse supremum præfectum totius Ægypti; variant interpretes. Allegorici scribunt אֲבָרַךְ dicitur quasi אָב בְּחֻמְמָה, *pater sapientiâ*, יִרְךָ בְּשָׁנִים, *et tener annis*. futurum, וַיִּבְרַךְ, *et effecit, ut genua flecterent*, Genes. XXIV. 11. Hithp. præte. וַיהִי־בְרַכּוּ, *et benedictæ erunt*, Gen. XXII. 18. Jer. IV. 2. particip. præsens. cum futuro בְּאַרְצָךְ הַמְתַּבְרַךְ, *qui benedicturus est sibi in terra, benedicat sibi in Deo veritatis*, Ies. LXV. 16.

פָּרַךְ, f. *genu*, à benedicendo et salutando. Duale בְּרַבּוּס, *genua*, Ies. LXVI. 12. constr. בְּרַבִּי, *Gen. L. 23. affix. בְּרַבִּי, genua mea*, Gen. XXX. 3. Chald. בְּרַבּוּהִי, *genua sua*, Dan. VI. 11.

בְּרַכָּה, f. *benedictio: item munus, donum, benedictionis symbolum, vel testimonium*, Genes. XXVII. 12.

1 Sam. XXV. 27. constr. בְּרִכַּת, Gen. XXVIII. 4. aff. בְּרִכְתָּךְ, benedictionem tuam, Genes. XXVII. 35. plural. בְּרִכּוֹת, benedictiones, Prov. X. 6. constr. בְּרִכּוֹת, Gen. XLIX. 25.

בְּרִיחַ, f. piscina, 2 Reg. XVIII. 17. constr. אֶל בְּרִיחַ הַמֶּלֶךְ, ad piscinam regis, Neh. II. 14. plural. בְּרִיחֹת, piscinæ, Cant. VII. 5.

בְּרִים Chald. sed, verum, verumtamen, Dan. II. 28. Esr. V. 13.

בְּרוֹמִים, m. p. vestes pretiosæ, Ezech. XXVII. 24. R. Sal. Urbinas in Lib. Ohel Moëd, scribit, esse generale nomen vestium pulchrarum, quæ sic appellantur Arabicè. Kimchi notat se a patre suo audivisse, vestes pulchras et honoratas Arabicè dici תֵּאב מְרוֹמָא.

בְּרוֹק, fulguravit: imper. בְּרוֹק, fulgura fulgur, Psal. CXLIV. 6.

בְּרוֹק, m. fulgur, coruscatio, fulgor, Ezech. XXI. 15. gladius coruscus, Job. XX. 25. const. בְּרוֹק, Hab. III. 11. plur. בְּרוֹקִים, fulgura, Exod. XIX. 16.

בְּרוֹקֶת, f. smaragdus, vel carbunculus, lapis pretiosus a fulgore sic dictus, Exod. XXVIII. 17.

בְּרוֹקֶת, f. idem, Ezech. XXVIII. 13.

בְּרוֹקָנִים, m. p. oxycanthæ, spinæ summæ aculeatæ: tribuli, Jud. VIII. 7, 16.

בְּרוֹר, expurgavit, purificavit, declaravit: item elegit, selegit: præter. וּבְרוֹרִי, et seligam, vel, expurgabo, Ezech. XX. 38. partic. præter. בְּרוֹר, purum, clarum, nitidum, Ies. XLIX. 2. Job. XXXIII. 3. plur. בְּרוֹרִים, electi, selecti, lectissimi, 1 Par. VII.

40. fœmin. בְּרוֹרָה, purum, Soph. III. 9. plur. בְּרוֹרוֹת, selectæ, Neh. V. 18. infinit. לְבוֹר, ad declarandum, Eccles. IX. 1. cum Schurek loco Cholem: לְבוֹר, ad declarandum eis, Eccles. III. 18. et Kametz primum est loco ejecti Dagesch. Niph. part. בְּרוֹר, purus, vel purificans se, Psalm. XVIII. 27. imperat. הִבְרוּ, purgate vos, Ies. LII. 11. Pih. infinit. לְבַרְר, ad purificandum, Dan. XI. 35. Hiph. infin. לְהַבְר, ad purgandum, Jer. IV. 11. imper. הִבְרוּ, purgate, Jer. LI. 11. Hith. futur. תִּתְבַּרְר, purum te exhibes, Psalm. XVIII. 27. pro quo irregulariter est תִּתְבַּר, 2 Sam. XXII. 27. ad analogiam quamdam antecedentis et consequentis verbi ibidem, etsi alia eorum sit ratio: וּתְבַרְרוּ, purgabuntur, Dan. XII. 10.

בַּר, m. mundus, purus, Job. XI. 4. וּבַר לֵבַב, et purus animo, Psalm. XXIV. 4. plur. constructum, לְבַרֵי, puris animo, Psalm. LXXIII. 1.

בַּר, m. frumentum, triticum, à puritate, Gen. XLI. 35. בִּבְר, frumento, vel ex Chaldaica significatione, in agris, foris, Job. XXXIX. 4. et in Pathach, בִּפְסַת־בַּר, pugillus tritici, Psalm. LXXII. 16. item frumenti horreum, Amos VIII. 5.

בַּר, m. puritas, Ps. XVIII. 24. בִּבְר, secundum puritatem, Ies. I. 25. item smegma, sic dictum, quod purificet à sordibus, Job. IX. 30.

בְּרוֹרִית, f. smegma, Jerem. II. 22. וּבְרוֹרִית מְבַבְּסִים, et ut smegma fullo, Mal. III. 2. quasi pro בְּרוֹרִית.

בְּרוֹרִים, m. p. selectissima, juxta quosdam, 1 Reg. V. 3. Kimchi scri-

bit, multos existimare esse עופות
הַמְסוּרָסִים, *aves castratas*, id est,
capones. Id petitum ex Pandectis
Talmudicis, tractatu Bava Mezia, fol.
86. ubi scribitur esse gallos, qui sa-
ginantur per coactionem intruso illis
cibo in os.

ברש, m. *abies*, Ies. XLI.

19. plur. בְּרוֹשִׁים, *abies*, Ies. XIV.

8. affix. בְּרוֹשָׁיו, *abietum ejus*, Ies.
XXXVII. 24.

ברת, m. *bruta*, arbor, de
qua Plinius Lib. XII. 17. cupresso
similis, quomodo quidam interpretantur:
plural. בְּרוֹתִים, *brutina*, è
brutis arboribus, cypressina, Cant. I.
17. Aben Esra scribit, juxta quosdam
idem esse quod בְּרוֹשִׁים, *abies*,
abiagna, commutatis וֵשׁ et הֵת.

בְּרוֹת, f. vide supra in בְּרָה.

בִּשְׁלֵי *elixare, coqui, maturescere*,
ut Joël. IV. 13. בִּשְׁלֵי, *elixant*, Ezech.
XXIV. 5. Pih. præter. וּבִשְׁלֵיתָ, *et*
coques, Deuteron. XVI. 7. particip.
בֵּית הַמְּבִשְׁלִים, *domus coquentium*,
locus poparum, Ezech. XLVI. 24.
Pyh. præter. בִּשְׁלָה, *coctum fuerit*, Lev.
VI. 21. particip. מְבִשֵּׁל, *coctum*, Ex.
XII. 9. Hiph. הִבְשִׁילוּ, *coxerunt*,
maturarunt, sive maturas protulerunt,
Gen. XL. 10.

בִּשְׁלֵי, m. *coctile*, Exod. XII. 9.

בִּשְׁלָמִי, vide in שָׁלַם.

מְבִשְׁלוֹת, f. p. *culinæ, foci*, Ezech.
XLVI. 23.

בִּשְׁמֵי, m. *aroma, odoratum*,
Ex. XXX. 23. aff. עֵם-בִּשְׁמֵי, *cum*
aromate meo, Cant. V. 1. cujus
forma absoluta esset בִּשְׁמֵי: plural.
בִּשְׁמִים, *aromata*, Exod. XXV. 6.

aff. בִּשְׁמֵי, *aromata ejus*, Cant. IV.
16.

בִּשְׁמֵי *conculcare*. Infin. יַעַן
בִּשְׁמֵי, *propter conculcare vos*,
Amos V. 11. idem quod בִּישׁ et
בִּישׁ. Nam וֵשׁ est loco וֵשׁ.

בִּשְׂרָה *masc. caro*, synecdochicè
nunc *homines*, nunc *animantia* com-
prehendit, interdum totum, interdum
partes denotat, unde etiam honestatis
causa de *membro pudendo* dicitur,
ut Levit. XV. 3. Ezech. XVI.
26. constr. בִּשְׂרָה בְּנוֹהָ, *carnem filio-
rum tuorum*, Deut. XXVIII. 53. aff.
בִּשְׂרָה, *caro ejus*, 2 Reg. V. 14. plu-
rale semel בִּשְׂרָה, *carnes*, Prov. XIV.
30. Chald. בִּשְׂרָה, *caro*, Dan. VII. 5.
emph. בִּשְׂרָה, Dan. II. 11.

בִּשְׂרָה Pih. *nuntiavit, annuntiavit*,
regit accusativum personæ. בִּשְׂרָה,
בִּשְׂרָה, *nuntiavit patri meo*, Jer.
XX. 15. vide et 2 Sam. XVIII. 20.
particip. מְבִשֵּׁר, *nuntians vel nuntius*,
2 Sam. XVIII. 26. fœm. מְבִשְׂרָה,
quæ evangelizas, Ies. XL. 9. plur.
הַמְּבִשְׂרוֹת, *eæ quæ enuntiabant*, Ps.
LXVIII. 12. Hithp. futur. יִתְבִּשְׂרָה,
annuntiabitur, 2 Sam. XVIII. 31.
בִּשְׂרָה, f. *nuntium*, 2 Sam. XVIII.
22, 25. *nuntii præmium*, 2 Sam. IV.
10.

בִּשְׂשֵׁי Pih. בִּשְׂשֵׁי, *tardavit, dis-*
tulit, Exod. XXXII. 1. Jud. V. 28.

בִּישׁ, m. *tarditas*, עַד-בִּישׁ, *usque*
ad tarditatem, id est, *diu, dudum*, Jud.
III. 25. vide et 2 Reg. II. 17. et
VIII. 11. Referunt hæc ad בִּישׁ.

בַּת f. *bathus, mensura liquido-*
rum, Ies. V. 10. plur. בַּתִּים, *bathi*,
Ies. XLV. 14. Chald. בַּתִּין, *bathi*,
Esr. VII. 22. Talmudici scribunt bat
continuisse שְׁלֵשׁ סָאִין, *tria sata*,

quæ constituerunt epha, aridorum mensuram maximam, Erubhin, fol. 14.

בַּתְּ, Chald. *pernoctavit*, vide in בֵּית.

בְּתָה, f. *desolatio*, Ies. V. 6. plur. הַבְּתוֹת, *desolationes*, Ies. VII. 19.

בְּתוּלָה בְּתֵל, f. *virgo*, *matura*, *nubilis* et *integra* adhuc, Genes. XXIV. 16. constr. בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, *virgo Israëlitis*, Jer. XXXI. 4. plur. בְּתוּלוֹת, *virgines*, Psalm. CXLVIII. 12.

בְּתוּלוֹת, m. p. *virginitas*, Deut. XXII. 14. constr. בְּתוּלוֹי הַפְּעֵרָה, *virginitates puellæ*, id est, *signa virginitatis*, Deut. XXII. 15. Affix. בְּתוּלוֹי, *virginitatem meam*, Jud. XI. 37.

בִּיתָק Pih. *confodit*, *transfixit* :

præter. וּבִתְקוּהָ, et *transfigent te*, Ezech. XVI. 40.

בָּתַר dissecuit, Gen. XV. 10. Pih. וַיִּבְתַּר אֹתָם, et *dissecuit ea*, ibid.

בִּתְרָ, m. *sectio*, *pars dissecta* : בְּתַר הָרֵי בְּתַר, *in montibus sectionis*, id est, *sectis*, *disparatis*, Cant. II. 17. aff. בְּתָרוֹ, *partem dimidiatam ejus*, Gen. XV. 10. plur. const. בֵּין בְּתָרַי, *inter dimidiatas partes*, Jer. XXXIV. 19. aff. בְּתָרָיו, *dimidiatas partes ejus*, ver. 18.

בְּתַר Chald. *post*; aff. וּבִתְרָה, et *post te*, Dan. II. 39. cum epenthesi Aleph, וּבְאַתֵּר דְּנָה, et *post hæc*, *postea*, Dan. VII. 6. Heb. אַתֵּר.

ג

גָּאָה, *altum*, *excelsum*, *esse*, *extolere se*, *excellere*, *superbire*. Præt. cum inf. גָּאָה גָּאָה, *excellendo excelluit*, Ex. XV. 1. גָּאוּ, *altæ erant*, Ezech. XLVII. 5. futur. וַיִּגְאָה, *quum attollit se*, Job. X. 16. הִיגְאָה, *an attollit se*, Job. VIII. 11.

גָּאָה, m. *excellens*, *elatus*, *superbus*, *fastuosus*, Ies. II. 12. Semel גָּאָה, Ies. XVI. 6. plur. בֵּית גָּאִים, *domum superborum*, Prov. XV. 25.

גָּאָה, f. *fastus*, Prov. VIII. 13.

גָּוָה, f. *superbia*, Jer. XIII. 17. cum ḥ loco א : *exaltatio*, Job. XXII. 29. et XXXIII. 17. *aliam ejus signi-*

ficationem vide infra in גוּה Chald. בְּגוּוָה, *in superbia*, Dan. IV. 34.

גָּאוֹן, m. idem, Prov. VIII. 13. const. גָּאוֹן, Ies. XVI. 6. aff. גָּאוֹנוֹ, *excellentiæ ejus*, Ies. II. 10. plur. cum aff. גָּאוֹנוֹתָ, *excellentiarum tuarum*, Ezech. XVI. 56.

גָּאוֹת, f. *elatio*, *superbia*, Ies. IX. 17. et XII. 5.

גָּאוֹה, f. idem, Psalm. XXXVI. 12. constr. גָּאוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילֵנִי, *superbia hominis deprimit eum*, Prov. XXIX. 23. aff. גָּאוֹתוֹ, *superbiam ejus*, Ies. XXV. 11.

גָּאוֹנוֹת, *superbi*, Psalm. CXXIII. 4. *compositum ex גָּאָה et גָּאוֹן*.

גָּאַל redemit, vendicavit, vindicavit. part. **גֹּאַל**, redimens, redemptor, vindex, Num. XXXV. 19. Levit. XXV. 25. Ruth. III. 12, 13. *propinquus, cognatus, qui jus vindictiarum habebat*, 1 Reg. XVI. 11. Niph. **גִּנְאָל**, vindicari, redimi, redimere se: item contaminari, pollui: præterit. **וַיִּגְאָל**, et redimet ipse sese, Levit. XXV. 49. **גִּנְאָלוּ**, contaminati sunt, Thren. IV. 14. ex Niph. et Pyh. compositum. part. **וַיִּגְאָלוּ**, et contaminata, Soph. III. 1. Pih. **גִּינְאָל**, polluere, contaminare: præter. **גִּינְאָלְנוּךָ**, polluimus te, Mal. I. 7. Pyh. partic. **וַיִּגְאָלוּ**, pollutus, ibid. futur. **וַיִּגְאָלוּ**, et polluti sunt, Esr. II. 62. Hiph. præter. **וַיִּגְאָלְתִּי**, contaminavi, Ies. LXIII. 3. ex forma Chaldaica, cum א, vel ut Ab. Esra scribit, est ex futuro et præterito compositum. Simile vide in **הִבְרַר** in Hithpahal. Hithp. **וַיִּתְגַּאֵל**, contaminaret se, Dan. I. 8.

גִּנְאָל, m. *pollutio*: plural. constr. **גִּנְאָלוֹת הַכֹּהֲנִים**, pollutiones sacerdotii, Neh. XIII. 29.

גִּנְאָלָה, f. *redemptio, jus redempturæ, vindictiæ*, Lev. XXV. 24. constr. **גִּנְאָלָתָהּ**, ver. 32. affix. **גִּנְאָלָתוֹ**, *jus redempturæ ejus*, ver. 29.

גִּבְאָה m. *lacuna, palus*, Ies. XXX. 14. plur. **גִּבְאָוִים**, aff. **גִּבְאָוִי**, lacunæ, paludes ejus, Ezech. XLVII. 11.

גִּבְבָּה m. *gibbus, tergum, dorsum*: in genere, cujuscunque rei faciem sive superficiem eminentiorem appellant **גִּבְבָּהּ**, scribit Kimchi in Lib. Rad. unde ad varia transfertur. **גִּבְבָּהּ**, fornix, excelsum, juxta Hebræos, Ezech. XVI. 24. **גִּבְבָּהּ הַמְּזֻבְחַת**, projec-

tura altaris, Ezech. XLIII. 13. aff. **עַל-גִּבְבִּי**, *super dorsum meum*, Psal. CXXIX. 3. **גִּבְבְּךָ**, *fornicem tuam*, Ezech. XVI. 31, 39. plural. constr. **גִּבְבֵי**, Job. XV. 26. **לְגִבְבֵי חֹמֶר גִּבְבֵיכֶם**, eminentiis luti eminentiæ vestræ, scil. similes sunt, id est, *quicquid in vobis excelsum est, tumulis luti simile est*, Job. XIII. 12. **וּגְבֻיָּהֶם**, et *apsides earum*, 1 Reg. VII. 33. et defectè, **וּגְבֻיָּהֶם**, et *dorsa eorum*, Ezech. X. 12. **וּגְבֻיָּהֶן**, et *apsides earum*, Ezech. I. 18. et forma fœminina, **וַיִּתְגַּבְּתוּ**, et *supercilia oculorum ejus*, Lev. XIV. 9. Chald. **עַל-גִּבְבֵּיהֶּן**, in *dorso ejus*, Dan. VII. 6.

גִּבְבָּהּ זָב, vide infra in **גִּבְבָּהּ**.

גִּבְבֵי־ס m. p. *cantherii, trabes*, 1 Reg. VI. 9. vide etiam **גִּבְבָּהּ**.

גִּבְהָה *altum, elatum esse, efferre, exaltare se*; præter. **גִּבְהָהּ לְבִי**, *extulit animus meus*, Ps. CXXXI. 1. **גִּבְהָהָתָּהּ**, *exaltas te*, Ezech. XXXI. 10. Hiph. **וַיִּגְבְּהֵהָ**, *exaltavit se, exaltavit*: præter. **וַיִּגְבְּהֵהָ**, *exalto*, Ezech. XVII. 24. part. **וַיִּגְבְּהֵהָ**, *qui exaltat habitaculum*, Psal. CXIII. 5. cum י paragogico.

גִּבְהָהּ m. *altus, elatus, excelsus*, Ies. II. 15. constr. per crasin, **גִּבְהָהּ לֵב**, *elatus animo*, Prov. XVI. 5. plural. **גִּבְהָהִים**, f. **גִּבְהָהּ**, *alta*, Deut. III. 5. plur. **גִּבְהוֹת**, Dan. VIII. 3.

גִּבְהָהּ m. *altitudo, elatio*, Prov. XVI. 18. affix. **גִּבְהָהּ**, *altitudo ejus*, 1 Sam. XVII. 4. plur. constr. **גִּבְהָהִים**, *altitudines cœlorum*, Job. XI. 8.

גִּבְהָהּ m. *altitudo*, 1 Sam. XVI. 7.

גִּבְהוֹת, f. idem, Ies. II. 11.

גְּבַחַ גְּנָה, m. *recalvaster, calvus* anteriore parte capitis, ut R. Sal. doctet, Lev. XIII. 41.

גְּבַחַת, f. *recalvatio, locus recalvus*, Lev. XIII. 42.

גָּבַל *terminavit, determinavit*: præt. **אֲשַׁר גָּבַלְוּ**, quem determinaverunt, Deut. XIX. 14. futur. **וְגָבַלְוּ**, *terminabit cum*, Jos. XVIII. 20. Hiph. præt. **וְהִגְבַּלְתָּ**, et terminabis, terminum pones, Exod. XIX. 12. imper. **הִגְבַּל**, *termina*, ver. 23.

גְּבוּל, m. *terminus*, Gen. X. 19. aff. **בְּגְבוּלוֹ**, *in termino ejus*, Num. XXI. 23. plur. cum aff. **וְאֶת-גְּבוּלֵיהָ**, et terminos ejus, 1 Sam. V. 6.

גְּבוּלָהּ, f. idem: aff. **גְּבַלְתוּ**, *termino ejus*, Ies. XXVIII. 25. plural. **גְּבוּלוֹת**, Psalm. LXXIV. 17. Job. XXIV. 2.

גְּבַלּוֹת, f. *terminatio, שְׂרָשׁוֹת*, *catenæ terminationis*, Exod. XXVIII. 22. id est, *æqualiter terminatæ*.

גִּבְלָו, m. *Giblæus, gentile nomen*, Jos. XIII. 5. **גִּבְלָיִם**, *Giblæi*. Hi architecturæ periti fuerunt, et interstructores templi numerantur, 1 Reg. V. 32. unde quidam illic *lapicidas, fabros murarios* reddunt. Sic Chald. **אֲרַגְגְּבַלְיָא**, quod *lapicidas* significat, 2 Reg. XII. 12.

מְגַבְּלוֹת, f. p. *terminales, æquabiles*, Exod. XXVIII. 14.

גִּבּוֹן גִּבּוֹן, m. *gibbosus* או **גִּבּוֹן גִּבּוֹן**, *aut gibbosus aut gracilis nimis*, Levit. XXI. 20. deducunt a **גב** quod *dorsum et eminentiam* quamlibet significat.

גִּבְבוֹנִים, m. *gibbosus admodum, emittens*: plurale, **הָרִים גִּבְבוֹנִים**, *montes gibbosi*, id est, *gibbis seu collibus*

abundantes, eminentes, Ps. LXVIII. 17.

יִבְנִינָה תִּקְפִּיאֵנִי, f. *caseus*: *tanquam caseum coagulasti me*, Job. X. 10.

גְּבִיעַ גִּבְעֵי, m. *scyphus*, Genes. XLIV. 12. constr. et aff. **וְאֶת גְּבִיעֵי** **הַסֶּפֶף**, *scyphum autem meum, scyphum argenteum*, ver. 2. plural. **גְּבִיעִים**, Ex. XXV. 33. aff. **גְּבִיעֵיהָ**, *scyphi ejus*, ver. 31.

גְּבִיעָה, f. *collis*, Jer. II. 20. const. **גְּבִיעוֹת**, 1 Sam. X. 5. plural. **גְּבִיעוֹת עוֹלָם**, *colles seculi*, Genes. XLIX. 26. aff. **גְּבִיעוֹתֶיהָ**, *colles tui*, Ezech. XXXV. 8. est et proprium nomen loci, *Gibea*, Jud. XX. 25. unde **גְּבִיעָתָהּ**, *Gibeam versus*, 1 Sam. XXIII. 19.

מְגַבְּעוֹת, f. p. *tiaræ*, Ex. XXIX. 9. Vide Joseph. Antiq. lib. III. cap. 8. et Aben Esram, Exod. XXVIII. 37.

גְּבִעוֹל, masc. *culmus*: **וְהַפְּשֵׁתָהּ** **וְהַפְּשֵׁתָהּ**, *et lino erat culmus*, Exod. IX. 31.

גָּבַר *valuit, invaluit, prævaluit, validus, robustus fuit*, præt. **גָּבַר**, *prævalet*, Psalm. CIII. 11. **גָּבְרוּ**, *invaluerunt*, Gen. VII. 19. Pih. **גָּבַר**, *roboravit, corroboravit*: præt. **וְגָבַרְתִּי**, *et corroborabo*, Zach. X. 6. Hiph. præt. **וְהִגְבִּיר**, *et corroborabit*, Dan. IX. 27. futur. **נִגְבִּיר**, *roborabimus*, Psalm. XII. 5. Hithp. **יִתְגַּבֵּר**, *potenter se geret*, Ies. XLII. 13. Job. XV. 25. **יִתְגַּבְּרוּ**, *invaluerunt*, Job. XXXVI. 9.

גָּבַר, m. *vir, quasi validus*, ut et Latine à viribus, dictus. distributivè *quisque*, ut Joël. II. 8. plur. **גְּבָרִים**, *viri*, Jerem. XLI. 16.

גִּבְרָה, m. *vir*, Psalm. XVIII. 26. Chald. גְּבָרָה, *vir*, Dan. II. 25. Cum Kametz in Venetis magnis, at cap. 5. ver. 11. cum Pathach, quæ communis est et analogæ ejus forma. Et aliter גְּבָרָה, unde plur. אִתֵּי גְּבָרִין, *sunt viri*, Dan. III. 12. גְּבָרִיאַ אֱלֹהִים, *viri isti*, ibid.

גְּבוֹר, m. *potens, validus, robustus, fortis*: affix. גְּבוֹרָם, *fortissimum suum*, 1 Sam. XVII. 51. plural. גְּבוֹרִים, *fortissimi*, etc. const. גְּבוֹרֵי חַיִּל, *potentes robore*, 1 Par. V. 24. affix. גְּבוֹרֵיהֶם, *potentium tuorum*, Hos. X. 13. Chald. גְּבָרָה, unde plur. const. גְּבוֹרֵי חַיִּל, *potentibus robore*, Dan. III. 20.

גְּבוֹר, m. *herus, dominus, dominio et autoritate potens*, Genes. XXVII. 29.

גְּבוּרָה, f. *augusta*, et de regina tantum dicitur, 2 Reg. X. 13. Jer. XIII. 18.

גְּבוּרַת, fœm. *hera, domina*, Ies. XLVII. 5. affix. גְּבוּרַתִּי, *heræ meæ*, Gen. XVIII. 8.

גְּבוּרָה, f. *virtus, potentia, robur, fortitudo*, Ex. XXXII. 18. aff. גְּבוּרַתִּי, *potentiam meam*, Ies. XXXIII. 13. plur. גְּבוּרוֹת, *potentiæ*, id est, *summa potentia*, Psalm. CVI. 2. affix. גְּבוּרוֹתָיו, *propter potentias ejus*, Ps. CL. 2. Chald. גְּבוּרוֹתָא, f. *potentia*, Dan. II. 23.

גְּבוּשׁ גְּבִישׁ, m. *unio, margarita pretiosa*, juxta R. Levi Gerson, Job. XXVIII. 18.

גָּג, m. *tectum*, Jos. II. 6. הִגְגָה, *super tectum*, Jos. II. 6. pro הִגְגָה, ut eodem versu est: constr. גָּג, 2 Sam. XI. 2. affix. אֶת־גָּגוֹ, *tectum*

ejus, Exod. XXX. 3. plural. גְּבוּלוֹת, *tecla*, Psalm. CXXIX. 6. affix. גְּבוּלוֹתֵיהֶם, *super tecla sua*, Jer. XIX. 13.

גְּדֵר, m. *coriandrum*, Exod. XVI. 31. herba est, scribunt Hebræi, cui nomen אֱלִינְדֵרִי, *aliandre*; semen rotundum est, color autem ejus non est albus: unde man non colore, sed rotunditate ipsi comparatur. De hoc plenius disputant Talmudici in Ioma fol. 75. Aliam significationem vide in גָּדַר.

גְּדָרָה, Chald. *thesaurarius, præfectus ærario, quæstor*: aliàs גְּזָרָה, per commutationem ך et ך: plural. גְּדָרֵיהֶם, Dan. III. 2.

גְּדָדָה, Chald. *excidit, succidit*: imper. גְּדָדוּ, *succidite*, Dan. IV. 11. quasi ex Hebræo גָּזַן factum, ך et ך commutatis.

גְּדָדָה, m. *turma*, Gen. XLIX. 19. propriè militum grassantium, ab excindendo et vastando, item *sulcus, lira*, quasi terræ scissura. plural. גְּדָדָה, *turmæ*, 2 Reg. V. 2. constr. גְּדָדָה, 2 Reg. XXIV. 2. aff. גְּדָדָה, *turmæ ejus*, Job. XIX. 12. גְּדָדָה, *liras ejus*, Psal. LXV. 11.

גְּדָדָה, f. p. *cæsura, incisiones*, Jer. XLVIII. 37.

גָּדַר, m. *turma*: בָּנָה, *venit turma*, Gen. XXX. 11. ubi Kametz propter Athnach, et legendum גָּדַר. Tales voces quindecim sunt, quæ scribuntur ut una, ac leguntur ut duæ, teste Masorâ magnâ: לָנָה, *turmæ isti*, Ies. LXV. 11. nempe exercitus cælestis, cui divinos honores tribuebant. Ab. Esra.

גָּדַר, *turmatim convenire, depopulari*: fut. יִגְדְּרוּ, *turmatim conveniunt*, Psal. XCIV. 21. et ex forma quies-

centium, **גַּד יגד**, והוא יגדנו והוא יגד, *Gad turmatim populabitur eum, et ipse populabitur*, Gen. XLIX. 19. vide et Hab. III. 16. Sic quandoque defectiva et quiescentia secundâ radicali formas inter se confundunt. Hithp. **התגודד**, *incidere se, cæsuram sibi inducere*: part. **מתגודדים**, *incidentes se*, Jerem. XLI. 5. futur. **תתגודדי**, *turmatim coito*, Mich. IV. 14. **תתגודדי**, *cæsuram induces tibi*, Jer. XLVII. 5. **יתגודדי**, *turmatim conveniunt*, Jer. V. 7.

גְּדִי גדה, m. *hædus*, Genes. XXXVIII. 20. plur. **גְּדִיִּים**, 1 Sam. X. 3. constr. **גְּדִיִּי**, Gen. XXVII. 9. fœm. **גְּדִיּוֹת**, *capellæ*; aff. **גְּדִיּוֹתֶיךָ**, *capellas tuas*, Cant. I. 8.

עַל כָּל גְּדוֹת, f. p. *ripæ*; affix. **עַל כָּל גְּדוֹתָיו**, *super omnes ripas suas*, Jos. III. 15.

גָּדַל *magnum esse vel fieri, crescere, educari*: **וְגָדַל**, *eundo et crescens*, id est, *crescendo*, Gen. XXVI. 13. Pih. **גָּדַל**, *crescere fecit, magnificavit, educavit*: præter. **גָּדַל** vel **גָּדַל**, Jos. IV. 14. Ies. XLIX. 21. Pyh. partic. plur. **מְגֻדְּלִים**, *educatæ*, Psal. CXLIV. 12. Hiph. **הִגְדִּיל**, *magnum effecit, magnificavit, magnifica effecit*. Interdum intransitivè *magnificavit se, extulit, sustulit se*, ut Job. XIX. 5. Jer. XLVIII. 26. Hithp. præter. **הִתְגַּדַּלְתִּי**, *magnificabo me*, Ezech. XXXVIII. 23. fut. **יתגדל**, *magnificavit se*, Ies. X. 15.

גָּדוֹל, m. *magnus, magnificus*, Ps. XXI. 6. constr. **גְּדוֹל הָעֵצָה**, *maximus consilio*, Jerem. XXXII. 19. **גְּדוֹל הַחֶסֶד**, *magnus benignitate*, Psal. CXLV. 8. affix. **עַד גְּדוֹלָם**, *usque ad maximum eorum*, Jer. VI. 13. plur.

גְּדוֹלִים, *magni, magnates*, 1 Sam. XVII. 14. constr. **אֶת־גְּדוֹלֵי הָעוֹר**, *magnates civitatis istius*, 2 Reg. X. 6. affix. **גְּדֻלְיוֹ**, *magnates ejus*, 2 Reg. X. 11. fœmin. **גְּדוּלָּה**, *magna*, Genes. XXVII. 34. plural. **גְּדוּלוֹת**, Psalm. XII. 4.

גָּדַל, m. *magnus*, et participialiter, *crescens*, ut Genes. XXVI. 13. **הָלַךְ וְגָדַל**, *iens et crescens erat*, id est, *pergebat indesinenter crescere*, 1 Sam. II. 26. plur. constr. **גְּדֻלֵי בְּשָׂר**, *magni carne*, Ezech. XVI. 26.

גָּדַל, m. *magnitudo*, Deut. XXXII. 3. aff. **וְאֶת־גְּדָלוֹ**, *et magnitudinem ejus*, Deut. V. 24. vel **גְּדָלוֹ**, Psalm. CL. 2.

גְּדוֹל, m. idem, Exod. XV. 16.

גְּדָלָהּ, f. *magnitudo, magnificentia, amplitudo*, Esth. VI. 3. constr. **גְּדָלָתָהּ**, Esth. X. 2. aff. **וְלִגְדָּלָתוֹ**, *et amplitudinis ejus*, Psalm. CXLV. 3. plural. **גְּדָלוֹת**, *amplitudinum*, 1 Par. XVII. 19.

גְּדוּלִים, m. p. *institæ*, Deut. XXII. 12. *fasciæ*, 1 Reg. VII. 17. ex significatione Chaldaica, quâ **גָּדַל**, *intorquere, implicare*: **תְּכַנַּח דְּמִגְדָּלָהּ**, *catena quæ contorta est*, Eccl. IV. 12. **גְּדוּלָּהּ**, *funis contortus*, Ies. V. 18. et alibi. Apud Rabbinos, **אִשָּׁה גוֹדְלָת**, *mulier implicans capillos*: **מְגֻדָּלָהּ**, *plicans crines mulierum* **שׁוּעַר נְשִׂיאָהּ**, *postquam machem, (to plait the hair,)* **גְּדוּלִים**, *fila contorduplicata*. Hinc ad *fascias* transfertur, quæ rem quasi *funibus* constringunt.

מְגֻדָּל, m. *turris*, Ies. V. 2. constr. **מְגֻדָּיִם**, Jud. VIII. 17. plur. **מְגֻדָּיָהּ**, *turres ejus*, Ezech. XXVI. 4. et

fœm. מְגִדְלוֹת, *turres*, 2 Par. XXXII. 5. et aliâ significatione מְגִדְלוֹת, *crescentes plantula, flores*, Cant. V. 13. quidam tamen in prima significatione accipiunt, pro *turriculis*: aff. בְּמִגְדְלוֹתַי, *in turribus tuis*, Ezech. XXVII. 11. מְגִדּוֹל, m. *turris*, 2 Sam. XXII. 51. aliâs est nomen proprium loci, ut Exod. XIV. 2.

גָּדַע *abscidit, excidit, succidit*: præt. גָּדַע, *succidit*, Thren. II. 3. particip. præter. גָּדְעִים, *succisi sint, excindantur*, Ies. X. 33. Niph. præt. גִּדַּעְתָּ, *quomodo succisus est*, Jer. L. 23. גִּדְעָתָהּ, *succisus es*, Ies. XIV. 12. Pih. præt. גִּדַּעַתְּ, *succidit*, Psalm. CVII. 16. futur. אֶגְדַּע, *succidam*, Psal. LXXV. 11. Pyh. præter. גִּדְעוּ, *excisi sunt*, Ies. IX. 10.

גָּדַף Pih. *blasphemavit, contumeliâ, probro affecit*: præt. וְגִדַּפְתָּ, *et blasphemasti*, 2 Reg. XIX. 22. part. מְגִדֵּף, *probro afficit*, Num. XV. 30.

גְּדוּפִים, m. p. *contumeliæ, convitia*, Ies. XLIII. 28. constr. גְּדוּפַי, *Soph.* II. 8.

גְּדוּפוֹת, f. p. idem; מְגִדְפוֹתָם, *à contumeliis eorum*, Ies. LI. 7.

גְּדוּפָה, f. *convitium*, Ezech. V. 15.

גָּדַר *sepsit, sepem obduxit, maceriam, murum, parietem struxit*. Præter. גָּדַר בְּעָדַי, *sepit circum me*, Thren. III. 7. וְגִדַרְתִּי אֶת-גְּדָרָהּ, *maceriabo maceriam, obducam maceriam*, Hos. II. 8. Sic partic. גִּדַר גָּדַר, *sepiens sepem*, Ezech. XXII. 30.

גָּדַר, m. *faber murarius, cœmentarius*: plural. וְלִגְדָרִים, *et cœmentariis*, 2 Reg. XII. 13.

גָּדַר, m. *maceria, murus, paries, sepes, septum*, Prov. XXIV. 31.

גָּדַר, m. idem, aff. גִּדְרוֹ, *maceria ejus*, Ies. V. 5. plur. cum aff. גִּדְרֵיהָ, *macerias ejus*, Ps. LXXX. 13. fœmin. גִּדְרָהּ, 1 Par. IV. 23. vel גִּדְרֹתָהּ, Ezech. XLII. 12. plur. גִּדְרוֹת, Num. XXXII. 24. const. גִּדְרוֹת צֹאן, *sepata, caulæ gregum*, ver. 16. affix. גִּדְרוֹתָיו, *macerias ejus*, Psalmus LXXXIX. 41.

גִּדְשׁ גִּדְשׁ, m. *meta frumenti*, Exod. XXII. 5. metaphoricè *tumulus*, Job. XXI. 32.

גִּהָה *hic*, pronomen idem quod גִּהָה, Ezech. XLVII. 13. per commutationem ג et ה, ut supra fuit בג et בן de quo in בָּוּן.

גָּהַה *mederi, sanare, curare*: fut. יִגְהַה מִכֶּם מְזוֹר, *curabit à vobis ulcus, curabit vos ab ulcere*, Hos. V. 13.

גִּהָה, f. *medicina*, Prov. XVII. 22.

גָּהַר *pronus expandere, extendere, prosternere vel abjicere se*: fut. וַיִּגְהַר אֶרְצָהּ, *pronus se abjecit in terram*, 1 Reg. XVIII. 42. וַיִּגְהַר עָלָיו, *et pronus expandit se super eo*, 2 Reg. IV. 34.

גִּוָּה גִּוָּה, *Chald. vide in גוה*.

גִּוּב גִּוּב, m. *locusta*: כַּגִּוּב גִּוּבֵי, *sicut locusta locustarum*, Nahum. III. 17. id est, *sicut magnæ seu prægrandes locustæ*, juxta Hebræos וְהָיָה וַיִּצֵר, *et ecce formabat locustas*, Amos VII. 1. pro גִּבִּים, simile vide in הָרָר, in nomine defectivo הָרָר.

בְּמִשְׁקֵי גִבִּים, m. p. idem, *secundum discursionem locustarum*, Ies. XXXIII. 4. item *cantherii: trabes*, 1 Reg. VI. 9.

על גַבִּים, *fossæ, foveæ*: ad *foveas*, Jerem. XIV. 3. item, 2 Reg. III. 16.

גֹּב, גִּבָּה, גִּבְיָה, m. Chald. *fovea, fossa*: לְגֹב אֲרֵי־וֹתָא, in *foveam leonum*, Dan. VI. 8. עַל פֶּס גִּבָּה, *super os foveæ*, ver. 17.

גִּבְרָה, quæ hinc esse possint, vide suprâ in גִּדְרָה.

גֹּו, m. *corpus*, et synecdochicè *tergum*, item *medium*: מִן גֹּו, e corpore scilicet urbis, Job. XXX. 5. לְגֹו, *corpori*, Prov. X. 13. aff. אֲחֵרֵי גִבְיָה, *post tergum tuum*, Ies. XXXVIII. 17. גִּיִי, *corpus meum*, Ies. L. 6. גִּיָּה, *corpus tuum*, Ies. LI. 23. fœm. מִגִּיָּה, e corpore, Job. XX. 25. cujus etiam aliam significationem vide in גִּיָּה.

גֹּו, m. idem: aff. אֲחֵרֵי גִבְיָה, *post tergum tuum*, 1 Reg. XIV. 9. אֲחֵרֵי

גִּבְיָה, *post tergum suum*, Nehem. IX. 26. גִּיָּה, *tergum tuum*, Ezech. XXIII. 35.

לְגֹוֹ, Chald. *medium*: לְגֹוֹ, *in medium*, Dan. III. 6. juxta Veneta magna, sed frequentius est גֹּו, unde בְּגֹו, *in medio*, Dan. VII. 15. בְּגִבְיָה, *in medio ejus*, Esr. IV. 15. quod fœm. בְּגִיָּה, *in medio ejus*, Esr. V. 7. quod masculinum.

גִּיָּה, f. *corpus*: לְגִיָּה, *corpori*, Nah. III. 3. constr. בְּגִיָּה־וֹתָא, 1 Sam. XXXI. 12. aff. בְּגִיָּה־וֹתָא, *in corpora illorum*, Nah. III. 3. plur. גִּיָּה־וֹתָא, *corpora*, 1 Sam. XXXI. 12. aff. גִּיָּה־וֹתָא, *corpora sua*, Ezech. I. 23. גִּיָּה־וֹתָא, *corpora sua*, ver. 11. cum paragogico, pro הָן.

גִּוִּי, *abscidit, abscissus fuit*; *abripuit, avulsit*: præt. חִישׁ גִּוִּי, *abscis-*

sum est festinè, Ps. XC. 10. futur. וַיִּבֶן, *abripuit*, Num. XI. 31. convenit cum גִּוִּי.

גִּוִּי, m. *avulsor*: aff. גִּוִּי, *avulsor meus*, Ps. LXXI. 6.

גִּוִּי, *prodiit; prodire fecit, eduxit, edidit*: imp. וַיִּגְוֶהוּ, *et ede, educito*, scilicet partum, juxta Aben Esram, Mich. IV. 10. futur. וַתִּגְוֶהוּ, *quum prodis*, Ezech. XXXII. 2. et est in Pathach propter accentum ad penultimam retractum, sicut וַתִּגְוֶהוּ, Gen. VIII. 4. Hiph. particip. מִגְוֶהוּ, *prodibat, erumpebat e loco suo*, Jud. XX. 33. Chald. particip. plur. מִגְוֶהוּ, *erumpebant*, Dan. VII. 2. infin. בְּגִוֶהוּ, *cum prodiret vel erumperet illud*, Job. XXXVIII. 8. futur. וַיִּגְוֶהוּ, *prodire faciet, educet*, Job. XL. 23.

גִּוִּי, m. *educator*: aff. גִּוֶהוּ, *educator meus*, Ps. XXII. 10.

גִּוִּי, m. *gens*. Sæpiùs dicitur de gentibus infidelibus et incredulis, à vera fide in Deum et republica Israël alienis, quæ idcirco Deo abominationi fuerunt. Hinc Judæi appellarunt ac etiamnum appellant Christianos, גִּוִּיִּם, *Gojim*, quasi *gentem abominabilem*, quinetiam (exemplo Gen. XX. 4. ubi *Goj* de solo Abimelech putant dici) virum unicum (Christianum) vocant singulariter גִּוִּי, *Goj*, (contrâ vide Aben Esram, Ex. XXI. 8.) et fœminam, גִּוִּיָּה, *Gojah*, affectu prorsus malitioso. Atque ita, quod ante Christum fuit generale nomen id post Christum fecerunt speciale, et ad solos Christianos restrinxerunt. Turcas enim non *Gojim*, sed גִּוִּיִּם, *Ismaëlitas: Æthiopes*, בְּוִשִׁיִּים appellunt, et ita aliæ quæque gentes Christo non addictæ, speciali nomine ipsis vocantur. Ex quo autem libri ipsorum censuræ Christianorum in quibusdam locis

fuère subjecti, pro גוים, declinandæ invidiæ causâ, substituerunt בנותיים, *Cuthiim*, ut in opere Talmudico Basileæ edito, factum. Cuthæos autem Samaritanis olim vocarunt, quod venerint ex Cutha, de qua 2 Reg. XVII. 24. Aliquando tamen etiam de Judæis usurpatum est; *efficiam te patrem gentis magnæ*, Genes. XII. 2. sub quibus et *Israëlitæ*: vos eritis mihi regale sacerdotium et gens sancta, Exod. XIX. 6. *gentes rebelles*, Ezech. II. 3. *gens maxima*, Deut. IV. 6. hyperbolicè ad locustas transfertur, Joël. I. 6. sicut עץ, *populus* de fornicis, Prov. XXX. 25. cum aff. גווי, *gentis meæ*, Soph. II. 9. pro גווי, plurale, גוים, *gentes*, Gen. XVII. 4. contractè, ut antè cum affixo, pro גוויים: constr. גוויי הארץ, *gentes terræ*: Gen. XXII. 18. aff. בגויהם, *in gentibus suis*, Genes. X. 5. בגויה, *gentes tuas*, Ezech. XXXVI. 13, 14. contractè scriptum, et legendum גויה, ut Masorethæ notarunt.

גול *exsultavit*: præt. ויגילתי *et exultabo*, Ies. LXV. 19. Hiph. infin. cum futuro, גול וגול, *exultando exsultabit*, Prov. XXIII. 24. scribitur cum ו, ac si esset ex Kal. sed legitur cum י, גיל וגיל, ex Hiph. ut Masorethæ notarunt; imper. גילה, *exsultate*, Joël. II. 23. pro הגילה, futur. יגיל, *exsultabit*, Psal. XXI. 2. cum ו redundantante, juxta Masorethas.

גיל, m. *exsultatio*, Hos. IX. 1. גילה וגיילה, *letitia et exsultatio*, Ies. XVI. 10. בגילהם, vide infra in גיל.

גילה, f. idem, Ies. LXV. 18. irregularè est, ותגל אף גילת, *et exsultabit etiam exsultatione*, Ies. XXXV.

2. Ab. Esra supplet. גילת לב, *exsultatione animi*. Constructum pro absoluto.

גוע *expiravit*, de agone animam agentium, quomodo in Novo Testam. de Christo est ἐξέπνευσεν, Luc. XXIII. 46. præter. בוי גוע, *quod exspirasset*, Num. XX. 29. וגוע, *et exspirans, moribundus*, Ps. LXXXVIII. 16.

גוף, m. *corpus*, apud Rabbinos in Bibliis fœm. גופה, unde constr. גופת שאול, *corpus Saulis*, 1 Par. X. 12. plur. גופת, *corpora*, ibid.

גף, m. idem: aff. בגפוי, *cum corpore suo*, id est, *solus, non cum uxore*, Exod. XXI. 3. quod habet formam a גפה.

גורה Hiph. הגיה, *claudere, occludere*: futur. יגיפו, *occludent*, Neh. VII. 3. In Targum aliquoties pro Hebr. מגופה ponitur, et inde operculum apud Rabbinos.

גור *peregrinatus. Commoratus, diversatus fuit, habitavit in loco peregrino*: timuit, metuit, formidavit; tunc cum ל vel מן plerunque constructur: item congregavit, Hab. I. 15. et intransitive, congregare se, convenire, coire, Psal. LVI. 7. præt. גר, *peregrinatus fuit*, Jud. XIX. 1, 16. גור וגור, *peregrinando peregrinabitur, vel congregando congregabit se*, juxta Hebræos quosdam, Ies. LIV. 15. part. מעם-גר, *ab habitante, vel accola*, Job. XXVIII. 4. id est, *e loco ubi erant accolæ*, juxta R. Levi: plural. גרים, *peregrinantes*, 2 Sam. IV. 3. fœmin. constr. מַגְרָתָה, *ab habitatrice domus suæ*, Exod. III. 22. imperat. גורו לכם, *metuite vobis*, Job. XIX. 29.

מִפָּנֵי, *et timete ab eo*, Psal. XXII. 24. futurum אֶגְוֹר, *metuerem*, Deut. XXXII. 27. Hithp. part. מִתְגַּוְרֵר, *commorans, permanens, hospitans*, 1 Reg. XVII. 20. Jer. XXX. 23. juxta Kimchi et R. Salomonem. futur. וַיִּתְגַּוְרְרוּ, *congregant se*, Hos. VII. 14.

גֹּוֹר, m. *catulus*, Gen. XLIX. 9. Deut. XXXIII. 22. plur. cum affix. גְּוִרְיָה, *catulos suos*, Ezech. XIX. 3.

בְּגֹוֹר, m. idem: plur. constr. בְּגֹוְרֵי, *cicut catuli*, Jerem. LI. 38. et fœm. cum aff. גְּוִרְתֵּי, *catulis suis*, Nah. II. 12.

גֵּיר, m. *peregrinus, inquilinus, advena, accola*: aff. וְגֵירָה, *et peregrinus tuus*, Exod. XX. 10. plur. גְּוִרִים, *peregrini*, Exod. XXII. 21.

גֵּירוֹת, f. *hospitium*, Jer. XLI. 17.

מְגֹוֹר, m. *formido, metus, pavor*, Jer. VI. 25. Fœmin. מְגֹוְרָה, unde constructum מְגֹוְרַת רָשָׁע, *formido in probi*, Prov. X. 24.

מְגֹוֹר, masc. *commoratio, habitatio, formido*: aff. בְּמְגֹוֹרִים, *in commoratione ipsorum*, Psal. LV. 16. plural. constr. מְגֹוְרֵי אָבִיו, *peregrinationum patris sui*, Gen. XXXVII. 1. aff. בְּמְגֹוְרֵי, *in habitationibus suis*, Job. XVIII. 19. מְגֹוְרֵי, *formidines meas*, Thren. II. 22. vide et מְגֹוֹר.

מְגֹוְרָה, f. *granarium, horreum*, quia fruges in eo congregantur et recipiuntur, Hag. II. 19. item *formido*, unde plur. מְגֹוְרֹתָם, *formidines eorum*, Ies. LXVI. 4. וּמִכָּל־מְגֹוְרֹתַי, *et ex omnibus pavoribus meis*, Psalm. XXXIV. 5.

מְמֹוְרָת, f. p. *granaria*, Joël. I. 17. vox anomala, inquit Ab. Esra, aucta duplici מ formativo.

גְּוִישׁ m. *strigmentum, ramentum, pulvis*: וְגִישׁ, *et ramentum*, Job. VII. 5. scribitur cum ו et legitur per ן. Apud Talmudicos, גְּוִוֹר אֶגְוִשָׁא, *condemnatus ad pulverem*.

גְּוִבֵר m. Chald. *quæstor, præfectus ærario*, Esr. I. 8. plur. ex alta forma, גְּוִבְרֵיָא, *quæstores*, Esr. VII. 21.

גְּוִוֵּי *resecut, abscidit, totondit*. particip. בְּוִוֵּי, *quod tonderet*, 1 Sam. XXV. 4. plural. גְּוִוִּים, *tondentes*, 2 Sam. XIII. 23. const. עַל גְּוִוִּי, *ad tonsores*, Gen. XXXVIII. 12. Niph. præter. וַיִּגְוִוִּי, *tonsi fuissent*, Nah. I. 12.

גֵּוֹ, m. *vellus, secta lana*, Deuter. XVIII. 4. וּמִגֵּוֹ, *et de vellere*, Job. XXXI. 20. item, *secta herba*, Psalm. LXXII. 6. plur. constr. גְּוִוֵּי, *fœniscia*, Amos VII. 1. fœmin. גְּוִוָּה, *vellus*, Jud. VI. 37. constr. יְגִוִּת הַצֶּמֶר, *vellus lanæ*, ibid.

גְּוִוִּית, f. *cæsura, cæsio: lapis cæsus et ferro politus*, 1 Reg. VI. 36. Sic Kimchi illud huc refert, quasi pro גְּוִוִּית positum, ut dicitur וְלֹאֵת אֶל־גְּוִוִּית, *Alioqui magis esset a גוּו, deducendum*.

גְּוִוֵּל *rapuit, abripuit, diripuit*, præter. גְּוִוֵּלוֹת, *rapinas rapuit*, Ezech. XVIII. 12. Niph. præter. וַיִּגְוִוֵּל, *et eripitur*, Prov. IV. 16.

גְּוִוֵּל, m. *rapina*, Ezech. XVIII. 18.

גְּוִוֵּל, m. idem: וְגִוֵּל מִשְׁפָּט, *et rapina juris*, Eccles. V. 7.

גְּוִוֵּל, m. idem, Ezech. XXII. 29.

גְּוִוֵּל, m. *pullus, avium vel columbarum* propriè, quòd rapinæ sit expositus, Genes. XV. 9. plural. cum affix.

גִּזְלוֹתֵיךָ, *pullos suos*, Deut. XXXII. 11.

גִּזְלוֹהָ, f. *raptum, rapina*, Ez. XVIII.

7. constr. גִּזְלוֹת הָעֵנִי, *rapina pauperis*, Ies. III. 14. plur. גִּזְלוֹת, Ez. XVIII. 12.

גִּזְזִים m. *eruca*, Joël. I. 4. Aben Esra a גִּזְזוֹ, *tondendo deducit*, et מִּ ser-vile esse vult.

גִּזְעַי m. *truncus succisus*, Ies. XI. 1. affix. גִּזְעוֹ, *truncus succisus ejus*, Job. XIV. 8.

גִּזַּר *secuit, scidit, abscidit: decidit, decrevit: præter. גִּזַּר, abscinderet, scil. hostis, vel abscinderetur, Hab. III. 17. fut. וַיִּגְזַר עַל-יְמִינוֹ, et scindet ad dextram, Ies. IX. 19. id est, excindendo undiquaque victum colliget: וַתִּגְזַר-אִמֶּר, et decernes sermonem, Job. XXII. 28. Niph. excindi, excidi, succidi, decerni: præter. גִּזְרוּ, *decretum est*, Esth. II. 1. גִּזְרוּ, *excisi sunt*, Psalm. LXXXVIII. 6. Chald. præterit. Ithpehal, fœmin. אֲתִגְזַרְתְּ, *excisus est*, Dan. II. 45. sic, הִתְגְּזַרְתְּ, ver. 34.*

גִּזְרָה m. *segmentum, decisum: plur. גִּזְרִים, בין הגזרים, inter segmenta illa, Gen. XV. 17.*

גִּזְרָה f. *decisio*, Levit. XVI. 22. Chald. *decretum: unde construct. בגזרת עירון, ex decreto vigilum, Dan. IV. 14.*

גִּזְרָה f. *decisum, segmentum: excisio, septum, structura separata, ab alia quasi decisa et distincta, Ezech. XLI. 12, 13. affix. גִּזְרָתָם, excisio eorum, Thren. IV. 7.*

גִּזְרוֹן m. p. Chald. *haruspices*, quasi *sectores dicti*, quòd ex *victimis sectis* futura prædicerent, Dan. II.

27. וַיִּגְזְרֵינָא, *et haruspices*, Dan. IV. 4.

מִגְזְרָה f. *serra, juxta Hebræos, vel juxta alios, securis: plural וּבִמְגִזְרוֹת הַבְּרִזִּים, et serris vel securibus ferreis, 2 Sam. XII. 31. a secando.*

גִּחְלִי m. *pruna, carbo: plural. גִּחְלִים, prunæ, Psalm. XVIII. 9. constr. גִּחְלֵי-אֵשׁ, prunarum ignis, Lev. XII. 16. affix. עַל-גִּחְלָיו, super prunas ejus, Ies. XLIV. 19.*

גִּחְלַת f. *idem, Ies. XLVII. 14. affix. אֶת-גִּחְלָתִי, prunam meam, 2 Sam. XIV. 7.*

גִּחְוֹן גִּחְוֹן m. *venter, et de reptilium ventre tantum dicitur, ut R. Sol. monet: עַל-גִּחְוֹן, super ventrem, Lev. XI. 42. cum Vau majusculo, quia Masorethæ notant, quod ea est media litera totius legis Mosis.*

כַּל-גִּיָּא m. *vallis: גִּיָּא, omnis vallis attolletur, Ies. XL. 4.*

גִּיָּא f. *idem: הַגִּיָּא, ad vallem, Num. XXI. 20. Hinc absque אַ, וְהַגִּיָּא, et vallis, Jos. VIII. 11. בְּגִיָּא, in valle, Deut. XXXIV. 6. לְגִיָּא, in vallem, Mich. I. 6.*

גִּיָּא f. *idem: גְּדוּלָה, vallis magna, Zach. XIV. 4. absque אַ, גִּי הָעוֹבְרִים, vallis transeuntium, Ezech. XXXIX. 11. quod novies sic scribi, a Masorethis observatum: plur. גִּיָּאוֹת, Ezechiel. XXXI. 12.*

et גִּיָּאוֹת, quod legendum גִּיָּאוֹת, 2 Reg. II. 16. sic Ezech. VI. 3. aff. וְגִיָּאוֹתֶיךָ, *et valles tuæ, Ez. XXXV. 8. Certum legitur hinc גִּי הַפֶּם, vallis Hinnom, vel, גִּי בֶן הַפֶּם, vallis filii Hinnom. Hujus mentio, Jos.*

XV. 8. in ea erat locus excelsus ædificatus, cui תִּפְתָּח, *Topheth* nomen, in quo sacrificuli idololatræ immolabant liberos hominum idolo *Molech*, traducendo eos per ignem, sive comburendo eos propterea quòd Deus Abrahamo dixerat: *assume nunc filium tuum unicum Isaacum et offer eum in holocaustum*, Gen. XXII. 2. Hinc religio facta, et immanibus exemplis comprobata, Jer. VII. 31. et XIX. 2. et 2 Par. XXVIII. 3. contra expressum Dei mandatum, Lev. XVIII. 21. et XX. 2. Unde pius rex Josias istum locum polluit, 2 Reg. XXIII. 11. projiciendo illic cadavera, fimum, stercorea ac omnes res immundas, ne ampliùs horrendæ isti idololatriæ consecratus esset, aut religiosus haberetur, ut Kimchi hoc loco annotat. Placet hîc subjicere, quæ reperi in libro Jalkut (commentarius est mysticus in universa Biblia) in Jerem. cap. 7. fol. 61. col. 4. ubi ita scriptum: "Etsi fuerint omnes domus idololatricæ in ipsa urbe Jerusalem, Moleci tamen fuit extra urbem in loco separato. Quomodo Molech erat factus? imago erat (area, R. Sol. Jer. VII. 31.) habens faciem vituli, manus expansas instar hominis manus aperientis, ut ab alio aliquid accipiat: intrinsecus excavata. Septem ipsi exstructa fuère sacella, ante quæ imago ista fuerat collocata. Avem sive pullum columbinum offerens, primum sacellum ingrediebatur: ovem aut agnum, secundum: arietem, tertium: vitulum, quartum: juvencum, quintum: bovem, sextum: qui denique filium proprium offerret, septimum occupabat sacellum. Hic Molecum osculabatur, juxta illud, *sacrificatores hominum, vitulum osculantur*. Hos. XIII. 2. filius ante Molecum ponebatur: Molecus igne supposito succendebatur, donec ignitus fieret instar lucis. Tunc sacrificuli acceptum infantem candentibus Moleci manibus indebant, ac ne parens eju-

latum ac clamorem pueri audiret, tympana pulsarunt. Inde locus iste dictus fuit תִּפְתָּח, *Topheth*, nempe à תִּפְתִּים, *tympanis*: vallis verò הַנֶּחֱם, *Hinnom*, quia vox pueruli erat נִיחָם, *rugiens*, aut quòd astantes sacrificuli dicerent, יִהְיֶה לְךָ, *utile erit tibi*, "dulce erit tibi, condimentum erit tibi. Hæc ibi. vide Kimchi, 2 Reg. XXIII. 11. R. Bechai, Levit. XVIII. scribit, parentes persuasos fuisse, reliquos liberos hoc sacrificio à morte ereptum iri, seque totâ vitâ futuros prosperissimos. R. D. Kimchi, Ps. XXVII. 13. scribit: "Gehinnom est locus vicinus urbi Jerusalem, contemptissimus, in quem projiciebant sordes ac cadavera, fuitque illic תִּמְדִּים, *ignis continuus* ad comburendum cadavera, ossa ac reliquas sordes. Inde (ab horrendis istis cruciatibus et igne perpetuo) postmodum appellatum fuit judicium impiorum, sive locus in quo poenas æternas impii sustinebunt, גֵּיהֶנְנֹם, *gehinnam*, id est, γέεννα *gehenna*." Eo tendunt verba Christi, quando dixit εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, *in gehennam ignis*, Matth. V. 22. Nec dubium est, quin ista gehennæ significatio tunc communis, et vulgò nota fuerit, ut antiquissimi Judæorum libri, et inter eos Talmudici testantur, in quibus legitur: "Freudit super eos princeps gehennæ dentibus suis," Sanhedrin cap. 7. fol. 52. et in Nedarim, cap. 4. fol. 39. "Septem res creatæ sunt ante creationem mundi, nempe lex Moisaica et pœnitentia, paradisis et gehenna, solium gloriæ et domus sanctuarii, et nomen Messiaë," et ita passim. Hæc cursim propter vocabulum gehennæ.

גֵּיד m. *nervus*, Gen. XXXII.

32. plur. גֵּיָדִים, Ezech. XXXVII. 6.

constr. גֵּיָדֵי, Job. XL. 17.

גֵּיל m. *similitudo, similis* aut

æqualis natura, conditio vel status: אֲשֶׁר בְּגִילְכֶם, qui sunt secundum similitudinem vestram, aut, ejusdem cum vobis status et conditionis, Dan. I. 10. Apud Talmudicos, בֶּן גִּילֵי, id est, filius eadem horâ, et sub eodem planeta cum ipso natus, Metzia, cap. II. fol. 27. et ita sæpè hac voce utuntur. Quidam ad גִּלְל, reducunt, quasi revolutionem parem significet.

גִּיר m. *calx*: בְּאֲבֵי-גִיר, sicut lapides calcis, Ies. XXVII. 9. cum defectu י. Chald. עַל-גִּירָא, in calce vel super calcem, id est, in tectorio ex calce, Dan. V. 5.

גִּלְב masc. *tonsor*: plur. תַּעַר, הַגִּלְבִּים, novaculam tonsorum, Ezech. V. 1.

גִּלְד masc. *cutis, pellis*: aff. עָלַי, גִּלְדִּי, super cutem meam, Job. XVI. 15.

גִּלָּה *migravit, deportatus, abductus fuit in captivitatem vel exilium: item revelavit, retexit, et intransitivè, revelare, reterege se*: præter. הִגְלָה חֲצִיר, retexit se gramen, id est, produit, Prov. XXVII. 25. fut. יִגְלַל, demigrat, Job. XX. 28. pro יִגְלֶה, Chald. particip. præter. גִּלְא, revelans, Dan. II. 22. et גִּלָּה, ver. 28. particip. Pehil גִּלְי, revelatum est, Dan. II. 19. vel גִּלְי, ver. 30. per Scheva compositum, cui simile in קָרָא inf. לְמַגְלֵא, revelare, ver. 47. Niph. præter. נִגְלָה, revelavit se, 1 Sam. III. 21. וְנִגְלָה מִנִּי, et transportatur a me, Ies. XXXVIII. 12. fut. cum apocopa, תִּגְלַל, reteregetur, Ies. XLVII. 3. Pih. גִּתָּה, revelavit, retexit, deportavit, Thren. IV. 22. at illud, וְגִלְיָת, et retergis te, Ies. LVII. 8. intransitivè exponit Aben

Esra: Pyh. præter. הִגְלִתָּה, deportabitur, juxta quosdam, Nah. II. 8. particip. תּוֹכַחַת מִגְלָה, increpatio manifesta, Prov. XXVII. 5. Hiph. הִגְלָה, migrare vel deportari fecit, deportavit, captivum adduxit: præter. הִגְלָה vel הִגְלָה, deportaverat, Jer. XXIX. 1. Chald. præter. הִגְלִי, abduxit, deportavit, Esr. IV. 10. Hoph. præter. הִגְלָה, deportatus fuerat, Esth. II. 6. et fœmininum, הִגְלִתָּ, deportabitur, Jer. XIII. 19. pro הִגְלִתָּה, cui simile vide in רָצָה in Hiphil. Hithp. infin. בְּהִתְגַּלּוֹת, in retegendo se, ut retegat se, Prov. XVIII. 2. futurum, וְיִתְגַּלַּל, et retexit se, Gen. IX. 21. per apocopam.

גִּלּוּחַ f. *migratio, deportatio, exilium, et metonymicè, deportata multitudo, deportati exules*: בְּלֵי גִלּוּחַ, instrumenta deportationis, Jer. XLVI. 19.

גִּלּוּת f. idem, גִּלּוּת שְׁלֵמָה, deportatio perfecta, Amos I. 9. affix. וְנִגְלּוּתִי, et deportationem meam, id est, deportatos meos, Ies. XLV. 13. Chald. גִּלּוּתָא, idem, Dan. II. 25.

גִּלְיוֹן, vide in גִּלְל.

גִּלְיוֹנִים m. p. *specula*: quod obiecta revelent, Ies. III. 23.

גִּלְחָה Pih. *rasit, abrasit*: וְגִלְחָה, et radet caput suum, Num. VI. 9. Pyh. præter. גִּלְחָה, abrasus fuit, Jud. XVI. 22. אִם גִּלְחָתִי, si raderer, ver. 17. particip. plur. constr. מְגִלְחֵי זָקֵן, rasi barbâ, Jerem. XLI. 5. Hithp. præter. וְהִתְגַּלְּחָה, et radet se, Levit. XIII. 33. infin. הִתְגַּלְּחוּ, radere eum, Num. VI. 19.

גִּלְלָה *volvit, devolvit, convolvit, vo-*

lutavit. præter. גְּלוּתִי, *devolvi*, Jos. V. 9. Niph. præter. וְנִגְלַחְתִּי, *et convolventur*, Ies. XXXIV. 4. futur. וְנִגְלַחְתִּי, *et devolvetur*, id est, *decurret, fluet*, Amos V. 24. Pih. præter. ex geminata prima radicali, וְנִגְלַחְתִּי, *et devolvam te*, Jer. LI. 25. Pyh. particip. fœmin. מְגֻלָּה, *volutatum*, Ies. IX. 4. Hiph. futur. וְנִגְלַחְתִּי, *ut devolveret*, Genes. XXIX. 10. Hithp. præterit. וְנִגְלַחְתִּי, *devolvunt sese*, Job. XXX. 14. particip. מְגֻלָּה, *volutabat sese*, 2 Sam. XX. 12. infinit. לְהִתְגַּלֵּחַ, *ut volutetur*, Gen. XLIII. 18.

גָּל, masc. *devolutus*, Psal. XXII. 9. quidam loco participii præsentis גָּל positum existimant, *devolvens est, devolvit*, sc. vel *se* vel *res* aut *vias suas*, juxta id: *devolve super Dominum viam tuam*, Psal. XXXVII. 5.

גִּב, m. *cumulus, acervus*, quasi convolutionem dicas, Gen. XXXI. 46. item *scaturigo*, a revolutione aquæ, Cant. IV. 12. עַל-גִּב, *juxta scaturiginem*, Job. VIII. 17. plur. גְּבִיִּם, *acervi*, Hos. XII. 12. 2 Reg. XIX. 25. item *fluctus*, ab aquarum convolutione, Zach. X. 11. const. בְּגִבֵּי הַיָּם, *sicut fluctus maris*, Ies. XLVIII. 18. affix. גְּבִיֵּךְ, *fluctuum tuorum*, Job. XXXVIII. 11.

גְּלָה, f. *lecythus, lenticula*: מְגֻלָּה, a *dextris lecythi*, Zach. IV. 3. constr. גְּלַת הַזָּהָב, *lecythus auri*, Eccles. XII. 6. affix. וְנִגְלַחְתִּי, *et lecythus ejus*, Zach. IV. 2. pro גְּלַתָּה, vide simile in עָרִים inter nomina: plurale גְּלוּתִים, *scaturigines*, Jos. XV. 19. גְּלוּתִים, *orbes*, 1 Reg. VII. 41.

גְּלוּן, m. *volumen, liber*, quia antiquitus in longum descriptus, *convolvebatur*, ut hodie liber Legis in

synagogis Judæorum: vel, si deducatur a גְּלָה, quia ignota *revelat*: גְּלוּן, *volumen magnum*, Ies. VIII. 1.

גָּלָל, m. *stercus*, a convolutione, 1 Reg. XIV. 10. affix. בְּגָלָלִי, *sicut stercus ipsius*, Job. XX. 7. plural. בְּגָלָלִים, *veluti stercora*, Soph. I. 17. constr. תַּחַת גְּלָלֵי הָאָדָם, *pro stercorebus humanis*, Ezech. IV. 15.

גָּלָל, m. Chald. *devolutio*: אֲבֹן גָּלָל, *lapide devolutionis*, Esr. V. 8. id est, *maximo*, quem devolvi necesse est præ gravitate. Ab. Esra, R. Sol. et Elias Levita *marmor* interpretantur.

גְּלִיל, m. *limes, confinium*, diversorum terminorum *convolutio et concursus*: בְּאַרְצֵי הַגְּלִיל, *in terra confinii hujus*, 1 Reg. IX. 11. et nomen proprium *Galilæa*, Jos. X. 7. forma constr. גְּלִיל הַגְּלוֹתִים, *Galilæa gentium*, juxta quosdam, Ies. IX. 1. plural. גְּלִילִים, *volubiles, versatiles, orbes*, 1 Reg. VI. 34. constr. גְּלִילֵי זָהָב, *orbes aurei*, Cantic. V. 14. עַל גְּלִילֵי כֶסֶף, *ad orbes argenteos*, Esth. I. 6.

גְּלִילָה, f. *Galilæa*, juxta quosdam: Hebræi *tractum, terminum, limitem* exponunt, Ezech. XLVII. 8. plural. גְּלִילוֹת, *termini*, Joël. IV. 4. Sed Jos. XVIII. 17. quibusdam nomen proprium loci est, *Geliloth*, qui aliâs *Gilgal* dicitur, Jos. XV. 7.

גְּלוּלִים, m. p. *idola, dii stercorei*, per contemptum, Ezech. XXII. 3. constr. גְּלוּלֵי, Ezech. VIII. 10. aff. יְאֹת-גְּלוּלֵי, *deos stercoreos suos*, Ezech. XIV. 4.

גִּלְגָּל, m. *Gilgal*, nomen proprium loci: item *rota*, unde constructum; גְּלִגְל עֲגֻלָּתוֹ, *rota plaustrî sui*, Ies. XXVIII. 28.

גַּלְגַּל, masc. orbis, rota, sphaera :
 בְּגַלְגַּל, tanquam rotam, vel rotatio-
 nem, id est, pulverem rotatum et cir-
 cumactum a turbine, Psal. LXXXIII.
 14. et sic Ies. XVII. 13. בְּגַלְגַּל, in
 orbe, Psal. LXXVII. 19. nempe cæ-
 lesti, qui circumvolvitur, Ab. Esra :
 רָקֵב וְגַלְגַּל, curribus et rotis, Ezech.
 XXIII. 24. Quidam essedum, alii
 carrucas interpretantur. plural. cum
 affixo, וְגַלְגַּלָּיו, et rotæ ejus, Ies. V.
 28. Chald. גַּלְגַּלְלוּהוּ, rotæ ejus, Dan.
 VII. 9.

גַּלְגַּלְתָּ, f. Calvaria, cranium, ca-
 put, 2 Reg. IX. 35. לְגַלְגַּלְתָּ, in ca-
 put unumquodque, Exod. XVI. 16.
 aff. אֶת-גַּלְגַּלְתּוֹ, cranium ejus, Jud.
 IX. 53. plur. cum affix. לְגַלְגַּלְלוֹתָם,
 per capita sua, Num. I. 2.

מְגִלָּה, f. volumen, liber convolutus,
 Jer. XXXVI. 28. const. מְגִלַּת-סֵפֶר,
 volumen libri, ver. 2. Chald. מְגִלָּה
 חֶדְהָ, volumen unum, id est, quod-
 dam, Esr. VI. 2.

בְּגַלְגַּל, propter, occasione, causâ :
 separatum scribitur בְּגַלְגַּל cum Pa-
 thach, quasi formâ constructâ, Gen.
 XXXIX. 5. affix. בְּגַלְגַּלְךָ, tuâ causâ,
 propter te, Genes. XXX. 27. Genes.
 XII. 13. בְּגַלְגַּלְכֶם, propter vos, Deut.
 I. 37.

גַּלְגַּל, convolvit, involvit : futur.
 וְיִגְלַלְוּ, et convolvit, 2 Reg. II. 8.

גִּלְמָה, m. glomus, massa, rudis et
 intricata adhuc, neque in veram for-
 mam evoluta : affix. גִּלְמֵי, massam
 rudem meam, Psal. CXXXIX. 16.

גִּלְמוֹ, m. pallium : plural. constr.
 בְּגִלְמוֹי תִּכְלֹת, palliis, vel togis hya-
 cinthinis, Ezech. XXVII. 24.

גַּלְמוֹד, m. solitarius, rejectus et

desertus, desolatus, Aben Esra, Job.
 III. 7. et XXX. 3. foemin. גַּלְמוֹדָה,
 solitaria, Ies. XLIX. 21. Apud Tal-
 mudicos legitur : in civitatibus ma-
 ritimis vocant menstruatam גַּלְמוֹדָה,
 galmuda. Quid גַּלְמוֹדָה? separata
 a viro suo : Sota cap. 7. in fine.

גַּלְעָה Hithp. הִתְגַּלַּע, immiscere
 se : infinit. וְלִפְנֵי הִתְגַּלַּע, ante mis-
 cere se, antequam immisceat se, Prov.
 XVII. 14. futur. יִתְגַּלַּע, immiscet
 se, Prov. XVIII. 1. Sic XX. 3. ne-
 que sæpius legitur.

גַּלְשָׁה detondit, deglabravit : præ-
 t. שִׁנְּלוּ, quæ detondent, Cant. IV. 1.
 et VI. 5. Hinc in Targum, גַּלְוִישָׁה,
 recalvaster, גַּלְוִישָׁתָה, recalvatio, Lev.
 XIII. 41, 42. Ab. Esra, conspicui sunt
 et videntur.

גַּם etiam, quoque : repetitum
 in continuatione sententiæ, est tum,
 tam, quam, וְגַם, quin etiam, Genes.
 XLIV. 9. הֲגַם, num etiam, etiamne ?
 Genes. XVI. 13. וְגַם-הִיא, ac insu-
 per etiam, Levit. XXVI. 44. pleo-
 nasmus nec inelegans, nec in his
 particulis infrequens : בְּשִׁנְגַם, eo
 quòd etiam, Genes. VI. 3. compositum
 ex præpositione בְּ, et pronomine שִׁנְ,
 quod cum Pathach loco Sægol nota-
 tur, et גַּם.

גַּמָּה Pih. absorpsit, exorspsit,
 exhaustit : futurum וְיִגְמָה-אֶרֶץ, ab-
 sorbet terram, nempe celerrimo cursu,
 ut R. Levi explicat, Job. XXXIX.
 24. Chaldæus, facit foveam in terra :
 sic alii, fodit. Hiph. imper. הִגְמֵי-אֵנִי,
 sorbere sine me, sorbendum da mihi,
 Gen. XXIV. 17. in Targum בְּמַעַן
 דְּמָה, absorbent sanguinem, Job.
 XXXIX. 30. גַּמְיָעָה, absorbitio,
 apud Rabbinos.

מַגְמָה, f. *haustus*: constr. מַגְמַת, f. *haustus faciei ipsorum*, Hab. I. 9. R. Sol. exponit per שָׁאִיֶּפֶת, *absorbatio*. *Hhaustus faciei ipsorum*, hoc est, *celerrimo suo cursu*, quo videntur terram ante se constitutam quasi absorbere, tendunt orientem versus: vel, *cursus ipsorum est celerimus*, ut *orientalis ventus*.

גַּמָּא, m. *juncus*, *scirpus*, sic dicitur, quòd aquam sorbeat, Job. VIII. 11.

גַּמָּד גַּמָּד, m. *cubitus*, *mensura cubiti*, Jud. III. 16. idem quod אַמָּה de quo in אמם.

גַּמְדַּי, m. p. *Gammadæi*, Ezech. XXVII. 11. populi Phœnicæ, (quorum urbem Plinius corruptè Gamalen, pro Gamaden appellat lib. 2. cap. 91.) quasi *cubitales* vel *brachiales* dicti, quòd *brachio potentes et robusti essent*, ut quibusdam placet, non quòd *cubitalis staturæ fuerint*, quod loco isti non convenit.

גָּמַל, *retribuit*, *rependit*, *retulit bonum vel malum*, et ita construitur cum accusativo, affixo vel separato, vel cum dativo, vel cum præpositione על: item *ablactavit*, *educavit*, *maturavit*. Præter. כִּי גָּמַל עָלַי, *quia rependit mihi*, Psalm. XIII. 6. גָּמַלְתַּנִּי הַטּוֹבָה, *rependisti mihi bonum*, et יוֹאֲנִי גָּמַלְתִּיהָ הָרָעָה, *et ego affeci te malo*, 1 Sam. XXIV. 18. part. גָּמַל, *et omphax maturescens*, Ies. XVIII. 5. part. præter. גָּמַל, *ablactatus*, Ies. XI. 8. infin. עַד-גָּמַלְתָּ אֹתוֹ, *donec ablactasset eum*, 1 Sam. I. 23. futur. וַיִּגְמַל, *et maturabat*, *educabat amygdala*, Num. XVII. 23. וַתִּגְמַלְהוּ, *et educavit eum*, 1 Reg. XI. 20. Niph. inf. הִגְמַל, *ablactari*: et futur.

וַיִּגְמַל, *et ablactetur*, Gen. XXI. 8. vide et 1 Sam. I. 22.

גָּמוּל, m. *retributio*, *bona vel mala*, unde vel *beneficium* vel *maleficium*, et omninò *meritum* denotat. אֶת-גָּמוּלְךָ, *retributionem tuam*, *meritum tuum*, Ps. CXXXVII. 8. aff. גָּמוּלְךָ, *retributio tua*, Obad. ver. 15. plur. cum affix. כָּל-גָּמוּלָיו, *omnium beneficiorum tuorum*, Psalm. CIII. 2. fœm. גָּמוּלָהּ, 2 Sam. XIX. 37. plur. יְאֵל גָּמֻלוֹת, *Deus retributionum*, Jer. LI. 56.

גָּמַל, m. *camelus*, Ies. XXI. 7. plur. absolutum et construct. גָּמָלִים, *camelos ex camelis domini sui*, Gen. XXIV. 10. semel additur fœmininum ad distinguendum sexum, גָּמָלִים מְנִיקוֹת, *cameli lactantes*, Gen. XXXII. 15. aff. לְגָמָלֶיךָ, *camelis tuis*, ver. 19.

תִּגְמוּל, m. *retributio*, *beneficium*, *meritum*, unde cum affixo formæ Chaldaicæ, תִּגְמוּלוֹהִי, *beneficia ejus*, Psalm. CXVI. 12.

גִּוְמָץ גִּוְמָץ, m. *fossa*: חֲפָר, *fodiens fossam*, Eccles. X. 8. Chaldaic. est, unde גִּוְמָצָא עֲמֻקָּתָא, *fovea profunda*, Prov. XXII. 14. verbum, גִּוְמָצִיָּה, *effodit eam*, Psalm. VII. 16. in Targum.

גָּמַר, *perfecit*: *defecit*, *desiit*, præter. גָּמַר חֲסִיד, *desiit beneficus*, Psalm. XII. 2. et sic LXXXVII. 9. particip. גָּמַר עָלַי, *perficientem erga me*, Psalm. LVII. 3. futur. וַיִּגְמַר-נָא, *deficiat quæso*, Psalm. VII. 10. וַיַּעֲדֵי, *perficiat pro me*, Psalmus CXXXVIII. 8.

גָּמַר, m. Chald. *perfectus*, *consummatus*, juxta quosdam; vel substantivè, *perfectio*, *integritas*, Esr. VII. 12.

גָּנַב *furatus est, abduxit, subtraxit, surripuit furtim*: præter. **גָּנַבְתָּ** *furatus es Deos meos*, Genes. XXXI. 30. particip. præter. **גָּנֹבִים**, *furtivum*, Gen. XXX. 33. plur. **מִיַּם גָּנֹבִים**, *aquæ furtivæ*, Prov. IX. 17. femininum cum י, paragogico juxta R. Sol. **גָּנַבְתִּי**, *furto sublatum*, Gen. XXXI. 39. vide simile infra in **מָלֵא**. Niph. futur. **וַיִּגְנַב**, *furto ablatum erit*, Exod. XXII. 11. Pih. particip. plural. constr. **מְגַנְבֵי**, *suffuratores, qui suffurantur*, Jer. XXIII. 30. futur. **וַיִּגְנַב אֶת־לֵב**, *et suffurabatur cor*, 2 Sam. XV. 6. Pyh. infin. cum præter. **גָּנַב גָּנַבְתִּי**, *furando furto ablatus sum*, Gen. XL. 15. futur. **וְאֵלַי דְּבַר וַיִּגְנַב**, *et apud me verbum erat furtivum*, Job. IV. 12. *absconditum, clandestinum*. Hithp. fut. **וַיִּתְגַּנֵּב**, *et furtim subtraxit se*, 2 Sam. XIX. 4.

גָּנַב, m. *fur*: **כְּבִישַׁת גָּנַב**, *secundum pudorem furis*, Jer. II. 26. plur. **חֲבֵרֵי גָּנֹבִים**, *socii furum*, Ies. I. 23.

גָּנֹבָה, f. *furtum*, Exod. XXII. 3. aff. **בְּגָנִיבְתוּ**, *cum furto suo*, ver. 2.

גָּזַז m. *thesaurus*: **גָּזַז**, plur. constr. **אֶל־גָּזַזֵי הַפְּלֶה**, *in thesauros regis*, Esth. III. 9. Chald. **בְּבֵית גָּזַז**, *in domo gazarum vel thesaurorum*, Esth. V. 17.

גָּזַז, m. *gazophylacium*: plur. cum affixo, **וַיִּגְזַזוּ**, *et gazophylaciorum ejus*, 1 Paral. XXVIII. 11. R. Sol. scribit esse locum, in quo thesauri sacri asservantur.

גָּנַן *protexit, obtexit*, construitur cum **עַל**. præter. **וַיִּגְנַנֵּנִי עַל־הָעִיר**, *et protegam supra urbem hanc*, 2 Reg. XX. 6. infin. **וַיִּגְנֹן**, *protegendero*, Ies.

XXXI. 5. Hiph. futur. **וַיִּגְנֵם עָלֵיהֶם**, *proteget eos*, Zach. IX. 15.

גֵּן, m. *hortus*, quòd septo protegi soleat, Gen. II. 8. aff. **לְגַנִּי**, *in hortum meum*, Cant. V. 1. plur. **מַעְיֵן גַּנִּים**, *fons hortorum*, Cant. IV. 15.

גָּנָה גָּנָה, f. idem, Ies. I. 30. const. **גַּנְתִּי**, Cant. VI. 11. plur. **גַּנּוֹת**, *horti*, Eccles. II. 5. affix. **גַּנּוֹתֵיכֶם**, *hortos vestros*, Amos IV. 9.

מָגֵן, m. *clypeus, scutum*, à protegendo, Gen. XV. 1. semel reperitur femininum **עַל הַמָּגֵן הָאֶחָד**, *super scutum unum*, 1 Reg. X. 17. aff. **מָגֵנִי**, *scutum meum*, Psalm. VII. 11. plur. **מָגֵנִים**, *scuta*, 1 Reg. X. 17. constr. **מָגֵנֵי הַזָּהָב**, *scuta aurea*, 1 Reg. XIV. 26. **מָגֵנֵי נְחֹשֶׁת**, *scuta ærea*, ver. 27. aff. **מָגֵנֵי**, *clypei ejus*, id est, *protectores*, Hos. IV. 18. femin. **מָגֵנֹת**, *scuta*, 2 Par. XXIII. 9.

מָגֵנָה, *obtegumentum*: construct. **מָגֵנַת־לֵב**, *obtegumentum cordis*, id est, *obthuratio cordis*, juxta R. Sol. Thren. III. 65. confer 2 Cor. III. 14, 15. ubi dicitur *ἀ-λυσμα velamen*. Vide etiam in **מָגֵן**: plur. vide antec.

גָּעָה *mugiit, boavit*: infin. **וַיִּגְעוּ**, *et mugiendo*, 1 Sam. VI. 12. futur. **יָאֵם וַיִּגְעָה**, *an boat*, Job. VI. 5.

גָּעַל *fastidivit*: præter. **וַיִּגְעַלְתִּים**, *fastidivi eos*, Levit. XXVI. 44. particip. **וַיִּגְעַלְתָּ אִישָׁה**, *fastidians virum suum*, Ezech. XVI. 45. Niph. præter. **וַיִּגְעַל**, *fastidio fuit*, 2 Sam. I. 21. Hiph. futur. **וְלֹא יִגְעַל**, *et non fastidit*, id est, *cum fastigio coit et incasum semen ejicit*, Job. XXI. 10. **וַיִּגְעַל**, m. *fastidium*, Ezech. XVI. 5.

נָעַר *increpavit, objurgavit, com-
pescuit*: et sic construitur cum præ-
positione ב: absque ea, *perdidit, dis-
perdidit, corruptit*: præt. וְנָעַר בּוּ, *et
increpabit eam*, Ies. XVII. 13. נָעַרְתָּ
וְדוֹיִם, *perdidisti superbos*, Psalm.
CXIX. 21. et sic Psalm. IX. 6. ubi
Aben Esra notat absque ב constructum
significare *excisionem et perditio-
nem*.

נָעַרָה, f. *increpatio*, Prov. XIII. 1.
constr. נָעַרְתָּ, Ies. XXX. 17. affix.
מִנְעַרְתּוֹ, *ab increpatione ejus*, Job.
XXVI. 11.

מִנְעַרְתָּ, f. *increpatio, perditio, ex-
cilium*, Deut. XXVIII. 20.

נָעַשׂ *conculi, commoveri*: futur.
וְהִתְנַעַשׂ, *et concussa fuit*, Ps. XVIII. 8.
Pyh. fut. וְנִעְשׂוּ, *conculiuntur*, Job.
XXXIV. 20. Hithp. וְהִתְנַעְשׂוּ, *et
commoventur*, Jerem. XXV. 16. cum
Cholem in medio propter ejectum
Dagesch, ut in Pyhal. Sic futurum,
וְהִתְנַעְשׂוּ, *commoveantur*, Jer. XLVI.
8. et cum Pathach, וְהִתְנַעְשׂוּ, Jerem.
XLVI. 7.

נָפֵן f. *vitis*, Genes. XL. 9.
semel masculinum est, נָפֵן בְּנֶחֱקָה,
vitis vacuans, Hos. X. 1. aff. נָפְנֵנוּ,
vitem suam, id est, *fructum vitis suæ*,
2 Reg. XVIII. 31. et sic Jer. V. 17.
plural. וְהִתְנַפְּנוּ, *et vites*, Cant. II.
13.

נָפֵה m. *ala*: pl. const. נָפְיִים,
super alis, id est, *pinnis excelsis*, Prov.
IX. 3. quidam, *super eminentiis*:
quasi pro נָפְיִים, de quo in גַּבֵּי
Chald. idem: plur. נָפְיִין, *alæ*, Dan.
VII. 4. affix. נָפְיָהּ, *alæ ejus*, ibid.
נָפְיִים, vide in אֲנָפֵה, item נָפְיִים,
vide suprâ in גִּרְהָ.

נָפֵר masc. *gopher, cedri species*
Genes. VI. 14. Plinius lib. 13. cap.
5. meminit cujusdam, quæ cariem
non sentit, cuique materiæ est æter-
nitas.

נָפְרִית, f. *sulphur*, Gen. XIX. 24.

נָפַר *masc. psora, scabies maligna,
intus et foris sicca*, juxta R. Sol.
Levit. XXI. 20. Deut. XXVIII. 27.

נָפַר Hithp. הִתְנַפַּר, *scabere,
scalpere se*, infinit. לְהִתְנַפַּר, *ad sca-
bendum se*, Job. II. 8.

נָפַרָה Pih. *miscere*, et de conten-
tione ac bello tantum dicitur, quo-
modo Virgilius dixit, *miscere prælia*,
et Cicero, *miscere et concitare cer-
tamina*: futur. וְנָפַרָה מְדוֹן, *miscet
contentionem*, Prov. XXIX. 22. Hith.
præter. הִתְנַפַּרְתָּ, *miscuisti* scil. *bel-
lum*, Jerem. L. 24. imp. וְהִתְנַפַּר בּוּ,
מִלְחָמָה, *et misce cum eo bellum*,
Deut. II. 24. per apocopam.

תְּנַפַּרָה, f. *conflictus*: construct.
מִתְנַפַּרְתָּ וְיָדָה, *à conflictu manus tuæ*,
Psal. XXXIX. 11.

נָפַרָה, *et alia quæ hinc esse
possint*, vide in נָפַר.

נָפַר Niph. נִפְרִי, *succidi, excidi*:
præter. נִפְרִיתִי, *excisus sum*, Psalm.
XXXI. 23.

נָפַר m. *securis*, ab excindendo,
Deut. XX. 19.

נָפַר m. *sors*, Levit. XVI.
8. constr. נָפַר צְדִיקִים, *sors justo-
rum*, Psalm. CXXV. 3. aff. נָפַרְלָהּ,
sortem tuam, Prov. I. 14. plural.
נָפַרְלוֹת, *sortes*, Levit. XVI. 8.

נָפַר m. *os ossis: ossa, artus*,
Prov. XVII. 22. item *fastigium*:
אֵל-נָפַרִים הַמַּעֲלוֹת, *in fastigio gra-
dium*, 2 Reg. IX. 13. et sic Kimchi

in Com. exponit. *In gradu supremo: חֲמוֹר גֵרֶם, asinus ossium, id est, ossibus valens, fortissimus, Genes. XLIX. 14. plur. גֵרָמִים aff. גֵרָמָיו, ossa ejus, Job. XL. 18. Chaldaic. פְּרִמֵיהוּן, ossa eorum, Dan. VI. 25.*

גֵרֶם, *comminuere, conterere ossa, quasi exossare dicas, sicut à nomine שֶרֶשׁ, radix, venit verbum pro eradicare, scribit Kimchi Ezech. XXIII. 34. præter. לֹא גֵרְמוּ, non exossant, Soph. III. 3. id est, non abjiciunt ossa, sed carnem cum ossibus devorant, ut mane ne ossa quidem rodenda reliqua habeant. Pih. futurum, וְעֲצָמוֹתֵיהֶם יִגְרֶם, et ossa eorum exossabit, id est, conteret, Numer. XXIV. 8. חֲרָשֵׁיהָ תִגְרָמִי, testas ejus comminues, Ezech. XXIII. 34.*

גֵרֶן f. *area, Num. XVIII. 27. גֵרְנָה, in aream, Mich. IV. 12. affix. מִגֵרְנָה, de area tua, Deut. XVI. 13. plur. גֵרְנוֹת, areae, Joël. II. 24.*

גֵרָם *frangi, comminui: præter. גֵרָסָה נִפְשִׁי, comminuitur anima mea, Psalm. CXIX. 20. Hiphil, הִגְרִים, comminuit: futur. וַיִּגְרָם, et comminuit, Thren. III. 16.*

גֵרָשׁ m. *comminutum, contusum, res contusa, Lev. II. 14. aff. מִגֵרָשָׁה, de contuso ejus, ver. 16.*

גֵרָע *diminuit, detraxit, subtraxit, ademittit: succidit diminuendo. Construitur cum accusativo et cum præpositione מִן. partic. præter. זָקֵן גֵרָעָה, barba diminuta, succisa, Jer. XLVIII. 37. infinit. לִגְרָעוֹ, ad diminuendum, Eccles. III. 14. futur. אֶגְרָע, succidam, Ezech. V. 11. Targum אֶקְטוֹף, quod idem: וְתִגְרָע, et diminuis, minimum existimas, Job.*

XV. 4. וְתִגְרָע אֵלַיָּךְ, et subtrahis ad te, id est, aliis adimis et tibi confers, ver. 8. וַיִּגְרַע מִצְדִּיק, subtrahit e justo, Job. XXXVI. 7. Niph. præter. וַיִּנְגַרַע, et diminuetur, Lev. XXVII. 18. Pih. futur. וַיִּגְרָע, subtrahet, Job. XXXVI. 27.

מִגְרָעוֹת f. p. *contracturæ, immutationes, 1 Reg. VI. 6.*

גֵרָף *convolvit, devolvit, everrit: præter. גֵרָפָם, devolvit vel everrit ea, Jud. V. 21.*

אֶגְרָף m. *pugnis, quasi manus convoluta: בְּאֶגְרָף, cum pugno (Targum בְּכֹרְמִיזָה, fuste) Exod. XXI. 18. בְּאֶגְרָף רִשְׁעוֹ, pugno injustitiæ, Ies. LVIII. 4.*

מִגְרָפָה f. *gleba, massa terræ convoluta: pl. cum aff. תַּחַת מִגְרָפְתֵיהֶם, sub glebis suis, Joël. I. 17.*

גֵרָר *concidit, secuit, dissecuit: item ruminavit, quasi denuò concidit: vel ab attractione: nam Chaldaicè est trahere, attrahere. fut. יִגְרָר, dissecabit eos, Prov. XXI. 7. juxta Ab. Efram et Kimchi in libro Rad. Qui terrere vertunt, deducunt a גֵרָר, sed id aliter construitur, ut suo loco videre est: וַיִּגְרָר, ruminabit, Lev. XI. 7. pro וַיִּגְרָר ut אֶכְפֹּת a כָּתַת et alia plura: Kametz pro Pathach propter pausam. Pyh. partic. plur. מִגְרָרוֹת, secti, dissecti, 1 Reg. VII. 9. Hithp. partic. מִתְגֹרֵר, dissecans, succidens, Jerem. XXX. 23. juxta quosdam, ut Kimchi citat in libro Rad. sed aliam explicationem vide in גֵרָר.*

גֵרָה f. *rumen, cibus ruminis: unde וַיִּגְרָה לֹא יִגְרָה, ruminationem vel ruminationis cibum non ruminat, Lev. XI. 7. מַעֲלֵת גֵרָה, ascendere faciens vel revocans cibum ruminis, ver.*

3, 6. Item *obolus*, quasi *minimum monetæ segmentum*, Exod. XXX. 13. quorum viginti faciebant siclum.

גָּרוֹן, m. *guttur*, ab intersectionibus, vel ab attractione spiritus: נְטוּיֹת

גָּרוֹן, *extentæ gutture*, Ies. III. 16.

aff. גְּרוֹנִי, *guttur meum*, Psal. LXIX.

4. est formæ חֶלּוֹן.

אֲגוּרָה, fœmin. *numulus*: constr.

לְאֲגוּרֹת כֶּסֶף, *pro numulo argenteo*,

1 Sam. II. 36. ubi Kimchi notat א

esse servile, et ejusdem originis cum

גֵּרָה, de quo ante.

גִּרְגָר, m. *granum, bacca*: plural.

גְּרִגְרִים, Ies. XVII. 6.

גִּרְגָרָה, fœm. *faux, fistula*

gutturis, a segmentis et orbibus, ut R.

Salomon scribit: plur. עַל-גִּרְגְרוֹתֶיךָ,

ad fauces tuas, Prov. III. 3.

מְגֵרָה, fœm. *serra*, 1 Reg. VII. 9.

2 Sam. XII. 31. plur. וּבְמֵגֵרוֹת, *et*

serris, 1 Paral. XX. 3. pro quo legi-

tur, 2 Sam. XII. 31. וּבְמֵגֵרוֹת, *et*

securibus.

גָּרַשׁ, *expulit, ejecit*: part. præ-

sens גָּרַשׁ מִפְּנֵיךָ, *expulsurus sum a*

facie tua, Exod. XXXIV. 11. partic.

præteritum, וּגְרוּשָׁה, *et expulsam*, id

est, *repudiatam*, Lev. XXI. 14. Niph.

præter. בְּגִרְשָׁתִי, *ejectus sum*, Jon. II.

5. particip. בְּגִרְשׁ, *expulsum, propul-*

sum, Ies. LVII. 20. Pih. præterit.

בְּגִרְשָׁתָּהּ, *expulisti*, Gen. IV. 14. infin.

בְּגִרְשׁ יִגְרַשׁ, *expellendo expellet*, Exod.

XI. 1. Pyh. præterit. גְּרִשָּׁהּ, *expulsi*

sunt, Exod. XII. 39.

גְּרִשׁ, m. *ejectum, extrusum*, גְּרִשׁ

וּגְרִיחִים, *extrusio lunarum*, id est,

fructus quos quæque luna protrudit;

Deut. XXXIII. 14.

מְגִרְשׁ, m. *expulsio, suburbium, sub-*

urbanum prædium, Ezech. XLV. 2.

dictum quasi ex urbe expulsum, const.

מְגִרְשׁ, Levit. XXV. 34. affix. לְמַעַן

מְגִרְשָׁהּ, *propter expulsionem ejus*,

Ezech. XXXVI. 5. plural. constr.

מְגִרְשֵׁי הָעִירִים, *suburbana prædia*

civitatum, Num. XXXV. 4, 5. affix.

וּמְגִרְשֵׁיהֶם, *et suburbana prædia il-*

larum, ver. 3. וּמְגִרְשָׁהּ, *et suburbana*

prædia ejus, Jos. XXI. 11. ubi defi-

cit ו ante ה juxta Masorethas, et sic

toto isto capite, excepto ver. 13. ubi

bis plenè scribitur.

מְגִרְשׁוֹת, f. p. *suburbia, subur-*

bana loca, Ezech. XXVII. 28. jux-

ta paraphrasten Chaldæum, et He-

bræos, quidam, *fluctus propulsi vel*

jactati.

גֶּרֶם, vide supra in גֶּרֶם*.

גֶּשֶׁם, m. *inber, pluvia*:

non tam generale esse volunt, quàm

מְטָר quod *quamcunque pluviam* sig-

nificat, hoc verò *pluviam fortem*, sive

imbrem juxta Kimchium in lib. Rad.

וּגֶשֶׁם אֵין, *et pluvia non est*, Prov.

XXV. 14. plur. עֵת גְּשָׁמוֹם, *tempus*

pluviarum, Esr. X. 13. constr. גְּשָׁמֵי

בְּרַכָּה, *pluviæ benedictionis*, Ezech.

XXXIV. 26. affix. גְּשָׁמֵיכֶם, *pluvias*

vestras, Lev. XXVI. 4.

גֶּשֶׁם, m. idem: לֹא גֶשָׁמָה, *non*

(descendet) pluvia ejus, Ez. XXII.

24. quidam volunt esse verbum Pyh.

pro, *non profundèris pluvia*, et ita

Dagesch characteristicum deficit, et

Mappik redundat, vel est לתְּפֹאֶרֶת

הַתְּקִיָּה, *ad venustiore pronuncia-*

tionem, ut Kimchi scribit in commen-

tariis.

הַגְּשֵׁים, Hiph. *pluere fecit, plu-*

viam demisit vel suscitavit. particip.

præs. plur. מְגִשְׁמִים, *pluere facien-*

tes, Jer. XIV. 22.

גֶּשֶׁם, m. Chald. *corpus*: affix.

בְּגִשְׁמָהוֹן, *in corpus eorum*, Dan. III. 27. גִּשְׁמָהוּ, *corpus ejus*, Dan. IV. 30. גִּשְׁמָהוּ, *corpus ejus*, Dan. VII. 11.
גִּשְׁשׁ Pih. *palpavit: futurum*

בְּגִשְׁשָׁהּ בְּעֵוְרִים, *palpavimus tanquam cæci*, Ies. LIX. 10.
גַּת גַּת, f. *torcular*, Joël. III. 13. plur. גַּתוֹת, *torcularia*, Nehem. XIII. 15.

ד

דָּא Chald. *hæc, ista, hoc, illud*, Dan. IV. 27. דָּא לְדָא, *hoc ad illud invicem*, Dan. V. 6. דָּא מִן דָּא, *hæc ab illa*, Dan. VII. 3. ex Hebræo דָּהּ, ךְּ in דְּ mutato.

דָּאָב *doluit, mœstus fuit: præt. fœm.* דָּאָבָה, *mæret, mœsta est*, Jer. XXXI. 25. infin. לְדָאָבָה, *ad mœrendum, mœrere*, Jer. XXXI. 13. cum הּ paragogico. Hiph. דָּאָדִיב, *dolere fecit, cruciavit.* part. וּמְדִיבוֹת נַפְשׁוֹ, *et cruciantes animum*, Levit. XXVI. 16. pro מְדָאָיבוֹת. infin. לְאָדִיב, per metathesin literarum, juxta Hebræos, vide supra suo loco.

דָּאָבָה, f. *mæror*, Job. XLI. 14.

דָּאָבֹן, m. idem, Deut. XXVIII. 65.

דָּאָנָא *solicitus, anxius fuit, anxie timuit; præt.* וְדָאָנָא לְנוּ, *et sollicitus sit nobis*, id est, *nostrâ causâ vel de nobis*, 1 Sam. IX. 5. et sic X. 2. וְאֶת־מִי דָאָנִתָּ, *et quem sollicita timuisti*, Ies. LVII. 11. futur. אֶדָּאָנָא, *solicitus sum de peccato meo*, Psal. XXXVIII. 19.

דָּאָנָה, f. *solicitudo, anxietas*, Prov. XII. 25.

אָנָה דָּאָנָה, vide in דָּנָה.

דָּאָהָה *volavit, volitavit, pernecem*

volatum propriè notat, qualis est aquilæ: futur. יְדָאָהּ הַבְּשָׁר, *volat aquila*, Deut. XXVIII. 49. וַיִּדָּאָהּ, *volitatque*, Psal. XVIII. 11. per apocopam. דָּאָהָה, f. *milvus*, idem quod דָּהָה scribit Ab. Esra, Lev. XI. 14.

דָּבָה *fluxus, stercus, excrementum, originis Chaldaicæ, à דּוּבָהּ, idem quod Heb. דּוּבָהּ, fluere.*

דָּבָהּ יוֹנִים, m. p. *stercus columbinum*, 2 Reg. VI. 25. compositum ex דָּבָהּ et יוֹנִים, *columbæ*. דָּבָהּ, *fluxus*, id est, זָבַל מִן הַיּוֹנִים, *stercus aut fimus fluens ex columbis*, juxta R. Sal. vel יוֹנִים יוֹנִים, *excrementum columbarum*, juxta Kimchium. Chaldæus, קָבָא דְּזָבָל מִפִּקְתַּי יוֹנִיָא, *cabus fimi excrementi columbarum*. Est autem vox legenda pro חֲרִיּוֹנִים: vide

חֲרָר.

דָּבָהּ m. *sermo*, juxta quosdam: וּכְיִמְיֵהּ דְּבָהָהּ, *et sicut dies tui, sic sermo tuus*, Deut. XXXIII. 25. id est, *quamdiu vives, tamdiu sermo de te erit, et sermone hominum celebraberis*. Vel, *robur, fortitudo* (quod Chaldæus secutus) pro, *juxta annos vitæ tuæ, semper idem erit robur tuum, ut juvenutis, ita senectutis robur firmum erit*. Hæc communior interpretatio, teste Kimchio.

דָּבָהּ loqui: part. דּוּבְבֵי שְׁפִתַי

ישנים, *loquitur labiis dormientium*, Cant. VII. 10. hoc est, *בְּשֵׁפֶתַי*, *per labia facit ut etiam dormientes loquantur*. Sic convenit cum part. præcedente הוֹלֵהָ. Si הוֹלֵב accipiatur ex Pihel sive Pohel, tunc præter. erit pro part. מְדוֹלֵב.

דְּבָה, f. *infamia, fama mala*: constr. דְּבַת הָאָרֶץ, *infamiam terræ*, Num. XIII. 32. aff. וְדַבְתָּהּ, *et infamia tua*, Prov. XXV. 10.

דָּב, com. *ursus, ura*: דָּב אֲרַב, *ursus insidians*, Thren. III. 10. plur. בְּדָבִים, *sicut ursi*, Ies. LIX. 11. fœm. שְׁתַּיִם דָּבִים, *duæ ursæ*, 2 Reg. II. 24. Chald. לְדָב, *urso*, Dan. VII. 5.

דָּבַח, Chald. *sacrificare*. particip. דְּבַחִין, *sacrificantes*, Esr. VI. 3. ex Hebræo דָּבַח commutatis דָּבַח et דָּבַח.

דְּבַחִין, m. p. Chald. *sacrificia*, Esr. VI. 3.

מְדַבְּחָא, m. Chald. *altare*, Esr. VII. 17.

דָּבַךְ, Chald. *ordo, series, strues lapidum, paries, structura, maceria*: דָּבַךְ דֵּי אָע חֲדַת, *paries ex lignis novis*; plurale, דָּבַךְ דֵּי אָבֹן, *ordines murorum terni ex lapidibus magnis*, Esræ VI. 4. sic in Targum, דָּבַךְ עַל דָּבַךְ, *ordo super ordine*, Hebr. אָבֹן עַל אָבֹן, *lapis super lapide*, Hag. II. 15. נְדָבְכִין עֲבִידִין, *ordines lapidei erant facti ipsis in circuitu*, Hebr. מִטֹּר, Ezech. XLVI. 23. מְלָרַע לְנְדָבְכֵינָא, *sub ordinibus lapideis istis*, ibid. נְדָבְךְ שֶׁל אֲבָנִים, *maceria, strues, structura lapidum*, apud Rabbinos.

רָבַל, דְּבִלָּה, fœm. *palatha, mas-*

sa ficuum, 1 Sam. XXX. 12. constr. דְּבִלַת תְּאֵנִים, *palatha ficuum*, 2 Reg. XX. 7. plur. דְּבִלִים, 1 Sam. XXV. 18.

דָּבַק, *adhæsit, cōhæsit; conjunctus, conglutinator fuit*: constr. cum præposit. אֶל, ל, ב, עִם, אַחֲרַי, *et adhærebit uxori suæ*, Gen. II. 24. cum affixo. futur. תְּדַבְּקֵנִי הָרָעָה, *adhæreat mihi malum*, Gen. XIX. 19. Chald. particip. plur. דְּבַקִּין, *cohærentes*, Dan. II. 43. Pyh. futur. וְדַבְּקוּ, *conglutinentur*, Job. XXXVIII. 38. et XLI. 8. Hiph. הִדְבִּיק, *adhærescere fecit, agglutinavit, conglutinavit; persecutus, assecutus fuit*: præter. הִדְבִּיקְתִּי, *feceram ut adhæreret*, Jerem. XIII. 11. הִדְבִּיקוּהוּ, *assecuti sunt eum*, 2 Sam. I. 6. Hoph. particip. מְדַבְּקָה, *adhærerere facta*, Psalm. XXII. 16.

דָּבַק, masc. *adhærens, conjunctus*: דָּבַק מֵאָח, *conjunctior fratre*, Prov. XVIII. 24. fœm. דְּבַקָּה, *conjuncta*, 2 Par. III. 12.

דָּבַק, m. *junctura, commissura, ferum, glutinum, quo aliquid conjungitur*, Ies. XLI. 7. plural. דְּבַקִּים, *commissuræ*, 2 Par. XVIII. 33. 1 Reg. XXII. 34.

דָּבַר, *locutus, elocutus est*: construitur cum præpositionibus אֶל, ל, עַל, particip. דִּבְרָה, *eloquor*, Exod. VI. 29. plural. דְּבָרִים, *loquantur*, Num. XXXVI. 5. constr. דִּבְרֵי, *loquantur*, Num. XXVII. 7. particip. דִּבְרָה, *dictum*, Proverb. XXV. 11. infin. יְדַבְּרָהּ, *in loqui te, quum locutus fueris*, Psalm. LI. 6. Niph. נִדְּבַר, *assiduè, frequenter loqui, vel*

prædicare, dictitare, obloqui, colloqui, præet. נְדַבְרוּ, *frequenter loquuntur,* Mal. III. 16. נְדַבְרָנוּ עִלְיָהּ, *oblocutus sumus tibi,* Mal. III. 13. part. plur. הַנְּדַבְּרִים בָּהּ, *assiduè loquentes contra te,* Ez. XXXIII. 30. דִּבֶּר, *dixit, edixit, locutus, elocutus, prolocutus fuit;* cum אֵל, *allocutus,* עם, *collocutus,* cum על, *oblocutus,* et sic variè constructitur, nempe cum dativo, accusa. vel præp. עַל, *עִם,* בְּ, אֵל, בְּ, præet.

נְדַבַרְתִּי עַל לְבָהּ, *et locutus sum ad cor ejus,* Hos. II. 14. sic Genes. XXXIV. 3. Ies. XL. 2. infin. לְדַבֵּר, *loquendo de eis,* Deut. XI. 19. בָּם, *loquendo de eis,* Deut. XI. 19. וּבְדַבְּרֵי אֹתָהּ, *et in alloqui me te,* Ezech. III. 27. futur. בָּהּ, *אֲדַבֵּר,* אֵל־אָבִי, *loquar de te ad patrem meum, tuâ causâ patrem meum alloquar,* 1 Sam. XIX. 3. et ex alia significatione *perdere,* unde וַתִּדְבֹּר, *et perdidit,* 2 Paralip. XXII. 10. pro quo in eadem historia legitur וַתִּאֲבֹד, 2 Reg. XI. 1. Pyh. part. מְדַבֵּר־בָּהּ, *dicitur, prædicatur de te,* Psalmus LXXXVII. 3. futur. שִׁידְבֹּר־בָּהּ, *quo sermo fiet de ea,* Cant. VIII. 8. Hiph. futurum יִדְבֹּר, *ducit, adducit,* Psalm. XLVII. 4. et sic XVIII. 48. ex usu Chaldaico. Hithp. particip. מְדַבֵּר, *loquens,* Num. VII. 89. pro מְדַבֵּר per usitatam syncopam.

דָּבָר, m. *verbum, sermo: res, negotium, aliquid, quidquam,* Genes. XVIII. 14. Exod. XVIII. 16. כָּל־דְּבַר רָע, *omnem rem malam,* Deut. XVII. 1. constr. דְּבַר־יְהוָה, *verbum Domini,* Jer. I. 4. עַל־דְּבַר, *propter negotium, propter, causâ, ratione,* ut עַל־דְּבַר־כְּבוֹד־שְׁמִי, *propter gloriam nominis tui,* Ps. LXXIX. 9. aff. דְּבָרִי, *verbum meum,* דְּבָרָה,

verbum tuum, quod octies scribitur cum ׀ redundante, דְּבָרִיךָ, ut Masorethæ notant, Jud. XIII. 17. fut. דְּבָרִיךָ constr. לְדְבָרֵי־רוּחַ, verbis ventosis, Job. XVI. 3. affix. דְּבָרָיו, verba ejus: דְּבָרִיךָ, verba tua; et cum hoc affixo tredecim sunt, quæ scribuntur absque ׀, ut כְּדְבָרָה, secundum verba tua, Gen. XXX. 34. pro כְּדְבָרֶיךָ loca annotata sunt in Masora magna.

דְּבָר, m. *verbum, sermo,* Jerem. V. 13. unde ablato accentu ante Mak-kaph דְּבָר, Hos. I. 2.

דְּבָר, m. *pestis,* Exod. IX. 3. plur. cum affixo, דְּבָרִיךָ, *pestes tuæ,* Hos. XIII. 14. Dicitur sic, quasi *perditio, res perdens, das haste dūng, (what is destructive,)* ex 2 Paral. XXII. 10. Vel quòd sic res à Deo edicta et decreta: aut quòd abducatur omnis status et generis homines.

דָּבָר, m. *ductus, caula, ovile: aff. כְּדְבָרָם, secundum ductum suum, pro more suo,* Ies. V. 17. בְּתוֹךְ הַדְּבָרוֹ, *in medio ovilis sui,* Mich. II. 12. sic dictum *ovile,* quòd oves eò semper ducantur.

דְּבִיר, m. *adytum, quasi oraculum vel loquatorium dictum, quòd Deus inde responsa daret,* 1 Reg. VI. 19. et ׀ quandoque deficit. Est et nomen proprium urbis in libro Josuæ, et regis cujusdam, Jos. X. 3.

דְּבָרָה, f. *ductus, ratio, causa, negotium,* sed semper formâ constructâ cum præpositione עַל reperitur, עַל־דְּבָרָה, *secundum rationem, pro ratione,* Eccles. III. 18. et VIII. 2. cum affixo, דְּבָרָתִי, *causam meam,* Job. V. 8. et sic cum ׀ paragog. ut Ab. Esra notat, עַל־דְּבָרָתִי מִלְכֵי־צֶדֶק, *secundum ductum, ordinem vel rationem Malchizedek,* Psal. CX. 4. ubi

Ab. Esra exponit על-מנהג, secundum morem, vel consuetudinem, et in Epistola ad Hebræos V. 6. κατά τὴν τάξιν, secundum ordinem, et cap. VII. 15. κατά τὴν ὁμοιότητα, secundum similitudinem. Chaldaic. על-דברת, propter causam, vel simpliciter, propter, ut Hebraicè על דבר, Dan. II. 30. על-דברת דו, Dan. IV. 14. atque ita legitur in Venetis editionis primæ, sed postea scriptum lectum, עד-דברת, eodem sensu juxta Hebræos. Et sic Græci, ἰνα γυνῶσιν.

דברות, f. p. verba: cum affix. מדברותיך, e verbis tuis, Deuter. XXXIII. 3.

דברות, f. p. rates, a ductu dictæ, 1 Reg. V. 23.

דברה, f. apis, a continuo susurro quasi loquutione, vel mirabili ductu, et ordine sui operis, Ies. VII. 18. plural. כדברים, sicut apes, Psalm. CXVIII. 12.

הדברוא, Chald. gubernatores, quasi ductores dicti: affix. הדברוי, gubernatores mei, Daniel. IV. 33. להדברוהי, gubernatoribus suis, Dan. III. 24. ה ab initio est Heemanticum sicut et in המניקה, de quo in מנד.

מדבר, m. desertum, per antiphrasin sic dictum, quasi locus a sermone remotus; vel a ductu si de pascuoso dicatur, quod pecora eò pascendi causâ ducantur: construct. למדבר שמומה, in desertum solitudinis, id est, vastissimum, Jer. XII. 10. affix. מדברה, desertum ejus, Ies. LI. 3.

דבש m. mel, Gen. XLIII. 11. item palma, dactylus a dulcedine,

unde: primitiæ frumenti, musti, olei, ודבש, et palmæ, 2 Paral. XXXI. 5. de melle nunquam fuerunt primitiæ datæ. Hinc R. Salomon Lev. II. 11. scribit: כל המתיקת פרי קרויה דבש, omnis dulcedo fructuum vocatur devasch. affix. עם דבשי, cum melle meo, Cant. V. 1.

דבששת, f. gibbus, Ies. XXX. 6. sed camelorum tantum, sic dictus, quod oneribus læsus, melle sanari soleat. Inde in Talmud, דבש למאי, quæ mel ad quid conducit? ad contusionem camelorum, Schab. fol. 154. 2.

דגה augeri, multiplicari, fæcundari more piscium: nam a דג, piscis verbum formatum, ut Hebræi tradunt: futur. וידגו לרב, et fiant ut pisces in multitudinem, multiplicentur ut pisces, Gen. XLVIII. 16.

דג, m. piscis, vide infra in דוג.

דגל m. vexillum, Num. II. 3. affix. על-דגלו, juxta vexillum suum, ver. 2. plur. cum aff. לדגליהם, ad vexilla sua, Num. II. 17.

דגל, vexillum erigere. part. præter. דגול, vexillatus, ornatus vel elatus ut vexillarius, Cant. V. 10. futur. נדגל, vexillum erigamus, Psalm. XX. 6. Niph. part. נדגלות, vexillatæ copiae, Cant. VI. 4.

דגן m. frumentum, Gen. XXVII. 28. constr. ודגן שמים, et frumentum cælorum, Psalm. LXXXVIII. 24. affix. דגנתך, frumentum tuum, Deut. VII. 13.

דגר collegit, Jerem. XVII. 11. ודגרה, et colliget, Ies. XXXIV. 15. Chaldaicum est.

דד m. uber, mamma: plural. constr. דדי בתוליהן, mammas vir-

ginitatis illarum, Ezech. XXIII. 3. aff. **דְּדֵיָךְ**, *mammæ tuas*, ver. 21.

דדה Hithp. **דְּדָה**, *vagari, incedere, gradi, sed sensim et leniter*: futur. **דְּדָה**, *sensim incedam*, Ies. XXXVIII. 15. pro **אֶתְדָהָהּ** cum aff. **אֶדְדָהּ**, *gressurus sum cum illis*, Ps. XLII. 5. pro **אֶתְדָהָהּ עִמָּהֶם**, *progrediar cum illis*, juxta Hebræos.

דְּהָב Chald. *aurum*, Dan. II. 32. emph. **רֵאשָׁה לִי דְּהָבָא**, *caput auri*, Dan. II. 38. Hebr. **זָהָב** commutatis **ז** et **ד**.

מְדָהָהּ, f. *aurea, aurifica, inaurata vel auri cupida*, Ies. XIV. 4. in Hebræo, ubi propheta regem Babylonie voce Babylonica irridet, ejus divitias carpens.

דָּהַם Niph. **נִדְּהַם**, *defatigari*: partic. **נִדְּהַם**, *defessus, defatigatus*, Jer. XIV. 9. Kimchi in Com. *obstupefactus, qui nescit quid agendum*.

דָּהַר *plausit*, sed de equis tantum dicitur, qui citato cursu terram plaudunt: **יִסֹּס דָּהַר**, *et equi plaudentis*, Nah. III. 2.

נִדְּהַר, f. p. *plausus*, Jud. V. 22. **תִּדְּהַר**, *tæda, arbor resinam ferens*, Ies. XLI. 19.

דִּוֵּג *piscari*: Hiph. præterit. **וַיִּדְּוִגוּם**, *et piscabuntur eos*, Jer. XVI. 16. pro **וַיִּדְּוִגוּם**, simile vide in **רִיב**.

דִּיג, m. *piscis*, Jon. II. 1. Semel cum epenthese, **דִּיאַג**, Nehem. XIII. 16. plur. **דִּיגִים**, Job. XL. 31. const.

דִּיגֵי הַיָּם, *pisces maris*, Gen. IX. 2. fœm. **דִּיגָהּ**, Deuter. IV. 18. constr. **דִּיגַת יִמְרֵיהֶם**, *piscem rivorum tuorum*, Ezech. XXIX. 4. aff. **דִּיגַתֶּם בְּדִגַת**

הַיָּם, *pisces eorum, sicut pisces maris*, Ezech. XLVII. 10. Hæc duo sunt à verbo **דִּיגָהּ**, propter mutationem Kametz in Scheva, sicut **שְׁנַת** à **שָׁנָה**.

דִּיג, m. *piscator*: plural. **דִּיגִים**, *piscaltores*, Ies. XIX. 8. **לְדִוֵּגִים**, *ad piscatores*, Jerem. XVI. 16. quod scribitur cum **ו**, sed legendum per **י** **לְדִיגִים**.

דִּיג, m. idem: plur. **דִּיגִים**, *piscaltores*, Ezech. XLVII. 10.

דִּיגָהּ, f. *piscatio*, Amos IV. 2.

דִּוֵּךְ m. *dilectus, amicus*: synecdochicè **פַּטְרוּס**, 1 Sam. X. 15. affix. **דִּוֵּךְ**, *dilectus meus*, Cant. VI. 2. **אֶל־דִּוֵּךְ**, *ad patrum suum*, 1 Sam. X. 16. **דִּוֵּךְ**, *dilectus tuus*, Cant. VI.

1. plur. **דִּוֵּךְ**, *dilecti*, Cant. V. 1. Et substantivè **עֵת דִּוֵּךְ**, *tempus amorum*, Ezech. XVI. 8. aff. **דִּוֵּךְ**, *amores tui*, Cant. I. 2, 4. et IV. 10. Hinc **דָּוִד**, *David*, Zach. XII. 8, 10, 12. et XIII. 1.

דִּיגָהּ, f. *amita*: aff. **דִּיגָתוֹ**, *amitam suam*, Exod. VI. 20.

דִּוֵּךְ m. *calathus, canistrum, sporta*, Jer. XXIV. 2. *lebes*, 1 Sam. II. 14. *pelvis, labellum*, quo fertur argilla ut intrita conficiendorum laterum, Psal. LXXXI. 7. secundum Ab. Efram: *ahenum*, Job. XLI. 11. plur. **בְּדִוֵּךְ**, *in sportas*, 2 Reg. X.

7. et cum **ו** mobili, **וּבְדִוֵּךְ**, *et in lebetibus*, 2 Par. XXXV. 13. constr. cum epenthese, **דִּיגָתָי**, *sportæ, calathi*, Jer. XXIV. 1. similem epenthesein vide in **לֶחֶל**.

דִּוֵּךְ, m. p. *mandragoræ*, juxta communem interpretum sententiam, Genes. XXX. 14. quidam *flores amabiles*, quasi à superiore **דִּוֵּךְ** deductum. Odor illis ascribitur, Cant.

VII. 14. const. מדוֹרָאֵי, *de mandragoris*, Gen. XXX. 14. Judæi violas interpretantur, et sic in Talmud Sanhed. fol. 99. vide Drusium in fine Com. Ruth.

דוה, m. languidus, Thren. V. 17. fœmin. דוה, *languida*, Thren.

I. 13. אֶת־אִשָּׁה דָּהָה, *cum muliere languente*, scilicet *ex fluxu mensium*, Levit. XX. 18. et XV. 33. Ies. XXX. 22.

דְּהֵי, m. languidum, Ies. I. 5.
דְּהֵי, m. languor, Psalm. XLI. 4.

plur. constr. בְּדוּי לַחֲמֵי, *sicut languores cibi mei*, Job. VI. 7.

דוה, f. idem: דוה, *languoris ejus*, Levit. XII. 2.

מְדוּה, m. idem: constr. מְדוּה, Deut. XXVIII. 60. plurale constructum, וְכָל־מְדוּי מִצְרַיִם, *et omnes languores Ægypti*, Deuter. VII. 15. מְדוּיָהֶם, vide in מְדוּרָה.

דוה Hiph. הִדְּיָה, *dispulit*, metaphorice, *abluit*; lavando enim dispelluntur sordes: præter. הִדְּיָנִי, *dispellit me*, Jer. LI. 34. futur. יִדְּיָה, *abluet*, Ies. IV. 4. יִדְּיָהוּ, *abluent*, Ezech. XL. 38.

דוה, præter. דְּבַנּוּ בַמֹּדְכָה, *tundebant in mortario*, Num. XI. 8.

דוה, f. *gallus sylvestris*, juxta Targum et R. Salo: quidam, *attagen*, Lev. XI. 19.

דוה, *pauper*, vide in דַּכְּ.

מְדוּכָה, f. *tudicula, mortarium*, Num. XI. 8.

דוה *siluit, obmutuit, quævit*: at illud, כְּדָמָה, *sicut excisa*, Ezech. XXVII. 32. juxta Kimchium significatum habet à דָּמָה quibusdam est nomen proprium *Duma*, ut Ies. XXI. 11. imper. דָּמְהוּ, *silete*, Ies. XXIII. 2.

Pih. דוה, *silere facere, sedare, quietum reddere*; præteritum דוה, *et silere feci*, Psalm. CXXXI. 2.

דוה, m. *quies*; בְּדָמָה, *in quiete tua*, id est, *pristina tranquillitate tua*, Ezech. XIX. 10. de qua etiam in דָּמָה in fine.

דוה, f. *silentium; sepulchrum*, sic dictum, quòd illic sit silentium à celebrando Deo, Psalm. XCIV. 17. et CXV. 17. est nomen proprium regionis, Ies. XXI. 11.

דוה, *silens*, Ies. XLVII. 5. דוה, *lapidi silenti*, Hab. II. 19. convenit cum דָּמָה et דָּמָה, quæ etiam vide.

דוה *judicavit, disceptavit, judicium exercuit, causam egit, jus dixit*: præter. דוה, *judicavit causam pauperis*, Jer. XXII. 16. Chald. particip. דוה, *causam cognoscentes*, Esr. VII. 25. ubi Masorethæ notant legendum דוה, quia א Schevâ mobili affici non solet; simile in דוה. At quum א habet Scheva compositum, manet, vide קוה. Niph. particip. דוה, *disceptans apud se*, 2 Sam. XIX. 9. Hiph. דוה, *judicavit*, etc. ut antè. In infinitivo et imper. communiter deficit ה characteristicum: infin. לְדוה, *ad judicandum*, pro לְהִדְּוֹה, Ies. III. 13. imper. דוה, *judica*, Job. XXXV. 14.

דוה, m. *judex*, Psalm. LXVIII. 6. 1 Sam. XXIV. 16. Chald. plural. דוה, *causidici, causarum cognitores*, Esr. VII. 25.

דוה, m. *judicium, causa, sententia judicata*, Deut. XVII. 8. aff. וְדוה, *et causam meam*, Ps. IX. 5.

דוה, m. idem: שְׁדוה, *quod judicium est*, Job. XIX. 29. quod ex jure justum et æquum est.

דין, Chald. *judicium, causa, sententia judicata*, Dan. IV. 34. emph. דינא, Dan. VII. 10. vel דינה, Esr. VII. 27.

מִדּוֹן, m. *contentio*, ut Ps. LXXX. 7. איש מִדּוֹן, *vir contentionis*, id est, *contentiosus*, Jerem. XV. 10. pluralis est אִשֶׁת מְדוֹנִים, *mulier contentionum*, id est, *contentiosa*, Prov. XXVII. 15. et מְדוֹנִים, Prov. XVIII. 18. constr. מְדוֹנֵי אִשָּׁה, *contentiones mulieris*, Prov. XIX. 13.

מְדַנִּים, m. p. idem, Prov. VI. 19. volunt ex priori forma esse contractum.

מְדִינָה, f. *provincia*, quasi *jurisdictio dicta*, Esth. I. 22. plur. מְדִינוֹת, ibid. Chald. מְדִינָתָא, f. idem, Esr. V. 8. constr. מְדִינַת, Dan. III. 1. plural. מְדִינָן, Esr. IV. 15. emph. מְדִינָתָא, Dan. III. 2.

דִּינִי *exsilire*: fut. מְדוֹן, *exsilit*, Job. XLI. 13. Chaldaicum est.

דוֹר *habitare*: infinit. מְדוֹר, *præ habitare*, Psalm. LXXXIV. 11. דוֹרִי, *habitare meum, habitatio mea*, Ies. XXXVIII. 12. Chald. particip. דוֹרִין, *habitantes*, Dan. II. 38. quod legendum דוֹרִין: constructum דוֹרֵי, *habitantes, habitatores*, Dan. IV. 32. legendum דוֹרֵי; sic infra וְזֵנִי: fut. דוֹר, *habitabat*, Dan. IV. 18. יוֹדְרוֹן, *habitabant*, Dan. IV. 9. quod scribitur cum ך redundantem.

דוֹר vel דָּר, m. *ætas, generatio, homines una ætate et generatione viventes*, Eccles. I. 4. aff. וְאֵת דוֹרוֹ, *et generationem ejus*, Ies. LIII. 8. plur. לְדוֹר דוֹרִים, *in generationem generationum*, id est, *in omnes generationes*, Ies. LI. 8. fœmin. דוֹרוֹת, ver. 9. aff. לְדוֹרוֹתָיו, *per generationes illius*, Levit. XXV. 30.

דָּר, Chald. idem: דָּר וְדָר, *et דָּר*,

cum generatione et generatione, Dan. III. 33.

דָּר, masc. *pyra, rogos*, Ezech. XXIV. 5. Kimchi in Comment. vult esse imper. *strue pyram vel rogam*, ex significatione sequentis nominis.

מְדוֹרָה, f. idem, Ezech. XXIV. 9. aff. מְדוֹרָתָהּ, *pyræ ejus*, Ies. XXX. 33.

מְדוֹר מְדוֹר, m. Chald. *habitatio*: aff. מְדוֹרְךָ, *habitatio tua*, Dan. IV. 22. מְדוֹרֵהוֹן, *habitatio eorum*, Dan. II. 11.

דוֹשׁ *trituravit*: præter. וְדָשׁ, *et triturabat triticum*, 1 Par. XXI. 20. infin. אֲדוֹשׁ וְיִדְוֹשׁוּךָ, *trititando triturabit eum*, Ies. XXVIII. 28. cum prothesi literæ א. Chald. futur. cum affix. וְיִתְדוֹשֶׁנָּה, *et triturabit, conteret eam*, Dan. VII. 23. Niph. præter. וְנִדְוֹשׁ, *et triturabitur*, Ies. XXV. 10. infin. cum Schurek, בְּנִדְוֹשׁ, *sicut trituratur*, Ies. XXV. 10. Hoph. futur. וְיִדְוֹשׁ, *tritुरabitur*, Ies. XXVIII. 27.

דוֹשׁ, m. *tritura*, Lev. XXVI. 5.

בְּדִישׁוֹ, m. *triturationis*: affix. בְּדִישׁוֹ, *in trituratione ejus, dum triturat*, Deut. XXV. 4.

מְדוֹשָׁתִי, f. idem: aff. מְדוֹשָׁתִי, *trituratione mea*, Ies. XXI. 10.

דוֹשׁ, m. *pygargus, caprea quædam sylvestris, damis non absimilis*, ut quidam volunt, Deut. XIV. 5.

דָּחָה *depulit, impulit*: præter. cum infin. דָּחָה דָּחִיתָנִי, *impellendo impulisti me*, Psalm. CXVIII. 13. Niph. particip. plural. constructum, דָּחִי יִשְׂרָאֵל, *depulsos Israël*, Ies. XI. 12. quidam a נָדָח deducunt, quasi nomen particip. a sing. נָדָח. futur. יִדָּחָה, *impellit se, impellitur*, Prov. XIV. 32. יִדָּחוּ, *impellantur*, Jerem. XXIII. 12. cum Pathach et

penacutum præter normam. Pyh. præt. דָּחֹו, *impelluntur*, Ps. XXXVI. 13.

דָּחִי, m. *impulsio ad lapsum, lapsus*: מִדְּחִי, a lapsu, Psal. LVI. 14.

מִדְּחִי, m. *impulsio*, Prov. XXVI. 28.

דְּחִיָּו, Chald. *cantiones; instrumenta musica*, Dan. VI. 19. sic dicta, quod tristitiam depellant, ut Aben Esræ placet; aut *musici* quasi exhilarantes dicti, per transpositionem literarum a דְּחִיָּו quasi דְּחִיָּו juxta R. Saadium. Kimchi *mensam* exponit ex usu Rabbiorum, unde דְּחִיָּוֹת, *mensæ*.

דָּחַל Chald. *timuit*: particip. præsens plur. דְּחָלִין, *timentes*, Dan. V. 19. Pih. דְּחָל, *terrui*. futurum וְיִדְחַלֶּנִּי, *et exterruit me*, Dan. IV. 2. part. sive nomen דְּחִיל, m. *terribilis*, Dan. II. 31. fœmin. דְּחִילָה, *timenda*, Dan. VII. 7.

דָּחַן m. *milium*: וְעֵדְשִׁים וְדָחַן, *et lentescit et milium*, Ezech. IV. 9.

דָּחַף *impulit*: particip. præter. דְּחֻפִּים, *impulsi*, id est, *festinantes*, Esth. III. 15. et VIII. 14. Niph. præterit. נִדְּחַף אֶל-בֵּיתוֹ, *impulit se, proripuit se domum suam*, Esth. VI. 12. נִדְּחַף לְצֵאתָ, *impellebatur ad exeundum*, 2 Par. XXVI. 20.

מִדְּחַפּוֹת, f. p. *impulsiones*, Psalm. CXL. 12.

דָּחַק *arclavit, pressit*: particip. præsens cum affix. וְדָחַקוּם, *et prementes eos, oppressores eorum*, Jud. II. 18. futur. וְיִדְּחֻקוּן, *prement*, Joël. II. 8.

דָּחִי Chald. *qui, quæ, quod*, utrius-

que generis et numeri, ut Hebræum דָּחִיָּו cui respondet: item *quod, ut*, conjunctionaliter: דְּחִי הֵן, *quia, quod si*, Dan. II. 9. Indicat et genitivum casum, דְּחִי דָּחַב, *auri*, ver. 32. דְּחִי לָהּ, *ejus*, ver. 20. עַד דְּחִי, *usque dum*, Dan. II. 9. דְּחִי לֹא, *ut non*, ver. 18. עַל דְּחִי, *suprà, magis quàm*, Dan. III. 19. compositum, בְּדִי, *quum*, Dan. III. 7. דְּחִי הָאֵלֶּיךָ, *perinde ac*, Dan. II. 43. וּבְדִי, *et quum*, Dan. V. 20.

דָּחִי m. *sufficientia, sufficiens, satis*, עַד-בְּלִי-דָּחִי, *usque ad non sufficientiam*, id est. *abundantissimè, absque omni mensura, ut dedisse nunquam satis sit*, Malach. III. 10. וּבְדִי בְּיָוֵן, *et quantum satis est contemptus*, Esth. I. 18. לְמַדִּי, *ad sufficientiam*, 2 Par. XXX. 3. pro לְמֵן דְּחִי, per pleonasmum particularum מֵן et ל: vide non dissimilem in רָאשׁ in voce רָאשׁוֹן: aff. דְּחִיָּהּ, *quod satis est tibi*, Prov. XXV. 16. constr. דְּחִי שָׁהּ, *sufficientiam pecudis, quantum satis est pro pecude*, Levit. V. 7. דְּחִי הָשִׁיב לוֹ, *sufficientiam restituere ipsi*, id est, *quantum satis erit ad restituendum ipsi*, Levit. XXV. 28. דְּחִי מַחְסְרוֹ, *sufficientiam defectus illius*, id est, *quantum satis est indigentia ejus*, Deut. XV. 8. בְּדִי נִאֲלָתוֹ, *secundum sufficientiam redemptionis suæ*, Levit. XXV. 26. est etiam דְּחִי syllabica adjectio, unde בְּדִי רִיק, *in vanum*. Pro *vanitate vel inanitate*, Jer. LI. 58. בְּדִי שׁוּפָר, *pro igne*, ibid. בְּדִי אֵשׁ, *propter tubam*, Job. XXXIX. 25. מִדְּחִי חֹדֶשׁ, *sicut*, Jud. VI. 5. מִדְּחִי אֶבְרָהָם, *de mense*, Ies. LXVI. 23. מִדְּחִי אֶבְרָהָם, *inde à quo, vel ex quo venit*, 1 Reg. XIV. 28. בִּי-מִדְּחִי אֶבְרָהָם, *nam ex quo loquor*, Jer. XX. 8.

אֱנִי-אֵל שְׁדֵי, *Omnipotens*: שְׁדֵי, *Ego sum Deus Omnipotens*, Genes. XVII. 1. Propriè qui sufficiens, qui in se et a se sufficientiam et abundantiam omnimodam habet, ita ut nullius ope egeat, sed in se sufficiens sit ad opem conferendum omnibus, ad protegendum, ad promissa servanda, et explendos defectus omnium. Est unum ex nominibus Dei, compositum juxta R. Salomonem et alios Hebræos, ex pronomine inseparabili שְׁ cum Pathach hoc loco notato, et nomine superiori דְּי. Hinc apud Talmudicos legitur: **מֵאֵי דְכְתִיב אֱנִי אֵל שְׁדֵי אֱנִי הוּא**, id est, quid est, quod scriptum legitur: *ego sum Deus Schaddai?* *ego sum qui dixi: in æternum sufficiens sum*: Chagiga fol. 12. 1. Hoc sensu LXX. sæpè reddiderunt *ἰκανός*, nunquam autem per *ἀντάρακτος*, etsi optimè id ipsi respondeat, et à patribus sic redditum sit, Ezech. X. 5. retinuerunt Hebræum *šaddai*. Vide Aben Efram, Genes. XVII. 1. et Exod. VI. 3. vide et שְׁדָר.

הֵיָה f. *milvus*, Deut. XIV. 13. plur. דֵּיּוֹת, *milvi*, Ies. XXXIV. 15. R. Sal. *vultures*.

עַל-הַסֵּפֶר דְּיוֹ, m. *atramentum*: דְּיוֹ, *in libro cum atramento*, Jer. XXXVI. 18.

דֵּיָק m. *munitio, propugnaculum, antemurale*, 2 Reg. XXV. 1. Ezech. IV. 2.

בֵּית דֵּיָךְ Chald. *hic, is, iste*: בֵּית דֵּיָךְ, *domum Dei hanc*, Esr. V. 17. fœmin. דֵּיָךְ, *ista, hæc*, קְרִיתָא, *urbis ista*, Esr. IV. 13.

דֵּיָכֵן Chald. *hic, iste, hæc, ista*, gen. com. צִלְמָא דֵּיָכֵן, *imago ista*, Dan. II. 31. quod mas. קְרִנָּא דֵּיָכֵן

cornu istud, Dan. VII. 21. quod fœmininum.

הִכָּא Pih. *attrivit, contrivit*: præter. הִכָּא לְאַרְצָא, *atterit in terram*, id est, *attritam dejecit*, Psal. CXLIII. 3. desinit in Kametz ad formam quiescentium **הִכָּאתָ**, *contrivisti*, Psalm. LXXXIX. 11. similiter ad formam eandem. Futur. cum aff. וְהִכָּא וְיִגְנֵי, *et atteretis me*, Job. XIX. 2. quod etiam est ex sequenti radice, אֵל omninò redundante, Pyh. præter. דְּכָאוּ, *attriti fuerunt*, Jerem. XLIV. 10. partic. מְדָכָא, *attritus*, Ies. LIII. 5. Hithp. futur. cum syncopa, וְיִדְכָאוּ, *et conterentur*, Job. V. 4. pro יִתְדְכָאוּ.

הִכָּא m. *contritus*, Ies. LVII. 15. **עַד-דְּכָא**, *usque dum sit contritus*, Psalm. XC. 3. **בְּצוּעֵ-דְכָא**, *vulneratus (et) contritus*, Deuter. XXIII. 2. scil. בְּיַעֲיָם, *testiculis*, ut Rabbini exponunt, aut *virilitate*, ut in textu sequitur: plural. constructum, דְּכָאֵי-רוּחַ, *contritos spiritu*, Psalm. XXXIV. 19.

דִּכָּה *attrivit se*: futur. יִדְכָה, *atterit se*, Psal. X. 10. Niph. præter. וְנִדְכִיתִי, *et attritus fui*, Psalm. XXXVIII. 9. partic. וְנִדְכָה, *et contritum*, Psalm. LI. 19. Pih. præter. דְּכִיתָ, *contrivisti*, Psalm. LI. 10. דְּכִיתָנוּ, *contrivisti nos*, Psal. XLIV. 20.

דְּכִי m. *contritio*, cum Chatephkametz loco Scheva: unde cum affix. דְּכִיָּם, *contritionem suam, vel fragorem suum*, Psal. XCIII. 3. Hebræi, *fluctus suos*, qui sic dicuntur, quòd sese mutuo conterunt.

דְּכָךְ יָדָךְ, *attritus, pauper*, Psal. LXXIV. 21. præter. cum affix. דְּכָיוּ,

altritos suos, Prov. XXVI. 28. verbum geminatâ primâ radicali, דְּבַרְבֵּר, *conterere, contundere*, apud Rabbinos.

דְּבַר Chald. *recordari, meminisse*, pro Hebræo דְּבַר literis ךְ et ד commutatis.

דְּבַר, m. *aries*: plur. דְּבַרִּין, *arientes*, Esr. VI. 9, 17.

דְּבַרְזוֹנָה, f. *memoriale*, Esr. VI. 2.

דְּבַרְזֵנִי, m. p. *res memorabiles*, Esr. IV. 15.

דָּלַג *subsiliit, insiliit*: particip. דְּהוֹלֵג, *qui insiliit*, Soph. I. 9. Pih. particip. מְדַלֵּג, *saliens*, Cant. II. 8. futur. אֲדַלֵּג־שׁוּר, *transiliam murum*, Psalm. XVIII. 30. יִדְלֵג, *saliens*, Ies. XXXV. 6.

דָּלָה *evexit, extulit, hausit*. præter. דָּלָה דָּלָה לְנוֹ, *hauriendo hausit nobis*, Exod. II. 19. Pih. præter. דְּלִיתָנִי, *evexisti me*, Psal. XXX. 2. imperat. דְּלִי, *tollite, extrahite*, Prov. XXVI. 7. cum ךְ loco tertiæ radicalis ה et Dages excidit.

דָּל, masc. *elatio, elatum*: עַל־דָּל, *super elatum labiorum meorum*, Psalm. CXLI. 3. id est, *labium superius*, juxta R. Sal. vide דָּלַת.

דָּלִי, m. *situla*, Ies. XL. 15. plur. vel duale, cum affix. מְדַלְיִן, *e situlis suis*, Num. XXIV. 7. quasi ex integra forma דָּלִי a דָּלִי, et inde דְּלִי transpositis duobus punctis, vel a דָּלִי instar אֲזַנִּים. Dualis verò forma esse potest, quòd duæ situlæ plerunque ad hauriendam aquam adhibentur.

דְּלִיּוֹת, f. p. *propagines, palmites*, quia sursum se elevant, vel quòd succum e stirpe extrahunt et hau-

riunt: aff. דְּלִיּוֹתָיו, *propagines ejus*, Jer. XI. 16. singulare sit דְּלִיּוֹת.

דָּלַח *turbavit, conturbavit*, et de aquis tantum dicitur: futur. וְתִדְלַח מַיִם, *et conturbasti aquas*, Ezech. XXXII. 2. וְלֹא תִדְלַחֶנּוּ, *neque conturbet eas*, ver. 13.

דָּלַל *exhauriri, attenuari*, quod Chaldæus interdum *depauperari* explicat: item *elevari*, ut aquæ hauriendo, quomodo cum דָּלָה convenit: præter. דְּלָלָה, *exhauriuntur, attenuantur*, Ies. XIX. 6. דָּלָה, *elevantur*, vel *exhauriuntur spectando in sublime*, Ies. XXXVIII. 14. Niph. fut. יִדְלַח, *attenuabitur*, Ies. XVII. 4.

דָּל, masc. *tenuis, attenuatus, exhaustus*, viribus sc. et facultatibus, דָּל דְּזוֹנָה, *tenuis est*, Levit. XIV. 21. בְּכָה דָּל, *adeò attenuatus*, 2 Sam. XIII. 4. עַל־דָּל vide in דָּלָה: plur. וְדָלִים, *tenuis*, Ies. XI. 4. וְדָלִים, *et attenuati* scil. fiebant, 2 Sam. III. 1.

דָּלָה, f. *peniculamentum, peniculi*, quos textores in extrema tela relinquunt, quasi tenue seu rarum filum dicas; מְדַלְלָה, *a peniculis vel peniculamento*, Ies. XXXVIII. 12. Aben Esra, *propter tenuitatem*, id est, *infirmitatem*: constr. וּמְדַלְלַת הָאָרֶץ, *et ex tenuitate terræ*, id est, *tenui populo terræ*, Jerem. XL. 7. Et secundum aliam significationem, *vitta*: וְדָלַת, *et vitta capitis tui*, juxta quosdam, Cant. VII. 5. vel, *cincinnati capitis tui*, aut *implexum sive capilli implexi capitis tui*, ut R. Solomon explicat: plur. וּמְדַלְלוֹת, *et ex attenuatis sive tenui populo*, Jerem. LII. 16.

דָּלַף *stillavit, perstillavit*: præter.

דִּלְפָּה *stillat*, Job. XVI. 20. futur.
יִדְלוֹף *perstillat*, Eccles. X. 18.

דִּלְפָּה *m. stilla*, Prov. XXVII. 15.

דִּלֵּק *arsit, accensus fuit, persecutus, insectatus est, et tunc regit accusativum vel simpliciter vel cum præpositione* אַחֲרֵי *post. præt.* כִּי דִּלְקַתְּ *אחרי, quòd fervidè insectatus es me*, Gen. XXXI. 36. וַיִּדְלְקוּ בָהֶם *Et accensi in eos*, Obad. ver. 18. דִּלְקֵנוּ *insectantur nos*, Thren. IV. 19. particip. דִּלְקִים *fervidi vel fervidè insectantes*, Prov. XXVI. 23. Chald. particip. דִּלֵּק *ardens*, Dan. VII. 9. Hiphil. הִדְלִיק *accendit, incendit*. infin. הִדְלִיק *accendendo*, Ezech. XXIV. 10. futur. יִדְלִיקֶם *incendat eos*, Ies. V. 11.

דִּלְקַתְּ *f. ardens febris*, Deuteron. XXVIII. 22.

דִּלְתָּהּ *f. ostium, janua, porta, fores*: metaphoricè *folium, pagina libri* quasi ejus janua. סָגְרָהּ הַדְּלָת *occludite fores*, 2 Reg. VI. 32. aff. בְּדִלְתָּהּ *in janua ejus*, 2 Reg. XII. 9. וּסְגָרָהּ *et occlude januam tuam*, Ies. XXVI. 20. quod scribitur cum ם redundantante. Hinc, juxta Ab. Esram, עַל-דֶּדַל *super ostium*, Psalm. CXLI. 3. per apocopam literæ ת, quam dicit in priori forma esse formativam generis fœminini, adeoque adventitiam, non radicalem. Hoc modo possit esse à radice דִּלָּה sic dicta *janua, quod cardinibus suis elata sit vel in alto vehatur*: duale, דִּלְתַיִם *fores, valvæ, quasi januas bifidas dicas*, Mal. I. 10. estque quasi à singulari דִּלָּה formæ שְׂפָה: construct. דִּלְתַי *Job. III. 10.* plural. שְׁלֹשׁ דִּלְתוֹת *tres paginas*, Jer. XXXVI.

23. constr. דִּלְתוֹת הַבַּיִת *fores domus*, Jud. XIX. 27.

דָּם *m. sanguis, reatus sanguinis*: quidam deducunt ab אָדָם *rufus*, per apharesin, ut sic à rube-dine dicatur: constr. דָּם נְקִיּוּם *sanguine innocentum*, Jerem. XIX. 4. וְדָם-עֵגֶבְגִּב *et sanguinem uvæ, id est, succum*, Deut. XXXII. 14. aff. דְּמָה *sanguis tuus*, 1 Reg. II. 37. בְּדְמָה *vide suprâ in דָּוָם*, דְּמָמָם *sanguinem vestrum*, Genes. IX. 5. plural. חֵתָן-דְּמַיִם *sponsus sanguinum es mihi*, Exod. IV. 25. sic ferè *cædes, quasi sanguinis effusionem, denotat*: דְּמַיִם בְּדְמַיִם נִגְעוּ *cædes aliæ alias cædes attigerunt*, Hos. IV. 2. constr. קוֹל דְּמֵי אָחִיהִי *vox sanguinum fratris tui, id est, sanguinis cæde fusi*, Gen. IV. 10. aff. דְּמֵי בּוֹ *sanguines ejus in eo, id est, cædis causa est in ipso, ac proinde reus est mortis, ut Chaldæus reddit paraphrastes*, Lev. XX. 9. R. Salomon hîc notat: ubi-cunque dicitur בּוֹ דְּמֵי *sanguis ejus in eo est, ibi intelligitur lapidatio, q. d. ipse sibi lapidationis causa est. Id colligit ex ver. 27. ubi dicitur, lapidibus obruantur, דְּמֵיהֶם בָּם, sanguis ipsorum in ipsis est.*

דְּמָה *similem esse, assimilari, et semel transitivè, assimilare*, Jer. VI. 2. item, *silere*, Psalm. XXXV. 15. et inde metaphoricè *destitit, quievit, cessavit*, Thren. III. 49. Jerem. XIV. 17. Chald. particip. præsens, דְּמָה *similis*, Dan. III. 25. fœm. דְּמָה *similem fieri: excindi, succidi: præt.* נְדַמְתִּי *similis factus es*, Ezech. XXXII. 2. נְדַמְתִּי *excindor, excisus sum*, Ies. VI. 5. particip. נְדַמְתָּהּ שְׁמֵרוֹן *excindetur Schomron*, Hos. X. 7. Pih.

דָּמָה, *assimilavit, comparavit, cogitavit, imaginatus est, proposuit sibi*. præter. לָנוּ דָּמָה לָנוּ, *cogitavit nobis*, id est, *contra nos*, 2 Sam. XXI. 5. בְּאִשְׁרֵי דָּמִיתִי, *sicut imaginatus sum mihi, proposui mihi*, Ies. XIV. 24. דָּמִיתִיךָ, *assimilo te*, Cant. I. 9. דָּמִינוּ, *cogitamus*, Psal. XLVIII. 10. fut. אֲדַמֶּה, *similitudines proponam*, Hos. XII. 10. Hithp. אֲדַמֶּנָּה, *assimilabo me*, Ies. XIV. 14. per syncopam pro אֲתַדְמֶנָּה. דָּמוֹ, m. *rescissio*, Ies. XXXVIII. 10.

דָּמוֹ, masc. *silentium*, Ies. LXII. 6, 7.

דְּמוּיָה, f. *silentium*, Psalm. XXII. 3. habet et vim nominis participialis, unde דְּמוּיָה תְּהִלָּה, *tibi silentium laus est*, Psalm. LXV. 2. q. d. tam multiplex et tanta est laus tua, ut silere laudabilius sit, quam eloqui. Vide et Psal. XXXIX. 3. et adjectivè *silens, tacita*, Psal. LXII. 2.

דְּמוּיוֹ, m. *similitudo*: affix. דְּמוּיוֹ, *similitudo ejus*, Psal. XVII. 12.

דְּמוּת, f. idem, Ies. XIII. 4. aff. בְּדְמוּתֵנוּ, *secundum similitudinem nostram*, Gen. I. 26.

דָּמָה, m. idem: בְּדְמוּתֵךְ, *in similitudine tua*, Ezech. XIX. 10. id est, בְּדְמוּתֵךְ, juxta Kimchium, quò etiam respexit Chaldæus. Sic alibi צוֹרְתָם pro צוֹרְתָם. Sic R. Salomon. vide et דוּם.

דָּמָה, *siluit, conticuit*: metaphoricè, *quievit, acquievit, substitit, expectavit*: præter. וְלֹא דָּמָה, *neque quiescunt*, Job. XXX. 27. imperat. דָּמוּ, *subsiste*, Jos. X. 12. דָּמוּ, *subsistite*, 1 Sam. XIV. 9. fut. יִדְמוּ, *et conticui*, Job. XXXI. 34. וַיִּדְמוּ, *et substitit*, Jos. X. 13. ubi Dagesch et

vocalis brevis sunt loco vocalis longæ Kametz, id quod in hoc genere verborum non infrequens est: simile vide in קָבַב. Niphil. נָרַם, idem: item, *excindi, succidi*: præter. נִדְמוּ, *succidentur*, Jer. XXV. 37. futur. cum הַ paragogico, וְנִדְמוּ, *et sileamus ibi, in silentio vitam transigamus*, Jerem. VIII. 14. וַיִּדְמוּ, *excidentur*, Jerem. XLIX. 26. Et irregulariter Dagesch ejecto, וַיִּדְמוּ, *conticescent*, Exod. XV. 16. ut et antea in prima persona: simile vide in תָּמַם in Niph. Pih. præter. הוּמָמְתִי, vide in הוּם Hiph. præter. הִדְמוּנוּ, *silere fecit nos, silentium indixit nobis*, Jerem. VIII. 14. Hithp. juxta quosdam, תִּדְמוּ, *excindaris, id est, prorsus vasteris*, Jerem. XLVIII. 2. pro תִּתְדוּמוּ.

דוּמָם, vide in דוּם.

דְּמָמָה, f. *silentium*, 1 Reg. XIX. 12.

דָּמוֹן, m. *stercus, fimus*, Ps. LXXXIII. 11. בְּדָמוֹן, *sicut fimus*, 2 Reg. IX. 37.

בְּדְמוּנָה, fœm. *stercorationis locus, sterquilinium*, juxta Aben Esram, Ies. XXV. 10. at Ies. X. 31. est proprium nomen loci.

דָּמָעָה, *lachrymatus est*: infinit. cum futur. וַיִּדְמוּעַ תִּדְמוּעַ, *et lachrymando lachrymabit*, Jer. XIII. 17.

דָּמָעָה, f. *lachryma*: metaphoricè liquor, veluti vini vel olei: affixo, וַיִּדְמוּעַתָּה מְלֵאָתָּה, *plenitudinem tuam et lachrymam tuam*, Exod. XXII. 28. id est, *frugum ac vini oleique primitias* ut dicitur Deut. XVIII. 4.

דָּמָעָה, f. *lachryma*, Psal. CXXXVI. 5. constr. דָּמָעַת, Eccles. IV. 1. aff. אֶת־דָּמָעֶתְךָ, *lachrymas tuas*, Ies. XXXVIII. 5. plural. בְּדָמָעוֹת, &

deficiunt præ lachrymis, Thren. II. 11.

דִּמְשָׁק m. *angulus, latus*, idem quod פֶּאֶה, ut Aben Esræ placet, Amos III. 12.

דִּנָּה Chald. *ille, iste: illa, ista: עַל רִזְאָה דִּנָּה*, *super arcano isto*, Dan. II. 18. ubi masc. **דִּנָּה עִם דִּנָּה**, *hoc cum illo*, Dan. II. 43. **אַחֲרֵי דִּנָּה**, *post hæc, posthac*, ver. 29. **בְּדִנָּה**, *secundum hoc, sic, hujusmodi*, Jerem. X. 11. Dan. III. 29.

דִּנֵּג m. *cera*, Psal. LXVIII. 3. **הָיָה לִבִּי כְּדִנֵּג**, *fuit cor meum sicut cera*, Psal. XXII. 15.

דִּעַדְךָ *extinctus fuit: præter.* **דִּעְכּוּ**, *extinguentur*, Ies. XLIII. 17. futur. **וְדִעַדְךָ**, *extinguetur*, Prov. XX. 20. Niph. præter. **נִדְעְכוּ**, *extinguuntur*, id est, *diffluunt*, de aquis dictum, Job. VI. 17. Pyh. præter. **דִּעְכּוּ**, *extincti sunt*, Psal. CXVIII. 12.

דַּפִּי דַּפָּה, masc. *infamia, probrum: דַּפִּי דַּפָּה*, *in filium matris tuæ dabis infamiam*, Psal. L. 20.

דַּפְּקוּ *pulsavit: præter.* **וְדַפְּקוּ**, *et pulsaverint eas*, Gen. XXXIII. 13. particip. **דַּפְּקָה**, *pulsans*, Cant. V. 2. Hith. part. **מִתְדַפְּקִים עַל־הַדֶּלֶת**, *pulsantes januam*, Jud. XIX. 22.

דָּקָה *comminuit, comminutus fuit: præter.* **דָּקָה לְעָפָר**, *comminutus esset in pulverem*, Deuteron. IX. 21. Exod. XXXII. 20. Chald. **דָּקָה**, *comminuta sunt*, Dan. II. 35. quasi à דוּק ex forma quiescentium secundâ, ut non raro hæc cum defectivis secundâ radicali formas permutant. Futur. **וְדָקָה**, *et comminues*, Ies. XLI. 15. **וְדָקָה**, *comminuit ipsum*, Ies. XXVIII.

28. Hiph. præter. **הִדַּק**, *comminui!*, 2 Reg. XXIII. 15. infin. **הִדִּק**, *comminuendo*, Exod. XXX. 36. et irregulariter **לְהִדַּק**, 2 Par. XXXIV. 7. pro **לְהִדִּק** futur. **אִדְקִם**, *comminuam eos*, 2 Sam. XX. 43. accentu retracto **וְיִדַּק**, *et comminuit*, 2 Reg. XXIII. 6. Chaldaic. præter. fœmin. **הִדְקַת**, *et comminuit*, Dan. II. 45. **וְהִדְקוּ**, *comminuerunt*, Dan. VI. 25. particip. præter. **מִדְּדִיק**, *comminuens*, Dan. II. 40. et eliso ה characteristico: fœmin. **מִדְּדִיקָה**, *comminuebat*, Dan. VII. 7. futur. fœm. **תִּדְקַת**, *comminuet*, Daniel. II. 40. cum affixo **וְתִדְקַתְּךָ**, *et comminuet eam*, Dan. VII. 23. Hoph. futur. **וְיִדָּק**, *comminuetur*, Ies. XXVIII. 28.

דִּק, m. *minutus, tenuis, gracilis: minutum, res minuta*, Exod. XVI. 14. **אוֹ-דִיק**, *aut gracilis, gracili corpore præditus*, Levit. XXI. 20. juxta Aben Esram: at R. Salomon exponit pro homine cujus oculus panniculo vel pelliculâ tenui obductus est: **בְּדִיק**, *sicut rem minutissimam*, Ies. XL. 15. fœm. **דִּיקָה**, Lev. XVI. 12. plur. **וְדִיקוֹת בְּעֶשֶׂר**, *et tenues carne*, Génès. XLI. 3.

דִּק, m. *conopeum, aulæum, cortina*, Ies. XL. 22.

דָּקַר *transfixit, transfodit: præter.* **אֶת־אִשֶׁר דָּקְרוּ**, *quem transfixerunt*, Zach. XII. 10. Niph. futur. **וְיִדְקַר**, *transfodietur*, Ies. XIII. 15. Pyh. particip. **מִדְּקָרוּם**, *transfixi*, Jerem. XXXVII. 10.

מִדְּקָרָה, f. *transfossio: plural.* constr. **בְּמִדְּקָרוֹת הָרֵב**, *sicut transfossiones gladii*, Prov. XII. 18.

דָּר m. *Parius lapis, Parium mar-*

mor, candidum, juxta quosdam, Esth. I. 6. Rabbini lapidem pretiosum esse existimant: unde in Cod. Talmudico Megilla, cap. 11. fol. 12. legitur. Schmucl dixit: "Lapis pretiosus est in urbibus maritimis, dara vocatus: si ponatur in medio cænaculi, lucem præbet præsentibus. At qui de Schola Rabbi Ismaëlis fuerunt, docuerunt sic vocatum, quòd procreet דרור, libertatem omnibus mercatoribus."

דרא, m. *contemptus*, Dan. XII. 2. *fastidium, nausea*, Ies. LXVI. 24. est formæ **דַרְרוֹן**.

דרבן, m. *stimulus, aculeus*, 1 Sam. XIII. 12. plur. cum Cholem in medio, **דַרְבָּנוֹת**, *aculei*, Eccl. XII. 11. propriè est *ferrum, ligno, quod in medio, dicitur, inditum*. Unde apud Talmudicos, מלמד שבלע הדרבן, *baculus, stimulus qui absorpsit aculeum, id est, ferreum aculeum infixum habens*, Kelim fol. 17.

דרג, f. *gradus, gradatio præceps, præcipitium*: **בַּסֵּתֵר**, *in latibulo præcipitii*, Cant. II. 14. plural. **הַמְדַרְגּוֹת**, *præcipitia, gradus*, Ezechiel. XXXVIII. 20. Chaldæus, *turres*.

דַרְדַר, vide infra in דרר.

דרך, *calcavit, conculcavit: incessit, processit: incessus enim est viæ calcatio. Ad arcum relatum, est tetendit, intendit: præterit. דַרְךָ*, *procedet stella*, Num. XXIV. 17. *קִשְׁתּוֹ דַרְךָ*, *arcum suum tetendit*, Psal. VII. 13. **גַּת דַרְךָ**, *torcular calcavit*, Thren. I. 15. Hiph. **הִדְרִיךְ**, idem: item *incedere fecit, deduxit: וְהִדְרִיךְ*, *et deducet*, Ies. XI. 15. infin. juxta Kimchium **עַת הִדְרִיכָה**, *tem-*

pus calcandi eam, Jer. LI. 33. cum Chirek sub ה loco Pathach.

דַרְךָ, c. *via, iter: mos, ratio, consuetudo: דַרְךָ נְשִׁים לִי, consueludo mulierum est mihi*, Genes. XXXI. 25. **בְּדַרְךָ מִצְרַיִם**, *ratione Ægypti*, Ies. X. 24. affix. **לְדַרְכּוֹ**, *in viam suam*, Numer. XXIV. 24. dual. **מֵעַקֵּשׁ דַרְכֵיכֶם**, *quam perversus duabus viis, id est, huc illuc se flectens*, Proverb. XXVIII. 6. plural. **דַרְכֵיכֶם**, *viæ*, Deuter. XXVIII. 7. constr. **בְּדַרְכֵי-** **הַנֶּשֶׁף**, *per vias tenebrarum*, Prov. II. 13. aff. **בְּדַרְכֵיכֵי**, *secundum vias suas*, Ezech. XXXIII. 20.

מְדַרְךָ, masc. *calcatio, vestigium: constr. עַד-מְדַרְךָ בַּהֲרִיגְלִי*, *usque ad vestigium plantæ pedis*, Deut. II. 5.

דַרְכָּמוֹן*, m. *drachma: a Græcis videtur mutuo sumptum: plural. דַרְכָּמוֹנִים*, *drachmæ*, Esr. II. 69.

דרום, masc. *meridies, auster, plaga meridionalis: אֶת רוּחַ הַדְרוֹם*, *ventum meridiei*, Ezechiel. XLII. 18. id est, *plagam australem: יום וְדְרוֹם*, *occidentem et meridiem*, Deuter. XXXIII. 23. Rabbi Bechai rotat, Deut. III. 27. sic dici quasi *incedens altè, quòd sol illic procedat in altitudine sua.*

דַרְע Chald. m. *brachium: plur. cum affix. דַרְעָהּ*, *brachia ejus*, Dan. II. 32. Hebr. **זְרוּעַ**.

אֲדַרְע, masc. idem: **בְּאֲדַרְע**, *cum brachio*, Esr. IV. 23. Hebr. **אֲזַרְעַ** commutato ז in ד.

דרר m. *libertas*, Levit. XXV. 10. *hirundo*, Psal. LXXXIV. 4. sic dicta, quòd libertatem habet nidificandi in hominum ædibus. Talmu-

dici אין דרור אלא לשון הירור non significat דרור nisi *libertatem*: Rosch haschana fol. 9. 2. et alibi: למה נקרא שמה צפור דרור שדרה לבית כבשדה, *quare vocatur nomen ejus avis libertalis? quia habitat in domo sicut in agro*: Betza fol. 241. videatur et R. Levi et Aben Esra, Prov. XXIX. 2.

דרר, m. *carduus, tribulus*, Gen. III. 18. Hos. X. 8. sic dictus, quia liberè et sua sponte in locis incultis crescit. Quòd Hebraicè dicitur, קוץ ודרר, id Græci dixerunt *ἀκάνθας και τριβύλλος*, et sic ad Heb. VI. 8.

דרש *quæsivit, inquisivit, perquisivit: requisivit, consuluit, sciscitatus, percunctatus est*: construitur cum accusativo, et variis præpositionibus ut, ב, ל, אל, על, etc. præter. דרש ביהוה, 1 Par. X. 14. דרש לבעלים, *requisivit Bahalimos*, 2 Par. XVII. 3. etc. infinitivus anomalus, לדריש, *ad inquirendum*, Esr. X. 16. נדרש, *requiri, consuli*: præterit. נדרשתי, *quæsitus, vel exquisitus sum*, id est, adeò obviam et expositus fui, ut ultrè me invenirent, Ies. LXV. 1. similis locutio Psal. CXI. 2. infinit. cum futur. והאדרוש אדרש להם, *num consulendo consolor ab illis*, Ez. XIV. 3. cum א loco ה facilioris pronunciationis causâ.

מדרש, m. *commentarius, historia*, quasi inquisitorium vel repertorium dicas: constr. במדרש, *in commentario*, 2 Par. XIII. 22. XXIV. 27.

דרשא *herbascere*: præter. דרשאו, *herbascunt*, Joël. II. 22. Hiph. fut. תדרשא, *herbascat*, Gen. I. 11.

דרשא, m. *herba tenera, herbula*, Gen. I. 11. voluntaria propriè et insativa, unde generaliter de omni

terræ virore dicitur, juxta R. Salomonem: עשב autem quamlibet suo nomine appellatam. Chald. ברתאא, דני ברא, *in tenera herba agri*, Dan. IV. 12, 20. mutato pro more ש in ת.

דרשה, f. *herbilis*, juxta quosdam: דרשה, *sicut vitula herbilis*, Jerem. L. 11. quæ herbis pascitur, et augescit, juxta Kimchium in Comment. R. Sol. *sicut vitula trituranis*, quæ scil. jugiter ex tritura comedit et pinguescit, quasi א דרש.

דרשן *saginat, pinguefactus fui*: præter. ודרשן, *et saginabitur*, Deut. XXXI. 20. פה, דרשן, *pinguefecit*: item *decineravit, a cineribus purgavit, cineres removit: incineravit: in cineres redegit*: præterit. דרשנת, *pingue sive delibutum reddis*, Psalm. XXIII. 5. ודרשנו, *et accipient sive removebunt cineres*, Num. IV. 13. infin. לדרשנו, *ad excipiendos cineres ejus*, Exod. XXVII. 3. futur. ידרשנה, *in cinerem redigat*, Psalm. XX. 4. pro ודרשן cum ה paragogico præter normam: simile vide supra in בוא futuro: תדרשן עצם, *pinguefacit ossa*, Prov. XV. 30. Pyh. futur. ודרשן, *pinguefiet*, Ies. XXXIV. 7. תדרשן, *pinguis efficitur*, Prov. XI. 25. Ex Hoph. et Hithp. compositum est præterit. ודרשנה, *pinguefiet*, Ies. XXXIV. 6. דרשן, masc. *pinguis*, Ies. XXX. 23. plur. דרשנים, *pingues*, Psalm. XCII. 15. constr. דרשני-ארץ, *pingues terræ*, Psalm. XXII. 30. דרשן, m. *pinguedo*, Psalm. LXIII. 6. item *cinis*, Levit. I. 16. construct. ואת-דרשני, *pinguedinem meam*, Jud IX. 9.

דת f. *lex, edictum, jus*, Deuter.

XXXIII. 2. יודעי דת, *noscentes jus, periti juris*, Esth. I. 13. כַּדַּת, *secundum jus, ex jure*, ver. 8. אַחַת, *unum est jus ejus sive de eo*, Esth. IV. 11. constr. וְדַתִּי הַפְּלֵךְ, *et jura regis*, Esth. III. 8. aff. וְדַתֵּיהֶם, *et jura eorum*, ibid. Chald. דַּת, *idem*, Daniel. VII. 25. כַּדַּת מְדוּי, *secundum jus Medorum*, Dan. VI. 13. וְדַתָּא נִפְקַת, *et sententia egrediebatur*, Dan. II. 13. aff. דַּתְכוּן, *senten-*

tia vestra, ver. 9. plur. constr. דַּתֵּי אֱלֹהֵיךָ, *leges Dei tui*, Esr. VII. 25.

*דַּתְאָא, Chald. *herba*, Dan. IV. 12, 20. ex Hebræo דַּשָּׁא mutato ש in ת.

*דַּתְבְּרִיא, Chald. *legisperiti*, Dan. III. 2. R. Saadia, *consiliarii regii quorum jus purum est. וְדַתְּם וְעֲצַתְם בְּרוּרָה, quorum lex et consilium illustre.*

ה

הַא en, ecce: Gen. XLVII. 23. Ezechiel. XVI. 43. Chald. הַא־כְּרִי, *ecce sicut, perinde ac*, Dan. II. 43. et cum Kametz, הָא, Dan. III. 25.

*הָא, vide in אַחַח.

*הַהֵב, הַהֵבִי הַהֵב, vide in יַהֵב.

הַבַּל m. *vanitas*, Jer. XVI. 19. et aliâ formâ הַבַּל, unde construct. הַבַּל, ut mox: aff. הַבְּלָה, *vanitatis tuæ*, Eccles. IX. 9. plural. הַבַּלִּים, *vanitas vanitatum*, Eccles. I. 2. constr. תְּבַלִּי־שׁוֹא, *vanitates, res nihili*, Psalm. XXXI. 7. affix. בְּהַבְּלֵיהֶם, *vanitatibus suis*, Deut. XXXII. 21.

הַבַּל, Kal, *evanescere, vanum fieri vel effici*: futur. וַיִּהְיֶה־בָּלוּ, *et vani effecti sunt*, Jer. II. 5. תִּהְיֶה־בָּלוּ, *evanescatis*, Psal. LXII. 11. Hiph. partic. מַהְבִּילִים הֵמָּה אֶתְכֶם, *vanos efficiunt ipsi vos*, Jer. XXIII. 16.

הַבְּנִים הַבְּנִים, m. p. *ebena ligna*, juxta Kimchium, Ezech. XXVII.

15. Virg. sola India nigrum fert ebum.

הַחֵר observare, contemplari: particip. הַחֵרִי שְׁמַיִם, *observatores caelorum*, Ies. XLVII. 13. Aben Esra הַחֵרִי הַמְּזוֹלֹת, *peritos signorum caelestium*, id est, *astrologos* exponit. Vox peregrina videtur, unde Kimchi ex Arabico deducit.

הַחֵה meditari, et à mente ad os translatum, *effari, eloqui: mussitare: gemere*, de columbis: *rugire*, de leonibus: *item auferre, remove*. præter. הַחֵה בְּרוּחוֹ, *aufert vento suo*, Ies. XXVII. 8. infin. הַחֵה סִיָּגִים, *auferre scorias*, Prov. XXV. 4, 5. הַחֵה מְלֵב, *concupere et effari ex animo verba falsa*, Ies. LIX. 13. cum Cholem ab initio loco Kametz. futur. אֶחְהֶה כִּי־וְנָה, *gemebam ut columba*, Ies. XXXVIII. 14. הַחֵה יֶהוָה, *sicut rugit leo*, Ies. XXXI. 4. Pyh. præter. הַחֵה, *amotus fuit*, 2 Sam. XX. 13. pro הַחֵה. Hiph. particip. plur. הַחֵהִים, *qui mussitant*, Ies. VIII. 19.

הַגָּה, m. *sermo, loquela, gemitus*, Job. XXXVII. 2. Ezech. II. 10.

הַגִּיג, m. *meditatio*: aff. הַגִּיגִי, *meditationem meam*, Psalm. V. 2. per geminationem secundæ radicalis.

הַגִּיזוֹן, m. idem, Psalm. IX. 17. construct. לְבִי וְהַגִּיזוֹן לִּי, *et meditatio cordis mei*, Psalm. XLIX. 15.

הַגּוֹת, f. idem: וְהַגּוֹת לִבִּי, *et meditatio cordis mei*, Psalm. XLIX. 4.

הַגִּינָה הַיְשָׁרָה, *recta*, Ezech. XLII. 12. הַגּוֹן, *rectum, decens, conveniens, honestum*, apud Rabbinos: et Targum אִתָּא מְהִינָה, *mulier honesta et conveniens*, Gen. XXIV. 12. in Jonathane. הַוִּיזוֹן, *decentia, decus, honestas*, apud Rabbinos.

הַיָּד הַיָּדָה, *ceusma, vox ovan-tium et se invicem hortantium*, Ies. XVI. 9, 10. לֹא יִדְרֹךְ הַיָּדָה, *non calcabit (cum) ceusmate*, Jerem. XLVIII. 33. contractè juxta quosdam הַיָּד הַיָּדָה, *et non ceusmatis montium*, Ezech. VII. 7. id est, *echús*.

הַיָּדָה, *immisit, injecit*: præter. יָדוּ הַיָּדָה, *manum suam injiciet*, Ies. XI. 8. Aben Ezra putat esse pro יָדָה, Chaldæus reddit אוֹשֵׁיט, *extendet*.

הַיָּדָה, *contrivit, contudit*: imper. וְהַיָּדָה רַשְׁעִים, *et contunde improbos*, Job. XL. 12.

הַיָּדָה, masc. *scabellum*: הַיָּדָה, *scabellum pedibus tuis*, Ps. CX. 1.

הַיָּדָה, Chald. *membrum, frustum*: plur. הַיָּדָה הַיָּדָה, *frusta efficiemini*, Dan. II. 5. sic Syre דִּנְאֵבָד, *ut pereat unum membrum*

tuum, Matth. V. 29. Verbum הַיָּדָה, *in membra, frusta concidere, discindere* in Targum: וְהַיָּדָה, *ac discidit illum*, Jud. XIV. 6. sic Jud. XIX. 29. וְהַיָּדָה, *ac discidi eam*, Jud. XX. 6. בְּמֵא דְמַהֲדָמִין, *sicut qui discindunt*, Jud. XIV. 6.

הַיָּדָה, m. *myrtus*, Neh. VIII. 15. plural. בֵּין הַיָּדָהִים, *inter myrtos*, Zach. I. 8.

הַיָּדָה, *deturbavit, depulit, expulit, impulit*: præter. הַיָּדָה, *depulit eum*, Num. XXXV. 22. futur. יִהְיֶה הַיָּדָה, *depulerit eum*, ver. 20. cum Chatephkametz sub Daleth, loco Scheva.

הַיָּדָה, *honoravit, honorem habuit, exhibuit*: præter. וְהַיָּדָה פְּנֵי זָקֵן, *et honorem habebis faciei senis*, Levit. XIX. 32. particip. præter. הַיָּדָה, *honoratus, honorificè ornatus*, Ies. LXIII. 1. plur. הַיָּדָהִים, vide in fine hujus radicis. futur. תִּהְיֶה הַיָּדָה, *honorem exhibebis*, Levit. XIX. 15. Niph. præter. נִהְיֶה הַיָּדָה, *honore afficiuntur*, Thren. V. 2. Chald. in Pah. *honore afficere, glorificare*: præter. הַיָּדָה, *glorificasti*, Dan. V. 23. הַיָּדָה, *glorificavi*, Dan. IV. 31. particip. מְהַיָּדָה, *glorifico*, ver. 34. Hithp. futur. תִּתְהַיָּדָה, *decorem vel honorem tibi arroges*, Prov. XXV. 6.

הַיָּדָה, m. *honor, decus, decor, majestas*: construct. וּמְהַיָּדָה גְּאוֹנוֹ, *et propter decorem excellentiæ ejus*, Ies. II. 10. affix. הַיָּדָה, *decorem meum*, Mich. II. 9. plural. constr. בְּהַיָּדָהִים, *in decoris scil. locis sanctitatis*, Psal. CX. 3.

הַיָּדָה, mascul. idem: constr. הַיָּדָה, *decorem regni sive regium*,

Dan. II. 20. Chald. הַדְרָא, *decorem*,
Dan. V. 18. affix. הַדְרֵי וַיּוֹי, *decor
meus et splendor meus*, Dan. IV. 33.

הַדְרָה, fœmin. idem: construct.
שׁ בְּהַדְרַת קִנְיָן, *in decoro sanctitatis*,
Psal. XXIX. 2.

הַדְרוּרִים, m. p. *tortuosa, inæqua-
lia*. וַיְהַדְרוּרִים אֲיִשָּׁר, *et tortuosa rec-
tificabo*, Ies. XLV. 2. ex usu Chal-
daico. Nam הָדַר, *redire, reverti*:
unde הַדְרוּר, *tortuosum, reflexum* et
variè rediens.

הָהָה, *ah*, vox naturalis dolentis,
Ezech. XXX. 2. aliàs הָהָהָה, ut est
suo loco.

הָהָהָה, *ille, ipse*: הַמְקוֹם הַהוּא,
loci illius, Genes. XXXII. 3. plural.
הֵם, *ipsi*, et cum הָהָהָה paragogico
Genes. VI. 4. Chald. וְהוּהָה, *et ipse*,
Dan. II. 21. plural. הַמּוֹן, Dan. II.
34. et per apocopam הַמוֹ, Esr. IV.
10.

הַהוֹד, m. *decus, decor, gloria, ma-
jestas*, frequenter cum superiore הַדְרָה
conjungitur, ut הַהוֹד וְהַדְרָה, *decus et
majestatem*, Psal. XXI. 6. affix. הוּי
הַהוּהָה, *heu decus ejus*, Jer. XXII. 18.
cum He loco Vau הַהוֹדָה, *decorem
tuum*, Psal. VIII. 2.

הַהוּהָה, *fuit*: partic. הַהוּהָה הַהוּהָה,
tu futurus es, Neh. VI. 6. מָה הַהוּהָה,
quid est, vel superest, Eccles. II. 22.
imperat. הַהוּהָה גְּבַר, *esto herus vel do-
minus*, Gen. XXVII. 29. et cum אָה
loco הָהָה ex forma Chald. הַהוּהָה אֲרֵץ,
*esto terræ, id est, in terra vel super
terram*, Job. XXXVII. 6. הַהוּהָה סִתָּר,
esto latibulum, Ies. XVI. 4. futur.
הַהוּהָה, *erit*, Eccles. XI. 3. planè ir-
regulariter pro הַהוּהָה. Chald. præ-
ter. הַהוּהָה vel הַהוּהָה, *fuit*, Esr. V. 11. fœm.

הַהוּהָה, *erat*, ver. 5. הַהוּהָה, *fuisti*, Dan
II. 31. הַהוּהָה, *eram*, Dan. IV. 1. הַהוּהָה,
fuerunt, Esr. IV. 20. infin. הַהוּהָה, *ad
essendum*, Dan. IV. 22. Cum ן para-
gogico הַהוּהָה, *ad existendum*, Dan. II.
43. aut est contractum pro הַהוּהָה,
*ut sint illa, cum affixo, sicut et illud
הַהוּהָה, tibi ad existendum illa, id
est, tua sunt*, pro הַהוּהָה, Dan. V. 17.
futur. הַהוּהָה, *erit*, Dan. IV. 24. et
in Aleph הַהוּהָה, *sit*, Esr. VI. 8.

הַהוּהָה, f. *ærumna, pravitas*, Ezech.
VII. 26. Ies. XLVII. 11.

הַהוּהָה, f. idem: constr. הַהוּהָה נַפְשׁוֹ,
ærumnam animæ suæ, Mich. VII. 3.
item *substantia*, id quod homini ex
labore suo reliquum existit et reman-
et, quasi *existentiam* dicas, ut Græci
ὄντως vocant: וְהַהוּהָה בּוֹנֵדִים, *et sub-
stantiam perfidorum*, Proverb. X. 3.
Chaldæus וְהַהוּהָה דְרֵשׁוּעֵי, *et posses-
sionem impiorum*, וְהַהוּהָה, *et ærumnâ
suâ*, Prov. XI. 6. pro הַהוּהָה, ut R.
Levi complet, adjuncto affixo, et sic
Chaldæus, וְהַהוּהָה, *et in impietate
sua*: conferatur etiam præcedens
versus: affix. הַהוּהָה, *in substantia
sua*, Psalm. LII. 9. וְהַהוּהָה, *et ærum-
nam meam*, Job. VI. 2. scriptum cum
י, legendum per ן, הַהוּהָה. Sic Job.
XXX. 13. plural. הַהוּהָה הַהוּהָה,
donec transeant ærumnæ, Psal. LVII.
2. id est, *omnis et quæque ærumna*.
Verbum הַהוּהָה, quod hîc addu-
cunt, vide infra in הַהוּהָה.

הַהוּהָה, nomen *Dei* proprium ipsum
ab essentia sua denominans, q. d.
ens, existens ab æterno et in æter-
num. Interpres fidus D. Johannes
in principio Apocalypseos, scribens:
εἰς τὸν ὃς ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ ὁ ἐρχόμε-
νος, *pax a qui est, qui erat et qui ven-
turus est*, cap. I. 4. Idem Deus in-

nuere voluit nomine אֲדֹנָי, cum dicere Mosen jussit: *Eh'eh misit me ad vos*, Exod. III. 14. et אֲדֹנָי אֲשֶׁר אֲדֹנָי, *sum qui sum, ero qui sum*. Hinc paraphrasticè redduntur in Exodo magno, Exod. III. Parascha 3. dixit Deus benedictus Mosi: dic eis, אֲנִי שְׂדֵייתִי וְאֲנִי הוּא, *ego qui fui, et ego idem nunc, et ego idem in futurum*, etc. Huc respexit paraphrastes in legem, qui Jonathanis titulo gaudet, inquires: אֲנָּא הוּא דְהוּינָא וְעָתִיד לְמַהוּי שְׂדֵיירִי לְוַתְּכֹן, *ego ille qui sum et qui futurus sum, misit me ad vos*. R. Bechai in Exodum, fol. 65. col. 4. Deus benedictus (inquit) imperat tribus temporibus, præterito præsentem et futuro, et nomen אֲדֹנָי solum, complectitur tria ista tempora. Et mox; etiam בְּשֵׁם הַמְּיוּחָד בְּשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ comprehenduntur tria ista tempora ut notum est omnibus. Inde David rex dixit: יְהוָה מְלֶכֶּךְ, *Dominus regnavit*, Psalmus XCVII. 1. et XCIX. 1. *Dominus rex est in perpetuum et sempiternum*, Psalm. X. 16. יְמִלֹּךְ יְהוָה לְעוֹלָם, *regnabit Dominus in sempiternum*, Psalm. CXLVI. 10. In libro מְעַמֵי מִצְוֹת fol. 31. horum locorum mysterium explicatur, his verbis: Textus hic docet de Deo creatore, quòd est primus sine principio, et ultimus sine fine. Sic nomen ejus testatur de tribus existentibus suis existendi differentiis ejus, הָיָה וְיִהְיֶה, præsentem, præterito et futuro, quæ sunt literæ ipsiusmet nominis appropriati יהוה, et profert tres ההויותו existentias ejus voce regni et dominii, ad indicandum, quòd ipse regnat et gubernat in mundo suo, sicut rex regit servos suos. Hæc ibi. Ob hanc causam apud præcos Hebræos in majori reverentia, longèque sanc-

tiùs habitum fuit, quàm reliqua Dei nomina, quæ partim ab effectis, partim ab attributis ejus petita sunt, et pio quodam studio ab eo pronunciando abstinuerunt, ne quotidiano usu vilesceret et in vanum sumeretur, ut ea quæ subinde in ore sunt. Appellatum fuit יְשֵׁם בֶּן אַרְבַּע אוֹתוֹת, *nomen filii quatuor literarum*, vel יְשֵׁם שֶׁל אַרְבַּע אוֹתוֹת, vel concisiùs, יְשֵׁם שֶׁל אַרְבַּע, nempe *constans ex quatuor scil. literis*, Iod, He, Vau, He. Sic et Græcis τετραγράμματον dictum. Item יְשֵׁם רַבָּא, *nomen magnum*: יְשֵׁם הַנִּכְבָּד, *nomen gloriosum*: יְשֵׁם הַמְּיוּחָד, *nomen appropriatum*: יְשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ, *nomen separatum vel explicatum*: הַיְשֵׁם, *nomen illud*, per synecdochen generis. Hoc postremum desumunt ex illo Levitici: וַיִּקְרָב בֶּן־הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַיְשֵׁם, *et exsecratus est filius mulieris istius Israëlitis nomen*, τὸ ὄνομα, c. XXIV. 11. quod Jonathan reddit יְשֵׁם רַבָּא וַיִּקְרָא, *nomen magnum et gloriosum*: Targum Jeruschalmi, יְשֵׁם מְפֹרָשׁ, *nomen expositum*. Abstinentes ergo ab ejus pronunciatione, legerunt pro eo אֲדֹנָי, *Adonai*, cujus puncta vocalia nomini יהוה adjuncta fuère, nisi quòd pro Chateph-patach positum sit Scheva simplex sub ו et sic יהוה lectum et pronunciatum fuit אֲדֹנָי, *Adonai*. At ipso nomine אֲדֹנָי continuò (sine interjecto accentu distinguente, ut Psalm. XVI. 2.) antecedente vel sequente, legerunt pro eo אֱלֹהִים, *Elohim*, ejusque puncta vocalia ipsi subjecta sunt, ut אֲדֹנָי יְהוָה, quòd lectum *Adonai Elohim*: alioquin enim bis legendum fuisset *Adonai Adonai*. Hæc inde patent, quòd Chatephsægol pro-

priè non competit literæ ך, deinde ך in fine nunquam quiescit in Chirek. Præterea literæ serviles בּוּכְלִם nomini יהוה præfixæ, sequuntur naturam et affectiones vocis אָדָנִי in punctatione: ut בְּיְהוָה quod legendum fuisset בְּאֲדָנִי: nam aliàs scribendum fuisset בְּיְהוָה ut dicitur בְּיְהוָה. Item מִיְהוָה quod legendum fuisset מִאֲדָנִי: nam Tzere hîc ante ך, improprium est, et nonnisi gutturalem respicit ob ejectionem Dagesch. Tum etiam literæ בּגֵךְ post יהוה scriptæ notantur cum Dagesch leni, quod non fieret, si litera ך in eo nomine esset quiescens, ut ex grammaticis notum. Lectum ergo et pronunciatum fuit vel per *Adonai, Dominus*, vel per *Elohim, Deus*. LXX. Græci ante Christum semper expresserunt illud per *Kύριος*, non, ut verisimile est, superstitiosâ Judæorum ratione moti, sed quòd suâ linguâ neque scribere neque enunciare possent. Carent enim aspiratione in media voce, quam litera ך requirit: carent etiam valore, quam litera ך in pronunciano requirit. Hinc suum ך in alienam naturam detorserunt in alienis nominibus exprimendis: ut *Αεινι* לְוִי, *Δαυιδ* דָּוִד, *Νινευιται*. Inde etiam in Romanis *Ουκαλέγιος, Valerius*. Reddiderunt tamen illud per *Kύριος*, ut Hebræi per אָדָנִי. Sic et in Christiana ecclesia ab interpretibus per *Dominus* redditum fuit, usque ad Petrum Galatinum, ante quem non putatur aliquis scripsisse *Jehova* vel *Jehovi*. Prima hujus nominis reverentia, apud Judæos mox, ut omnia ferè, in superstitionem abiit. Plebi sub pœna mortis ejus pronunciatio vetita fuit: summi sacerdotes illud in templo Hierosolymitano, non alibi, et semel duntaxat in anno, in solenni illa benedictione populi, Num. VI. 24, 25. in festo propitiationis, pronunciarunt. Superstitio

autem ut facilè se dilatât, ita hîc quoque mox excrevit. Dum nomen per se et juxta suas literas pronunciarî illicitum esset, effectæ sunt ejus per certas literas et numeratas voces, mysticæ expositiones quædam, in quarum scientia magnæ latuerunt virtutes, magna inclusa miracula. Duæ autem potissimùm tetragrammati factæ sunt expositiones, una per literas duodecim, altera per literas quadraginta duas, id est; per voces quasdam, quæ totidem literas continebant. Harum crebra apud Rabbinos mentio, sed rara interpretatio, quoad veritatem. De ea nisi lis esset inter ipsos, facerent virtutes, ut Moses et Christus, quos credunt vi hujus nominis omnia sua facta miraculosa edidisse. De Mose legitur in libro Caphtor, fol. 56. 1. his verbis: וּמֹשֶׁה לֹא נִשְׁתַּמֵּשׂ אֱלֹהִים בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל וְכֹל נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה הָיוּ בְּשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ שְׁהוּא שֵׁם יְהוָה, וְאֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה, *Moses non est usus nisi nomine isto maximo, et omnia miracula sua, quæ fecit, fuerunt per Schemhamphorasch*, id est, *nomen expositum, quod est ipsum nomen יהוה, et Ehjeh ascher Ehjeh*. Quod Christus per hoc nomen quoque miracula sua ediderit, probavit ante multos annos Purchetus, cujus locum adducit Lutherus in libro suo de Schemhamphorasch, ad quem lectorem remitto. Ejus tamen fabulæ illustrandæ causâ, hoc addo, quod apud Talmudicos reperi. Ut Christus in ea historia refertur descriptum Schemhamphorasch, inclusisse in discissam cutem pedis, et ex templo eduxisse, ut sic per ejus vim miracula postmodum ediderit: sic legitur quidam filius Satdæ per cæsuras cutis suæ præstigias eduxisse ex Ægypto. Verba textus sunt: הַלּוּא בֶן סַטְרָא הוּצִיא כְּשֵׁפִים מִמִּצְרַיִם בְּסַרְיִטָה שְׁעַל בְּשָׂרוֹ *Satdæ exportavit magias ex Ægypto per cæsuras, quas fecerat in carne sua*: Schabbath fol. 104. 2. Satdæ

hæc dicitur fuisse מריס מגדלא נשיא, *Maria ornatix mulierum, pliatrix capillorum muliebrium*, ut fieri solet puellis sponsis. Nam מגדלא exponitur in glossa מקלעת שיער נשים. *Implicans capillos mulierum*: Sanhedrin fol. 67. 1. editionis Venetæ. Maria hæc dicitur vixisse in templo secundo, אמרו של פלוני. *mater sô N.* (id est, Christi, cujus nomen sic solent reticere) Chagiga fol. 4. סטדה, *Satda* dicitur, quasi סמת דא, *declinavit ista*, scilicet ad scortationes, quia scortata est, ut scribit R. Salomon in Sanhedrin. Videntur hæc omnino eodem referenda, quò historia ista Purcheti. Sed videamus nominis tetragrammati expositionem per duodecim vel quadraginta duas literas.

Petrus Galatinus in libro De Arcanis Catholicæ Veritatis, cap. 11. et 12. expositionem hanc affert: prima est, יאב בן ירוח הקדש, id est, *Pater, Filius, et Spiritus Sanctus*, quæ voces duodecim continent literas. Altera quadraginta duarum literarum est, אב אל בן אל ירוח הקדש אל, אב אל לא שלשה אלהים כי אם אחד אלה, id est, *Pater Deus, Filius Deus, ac Spiritus Sanctus Deus: at non (sunt) tres dii, sed Deus unus*: alibi vidi, אב אלהים בן אלהים ירוח הקדש שלשה באחד אלה, id est, *Pater Deus, Filius Deus, Spiritus Sanctus Deus, tres in uno, unus in tribus*. Magnum operæ pretium esset, hanc expositionem posse ex Rabbinorum libris firmari. R. Bechai in principio Geneseos fol. 5. col. 2. scribit, nomen quadraginta duarum literarum desumi ex primo et secundo versu principii Geneseos à litera ב vocis ובהו usque ad ב vocis ובהו, quæ sunt 42. literæ, ex quarum varia et multiplici combinatione, Cabalisticis notâ, fit nomen expositum per 42. literas. Nomen autem duo-

decim literarum, fit ex triplicata combinatione nominis יהוה. Sed videamus nunc varia Talmudistarum et Rabbinorum testimonia.

In codice Talmudico Kidduschin, cap. 4. fol. 71. legitur. Nomen quatuor literarum sapientes tradiderunt discipulis suis semel in septimana: alii dixerunt, bis. Rabh Nachman filius Jitzchak assensit illis qui dixerunt, semel, juxta illud: *hoc est nomen meum* לעולם, *in seculum*, Exod.

III. 13. scriptum est לעולם, absque Vau in medio, quasi לעולם, *ad abscondendum*, quod absconditum manere debuerit. Rabba existimans publicis concionibus nomen tetragrammaton explicandum esse; illi senex quidam regessit, scriptum esse לעולם, *abscondi* debere. Rabbi Abhina objecit: scriptum est, *hoc est nomen meum*, item, *et hoc est memoriale meum*, Exod. III. 13. ergo duo fuerunt nomina? Respondit Deus: non sicut scribor, ita pronuncior: scribor per Iod He Vau He, nempe יהוה sed pronuncior per Aleph Daleth, id est, אדני. Amplius docuerunt Rabbinii: Nomen duodecim literarum principio tradiderunt cui libet homini: cum autem multiplicarentur homines perfrictæ frontis et impudentes, tradebant illud tantùm verecundioribus et modestioribus ex genere sacerdotali: (nempe, ut eo benedicerent populo post sacrificium matutinum, addit Scholiastes) hi celerimè et præcipitanter efferebant illud, dum fratres ipsorum sacerdotes, nomen tetragrammaton in solenni illa benedictione modularentur. Traditio alia. Dixit Rabbi Tarphon: Aliquando ascendit post avunculum meum in suggestum, et adverti aures ad sacerdotem summum, et audivi quod celeriter pronunciaret et quasi absorberet nomen tetragrammaton inter modulationem sacerdotum. Dixit Rabh Jehuda: dixit Rabh; nomen quadraginta duarum

literarum non traditur nisi verecundo, humili, mediæ ætatis viro, non iracundo, non ebrioso, non pertinaci: quicumque illud novit et in pretio habet, conservatque purè, is dilectus est suprâ et acceptus infrâ (id est, in cælo et in terra) eumque reverentur ac metuunt homines, ac hæres fit utriusque seculi, hujus et futuri. Hæc illic. Scholiastes addit: Nomen autem duodecim et quadraginta duarum literarum non revelarunt nobis.

In Codice Pesachim, cap. 3. fol. 50. dixit Rabh Nachman filius Jitzchak: Non sicut mundus hic, ita mundus futurus erit. In mundo hoc scribitur nomen ejus per Iod He, nempe יהוה, et legitur per Aleph Daleth, nempe יהוה: in mundo futuro erit unum idemque pronunciatum et scriptum, יהוה.

In Codice Sotah, cap. 7. fol. 37. benedicto sacerdotum (Numer. VI. 24.) quomodo fit? In provincia (id est, extra urbem Jerusalem) dicitur triplici benedictione, sed in sanctuario (id est, templo Hierosolymitano) unicâ tantum: In sanctuario pronuntiat sacerdos nomen tetragrammaton uti scribitur, in provincia per cognomen ejus. Et paulò post: *sic benedicitote filiis Israël*, Num. VI. 23. anne per שם המפורש id est, שם יהוה nomen proprium et essentielle sive ipsum tetragrammaton, an per בניו cognomen ejus? Respon. Textus id docet me, ubi dicit: *et ponent nomen meum super filios Israël*, Num. VI. 27. nomen meum, id est, שם המיוחד לי, nomen proprium meum.

In Codice Sanhedrin cap. 4. fol. 55. Blasphemans non fit reus, nisi quum expressè protulerit nomen tetragrammaton.

In eodem libro cap. 11. fol. 90. in principio capituli: Quicumque profert nomen tetragrammaton per literas

suas vel secundum scripturam suam non est ipsi pars in futuro seculo. Scholiastes ad hunc aphorismum notat fol. 101. Quicumque profert, scilicet extra sanctuarium, non autem in sanctuario. Nam sacerdotes in sanctuario benedicebant populo per nomen istud. Vide etiam in Schevuoth fol. 36. 1.

In Codice Abhoda Sarah: cap. 1. fol. 18. editionis Venetæ: Abduxerunt R. Chaninam filium Teradjon, dicentes ipsi: qua ratione sic egisti in lege? respondit ipsis: sicut præcepit mihi יהוה, *Deus meus*, egi. Quo audito, protinus ipsum ad combustionem damnarunt, uxorem ejus ad necem, filiam ad lupanar. Ipsum ad combustionem, propterea quòd protulerat nomen tetragrammaton per literas suas, ex vi decreti per Abba Schaul lati: quicumque protulerit nomen tetragrammaton per literas suas, non habebit partem in futuro seculo, etc. Scholiastes addit, eum tenuisse quoque explicationem ejus per quadraginta duas literas, ejusque virtute fecisse quæcunque voluerit.

In Sanhedrin cap. 7. fol. 66. Qui maledicit patri suo et matri suæ, non fit reus nisi quum maledixerit ipsis per nomen tetragrammaton: si maledicat per cognomen, (utpote Schaddai, Tzebhaoth, Rachum Chanunum) Rabbi Meir ipsum condemnat, at sapientes absolvunt.

In Codice Schabbath, cap. 6. fol. 63. ציץ, bractea erat quasi lamina quædam aurea, lata duos digitos, pertingens ab una aure ad alteram: in ea scriptum duabus lineis, Iod He Vau He, יהוה, et paulò inferius קדש ל. Dixit R. Elieser filius Josi. Ego vici bracteam illam in urbe quadam, ac inscriptum ei lineâ unâ, קדש ליהוה. Idem extat in Codice Succa, cap. 1. fol. 5. vide Exod. XXVIII. 36.

In Ioma, fol. 69. 2. *Et benedixit*

Estra Domino Deo maximo, Nehem. VIII. 7. quid est maximo? respondit Raf. Magnificavit eum per Schemhamphorasch.

In Ioma, fol. 39. 2. Eo anno, quo mortuus est Schimeon Justus, prædixerat Rabbini suis, se eo anno moriturum. Unde id scis? aiebant ipsi; respondebat: Omni die propitiationis apparuit mihi senex quidam, vestitus albis et involutus albis vestibus, ingrediebatur mecum, et egrediebatur mecum: hodie verò apparuit mihi senex, vestitus nigris et involutus nigris, ingrediebatur mecum, sed non egrediebatur mecum. Post festum ergo ægrotans septem diebus, mortuus fuit. Tunc destiterunt fratres ejus sacerdotes benedicere per nomen illud, nempe tetragrammaton.

In Eruvin, fol. 18. 2. Ex quo vastatum est templum sanctum, sufficit homini, ut usurpet in laudibus et benedictionibus nomen duarum literarum יהוה. Glossa: Quia nomen Schemhamphorasch non est datum omni homini, sed tantùm sacerdotibus.

In R. Chiskia, autore libri Chaskuni, legitur in Collectaneis marginalibus ad cap. 3. Exodi: Nomen quatuor literarum Deus tradidit Mosi: postea ipsi dixit; *ito et congregato omnes seniores Israëlitis, et dic eis: יהוה, Deus patrum vestrorum*, etc. ver. 16. unde discimus, non fuisse traditum ac revelatum nomen tetragrammaton, nisi senioribus istius seculi: **יְהוָה אֲשֶׁר אֲהִיָּה**, ver. 14. bis scriptum, **יְהוָה** continet in numeratione 42. ad indicandum, quòd tradiderit etiam Mosi nomen quadraginta duarum literarum: **יְהוָה שְׁמִי**, hoc est nomen meum, ver. 15. **יְהוָה** facit 12. quo docemur, Deum docuisse ipsum quoque nomen duodecim literarum.

In libro Jalkut, in Psal. XCI. fol. 119. col. 1. Quare Israëlita orant in seculo hoc et non exaudiuntur? prop-

terea quia non norunt Schemhamphorasch. In seculo futuro Messiaë, Deus notum illud ipsis faciet, et tunc exaudientur. Vide porrò R. Salomonem Thren. I. 3. Ab. Efram in præfatione in Legem, circa finem: librum More parte prima cap. 61. Akedas Jitzchak, fol. 96. et fol. 109. librum Ikkarim, orat. 2. cap. 28. ubi inter cætera legitur: **יְקָרָא הַכְּתוּב שֵׁם הַמְּשִׁיחַ יְהוָה צְדָקְנוּ** להיותו אמצעי אל שנושי הצדק מהשם על ידו ועל כן יקראהו בשם השם, id est, *vocat scriptura nomen Messiaë יהוה צדקנו*, *Dominus iustitia nostra* (Jer. XXIII. 6.) *quia erit mediator Deus, per cujus manum consecuturi sumus iustitiam à Deo ipso, et idcirco vocat eum nomine יהוה*. Vide eundem orat. 3. cap. 25. ubi contra Christum et Christianos scribit: et ulterius Petrum Galatinum, lib. 2. cap. 10. et seqq. et Tetragrammaton Joh. Drusii.

הוּי *heu, hei, eheu, ah, væ: O heus, vocandi, Ies. LV. 1. et absque Iod יהוה-הו, heu, heu, Amos V. 16.*

הוֹי Chald. *proficisci, ire, pervenire*, idem quod Hebraicè **הִלֵּךְ**. Infinit. **לְהִלֵּךְ**, *ad proficiscendum*, Esr. VII. 13. futur. **עַד יִהְיֶה**, *donec veniret*, Esr. V. 5. **וְיִהְיֶה**, *et perveniat*, Esr. VI. 5.

הוֹיָם *divexavit, turbavit: præterea, et divexabit eos*, Deut. VII. 23. Niph. **נִהְיָם**, *turbari, perstrepere, tumultuari: futur. וְנִתְהַמְּתָה הַקְּרִיָּה*, *et tumultuata est civitas*, 1 Reg. I. 45. Hiph. futur. **וְנִתְהַמְּתָה**, *et perstrepam*, Psalm. LV. 3. **תְּהִימְנָה מֵאָדָם**, *perstrepent præ hominibus*, Mich. II. 12.

מְהוּמָה, f. *divexatio, turbatio, strepitus, tumultuatio*, 1 Sam. V. 9. **יּוֹם מְהוּמָה**, *dies turbationis vel divexa-*

tionis, Ies. XXII. 5. constr. **מְהַיִמֵּת** -
מִוֵּת, *veratio mortis vel lethalis*,
1 Sam. V. 11. plur. מְהַיִּמוֹת, *vexa-*
tiones, 2 Par. XV. 5.

הוֹן masc. *substantia, opes*: הוֹן
יָקָר, *substantiam preciosam*, Prov. I.
13. *sufficientia*, Proverb. XXX. 15.
לְהוֹן, *ad substantiam*, Prov. XXVIII.
22. affix. מְהוֹנֶה, *de substantia tua*,
Proverb. III. 9. plural. cum affixo,
בְּרַב הוֹנֶה, *multitudine opum tua-*
rum, Ezech. XXVII. 33.

הָזָה *sterlere, somnolentum esse*:
partic. plural. הַזֵּים, *stertentes*, Ies.
LVI. 10.

הֵי *heu, vœ*, juxta quosdam,
Ezech. II. 10. Hebræi volunt idem
esse quod נָהַי; vide נָהַי.

הִיא f. *illa, ista, ea*, ac sæpis-
simè scribitur cum ך in medio, הִיא,
et assumit ה ab initio, הִיא: plur.

הֵן, *ipsæ*, לָהֵן, *ipsis*, אֵלֵיהֶן, *ad ipsas*,
Exod. I. 18, 19. cum ה utrinque
הָהֵנָּה, *istas*, 1 Sam. XVII. 28.
הַהֵנָּה, *in eis*, Jer. V. 17. הַלְהֵן, *an*
eos, Ruth. I. 13. juxta quosdam,
quasi sit fœmininum pro masculino;
alii, *an propterea*.

*הַיְבֵל, Chaldaicum, vide infrà in
יבֵל.

הָיָה *fuit*: præter. הָיִיתָ, *fuisti*,
et ejecto altero י, וְהָיִיתָ, *et eris*,
2 Sam. XV. 33. cum ה paragogico
וְהָיִיתָ, *et eris*, 2 Sam. X. 11. fœm.
cum י redundante in fine הָיִיתִי
et non fuisti, Ezech. XVI. 31. part.
fœm. הוֹיָה, *est*, Exod. IX. 3. infinit.
formæ Chaldaicæ in Tzere, הָיָה,
esse, Ezech. XXI. 15. futur. הָיִיָה,
ero, cum apocopa וְהָיִי, *et fui*, Psal.

LXIX. 12. וְהִי אֹר, *esto lux*, Gen.
I. 3. Niph. נִהְיָה, *feri, effici*, et quasi
contraria significatione *confici*, quasi
desferi dicas: ut, נִהְיִיתִי וְנִחַלְתִּי,
confectus fui, et ægrotavi, Dan. VIII.
27. sic וְשָׁנְתוּ נְהִיָתָה, *et somnus ejus*
confectus fuit ipsi, id est, *fractus, in-*
terruptus, excessus, Dan. II. 1. partic.
fœmin. תַּאֲוָה נְהִיָה, *desiderium ef-*
fectum, Prov. XIII. 19.

אֶהְיֶה, *Ehje, ero, sum*, usurpatum
ut proprium nomen Dei, ab æterna
ejus essentia, Exod. III. 14.

הֵיךְ, *quomodo*, idem quod אֵיךְ,
commutatis א ו ה, 1 Par. XIII. 12.
Dan. X. 17.

הַיְבֵל, vide mox in הכל.

הָהָה, Chald. vide paulò ante in
הָהָה.

הֵימָן, vide in אָמָן.

הֵיךְ, Hiph. הֵיכֵן, *paratus fuit*,
paratum se obtulit, ultrò, promptè vo-
luit: futur. וְתַהֲיִנוּ לְעֹלוֹת, *et parati*
fuistis, voluistis ascendere, Deuter. I.
41. deducunt Hebr. ab הֵן, *ecce*, eo
sensu, quo qui se promptum et pa-
ratum offert, dicit, הֵנִינִי, *ecce me*,
הֵנִינוּ, *ecce nos*.

הֵין, *hin*, mensura liquidorum,
quæ continebat duodecim logos: lo-
gus autem sex ova: Menachoth fol.
89. v. 1.

*הַיְבֵל Chaldaicum vide in אֶתָּה.

הַיְבֵל הַכֹּל, m. *palatium; regia*,
templum: constr. בְּהַיְבֵל הַמֶּלֶךְ, *in*
palatio regis, Dan. I. 4. aff. בְּהַיְבֵלֵי,
in templo ejus, Psalm. XXVII. 4.
plural. constr. מִהַיְבֵלֵי שָׁן, *e templis*
eburneis, Psalmus XLV. 9. affixo,
לְהַיְבֵלֵיכֶם, *in templa vestra*, Joël.
III. 5. et forma f. הַיְבֵלֹת, *templa*,
Hos. VIII. 14.

הכר *obfirmavit se*: futurum
 לִי, *obfirmabitis vos mihi*,
 aut *contra me*, Job. XIX. 3.

הכרה, f. *obfirmatio, obduratio*:
 constr. הַכְרַת פְּנֵיהֶם, *obfirmatio faci-*
ciei ipsorum, Ies. III. 9. quidam *ag-*
nitio faciei ipsorum, et ita est אֲכַר.

הלא *ultra, ulterius, loci*
 et temporis: גַּשׁ-הָלְאָה, *secede ul-*
terius, illuc, eò, Gen. XIX. 9. מִהָלְאָה
 לְמִגְדָּל, *ab ultra, id est, longè ultra*
turrim, Gen. XXXV. 21. hinc ver-
 bum; unde part. ex Niph. וְהַנְּהַלְאָה
 et *procul dissitam vel disjectam*, Mich.
 IV. 7.

הלך *ambulavit, ivit, incessit*:
 cum אָל, *constructum adivit, acces-*
sit: cum מִן, *abivit, transiit*: cum
 לְפָנַי, *præcessit*: cum אַחַר, *secutus*
est. præter. cum אֶן *paragogico*,
 הַהֲלֹכוֹ, *qui venerant*, Jos. X. 24.
 secunda fœm. cum ו, *redundante*,
 הֲלַכְתִּי, *ivisti*, Jer. XXXI. 21. par-
 ticip. fœm. מֵדַוַּע אֶתִּי הֲלַכְתִּי,
quare itura es, 2 Reg. IV. 23. cum ו
 utrobique *redundante juxta Masore-*
thas. infin. הֲלוֹךְ וְחֹסֵר, *eundo et*
deficiendo, Genes. VIII. 5. imper.
 הֲלֹכוּ, *abite*, Jer. LI. 50. fut. יִהְלֹךְ
abit, Job. XVI. 6. Et aliâ forma,
 תִּהְלֹךְ, *ambulabit*, Psalm. LXXIII.
 9. Exod. IX. 23. ad formam תִּשְׁכַּב
 Niph. præter. נִהְלַכְתִּי, *abire, id est,*
evanescere cogor, Psalm. CIX. 23. Pih.
 præter. הֲלֹכוּ, *ire faciunt vel*
cogunt, Job. XXIV. 10. fut. יִהְלֹךְ
deduco, Prov. VIII. 20. אֲהַלֵּךְ, *præ-*
ire faciet, Psalm. LXXXV. 14. sig-
 nificat etiam simpliciter ut in Kal.
 Chald. particip. מֵהֲלֹךְ, *obambulans*,

Dan. IV. 26. plural. ex Aphel,
 מֵהֲלֹכִין, *ambulantes*, Dan. III. 25.
 et IV. 34. Hithp. הִתְהַלֵּךְ, *itavit,*
obambulavit, continenter, indesinenter
ivit: præter. הִתְהַלֵּךְ-שָׁם, *itaverat eò*
vel illuc, 1 Sam. XXX. 31.

הלך, m. *itio, ambulatio*: viator, pro
 אִישׁ הֲלֹךְ, *vir itionis*, 2 Sam. XII.

4. *fluxus*; הֲלֹךְ דְּבָשׁ, *fluxus mellis*,
 2 Sam. XIV. 26. quædam exempla-
 ria in utroque loco habent duplex
 Sægol.

הֲלֵךְ, Chald. *vectigal*, vel ut Aben
 Esra scribit, מַס הַהֲלֵכִים, *tributum*
transeuntium, Esr. IV. 13.

הֲלִיךָ, masc. *ambulatio, incessus*:
 plural. cum aff. הֲלִיכֵי, *gressus meos,*
vestigia gressuum meorum, Job. XXIX.
 6.

בְּהִלְיֹכָהּ, f. idem. aff. *in ambulatione sua*,
 Nah. II. 6. quod
 juxta Masorethas scribitur cum ו
 redundante: plur. הֲלִיכוֹת אֵלַי, *inces-*
sus Dei mei, Psalm. LXVIII. 25. aff.
 רָאוּ הֲלִיכוֹתַי, *viderunt incessos*
tuos, ibid.

מֵהֲלֹךְ, m. *iter, profectio*: constr.
 יוֹם אֶחָד, *itinere diei unius*,
 Jon. III. 4. item, *ambulacrum*, Ezech.
 XLII. 4.

מֵהֲלֹכִים, m. p. *viar, ambulandi*
loca, Zach. III. 7.

תְּהַלְכוֹת, f. p. *progressiones*, Neh.
 XII. 31.

הלל *insanivit*: part. הוֹלְלִים,
insanientes, Psalm. V. 6. futurum
 אֶל תְּהַלְלוּ, *ne insaniat*, Ps. LXXV.
 5. Niph. particip. וְגִבַּל הַנְּהַלּוּלִים,
et in omnibus laudatis arboribus, Ies.
 VII. 19. Aben Esra, *in domibus vel*
locis laudatis. Quidam, *in stullis*, id
 est, *vilibus et ingloriis arboribus ac*
lignis. Pih. הֲלֵל, *insanum reddere*,

הָלוֹם, *huc, hic*, Gen. XVI. 13.

Jud. XX. 7.

הַלְמוֹת, f. *malleus, tudes*, Jud. V. 26.

יְהָלוֹם, *adamas*, lapis pretiosus, quia contundit ac confringit omnes alios lapides, Exod. XXVIII. 18.

מִהַלְמוֹת, f. p. *contusiones*, Prov. XVIII. 6. et XIX. 29.

הֵם pronomen vide in הָיָא : et הַמּוֹ pronomen Chaldaicum, vide ibidem.

הַמָּה *tumultuatus fuit, strepuit, perstrepuit, fremuit*: præter. הָמּוּ *fremuerunt gentes*, Psalmus XLVI. 7. part. foem. הַמָּה, *strepere*, Prov. VII. 11. ubi ך est loco tertiæ radicalis ה : plural. בְּרֵאשׁׁ בְּרֵאשׁׁ, *in capite tumultuantium*, Prov. I. 21. id est, *turbarum, quæ streperæ et tumultuosæ esse solent*.

הַמָּה, f. *strepitus*: constr. הַמָּה, *strepitus nabliorum tuorum*, Ies. XIV. 11.

הַמּוֹ, m. *fremitus, strepitus, sonitus, tumultus*: *multitudo, turba*: *copiæ, opum* scil. ut Eccles. V. 9. Psal. XXXVII. 16. et cum א loco ה, הַמּוֹ, *multitudinem, vulgum*, Jerem. LII. 15. construct. הַמּוֹ, *multitudinis gentium*, Gen. XVII. 4. aff. וְאֶל-הַמּוֹ, *et ad multitudinem ejus*, Ezech. XXXI. 2. et cum ה loco ו, הַמּוֹ, *multitudo ejus*, ver. 18. plurale, הַמּוֹ, *multitudines*, Joël. III. 14. aff. וְכָל-הַמּוֹ, *et omnes copiæ ejus*, Ezech. XXXII. 20.

הַמּוֹ, m. p. *streperi, thrasones*: juxta quosdam: unde defectivum, הַמּוֹ, *neque ex thrasonibus ipsorum*, Ezechiel. VII. 11. pro הַמּוֹ: Hebræi putant esse ex

geminato pronomine הַמּוֹ, quasi וְאֶל-הַמּוֹ, *neque ex illis qui ab ipsis sunt*, id est, *liberis, posteris*. Sic Chaldæus, וְאֶל-מְבַנְיָהוּן, *neque ex liberis ipsorum*.

הַמָּה, f. *strepitus, sonitus*, juxta quosdam, unde cum aff. וְאֶל-הַמָּה, *et ad strepitum vel sonitum ejus*, Prov. XIX. 18. id est, *dum clamore et fletu tibi obstrepit filius, ne condonet animus tuus, ne parcite eum castigare*: vide etiam in מוֹת in Hiphil.

מַלְלָה, quod vide in מַלְלָה*.

הַמּוֹ *profligavit, quassavit, contrivit*: præter. וְהַמּוֹ, *et quassit*, Ies. XXVIII. 28. וְהַמּוֹ, *et conteram omnem populum*, Exod. XXIII. 27. infin. לְהַמּוֹ, *ad quassandum eos*, Deut. II. 15. fut. וְהַמּוֹ, *et fudit castra*, Exod. XIV. 24.

הַמּוֹ *multiplicari*: inf. יַעַן-הַמּוֹ, *propter multiplicari vos, vel potius, multiplicare, eo quod multiplicaveritis*, id est, Ezech. V. 7. Non est, inquit Kimchi, ab הַמּוֹ, quia istius formæ nomina Cholem cum affixis retinent. Vide הַמּוֹ.

הַמּוֹ, m. p. *cremia, stipula*, Ies. LXIV. 1. R. Sal. *res liquidas*, exponit, quæ facile ad ignem liquescunt et consumuntur, et ita esset a מַסָּם.

הַמּוֹ unde nomen plur. foemin. מְהַמּוֹ, *scrobes, foveæ*, Psal. CXL. 11.

הַן, *en, ecce*: interdum etiam est *an, num?* הַן-עַם, *ecce populus*, Num. XXIII. 24. הַן הַיְתָה כֹּזֵאת, *an fuerit hujusmodi*, Jer. II. 10.

הַן, Chald. *si*, Dan. III. 15. הַן,

quod si, Esr. IV. 13. in continuata sententia repetitum est *sive*: הוּן *sive futurum est*, וְהוּן לֹא, *sive non*, Dan. III. 17, 18.

הוּן, pronomen, vide supra in הוּיא. לְהוּי, Chaldaicum, vide suo loco.

הִנֵּה, *ecce*: affix. הִנֵּנִי, *ecce eum*, הִנֵּךָ vel הִנֵּכָה, *ecce tu*, 2 Reg. VII. 2. הִנֵּנִי et הִנֵּנִי, *ecce ego*: bis cum Sægol, et utroque Nun Dagessato, הִנֵּנִי בְּנִי, *ecce ego fili mi*, Gen. XXII. 7. et XXVII. 1. הִנֵּנִי vel הִנֵּנִי, *ecce nos*, quod postremum ter legitur, Genes. XLIV. 16. et L. 18. Numer. XIV. 40.

הִנֵּה, *huc*: הִנֵּה וְהִנֵּה, *huc et il-luc*, Jos. VIII. 20. עַד-הִנֵּה, *usque huc*, *hucusque*, 1 Sam. VII. 12. hinc contractum עֲדָנָה, *hucusque*, Eccles. IV. 2. et inde cum apocopa, עֲדָן, ver. 3.

הִסָּה Pih. *silere*: imper. per apocopam, הָס, *sile*, Zach. II. 13. pro הִסָּה: plur. הִסִּי, *silete*, Nehem. VIII. 11. Hiph. futur. per apocopam, וְהִסָּה, *et silere fecit*, *compescuit*, Num. XXXI. 31. pro וְהִסָּה.

הִפָּךְ *vertit*, *evertit*, *convertit*, *invertit*, *ob. sub. mutavit*, *commutavit*, *immutavit*: et interdum, *convertere se*, *verti*, *mutari*: præter. הִפָּךְ לָבָן, *versus fuit albus*, id est, *mutatus in album*, Lev. XIII. 3. הִפָּכּוּ, *verterunt se*, Psal. LXXVIII. 9. partic. cum ׀ paragogico, הִהִפָּכּוּ, *qui convertit*, Psal. CXIV. 8. futur. וְהִתְהַפָּךְ, *et vertit se*, id est, *reversa est*, et *abūt*, 2 Par. IX. 12. Niph. partic. נִהִפָּךְ, *versus fuit*, Exod. VII. 15. et in Cholem, וְנִהִפָּךְ זֹאת, *et conversum fuit illud*, Esth. IX. 1. simile vide in

הִתָּם in Niph. fut. וְלֹא-תִהְיֶה, *et non vertes te*, Ezech. IV. 8. Hoph. præter. הִהִפָּךְ, *conversa est*, Job. XXX. 15. Hithp. partic. מִתְהַפָּךְ, *obvertibat se*, Jud. VII. 13. fœmin. הִתְהַרְבָּה, *gladii sese vertentis*, id est, *vibrantis vel versatilis*, Gen. III. 24. futur. תִּתְהַפָּךְ, *mutabitur*, Job. XXXVIII. 14.

הִפָּךְ, masc. *diversum*, *contrarium*: הִפָּךְ מִן הַנָּשִׁים, *contrarium ab istis mulieribus*, Ezech. XVI. 34. לְהִפָּךְ, *in contrarium*, *ibid.*

הִפָּכָה, fœm. *subversio*, Gen. XIX. 29.

הִפָּכָה, masc. *volubilis*, *versatilis*, Prov. XXI. 8.

מִהִפָּכָה, fœm. *subversio*: constr. כִּם מִהִפָּכַת סוֹדִם, *sicut subversio Sodomæ*, Deut. XXIX. 22.

מִהִפָּכַת, f. *cippus*, sic dictus ab evertendo et contorquendo sontium corpore, 2 Par. XVI. 10. Jerem. XXIX. 26.

תִּהְיֶה כֶּהֱפָה, f. *perversitas*: plurale, דוֹר תִּהְיֶה כֶּהֱפָתוֹ, *generatio perversitatum*, id est, *summè perversa*, Deuter. XXXII. 20.

הִצָּן m. *currus falcatus*, Ezech. XXIII. 24. *currus bellici genus fuit*, juxta Kimchium.

הָרַג *occidit*, *interfecit*: præter. הָרַג אוֹתָם, *occidit eos*, Jud. IX. 24. Niph. infim. בָּהָרַג הָרַג, *quum interficientur interfectione*, Ezechiel. XXVI. 15. pro בָּהָרַג, et Sægol est propter sequentem gutturalem affectam Kametz: simile vide in עָטַף. Pyh. præter. הָרַג, *interfectus est*, Ies. XXVII. 7.

הָרַג, m. *occisio*, *interfectio*, *cædes*:

בַּיּוֹם הַהוּא רַב, *tempore cædis magnæ*, Ies. XXX. 25.

הַרְנָה, f. idem: צֵאן הַרְנָה, *peccus occisionis*, Zach. XI. 4. legitur etiam, Jer. VII. 32. et XIX. 6.

הָרָה *concepit*: praet. וְהָרָה, *concepit laborem*, Psal. VII. 15.

infin. הָרָה וְהָרָה, *concipere et loqui*, Ies. LIX. 13. cum הָרָה loco הָרָה, et Cholem ab initio est loco Kametz. Fut. וְתָהָר לָהּ, *et concepit ea illi*, id est, *ex illo*, Genes. XXXVIII. 18.

וְתָהָר, *et concepit Mirjamum*, id est, *conceptum peperit*, 1 Par. IV. 17. Pyh. praeter. הָרָה גִבֹר, *conceptus est vir*, Job. III. 2. id est, *natus, in lucem editus*.

הוֹרָה, m. *genitor*, quasi faciens concipere: plurale cum affix. עַל

בִּרְכוֹת הוֹרֵי, *benedictionibus progenitorum meorum*, Gen. XLIX. 26.

הוֹרָה, f. *genetrix*: aff. הוֹרָתָם, *genitrix eorum*, Hos. II. 5.

הָרָה, f. *gravida, prægnans*, Gen. XXXVIII. 24. constr. הָרָה עוֹלָם, *ut gravidæ perpetuò*, Jerem. XX. 17. plurale, הָרוֹת, *Amos I. 13.* affixo וְהָרוֹתֵיהֶם, *et gravidas eorum*, 2 Reg. VIII. 12.

הָרָה, f. idem: plural. cum affix. וְהָרָיוֹתַי וְהָרָיוֹתַי, *et prægnantes ejus diffidentur*, Hos. XIV. 1.

הָרוֹן, m. *conceptus*: aff. הָרוֹנְךָ, *et conceptum tuum*, Gen. III. 16.

הָרוֹן, m. idem, Ruth. IV. 12.

הָרָהָר Chald. *cogitavit*: unde nomen plural. הָרָהָרִין, *cogitationes*, Dan. IV. 2. In Targum sæpiùs occurrit. Rabbini dicunt לְהָרָהָר *אין אחר מעשיו השם, non est speculandum post opera Dei*.

אֶרְמוֹן, nomen, idem quod אֶרְמוֹן, vide illic.

הָרַס *diruit, destruxit, demolitus est*: *subvertit, perrupit*: praet. וְעָרַו

הָרַס, *et urbes ejus destruebat*, Ies. XIV. 17. Niph. praeter. נִהָרְסוּ, *destruantur*, Jer. L. 15. fut. וְלֹא יִהָרַס, *et non destruetur*, Jerem. XXXI. 40.

Pih. particip. מְהָרְסִיף, *destruentes te*, Ies. XLIX. 17. infinit. הָרַס

demoliendo demolitor eos, Exod. XXIII. 24.

הָרַס, m. *destructio*, Ies. XIX. 18.

הָרִיסוֹת, fœmin. idem: affixo הָרִיסוֹתָךְ, *destructionis tuæ*, Ies. XLIX. 19. plur. cum aff. וְהָרִיסוֹתַי, *et demolitiones ejus*, Amos IX. 11.

הָרַר, m. *mons*: affix.

הָרָרִי בְשָׂדֶה, *montem meum cum agro*, Jerem. XVII. 3. לְהָרָרִי, *in monte meo*, Psalm. XXX. 5.

בְּהָרָרִים, *in monte suo*, Genes. XIV. 6. Plurale constructum, הָרָרִים, *montium antiquitatis*, id est, *antiquissimorum*, Deut. XXXIII. 15. aff. וַיִּמְהָרְרֶיהָ

et è montibus ejus, Deut. VIII. 9.

הָרַר, m. *mons, montana loca*: cum

articulo הָרַר notatur cum Kametz: absque eo cum Pathach, quasi illa sit forma absoluta, hæc constructa:

עַל הָהָר הַזֶּה, *super montem hunc*, Exod. III. 12. Cum הָרַר locali

הָרָהָר, *in montem*, Genes. XII. 8.

הָרַר אֱלֹהִים, *mons Dei*, Ps. LXVIII.

16. aff. נוֹדֵי הָרָכֶם, *emigra è monte vestro*, Psal. XI. 1. et deest præpositio מִן: plurale, הָרָרִים, *montes*, Genes. VII. 20. et Kametz est loco

ejecti Dagesch ex Resch. Nam est ex defectivis secundâ radicali. Est

et הָרַר pro הָרָרִים, Zach. XIV. 5. cui

simile vide infra in קלל in nomine
 קלון: construct. קררי, Ezech. VI. 2.
 aff. אֶת־קַרְרִיו, *montes ejus*, Ezech.
 XXXV. 8.

קררי, m. *montanus*, juxta quos-
 dam: aliis י est affixum pronomen,
 ut in initio radicis positum.

התל Pih. *ludificavit, delusit, il-*
lusit, et irregulariter sic dicitur, pro
 התל, cui non absimile in פקד in
 Hithp. construitur cum præpositio-
 ne ב: præter. התל בי, *illusit mihi*,
 Genes. XXXI. 7. infin. cum futuro,
 בו, בַּהֲתִיל בְּאִנּוּשׁ תִּהְיֶה לּוֹ בּוֹ,
secundum illudere, vel sicut illuditis homini, il-
ludetis ei? Job. XIII. 9. regularis

forma, וַיִּהְיֶה לְבָהֶם, *illudebat eis*,
 1 Reg. XVIII. 27. Pyh. præter. לַב
 הוֹתֵל, *animus illusus*, Ies. XLIV.
 20.

התלים, m. p. *ludificationes, illu-*
siones, Job. XVII. 2.

מִהֲתִלוֹת, f. p. idem, Ies. XXX.
 10.

התת Pih. הוֹתֵת, *prava moliri,*
insidiari, machinari. futur. תִּהְיֶה
 הוֹתֵתוֹ, *prava, vel ærumnas machinabimini*,
 Psalm. LXII. 4. Ab. Esra et R. Sal.
 deducunt à nomine plurali הוֹתֵת,
 de quo in הוֹרָה ita ut ת servile
 transeat in radicale. Sic et Kimch.
 תַּחֲשַׁבוּ הוֹתֵת, *cogitabitis prava*.

ו

ון m. *uncinus, uncus*, à quorum
 formâ litera ו et figuram et nomen
 habet. Tales sunt unci, in quibus
 januæ versantur. plur. עֲשָׂה וְנוֹם,

fecit uncus, Exod. XXXVIII. 28.
 aff. construct. וְנוֹי הַעֲמֻדִים, *uncos*
columnarum, Exod. XXVII. 10. aff.
 וְנוֹיָם, *unci earum*, Exod. XXVI.
 37.

ז

זאב m. *lupus*, Gen. XLIX. 27.
 plural. בְּזֵאֵבִים, *sicut lupi*, Ezech.
 XXII. 27. constr. זֵאֵבֵי עָרֵב, *lupi*
vesperæ, id est, vespertini, Soph. III.
 3.

זאת pronomen fœmininum, vide
 infra in זָה.

זב m. *musca*, Ies. VII.
 18. plurale constr. זְבוּבֵי מָוֶת, *muscæ*
mortis, Eccles. X. 1.

זבד *dotare, donare*: præter. זָבַדְנִי
 אֱלֹהִים, *donavit me Deus*, Gen. XXX.
 20.

זבד, m. *dos, donum, donatio*: זָבַד
 טוֹב, *donatione bona*, Gen. XXX. 20.

זבה *maclavit, sacrificavit*: priore
 significatione extat Gen. XXXI. 54.
 1 Sam. XXVIII. 24. 1 Reg. XIX.
 21. Pih. præter. זָבַח, *sacrificavit*,
 2 Par. XXXIII. 22. particip. מְזַבֵּחַ,
sacrificabat, 1 Reg. III. 3.

נִבַּח, m. *sacrificium, sacrificatio, victima*, Hos. VI. 6. *mactatio, mactantilia animalia*: **נִבַּח גְּדוֹל**, *mactationem magnam*, Ezech. XXXIX. 17. aff. **עַל-נִבְחִי**, *ad mactationem meam*, ibid. plur. **וַיִּזְבַּח וְנִבְחִים**, *et sacrificavit sacrificia*, Gen. XLVI. 1. constr. **לְנִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן**, *ad sacrificia deorum suorum*, Numer. XXV. 2. affix. **וְיָדָם וְנִבְחֵיהֶם**, *et sanguis sacrificiorum tuorum*, Deut. XII. 27.

נִבְחָה, f. *sacrificatio*: plurale cum aff. **מִנִּבְחֹתַם**, *propter sacrificaciones suas*, Hos. IV. 19.

מִזְבֵּחַ, m. *altare, quasi sacrificatorium*: constr. **מִזְבֵּחַ אֲדָמָה**, *altare terræ, hoc est, terreum*, Exod. XX. 24. aff. **אֶת-מִזְבְּחוֹ**, *altare ejus*, Jud. VI. 32. plural. **שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת**, *septem altaria*, Num. XXIII. 1. aff. **אֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ**, *altaria tua*, 1 Reg. XIX. 10.

נִבְלַח *habitavit, cohabitavit*: futur. **יִזְבְּלֵנִי**, *habitabit mecum*, Gen. XXX. 20. pro **עִמִּי**.

נִבְלוּ, m. *habitaculum*, 1 Reg. VIII. 13. de templo Salomonis. Inde et de cælo dicitur, quod est proprium habitaculum Dei, Ies. LXIII. 15. et stellarum, Hab. III. 11.

נִבְלוּהָ, fœm. idem, Hab. III. 11. R. Sal. tamen **ה** in fine vult esse loco **ל** in principio, quod locum denotare solet, pro **לְנִבְלוּ** vel **בְּנִבְלוּ**, *in habitatione*.

נִבְּן Chald. *emit, redemit*: part. plur. **נִבְּנִין**, *redimentes estis, redimitis*, Dan. II. 8. **נִבְּן**, *vendere*.

נִבְּן m. *cortex, cutis exterior uvarum*: **וְעַד וְעַד נִבְּן**, *ab acinis vel acinorum nucleis usque ad cutem*,

Num. VI. 4. Ab. Esra notat, quosdam sapientum dicere **הַרְצַנִּים** esse *exteriorius*, **וְנִבְּן**, *interius uvarum*, alios contrarium sentire. Hoc petatum ex codice Talmudico Nazir, cap. 6. fol. 34. ubi ita legitur: Quid sunt **הַרְצַנִּים** et quid sunt **וְנִבְּן**? **הַרְצַנִּים** sunt *exteriorius acinorum*, **וְנִבְּן** sunt *interius*, dixit R. Jehuda: at R. Jose respondens, dixit: Ne erres ut jumentum: *exteriorius campanæ dicitur זֶנֶב*, et *interius עֵבֶבֶל* id est, *plectrum, malleus sive clavus interior*. Hinc intelliges R. Salomonis Glossam.

זֶה m. *hic, iste, hoc, istud*: cum **ה** ab initio, **הַזֶּה**: cum **ב** fit adverbium, **בְּזֶה**, *in hoc*, sc. loco, id est, *hîc*, Num. XXII. 19. sic **מִזֶּה**, *ex hoc*, sc. loco, id est, *hinc*, et geminatum in eadem sententia, est *hinc, inde*: ut **אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד**, *hinc unus et illinc alter*, Exod. XVII. 12. deficit quandoque præpositio: ut, **עֲלוּ זֶה**, *ascendite hâc*, Num. XIII. 18. id est, **בְּזֶה הַדֶּרֶךְ**, *per hanc viam*: item, **בְּזֶה**, *juxta hoc*, Jud. XVIII. 3. Quandoque per *jam* exponi potest, vide Numer. XIV. 22. et XXII. 23. per ellipsin pronominis **אֲשֶׁר** exponenda sunt hæc et similia. **וְזֶה**, *et hic* (pro hi, quos) *dilexi*, Job. XIX. 19. **אֶל-מְקוֹם זֶה**, *ad locum hunc vel istum, (quem) fundasti ipsis*, Psalm. CIV. 8. vide et Prov. XXIII. 22.

זֶה, fœm. *hæc ista, hoc istud*: **מַה עֲשָׂה זֶה**, *ecquid ista facit?* Eccles. II. 2. **בְּזֶה וְזֶה**, *secundum hoc et secundum hunc*, id est, *hæc et talia mihi fecit*, Jud. XVIII. 4.

זֶה זֶה, idem est quod præcedens, et **וְעֵרַתִּי זֶה**, *et testimonium meum hoc*, Ps. CXXXII.

12. dicitur et זך utroque genere: זך *populum hunc*, Ies. XLIII. 21. fœm. Psal. X. 2.

זאת, hæc, hoc, ista, istud: cum א in medio, loco ה: זאת הארץ, hæc terra, Deut. XXXIV. 4. בזאת וכזאת, sicut hoc et sicut hoc, id est, hæc et talia mecum locuta est, 2 Reg. V. 8.

זָהָב masc. *aurum*, metonymicè *aureus nummus*: ut, וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים וְקָהָב, et sex millia auri, id est, *aureorum*, 2 Reg. V. 5. metaphoricè *serenitas, serenum, aurescens lux*, ut Varro dixit, aurescit aër. de L. L. Lib. 6. מִצְפּוֹן זָהָב וְיָאֵתָה, ab aquilone venit *aurea lux*, Job. XXXVII. 22. id est, *serenitas purissima*: nam venti aquilonares dispellunt nubes: Ab. Esra, זֹהָר הַשָּׁמַיִם, *splendor cæli*, qui similis est colori auri. Item *limpidus, aureus liquor*, Zach. IV. 12. constr. וְזָהָב הָאָרֶץ, et *aurum terræ*, Gen. II. 12. affixo, זָהָבִי, *auri sui*, Ies. II. 20. Talmudici septem genera auri numerant in Ioma fol. 44. 2. primum, זָהָב generale est: secundum, זָהָב טוֹב, *aurum bonum*, Gen. II. 12. quod distinctum ab auro vulgari: tertium, זָהָב אֹפִיר, *aurum Ophir*, de quo in אֹפִיר: quartum, זָהָב מִוְפָז, 1 Reg. X. 18. vide זָהָב מִוְפָז: quintum, זָהָב שְׁחֵט, 2 Par. IX. 15. vide זָהָב שְׁחֵט: sextum, זָהָב סָגוּר, 1 Reg. VI. 20. vide זָהָב סָגוּר: septimum: זָהָב פְּרָוִיִם, *aurum Parvajim*, 2 Paral. III. 6. sic dictum, quod simile sit לְדָם הַפְּרוֹיִם, *sanguini juvencorum*. Hæc illi. sed sunt plura, veluti זָהָב חָרוֹץ, זָהָב בְּצֵר, quæ vide suis locis.

זָהָם Pih. *fastidivit, detestatus est*, tanquam sordidum et immundum: præterit. fœminin. cum affixo,

וְזָהָם תִּיתוּ לֶחֶם, et *fastidivit vilitatis panem*, Job. XXXIII. 20. in Targum est *polluere, inquinare*: polluta abominabilia sunt.

זָהָר Hiph. הִזְהִיר, *splenduit, fulsit*: metaphoricè, *monuit, admonuit, præmonuit, commonefecit*: præter. וְהִזְהִיר, et *monuit populum*, Ezech. XXXIII. 3. fut. וְהִזְהִירוּ כְזָהָר, *splendebunt sicut splendor*, Dan. XII. 3. Niph. præter. נִזְהָר, *admonitus*, Ezech. III. 21. לֹא יִדַע לְהִזְהָר, *nescit admoneri*, Eccles. IV. 13. זָהָר, m. *splendor*, Dan. XII. 3. Ezech. VIII. 2.

זָהִירִין, Chald. m. p. *moniti, cauti*: וְהִזְהִירוּ הָיוּ, *cauti estote*, Esr. IV. 22.

זָוִי וְזָוָה, vide paulò antè in זָוִי, vide in זָוִי.

זָוַב *fluxit, effluxit, profluxit*: specialiter etiam dicitur de fluxu seminis virilis et sanguinis menstrui muliebris: part. זָוֵב, *fluens*, id est, *gonorrhœa affectus*, Levit. XV. 2. et sic ver. 13. זָוֵב עִמָּקָה, *fluens est vel fluit vallis tua*, Jer. XLIX. 4. fœm. זָוֵבָה, *fluens, profluvio affecta*, Levit. XV. 19. constr. זָוֵבַת הַחֵלֶב, *fluens lacte*, Exod. III. 8. futur. יִזְוֵב, *fluxerit, profluxerit*, Lev. XV. 25.

זָוַב, m. *fluxus, profluvium*, Levit. XV. 25. aff. מְזֻבֹּי, *e profluvio suo*, ver. 13.

זָוַד *superbivit, superbè, arroganter egit*: præter. זָוְדוּ, *superbè egerunt*: Exod. XVIII. 11. fœm. זָוְדָה, *superbè egit*, Jer. L. 29. Hiph. præter. הִזְוִידוּ, *superbiverunt*, Neh. IX. 10. Chald. inf. לְהִזְוִיד, *ad superbè agendum*, Dan. V. 20. fut. יִזְוִיד, *superbè*

arroget sibi, Deut. XVIII. 20. **יִירֹן**, *superbiant*, Deut. XVII. 13.

יָרָה, *superbus, arrogans*, Proverb. XXI. 24. plur. **יָרִים**, *superbi*, Ies. XIII. 11. et substantivè, *superbia, superba facta*: **וּמְרִים**, et à *superbiis*, id est, *superbè factis, contumaciis*, Psal. XIX. 13.

מֵיִם יְדוּנִים, m. p. *superbi*, **הַיְדוּנִים**, *aquæ superbæ*, Psalmus CXXIV. 5.

יְדוּן, m. *superbia*, Prov. XI. 12. constr. **יְדוּן לְבָבָהּ**, *superbia cordis tui*, Jer. XLIX. 16. aff. **יְדַעְתִּי אֶת-יְדוּנְךָ**, *novi superbiam tuam*, 1 Sam. XVII. 28.

זוּה, f. p. *anguli*, Zachar. IX. 15. **בְּזוּיֹת**, *sicut anguli*, id est, *angulares, vel antarîi lapides*, Psalm. CXLIV. 12.

מְזוּיִם, m. p. idem, et metonymicè *cellæ, promptuaria, penuaria angulorum*: aff. **מְזוּיֹנָה**, *promptuaria nostra*, Psal. CXLIV. 13.

זוּז, f. *postis*, Exod. XXI. 6. constr. **אֶל-מְזוּזַת הַבַּיִת**, *super postem domus*, Ezech. XLV. 19. aff. **וּמְזוּזַתְּם אֶעֱלֶה מְזוּזַתִּי**, *et postis eorum juxta postem meum*, Ezech. XLIII. 8. plur. **עַל-מְזוּזֹת**, *super postes*, Deut. VI. 9.

זִין, m. *splendor, radians ac movens se*, Ies. LXVI. 11. Apud Rabbinos **זִין**, *moveri, movere se*: **לֹא זָז מְשָׁם**, *non movit se inde*. Vide et infra זִין.

זוּל, *vile esse, vilipendere*: *prodigere, profundere*: particip. plurale, **יְהִי לֵם זָהָב מְבִיִם**, *vilipendentes aurum de crumena*, id est, *tanquam vile prodigentes*, Ies. XLVI. 6. Hiph. præter. **הִזְלִיחָהּ**, *vilipendunt eam*,

Thren. I. 8. cum Dagesch præter normam, pro **הִזְלִיחָהּ**: simile vide in **לָהּ** in Hiph.

זוּלָל, m. *vilis*: *foemin. זוּלָלָהּ*, *quod sim vilis*, Thren. I. 11. aliam significationem vide in **זָלָל**.

זָלָה, *vilitas, res vilis*: plur. **זָלָהּ**, *quum extolluntur vilia*, Psalm. XII. 9. ubi vocalis longa in Dagesch et brevem, euphoniæ causa mutata est: quædam exemplaria habent **זָלָהּ** ex forma singularis numeri.

זֶן Chald. *alere, pascere, sustentare*. Futur. Ithp. **יִזְנוּן**, *aletur*, Dan. IV. 9.

זֶן, m. *alimentum*, juxta quosdam: **מִזְנוֹן מִן אֲלֵי־זֶן**, *proferentes de alimento in alimentum*, Psal. CXLIV. 13. id est, *omnis generis alimentum*. Sic irregulariter est cum Pathach, vide infra **זֶן** suo loco proprio.

זוּנָה, f. *caupona, hospita*, quasi *cibatrix* dicta, estque sicut **מְזוּנָה**, *bonum esse*: **בֵּית אִשָּׁה זוּנָה**, *in domum mulieris cauponæ*, Jos. II. 1. Targum. **אִתְּתָא פּוּנְדִיקִיתָא**, *mulieris hospitæ*. Nam **פּוּנְדִיקָהּ**, *hospitium* à Græco *πανδοχείον*. R. Salomon, **מְזוּנָת**, *vendens species ciborum*. Sic et Kimchi, etsi etiam aliam interpretationem adducat, de qua in **זוּנָה**. R. Anshel Germanicè reddit, *eîn spreiserin, eîn gastgeberin, (a landlady, hostess)*. Sic communiter Hebræi. Vide amplius in **זוּנָה**.

זוּזוּן, masc. *alimentum, commeatus, esca, cibus*: **לֶחֶם זְמוּזוּן**, *panem et commeatum*, Genes. XLV. 23. **זְמוּזוּן**

בָּרֶב, *commeatum copiosum*, 2 Paral. XI. 23. Chald. וּמְזוֹן לְכֹלָא בִּיהַ, *et cibus erat pro omnibus in ea*, Dan. IV. 9.

מוֹנִים, m. p. *benè-pasti*, Jerem. V. 8. Sic Kimchi et alii Masorethæ legunt מְיֻנִּים, *armati*, scil. membro genitali, ut R. Salomon explicat, à יָן, quod idem cum יָן, *armare*, de quo infra.

מְיֻעַ מוֹנֵה, *movere, commovere se*. part. מְיֻעַ, *neque movebat se*, Esth. V. 9. futurum מְיֻעֵי, *quo commovebunt se*, Eccles. XII. 3. Chald. *tremere*: particip. מְיֻעֵי, *trementes*, Dan. V. 19. quod legendum juxta Masorethas מְיֻעֵי, cui simile in דָּוָן. Pih. particip. ex geminatis literis, מְיֻעֵי, *commoventes te*, Hab. II. 7.

זָרַר, *alienari, abalienare se*: item *premere, comprimere*: *comprimi, exprimi*: præter. זָרַר, *alienati sunt*, Ps. LXXVIII. 30. et cum Cholem זָרַר, *abalienant se*, Ps. LVIII. 4. לָא זָרַר, *non comprimuntur vel exprimuntur*, Ies. I. 6. ut scil. chirurgi vulnera hiantia comprimere vel exprimere solent, pus ex iis abalienando, quæ possent etiam esse ex Pyh. רִחַי, זָרַר, *spiritus meus alienus est*, Job. XIX. 17. particip. præteritum sive Pahul, רָחַרְחַרְתָּ, *et quod compressum fuerit*, Ies. LIX. 5. in Sægol loco Kametz, cui simile vide in לָוֶן, quidam à זָרַר deducunt, vide illic. Futurum, וּמְיֻעַ אֶת־הַגִּזָּה, *et compressit vellus*, Jud. VI. 38. vel *asperserat*, à זָרַר aff. מְיֻעֵרָה, *comprimet illud*, Job. XXXIX. 15. Niph. præter. מְיֻעֵרָה, *abalienarunt se*, Ies. I. 4. Pih. מְיֻעֵרָה, *sternutare*: futur. וּמְיֻעֵרָה, *et sternutavit*, 2 Reg. IV. 35.

Hoph. particip. מְיֻעֵרָה, *alienus factus sum*, Ps. LXIX. 9.

זָרַר, m. *alienus, extraneus*, Levit. XXII. 10. plural. זָרִים, *alieni*, Jer. II. 25. fœm. זָרָה, *aliena*, Prov. V. 20. plur. מְיֻעֵרָה, *os alienarum*, Prov. XXII. 14.

זָרַר, m. *fastidium, nausea, ejectamentum*: quod tanquam alienum fastidimus, aut cum fastidio ejicimus, Num. XI. 20. cum אֶת־מְיֻעֵרָה, cui simile in הַגִּגַּל.

מְיֻעֵרָה, m. *vulnus, ulcus*, sic dictum quod comprimi soleat, Obad. ver. 7. item *curatio, sanatio vulneris*, Jerem. XXX. 13. aff. אֶת־מְיֻעֵרָה, *ulcus suum*, Hos. V. 13.

*מְיֻעֵרָה quòd hic adducunt, vide in מְיֻעֵרָה.

זָרַר Niph. מְיֻעֵרָה, *tolli, attolli, extolli, efferrì, auferrì*. futur. מְיֻעֵרָה, *neque attollitor, aufertor, removetor*, Exod. XXVIII. 28. in Targum, מְיֻעֵרָה, *elati animo*, Job. XXXVI. 13. זָרַר, *elatio, superbia*, Thren. III. 39.

זָרַר, *timuit, veritus fuit*: præter. מְיֻעֵרָה, *veritus sum*, Job. XXXII. 6. hinc Chaldæi dicunt מְיֻעֵרָה. Item *reperere, reptare, serpere*. part. מְיֻעֵרָה, *sicut reptilia terræ*, Mich. VII. 17. זָרַר, *serpentum pulveris*, Deut. XXXII. 24. Chaldaicè, מְיֻעֵרָה, *quæ reptant in terra*, et nomen זָרַר, *tinea*, in Targum, Job. XIII. 28.

זָרַר Chald. *splendor*: affix. זָרַר, *splendor meus*, Dan. IV. 33. מְיֻעֵרָה, *et splendor ejus*, Dan. II. 31. plural. זָרַר, *splendoris tui*, Dan. V. 10.

זוהי, *splendores ejus*, Dan. V. 6.
זווי, *splendores mei*, Dan. VII. 28.

זו m. *Sif*, mensis Aprilis nomen, 1 Reg. VI. 1. sic dictus, quod sit in eo זוה לאילניו, *splendor arboribus*. Tyriorum vel Sidoniorum vocabulum esse existimant, sicut et Bul et Ethaniam, quæ in eodem libro occurrunt, ut suis locis dictum.

זוי mascul. *fera*, Psal. L. 11. et LXXX. 14. R. Salomon *reptile*, interpretatur, זון, *movere se*, Ab. Esra, *aves, volatilia*: Chaldæus, *gallus sylvestris*, cujus tali pedum in terra stant, et caput in cælum usque pergit. Inde fabula Talmudica in Bava bathræ fol. 73. 2. quam in Synagoga Judaica recensuimus cap. 36.

זוי Chald. *armatura, arma*: מניי זוניא, *instrumenta armorum*, 1 Reg. X. 22. plur. זוניין, Cant. IV. 4. Hinc videtur esse Hebraicè זיהנות, *et arma*, 1 Reg. XXII. 38. et alterum זאניים unde זאנייה, *arma tua*, Deut. XXIII. 14. sic in Targum זבית זוניין, *in domo armorum*, Ies. XLIX. 2. et זנין, *armare*: זאניין, *armatus fuit*.

זוי m. *scintilla, flamma*: malleolus, *fasciculus, laqueus piceus*: plur. זיהרות, *qui jaculatur scintillas, tela scintillantia, aut malleolos*, Prov. XXVI. 18. et Dagesch est loco vocalis longæ: fœmin. זאנייתו, *accingitis scintillas*, Ies. L. 11. זאנייתו, *et in flammis*, ibid. vide et זקק

זית c. *olea, oliva, olivetum*, Gen. VIII. 11. construct. זאית שמן, *terram oleæ olei*, id est, *oleosæ*, Deut. VIII. 8. affixo, זיתך, *oleam tuam*,

Deut. XXIV. 20. plur. זיתים, *oleæ*, Deut. XXVIII. 40. affix. זיתיהם, *oleas eorum*, Neh. V. 11.

זבה *purus, mundus fuit*: *purum habuit* seu *pronuntiavit*. fut. זבה, *num purum habeo?* Mich. VI. 11. זבה, *mundus sis*, Psalm. LI. 6. זבה, *purificavi cor meum*, Psal. LXXXIII. 13. futur. זבה-נער, *purificabit puer*, Psalm. CXIX. 9. Hithp. imperat. זבהו, *purificate vos*, Ies. I. 16. pro זבהו, de qua anomalia vide Buxtorfii Thesaurum Grammaticum Lib. 1. cap. 16. ad præteritum.

זכר, f. Chald. *puritas*, Dan. VI. 22. per apocopam usitatam literæ ת.

זכר *purus, mundus fuit*: præter. זכרו, *puri sunt*, Job. XV. 15. Hiph. præter. זכרתי, *et emundavero*, Job. IX. 30.

זנה m. *mundus, purus*, Lev. XXIV. 2. ubi cum Kametz, et Prov. XVI. 2. est cum Pathach. fœmin. זנה, *et thus purum*, Exod. XXX. 34.

זכוכית, f. *gemma nitidissima*, Job. XXVIII. 17. Aben Esra, *lapis pretiosus nitidus*: Rabbinis, *vitrum, a puritate*.

זכר *recordatus fuit, meminit, memor fuit*: *odoratus fuit*, quando de sacrificiis usurpatur. Constructur communiter cum accusativo, tam conjuncto quàm disjuncto, quandoque cum dativo: præter. זכרתני, *recorderis mei*, Gen. XL. 14. זכרתני לך, *recordor tui*, Jerem. II. 2. imperat. זכור לי אתה, *recordare mei tu*, Ps. XXV. 7. futur. זכור כל-מנהתך, *odoretur omnia sacrificia tua*, Psalm. XX. 4. Niph. זכור, *memorari, com-*

memorari, in memoria esse, memoriam fieri: item masculinum nasci, ex nomine derivato. præterit. וַיִּזְכְּרוּם, et memoria vestri fiet, Numer. X. 9. futur. וְלֹא יִזְכָּר, et non memorabitur, Psalm. LXXXIII. 5. Et secundum aliam significationem, כָּל-מִתְנַהֵף, omne pecus tuum quod masculinum nascetur, Exod. XXXIV. 19. Hiph. הִזְכִּיר, recordari fecit, memoravit, commemoravit, memoriam constituit, in memoriam revocavit, memoriam celebravit. Ad sacrificia relatum quandoque per adolere reddunt: præterit. הִזְכִּירְתִּי אֶל פַּרְעֹה, memoriam facias mei apud Pharaonem, Genes. XL. 14. partic. מִזְכִּיר לְבָנָה, adolens thus, Ies. LXVI. 3. מְזַכֵּר, monens, a memoria, a commentariis, 2 Sam. VIII. 16. infinit. יַעֲזֵן הַזְכָּרִים, eo quòd in memoriam revocatis, Ezech. XXI. 24.

זָכָר, זָכָר, m. memoria, memoriale, odor: aff. זָכְרוּ אֶבֶד, memoria ejus perit, Job. XVIII. 17. et secundum aliam significationem, זָכָרוּ, odor ejus, Hos. XIV. 8.

זָכָר, m. mas, masculus, quasi patris et paternæ familiæ memoriale et monumentum; nam משפחת אים אינה, familia matris non vocatur familia. Aut à memoria; nam eâ magis valet et ingenii est præstantioris quàm mulier. Unde Ovidius:

Fortius ingenium suspicor esse viris.

Plur. הַזְכָּרִים, masculi, Exod. XIII. 12.

זָכָר, m. mas, masculinum, quasi masculatum dicas: aff. כָּל-זְכָרְךָ, omne masculinum tuum, omnis mas tuus, Exod. XXIII. 17. כָּל-זְכָרְהָ, omnem marem ejus, Deut. XX. 13.

זָכָרוּ, m. memoria, monumentum, Exod. XXXIX. 7.

זָכָרוּן, m. memoria, Eccles. I. 11. aff. זָכְרוּנִי, memoriam tui, Ies. LVII.

8. plural. cum aff. זָכְרוּנֵיכֶם, memoriae vestræ, Job. XIII. 11. fœmininum, סִפֵּר הַזְכָּרֹנוֹת, liber memoria-rum sive rerum memorabilium, Esth. VI. 1.

זָזָרָה, f. suffimentum, odoramentum: לְזָזָרָה, in memoriale suffimentum, Levit. XXIV. 7. affixo, זָזָרְתָהּ, suffimentum memoriale ejus, Num. V. 26.

זֹלָה, m. fuscina, 1 Sam. II. 14. plur. וְאֵת-הַמְּזֻלָּוֹת, et fuscinas, Exod. XXXVIII. 3. aff. מְזֻלָּוֹתָיו, et fuscinulas ejus, Exod. XXVII. 3.

זָלַל, m. epulo, comessator, Deut. XXI. 20. Prov. XXIII. 21. זָלַל, vide suprâ in זָלַל. Plurale, וְרָעָה זָלָלִים, et pascens comessatores, Prov. XXVIII. 7. constr. בְּזָזָלָי, cum comessatoribus carnis, Prov. XXIII. 20. fœm. זָלָלָה, זָלָלָה, vide suprâ in זָלַל. Verbum נָזַלָה, vide in נָזַל.

זָלָלִים, m. flagella in vitibus, Ies. XVIII. 5. dicta, quasi epulones humoris.

זָלְעָפָה, f. prester, procella, cellerrima propriè ac gravissima, Psal. CXIX. 53. plur. וְרוּחַ זָלְעָפוֹת, et ventus presterum, id est, procellosissimus, Psalm. XI. 6. constr. מִבְּנֵי, propter procellas fanas, Thren. V. 10. id est, famem vehementissimam.

זָלַת, præter, nisi, excepto:

et in Pathach quasi formâ constructâ, quæ et in aliis particulis occurrit, זולת, *præter*, 2 Reg. XXIV. 14. cum ם paragogico, זולתו כלב, *præter Caleb*, Deut. I. 36. et cum affixo, זולתי, *præter me*, Hos. XIII. 4. זולתך, *præter te*, Ies. LXIV. 4.

זמם *cogitavit, molitus fuit*, tam in bonum, quàm in malum: *præter*. זמם, *cogitavit*, Deuter. XIX. 19. זממתי *cogitavi*, Zach. VIII. 14. et defectivum זממתי, *cogitavi*, Psalm. XVII. 3. Particip. זומם לצדיק, *cogitat justo*, Psal. XXXVII. 12.

זמם m. *cogitatio*, et in malum, *scelus, scelerata cogitatio*: aff. זממו, *sceleratam cogitationem ejus*, Psalm. CXL. 9.

זמה f. *cogitatio, scelus*, Levit. XVIII. 17. constr. זמת נעוריה, *scelus adolescentiæ tuæ*, Ezech. XXIII. 21. aff. זמתך, *scelus tuum*, Ezech. XVI. 58. בזמתכנה, *secundum scelus vestrum*, Ezech. XXIII. 48. ubi ה in fine paragogicum est: simile fuit suprâ in גרה, vide etiam plur. זמתי גתקו, *cogitationes meæ avulsæ sunt*, Job. XVII. 11.

זמה f. *cogitatio, solertia*, ut in Proverbiis Salomonis passim accipitur: et *scelus*: למזמה, *ad scelus*, id est, *sceleratè*, Psalm. CXXXIX. 20. geminato ה fœminino, cujus prius semper in ת transit, מזמתה, *scelus gravissimum*, Jer. XI. 15. cui simile suprâ in אים, et in ישע: affix. מזמתו, *cogitatio ejus*, Jerem. LI. 11. plural. איש מזמות, *virum scelerum*, id est, *sceleratum*, Prov. XII. 2. aff. בל-מזמותיו, *omnes cogitationes ejus*, Psal. X. 4.

זמן! Chald. *parare, præparare*:

præter. Hithp. יהיה מנתון, *præparatis vos*, Dan. II. 9. Vide de eo The-saurum nostrum Grammaticum cap. 16. Hebraicè participium ex Pyh. לעתים מזמנים, *paratis, designatis, constitutis temporibus*, Nehem. X. 35. fœmin. בעתים מזמנות, *temporibus constitutis*, Neh. XIII. 31.

זמן, m. *tempus, propriè conductum et determinatum*, Eccles. III. 1. affix. ובזמנם, *et secundum conductum tempus eorum*, Esth. IX. 27. plur. cum affix. בזמניהם, *conductis temporibus eorum*, Esth. IX. 31. Chald. masc. זמנא, *idem*, Dan. VII. 12. et 22. plural. זמנין, *tempora*, Dan. VI. 11. עדינא זמניא, *tempora ac tempestates*, Dan. II. 21

זמר *putavit, præcidit: futur.* בתזמר פרמך, *putabis vineam tuam*, Levit. XXV. 3. Niph. futurum לזמר, *non putabitur*, Ies. V. 6. Pih. זמר, *psallere*: notat modulationes artificiosas, certis cæsuris et numeris incisas. Construitur cum dativo et accusativo. infinit. לשמר, *et psallere nomini tuo*, Psalm. XCII. 2. futur. אזמרה שמך, *psallam nomini tuo*, Psal. IX. 3. וזמרה, *psallat tibi*, Psal. XXX. 13.

זמיר, m. *cantus, psalmodia: minurizio, minurizatio, cantus avium variè incisus, qualis est philomelæ*, Cant. II. 12. const. עריצים וענה, *cantum violentorum sive tyrannorum humiliabit, juxta Aben Esram*, Ies. XXV. 5. quasi dicat, *faciet Deus ne tyranni amplius de justis triumphent.*

זמר, m. *camelopardalis*, Deut. XIV. 5. Judæis in versione Germanica est *rupicapra, ein gemäss, (a chamois-goat.)*

זמר, m. Chald. *cantor, musicus*:

plural. זמריא, *cantoribus*, Esr. VII. 24.

זמרא, Chald. *musica*: כַּל-זְמִירָה, *omnis generis musices*, Dan. III. 5.

זמרה, fœm. *palmes, surculus, pro-pago*, sic dicta quod putari solet, Num. XIII. 23. זמרת-הַזְמֵרָה, *sur-culos*, Ezech. VIII. 17. const. וזמרת, זר, *et palmite extraneo*, Ies. XVII. 10. plur. cum aff. וזמריהם, *et palmites eorum*, Nah. II. 2.

זמרה, f. *psalmodia, cantus, carmen, psalmodica instrumenta*: et in תת-הַזְמֵרָה, *et carmen*, Ies. XII. 2. Psal. CXVIII. 14. const. מזמרת, זמרה, *de cantatione terræ*, Genes. XLIII. 11. id est, *rebus laudatissimis terræ, quæ decantari solent*.

זמרה, f. *cantio, psalmus*, plural. זמירות, *cantiones*, Job. XXXV. 10. זמור, m. *psalmus*, Psal. III. 1.

זמירות, f. p. *falces putatoriarum*, Ies. XVIII. 5. aff. וזמורותיכם, *et falces vestras*, Joël. IV. 10.

זן Chald. *species*: pro Hebræo זין sæpè in Targum ponitur: plur. constructum, כָּל זֵי, *omnes species*, Dan. III. 5. Hinc, juxta quosdam in Hebræo, מִזֵּן אֶל-זֵי, *de specie in speciem*, id est, *omnis generis commeatus, varia annonæ genera*, de quo etiam suprâ in זון: plural. וזנים, *et species*, 2 Par. XVI. 14.

זנב, m. *cauda*, Jud. XV. 4. aff. זנבא, *caudam suam*, Job. XL. 12. plurale terminationis fœmin. sed generis masc. בֵּין-שְׁנֵי הַזְנָבוֹת, *inter duas caudas*, Jud. XV. 4. constr. זנבות, Ies. VII. 4.

זנב, Pih. *decaudare, caudâ trun-*

care. præteritum וזנבתם אותם, et decaudabit eos, id est, *extremos caedetis*, Jos. X. 19. futur. ויזנב, *et decaudavit*, id est, *in postremo agmine cecidit*, Deut. XXV. 18.

זנה, *scortatus est*: construitur cum præpositionibus, מִן, ב, אֶת, לְזָנוֹת אֶל-בָּנוֹת, *inf. אחרי: על, אֶל, מואב, scortari cum filiabus Moab*, Num. XXV. 1. ubi אֶל idem est, quod עִם. Futurum per apocopam, ורנה, *et scortata est*, Jerem. III. 8. Pyh. præt. זונה, *scortatio peracta fuit*, Ezech. XVI. 34. Hiph. præt. הִזְנִיתָ, *scortaris*, Hos. V. 3. infin. הִזְנִי, *scortando scortati sunt*, Hos. IV. 18. כַּהֲזָנוֹת, *sicut scortata est*, 2 Paral. XXI. 13. et transitivè, לְהִזְנוֹתָהּ, *faciendo ut scortetur ipsa*, Lev. XIX. 29. futur. per apocopam, ורנה, *et scortari fecit*, 2 Par. XXI. 11.

זונה, f. *scortum, meretrix*: אִשָּׁה זונה, *mulierem meretricem*, Levit. XXI. 7. sic etiam Græci interpretes acceperunt, Jos. II. 1. reddentes ἡ πόρνη. Id imitati apostoli, ad Hebræos XI. 31. Jac. II. 25. vide זון plur. נָשִׁים זָנוֹת, *mulieres meretrices*, 2 Reg. III. 16. וְהִזְנוֹתָ ex alia significatione vide in זין.

זוגות, f. *scortatio*, Hos. IV. 11. plural. formæ masculinæ cum affix. וזוגותיכם, *scortationes vestras*, Num. XIV. 33. בְּזִוגוֹתֵיךָ, *in scortationibus tuis*, Jer. III. 2.

זוגות, m. p. *scortationes*, Hos. I. 2. constr. וזוגותי, 2 Reg. IX. 22. aff. וְתָסֵר זִוגוֹתֶיהָ, *et auferat scortationes suas*, Hos. II. 2.

זוגות, f. *scortatio*: aff. תִּזְנוֹתָהּ, *scortationem suam*, Ezech. XXIII. 8.

plur. formæ m. cum aff. תִּזְנוּתֵיהֶּם scortationes suas, Ezech. XXIII. 7.

זָנָה *deseruit, rejecit, repulit*: præter. זָנָה יִשְׂרָאֵל *deseruit Israël*, Hos. VIII. 3. futur. לֹא יִזְנֶה *non rejecit*, Thren. III. 31. Hiph. præter. הִזְנוּתָהּ *quæ abjecerat*, 2 Par. XXIX. 19. cum epenthese, וְהִזְנוּתוֹ *et retrò abjecerunt*, Ies. XIX. 6. וְהִזְנוּתָהּ *rejiciet te*, 1 Par. XXVIII. 9.

זְנוּנוּם, vide paulò ante in זָנָה.

זָנַק Pih. *exsiliit, subsiliit*: futur. יִזְנֹק *exsiliet*, Deut. XXXIII. 22.

זְנוּעָה, vide in יָזַע: זְנוּעָה*
זוּעַ

זָעַד Niph. בָּזְעָדָה *extingui*: præter. בָּזְעָדוּ *extinguuntur*, Job. XVII. 1. idem quod דָּעָדָה, commutatis ז ו ד more Chaldæorum.

זָעַם *indignatus fuit: detestatus fuit, sprevit*: construitur cum accusativo et præpositione עַל: præter. cum futuro, וְזָעַם יְהוָה *detestarer quem non detestatur Dominus*, Num. XXIII. 8. וְזָעַם עַל בְּרִית *et indignabitur contra fœdus*, Dan. XI. 30. particip. præteritum constructum, וְזָעִים יְהוָה *detestabilis Domino*, Proverb. XXII. 14. fœm. וְזָעִימָה *detestabile est*, Mich. VI. 10. imper. irregularis, וְזָעַמָה *detestare*, Num. XXIII. 7. Niph. part. בְּזָעִימִים *indignabundi*, Prov. XXV. 23.

זָעַם, m. *indignatio, ira*, Ies. X. 25. aff. בְּלֵי זָעִמוֹ *vasa indignationis ejus*, Ies. XIII. 5.

זָעַר *indignatus, turbatus fuit*: particip. plural. בְּזָעִימִים *turbati*, vel *mæsti*, Gen. XL. 6. infin. וְיִזְעָפוּ *et*

cùm indignaretur ipse, 2 Par. XXVI. 19. futurum וְיִזְעַף *et indignatus fuit*, ibid.

זָעַף, masc. *indignabundus*, 1 Reg. XX. 43.

זָעַף, m. *indignatio, æstus*, Mich. VII. 9. aff. מִזְעָפוֹ *ab æstu suo*, Jon. I. 15.

זָעַק *clamavit, exclamavit*: præterit. וְזָעַקְתִּי אֵלֶיךָ *clamavi ad te*, Ps. CXLII. 6. infin. מִזְעָק *a clamando*, 1 Sam. VII. 8. imper. וְזָעַקֵי עִיר *exclama civitas*, Ies. XIV. 31. Chald. præter. וְזָעַק *inclamavit*, Dan. VI. 20. Niph. בְּזָעַק *conclamari, convocari*, præter. וְזָעַקְתָּ *convocatus es*, Jud. XVIII. 23. fut. וְיִזְעַק *et convocatus est*, Jud. VI. 34. Hiph. הִזְעִיק *clamare effecit, accersivit, convocavit*: infinitiv. לְהִזְעִיק *ad convocandum*, 2 Sam. XX. 5. imper. הִזְעַק־לִי *convoca mihi*, 2 Sam. XX. 4. futur. וְיִזְעִיקוּ *efficiunt ut clament*, Job. XXXV. 9.

זָעַקָה, fœm. *clamor*, Esth. IV. 1. constr. וְזָעַקַת סֶדֶם *clamor Sedom*, Gen. XVIII. 20. affix. לְזָעַקְתִּי *clamori meo*, Job. XVI. 18.

זָעַר *modicum, paucillum, pauculum, paulisper*: וְזָעַר זָעַר *pauculum hïc, pauculum illic*, Ies. XXVIII. 10. בְּתַרְר־לִי זָעַר *expecta, sustine me paulisper*, Job. XXXVI. 2. verbum זָעַר in Targum, *minui, diminui, parum, parvum esse vel fieri*, וְזָעַר *minuere, diminuere*, וְזָעַר *parvus, paucitas*, וְזָעַרָה *minorrennitas, pueritia*.

זָעַרָה, Chald. fœm. *parvum*, Dan. VII. 8.

בְּנִשְׂאָר אֲבוֹשׁ מְזָעַר: idem: מְזָעַר

et remanebit homo pusillus, id est, perpauci reliqui fient, Ies. XXIV. 6.

זֶפֶת f. *pix*, Exod. II. 3. **וַיִּהְיוּ כְּזֶפֶת** et convertentur flumina ejus in picem, Ies. XXXIV. 9.

זָקַן senuit, consenuit: præterit. **כִּי זָקַן**, quum senuisset, Gen. XXVII. 1. **אֲנִי זָקַנְתִּי**, ego seni, Jos. XXIII. 2. futur. **וַיִּזְקַן**, et senuit, 2 Paral. XXIV. 15. Hiph. futur. **וַיִּזְקֶינָה**, senuerit, Job. XIV. 8.

זָקַן, m. *senex*, Ies. III. 2. constr. **זָקַן בֵּיתוֹ**, senem domus suæ, Genes. XXIV. 2. plur. **בְּעָרִים וּבְזָקֵנִים**, pueros et senes, Ies. XX. 4. **לְזָקֵנִים**, senioribus, Ruth. IV. 9. constr. **אֶת־זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל**, seniores Israël, Exod. III. 16. affix. **וַיִּזְקְנוּ**, et seniores ejus, Jos. VIII. 33. foem. **זָקֵנִים וּזְקֵנוֹת**, senes et anus, Zach. VIII. 4.

זָקַן, masc. *senium, senectus*: **כָּבְדוֹ** **זָקַן**, graves erant præ senio, Genes. XLVIII. 10.

זָקַן, c. *barba*: **זָקַן גְּרוּעָה**, barba rasa, Ies. XV. 2. ubi foemin. constr. **זָקַן עַמְשָׁה**, barbam Amasæ, 2 Sam. XX. 9. affix. **עַד וַיִּצְמַח זָקְנְכֶם**, donec reflorescat barba vestra, 2 Sam. X. 5. ubi mascul. **אֶת־פֶּאֶת זָקְנֶם**, latus barbæ suæ, Lev. XXI. 51.

זָקַנָה f. *senectus*, Ies. XLVI. 4. construct. **לְעֵת זָקְנַת שְׁלֹמֹה**, tempore senectutis Salomonis, 1 Reg. XI. 4. aff. **אַחֲרֵי זָקְנָתָהּ**, post senectutem ejus, Gen. XXIV. 36.

זָקֵנִים, m. p. *senectus*: **בְּן זָקֵנִים**, filius senectutis, Genes. XXXVII. 3. affix. **לְזָקְנֵי**, in senectute ejus, Genes. XXI. 2.

זָקַף crexit: part. **זָקַף כְּפִיפִים**,

erigens incurvatos, Psal. CXLVI. 8. Chald. partic. **וַיִּזְקַף**, et erigetur, Esr. VI. 11.

זָקַף fudit, effudit, liquavit, futur. **וַיִּזְקְפוּ**, liquant, Job. XXVIII. 1. **וַיִּזְקְפוּ מִמָּטָר**, fundebant pluuiam, Job. XXXVI. 27. Pih. **וַיִּזְקַף**, liquavit, liquando purgavit, defæcavit, præter. **וַיִּזְקַף אוֹתָם**, liquabit vel defæcabit eos, Mal. III. 3. Pyh. particip. **וַיִּזְקַף מִזֶּהב**, aurum defæcatum, 1 Paral. XXVIII. 18. plur. **וַיִּזְקְפוּ מִזֶּהבִּים**, fæcium fusarum, expurgatarum sive defæcatarum, Ies. XXV. 6.

זָקִים, m. p. *catenæ, compedes*: **בְּזָקִים**, cum catenis, Psalm. CXLIX. 8. **וַיִּסְרִיב בְּזָקִים**, vincti compedibus, Job. XXXVI. 8. Et cum **א** quiescente, **וַיִּסְרֵב בְּזָקִים**, vinctus catenis, Jer. XL. 1. **מִן־הַזָּקִים**, a catenis istis, ver. 4. Chaldaicum est, unde pro **וַיִּסְרֵב**, 2 Sam. III. 34. Targum habet, **וַיִּזְקֶינָה דְּנִיבֵי**, compedibus chalibeis Et **וַיִּזְקַף**, vincire, *h-gare*: **וַיִּמְלִיכוּ אוֹתָם**, et reges ipsorum vincti fuerunt, Ies. LX. 11.

זָרַב diffluere, diffundi. Pyh. fut. **וַיִּזְרְבוּ**, quæ tempore diffluunt, Job. VI. 17. Amplius non reperitur. Talmudici habent, **וַיִּזְרְבוּ**, ut diffluat, vel effundatur parum: **וַיִּזְרְבוּ**, ad effundendum. **וַיִּזְרְבוּ**, affluentia, Prov. XV. 16. in Targum, **וַיִּזְרְבוּ**, fusorium, fistula canthari.

זָרָה ventilavit, sparsit, dispersit: partic. **וַיִּזְרֶה אֶת־פָּרֹן**, ventilans aream sive in area, Ruth. III. 2. infin. **לֹא לְזָרוֹת**, non ad ventilandum, Jer. IV. 11. imper. **וַיִּזְרֶה הָלְאָה**, disperge illuc, Num. XVII. 2. futur. **וַיִּזְרֶה**

בְּמִזְרָה, *et ventilabo eos ventilabro*, Jer. XV. 7. per apocopam, **וַיִּזְרַח**, *et dispersit*, Exod. XXXII. 20. Niph. infin. **בְּהַזְרוֹתֵיכֶם**, *quum dispersi fueritis*, Ezech. VI. 8. futur. **וַיִּזְרְחוּ**, *et dispersi sunt*, Ezech. XXXVI. 19. Pih. præter. **וַיִּזְרַח**, *et disperget eos*, 1 Reg. XIV. 15. Et aliâ significatione, *cingere*, unde **וַיִּזְרַח**, *cingis, circumplecteris*, Psalm. CXXXIX. 3. partic. **מִזְרָה יִשְׂרָאֵל**, *dispergens Israël*, Jerem. XXXI. 10. plural. **וּמִמְזֵרוֹת קָרָה**, *et à dispergentibus frigus*, Job. XXXVII. 9. id est, *ventis aquilonaribus*, qui nubes dispellunt et frigus efficiunt, ut R. Levi explicat. Pyh. particip. præsens, **וַזְרָה**, *quæ ventilata fuerit*, Ies. XXX. 24. et cum Schurek loco Cholem, ut quidam volunt, **וַזְרְחוּהָ**, *et qui aspergitur*, Ies. LIX. 5. de quo vide etiam in **וַזְרַח** futur. **וַזְרַח**, *spargitur*, Job. XVIII. 15. Hiph. futur. **וַתִּזְרְחוּ**, vide in **אֶזְרָא**.

זֶרַח, m. *limbus, corona*, à cingendo, Exod. XXV. 24. aff. **מִתַּחַת לְזֶרְחוֹ**, *infra limbum ejus*, Exod. XXX. 4.

זָרָא, *dispersio* juxta quosdam: vide et suprâ in **זָרַח**.

זָרוּיִם, m. *ventilatores*, Ies. LI. 2.

מִזְרָה, m. *ventilabrum*, Jerem. XV. 7.

זְרוּיָה m. *irrigatio*, juxta Aben Efram, Psalm. LXXII. 6. vel *stillæ, stillatio*, juxta R. Salomonem.

זְרוּרִי masc. *accinctus*: **וַזְרוּרִים**, *accinctus lumbis*, scilicet *equus*, Prov. XXX. 31. id est, *generosus, pugnax, sternax, ad malitiam strenuus*, à verbo **וַזְרַח**, quod Chaldaicè est *cingere, accingere*, R. Levi vertagus *lelaps*, id est, *canis venaticus, tener lumbis*, hoc est, *alacer et*

habilis ad cursum et venationem. Chaldaeus, **אַכְבָּנָא**, *gallus*.

זָרַח ortus, *exortus fuit*: futur. **וַיִּזְרַח שָׁמַשׁ**, *oriatur sol*, 2 Sam. XXIII. 4.

זָרַח, m. *ortus*: aff. **לְגִנְתָּהּ זָרַח**, *ad splendorem ortus tui*, Ies. LX. 3.

אֶזְרָח, m. *indigena*, quasi *ibi, ubi vivit oriundus*, Levit. XVI. 29. **כַּאֲזָרַח רֵעֲוֹן**, *sicut arbor indigena virens*, Psalm. XXXVII. 35. constr. **וַיִּכְאֲזָרַח הָאָרֶץ**, *et sicut indigena terræ*, Exod. XII. 48.

מִזְרָה, m. *ortus, oriens*, pars mundi orientalis: **לְמִזְרָחָה**, *ad orientem*, Neh. III. 26. constr. **מִזְרַח שָׁמַשׁ**, *ad ortum solis*, Deut. IV. 47.

זָרוּם *inundavit*: præter. **וַיִּזְרוּמָם**, *inundasti eos*, Psal. XC. 5. Pih. præter. **וַיִּזְרוּ מֵיִם עֲבוֹת**, *exundarunt aquas nubes*, Psalm. LXXVII. 18. Cholem est loco Tzere.

זָרוּם, m. *inundatio*, Hab. III. 10.

זָרוּמָה, f. *fluxus*: constr. et cum aff. **וַיִּזְרוּמָת סוּסִים**, *et sicut fluxus equorum fluxus eorum*, Eze:h. XXIII. 20.

זָרַע *seminavit, sevit*: præter.

אִם-זָרַע, *quum sevisset*, Jud. VI. 3.

וַיִּזְרְעוּ הַפְּתִים, *seminarunt tritica*, Jer. XII. 13. Niph. præter. **וַיִּזְרְעֵם**, *seminabimini*, Ezechiel. XXXVI. 9.

וַיִּזְרַע זָרַע, *seretur semine*, Num. V. 28. futur. **וַיִּזְרַע אֶשְׂרֵי יִזְרַע**, *semen sativum, quod seminari solet*, Lev. XI. 37. Pyh. præter. **וַיִּזְרְעוּ**, *etiam non sati sunt*, Ies. XL. 24.

Hiph. particip. **מְזָרְעֵי זָרַע**, *sementans semen*, Genes. I. 11. futur. **כִּי יִזְרַע**, *quum seminificaverit*, Levit. XII. 2.

תִּזְרַע, *quum seminificaverit*, Levit. XII. 2.

זָרַע אַחֵר, m. *semen, sementis*: **וַיִּזְרַע**

semen aliud, Genes. IV. 25. affixo, זרעו-בו, *semen ejus in eo*, Gen. I. 11. plural. cum affix. זרעיקם, *et semina vel sata vestra*, 1 Sam. VIII. 15. Chald. זרע אִנְשָׁא, *semine humano*, Dan. II. 43.

זרע, idem: construct. זרע גד, *sicut semen coriandri*, Num. XI. 7.

זרוע, m. *sativum*, Levit. XI. 37. plural. cum affix. זרועיה, *sata sua*, Ies. LXI. 11.

זרוע, c. sed f. *sæpiùs, brachium, lacertus, armus*, Deut. XXXIII. 20. זרע בשר, *armum coctum*, Num. VI. 19. affix. ונחת זרעו, *et descensum brachii sui*, Ies. XXX. 30. plural. זרעים, *et brachia*, Dan. XI. 31. construct. זרעי ידיו, *brachia manuum ejus*, Genes. XLIX. 24. affix. בין זרעיו, *inter brachia ejus*, 2 Reg. IX. 24. et formâ fœm. זרעות עולם, *brachia æterna*, Deut. XXXIII. 27. affix. ושבבתי את זרעתי, *et conteram brachia ejus*, Ezechiel. XXX. 22.

זרעים, m. p. *legumina*, Dan. I. 12.

זרענים, m. p. idem, Dan. I. 16.

זרוע, f. *brachium*, Jer. XXXII.

21. affix. זרועי, *et brachium meum*, Job. XXXI. 22.

זרע, m. *sementis*: constr. זרע זר, *sementis rivorum*, Ies. XIX. 7.

זרק, *sparsit, aspersit, conspersit, inspersit*: præter. זרק הדם, *et dimidium sanguinis sparsit*, Exod. XXIV. 6. Pyh. לא זרק, *non fuit aspersa*, Num. XIX. 13.

זרק, m. *crater*, quia ex eo aspersiones fiebant: זרק אחד, *crater unus*, Num. VII. 13. plur. זרקים, *quasi crateres*, Zach. XIV. 20. const. זרקי כסף, *crateres argentei*, Num. VII. 84. זרקי יין, *in crateribus vini*, Amos VI. 6. et fœmin. זרקות, *et crateres*, 1 Reg. VII. 40. affix. וזרקתיו, *et crateres ejus*, Exod. XXVII. 3.

זרת, m. *spithama*, mensura digitorum extensorum, continens dimidium cubiti majoris sive sacri, qui constabat sex palmis: unde spithama fuit trium palmorum, sive duodecim digitorum, ut notat Kimchi in libro Radicum: זרת ארכו, *spithama longitudo ejus*, Exod. XXVIII. 16. זרת, *spithamæ unius*, Ez. XLIII. 13.

ח

חבא Hiph. חבא, *abscondit, abdidit, occultavit*, præter. חבאני, *abscondit me*, Ies. XLIX. 2. fœmin. cum duplicata litera fœmin. gen. חבאתה, *abscondit*, Jos. VI. 17. simile vide in פלא, futur. חבאתה, *et occultavi*, 1 Reg. XVIII. 13. Hoph.

præter. חבאתו, *abduntur*, Ies. XLII. 22. Niph. חבא, *abscondi, abscondere se, latitare, delitescere*: præter. חבא, *quia absconderat sese*, Jud. IX. 5. חבאת לברח, *quare abscondisti te fugiendo?* Gen. XXXI. 27. id est, *ut quid clam fugisti?* part.

נְחַבְאִים, *absconditi, latitantes*, Jos. X. 17. infin. נְחַבְהָ לֹא יוּכַל, *latitare non poterit*, Jer. XLIX. 10. cum ה loco א, et characteristicam conjugationis, ג. Pyh. præter. חֲבֵאוּ, *occultantur*, Job. XXIV. 4. Hith. præter. הִתְחַבְאוּ, *absconderant sese*, 1 Sam. XIV. 11. part. מִתְחַבֵּא, *latitans*, 2 Reg. XI. 3.

מִחְבֵּא, masc. *absconsio*: constr.

מִחְבֵּא, Ies. XXXII. 2.

מִחְבֵּאוֹת, m. p. *latibula, latebræ*, 1 Sam. XXIII. 23.

חָבַב *dilexit*, part. חֹבֵב עַמִּים, *diligis populos*, Deuter. XXXIII. 3. infinit. בְּחַבְבִּי, *in diligere me*, id est, *præ dilectione mei*, Job. XXXI. 33. Targum. בְּעֵטְפִי, *in sinu meo*, et sic Vulgata Latina. Sic certe חֹבֵבא vel חֲבֵא sumitur in Jonathane et Targum Hierosol. in legem, pro Hebr. חֵיק, ut Exod. IV. 6, 7. Dicitur ergo sic *sinus*, a חָבַב vel חֲבֵא, quia in eo aliquid recondere solemus.

חָבַב *latitavit, abscondit se*: imperat. fœm. חֲבִי כְמַעַט־רֵנֶע, *latitula quasi exiguo momento*, Ies. XXVI. 20.

חֲבִיוֹן, m. *absconsio*, Hab. III. 4.

מִחְבֵּת, vide infra in חַבַּת.

חָבַט *excussit, decussit*: partic. חֲבֵט חֲטִים, *excutiebat triticum*, Jud. VI. 11. futur. תְּחַבֵּט זֵיתָךְ, *decuties olivas tuas*, Deut. XXIV. 20. Niph. fut. יִחְבֵּט קֶצֶח, *excutitur melanthium sive nigella*, Ies. XXVIII. 27.

חָבַל *pigneratus est, pro pignore, in pignus accepit*: item ex usu Chaldaico, *corruptus, perdidit, destruxit*. Præter. חָבַל לֹא חָבַל, *pignus non pignoretur*, id est, *accipiat*, Ezechiel.

XVIII. 16. חָבַל חָבַלְנוּ לְךָ, *corruptione corrupimus nos tibi*, id est, *omnibus modis corruptè contra te egimus*, ut Hebræi explicant, Nehem. I. 7. partic. נָפַשׁ הוּא הֵבֵל, *animam ipse pignore acciperet*, Deut. XXIV. 6. plural. חֲבָלִים, vide inter nomina.

particip. פַּחֻל, בְּגָדִים חֲבָלִים, *vestes in pignus acceptas*: infin. אִם־חָבֹל.

Si pignerando pigneraberis, i. e. in pignus acceperis, Exod. XXII. 25. imper. חֲבֵלְהוּ, *pignerare eum*, Prov. XX. 16. et Pathach est loco Chirek ex terminatione פֶּעַל. Quidam volunt ex Pihel esse, deficiente Dagesch: at ea significatio in Pihel inusitata est. futur. לֹא אֶחְבֵּל, *non destruam*, Job. XXXIV. 31. Niph. futur. לֹא יִחְבַּל לִי, *corruptetur sibi*, id est, *ipse*, Proverb. XIII. 13. Pih.

חָבַל, *corrumperere, perdere*: item, *parturire, eniti*: præter. וְחָבַל אֶת־יָדֶיךָ, *et perdet opus manuum tuarum*, Eccl. V. 5. חֲבַלְתֶּךָ אִמְךָ, *enixa est te mater tua*, Cant. VIII. 5. part. מִחְבָּלִים כְּרָמוֹת, *corruptentes vineas*, Cant. II. 15. fut. יִחְבַּל־אָנֹכִי, *parturiet vanitatem*, Psalm. VII. 15. Chald. præter. חֲבַלוּנִי, *perdiderunt, læserunt me*, Dan. VI. 23. infinit.

לְחָבֵלָא, *ad destruendum*, Esr. VI. 12. imp. וְחָבַלְהִי, *et perdit eam*, Dan. IV. 20. Pyh. præter. וְיִחְבַּל, *et perdetur*, Ies. X. 27. רוּחִי חָבַלָה, *spiritus meus corruptus est*, Job. XVII. 1. Chald. ex Ithpah. futur. תִּתְחַבֵּל, *destruetur, perdetur*, Dan. II. 44.

חָבַל, m. Chald. *corruptio*, Dan. III. 25. et cum Aleph, חֲבַלָא, *perditio, ruina*, Esr. IV. 22.

חֲבִילוֹהָ, f. Chald. *perditum, cor-*

ruptum, corruptela, lasio, Dan. VI. 23.

חָבֵל, m. *corruptio, perditio*: Mich. II. 10. *funis, funiculus, laqueus*, Job. XVIII. 10. Eccles. XII. 6. בְּחָבֵל, *funis*, Jos. II. 15. metonymicè, *pars, portio hæreditatis*, quæ funiculis mensuris dividebatur, Amos VII. 17. Deut. XXXII. 9. Jos. XVII. 14. *tractus*, Deut. III. 4. Soph. II. 5. et hæc significatione, gen. com. est. *Turba, caterva*, 1 Sam. X. 5. affix. חָבֵלוֹ, *funiculus ejus*, Job. XVIII. 10. חָבֵלָהּ vide in Kal: plurale, חָבֵלִים, *funes*, 2 Sam. VIII. 2. חָבֵלִים נָפְלוּ לִי, *funiculi acciderunt mihi*, Psalm. XVI. 6. id est, *possessiones peculiares*: construct. חָבֵלֵי רָשָׁעִים, *catervæ improborum*, Psal. CXIX. 61. חָבֵלֵי מְנַשָּׁה, *partes Menassis*, Jos. XVII. 5. בְּחָבֵלֵי בּוּץ, *funibus byssinis*, Esth. I. 6. affix. כָּל-חָבֵלָיו, *omnes funes ejus*, Ies. XXXIII. 20.

חָבֵל, m. *dolor gravissimus, tormina*, quæ hominem quasi fune arctissimè constringunt, quomodo et de doloribus parturientium usurpatur, Ies. LXVI. 7. plural. חָבֵלִים, *dolores, tormina*, Ies. XIII. 8. Jerem. XXII. 23. construct. וְחָבֵלֵי-מוֹת, *et dolores mortis*, Psalmus XVIII. 5. חָבֵלֵי יוֹלְדָה, *dolores parturientis*. Hos. XIII. 13. aff. חָבֵלֵיהֶם, *dolores suos*, Job. XXXIX. 6. בְּחָבֵלֵיהֶּם, *in doloribus suis*, Ies. XXVI. 17.

חָבֵל, m. *pignus*, Ezech. XVIII. 12. et XXXIII. 15. foem. חָבֵלָהּ, unde cum aff. חָבֵלְתוֹ, *pignus suum*, Ezech. XVIII. 7.

חָבֵל, m. *malus*, arbor navis à multis funibus ei alligatis sic dictus, Prov. XXIII. 34.

חָבֵל, m. *gubernator nauticus, nauca, nauclerus*. רַב הַחָבֵל, *magister gubernatoris nautici*, id est, *supremus nauclerus, reliquis præfectus*, Jon. I. 6. plur. חָבֵלִים, nomen baculi pastoralis, Zach. XI. 7, 14. de cujus etymologia variant interpretes. כָּל חָבֵלֵי הַיָּם, *omnes gubernatores maris*, id est, *marini*, Ezech. XXVII. 29. aff. חָבֵלֵיהֶּם, *gubernatores nautici tui*, ver. 8.

בְּתַחְבּוּלוֹת, f. p. *solertiæ, consilia industria ac prudentia*, Prov. I. 5. וּבְתַחְבּוּלוֹת, *et prudentibus consiliis*, Prov. XX. 18. aff. בְּתַחְבּוּלוֹתָיו, *prudentibus consiliis suis*, Job. XXXVII. 12.

חֲבִצְלֵת חֲבִיץ, f. *rosa, lilium*, Cant. II. 1. Ies. XXXV. 1. priori loco in Targum redditur, וְרֹדָא, *rosa*, in altero שׁוֹשַׁנֵּיָא, *lilia*. Deinde Hebræum שׁוֹשַׁנִּים, Cant. VI. 1. in Targum redditur וְרֹדֵין, *rosæ*.

חָבַק, *amplexus, amplexatus fuit*: particip. חָבַק אֶת-יָדָיו, *amplectitur, complicat manus suas*, Eccles. IV. 5. foem. חָבַקְתָּ בֶן, *amplexatura es filium*, 2 Reg. IV. 16. infin. עַתְּ לַחְבֹּק, *tempus amplectendi*, Eccles. III. 5. Pih. חָבְקוּ-צוּר, *amplectuntur rupem*, Job. XXIV. 8. infin. מִחָבַק, *ab amplectendo*, Eccles. III. 5.

חָבִיק, m. *amplexus, complicatio*, Prov. VI. 10. חָבֵר, *sociatus, associatus, consociatus, conjunctus fuit*: præter. חָבְרוּ, *sociarunt se ad vallem*, Genes. XIV. 3. part. חֹבְרִים, *socians*.

Hoc in specie dicitur de eo, qui adjurando et incantando serpentes aut alia noxia animali consociat, ut ip-

sorum opera sine noxa utatur, unde *incantans*, redditur. Semper adjunctum habet nomen conjugatum חֶבֶר. Vide illic. fœm. plural. חֶבְרוֹת, *conjuncta*, Exod. XXVI. 3. part. Pahul constr. חֶבֶר עֲצָבִים, *conjunctus idolis*, Hos. IV. 17. Pih. חֶבֶר, *conso-*
ciavit, conjunxit, composuit. præter. חֶבֶר וְיָרִיעוֹת חֶבֶר, *aulæa conjunxit*, Exod. XXXVI. 10. inf. לְחַבֵּר, *ad conjungendum*, Exod. XXXVI. 18. Pyh. præter. וְחֶבֶר, *et jungatur*, Exod. XXVIII. 7. fœm. שְׁחֶבְרָה לָּהּ, *quæ conjuncta est sibi*, Psalm. CXXII. 3. futur. תִּיחַבְּרָה, *an consociaretur tibi*, Psalm. XCIV. 20. pro הִיחַבֵּר עִמָּךְ, *num consociabitur tecum.* Hiph. futur. אֶחַבְּרֶיהָ עֲלֵיכֶם בְּמַלְאִים, *componerem contra vos sermones*, Job. XVI. 4. Hithp. præter. אֶתְחַבֵּר, *consociavit se*, 2 Paral. XX. 35. pro הָתָה ex forma Chaldaica: simile in שָׁלַל. infin. בְּהִתְחַבְּרָה, *cum consociaveris te*, ibid. ver. 37. futur. יִתְחַבְּרוּ, *consociabunt se*, Dan. XI. 6. cum Kametz propter accentum.

חֶבֶר, m. *socius, sodalis, consors*, Prov. XXVIII. 24. aff. יָקִים אֶת חֶבְרֹו, *eriget socium suum*, Eccles. IV. 10. plural. חֶבְרִים, Cant. VIII. 13. construct. חֶבְרֵי נְנָבִים, *socii furum*, Ies. I. 23. aff. חֶבְרֵיו, *socii ejus*, Ies. XLIV. 11. Chald. חֶבְרֵי, *sociis suis*, Dan. II. 17. fœm. חֶבְרַת, *socia*: aff. וְהִיא חֶבְרַתָּהּ, *et ipsa est socia tua*, Malach. II. 14. Chald. plural. מִן חֶבְרַתָּהּ, *præ sociis suis*, Dan. VII. 20.

חֶבֶר, m. idem. plural. חֶבְרִים, *socii*, Job. XL. 30.

חֶבֶר, m. *societas, sodalium, con-*

sociatio, Prov. XXI. 9. *incantatio*: חֶבֶר חֶבֶר, *incantans incantatione*, id est, *utens incantatione, incantator, adjurator incantando*, Deut. XVIII. 11. plural. חֶבֶר חֶבְרוֹים, *incantans incantationibus*, Psalm. LVIII. 6. dicitur ut קִסָּם קְסָמִים, *divinans divinatione vel divinationes*, id est, *utens divinationibus*, Deut. XVIII. 10. aff. בְּעֶצְמַת חֶבְרֵיהָ, *propter multitudinem incantationum tuarum*, Ies. XLVII. 9. Talmudici duplicem faciunt incantationem, magnam, quâ magna animalia; parvam, qua reptilia, serpentes, scorpium incantando consociantur. Hæc faciens dicitur חוּבֵר: Sanhedrin fol. 65. Meminit horum Kimchi in lib. Radicum. fœmin. חֶבְרָה, *sodalitium*, Job. XXXIV. 8. חֶבְרוֹהָ, f. *plaga, tumex, tumor livens*, Exod. XXI. 25. unde Aben Ezra scribit, Ies. I. 6. חֶבְרוֹהָ מִכָּה, *Chabbura est plaga in qua congregatur sanies.* aff. לְחֶבְרַתִּי, *ad tumicem meum*, Gen. IV. 23. plural. חֶבְרוֹת, Prov. XX. 30. aff. חֶבְרוֹתַי, *tumices mei*, Ps. XXXVIII. 6.

וּנְחַבְּרָתוֹ, f. idem: affix. וּנְחַבְּרָתוֹ לָנוּ, *et in tumice ejus fit curatio nobis*, Ies. LIII. 5.

חֶבְרַת, f. *junctura; commissura*, Exod. XXVI. 4. est formæ חֶבְרַת, *obsignatio, cinctura*.

חֶבְרַת, f. p. *liventes maculæ*, Jer. XIII. 23.

חֶבְרַת, f. *consociatio*, Dan. XI. 23. nomen ex conjugatione Hithp. factum, quæ forma Chaldæis et Rabinis frequens est.

חֶבְרַת, f. *junctura, commissura*, Exod. XXVI. 4. aff. מְחַבְּרָתוֹ, *commissuræ ejus*, Exod. XXVIII. 27.

מחברות, f. p. idem, 1 Par. XXII. 3. 2 Par. XXXIV. 11.

חבש *ligavit, alligavit, obligavit: stravit, instravit jumentum, quod fit ligatione cingulorum: accinxit. præterit. וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם, et alligabis eis, Exod. XXIX. 9. part. לֹא אֶחְבֹּשׂה לָא אֶחְבֹּשׂה, non ero obligans scil. vulnera vestra, Ies. III. 7. futur. אֶחְבֹּשׂה לִי, sternam mihi asinum, 2 Sam. XIX. 27. וְאֶחְבֹּשׂה בְּעֵשׂוּ, et accinxit te xylyno, Ezech. XVI. 10. וְיַחְבֹּשׂ, obligaret scil. vulnus, id est, mederetur, medelam faceret, Job. XXXIV. 17. Pih. חָבַשׁ, obligat, Job. XXVIII. 11. part. וּמִחָבֵשׁ לְעֵצְבוֹתָם, et obligat dolores eorum, Psal. CXLVII. 3. Pyh. præter. וְלֹא חָבַשׁוּ, et non alligantur, Ies. I. 6. לֹא חָבַשְׁהָ, non obligabitur, Ezech. XXX. 21.*

חבת *m. p. sarlagines vel cacabi, 1 Par. IX. 31. alii ponunt in חָבָה.*

מחבת f. *sartago, Lev. VI. 14. et VII. 9.*

חגב *m. cicada, Levit. XI. 22. locusta, 2 Paral. VII. 13. Eccles. XII. 5. plur. בְּחַגְבִּים, quasi cicadæ vel locustæ, Num. XIII. 34. Ies. XL. 22.*

חג *festum celebravit, feriatuſ est: tripudiavit, quod hoc diebus festis agerent: catachresticè, titubavit more ebriorum. Præter. וְחַגַּתֶּם אֹתוֹ, et celebrabitis ipsum festum Domino, Exod. XII. 14. particip. חֹמְוִי, multitudo ferians, Psal. XLII. 5. plur. וְחֹגְגִים, et diem festum celebrantes, tripudiantes, 1 Sam. XXX. 16. futur. יִחְגְּוּ בְּשִׁבּוֹר, titubent sicut ebrius, Psal. CVII. 27.*

חג *m. festum, dies festus, festivitas: item sacrificium festi, Exod. XXIII. 18. Psal. CXVIII. 27. affix. וְשִׂמְחֶתָּ בְּחַגְּךָ, et lætaberis in die festo tuo, Deut. XVI. 14. plur. חֲגִים יִגְּפּוּ, sacrificia festi jugulent, Ies. XXIX. 1. vide etiam de eo in נְקָה: aff. חֲגִיכֶם, festivitates vestras, Amos V. 21.*

חנא *m. titubatio: commotio, trepidatio, Ies. XIX. 17. cum א loco ה. Simile in וְשָׁן.*

חנה *m. p. fissuræ: constr. בְּחַנְוֵי הַסַּלַּע, in fissuris petrarum, Cant. II. 14. Jer. XLIX. 16. et ו est loco ה.*

חגור *cinxit, accinxit, accinctus fuit: præter. וְחָגַרְתָּ אֹתָם, et cinges eos, Exod. XXIX. 9. וְחָגְרוּ שַׂקִּים, et accingent saccos vel cilicia, Ezech. VII. 18. fut. וְיִחְגְּרוּ, 2 Sam. XXII. 46. vide infra in חָרַג.*

חגור *m. accinctus: plur. constr. חֲגֹרֵי אֹזוֹר, accincti cingulo, Ezech. XXIII. 15.*

חגור *masc. cingulum, zona: Prov. XXXI. 24. affix. וְעַד-חֲגֹרוֹ, usque ad cingulum suum, 1 Sam. XVIII. 4.*

חגורה *foem. idem, Ies. III. 24. affix. בְּחֲגֹרֶתוֹ, in zona sua, 1 Reg. II. 5. plur. חֲגֹרוֹת, cinctoria, subligacula, Gen. III. 7.*

מחגרת *foem. cinctus, cinctura: וְיִחְגְּרוּ שַׂקִּים, cinctus sacci vel cilicii, Ies. III. 24.*

חדה *Chald. vide in אֶחָד.*

חדר *acui, exacui, acutum esse: præter. וְיִחְדְּרוּ, et acuti erunt, Habac. I. 8. futurum anomalum, וְיִחְדְּרוּ, acuit*

vel *acutur*, Prov. XXVII. 17. quod significatione huc pertinet, at formam habet a הָדָה per apocopam, pro יַחְדָה, Kametz autem est propter pausam. Hoph. præter. foemin. הַחֶרֶב הַיַּחְדָה, *gladius exacutus est*, Ezech. XXI. 14.

וַיִּשֶׂם פִּי בַחֶרֶב, f. *acutum*: חֶדְהָ, et posuit os meum sicut gladium acutum, Ies. XLIX. 2.

חֶדְדִּים, m. p. *acumina*: constr. חֶדְדֵי חֶרֶשׁ, *acumina testæ seu testacea*, Job. XLI. 22.

חָדָה *lætari, gaudere*: Chaldæum propriè est: futur. per apocopam, יַחְדָה, *gavisa fuisset*, Job. III. 6. וַיַּחְדָה, et *lætatus est*, Exod. XVIII. 9. Pih. futur. יַחְדָהּ, *exhilarastum*, Psal. XXI. 7.

חֶדְוָה, f. *lætitia*, 1 Par. XVI. 27. constr. הַדְוֹת יְהוָה, *gaudium Domini*, Neh. VIII. 10. Chald. בְּחֶדְוָה, *cum gaudio*, Esr. VI. 16. בְּחָדָה, vide in אָדָה, vide in אָדָה.

חֶדִי, Chald. *pectus*: affix. חֶדְוֵהּ, *pectus ejus*, Dan. II. 32. est pro Hebræo: חֶדָה, literis ך et ד permutatis.

חָדַל *cessavit, desiit, destitit, abstinuit*: præter. ex duplici terminatione: הַחֶדַל יַחְדָל, *qui destitutus est, desistat*, Ezechiel. III. 27. חָדַל לְסַפֵּר, *desiit numerare*, Gen. XLI. 49. חֶדְלֵי רִגְזוֹ, *cessarunt (à) commotione*, Job. III. 17. imper. חָדַל מִמֶּנִּי, *desiste à nobis*, Exod. XIV. 12. ex Hiph. et Hoph. compositum. præter. הַחֶדַל לִי, *desistere coactus fui*, vel interrogativè, *cogerérne desistere?* Jud. IX. 9.

חָדַל, m. *cessans, desistens, desinens*: מָה חָדַל אָנִי, *quàm desinam esse, quàm parum durement, Psal. XXXIX. 5.* constr. נִבְזָה וַחֶדַל אִישִׁים, *contemptus et desitus virorum*, Ies. LIII. 3. id est, qui minus quàm homo est, qui hominum abjectissimus est, à quo omnes homines cessant.

חָדַל, m. *mundus, tempus, seculum desinens, et instabile*: עַם-יֹשְׁבֵי חָדַל, *cum habitatoribus mundi*, Iesaias XXXVIII. 11. vide חָלַד.

חָדָק, m. *spina*: aut certa spinæ species: בְּמִשְׁכַּת חָדָק, *sicut sepimentum spinæ, id est, spinosum*, Prov. XV. 19. טוֹבִים בְּחָדָק, *optimus eorum quasi spina est*, Mich. VII. 4.

חֶדֶר חֶדֶר, m. *cubiculum, conclave, penetrabile*: חֶדֶר בְּחֶדֶר, *conclave in conclavi, id est, in intimum conclave*, 1 Reg. XX. 30. et XXII. 25. מִן-הַחֶדֶר, *e penetrabili*, Job. XXXVII. 9. scil. *austri*, ut loquitur cap. IX. 9. הַחֶדֶרָה, *in cubiculum*, Jud. XV. 1. cum הַחֶדֶרָה, *locali, vel conclavi suo*, Joël. II. 16. plurale vide in sequenti.

חֶדֶר, m. idem: construct. בְּחֶדֶר מִשְׁכְּבֶךָ, *in conclavi cubilis tui*, 1 Reg. VI. 12. בְּחֶדֶר הַמְקַרָה, *in conclavi æstivo*, Jud. III. 24. plur. quod competit tam huic quàm præcedenti formæ, חֶדְרִים, *penetralia*, Proverb. XXIV. 4. construct. אֶל-חֶדְרֵי-מוֹת, *ad penetralia mortis*, Prov. VII. 27. וַחֶדְרֵי תִימָן, *et penetralia austri*, Job. IX. 9. id est, *sidera in penetralibus austri sita*, quæ sic dicuntur, quia non videntur à septentrionem inhabitantibus, ut Aben Esra explicat: aff. וַחֶדְרֵי הַבְּנִימִים, et con-

clavia interiora ejus, 1 Par. XXVIII. 11.

הַחֲרָת, f. *penetralia petens*, vel *permeans*, Ezech. XXI. 19. *in penetralibus intimis vos persequens et percutiens*, Kimchi in com.

חֲדָשׁ *innovavit, renovavit, instauravit, restauravit*: praet. וְחֲדָשׁוּ עָרָי, et *renovabunt civitates*, Ies. LXI. 4. infin. לְחַדֵּשׁ אֶת־בַּיִת יְהוָה, *ad instaurandum domum Domini*, 2 Par. XXIV. 4. Hithp. futur. תִּתְחַדֵּשׁ, *renovas te*, Psal. CIII. 5.

חָדָשׁ, m. *novus, recens*: מֶלֶךְ חָדָשׁ, *rex novus*, Exod. I. 8. plur. עֲבָתִים, *funibus recentibus*, Jud. XV. 13. foem. וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה, et *terram novam*, Ies. LXV. 17. plur. וְחֲדָשׁוֹת, *et nova ego annuncio*, Ies. XLII. 9. Chald. דִּי־אָע חֲדָת, *lignorum novorum*, Esr. VI. 4. per mutationem usitatam ח in ת.

חֲדָשׁ, m. *novilunium, mensis*, ab innovatione lunæ: חֲדָשׁ יָמִים, *mensium dierum*, Genes. XXIX. 14. per hypallagen pro, *dies mensis unius*, id est, *ensem integrum*: חֲדָשׁ מָחָר, *novilunium est cras*, 1 Sam. XX. 5. et sic 2 Reg. IV. 23. affix. מְדֵי־חֲדָשׁ, *de novilunio in novilunium*, Ies. LXVI. 23. vel *de uno mense in alterum*: plurale, רֵאשׁ חֲדָשִׁים, *principium mensium*, Exod. XII. 2. וּבְחֲדָשִׁים, et *in noviluniis*, Ezech. XLV. 17. constr. לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה, *mensium anni*, Exod. XII. 2. affix. מִסְפַּר־חֲדָשָׁיו, *numerus mensium eius*, Job. XIV. 5.

אֶל־אֶרֶץ, m. *novus, recens*: אֶל־אֶרֶץ חֲדָשָׁה, *ad terram inferiorem recentem*, 2 Sam. XXIV. 6. id est, *recens habitatam vel acquisitam*,

juxta Hebræos. Quibusdam est proprium nomen.

*חֲרָת, Chald. vide in præcedenti radice, in nomine חֲרָשׁ.

חֹב m. *debitor*: חֲבַלְתּוֹ חֹב, *pignus suum debitori restituerit*, Ezech. XVIII. 7. Kimchi in Com. et R. Sal. exponunt substantivè, *pignus debiti*, quod scil. habebat בְּחֹבוֹ, *pro debito suo*. Apud Rabbinos בעַל חֹב, est *creditor, debitor*, pro diverso respectu.

חֹיֵב, *debitorem, reum effecit*: praet. וְחֹיֵבְתָם אֶת־רֹאשִׁי, et *reum efficitis caput meum*, Dan. I. 10. Chaldæis et Rabbinis frequentissimum verbum est. Sic a קוּם dicitur קוּם, *stabilire*.

חֹיֵג *circinare*: praeter. חָק חֹיֵג, *statutum circinavit super superficiem aquarum*, Job. XXVI. 10. id est, *circino terminum aquæ descripsit*.

חֹיֵג, m. *circulus, ambitus*: Ies. XL. 22. וְחֹיֵג שָׁמַיִם, et *ambitum caeli*, Job. XXII. 14.

וּבְמִחוּגָה, foem. *circinus*: וּבְמִחוּגָה יִתְאָרְהוּ, et *circino format illud*, Ies. XLIV. 13.

חֹדֵד *ænigmaticè loqui, ænigma proponere q. ænigmatizare dicas*: praet. הִחֲדִידָה חֲדָתָה, *ænigma istud proposuisti mihi*, Jud. XIV. 16. imp. הוֹד חֲדָה, *propone ænigma*, Ezech. XVII. 2. futur. אֲחֲדִידְנָא לָכֶם, *proponam nunc vobis ænigma*, Jud. XIV. 12.

חֲדָה, f. *ænigma, sermo occultus*, unde *intelligitur res alia*, scribit Kimchi, Ezech. XVII. 2. affix. חֲדָתְךָ, *ænigma tuum*, Jud. XIV. 13. חֲדָתִי, *ænigma meum*, ver. 18. plur. חֲדָדוֹת,

ænigmata, Ps. LXXVIII. 2. בְּחִירֹת, *per ænigmata*, Num. XII. 8. affix. וְחִירֹתָם, *et ænigmata eorum*, Prov. I. 6.

אֶחֱדָן, f. p. Chald. *ænigmata*, Dan. V. 12. cum אַ formativo.

חנה Pih. *indicavit, annunciat*: Chald. usitatum verbum: infin. מִחִנָּה דְעֵי אֶתְכֶם, *indicare sententiam meam vobis*, Job. XXXII. 6. futur. אֶחְנֶה דְעֵי, *indicabo sententiam meam*, ver. 10. cum אַ loco הָ: אֶחְנֶה, *indicabo tibi*, Job. XV. 17. Chald. futur. אֶחְנֶה, *indicabo*, Dan. II. 24. וּפְשָׁרָא נְחֵנָּה, *et interpretationem indicabimus*, ver. 4. דֵּי וְחִנָּהּ, *qui indicare possit eam*, ver. 11. Aphel infin. וְיִכְבֵּל לְהַחְנִי, *possit indicare*, ver. 10. imp. וּפְשָׁרָהּ הַחְנִי, *et interpretationem ejus indicare mihi*, ver. 6. futur. וְתַחְזִין, *indicaveritis*, ibid. נִחְנֶה, *indicabimus*, ver. 7. דֵּי פְשָׁרָהּ תַּחְנִינִי, *quod interpretationem possitis indicare mihi*, ver. 9.

אֶחְנֶה, f. *indicatio*: affix. וְאֶחְנֵי, *et indicationem meam*, Job. XIII. 17. Chald. constr. וְאֶחְנֵי אֶחֱדָן, *et indicatio ænigmatum*, Dan. V. 12.

חִיָּה, חִיָּה, vide in חִיָּה.

חֹז, m. *terminus, portus*: constr. אֶל־מְחֹזֵי הַפָּצִים, *ad terminum voluntatis ipsorum*, Psalm. CVII. 30.

חוח m. *spina*, Job. XXXI. 40. Prov. XXVI. 9. metaphoricè, *hamus, uncus piscatorius*, Job. XL. 21. similem usum vide in סִיר: plural. בְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֹחִים, *sicut lilium inter spinas*, Cant. II. 2. בְּחֹחִים, *in spinis, inter vepres*, 2 Paral. XXXIII. 11. et cum ׀ mobili,

וּבְחֹחִים, *et inter spineta*, 1 Sam. XIII. 6. sic שָׁוִי, שְׁוִי.

חָח, masc. *hamus, uncus, fibula*: חָח, *attulerunt fibulas*, Exod. XXXV. 22. aff. חָחֵי, *hamum meum*, Ies. XXXVII. 29. plur. חָחִים, *hami*, Ezech. XXIX. 4. בְּחָחִים, *uncis*, Ezech. XIX. 4. ubi Chaldæus, שְׁלִשְׁלָן, *catenis*.

חוט m. *filum, funiculus*: חוּט, *filum coccineum, fœniculum fili dibaphi*, Jos. II. 18. וְהַחוּט הַמְּשֻׁלָּשׁ, *et filum triplicatum*, Eccles. IV. 12. אִם־מְחוּט, *si à filo usque ad corrigiam calcei*, Gen. XIV. 23.

אֶחְוֵי, Chald. in Aphel *consuere*: metaphoricè, *conjungere, componere*, quovis modo: futur. וְאֶשְׂפֵּי יְחֻוּ, *et fundamenta ipsa componunt*, Est. IV. 12. cum Kametz sub Iod ad formam Hebraicam, sicut est תִּסְפֵּי, *consumet*, Dan. II. 44. unde mendosè in quibusdam exemplaribus videtur scribi Pathach. In Targum חֻט, est *consuere*, ex defectivorum genere: חֻט, *sartor*: מַחַט, *acus sartoria*, apud Rabbinos.

חול *parturivit, doluit: timuit, contremuit*, atque ita, ut alia verba metus, construitur cum præpos. מִן: item, *mansit, permansit, resedit*, quomodo construitur cum על vel ב. Confunduntur hîc formæ diversorum thematicum, nempe, חול, חָלַל, חָלַל, et יָחַל, unde varia significata concurrunt, quæ accuratè juxta suas radices distinguenda sunt. præ. לֹא חָלַתִּי, *non parturio*, Ies. XXIII. 4. חָלַהּ, *manserunt in ea*, Thren. IV. 6. וְלֹא־חָלַהּ, *et non dolent*, Jerem. V. 3. וְחָלַו מִפְּנֵי, *et contremiscent à facie*

tua, Deut. II. 25. חָלָה לְטוֹב, *dole-*
būt propter bonum, Mich. I. 12. וְחָלָה
 חָרַב, *et residebit gladius in urbibus ejus*,
 Hos. XI. 6. estque acutitonus prop-
 ter Vau hippuch. inf. חוּל פְּתָחוּל, *do-*
lendo dolebit, Ezech. XXX. 16. לְחוּל,
 vide in חָלָל. imper. חוּלִי וְגוֹזִי, *par-*
turi et edito partum, Mich. IV. 10. *a*
facie Domini, חוּלִי הָאָרֶץ, *intreme*
terra, Psalm. CXIV. 7. futur. עַל
 יוֹשְׁעִים, *super caput impiorum*
 וְחוּל, *permanebit*, Jer. XXIII. 19.
 וְנִתְחַל, *ei indolescet*, Jerem. LI. 29.
 וְיָחַל עַל-רֹאשׁ, *maneant super caput*,
 2 Sam. III. 29. פִּיחַ חוּלָל, *genuit*,
peperit, enixa est, parere fecit: meta-
 phoricè, *formavit*, et Deo tribuitur,
 cujus partus sunt res creatæ omnes:
dolere fecit, dolore affecit: item, *so-*
licitè expectavit, et ita construitur
 cum dativo: præter. חוּלָל אֵילוֹת,
enititur cervæ, id est, *cervæ quæque*,
 Job. XXXIX. 4. חוּלָלָה יָדוּ, *forma-*
vit manus ejus, Job. XXVI. 13. par-
 ticip. רַב מְחוּלָל-כָּל, *magister for-*
mat omnia, Prov. XXVI. 10. variant
 Hebræi: מְחוּלָלָךְ, *formatoris tui*,
 Deut. XXXII. 18. fœm. מְחוּלָלָת,
dolore afficiens balænam, Ies.
 LI. 9. futur. תְּחוּלָל גִּשְׁמִים, *parturit*
vel gignit pluviam, Prov. XXV. 23.
 Sic Chaldæus בְּטָנָא, *concipit*, Græci
 ἐξείλεται, *suscitat*. Quidam reddunt,
avertit, fugat, respicientes ad signifi-
 catum vocis derivatæ חֲלִילָה (de
 qua in חָלָל,) cujus meminit Aben
 Esra: יִתְחוּלָל אֶרֶץ, *formasses ter-*
ram, Psalm. XC. 2. וְנִתְחוּלָל לוֹ, *et*
expecta eum, Job. XXXV. 14. Pyh.
 præter. חוּלָלָת, *formatus es*, Job. XV.
 7. particip. מְחוּלָל מִפְּשַׁעֵינוּ, *dolore*
afficitur propter defectiones nos-

tras, Ies. LIII. 5. futur. יִחוּלְלוּ,
reformabuntur, Job. XXVI. 5.
 Hiph. imperat. חִילוּ מִפְּנֵי, *con-*
tremiscite à conspectu ejus, Psalmus
 XCVI. 9. ubi deficit הַ characteristi-
 cum, cui simile fuit in דָּוָג: futu-
 rum יַחִיל מְדַבֵּר, *dolore afficit de-*
sertum, id est, *deserti feras*, Psalmus
 XXIX. 8. vel *parturire facit*, ut se-
 quitur versu sequenti: לִבִּי יַחִיל,
animus meus dolet intra me, Psalm.
 LV. 5. לֹא יַחִיל טִבּוֹ, *non permanet*
bonum ejus, Job. XX. 21. Ab. Esra,
expectat, præstolatur: R. Levi, *pros-*
peratur: טוֹב וְיַחִיל, *bonum est ut*
expectet, Thren. III. 26. ubi וְיַחִיל,
 id est, וְשִׁיחִיל, *ut expectet*, ut R. Sal.
 notat: וְיַחִיל, *timuitque*, 1 Sam.
 XXXI. 3. Hoph. futur. הַיּוֹחַל, *an*
efficeretur ut pariat, Ies. LXVI. 8.
 Hithp. partic. מִתְחוּלָל, *doloribus*
conficit se, Job. XV. 20. וְסַעַר
 מִתְחוּלָל, *et turbo permanens*, Jerem.
 XXIII. 19. imperat. תִּתְחוּלָל לִי, *ex-*
specta eum, Psal. XXXVII. 7. et ge-
 minatis duabus radicalibus literis,
 futur. וְנִתְחַלְחַל, *et dolore affecta*
est, dolens intremuit, Esth. IV. 4.
 חִיל, m. *dolor*, Exod. XV. 14.
 fœm. חוּיָה, idem, Job. VI. 10.
 חוּל, m. *arena*, sic dicta, quòd do-
 lorem et molestiam ambulanti-
 bus afferat: חוּל הַיָּם, *arena maris*, Jer.
 XXXIII. 22.
 חוּלָה, f. *dolorificum*, nomen ad-
 jectivum instar טוֹבָה: unde רָעָה
 חוּלָה, *malum dolorificum, dolorem*
afferens, Eccles. V. 12. קוֹל כְּחוּלָה
vocem quasi parturientis audivi, Jer
 IV. 31.
 חוּלְחָה, fœmin. *dolor vehemens*
cruciatus, Nah. II. 10.
 חוּלָה, f. vide in חוּלָל.

*חום, *nigrum*, vide in radice חמם.

חום *pepercit, misertus fuit*, construitur cum præpos. על, et sæpius adjunctum habet nomen עין, *oculus*. præter. חָסַתְּ עַל-*pepercisti super ricinum*, Jon. IV. 10. לֹא-חָסָה לְעַיְנִי, *non pepercerat tibi oculus*, Ezech. XVI. 5. futur. יִתְחַסַּע עֲלֶיךָ, *et pepercit tibi*, sc. עֵינַי, *oculus meus*, 1 Sam. XXIV. 11.

חוץ *foris, foràs, extra: præter, præterquam: platea, vicus, sic dicta, quòd sint locus exterior respectu ædium: על-פְּנֵי-חוּץ, in superficie plateæ, in plateis*, Job. XVIII. 17. חוּץ מִמֶּנִּי, *præter me, præterquam ego*, Eceles. II. 25. pleonasmum varium admittit: מִן-הַחוּץ, *de foris*; הַחוּץ, *foràs*, Jud. XII. 9. חוּץ, *foràs*, Jud. XIX. 25. מִבְּהַחוּץ, *(de) foris*, Ezech. XLI. 25. אֶל-הַחוּץ, *ad extra, extrinsecus*, ver. 9. בְּהַחוּץ, *(in) foris*, Gen. IX. 22. לַחוּץ, *(ad) foràs*, Psal. XLI. 7. eleganter post se regit: לְאֶל-מַחוּץ לְמַחְנֶה: *(ad de) extra castra*, Lev. IV. 12. מַחוּץ לְעִיר, *extra civitatem*, Gen. XIX. 16. לַחוּץ מִהַחוּמָּה, *extra murum*, 2 Par. XXXII. 5. plur. בְּרֹאשׁ כָּל-הַחוּצוֹת, *in capite omnium platearum*, Ies. LI. 20. aff. בְּחוּצָתָיו, *in plateis ejus*, Ies. XV. 3.

חוץ, *m. exterior, exterius*, Ezech. XLIV. 1. בְּפְנֵימִי וּבְחוּצוֹן, *interno et externo*, Ezech. XLI. 17. fœmin. הַחוּצוֹנָה, *exterius*, Ezech. XL. 17.

חור *albescere, estque propriè* Chaldæum: futur. יִחְוֹרוּ, *albescent, expallescent*, Ies. XXIX. 22.

חור, *m. Chald. album, candidum*, Dan. VII. 9.

חור, *m. albus, candidus*, Esth. I. 6. et VIII. 15. in priori loco quidam intelligunt *aulæ alba, candida*: alii *foraminosa* (אור, *foramen*) *plena foraminibus, perspicua*. Hinc apud Talmudicos: מאי חור רב אמר, *חרי חרי ושמואל אמר מלת לבנה, quid chur? Rabh dixit, foramina, foramina*, id est, *aulæ foraminosa: Samuel autem respondit, esse vocabulum candoris, id est, candida aulæ significare*.

חרי, חרי, חרים, חר, *vide in חרר*.

חוש *festinavit: præterit. חָשׂ, festinavit*, Ies. VIII. 1. חָשׂתִּי, *festinavi, et non tardavi*, Psalm. CXIX. 60. particip. בְּנִשְׂרַח חָשׂ, *sicut aquila festinans vel celer*, Hab. I. 8. imper. חוּשָׂה לְעֵזְרָתִי, *festina ad auxilium meum*, Psal. XXXVIII. 23. futurum irregulare, יִתְחַשֵּׂה, *et festinavit*, Job. XXXI. 5. quasi a חָשָׂה per apocopam. Hiph. יִתְחַשֵּׂה, *præfestinavit, acceleravit, maturavit: præter. יִתְחַשֵּׂה, festinabant*, Jud. XX. 37. fut. אֶחְשֵׂה, *maturabo effugium mihi*, Psalm. LV. 9. אֶחְשֵׂנָה, *accelerabo istud*, Ies. LX. 22.

חוש, *citò, festinè, celeriter*, Psalm. XC. 10.

חשים, *m. p. celeres, festini*, Num. XXXII. 17.

חזה *vidit, intuitus, contemplatus est, aspexit, prospexit, respexit*. Constructur cum accusativo, et præpos. ב: præter. חָזִיתִּיךָ, *videbam te*, Psalm. LXIII. 3. חָזוּ בּוֹ, *viderunt in eo*, id est, *illud*, Job. XXXVI. 25. חָזוּ לָךְ, *vident tibi vanum*, Thren. II. 14. part. אֲשֶׁר-חָזָה, *quam ipse*

videt, Ezech. XII. 27. Sæpè transit in nomen, et dicitur de prophetis, qui חֲזִים, *videntes* dicti sunt, quia Deus per visiones ipsis res futuras et occultas patefaciebat: vide 1 Sam. IX. 9. infin. לַחֲזוֹת בְּנֵעַם, *ut videam amœnitatem*, Psal. XXVII. 4. futur. per apocopam, אֶחֱזוּ, *videbo*, Job. XXIII. 9. pro אֶחֱזוּהוּ et Kametz est propter pausam: בֵּית אֲבָנִים יִחְזוּהוּ, *domum lapidum respicit*, Job. VIII. 17.

חֲזָה, Chald. *vidit*, Dan. IV. 20. די חֲזוֹתָ, *quod vidisti*, ver. 17. די חֲלֵם חֲזִיתָ, *somnium vidi*, ver. 2. די חֲזִיתוֹן, *quod videtis*, Dan. II. 8. part. חֲזִיתָ הָיָה, *videns eras*, Dan. II. 31. plur. חֲזוּן לְגַבְרִיָּא, *aspicientes viros istos*, Dan. III. 27. particip. Pehil, חֲזִיתָ, *suprà quàm visum fuit*, scil. *dignum*, vel *conueniens*, Dan. III. 19. pro חֲזִי sumiturque ut Hebræum חֲזִי, de quo in רָאָה: inf. לְמַחֲזִיא, *videre*, Esr. IV. 14.

חֲזָה, masc. *videns, propheta*, ut in Kal dictum: *provisio*: חֲזָה, *fecimus provisionem, prospeximus, providè egimus*, Ies. XXVIII. 15. Chald. vertit שְׁלָמָא, *pacem*.

חֲזָה, m. *pectus*, Exod. XXIX. 26. constr. חֲזָה הַתְּנוּפָה, *pectus agitatio-nis*, Ex. XXIX. 27. plur. עַל הַחֲזוֹת, *super pectora*, Lev. IX. 20.

חֲזוֹן, masc. *visio*, Ezech. VII. 26. constr. חֲזוֹן, Ies. I. 1.

חֲזוֹן, mascul. *visio*, Ies. XXII. 1. constr. חֲזוֹן לַלַּיְלָה, *visio noctis*, Job. XXXIII. 15. affix. מִחֲזוֹנִי, *a visione sua*, Zach. XIII. 4. plural. חֲזוֹנוֹת, *visiones videbunt*, Joël. III. 1.

חֲזוֹן, Chald. *visio*, Dan. II.

19. חֲזוֹהָ, *aspectus, species ejus*, Dan. VII. 20. בְּחֲזוֹנִי, *in visione mea*, ver. 2. plur. constr. לַלַּיְלָה, *in visionibus noctis*, ver. 7.

חֲזוֹתָ, f. *visio, provisio*, קֶרֶן חֲזוֹתָ, *cornu visionis, id est, conspicuum, illustre et insigne*, Dan. VIII. 5. R. Saadia, *cornu magnum et altum, eminus aspectui patens*: affix. וְחֲזוֹתְכֶם, *provisio vestra*, Ies. XXVIII. 18. ut antea in חֲזוֹהָ.

חֲזוֹתָ, fœm. *visio*, 2 Par. IX. 29. Chald. cum aff. וְחֲזוֹתֶיהָ, *et species, aspectus ejus*, Dan. IV. 8, 17.

מַחֲזוֹהָ, masc. *visio*, Genes. XV. 1. constr. שְׂדֵי יַחֲזוּהָ, *visionem Omnipotentis videt*, Num. XXIV. 4.

מַחֲזוֹהָ, fœm. *aspectus, prospectus, fenestra*, sic dicta, quod per eam prospiciamus, 1 Reg. VII. 5.

חֲזוֹן, m. *fulgetrum, coruscatio, nubes, nubilum*: constr. לַחֲזוֹן, *fulgetro tonitruum*, Job. XXVIII. 26. sic Job. XXXVIII. 25 plur. עֲשֶׂה חֲזוֹיִם, *facit nubes*, Zach. X. 1. juxta R. Sal. inde legitur in Bereschit Rabba sect. 13. quinque nominibus nubes appellatur, אָדָּם,

עָנָן, עָבָן, חֲזוֹן, נֶשֶׁא, עָנָן. Notandum, pravè in Aruch, in voce אָדָּם citari Parascham. 12. Et in Codice Talmudico Taanith, cap. 1. fol. 9. quid sunt חֲזוֹיִם? R. Juda dixit: *nubes cursitantes*. In Targ. חֲזוֹנָא קַלְלִיָּא, *nubes levissima*, Cant. II. 9. Dicitur sic, quia facit חֲזוֹנוֹת, *visiones sive aspectus varios*, ut virides, flavos, aut rubentes, in firmamento, scribitur dicto loco in Beresch. Rabba.

חֲזֹק, *invaluit, prævaluit, validus, fortis fuit, roboratus, confirmatus, obfirmatus fuit*, præf. חֲזֹק הָרָעַב, *in-*

valuerat fames, Gen. XLI. 57. חֲזָקוֹ
 prævaluit ipsi, pro חֲזָק מִפְּנֵי, 2 Par.
 XXVIII. 20. חֲזָקֵתִנִּי, fortior fuisti
 me, Jerem. XX. 7. infin. לְחֻזְקָה, ut
 confirmetur illud, Ezech. XXX. 21.
 imper. חֲזַק וְחֻזַק, confirmare et con-
 firmare, id est, etiam atque etiam con-
 firmare et recolligere, Dan. X. 19.
 Pih. חֲזַק, firmavit, confirmavit, obfir-
 mavit, obduravit, fortificavit, robora-
 vit, restauravit: præt. חֲזַק בְּרִיחֵי,
 confirmat vectes portarum tuarum, Ps.
 CXLVII. 13. חֲזַקוֹ פְּנֵיהֶם, obfir-
 mant facies suas, Jer. V. 3. particip.
 מְחַזְּקֵי אֶת־לֵב, obfirmo cor (*Ægypti-*
tiorum,) Exod. XIV. 17. infin. לְחֻזְקָה
 הַבַּיִת, ad confirmandum sive restau-
 randum domum, 2 Par. XXXIV. 10.
 Hiph. הִחְזִיק, idem, atque ita cum
 accusativo construitur, sed frequen-
 tius est, apprehendit, comprehendit,
 tenuit, detinuit, retinuit, firmiter et
 per vim, et sæpius construitur cum
 præp. ב: præt. לֹא הִחְזִיק לְעַד אָפוֹ,
 non retinet in æternum iram suam,
 Mich. VII. 18. foemin. וְהִחְזִיקָהּ בּוֹ,
 etprehendit eum, Prov. VII. 13. part.
 מִחְזִיק בָּם, vi detinens eos, Exod.
 IX. 2. infin. בַּיּוֹם הַחֲזִיקוּיָי בְּיָדָם,
 in die apprehendere me manum eo-
 rum, Jer. XXXI. 32. quod præter
 morem paroxytonon est, et cum Sægol
 loco Pathach. futur. וְהִחְזִיק־בּוֹ,
 etprehendit eum, 2 Reg. IV. 8. Hith.
 הִתְחַזַּק, firmum vel fortem se exhibuit,
 fortificavit aut confirmavit se,
 confirmatus fuit: præt. לֹא הִתְחַזַּק,
 et non confirmavit se, 2 Par. XIII. 7.
 imper. הִתְחַזְּקוּ וְהִיָּו לְאֲנָשִׁים, con-
 firmate vos et estote viri, 1 Sam. IV.
 9.

חֲזָק, m. invalescens, Exod. XIX.
 19. הִלְךְ וְחֲזָק, vadens et invalescens,

2 Sam. III. 1. id est, pergebat inva-
 lescere.

חֲזָק, m. validus, valens, fortis, ro-
 bustus, vehemens: חֲזָק הוּא מִפְּנֵי,
 fortior est nobis, Numer. XIII. 31.
 plur. חֲזָקִים, Jud. XVIII. 26. const.
 חֲזָקֵי־מִצְחָה, fortes frontis, id est, ob-
 firmata fronte, Ezech. III. 7. foem.
 בְּיַד חֲזָקָה, manu forti, Exod. XIII.
 9.

חֲזָק, m. firmitas: affix. חֲזָקִי, fir-
 mitas mea, Psal. XVIII. 2.

חֲזָק, m. robur, Hag. II. 22. בְּחֲזָק
 יָד, in robore manus, robusta manu,
 Exod. XIII. 14. affix. הֲלֹא בְּחֲזָקֵנוּ,
 nonne robore nostro, Amos VI. 13.
 foem. בְּחֲזָקָה, cum vehementia, id est,
 vehementer, fortiter, violenter, Jud.
 VIII. 1. Ezech. XXXIV. 4.

חֲזָקָה, f. idem: construct. בְּחֲזָקָת
 הַיָּד, secundum robur manus, Ies.
 VIII. 11. aff. וּבְחֲזָקָתוֹ, et in robore
 suo, 2 Par. XXVI. 16.

חֲזִיר, masc. porcus, sus:
 חֲזִיר מִיַּעַר, porcus de sylva, id est,
 sylvestris, Psalm. LXXX. 14. בָּשָׂר
 הַחֲזִיר, carnem porci, Ies. LXV. 4.
 a redeundo ad sordes sic dici vide-
 tur: nam חָזַר, redire, reverti, in
 Targum. Inde illud, sus lota redit
 ad volutabrum cæni, 2 Pet. II. 22
 *חָהָ, vide supra in חוּת.

חָטָא peccare: propriè est er-
 rare vel aberrare a scopo, ut in Hiph.
 videre est, unde et error ipsi tribui-
 tur, Lev. V. 13. et Deus reducit ip-
 sos in viam, Psal. XXV. 8. et redeunt
 in viam, Psal. LI. 15. hinc Kimchi
 pueritiæ tribuit, quando cognitio ho-
 minis adhuc imperfecta est. Ultra
 vigesimum annum, quando peccat
 scienter et contumaciter, tunc dicitur
 חָטָא id est, defectio, vel מָרַד,

rebellio. Construitur cum ב, et ל, praet. מי אשר הטא-לי, *is qui peccaverit mihi vel adversus me*, Exod. XXXII. 33. הַטָּא הַטָּא, *peccatum peccavit*, Thren. I. 8. particip. אֲשֶׁר הַטָּא, *qui peccat*, Eccles. VIII. 12. ubi Sægol est ex forma quiescentium tertiâ radicali ה, ut sæpè hæc duo genera formas inter se permutant. Sic infin. מִתְּוֹ-לִי, *a peccando mihi*, Gen. XX. 6. ubi ן est loco ה, cui simile fuit in הִנֵּה, futur. אַל-תִּתְּוֹ בַיָּלֶד, *ne peccate in puerum istum*, Genes. XLII. 22. Pih. הַטָּא, *mundavit, purgavit à peccato, expiavit*: præter. וְהִטָּא אֶת-הַבַּיִת, *et mundabit domum istam*, Lev. XIV. 52. part. חִבְּהֵן הַמִּחְטֵא, *sacerdos expians*, id est, *expiationis sacrificium offerens*, Levit. VI. 19. futur. אֲנֹכִי אֶחְטֶנָּה, *ego expiabam illud*, id est, *luebam pro illo*, Genes. XXXI. 39. וַיִּחְטָאָהוּ, *et expiavit*, id est, *in expiationis sacrificium obtulit eum*, Levit. IX. 15. Hiph. הִחְטִיא, *peccare fecit vel sivit, ad peccandum induxit*: præter. הִחְטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל, *ad peccandum induxit Israël*, 1 Reg. XIV. 16. et per apocopam הִחְטִי, 2 Reg. XIII. 6. הִחְטִיָּאִם הַטָּאָה, *induxit eos ad peccandum peccato magno*, 2 Reg. XVII. 21. futur. וְלֹא יִחְטָא, *et non sinebat aberrare vel peccare sc. lapidem, dum fundâ eum mitteret*, Jud. XX. 16. quidam intransitivè vertunt, *et non aberrabat*, ex quo loco propria verbi significatio perspicitur. Hithp. fut. יִתְּחַטָּא, *purgaverit se*, Numer. XIX. 13. יִתְּחַטָּאוּ, *purificant se*, Job. XLI. 16. תִּתְּחַטָּאוּ, *purgatote vos*, Num. XXXI. 19.

הַטָּא, (pro הִטָּא) m. *peccatum*,

Deut. XV. 9. aff. בְּחַטָּאוֹ-יָמַת, *in peccato suo mortuus est*, Numer. XXVII. 3. plur. חַטָּאִים גְּדוֹלוֹים, *peccata magna*, Eccles. X. 4. constr. חַטָּאֵי גְּלוּלֵיכֶן, *peccata stercoreorum idolorum vestrorum*, Ezech. XXIII. 49. aff. אֶת-הַטָּאֵי, *peccatu mea*, Gen. XLI. 9.

חַטָּאָה, f. *peccatum*, Ies. V. 18. *sacrificium pro peccato*, Ezech. XLV. 23. מַמְלַכַּת הַחַטָּאָה, *regnum peccati*, Amos IX. 8. Chald. לַחַטָּאָה, *in sacrificium pro peccato*, Esr. VI. 17. per metonymiam. Et contractum in ת, חַטָּאת, Mich. I. 5. חַטָּאת רַבָּץ, *peccatum cubat*, Gen. IV. 7. id est, *pœna peccati*, per metonymiam: const. מִדַּם חַטָּאת, *è sanguine peccati*, id est, *sacrificii pro peccato*, Exod. XXX. 10. חַטָּאת עַמִּי, *peccatum populi mei*, Hos. IV. 8. sic etiam usurpatur quandoque tanquam absolutum, ut, לַחַטָּאת, *pro peccato*, Zach. XIII. 1. aff. עַל-חַטָּאתוֹ, *propter peccatum suum*, Levit. IV. 3. plur. בְּסֵף חַטָּאוֹת, *pecunia pro peccatis*, 2 Reg. XII. 17. const. חַטָּאת, 2 Reg. XIII. 2. aff. עַל-חַטָּאוֹתָיו, *propter peccata sua*, 1 Reg. XVI. 19.

חַטָּאָה, f. *peccatum*, Exod. XXXII. 31. לַחַטָּאָה, *in peccatum*, Psalmus CIX. 7. Chald. plur. mas. וְחַטָּאֵי, *et peccata tua*, Dan. IV. 24.

חַטָּאִים, m. p. *peccatores*, Numer. XXXII. 14. construct. חַטָּאֵי עַמִּי, *peccatores populi mei*, Amos IX. 10.

חַטָּב, *cæcidit, putavit*, et de lignis propriè dicitur, ut חָצַב, *de lapidibus*: particip. מִחַטָּב עֵצִיךָ, *a cæsores lignorum tuorum. Cædente vel putante ligna tua*, Deut. XXIX. 13

plurale, להטבים, *putatoribus istis*, 2 Par. II. 11. constr. הטבו עצים, *putatores lignorum*, Jos. IX. 21. part. præteritum sive Pahul תטבות, *excisorum, segmentorum spondam*, Prov. VII. 16. id est, *segmentatam, tessellatam, affabrè et artificiosè excisam et exsculptam*, juxta Kimchi. inf. לחטב, *ad cædendum ligna*, Deut. XIX. 5. fut. יחטבו מן היערים, *cedent è sylvis*, Ezech. XXXIX. 10. Pyh. particip. בגזיות מחטבות, *sicut anguli, antarii lapides excisi*, Psalm. CXLIV. 12.

*הטה, *triticum*, vide in חנט.

תטם *distulit, protraxit, prolongavit*: futur. אטחם-לך, *differam tibi*, scil. *furorem meum*, Ies. XLVIII. 9. ut Kimchi et Ab. Esra explicant, ut idem sit quod אאריך in præcedenti versus membro. Rabbi Sol. Jarchi: *nares meas obstruam vel obthurabo tibi, ne scil. egrediatur fumus iræ meæ*: deducit à חוטם quod Rabbinis est *nasus, nares, ira*, ut אף Hebraicè. Quidam, *obsignabo*, id est, *concludam, neque exseram iram meam propter laudem meam*. quasi idem sit quod תתם.

תטף *rapuit, diripuit*: præter. וחתפתם לכם, *et rapiatis vobis*, Jud. XXI. 21. infin. לחטף עני, *ad diripiendum pauperem*, Psalm. X. 9.

חטר *m. virga, virgula, baculus*: ויצא חטר, *et prodibit virgula*, Ies. XI. 1. החטר גאונה, *baculus superbiæ*, Prov. XIV. 3.

חיה *vixit, revixit, revaluit*: præter. ויהיה, *et is vivet*, Esth. IV. 11. ויהיית ורבית, *et vivas et crescas vel augearis*, Deut. XXX. 16. quâ phra- si Judæi uti solent in fine suarum

epistolarum, pro eo quod nos dicimus, *vive et vale*. infin. חיו יחיה, *vivendo vivet*, Ezech. XVIII. 28. futurum per apocopam יהי המלך, *vivat rex*, pro יהיה, 1 Samuel. X. 24. Chald. imper. חיי, *vive*, Dan. II. 4. Pih. חיה, *vivere fecit vel sivit, vivificavit, vitæ restituit, vivum, in vita conservavit*: metaphoricè, *restauravit*: præter. ונפשו לא חיה, *et animam suam in vita non conservavit*, Psalm. XXII. 30. futur. יחיה את שאר העיר, *instauravit reliquam civitatis*, 1 Par. XI. 8. הוֹחִיו אֶת־הָאֲבָנִים, *an vivificabunt lapides?* Nehem. III. 34. id est, *redivos statuent*. Hiph. תחיה, idem: præter. תחיה יהיה אתי, *vivum Dominus conservavit me*, Jos. XIV. 10. infin. ירחיה אותם, *servando eos in vita*, Jos. IX. 20. Chald. particip. præsens. יהיה מחיה, *erat vivificans, in vita conservabat*, Dan. V. 19. pro מחייה, et sic R. Saadia per מחיה, explicat.

חיה, f. *vita, vivens, vivum, animans, animal, bestia, fera*: item, *cætus, cæterva*: שרץ נפש חיה, *reptile animæ viventis*, id est, *animatum*, Gen. I. 20. כעת חיה, *secundum hoc tempus vitæ*, Gen. XVIII. 10. id est, hinc post annum: רוח חיה, *spiritus vitæ*, id est, *vitalis*, Ezech. I. 20. חיה רעה, *bestia mala*, Genes. XXXVII. 20. חיה ציד, *venationem feræ*, Levit. XVII. 13. לחיה, *in catervam*, 2 Sam. XXIII. 11. juxta R. Salomonem: at Kimchi in Com. *In villam, vicum, et putat fuisse locum cujus mentio fit*, 1 Sam. XVII. 1. et 1 Chronic. XI. 13. constr. את־חיות הארץ, *bestias terræ*, Gen. I. 25. חנית קנה, *cætervam arundinis*, id est, *arundiferam*, Psalm. LXVIII. 31. חנית ידך, *cæter-*

vam manus tuæ, Ies. LVII. 10. id est, Assyrios, qui tibi ad manum præstod fuerunt: R. Sal. *vitam manus tuæ*, id est, robor: Aben Esra, *vitam manus tuæ*, hoc est, necessaria tibi, ac prosperitate in operibus tuis. Cum ׀ paragogico, חַיִּיתוּ שְׂדֵי, *omnibus bestiis agri*, id est, *agrestibus*, Psalm. CIV. 11, 20. et Ps. LXXIX. 2. cui simile vide in עֵין in nomine מעין, cum affix. חַיִּיתוּ, *caterva sua*, חַיִּיתוּ, *caterva ipsorum*, Ezech. VII. 13. Hebræi, *anima*: plural. חַיִּוֹת, *animantia parva*, Ps. CIV. 25. אַרְבַּע חַיִּוֹת, *quatuor animalium*, Ezech. I. 5.

חַיָּה, f. *viva, vivax, vivida*: Dan. IV. 13. et VII. 5. emph. חַיִּוֹתָא, Dan. IV. 11. constr. חַיִּוֹת בְּרָא, *bestia agri*, ver. 9. plur. חַיִּוֹן רַבְרָבָן, *bestiæ magnæ*, Dan. VII. 3. emph. חַיִּוֹתָא, *ab omnibus bestiis*, ver. 7.

חַיָּה, f. *viva, vivax, vivida*: et *viva esto*, vel *maneant*, Exod. I. 16. formæ, חַיָּה, *languida*: plur. חַיִּוֹת, *vivaces, vividæ*, Exod. I. 19. formæ חַיָּוֹת, *defectæ, detrita*. In singulari forma explicanda, interpretes Hebræi valdè se fatigant, deducendo à חַי, quod à fine crescens, Dagessatum habet, חַיָּה חַיִּים, vide illic.

חַיָּה, f. *vita*: אֶלְמָנוּת חַיָּה, *viduitate vitæ*, 2 Sam. XX. 3. quæ scilicet per totam vitam duret. Quidam libri חַיָּה.

חַיָּה, f. *Chavva, Eva*, nomen uxoris Adami primi, sic dictæ, quòd fuit mater חַי בְּלָא, *omnium hominum viventium*, Genes. III. 20. Quidam Rabbīnorum per lusum deducunt à חַיָּה, *loqui, indicare*, עַל שֵׁם שְׁמֵי חַיָּה, *quod dicitur*

propterea quòd multum loquitur. Inde etiam ista Rabbīnorum sententia, עֶשְׂרֵה קַבִּין שִׂוְחָה יִרְדּוּ לְעוֹלָם תְּשַׁעָה נְטִלוּ נְשִׁים, *decem cabi colloquiorum descenderunt in mundum, et novem istorum abstulerunt mulieres*, mentio ejus in Haskuni, Genes. III. 20. in collectaneis marginalibus.

חַיָּוִת, f. p. *villa*: aff. חַיָּוִתֵיהֶם, *villas ipsorum*, Num. XXXII. 41.

מַחְיָה, f. *victus, sustentatio vitæ, vitalitas*, Esr. IX. 8. constr. מַחְיָת, חַי בְּשֵׁר חַי, *vitalitas carnis vivæ*, Levit. XIII. 10. aff. מַחְיָתָךְ, *victum tuum*, Jud. XVII. 10.

חַי, m. *vivens, vivum*. Per verbum sæpè explicatur *vivere, in vivis esse*, Gen. III. 22. et XI. 12. הַעוֹד אָבִי חַי, *an adhuc pater meus in vivis est?* Gen. XLV. 3. הַבְּשֵׁר הַחַי, *caro viva*, id est, *sana, non putrida aut mortua*, Lev. XIII. 16. בָּאֵר לְחַי, *puteus viventis*, Gen. XVI. 14. est autem illic tanquam proprium nomen: חַיִּי, *viventi, integro et incolumi isti*, 1 Sam. XXV. 6. Desinit etiam in Tzere, quasi formam constructam: ut חַיִּי אָחִיךָ, *et vivat frater tuus*, Lev. XXV. 36. חַיִּי נַפְשִׁיךָ, *vivit anima tua*, 1 Sam. I. 26. quæ asseverandi et jurisjurandi formula est, *ut vivit anima tua, per vitam tuam, quàm vivis*: sic 2 Sam. XIV. 19. item, חַיִּי אֱלֹהֶיךָ, *ut vivit Deus tuus*, Amos VIII. 14. חַיִּי יְהוָה וְחַיִּי נַפְשִׁיךָ, *ut vivit Dominus et vivit anima tua*, 2 Reg. II. 2. ubi notant Hebræi, de vero Deo dici חַי, aliàs חַיִּי, vide 1 Sam. XX. 3. et 1 Sam. XXV. 26. חַיִּים בְּלִבְכֶם, *ut vivatis in vobis*, Deut. IV. 4. מַיִם חַיִּים, *aquæ vivæ*, Num. XIX. 17. foemin. חַיָּה, *quod dicitur*

animam viventem, Genes. I. 21, 24. וְחַיָּה, *et viva sit, viva maneat*, hinc deducunt per varias anomalix rationes, ut Ab. Esra prolixè docet: vide id paulò antè. plural. שְׁתֵּי-צִפְרִים, *duos passeres viventes*, Levit. XIV. 4. vel *duas aviculas*, est enim generis et speciei. Chald. לְחַי, *viventium*, Dan. IV. 31. אֱלֹהֵא חַיָּא, *Dei viventis*, Daniel. VI. 21. plural. emph. מִן-כָּל-חַיָּא, *præ omnibus viventibus*, Daniel. II. 30. absolutum plural. בְּחַיִּין, *in vita*, Dan. VII. 12. constr. לְחַיִּי מַלְכָּא, *pro vita regis*, Esr. VI. 10.

חַיִּים, m. p. *vita*, ut alia ætatum nomina, plurale est, quasi dies vel tempora vitæ dicas: חַיִּים וְחַסֵּד, *vitam et benignitatem*, Job. X. 12. נִשְׁמַת חַיִּים, *halitum vitæ*, Genes. II. 7. et cum ך ad formam Chald.

בְּחַיִּין, *vitæ, in vitam*, Job. XXIV. 22. construct. לְחַיִּי עוֹלָם, *ad vitam æternam*, Dan. XII. 2. aff. שְׁנֵי חַיִּין, *anni vitæ ejus*, Genes. XLVII. 28. חַיִּיכִי, *vitam tuam*, Psal. CIII. 4. cum affix. Chald. pro חַיִּיךָ.

חַיִּל m. *robur, virtus, vires, strenuitas: præmunitio, propugnaculum, antemurale, acies, exercitus, copiæ: opes, facultates, opulentia: אֲנָשִׁי חַיִּל, homines roboris, id est, robusti, strenui*, Genes. XLVII. 6. אִישׁ חַיִּל, *vir potens robore, aut valens facultatibus*, Ruth. II. 1. חַיִּל גָּדוֹל, *copiæ magnæ, exercitus magnus*, Ezech. XXXVII. 10. construct. חַיִּל פְּרָעָה, *exercitus Pharaonis*, Exod. XIV. 28. usurpatur etiam hoc modo tanquam absolutum, בְּחַיִּיל כְּבִד, *cum copiis gravibus, id est, numerosis*, 2 Reg. XVIII. 17. et absque ם interdum,

הַחַיִּל הַזֶּה, *exercitus hujus, copiarum istarum*, Obad. ver. 20. חַמּוֹת וְחַיִּל, *muris et præmunitio*, Ies. XXVI. 1. sic Thren. II. 8. אֲשֶׁר-חַיִּיל יָם, *cujus præmunitio est mare*, Nah. III. 8. aff. וּבְכָל-חַיִּילוֹ, *et in omni exercitu ejus*, Exod. XIV. 17. כָּל-חַיִּילָם, *omnem substantiam, omnes opes eorum*, Gen. XXXIV. 29. בְּחַיִּילָךְ, *in præmunitioe tua*, Psalm. CXXII. 7. Chald. חַיִּל, *robur*, Daniel. III. 20. בְּאֲדָרַע וְחַיִּיל, *cum brachio et robore*: Esr. IV. 23. constr. בְּחַיִּיל שְׁמַיָּא, *in exercitu cæli*, Dan. IV. 32. aff. בְּחַיִּילָהּ, *in copiis ipsius*, Dan. III. 20.

* חַיִּין, *gratia*, vide in חַנּוּן.

חַיִּץ m. *paries luteus: בְּנֵה חַיִּץ, exstruit parietem luteum*, Ezech. XIII. 10. Rabbinis satis usitatum, et in Targum מְחַיִּץ.

חַיִּיק m. *sinus, gremium, אֶל-חַיִּיק, in sinum currus*, 1 Reg. XXII. 35. et defectè, בְּחַיִּיק, *in sinu*, Prov. XXI. 14. מִחַיִּיק, *e sinu*, Prov. XVII. 23. affix. אֶל-חַיִּיקֶךָ, *in sinum tuum*, Exod. IV. 7.

חָבָה *expectavit, præstolatus est: construitur cum הַ part. plur. const. חוֹכְבֵי לוֹ, expectantes eum*, Ies. XXX. 8. חָבָה, idem, et construitur quandoque cum accusativo: præter. חָבָה אֶת-אִיּוֹב, *expectavit Jobum*, Job. XXXII. 4. participiale, לְמַחְבָּה-לוֹ, *præstolanti ipsum*, Ies. LXIV. 4. infin. וּבְחַבְבֵי, *et secundum præstolari, cum præstolantur*, Hos. VI. 9. futur. וְלֹא תִחְבָּה, *neque præstolaberis*, 2 Reg. IX. 3.

חַכְכֵּי, masc. *palatum*, Job. XII. 11. affix. חָכּוּ מִמֶּתְקִים, *palatum*

tum ejus dulcedines, id est, dulcissimum est, Cant. V. 16.

חֲבָה, f. hamus, Ies. XIX. 8. Job. XL. 25.

חֶבֶל, m. rubicundus, Gen. XLIX. 12. Targum, יִסְמָקוֹן, rubicundi erunt.

חֲבֵלִילוֹת, f. rubedo: חֲבֵלִילוֹת, עֵינַיִם, rubedo oculorum, Proverb. XXIII. 29.

חָכֵם sapiens fuit, sapuit: præter. חָכֵם לִבִּי, si sapit animus tuus, Prov. XXIII. 15. fœmin. כִּי חָכְמָה מְאֹד הוֹלֵךְ אֶת־הוֹלֵךְ, ambulans cum sapientibus, fit sapiens, Prov. XIII. 20. Pih. חָכֵם, sapientem reddere, informare. futur. וְיִזְכְּרוּ יְחָכְמִים, et senes ejus sapientes reddit, informat, Psal. CV. 22. וְיַחְכְּמוּנוּ, sapientes nos facit, Job. XXXV. 11. Pyh. part. מְחָכְמִים, peritissimus, sapientissimus, Psalm. LVIII. 6. plural. מְחָכְמִים, apprimè sapientia, Proverb. XXX. 24. Hiph. partic. מְחָכְמִים פְּתִי, sapientiam afferens simplici, Psal. XIX. 8. Hithp. futurum. וְאַל־תִּתְחַכְּבִים יוֹתֵר, ne sapiens sis vel sapere tibi videtur nimium, Eccles. VII. 17. נִתְחַכְּמָה לּוֹ, sapienter geramus nos ipsi, id est, adversus ipsum, Exod. I. 10. astutè illum opprimamus.

חָכֵם, m. sapiens, peritus, Proverb. III. 7. construct. חָכֵם־לֵב, sapiens animo, Prov. X. 8. plur. חָכְמִים, hæ sapientibus, Ies. V. 21. construct. חָכְמֵי־לֵב, sapientes animo, Exod. XXVIII. 3. affix. חָכְמָיו, sapientes ejus, Esther. VI. 13. Chald. חָכְמִין, sapientes, Dan. II. 21. emph. חָכְמֵיָא

ver. 13. construct. חָכְמֵי בָבֶל, sapientes Babyloniae, ver. 12. fœmin. חָכְמָה אִשָּׁה חָכְמָה, mulier sapiens, 2 Sam. XX. 16. plur. חָכְמֹת, ad sapientes, Jer. IX. 17. constr. חָכְמֹת נְשִׂוִים, sapiens quælibet mulierum, Prov. XIV. 1.

חָכְמָה, f. sapientia, Prov. III. 13. constr. אֶת־הַכְּמַת שְׁלֹמֹה, sapientiam Solomonis, 1 Reg. V. 14. affix. אֶת־הַכְּמַתּוֹ, sapientiam ejus, ibid. plur. יִדְבַּר חָכְמֹת, eloquetur sapientias, Psal. XLIX. 4. Chald. שְׁכַלְתָּנוּ, intelligentia ac sapientia, Daniel. V. 11. emphat. חָכְמָתָא, sapientiam et potentiam, Dan. II. 23. const. בְּחָכְמַת אֱלֹהֵיךָ, pro sapientia Dei tui, Esr. VII. 25.

חָכְמוֹנִי, m. Chachmonæus, nomen gentile, 1 Paral. XI. 11. idem etiam appellatus fuit תַּחְכְּמוֹנִי, Tachke-monita, 2 Sam. XXIII. 8. quidam, sapiens, sapientiæ doctor, quasi sit nomen, supremum quendam sapientiæ gradum designans.

חָלָה, spuma: aff. אִשְׁרָר, אִשְׁרָר חָלָה, cujus spuma est in ea, Ezech. XXIV. 6. ubi deficit Mappik: וְחָלָה אֶת־הָהָר, et spuma ejus, ver. 11. R. Sal. scribit: est excrementum, quod educitur ex ore ollæ per ebullitionem, quod vocant אִשְׁרָרָא, escume, id est, spuma, quidam æruginem reddunt. Sic quoque Kimchi explicat.

חָלָב, masc. lac, Exod. III. 8. גְּמוּלֵי מִחָלָב, depulsi à lacte, Ies. XXVIII. 9. constr. חָלָב עֵזִים, lac caprarum, Prov. XXVII. 27. affix. חָלָבֶךָ, lac tuum, Ezech. XXV. 4. חָלָב, m. adeps, pinguedo, optimum

cujusvis rei. אֶת־חֵלֶב הָאָרֶץ, pinguedinem hujus terræ, Gen. XLV. 18. עִם חֵלֶב פָּרוֹם, cum adipe agnorum, Deut. XXXII. 14. עִם חֵלֶב כְּלִיּוֹת, cum adipe renum tritici, ibid. חֶמְטָה, adipem vel pinguedinem olei, חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן, pinguedinem musti et frumenti, id est, opimum oleum, opimum et optimum mustum et frumentum, Num. XVIII. 12. affix. וְאֶת־הַחֵלְבִים, adipem earum, Num. XVIII. 17. plur. וְאֶת־הַחֵלְבִים, et adipes, Levit. IX. 19. aff. מִחֵלְבֵיהֶן, et de adipibus eorum, Genes. IV. 4. id est, pinguissimis, et deest י signum numeri pluralis: possit et singulare esse.

חֵלְבֹן, m. Chælbôn, nomen proprium loci, in Syria, ubi optimum vinum crevit, Kimchi, Ezech. XXVII. 18.

חֵלְבָנָה, f. galbanum, Exod. XXX. 34. resina est vel pinguedo, cujus meminit Plinius lib. 12. cap. 25. in fine: odoris mali, ut à priscis sapientibus Hebræorum traditum in Codice Talmudico כְּרִיתוֹת, kerithuth, cap. I. fol. 6. R. Salomon notat, galbanum odoris tetri fuisse, odoramento aromatico immixtum, ut admonerentur, patienter esse infirmos et peccatores Israëlitis inter pios tolerandos.

חֵלֶד m. ævum, tempus, terra: cessans, instabilis et transiens, quasi cum חֵדָל per literarum transpositionem conveniat: וְזָכַר־אֲנִי מַה־חֵדָל, recordare, ego cujus temporis sim, Psal. LXXXIX. 48. id est, quantum ævum meum sit: כָּל־יֹשְׁבֵי חֵלֶד, omnes habitatores terræ, Psal. XLIX. 2. juxta Chaldæum et R. Salomonem, qui scribit terram sic vocari, quia senescit et fit חֵלְוָה, rubiginosa,

Psal. XXX. 24. nam חֵלֶד, rubiginosum esse vel fieri, apud Rabbinos. aff. וְחֵלְדִי, et tempus meum, Psalm. XXXIX. 6.

חֵלֶד, m. mustela: הַחֵלֶד וְהַעֲבָר, mustela et mus, Levit. XI. 29.

חָלָה ægrotavit, ægrotus, æger, infirmus fuit. præter. כִּי חָלָה, quòd ægrotaret, Ies. XXXIX. 1. partic. fœm. construct. חֹלֶת אֶהְבֶּה אֲנִי, ægra amore ego sum, Cant. II. 5. futur. וַיִּחָלֶה, et ægrotavit, 2 Par. XVI. 12. cum א loco ה, ex forma quiescentium tertiâ: per apocopam, וַיִּחָל, et ægrotavit, 2 Reg. I. 2. pro וַיִּחָלָה. Niph. יִחָלָה, ægritudine, morbo affici, infirmari: præterit. וַיִּחָלֵתִי, et ægritudine affectus fui, Dan. VIII. 27. נִחְלוּ, infirmi fuerint, Jer. XII. 13. part. fœm. נִחְלָה, in die ægræ scil. מַכָּה, plagæ, Ies. XVII. 11. ut Ab. Esra notat, juxta illud, יִחָלָה מַכָּתֶךָ, ægra est plaga tua, Nah. III. 19. item, Jer. XIV. 17. plurale, הַנִּחְלֹת, omnes ægræ, Ezech. XXXIV. 21. Pih. חָלָה, ægrotare fecit, morbo affecit, Deuter. XXIX. 21. infinit. חֹלֹתִי הִיא, infirmare meum illud est, id est, hoc me infirmum reddit, Psal. LXXVII. 11. Aliàs semper jungitur nomini פָּנִים, facies, estque precari, deprecari, obtestari aliquem: præt. חֹלֵתִי פָּנֶיךָ, deprecor faciem tuam, Psal. CXIX. 58. imper. per apocopam חָלֵנָה, deprecare quæso faciem Domini, 1 Reg. XIII. 6. Pyh. præter. חָלֵתָה, infirmatus fuisti, Ies. XIV. 10. Hiph. חָלָה, præter. per apocopam חָלֵתָה, morbo affecit, Iesaias LIII. 10. pro חָלֵתָה, ad formam quiescentium tertiâ radicali א: hæc enim inter se

frequenter commutantur: **הַחֲלִיתִי**, *ægritudine affeci*, Mich. VI. 13. part. fœm. **מִתְחַלָּה לֵב**, *ægrum effecit cor*, Prov. XIII. 12. Hoph. **הַחֲלִיתִי**, *ægrotus factus sum*, 1 Reg. XXII. 34. Hithp. infin. **לְהִתְחַלֵּוֹת**, *ut morbo conflictaretur*, 2 Sam. XIII. 2. imper. per apocopam, **הִתְחַלֵּוּ**, *ægrotum age*, ver. 5. et sic futurum, **וַיִּתְחַלֵּוּ**, *et ægrotum egit*, *ægrotum se simulavit*, ver. 6.

חָלִי, m. *morbus, infirmitas, ægritudo*: **וְחָלִי רַע**, *et infirmitas mala*, Eccles. VI. 2. in pausa, **וַיִּדְוַע חָלִי**, *et expertus morbum*, Ies. LIII. 3. aff. **חָלִי**, *ægritudo ejus*, 1 Reg. XVII. 17. plurale, **וְחָלִים רָעִים**, *et morbos pessimos*, Deuteron. XXVIII. 59. **בְּחָלִים**, *infirmitatibus*, 2 Par. XXI. 15. aff. **חָלֵינוּ**, *morbos nostros*, Ies. LIII. 4.

חָלִי, m. *ornamentum, monile*, Prov. XXV. 12. plurale, **חָלָאִים**, *ornamenta, monilia*, Cant. VII. 1.

חָלָהּ, f. idem: aff. **חָלִיתָהּ**, *monili suo*, Hos. II. 13.

מִחָלָהּ, masc. *morbus, infirmitas*: constr. **בְּמִחָלָהּ מַעֲיָהּ**, *morbo intestinorum tuorum*, 2 Paral. XXI. 15. aff. **מִחָלָהּ**, *ægritudinem ipsius*, Prov. XVIII. 14.

מִחָלָהּ, f. idem, Exod. XXIII. 25. 1 Reg. VIII. 37.

מִחָלָת, *Machalath*, habet formam constructam antecedentis nominis, usurpatur tamen tanquam absolutum in titulo Psalmi LIII. et LXXXVIII. R. Salo. dicit esse instrumentum musicum sic appellatum: Aben Esra putat esse initium alicujus suavissimi carminis tunc decantari soliti: vide etiam in **חָלָל** inter nomina.

מִחָלָיִים, m. p. *morbi*, 2 Paral. XXIV. 25.

תְּחֵלָאִים, m. p. idem: **תְּחֵלָאִים**, *mortibus ægritudinum*, id est, *ægerrimis*, Jer. XVI. 4. constr. **תְּחֵלָאִי רָעַב**, *ægritudines famis*, id est, *ob famem*, Jerem. XIV. 18. aff. **וַיָּאֵת תְּחֵלָאִיהָ**, *et infirmitates ejus*, Deut. XXIX. 21.

חֲלָט Chald. *excidit, præcidit*, unde particip. ex Aphel in Targum, **צוֹרְעָא מְחֲלָטָא**, *lepra exscindens, erodens*, Levit. XIII. 15. in Jonath. Hinc est, *præcisè et propriè aliquid facere, proprium facere, appropriare: præcisè, simpliciter, propriè, absolutè dijudicare, adjudicare, cognoscere, pronunciare*: unde **וַיִּסְאִיבְנִיה וַיְחֲלֹטְנִיה**, *et impurabit eum, et propriabit eum*, Lev. XIII. 11. in Jonathane, id est, *impurum et præcisè, propriè ac simpliciter leprosum pronunciat*. **מְצָרַע** **לְחֲלִיטִין**, *leprosus absolutè: ad præcisiones, præcisè*. Hinc capiendum illud Hebraicè, **וַיִּנְחָשׁוּ וַיִּמְהָרוּ וַיְחֲלֹטוּ הַמְּמַנְוּ**, *et homines isti experiebantur, festinabant et propriabant, an ex ipso esset res ista*, 1 Reg. XX. 33. id est, *festinabant ut experimento cognoscerent et propriè ac præcisè exploarent*. Sæpius non reperitur in Bibliis.

חֲלָךְ, m. *pauper, afflictus*, Psalm. X. 8, 14. Chaldæus in priori vertit **מִסְכְּנֵיָא**, *pauperes*, in altero, **עַנְיָיָהּ**, *afflicti tui*. plurale cum **הַלְּבָאִים**, *pauperes*, Psalm. X. 10. nempe **עַנְיָיָהּ** vel **עַנְיָיָהּ** ut Chaldæus vertit. Si à præcedenti est, tunc redundat Dagesch, et **א** est pro **ה**. Masorethæ legunt divisim **חֲלָךְ בָּאִים** et idèò **ב** Dagessatum est. Est au-

tem *חל כפאים*, *turba attritorum*. Nam à *כפאה* dicitur *הכפאה*, *attrivit*, *נכפאה*, *attritus fuit*. Inde *כפאה*, *attritus*, *pauper*, instar *בפלה*, unde *בפלים*. Sic et singulare possit esse quasi *חל כפאה*, *viribus attritus*.

חלל *perforari, perfodi, confodi: vulnerari, saucium fieri: tripudiare, sallare*, præt. *חללתי*, *et cor meum saucium est*, Psalm. CIX. 22. part. *חללים*, *et cantantes æquè ac tripudiantes*, Psalm. LXXXVII. 7. infin. *לחולל*, *ad saltandum*, Jud. XXI. 21. et Schurek est loco Cholem, cui simile vide in *בפרר* et infra in *חזקק*. Hinc etiam juxta quosdam, *חללתי*, *vulnerari meum, confodi meum*, id est, lethale vulnus meum est, Psalm. LXXXVII. 11. et *חללות* est irregulare sicut *חללות* eodem Psalmo ver. 10. à *חלל*. Niph. suum significatum habet à *חלל*. unde illi subjectum. *חללתי* vel *חללתי*, *profanare, confodere: tibicinare, tibiis canere: saltare*: præt. *חללתי*, *profanat fœdus suum*, Psalm. LV. 21. particip. *חללתי*, *in manu confodientis te*, Ezech. XXVIII. 9. plur. *חללתי*, *tibicinantes tibiis*, 1 Reg. I. 40. fœmininum alterius formæ, *חללות*, *ex saltantibus*, Jud. XXI. 23. Aliàs semper in hac conjugatione est *profanare*. Pyh. particip. *חללתי*, *quod profanatum est*, Ezechiel. XXXVI. 23. plurale, *חללתי*, *confossi gladio*, Ezech. XXXII. 26. Niph. præt. *חללתי*, *quum profanatur*, Ezech. XXV. 3. infinit. *לחללתי*, *ut non profanaretur*, Ezech. XX. 9. in Tzere loco Pathach: *לחללתי*, *ad profanandum*

se, Levit. XXI. 4. futur. *חללתי*, *et profanor*, Ezech. XXII. 26. Hiph. *חללתי*, *incipere*, et bis, *profanare*: præterit. *חללתי*, *quum cœpisset*, Genes. VI. 1. futurum, *חללתי*, *profanabo*, Ezech. XXXIX. 7. *לחללתי*, *non profanabit*, Num. XXX. 3. cum Pathach, ad differentiam alterius significationis, ut *חללתי*, *incipiam dare*, Deut. II. 25. Hoph. præter. *חללתי*, *tunc cœptum est*, Genes. IV. 26.

חלל, m. *profanum, commune*: *חללתי*, *panis profanus, vel communis*, 1 Sam. XXI. 4. *חללתי*, *inter sacrum et profanum*, Levit. X. 10.

חללתי, m. *confossus*; Deuter. XXI. 1. *profanus*, Ezech. XXI. 19. constr. *בחללתי*, *in confossum gladio*, Num. XIX. 16. plur. *חללתי*, *et sanguinem confossum*, Numer. XXIII. 24. const. *חללתי*, *confossi gladio, quàm confossi fame*, Thren. IV. 9. aff. *מכאוב*, *dolorem confossum tuorum*, Psalm. LXIX. 27. fœmin. *חללתי*, *mulierem meretricem et profanam*, Lev. XXI. 7.

חללתי, m. *tibia, fistula*, sic dicta quòd perforata et concava sit, unde et *חללתי* Rabbiniis *concauum* est: *חללתי*, *timpanum et tibia*, Ies. V. 12. plural. *בחללתי*, *tanquam tibiæ*, Jer. XLVIII. 36.

חללתי, *absit, vox abominantis aliquid tanquam profanum*: *חללתי*, *absit tibi*, Genes. XVIII. 25. *חללתי*, *absit à servis tuis*, Genes. XLIV. 7.

חללתי, f. *placenta*, *κόλλυρα* vel *κόλλυρα*

λυσις, Numer. XV. 20. constructum, וַחֲלַת לֶחֶם, et collyram panis, Levit. VIII. 26. plurale, וַחֲלוֹת מִצֵּת, et placentæ azymæ sive infermentatæ, Levit. II. 4.

חלון, c. fenestra, Genes. VIII. 6. sic dicta, quòd sit quasi foramen vel perforatio parietis: plural. חֲלוֹנִים, et fenestræ, Ezech. XL. 25. et irregulariter חֲלוֹנֵי pro eodem, Jerem. XXII. 14. cui simile vide infrâ in חֲרַר in nomine חֲרַר. constr. חֲלוֹנֵי, quod tamen pro absoluto חֲלוֹנִים ponitur, 1 Reg. VI. 4. aff. בְּחֲלוֹנֵינוּ, per fenestras nostras, Jer. VI. 21. et forma fœm. חֲלוֹנוֹת, Ezech. XL. 29.

חול, m. chorus, Psalm. CXLIX. 3. construct. בְּמִחֹל מְשֻׁחָקִים, cum choro ludentium, Jer. XXXI. 4. affix. מְחֹלָנוּ, chorus noster, Thren. V. 15. fœm. מְחֹלָה unde const. בְּמִחֹלֹת, Cant. VII. 1. plural. וּמִחֹלֹת, et choros, Exod. XXXII. 19. ובְּמִחֹלֹת, et cum choris, Exod. XV. 20.

מְחֹלוֹת, f. p. fossæ, cavernæ, Ies. II. 19.

מחלת, f. Machalath, Psal. LIII. 1. in titulo. Quidam volunt esse generale nomen instrumentorum musicorum, quæ excavata et perforata sunt, ac inflari solent, et dicuntur pneumatica, ut tibiæ, tubæ, buccinæ. Vide etiam in חֲלָה inter nomina. Eodem modo ab hac radice deducunt בְּחִילוֹת, pro בְּחִלּוֹת, sensu eodem. At forma grammatica repugnat: vide in בְּחָל.

חֲתָחָה, f. initium, principium, Gen. XIII. 3. construct. בְּתִחְלַת חֲכָמָה, principium sapientiæ, Prov. IX. 10.

חלם, somnare, et ex Chaldaica significatione, convalescere, reval-

cere, aurescere, vel pinguescere: præter. חֲלַמְתִּי חֲלוֹם, somniavi somnium, Genes. XXXVII. 9. futurum, וַיִּחְלְמוּ חֲלוֹם, et somniarunt somnium, Genes. XL. 5. וַיִּחְלְמוּ בְּגֵיהֶם, revallescant nati earum, Job. XXXIX. 4. Hiph. particip. plural. אֲשֶׁר אַתֶּם מְחַלְמִים, quæ vos facitis vel curatis somniari, Jerem. XXIX. 8. et est irregularare, pro מְחַלְמִים, cui simile vide in עָזַר. futurum, וַתִּחְלַמְנִי, et revallescere facies me, Ies. XXXVIII. 16. id est, sanabis, quâ significatione apud Syros frequens, et אֲתַחֲלֵם, sanari, in N. T. obvium.

חלום, m. somnium: aff. וַאֲרָא בְּחֻלְמוֹי, et vidi in somnio meo, Gen. XLI. 22. plural. חֲלוֹמוֹת, et cum aff. בְּחֻלְמוֹתַם, somniis suis, Jerem. XXIII. 27.

חלם, m. Chald. somnium: חֲלַם חֲזִית, somnium vidi, Dan. IV. 2. emph. בְּפֶשֶׁר חֲלָמָא, interpretationem somnii, ver. 3. aff. חֲזִיוֵי חֲלָמֵי, visiones somnii, Dan. IV. 6. plur. חֲלָמִין, etc.

בְּרִיר חֲלָמוֹת, f. vitellus: חֲלָמוֹת, in albumine vitelli, Job. VI. 6.

אֲחֻלְמָה, fœm. amethystus, Exod. XXVIII. 19. lapis pretiosus est, sic dictus, quod gestantibus somnia inducit, scribit Aben Esra.

חלמיש, m. silex, petra durissima: quandoque nomen rupis, ad auxesin adjunctum sibi habet: חֲלָמִישׁ, petram durissimam in fontem aquarum, Psalm. CXIV. 8. מַצְוֵר הַחֲלָמִישׁ, e rupe petræ, id est, durissimâ, Deut. VIII. 15. et forma constructa, מִחֲלָמִישׁ צוּר, de petra rupis, Deut. XXXII. 13.

חלה *mutavit; mutatus, innovatus fuit: præterit, transivit, pertransivit, permeavit: excidit, conscidit: præter. מטר חלה, pluvia præterit, Cant. II. 11. וחלה רנתו, et pertransivit tempora ejus, Jud. V. 26. sc. paxillo, vel pertransire fecit paxillum per tempora ejus, ut Kimchi in Com. explicat, et similiter paraphrastes Chaldæus. Futurum, וחלה, excindet, concidet, Ies. II. 18. Chald. וחלה, præteribunt, Dan. IV. 13. ex Pih. futurum, וחלה שמלתו, et mutavit vestes suas, 2 Sam. XII. 20. Hiph. præter. וחלה את משפתי, et mutavit mercedem meam, Genes. XXXI. 7. imper. וחלהו שמלתיכם, et mutate vestimenta vestra, Genes. XXXV. 3. futurum, עוד וחלה, adhuc innovabit, scilicet ramos suos, hoc est, repullulabit, Job. XIV. 7. aut intransitivè, innovabit se, innovabitur: וחלה בידו תחלה, arcus meus in manu mea innovabit se, Job. XXIX. 20.*

חלה, *pro, vice, notat unius rei pro altera commutationem חלה עבדתם, pro ministerio ipsorum, Num. XVIII. 21.*

חלה, *m. transitus: חלה בני חלה, omnium filiorum transitus, Proverb. XXXI. 8. sive excisionis, qui è vita excindi debent et morti adjudicantur, sive omnium mortalium, quorum vita levis transitus est ad mortem.*

חלה, *f. mutatio, immutatio, vicissitudo: aff. חלה פתי, donec veniat immutatio mei, Job. XIV. 14. R. Levi, פרתתי, excisio mei, id est, מיתתי, mors mea, ut A. Esra habet: plural. חלופות, mutationes, Ps. LV. 20. חלופות, mutationibus, 1 Reg. V. 14. id est, permutatim, alternatim, per vices: חלפות שמלות, mu-*

tationes vel mutatoria vestium, Gen. XLV. 22. id est, alias, novas et recentes, et sic quoque, Jud. XIV. 19.

מחלפים, *m. p. cultri mactatorii, ab incidendo dicti, juxta Kimchium, Esr. I. 9.*

מחלפות, *f. p. cincinni, Jud. XVI. 13. sic dicti, scribit Kimchi, quia facile mutantur, et citò albescunt.*

חליץ *exiit, extraxit: eruit, liberavit, expedit, et semel intransitivè, eruit, subtraxit se: præter. חליץ מהם, eruit, subtraxit se ab eis, Hos. V. 6. חליצו שד, extrahunt mammas, Thren. IV. 3. particip. חליץ, expeditus, Num. XXXII. 21. חלהו, חליצו, expeditus ad militiam, 1 Par. XII. 23. const. חליץ צבא, expeditus militiæ, Numer. XXXII. 27. חליץ חצעל, exutus calceo, Deuter. XXV. 10. futur. ונעלה תחלוץ, et calceum tuum exues, Ies. XX. 2. Niph. חליץ, liberari, expediri, expeditum esse: præter. מצרה וחליץ, ab angustia liberatur, Prov. XI. 8. imp. חליצו מאתכם, expediti estote ex vobis, Num. XXXI. 3. id est, expediant se, vel expedite ex vobis. Pih. חליץ, liberavit, eruit, eripuit: præter. חליץ את האבנים, eruit lapides, Lev. XIV. 43. imper. חליצה נפשי, erue animam meam Psalm. VI. 5. Hiph. futur. ונעצמתי וחליץ, et ossa tua expedita reddet, Ies. LVIII. 11.*

חליצה, *fœmin. extractio, exuvias: aff. חליצתו, extractionem ejus, 2 Sam. II. 21. id est, exuvias: plur. cum affix. חליצותם, exuvias eorum, Jud. XIV. 19.*

חלצים, *m. p. lumbi, sic dicti, quòd circa eos expediamur et accingamur ad militiam, Ies. XXXII. 11. affix.*

אזור הַלְצָיו, *cingulum lumborum ejus*,
Ies. V. 27.

מִחֲלָצוֹת, f. p. *mutatoriae vestes*,
vestimenta festiva et splendida, quo-
rum diebus sacris ac festis usus est,
Zach. III. 4. Ies. III. 22.

חָלַק *partitus, impertitus est*,
distribuit, divisit, dispertivit, et semel,
laeve, molle esse: ut, חָלַקוּ, *laevia vel*
mollia sunt, id est, blanda, Psal. LV.
22. אֶת־נַחֲלָתָם, *diviserunt*
hæreditatem vel possessionem eorum,
Jos. XVIII. 2. Niph. futur. וְחָלַק
אֶת־הָאָרֶץ, *dividetur terra*, Numer.
XXVI. 55. וַיַּחֲלֵק עָלֵיהֶם, *et distri-*
buit se contra eos, Gen. XIV. 15. id
est, distributis suis copiis irruit in
eos. Pih. præterit. אֶת־אֲרָצֵי חָלְקוּ,
et terram meam distribuerunt, partiti
sunt, Joël. III. 2. Pyh. præter. וְחָלַק
וְשָׁלַלָּהּ, *et dividetur spoliū tuum*,
Zach. XIV. 1. futur. בַּחֲבֵל תִּחְלַק,
funiculo dividetur, Amos VII. 17.
Hiph. הִחְלִיק, *emollivit, lævigavit*;
blanditus fuit: præter. הִחְלִיק אֵלָיו,
blanditur ad se, id est, sibi, Psalm.
XXXVI. 3. אֲמַרְיָהּ הִחְלִיקָהּ, *dicta*
sua emollit, dictis suis blanditur, Prov.
II. 16. particip. מִחְלִיק בְּפַיִשׁ, *lævi-*
gans, expoliens malleo, Ies. XLI. 7.
quam qui lenificat sive
blanditur linguā, Prov. XXVIII. 23.
infin. intransitivè, לִחְלֹק מִשָּׁם,
ut divideret se inde, Jer. XXXVII. 12.
id est, leniter et placide se subduce-
ret, præ metu populi, juxta Kim-
chium: Chaldæus, *ad dividendam*
hæreditatem suam ab eis. Hithp.
הִתְחַלְקוּ אוֹתָהּ, *partientur eam sibi*,
vel ut Kimchi in Com. notat, *partien-*
tur se (in) ea, Jos. XVIII. 5. nam
conjugatio hæc semper intransitiva
est.

חָלַק, masc. *pars, portio, possessio*:
חָלַק בְּחָלַק, *partem sicut partem*, id
est, partes æquales, Deut. XVIII. 8.
affix. חָלְקֵי יְהוָה, *portio mea Domi-*
nus, Psalm. LXXIII. 26. plural.
חָלְקִים, *partes*, Jos. XVIII. 5. Chald.
חָלַק, *portio*, Esr. IV. 16. aff. חָלְקָהּ,
pars ejus, Dan. IV. 12.

חָלָק, masc. *lævis, mollis, glaber*:
blandus, blandiens: אִישׁ חָלַק, *vir læ-*
vis, glaber, Genes. XXVII. 11. וְפָהּ
חָלַק, *et os molle*, id est, blandum,
Prov. XXVI. 28.

חָלְקָהּ, fœm. *pars, portio, lævitas*,
blandities: חָלְקָהּ אַחַת, *portio una*,
Amos IV. 7. construct. וְעַל־חָלְקַת
צִנְאוֹרָיו, *et super lævitatē seu gla-*
britiē colli ejus, Genes. XXVII. 16.
affix. אֶת־חָלְקַתִּי, *portionem meam*,
Jer. XII. 10. plur. חָלְקוֹת, *blandi-*
tiæ, blanda, Ies. XXX. 10. et cum
Dagesch, בְּחָלְקוֹת, *cum blanditiis*,
Dan. XI. 32.

חָלְקָהּ, fœm. *partitio*: construct.
חָלְקַת בַּיִת אֶב, *partitio domus pa-*
ternæ, 2 Par. XXXV. 5.

חָלְקִים, m. p. *læves*: construct.
חָלְקֵי אֲבָנִים, *læves lapidum*, id est,
læves lapides, 1 Sam. XVII. 40.

חָלְקִים, m. p. *lævitates*: constr.
בְּחָלְקֵי־נַחַל, *inter lævitates torrentis*,
Ies. LVII. 6. id est, lapides læves.

חָלְקוֹת, f. p. *lubricitates, blan-*
ditia, Psalm. XXXV. 6. Dan. XI.
21, 34.

מִחְלֻקָּת, f. *partitio, distributio*,
divisio: affixum, מִחְלְקָתוֹ, *distrib-*
utio ejus, 1 Par. XXVII. 4. plurale,
מִחְלְקוֹת, *distributiones*, 1 Par. XXVI.
19. aff. עַל מִחְלְקוֹתָם, *per distribu-*
tiones suas, 2 Par. XXXI. 2. Chald.

בְּמִחְלָקָתָהֶן, *in distributionibus suis*,
Esr. VI. 18.

חֲלֵשׁ *debilitavit, debilis vel debilitatus fuit*: part. חֲלֵשׁ עַל-גְּוִיִּים, *debilis es supra gentes*, Ies. XIV. 12. futur. וַיִּחְלֶשׁ, *et debilitatur*, Job. XIV. 10. et activum, וַיִּחְלֶשׁ, *et debilitavit, debilem reddidit, fregit*, Ex. XVII. 13.

חֲלֵשׁ, *debilis*, Joël. IV. 10.

חֲלוּשָׁה, *f. debilitas*, Ex. XXXII. 18.

חֲמָא *f. butyrum*, Gen. XVIII. 8. construct. חֲמָאֵת בְּקָר, *butyrum armenti*, Deut. XXXII. 14. Hinc contractum, בְּחֲמָה, *in vel cum butyro*, Job. XXIX. 6. pro בְּחֲמָהּ.

מְחֲמָאוֹת, *f. p. butyrina, scil. verba, id est, mollia, blanda*, Psalm. LV. 22. et מ primum est formativum, ut R. Salomon scribit. Kimchi in lib. Rad. putat esse præpositionem, pro מִחְמָאוֹת, *præ butyris, cui formæ punctatio repugnat*.

חָמַד *desideravit, concupivit*: præter. חָמְדוּ לָהֶם, *desiderant sibi*, Prov. I. 22. Niph. particip. אוֹצֵר, *thesaurus desideratissimus*, Prov. XXI. 20. plural. הַנְּחָמְדִים, *desideratissima magis quam aurum*, Psalm. XIX. 11. Pih. præter. חָמְדָתִי, *summè desideravi*, Cant. II. 3.

חָמַד, *m. desiderium*: בְּחֹרֵי חָמַד, *juvenes desiderii, id est, desideratissimi*, Ezech. XXIII. 6.

חָמוּד, *m. desiderabile, res desiderabilis*: aff. חָמוּדוֹ, *desiderabile ejus*, Psalm. XXXIX. 12. בְּחָמוּדוֹ, *cum re desiderabili sua*, Job. XX. 20. plural. וַחְמוּדֵיהֶם, *et desiderabilia*

eorum, Ies. XLIV. 9. fœm. חָמוּדוֹת, *desiderabilia*, Esr. VIII. 27. כּוֹ אֶתְהָ, *nam desideria tu es*, Dan. IX. 23. pro vir desideriorum, ut plenè dicitur, Dan. X. 11. id est, omnium desiderabilium virorum desideratissimus.

חָמְדָה, *f. idem*: אֶרֶץ חָמְדָה, *terram desiderii, id est, desideratam*, Ies. III. 19. constr. חָמְדַת כָּל-הַגּוֹיִם, *desiderium omnium gentium*, Hag. II. 7. aff. חָלַקְתָּ חָמְדֵי, *partem desiderii mei*, Jer. XII. 10.

מְחָמַד, *m. desiderium*, 1 Reg. XX. 6. plur. כָּלוּ מְחָמְדִים, *totus ipse est desideria, id est, desideratissimus*, Cant. V. 16. constr. מְחָמְדֵי גִטָּנִים, *desideria uteri ipsorum, id est, liberos desideratissimos*, Hos. IX. 16. affix. מְחָמְדֵי, *desideria mea*, Joël. IV. 5. id est, desideratissima quæque.

מְחָמוּדִים, *m. p. idem*: affix. מְחָמוּדֵיהָ, *res desiderabiles suas*, Thren. I. 7.

חָמָה *m. socer, et est ut ab אָבָה* aff. אֶל-חָמִיהָ, *ad socerum suum*, Gen. XXXVIII. 25.

חָמוֹת, *f. socrus*: aff. חָמוֹתָהּ, *socrus ejus*, Ruth. II. 19.

חֹמָה, *f. murus*, Levit. XXV. 30. constr. לְחֹמַת נְהֹשֶׁת, *in murum æneum*, Jerem. XV. 20. aff. חֹמֹתָהּ, *ad murum ejus*, Nah. II. 5. plural. חֹמוֹת, *muri*, Ies. XXVI. 1. aff. חֲמֹתֶיךָ, *muros tuos*, Deut. XXVIII. 52. duale, בֵּין חֲמֹתַיִם, *inter muros duos*, Ies. XXII. 11.

חָמַט חָמַט, *m. limax, testudo, aliis est lacerta, aliis aliud*, Levit. XI. 30.

חָמַל *pepercit, clementiâ usus*

fuit: construitur cum על et אָל: præterit. חָמַל עַל-עַמּוֹ, *clementiâ usus erga populum suum*, 2 Paral. XXXVI. 15. infinit. לְחַמְלָה עָלַיָּהּ, *clementiâ utendo erga te*, Ezech. XVI. 5. cum הַ paragogico. Potest et nomen esse: nomina enim verbalia sæpè suorum verborum structuram imitantur. Simile vide in חָמַץ fut. אִישׁ אֶל-אָחִיו לֹא יִחְמְלוּ, *quisque in fratrem suum non utetur clementiâ*, Ies. IX. 19.

חָמַח, f. *clementia*, quasi ignoscenciam vel parsionem dicas: construct. בְּחַמְחַת יְהוָה עָלַי, *propter clementiam Domini erga eum*, Genes. XIX. 16. propterea quòd clementiâ uteretur Dominus erga eum: affix. וּבְחַמְחַתוֹ, *et clementiâ suâ*, Iesaias LXIII. 9.

מַחְמַל, m. *indulgentia*, Ezechiel. XXIV. 21.

חָמַח, *calefactus fuit, caluit, concaluit, incaluit*: quandoque constructur cum ל vel dativo: præter. וַחֶם הַשֶּׁמֶשׁ, *et quum incalesceret sol*, Exod. XVI. 21. וַחֶם לָהֶם, *calescit illis*, Eccles. IV. 11. et sic 1 Reg. I. 2. infin. לְחַמְחֵם, *ad calescendum*, Ies. XLVII. 14. pro לְחַמְחֵם, et Kametz est propter pausam. Niph. partic. הַנְּחַמְחִים, *qui incalescunt*, Ies. LVII. 5. futur. וּלְאַחַד אִיָּהּ יִחַם, *et uni quomodo incalescet?* Eccles. IV. 11. Pih. futur. תַּחְמִיחַ, *calefaciet*, Job. XXXIX. 14. Hithp. futur. יִתְחַמְחֵם, *calefactus fuerit*, Job. XXXI. 20.

חָם, m. *calidus*, Jos. IX. 12. plur. בְּגָדֶיךָ חֲמוּם, *vestimenta tua calida*, Job. XXXVII. 17.

חָם, m. *calor, æstus*: וַיִּקַּר וַחֶם, *frigusque et æstus*, Gen. VIII. 22.

affix. בְּחֶמּוֹ, *in calore ejus*, Job. VI. 17.

חֹם, m. *fuscum*, quasi ex calore adustum, Gen. XXX. 32.

חֶמֶה, f. *calor, sol*, à calefaciendo, Job. XXX. 28. aff. מִחֶמְתּוֹ, *a calore ejus*, Psal. XIX. 7.

חֲמָנִים, m. p. *subdiales statuæ*, quasi solares vel soli expositæ, Ies. XXVII. 9. aff. חֲמָנִיכֶם, *subdiales statuas vestras*, Levit. XXVI. 30. ubi R. Salomon: idola erant, quæ ponebant super tecta, et quia soli erant exposita, appellabant ea חֲמָנִים: et Ab. Esra: בְּתוּם, *domus*, vel *sacella* erant facta ad cultum solis.

חָמַס, *abstulit, abripuit violenter, violentiâ usus fuit, violentiam, vim fecit, injuriâ affecit*: præter. חָמַס תּוֹרָתִי, *vim faciunt legi meæ*, vel, *injuriâ afficiunt legem meam*, Ezech. XXII. 26. futur. יִחְמַס, *violenter auferet, vi abripiet*, Job. XV. 32. Thren. II. 6. עָלַי תַּחְמַסוּ, *quas contra me violenter rapitis*, id est, iniquè comminiscimini, Job. XXI. 27. Niph. præter. וּבְנִחְמַסוֹ עָמְבֵינוּ, *et violenter auferentur vestigia tua*, id est, soleæ tuæ, Jerem. XIII. 22. hoc est, disalceata ibis in captivitatem; confer Ies. XX.

חָמַס, m. *vis, violentia, injuria, rapina*: עַד חָמַס, *testis injuriæ*, id est, iniquus, injurius, Exod. XXIII. 1. constr. וַחֲמַס-אֶרֶץ, *et violentiam terræ*, Hab. II. 8. aff. חָמַסוֹ, *injuria ejus*, Psalm. VII. 17. plurale, מֵאִישׁ חָמַסִים, *a viro violentiarum*, id est, violentissimo, Psal. CXL. 2.

תַּחְמַס, m. *hirundo*, juxta quosdam, Levit. XI. 16. Kimchi in lib. Rad. scribit; quòd sit avis immunda sic dicta, quòd alias aves violenter rapit.

חָמֵץ *fermentatus fuit*: præter.

חָמֵץ, *quum nondum fermentata esset*, Exod. XII. 39. partic. vide inter nomina. infin. עַד־חֲמֵצְתוֹ, *usque ad fermentari ejus*, id est, dum fermentata sit, Hos. VII. 4. ab absoluto חֲמֵצָה, vide simile in חֲמֵץ. futur. טָרַם יִחְמָץ, *antequam fermentaretur*, Exod. XII. 34. Hithp. futurum metaphoricè, כִּי יִתְחַמֵּץ, *quum exacerbabatur animus meus*, Psal. LXXIII. 21.

חָמֵץ, m. *fermentatum*, Exod. XII. 15.

חֲמֵץ, m. *acetum*, quasi vinum fermentatum vel acidum dictum, Num. VI. 3.

חֲמוֹץ, m. *præfractus, violentus, oppressor, præfractè et violenter agens*, quasi חָמָס, ח, צ et ס, inter se permutatatis, Psal. LXXI. 4.

חֲמוּץ, m. *conspersus, tinctus vel infectus, madefactus*: constr. חֲמוּץ בְּנָדִים, *madedactus vestibus*, Iesaias LXIII. 1. metaphora à massa conspersa.

חֲמוּץ, m. *oppressus*, Ies. XI. 7.

חֲמוּץ, m. *merum, pabulum*, propriè subacidum: **יִגְלִיל חֲמוּץ וְאֵכְלוּ**, *farraginem meram comedent*, Iesaias XXX. 24.

חֲמֵצָה, f. *fermentatio*, vide antè in Kal.

מִחְמָצֵת, f. *fermentatum*, Exod. XII. 20.

חָמַק *discessit, subduxit se*: *circuivit se subducendo*. præter. חָמַק עָבַר, *subduxit se, præterit*, Cant. V. 6. Hithp. futur. עַד־מָתַי תִּתְחַמְּקִין, *quousque subduces te*, Jerem. XXXI. 22.

חֲמוּגָה, m. *ambitus, circumductus*:

plur. construct. חֲמוּגֵי יָרְבֵּיהֶּ, *ambitus femorum tuorum*, Cant. VII. 1.

חֲמָר *turbari, turbidum, lutosum esse vel fieri*: item *bituminare*. præter. חֲמָר וַיִּינֶן חֲמָר, *et vinum turbidum est*, Psal. LXXV. 9. juxta Ab. Efram R. Salomon, *vinum vinosum*: nam Chaldaicè **חֲמָרָה** futurum,

חֲמָרֵי מִימֵיו, *lutosæ fient aquæ ejus*, Psal. XLVI. 4. ex alia significatione, **וַתִּחְמָרְהָ**, *et bituminavit, bitumine oblitit eam*, Exod. II. 3. quæ à nomine חֲמָר, *bitumen*, petita est. Pyh. ex geminatis duabus radicalibus, præterit. פָּנֵי חֲמָרְמָרָה, *facies mea lutulenta, squalida facta est à fletu*, Job. XVI. 16. quod juxta Masorethas legendum in fine רָה, ut illud, כְּעֵי חֲמָרְמָרֵי, *viscera mea turbantur, turbida fiunt ut aqua æstuans et fluctuans*, Thren. I. 20.

חֲמָר, m. *lutum*, Ies. XLV. 9. *cæmentum, intritum*, Gen. XI. 3. item *acervus*, unde חֲמָר מֵיִם רַבִּים, *ad acervum aquarum multarum*, Hab. III. 15. pluraliter חֲמָרִים, *acervi*, Exod. VIII. 10. Fuit et חוֹמֵר, *chomer* mensura maxima, quæ et בּוֹר, *corus* vocatur, continens decem bathos sive ephas, quæ ejusdem fuerunt mensuræ, Ezech. XLV. 11, 14. de epha est traditio in jure Hebræorum: **הָאִיפָה שְׁלֹשׁ סֵאִין**, *epha trium est sein sive satorum*: Menachoth c. 8. in principio Misnæ. Totidem etiam bathus in liquidis. Ergo chomer sive corus, continuuit triginta sata: nam ter decies sunt triginta. Quantum סֵאִיָּה, *sea* sive *satum* continuerit, vide illic. Chomeris hujus mentio, Lev. XXVII. 16. Num. XI. 32. Ies. V. 10. Hos. III. 2.

חֲמָר, m. *bitumen*, Exod. II. 3.

חֲמוּר, m. *merum, vinum meracum*

rubens, quasi luteum dictum, vel quod cerebrum turbet: בְּרֵם חֶמֶר, *vinea rubentis vini*, Ies. XXVII. 2. *etiam sanguinem uvarum bibisti* חֶמֶר, *merum*, Deut. XXXII. 14. Chald. חֶמֶר וּמִשְׁחָה, *vinum et oleum*, Esr. VI. 9. emph. חֶמְרָא שְׂתָה, *vinum bibebat*, Dan. V. 1.

חֶמֶר, m. *asinus*, Jud. XV. 15. R. Bechai scribit, Genes. II. sic dici à חוֹמֶר, id est, modiis et acervis frumenti portandis, item *acervus*, ver. 16. חֶמֶר לֶחֶם, *asinum panis*, 1 Sam. XVI. 20. id est, onustum pane, ut Kimchi explicat in Com. aff. לְחֶמְרוֹ, *asino suo*, Gen. XLII. 27. plur. וּצְמֹד חֶמְרִים, *et par asinorum*, Jud. XIX. 3. duale à forma fœminina, חֶמְרֵתַיִם, *acervos duos*, Jud. XV. 16. aff. אֶת-חֶמְרֵיהֶם, *asinorum eorum*, Gen. XXXIV. 28.

חֶמְרוֹ, m. *dama*, juxta quosdam, Deuter. XIV. 5. quidam *bubalum* interpretantur. Kimchi in lib. Rad. scribit esse animal simile capræ magnæ.

חֶמֶשׁ f. *quinque*: חֶמֶשׁ שָׁנִים, *quinque annos*, Genes. V. 6. constr. חֶמֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, *quinque centum*, id est, *quingentos annos*, Gen. XI. 11. plurale significat decies quinque, id est, *quingaginta*: חֶמֶשִׁים אִישׁ, *quingaginta viros*, 1 Reg. XVIII. 4. aff. חֶמֶשִׁים וְחֶמֶשִׁים, *cum quingaginta suis* sc. hominibus vel militibus, 2 Reg. I. 9. mascul. חֶמֶשֶׁה אֲנָשִׁים, *quinque viros*, Gen. XLVII. 2. const. חֶמֶשֶׁת, Jos. X. 5. huic competit idem pluralis, qui ante.

חֶמֶשׁ, masc. *quinta pars*, Genes. XLVII. 26. אֶל-הַחֶמֶשׁ, *ad quintam partem sive costam lateris*, 2 Sam. II. 23.

חֶמֶשִׁי, m. *quintus*, Genes. I. 23. vel cum Dagesch, בַּחֹדֶשׁ הַחֶמֶשִׁי, *mense quinto*, Zach. VII. 3. fœmin. חֶמֶשִׁית vel חֶמֶשִׁית, *quinta*, Neh. VI. 5. *quinta pars*, Gen. XLVII. 24. affix. וְאֶת-חֶמֶשִׁיתוֹ, *et quintam partem ejus*, Lev. V. 16. affix. וְחֶמֶשֶׁתָּיו, *et quintas partes ejus*, Levit. V. 24. est ex forma singul. et plur. compositum, quo Ab. Esra scribit significari minùs quàm plura, id est, duo sive duas quintas. Subtile id magis, quam probabile.

חֶמֶשִׁים, m. p. *quini, quino ordine*, qui militaris erat, Exod. XIII. 18. Hebræi scribunt, idem esse quod חֶלְוִיצִים, *expediti, accincti*.

חֶמֶשׁ, verbum in Pihel, *quintavit*, sicut dicitur *decimavit*: praet. וְחֶמֶשׁ, *et quintabit terram*, id est, *quintam proventuum accipiet*, Gen. XLI. 34. *quintam terræ imponit solvendam*.

חֶמֶת masc. *uter, lagena*: מֵין-חֶמֶת, *ex utre*, Genes. XXI. 15. et alia forma, וְחֶמֶת מַיִם, *et utrem aquæ*, ver. 14. חֶמֶת מַיִן, *utre vini*, Hos. VII. 5. affix. חֶמֶתְךָ, *utrem tuum*, Hab. II. 15. quod est a חֶמְהָ, vide יחם.

חֶנֶה *castrametatus est, castra posuit*: *resedit, construitur absolutè et cum præpos. עַל, אֶל et ל: praet. וְחֶנִּיתִי לְבֵיתִי, et castra ponam ad domum meam*, Zach. IX. 8. וְחֶנִּיתִי עָלֶיךָ, *et castrametabor contra te*, Ies. XXIX. 3. part. cum affix. חֶנֶה, *castrametantis contra te*, pro עָלֶיךָ, Psal. LIII. 6. inf. חֶנֶה חֶנֹּת הַיּוֹם, *ecce (tempus) castra melandi hodie*, Jud. XIX. 9. id est, *diversandi*,

hospitandi tempus nunc est: ita enim per עַת, *tempus*, R. Salomon supplet.

חַנִּית, fœm. *hasta, lancea*, quòd in castris ejus maximus usus esset: חָרֵב, *gladius aut hasta*, 1 Sam. XIII. 22. affix. וַחֲנִיתוֹ, *et hasta ejus*, 1 Sam. XIX. 9. plur. אֶת־הַחֲנִיתִים, *lanceas*, 2 Paral. XXIII. 9. et forma fœm. cum aff. וַחֲנִיתוֹתֶיהֶם, *et hastas suas*, Ies. II. 4.

חַנְיּוֹת, f. p. *cellulæ, mansiunculæ*, Jer. XXXVII. 16. singulare חַנּוּת, *hospitium, diversorium*, in quo castra nostra ponimus, hospitamur, et quiescimus, apud Rabbinos frequentissimum.

מַחֲנֶה, c. *castra, acies*. הַמַּחֲנֶה, *acies illa quæ reliquæ facta fuerit*, ubi masculin. et, אֶל־הַמַּחֲנֶה, *ad aciem unam*, ubi fœmin. Gen. XXXII. 9. const. מַחֲנֶה מִדְּבָר, *castra Midian*, Jud. VII. 8. affix. בְּקֶרֶב מַחֲנֶה, *in medio castrorum tuorum*, Deut. XXIII. 15. duale, מַחֲנִים, *Machanajim*, id est, castra duo, nomen proprium loci, a duobus castris sic dicti, angelorum scil. et Jacobi, Genes. XXXII. 2. cum הַ locali, מַחֲנִימָה, *in Machanajim*, 2 Sam. XVII. 24. plur. הַבְּמַחֲנִים, *num in castris*, Num. XIII. 20. מַחֲנִיךָ, *castra tua*, Deut. XXIII. 24. Et forma fœm. בְּשַׁעֲרֵי מַחֲנוֹת, *in portis castrorum*, 2 Par. XXXI. 2.

תַּחְנוּת, f. *metatio: mansio*: affix. תַּחְנוּתִי, *metatio mea*, 2 Reg. VI. 8. et Cholem est loco Schurek, scribit Kimchi.

חָנַט, *condivit aromatibus quod balsamare dicunt: item edidit, protulit, protulit*: præter. פָּנִיחָה, *protulit grossulos suos*, Cant. II. 13.

particip. יָמֵי הַחֲנִטִּים, *dies aromatibus conditorum*, vel quí aromatibus condiri solent, Genes. L. 3. infinit. לַחֲנוּט אֶת־אָבִיו, *ut aromatibus condirent patrem suum*, ver. 2. futur. וַיִּחְנְטוּ, *et aromatibus condiderunt*, ibid.

חֶטָה, f. *triticum*, sic dictum, quòd ex folliculis suis protrusum emineat, et est pro חֲנֻטָה, ut ex lingua Chaldaica apparet: אֶרֶץ חֶטָה, *terram tritici*, Deuter. VIII. 8. plurale בְּיָמֵי חֶטָה, *in diebus messis tritici*, id est, triticeæ, Genes. XXX. 14. et in Nun, קַח לְךָ חֶטָה, *accipe tibi tritica*, Ezech. IV. 9. constr. בְּחֶטָי, *in tritico Minnith*, Ezech. XXVII. 17. Chald. חֲנֻטִין, *tritica*, Esr. VI. 9.

חֲנִכָּה, *initiavit, primùm imbut, instruxit: dedicavit: præterit. וְלֹא חֲנִכָּה, et non initiavit eam*, Deut. XX. 5. imp. חֲנִנָּה לְנַעַר עַל־פִּי דָרְבּוֹ, *initia puerum pro ratione viæ ipsius*, Prov. XXII. 6. id est, primùm imbut, instrue, institue. futur. וַיִּחְנְכוּ, *et dedicaverunt domum*, 2 Par. VII. 5.

חֲנִכָּה, f. *initiatio, dedicatio*: לַעֲשׂוֹת חֲנִכָּה, *ad faciendum dedicationem*, Nehem. XII. 27. וּבְחֲנִכַת הַחוּמָה, *et ad dedicationem muri*, ibid. Chald. לַחֲנִכַת צְלָמָא, *ad dedicationem imaginis*, Dan. III. 2.

חֲנִיכִים, m. p. *initiati, instructi*: aff. חֲנִיכָיו, *instructos suos*, Genes. XIV. 14. scil. servos domesticos.

חֲנַמְלָה, m. *grando major, lapides magni grandinis*, juxta Ab. Esram, Ps. LXXVIII. 47.

חָנַן *gratiam fecit, misericors, gratus fuit, gratosè largitus est, miseratus fuit.* Constructur cum accus. rei et personæ, et præpos. ל. præter. **וְחָנַנִי אֱתֵּי אֲשֶׁר אֲהֵן**, *gratosus ero cui fuero gratus*, Exod. XXXIII. 19. infin. **וְחָשַׁכְתָּ חַנּוּת**, *an oblitus est gratiam facere*, Ps. LXXVII. 10. cui similem formam vide in **שָׁמַח**. fut. irregul. **וְיַחְנֶנִּי**, *gratiam faciendo gratiam faciet tibi*, Ies. XXX. 19. et sic Gen. XLIII. 29. Nun autem debebat esse Dagesatum, ut dicitur **וְיַחְנֶנִּי**, *et gratiam faciat tibi*, Num. VI. 25. Chald. infinit. **בְּמַחֲוֵי עֵינָי**, *gratiam faciendo pauperibus afflictis*, Dan. IV. 24. Niph. præter. anomalum, **מִהֲיִחְנַנִּי**, *quàm gratus tibi eris, quàm gratulaberis tibi*, Jerem. XXII. 23. deficit Dagesch, ut antè in futuro Kal. Pih. particip. **מַחְוֵן**, *gratiam faciens*, Prov. XIV. 21. infin. **עַתָּה לְיַחְנֶנִּי**, *tempus est gratiam faciendi ei*, Psalm. CII. 14. ubi Sægol est loco Pathach, et ex נ abest Dagesch, pro **לְיַחְנֶנִּי**. Hoph. futur. **יִחַן**, *grata fiet*, Ies. XXVI. 10. Hithp. *precarì, deprecari*, propriè pro gratiâ, vel ut gratia fiat: infinit. **לְיַחְנֶנִּי**, *ad deprecandum eum*, Esth. IV. 8. Chald. part. **וְיַחְנֶנִּי**, *et deprecantem*, Dan. VI. 12.

חָן, m. *gratia*: **חָן מִצָּא חָן**, *invenit gratiam*, Gen. VI. 8. et in Chirek, **וְחָן עָרְפוֹ**, *et gratiam dispositionis ejus*, Job. XLI. 4. aff. **וַיִּתֵּן חָנוֹ**, *et dedit gratiam ejus*, id est, לוֹ, *ipsi*, Gen. XXXIX. 21. id est, conciliavit ipsi gratiam.

חָנוּן, m. *gratosus, clemens*, Exod. XXII. 26.

חָנָּב, *gratis, immeritò, frustra, absque causa*, Gen. XXIX. 15. Exod. XXI. 11.

חֲנִינָה, f. *gratia*, Jer. XVI. 15.

תְּחִנָּה, f. *precatio, deprecatio, supplicatio*, 1 Reg. VIII. 54. construct. **אֶל-תְּחִנַּת עַבְדְּךָ**, *ad deprecationem servi tui*, ibid. ver. 30. aff. **וְאֶל-תְּחִנַּתוֹ**, *et ad precationem ejus*, ibid. ver. 28.

תְּחִנּוּתִים, m. p. *deprecationes, preces*, Zach. XII. 10. construct. **תְּחִנּוּתַי**, Jerem. III. 21. aff. **וְאֶל-תְּחִנּוּתָיו**, *et ad deprecationes ejus*, Dan. IX. 17. fœm. **בְּקוֹל תְּחִנּוּתַי**, *voci deprecationum mearum*, Psalm. LXXXVI. 6.

חָנַף *contaminatus, profanatus fuit, profanè egit, profanus fuit, et interdum active, contaminavit, profanavit: hypocrisi uti, hypocritam agere.* præter. **חָנְפוּ**, *prophani sunt, prophane agunt*, Jerem. XXIII. 11. **וְהָאָרֶץ חָנְפָה**, *etiam ipsa terra contaminata vel prophanata est*, Ies. XXIV. 5. infin. **חָנְפוּ תְּחִנַּף הָאָרֶץ**, *contaminando contaminaretur terra ista*, Jerem. III. 1. **וַיִּתְחַנֵּף אֶת-הָאָרֶץ**, *et contaminavit terram*, Jerem. III. 9. Hiph. **יִחְנִיף אֶת-הָאָרֶץ**, *contaminabit terram*, Num. XXXV. 33. **יִחְנִיף בְּחִלְקוֹת**, *contaminabit, hypocrisin exercebit blanditiis*, Dan. XI. 32.

חָנֵּף, m. *profanus, impurus, hypocrita*: **כָּל חָנֵּף**, *totus est hypocrita*, Ies. IX. 17. plur. **חָנְפִים**, *hypocritæ*, Ies. XXXIII. 14. constr. **חָנְפֵי-לֵב**, *hypocritæ corde*, Job. XXXVI. 13.

חֲנִיף, m. *hypocrisis*, Ies. XXXII. 6.

תְּחִנָּה, f. idem, Jer. XXIII. 15.

חָנַק Pih. *strangulavit: partic.* **מִחְנֵק לְלִבְאֵתָיו**, *strangulans leucum*

lis suis, Nah. II. 13. Niph. futur. **וַיִּחַנֵּךְ** et strangulavit se, 2 Sam. XVII. 23.

מִחַנֵּךְ, m. strangulatio, Job. VII. 15.

חֶסֶד m. benignitas, beneficentia, beneficium, misericordia: item, probrum, ex Chald. linguæ usu, ubi pro **חַרְפָּה** poni solet: **עָשָׂה חֶסֶד**, exercens benignitatem, Deut. V. 10. **חֶסֶד הוּא**, probrum est, Levit. XX. 17. **וַיְחַסְדוּ לְאֻמִּים**, et probrum nationum, Prov. XIV. 34. aff. **חֶסְדוֹ**, benignitas ejus, Psalmus CVI. 1. plural. **כְּטַנְתִּי מִכָּל הַחֶסְדִּים**, id est, impar sum omnibus hic beneficiis, Genes. XXXII. 11. construct. **זְכוֹר לְחֶסְדֵי דָוִד**, recordare benignitatem, Davidis, id est, erga Davidem, 2 Par. VI. 42. aff. **כְּרַב חֶסְדוֹ**, secundum multitudinem benignitatum tuarum, Psal. CVI. 45.

חֶסֶד, Pih. **חֶסֶד**, probro afficere, quomodo in Targum sæpe usurpatur, pro Hebræo **חָרַף** futur. **יִפְּוֹ-יִחַסְדֶּךָ**, ne probro afficiat te, Prov. XXV. 10. Sic Syriacè, **דְּמַחְסְדֵינָא לְכוּן**, quum exprobraverint vobis, Matth. V. 11. **מִתְחַסְדֵינָא**, probris afficimur, 1 Tim. IV. 10. Hithp. **עֵם-חֶסֶד תִּתְחַסֵּר**, cum benigno benignum te exhibebis, Psal. XVIII. 26.

חֶסֶד, m. benignus, beneficus, misericors: item sanctus, qui piè et sanctè vivit, si de hominibus dicatur, et erga alios beneficus est: **כִּי-יִמְרָא** **חֶסֶד**, nam desiit beneficus, Psalm. XII. 2. **אֲבָד חֶסֶד**, periit beneficus, Mich. VII. 2. **אִישׁ חֶסֶד**, vir benignus, misericors, Prov. XI. 17. **מִגּוֹי לֹא-חֶסֶד**, a gente non benigna, id est, maligna, crudeli, immisericordi,

Psal. XLIII. 1. **כִּי חֶסֶד אָנֹכִי**, nam benignus ego sum, Jer. III. 12. affix. **לְאִישׁ חֶסְדֶּךָ**, viro benefico tuo vel sancto tuo, Deut. XXXIII. 8. **לֹא תִתֵּן חֶסְדֶּךָ**, non permittes sanctum tuum, vel benignum tuum erga quem tu benignus es, Psal. XVI. 10. plur. **בְּקִהְלֵי-חֶסְדֵיכֶם**, in congregatione sanctorum, Psal. CXLIX. 1. **לֹא-יַעֲזֹב אֶת-חֶסְדֵיכֶם**, non derelinquet sanctos suos, Psal. XXXVII. 28.

חֶסְדֶּךָ, f. ciconia, Jerem. VIII. 7. à beneficentia: nam genetricum se-nectam ciconiæ invicem educant: colla inter avolandum imponunt præcedentibus: fessos duces ad terga recipiunt, scribit Plinius lib. 10. cap. 23. apud Talmudicos in Cholin, c. 3. fol. 63. legitur: quare vocatur nomen ejus **חֶסְדֶּךָ**? eo quòd exercet **חֶסְדֵיכֶם**, beneficentiam erga socios suos, alimentum cum illis communicando, ut scholiastes addit.

חֶסֶה confugit, recepit se ad aliquem, sub cujus protectione tutus sit, ut pulli sub alis gallinarum, inde est, speravit, fudit, confidit, fiduciam habuit: construitur cum præpos. **בְּ**, et quandoque **תַּחַת** præterit. **וַיִּחְסֶה בּוֹ**, et sperabit in eo, recipiet se ad eum, Psalm. LXIV. 11. infin. **לְחַסוֹת תַּחַת-כַּנְּפָיו**, ad recipiendum te sub alas ejus, Ruth. II. 12.

חֶסוֹת, f. receptus, refugium, Ies. XXX. 3.

מִחְסֶה vel **מִחְסָה**, masc. idem: **וּמִבְּלֵי מִחְסֶה**, et absque perfugio vel obtectione, Job. XXIV. 8. construct. **מִחְסֶה כֶּזֶב**, receptum fallaciæ, id est, fallacem, Ies. XXVIII. 17. aff. **מִחְסֶהוּ**, receptus ejus, Psal. XIV. 6.

חָסַל absumpsit, consumpsit:

futur. **בִּי יִחְסַלְנִי**, *quia consumet illud locusta*, Deut. XXVIII. 38.

חֶסֶל, m. *bruchus*, ab absumendo, 1 Reg. VIII. 37.

חָסַם *obthuravit, capistravit*: part. **וַיְחַסְמֵת הָיָא**, *et obihurat illa*, scil. ora vel nares prætereuntium, Ez. XXXIX. 11. futur. **לֹא תַחְסֹם**, *ne obthurato os, ne capistrato*, Deut. XXV. 4.

מַחְסוֹם, masc. *capistrum*, Psalm. XXXIX. 2.

חָסַן Chald. *fortis, robustus fuit*: in Aph. **אַחְסֵן**, *apprehendit, possedit*. præterit. **הִחְסֵנוּ**, *possederunt*, Dan. VII. 22. futur. **וַיִּחְסְנוּ מַלְכוּתָא**, *et possidebunt regna*, Dan. VII. 18.

חֶסֶן, Chaldaice, *robur, potentia*, Dan. II. 37. aff. **בְּתַקְוַת חֶסְנִי**, *robore potentiae meæ*, Dan. IV. 27.

חָסִין, masculin. *robustus*, Psalm. LXXXIX. 9.

חֶסֶן, m. idem, Amos II. 9. Ies. I. 31.

חֶסֶן, m. *robur*, Ies. XXXIII. 6. item *thesaurus, opes, facultates*, quæ robur et firmamentum hominis sunt, Ezech. XXII. 25. Proverb. XV. 6. hinc verbum in Niph. unde futur. **לֹא יִחְסַר וְלֹא יִחַסַּר**, *non reponetur in thesaurum neque recondetur*, Ies. XXIII. 18. synonyma.

חֶסֶף **חֶסְפָּא** Chald. *lutum, pro- priè figuli, argilla, testa argillacea*: **מִנְהֵן דִּי חֶסֶף**, *ex eis*, id est, *partim ex luto*, Dan. II. 33. **דִּי פְּרוֹזָא**, *ex ferro et ex luto*, id est, *ferreos et luteos*, ver. 34.

מַחְסָפָס*, masc. *rotundum*, Exod. XVI. 14. id est, *עָגוּל* juxta Aben Esram.

חָסַר *defuit, defecit, destitutus*

fuit, caruit, eguit, indiguit: præter. **לֹא חֶסַרְתָּ דָבָר**, *non eguisti ulla re, non defuit tibi quidquam*, Deuter. II. 7. **חֶסְרֵנוּ לָל**, *eguumus omnibus*, Jer.

XLIV. 18. infin. **הָלוֹךְ וְחָסוֹר**, *eun- do et deficiendo*, Gen. VIII. 5. id est, *magis magisque deficiebant et minue- bantur*, Pih. **חָסַר**, *destituit, defrau- davit, minuit, imminuit*, part. **וַיַּחְסַר** **אֶת־נַפְשִׁי מִטוֹבָה**, *destituo animam meam bono*, Eccles. IV. 8. futurum, **וַתַּחְסְרֵהוּ מְעַט**, *et deficere fecisti eum parum ab angelis*, Psal. VIII. 6. id est, *minorem paulisper fecisti eum*. Hiph. præterit. **הַמְמַעֵיט לֹא** **הַחֶסֶר**, *qui minus colligebat, non eguit*, Exod. XVI. 18. futur. **מִשְׁקָה** **יַחְסִיר**, *et potum sitientis defi- cere facit*, id est, *subtrahit*, Ies. XXXII. 6.

חֶסֶר, m. *inopia, penuria, defectus*: **וְחֶסֶר לֶחֶם**, *et penuria panis*, Amos IV. 6. **וּבְחֶסֶר כָּל**, *et in penuria om- nium rerum*, Deut. XXVIII. 48.

חֶסֶר, idem: constr. **וּבְחֶסֶר־לֵב** **וּמִוֹתָו**, *et defectu animi, dementia moriuntur*, Prov. X. 21. et adjectivè, ut sequitur.

חֶסֶר, masc. idem, Job. XXX. 3. **בִּי חֶסֶר יִבְאֵנוּ**, *quòd inopia obveniet ei*, Prov. XXVIII. 22.

חֶסֶר, m. *deficiens, destitutus, ca- rens, egens, indigens*; **מֵה־אֶתְּהָ חֶסֶר** **עִמִּי**, *cujus tu indigens es apud me?* 1 Reg. XI. 22. const. **וַיַּחְסַר לֶחֶם**, *at carens vel indigens pane*, 2 Sam. III. 29.

חֶסֶר, Chald. idem: **וַהֲשִׁיבָתָהּ** **חֶסֶר**, *et inventus es deficiens*, Dan. V. 27.

חֶסְיוֹן, masc. *defectus*, Eccles. I. 15.

מחסור, m. *egestas, indigentia, penuria*, Jud. XVIII. 10. affix. כָּל־מְחֹסְרָךְ עָלַי, *omnis penuria tua sit super me*, Jud. XIX. 20. plural. וּמְחֹסְרֶיךָ כְּאִישׁ מִגֵּן, *et egestates tuas*, id est, *maxima egestas tua, ut vir clypeatus*, scil. *advenit*, Proverb. XXIV. 34.

חָפַה *texit, occultavit, operuit*: præt. וַחֲפוּ רִאשָׁם, *et operient caput suum*, Jer. XIV. 3. particip. רִאשׁ לֹ, חֲפוּי, *caput ipsi erat opertum*, 2 Sam. XV. 30. Niph. partic. fœm. נִחְפָה, בְּבֶסֶף, *tecta argento*, Psal. LXVIII. 14. Pih. præter. וַחֲפָה זָהָב, *obtegit auro*, 2 Par. III. 9. futur. per apoc. וַיִּחְפֵּה אֶת־הַבַּיִת, *et obtexit domum*, ver. 7. et cum אַ loco tertiæ radicalis, וַיִּחְפְּאוּ, *et occultarunt*, 2 Reg. XVII. 9.

חָפוּ *trepidavit, contremuit, acceleravit cum tremore*: infin. אֶמְרָתִי, בְּחֲפָוִי, *dixi in festinando me*, id est, in festinatione mea, vel trepidatione, Psalm. XXXI. 23. quâ phrasi Judæi utuntur in fine suarum epistolarum, pro eo quod Latinè dicimus, scripsi raptim. futur. וַיִּחְפְּאוּ, *neque trepidate*, Deut. XX. 3. Niph. præt. נִבְהָלוּ נִחְפְּאוּ, *conturbati sunt, trepidarunt*, Psalm. XLVIII. 6. particip. נִחְפָּו לְכַת, *acceleratus ad eundem*, 1 Sam. XXIII. 26. id est, *accelerabat abitum*. futur. יִחְפְּאוּ, *trepide surripuerunt se*, Psal. CIV. 7.

חֲפָזוֹ, m. *festinatio*, Exod. XII. 11.

חֲפֵן, m. *pugillus, pugnus*, duale, מְמֵלֵא חֲפָנִים, *præ plenitudine utriusque pugni*, Eccles. IV. 6. constr. אֶל־חֲפָנַי, *in pugnos*, Ezech.

X. 7. affix. וּמֵלֵא חֲפָנָיו, *et plenitudinem pugillorum suorum*, id est, *plenos pugillos suos*, Lev. XVI. 12.

חָפַף *texit, protexit; obtexit, operuit*: partic. חוֹפֵף עָלָיו, *obtegens super eum*, id est, *protegens*, Deut. XXXIII. 12.

חוֹף, m. *portus*, quasi *navium protectio*, Jos. IX. 1.

חָה, *nitidus, mundus, tectus ab immundicie*, Job. XXXIII. 9.

חָפָה, f. *obtectio, protectio*, Ies. IV. 5. item *thalamus*, nuptialis propriè: aff. מְחַפְּתוֹ, *de thalamo suo*, Psal. XIX. 6. וּבְכֵלָה מְחַפְּתָהּ, *et sponsa de thalamo suo*, Joël. II. 16.

חָפֵץ *voluit, optavit, desideravit, deamavit: delectatus, oblectatus, benè affectus fuit: placuit, complacuit*. Constructur cum accusativo et ablativo mediante præpos. ב. præterit. וַיַּחֲפֵץ בְּבֵת יַעֲקֹב, *deamavit filiam Jacobi*, Gen. XXXIV. 19. fut. יִחְפֹּץ, וְנָבֹו כְמוֹ אֶרֶז, *cum volet, cauda ejus est ut cedrus*, sc. *arrecta et immobilis*, Job. XL. 17. hyperbole: Aben Esra וַיַּעֲמִיד, *erigit, arrigit caudam suam*: R. Levi et Aben Esra, *celeriter movet, motitat*, quasi a חָפֵז per commutationem ז et צ, quia sunt literæ homogeneæ.

חָפֵץ, m. *volens, desiderans, qui delectatur re aliquâ*: רִשְׁעֵי חָפֵץ רִשְׁעֵי, *non Deus volens improbitatem*, Psalm. V. 5. plural. אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפֵצִים, *quem vos desideratis*, Mal. III. 1. construct. חֲפֵצֵי צְדָקָה, *qui delectantur justitiâ meâ*, Psalm. XXXV. 27. fœmin. בְּנַפְשׁ חֲפֵצָה, *animo cupido*, 1 Par. XXVIII. 9.

חָפֵץ, m. *voluntas, desiderium, studium, delectatio, oblectatio, oblectamentum, optatum, eleganter construi-*

tur cum præpos. ב ut verbum ipsum: **אֵין הַפֶּזַ לְמֶלֶךְ בְּמַהֲרָ**, non est oblectatio regi in dote, 1 Sam. XVIII. 25. affix. **מִמְצוֹא הַפֶּזָה**, ut non invenias voluntatem tuam, Ies. LVIII. 13. id est, obsequaris libidini tuæ, cupita exsequaris: plur. **וְכָל-הַפְּצִים**, et omnia desideria, desiderata oblectamenta, quæcunque expetuntur, Prov. VIII. 11. aff. **כָּל-הַפְּצִיָּה**, omnia desideria tua, Prov. III. 15.

חָפַר fodit, effodit, perfodit, metaphoricè *pervestigavit, perscrutatus est*: item erubuit, puduit, pudore perfusus; probro, ignominia affectus aut confusus fuit. præter. **חָפַר אֶכֶל**, pervestigat cibum, Job. XXXIX. 29. **בוֹשָׁה וְחָפְרָה**, erubescet et pudebit eam, Ies. XV. 9. part. **חָפַר גּוֹמֵץ**, fodiens fossam, Eccles. X. 8. in Hiph. nunc transitivum, nunc intransitivum est: præter. **חָפַר לְבָנוֹן**, pudebat Libanum, Ies. XXXIII. 9. partic. **בֶּן מְבִישׁ וּמְחַפֵּיר**, filius pudefaciens et probris afficiens, Prov. XIX. 26. futur. **וַיְחַפֵּיר**, et pudefacit, Proverb. XIII. 5. **לֹא תִחַפְּרִי**, non eris ignominia confusa, Ies. LIV. 4.

* **חָפַר פְּרוֹת**, f. p. *talpæ*, Ies. II. 20. ab effodienda terra sic dictæ. Scribitur ut duæ dictiones, sed opinio mea est, inquit, Aben Esra, esse tantum unicam. Masorethæ de isto nihil notarunt. **חָפְרָא** et per aphæresin. **פְּרוֹא**, fossa, apud Talmudicos. Unde **חָפְרָפְרָה** vel **חָפְרָפְרָת**, talpa.

חָפֶשׂ m. *libertas*, Ezech. XXVII. 20. aff. **חָפֶשׂה לֹא נִתְּנָה-לָהּ**, *libertas ejus non datur ei*, Lev. XIX. 20. deficiente Mappik, ut Masorethæ observarunt. Kibbutz est loco Kametzchatuph, pro **חָפֶשׂה**.

חָפְשִׁי, m. *liber, manumissus*, Exod. XXI. 5. **וַיֵּצֵא לְחָפְשִׁי חֶנֶם**, *exibit pro libero gratis*, Exod. XXI. 5. et sic, **לְחָפְשִׁי יִשְׁלַחְנִי**, *pro libero dimittet eum*, ver. 27. plural. **חָפְשִׁים**, *liberi*, Ies. LVIII. 6.

חָפְשִׁית, *libertas*: **בְּבֵית הַחָפְשִׁית**, *in domo libertatis*, 2 Reg. XV. 5. id est, liberâ, solitariâ, à reliquis domibus semotâ, juxta legem de leprosis, Levit. XIII. 46. scribitur et **חָפְשִׁוֹת**, 2 Par. XXVI. 21. quod tamen Masorethæ tradunt legendum **חָפְשִׁית**.

חָפֶשׂ, Pyh. *libertate donari*: præter. **לֹא חָפֶשֶׂה**, *non fuit libertate donata*, Levit. XIX. 20.

חָפֶשׂ scrutatus, perscrutatus est, *pervestigavit*: partic. **חָפֶשׂ כָּל-חֲדָרָי**, *pervestigans omnia penetralia*, Prov. XX. 27. Niph. præter. **וַיִּחַפְּשׁוּ**, *quomodo pervestigata sunt*, Obad. ver. 6. Pih. præteritum, **וַיְחַפְּשִׁי אֶתְךָ**, *et perscrutabor eum*, 1 Sam. XXIII. 23. imper. **חָפְשׁוּ וְרֵאוּ**, *pervestigate et videte*, 2 Reg. X. 23. Pyh. particip. **חָפֶשׂ מְחַפֵּשׂ**, *perscrutatio perscrutata*, Psalm. LXIV. 7. futur. **יְחַפֵּשׂ אָדָם**, *pervestigabitur homo*, Prov. XXVIII. 12. in Hith. **חָפֶשׂה**, *mutare se, dissimulare se mutato habitu*: præterit. **חָתַחֲפֶשׂה**, *dissimulavit se*, 2 Paral. XXXV. 22. futur. **וַיִּתְחַפֵּשׂ לְבוּשֵׁי**, *mutavit se, vel mutatum est vestimentum meum*, Job. XXX. 18.

חָפֶשׂ m. *perscrutatio*, Psalmus LXIV. 7.

חָצַב *cæcidit, excidit, incidit*: præter. **יָקַב חָצַב**, *torcular excidit*, Ies. V. 2. partic. cum ׀ paragogico, **יָחַצְבוּ**, *cædens*, Ies. 22. 16. simile vide in **חָפַה** et **אָסַר**. Niph. futur. **יִחַצְבוּ**, *in rupe exciderentur*,

Job. XIX. 24. Pyh. præter. **חֲצַבְתֶּם**, *excisi estis*, Ies. LI. 1. Hiph. partic. fœmin. **הַמְחַצֶּבֶת**, *quæ excidit*, Ies. LI. 9.

מְחַצֵּב, *excisio*: **וַיֹּאבְדֵי מְחַצֵּב** *et lapides excisionis*, id est, cæduos, 2 Reg. XII. 13.

חֲצָה *dimidiavit, divisit, distribuit, partitus est*. præter. **וַחֲצִיתָ** *et divides capturam vel prædam*, Numer. XXXI. 27. Niph. futurum per apocopam, **וַיִּחְצַץ** *et dividetur*, Dan. XI. 4.

חֲצִי, m. *dimidium, pars dimidiata*: in pausa notatur cum Tzere in penultima, cum alia similis formæ soleant notari cum Sægol. Sed et à **חֲלִי** dicitur **חֲלִי** cum vocali longa. **וַיֹּאבְדֵי חֲצִי** *et cubitus et dimidius*, id est, sesqui cubitus, Exod. XXV. 10. **לֹא הָגֵד לִי חֲצִי** *non fuit mihi nunciatum dimidium*, 1 Reg. X. 7. const. **בְּחֲצֵי הַשָּׁמַיִם** *in medio cæli*, Jos. X. 13. aff. **חֲצִיו** *dimidium ejus*, Jos. VIII. 33.

חֲצוֹת, f. idem: **בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה** *circiter medium noctis*, Exod. XI. 4.

מְחַצֶּבֶת, f. *dimidia pars*, Numer. XXXI. 36. const. **מְחַצֶּת הָעֵדָה** *dimidia pars cœtus*, ver. 43.

מְחַצֵּב, f. idem, Exod. XXX. 13. aff. **מְחַצֵּבוֹ** *dimidium ejus*, Exod. XXX. 23.

חֲצֵן m. *brachium, lacertus*, Ies. XLIX. 22. aff. **חֲצֵנִי נִעְרַתִּי** *lacertum meum excussi*, Neh. V. 13. ubi R. Salomon *alam*, *axillam* interpretatur: **וַחֲצֵנִי** *aut lacertum suum*, Psalm. CXXIX. 7. quod est à forma **חֲצֵן**.

חֲצָף Chald. *ursit, acceleravit*: participial. aphær. fœm. **מְחַצֶּפָה**

accelerans erat, Dan. III. 22. et cum ה characteristico conjugationis, **מְחַצֶּפָה** *accelerabat*, Dan. II. 15.

חֲצִיץ *discidit, excidit*: particip. **חֲצִיץ כָּלֹו** *excidens universa ipsa*, Prov. XXX. 27. scilicet herbas. Ab. Esra interpretatur **מִקְבֵּץ מֵאֶסְפָּה** *congregata, collecta*, id est, turmatim procedit. Pih. **חֲצִיץ** *ejaculari*. part. **מִקּוֹל מְחַצֵּצִים** *a sono vel strepitu sagittarum jacientium*, id est, sagittariorum, Jud. V. 11. quæ significatio à nomine **חֲצִיץ** *sagitta*, petita est. Pyh. plural. **חֲצֵצִי** *rescissi, truncati sunt*, Job. XXI. 21.

חֲצִיץ, m. *sagitta*, à scindendo: **מִחֲצִיץ** *a sagitta*, Psalm. XCI. 5. cum י paragogico, **וַיִּרְהַב הַחֲצִיץ** *jaculatus est sagittam*, 1 Sam. XX. 36. nam si esset affixum, Tzade haberet Dagesch: aff. **חֲצֵיו** *sagitta ejus*, Zach. IX. 14. plurale, **וַיִּשְׁלַח חֲצֵיוֹ** *et emittit sagittas*, 2 Sam. XXII. 15. constr. **חֲצֵיו גִּבּוֹר** *sagittæ potentis*, Psalm. CXX. 4. aff. **חֲצֵיוֹת** *sagittæ tuæ*, Psalm. XXXVIII. 3.

חֲצִיץ, m. *scrupus, lapillus*, Prov. XX. 17. quasi incisum vel segmentum lapidis dicas: **בְּחֲצִיץ** *in scrupis*, Thren. III. 16. plurale **חֲצֵצִים** *sagittæ*: aff. **חֲצֵצֵיוֹת** *sagittæ tuæ*, Ps. LXXVII. 18.

חֲצֵר c. sed sæpius f. *atrium*: **חֲצֵר הָאֶתְרָה** *atrium aliud*, 1 Reg. VII. 8. et masc. **הַחֲצֵר הַפְּנִימִי** *atrium interius*, Ezech. XL. 19. construct. **חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן** *atrium tabernaculi*, Exod. XXVII. 9. aff. **בְּחֲצֵרוֹ** *in atrio ejus*, 2 Sam. XVII. 18. pluraliter **חֲצֵרִים** *atria*; item *villæ* absque muro: **בְּתֵי חֲצֵרִים** *domus villarum*, Lev. XXV. 31. constr.

בְּחֻצְרֵי בֵּית הָאֱלֹהִים, *in atrii domus Dei*, Neh. XIII. 7. aff. בְּחֻצְרֵיהֶן, *in atrii tuis*, Psalm. LXXXIV. 11. וְיָאֵת חֻצְרֵיהֶן, *et villas ejus*, Jos. XXI. 12. et forma fœm. מִן בְּחֻצְרוֹת, *ex atriiis*, Exod. VIII. 9. construct. חֻצְרוֹת בֵּית יְהוָה, *in atriiis domus Domini*, 2 Reg. XXI. 5. aff. חֻצְרוֹתָיו, *atria ejus*, Ps. C. 4.

חֻצְרָה, m. *gramen, fœnum*: item *porrum*, quòd fœno sive gramini majori simile sit, Num. XI. 5. et semel ex præcedentis nominis significatione, *atrium*, ut Ies. XXXIV. 13. quidam etiam sic exponunt XXXV. 7. constr. חֻצְרֵי גַגְוֹת, *gramen tectorum*, Ies. XXXVII. 27.

חֻצְצָרָה, f. *tuba*, Hos. V. 8. ex geminata secunda radicali: plural. חֻצְצָרוֹת, *tubæ*, Num. X. 2. hinc part. ex Pih. לְמַחְצְצָרִים, *clangentibus* q. d. tubicinantibus, 2 Par. V. 13. et particip. ex Hiph. יוֹחֻצְצָרוֹת, *et tubis buccinabant* sive *clangebant*, 2 Par. XXIX. 28. quæ sunt cum צ redundantem, מַחְצְצָרִים autem est pro מַחְצְצָרִים, cui simile עוֹר.

חֻקָּה *imprimere, exprimere, exsculpere*, et convenit cum חֻקֵּק, sequenti verbo. particip. Pyh. מַחְקֵקָה, *expressum in pariete*, Ezech. VIII. 10. Hithp. futurum, בִּתְחֻלַּת חֻקָּה, *imprimeris*, Job. XIII. 27.

חֻקֵּק *descripsit, exaravit, expressit: incidit, sculpsit, insculpsit, exsculpsit: statuit, decrevit: præter.* וְחֻקֵּקוֹתָ עָלָיו, *et describes super eum, vel incidet in eum*, Ezech. IV. 1. particip. cum ו paragogico, חֻקֵּקוֹתָיו, *statuens vel describens in petra*,

Ies. XXII. 16. vide simile in חֻצְבֵּי, *infin. cum Schurek, בְּחֻקוֹ, quum statueret vel describeret*, Prov. VIII. 27, 29. vide simile in עֵתָה. Pih. particip. מְחַקֵּק, *decernens, legislator*, Deut. XXXIII. 21. Gen. XLIX. 10. Pyh. מְחַקֵּק, *statutum*, Prov. XXXI. 5. futur. בְּסֵפֶר וְיֻחָקוּ, *in libro describantur*, Job. XIX. 23. absque Dagesch, quasi à חֻקֵּק, unde et infinitivus paulò antè formam habuit.

חֻק, m. *statutum, constitutio, decretum, demensum, præscriptum, portio, pars statuta, pensum: modus, ratio: חֻק לְבִלִּי, præter modum, immodicè*, Ies. V. 14. וְחֻק, *et pensum*, Proverb. XXXI. 15. לְחֻק, *in statutum*, Psalm. CV. 10. אֶסְפָּרָה אֱלֹהֵיךָ, *enarrabo in decretum vel ad decretum*, Psalm. II. 7. hoc est, ut sit in statutum, et memoriale, Messiam verum Davidis filium, certò venturum, ut explicatur in Codice Talmudico Succah cap. 5. fol. 52. aut אֵל idem est quod articulus אֵת, ut Kimchi scribit in libro Radicum. affix. חֻקוֹ, *statutum suum*, Prov. VIII. 29. et aliter, חֻקְךָ וְחֻקֵּי, *in statutam partem tuam vel demensum tuum et demensum filiorum tuorum*, Lev. X. 14. Dagesch ejecto: plur. חֻקִּים, *statuta, decreta*, Deut. IV. 5. construct. חֻקֵּי אֱלֹהִים, *statuta Dei*, Exod. XVIII. 16. affix. וְשִׁמְרָתָ אֶת־חֻקֵּיו, *et observabis statuta ejus*, Deut. IV. 40.

חֻקָּה, fœm. idem, Num. IX. 14. construct. לְחֻקֵּת עוֹלָם, *in statutum perpetuum*, Num. X. 8. plur. בְּחֻקֵּי הַגּוֹי, *in statutis gentis*, Lev. XX. 23. aff. בְּכָל־חֻקֵּי, *secundum omnia statuta ejus*, Num. IX. 3.

חֻקֵּקִים, m. p. *statuta: constr.*

הַחֲקִי-אֵינִי, *statuta iniquitatis*, id est, iniqua, Ies. X. 1.

חֲקַר *investigavit, pervestigavit, scrutatus, perscrutatus est*: præterit. וַיִּדְרֹשׁ וַיַּחְקֵר, *et inquires et pervestigabis*, Deuter. XIII. 15. particip. וַיִּחְקֵר לֵב, *scrutans cor*, Jer. XVII. 10. Niph. præterit. לֹא-נִחְקַר, *non pervestigatum est*, 1 Reg. VII. 47. fut. כִּי לֹא יִחְקַר, *quia non pervestigabitur*, Jerem. XLVI. 23. Pih. præter. וַיִּחְקַר, *et scrutatus est*, Eccles. XII. 9.

חֲקַר, m. *perscrutatio, pervestigatio*: יֵאֵין חֲקַר לְתִבּוּנָתוֹ, *non est pervestigatio prudentiæ ejus*, Ies. XL. 28. phrasis in inscriptionibus epistolarum apud Judæos usitatissima, pro, prudentissimo: plurale constr. גְּדוּלֵיכֶם חֲקִירֵי-לֵב, *magni scrutationibus animi*, Jud. V. 16. id est, mente sagacissimi.

מִחְקָרִים, m. p. *scrutationes*: const. מִחְקָרֵי-אָרֶץ, *pervestigationes terræ*, Psal. XCV. 4. id est, תַּחְתִּיּוֹת, *ima, infima fundamenta vel penetralia terræ*, ut Aben Esra explicat, quæ sciri nequeunt nisi exquisita perscrutatione, vel potius quoddam homini minime sunt perscrutabilia, Deo autem in propatulo.

חָרַב *siccatus, exsiccatus fuit*: *vastatus, devastatus, desolatus, in solitudinem redactus fuit*: præter. חָרַבוּ, *exsiccatae sunt aquæ*, Genes. VIII. 13. infin. חָרַב יַחְרְבוּ, *desolando desolabuntur*, Ies. LX. 12. imper. חָרַב, *devasta*, vel juxta Kimchi in Com. *gladio cæde*, vel *tolle*, a nomine חָרַב, *gladius*, Jerem. L. 21. et sic, חָרְבוּ כָל-שָׂרִיָּה, *gladio tollite omnes juvencos ejus*, ver. 27. Niph. præter. וַיִּחְרְבוּ נְחָרְבוּ, *desolando desolarunt*

se reges isti, vel digladiando digladiati sunt, id est, mutuis gladiis se sustulerunt, ut Kinchi et R. Levi Gerson interpretantur, 2 Reg. III. 23. participium, עִיר נְחָרְבָת, *civitas desolata*, Ezech. XXVI. 19. Pyh. præter. יֵאֵשֶׁר לֹא-הָרְבוּ, *quæ nondum exsiccata fuerint*, Jud. XVI. 7. Hiph. חָרְרִיב, *exsiccavit, vastavit, desolavit*: præter. וַיַּעְרִיָּהֶם הַחָרִיב, *et civitates ipsorum desolavit*, Ezech. XIX. 7. particip. הַמְּחַרְבֵת יָם, *exsiccans mare*, Ies. LI. 10. Hoph. præterit. הִחְרַבָּה, *vastata est*, Ezech. XXVI. 2. Chald. הִחְרַבְתָּ, *devastata est*, Esr. IV. 15. partic. עָרִים מְחַרְבוֹת, *civitates vastatae*, Ezech. XXIX. 12. infin. fuit in Niph.

חָרַב, m. *siccus, vastus, desolatus*: חָרַב הוּא מֵאִין אָדָם, *vastus est absque homine, ut nullus homo ibi supersit*, Jerem. XXXIII. 10. fœmin. פֶּת חֲרִבָּה, *buccella sicca*, Proverb. XVII. 1. plural. הָעָרִים הַחֲרִבוֹת, *urbes desolatae*, Ezech. XXXVI. 35. et Chatephkametz est pro Chatephpathach.

חָרַב, m. *siccitas, desolatio, vastitas*: *æstus metonymicè sic dictus, quod siccitatis causa est*: בִּיּוֹם חָרַב, *interdiu consumebat me æstus*, Genes. XXXI. 40. יְהִי-נָא חָרַב, *sit quæso siccitas*, Jud. VI. 39. עָרֵי חָרַב, *civitates desolationis*, id est, desolatae, Ies. LXI. 4.

חָרַב, f. *gladius*, à vastando dictus, ut tradit Aben Esra, Exod. XX. 25. sumitur autem latè, ut Latinis ferum: unde est *culler*, Jos. V. 2. *cælum*, sculpendi instrumentum, vel *malleus* aut *scalprum* ad expoliendum, Exod. XX. 25. *rutrum*, 2 Par. XXXIV. 6. כְּחָרַב חֲתָה, *sicut gladi-*

um acutum, Ies. XLIX. 2. אִישׁ וְיָשׁוּב, *quisque gladium suum*, Gen. XXXIV. 25. plur. מִפְּנֵי חַרְבֹת, *propter gladios*, Ies. XXI. 15. constr. חַרְבֹת צְרִים, *gladios sive cultros acierum*, id est, acutos, Jos. V. 2. aff. בְּחַרְבוֹתָיו, *cultris suis dirutoriis*, Ezech. XXVI. 9. id est, ferramentis mucronatis, quibus muri destruuntur: Kimchi in Com. malleis acuminatis, quibus lapides diffringuntur.

חַרְבָה, f. *siccitas, siccum, locus siccus*, estque formæ בְּקִשָּׁה, et primum Kametz est propter Dagesch ejectum: בְּחַרְבָה, *in sicco*, Genes. VII. 22. לְחַרְבָה, *in siccum*, Exod. XIV. 21.

חַרְבָה, f. *vastitas*; pl. עַל־חַרְבֹת, *contra vastitates seu loca vasta habitata*, Ezech. XXXVIII. 12. quæ scilicet antea fuerunt vasta, nunc rursum à quibusdam inhabitantur, ut Kimchi et R. Salom. interpretantur: בְּחַרְבֹת, *in locis vastis*, Ezech. XIII. 4. הַחַרְבֹת, *vastitates istæ, loca vasta ista*, Ezechiel. XXXVI. 33. Kimchi hoc vult esse adjectivum, idem quod חַרְבֹת quod antè in חַרב positum.

חַרְבָה, fœm. *vastatio, desolatio*: לְשׂמָמָה וְחַרְבָה, *in desolationem et vastitatem*, Ezech. XXIX. 9. plurale scribitur semper cum ב leni sive aspirato: חַרְבֹת יְרוּשָׁלַם, *vastitates Jerusalem*, Ies. LII. 9. לְחַרְבֹת, *in vastitates desolationis*, id est, desolatissimas, Ezech. XXIX. 10. plural. כָּל־חַרְבֹתֶיהָ, *omnes vastitates ejus*, Ies. LI. 3.

חַרְבָנוֹם, m. p. *siccitates*: constructum, בְּחַרְבָנוֹם מִיץ, *in siccitates*

æstatis, id est, *æstivas*, Psalmus XXXII. 4.

חָרַג horruit, contremuit: futur. וַיִּחְרְגוּ, *et horrescunt, contremiscunt, cum tremore prodeunt vel prospiciunt e clausuris suis*, Psal. XVIII. 46. pro hoc legitur, 2 Sam. XXII. 46. וַיִּחְרְרוּ, *et accingent se, vel accincti excurrent*, quasi à חָגַר, sed videtur idem esse cum hoc חָרַג, ita ut internus animi tremor, voce externâ literis transpositâ, significatus sit. Hinc Chaldaicè חֲרָנָא, *horror, trepidatio*: חֲרָנַת מוֹתָא, *horror mortis*, Deut. XXXII. 25. חֲרָנַת פָּנָא, *horror famis*, Thren. I. 20.

*חַרְגָל, m. *cantharus*, juxta quosdam, *locustæ species*, Levit. XI. 22. de quatuor locustæ speciebus hoc loco ad esum concessis, prolixè disputatur à sapientibus Talmudicis, Codice Cholin, cap. 3. fol. 65. et seqq.

חָרַד tremuit, contremuit, *trepidavit, perterritus, exterritus fuit: sollicitus fuit, trepidè accurrit*, atque sic constructur cum præpos. אֶל et אַחַר. præteritum, וַיִּחְרַד וַיִּפְחַד, *trepidabitque et pavebit*, Ies. XIX. 16. הִיִּרְדוּ, *trepidi currunt post eum*, 1 Sam. XIII. 7. חֲרַדְתָּ אֵלַינוּ, *sollicita fuisti erga nos*, 2 Reg. IV. 13. Hiph. הִיִּחְרִיד, *delerruit, exterruit, perterruit, perterrefecit, perculit*: præter. וַיִּחְרַדְתִּי אֹתוֹ, *perterrefeciam eum*, 2 Sam. XVII. 2.

חָרַד, m. *trepidus*: לִבִּי חָרַד, *animus ejus erat trepidus*, 1 Sam. IV. 13. plural. הִיִּחְרַדְתִּים אֶל־יְדָבְרוּ, *qui trepidi estis vel trepidatis ad verbum ejus*, Ies. LXVI. 5.

חֲרָדָה, f. *tremor, trepidatio, sollicitudo*, ac frequenter additur verbo

suo: וַיִּחְרַד יִצְחָק חֲרָה גְדוֹלָה: et contremuit Isaac tremore magno, Gen. XXVII. 33. אֶת-כָּל הַחֲרָה הַזֹּאת, tota solitudine ista, 2 Reg. IV. 13. constructum, לַחֲרַת אֱלֹהִים, in trepidationem Dei, 1 Sam. XIV. 15. id est, maximam: quidquid enim in suo genere summum, id Hebræi divinum appellant: vide Jonæ III. 3. Psal. XXXVI. 7. et infra in פָּתַל: plur. חֲרָדוֹת, trepidationes, Ezech. XXVI. 16.

חָרָה arsit, exarsit irâ, irâ accensus fuit, et iræ vocabulum ferè semper adjunctum habet, ubi autem desideratur, subaudiendum est. Regit accusativum personæ, communiter cum præposit. ב: impersonaliter vel reciproçè usurpatum, construitur cum dativo. præt. וַיֵּאָף יְהוָה חָרָה בָּעָם, ira Domini accensa est in populum, Num. XI. 33. הֵהִיטֵב חָרָה-לָּךְ, an benè vel justè accenditur tibi sc. וַיֵּאָף, ira, satisne rectè irasceris? Jonæ IV. 9. futurum per apocopam אֶל-נָא יִחַר לְאֹדְנִי, ne quæso accendatur (ira) Domino meo, ne ægrè ferat Dominus meus, Gen. XVIII. 30. Niph. præt. וַיִּחְרַד עָלַי אִפּוֹ, accensi sunt irâ contra me, Cantic. I. 6. quod et a חָרַר esse potest. part. הַנִּחְרָרִים בָּךְ, qui exardescunt (irâ) contra te, Ies. XLI. 11. Hiph. præter. הִחְרָה, exarsit vel accendit, scil. animum suum, Neh. III. 20. hic in bonum sumitur, et est studii ardentis, non iræ. futur. per apocopam וַיִּחְרַד עָלַי אִפּוֹ, et accendit contra me iram suam, Job. XIX. 11. Hithp. fut. per apoc. אֶל-תִּתְחַרְרִי, ne irâ accendaris, Prov. XXIV. 19. sic Psal. XXXVII. 1, 8.

חָרִי, masc. æstus: מָה חָרִי הָאֵף, quid (sibi vult) æstus iræ istius maxime? Deuter. XXIX.

23. בְּחָרוֹ-אֵף, in æstu iræ, Exod. XI. 8.

חָרוֹן, m. æstus iræ, ardens ira; construct. חָרוֹן אִפּוֹ, æstum iræ suæ, Psal. LXXXVIII. 49. aff. חָרְנָךְ, ardentem iram tuam, Exod. XV. 7. at כִּמוֹ חַי כִּמוֹ הַיָּבֵשׁ, sicut vivum, sic adustum, vel siccum aut aridum perdet, Psalm. LVIII. 10. juxta quosdam.

חָרוֹן unde nomen plur. חָרוֹנִים, m. torques, Cant. I. 10. propriè sic Hebræis vocantur margaritæ et similia monilia filo indita; nam חָרוֹן, filo indere, apud Rabbinos, German. anreuehen, anfassen, (to file, to string.) unde illud Rabbiorum: וְאֵיךְ הָיָה לְמַחְרוֹן וְלֹא יָדַע לְמַקְרָח, est qui novit filo indere, et non novit perforare, scil. margaritas: alius novit perforare, et non novit filo indere, etc. item: vidi quòd filius Assai sedebat, וַחְרוֹן, et colligebat (sc. torquem pulchrè dictorum) ex lege, Prophetis et Hagiographis, etc. Extant hæc in præfatione libri עֲקֵדַת יִצְחָק. Et apud Talmudicos priscos: מִחְרוֹזוֹת שֶׁל הַגִּיסִים, fasciculi piscium, pisces in vimen collecti, in Cod. Bava Mezia, cap. 2. in principio cap. et fol. 23. hinc intelligitur quare apud grammaticos dicatur חָרוֹן, versus rhythmicus, plur. חָרוֹנִים.

חָרַט m. cælum, sculptorium instrumentum, Exod. XXXII. 4. stylus scriptorius, Ies. VIII. 1. plural. loculi: בְּשְׁנֵי חָרְטִים, in duobus loculis, 2 Reg. V. 23. item aciaria, Ies. III. 22. ornamenta muliebria, quæ aciculis affiguntur: aut loculi, juxta præcedentem significationem: nam et cum his mulieres superbiunt.

חָרְטוֹם, m. Chald. magus, Dan. II. 10. plur. חָרְטָמַיִם, magi, ver. 2.

et חרטימא, Dan. IV. 4. Ab. Esra, Dan. II. scribit esse חרטימא התולדות, *genethliacos*. Etsic Hebraicè חרטימים *magi*, Dan. I. 20. et II. 2. construct. חרטימי, Gen. XLI. 8.

חרך Chald. *adussit, ambussit, inussit*, in Targum frequens: Hithp. præter. לא התחרך, *non fuit adustus*, Dan. III. 27. Hebraicè futurum ex Kal לא יחרך, *non aduret*, assando scil. Prov. XII. 27.

חרפים, m. p. *clathri, cancelli*, Cant. II. 9. significatio etiam Chaldaica est. Nam חרפא, *fenestra*, idem quod Hebraice חלון.

חרל, m. *urtica*, Soph. II. 9. תחת חרול, *sub urticis*, Job. XXX. 7. Ab. Esra et R. Levi, *sub spinis*: plural. חרלים, *urticæ*, Prov. XXIV. 31.

חרם Hiph. יהחרים, *anathematizavit, anathemate vel anathemati, internecioni, perditioni devovit, disperdidit: consecravit, devotum effecit: præter. יהחרים אותם, internecioni devovit eos*, Jos. XI. 12. ויהחרמתי ליהוה, *et anathemate devotebo quæstum eorum Domino*, Mich. IV. 13. fut. בלי חרם אשר יחרם איש ליהוה, *omne devotum, quod devoverit quis Domino*, Levit. XXVII. 28. בן-תחרמו, *ne anathematizate*, id est, ne rapite vel attingite anathema, ut Kimchi explicat, Jos. VI. 18. alii passivè, *ne fiat is anathema*, vel ne efficiatis vos ipsos anathema. Hoph. fut. יחרם, *ut anathema perdilor*, Exod. XXII. 19.

חרם, vel חרם, m. *devotum, res devota, anathema*: בלי-חרם, *omne devotum*, Num. XVIII. 14. ויחרם, *et anathema (non erit amplius)*, Zachar.

XIV. 11. cum quinque punctis est etiam *sagena, plagæ, rete*: וצודו חרם, *venantur plagis*, Mich. VII. 2. aff. בעחרמו, *plagis suis*, Hab. I. 15. על-עם חרמי, *super populum anathematis mei*, quem scil. internecioni devovi, Iesaias XXXIV. 5. plural. מצודים וחרמים, *retia et plagæ*, Eccl. VII. 27.

חרום, m. *curtus membrs*, Levit. XXI. 18. et opponitur ושרוץ, *superfluous membrs aut habens unum altero majus*, ut Aben Esra notat. R. Salomon et alii exponunt, *simum*, qui nasum habet nimis depressum, sed generalius est.

מחרמש, m. *falx messorum*; מחרמש בקמה, *ex quo cæperit esse falx in segete*, Deut. XVI. 9.

חרם m. *sol*: מלמעלה החרם, *à supra solem*, Jud. VIII. 13. id est, ante ortum vel ascensum solis. Cum ה paragogico, בחרם יבוא החרסה, *antequam occumberet sol*, Jud. XIV. 18. item *prurigo*: scabiei species, Deut. XXVIII. 27.

שער החרסות, f. *solaris*: חרסית, *porta solaris*, id est, orientalis, Jer. XIX. 2. scribitur cum ך, sed legitur per ך.

חרף *exprobravit, probris affecit, probro exposuit*. Semel est *hyemare*, ex significatione nominis derivati. Particip. חרפתי, *probris affecit me*, vel exprobranti mihi rem aliquam, Prov. XXVII. 11. futur. לא יחרף, *non probrosè habebit*, vel probro exponet me, aut probrosè aget, Job. XXVII. 6. עליו תחרף, *super eum hyemabit*, Ies. XVIII. 6. Niph. particip. fœm. שפחה נחרפת, *ancilla despecta alicui*, probro cujusque exposita, Lev. XIX. 20. plerique Hebræorum idem volunt

esse quod *desponsata*. Aben Esra eam expositionem improbat, ac probat priorem. פִּיב. פְּרַאֵט. הַרְפָּה נִפְשִׁי, לְמַנָּה, *probrosè exponit animam suam ad moriendum*, id est, vitam periculo mortis exponit, eam quasi nihili æstimans, Jud. V. 18. אֲשֶׁר הִרְפֵּתָ, *quem probris effecisti*, 1 Sam. XVII. 45. infinit. בְּהִרְפֵּם בְּפִלְשְׁתִּים, *quum probra conjicerent in Philistæos*, 2 Sam. XXIII. 9. illis insultando, pugnam offerendo. Vel בְּהִרְפֵּם, id est, בְּהִרְפֵּה נִפְשִׁי, *quum probrosè exponerent vitam suam*, ut in præcedenti loco. Vel, *quum acuerent se in Philistæos*, ex usu verbi Chaldaico. Est ex hac conjugatione, quia Kametz, sub הָ accentu junctum, longum est, indicatque compensationem Dagesch. Accentu absente, potest esse ex Kal, et tum Kametz est breve, id est, Kametzchatuph.

הַרְפָּה, m. *hyems*, quasi probrum terræ dicta: nam dehonestat et quasi probro afficit terram, virorem et splendorem omnem ab illa auferendo: item *juventus, adolescentia*, quasi ætas præcox. Nam הַרְפָּה, *præcocia*, Eccl. XI. 2. in Targum Veneto: aut quod multa probrôsè committit: אֶמְצָא וְהַרְפָּה, *et ætas et hyems*, Gen. VIII. 22. מְהַרְפָּה, *prop-ter hyemem*, Prov. XX. 4. aff. juxta aliam significationem הַרְפָּה, *in diebus pueritiæ vel juventutis meæ*, Job. XXIX. 4. juxta plerosque Hebræos: quidam, *in diebus hybernorum meorum*, dum scil. in hybernis stationibus quiescerem, Deo tanquam duce meo mihi de omnibus necessariis prospiciente.

הַרְפָּה, f. *probrum, opprobrium*: הַרְפָּה הוּא לָנוּ, *probro hoc nobis est*, Genes. XXXIV. 14. הַרְפָּה עַמּוֹ, *et probrum populi sui*, Ies. XXV. 8. affix. הַרְפָּתָנוּ,

aufer probrum nostrum, Ies. IV. 1. plural. וְהָיוּ לְהַרְפּוֹתַי לִי, *et fuit in probro mihi*, Psal. LXIX. 11. id est, in summum probrum. constructum, וְהַרְפּוֹתַי חֲרָפִידָה, *et opprobria probris afficientium te*, ver. 10.

הַרְפָּה movit, motus fuit; vel movit se: decidit, præcidit. Concidit, exscidit, statuit, decrevit: præt. לֹא הָרַץ, *non moverat*, Jos. X. 21. אֲתָה הָרַצְתָּ, *tu decidisti, defnivisti*, 1 Reg. XX. 40. partic. פֹּהֵל הָרַץ, *consummatio præcisa, decisa*, Ies. X. 22. plur. הַרְפָּצִים יָמָיו, *præcisi, defniti sunt dies ejus*, Job. XIV. 5. futur. יִהְרָץ בְּלֶב לְשֹׁנוֹ, *movebit canis linguam suam*, Ex. XI. 7. אֲזַי הָרַצְתָּ, *tunc movebis te*, 2 Sam. V. 24. Niph. part. fœm. וְנִהְרָצָה, *et quidem præcisam*, Ies. X. 23. נִהְרָצָה שְׁמֹמֹת, *decisum vel præcisum desolatorum erit*, id est, decisa summa desolatio, Dan. IX. 26.

הַרְפָּה, m. *excisus: sedulus, industrius, strenuus, sollicitus: tribula: fossa: aurum*: nunc adjectivum, nunc substantivum est. לְמַרְגַּ הַרְפָּה, *in tribulam excisam recentem, habentem multa ora*, id est, multas cæsuras, Ies. XLI. 15. לֹא חֶבְרִיץ, *non tribulâ trituratur nigella*, Ies. XXVIII. 27. intelligenda autem tribula antiqua, quæ trahæ quædam species erat, alligatis ipsi bobus, juxta illud: *non obturabis os bovi trituranti*, Deut. XXV. 4. Generale est מַרְגַּ, speciale הַרְפָּה, *a cæsuris*. fuit enim tribula, ut scribit R. Salomon Jarchi, Ies. XLI. 15. חֶבְרִיץ הַרְפָּה, id est, *plena cæsuris sive incisionibus*, instar instrumenti fabrorum ferrariorum, quod dicitur lima, et trahebatur super trituram, donec abscederentur spicæ, ac stramen ejus fieret

palea. Apud Talmudicos legitur, fuisse instrumentum ligneum ex tigillis factum, plenum clavis sive dentibus (inferne obtusis) cui imponebatur massa ferrea gravandi causâ: trahebatur a bobus super trituram, atque ita frumentum excutiebatur, stramenque redigebatur in paleam, Cod. Menachoth cap. 3. fol. 22. et Cod. Sebhachim, cap. 14. fol. 116. *בַּעֲמֹק הַחַרוֹץ*, in valle decisa vel definita, Joël. IV. 14. nempe ad iudicium exercendum, pro populo Dei, et in excidium impiorum; vel *valle tribulæ*, id est, in quæ triturandi impii; aut, *valle excidii*: *יְרוּחַב וְחַרוֹץ*, platea et fossa, Dan. IX. 25. sic Rabinis *חַרְיָה*, fossa: *מִחַרוֹץ נִבְחַר*, præ auro selecto, Prov. VIII. 10. ab effodiendo, quia e terræ penetralibus excinditur: vide *זָהָב* suprâ. *וְהוֹן*, et substantia hominis strenui pretiosa est, Proverb. XII. 27. per transpositionem verborum. Cohærent enim *חַרוֹץ* ut Kimchi in libro Rad. notat; aut secundum R. Levi, *substantia hominis pretiosi* (non scil. dolosi aut ignavi) *auro est*, id est, optima, solida et durabilis: *יִרְפָּד חַרוֹץ עַל־טִיט*, substernit excisum vel exacutum quodque in luto, Job. XLI. 22. nempe in abisso et profundo maris, ubi lutum est: vult dicere, exacutæ petræ sunt balenis ut testa, acuminata sunt ipsis ut obtusa, substernunt ea sibi, et securè illis in profundo maris incumbunt, ut Aben Esra et R. Levi enarrant: plur. *וַיִּד חַרוֹצִים*, et manus sedulorum ditat, Proverb. X. 4. et sic XIII. 4.

חַרוֹצִים, m. p. *tribulæ: casei*, quasi excisiones è lacte dicas: constr. *חַרְיָה הַחֶלֶב*, caseos lactis, 1 Sam. XVII. 18. *וּבַחַרוֹצֵי הַבְּרֹזֶל*, et *tribulis ferreis*, 2 Sam. XII. 31. quæ ad supplicia sontium adhibitæ fuerunt.

Et forma fœmin. *בַּחַרְצוֹת הַבְּרֹזֶל*, in tribulis ferreis, Amos I. 3.

חַרְצִין, Chald. *lumbi*: aff. *קָטְרִי*, *חַרְצִיהָ*, *cingula lumborum ejus*, Dan. V. 6. pro *חַרְצוֹהִי* sic enim *הָ* aliquando pluralibus additur: vide Buxtorffii Grammaticam Chaldaicam. * *חַרְצָבוֹת חַרְצָב*, f. p. *nexus, vincula, colligationes: חַרְצָבוֹת לְמוֹתָם*, vincula ad mortem ipsorum, Psalm. LXXIII. 4. *פָּתַח חַרְצָבוֹת רָשָׁע*, solvendo nexus improbitatis, Ies. LVIII. 6.

* *חַרְצָנִים*, m. p. *nuclei acinorum*, Num. VI. 4.

חָרַק *frenduit, striduit*: præter. *חָרַק עָלַי בַּעֲנִיּוֹ*, *frendit contra me dentibus suis*, Job. XVI. 9.

חָרַר *exarsit, exustus, adustus, ustulatus fuit*, præter. *חָרַר מְנֵי חָרַב*, *exarsit præ siccitate*, Job. XXX. 30. *וְחָרַר נַחְשָׁתָהּ*, et *exuratur ærugo ejus*, Ezech. XXIV. 11. quæ hinc sunt propter accentum in penultima: *עַל כֵּן חָרַר*, *idcirco exardescit*, Ies. XXIV. 6. Niph. præter. *נִחַר מִפָּח*, *exardescit follis*, Jer. VI. 29. vel, *exsiccatur, exarescit*. Nam ardorem et æstum siccitas sequitur. Et cum Chirek sub Nun, *נִחַר גְּרָנִי*, *exsiccatur guttur meum*, Psalm. LXIX. 4. fut. *וַיִּחַר*, et *ustulatus est*, Ezech. XV. 5. Pih. ex geminata prima radicali, infinit. *לִחְרַחֵר*, *ad accendendum*, Prov. XXVI. 21.

חַרְחַר, m. *adustio, inflammatio: febris ardens*, Deut. XXVIII. 22.

חַרְרִים, m. p. *siccitates, loca sicca*, Jer. XVII. 6.

חַרִּים, m. p. *liberi, ingenui, nobiles, illustres: בֶּן־חַרוֹם*, *filius ingenuorum*, Eccles. X. 17.

וְאָמַר אֶל הַחַיִּים, *et dixi ad nobiliores*, Neh. IV. 8. constr. חָרִי וְהַנְּדָה, *liberi, clarissimi Jehudæ*, Nehem. VI. 17. aff. חָרִיָּה, *liberos nobilissimos ejus*, Ies. XXXIV. 12. huc revocamus, quia חָרַר Chaldæis et Syris est, *liberum efficere, libertate donare*: חָרַרְךָ, *liberavit te*, Rom. VIII. 32. נְחַרְרְכוּן, *in libertatem asseret vos*, Job. VIII. 32. אֲרִילָא אֶתְחַרְרָה, *non enim libertate donata est*, Levit. XIX. 20.

חַר, *foramen, caverna*. Huc pertinet; nam Chaldaicè dicitur חַרְרָא et חוּרָא. Syrè חַרְרָא, Matth. XIX. 24. apud Talmudicos, מחט שניטל הרירה, *acus cujus ablatum est foramen*. Vulgò referunt ad חור, ex quiesc. secundâ. Hinc ergo וַיִּקַּב חַר, *et perforavit foramen*, 2 Reg. XII. 10. עַל חַר, *super foramen*, Ies. XI. 8. plur. מִן הַחַרְיִים, *ex foraminibus*, 1 Sam. XIV. 11. אֲרִיָּים חַרְיִי, *texentes foraminosa opera*, id est, retia sive aulæa reticulata, Ies. XIX. 9. sic R. Salomon et Chaldæus. Ab. Esra, *candidam telam*, et sic est à חוּר. Est autem חַרְיִי pro חַרְיִים, cui simile infra in חֶשֶׁף. Irregulare et illud, סְלִי חַרְיִי, *canistra foraminum*, Gen. XL. 16. id est foraminosa, pro חַרְיִים. aut חַרְיִי, *foraminosum opus, foraminosus*, ut חֶפְשִׁי, *liber*. R. Salomon explicat, *canistra candida*, ex decorticatis virgulis, in quibus placentæ et crustulata lautiora deferri solent. Ab. Esra, *canistra candida*, scil. panis. Hoc usu esset à חוּר, ut antecedens. constr. חַרְיִי עָפָר, *in foraminibus vel cavernis terræ*, Job. XXX. 6. aff. חַרְיִי, *foramina sua*, Nah. II. 13. בְּחַרְיִהֶן, *in foraminibus*

suis, Zach. XIV. 12. et cum Schurek, *illaqueando in foraminibus*, Ies. XLII. 22. porro חַר per synecdochen speciei est *podex*, foramen ventris posterioris, unde excrementa exeunt, inde per metonymiam, חַרְיִים, *excrementa*, appellatione obscenâ. Ubi ergo hoc sensu vocabulum hoc occurrit, ibi scribæ legendum substituerunt aliud vocabulum in auribus honestius, cujus vocales præcedenti voci subjecerunt: ut, לֶאֱכַל אֶת־חַרְאֵיהֶם, *ad comedendum excrementa sua*, Ies. XXXVI. 12. quod legendum צוֹאֲתָם, *egesta sua*, quæ vox in margine posita est. Juxta consonas autem legendum fuisset חַרְאֵיהֶם vel חַרְיִיהֶם nam א adventitium

מַחְרוֹת, f. p. *latrinæ*, loca ubi excrementa deponuntur. Et hæc vox pronunciatu obscena: unde alienæ vocales ipsi adjunctæ, et alia vox, cujus vocales istæ propriæ, pro ea legitur, quæ idcirco ad marginem posita: ut, וַיִּשְׂמְרוּ לְמַחְרָאוֹת, *et disponebant illud in latrinas*, 2 Reg. X. 27. legendum, לְמִזְצָאוֹת, quæ vox honesta et pura magis, ut Hebræi aiunt. Singulare esset מַחְרוֹר, formæ מְעוֹן.

חַרְיֹנִים, m. p. *excrementa columbarum*, 2 Reg. VI. 25. vox composita, et similiter obscena. Juxta consonas essent duæ voces, חַרְיִי יוֹנִים, *excrementa columbarum*: at quia et hîc חַרְיִים obscenum, ut in antecedentibus, ideo legendum substituerunt in margine דְּבִיּוֹנִים, de qua vide דָּב. Ita prisci Hebræorum, honestati in legendo et pronunciendo verbo Dei sancto, consulere voluerunt, ut quæ vocabula in communi et profano usu obscena, in re sacra aures cujusquam non offenderent. Hinc traditio, quæ legitur in Codice

Talmudico Megilla, cap. 3. in fine. כל המקראות הכתובין בתורה לגנאי קורין אותן לשבח, id est, omnes voces, quæ scriptæ sunt in lege obscenè, legunt eus honestè, vide et מחר.

חָרַשׁ aravit: metaphoricè exaravit, expressit, impressit, insculpsit, fabricavit vel fabricatus est, machinatus est: item surdum agere, obsurdescere, tacere, conticescere, silere, sed id in futuro tantum, quando in Pathach desinit: præterit. **חָרְשׁוּ**, araverunt aratores, Psalm. CXXIX. 3. partic. **חָרַשׁ נְחֹשֶׁת**, fabricans æs, id est, faber ærarius, 1 Reg. VII. 14. **חָרַשׁ רָע**, fabricatur malum, Proverb. VI. 14. plur. **חָרְשֵׁי טוֹב**, fabricantibus bonum, Proverb. XIV. 22. partic. præterit. **חָרַשְׁתָּ**, exaratum id est, inscriptum, insculptum, Jer. XVII. 1. fut. **אֶל-תְּחַרְשׁ**, ne surdum agas, Psalm. XXVIII. 1. Niph. futur. **שָׂדֵה תְּחַרְשׁ**, ut ager arabitur, Jerem. XXVI. 18. Hiph. præter. **כִּי-הֶחְרַשׁ לָהּ**, cum tacuerit ei, Num. XXX. 15. particip. ex prima significatione, **מְחַרְשׁ הָרָעָה**, tacitè fabricans malum, 1 Sam. XXIII. 9. Hithp. futur. **וַיִּתְחַרְשׁוּ**, et tacuerunt, Jud. XVI. 2.

חָרַשׁ, m. *faber, artifex*: **מַעֲשֵׂה חָרַשׁ**, opus manuum artificis, Deut. XXVII. 15. const. **חָרַשׁ בְּרֹזֶל**, faber ferri, id est, ferrarius, Ies. XLIV. 12. **חָרַשׁ עֵצִים**, faber lignorum, lignarius, ver. 13. et Kametz manet, quia est loco ejecti Dagesch, formæ **גָּנַב**: plur. **חָרְשִׁים**, artifices: const. **וְחָרְשֵׁי עֵץ וְחָרְשֵׁי אֶבֶן**, fabros lignarios et fabros lapidum, id est, latomos, 2 Sam. V. 11. Cùm est ex forma non Dagesata, ut **חָבַר**, tum

primum Kametz mutatur: ut, **וְחָכַם**, **חָרְשִׁים**, et sapientem artificum, id est, peritum artificem, Ies. III. 3.

חָרַשׁ, masc. *surdus*: **אֲשֻׁמַע**, tanquam surdus non audio, Psalm. XXXVIII. 14. plur. **הַחָרְשִׁים**, **שְׁמַעוּ**, O surdi audite, Ies. XLII. 18.

חָרַשׁ, m. *silentium*, et adverbialiter, *silenter, clam*, pro **בְּחָרַשׁ**, ut Jos. II. 1.

חָרַשׁ, m. *aratio*, Genes. XLV. 6. aff. **לְחָרַשׁ חֲרוּשׁוֹ**, ad arandum arationem suam, 1 Sam. VIII. 12.

חָרַשׁ, m. *sylva, saltus, virgultum*, densum et implexum faciendæ umbræ commodum, ut Kimchi scribit in Com. Ez. XXXI. 3. **וְחָרַשׁ וְהָאֵמִיר**, virgulti et rami summi, Ies. XVII. 9. quod per Tzere scribitur. Cum **ה** locali, **חָרַשָּׁה**, in sylvam, 1 Sam. XXIII. 16. plural. **וּבְחָרְשֵׁים**, et in saltibus, 2 Par. XXVII. 4.

רוּחַ קָדִים חָרְשִׁית, f. *silens*: **חָרְשִׁית**, ventum orientalem silentem, Jon. IV. 8. sic Chaldaicè **שְׁתִּיקָא**, *silentem*, id est, subtilissimum et tenuissimum, qui æstum solis subtilitate sua magis augebat, quam ut perspirando corrigeret.

חָרַשֶׁת, f. *artificium, fabrefactura*, Exod. XXXI. 5. est et proprium nomen loci, Jud. IV. 13.

מְחַרְשָּׁה, f. *rutrum vel sarculum*: aff. **וְאֵת מְחַרְשָּׁתוֹ**, et rutrum suum, 1 Sam. XIII. 20. plur. **לְמְחַרְשֹׁת**, pro rutris, ver. 21.

מְחַרְשֶׁת, fœm. *vomer*: aff. **אֶת-מְחַרְשֶׁתוֹ**, vomerem suum, 1 Sam. XIII. 20.

חָרַשׁ m. *testa*, **וּבְכָל חָרַשׁ**, et *vas testæ*, id est, testaceum, Lev. VI.

28. plur. const. וְאֵת־חֲרָשֵׁי, *cum testis*, Ies. XLV. 9. aff. וְאֵת־חֲרָשֵׁיהָ, *et testas ejus*, Ezech. XXIII. 34.

חָרַת *exaravit, exsculpisit*: part. Pahul, חָרוֹת־עַל־הַלְהוֹת, *insculpta tabulis*, Exod. XXXII. 16.

חָשַׁב *cogitavit, excogitavit, existimavit, putavit, imputavit, reputavit, aestimavit*: construitur sæpè cum præp. אֶל, עַל, et ל: præter. וְחָשַׁב, *cogitat contra vos cogitationem*, Jerem. XLIX. 30. ubi scribitur עֲלֵי־דָם, *contra eos*, sed legendum juxta Masorethas, עֲלֵיכֶם, *contra vos*: חָשַׁב אֶל־יוֹשְׁבֵי תֵימָן, *cogitavit contra habitatores Theman*, ver. 20. Chald. part. Pehil חָשִׁיבוּ, *reputantur*, Dan. IV. 32. futurum, וְאַל־יִחַשְׁבֵּנִי לִי אֲדָנִי עוֹן, *ne imputet mihi dominus meus iniquitatem*, 2 Sam. XIX. 20. וַיִּחַשְׁבֶּהָ לְשִׁפְרָהּ, *et reputabat eam pro ebria*, id est, esse ebriam, 1 Sam. I. 13. similem locutionem vide, Genes. XXXVIII. 15. Niph. נִחַשְׁבָּ, *imputari, reputari, aestimari, annumerari*, præter. וְנִחַשְׁבָּ, *et imputabitur vobis*, Numer. XVIII. 27. futur. וַיִּתְחַשְׁבֵּ לּוֹ, *et reputatum est ei ad justitiam*, Psalm. CVI. 31. Pih. חָשַׁב, *cogitare, excogitare: reputare, supputare, numerare*: præter. וְחָשַׁב עִם קְנֵהוּ, *et supputabit cum emptore suo*, Levit. XXV. 50. futur. יִחַשְׁבוּ רָע, *cogitant malum*, Hos. VII. 15. Hithp. futur. יִתְחַשְׁבֵּ, *annumerabitur, annumerabit seipsum*, Num. XXIII. 9.

חָשִׁיב, m. *cogitans, artifex*, quasi cogitabundus: *artificium*: מַעֲשֵׂה חָשִׁיב, *opere artificis vel artificii*, id est, artificiosissimo, Exod. XXVI. 1,

31. apud priscos legitur: “רוֹקֵם, est *opus acus*, hoc est, acupictoris, ideoque habet tantùm faciem unam: מַעֲשֵׂה הוֹשֵׁב, est *textoris sive textile*, ideoque habet duas facies, utrinque scilicet eandem faciem referens,” Codice Talmudico Ioma, cap. 7. fol. 72. Hinc R. Salomonis et Ab. Esræ glossæ textæ sunt.

חָשַׁב, m. *cingula*, quâ ephod induebatur et applicabatur sacerdoti, et ornabat ipsum, scribit R. Salomon, Exod. XXVIII. 8. à singulari artificio nomen habens.

חָשְׁבוֹן, m. *cogitatio, supputatio, ratio, ratiocinium*: Eccles. VII. 27.

חֲשִׁבוֹת, m. p. idem: חֲשִׁבוֹת רַבִּים, *ratiocinia plurima*, Eccles. VIII. 1. חֲשִׁבוֹת מַחֲשַׁבֵּת הוֹשֵׁב, *excogitata cogitatione artificis*, 2 Par XXVI. 15. est formæ קַלְשׁוֹן.

מַחֲשַׁבָּה vel מַחֲשַׁבֵּת, f. *cogitatio, excogitatio*, Exod. XXXV. 33. affix. מַחֲשַׁבְתּוֹ, *cogitatio ejus*, Esth. IX. 25. plur. חֲשִׁבוּ מַחֲשַׁבוֹת, *excogitaverunt cogitationes*, Jerem. XI. 19. constr. מַחֲשַׁבוֹת רָע, *cogitationes mali*, Proverb. XV. 26. affix. עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבוֹתֶיהָ, *profundæ sunt cogitationes tuæ*, Psalm. XCII. 6.

חָשָׂה *siluit, tacuit, mutus fuit*: infin. עֵת לְחָשׂוֹת, *tempus silendi*, Eccles. III. 7. Hiph. חָשִׂיתִי, *silui*, Psalm. XXXIX. 3. et activè, part. plur. מַחֲשִׂים לְכָל־הָעָם, *silenter indixerunt omni populo, silere jussurunt, represserunt universum populum*, Neh. VIII. 11.

חִשָּׁה Chald. *opus, necesse habuit*: part. plur. לֹא חִשָּׁהוּ אֲנַחְנָא, *non est necesse nobis*, id est, לֹא חִשָּׁהוּ, ut Hebræi exponunt, vel

לֹא הַשִּׁיבִי, *non sumus solliciti*, Dan. III. 16. plur. fœm. וְיָמָה תִּשְׁחָן, *et quæ opus sunt*, Esr. VI. 9. תִּשְׁחָתוּת, f. Chald. *necessarium*, Esr. VII. 20.

חֹשֶׁךְ, *obscurus, obscuratus fuit, tenebrosus, obtenebratus fuit*: præter. חֹשֶׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ, *tenebrosus erit sol*, Ies. XIII. 10. Hiph. הִחֲשִׁיךְ, *obtenebravit, tenebras attulit, tenebras effecit vel induxit*: præter. וְהִחֲשִׁכְתִּי לְאָרֶץ, *tenebras obducam terræ, obtenebrabo terram*, Amos VIII. 9. partic. מִחֲשִׁיךְ, *obtenebrans consilium*, Job. XXXVIII. 2. futur. יַחֲשֶׁךְ, *antequam tenebras efficiat*, Jer. XIII. 16. cum defectu Iod.

חֹשֶׁךְ, m. *tenebræ*, Gen. I. 2. affix. יְגִיף חֹשֶׁכִי, *illustrat tenebras meas*, 2 Sam. XXII. 29. Chald. יָדַע מָה, *novit quæ in tenebris sunt*, Dan. II. 22.

חֹשְׁכִים, m. p. *obscuri, ignobiles homines, quos fama obscura recondit, ut Virgil. loquitur*, Prov. XXII. 29.

חֹשֶׁכָה, fœm. *tenebræ, obtenebratio, tenebræ magnæ*, Gen. XV. 12. constr. תִּשְׁבַּת מַיִם, *tenebras aquarum*, Psalm. XVIII. 12. id est, atras nubes quæ obscuritatem efficiunt: plur. הִלְךְ חֹשְׁכִים, *ambulavit in tenebris*, Ies. L. 10.

מִחֹשֶׁךְ, m. *tenebræ, tenebrosus vel tenebrosus locus*: מִיָּדַעִי מִחֹשֶׁךְ, *noti vel familiares mei sunt mihi tenebræ*, Psalm. LXXXVIII. 19. R. Salomon, *obscuratus sum et desertus a familiaribus meis*: plur. בְּמִחֹשְׁכִים, *in tenebrosissimis locis*, ver. 7. construct. מִחֹשְׁכֵי אֶרֶץ, *obscura loca terræ*, Psalm. LXXIV. 20.

חָשַׁךְ, *cohibuit, subtraxit*: - וְלֹא חָשַׁךְ מִפְּנֵי, *et non subtraxit a me quicquam*, Genes. XXXIX. 9. Niph. futur. יִחָשַׁךְ רָע, *subtrahitur malus*, Job. XXI. 30.

חָשַׁל, Chald. *debilitavit*: part. מְחַשֵּׁל, *comminuens et debilitans*, Dan. II. 40. Niph. Hebr. part. הַנְּחָשְׁלִים, *qui debiles vel debilitate affecti erant*, Deut. XXV. 18.

חֹשְׁמֵל, m. *pruna summè ignita, adeoque ardentissima, quasi festinanter excidens et consumens*: מְלֵךְ חֹשְׁמֵל, *velut color prunæ ignitissimæ*, Ezech. I. 4, 27. cum הַ פַּרְאָגוֹגִיכִי, *et hinc est חֹשְׁמֵל*, Ezech. VIII. 2.

חֹשְׁמָן, masc. *magnas, primas*: חֹשְׁמָנִים, *magnates, optimales*, Psal. LXVIII. 32. Notat Elias in suo Thischbi, cardinales in Italia a Judæis vocari Chaschmannim.

חֹשֶׁן, masc. *pectorale, ornamentum sacrum summi sacerdotis*, Exod. XXVIII. 4. חֹשֶׁן מִשְׁפָּט, *pectorale iudicii*, ver. 15. quia de jure responsurus, eo induebatur, et per Urim et Thummim, quæ ei inclusa fuerunt responsa cognovit, Num. XXVII. 21.

חָשַׁף, *nudavit, denudavit*: metaphoricè *hausit, exhausit, depromsit*: præter. חָשַׁף יְהוָה אֶת-זְרוֹעַ קְדָשׁוֹ, *nudat Dominus brachium sanctitatis suæ*, Ies. LII. 10. partic. anomalum, חָשַׁף נַטִּיבֵי שָׂת, *denudatos natibus*, Ies. XX. 4. pro חֹשְׁכִים, et est loco constructi, vide simile in יָדַע, infinitivus, וְלִחְשׁוֹף מַיִם, *ad hauriendum aquam*, Ies. XXX. 14.

חֹשְׁבִים, m. p. *greges*: construct.

הַשִּׁפּוֹ עֲזוּיִם, *parvi greges caprarum*, 1 Reg. XX. 27. id est, rari quasi nudi dicti, quod præ paucitate et raritate ipsorum, terra quasi nuda appareret, cum hostis sua multitudine terram oppleret.

מִחֶשֶׁךְ, m. *denudatio*, Gen. XXX.

37.

חָשַׁק *amavit, amore propendit vel*

propensus fuit, desideravit: constructur cum accus. et præpositione ב: præter. חָשַׁק בְּאַבְתִּיךָ חָשַׁק, *in majores tuos propensus fuit*, Deuter. X. 15.

חָשַׁק לְבָנוֹת, *desideravit ædificare*, 1 Reg. IX. 19. חָשַׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְכֶם, *amore propendet animus ejus erga filiam vestram*, Genes. XXXIV. 8.

חָשַׁק, *cingere*: præter. וְחָשַׁק אֶתָם, *et cinxit vel fasciis redimivit eas*, Exod. XXXVIII. 28. Pyh. particip.

מִחֶשְׁקִים בְּסֶפֶף, *cinclæ erant argento*, id est, fasciis argenteis, Ex. XXVII. 17.

חָשַׁק, m. *desiderium*, 1 Reg. IX. 19. aff. אֶת־נַפְשׁוֹ חָשַׁקִי, *crepusculum desiderii mei*, Ies. XXI. 4. id est, desideratissimum, suavissimum.

חֶשְׁקִים, m. p. *fasciæ, cincturæ, orbes*: aff. וְחֶשְׁקֵיהֶם, *et fascias illarum*, Exod. XXVII. 10.

חֶשְׁקִים, m. p. *canthi, exterior rotæ cinctura*: affix. וְחֶשְׁקֵיהֶם, *et canthi earum*, 1 Reg. VII. 33.

חֶשְׂרִים חֶשֶׂר, m. p. *radii rotarum*: aff. וְחֶשְׂרֵיהֶם, *et radii ipsarum*, 1 Reg. VII. 33. Kimchi in lib. Rad. putat convenire cum חֶשֶׂר, *ligare*, et radii dicuntur quasi ligamenta rotarum.

חֶשְׂרָה, f. *colligatio*: construct. חֶשְׂרַת־מִיִּם, *colligationem aquarum*, 2 Sam. XXII. 12. id est, nubium densarum, quæ aquas effundunt, ut

Kimchi explicat in Comment. Pro eo legitur, Ps. XVIII. 12. חֶשְׂבַת־מַיִם, *obscuritatem aquarum*, id est, atras nubes aquis plenas.

חֶשֶׁשׁ masc. *quisquilia, gramen torridum, gluma, cremium ignem facile concipiens*, Ies. V. 24. et XXXIII. 11.

חָתְתָה *cepit, accepit*: particip. חָתְתָה אֶתְּהָהּ, *prunas tu capis*, Prov. XXV. 22. infinit. לְחַתּוֹת אֵשׁ, *ad capiendum ignem*, Ies. XXX. 14. fut. חֵיחַתְתָּה אִישׁ, *an accipiet quisquam*, Prov. VI. 27. וְחַתְּתָךְ, *accipiet te*, Ps. LII. 7. id est abripiet celeriter ut pruna removeri solet.

מִחַתְתָּה, fœm. *thuribulum, acerra, quasi receptaculum ignis et carbonum ad faciendum suffitum*: item *forceps*: trulla, מְלֵא הַמַּחְתָּה, *plenum thuribulum*, Levit. XVI. 12. aff. מִחַתְתִּי, *thuribulum suum*, Lev. X. 1.

מִחַתְתֵּי, *et forcipes*, juxta R. Salomon. Num. IV. 14. aff. וּמִחַתְתֵּיהָ, *et forcipes ejus*, ver. 9. וּמִחַתְתֵּיהָ, *et trullas ejus*, Ex. XXV. 38. R. Salomon scribit esse instrumentum instar parvi cochlearis, quo capiebant cinerem et sordes elichnii tota nocte in lucernis collectas, quum manè rursus incenderent eas.

חָתַךְ *concidere, incidere*, apud Rabbinos frequens: Niph. נִחַתְּךָ, *decisum est*, Dan. IX. 24. impersonaliter, pro decisæ sunt.

חָתַל *fasciis involvit*, ut infantes involvi solent: Pyh. præter. et infinit. ex Hoph. לֹא חָתַלְתָּ לָא, *fasciando non fuisti fasciata*, Ezech. XVI. 4. id est, fasciis involuta.

חַתּוּל, m. *fascia*, Ezech. XXX. 21.

חתלה, f. idem: aff. חתלתו, *fastidiam ejus*, Job. XXXVIII. 9.

חתם *signavit, consignavit, ob-*
signavit: particip. præsens, חתם
obsignans summam, Ezech.
XXVIII. 12. particip. Pahul, חתם
obsignatum in thesauris
meis, Deuter. XXXII. 34. Chald.
præter. וחתמה, *et ob-*
signavit eam,
Dan. VI. 18. Niph. præter. ונחתום,
et ob-
signata fuerat, Esth. VIII. 8. et
est in Cholem, cui simile vide in
עטר. part. נחתם, *ob-*
signata, Esth. III. 12. Pih. præter. וחתמו
de-
signarunt sibi, Job. XXIV. 16. Hiph.
præter. וחתמו בשרו, *ob-*
struxerit
carnem ejus, Levit. XV. 3. scil. se-
men sua crassitie, ut R. Salomon ex-
plicat.

חתם, m. *sigillum*, Ex. XXVIII.
11. סגור חתם צר, *clausa sigillo arc-*
tissimo, Job. XLI. 7. affix. וחתמו
et ob-
signavit annulo ejus,
1 Reg. XXI. 8.

חתמת, f. idem, Gen. XXXVIII.
25.

חתן Hithp. וחתנתו, *affinita-*
tem iniiit, contraxit vel junxit, affini-
tate se junxit vel conjunxit, affinitate
junctus fuit: construitur sæpius cum
præpos. ב, quandoque cum אַת et
dativo: præter. וחתנתם בָּהֶם,
et affinitatem contraxeritis cum eis,
Jos. XXIII. 12. imper. וחתנתו
et affinitatem inite nobiscum,
Genes. XXXIV. 9. futur. וחתנתו
et affinitate junxit se Achabo,
2 Par. XVIII. 1.

חתן, m. *socer, respectu generi*,
Exod. XVIII. 1. *nurus enim suum*
socerum appellat חתן, ut Kimchi
vult, etsi apud Rabbinos confunda-

tur: aff. להחתנו, *ad socerum suum*,
Exod. XVIII. 15. scem. חתנת, *so-*
crus, uxoris mater, affix. עם-
חתנתו, cum socru sua, Deut. XXVII. 23.

חתן, m. *gener, ratione soceri et*
socrus, 1 Sam. XVIII. 18. *sponsus,*
ratione sponsæ: וּמְשׁוֹשׁ חַתָּן עַל-
et juxta gaudium sponsi de spon-
sa, Ies. LXII. 5. const. וחתן המלך,
sponsus regis, 1 Sam. XXII. 14. aff.
אֶל-חַתָּנוֹ, *ad generum suum*, Jud.
XIX. 5. plurale cum aff. אֶל-חַתָּנָיו,
ad generos suos, Gen. XIX. 14.

חתונה, f. *desponsatio, sponsalia*:
aff. ביום חתונתו, *in die sponsaliorum*
ejus, Cant. III. 11.

חתף *rapuit, et convenit cum*
החטף fut. הן יחטף, *si rapuerit*,
Job. IX. 12.

חתף, m. *rapina, præda*: בחתף,
tanquam prædæ insidiatur,
Prov. XXIII. 28. id est, בְּאִישׁ חַתֵּף,
sicut vir prædæ, hoc est, prædator,
ut R. Levi explicat.

חתר *fodit, effodit, perfodit, fo-*
ramen fecit: metaphoricè, *sulcavit,*
renigavit: præter. וחתר בהשך,
perfodit in tenebris, Job. XXIV. 16.
imp. חתרי־לך, *perfode tibi*, Ezech.
XII. 5. futur. ויחטרו, *et foderunt se*
remis, id est, *sulcarunt, remigarunt*,
Jon. I. 13.

חתרת, f. *effossio*, Exod. XXII.
1.

חתת *fractus, attritus, contri-*
tus: territus, consternatus fuit: præter.
חת מרודך, *conteretur Merodach*, Jer.
L. 2. חתו, *terrili sunt*, 2 Reg. XIX.
26. particip. קשת גברים חתים,
arcus fortium fracti sunt, 1 Sam. II. 4.
id est, *potentes fracti sunt et arcus*

ipsorum, ut Kimchi explicat in Com. Verbum respondet propiori, non cum קָשַׁת, nam tunc dicendum fuisset קָשַׁת: similem locutionem vide Job. XXIX. 10. Niph. הָיָה הוּא, *contritus fuit*, Mal. II. 5. fœm. וְנִחַתְתָּהּ, *et frangitur*, Psal. XVIII. 35. absque Dagesch in Thau: similem formam vide in סָבַב in Niph. fut. יִחַתְּנוּ הַפָּה, *terreantur ipsi*, וְאֵלֹהֵי אֶחָתָה אָנִי, *et non terrear ego*, Jerem. XVII. 18. Pih. præter. וְהִתַּתֵּנִי, *et consternas me*, Job. VII. 14. הִתַּתְתָּה קִשְׁוֹתָם, *contrivit*, scil. Babel arcus ipsorum, Jer. LI. 56. juxta Kimchium in Com. at in lib. Rad. dicit Chirek esse pro Kibbutz, ut sit ex Pyhal pro הִתַּתְתָּה, *contritus est quisque arcuum ejus*: simile vide in פָּתַח in Pihel. Hiph. *contrivit, consternatum reddidit, exterruit, terrefecit*: præter. הִחַתְתָּה, *contrivisti*, Ies. IX. 3. et ex forma analogâ וְהִחַתְתֵּנִי, *et consternatum*

reddam, Ies. XLIX. 37. ubi Scheva sub Cheth est loco Chatephpathach. fut. וְיִחַתְּתֵן, *terrefaciet eas*, Hab. II. 17. cum vocali longa loco Dagesch, pro יִחַתְּתֵן.

הַת, m. *terror*: לְבַלְי־הַת, *absque terrore*, Job. XLI. 24. id est, intrepidè: aff. וְהִתַּכְּם, *et terror vester*, Gen. IX. 2.

הַתָּה, f. idem: construct. הַתָּה אֱלֹהִים, *terror Dei*, Genes. XXXV. 5.

הַתָּת, m. *consternatio*, Job. VI. 21.

הַתִּית, m. idem, Ezech. XXXII. 27. aff. הַתִּיתֵנוּ, *terrorem meum*, ver. 32. scribitur cum ך sed legitur per ם.

מְהַתָּה, f. *terror, consternatio, contritio*: constr. מְהַתִּית דְּלִים, *terror tenuium*, Prov. X. 15.

הַתַּחְתִּים, masc. plur. *contritiones*, Eccles. XII. 5.

ט

טָבַח, vide infra in טוב.

טאט unde geminatâ mediâ radicali in Pih. טָטַט, *everrit*: præter. וְטָטַטְתִּי, *et everram eam*, Ies. XIV. 23.

מְטָטַט, m. *everriculum, scopæ*, ibid. Apud Rabbinos טָטַט, *everritio, expurgatio*, quod legitur apud R. Salomonem, Ies. XXVIII. 17. Apud Talmudicos: nesciebant quid esset וְטָטַטְתִּי, donec audirent famulam quandam Arab. dicentem sociæ suæ, וְטָטַטְתִּי

בֵּיתָא, *accipe scopas et scopato domum*: Megilla fol. 18.

טבח *mactavit*: præterit. אֲשֶׁר טָבַחְתִּי, *quam mactavi*, 1 Sam. XXV. 11. partic. שׁוֹרְף־טְבוּחָה, *ubi bos tuus mactatus fuerit*, Deut. XXVIII. 31. Ab. Esra, Prov. IX. 2. scribit, טְבוּחָה pro diversa punctatione, in lingua Arabica esse *mactare, vel coquere*. Hinc, quæ sequitur, nominis significatio.

טְבוּחָה, m. *coquus*, 1 Sam. IX. 23, 24. pluraliter, *satellites*, quasi mactatores hominum dicti, quòd in son-

es animadvertere solerent. ער plur. *טבחות*, *coquæ*, 1 Sam. VIII. 13.

טבח, m. *mactatio, animal mactandum*, ut Gen. XLIII. 16. וטבח גדול, *et mactatio magna*, Ies. XXXIV. 6. aff. טבחה, *mactationem suam*, Prov. IX. 2. id est, animalia sua.

טבחה, f. *mactatio*, Jerem. XII. 3. affix. טבחתי, *mactationem meam*, id est, animalia mactata, 1 Sam. XXV. 11.

מטבח, m. idem, Ies. XIV. 21.

טבל *tinxit, intinxit, demersit, immersit*: præter. וטבל אצבעי, *et intinget digitum suum*, Lev. IV. 6, 17. partic. פחול, *intincta, infecta*, Ezech. XXIII. 15. Niph. præter. נטבלו, *intincti sunt*, Jos. III. 15.

טבע *immersus, demersus, submersus, fixus, infixus fuit*: præterit. טבעתי, *demersus sum*, Psal. LXIX. 3. futur. ואל-אטבעה, *et ne immergar*, ver. 15. Pyh. טבעו בים, *submersi sunt in mari*, Exod. XV. 4. Hoph. præter. בטרם הרים הטבעו, *antequam montes figerentur*, Proverb. VIII. 25.

טבעת, fœmin. *annulus*, sic dictus, quòd digitus vel aliud ei infigatur: טבעת האהת, *annulum unum*, Exod. XXVI. 24. בטבעת המלך, *annulo regis*, Esther. III. 12. affix. וניסר את-טבעתו, *et amovit vel detrahit annulum suum*, Gen. XLI. 42.

plur. וישתי טבעות, *et duos annulos*, Ex. XXV. 12. constr. טבעות זהב, *annulos auri*, id est, aureos, ibid. aff. ואת-טבעתם, *et annulos earum*, Ex. XXXVI. 34.

טבור, m. *umbilicus*, apud Rabbinos frequens: metaphoricè *editus locus*: ומעם טבור הארץ, *ex edito vel editiore loco terræ*, Jud. IX. 37. id præcedente versu dixit, מראשי ההרים, *e verticibus montium*: vide et Ezech. XXXVIII. 12.

טבת, m. *Tebbeth*, nomen mensis decimi, qui lunatione *Decembris* nostri respondet, Esth. II. 16.

טהר *mundus, purus fuit*: præter. וטהר בערב, *et mundus erit vespere*, Num. XIX. 19. טהרתי מחטאתי, *mundus sum a peccato meo*, Prov. XX. 9. Pihel, טהר, *mundavit, purgavit, purificavit*, præter. וטהר אתו, *et mundabit eum*, Levit. XIII. 34. id est, mundum pronuntiabit, part. מטהר, *purgans argentum*, Mal. III. 3. Hithp. præterit. הטהרו הפהנים, *mundaverant se sacerdotes*, Esr. VI. 20. pro הטהרו, *et sic per totam conjugationem*.

טהור, m. *mundus, purus*: constructum per Kametzchatuph in fine propter ablatum accentum, וטהר, *et mundus manibus*, Job. XVII. 9. ubi perperam quædam exemplaria habent וטהר plurale, מים, *et mundas*, Ezechiel. XXXVI. 25. fœm. וטהרה הוא, *et munda est*, Numer. V. 28. plurale, אמרות טהרות, *eloquia munda*, Psalm. XII. 7.

טהר, m. *mundicies, nitor, purgatio*: בעצם השמים לטהר, *sicut*

corpus ipsum cæli nitore, Exod. XXIV. 10. aff. טַהֲרָה, יְמֵי טַהֲרָה, *dies purgationis ejus*, Levit. XII. 6.

טַהֲרָה, fœm. idem, estque formæ טַהֲרָת לְכָל-קֹדֶשׁ, constr. טַהֲרָתֵי חֻמְמָה, *purgationi cujusque rei sanctæ*, 1 Par. XXIII. 28. affix. בְּיוֹם טַהֲרָתוֹ, *die purgationis suæ*, Levit. XIV. 2.

מְטַהֵר, fœm. idem, affix. הַשְׁבֵּת מְטַהֵרוֹ, *fecisti cessare nitorem ejus*, Psalm. LXXXIX. 45. pro מְטַהֵרוֹ, formæ מְשַׁפֵּט: Dagesch euphonicum ut et in מְקַדֵּשׁ, Exod. XV. 17. *regia*, מְטַהֵרוֹ.

טוֹב *bonum esse: præteritum* טוֹבֵי, *quàm bona sunt*, Numer. XXIV. 5. מַה-טוֹבוֹ דְרִידָה טוֹבֵי, *quàm boni sunt amores tui præ vino*, Cant. IV. 10. inf. בְּטוֹב לִבִּי-הִלְלָהּ בְּיַיִן, *cùm bonum esset cor regis vino*, Esth. I. 10. id est, hilare. Chaldaicè טוֹב mutato ו in א, quod sæpius in his verbis accidit, ut et בִּישׁ וּבִישׁ, *malum esse*. præt. שִׁנִּיא טוֹב עֲלוֹהֵי, *valde bonus fuit super eo*, Dan. VI. 24. id est, lætus. Hiph. הִטִּיב, *benefecit: præt. הִטִּיבוֹת, benefecisti*, 1 Reg. VIII. 18. וְהִטִּיבוֹתֵי, *et benefaciam*, Ezech. XXXVI. 11. quod hinc et à וְטַב formam compositam habet.

טוֹב, m. *bonus, elegans, præstans: טוֹב מְפָנִי, elegantior illo*, 1 Sam. IX. 2. כִּי טוֹב הוּא, *quòd elegans esset*, Exod. II. 2. bonus sc. aspectu et formâ, ut Aben Esra explicat. Usurpatur et substantivè, *bonum: לְטוֹב לָנוּ, in bonum nobis*, Deut. VI. 24. id est, ut benè sit nobis: מְטוֹב, *à bono ad malum*, Genes. XXXI. 24. id est, sive bonum sive

malum: aff. טוֹבֵם, optimus eorum sive inter ipsos, Mich. VII. 4. Chald. טוֹב דְּהַב טוֹב, *auri optimi*, Dan. II. 32. plur. וּבָתִּים טוֹבִים, *et domos bonas*, Deuter. VIII. 12. construct. וְטוֹבִים וְטוֹבֵי לֵב, *læti et boni animo*, 1 Reg. VIII. 66. id est, gaudentes animisque læti: וְטוֹבֵי מְרֵאָה, *et elegantes aspectu*, Dan. I. 4. fœmin. טוֹבָה, *bona*, et substantivè *bonum, bonitas: אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה, in terram bonam*, Exod. III. 8. הִשְׁבָּה לְטוֹבָה, *cogitavit illud in bonum*, Gen. L. 20. constr. טוֹבוֹת מְרֵאָה, *pulchra aspectu*, 2 Sam. XI. 2. aff. שְׁנַת טוֹבוֹתֶיךָ, *annum bonitatis tuæ*, Psal. LXXV. 12. plur. טוֹבוֹת מְרֵאָה, *pulchræ vel elegantes aspectu*, Esth. II. 2. affix. גַּם טוֹבוֹתָיו, *etiam bona ejus*, id est, benefacta ejus *prædicabant coram me*, Neh. VI. 19.

טוֹב, masc. *bonitas, bonum: טוֹב הָאָרֶץ, bonum terræ*, Iesaias I. 19. בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, *in lætitia et in bonitate cordis*, Deut. XXVIII. 47. id est, læto et hilari animo: affix. מַה-טוֹבוֹ וּמַה-יִּפְיוֹ, *quanta bonitas ejus, et quanta pulchritudo ejus*, Zach. IX. 17.

טוֹה *nevit: præter. טוֹה אֶת-הָעֵינִים, neverunt capras*, id est, lænam caprinam, Exod. XXXV. 26. מְטוֹה, m. *netum*, Exod. XXXV. 25. טוֹה, vide infra suo loco.

טוֹה *levit, oblevit, induxit, obduxit: camentariorum verbum: præt. כִּי טוֹה, quia obduxit oculos eorum, ne videant*, Ies. XLIV. 18. in Pathach, cui simile in בָּנוּ, vide illic. וְטוֹה אֶת-הַבַּיִת, *et obducat domum istam*, Lev. XIV. 42. infin. לְטוֹחַ קִירוֹת, *ad obduendum parietes*, 2 Par. XXIX. 4.

Niph. infin. אֲחֲרֵי הַטּוֹחַ אֶת־הַבַּיִת, *posteaquam inducta fuerit domus ista*, Lev. XIV. 48.

הַטּוֹחַ, masc. *tectorium*, הַטּוֹחַ אֲשֶׁר, *tectorium illud quod obduxistis*, Ezech. XIII. 12.

טַחֲוֹת, f. p. *præcordia: renes*, sic dicti, quòd adipe sunt obducti velut tectorio: מִי־שֵׁת בַּטַּחֲוֹת, *quis posuit in præcordiis vel renibus sapientiam*, Job. XXXVIII. 36.

טוֹל Hiph. הִטִּיל, *jecit, dejecit, ejecit, injecit, projecit*: præter. הִטִּיל, *injecit ventum magnum*, Jonæ I. 4. וְהִטִּילְתִּי אֹתָהּ, *et ejiciam te*, Jer. XXII. 26. imper. וְהִטִּילְנִי, *et projicite me (in mare)*, Jon. I. 12. Hoph. præter. מֵהִדֹּעַ הוּטְלוּ, *cur ejecti sunt*, Jer. XXII. 28. futurum, וְהִטֵּל, *projicitur sors*, Proverb. XVI. 33. Pih. ex geminatis literis טָלַטַל, *transtulit, deportavit, migrare, vagari fecit*. part. מְטַלְטֵלָה, *deportabit te deportatione viri*, id est, virili, forti, vehementi, Ies. XXII. ver. 17. טַלְטוּל אַחַר טַלְטוּל, *migratione una post alteram*, ut Hebr. exponunt: vide etiam טַלַּל.

טוֹר masc. *ordo, series*: הַטּוֹר, *ordo primus*, Exod. XXVIII. 17. plural. אַרְבַּעַת טוֹרִים, *quatuor ordines*, ibid. constr. טוֹרָיו, 1 Reg. VII. 2.

מִטּוֹרֹת, fæm. plur. idem: מִטּוֹרֹת, *sub ipsis ordinibus*, Ezech. XLVI. 23. vide et infra טוֹר.

טוֹר, m. Chald. *mons*: לְטוֹר רֵב, *in montem magnum*, Daniel. II. 35. מִטּוֹרָא, *de monte*, ver. 45.

טוֹשׁ *volavit, involavit*: כְּנֶשֶׁר

ut aquila involat, Job. IX. 26. Chaldæum est, ubi per ט scribitur: עוֹף דְּטוֹשׁ, *avis volans*, Genes. I. אֲטוֹס וְאֲשָׁרִי, *avolarem et habitarem*, Psal. LV. 7.

טוֹת Chald. *jejunus, incænatus*: וּבַת טוֹת, *et pernoctavit incænatus*, Dan. VI. 19. eodem sensu apud Talmudicos legitur, לֹא הוּוּ לֶן הַמְרָא, *אייתינא ליה שיכרא ולא אבדיל* וּבַת טוֹת, *non erat nobis vinum: attulimus ipsi cerevisiam, et non separavit, ideoque dormivit incænatus*: Pesach. fol. 107. 1. Vino consecrato solent Judæi Sabbathum exiens separare a die communi septimanæ, gratias Deo agentes, quod concesserit Sabbathum ipsis celebrare. Cùm Rabbi consecrationem instituturus, vino careret, et cerevisia esset inepta ad talem usum sacrum, maluit omittere consecrationem, et dormire incænatus. Nam ante consecrationem illam et separationem Sabbathi a septimana, non est licitum ipsis cœnare. Arabicè etiam hunc usum habere, Ab. Esra annotat.

טַחָה Pih. *jaculari*, part. plur. construct. בְּמִטְחָיו קָשֶׁת, *uti jaculantes arcu*, Genes. XXI. 16. id est, quantum est jactus teli vel sagittæ: et ך est loco tertie radicalis הָ, ut et in aliis pluribus fit.

טָחַן *moluit, commoluit*: præter. וְטָחְנוּ בְּרֵחִים, *et molebant molis*, Num. XI. 8. infin. טָחַן הַיֵּטֵב, *molendo benè*, Deuter. IX. 21. imperat. וְטָחְנִי קֶמַח, *et mole farinam*, Ies. XLVII. 2.

טָחָנָה, f. *molitio*, Eccles. XII. 4.

טָחְנוֹת, f. p. *molitrices, molaes dentes*, Eccles. XII. 3.

טַחֲרִים, m. p. *mariscæ, hæmorrhoides, morbus ani*: construct.

בְּחֹרֵי הַהָבָה, *mariscæ aureæ*, 1 Sam. VI. 17. id est, imagines aureæ mariscarum: affix. טְחִיָּהִים, *mariscarum suarum*, ver. 11. in eum sensum apud Davidem, וַיִּנְדֹּף צִרְיֹו אֶחָדֹר, *et percussit hostes suos retrò*, Psalm. LXXVIII. 66. id est, juxta Chald. paraphrasten, בְּטִחְרֵינָא בְּאַחְרֵיהֶון, *mariscis in posterioribus ipsorum sive occulis corporis partibus*. Hæc vox, quasi pronuntiatiu honestior, substituta est legenda a Masorethis pro voce עֶפְלָיִם: vide עפל.

טִטָּה f. p. *frontalia*, Ex.

XIII. 16. Deut. VI. 8. et XI. 18. Schedæ memoriales fuerunt, unde et זִכְרוֹן, *monimentum* scil. custodiendæ legis, vocantur, Exod. XIII. 9. in Novo Testamento appellantur phylacteria. Chaldæus et Rabbinus vocant תְּפִלִּין, quasi *precum monimenta*.

טִיט m. *cœnum, lutum*, יִרְמָס־

טִיט, *calcat lutum*, Ies. XLI. 25.

עבֵה עֵבֵטִיט vide in עבֵה.

טִיין Chald. *lutum, cœnum*: בְּחִסָּה

טִינָא, *cum luto cœni*, Dan. II. 41.

טִיר f. *palatium, castellum, arx*: constr. טִירַת כְּסָה

palatium argenteum, Cant. VIII. 9. id est, magnificentissimum, ut R. Jona interpretatus est, teste Kimchio in lib. Rad. aff. טִירְתָּם נְשָׂמָה, *sit castellum eorum desolatum*, Ps. LXIX. 26. plurale cum affix. כָּל-טִירְתָּב, *omnes arces eorum*, Num. XXXI. 10. vide et in טור.

טִילָא *maculosum, macu-*

lis latis respersum, Gen. XXX. 32. plurale, וְהַפְּלָאִים, *et maculis latis respersos*; et fœm. וְהַפְּלָאֵת, *et ma-*

culis latis respersas, ver. 35. בְּמֹת טִילָאוֹת, *excelsa latis maculis interstincta*, Ezech. XVI. 16. id est, latis plagis et tesseriis colorata. Ex Pyh. מְטִילָאוֹת, *resarta*, Jos. IX. 5. hæc significatio Rabbiniis usitata est, רָאִוּוּ לְמִטְלָאוֹוּ, *opus est resarcire*: טִילָה עֲלֵיהֶון עֹר, *assuit ipsis corium*: מְטִילָאֵי, *frustula ad resarciendum*: מְטִילִית, idem, apud Talmudicos. Hinc forsari per metaphoram טִילָוּא, *maculosum, maculis latis respersum*, sicut vestis varia frustula assuta habens. טִילָאוֹים vide in sequente Radic.

טִילָה m. *agnus*, Ies. LXV. 25.

constr. טִילָה חֶלֶב אֶחָד, *agnum lactis unum*, id est, lacteum sive lactentem, 1 Sam. VII. 9. plurale cum אֵי יִקְבֹּץ טִילָאִים, *congregabit agnellos*, Ies. XL. 11. est et nomen loci, 1 Sam. XV. 4.

טִילָל Pih. *tegere, obtegere*; est

propriè Chaldaicum: fut. וְיִטְלְלֵנִי, *et contexit eam*, Neh. III. 15. particip. ex geminata prima radicali, וְיִטְלְלֵךְ טִילְלָה נָבֵר, *et obtegit te obtectione vel tegumento viri*; et amicit te amiciendo, Ies. XXII. 17. id est, ad dignitatem te evehit, ac præstat et subministrat ea, quæ ad dignitatem conservandam spectant, ut est honorificus et magnificus vestitus. Ita quidam interpretantur. Hebræi aliter, ut suprâ in טֵל dictum. R. Salomon Jarchi, explicat: *et transportabit te, sicut aliquis transportat gallum gallinaceum*. Explicatio ex Talmudicis petita, quibus גַּבְרָה, *gallum gallinaceum* significat. Hinc gallus iste in Vulgatam versionem Latinam involavit. Chald. *obumbrare, umbram facere*: futurum אֶפְלֵל טִילָל, *umbram fecit*, Dan. IV. 9. ab

Hebræo גַּלְל, primis inter se pro more permutatis.

טַלְטֵלָה, f. *contectio, integumentum*, Ies. XXII. 17. Hebræis est *migratio, vagatio*.

טַל, m. *ros*, sic dictus quòd herbas et gramina obtegat: יַעֲרְפוּ-טַל, *stillabunt rorem*, Deut. XXXIII. 28. aff. יִתְּנוּ טַלָּם, *dabunt rorem suum*, Zach. VIII. 12. Chald. וּבַטַּל שְׁמַיָּא, *et rore cæli*, Dan. IV. 12. וּבַטַּל, *et de rore*, Dan. V. 21.

טָמֵא *immundus, impurus, pollutus fuit*: præter. וְטָמֵא, *et immundus erit*, Lev. XV. 16. inf. לְטָמְאָה-בָּהּ, *ut impuretur eo*, Levit. XXII. 8. Niph. נִטְמָא, *immundum, pollutum fieri; impurare, polluere se*: præter. וְנִטְמַתָּם, *ut polluti sitis*, Lev. XI. 43. אֵלִישׁוֹ: נִטְמַיְנוּ, *sordemur, polluti reputamur*, Job. XVIII. 3. ad formam quiescentium tertiâ הֵּ particip. plurale, יֵאָתֵם נִטְמָאִים, *vos ipsos impuratis*, Ezech. XX. 30. Pih. טָמֵא, *impurare, polluere, vitiare, immundum reddere*: præter. טָמֵא אֶת-דִּינָה, *vitiavit Dinam*, Gen. XXXIV. 5. וְטָמֵא אֶת־אֱתָנָה, *immundum reddet*, id est, pronunciabit eum, Levit. XIII. 25. Pyh. partic. נִפְשִׁי לֹא מְטֻמָּאָה, *anima mea non est impurata*, Ezech. IV. 14. Hithp. futur. לֹא-יִטְמָא, *ne polluito se*, Lev. XXI. 1. et præterit. ex Hoph. et Hithp. compositum, וְאַחֲרַי אֲשֶׁר הִפְמָאָה, *posteaquam factum est ut pollueretur*, Deut. XXIV. 4.

טָמֵא, m. *pollutus, immundus, impurus*: *pollutum*: construct. טָמֵאִים, *immundus labiis*, Ies. VI. 5. plur. טָמֵאִים הֵם לָכֵם, *immunda sunt vobis*, Levit. XI. 26. fœmin.

עִם-טָמְאָה, *cum immunda*, Levit. XV. 33. constr. טָמְאֵת הַשֵּׁם, *impura nomine*, Ezech. XXII. 5.

טָמְאָה, f. *immundities, impuritas, res immunda*: const. בְּטָמְאֵת אָדָם, *immunditiem hominis*, Levit. V. 3. aff. טָמְאָתוֹ, *immunditiem ejus*, Levit. XXII. 5. pl. מִבְּטָמְאוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, *ab immunditiis filiorum Israël*, Lev. XVI. 16. aff. מִכָּל-טָמְאוֹתֵיכֶם, *ab omnibus immunditiis vestris*, Ezech. XXXVI. 25.

טָמֵן *abdedit, abscondit, recondidit, occullavit*: præter. טָמֵן עֵצַל יָדוֹ, *abdedit piger manum suam*, Prov. XIX. 24. Niph. imperat. וְהִטְמֵן בְּעֶפְרָר, *et absconde te in pulvere*, Ies. II. 10. Hiph. futur. וְיִטְמְנוּ, *et absconderunt*, 2 Reg. VII. 8.

טָמֹן, m. *absconditus, absconditum*, בְּטָמֹן, *in abscondito*, Job. XL. 13. plur. construct. וְיִשְׁפֹּנֵי טָמֹנֵי חוֹל, *et occulta absconditorum arenæ*, Deut. XXXIII. 19. id est, occultos thesauros in arena vel fundo maris.

טֶמֶן, m. *thesaurus*, Gen. XLIII. 23. a recondendo. plural. וְשֵׁי-לֶנֶן, *sunt nobis thesauri*, Jerem. XLI. 8. constr. וְיִטְמְנוּ מִסְתָּרִים, *et thesauros latebrarum*, Ies. XLV. 3. id est, repositas opes abstrusissimas.

טֶנָּא m. *corbis*, Deut. XXVI. 4. affix. בְּרִיבָה טֶנָּאָה, *benedictus corbituus*, Deut. XXVIII. 5.

טִנַּף Pih. *inquinavit*: futurum, וְיִטְנֹפוּם, *quomodo inquinarem illos?* Cant. V. 3.

טָעָה *erravit*: Hiph. הִטְעוּ אֶת-עַמִּי, *fecerunt ut erraret populus meus*, Ezech. XIII. 10.

טעם *gustavit*: praeterit. טעם
 בל-העם לחם, *gustavit omnis populus panem*, 1 Sam. XIV. 24. טעמתי
 מעט דבש, *gustavi parum mellis*, ver. 29. Chald. futurum ex Pahel, לך
 וטעמונ, *tibi gustandum dabant*, Dan. IV. 22. עשבה כתורין וטעמונה, *herbam ut bobus gustandam dederunt ei*, Dan. V. 21.

טעם, m. *gustus*, *sapor*: metaphoricè ratio, consilium, iudicium, sententia, species, sensus: טוב טעם ודעת, *præstantiam rationis et scientiæ*, Psalm. CXIX. 66. אשה יפה וסרת טעם, *mulier pulchra et aversa rationis*, sive a ratione, Proverb. XI. 22. id est, socors, ratione et consilio carens: וטעם זקנים, *et consilium sive iudicium senum*, Proverb. XII. 20. כטעם המלך, *ex sententia vel edicto regis*, Jonæ III. 7. אה-טעמו, *sensus suos*, 1 Sam. XXI. 14. עמד טעמו בן, *mansit sapor ejus in eo*, Jerem. XLVIII. 11. ברוך טעמך, *benedictum consilium tuum*, 1 Sam. XXV. 33. Chald. בנטעם תמרא, *pro gustu vini, ad gustandum vinum*, Daniel. V. 2. מן-טעם אלה ישראל, *dè sententia Dei Israël*, Esr. VI. 14. וכוטעם פורש, *et de sententia Cyri*, Esr. VI. 14. בעל טעם, *dominus vel magister consilii, præses consilii*, Esr. IV. 8. עד-טעמא, *dum causa ad Darium perveniret*, Esr. V. 5.

מטעמים, m. p. *cupedia*, Genes. XXVII. 4. fem. cum aff. למטעמתיו, *cupedias ejus*, Prov. XXIII. 3.

טענו *oneravit*: imperat. טענו
 את בעירכם, *onerate jumentum vestrum*, Genes. XLV. 17. item *fixit, transfixit, confodit, perfodit*, ex usu

Chaldaico. particip. Pyh. מטעני, *confossi gladio*, Ies. XIV. 19. Sic in Targum, גברין מטעניו, *viri confossi*, Jer. XXXVII. 10. מטעני חרבא, *confossi gladio*, Jer. XVIII. 21. Ezech. XXVIII. 8.

טפה טופה, m. *palmus*, mensura quatuor digitorum conjunctorum: מסגרת טפה, *clausura palmi*, id est, tænia palmaris, Exod. XXV. 25.

טפה, masc. idem: ועביו טפה, *et crassitudo ejus erat palmus*, id est, palmaris, 1 Reg. VII. 26. plurale, טפחות, *palmos vel palmorum*, id est, palmares dedisti dies meos, Psal. XXXIX. 6. hoc est, paucissimos, ut Aben Esra explicat: כמסד עד-הטפחות, *a fundamento usque ad palmas*, 1 Reg. VII. 9. id est, circumferentias, sive præcinctiones, quibus laquearia et tectum inniuntur, quæ ferè palmares esse solent. Locus, scribit Kimchi in Com. ubi trabes ponuntur, appellatur טפחים, *palmæ*, quia lapides quibus capita trabium incumbunt, egrediuntur extra parietem mensura palmi extrinsecus et intrinsecus.

טפה, Pih. *palmis distendere aut explanare, palmis ducere vel gestare*, ut infantes gestari solent, id est, ut Kimchi unico verbo dicit, *educare*: praeter. אשר-טפחתי, *quos palmis explanavi vel gestavi*, Thren. II. 22. id est, à teneris formavi et educavi: וימיני טפחה שמים, *et dextera mea palmavit cælos*, Ies. XLVIII. 13. id est, palmo expendit vel metata est cælos, ut Ab. Esra explicat: vel palmâ distendit, explanavit et æquavit cælos, ut essent instar veli et expansi.

טפחים, m. p. *educationes*, quasi palmationes dicas: עוללי טפחים

parvulos educationum, Thren. II. 20. id est, qui manibus adhuc gestantur et educantur, ut R. Salomon explicat.

מְטַפְּחַת, f. *ventrale*, juxta quosdam, Ruth. III. 15. Kimchi in lib. Radic. *peplum* exponit, et sic in Maje-mone, par. 2. fol. 27. מטפחת שבראשה, *peplum quod est in capite ejus*. plur. מְטַפְּחוֹת, *ventralia*, Ies. III. 22.

טַפַּל *concinnavit, assuit, consuit*: præter. טַפְּלוּ עָלַי שְׁקַר, *concinnant, connectunt contra me falsitatem*, Psal. CXIX. 69. partic. præsens. טַפְּלִי-טַפְּלִי, *concinnaiores falsi*, Job. XIII. 4. futur. יִתְטַפֵּל עָלַי-עוֹנִי, *assuis ad iniquitatem meam*, Job. XIV. 17.

טַפְסָר m. *imperator, dux, princeps*: פִּקְדוֹ עָלֶיהָ טַפְסָר, *constituite super eam principem*, Jerem. LI. 27. plurale cum Pathach יִטְפְּסְרִיךָ, *et principes tui*, Nach. III. 17.

טַפָּה m. *parvulus, parvuli*, et dicitur tam de maribus quàm fœmellis וְטַפָּה וְנָשִׁים, *parvulosque et fœminas*, Ezech. IX. 6. aff. וְאֵת-כָּל-טַפָּם, *omnesque parvulos ipsorum*, Gen. XXXIV. 29. Hinc verbum הֹלְךָ וְטַפּוֹף, *eundo et parvulando* (ut sic dicam), Ies. III. 16. id est, gressibus suis parvulos agendo, ingressu molli, minutis passibus instar parvulorum, utendo. Et sic Aben Esra rejectis aliorum interpretationibus, הֹלְכֹת מְדַלְּקֵי טַפָּה, *incedentes in-cessu parvulorum*, exponit.

טַפָּר Chaldaice, *unguis*: affix. וְטַפְּרוֹהִי, *et unguis ejus*, Dan. IV. 30. וְטַפְּרוֹהִי, idem, Dan. VII. 19. ex Hebræo צַפְרִין, literis ט ו צ, pro more commutatis.

טַפֵּשׁ *obesari, pingue fieri*: טַפֵּשׁ בְּחֵלֶב לֶבָם, *obesatum est quasi adipe cor eorum*, Psal. CXIX. 70. Chaldæum est, unde אִטְפֵּשׁ, *impinguatum est*, habet hic Chaldæus: טַפֵּיִשׁ, *pingue reddito*, Ies. VI. 10. apud Rabbinos טַפֵּשׁ, *stultus*, cujus cor fatuitate impinguatum est. מְטַפְּשׁוּתָא, *fatuitas, stultitia*.

טַרְדָּה *assiduum, continuum esse in opere, jugiter occupari*: partic. וְדָלְהָ טַרְדָּה, *et stillatio continuans*, Proverb. XIX. 13. et XXVII. 15. quæ stillat in domo בְּהַתְמָדָה cum continuati-one, ut R. Levi loquitur, טַרְדוֹד, *assidue occupatus*, apud Rab.

טַרַד, Chald. *ejecit, extrusit, expulit, depulit*: particip. יִלְהֶן טַרְדִּין, *te autem depulsuri sunt*, Dan. IV. 22. partic. præter. sive Pehil, מְטַרִיד, *depulsus*, Dan. IV. 30.

טַרְהָה f. *humens, humidum, recens*, Jud. XV. 15. ומְבַהָה טַרְהָה, *et plaga humida*, id est, purulenta, Ies. I. 6. R. Salomon inquit: inveni in libris medicorum, quod humorem, qui exit in plaga, vocant מְטַרִי, id est, *pus*.

טַרְחָה *laboravit, fatigavit se*, apud Rabbinos frequens: Hiph. fut. וְטַרְחִיהָ עִב, *laborare facit densam nubem*, Job. XXXVII. 11. id est, urget, fatigat, eam huc illuc impellendo et dissipando.

טַרְחָה m. *fatigatio, labor*: הִיוּ עָלַי טַרְחָה, *sunt mihi labori*, Ies. I. 14. id est, laboriosæ vel oneri: affix. טַרְחָתְכֶם, *laborem vestrum*, sive molestias vestras, Deut. I. 12.

טַרְחָה *antè, antequam, priusquam, quum nondum, necdum, non-*

dum: ferè semper post se verbum habet: **הַטְרֵם תִּדְעַ**, *an nondum cognoscis?* Num prius cogniturus es vel cognoscere cupis? Exod. X. 7. **בְּטֵרֵם יָבוֹא**, *antequam ingrediatur*, Lev. XIV. 36. **מִטֵּרֵם שׁוֹם**, *ab antequam poni*, id est, quum nondum positus esset, Hag. II. 15.

טָרַף *rapiuit, prædatus est, decerpit, dilaceravit rapiendo*, est proprium ferarum: præter. **וְטָרַף זְרוּעַ**, *et rapiet brachium*, Deut. XXXIII. 20. particip. **טָרַף הַלֵּוֹ**, *leo rapiens*, Nah. II. 12. Niph. futur. **אֶס-טָרַף**, *si discerpando discerpitum fuerit*, Exod. XXII. 12. Pyh. præter. **טָרַף טָרַף**, *discerpando discerpitum est*, id est planè, omninò, Genes. XXXVII. 33. Hiph. **הִטְרַף**,

aluit, cibavit: præter. **הִטְרַפְנִי לֶחֶם הַקֵּי**, *ale me cibo statuti mei*, Prov. XXX. 8. id est, stato victu.

טָרַף, m. *raptum, decerptum, avulsum*, Genes. VIII. 11. *folium*, quia a vento rapitur: plural. constr. **טָרַפֵּי הַצְּמָחָה**, *folia vel frondes germinis ejus*, Ezech. XVII. 9. Sic Chaldæis frequens, unde **טָרַף וַיֵּתֵא**, *folium olivæ*, Genes. VIII. 11. **טָרַפֵּי תַּיִנִּין**, *folia ficuum*, Gen. III. 7.

טָרַף, m. *raptum, rapina, præda*, quâ cum feræ vivunt, inde generaliter est *esca, cibus, victus*, ut Psalm. CXI. 5. Prov. XXXI. 15. Mal. III. 10. affix. **עַל-טָרַפּוֹ**, *super prædam suam*, Ies. XXXI. 4.

טָרַף, f. *discerptum, laceratum, raptum*, Genes. XXXI. 39. Levit. XXII. 8.

יָאַב *desideravit, cupidus fuit*: præter. **לְמַצֹּתֶיךָ יָאַבְתִּי**, *præceptorum tuorum cupidus fui*, Ps. CXIX. 131.

יָאַה *pulchrum esse, convenire, decere, congruum, dignum esse*. præter. fœm. **כִּי לֶךָ יָאַתָּה**, *nam tibi convenit*, Jerem. X. 7. Kametz in penultima propter pausam, pro **יָאַתָּה**, formæ **נְלַתָּה**. Chaldæis et Rabbiniis tritissimum verbum est, immò et Syris, ut **יָאַא לָן**, *deceat nos*, Matth. III. 15. Nec ad sequens **יָאַת** referendum.

יָאַל Hiph. **הוֹאִיל**, *voluit, acquievit*: ferè semper habet post se verbum: præter. **הוֹאִיל מִשֶּׁה בְּאֵר**,

voluit Moses exponere, Deut. I. 5. imper. **הוֹאִיל וּבִרַךְ**, *velis et benedic*, 2 Sam. VII. 29. id est, placeat tibi benedicere: **הוֹאִילוּ פְּנֵי-בִי**, *velitis, respicite (respicere) ad me*, Job. VI. 28. futur. **וּוֹאִיל מִשֶּׁה**, *et acquievit Moses*, ut habitaret cum viro isto, Exod. II. 21. **וַיָּאַל** vide in **אַלָּה**. Niph. **נוֹאֵל**, *stultè agere, vel velle, stultescere*: præter. **נוֹאֵלוּ שְׂרֵי צֹעַן**, *stultescunt principes Tzoan*, Ies. XIX. 13. **נוֹאֵלְנוּ**, *stultè egimus*, Numer. XII. 11.

יָאַר m. *rivus*: **עַל-פִּי יָאַר**, *juxta os rivi*, Ies. XIX. 7. cum ה locali **הַיָּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ**, *in rivum projicite eum*, Exod. I. 22. defectè **בְּאֵר**, *velut*

rivus, Amos VIII. 8. pro כִּיֵּאֵר ut
mox scribitur eodem versu: aff. לֵי
יֵאֵרִי, *mihī est rivus meus*, Ezech.
XXIX. 3. plur. יְנַהֲרִים וְיֵאֵרִים, *flu-*
vii, rivi, Ies. XXXIII. 21. constr.
כָּל־יֵאֵרֵי מְצֹר, *omnes rivos obsidio-*
nis, 2 Reg. XIX. 24. affix. דְּנַת־
יֵאֵרֵיהֶם, *pisces rivorum tuorum*, Ezech.
XXIX. 4.

יֵאֵשׁ Niph. נִוְאֵשׁ, *desperavit,*
spem, animum abjecit: præter. וְנִוְאֵשׁ
מִמֶּנִּי שְׂאוּל, *et spem abjiciat de me*
Saul, 1 Sam. XXVII. 1. sumitur
etiam quasi impersonaliter, *despera-*
tum, actum est, Jerem. II. 25. Ies.
LVII. 10. part. אֶמְרֵי נִוְאֵשׁ, *verba,*
hominis animi abjectissimi, spe desti-
tuti, Job. VI. 26. Pih. וְיֵאֵשׁ, *spe des-*
tituit: infin. לִיֵּאֵשׁ אֶת לְבִי, *spe des-*
tituendo animum meum, Eccles. II.
20.

יֵאֵת acquievit, consensit: præter.
יֵאֵתֶהּ vide paulò antè in יֵאֵתֶהּ fut.
בְּזֹאת נֵאֵת לָכֶם, *in hoc acquiesce-*
mus vobis, Genes. XXXIV. 15. אֵת
נֵאֵתֶהּ לָהֶם, *tantum acquiescamus eis*,
ver. 23. וַיֵּאֵתוּ, *et acquieverunt*,
2 Reg. XII. 9. est ut יֵבֵשׁ à יֵבֵשׁ

יֵבֵב Pih. *vociferatus est*: futur.
וַתֵּבֵב אִם סִסְרָא, *et vociferata est*
mater Sisera, Jud. V. 28. Chaldai-
cum est.

יבֵל Hiph. הוֹבֵיל, *attulit, ap-*
portavit, adduxit, abduxit: deduxit,
reduxit. futur. אוֹבֵילִם, *reducam eos*,
Jer. XXXI. 9. יוֹבֵילוֹ מְלָכִים שָׂוִי, *afferent reges donarium*, Ps. LXVIII.
30. Chald. præter. וַיְהִיבֵל הַמֶּלֶךְ, *et*
deportaverat, abduxerat ea, Esr. V.
14. infinit. וְהִלְהִיבֵלָא כְסָפָא, *et ad de-*

ferendum argentum, Esr. VII. 15.
Hoph. futur. לְקַבֵּר אוֹבֵל, *ad sepul-*
chrum eductus vel elatus fuisset, Job.
X. 19. יוֹבֵל שָׂוִי, *adducetur munus*,
Ies. XVIII. 7.

אֶת־יֵבוֹל, *masc. proventus*; יֵבוֹל
דְּהָאָרֶץ, *proventum terræ*, Jud. VI. 4.
וְאֵין יֵבוֹל בְּגַפְיִים, *et nullus fuit pro-*
ventus in vitibus, Hag. III. 17. יֵבֵל
דְּמִיבֵל בֵּיתוֹ, *demigrat proventus dom-*
us ejus, Job. XX. 28. aff. יֵבוֹלִם,
proventum eorum, Psalm. LXXXVIII.
46. hinc per aphæresin, בּוֹל הָרִים,
יֵשְׂאוּ־לוֹ, *proventum montes profe-*
rent ei, Job. XL. 20. לְבֵבֵל עֵץ,
proventui arboris incurvabo me, Ies.
XLIV. 19. id est, coram ramo, qui
ex arbore provenit et metonymicè,
coram idolo ex ramo facto. Sic Kim-
chi in lib. Rad.

יֵוֹבֵל, *m. fluvius, aquæductus, pro-*
cessus aquarum: וְעַל־יֵוֹבֵל, *et juxta*
fluvium, Jer. XVII. 8.

אוֹבֵל, *m. idem*, Dan. VIII. 2, 3.
יֵבֵל, *m. idem*: plur. constr. יֵבֵלִים,
processus aquarum, Ies. XXX.
25. et XLIV. 4.

יֵוֹבֵל, *c. sed f. sæpius, aries*: בְּקַרְןֵּי
הַיֵּוֹבֵל, *cornu arietis, id est, arietino*,
Jos. VI. 5. sic Chaldæus, בְּקַרְןֵּי
דְּקַרְא, *apud Talmudicos: cum iter*
facerem in Arabiam, audivi quod
arietem vocarent יוֹבֵלָא: Rosch has-
chana, cap. 3. fol. 26. item *jubi-*
læus annus, id est, quinquagesimus,
quod cornu arietino solenniter pro-
mulgari soleret, Lev. XXV. plural.
שְׂפָרוֹת הַיֵּוֹבֵלִים, *buccinæ arietum*,
Jos. VI. 4. rursus Chaldæus שְׂפָרֵיָא
דְּקַרְנֵי דְּקַרְא.

יֵבֵלָת, *f. fluxus aut fluxu affectum*,
juxta quosdam, vel communiter jux-

ta Hebræos, *verruca*, et metonymicè *verrucosum*, Levit. XXII. 22. sic Chaldæus *יַרְלָן*, *verrucosum*. Disputant Talmudici, an in Sabbatho talia, *verrucam* excindere liceat, Pesachim c. 6. in principio.

יָבֵם Pih. *fratris defuncti absque liberis uxorem ducere, leviri vel affinis proximi jus et officium præstare*: quasi fratriare et levirare dicas: præter. *וַיִּבְמַתָּה*, *leviri jure ducet eam sibi*, Deut. XXV. 5. imp. *וַיִּבְּם אֶתְּהָ*, et *fratris jure ducito eam*, Genes. XXXVIII. 8.

יָבֵם, m. *levir, mariti frater*: affix. *מֵאֵן יָבֵמִי*, *renuit levir meus*, Deuter. XXV. 7.

יָבֵמַת f. *glos, fratria, uxor fratris*: aff. *וְעָלְתָה יָבֵמַתּוֹ*, *tunc ascendet glos ejus*, Deut. XXV. 7.

יָבֵשׁ aruit, exaruit, arefactus, *exsiccatu fuit*: infinitiv. *עַרְיֵבְשֵׁת*, *usque dum exsiccate fuissent aquæ*, Gen. VIII. 7. quæ forma partim perfecta, partim imperfecta est, cui similis extat in *יָבֵל*, futurum, *וַיִּבְּשׂוּ*, et *arescet*, Hos. XIII. 15. quod formam à *בְּיָשׁ* habet: nam hæc duo verba formas inter se confundunt; et formâ communi, *אֵיבֵשׂ*, *arescam*, Ps. CII. 12. vel *י* abjecto, *יָבֵשׁ*, *arescet*, Ies. XIX. 7. Pih. *יָבֵשׂ*, *arefacere, exsiccare*: futur. *וַיִּבְּשֵׁהָ*, et *arefacit ipsum*, Nah. I. 4. contractum, pro *וַיִּבְּשֵׁהָ*: simile vide infra in *יָחַל*: Hiph. præter. *אֶשְׁרֵהוּבֵיֵשׁ*, *quod exsiccaverit*, Jos. II. 10. et intransitivè, *וְהוּבֵיֵשׂוּ*, et *arescent vel exsiccabuntur*, Zach. X. 11. multa etiam hujus formæ et conjugationis pertinent ad *בְּיָשׁ*, vide illic.

יָבֵשׁ, m. *aridus, siccus*: *עַץ יָבֵשׁ*, lignum aridum, Ezech. XVII. 24.

faemin. *נַפְשֵׁנוּ יִבְשָׂה*, *anima nostra arida*, Numer. XI. 6. plur. *הָעַצְמוֹת הַיְבֵשׁוֹת*, *ossa arida*, Ezechiel. XXXVII. 4.

יָבֵשֶׁת f. *arida, aridum, siccum*: dicitur de terra, quæ sic appellata fuit, quando aquis exundantibus liberata, arida in usum hominum et animalium terrestrium primùm apparuit: *וַתֵּרָאָה הַיְבֵשֶׁת*, *appareatque arida*, Gen. I. 9. *וַיִּבְּשֶׁת*, et *aridam*, Psalm. XCV. 5. Chald. *עַל־יְבֵשֶׁתָא*, *super terram*, Dan. II. 10.

יָגַב m. *ager*: plural. *כַּרְמִים וַיִּגְבֵם*, *vineas et agros*, Jer. XXXIX. 10.

יָגַב, m. *agricola*: plur. *לְכַרְמִים וְלַיִגְבִים*, *vinitoribus et agricolis*, 2Reg. XXV. 12.

יָגַה Hiph. *הוּגַה*, *mærore, mæstitiâ affectus, afflixit*: præterit. *אִם הוּגַה*, *si mæstitiâ affecterit*, Thren. III. 32. aliam significationem hujus formæ vide in *הָגַה* particip. *בְּיָד מוֹגִיָּה*, *in manu affligentium te*, Ies. LI. 23. fut. *עַד־אָנְהָ תִגִּיוֹן*, *usquequo mærore afficietis*, Job. XIX. 2. Niph. partic. plural. constr. *מַגְוֵי מַגְוֵיָה*, *mæstos propter solennes conventus*, Soph. III. 18. ut ab Ab. Esra et Talmudicis explicatum in Cod. Berachoth, cap. 4. fol. 28. R. Salomon et Chaldæus longiùs discedunt à vocis proprietate, respicientes ad *הָגַה*, *removendi* significatione: faem. plur. *בְּתוּלְתֵיהָ נוֹגַת*, *virgines ejus mæstæ*, Thren. I. 4. est autem Schurek loco Cholem. Pih. fut. *וַיִּגְהַ*, et *mæstitiâ afficit*, Thren. III. 33. pro *יָגַה* cui simile fuit antè in *יָגַשׁ*.

יָגוֹן, masc. *mæror, mæstitiâ*: *וַיִּגְוֹן*, *mæror et gemitus*, Iesaias

XXXV. 10. aff. וְשִׂמְחָתִים מִיְגוֹנָם, *exhilarabo eos à mœrore ipsorum*, Jer. XXXI. 13.

וְאֶחְרִיתָהּ שְׂמֵחָה: תּוֹגָה, f. idem: תּוֹגָה, *exitus gaudii est mœstitia*, Prov. XIV. 13. constr. תּוֹגַת אִמּוֹ, *mœror matris suæ est*, Prov. X. 1.

עָבַד laboravit, fatigatus, defatigatus fuit: præter. לְרוּק יַגְעָתִי, *frustra laboravi*, Ies. XLIX. 4. futur. לָמָּה זֶה הַבָּל אֵינֶנּוּ, *ut quid in vanum laborabo*, Job. IX. 29. Pih. fut. אַל-תִּנְגַע, *ne fatiges, laborare facias*, Jos. VII. 3. Hiph. præter. הוֹגַעְתָּנִי, *fatigasti me*, Ies. XLIII. 24.

עָיַף m. lassus, defatigatus: וְיַגַּע, *lassus et defatigatus*, Deuter. XXV. 18. plur. בְּלִי-הַדְּבָרִים יַגְעִים, *omnes res laboriosæ labore plenæ sunt*, Eccles. I. 8.

יַגְעִי, m. idem: plurale construct. וְיַגְעִי כַח, *defessi viribus*, Job. III. 17.

יַגְע, m. labor, metonymicè facultates, sic dictæ, quòd labore comparantur: וְאֶת-יַגְעֵי בְּפִי רָאָה אֱלֹהִים, *et laborem manuum mearum vidit Deus*, Gen. XXXI. 42. יַגְעָהּ יֹאכַל, *laborem tuum comedet*, Deut. XXVIII. 33. plurale cum affix. בְּלִי-יַגְעֵי, *omnes labores mei*, Hos. XII. 9. foemin. constr. יַגְעַת בְּשָׂר, *fatigatio carnis est*, Eccles. XII. 12.

יַגַּע, m. idem: מְשׁוֹב יַגַּע, *repetens vel reddens laborem*, Job. XXVIII. 18.

יָגַר metuit, formidavit, reformidavit: præter. וְנִרְתַּ מִּפְּנֵיהֶם, *metuisti ab illis*, Deuter. XXVIII. 60. וְאֲשֶׁר יָגַרְתִּי, *et quod formidabam*, Job. III. 25.

אֶתָּה יָגוּר, mascul. *timens*: יָגוּר, *mascul. timens*: אֶתָּה יָגוּר, *mascul. timens*: מִפְּנֵיהֶם, *a quibus tu formidans es*, Jer. XXII. 25. id est, quos tu times vel horres.

יָגַר m. Chald. *cumulus, acervus*, יָגַר שְׂהוֹדוּתָא, *cumulus testimonii*, Gen. XXXI. 47. usurpatur autem a Labane tanquam proprium nomen.

יָד c. sed f. sæpius, manus: latè usurpatur: רִיפָא, *latus: tractus: robur, vires, potestas: locus, spacium*. Constructè desinit in Pathach, cum affixis retinetur Kametz: עַל-יָד, *juxta ripam rivi*, Exod. II. 5. Num. XIII. 30. בְּלִי-יָד נַחַל יַבְבֵּק, *ad omnem tractum torrentis Jabbok*, Deut. II. 37. בְּפִי-אֶזְלַת יָד, *quod abiit vel recessit manus*, id est, vires manuum, robur ac facultas omnis, Deuteron. XXXII. 36. הַיָּד יוֹאֵב, *num manus Joabi*, 2 Sam. XIV. 19. id est, opera: בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, *per manum Mosis et Aharonis*, Num. XXXIII. 1. id est, operâ Mosis: בְּיַד פְּשָׁעִים, *in manum defectionis ipsorum*, Job. VIII. 4. id est, potestatem, בְּיַד שְׁנֵי, *in manu duorum tuborum*, Zach. IV. 12. id est, spacio, in medio: בְּיַד אֱלֹהֵי הַשּׁוֹבָה עָלָיו, *secundum manum Dei ipsius bonam super eum*, Esr. VII. 9. id est, prout Dei favor, gratia et auxilium adfuit ipsi: cum affix. אִישׁ אֶת-יָדוֹ, *quisque locum vel spacium suum*, Jerem. VI. 3. sic יָדְךָ, *manus tua*, יָדִי, *manus mea*, יָדָם, *manus ipsorum*, מְלֵאוֹ, *implete manum vestram*, Exod. XXXII. 29. מִיָּדְכֶן, *de manu vestra*, Ezech. XIII. 21. duale, רַחֲבַת-יָדַיִם, *ampla spacii est*, Gen. XXXIV. 21. וְלֹא הָיָה בָהֶם יָדַיִם, *et non erant in ipsis vires*, Jos. VIII. 20. et sic Tar-

gum **הוֹלָא**, *robur*: est et **יָדַי**, *manus* pro **יָדַיִם**, Ezech. XIII. 18. cui simile est in **שְׂדֵה**, construct. **עַל-יָדַי**, *ad spacia Arnonis*, Jud. XI. 26. id est, juxta Arnonem: **מִיָּדַי**, *a manibus gladii*, Job. V. 20. id est, potestate, aff. **אֶל-תִּרְפֵּי יָדֶיךָ**, *ne remittas manus tuas*, Jos. X. 6. terminatione foeminiâ semper usurpatur metaphoricè: **שְׁתֵּי יָדוֹת**, *duo cardines*, Ex. XXVI. 17. **הַמִּשְׁדָּוֹת**, *quinque partibus*, Genes. XLIII. 34. et XLVII. 24. et sic 2 Sam. XIX. 44. **וְיָדוֹת**, *et manus*, id est, fulcra manualia erant utrinque, 1 Reg. X. 19. aff. **לְשְׁתֵּי יָדָיו**, *ad duos cardines ejus*, Exod. XXVI. 19. Chaldaicè, **מִן-יַד אַרְיוֹתָא**, *de manu*, id est, potestate *leonum*, Dan. VI. 28. **בְּיָדָהּ**, *manum ejus*, Dan. IV. 32. **בְּיָדֵהוּם**, *in manibus eorum*, Esr. V. 8. **בְּיָדָיו**, *manibus*, Dan. II. 34.

יָדַד *jecit, projecit*: præter. **יָדַד גּוֹרָל**, *projecerunt sortem*, Joël. III. 3. quod vide etiam in sequenti radice.

יָדִיד, m. *dilectus*: **יָדִיד יְהוָה**, *dilectus Domini*, Deuter. XXXIII. 12. aff. **נָא לִיְדִידִי**, *cantabo nunc dilecto meo*, Ies. V. 1. plural. **יִחְלְצוּן**, *ut liberentur dilecti tui*, Psal. LX. 7. foemin. **שִׁיר יְדִידוֹת**, *carmen dilectarum, amicarum*, Psal. XLV. 1. Hebræi, *amorum*: **מִהַ-יְדִידוֹת**, *quam amabilia sunt tabernacula tua*, Psal. LXXXIV. 2.

יְדִידוֹת, f. *dilectio*: Jer. XII. 7.

יָדָהּ *jecit, dejecit, projecit, jaculatus est*: imper. **יָדוּ אֵלַיָּהּ**, *jaculamini in eam*, Jer. L. 14. Pih. infinit. **לְיָדוֹת אֶת-קַרְנֹת**

dua gentium, Zach. II. 4. futur. **יָדַד**, *projecerunt sortem*, Joël. III. 3. pro **יָדַד**: simile fuit antè in **יָדָהּ** in Pihel: et sic quoque **בִּי אֶבֶן בִּי**, *et projecerunt lapidem in me*, Thren. III. 53. Hiph. **הוֹדָהּ**, *confiteri, celebrare, gratias agere*, construitur cum dativo: præter. **הוֹדִינוּ לָהּ אֱלֹהִים**, *celebramus te Deus*, Psalm. LXXXV. 2. et cum accusativo: **יְהוֹדוּ אֶת-שִׁמְךָ**, *celebrabunt nomen tuum*, 1 Reg. VIII. 33. particip. **וּמְוָדָהּ**, *et qui confessus fuerit*, Prov. XXVIII. 13. Chald. particip. **וּמְצִלָּה וּמוֹרָא**, *orabat et confitebatur*, Daniel. VI. 11. **מְוָדָהּ**, *gratias ago et laudo ego te*, Dan. II. 23. et sic Hebraicè cum conjugationis, **יְהוֹדָהּ**, *celebrabunt te*, Psalm. XLV. 18. Hithp. præter. **וְהִתְוָדָהּ עָלָיו**, *et confitebitur super eo*, Levit. XVI. 21. particip. **וּמִתְוָדָהּ חַטָּאתַי**, *et confitebar peccatum meum*, Daniel. IX. 20. aliam formam vide paulò pòst in fine radicis.

תְּוָדָהּ, f. *confessio, celebratio, laudatio, laus, gratiarum actio, eucharisticum sacrificium*: **זְבַח-תְּוָדָהּ**, *sacrificium laudis*, Levit. XXII. 29. **וְהַתְּוָדָהּ הַשְּׁנִיית**, *et confessio secunda procedebat*, Nehem. XII. 38. id est, celebrantium ordo vel classis: const. **תְּוָדָת**, Levit. VII. 13. plural. **שְׁתֵּי תְּוָדָת**, *duos celebrantium ordines*, Neh. XII. 31. **וּבְתְּוָדוֹת**, *et laudationibus, gratiarum actionibus*, Nehem. XII. 27. **וְתְּוָדָת**, *et eucharistica*, 2 Par. XXIX. 31.

הַיְדוֹת, f. p. *celebrationes*, Nehem. XII. 8.

יְהוּדָהּ, *Jehudah*, filius patriarchæ Jacobi, quasi celebrationis filius dictus, quòd mater à partu ipsius Deum

celebrasset, Genes. XXIX. 35. et eum celebraturi essent fratres ejus, Genes. XLIX. 8. illud nomen postea tribui Jehudæ impositum est; et quia tribus Benjamin ipsi postea adjuncta, unâ regnum Judaicum constituit, inde et Benjamitæ Judæi dicti fuerunt, ut Mardocheus Benjamita vocatur vir Judæus, Esth. II. 5. Tandem in universos residuos nomen traductum, qui omnes vocantur Judæi. Impositum et terræ fuit, quam tribus Jehudæ occupavit, et Chald. דִּי יְהוּדָא, *terræ Judææ*, Dan. II. 25.

יְהוּדָא, m. *Judæus*, Esth. III. 4. plurale, יְהוּדָיִם, ver. 6. Chaldæic. יְהוּדָאִין et יְהוּדָיָא, *Judæi*, Dan. III. 8.

יְהוּדָיָא, *Judaicè, linguâ Judaicâ*, id est, Hebraicâ, 2 Reg. XVIII. 26. Hinc verbum formatum in Hithp. pro Judaizare: partic. מְיַהֲדִימִן, *Judaizabant, Judæi fiebant*, Esth. VIII. 17.

יָדַע, *scivit, novit, agnovit, cognovit; animadvertit, percepit*. Propriè mentis est et intellectus quandoque etiam sensus, ut quando de concubitu dicitur: interdum operosam cognitionem denotat, pro *curare, curam agere*, ut Psal. I. 6. Prov. XXVII. 23. præter. יָדַע אֶת־חַוְּתִי אִשְׁתִּי, *cognovit Evam uxorem suam*, Genes. IV. 1. nempe concubitu maritali, quòd sic decorè et honestè effertur: יָדַעַתִּי אֶת־יַצְרִי, *novi figmentum ejus*, Deut. XXXI. 21. id est, mores et studia ejus, partic. אֶל־יֹדַע סֵפֶר, *ad scientem libros*, Ies. XXIX. 11. id est, literarum peritum: וְאֲנֹכִי הוֹדַעְתִּי, *ego sum qui scio*, Jer. XXIX. 23. quòd scriptum transpositis literis, et legendum הוֹדַעְתִּי, ut à Masorethis notatum: יָדַעוּ בִּינָה לְעֵתָם, *scientes intelligentiam temporum*, 1 Par. XII.

32. id est, rationis temporum periti. יוֹדַעַי דַּעַת, *scientes scientiam*, Dan. I. 4. id est, præditi scientiâ. partic. præteritum sive Pahul, יוֹדַעַי הָלִי, *expertus morbos*, Ies. LIII. 3. infinit. irregularis juxta R. D. Kimchi in libro Rad. יָדַעַתְּהָ הַכְּמָה, *scire sapientiam*, Prov. XXIV. 14. at Aben Esra facit imperativum cum הַ para-gogico præcedente Sægol, futurum, יִדְעַתְּ, *pernoscit*, Psal. CXXXVIII. 6. quæ forma partim perfecta, partim imperfecta est: quidam in Hiphil ponunt, alii in Pihel: at significatio hujus verbi in istis conjugationibus loco Psalmi non convenit. Chald. præter. בְּדִי יָדַע, *quum cognovisset*, Dan. VI. 10. דִּי כָל־הִדְבָּה יָדַעְתָּ, *quum totum hoc cognosceres*, Dan. V. 22. דִּי אֲנִי יָדַעַתְּ, *quia ego novi*, Daniel. IV. 6. particip. יָדַע אֲנִי, *scio ego*, Dan. II. 8. plural. וְלֹא יָדַעוּן, *neque cognoscunt*, Dan. V. 23. construct. לְיֹדַעֵי בִּינָה, *scientibus intelligentiam*, Dan. II. 21. particip. præteritum sive Pehil, יָדַעַתְּ לְמַלְכָּא, *notum ad essendum regi*, id est, notum sit, Esr. IV. 12. imper. יָדַע מַלְכָּא, *scito rex*, Dan. VI. 16. futurum, וְאֲנִי יָדַעַתְּ, *et cognoscam*, Dan. II. 9. דִּי תִדְבַּח, *cognosces*, Dan. II. 30. דִּי יִדְבַּחוּן, *ut cognoscant*, Dan. IV. 14. quæ sunt cum נַ loco Dagesch, pro יָדַעַתְּ Niph. נִוֹדַעַתְּ, *notum fieri, agnoscì, cognosci, innotescere, notum facere, animadverti*: præter. לֹא נִוֹדַעַתְּ, *neque notum sit*, Deut. XXI. 1. inf. וְאֲחֵרֵי הוֹדַעַתְּ, *posteaquam notum factum est mihi*, Jerem. XXXI. 19. futur. וְיִדְבַּח, *notus fiebat*, Psalm. LXXIV. 5. id est, insignis, celebris. futur. בְּלֵב כְּסִילִים, *in animo stultorum innotescit*, וְתִוֹדַעַתְּ, *in animo stultorum innotescit, cognoscendum se exhibet*, Prov. XIV.

33. nempe quidquid sapientiæ recon-
ditum est. Paucula quæ stulti, et
vani scioli norunt, mirè jactant et os-
tentant, juxta illud vetus: אִסְתִּירָא
אִסְתִּירָא בְּלַגְנֵיָא קִישׁ קִישׁ קִישׁ קִישׁ, *stater in la-
gena Kis Kis clamat*. Numulus in
vacuam lagenam injectus, magnum
edit sonum et strepitum, si movea-
tur. Sic est sapientia in hominibus
vanis. At in sapientibus sapientia
quiescit, nec profertur, nisi cum opus
est, juxta illud: parcens sermonibus
novit scientiam, Prov. XVII. 27. sic
duplicatur præcedens locus à veteri-
bus Hebræorum sapientibus, cod.
Talmudico Bava mezia, cap. 7. fol.
85. meminit etiam proverbii istius in
hac radice Kimchi in libro Radicum.
Pih. præter. יָדַעְתָּהּ שְׂחַר מְקוֹמוֹ, *no-
tum fecisti auroræ locum suum*, Job.
XXXVIII. 12. ubi הָ in fine pertinet
ad nomen sequens, et legendum jux-
ta Masorethas, יָדַעְתָּהּ שְׂחַר. Pyh.
particip. אֶלּוּפִי וּמִיָּדַעִי, *dux meus et
notus meus*, Psalm. LV. 14. phrasis
usitatissima in Judæorum epistolis,
quâ præcipuum et familiarem ami-
cum compellant: plurale, מִיָּדַעִי,
familiares meos, Ps. LXXXVIII. 9.
Hiph. הוֹדִיעַ, *scire, experiri fecit, no-
tum fecit, indicavit, instruxit, ostendit*:
construitur cum accusativo et dativo:
præter. הוֹדַעְתָּ לָהֶם, *notam faci-
es eis*, Exod. XVIII. 20. הוֹדַעְתִּי
אוֹתָם, *scire feci eos*, Ezech. XX.
11. hinc anomalum, יוֹדַעְתִּי אֶל־
מְקוֹם, *indicavi, condixi locum talem*
et est pro הוֹדַעְתִּי, et אֶל pro אוֹתָם.
Chald. præter. הוֹדַע לְדַנְיָאֵל, *notum
fecit Danieli*, Dan. II. 15. הוֹדַעַךְ
יִבְרָעַן הוֹדַעְתָּנִי, *nunc autem notum fecisti mihi*, ver.
23. וְהוֹדַעְתָּ לְמַלְכָּא, *notum fecimus
regi*, Esr. IV. 14. particip. plurale
מְהוֹדַעִין אֲנַחְנָה, *notum facimus nos*,

ver. 16. inf. לְהוֹדַעַה לְמַלְכָּא, *notam
facere regi*, Dan. V. 8. לְהוֹדַעְתָּךְ,
ut nota faceremus tibi, Esræ V. 10.
לְהוֹדַעְתָּנִי, *ut notum facias mihi*,
Dan. II. 26. futur. לְמַלְכָּא יוֹדַעַךְ,
regi notum faciet, Dan. II. 25. לֹא
תְהוֹדַעְנִי, *notum non feceritis mihi*,
ver. 9. Hoph. præter. אִזּו הוֹדַעַךְ, *aut
notum factum fuerit*, Levit. IV. 23.
Hithp. infin. בְּהִתְוַדַּעַךְ, *quando cog-
noscendum præbuit se*, Gen. XLV. 1.
futur. אֶלְיוֹ אֶתְוַדַּעַךְ, *ei notum faciam
me*, Num. XII. 6.

דַּע, masc. *scientia, sententia*: affix.
דַּעִי, *indicabo sententiam meam*,
Job. XXXII. 10. אֶשָּׂא דַעִי, *profe-
ram sententiam meam*, Job. XXXVI.
3. plur. תְּמִים דַּעִים, *perfecti scienti-
tiis*, Job. XXXVII. 16.

וְדַעַךְ, f. *scientia*: דַּעַךְ, *et pascent vos scientiâ*, et intelligentiâ,
Jer. III. 15. plural. אֵל דַּעוֹת, *Deus
scientiarum*, 1 Sam. II. 3.

דַּעַת, est infinitivus et inde no-
men, *cognitio, notitia, scientia, senten-
tia*: בְּבִלְיַדַּעַת, *præter scientiam*,
Deut. IV. 42. id est, per impruden-
tiam: בְּמַלְיִן בְּלִי־דַּעַת, *sermonibus
absque scientia*, Job. XXXVIII. 2.
id est, indoctis, inscitè prolatis: aff.
בְּדַעְתּוֹ, *scientiâ illius*, Proverb. III.
20.

יָדַעְנִי, m. *ariolus, futurorum divi-
nator*, quasi sciolus dictus. Apud
veteres legitur: jiddeoni est, qui pon-
nit os animantis, cui nomen יָדַעַךְ, in
os suum, et os illud postea ex sese
loquitur in Codice Talmudico. San-
hedrin cap. 7. fol. 65. inde Jonathan
וּמְתַבְּעֵי גֵרָם יָדַעַךְ, *et sciscitantes os
jiddoa*, Lev. XX. 6. Species divina-
tionis prohibita, Lev. XX. 27. plur.

וְאֵלֵּי הַיְדָעָנִים, et ad ariolos, Levit. XIX. 31.

וּמְבִינֵי מִדָּע, m. scientia: ומְבִינֵי מִדָּע, et intelligentes scientiam, Dan. I. 4. id est, præditi scientiâ: וּמְבִינֵי מִדָּע, et scientiam, 2 Par. I. 10. aff. בְּמִדְעָךָ, per scientiam tuam, Eccles. X. 20. Aben Esra, in animo et cogitationibus tuis, quas nemo scit nisi tu, hoc est, conscientia.

מִנְדָּע, m. Chald. idem: וּמְבִינֵי מִדָּע, spiritus excellens et cognitio, Dan. V. 12. וּמְבִינֵי מִדָּע, et scientiam, Dan. II. 21. aff. וּמְבִינֵי מִדָּע, et intellectus meus, vel mens mea reversa est ad me, Dan. IV. 33. נ est loco Dagesch, ut et in verbo dictum.

מִדָּע, masc. affinis, cognatus, notus, familiaris, Ruth. II. 1. Prov. VII. 4.

מִדָּעָתְךָ, fœm. cognatio, affinitas: affix. מִדָּעָתְךָ, cognationis nostræ vel de cognatione nostra, Ruth. III. 2. id est, cognatus vel affinis noster: Kametz autem est loco Tzere.

מִדָּעָהּ, quare? vox composita ex מָה et דָּע ut dicitur pro בּוֹל, q. d. quæ scientia aut ratio est, quare, quamobrem? usus enim ejus est, cum causam alicujus rei scire et cognoscere cupimus: מִדָּעָהּ בָּאתָם אֵלַי, quare venistis ad me? Gen. XXVI. 27.

יָהּ, Jah, unum ex nominibus divinis: בְּיָהּ יְהוָה, in Jah, vel Deo Domino, Ies. XXVI. 4.

יָהַב, Chald. dedit, tradidit, reddidit: præt. יָהַב בְּיָדְךָ, tradidit, tradat in manum tuam, Daniel. II. 38. וַיַּהֲבֵנוּ גִשְׁמֵיהֶוּן, et tradiderunt corpus suum, Daniel. III. 28. particip. præsens, יָהַב חֲכָמָתָא, dat sapien-

tiam, Dan. II. 21. plur. יָהֲבִין לְהוֹן, redditori illis rationem, Dan. VI. 3. imper. לְאַחֲרֶן הַב, alteri da, Daniel. V. 17. præterit. pass. Pehil: יָהִיב לָהּ, datum est ei, Dan. VII. 4. fœmin. יָהִיבַת לְהוֹן, data fuerat eis, ver. 12. וַיִּהְיֶיבוּ, et tradita fuerunt, Esr. V. 14. Ithpah. particip. מִתְיָהֵב, dabatur illis, Esr. IV. 20. fœmin. יִתְיָהֵב מִתְיָהֵבָא, sit datus, detur, Esr. VI. 8. plur. מִתְיָהֲבִין, quæ traduntur, Esr. VII. 19. futur. יִתְיָהֵב לָהּ, detur ei, Dan. IV. 13. וַיִּתְיָהֲבוּ בְיָדֵיהּ, tradanturque in manus ejus, Dan. VII. 25. imperat. הַב, da, da, Prov. XXX. 15. cum paragogico: הָבָה לִי בָנִים, da mihi liberos, Gen. XXX. 1. הָבָה לָנוּ לֶחֶם, da nobis panem, Genes. XLVII. 15. sequente continuò alio verbo, habet vim hortantis particulæ, ut alia quædam: הָבָה נִלְבְּנָה, agedum, formemus lateres, Gen. XI. 3. vide et ver. 7. et XXXVIII. 16. Exod. I. 10. plur. הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ, date magnitudinem Deo nostro, Deuter. XXXII. 3. et cum Tzere ab initio, אֲהָבוּ, amant date, id est, munera, Hos. IV. 18. fœm. הִמְטִיבָתְךָ, cedò ventrale, Ruth. III. 15.

יָהַב, masc. onus, cura, propriè illarum rerum, quæ nobis desunt, et nobis dari anxie et sollicitè petimus: הִשְׁלַח עַל־יְהוָה יָהַבְךָ וְהוּא יִלְבְּלָךָ, projice onus tuum, curas tuas super Dominum, et ipse sustentabit te, Psal. LV. 23. R. Salomon et Aben Esra, מִשְׁאָה, onus tuum. Inde apud Talmudicos: nesciebant quidam Rabbimorum quid esset יָהַבְךָ: dixit Rabba bar bar Channa: Quodam tempore ambulabam juxta Arabem

quendam, et portabam onus. Tum dixit Arabs ille ad me: שָׁקַל יְהֵבִידָּךְ, *accipe onus tuum, et injice camelis istis*. Megilla fol. 18. et Rosch haschana fol. 26. Kimchi in lib. Rad. dicit, posse esse præteritum, q. d. projice quod dedit tibi ad hunc diem, et quæ tibi amplius necessaria sunt, super eum, et ipse enutriet te: aut nomen, omnia donabilia tua, id est, donanda, quæ tibi dari desideras, et ipse dabit ea tibi, et enutriet te.

הִבְהָבִים, m. p. *dona, donaria*: aff. זָבַחַי הִבְהָבִי, *sacrificia donariorum meorum*, Hos. VIII. 13. R. Salomon et Kimchi in lib. Rad. *Sacrificia assatorum meorum*. Sic in Targum Hierosolymitano pro Hebræo צָלִי, *assatum*, ponitur, מִהִבְהָבָה, Ex. XII. 9. tradit Kimchi in lib. Rad. etiam Arabicè sic sumi. Apud Talmudicos eodem modo usurpatur Cod. Bava mezia, cap. 7. fol. 89. de fructibus et frugibus, quæ ad ignem assantur, ut ad cibum tanto sint commodiora. הִבְהָבִי ibidem *assatio*. Kimchi tamen in Com. à יָהָב deducit, et exponit מַתְּנוֹתַי, *donorum meorum*, quæ ipsi putant se mihi donare.

יָהָד unde particip. מַתְּיָהָדִים, et nomina יְהוּדָה יְהוּדָה, vide supra in lib. Rad. יָהָד.

יָהָר, m. *superbus, arrogans*: גִּבְרַת יָהָר, *vir arrogans*, Hab. II. 5. וּנְהָרָא, *superbia*: אֶתִּיְהוּר, *superbire*, Talm.

יּוֹם m. *dies*, tam naturalis quàm artificialis, et synecdochicè, *tempus*: יּוֹם אֶחָד, *dies unus*, Genes. I. 5. וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם, *et in omni die et die*, Esth. II. 11. id est, quolibet die: הַיּוֹם, *hoc die, hodie*, Genes. XXIV. 42. בְּיּוֹם בְּיּוֹם, *sicut die in diem*,

1 Sam. XVIII. 10. id est, eo die ut antea: aff. בָּא יוֹמֶךָ, *venit dies tuus*, Jer. L. 31. duale, אִו יוֹמִים, *diem unum aut biduum*, Exod. XXI. 21. plurale, יָמִים בָּאִים, *dies veniunt*, 1 Sam. II. 31. sic et *annum* significat: ut, עָשׂוֹר אִו יָמִים, *dies (annum) aut decem menses*, Genes. XXIV. 55. יָמִים, *annus erit redemptio ejus*, Levit. XXV. 29. לְשֵׁשֶׁת יָמִים, *triade dierum sc. anni*, Amos IV. 4. id est, tertio quoque anno. יָמִים יָמִימָה, *de anno in annum*, Exod. XIII. 10. constr. בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם, *sicut dies cæli*, Deut. XI. 21. aff. הַמִּיָּמִיד, *num à diebus tuis*, Job. XXXVIII. 12. et in Nun more Chaldaico, קִץ הַיָּמִין, *finis dierum*, Dan. XII. 13. et forma fœminina, זָכַר יָמוֹת עוֹלָם, *memento dierum seculi*, Deut. XXXII. 7. פְּיָמוֹת, *secundum dies*, Psalm. XC. 15. Chald. יוֹם בְּיוֹם, *die in diem*, Esr. VI. 9. id est, quotidie: בְּיוֹמָא, *in die*, Dan. VI. 11. pl. וַיַּעֲתִיק יוֹמִין, *et antiquus dierum*, Daniel. VII. 9. בְּאַחֲרִית יוֹמֵיָא, *in fine dierum*, Dan. II. 28. affix. וּבְיּוֹמֵי־הוֹן, *et in diebus illis*, Dan. II. 44. fœm. מַן־יוֹמֵת, *a diebus seculi*, Esr. IV. 15.

יּוֹמָם, *interdiu*, Psal. I. 2. cum בְּיּוֹמָם, Neh. IX. 19.

יּוֹן m. *cœnum, lutum*: מְבִישׁ הַיּוֹן, *e cœno luti*, Psal. XL. 3. בֵּינוֹן מְצִלָּה, *in cœno profunditatis*, Psalm. LXIX. 3.

יוֹנָה, *columba*, vide יָנָה.

יָזַם *cogitavit*: præterit. יָזְמוּ, *cogitarunt facere*, Gen. XI. 6. convenit cum יָזַם.

יִזּ unde quidam formant partic.

מִזְנוּיִם מְזוּנִים, *armati*, quod vide in זון.

יוע יזע, m. *sudor*: בִּזְעָה, cum sudore, Ezech. XLIV. 18. id est, veste lanea sudorem excitante, ut R. Salomon explicat: Talmudici exponunt, במקום שמוזעין, in loco ubi sudant, id est, in lumbis ubi caro duplicatur, et facilius sudat: Zevachim, fol. 19. 1.

זע, f. idem: בְּזַעַת, constructum, אָפַף, in sudore vultus tui, Gen. III. 19.

יתד *adunatus fuit*: futur. תִּתְד, *adunator*, Gen. XLIX. 6. לֹא תִתְד, non unies te, Ies. XIV. 20. Pih. imper. יִתְד לְבָבִי, *aduna cor meum*, Psal. LXXXVI. 11.

אבל *unicus, unigenitus*: יְחִיד, *luctum unigeniti*, Jer. VI. 26. affix. אֶת־יְחִידֶךָ, *unicum tuum*, Gen. XXII. 2. plur. יְחִידוֹם, *unicos, solitarios*, Psalm. LXVIII. 7. foemin. הִיא יְחִידָה, *ipsa unica*, Jud. XI. 34. aff. יְחִידָתִי, *unicam meam*, id est, animam, Psal. XXII. 21.

יחד, *una, simul, pariter*: לְיַחַד, *ad simul in unum*, 1 Par. XII. 17. יַחַדְיוֹ, vel יַחַדוֹ, idem, et est ut אֵלָיו, sub forma nominum pluralium cum affixo Vau.

יתל *Pih. moratus, praestolatus est, expectavit, speravit, confidit*: item *sperare fecit, spem fecit*. Construitur cum praepositionibus ל, אֶל, et עַל, praeterit. יִתְלֵנִי אֲשֶׁר יִתְלֵנִי, *de quo mihi spem fecisti*, Psalm. CXIX. 49. לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִתְלֵנִי, *judicia tua expecto*, ver. 43. futur. יִתְלֵנִי לְבָנֵי אָדָם, *praestolatur filios hominum*, Mich. V. 6. hinc contractum וַיִּתְלֵנִי, et *expecta-*

vit, Gen. VIII. 10. pro וַיִּתְלֵנִי simile vide infra in יִשָּׁר. Niph. praeter. כִּי נִוְחָלָה, *quod spe suffulta fuisset, spe aluisset se*, Ezech. XIX. 5. Kimchi in Com. Et vidit quod dies multos perstitit in spe sua, sed periit exspectatio ejus. futurum, וַיִּתְלֵנִי, *et exspectans continuit se*, Genes. VIII. 12. Hiph. praeter. וַיִּתְלֵנִי הַזֶּה, *et in verbo ejus expectationem habeo*, Psal. CXXX. 5. futurum, אֶחְוִילָה לְפָנֶיךָ, *morabor coram te*, 2 Sam. XVIII. 14. at illud, אֶחְוִילָה קִירוֹת לְבָבִי, *doleo parietes cordis mei*, Jer. IV. 19. id est, praecordia mihi dolent, significatum habet אֶחְוִילָה, *doluit*: scribitur autem cum ן in medio, sed legendum per ם, ut Masorethae notarunt. יִתְלֵנִי, m. *expectans*, Thren. III. 26.

תוחלת, foemin. *spes, expectatio*: תּוֹחֵלֶת מְמֻשָּׁכָה, *spes protracta*, Prov. XIII. 12. aff. תּוֹחֵלֶתִי לָּךְ הִיא, *spes mea in te est*, Psalm. XXXIX. 8. תּוֹחֵלֶתוֹ נְכֻזָּבָה, *spes ejus fallax vel mendax est*, Job. XLI. 1.

יתם *caluit, incaluit*: coivit, *concepit*. futur. וְלֹא יִתֵּם לוֹ, *et non erat calor ei*, 1 Reg. I. 1. וַיִּתְחַמוּ, *et conceperunt oves*, Genes. XXX. 39. וַיִּתְחַמְנָה, *ut coirent vel conciperent*, ver. 38. cum ם in forma foeminina, cui simile in יִשָּׁר. Niph. partic. הִנְחַמְיִם, *qui coiverunt, conceperunt*, Ies. LVII. 5. juxta Kimchium, R. Salom. et Aben Efram. Pih. praeterit. יִתְחַמְתִּנִּי, *concepit me*, Psalm. LI. 7. ם cum Sægol propter Chatephsægol sequens, ut paulò antè. infn. בְּזַעַת יִתֵּם הַצֹּאֵן, *tempore coire oves*, Gen. XXXI. 10. id est, admisuræ ovium, quo tempore coeunt et concipiunt: לְיַתְחַמְנָה, *ut conciperent*

ipsæ, Gen. XXX. 41. cum affixo irregulari.

חמה, f. *æstus iræ, excandescencia, æstuaus ira*: **חמה אפו**, *excandescencia iræ suæ*, Ies. XLII. 25. pro **חמת**: nam absolutum non rarò loco constructi ponitur: **בַּחֲמָה** in alia significatione vide in **חמא**: cum **א**, **בַּחֲמָה גְדוֹלָה**, *cum excandescencia magna*, Dan. XI. 44. constructum, **חַמַּת אָחִיךָ**, *excandescencia fratris tui*, Genes. XXVII. 44. affix. **שִׁפְּוֹךְ חַמַּתְךָ**, *effunde excandescenciam tuam*, Jer. X. 25. aliam hujus significationem vide in **חַמַּת**: plural. **שְׂאֵרִית חַמַּת**, *residuum æstuum*, id est, hominum æstuantium irâ, Psal. LXXVI. 11. est etiam per metaphoram *venenum, virus*, **חַמַּת נָחָשׁ**, *veneni serpentis*, Psal. LVIII. 5. et sic CXL. 4. Deut. XXXII. 33. Chald. **הַתְּמָלִי חַמָּא**, *repletus fuit excandescencia*, Dan. III. 19. **בְּרַגְזֵי וְחַמָּא**, *per iram et excandescenciam*, ver. 13.

יַחַר masc. *discalceatus*: **הוֹלֵךְ יַחַר**, *incedens discalceatus*, 2 Sam. XV. 30. **מִיַּחַר**, *a discalceato*, ne sit discalceatus et nudus, Jerem. II. 25. **יַיְחַר**, *discalceatio*, Rab.

***יַחַר**, unde possit esse **יַיְחַר**, quod vide in **אָחַר**.

יַחַשׁ m. *genealogia, genus, generis recensio*, **סֵפֶר הַיַּחַשׁ**, *liber genealogiæ*, Neh. VII. 5.

הַתְּיַחַשׁ, Hithp. *recenseri, recensere se per genus, familiam aut genealogiam*. præter. **בְּלֶם הַתְּיַחַשׁוּ**, *omnes hi recensiti fuerunt, per genera distribuerunt se*, 1 Paral. V. 17. infinitiv. **בְּהַתְּיַחַשׁ**, *cum per genera recenserent vel distribuerent se*, ver. 7. usurpatur

et loco nominis, **וַיָּאֵת הַתְּיַחַשׁ**, *et cum generis recensione*, 2 Par. XXXI. 17. aff. **מִלְבָּד הַתְּיַחַשׁ**, *præter generis ipsorum mares*, ver. 16.

יָטַב *benè, bonum esse aut videri*: futur. **וַיֵּטַב-לִי**, *benè sit mihi*, Genes. XII. 13. **אֲשֶׁר-יֵטַב בְּעֵינֵיכֶם**, *quod bonum visum fuerit in oculis vestris*, 2 Sam. XVIII. 4. absque ׀ radicali, **וַיֵּטַב לְבָבְךָ**, *benè se habeat animus tuus, bono vel hilari esto animo*, 1 Reg. XXI. 7. Chald. futur. **וְמַה-דִּי עֲלֶיךָ**, *quod autem tibi bonum videbitur*, Esr. VII. 18. Hiph. **הֵיטִיב**, *benefacere, benè agere, melius aut præstantius reddere vel efficere*: constructur cum dativo et accusativo, quandoque cum præpos. **אֶל** et **עַם**. præter. **הֵיטִיב לָכֶם**, *benefecit vobis*, Jos. XXIV. 20. **הֵיטִיבְתָּ חַסְדְּךָ**, *meliozem præstitisti benignitatem tuam posteriore priorè*, Ruth. III. 10. part. **מִטִּיבִים אֶת-לִבָּם**, *bonum reddebant animum suum*, Jud. XIX. 22. id est, exhilarabant animos suos. imper. **הֵטִיבֵי נַגְן**, *benefac pulsando*, Ies. XXIII. 16. id est, optimè pulsa, modulare benè, **הֵטִיב** etiam adverbiascit, *benè, optimè*: **טָחֹן הֵטִיב**, *molendo benè*, Deut. IX. 21. vide et Deut. XVII. 4. Jonæ IV. 9.

מִיֵּטֵב, m. *bonum, optimum*: constructur. **מִיֵּטֵב שְׂדֵהוּ**, *optimum agri sui*, **וּמִיֵּטֵב כְּרָמוֹ**, *et optimum vineæ suæ*, Exod. XXII. 5.

יַיִן m. *vinum*: **יַיִן יִשְׂמַח לְבַב-** *vinum lætificat cor hominis*, **אֲנוּשׁ**, *vinum lætificat cor hominis*, Ps. CIV. 15. **בַּיַּיִן שָׁגוּ**, *vinum errant*, Ies. XXVIII. 7. const. **וַיִּין מִשְׁתֵּיָהֶם**, *vinum convivi ipsorum*, Dan. I. 16. aff. **שִׂתֵּה בְּלֵב טוֹב וַיִּקְדֵּה**, *libe animo hilari vinum tuum*, Eccles. IX. 7.

יכח Hiph. הוֹכִיחַ, *arguit, disceptavit, disseruit: increpavit, reprehendit, corripuit, et sic construitur cum accusativo: adjudicavit, cum dativo, quod vertunt præparavit: quanquam etiam increpandi significatio dativum regat: dijudicavit, cum præpos. בֵּין inter. præter. אֲשֶׁר* *quam adjudicavit Dominus, הוֹכִיחַ יְהוָה, quam adju-*
dicavit, filio domini mei, Gen. XXIV. 44. Chaldæus, דְּזַמִּין, quam
præparavit, et sic ver. 14. הוֹכִיחַ
וְהוֹכִיחַ רַבִּים, et increpabit populos
multos, Ies. II. 4. futurum, וְיוֹכִיחוּ
בֵּין שְׁנֵינוּ, ut dijudicent inter nos duos,
Gen. XXXI. 37. Hoph. præter. וְהוֹכַח
בְּמַכְאוֹב, et corripitur in dolore, Job.
XXXIII. 19. Niph. part. עֹמֵד
וְנֹכַח, arguta, erudita fuit, Genes. XX. 16. futurum,
וְנֹכַחְתָּ, et disceptamus, Ies. I. 18.
Hithp. fut. יִתְנַכַּח, disceptavit, Mich.
VI. 2.

תוֹכַחָה fœm. *correctio, correptio, increpatio, reprehensio: יוֹם צָרָה*
וְתוֹכַחָה, dies angustie et increpationis,
2 Reg. XIX. 3. plur. תוֹכַחוֹת, increpationes in populis, Ps. CXLIX.
7.

תוֹכַחַת, f. idem: *שׂוֹנֵא תוֹכַחַת, odio habens correptionem, Prov. XII.*
1. aff. שְׁמַעוּנָא תוֹכַחַתִּי, audite nunc disceptationem meam, Job. XIII.
6. plur. תוֹכַחוֹת, disceptationes, Ps. XXXVIII. 15. constr. וּבְתוֹכַחוֹת
וְהִמָּה, et increpationibus excandescen-
tiæ, Ezech. V. 15.

יָכַל *potuit, valuit, potentiâ valuit: prævaluit, superavit, et ita construitur cum ל vel affixo, quod per ל ex-*

plicandum. præterit. וְיָכַלְתָּ עִמּוֹ, et poteris consistere, Exod. XVIII. 23.
וְיָכַלוּ לְךָ, prævalebunt tibi, Obad. ver.

יָכַל *7. וְיָכַל נֹכַח לָהּ, prævalescendo præ-*
valebimus ei, Num. XIII. 31. id est, omnino, omnibus modis: וְיָכַלְתוּ
prævalui ei, Psalmus XIII. 5. pro
וְיָכַלְתִּי לוֹ, infinit. וְיָכַל, ut antè, et
מִבְּלִי, posse, Num. XIV. 16. וְיָכַלְתָּ
וְיָכַלְתָּ וְיָכַלְתָּ, propter non posse Domi-
num, Deut. IX. 28. id est, propterea quòd non poterat. Similis forma
fuit in וְיָכַל, futurum, לֹא אֶכְיָל, non
potero, Genes. XIX. 19. וְתוֹכַחְתִּי, et
prævaluisti, Jerem. XX. 7. Chald. præter. הִיכַל, num potuit, Dan. VI.
21. וְיָכַלְתָּ לְמַגִּילָא, potuisti revelare,
Dan. II. 47. וְיָכַלְתָּ לְהוֹן, et præ-
valuit eis, Dan. VII. 21. particip. וְיָכַל
יָכַלְתִּי, potens est, Dan. III. 17. plural. וְיָכַלְתִּי
וְיָכַלְתִּי, possunt indicare, Dan. II.
27. futur. הִי-יָכַל, qui possit, Dan.
III. 29. הִי-יָכַל, quòd possis, Dan.
V. 16. וְיָכַל, possit, Dan. II. 10.

מִיָּכַל m. *rivus, rivulus, vadum: constr. מִיָּכַל הַמַּיִם, rivum aquarum,*
2 Sam. XVII. 20. quibusdam est nomen proprium.

יָכַת hinc juxta quosdam *וְיָכַתוּם*
et יָכַתוּ quæ vide in כָּתַת suâ propriâ radice.

יָלַד *genuit, generavit, cum de viris usurpatur: peperit, de mulieribus: præter. מִי יָלַדְלִי אֶת-אֵלֶּה, quis genuit mihi istos? Ies. XLIX.*
21. וְיָלַד שֶׁקֶר, et pariet mendacium, Psal. VII. 15. anomalum, וְיָלַדְתָּ בֵּן
et paries filium, Gen. XVI. 11. compositum ex forma participii et præ-
teriti. infinit. יָלַד, parere, Job. XV.

35. et imperfectè לָדָת, Genes. XVI.
 16. indeque contractum לָלַת, ad
 pariendum, pro לָלַדְתָּ, 1 Sam. IV.
 19. Niph. præter. יֵאָשֶׁר נִוְלַדְדֵּי לּוֹ, qui
 natus est ei, 1 Par. III. 1. נִגְלַדְדֵּי לּוֹ,
 nati sunt ipsi, 1 Par. III. 5. et XX.
 8. ex forma Niph. et Pyhal. infinit.
 בְּהִוְלַדְדֵּי לּוֹ אֵת יִצְחָק, cum natus esset
 ipsi Isaac, Gen. XXI. 5. Pih. יֵלֵךְ,
 parere fecit, obstetricavit. part. loco
 nominis, הַמְלִילָת, parere faciens, id
 est, obstetrix, Gen. XXXV. 17. plur.
 הַמְלִילֹת, obstetrices, Exod. I. 17.
 infinit. בְּיִלְדֵיכֶן, obstetricantibus vobis,
 Exod. I. 16. Pyh. præter. יֵלַדְבֶּן,
 natus est filius, Gen. IV. 26. יֵלַדְתִּי,
 genitus fui, Jerem. XX. 14. Hiph.
 הוֹלִיד, genuit, peperit, parere fecit,
 propriè virorum: præter. הוֹלִידָה,
 facit ut pariat ipsa, Ies. LV. 10.
 part. אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד, an ego qui
 gigno, Ies. LXVI. 9. infin. הוֹלִיד,
 אָוֶן, et pariendo mendacium, Ies. LIX.
 4. Hoph. infinit. יוֹם הַלֵּדָת, die nas-
 ci, vel nativitatìs, id est, quo natus
 fuit (Pharao,) Gen. XL. 20. בְּיוֹם
 הַוּלַדְתָּ אֲתָךְ, in die qua nata es tu,
 Ezechiel. XVI. 4. Hithp. futurum,
 וַיִּתְּיָלְדוּ, et natales suos professi sunt,
 Num. I. 18.

יֵלֵךְ, m puer, puerulus, natus, re-
 cens propriè, ut Exod. II. et inde
 ad majorem ætatem quoque trans-
 fertur, ut Genes. XXXVII. 10. et
 XXXII. 22. Ruth. I. 5. plur. יֵלְדִים,
 nati, 1 Sam. I. 2. catuli, Ies. XI. 7.
 construct. יֵלְדֵי פִשְׁעַ, filii defectionis,
 Ies. LVII. 4. et cum Pathach ab ini-
 tio, וַיִּוְלְדוּ זְנוּנִים, et natos scortatio-
 num, Hos. I. 2. aff. יֵלְדֵינִי, natos suos,
 Genes. XXXII. 23. וַיִּוְלְדֵיהֶן, et natos

illarum, Genes. XXXIII. 2. fœmini-
 num, יִלְדָה, puella, tam parvula,
 quàm grandior, ut de Dina, Genes.
 XXXIV. 4. plural. יֵלְדִים וַיִּלְדוּת,
 pueris ac puellis, Zach. VIII. 5.
 יֵלֵךְ, m. natus, Gen. XVII. 12.
 plur. constr. יֵלְדֵי בֵיתוֹ, natos domus
 suæ, Gen. XVII. 23.
 יֵלֹד, m. natus recens, Exod. I. 22.
 יֵלֵךְ, m. proles, Gen. XI. 30.
 יֵלֵךְ, m. idem, 2 Sam. VI. 23.
 יֵלְדוּת, f. juvena, Eccles. XI. 10.
 יֵלְדֵיךָ, juvenæ tuæ, Psal. CX. 3.
 יֵלְדָה, f. partus, Jer. XIII. 21.
 מוֹלְדָת, f. nativitas, progenies, cog-
 natio: affix. בְּאֶרֶץ מוֹלְדוֹתָו, in terra
 cognationis vel nativitatìs suæ, Gen.
 XI. 28. וּמוֹלְדֵיךָ, et progenies tua,
 Gen. XLVIII. 6. plurale וּמוֹלְדֵיךָ
 et genituræ tuæ, Ezech. XVI. 3.
 תּוֹלְדוֹת, f. p. generationes, Gen.
 II. 4. usurpatur autem semper in
 constructione cum altero substantivo.

יֵלֵךְ, ivit, ambulavit, profectus,
 progressus est, accessit, processit, abi-
 vit, pro diversa structura. Idem quod
 הֵלֵךְ. præteritum et utrumque part.
 inusitata sunt. infinit. לְבַלְתִּי־לָכֶת,
 ad non ire, id est, ut non iret, seque-
 retur, 1 Reg. XI. 10. imperat. וְלֵךְ
 בְּשָׁלוֹם, ito in pace, 1 Sam. XXIX.
 7. cum הַ paragogico, לָכֶה אֲתָנּוּ,
 ito nobiscum, Num. X. 29. hæc for-
 ma ter absque הַ paragogico occurrit.
 לָכֶה־נָּא אֲתָו, veni quæso mecum, Num.
 XXIII. 13. sic, Jud. XIX. 13. 2 Par.
 XXV. 17. futurum, אֵלֵךְ, ibo, et se-
 mel cum primâ radicali י expressâ
 אֵלֵכָה, ibo spoliatus, Mich. I. 8.
 Hiph. הוֹלִיף, ire, abire fecit, duxit,
 abduxit, deduxit, eduxit, attulit, detu-

lit, pertulit, etc. præterit. וְהוֹלֵכְתִּי, et deducam cæcos, Ies. XLII. 16. partic. הַמְּוֹלֵךְ אֶתְנוּ, qui deduxit nos, Jer. II. 6. imperat. cum expressa prima radicali י, ut in Kal, הוֹלִיכֵי אֶת־הַיָּלֵד, abduc puerum hunc, Exod. II. 9.

לל Hiph. הֵילִיל, ejulavit, præter. וְהֵילִיל, et ejulabit omnis habitator terræ, Jer. XLVII. 2. imperat. הֵילֵל הַיָּלֵל, ejula abies, Zach. XI. 12. fut. הֵילֵיל, ejulabo, Jer. XLVIII. 31. et cum Iod quiescente, אֶפְסָדָה וְאֵילֵילָה, plangam et ejulabo, Mich. I. 8. cum characteristicam conjugationis expressâ, מְשַׁלְּוּ וְהֵילֵילוּ, dominatores ejus ejulabunt, Ies. LII. 5. יָלַל, m. ejulatus, Deuter. XXXII. 10.

יָלַל, f. idem, Soph. I. 10. constr. יָלַלְתָּ הָרְעִים, ejulatus pastorum, Zach. XI. 3. וְיָלַלְתָּ, Jer. XXV. 36. pro וְיָלַלְתָּ simile in יָקָה aff. יָלַלְתָּה, ejulatus ejus, Ies. XV. 8. אֶלְלֵי, vœ, hei, ejulatus vox: אֶלְלֵי, hei mihi, Job. X. 15. et sic Mich. VII. 1. et Aleph est loco primæ radicalis Iod, ut R. Mosche Kimchi scribit.

הֵילִיל, vide supra in הוֹלֵל.

יָלַף, f. יָלַפְתָּ, scabies saniosa, Levit. XXI. 20. prisci Hebræorum sapientes scribunt fuisse חֲזוֹת הַמְּצִרִית, speciem ulceris purulenti et fetidi Ægyptiaci. item, dixit Resch Lakisch: quare vocatur nomen ejus יָלַפְתָּ? propterea שְׁמַלְפַּת, quod adheret, וְהוֹלֵכֶת, et serpit usque ad diem mortis: Cod. Talmudico Bechoroth, fol. 41. 1.

*יָלַף, vide in לָקַף.

יָם, masc. mare, semper scribitur cum Kametz præterquam cum סוּף conjunctum, tunc habet Pathach. item occidens, respectu maris ad occidentem terræ Canaan siti: semel meridies, respectu situs maris rubri, Psalm. CVII. 3. transfertur etiam ad lacum sive vas amplum in templo, 1 Reg. VII. 23. et ita etiam fœmininum reperitur, 2 Reg. XVI. 17. יָם הַמֶּלַח, mare salis, id est, salsum, Gen. XIV. 3. מַיִם-סוּף, a mari algoso, וְעַד־יָם, usque ad mare (Philistæorum,) Ex. XXIII. 31. הַיָּם, lacum unum, 2 Reg. XXV. 16. cum ה locali, הַיָּמָה הַגְּדוֹל, ad mare magnum, Jos. XV. 12. יָמָה, occidentem versum et versum orientem, Gen. XXVIII. 14. plural. יַמִּים, maria, Gen. I. 10.

יָמִים, m. p. muli, quorum inventor fuit Hana, asino nempe ad equam admissa, Genes. XXXVI. 24. Pater Hanæ fuit Tzibhon, ut ibidem dicitur. At ver. 20. Tzibhon et Hana dicuntur fuisse fratres. Inde ludunt et comminiscuntur Talmudici, Tzibhonem cum matre fuisse congressum, ac genuisse ex ea per nefandum incestum Hanam. Hana ergo, scribunt, fuit פְּסוּל profanus, illegitimus et spurius, et introduxit in mundum יָמִים profana et spuria animalia: Cod. Pesachim, cap. 4. fol. 54.

יָמִין, f. dexter, dextera, dexterum: dexterum latus, dextera manus: שׁוֹק הַיָּמִין, armum dexterum, Exod. XXIX. 22. עֵין יָמִין, oculum dexteri scil. lateris: nam עֵין est constructum. 1 Sam. XI. 2. עַל־יָמִין, ad dexterum latus, dexteram, Gen. XXIV. 49. וַתִּהְיוּ גַד־יָמִין יוֹאָב, et tenuit manus dexteri lateris Joab, 2 Sam. XX.

9. hic יד est constructum, ut et ימין. item *auster, meridies*, quasi plaga dextera, Ps. LXXXIX. 13. nam à situ orientis, quæ anterior pars vel plaga vocatur, meridiem appellat ימין, *dexteram*, septentrionalem שְׂמאל, *sinistram*, et occidentalem אַחור, *posteriorem*: constr. ימין ut antè: cum affixo, בִּי תִמְכָּה יְמִינְךָ, *me sustentat dextera tua*, Ps. LXIII. 9.

יְמִנִי, m. *dexter*: הָעֲמֹד הַיְמָנִי, *columnam dexteram*, 1 Reg. VII. 21. fœmin. יָדַם הַיְמָנִית, *manus eorum dexteræ*, Exod. XXIX. 20.

תִּימון, masc. *auster, meridies*, Job. XXXIX. 29. *ventus australis*, et sic fœmininum est, Cant. IV. 16. cum ה locali, תִּימָנָה, *meridiem versùs*, Num. II. 10.

הַיְמִין, *dexteram petere, ad dextram flectere*: part. מִיְמִינִים, *dextrantes, dexteram perentes*, 1 Paral. XII. 2. inf. abjectâ primâ radicali, לְהִימִין, *dextrandum, ad dexteram flectendum*, 2 Sam. XIV. 19. imp. הַיְמִנִי, *dexteram peto*, Ezech. XXI. 21. futur. וְאִימְנָה, *et dexteram petam*, Genes. XIII. 9. תִּאֲמִנִי, *dexteram petetis*, Ies. XXX. 21. cum א loco primæ radicalis ך.

יִמַר Hithp. futur. תִּתְיַמְרוּ, quod vide in אָמַר. Huc quoque refert Kimchi ex Hiphil הַיְמִיר, Jerem. II. 11. ut sit formæ הַיְמִיב. vide de eo מור.

יְנָה *oppressit*: particip. fœmin. הָעִיר הַיְנָה, *civitati isti opprimenti*, Soph. III. 1. הָרַב הַיְנָה, *gladium opprimentem*, Jerem. XLVI. 16. futurum, נִינָם, *opprimamus eos*, Psalm. LXXIV. 8. juxta Aben Esram et

alios quasi נִינָה אָתָם, cui simile vide infrà in יָרָה. vide et נִין: Hiph. præter. וְאִבְיוֹן הַיְנָה, *et pauperem oppresserit*, Ezech. XVIII. 12. וְאִלְמָנָה הַיְנָה, *et viduæ vim faciunt in te*, Ezech. XXII. 7. particip. אֶת-מוֹנֵיךָ, *oppressores tuos*, Ies. XLIX. 26. infin. לְהוֹנֵתָם, *ad opprimendum eos de possessione ipsorum*, Ezech. XLVI. 18. id est, per oppressionem eos ejiciendo de poss. sua. futurum, וְאִישׁ לֹא יוֹנֵה, *et quemquam non oppresserit*, Ezech. XVIII. 7.

יֹנָה, f. *columba*, quasi oppressioni et prædæ exposita, שְׁנֵי בְנֵי יֹנָה, *duos filios*, id est, pullos *columbæ*, Levit. XII. 8. כִּי־יֹנָה פֹתָהּ, *similis columbæ fatuæ sive simplici*, quæ sc. facile in rete illabitur, Hos. VII. 11. constr. עַל-יוֹנֵת אֵלֶם רְחִיקִים, *de columba obtutescentiæ in locis longinquis*, Psalm. LVI. 1. R. Salomon hic scribit: David de se ipso sic loquitur, quod fuerit quasi יֹנָה אֲלֵמַת, *columba muta* procul à terra Israël apud regem Achis, ubi fratres Goliathi quærebant occasionem occidendi ipsum, vide 1 Sam. XXI. 10. Ab. Esra putat fuisse suave carmen, cujus initium fuerit יֹנָת, etc. Chaldæus: de ecclesia Israël similitudo columbæ silentii, etc. aff. יֹנָתִי, *columba mea*, Cant. II. 14. plurale masc. עֵינֶיךָ יֹנִים, *oculi tui ut columbarum sunt*, Cant. I. 5. constr. כִּי־יֹנֵי הַגְּאֹזֹת, *sicut columbæ vallium*, Ezech. VII. 16.

יָנָה Hiph. הִנִּיחָה, *statuit, collocavit, deposuit, imposuit, reposuit, manere fecit, reliquit, sivit, omisit, permisit*: præter. לֹא הִנִּיחָה, *non permisit*, Ps. CV. 14. אֲשֶׁר הִנִּיחָה שָׁם מֹשֶׁה, *quas collocaverat vel reliquerat illic Moses*,

1 Reg. VIII. 9. part. **מִנְיָה לֹא לִישׁוֹן**, *sinit, permittit ei dormire*, Eccles. V. 11. imper. **הִנְחֵה-לוֹ**, *sine illum*, Hos. IV. 17. Hoph. præter. **וְהִנְיָחָה שָׁם**, *et collocetur illic*, Zach. V. 11. cum Chirek in medio ex forma Hiphil.

מִנְחָה, m. *relictum, dimissum, area, locus liber et vacuus*. **וַיֹּאשֶׁר מִנְחָה**, *et quod relictum vel concessum erat*, Ez. XLI. 9. id est, spacium vacuum et liberum, area pura: **לְמִנְחָה**, *ad aream puram, vacantem et relictum locum*, ver. 11. **מְקוֹם הַמִּנְחָה**, *locus areæ vel spacii vacantis*, ibid.

נִחַת, f. *depositio: depositum*, unde **וַיִּנְחַת שְׁלֹחֶנְךָ**, *et depositum mensæ tuæ*, Job. XXXVI. 16. id est, fercula, quæ in mensam tuam deponuntur, plena erunt pinguedine: vide et **נִחַת**.

יִנַּק *suxit: præter.* **וַיִּנְקֵת חֵלֶב**, *et suges lac gentium*, Ies. LX. 16. partic. **וַיִּנַּק שָׂדֵי אִמִּי**, *sugentem ubera matris meæ*, Cant. VIII. 1. **וַיִּנַּק**, *lactentem cum viro cano*, Deut. XXXII. 25. futurum, **אִינַק**, *sugam*, Job. III. 12. Hiph. **הִינִיק**, *lactare: præterit.* **וַיִּנְקָה בָּנָיִם**, *lactavit filios*, Genes. XXI. 7. partic. fœm. loco nominis, **מִיִּנְקָת**, *nutrix*, Genes. XXXV. 8. cum affixo **וַאֲתֵּי-מִיִּנְקָתוֹ**, *et nutricem ejus*, 2 Par. XXII. 11. plur. **גְּמָלִים**, *camelos fœminas lactantes*, Gen. XXXII. 16. confundit formam cum quiesc. secundâ.

יִנְקָת, f. *ramus tener*, sic dictus, quod succum arboris exsugit: affix. **וַיִּנְקָתוּ**, *tener ramus ejus*, Job. VIII. 16. plural. cum affix. **וַיִּנְקוּתָיו**, *ibunt teneri rami ejus*, Hos. XIV. 7. id est, propagabunt vel diffundent se.

רִאשׁ, f. p. idem: affix. **וַיִּנְקוּתוּ**, *summitatem tenerorum ramorum ejus*, Ezech. XVII. 4.

יִסַּד *fundavit: præter.* **וַיִּסַּד אֶרֶץ**, *fundavit terram*, Prov. III. 19. infin. **וַיִּלְסֹד אֶרֶץ**, *et ad fundandum terram*, Ies. LI. 16. et cum Dagesch, quod aliquin post Chirek longum rarissimum, **לִיִּסֹד**, *fundare*, 2 Par.

XXXI. 7. hæc autem forma apud Rabbinos in hoc genere verborum, ut et defectivis, usitatissima est. Niph. **נִוְסַד**, *fundari: item consultare*. Nam consilia rerum agenda-rum fundamenta sunt: præter. **נִוְסְדוּ**

וַיִּחַד, *consultarunt simul*, Psal. II. 2. infin. **בְּהִוְסָדָם**, *dum consultarent ipsi*,

Psal. XXXI. 14. **לְמַן-הַיּוֹם הַזֶּה יִסַּדָהּ**, *inde a quo die fundata est ipsa*, Exod. IX. 18. et deficit Mappik in **הַ**. Pih. præter. **וַיִּסַּד צִיּוֹן**, *fundavit Tzionem*,

Ies. XIV. 32. **בְּיַד הַמֶּלֶךְ**, *sic fundaverat rex*, Esr. I. 8. id est, constituerat. Pyh. præter. **וַיִּסַּד בֵּית**, *fundata fuit domus*, 1 Reg. VI. 37. part. **וַיִּמְסֹד אֲבָנִים וַיִּקְרוּת**, *et fundatum lapidibus pretiosis*, 1 Reg. VII. 10. Hoph. particip. **מוֹסַד מוֹסַד**, *fundationem fundatam*, Ies. XXVIII. 16.

R. Salomon scribit utrumque esse nomen, *fundationem foundationis*, id est, fundatissimam, ut dicitur rex regum, canticum canticorum, etc. Kimchi scribit posterius esse participium, quod Aben Esra sequitur. infinit. **עַל הַיִּסַּד בֵּית יְהוָה**, *propter fundari domum Domini*, Esr. III. 11.

id est, eo quòd fundaretur: vel est infin. loco nominis, ut Aben Esra scribit, propter *fundationem*, sensu eodem. Sic juxta quosdam, **וַאֲלֵהָ**, *hæc sunt fundari Salomonis*, 2 Par. III. 3. id est, *fundationes, fundamenta*.

יסד, m. *fundator*: הִנְנִי יִסֵּד, *ecce ego fundator sum*, Ies. XXVIII. 16. at R. Salomon scribit esse præterit. ac orationem esse defectam, pro הִנְנִי יִסֵּד, *ecce ego sum ille qui fundavit in Tziona*, etc.

יִסוֹד, masc. *fundamentum*, Exod. XXIX. 12. affix. וְנִגְלָה יִסְדּוֹ, *et retergetur fundamentum ejus*, Ezech. XIII. 14. plur. cum affix. וְיִסְדֵּיהָ, *et fundamenta ejus*, Mich. I. 6. et fœm. וְיִסְדוֹתֶיהָ, *et fundamenta ejus (destruentur)*, Ezech. XXX. 4.

יִסוֹד, m. idem, Esr. VII. 9. fœm. cum aff. יִסְדוֹתָיו, *fundationem suam*, Psal. LXXXVII. 1.

מִסֵּד, m. idem, 1 Reg. VII. 9.

מוֹסֵד, m. idem: constr. מוֹסְדָא ut supra in Hophal.

מוֹסְדָה, f. idem: מִטָּה מוֹסְדָה, *virga foundationis*, id est, fundatissima, Ies. XXX. 32. plural. construct. מוֹסְדוֹת הַצֵּלְעוֹת, *fundamenta substructionum*, Ezech. XLI. 8. ubi scribitur cum י, sed legendum juxta Masorethas per י.

מוֹסְדוֹת, f. p. *fundamenta*: וְאֶבֶן לְמוֹסְדוֹת, *et lapidem pro fundamentis*, Jerem. LI. 26. constr. מוֹסְדוֹת יַתְבֵּל, *fundamenta orbis*, Ps. XVIII. 16. masc. constr. מוֹסְדֵי הַרִים, *fundamenta montium*, Deuter. XXXII. 22.

יִסְדָּה, *unxit*: fut. לֹא יִסְדָּה, *ne ungitur eo*, Exod. XXX. 32. con-venit cum סִדָּה.

יִסְדָּה, *addidit, adjecit, adjunxit*: sæpissimè per *pergere* reddendum est, maximè sequente infinitivo. præter. וְלֹא יִסְדָּה עוֹד, *neque adjecit ultra (cognoscere eam)*, Gen. XXXVIII. 26. id est, perrexit unquam: וְיִסְדָּה עוֹד

לְהַנְיֹחוֹ, *tum addet adhuc, id est, perget relinquere eum*, Num. XXXII. 15. particip. הִנְנִי יוֹסֵף, *ecce ego addo, id est, pergam*, Ies. XXIX. 14. simile vide in תַּמְדָּה. Niph. וְנִוְסַף, *et adjunget se*, Exod. I. 10. וְנוֹסְפָה, *et adjecta (manebit possessio earum)*, Num. XXXVI. 4. particip. וְנוֹסְפָה, *et cui additur*, Prov. XI. 24. plurale fœm. נוֹסְפוֹת, *addita, additiones, additamenta*, Ies. XV. 9. Hiph. præter. וְלֹא הִסִּיף, *neque addidit, id est, perrexit ulterius exire*, 2 Reg. XXIV. 7. הוֹסַפְתָּ חֵכְמָה, *addidisti sapientiam*, 1 Reg. X. 7. fut. לֹא אִסַּף לְשִׁמוֹעַ, *non addam, id est, pergam audire*, Deut. XVIII. 16. וְיוֹסֵף לָקַח, *adjiciet perceptionem*, Proverb. I. 5. Chald. ex Hophal præter. fœm. הוֹסַפְתָּ לִּי, *addita fuit mihi*, Dan. IV. 33.

יִסָּר, *castigavit, erudit*: partic. יִסָּר לִּי, *erudiens derisorem*, Prov. IX. 7. הִיִּסֵּר בְּנוֹתָיו, *num castigans gentes*, Psalm. XCIV. 10. infin. יִסָּר בְּמַעֲשָׂאֵי, *erudiendo in onere sive portatione, hoc est, portandi munere et officio*, 1 Par. XV. 22. et sic R. Salomon, *erudiebat et instruebat eos*. Kimchi verò in lib. Rad. ponit in שׁוֹר, quasi שׁ sit loco ס pro, *principatum vel primas partes obtinere*. Futurum venit defectivè, וְיִסְרֵנִי, *quum erudiret me*, Ies. VIII. 11. וְאִסְרָם, *et castigem eos*, Hos. X. 10. vel וְיִנְצִימָם, *et tum est ab* אִסָּר: posteriorem R. Salomon probat. Niph. imper. הִיִּסְרוּ, *eruditionem percipite, erudimini*, Psalm. II. 10. הִיִּסְרוּ, *erudire*, Jerem. VI. 8. fut. לֹא יִסָּר עָבְדִי, *non castigatur servus*, Prov. XXIX. 19. Pih. præter. יִסָּר אֶתְכֶם, *castigavit vos*, 1 Reg.

XII. 11. particip. מְיֹסְרָהּ, *erudit te*, Deut. VIII. 5. infin. יִסֵּר יִסְרֵנִי יְהוָה, *castigando castigavit me Dominus*, Ps. CXVIII. 18. huc revocat et Aben Esra יִסֹּר, *erudire*, Job. XXXIX. 35. vide inter nomina. Hiph. futurum, אֲיִסְרוּם, *castigabo eos*, Hos. VII. 12. ad analogiam verborum perfectorum. Hithp. præter. וְנִסְרוּ, *et erudientur*, Ezech. XXIII. 48. pro וְנִתְיֹסְרוּ, et est ex forma Niphel et Hithpahel compositum.

יִסְרוֹתַי, m. p. *castigationes*, juxta quosdam, Jer. XVII. 13. sed Masorethæ legendum docent per ו ab initio, de quo vide in סור.

יִסְרוֹר, m. *eruditio*: הֵרַב עִם שְׂדֵי, *an contendere cum Omnipotente eruditio est?* Job. XL. 2. id est, an eruditionem indicat, an eruditi est?

מוֹסָר, masc. *castigatio, eruditio*: מוֹסָר וּמוֹסָר, *sapientiam et eruditionem*, Prov. I. 7. const. מוֹסָר יְהוָה, *castigationem Domini*, Prov. III. 11. metaphoricè *vinculum*, Job. XII. 18. aff. קְחוּ מוֹסָרִי, *accipite eruditionem meam*, Prov. VIII. 10.

מוֹסָר, m. idem: aff. וּבְמוֹסָרָם, *et eruditionem vel castigationem eorum obsignat*, Job. XXXIII. 16.

מוֹסָר, m. *vinculum*: plurale construct. מוֹסְרֵי צְוֹנָאֲרָהּ, *e vinculis collitui*, Ies. LII. 2. aff. פִּתְחַתְּ לְמוֹסְרֵי, *solvesti vincula mea*, Ps. CXXVI. 16. fœmininum, נִתְקְוּ מוֹסְרוֹתַי, *ruperunt vincula*, Jerem. V. 5. construct. עֲרוֹד וּמוֹסְרוֹתַי, *lora onagri*, Job. XXXIX. 5. aff. וּמוֹסְרוֹתֶיךָ, *et vincula tua dirumpam*, Jer. XXX. 8.

יַעַד, *condixit, indixit, constituit*, scil. locum vel tempus, ubi vel quando aliquid fieri debeat: item *despon-*

סָוִית: præter. מִן-הַמוֹעֵד אֲשֶׁר יַעַד, *ultra tempus statutum, quod constituerat ipsi*, 2 Sam. XX. 5. יַעַדָהּ, *desponsaverat eam*, Exod. XXI. 8. שָׁם

יַעַדָהּ, *ibi constituit illum*, Jerem. XLVII. 7. futur. וַיַּעַדָהּ, *desponsaverit eam*, Ex. XXI. 9. Niph. נוֹעַד,

convenire, congregari, indicto sc. et statuto loco vel tempore: præterit. וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם, *et conveniam tibi illic*, Exod. XXV. 22. id est, tecum: נוֹעַדוּ הַמְּלָכִים, *reges convenerunt*,

Psalm. XLVIII. 5. et sic Amos III. 3. Num. X. 4. particip. הַנוֹעֲדִים, *qui congregati fuerunt contra me*, Num. XIV. 35. futurum, אֲנוֹעַד,

לְךָ שָׁמָּה, *conventurus sum illic tecum*, Exod. XXX. 6. וַיִּוָּעְדוּ יְהוָה, *et convenerunt pariter*, Job. II. 11. נִוָּעַד,

אֶל-בֵּית הָאֱלֹהִים, *conveniamus ad domum Dei*, Neh. VI. 10. Hiph. fut. מִי יוֹעֲדֵנִי, *quis tempus constituet mihi*, sc. ad litigandum vel causam agendam contra Dominum, Job. IX. 19. וּמִי יוֹעֲדֵנִי, *et quis contestetur mecum, quis me iudicio sistet*, Jerem. XLIX. 19. et L. 44. Hoph. præter. עוֹד הַיּוֹעַד, *quod vide in עוֹד*. part. plur.

תְּאַנִּים מוֹעֲדִים, *ficuum compositorum, constitutorum*, Jer. XXIV. 1. fœmin. מוֹעֲדָהּ, vide inter nomina: plur. מְעוֹדוֹת, *quocunq̄ facies tua constituta est*, Ezech. XXI. 16.

עֲדָה, fœm. *congregatio, conventus, cætus*: const. בְּעֲדַת צְדִיקִים, *in cætu iustorum*, Psalm. I. 5. עֲדַת הַבְּרִים, *congregatio vel examen apum*, Jud. XIV. 8. affix. וַעֲדָתוֹ, *et cætus ejus*, Jer. XXX. 20.

מוֹעֵד, m. *tempus statutum, consti-*

tutum aut conductum: conventus solennis, cætus, solennitas; וְעֵד־מִוְעֵד, usque ad tempus constitutionis, id est, constitutum, 2 Sam. XXIV. 15. וַיִּשֶׁם יְהוָה מִוְעֵד, et constituit Dominus certum tempus, Exod. IX. 5. מִוְעֵד, קְרִיאֵי מִוְעֵד, XVI. 2. id est, præcipui e cætu convocati, וַיֵּאָכְלוּ אֶת־הַמִּוְעֵד, et comederunt solennitatem, 2 Par. XXX. 22. id est, sacrificia solennitatis, ut Kimchi interpretatur in lib. Rad. affix. שָׁחַת מִוְעֵדוֹ, perdidit conventum suum, Thren. II. 6. id est, locum conventus, et congregationis populi sui. plural. בַּמִּוְעֵדִים, in solennitatibus, Ezech. XLVI. 9. וּגְלִמְוֵעֵדִים, et in tempestates vel stata tempora, Gen. I. 14. constructum, מִוְעֵדֵי יְהוָה, solennitates Domini, Levit. II. 2. כָּל־מִוְעֵדֵי־אֵל, omnes conventus, id est, conventuum loca, synagogas, Psal. LXXIV. 8. affix. בַּמִּוְעֵדָיו, in cælibus ejus, Ies. XIV. 31. בְּקֶרֶב מִוְעֵדָה, in medio cætuum tuorum, synagogarum tuarum, Psalm. LXXIV. 4. et fœm. וּלְמִוְעֵדוֹת, et stalis temporibus, 2 Par. VIII. 13.

מוְעֵדָה, fœmin. conventus: עָרֵי מוְעֵדָה, civitates conventus, Jos. XX. 9.

יָעָה, ejecit, removit, palâ vel furcillis propriè: præteritum, וַיָּעָה, et excernet vel removebit grande, Ies. XXVIII. 17.

יָעוּם, m. p. palæ, Ex. XXXVIII. 3. instrumentum ad removendum cinerem ab altari. R. Salomon scribit Exod. XXVII. fuisse simile operculo ollæ ex ære fusili tenui, cum capulo oblongo: aff. וַיָּעוּ, et palas ejus, Exod. XXVII. 3.

יָעוּם, robustus, robore præditus:

partic. Niph. וְעָם־נוֹעַן, populum robore præditum, Ies. XXXIII. 19. convenit cum וָעוּן.

יָעַט, amicivit: præterit. מְעִיל, צָדָקָה וְעָטָנִי, pallio justitiæ amicivit me, Ies. LXI. 10.

יָעַט, Chald. consilium iniit vel dedit, consuluit, ab Hebræo וָעָץ commutatis ע et ט. Ithpah. præterit. וְעָטוּ אֶת־יָעָטוֹ, consilium inierunt, Dan. VI. 8.

יָעָטוּן, m. p. Chald. consilarii: affix. וְעָטוּהִי, consilarii ejus, Esr. VII. 14.

יָעָטָא, f. consilium, Dan. II. 14.

יָעַל, Hiph. הוֹעֵיל, profuit, profecit, utile fuit: præter. מָה־הוֹעֵיל, quid profuit (sculptile,) Hab. II. 18. particip. וַיֵּאֵין בָּם מוְעֵיל, et non in eis utile existens vel utilitatem afferens, Jer. XVI. 19. id est, inutilia.

יָעַלָה, f. rupicapra: construct. וַיִּוְעַל־הֵן, et rupicapra gratiæ, id est, gratiosa, Prov. V. 19.

יָעַלִים, m. p. rupicaprae, 1 Sam. XXIV. 3. constr. יָעַלִי סֶלַע, capreae rupis, id est, rupicaprae, Job. XXXIX. 1. possit ad יָעַלָה referri, ut sic ab ascendendo dictæ sint.

יָעַן, propter, propterea, eò quòd, quandoquidem, quia. Quidam referunt ad עָנָה, respondit, quòd redditionem et quasi responsionem quandam causæ denotet: וְעַן־טַמְאָת, eò quòd impurasti, Ezechiel. III. 11. וְעַן מָשַׁח וְהוֹה אֶתִּי, eò quòd unxit Dominus me, Ies. LXI. 1. et cum aliis vocibus, וְעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, eò quòd fecisti, Gen. XXII. 16. וְעַן כִּי, propterea quòd, Num. XI. 20. וְעַן מָה, propter quid? quamobrem? Hag. I.

9. יען בתי, *propter domum meam*, ibid. Et per pleonasmum, יען וּבְיַעַן, *quia et quandoquidem*, Lev. XXVI. 43. Ezech. XIII. 10.

יענה, vide in ענה.

יעף *lassus, lassatus, fatigatus, defessus fuit*: præter. וַיַּעֲפֶי, *ac defatigatæ fuerint*, Jerem. LI. 58. fut. לֹא יַעֲפֶי, *non lassatur*, Ies. XL. 28.

יעף, m. *fessus, lassus, defessus*: בַּח בְּיַעֲפֵי, *dans lasso robur*, Ies. XL. 29. plur. לְאֵנְשֵׁי הַיַּעֲפִים, *viris tuis defessis*, Jud. VIII. 15.

יעף, m. *lassitudo*, Daniel. IX. 21. vide et עוף.

יתועפות, f. p. *vires*, Job. XXII. 25. constructum, יַתְּעֹפֹת הָרִים, *et vires montium ei*, Psalm. XCV. 4. לֹא יִתְעֹפֹת רִאֵם לֹא, *ut vires unicornis ipsi sunt*, Numer. XXIII. 22. sic Targum et Hebr. apud Davidem tamen R. Sal. *altitudines* exponit: et, *altitudines montium* per hypallagen pro, montes altitudinum, id est, altissimi, quasi montes lassitudinum dicti, quòd lassitudinem pariant, dum conscenduntur.

יעץ *consilium iniiit, consilium cepit, consilium dedit, consuluit*: præter. מִי יַעֲצֵנִי, *quis cepit consilium hoc*, Ies. XXIII. 8. יַעֲצֵנִי, *sceleratas cogitationes secum consultat*, Iesaias XXXII. 7. יַעֲצֵנִי, *consilium dedit mihi*, Psalm. XVI. 7. particip. אֲשֶׁר הוּא יַעֲצֵנִי, *quod ipse consulturus est super eum*, Ies. XIX. 17. passim in nomen transit: pro *consiliario*: הַלְיַעֲצֵנִי, *num pro consiliario*, 2 Par. XXV. 16. cum. aff. אִם יַעֲצֵנִי, *num consiliarius tuus perit?* Mich. IV. 9. et fœmin. יַעֲצֵנִי, *consiliaria ejus*, 2 Par. XXIII. 3. particip. פֹּהֵל:

הַיַּעֲצָה, *consilium quod iniiitum fuit*, Ies. XIV. 26. Niph. præter. אֶת־מִי נֹעֵץ, *cum quo communicavit consilium*, Ies. XL. 14. נֹעֲצוּ יַחְדָּו, *consultant pariter*, Psalm. LXXXI. 10. Hithp. futur. וַיִּתְעַצְּבוּ, *et consultant*, Psal. LXXXIII. 4.

יעצה, f. *consilium*: לִי יַעֲצָה, *mih vel meum est consilium*, Prov. VIII. 14. construct. אֶת־עֲצַת הַזְּקִינִים, *consilium senum*, 1 Reg. XII. 8. aff. לְעֲצָתוֹ, *consilio ejus*, Ps. CVI. 13. plur. עֲצוֹת, *consilia*, Deut. XXXII. 28. בְּרֹב עֲצָתָהּ, *in multitudine consiliorum tuorum*, Ies. XLVII. 13. simile fuit suprâ in הַמֵּשֶׁה ad fœmininum ejus, et in אֲחֹתָּי.

מועצות, f. p. *consilia, consultationes*, Proverb. XXII. 20. affix. בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם, *cum consiliis suis*, Ps. LXXXI. 13.

יער, m. *sylva*: item *favus*, pro priè sylvestris, quòd in terra Chanaan magna mellis copia in sylvis esset: וַיָּבֵא יַעַר, *et venit in sylvam*, 1 Sam. XXII. 5. חֹזֵר מִיַּעַר, *porcus de sylva*, Psalm. LXXX. 14. id est, porcus sylvestris. Notant Talmudici, *y* in hac voce esse mediam literam in toto libro Psalmorum: item versum וְהוּא רַחוּם, *et ipse misericors*, Ps. LXXVIII. 38. esse medium versum totius libri Psalmorum: Kidduschin c. 1. fol. 30. Masorethæ de litera *y*, ceu mediâ libri Psalmorum, nihil notarunt. Medietatem etiam (quod versiculorum ratione dici puto) non ad istum, sed ad 36, qui incipit וַיִּפְתְּרוּהָ, assignarunt. Hoc unum. Alterum, litera *y* in Venetis magnis antiquioribus et manuscriptis authenticis, supra reliquas literas, in hac voce suspensa est. Causam aliquam affert R. Salomon, quam prætereo. Sed R. Bechai, in Commentario in Legem,

et in **גאולה**, כד הקמה scribit: והעין התלויה כי כן הם: עוברי התלוי *id est, litera Ain suspensa est, nam sic sint cultores suspensi istius*, id est, Christi, quem sic vocant, vide Gen. XXV. 39. in Aben Esra. Videatur Bechai virulentus hoc loco in Christianos scriptor. Nam per porcum de sylva, intelligunt regem Romanorum et regnum Romanum, cui porcus in cibis est. Sunt qui putant eâ literâ suspensâ indicari 70 annos exilii Babylonici. Masorethæ notant, quatuor esse tales literas suspensas. Altera, litera ע, in voco **רשעים**, Job. XXXVIII. 13. tertia, ע in **מרעים**, ibid. ver. 15. nempe literâ ע, quæ oculum significat, ex **רשעים** sublatâ, manet **רשוי**, id est, *pauperes*. Improbi oculo mentis privati, fiunt pauperes, destituti luce cælesti, de qua illic sermo. Quarta, נ in voce **מנשה**, Jud. XVIII. 30. mentio illic Gersomi filii Menassis. Gersomum istum tradunt fuisse filium **משה**, *Mosis*, sed quòd idololatriam esset amplexus, non denominari filium **משה**, *Mosis* (dedecus id Mosis fuisset) sed interpositâ et suspensâ literâ נ, filium **מנשה**, *Menassis*. Suspensa fuit litera ista, tanquam non pertinens ad dictionem, nempe si pius fuisset, aut resipuisset, dictus fuisset omissâ istâ literâ suspensâ, filius **משה**, *Mosis*: contrâ, filius **מנשה**, *Menassis*. nam Mosis fuisset ignominiosum, talem habuisse filium: vide Sanhed. cap. 11. fol. 103. et Bava Bathra cap. 8. fol. 109. Talmud. Hierosol. cap. 9. fol. (edit. Cracov. cum Com.) 13. Kimchium Jud. XVII. 7. redeamus ad vocem. Cum affixo, **וּבְכָבוֹד יַעֲרֹ**, et *gloriam sylvæ ejus*, Jos. X. 18. **יַעֲרִי**, *favum meum*, Cant. V. 1. plural. **מִן הַיַּעֲרִים**, *ex sylvis*, Ezech. XXXIX. 10. fœm. construct.

בְּיַעֲרַת הַדְּבָשׁ, *in favum mellis*, 1 Sam. XIV. 27. plural. **יַעֲרוֹת**, Ps. XXIX. 9.

יִפָּה, *pulchrum esse*: præter. **מַה־יִפָּה**, *quàm pulchri sunt amores tui*, Cant. IV. 10. **מַה־יִפִּית**, *quàm pulchra es*, Cant. VII. 6. futurum per apocopam contractum **וַיִּיָּה**, *et pulchra erit magnitudine sua*, Ezech. XXXI. 7. **וַתִּיפִי בְּמֵאֹד**, *et pulchra fuisti supra modum*, Ezech. XVI. 13. Pih. futur. **וַיִּבְרָה**, *et auro pulchrum reddidit ipsum*, Jer. X. 4. Pyh. præter. ex geminatis duabus literis, **יִפְּיִת**, *pulcherrimus vel longe pulchrior redditus vel effectus es*, Psalm. XLV. 3. Hithp. futur. **לִשְׁוֵא תִתְּנִי**, *in vanum reddis te pulchram*, Jer. IV. 30.

יִפָּה, masc. *pulcher*, Cant. I. 16. constr. **יִפָּה תֵאֵר וַיִּפָּה מְרֵאָה**, *pulcher formâ, et pulcher aspectu*, Gen. XXXIX. 6. fœm. **הַקֶּבֶד יִפָּה**, *ecce tu pulchra es*, Cant. I. 15. constr. **יִפֵּת**, *pulchra formâ*, Gen. XXIX. 17. plural. **נְשִׂיִם יִפּוֹת**, *mulieres formosæ*, Job. XLII. 15. constr. **יִפּוֹת מְרֵאָה**, *pulchræ aspectu*, Gen. XLI. 2.

יִפְּיָהּ, f. *pulcherrima, speciosissima*, Jer. XLVI. 20. nomen, scribit Kimchi in Com. quod scribitur ut duæ dictiones, legitur autem tanquam una, et secunda ac tertia radicalis geminatae sunt, ad summam pulchritudinem indicandam.

יִפְּי, masc. *pulchritudo*, Ezech. XXVIII. 7. et **יִפְּי** unde in pausa **יִפְּי**, et inde **יִפְּיָהּ**, *pulchritudo ejus*, Zach. IX. 17.

יִפָּה Hithp. *anhelure, suspirare*,

futur. **תִּתְפַּח**, *anhelat*, Jer. IV. 31. convenit cum **פּוּחַ**.

יִפַּח m. *spirans*: constr. **יִפַּחַת** **הַמָּט**, et *spirans violentiam*, Psalm. XXVII. 12.

יָפַע Hiph. **הוֹפִיעַ**, *splenduit, illuxit*: præterit. **וְהוֹפִיעַ אֹר עָנְנוּ**, et *splendet lux nubis suæ*, Job. XXXVII. 15. Hebræi transitivè exponunt, *splendescere facit, splendidam reddidit lucem nubis suæ*. futur. **וְאֵל-תִּפַּע**.

נְהַרְהַר, *neque illuxisset super eum splendor*, Job. III. 4.

יָפַעַח, fœm. *splendor*: affix. **וְהִלְלֵךְ יָפַעַח**, et *polluet splendorem tuum*, Ezech. XXVIII. 7.

יָפַת m. *prodigium, portentum, ostentum*: **אוֹת אוֹ מוֹפֵת**, *signum aut prodigium*, Deuter. XIII. 2. affix. **אֲנִי מוֹפֵתְכֶם**, *ego sum ostentum vestrum*, Ezech. XII. 11. plural. **וְנִתְּנוּ מוֹפְתֵיכֶם**, et *edam ostenta*, Joël. III. 3. aff. **וּמִפְתֵּיכֶם**, et *portenta sua*, Psal. LXXVIII. 43.

יָצָא *exivit, prodiit, processit, discessit, digressus, progressus, egressus est*, præter. **וְהִשְׁתָּשׂוּשׁ וְיָצָא**, *sol prodibat super terram*, Genes. XIX. 23. א *ejecto*, **עָרַם וְיָצָאתִי**, *nudus egressus sum*, Job. I. 21. cum affixo: **וְיָצְאוּ**, *egressi sunt ex me*, Jer. X. 20. pro **וְיָצְאוּ** juxta Hebræos. Et sic sæpè affixa verbis intransitivis juncta, per præpositionem interjectam explicanda sunt. particip. fœmin. **וְיָצְאוֹת**, *egrediebatur*, Jud. XI. 34. et **וְיָצְאוֹת**, Deut. XXVIII. 57. infinit. **וְיָצְאוֹ** et contractè **וְיָצְאוֹת**, Gen. XXIV. 11. pro **וְיָצְאוֹת** juxta formam quiescentium primâ. Hiph. **הוֹצִיאַת**, *exire fecit, eduxit, produxit, protulit, ex-*

tulit, deprompsit. præter. **הוֹצִיאַת שֵׁם**, *protulit nomen malum, famam malam*, Deuter. XXII. 19. imperat. **וְהוֹצִיאַת אִתְּךָ**, *educito tecum*, Genes. VIII. 17. quod ad formam perfectorum juxta Masorethas legendum **הוֹצִיאַת**. Hoph. præter. **הוֹצִיאַתְּ**, *educta est*, Ezech. XXXVIII. 8. particip. **הַמוֹצִיאִים**, *qui educuntur*, Ez. XIV. 22. fœm. **הִיא מוֹצִיאַת**, *ipsa educeretur*, Gen. XXXVIII. 25.

צָא m. *sordes, excrementum*, Ies. XXX. 22. ubi Masoretharum glossa est significare **טָפוּף**, *inquinamentum*, quibusdam est imper. interjectionis vim habens, *apage*.

צָאָה, fœm. *excrementum, stercus*: constr. **צָאָת הָאָדָם**, *excrementi hominis*, Ezech. IV. 12. aff. **אֶת-צָאָתְךָ**, *excrementum tuum*, Deut. XXIII. 13.

צָאָה, f. idem: **קִיַּח צָאָה**, *vomitu (et) excremento sive sordibus*, Ies. XXVIII. 8. constr. **אֶת צָאָת בְּנוֹתֵי**, *excrementum, stercus filiorum Tzionis*, Ies. IV. 4. aff. **וּמִצָּאָתוֹ**, et *a stercore suo, sordibus suis*, Prov. XXX. 12.

הַבְּגָדִים m. p. *sordidi*: **הַבְּגָדִים**, *vestimenta sordida, excremento infecta*, Zach. III. 3.

צָאָצָאִים m. p. *filii, prognati*: *res prognata, propagines, quasi egressiones vel progressus dicas*: **הַצָּאָצָאִים**, *prognati, filii*, Ies. XXII. 24. qui sunt **וְיָצְאוּ מֵעִים** ut Aben Esra scribit, id est, *egressiones viscerum, egredientes ex visceribus matris*, et sic Chaldæus **בְּנֵי צָאָצָאִים**, *filii*. Quidam, *proventus*: const. **וְיָצְאוּ מֵעֵיד**, et *prognati viscerum tuorum*, Ies. XLVIII. 19. aff. **וְיָצְאוּ מֵעֵידְךָ**, et *prognati tui vel a te*, Job. V. 25.

וּמִצְאָהָּ, *et res prognatas ex ea*, Ies. XLII. 5.

מוצא, masc. *exitus, exortus, progressus; productio, prolatum, promunciatum*: מוצא דשן, *productionem teneræ herbæ*, Job. XXXVIII. 27. וּמוצא שפתי, *et prolatum labiorum meorum*, Ps. LXXXIX. 35. מוצא, *ab exortu*, Ps. LXXV. 7. aff. מוצא, *exortus ejus*, Hos. VI. 3. plur. const. מוצאי מים, *et processus aquarum*, Psal. CVII. 35. aff. וּמוצאיו, *et exitus ejus*, Ezech. XLIII. 11.

מוציאים, m. p. *prognati*: constr. וּמוציאו מעיו, *et prognati viscerum ejus, egressi ex visceribus ejus*, id est, filii ejus, 2 Paral. XXXII. 21. scribitur in fine cum ׀ sed juxta Masorethas legendum per ׀, et ׀ potius præpositio est, quàm Heemanticum, *ex egressis e visceribus ejus*, id est, quidam filiorum ejus, cui simile מילידי, *de filiis*, 1 Paral. XX. 4.

מוצאות, f. p. *exitus, exortus*: aff. מוצאותיו, *exortus ejus*, Mich. V. 2. item *latrinæ*, excrementorum loca vel receptacula: nomen in textu quidem biblico non occurrens hac significatione, sed a Masorethis pro alia voce in margine substituta, vide תרר.

תוצאות, f. p. *exitus*: Psalm. LXVIII. 21. constr. תוצאות תים, *egressiones, exitus vitæ*, Prov. IV. 23. affix. תוצאתיו, *exitus ejus*, Numer. XXXIV. 4.

יצב, Chald. *verum vel veritatem cognoscere, vero insistere et inniti*: unde infinit. Pabel, ליערבא, *veritatem cognoscere*, Dan. VII. 19.

יצב, *verum, firmum*, Dan. II. 45. vel מן-יצב, Dan. III. 24.

de firmo vel vero, id est, verè, Dan. II. 8.

יצב, Hiph. הציב, *statuit, constituit*: הציב דלתיה, *statuit fores ejus*, 1 Reg. XVI. 34. partic. מציב לו יד, *constituit sibi locum*, 1 Sam. XV. 12. Hoph. praeterit. והציב, *et statio posita fuit*, Nah. II. 8. Hebræis proprium nomen est reginæ Assyriorum. part. סלם מצב, *scala constituta*, Genes. XXVIII. 12. Niph. וציב, *sisti, collocari, constitui, stare, consistere*: praeterit. ונציבת, *et consistes*, Ex. VII. 15. part. הנה אנכי וציב, *ecce ego consisto*, Gen. XXIV. 13. והנציב, *qui constitutus erat*, Ruth. II. 5. Hithp. והתציב, *sistere, statuere se, assistere, consistere*: praeterit. והתציבו שם עמך, *et sistent se ibi tecum*, Num. XI. 16. irregulare est ex futur. ויתציב, *et stetit*, Exod. II. 4. pro ויתציב.

נציב, *præfectus, præstitutus, regioni vel provinciæ alicui*: ut נציב מלך, *præfectus, sc. regni, erat rex*, 1 Reg. XXII. 48. item *capulus, cultri scil. vel ensis, sic dictus quòd in eo gladius consistat*, Jud. III. 22. plur. נציבים, *præfecti, sitarchi, præfecti annonæ*, 1 Reg. IV. 7. *curatores*, 1 Reg. V. 16.

מצב, m. *statio, stativa, castra, vel munitiones in quibus milites subsistunt*: ויצרתי עליה מצב, *et obsidebo te stativis*, Ies. XXIX. 3. Chaldæus פרוקום quod est ex Græco *καρὰζωμα vallum, agger*.

מצב, m. *status, statio, locus ubi quid stat aut consistit*, Jos. IV. 3. *acies stationaria seu statio militum*, 2 Sam. XIII. 23. affix. ממצבה, *de statione tua*, Ies. XXII. 19.

מצבה, f. *statio militum*, 1 Sam. XIV. 12.

מצבה, f. *statua*, Genes. XXVIII. 18. constr. אֶת־מִצְבַּת הַבָּעַל, *statuam Bahal*, 2 Reg. X. 27. et in ת מצבת, Genes. XXXV. 20. 2 Sam. XVIII. 18. *statumen*, Ies. VI. 13. מצבתה, *statumen ejus*, ibid. plural. מצבות, *statuæ*, 2 Reg. XVII. 10. constr. אֶת־מִצְבֹּת בֵּית־הַבָּעַל, *statuas domus Bahal*, 2 Reg. X. 26.

יצן Hiph. הִצִּיג, *statuit, constituit, stitit, collocavit*: præter. וְהִצִּיגְנִי, *et constituit me*, Job. XVII. 6. Puhal, futur. יִצֵּג, *sistitor*, Exod. X. 24.

יצע Hiph. הִצִּיעַ, *stravit, substravit, stratum posuit*, fut. וְאִצִּיעָהּ, *aut stratum ponerem*, Ps. CXXXIX. 8. *sternat aut substernat*, Ies. LVIII. 5. Hoph. יִצַּע, *substernitur*, Ies. XIV. 11. יִצַּע, *stratum erat, substernebatur*, Esth. IV. 3. quibusdam est Pyhal.

יצוע, m. *stratum*: aff. יִצְוְעִי, *stratum meum*, Genes. XLIX. 4. plural. יִצְוְעִים, et constructè, יִצְוְעֵי, *strata*, 1 Par. V. 1. aff. יִצְרְוְעֵי, *stratorum meorum*, Psal. CXXXII. 3.

יצייע, m. *substructio, solum stratum*, 1 Reg. VI. 5, 6.

מצע, masc. *stratum*: תִּקְצַר הַמַּצָּע, *brevius est stratum*, Ies. XXVIII. 20.

יצק *fudit, effudit, infudit, profudit*, quandoque intransitivè, *effundi, effluere*. Dicitur de liquidis per se, et liquefactis, ut auro, ære et aliis metallis, quæ fusa rursus consistunt et firmiora fiunt. Inde *firmari, durescere*: *consistere, collocari, situm esse*. Sæpè etiam cum צוק formam confundit, quod accuratè distinguendum. præter. abjectâ primâ ra-

dicali, et cum ן paragogico, צָקוּן, *effuderunt submissam orationem*, Ies. XXVI. 16. particip. Pahul יִצְוֹק, *fusus*, Job. XXIX. 6. plural. יִצְוֹקִים, *fusi*, 2 Paral. IV. 3. plural. fœm. יִצְוֹת, *fusæ*, 1 Reg. VII. 30. infin. בְּצִקַּת עֶפֶר לְמוֹצָק, *quum duresceret pulvis in durtiem*, Job. XXXVIII. 38. id est, ut esset firmus ac solidus instar metalli fusi et consolidati, ut R. Salo. exponit. Quidam, *quum perfunditur pulvis, ut consistat firmus*. futur. אִצְקֵמוֹם, *effundam aquas*, Ies. XLIV. 3. intransitivè, וַיִּצְקֵהוּ, *et effluxit sanguis plagæ*, 1 Reg. XXII. 35. habetque formam anomalam, quasi וַיִּצְקֵהוּ ex quiescentium formâ, quum aliâs defectivum sit: vide simile in יִקְחֵהוּ. Hiph. particip. fœm. מוֹצְקַת, *infundebat*, 2 Reg. IV. 5. fut. וַיִּצְוֹקוּ, *et statuerunt, collocarunt*, 2 Sam. XV. 24. Hoph. præter. הוֹצְקָה, *infusa est*, Ps. XLV. 3. particip. מוֹצָק, *fusum*, 1 Reg. VII. 23. Job. XXXVII. 18. vide et mox in nominibus. futur. וַיִּצְקֵהוּ, *fluvius effundetur*, Job. XXII. 16.

יצוק, m. *fusum, firmum, validum, solidum*, ut id quod è metallis fusum est: וַיִּצְוֹק עָלָיו, *firma est in eo*, Job. XLI. 15. לִבּוֹ יִצְוֹק, *cor ejus firmum est*, ver. 16. plurale, יִצְוֹקִים, vide in verbo. fœmininum יִצְוֹקָה, *fusio, fusura*, cum aff. בִּיצְוֹקָתוֹ, *in fusura ejus*, 1 Reg. VII. 24. plurale, יִצְוֹת, vide in verbo.

מצק מוֹצָק, m. idem: וְהָיִיתָ מִצָּק, *erisque validus*, Job. XI. 15. vide et ante in Hophal: לְמוֹצָק, *in solidum, firmum*, vel, *soliditatem, firmitatem, consistentiam*, Job. XXXVIII. 38.

construct. מִצֶּקֶת נְחֹשֶׁת, *fusum æris*, 1 Reg. VII. 16.

מוֹצֶקֶת, f. *fusura*: aff. בְּמוֹצֶקְתּוֹ, *in fusura ejus*, 2 Par. IV. 3.

מוֹצֶקוֹת, f. p. *infundibula*, Zach. IV. 2.

יִצַּר *finxit, formavit*: propriè figurorum verbum, latius tamen deinde usurpatur: item *arctari, angere, anxietatem vel angustiam esse alicui, quod à צַר vel צָרָה mutuo accipit. præterit. מִי יִצַּר אֵל, quis formavit Deum*, Ies. XLIV. 10. futur. וַיִּצַּר, *et finxit (Deus hominem)*, Gen. II. 7. ex altera significatione literæ formativæ futuri habent Tzere discriminis causâ, et construitur cum dativo: וַיִּצַּר לָהֶם, *et angustia erat ipsis (valde)*, Jud. II. 15. וַיִּצַּר-לוֹ, *et anxietas fuit ipsi, anxius fuit*, Gen. XXXII. 8. וַיִּצְרּוּ, *arclantur, anguntur*, Job. XVIII. 7. Niph. לְפָנַי לֹא-יִצַּר, *ante me non est formatus Deus*, Ies. XLIII. 10. Pyh. præter. יִצְרוּ, *formata sunt*, Ps. CXXXIX. 16. Hoph. futur. כָּל-כְּלֵי יִצַּר, *omne instrumentum (quod) formabitur (contra te)*, Ies. LIV. 17.

יוֹצֵר, m. *formans, fingens: ficator, formator, figulus*, Zach. XI. 13. Ies. XLI. 25. aff. וַיִּצְרֶה, *et formator tuus*, Ies. XLIII. 1. plur. הַמְּהֵה הַיּוֹצְרִים, *ipsi sunt figuli illi*, 1 Par. IV. 23.

יִצַּר, m. *figmentum, cogitatio*, Gen. VIII. 21. et VI. 5. aff. וַיִּצְרוּ, *cogitationem ejus*, Deut. XXXI. 21.

וַיִּצְרוּ, m. p. *membra: aff. וַיִּצְרֵי, et membra mea*, Job. XVII. 7.

צוּרָה, f. *forma*, vide in צוּר et מִצַּר vide in צָרָה.

יִצַּת *succendi, exuri, flagrare*: futur. וַתִּצַּת, *et flagrat*, Ies. IX. 18.

בְּאֵשׁ יִצְתּוּ *igni exurentur*, Ies. XXXIII. 12. Niph. præteritum, וַיִּצְתּוּ, *accendentur*, Jerem. IX. 10. Hiph. הִצִּית, *accendit, incendit, succendit: præter. הִצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ, incendit ignem super eam*, Jer. XI. 16. particip. מִצִּית בְּהָ אֵשׁ, *succensusurus sum in te ignem*, Ezech. XX. 47.

יִקָּב m. *torcular, lacus torcularis*, Ies. V. 2. aff. וַיִּמְקְבֶהָ, *et de torculari tuo*, Deut. XV. 14. plur. יִקָּבִים דְּרָכָו, *torcularia calcant*, Job. XXIV. 11. construct. יִקָּבֵי הַמֶּלֶךְ, *torcularia regis*, Zach. XIV. 10. aff. יִקָּבֶהָ, *torcularia tua*, Prov. III. 10.

יָקַד *arsit, exarsit: particip. אֵשׁ יִקְדָּת, ignis urens*, Ies. LXV. 5. infinit. cum futuro, יִקְדָּ יָקַד, *ardebit ardendo*, Ies. X. 16. וַתִּיקַד, *et ardebit*, Deuter. XXXII. 22. Hoph. fut. יִתְקַד בּוֹ, *incendetur in eo*, Lev. VI. 2.

יָקַד, m. *ardor*, Ies. X. 16. quidam infinitivum faciunt, ut antè positum. יִקְדָּ, *focus*, Ies. XXX. 14.

מוֹקֵד, masc. idem, Psal. CII. 4. plur. constr. מוֹקְדֵי עוֹלָם, *ad focos æternitatis, id est, æternos, ad ardores perpetuos*, Ies. XXXIII. 14.

מוֹקְדָה, f. *adustio*, Lev. VI. 2.

יִקְדָה, f. Chald. *combustio: constr. לִיקְדַת אֵשׁ, in combustionem ignis*, Dan. VII. 11.

יִקְדָתָה, f. Chald. *ardens, accensa*, Dan. III. 6. vel יִקְדָתָה, ver. 26. absolutum יִקְדָה.

יִקְהָה יִקְהָה, *obedientia, secundum quosdam: vel aggregatio, collectio, associatio: construct. יִקְהָת- יִקְהָת, obedientia, vel aggregatio po-*

pulorum, Genes. XLIX. 10. לִיקָה־תּ. אִם, *obedientiam matris*, Prov. XXX. 17. R. Levi, *associationem matris*, ut scil. mater solet liberos ad se allicere et in gremium associare. Scribitur autem cum Dagesch euphonico pro לִיקָה־תּ: simile vide in יָקָר.

יָקַע *pendere luxatum, luxari, recedere, divelli*. præter. וַיִּתְקַע בַּף יָרֵךְ, et *pendebat luxatum acetabulum femoris*, Gen. XXXII. 26. יִפּוֹ תִקַּע נַפְשִׁי, *ne luxata recedat anima mea abs te*, Jer. VI. 8. sic Ezech. XXIII. 17, 18. Hiph. הוֹקִיעַ, *pendere facere, suspendere*: præterit. וְהוֹקַעְנוּם, et *suspendemus eos*, 2 Sam. XXI. 6. imperat. וְהוֹקַע אֹתָם, et *suspende eos*, Num. XXV. 4. Hoph. particip. עֲצָמוֹת־הַפּוֹקָעִים, *ossa suspensorum*, 2 Sam. XXI. 13.

יָקַף Hiph. הִקִּיף, *ambivit, circumvinit, cinxit, circumdedit, circumegit*: præterit. הִקִּיף עָלַי, *circumegit mihi*, Job. XIX. 6. בִּי־הִקִּיפוּ, *cum circummegissent*, Job. I. 5. fut. יִתְקִיפוּ, vide in נָקַף.

יָקַז *evigilavit, expergefactus est*: futur. וַיִּשְׁקַז, et *evigilavi*, Gen. XLI. 21. וַיִּשְׁקַז פַּרְעֹה, et *evigilavit Pharao*, Genes. XLI. 4. et in Sægol propter accentum ad penultimam retractum, וַיִּשְׁקַז נֹחַ, et *quum evigilasset Noah*, Genes. IX. 24. et defectivè, וַיִּשְׁקַז, et *evigilavit*, 1 Reg. XVIII. 27. וַיִּשְׁקַזוּ, *expergiscentur*, Hab. II. 7. abjecto radicali, quod Metheg compensat.

יָקָר *pretiosus fuit, pretiosus visus vel habitus est, pretiosè æstimatus fuit, in pretio fuit*. præter. יָקַרְתָּ, *pretiosus visus es in oculis meis*, Ies. XLIII. 4. futur. וַיִּקָּרֶה דָּמָם, et

pretiosus est sanguis eorum, Psalm. LXXII. 14. וַיִּיָּקֶר, et *in pretio erat*, 1 Sam. XVIII. 30. Hiph. imperat. הִקֵּר רַגְלֶךָ, *pretiosum habe vel facito pedem tuum*, Prov. XXV. 17. futur. אֵיִקֵּר אֲנֹכִי, *faciam ut pretiosus sit homo*, Ies. XIII. 12.

יָקָר m. *pretiosus, honorabilis, rarus, carus*: כָּל־הוֹן יָקָר, *omnem substantiam pretiosam*, Prov. I. 13. constructum, וְקָר רֹחַ, *pretiosus spiritu*, Prov. XVII. 27. scribitur cum ך, sed legitur per ך plur. בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים, *filii Tzionis pretiosissimi*, Thren. IV. 2. foemin. יָקָרָה הִיא, *pretiosa est*, Prov. III. 15. et forma constructa pro absoluta, יָקָרְתָּ, *pretiosum*, Ies. XXVIII. 16. cui simile vide in עָגַל: plural. אֲבָנִים יָקָרוֹת, *lapides pretiosi*, 1 Reg. VII. 10. aff. בְּיָקָרוֹתֶיךָ, *inter pretiosas, vel caras tuas*, Psal. XLV. 10. cum Dagesch euphonico, pro בְּיָקָרוֹתֶיךָ cui simile vide in יָתָר in nomine יִתְרוֹן.

יָקָר masc. *pretium, pretiosum, res pretiosa*: metaphoricè *gloria, honor*: יִתְנוּ יָקָר, *tribuent honorem maritis suis*, Esth. I. 20. constr. בְּיָקָר בְּרִים, *ut pretiosum agnorum*, Ps. XXXVII. 20. plural. foemin. אֹזֶר יָקָרוֹת, *lux pretiositatum*, id est, *pretiosissima*, Zach. XIV. 6. Chald. וַיִּקָּר שְׂנֵיָא, et *gloriam multam*, Dan. II. 6. וְלִיקָר, et *ad gloriam regni mei*, Dan IV. 33. emphat. וַיִּקָּרָא, et *gloriam*, Dan. II. 37. וַיִּקָּרָה, Dan. V. 20.

יָקָר m. *pretiosus, honorabilis, gloriosus, carus*: הֵבֵן יָקָר, *num filius pretiosus*, Jer. XXXI. 20. Chaldaice, רַבָּא וְקָרָא, *magnus et gloriosus*, Esr. IV. 10.

יקש vel יקש, *laqueum tetendit* :

præter. יקשתי לך, *laqueum tetendi tibi*, Jer. L. 24. Niph. præter. נוקשת, *illaqueasti te, irretitus es*, Prov. VI. 2. futur. בתוקש בו, *illaqueeris eo*, Deut. VII. 25.

יִקְשׁ, masc. *auceps* : plural. מִבְּפָה, *de laqueo aucupum*, Psalm. CXXIV. 7.

יִקְוֵשׁ, m. idem, Hos. IX. 8.

יִקְוֵשׁ, masc. idem : מִיַּד יִקְוֵשׁ, *de manu aucupis*, Prov. VI. 5. plural. בְּפִשָּׁה יִקְוֵשׁ, *secundum tendere aucupes, ut tendentes aucupes*, Jer. V. 26.

יִקְשִׁים, m. p. *irreliti*, Eccles. IX. 12.

מוֹקֵשׁ, mascul. *laqueus, tendicula* : מוֹקֵשׁ הוּא לֹךְ, *tendicula, laqueus id esset tibi*, Deuter. VII. 16. plural. מוֹקֵשִׁים, *laqueos posuerunt mihi*, Ps. CXL. 6. constr. מוֹקְשֵׁי מוֹת, *tendiculæ mortis*, Psal. XVIII. 6. et fœm. וּמוֹקֵשׁוֹת, *et laqueis*, Psal. CXLI. 9.

ירא *timuit, extimuit, metuit, reveritus est*. construitur absolutè et cum accusativo tam disjuncto quàm conjuncto, et cum præpos. ל, מן. יִרְאָה מִלִּפְנֵי, præter. וְיִרְאָה מִיְּאֵלֶיךָ, *sed timebis a Deo tuo*, Levit. XIX. 14. infinitivus, יִרְאָה, *timere*, et contractè יִרְאֵה, *timere a Davide*, 1 Sam. XVIII. 29. Niph. particip. נִרְאָה, *timendus, reverendus, terribilis, formidabilis* : מֵה־נִּרְאָה, *quàm reverendus est (locus hic)*, Gen. XXVIII. 17. fœmin. מֵאַרְצָה נִרְאָה, *e regione formidabili*, Ies. XXI. 1. plural. נִרְאָה, *terribilia*, Ies. LXIV. 3. fut. לְמַעַן תִּירָא, *ut reverenter colaris*, Psalm. CXXX. 4. Pih. præter. יִרְאֵנִי,

metuere fecerunt me, metum incusserunt mihi, 2 Sam. XIV. 15. particip. מִירְאִים, *timorem injiciebant*, Nehem. VI. 9. infin. לִירְאֵנִי, *ad timorem injiciendum mihi*, Neh. VI. 19.

יִרְאָה, m. *reverens, timens, timidus* : et regit casum verbi sui, et construitur ut nomen : אֲתוּ יִרְאָה אֲנֹכִי אֲתוּ, *timeo ego eum*, Genes. XXXII. 12. vide Deuter. VII. 19. הִירָא וְרַף הַלֵּבָב, *qui timidus ac mollis corde est*, Deut. XX. 8. constr. יִרְאָה יְהוָה, *timens Domini*, Ies. L. 10. plur. יִרְאִים, const. יִרְאִי, *timentes* : יִרְאִיו, *timentes ejus*.

יִרְאָה, f. *reverentia, timor* : יִרְעַד, *timor et tremor (invadit me)*, Psalm. LV. 6. constr. יִרְאֵת יְהוָה, *timor Domini*, Proverb. I. 7. affix. בִּירְאֵתְךָ, *cum timore vel reverentia tui*, Psal. V. 8.

מוֹרָא, m. *reverentia*, Mal. II. 5. et cum ה, מוֹרָה, *timor*, Psalm. IX. 21. affix. וְאֵת־מוֹרָאֵי, *et timorem ejus*, Ies. VIII. 12. plur. וּבְמוֹרָאִים, *et terroribus maximis*, Deut. IV. 34.

רוב יריבים ירב*.

ירד *descendit* : præter. וְלֹא יָרַד, *et non descendit*, 2 Sam. XI. 9. semel cum aphæresi primæ radicalis, וְהָיוּם, *et dies descenderat valde*, id est, inclinaverat, Jud. XIX. 11. infin. עַד־יָרֵד, *usque ad descendere*, id est, donec descenderint, corrue-rint, Deut. XXVIII. 52. et sic XX. 20. Hiph. הוֹרִיד, *descendere fecit vel sivit, demisit, dejecit, detrusit, deturbavit, deposuit, detulit, deportavit* : præter. וְאֵת־הַיָּם הוֹרִיד, *mare autem sive lacum deposuit*, 2 Reg. XVI. 17. Hoph. præter. וַיּוֹסֶף הוֹרִיד, *et Joseph deductus fuit*, Gen. XXXIX. 1. fut.

אל-שאל תורד, *in sepulchrum de-
jicieris*, Ies. XIV. 15.

מורד, m. *descensus, locus declivis,
declive*: במורד, *in declivem locum*,
Mich. I. 4. const. במורד בית-חורן,
in declivi Beth Choronis, Jos. X. 11.
plur. במרדי, vide in מרד.

ירה *jecit, projecit, dejecit, præ-
cipitavit: jaculatus, ejaculatus est,
jaculis petiit vel confecit: præterit.*
ירה בים, *præcipitavit in mare*, Ex.
XV. 4. ירה החצי, *jaculatus est sa-
gittam*, 1 Sam. XX. 36. infin. לירוא,
ad jaculandum sagittis, cum א, 2 Par.
XXVI. 15. futur. ונירם, *et jaculis
confecimus eos*: Num. XXI. 30. pro
ונירה אותם, ut Kimchi exponit in
lib. Rad. Et Ab. Esra præter alias
expositiones etiam ab hoc themate
deducit, exponens, בפאשר ירינו
אותם, *posteaquam jaculis confecimus
eos (perii)*, etc. Niph. fut. ירה ירה,
jaculando jaculis conficitor: Exod.
XIX. 13. Hiph. הורה, *jecit, projecit,
jaculatus, ejaculatus est*: item docuit,
instituit, ostendit, monuit, præmonuit:
præt. הורני, *projecit me*, Job. XXX.
19. אפשר הורהו, *quibus docebat
eum*, 2 Reg. XII. 2. infinit. להורות,
ad præmonendum, Gen. XLVI. 28.
fut. אורה, *jaculabor*, 1 Sam. XX.
20. et cum א, היא וירא, *etiam
ipse projiciet, profundet*, Prov. XI.
25. id est, abundabit, cumulatim ha-
bebit, ut magnâ copiâ, si opus fuerit,
aliis sua bona elargiri et projicere
possit. Quidam exponunt passivè
quasi ירנא vel ירנה, *irrigabitur*:
nam præcedit מרנה, *irrigans*.

ירה, m. *pluvia tempestiva*, Deut.
XI. 14. Jer. V. 24. nempe Autum-
nalis post jactam sementem sic dicta,

quod terram quasi erudiat ac infor-
met ad producendam sementem ac-
ceptam.

מורה, f. vide in ירא, et in Rad.
מרה.

תורה, f. *doctrina, institutio*, quo-
modo in Proverbiis Salomonis sæpè
usurpatur: *lex*, quomodo dicitur vel
de tota lege Mosis tantùm, vel de
specialibus quibusdam legibus, ut
conjugii, Sabbathi, lepræ, etc. vel
denique de universo verbo Dei, quod
sic vocatur, quòd nos de Dei volun-
tate erga nos, et nostro officio erga
Deum et proximum nostrum doceat
et erudiat. תורה אחת, *lex una*, Ex.
XII. 49. const. בתורת יהוה, *in lege
Domini (voluntas ejus)*, Psalm. I. 2.
aliter vide in תור: aff. ונתורתו,
et in lege ejus, ibid. plural. עברו
תורת, *transgressi sunt leges*, Jos.
XXIV. 5. aff. ואת-תורתיו, *et leges
ejus*, Exod. XVIII. 16.

ירה masc. *luna, mensis*: ירה
וכוכבים, *lunam et stellas*, Ps. VIII.
4. או לירה, *aut lunæ*, Deut. VII.
3. constr. ירה ימים, *mensum dierum*,
Deut. XXI. 13. id est, integrum
mensem: aff. וירחה, *et luna tua
(non deficiet)*, Ies. LX. 20. plural.
פירות ירחים, *fructu lunarum*, Deuter.
XXXIII. 14. id est, quos quæque
luna protrudit: pluralis autem nu-
merus ei tribuitur, quia pluries nova
fit: constructum, בירחי יקדם, *ut
mensibus antiquis*, Job. XXIX. 2.
Chald. לירה אדר, *mensis Adar*, Esr.
VI. 15. plural. ירחין, *menses*, Dan.
IV. 26.

ירט *declinavit, divertit*: præter.
בירט, *quia declinavit*, Numer.
XXII. 32. Targum Jonathæ סמת
declinat de via. futurum transiti-

vum, יִרְמְנִי, *inclinavit me*, Job. XVI. 11. formam habet quasi à רָמָה vel est pro יִרְמְנִי.

יֶרֶךְ f. *femur*, cùm de homine dicitur: *latus*, cùm de aliis rebus: עַל-כַּף הַיָּרֵךְ, *super acetabulum femoris*, Genes. XXXII. 32. constructum, תַּחַת יָרֵךְ, *sub femore* (Abraham,) Gen. XXIV. 9. עַל-יָרֵךְ, *ad latus* (in latere tabernaculi), Exod. XL. 24. affix. יָרְכֹוּ, *femoris ejus*, Genes. XXXII. 26. יֶרֶכָה, *femur ejus*, Ex. XXXVII. 17. id est, *scapus*, nam de candelabro dicitur: duale, וְעַד-יָרְכִים, *usque ad femora*, Exod. XXVIII. 42. aff. חֲמוּקֵי יָרְכֵיהֶם, *ambitus femorum tuorum*, Cant. VII. 2.

יֶרֶכָה, fœmin. idem: aff. וְיֶרְכָתוֹ, *et latus ejus*, Gen. XLIX. 13. Chaldaicè, יֶרְכָתָהּ, *latus vel femur ejus*, Dan. II. 32. duale, בְּיֶרְכָתַיִם, *in utroque latere*, Exod. XXVI. 23. constructum, אֶל-יֶרְכָתַי הַסְּפִינָה, *ad latera navis*, Jonæ I. 5.

יִרְעֵי *malum esse vel videri*: præter. לֹא יִרְעָה לֹוּ, *anima ejus mala videbitur ipsi*, Ies. XV. 4. id est, tædebit ipsum animæ, hoc est, vitæ suæ. futurum, אֶל יִרְעֵי, *ne malum videatur, ne displiceat*, Genes. XXI. 12. במהוּעֵ לֹא יִרְעוּ, *quare non esset malus*, id est, afflictus, malè dispositus *vultus meus*, Neh. II. 3. est et transitivum, יִרְעֵי לָנוּ, *malefactorus, nociturus est nobis*, 2 Sam. XX. 6. quasi ex Pihel pro יִירְעֵי.

יִרְיעָה, f. *aulæum*, Exod. XXVI. 2. plur. יִרְיעוֹת, Hab. III. 7.

יִרְקֵי *sputi, exsputi, inspuit*: participium, יָרַק יִרְקֵי, *spuendo inspuit*

in faciem ejus, Num. XII. 14. con- venit cum יִרְקֵי

יִרְקֵי, m. *olus*, sativum propriè et cibarium: לְגַן-יִרְקֵי, *in hortum olerum*, 1 Reg. XXI. 2. const. וְיִרְקֵי הַשָּׂא, *et olus herbæ*, 2 Reg. XIX. 26. id est, oleracea herba, vel viror herbæ.

יִרוֹק, m. *viride, viriditas, virens herba*, Job. XXXIX. 11.

יִרְקֵי, m. *viror, viriditas: olus viride*: dicitur tam de arboribus quàm herbis, Exod. X. 15. Gen. I. 30.

יִרְקוֹן, m. *rubigo, segetum morbus*, 1 Reg. VIII. 37. *aurigo, hominum morbus, morbus regius*, Deut. XXVIII. 22.

יִרְקָרָק, m. *subviridis*, Levit. XIII. 49. *subfulvus*, Psalm. LXVIII. 14. plural. fœmin. יִרְקָרְקוֹת, *subvirides*, Levit. XIV. 37. cujus singulare esset יִרְקָרְקָתָא ad formam אֲדַמְדַמְתָּא quod etiam sic pluraliter flectitur.

יִרְשֵׁי *jure hæreditario possedit, in hæreditatem successit, hæreditatem adiit vel obtinuit, hæres effectus fuit*: præterit. וְיִרְשֵׁתָם, *et possidebilis* (gentes,) Deuter. IV. 1. cum Chirek in medio, loco Pathach. imper. רָשׁ, *posside*: et רָשׁ, ut Deuter. II. 31. et regulariter cum הַ paragogico יִרְשָׁה, *posside*, Deuter. XXXIII. 23. futur. אֶרְשָׁנָה, *possessurus sum eam*, Gen. XV. 8. Niph. בְּיִרְשֵׁי, *pauperem fieri vel effici*, quod habet ab affini verbo וְיִרְשֵׁי, *et ne fortè pauper factus*, Prov. XXX. 9. Pih. fut. יִירְשֵׁי, *jure hæreditario possidebit, aut faciet possidere*, Deut. XXVIII. 42. in Hiph. הִירְשִׁי, *possidere fecit, possidendum dedit vel tradidit, hæredem instituit*: et contrariâ significatione, possessione expulit, et tunc plerunque constructur cum præpos. מִן vel מִפְּנֵי: item, *depauperavit*,

pauperem fecit. præter. et futurum, אֶת אֲשֶׁר יוֹרֵשׁ, quod possidere fecerit te, cujus hæredem instituerit te, אֶתוֹ תִירֵשׁ, illud possidebis: אֵאת, et quemcumque expulerit à facie nostra, Jud. XI. 24. particip. יְהוָה מוֹרִישׁ, Dominus pauperem facit, 1 Sam. II. 7. יִרְשָׁה, f. possessio, hæreditas, Num. XXIV. 18.

יִרְשָׁה, f. idem, Deut. II. 5. constr. יִרְשַׁת יְרָאִי שְׁמָה, hæreditatem timentium nominis tui, Psalm. LXI. 6. aff. לִירְשָׁתוֹ, ad hæreditatem suam, Deut. III. 20.

מִוְרָשׁ, m. idem: constr. לְמוֹרָשׁ, in hæreditatem anatariaë, Ies. XIV. 23. plur. constr. מִוְרָשָׁי לְבָבִי, possessiones cordis mei, Job. XVII. 11. aff. אֶת־מוֹרָשֵׁיהֶם, hæreditarias possessiones suas, Obad. ver. 17.

מוֹרָשָׁה, f. idem, Deut. XXXIII. 4. מוֹרָשֶׁת מוֹרְשֶׁת, proprium nomen est loci, Mich. I. 14.

תִּירוֹשׁ, m. mustum, sed dictum, quod potum, hominem facillimè possideat et occupet, mentemque è recta sua sede expellat: תִּירוֹשׁ וְדָנָן, musti et frumenti, Num. XVIII. 12. affix. אֶת־תִּירוֹשֵׁי, mustum meum, Jud. IX. 13.

יֵשֵׁב, sedit, consedit: mansit, permansit: habitavit, incoluit: quandoque habitari: præterit. anomalum וְיֵשְׁבֶתִי בְּלִבָּנוֹן, quæ desides in Libanon, Jerem. XXII. 23. ex forma præteriti et participii compositum, cui simile vide in שָׁכַן, futurum, לִמְעַן לֹא תֵשְׁבִי, ut non habiteris, Ezech. XXVI. 20. Niph. præter. וְנִוְשְׁבוּ, ut inhabitentur (civitates,) Ezech. XXXVI. 10. partic. נוֹשְׁבֵת,

habitata, quæ habitabaris, Ez. XXVI. 17. Pih. præter. וְנִוְשְׁבוּ מִירוֹתֵיהֶם, ut collocent arces suas (in te), Ezech. XXV. 4. Hiph. הוֹשִׁיב, sedere, residere, habitare fecit, collocavit: præter. הוֹשִׁיב נָשִׁים נְכָרִיֹת, qui collocavit vel residere aut habitare fecit uxores alienigenas, eas nempe ducendo, Esr. X. 14. Hoph. וְהוֹשְׁבֵתֶם, et habitatores efficiamini, Ies. V. 8.

שִׁיבָה, f. sessio, residentia: aff. בְּשִׁיבָתוֹ, in residentia ejus, dum resedit ipse, 2 Sam. XIX. 33.

יִשִּׁיבָה, universitas, academia, dicta quasi consessus discentium et docentium, apud Rabbinos.

מוֹשָׁב, m. habitatio, sedes: עִיר מוֹשָׁב, civitatem habitationis, Psalm. CVII. 4. id est, habitabilem: construct. וּבְמוֹשָׁב לְעִים, et in sede derisorum, Psalm. I. 1. aff. מוֹשְׁבָה, habitatio tua, Genes. XXVII. 39. plural. constr. מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, habitationibus terræ, Ezech. XXXIV. 13. et fœm. מוֹשְׁבוֹתָם, habitationes eorum, 1 Par. VI. 39.

תוֹשָׁב, m. incola, inquilinus: constructum, תוֹשֵׁב בְּהֵן, inquilinus sacerdotis, Levit. XXII. 10. plurale וְתוֹשְׁבִים, et inquilini, 1 Par. XXIX. 15. constr. מִתוֹשְׁבֵי גִלְעָד, ex inquilinis Gilhad, 1 Reg. XVII. 1.

יֵשׁ, est, sunt, utriusque numeri: additis pronomibus ac commodatur aliis personis: יֵשׁנִי, est ipse, Esth. III. 8. אִם־יֵשׁ, si es tu nunc, Gen. XXIV. 42. אִם־יֵשְׁכֶם, si estis vos facientes, ver. 49. est et eum, הֵאֵשׁ, sitne, Mich. VI. 10. אִם־אֵשׁ, si est, 2 Sam. XIV. 19. hisce duobus tertium Masorethæ hoc loco annumerant, quod plene

cum scribitur, איש רעים, *sunt amici*, Prov. XVIII. 24. pro quo in Targum, אית, *sunt*. ex forma hac איש fortè prodiit Chaldaicum אית, mutato ו Hebr. in ת.

תושיה, f. *essentia, substantia, substantialia, existens, existentia*. Varie redditur, et sæpius *virtus, lex, sapientia*, quòd stabilis et durabilis harum sit *essentia*, ac reliqua omnia transeant. A יש derivari tradit Aben

Esra, Job. V. 12. et Ies. XXVIII. 29. Kimchi in libro Radicum scribit, יש esse loco tertiæ radicalis ה. R. Levi, Jobi V. in hac voce explicanda valdè prolixus est. Generalem habet usum et sensum, qui tamen in eo permanet, ut solidum et essentielle denotet. Multa etiam à Talmudicis disputantur, quare *lex* vocetur תושיה; vide Sanhedrin fol. 26.

יש m. *depressio*: aff. ישחה, *depressio vel humiliatio tua*, Mich. VI. 14. convenit cum שחה et שהה et שהה quæ *depressionem* significant. שחת, f. *fovea*, vide in שחת.

ישט Hiph. הושיט, *extendit, porrexit*: futurum, יושיט-לו, *extenderit ipsi*, Esth. IV. 11. propriè Chaldaicum est.

ישם *desolatus fuit*: convenit cum שם et שם. futur. לא תשם, *non desoletur*, Genes. XLVII. 19. תישמנה, *desolabuntur*, Ezech. VI. 6. Hiph. futurum, לא ישם, *si non desolaverit*, Jer. XLIX. 20. נישם, *desolabimus*, Numer. XXI. 30. quæ tamen ab Hebræis potiùs ad שם referuntur.

ישוון, m. *solitudo*, Ps. LXVIII. 8.

ישן *dormivit, obdormivit, redormivit*. præterit. ישנתי, *dormirem*, Job. III. 13. futur. ישן המות,

ut non dormiam mortem, Ps. XIII. 4. id est, dormitione vel somno mortis. Nipl. נושן, *veterascere, inveterascere*, præterit. ובושנתם, *et inveterascetis (in terra)*, Deuter. IV. 25. particip. ישן נושן, *vetus inveteratum*, Levit. XXVI. 10. id est, valdè vetus: fem. צרעת נושנת, *lepra inveterata*, Lev XIII. 11. Pih. futur. תנשנהו, *dormire fecit eum, somnium induxit ipsi*, Jud. XVI. 19.

ישן, m. *dormiens*, 1 Sam. XXVI. 7. plural. בלם ישנים, *omnes ipsi dormiebant*, ver. 12. constr. ורבים ישני, *multi ex dormientibus (terræ pulveris)*, Dan. XII. 2. fem. אני ישנה, *ego dormio*, Cant. V. 2.

ישן, m. *vetus*, ut antè in Niphal: plural. חדשים גם ישנים, *nova etiam vetera*, Cant. VII. 14. fem. תבריכה תישנה, *piscinæ veteris*, Ies. XXII. 11.

ישנה, f. *somnus*: quasi dormitionem dicas, Proverb. VI. 4. et semel ישנה, Psalm. CXXVII. 2. cui simile vide in כלל construct. שנת-עולם, *somnum perpetuitatis*, Jerem. LI. 39. hinc cum Kametz, שנת, Psalm. CXXXII. 4. sed non est construct. ut Kimchi scribit in lib. Rad. Quidam subaudiunt affixum, quasi sit pro שנתו: affix. וישנתו, *et somnus ejus*, Dan. II. 1. plur. שנות, *somni*, Prov. VI. 10.

ישע Hiphil, הושיע, *salvavit, salvum fecit, servavit, salutem, auxilio fuit*. construitur cum dativo et accusativo: præter. ירי הושיעה לי, *manus mea salutem attulit mihi*, Jud. VII. 2. infinit. להושיע לך, *ut sim salutem vel auxilio tibi*, 2 Sam. X. 11. et ita sæpè cum dativo. Niph. præter.

עם נושע, *populus (qui) servatus est*, Deut. XXXIII. 29. futur. דוֹשִׁיעָנִי, *serva me et servabor*, Jer. XVII. 14.

יִשֶׁר יִשֶׁע, m. *salus, auxilium, conservatio*: יִשֶׁע יְמִינוֹ, *salute dexteræ suæ*, Psalm. XX. 7. affix. כִּמְגוֹן יִשְׁעָךָ, *clypeum salutis tuæ*, Psalm. XVIII. 36.

יִשׁוּעָה, fœm. idem: et cum duplici signo fœmin. generis, יִשׁוּעָתָה, *omnimoda salus*, Psal. III. 3. duplex salus, hujus scil. et futuræ vitæ, ut Hebræi explicant. Hujusmodi enim auctio vocis, auctæ significationis indicium est: simile fuit suprâ in זָמִים: constr. אֶת-יִשׁוּעָתָה, *salutem Dei nostri*, Psalm. XCVIII. 3. affix. יִשׁוּעָתוֹ, *salutis ejus*, Psal. XCVI. 2. plur. מְגַדֵּל יִשׁוּעוֹת, *magnificans salutes*, Psal. XVIII. 51. id est, magnificè omnimodam salutem præstans.

תִּשׁוּעָה, fœm. idem: habet formam a שׁוּעַ, ut sæpè hæc quiescentium genera, formas inter se permutant: constr. וְשׁוֹנָה תִּשׁוּעָתָה אָדָם, *vana est salus hominis*, Psalm. LX. 13. id est, auxilium humanum: aff. תִּשׁוּעָתְךָ, *salus tua*, Psalm. CXIX. 41.

מִשְׁעוֹת, f. p. *salutes, omnimoda salus*, Psal. LXVIII. 21.

יִשְׁפָּה יִשְׂרָאֵל, masc. *jaspis, lapis pretiosus*, Ex. XXVIII. 20. Jonath. reddit פַּנְתֵּרִינִי, *pantherinus lapis, a maculis pantheræ similibus*.

יִשֶׁר, *rectum esse vel videri*: præter. כִּי יִשֶׁר הָדָבָר, *nam recta erat res illa (in oculis populi)*, 1 Paralipon. XIII. 4. atque ita ferè semper post se habet, in oculis, pro *placere, probari alicui*. futurum defectivum, וַיִּשְׁרָנָה, *et rectâ contendebant*,

1 Sam. VI. 12. cum Dagesch loco abjectæ primæ radicalis י. Est autem cum י formativo tertiæ personæ masc. in voce fœmin. cui simile in יָהֵם Pih. יִשְׁרָה, *rectificavit: direxit, æquavit, complanavit: rectâ deduxit, rectâ ivit vel contendit*. præter. יִשְׁרָתִי, *rectifico, ut recta approbo*, Psal. CXIX. 128. fut. יִשְׁרָ-לְכַת, *rectificabit ire*, Prov. XV. 21. id est, rectè gradietur, וַיִּשְׁרָם, *et direxit eas, rectâ deduxit*, 2 Par. XXXII. 30. et alterum י juxta Masorethas redundat, quasi sit ex præterit. וַיִּשְׁרָם at literæ dant formam וַיִּשְׁרָם simile fuit in יִהַל. Pyh. partic. מִזְהָב מְיֻשָּׁר, *auro directo, rectificato*, 1 Reg. VI. 35. Hiphil. imper. הַוְשֵׁר לְפָנַי, *complana coram me*, Psalm. V. 9. quod juxta Masorethas legendum ad formam analogam הַוְשֵׁר, cui simile in יִצָּא in Hiph. futur. וַיִּשְׁיֲרוּ, *rectifcent, rectâ respiciant*, Prov. IV. 25.

יִשְׂרָה, m. *rectus, rectum, æquum*: constr. יִשְׂרָ-דָרָה, *rectus viâ*, Prov. XXIX. 27. plur. דֹּר יִשְׂרָיִם, *generatio justorum*, Psalm. CXII. 2. constr. הַלְיִשְׂרָיִלֵב שְׂמֵחָה, *et rectis animo lætitia*, Psal. XCVII. 11. fœm. רַגְלֵ יִשְׂרָה, *pes rectus*, Ezech. I. 7. plural. בְּנִפְיָהֶם יִשְׂרוֹת, *alæ eorum rectæ erant*, Ezech. I. 23.

יִשְׂרָה, m. *rectitudo, æquitas*: אִמְרֵי יִשְׂרָה, *eloquia rectitudinis, id est, recta*, Job. VI. 25. aff. יִשְׂרָהוּ, *æquitatem illius*, Job. XXXIII. 23.

מִיִּשְׂרָה, m. idem, Psal. CXLIII. 10. item, *planities, planum*: עָרֵי מִיִּשְׂרָה, *civitates planiciei*, Denter. III. 10.

מִיִּשְׂרָיִם, m. p. *rectitudines, recta*: עֵינֶיךָ תַּחְזִינָה מִיִּשְׂרָיִם, *oculi tui*

videbunt recta, Psalmus XVII. 2. מִישְׁרוֹם אֶהְבִּידָהּ, *rectitudinibus diligunt te*, Cant. I. 4. id est, rectissime, hoc est, amore forti et vehementi, qui caret salebris et pravitatibus, ut R. Salomon explicat.

שֵׁשׁ־מִן m. decrepitus: וְגַם יָשֵׁשׁ, *seni et decrepito*, 2 Par. XXXVI. 17. et cum Chirek יִשְׁשׁ, idem: גַּם יָשֵׁשׁ, *et canus et decrepitus*, Job. XV. 10. plur. בְּיִשְׁשֵׁי־הַחֲכָמָה, *in decrepitis est sapientia*, Job. XII. 12.

יֵת Chald. articulus accusativi casus, respondens Hebræo אֵת: cum pronom. יֵתְהוּן, *eos*, Dan. III. 12. in Targum scribitur יֵת cum Pathach.

יֵתֵב Chald. *sedit, habitavit*, ex Hebræo יָשַׁב. præterit. וַעֲתִיקָהּ יוֹמִין, *et antiquus dierum sedit*, Dan. VII. 9. et יֵתֵב, ver. 10. particip. plur. הֵיוּ יֵתֵבִין, *qui habitabant*, Esr. IV. 17. אֶפְהֵל יְהוֹתֵב הַמֶּן, *et habitare fecit eos*, Esr. IV. 10.

יֵתֵד f. *paxillus, palus, clavus*: constr. אֶת־יֵתֵד־הָאֵהָל, *paxillum tentorii*, Jud. IV. 21. plural. וְכָל־יֵתֵדוֹת, *et omnes paxillos*, Exod. XXXVIII. 20. const. יֵתֵדוֹת־הַחֲצָר, *paxilli atrii*, Exod. XXVII. 19. aff. יֵתֵדוֹתָיו, *paxilli ejus*, ibid.

יֵתוֹס m. *pupillus*, Deut. X. 18. plural. יֵתֵמִים, Exod. XXII. 23. aff. וַאֲתֵי־יֵתֵמָיו, *et pupillos ejus*, Ies. IX. 16.

יֵתֵר Hiph. הוֹתֵר, *reliquit, reliquum, residuum esse fecit; abundavit abundantem, excellentem effecit*: præter. הוֹתֵר לָנוּ, *reliquum fecisset nobis superstitem*, Ies. I. 9. Hoph.

futur. אֶל־תוֹתֵר, *ne fias excellens*, Gen. XLIX. 4. et Cholem est loco Schurek, scribit Ab. Esra: item infinit. וְהוֹתֵר, *et superesse, remanendo*, Exod. XXXVI. 7. id est, supererat. Niph. נוֹתֵר, *relinqui, reliquum fieri, superesse, remanere*: præter. נוֹתֵר, *non reliqua fuit ulla anima*, Jos. XI. 11. fut. וְנִוְתֵר, *et relictus sum ego solus*, 1 Reg. XIX. 10. יֵתֵר, m. *excellens*, Prov. XII. 26.

יֵתֵרָה m. *excellencia, emolumentum*, Eccles. VII. 12. *residuum*, 1 Sam. XV. 15. et adverbialiter, *nimiùm, amplius, magis, potius*, Eccles. XII. 12.

יֵתֵרָהּ m. Chald. *excellens*: חֵיוָהּ, *et splendor ejus excellens erat*, Dan. II. 31. foem. וְרַבּוּ יֵתֵרָהּ, *et amplitudo excellentior*, Dan. IV. 33. et adverbialiter יֵתֵרָהּ, *excellenter*, id est, valdè, vehementer, abundanter, Dan. III. 22.

יֵתֵרָהּ m. *residuum, reliquum*, Jud. VII. 6. *excellencia*, Gen. XLIX. 3. item, *chorda, restis, nervus*, Psal. XI. 2. affix. יֵתֵרוֹ, *chordam meam*, Job. XXX. 11. scribitur cum ן in fine, sed legitur per ן: plur. יֵתֵרוֹם לְחַיִּים, *restibus virentibus*, Jud. XVI. 7. est et adjectivum, juxta Ab. Esr. יֵתֵרָהּ, *excellens valdè*, Ies. LVI. 12.

יֵתֵרָהּ m. *excellens*: construct. יֵתֵרָהּ הַרִים, *excellentissimum montium*, Job. XXXIX. 8. vide etiam יֵתֵרָהּ.

יֵתֵרָהּ f. *residuum*, Ies. XV. 7. et in יֵתֵרָתָהּ, Jer. XLVIII. 36. cui simile fuit suprâ in יֵשֵׁן in nomine וְיֵתֵרָהּ et in זָמַר in nomine יֵתֵרָהּ.

יֵתֵרוֹן m. *emolumentum, præstantia*, in Ecclesiaste sæpius: כִּי־יֵתֵרוֹן, *ut est emolumentum lucis*,

Eccles. II. 13. pro בִּיתְרוֹן cui simile vide suprà in וִלֵּל in nomine וִלְלָהּ.

וִוְתֵרֶת, f. *reticulum hepatis*, Exod. XXIX. 22.

מוֹתָר, m. *præstantia, emolumentum*, Prov. XIV. 23. constr. וּמוֹתָר

הָאָדָם, et *præstantia hominis*, Eccles. III. 19.

מִיִּתְרוֹי, m. p. *funes, nervi*: aff. וְכָל-מִיִּתְרוֹי, et *omnes funes mei*, Jer.

X. 20. בְּמִיִּתְרוֹךְ, *nervis tuis*, Psalm. XXI. 13.

כ

כָּאֵב *doluit, dolore affectus vel correptus fuit*: particip. וְכוֹאֵב, et

dolens, Psalm. LXIX. 30. plural. כְּפֹאֵבִים, *dolentes*, Gen. XXXIV. 25.

fut. וְכֹאֵב, *dolore afficitur*, Job. XIV. 22. Hiph. præter. הִקְאָבְתִּי, *dolore affeci cum*, Ez. XIII. 22. part. מְכֹאֵב,

dolorem afferens, Ez. XXVIII. 24.

כָּאֵב, m. *dolor*, Ies. XVII. 11. aff. וְכֹאֵבִי נִעְבַּר, et *dolor meus perturbatus est*, Psalm. XXXIX. 3.

מְכֹאֵב, m. idem, Psalm. LXIX. 27. aff. וּמְכֹאֵבִי, et *dolor meus*, Ps. XXXVIII. 18. plur. רַבִּים מְכֹאֵבִים,

multi dolores impio, Ps. XXXII. 10. aff. אֶת-מְכֹאֵבָיו, *dolores ejus*, Ex. III. 7. fœm. אִישׁ מְכֹאֵבוֹת, *vir dolorum*, Ies. LIII. 3.

כָּאָה Hiph. הִקְאָה, *atterere, conterere, ægritudine vel dolore afficere*: infin. יַעַן הִקְאוֹת, et *quòd atterunt (animum justì)*, Ezech. XIII. 22. Niph. præter. וְנִקְאָה, et *atteretur*, Dan. XI. 30. particip. construct. וְנִקְאָה לְבָב, et *attritum animo*, Ps. CIX. 16.

כָּאָה, f. *attritus, ægritudine affectus, æger*: רֵיחַ נִקְאָה, *spiritus attritus*, Prov. XV. 13. et XVII. 22. et XVIII. 14.

נִקְאָים, m. p. *attrita, contrita*, Ies. XVI. 7. scilicet אֲשֵׁישֵׁי, *fundamenta urbis istius fortissimæ, vel, attriti, scil. homines lamentantes*, juxta Aben Esram. Quidam ad נָכָה referunt, quòd נ in hac radice fuisset punctandum cum Chirek, ut in Niphal.

כָּאָה, m. *attritus*, unde plural. חַל בָּאֵים, *viribus attriti, turba attritorum*, vide in חֵלַךְ.

כָּבֵד *grave esse, aggravari, ingravescere, augeri, honorari*. præter. כְּבֹדוֹ, *graves erant*, Gen. XLVIII. 10. futurum, וְיִכְבְּד יְהוָה, *honoratur Dominus*, Ies. LXVI. 5. Niph. נִכְבְּד, *honoratus, glorificatus fuit, glorificavit seipsum, gloriosus fuit*: præter. מַה-נִּכְבְּד, *quàm gloriosus fuit*, 2 Sam. VI. 20. futur. וְנִאֲכַבְד, et *glorificer*, Hag. I. 8. scribitur defectivè, et legitur cum רַה paragogico, וְנִאֲכַבְדָּה. De hoc apud priscos legitur: quid docet deficiens הָ? Quinque res quæ non fuerunt in sanctuario secundo, nempe arca cum propitiatorio et Cherubim, ignis cælestis, præsentia majestatis divinæ, Spiritus Sanctus, Urim et Thummim: hæc in Cod. Talmud. Ioma cap. 1. in fine capituli. Glossator addit, per Spir. Sanctum intelligi Spiritum, qui in prophetis fuit, qui ab anno secun-

do Darii cessavit. Pih. כְּבֵד, grave reardat, aggravavit, 1 Sam. VI. 6. nec alibi in hac significatione extat: aliàs est honoravit, honore affectit, honorem exhibuit: præter. כְּבֵדְתָנוּ, honorasti me, Ies. XLIII. 23. Puh. part. מְכַבֵּד, honoratum, Ies. LVIII. 13. futur. יִכְבֵּד, honorabitur, Prov. XIII. 18. Hiph. הִכְבִּיד, ingravescere fecit, aggravavit, gravius effecit: semel intransitivè ex altera significatione, infin. לְהִכְבִּיד, ad honorificandum te, ut gloriam tibi arroges, 2 Par. XXV. 19. et præter. וְהִכְבַּדְתִּים, et amplificabo eos, Jerem. XXX. 19. Hithp. particip. מִמַּתְכַּבֵּר, præ eo qui se honore extollit, Prov. XII. 9. imper. הִתְכַּבֵּר, gravem, id est, numerosum effice te, Nah. III. 15.

כָּבֵד, m. gravis, numerosus, ingens, dives, Gen. XIII. 2. item jecur, Ex. XXIX. 13. Ezech. XXI. 26. à gravitate sic dictum, unde Galenus hepar omnium viscerum gravissimum et densissimum appellat, lib. 6. de esu partium cap. 17. Constructum, כְּבֵד-לְשׁוֹן, gravis ore et gravis linguâ sum, Exod. IV. 10. et aliâ formâ עֹן כְּבֵד, gravis iniquitate, Ies. I. 4. aff. כְּבֵדוֹ, jecur ejus, Prov. VII. 23. plural. כְּבֵדִים, graves, Ex. XVII. 12. constructum, וְכְבֵדֵי לְשׁוֹן, et graves linguâ, Ezech. III. 5.

כְּבֵד, m. gravitas, multitudo, copia: כְּבֵד אֶבֶן, gravitas est saxo, Prov. XXVII. 3.

כְּבוֹד, m. gloria, honor: construc. אֶל-כְּבוֹד-אֵל, gloriam Dei: aff. תִּהְיוּ כְבוֹדֵי, ne adunator vel aduneris tu O gloria mea, Genes. XLIX. 6. juxta R. Salomonem: si enim personâ terciâ verbum explicetur, tum est discrepantia generis. Hebræi pro

anima accipiunt. Alii pro lingua, quòd sit gloriationis instrumentum: et sic Psalm. XVI. 9. et XXX. 13. et LVII. 9.

כְּבוֹדָה, f. honorata, Psal. XLV. 14. item gravamen, impedimenta militaria, Jud. XVIII. 21.

כְּבֻדָּת, f. gravitas: כְּבֻדָּת, cum gravitate, graviter, tardè, Ex. XIV. 25.

נִכְבָּד, m. honoratus, honorabilis, gloriosus: plur. נִכְבָּדִים et נִכְבְּדִים, unde constructum נִכְבְּדֵי-אֶרֶץ, honoratissimi terræ, Ies. XXIII. 8. נִכְבְּדֵי-מַיִם, gravata aquarum, copix graves aquarum, Proverb. VIII. 24. aff. וְנִכְבְּדֵיהֶם, et honoratos eorum, Ps. CXLIX. 8. וְעַל נִכְבְּדֵיהָ, et super honoratos ejus, Nah. III. 10. plur. fœm. נִכְבְּדוֹת מְדַבְּרֵי-בָךְ, honorificentissima prædicantur de te, Psalm. LXXXVII. 3.

כַּפָּה, extingui: præter. כַּפֵּתָה כַּבָּר, sicut linum extincti sunt, Ies. XLIII. 17. Pih. præter. וְכָבוּ אֶת-גַּחְלִיתִי, et extinguent prunam meam, 2 Sam. XIV. 7.

כַּבָּל, m. compes, Psalm. CV. 18. plur. constr. בְּכַבְלֵי בְרִזָּל, compedibus ferri, hoc est, ferreis, Ps. CXLIX. 8.

כַּבּוּל, Cabhul, nomen proprium regionis, 1 Reg. IX. 13. R. Salomon scribit sic appellatum fuisse, quasi compeditam, id est argillaceam, tenacem et infrugiferam. Nam כַּבּוּל etiam Talmudicis significat, דְּלֵא עֵבִיד פִּירִי, quod non profert fructum. Prolixè de hoc nomine in Schab. fol. 54. Josephus Antiq. lib. 8. cap. 2. scribit: appellata fuit terra ista Chabalon, voce Phœnicum, quæ significat displicentiam, id quod displicet.

כַּבַּס Pih. *lavit, abluit, præter.*

וְכַבַּס בְּגָדָיו, *et abluit vestimenta sua*, Levit. XIII. 6. Pyh. præter. **וְכַבַּס**

שִׁנִּית, *et lavabitur secundò*, Levit.

XIII. 58. Hoph. infin. **אַחֲרֵי הַכַּבַּס**,

postquam lotum est illud, Levit. XIII. 56. ex Hophal et Hithpahel compositum.

כּוֹבֵס, m. *fullo*, quasi lotor dictus, Ies. VII. 3. sic ex Pihel, **וְכַבְרִית**

וְכַבְרִית, *et sicut smegma fullonum*, Malach. III. 2.

כַּבַּע, m. *galea*, 1 Sam. XVII. 5. plur. **בְּכוֹבָעִים**, *in galeis*, Jer. XLVI. 4.

כַּבַּר Hiph. **הַכְּבִיר**, *multiplicare*. futurum, **מְלוֹן יִכְבֵּר**, *verba multiplicat*, Job. XXXV. 16. part. **לְמַכְבִּיר**, *ad multiplicantem, multiplicantis in modum*, hoc est, **לְרֹב** ut R. Levi explicat, *multipliciter, abunde*, Job. XXXVI. 31.

כַּבִּיר, m. *validus: validum, validæ sive ingentes opes*, Job. XXXI. 25. **כַּבִּיר**, vide in **אבר**: plur. **מֵיִם כַּבִּירִים**, *aquarum validarum*, Job. XXXIV. 24.

כַּבִּיר, m. *pulvinar*, 1 Sam. XIX. 13.

כַּבֵּר, *jam*, temporis particula ac ferè præteriti, Eccles. I. 10. **שִׁפְכֵבֵר**, *qui jam*, Eccles. IV. 2. **בְּשִׁפְכֵבֵר**, *quandoquidem quæ jam sunt*, Eccles. II. 16. quod compositum ex **ב** pro **אֲשֶׁר**, *propterea*, et **שֵׁן** pro **אֲשֶׁר**, *quæ*, et **כַּבֵּר**.

כַּבְרָה, f. *cribrum, vannus: ינוע* **כַּבְרָה**, *agitatur vanno*, Amos IX. 9. **כַּבֵּר**, *cribrare*, apud Rabbinos.

כַּבְרָה, fœm. *milliare: construct.*

כַּבְרַת הָאָרֶץ, *milliare terræ*, Gen. XXXV. 16. et 2 Reg. V. 19. R. Sal. scribit Gen. XLVIII. 7. esse mensuram terræ bis mille passuum, quale erat iter Sabbathi: Kimchi in lib. Rad. putat **כ** esse servile, ac thema esse **בָּרָה** ac significare spacium viæ, quantum homo conficit à mane usque ad pastum. Quidam *jugerum, stadium, spacium exiguum*, interpretantur.

מַכְבֵּר, m. *cribrum*, Exod. XXVII. 4. constr. **וְאֵת מַכְבֵּר הַנְּחָשֶׁת**, *et cribrum æneum*, Exod. XXXV. 16. **מַכְבֵּר**, m. *stragula*, 2 Reg. VIII. 15.

כַּבֵּשׁ *subegit, subjecit, subjugavit: domuit: præter.* **וְכַבְּשׁוּ**, *et subegerint*, Zach. IX. 15. Niph. præter. **וְנִכְבְּשָׁה**, *et domita fuerit*, Numer. XXXII. 22. particip. **נִכְבְּשׁוֹת**, *subjectæ*, Neh. V. 5. Pih. præter. **כַּבְּשׁוּ**, *subegerat*, 2 Sam. VIII. 11.

כַּבְּשׁוּ, *clivulus*, altiori loco subjectus, 2 Par. IX. 18.

כַּבְּשָׁן, m. *fornax*, Gen. XIX. 28. propriè lateraria.

כַּבֵּשׂ m. *ovis, agnus*, Levit. IV. 32. plural. **כַּבְּשִׁים**, Exod. XXIX. 38. aff. **כַּבְּשֵׁי**, *agnorum meorum*, Job. XXXI. 20. fœm. **כַּבְּשָׁה**, *agna*, Lev. XIV. 10. vel **כַּבְּשָׁה**, 2 Sam. XII. 3. constructum, **כַּבְּשֵׁת הָאִישׁ**, *agnam viri istius*, 2 Sam. XII. 4. plur. **כַּבְּשׁוֹת**, *agnæ*, Gen. XXI. 29. const. **כַּבְּשֵׁת הַצֹּאן**, *agnas gregis*, ver. 28.

כַּדָּב Chald. *mentiri*, ab Hebræo **כָּוַב** permutatis pro more **ו** et **ד**.

כַּדָּבָה, f. Chald. *mendacium: mendax*, Dan. II. 9.

כַּדּוּד, m. *scintilla: plurale*

constr. בִּירוּדֵי אֵשׁ, *scintillæ ignis*, Job. XLI. 11.

בִּדְבָד, m. *pyropus*, lapis pretiosus, quasi scintillans dictus, Ies. LIV. 12. prima radicalis geminata.

בַּד, f. *cadus, hydria*: בַּד הַקָּמָחָה, *adus farinæ*, 1 Reg. XVII. 14. aff. וַתִּמְלֵא כַּדָּהּ, *et implevit hydriam suam*, Genes. XXIV. 16. plural. וַיְכַדִּים רִיקִים, *et hydriis vacuas*, Jud. VII. 16.

*בְּדִי, Chaldaicum, vide in דִּי.

*בְּדָנָה כְּדוּ, Chaldaicum, vide in דָּן.

בְּדוּר כְּדָר, m. *pila*, Ies. XXII. 18. וַחֲנִיתֵי כְּדוּר עָלֶיךָ, *et castramentabor pilâ contra te*, Ies. XXIX. 3. id est, pilatâ acie.

בִּידוּר, m. idem: עֲתִיד לְבִידוּר, *paratus ad aciem*, Job. XV. 24.

בָּהּ *sic, ita*, affirmantis et similitudinis particula. Interdum loci est, עַד-בָּהּ, *eousque*, Gen. XXII. 5. בָּהּ, *hîc*, Gen. XXII. 31. בָּהּ וְכֹה, *huc, illuc*, Exod. II. 12. item temporis: עַד-בָּהּ, *usque huc, adhuc, hactenus*, Exod. VII. 16. עַד-בָּהּ וְעַד-בָּהּ, *usque sic et usque sic*, id est, interea. 1 Reg. XVIII. 45. הִנֵּה בָּכֶה, *in sic*, id est, hoc modo, et ille dixit בָּכֶה, *illo modo*, 1 Reg. XXII. 20. Chald. עַד-בָּהּ, *hucusque*, Dan. VII. 28.

בְּהָהָה *caligavit*: propriè est *contrahi, stringi*, ut fit humore exhausto: *rugari, rugas contrahere*. præter. בְּהָהָה עֵינוּ, *caligavit oculus ejus*, Deut. XXXIV. 7. fut. וַיְכַהֶה, *caligabit*, Ies. XLII. 4. id est, obscure lucebit: וַתִּכְבֶּה, *et caliget*, Job. XVII. 7. per apocopam, cui simile in לָהָה.

Pih. præter. וְלֹא כָהָה בָּם, *et non fuit corrugatus in eos*, 1 Sam. III.

13. reprimendo et coercendo eos: וַיְכַהֶה כָּל-רוּחַ, *et caligabit omnis spiritus*, Ezech. XXI. 12. id est, pavore arctabitur et contrahetur omnis animus ut deficiat. infin. בְּהוֹת, *caligare*, 1 Sam. III. 2.

בְּהָהָה, f. *strictum, contractum*, Lev. XIII. 56. *contractio, restrictio*, Nah. III. 19. plural. בְּהָרוֹת בְּהוֹת, *pabulæ contractæ*, Lev. XIII. 39.

בְּהָלֵי Chald. *posse*: particip. הֲאֵיתִיךָ פְּהָל, *nunquid es tu potens, an potes tu*, Dan. II. 26. plural. וְלֹא בְּהָלִין, *et non poterant*, Dan. V. 8.

בְּהִין Pih. *sacerdotem egit, sacerdotio functus est*; præter. לִי וּבְהִין, *et sacerdotio fungetur mihi*, Exod. XL. 13. futurum, וַיְכַהֵן פָּאָר, *sacerdotem agit ornatu*, Ies. LXI. 10. id est, magnificè, ut sacerdos, ornatum parat.

בְּהִין, m. *sacerdos*, Gen. XIV. 18. hoc officium in ecclesiasticis summum erat, et primarius dicebatur הַבְּהִין הַגָּדוֹל, *sacerdos maximus*: inde extenditur ad primarios ministros in politicis, quomodo et in Targum tunc redditur רִבְנָא, *princeps*, et pluraliter רַבְרַבִּין, *principes, magnates*. Tunc est *præses, præfectus, satrapa, gubernator*, ut Gen. XLI. 45. Gen. XLVII. 22. Exod. II. 16. et III. 1. Job. XII. 19. 2 Sam. VIII. 18. 2 Sam. XX. 25. de sacerdotibus idololatriæ dictum, in Targum redditur בּוּמָר, de quo vide in בְּמָר: plur.

בְּהִינִים, *sacerdotes*: constr. בְּהִינֵי, *et cum aff. וּבְהִינֵי, et sacerdotes ejus*, 2 Reg. X. 11. Chaldaicè בְּהִנָּא, *sacerdos*, Esr. VII. 12. plural. בְּהִנָּיָא, *sacerdotes*, Esr. VI. 18. aff. וַיְכַהֲנוּהוּ, *et sacerdotibus ejus*, Esr. VII. 13.

בְּהָהָהָה, f. *sacerdotium, sacerdotalis*

functio, Esr. II. 62. constr. כְּהֹנֵת, Jos. XVIII. 7. aff. כְּהֹנֵתְכֶם, *sacerdotii vestri*, Num. XVIII. 1. plural. הַכְּהֹנֵתוֹת, *functionum sacerdotalium*, 1 Sam. II. 36.

כּוּא Chald. *fenestra*; pro Hebraeo חֹלוֹן, sæpè in Targum ponitur: et inde plurale, כְּוִיִן, *fenestræ*, Dan. VI. 11.

כּוּה Niph. וְנִכְוָה, *uri, aduri*. futurum, תִּכְוֶה, *ureris*, Ies. XLIII.

2. תִּכְוִינָה, *adurentur*: Prov. VI. 28.

כִּי, m. *ustio, adustio*, Ies. III. 24.

כְּוִיָּה, f. idem, Exod. XXI. 25.

כְּוִיָּה, f. idem, Levit. XIII. 24. construct. מְכֹתֵי אֵשׁ, *adustio ignis*, ibid.

כּוּחַ m. *vis, vires, virtus, robur, facultas*: aff. בְּחָוֶי, *vis ejus*, Jud. XVI. 5. בְּחָהָה, *vis tua*, Jud. XVI. 6. semel tantum in medio cum ך scribitur, Dan. XI. 6. aliàs semper absque ך. Est et reptilis immundi nomen, *lacerta*, Levit. XI. 30. de quo variant interpretes.

כּוּל *capere, continere, complecti*: Kimchi מְדַד, *mensus est*. præteritum, וְכָל, *et complexus est*, Ies. XL. 12. Pih. geminatis duabus radicalibus, כִּילְכִיל, *sustentavit: sustinuit: cepit, continuit: moderatus est, disposuit*. præter. כִּילְכִיל, *sustentaverat regem*, 2 Sam. XIX. 32. part. וּמִי מְכִילְכִיל, *et quis sustineat*, Mal. III. 2. infin. לְכִילְכִיל, *sustentare*, 1 Reg. IV. 7. futur. וְיִכְלְכֵל הַדְּרָיו, *moderatur, disponit res suas*, Psalm. CXII. 5. לֹא וְיִכְלְכֵלְךָ, *non complectentur vel continebunt te*, 1 Reg. VIII. 27. Puh. præter. וְכִילְכִילְךָ, *et sustentasti, sustentatione et commeatu instructi sunt*,

1 Reg. XX. 27. quod vide etiam in כִּילְכִיל. Hiph. infinit. גִּלְאִיתִי הַכִּיל, *defessus sum sustinendo*, Jerem. VI. 11. לְהַכִּיל, *ad capiendum*, Ezechiel. XXIII. 32. in alia significatione, vide in אֶכְל, futurum, יִכְלֵ, *continebit*, 1 Reg. VII. 26. יִכְלֶוּ, *capiunt*, Jer. II. 13.

כּוּן *aptavit, disposuit, direxit*: futur. וְיִכְוִנְנֵנוּ, *et disposuit nos*, Job. XXXI. 15. cum Dagesch in primo כ, euphoniæ causâ, et Sægol est, quasi sit affixum tertiæ personæ, ut quidam accipiunt. Niph. נִכְוִן, *aptari, parari; statui, constitui; firmari, confirmari; rectum, firmum, stabile esse*: præter. נִכְוִנוּ, *parata sunt*, Prov. XIX. 29. particip. נִכְוִן, *certum, statum, firmum, etc.* construct. עַד-נִכְוִן הַיּוֹם, *usque ad firmum, vel dispositum diei*, Prov. IV. 18. id est, usque ad meridiem. Tum enim lux est in perfecta dispositione et potentia sua, scribit R. Levi Gerson: imperat. הַכּוּן, *paratus adsis*, Amos IV. 12. futur. יִכּוּן, *stabile erit, stabilietur*, Psalm. LXXXIX. 38. Pih. כּוּן, *aptavit, paravit, præparavit: disposuit, confirmavit, direxit; firmavit, confirmavit, stabilivit: statuit, constituit, et semel intransitivè כּוּן, compara, præpara te*, Job. VIII. 8. Pyh. præteritum, כּוּנוּ, *statuuntur, diriguntur*, Psal. XXXVII. 23. item, כּוּנוּ, *parata erant*, Ezech. XXVIII. 13. Hiph. הַכּוּן significat ut in Pih. Hoph. præter. הַכּוּן, *constitutus est*, Ies. XXX. 33. וְהַכּוּן, *et stabilietur*, Ies. XVI. 5. וְהַכּוּן, *et paratus erit*, Nah. II. 5. part. סוּם מוּכָן, *equus paratus, dispositus*, Prov. XXI. 31. plural. מוּכָנִים, *dispositi*, Ezech. XL. 43. Hithp. futur. יִתְכּוּן, *sta-*

bilitor, Prov. XXIV. 3. et cum syn-
copa, וְתִבּוֹן, et *firmetur*, Numer.
XXI. 27.

כָּן, *rectum, rectè*, 2 Reg. VII. 9.
Num. XXVII. 7. *sic, ila*, Genes. I.
basis, in qua aliquid constitutum est,
1 Reg. VII. 29, 31. et hac significa-
tione cum affixis suscipit Dagesch,
antecedente Pathach, ac si thema e-
jus esset כָּן; ut, כִּבּוֹ, *basin ejus*,
Exod. XXX. 28. עַל-כִּבְיָהּ, *super basin*
tuam, id est, constitutionem, statum
vel officium tuum, Gen. XL. 13. לְכָן
כָּן, *propterea, idcirco, ideo, qua-*
propter: propterea quòd, quandoqui-
dem, Jud. VI. 22. Gen. XXXVIII.
26. et tunc שׁ vel אֲשֶׁר subauditur:
hucusque. hactenus, Nehem. II. 16.
אֲחֵר כָּן, *post sic*, id est,
postea, Deut. XXI. 13. כְּמִלִּי, *si-*
militèr, Ies. LI. 6. וּבְכָן, *et in sic*, id
est, atque tunc, et ita demum, Esth.
IV. 16. Eccles. VIII. 10. plural.
כְּנִי, *recti, probi*, Gen. XLII. 11.
Chald. וְכָן, *et sic*, Dan. II. 24.

כָּן, *firmè, certè*, non incommodè
huc referri possit, tanquam affirman-
tis particula: vide in litera א.

כִּפָּה, f. *surculus, planta*, Psalm.
LXXX. 16.

כִּיּוֹן, masc. *basis*, juxta quosdam,
Amos V. 25. R. Salomon scribit esse
nomen proprium idoli: Aben Esra
notat, ex lingua Arabica et Persica
constare, stellam *Saturni* appellari
כִּיּוֹן. Inde fortè Græci olim lege-
runt, literâ כ infernè evanida, רִיוֹן,
'Ρεφάν, quod tandem inserto μ muta-
tum in 'Ρεμφάν; vide Act. VII. 43.

כִּיּוֹן, m. p. *liba, popana, placen-*
tæ effigiata, effigiem idoli habentes
impressam, quod colebatur, et cui
offerebatur, Jer. VII. 18. et XLIV.
19. R. Salomon scribit fuisse typum

vel effigiem stellæ cujusdam magnæ,
quam colebant, et appellabant eam
propter magnitudinem ejus, reginam
cæli. Kimchi hoc et præcedens no-
men idem significare vult.

כִּיּוֹן, f. *intentio*, apud Rabbinos.

מְכוּן, masc. *locus dispositus, basis*,
sedes, statio, construct. מְכוּן שְׁבֵתָהּ,
sede habitationis tuæ, 1 Reg. VIII.
39. aff. עַל-מְכוּנֹוּ, *super basin suam*,
in loco ipsius, Esr. II. 68. plur. cum
aff. מְכוּנֵיהָ, *bases ejus*, Psalm. CIV.
5. fœmin. הַמְכוּנָה, *basis*, 1 Reg.
VII. 27. plur. הַמְכוּנוֹת, *ibid.*

עַל-מְכֻנָּהּ, f. idem: aff. מְכֻנָּהּ,
in basi sua, Zachar. V. 10. deficiente
Mappik.

תְּכוּנָהּ, f. *dispositio, sedes parata*,
apparatus, Nah. II. 10. affix. עַד-
תְּכוּנָתוֹ, *usque ad sedem ejus*, Job.
XXIII. 3. וְתְכוּנָתוֹ, *et dispositionem*
ejus, Ezech. XLIII. 11.

כּוֹס, f. *calix, poculum*, Gen. XL.
11. aff. בּוֹסִי, *poculum meum*, Psalm.
XXIII. 5. plur. וְכוֹסוֹת, *et pocula*,
Jer. XXXV. 5. est et avis immundæ
nomen, *bubo*, Levit. XI. 17. כְּבוֹס,
sicut bubo vastitatum, Psalm.
CII. 7.

כּוֹר, m. *catinus, catinum, fornax*,
locus vel labrum aut vas ad li-
quandum metalla, 1 Reg. VIII. 51.
מְבוֹר הַבְּרִזָּה, *e catino vel fornace*
ferri, Deut. IV. 20.

כּוֹר, m. *corus*, propriè aridorum
mensura maxima, eadem cum חוֹמֵר
vide illic: bis tamen etiam de liqui-
dis dicitur, 1 Reg. V. 11. Ez. XLV.
14. plural. כְּרוֹם, *cori*, 2 Par. II.
10. Chald. כְּרוֹן, *coros*, Esr. VII. 22.

מְכוּרָהּ, vide in מְכוּרָהּ.
כּוֹשׁ, *Chusch* proprium nomen

viri, Genes. X. 6. qui Arabibus Æthiopiibusque nomen dedit, unde Æthiopia Chusch dicta, 2 Reg. XIX. 9. כְּבוּשֵׁי, Æthiops, 2 Sam. XVIII. 21. הַיְהוּפוֹף פְּנֵי עוֹרֵי, num mutabit Æthiops pellem suam, Jer. XIII. 23. plur. כְּשֵׁיִם, Æthiopes, Amos IX. 7. foemin. כְּשֵׁוֹת, Æthiopissa, ex regione Chusch oriunda, Num. XII. 1. Sic autem appellatur Tzippora uxor Mosis, quæ non Æthiopissa sed Midianitis erat. Midianitæ autem vocati sunt Chuschitæ, quod Æthiopiæ vicini essent, et partem regionis Chusch obtinerent.

כָּזַב *mentiri*: part. loco nominis, כָּל־הָאָדָם כָּזָב, omnis homo mendax est, Psal. CXVI. 11. Niph. præter. וְנִכְבַּתְּ, et mendax efficiaris, Prov. XXX. 6. foem. תַּחֲלֵתוֹ נְכוּבָה, spes ejus mendax fit vel est, Prov. XL. 28. Pih. præter. כָּזַב, mentitus fuerit, Mich. II. 11. futur. אֶכְזֹב, mentiar, Psal. LXXXIX. 36. יִכְזְבוּ מִיַּמֵּי, mentiuntur, fallaces sunt aquæ ejus: Ies. LVIII. 11. vide et Hab. II. 3. Hiph. futur. מִי יִכְזִיבֵנִי, quis mendacem faciet me, Job. XXIV. 25.

כָּזָב, m. mendacium, Psal. IV. 3. plur. דְּבָרוּ עָלַי כְּזָבִים, loquuntur adversus me mendacia, Hos. VII. 13. aff. כְּזָבֵיהֶם, mendacia eorum, Amos II. 4.

אֶכְזֹב, m. fallax, Jerem. XV. 18. et substantivè, mendacium, Mich. I. 14.

כָּזָר *crudelis, ferox, savus*, Deut. XXXII. 33. Job. XLI. 1. vel אֶכְזָרִי, Jer. VI. 23. Ies. XIII. 9.

אֶכְזָרוֹת, f. crudelitas, Proverb. XXVII. 4.

כָּחַד Pih. celavit, abscondit:

construitur absolutè, vel cum dativo, Psalm. XL. 11. sæpiùs cum præpos. מִן, Gen. XLVII. 18. ferè semper negativè usurpatur, Niph. נִכְחַד, abscondi, excindi, succidi. præter. לֹא נִכְחַד מִכֵּנִי, non est absconditus à me, celatus mihi, Hos. V. 3. futur. הַנִּכְחַדֹּת תִּכְחַד, quæ succidenda est, succidatur, Zach. XI. 9. Hiph. הִכְחִיד, celavit, excidit. infinit. וְלֹא־תִכְחִיד, et ut excinderet, 1 Reg. XIII. 34. fut. וְנִכְחַדְתָּ, et excidi, Zach. XI. 8. יִכְחִידֶנָּה, celaverit illud, Job. XX. 12.

כָּחַל *fucavit*: præter. כָּחַלְתָּ, fucasti oculos tuos, Ezech. XXIII. 40. כָּחַל, stibium.

כָּחַשׁ *mentiri, mendacem fieri*: metaphoricè, emaciari, Ps. CIX. 24. Pih. כָּחַשׁ מַעֲשֵׂה זֵית, mentitum est opus olivæ, Hab. III. 17. כָּחַשְׁתִּי, mentitus essem, abnegassem, Job. XXXI. 28. Niph. futur. וְנִכְחַשׁוּ, et mendaces fient, id est, conatibus suis frustrabuntur: aut emaciabuntur, hoc est, viribus privabuntur, Deuter. XXXIII. 29. Hithp. futur. יִתְכַחֲשׁוּ, mendaces facti sunt mihi, 2 Sam. XXII. 45.

כָּחַשׁ, m. mendacium: macies: aff. כָּחַשִׁי, macies mea, Job. XVI. 8. plurale cum affix. וְנִכְחַשְׁיָהֶם, et mendaciis suis, Hos. VII. 3.

כָּחַשִׁים, m. p. mendaces, Ies. XXX. 9.

כִּי *quia, quoniam, quod, quamvis*, nam: interdum igitur, ideo, idcirco, ut Genes. XXII. 17. 1 Sam. II. 25. Jer. IV. 18. הֲכִי, an quia? Genes. XXVII. 36. יַעַד כִּי, donec, usque dum, Gen. XXVI. 13. כִּי אֵם, quod si, Gen. XL. 14. etiamsi, 1 Sam.

XIV. 39. *sed*, Psal. I. 2. *nisi quum*, Gen. XXXII. 20. אַף-כִּי, vide in אַף.

כִּיד m. *exitium, perniciēs*: aff. בִּידוֹ, *perniciem suam*, Job. XXI. 20.

בִּידוֹן, masc. *lancea, hasta*, Job. XLI. 21. *humerales, armatura, scutum*, I Sam. XVII. 6. Jer. L. 42.

כִּיל m. *tenax, avarus*, Ies. XXXII. 5. et cum Tzere ab initio, וְכִילֵי בָלְיוֹ רָעִים, *tenacis instrumenta mala sunt*, ver. 7. Hebræi scribunt כִּילֵי בָלְיוֹ, quod *tenax* semper cogitet לֵי מֵאָה, *mea sunt*, vel לֵי מֵאָה, *omnia mea sint*, neque sint alterius, ut Ab. Esræ placet. Alii a בָּלָא, quod *omnia includat*: alii a בָּלָא, *consumi*, quod perpetuo habendi desiderio seipsum consumit et conficit.

כִּים f. *vergiliæ, Pleiades*, Job. IX. 9. עֹשֶׂה כִּימָה, *faciens Pleiades*, Amos V. 8.

כִּים m. *loculus, marsupium, crumena*: בָּיִם אֶחָד יִהְיֶה לְכָלֵנוּ, *crumena una erit omnibus nobis*, Prov. I. 14. aff. בְּבִיטָה, *in loculo tuo*, Deut. XXV. 13. Aben Esra deducit a בָּסַם, *numerare, supputare*, quod inde semper depromantur numeranda et exsolvenda. Rabbinorum communis sententia est, בְּכִים בְּכֹס בְּכַעַם, *in loculo, in poculo et irâ*, scil. cognosci hominis ingenium.

כִּיף f. *petra*; in Targum respondet Hebræo סֶלַע: plural. וְכִיפִים, *et petrarum*, Job. XXX. 6. וּבְכִיפִים, *et in petras*, Jerem. IV. 29. hinc apostolus Petrus Kephass dictus.

כִּיר m. *labrum, lavacrum, concha, vasis genus*, Exod. XXX. 18. I Sam. II. 14. *focus, focusculus,*

vas ad fovendum ignem, Zach. XII. 6. *suggestus*, 2 Par. VI. 13. plural. בְּיֹרִים, *labra*, 2 Paral. IV. 6. et fœm. אֶת-הַבְּיֹרֹת, *labra*, 1 Reg. VII. 40.

בְּיֹרִים, m. d. *testus*, vas fictile, in quo placentæ, liba et id genus similia, coquebantur, Lev. XI. 35. ejus nunquam usus, nisi cum operculo, unde quasi duplum censebatur, cui servit forma dualis.

כָּךְ sic, apud Rabbinos frequentissimum: inde בְּכָךְ, *sic, ita*, Num. XI. 15. שְׁכָכָה, *quod sic*, Cant. V. 9. שְׁכָכָה לִי, *cui ita est*, Ps. CXLIV. 15.

כָּכָב m. *stella*: הָרָךְ בֹּכֵב, *procedet stella*, Num. XXIV. 17. construct. בֹּכֵב, Amos V. 26. plur. בֹּכְבִים, *stellæ*, Gen. XXXVII. 9. constr. בֹּכְבֵי, Ies. XIII. 10. aff. בֹּכְבֵיהֶם, *stellas eorum*, Ez. XXXII. 7.

כָּכָר f. *massa, frustum, tracta: planities*, cum de terra dicitur, Gen. XIII. 12. *talentum*, cum de metallis, Exod. XXXVIII. 25. ubi notant Hebræi, talentum continuisse sexaginta minas sacras, id est, vulgares centum viginti. Minam viginti quinque siclos. Ergo talentum ter mille siclos. Aben Esra, R. Salomon. construct. כָּכָר עֹפֶרֶת, *massa plumbi*, Zach. V. 7. עֹר-כָּכָר לֶחֶם, *usque ad frustum panis*, Proverb. VI. 26. כָּכָר-לֶחֶם אֶתָּה, *tractum panis unam*, Exod. XXIX. 23. vulgò *tor-tam* vertunt: duale בְּכָרִים, *accipite duo talenta*, 2 Reg. V. 23. constr. בְּכָרִים כֶּסֶף, *talenta duo argenti*, ibid. plural. בְּכָרִים, *talenta*, 1 Par. XXII. 14. constr. בְּכָרֵי כֶּסֶף, *talenta argenti*, 2 Reg. V. 5. Chald.

כַּפְרִין, *talenta*, Esr. VII. 22. *foemin.*
כַּפְרוֹת לַחֵם, *tractas panis*, Jud.
VIII. 5.

כָּלָא *clausit, inclusit, occlusit:*
cohibuit, continuit, coërcuit: confun-
dit interdum formam cum כָּלָה : ut
præter. כָּלָאתִי, *cohibui*, Psal. CXIX.
101. כָּלָוּ, *occluserunt*, 1 Sam. VI. 10.
pro כָּלָאוּ et intransitivè כָּלָאוּ, *clau-*
serunt vel cohibuerunt se, Hag. I. 10.
כָּלַתְנִי, *continuisti me*, 1 Sam. XXV.
33. Niph. futur. יִכְלֶה, *cohibebitur*,
Gen. VIII. 2. וַיִּכְלָאוּ, *et coërcentur*,
Ezech. XXXI. 15. פִּיחַ, imper. כָּלֶה,
cohibe, Psalm. LXXIV. 11. cum ה
loco א. infin. לִכְלֹא, *ad cohibendum*,
Dan. IX. 24.

כָּלָה, m. *coërcitio, cohibitio, carcer*,
coërcitionis locus, 2 Reg. XVII. 4.
aff. כָּלְאוֹ, *carceris sui*, 2 Reg. XXV.
29. plurale, כָּלְאוֹיִם, *carceres*, Ies.
XLII. 22.

כָּלְיָא, m. idem, Jer. XXXVII. 4.
quod legitur כָּלוֹא.

מִכְלָה, f. *caula*: מִמְּכָלָה, *e caula*,
Habac. III. 17. cum ה loco א, vel
potiùs contractum pro מִמְּכָלָהּ, ut
liquet ex plurali, constr. מִמְּכָלָאוֹת
צֹאן, *ex caulis ovium*, Psal. LXXXVIII.
70. aff. מִמְּכָלָאוֹתַיִךְ, *e caulis tuis*,
Psal. L. 9.

כָּלְאוֹיִם, m. *diversa genera, hetero-*
genea, Lev. XIX. 19.

כָּלָב, m. *canis*, Exod. XI.
7. plur. כָּלָבִים, *canes*, Ies. LVI. 10.
construct. עִם כָּלָבֵי צֹאנִי, *cum cani-*
bis gregis mei, Job. XXX. 1.

כָּלֵב, m. *canistrum, fiscus, corbis*,
caveu: כָּלֵב מִיץ, *canistrum æstivo-*

rum fructuum, Amos VIII. 1. כַּכְלוֹב,
sicut cavea (plena avibus), Jer. V. 27.

כָּלָה *consumi, deficere; absolvi*,
perfici, finire: et ex usu Chaldaico,
confidere, sperare, anxie expectare,
quomodo in Targum respondet He-
bræis verbis בָּטַח et יָחַל. præterit.

נִכְסְפָה גַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
desiderat et
anxie expectat, aut *confidit anima*
mea, Psalm. LXXXIV. 3. vel, *defi-*
cit, consumitur desiderio. כָּלְתָה
נַפְשִׁי
anxie expectat sa-
lutem tuam anima mea, Psal. CXIX.
81. sic mox in Pihel, כָּלִינוּ, *con-*
sumimur, Ps. XC. 7. infin. לְכֹלוֹת,
usque ad absolvi, donec absolvatur,
1 Par. XXVIII. 20. פִּיחַ, כָּלָה, *ab-*
solvit, complevit, perfecit, finivit, *con-*
summavit, consumpsit: *solicite expeti-*
vit, anxie expectavit, ut antè. Præ-
ter. כָּלִיתִי, *consumpsi*, Num. XXV.

11. particip. מִכְלָה, *consumpturus*,
Jer. XIV. 12. fut. דָּוִד הַמֶּלֶךְ, *et*
solicite expetivit David rex, 2 Sam.
XIII. 39. per apocopam pro תִּכְלָהּ,
quod *foemininum*, et subintelligitur
נַפְשִׁי, *anima*, ut Chaldæus complet.
Pyh. præteritum, כָּלוּ, *absolutæ sunt*,
finiuntur, Psalm. LXXII. 20. וַיִּכְלוּ,
et perfecti sunt, Gen. II. 1.

כָּלָה, m. *consumptus, deficiens*:
plur. *foem.* כָּלוֹת, *deficientes*, Deuter.
XXVIII. 32.

כָּלָה, f. *consumptio, consummatio*,
Ies. XXVIII. 22. plur. כָּלוֹת ut in
præcedenti voce.

כָּלָה, Chaldaicum, vide infra in
לָא.

כָּלְיוֹן, m. *consummatio*, Ies. X. 22.
constructum, וְכָלְיוֹן עֵינַיִם, *et con-*
sumptionem oculorum, Deut. XXVIII.
65.

תְּכַלָּה, f. *perfectio*, Psalm. CXIX.

96.

תְּכִלְיָת, f. *perfectio, consummatio, finis*, Job. XXVI. 10.

מְכִלּוֹת, f. p. *perfectiones*, מְכִלּוֹת זָהָב, *ex perfectionibus auri*, id est, auro perfectissimo et purissimo, 2 Par. IV. 21.

כְּלִי, m. *instrumentum, vas*, Num. XIX. 15. plur. כְּלִים, *vasa, instrumenta, suppellectilia*, Exod. XXII. 6. construct. כְּלֵי כֶסֶף, *vasa argentea*, Genes. XXIV. 53. aff. כְּלָיו, *instrumenta illius*, Exod. XXXIX. 33. כְּלֵיהֶם, *vasa eorum*, Gen. XLII. 25.

כְּלֵיֹת, f. *renes*, Jerem. XI. 20. construct. כְּלֵיֹת הַטָּה, *renum tritici*, Deut. XXXII. 14. id est, optimi et crassi tritici, cujus genicula extuberant ad formam renum : aff. כְּלֵיֹתַי, *renes meos*, Psal. XXVI. 2.

כָּלַח, m. *senium* : אָבַד כָּלַח, *periiit senium*, Job. XXX. 2. תְּבוּאָה, *ingredieris in senectute in sepulchrum*, Job. V. 26. hic כָּלַח in numeris continet 60. unde Talmudici collegerunt, senectutis initium esse anno sexagesimo. Tunc etiam soliti fuerunt prisci Judæi instituire convivium et diem lætitiæ, (quod etiamnum hodie divites faciunt) propterea quòd pœnæ divinæ loco ducant, si Deus hominem ante 60 annum è vita tollat. Ejus autor quidem R. Joseph, ut legitur in Moed Katon, fol. 28. 1.

כָּלַל, *perfectit, absolvit* : proprie est *summam, totaliter et universaliter aliquid complecti et absolvere* : præter. כָּלְלוּ יַפְיָךְ, *perfecterunt pulchritudinem tuam*, Ezech. XXVII. 11. Pyh. præter. ex geminatis duabus radicalibus וְכָלְכָלוּ, *et summati*

fuerunt, 1 Reg. XX. 27. id est, *in una summa omnes, vel universi comprehensi et inventi fuerunt* ; vide et de eo in כָּבֵל.

כָּלִיל, m. *perfectum, absolutum, totum, integrum, consummatum, consummatio, et adverbialiter absolutè, integrè, penitus, prorsus, in universum, universaliter* : item, *holocaustum, sacrificium totum consumendum igne*, ut Deut. XXXIII. 10. interdum cum עֹלָה, quòd propriè *holocaustum* significat, conjungitur, ut Psalm. LI. 21. ubi Ab. Esra notat, עֹלָה, fuisse *sacrificium juge*, כָּלִיל, *sacrificium sacerdotis*. construct. עֹלָה כָּלִיל-הָעִיר, *ascendit consummatio urbis (ad cœlum)*, Jud. XX. 40. id est, totali incendio urbs consumpta fuit : וְכָלִיל, *et perfectus pulchritudine*, Ezech. XXVIII. 12. fœm. const. כָּלִילַת יָפִי, *perfecta pulchritudine*, Thr. II. 15.

כַּפָּה, f. *sponsa, respectu sponsi* : *nurus, respectu soceri vel socrus*, sic dicta, quòd priorem vitæ statum, sive virginitatis sive viduitatis, tunc cum fit sponsa vel uxor alterius, perficiat, et absolvat, vel, ut Kimchi lib. Rad. scribit à perfecto ornatu. Tunc enim omnia sua ornamenta producit, et ornat se perfectissimè : כַּפָּה, *sicut sponsa*, Ies. XLIX. 17. affix. כַּפְּתוֹ, *nurum suam*, Gen. XI. 31. plural. cum aff. וְכַפְּתוֹתֵיכֶם, *et sponsæ vestræ*, Hos. IV. 13. לְשֵׁתַי כַּלּוֹתֵיהָ, *ambabus nuribus suis*, Ruth. I. 8.

כַּלּוֹתוֹת, f. *sponsalia* ; aff. כַּלּוֹתוֹתֵיכֶם, *sponsaliorum tuorum*, Jer. II. 2.

כָּל, *omnis, omne, totum, universum* : *omnes, omnia*, si plurali adjungatur. Cum negandi particula, לֹא אֵינִי, *est, quicquam, ullum, nihil quicquam* : ut, וְלָרֵשׁ אֵין-כָּל, *pauperi autem nihil quicquam erat,*

2 Samuel. XII. 3. לא תעשה כל מלאכה, non facies omne opus, id est, ullum, Exod. XX. 10. aff. בלה, totus ipse, Jer. VIII. 10. בלו, tota ipsa, Mal. III. 9. בלם, universi ipsi, 1 Reg. XXII. 28. quod et irregulariter בלהם, 2 Sam. XXIII. 6. semel cum בלא, totam, Ezech. XXXVI. 5. simile vide in מדר cum paragoga: בלהם, omnia hæc, Gen. XLII. 36. et cum epenthese בלהנה, omnibus ipsis, 1 Reg. VII. 37. Chald. בל, בל, idem, Dan. II. 10. Esr. V. 7. בלהון, in omnibus illis, Dan. II. 38. בל-קבל, vide קבל.

לְבִשֵׁי מְכֻלָּל, masc. perfectio: מְכֻלָּל, inducti perfectione, id est, perfectissimo ornatu, Ezech. XXIII. 12.

בְּמְכֻלָּוִים, m. idem. plur. cum perfectionibus, rebus perfectissimis, Ezech. XXVII. 24.

מְכַלֵּל, m. idem. construct. מְכַלֵּל, perfectione decoris, Ps. L. 2.

כָּלָם Niph. נָכַלָם, erubuit, rubore affectus fuit, ignominia, pudore suffusus vel perfusus fuit: præteritum, נָכַלְמָתִי, rubore suffundor, Jer. XXXI. 19. גִּשְׁתִּי וְגַם נָכַלְמָתִי, erubescor, etiam ignominioso pudore suffundor, Jer. XXXI. 19. hinc Kimchi colligit, gravius hoc verbum significare quàm בּוֹשׁ: vide etiam, Jer. XXII. 22. Hiph. הִכְלִים, pudfecit, pudore, ignominia affectu, pudore suffudit: præter. הִכְלִימוּ אָבִיו, ignominia affectu eum pater ipsius, 1 Sam. XX. 34. הִכְלִימוּם, ignominia affecimus eos, 1 Sam. XXV. 7. etc. Hoph. præter. יִהְיֶה לְמוֹ, et pudore

suffusi sunt, Jer. XIV. 3. הִכְלִימוּ, ignominia affectu fuimus, 1 Sam. XXV. 15.

בְּלִמָּה, f. ignominia, pudor: constr. בְּלִמָּת הַגּוֹיִם, ignominiam gentium, Ezech. XXXIV. 29. affix. בְּלִמָּתִי, ignominia mea, Psalm. XLIV. 16. plur. בְּלִמָּוֹת, ignominiae, Mich. II. 6. בְּלִמָּוֹת, f. ignominia, Jer. XXIII. 40.

כִּלְפֵי, f. p. mallei, Psal. LXXIV. 6. R. Salomon. vult esse usus Arabici: alii, instrumentum ad perdendum.

בְּמָה, desiderari, desiderio teneri. præteritum, בְּמָה לָּהּ בְּשָׂרִי, desiderio tui tenetur caro mea, Psalm. LXIII. 2. R. Sal. arescere exponit.

בְּמָה, בְּמָה, vide in מָה.
*בְּמֹ, sicut, vide in מֹ.

בְּמֹז, m. cingula pendula vel bullata muliebris, Exod. XXXV. 22.

בְּמֹן, m. p. recondita, thesauri reconditi: constr. בְּמֹן בְּמֹן, in recondita auri, Dan. XI. 43. verbum בְּמֹן, latere, abscondere se, insidiari, Chaldæis usitatum est: ad abscondendum laqueos, Psal. LXIV. 6.

בְּמִן, m. cyminum: על בְּמִן יֹסֵב, super cyminum circumagitur, Ies. XXVIII. 27.

בְּמִם, recondere. partic. Pahul, בְּמִם עִמָּדִי, reconditum est penes me, Deut. XXXII. 34.

כָּמַר Niph. נָכַמַר, incallescere, calefieri, flagrare, æstuarè: metaphoricè dicitur de cordis et viscerum æstuatione ex commiserationis affectu. Et ulterius atrari, denigrari, con-

trahi, convolvi ex æstu vel adustione. præterit. נִכְמְרוּ רַחֲמֵי, æstuabunt viscera ejus, Chald. אֶתְגּוֹלְלוּ, convoluta sunt, Gen. XLIII. 30. sic 1 Reg. III. 26. Hos. XI. 8. עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר, נִכְמְרוּ, pelles nostræ ut furnus atratæ sunt, Thren. V. 10. sic Targum.

כְּמָרִים, m. p. *sacrificuli*, quasi atrati dicti, quod pullis vestibus ex superstitioso ritu incederent: אֶת־שֵׁם הַכְּמָרִים, nomen sacrificulorum atratorum, Soph. I. 4. affix. וְכִמְרֵי, et sacrificuli atrati ejus, Hos. X. 5. in Targum כְּמָרָא et pluraliter כְּמָרִין, *sacerdotes gentiles et idololatrici*. Hodie Judæi *monachos* sic vocant, et כְּמָרִית, est *monialis*.

כְּמָרִירִים, m. p. *æstus*: vel juxta quosdam, *atrores, nigredines*: const. וַיִּבְעֵתְהוּ כְּמָרִירֵי יוֹם, terreant eum æstus diei, vel atrores, tenebræ diei, veluti teterrimarum nubium, aut eclipseôn, Job. III. 5. sic tertia radicalis geminata est, ut in כְּמָרִירֵי, vide et מָרַר.

מְכַמֵּר, m. *rete*, Ies. LI. 20.

מְכַמְרוֹ, masc. idem: plurale cum affix. בְּמְכַמְרוֹ, in retia ejus, Psalm. CXXI. 10.

מְכַמְרֵת, fœm. *rete jaculum*, Ies. XIX. 8.

מְכַמְרֵת, fœm. idem: cum affix. בְּמְכַמְרֵתוֹ, in rete jaculum suum, Hab. I. 15.

כִּנְיָה cognominavit, cognomine vel titulo appellavit, titulis usus fuit, ut vel honoris vel adulationis causâ fieri solet: fut. לֹא אֶכְנֶה, non cognominabo, cognomina attribuem, titulis aut præfatione utar, Job. XXXII. 21. אֶכְנֶה, cognominavi te, Ies. XLV. 4. יִכְנֶה, cognominabit, Ies. XLV. 5.

כִּנְיָה, vide supra in כִּין ibid.

כְּנֻוּה, f. Chald. *collegium, societas*: affix. וְיִשְׂאֵר כְּנֻוֹתֵהוּן, et reliquum collegii ipsorum, Esr. IV. 9. וְכְנֻוֹתֵהּ, et collegium ejus, Esr. V. 6. plural. כְּנֻוֹתוֹ, societatum ejus, Esr. IV. 7.

כְּנֻמָּא Chald. *hujusmodi, hunc in modum, in hanc sententiam*: וְכִנְמָא פִתְנָמָא, et hujusmodi sermone, Esr. V. 11. כְּנֻמָּא אֶמְרָנָא, hujusmodi respondimus, ver. 4. Rab- bini ex כ et אמר compositum volunt, quasi כְּנֻמָּר, primâ radice elisâ et tertiâ mutatâ in נ, quod Talmudicis usitatum, qui dicunt אֶמְרָא pro אמר, dicam, נֵאמָר pro גִּימָא, dicemus.

כְּנָן, m. p. *pediculi*, Exod. VIII. 13. et defectivè לְכָנָם, in pediculos, ver. 12.

כְּנָם, c. *pediculorum multitudo*, q. d. pediculium, Exod. VIII. 13, 14. jungitur verbo fœminino, quia tota species significatur, aut magna multitudo; tunc enim talia utroque genere usurpantur.

כְּנַס collegit, congregavit, comportavit, congressit: præter. בְּכַנְסֵתִי, congressi, Eccles. II. 8. Pih. præter. וְכַנְסֵתִי, et congregabo, Ez. XXII. 21. futurum, וְכַנְסֵת, colliget, Ps. CXLVII. 2. Hith. infinit. כְּבַהֲתֵכֶם, dum vel ut colligat se, Ies. XXVIII. 20.

כְּנִסְתָּ, f. *cætus, congregatio*: בֵּית הַכְּנִסְתָּ, domus congregationis, synagoga, ecclesia, apud Rabbinos.

מְכַנְסִים, m. *femoralia*: construct. בְּדֵי מְכַנְסֵי בֶד, femoralia linea, Exod. XXVIII. 42.

כְּנַע Hiph. הִקְנַע, depressit, prostravit, abjectum, humilem reddidit.

præt. **וַיִּדְבַּקְנֵתִי**, *et depressi*, 1 Par. XVII. 10. imper. **הַכְּבִּי עֲדוֹ**, *deprime illud*, Job. XL. 7. fut. **אֶכְבֵּי**, *depressurus sum*, Psal. LXXXI. 15. Niph. **נִכְבַּע**, *depressit, demisit, humiliavit, abjecit se: depressus, abjectus fuit: infinit.* **כִּדְבַּקְנֵעַ**, *sicut depresserat se*, 2 Par. XXXIII. 23. fut. **יִכְבַּע**, *abjiciatur*, Levit. XXVI. 41.

כְּנַעַן, *Canaan*, nepos Noæ ex Cham, Genes. IX. 18. Ab eo terra, quam ipse cum suis posteris, (qui describuntur Gen. X. 15.) occupavit, regio vel terra Canaan dicta fuit, Gen. XI. 31. cujus termini delineantur Genes. X. 19. Ejus terræ incolæ ob maris viciniam mercaturæ dediti fuerunt, unde **כְּנַעַן**, *negociator, mercator per synecdochen*, Hos. XII. 8. **אֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן**, *in terram Canaan*, id est, negotiatoris sive negotiatorum, Ezech. XVII. 4.

כְּנַעֲנִי, masc. *Cananæus*, Genes. XXXVIII. 2. **לְכְנַעֲנִי**, *negotiatori*, Prov. XXXI. 24. plur. **כְּנַעֲנִים**, *mercatores*, Job. XL. 25. fœm. **כְּנַעֲנִית**, *Cananæa*, Gen. XLVI. 10.

כְּנַעַן, idem: plurale cum affix. **כְּנַעְנֵיהֶם**, *negotiatores ejus*, Ies. XXIII. 8.

כְּנַעָה, f. *merx*: aff. **כְּנַעְתָּךְ**, *mercem tuam*, Jer. X. 17.

כַּנְף c. sed f. sæpiùs, *ala, ora*, Genes. I. 21. construct. **אֶת-כַּנְף**, *oram pallii*, 1 Sam. XXIV. 5. aff. **בְּכַנְפֵּי**, *alâ suâ*, Hag. II. 12. duale, **כַּנְפֵי שָׁמַיִם**, *pendentes utraque alas*, Exod. XXV. 20. constr. **כַּנְפֵי**, Exod. XIX. 4. aff. **כַּנְפֵי**, *alas suas*, Deut. XXXII. 11. **כַּנְפֵיהֶם**, *alarum ipsorum*, Ezech. I. 24. fœmin. constructum, **כַּנְפֹת הָאָרֶץ**, *alas vel oras terræ*, Ezech. VII. 2. Hinc

verbum in Niphal, unde futur. **יִכְבַּע**, *extremæ oræ includetur, aut alatus erit, alis utetur, alis aufugiet*, Ies. XXX. 20.

כִּנּוֹר, m. *cithara*, Gen. IV. 21. affix. **כִּנּוֹרִי**, *cithara mea*, Job. XXX. 31. plurale cum affix. **וְקוֹל כִּנּוֹרֵיךָ**, *et sonitum cithararum tuarum*, Ezech. XXVI. 13. fœmin. **וְכִנּוֹרוֹת**, *et citharas*, 1 Reg. X. 12. affix. **כִּנּוֹרוֹתֵינוּ**, *citharas nostras*, Psalm. CXXXVII. 2.

כַּנְיָשׁ Chald. *congregavit*: infin. **שָׁלַח לְמִכְבַּשׁ**, *misit ad congregandum*, Dan. III. 2. Hithp. part. **מִתְכַנְשִׁין**, *congregabant se*, Dan. III. 3. Heb. **כָּנַס** ut antè.

כִּסֵּא m. *solium, thronus*, Deut. XVII. 10. aff. **כִּסְאוֹ**, *thronum ejus*, Ex. XI. 5. plur. **כִּסְאוֹת**, *throni*, Ps. CXXII. 5.

כִּסֵּה m. idem, 1 Reg. X. 19. Job. XXVI. 9.

כִּסֵּם, m. idem, Exod. XVII. 16.

כִּסְאָה, m. vide in **כִּסֵּס**.

כִּסָּה *tegit, obtexit, operuit, occultavit, celavit*: partic. **כִּסְהָ דַעַת**, *tegens scientiam*, Proverb. XII. 23. particip. **כִּסְיוֹ הַטְּאָה**, *tectus peccato*, Psalm. XXXII. 1. Niph. præter. **נִכְסְתָהּ**, *operitur*, Jerem. LI. 42. infinit. **לֹבֵלְתִי הַכְּסוֹת**, *ut non tegatur*, Ezech. XXIV. 8. Pih. constructum cum accusativo et præpositione **עַל כִּסְהָ הָעֲנָן**, *tegit nubes ipsa*, Numer. IX. 15. **כִּסִּיתָהּ**, *tegeras omne peccatum eorum*, Psalm. LXXXV. 3. Pyh. præter. **כִּסְרוּ**, *operiebantur*, Psalm. LXXX. 11. futurum, **וְכִסְהוּ**, *tegetur*,

nomen ejus obtegitur, Eccles. VI. 4. Hithp. particip. מִתְבַּסֶּה, *operiebat se*, seu *opertus erat*, 1 Reg. XI. 29. plur. מִתְבַּסִּים, *tectos, opertos*, 2 Reg. XIX. 2. fut. per apocopam, וַיִּתְבַּסֵּם, *et texit se*, 2 Reg. XIX. 1. תִּבְסֶה, *teget se*, Proverb. XXVI. 26. pro תִּתְבַּסֶּה.

בְּסוּי, m. *tegmen*, Num. IV. 6.

בְּסוּתָהּ, f. *tegumentum, operimentum*, Gen. XX. 16. aff. בְּסוּתָם, *operimentum eorum*, Ies. L. 3. et cum Aphæresi סוּתָהּ unde *operimentum suum*, Gen. XLIX. 11.

מִכְסָה, masc. *tegmen, operculum*, Exod. XXVI. 14. construct. וּמִכְסָהּ וְרֵת, *et operimentum è pellibus*, ibid. aff. מִכְסָהּ, *operimentum ejus*, Num. IV. 25.

מִכְסָהּ, f. vide mox infra in כֶּסֶם.

מִכְסָהּ, m. idem: וְלִמְכָסָהּ עֲתִיק, *et ad tegumentam vetus*, Ies. XXIII. 18.

בָּסָהּ *succidit, excidit*. particip. plur. קוֹצִים בְּסוּחִים, *spinæ succisæ*, Ies. XXXIII. 12. fœm. בְּסוּחָהּ, *succisa*, Psalm. LXXX. 17. sic Chald. תִּבְסֶה פְּרִמָּךְ, *putabis vitem tuam*, Lev. XXV. 3. pro Heb. זָמַד.

נְבִלְתָם: בְּסוּחָהּ, fœm. *succisum*, נְבִלְתָם, *cadaver eorum succisum*, Ies. V. 25. Ab. Esra vult בָּ esse radicale, formæ שְׂבוּלָה. Sic et Kimchi, qui exponit in Com. כְּרוּתָהּ. vide et סָחָה.

בְּסוּלָהּ *stultescere, stultum, stolidum fieri*: fut. יִבְסְלוּ, *stolidi fiunt*, Jer. X. 8.

בְּסוּלָהּ, m. *stultus, stolidus*, Psalm. XLIX. 11. item, *Orion, stella*, Amos V. 8. plurale, בְּסוּלִים, *stulti, stolidi*,

Prov. I. 32. aff. וּבְסוּלֵיהֶם, *et Orionnes eorum, sidera eorum*, Ies. XIII. 10.

בְּסָלָהּ, m. *stoliditas, stultitia*, Psalm. XLIX. 14. *ilia*, Job. XV. 27. *spes, fiducia, expectatio*: aff. בְּסָלָהּ, *spes sua*, Job. VIII. 14. plural. בְּסָלִים, *ilia*, Lev. III. 4. aff. בְּסָלִי, *ilia mea*, Ps. XXXVIII. 8.

בְּסָלָהּ, f. *stultitia, fatuitas, spes*: aff. בְּסָלְתָהּ, *spes tua*, Job. IV. 6.

בְּסָלוּתָהּ, f. *stoliditas*, Prov. IX. 13.

בְּסָלוּ, m. *Kisleu, mensis noni* nomen, incipiens à novilunio Novembris nostri, Zach. VII. 1.

בְּסָמוֹ *totondit*: infin. et futur. בְּסָמוֹ וּבְסָמוֹ, *tondendo tondento*, Ez. XLIV. 20.

בְּסָמָהּ, f. *spelta, zea, frumenti genus*, Exod. IX. 32. plural. masc. וּבְסָמִים, *et speltas*, Ezech. IV. 9.

בְּסָמָהּ *numeravit: supputavit: in summam redegit*: futur. תִּבְסְמוּ, *numera-bitis*, Exod. XII. 4.

בְּסָמָהּ, m. *feria stativa, tempus statum, quod in numeratum anni diem semper recurrit*, Prov. VII. 20. Psalm. LXXXI. 4. Rabbinii vocant מוֹעֵד קְבוּעַ, *solemnitatem fixam*. Ab. Esra novilunium interpretatur à בְּסָמָהּ, *שְׂמַתְבַּסָּהּ בּוֹ הַלְבָנָה, quod tunc luna sole tegitur*.

מְבָסָהּ, m. *numeratus, portio numerata, summa*, Numer. XXXI. 28. affix. וּמְבָסָהּ, *et portio eorum*, ver. 40.

מְבָסָהּ, fœm. *summa, numeratum*: constr. אֶת-מְבָסָהּ, *summam*, Lev. XXVII. 23. בְּמְבָסָהּ, *secundum numerum*, Exod. XII. 4.

בְּסָפָהּ *appetivit, expetivit*: futu-

rum, **יִכְסֵם**, appetet, Psalm. XVII. 12. **תִּכְסֵם**, *expetes*, Job. XIV. 15. Niph. **נִכְסֵם**, *desiderio affici vel tene-ri*: infin. et præter. **נִכְסַתְּהוּ**, *desiderando desiderio tenebaris*, Gen. XXXI. 30. **נִכְסַתְּהוּ**, *desiderio afficitur*, Psalm. LXXXIV. 3. particip. **נִכְסֵתְךָ**, *affecta desiderio*, Soph. II. 1. **כֶּסֶךְ**, masc. *argentum*, tam signatum quàm non signatum, quasi expetibile et desiderabile dictum, *pecunia, nummi argentei*, Genes. XVII. 12. aff. **כֶּסֶכְךָ**, *argentum tuum*, 1 Reg. XX. 5. plur. **כֶּסְפֵיהֶם**, *pecunias eorum*, Gen. XLII. 25.

כֶּסֶת, f. *p. pulvilli*, Ezech. XIII. 18. aff. **כֶּסֶתְיִכֶם**, *pulvillos vestros*, ver. 20. simile vide in **זֶמֶם**.

כָּעַן Chald. *jam, nunc*, Dan. II. 23. **מִן אֲדָן וְעַד כָּעַן**, *inde à tunc usque ad nunc*, Esr. V. 16. **כָּעַנְתָּ**, vide in **עָתָת**.

כָּעַס *indignatus fuit*: præter. **וְכָעַס**, *et indignatur*, Psalm. CXII. 10. infin. **לְכָעוֹס**, *indignando*, Eccl. VII. 9. futurum, **אֶכָעַס**, *indignabor*, Ezech. XVI. 42. Pih. **כָּעַס**, *irritare*: præter. **וְכָעַסְתָּהּ**, *et ad indignationem provocabat, irritabat eam*, 1 Sam. I. 6. **כָּעַסוּנִי**, *irritarunt me*, Deuter. XXXII. 21. Hiph. præter. **הִכָּעִים** idem, 1 Reg. XV. 30.

כָּעַס, m. *indignatio*, Eccles. VII. 3. et cum **שׁ**, **כָּעַשׂ**, Job. V. 2. **כִּמְכָעַשׂ**, *præ indignatione*, Job. XVII. 7. plur. **הִכָּעְסִים**, *irritamenta*, 2 Reg. XXIII. 26.

כָּפָה *subigere, suppressere*: vel, *extinguere*. Priori modo convenit

cum **כָּפָה** sicut etiam dicitur **שָׁנַה** et **שָׁנַג** item **חָקַק** et **דָּחַקָה**. Altero modo Chaldæum est, et convenit cum **כָּבַה** futur. **יִכְבֶּה**, *suppressit vel extinguit iram*, Prov. XXI. 14.

כָּפַל *duplicavit, conduplicavit*. præter. **וְכָפַלְתְּ**, *et conduplicabis cortina-* nam, Exod. XXVI. 9. Niph. futur. **וְתִכָּפַל הַחֶבֶר**, *et duplicabitur vel ite-* rabitur *gladius*, Ezech. XXI. 19.

כָּפַל, masc. *duplum*, Job. XLI. 5. duale. **כַּפְלוֹת**, *duplicia, dupto ma-* jora, Job. XI. 6.

מַכְפֵּלָה, f. *Machpela*, nomen prop- rium loci, Gen. XXIII. 17. quibus- dam substantivum est, *duplicitas*.

כָּפַן *collegit, aggregavit, congregavit*: juxta Ab. Esra et R. Salo- monem, idem quod **כָּנַן** in Targum et apud Rabbinos. præterit. **כָּפְנָה** **שָׂרְשֻׁיהָ**, *applicuit radices suas*, Ezech. XVII. 7.

כָּפָן, m. *fames*, Job. XXX. 3. ex usu Chaldaico.

כָּפַס, **כָּפִיס**, m. *tignum, trabs*, **וְכָפִיס מַעֲזִי**, *tignum è ligno*, Hab. II. 11. Ab. Esra: locus inquit, durior est in trabibus, qui vocatur nodus.

כָּפָה *curvavit, incurvavit*, Psal. LVII. 7. particip. **כְּפוּפִים**, *incur-* vatos, Psal. CXLVI. 8. infin. **הִלְכִנֵּה**, *an incurvare?* Ies. LVIII. 5. Niph. futurum, **אֶכָּפַה**, *incurvabo me*, Mich. VI. 6.

כָּפָה, f. *curvatura, cavum*, 1 Sam. XXV. 29. *vola*, et synecdochicè, *manus*: *planta*, Ezech. I. 7. *acerra*, *vas concavum*, Num. VII. 14. *acetabulum*, Genes. XXXII. 25. **כַּפּוּ**, *ma-* num suam, Levit. IX. 17. duale **כַּפְּיִם**, *manus*, Psalm. XXIV. 4. Hebræi etiam *nubes* interpretantur,

Job. XXXVI. 32. Thren. III. 41. Exod. XXXIII. 22. ubi videatur Aben Esra. construct. כַּפִּי, Levit. VIII. 27. aff. כַּפֵּיכֶם, *manus vestras*, Ies. I. 15. fœm. plur. כַּבֹּת, *spathæ, ramuli palmarum*, Levit. XXIII. 40. *plantæ*, Jos. III. 13. *volæ*, 2 Reg. IX. 35. *acerræ*, Num. VII. 84. *manubria*, Cant. V. 5.

אֲכָפִי, vide in אָכַף.

כַּפָּה, f. *ramus*, Ies. IX. 13. affix. וְכַפָּתוֹ, *et ramus ejus*: Job. XV. 32.

כָּפַר *picavit, pice obduxit*. præter.

וְכַפְרָתָהּ, *et picato*, Gen. VI. 14. Pih.

כָּפַר, *placavit, expiavit, expiationem fecit*, Exod. XXX. 10. futurum,

אֲכַפְרָהּ, *placabo*, Gen. XXXII. 21.

Pyh. præter. כָּפַר, *expiatio facta fuit*,

Exod. XXIX. 33. וְכָפַר, *et abolebitur*,

Ies. XXVIII. 18. futur. יִכָּפַר,

expietur, Ies. XXII. 14. ex Niph'al

et Hithp'ahel compositum, præterit.

וְנִכָּפַר, *expiabitur*, Deuter. XXI. 8.

Hithp. futur. וְיִתְכַפֵּר,

expiabitur, 1 Sam. III. 14.

כָּפָר, m. *pix*, Gen. VI. 14. *expiatio*,

redemptura, redemptionis prelium,

Exod. XXI. 30. *vicus, villa*, 1 Sam.

VI. 18. *cyprus, arbor odorata*, Cant.

I. 14. aff. כַּפְּרוֹ, *redempturam suam*,

Psal. XLIX. 8.

כָּפָר, m. *pagus, vicus*: construct.

כָּפָר quod quibusdam est proprium

nomen, Jos. XVIII. 24. plural.

בְּכַפְרוֹים, *in pagis, vel, ad cypros*,

Cant. VII. 11. וּבְכַפְרוֹים, *et in pagis*,

1 Par. XXVII. 25.

כָּפָר, m. idem, plur. בְּכַפְרוֹים, *in*

vicis, vel aliquo vicorum, Nehem.

VI. 2.

כַּפִּיר, masc. *leo juvenis*, prædari

discens, Ezech. XIX. 3. ubi a catu-

lo distinguitur. plural. הַכַּפִּירִים, *juvenes leones*, Psalm. CIV. 21. affix. כַּפִּירֵיהָ, *juvenes leones ejus*, Ezech. XXXVIII. 13. vide אָרָה.

כַּפָּר, m. *pruina*, Psalm. CXLVII.

16. *crater: pelvis*, 1 Par. XXVIII.

17. plur. construct. וְלִכְפֹּרֵי, *et pro*

pelvibus, ibid. כַּפֹּרֵי כֶסֶף, *crateres ar-*

gentei, Esr. I. 10.

כַּפְרוֹים, m. p. *expiationes*, Levit.

XXIII. 28.

כַּפְרֵת, f. *propitiatorium, expiatio-*

rium, placatorium: vocatur sic *oper-*

culum, tegumentum arcæ fœderis ex

auro puro factum, quòd illic Domi-

nus propitium se ostenderet, Exod.

XXV. 17.

כַּפֵּשׁ Hiph. הִכְפִּישׁ, *depressit*,

subegit, præterit. הִכְפִּישְׁנִי, *depressit*

me, Thren. III. 16. id est, כָּנַע כְּבֵשׁ,

juxta Hebræos quosdam. R.

Salomon, *operuit me, cumulavit super*

me pulverem. Apud Rabbinos, מְדָה

כַּפּוּשָׁה, *mensura accumulata et pres-*

sa.

כַּפְתָּהּ Chald. *vinxit, ligavit*. præter.

כַּפְתּוֹ, *vinxerunt*, Dan. III. 21. qui-

dam ex passivo Pehil exponunt, *vinc-*

ti fuerunt. Pahel infinit. לְכַפְתָּהּ, *ad*

ligandum, Daniel. III. 20. particip.

מְכַפְתִּין, *ligati*, Daniel. III. 23. in

Targum quandoque respondet Hebr.

אֲטָר.

כַּפְתָּר, m. *malum, pomum, ma-*

lograntatum, sed artificiale tantum cu-

jus generis inter pinnacula templo-

rum ac structurarum magnificarum,

ornatus causâ locari solent: *globus,*

sphærula, Exod. XXV. 33. Amos

IX. 1. plur. כַּפְתָּרִים, aff. כַּפְתָּרֵיהָ,

mala, spherulæ ejus, Exod. XXV. 31.

בַּכְּפָתְרִיָּה, *in malis vel globis ejus*, Soph. II. 14.

*כַּר, vide כַּר.

כְּרוּב *m. cherub, cherubinus*, imago humana, sed alata, operculo propitiatorio arcae foederis imposita, Exod. XXV. 18. repræsentans angelos invisibiles, unde Moses angelos ante paradisum collocatos, *cherubim*, appellavit, ut populos nomine noto et quasi visibili, melius comprehenderet angelos invisibiles, Gen. III. 24. plur. כְּרָבִים, Exod. XXV. 18. vide et Ezech. IX. et X.

כַּרְבֵּל *Pihel, amicare, tegere*: Pyh. particip. מְכַרְבֵּל בְּמַעֲוֵיל, *operatus, paludatus pallio*, 1 Paral. XV. 27.

כַּרְבֵּלָה, *f. Chald. paludamentum, tegumentum*: aff. כַּרְבֵּלְתָהוּן, *paludamentis suis*, Dan. III. 21.

כָּרָה *fodit, effodit, perfodit*: *convivium apparavit: emit, comparavit*: præter כָּרָה, *cisternam fodit*, Psal. VII. 16. *אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי, quod emi mihi*, Gen. L. 5. juxta Targum et Talmudicos in Rosch haschana fol. 26. *cujus meminit. R. Sal. Ab. Esra exponit fodi. futur. לִי וְאֶכְרָה לִי, et comparavi eam mihi*, Hos. III. 2. *וַיִּכְרָה לָהֶם כָּרָה גְדוֹלָה, et apparavit illis apparatus magnum*, 2 Reg. VI. 23. *וַיִּכְרוּ עָלָיו, convivium apparabunt super eum*, Job. XL. 29. Niph. futur. *עַד וַיִּכְרָה, donec fodiatur*, Ps. XCIV. 13. Chaldaicè ex Ithpehal *אֶת־כְּרִית רִחוּי, transfixus, infirmatus est spiritus meus*, Dan. VII. 15. vel etiam, *abbreviatus*, ut sumitur in Targum, Prov. XIV. 29.

כָּרָה, *fœm. convivium*, 2 Reg. VI. 23.

כְּרוֹת, *f. p. fossuræ*, Soph. II. 6.

מְכָרָה, *m. fodina: constr. מְכָרָה מְלַח, fodina salis*, Soph. II. 9.

כָּרוּ *Chald. proclamavit: præter. Aphel וַיִּהְיֶה כְּרוּ עֲלוּהוּ, et proclamaverunt de eo*, Dan. V. 29.

כָּרוּן, *m. præco*, Dan. III. 4.

כָּרוּךְ *m. stola, pallium, quasi involucre dictum*, Esther. VIII. 15. nam כָּרוּךְ in Targum et apud Rabbinos est *involvere, involucre operire, amicare*.

כַּרְכַּב *m. ambitus, circuitus*: Exod. XXVII. 5. aff. כַּרְכַּבּוֹ, *ambitu illius*, Exod. XXXVIII. 4.

כַּרְכֹּם *m. crocus*, Cant. IV. 14. hinc pilei flavi, quos Judæi Venetiis gestant, vocantur ab illis *בּוֹבָעִים כַּרְכֹּמוֹס, galeri crocei*.

*כַּרְכֹּר, vide paulo post in כָּרָר.

כַּרְם *m. vinea*, Genes. IX. 20. affix. *תִּזְמַר כַּרְמֶךָ, putabis vineam tuam*, Lev. XXV. 3. plur. כַּרְמִים, *vinea*, Job. XXIV. 18. *constr. כַּרְמֵי, vineas suas*, Jud. IX. 27.

כַּרְמֵי, *mascul. vinitor: plural. כַּרְמֵי, vinitores*, Joël. I. 11. affix. *וְכַרְמֵיכֶם, et vinitores vestri*, Ies. LXI. 5.

כַּרְמֶל *Carmel, nomen proprium oppidi in tribu Jehuda*, Jos. XV. 55. et montis feracissimi, aut qui adjunctam vallem habuit eximie feracitatis, 1 Reg. XVIII. 9. unde quandoque cum monte Baschan, qui feracitate commendatissimus est, Nah. I. 4. inde appellativè est *arvum, locus frugibus ac arboribus consitus*, Ies. XXXII. 15. ac specialius *spica virens*, Lev. II. 14. *וּכְרַמֶּל, aut spicas*

virentes, Levit. XXIII. 14. et sic 2 Reg. IV. 42. aff. וְכַרְמֵלֵךְ, et *arva ejus*, 2 Reg. XIX. 23. vide et in seq. forma.

כַּרְמִיל, m. *coccineum*, 2 Par. II. 7. et ex formâ præcedenti, בְּכַרְמֵל, tanquam *coccineum*, Cant. VII. 5.

כַּרְמֵלִי, mascul. *Carmelita*, 1 Sam. XXX. 5. cujus foemin. כַּרְמְלִית, 1 Sam. XXVII. 3.

כַּרְסִי, m. Chald. *solium, thronus*, Daniel. V. 20. affix. כַּרְסִיָּה, *solium ejus*, Daniel. VII. 9. plur. כַּרְסָּיו, *solia*, ibid.

כַּרְסֵם Pih. *suffodit*: futur. וְכַרְסְמָהּ, *suffodiat eam*, Ps. LXXX. 14.

כָּרַע *incurvavit se, procubuit in genua*, præt. כָּרַע רַבִּץ כְּאַרְיָה, *incurvavit se, cubuit ut leo*, Gen. XLIX. 9. quadrupedia majora, quando cubare volunt, in crura se primum demittunt: כָּרְעוּ עַל בְּרִיָּהֶם, *incurvarunt se in genua sua*, Jud. VII. 6. futur. וְנִכְרַעָה, et *procumbamus in genua*, Psalm. XCV. 6. ubi Kimchi scribit, significare incurvationem capitis, cum quadam parte corporis. Hiph. הִכְרִיעַ, *incurvare fecit, prostravit, depressit*: præterit. הִכְרִיעַ, Psalm. LXXXVIII. 31. infinit. הִכְרַעְתִּינִי, *deprimendo depressisti me*, Jud. XI. 35.

כַּרְעִים, f. d. *crura*, Levit. XI. 21. affix. כַּרְעֵיו, *crura ejus*, Lev. IV. 11.

כַּרְפָּס m. *carbasus, linum et velum ex lino factum: carbasinum*, Esth. I. 6. sed quia præcedit ibi חֹרֶר quod *candidum* significat, ideò hoc redditur *viride*.

כָּרַר Pih. *geminatâ primâ radi-*

cis, כַּרְרָר, *saltavit, subsiliit*. particip. מְכַרְרָר, *saltans*, 2 Sam. VI. 14.

כַּרְבָּרוֹת, f. p. *veredarii*, Ies. LXVI. 20. Aben Esra scribit, כַּר inter alia etiam significare *cameli* præstantis speciem, unde כַּרְבָּרוֹת.

כָּר, m. varia significat: *pascuum*, Ies. XXX. 23. *agnus*, Ies. XVI. 1. *clitellæ, stramentum*, Genes. XXXI. 34. plur. כָּרִים, *agni*, Ies. XXXIV. 6. *pascua*, Psalm. LXV. 14. *duces, primores exercitus*, Ezech. XXI. 27. et sic IV. 2. ubi quidam *arietem* pro instrumento bellico ad oppugnandum urbes explicant. Et per apocopam, לְכָרִי, *ad primores*, 2 Reg. XI. 4. et sic, וְאֶת־הַכָּרִי, et *primores*, 2 Reg. XI. 19. pro כָּרִים juxta Chaldæum et Hebræos.

כָּרַשׁ m. *ingluviæ*: affix. מָלָה כָּרַשׁוֹ, *replevit ingluviem suam*, Jer. LI. 34.

כָּרַת *cæcidit, abscidit, discidit, excidit, præcidit, succidit, amputavit*. Cum nomine fœderis per *pangere* redditur, q. d. *scindere fœdus*: nam in fœdere pangendo dissectione pecorum utebantur, Gen. XV. 10, 17. et Jer. XXXIV. 18. præt. כָּרַת עֲפוֹנִי, *pepiguit nobiscum fœdus*, Deut. V. 2. Niph. נִכְרַת, *abscissus, discissus; excisus, succisus fuit*, Joël. I. 5. infinit. cum futuro תִּכְרַת, *exciscendo exciscinetur*, Num. XV. 30. Pyh. præter. כָּרַת שְׂרָפָה, *præcisus est umbilicus tuus*, Ezech. XVI. 4. foem. כָּרַתָּה, *excisus est*, Jud. VI. 28. Hiph. præt. יִכְרַת אֶת־הָאֲבוֹתַי, *excidit pythones*, 1 Sam. XXVIII. 9. Hoph. præter. הִכְרַת, *excisum fuit*, Joël. I. 9.

כַּרְיָתוֹת, f. *repudium*, quasi con-

jugii scissio vel rescissio, Ies. L. 1. vel כְּרִיתָת, Deut. XXIV. 1. plural. כְּרִיתָתֶיהָ, *repudiorum ejus*, Jerem. III. 8.

כְּרִיתִי, *Keretæus*, 1 Sam. XXX. 14. plur. אֶת-כְּרִיתֹי, *Keretæos*, Ezech. XXV. 16.

כֶּשֶׁב m. *agnus, ovis annicula*, Levit. III. 7. plur. מִן הַכְּשֻׁבִים, *ex ovibus*, Lev. I. 10. fœmin. כֶּשֶׁבָה, *agna vel ovis fœmina*, Lev. V. 6.

כִּשְׁדִּי, *Chald. Chaldæus: divinus, divinandi peritus*, quod in eo Chaldæi excellerent, Dan. II. 10. plural. כִּשְׁדִּיָּא, quod sic scribitur pro כִּשְׁדָּאִי et integrè כִּשְׁדָּאִין, *Chaldæi*, Dan. III. 8. Heb. כִּשְׁדִּים, *Chaldæi*, Dan. II. 2. sumitur et pro regione, quam Chaldæi incolebant: unde cum הַ locali כִּשְׁדִּימָה, *in Chaldæam*, Ezech. XI. 24.

כֶּשֶׁח obduci, operiri: præter. כֶּשֶׁחַת, *obductus es sc. adipe*, Deut. XXXII. 15. convenit cum כֶּסֶח.

כָּשַׁל *impegit, offendit, corruit, lapsus est*, præter. וְכָשַׁל עֹזֵר, *et corruet adjutor*, Ies. XXXI. 3. Niph. præter. וְנִכְשַׁל, *et impinget*, Dan. XI. 9. part. וְהִנְכַּשַׁל, *et qui collapsus est*, Zach. XII. 8. infin. וַיִּבְהַכּוּ שְׁלֹם, *et quum corruerint*, Dan. XI. 34. Pih. futur. הִתְכַּשְׁלוּ, *impingere facies*, quod Masorethæ legendum docent הַתְּשַׁבְּלוּ, *orbabis*, Ezech. XXXVI. 14. Hiph. הִכְשִׁיל, *impingere fecit, labefactavit*: præter. הִכְשִׁיל, *labefactavit*, Thren. I. 14. הִכְשִׁילְתֶּם, *fecistis ut impingerent*, Mal. II. 8. infinit. וְלִהְיוֹת כְּשִׁיל, *et ad faciendum ut impingas*, 2 Par. XXV.

8. Hoph. part. מִכְשָׁלוֹם, *projecti*, Jer. XVIII. 23.

כְּשִׁיל, m. *securis, bipennis aut vectis*, Psal. LXXIV. 6.

כְּשָׁלוֹן, m. *lapsus*, Prov. XVI. 18.

מִכְשָׁוִל, m. *offendiculum, offensio*, Lev. XIX. 14. plur. מִכְשָׁוִלִים, *offendicula*, Jer. VI. 21.

מִכְשָׁלָה, f. *ruina*, Ies. III. 6. plur. וְהַמְכַשְׁלוֹת, *et ruinas vel offendicula*, Soph. I. 3.

כִּשְׁף Pih. *præstigiis usus est*, 2 Par. XXXIII. 6. particip. מְכַשֵּׁף, *præstigiis utens, præstigiator, maleficus*, Deuter. XVIII. 10. plurale, וְלִמְכַשְׁפִּים, *et præstigiatores*, Exod. VII. 11. fœmin. מְכַשֶּׁפָה, *præstigiatricem*, Exod. XXII. 18.

כְּשָׁפִים, m. p. *præstigiatores, malefici*, Jer. XXVII. 9.

כְּשָׁפִים, m. p. *præstigiæ, maleficia*, Mich. V. 12.

כִּשְׁרָ rectum esse: fut. יִכְשֵׁר, *rectum sit*, Eccl. XI. 6. Hiph. infin. הִכְשִׁיר, *dirigere*, Eccles. X. 10.

כָּשָׁר, m. *rectus, rectum*, Esth. VIII. 5.

כְּשָׁרוֹן, m. *rectitudo, æquitas*, Eccl. II. 21.

כִּישׁוֹר, m. *verticulum, quasi fusi directorium*, Prov. XXXI. 19. Chaldaicè כְּשָׂרָא.

בוֹשְׂרוֹת, f. p. *compedes*, Psalm. LXVIII. 7. juxta Aben Esram: R. Sal. *recto, opportuno tempore*.

כָּתַב *scripsit, conscripsit, descripsit, inscripsit, perscripsit, præscripsit, rescripsit*. præter. כָּתַב לָכֶם, *scripsit vobis*, 2 Reg. XVII. 37. etc. Chald. præter. כְּתַב, *scripsit*, Dan. VI. 25. כְּתַבּוּ, *scripserunt*, Esr. IV.

8. particip. כְּתָבוּ, *scribentes*, Dan. V. 5. fœm. כְּתָבָה, *scribens erat*, ibid. particip. Peh. כְּתִיב, *scriptum erat*, Esr. V. 7. futur. נִכְתֵּב, *scriberemus*, Esr. V. 10. Niph. præter. נִכְתַּב, *scriptum est*, Esth. III. 12. partic. נִכְתָּב, *rescripta erat*, Esth. VIII. 8. futur. יִכְתָּב, *scribatur*, Esth. III. 9. Pih. præter. כְּתָבוּ, *præscripserunt*, Ies. X. 1. particip. מִכְתָּבִים, *scribentibus*, *scribis*, ibid.

כְּתָב, m. *scriptum, scriptura, præscriptum, rescriptum*: aff. בְּכְתָבָם, *secundum scripturam eorum*, Esth. VIII. 9. Chald. דִּי לֹא כְתָב, *cujus non est scriptura*, id est, *cujus mensura non est præscripta*, sed indefinita, Esr. VII. 22. constr. בְּכְתָב, *secundum præscriptum*, Esr. VI. 18. fœmin. כְּתָבָה, *scriptura*, Dan. V. 7. vel כְּתָבָא, Dan. V. 8.

כְּתָבָת, f. *inscriptio*, Levit. XIX. 28.

מִכְתָּב, masc. *scriptura, scriptum*, Exod. XXXII. 16.

כְּתֵל m. *paries*: affix. בְּתֵלֵנוּ, *parietem nostrum*, Cant. II. 9. Chald. דִּי כְתֵל, *parietis*, Dan. V. 5. plural. בְּכֵתְלֵיָא, *in parietibus*, Esr. V. 8.

כְּתָם m. *aurum-insigne*: כְּתָם, *aurum insigne, aurum purgatissimum*, Cant. V. 11. בְּכֵתָם אֹפִיר, *auro Ophir*, Job. XXVIII. 16. בְּכֵתָם טָהוֹר, *auro puro*, ver. 19. וְהָב, vide

נִכְתָּם, Niph. *inaurari*: participium, נִכְתָּם עֲוֹנָךְ, *insigni auro obducatur se, vel, obducta est iniquitas tua coram me*, Jerem. II. 22. R. Salomon et Chaldæus, *maculosa est*. Nam

כְּתָם, Chaldaicè apud Rabbinos, *macula*, ut R. Salom. notat.

מִכְתָּם, m. *aureum*, κειμήλιον, Ps. XVI. 1. quidam instrumenti musici, alii carminis nomen fuisse existimant.

כְּתָנִת, f. *tunica*: כְּתָנִת כְּתָן, *tunicam versicoloream*, Genes. XXXVII. 3.

כְּתָנִת, f. idem, Gen. XXXVII. 31. aff. כְּתָנִיתִי, *tunicam ipsius*, Gen. XXXVII. 23. plur. כְּתָנִוֹת, *tunicæ*, Exod. XXVIII. 40. aff. בְּכֵתָנִוֹתָם, *cum tunicis suis*, Lev. X. 5.

כְּתָנִוֹת, f. p. idem, Gen. III. 21.

כְּתָף, f. *humerus, scapula*: כְּתָף כִּיתָף, *latus, litus*, Num. XXXIV. 11. aff. כְּתָפִי, *humerus meus*, Job. XXXI. 22. plur. כְּתָפוֹת, *humeralia*, Exod. XXVIII. 7. constructum, וְכֵתָפוֹת, *et latera ostii*, Ezech. XLI. 2. masculinè cum aff. כְּתָפָיו, *humeros suos*, Exod. XXVIII. 12. כְּתָפֵיהָ, *scapulae ejus*, 1 Reg. VII. 34.

כִּיתָר Pih. *cinxit*: et ex Chaldaico usu, *expectavit*. præter. בְּתָרוּ, *cinxerunt*, Jud. XX. 43. בְּתָרוּנִי, *cingunt me*, Psalm. XXII. 13. imper. בְּתָרֵלִי זְעִיר, *expecta me paululum*, Job. XXXVI. 2. Hiph. הִכְתָּר, *cinxit*: *coronavit*. particip. מִכְתָּרִיר, *circumsidet*, Hab. I. 4. futur. יִכְתָּרוּ, *cingent*, Psalm. CXLII. 8. וְעַרְמָיִם, *et astutos coronant scientiâ*, Prov. XIV. 18. impersonaliter, *coronantur astuti*.

כְּתָר, *corona*, quasi *cinctura dicta*, Esth. XI. 1.

כְּתָרֶת, f. *coronamentum*, 1 Reg. VII. 16. plur. כְּתָרוֹת, *coronamenta*, ibid.

כַּתֵּשׁ *contudit* : fut. **אֶם-תִּכְתֹּשׁ**, *si contunderes (stultum)*, Proverb. XXVII. 22.

מִכְתֵּשׁ, m. *mortarium*, ibid. item *cavum, cavitas*, Jud. XV. 19. Soph. I. 11. à forma mortarii. Priori loco intelligunt quidam cavitatem, sive alveolum dentis: alii petram, quæ formam habuerit mortarii, in loco cui Lechi nomen. Altero loco Aben Esra intelligit vicum urbis, qui a mortario appellatus, ut ferè omnes insigniores plateæ nomen a certa aliqua re habere solent.

כַּתֵּת *tudit, contudit, contrivit* : præter. **וְכַתֵּתִי**, *et contundam*, Psal. LXXXIX. 24. particip. **וְכַתֵּת**, *et contusum*, Levit. XXII. 24. infinitiv. **כַּתֵּת**, *contundendo*, Ies. XXX. 14.

futur. **וְאָבוֹת**, *et contrivi*, Deut. IX. 21. ubi Dagesch et vocalis brevis sunt loco vocalis longæ : simile vide in **קָבַב**. Pih. præterit. **כַּתֵּת**, *contudit*, 2 Paral. XXXIV. 7. **וְכַתֵּתוּ**, *ut tundant*, Ies. II. 4. Hiph. formâ irregulari est futur. **וְיִכְתֹּוּ**, *et contriverunt*, Deut. I. 44. **וְיִכְתֹּוּם**, *et contuderunt eos*, Numer. XIV. 45. Hoph. futur. **יִכְתֵּת**, *conleretur*, Ies. XXIV. 12. **וְיִכְתֹּוּ**, *contundentur*, Jer. XLVI. 5. in his vocalis longa in brevem et Dagesch commutata est, ut sæpè. Alii a יכת alii a נכת deducunt.

כַּפָּתִית, m. *tusum*, Exod. XXVII. 20.

מִכְכָּתָהּ, f. *contusio* : **בְּמִכְכָּתָתּוֹ**, *in contusione ejus*, Ies. XXX. 14.

ל

לֹא *non*, triginta quinque sunt cum **ו**, **לֹא**; juxta Masoram quindecim locis scribitur **לֹא**, pro quo legendum **לוֹ**, *ei, ipsi* : loca sunt, Ex. XXI. 8. Lev. XI. 21. et XXV. 30. 1 Sam. II. 3. 2 Sam. XVI. 18. Psal. C. 3. et CXXXIX. 16. 2 Reg. VIII. 10. Ies. IX. 3. et LXIII. 9. Esr. IV. 2. Job. XIII. 15. et XLI. 3. Prov. XIX. 7. et XXVI. 2. Alibi tamen plura observata sunt, ut, Ies. XLIX. 5. et 1 Paral. XI. 20. item bis scriptum **לוֹ**, quod legendum **לֹא**, *non*, 1 Sam. II. 16. et XX. 2. **הֲלֹא**, *nonne, an non?* Jos. X. 13. vel cum **ו**, **הֲלֹא**, 1 Reg. I. 11. et cum **ה**, **הֲלֹא**, *nonne*, Deut. III. 11. **בְּלֹא**, *in non, in id quod non*, Jer. II. 11. *pro non, id est, sine, absque*, Ies. LV. 1. *per non, per eos qui non*, Jer. V. 7. **כְּלֹא**, *ac si non*, Obad. ver. 16.

לֹא, *iis qui non*, Ies. LXIII. 1. *absque*, 2 Paral. XV. 3. Chald. **לֹא**, *non*, Jer. X. 11. **הֲלֹא**, *nonne*, Dan. III. 24. et cum **ה**, **כְּלֹא**, *ut nihili*, Dan. IV. 32.

תְּלֵאֵבָה לֹאֵב, *faem. siccitas* : plur. **בְּאֶרֶץ תְּלֵאֵבוֹת**, *in terra siccitatum, id est, sicca*, Hos. XIII. 5.

לֹאֵה *molestè, ægrè ferre* : *laborare, labore defetisci, defatigari, defessum esse. futurum, תְּלֵאֵה, ægrè feres*, Job. IV. 2. cum apocopa, **וְתֵלֵאֵה**, *defetiseris*, Job. IV. 5. **וְתֵלֵאֵה**, *et defessi sunt*, Gen. XIX. 11. Niph. præterit. **נִלְאָה**, *fatigatus fuit*, Ies. XVI. 12. **נִלְאָתִי**, *defessus sum*, Ies. I. 14. Hiph. **הִלְאָה**, *fatigavit* : præter.

הִלָּאָנִי, *fatigat me*, Job. XVI. 7. הִלָּאָתָא, *fatigat*, Ezech. XXIV. 12. ubi תֵּאֵשׁתֵּי־לֹאֵךְ est loco הִלָּאָתָא futur. הִלָּאָנִי, *fatigatis*, Ies. VII. 13.

תֵּלֵאָה, f. labor, *defatigatio, molestia*, Exod. XVIII. 8. מִתֵּלֵאָה, *quantum fatigationis*, Mal. I. 13. pro מִהִלָּאָתָא, sicut alibi dicitur מִהִלָּאָתָא, Exod. IV. 2.

לֵאָטֵי obvolvit, involvit, involvitur *textil*, praet. לֵאָטֵי אֶת־פָּנָיו, *obvolvit faciem suam*, 2 Sam. XIX. 4. convenit cum לוֹטֵי.

בִּלְאָטֵי, vide infra in לוֹטֵי.

לֵאָךְ, מִלְּאָךְ, *legatus, nuntius: angelus*: construct. מִלְּאָךְ יְהוָה, *angelus Domini*, Genes. XVI. 7. affix. מִלְּאָכֹו, *angelum suum*, Gen. XXIV. 40. plural. מִלְּאָכִים, *nuntios*, Genes. XXXII. 4. construct. מִלְּאָכֵי, *angeli (Dei)*, Gen. XXXII. 2. aff. מִלְּאָכֵיו, *nuntiorum suorum*, 2 Par. XXXVI. 15. מִלְּאָכֵיהֶם, *nuntiorum tuorum*, Nah. II. 14. cum Tzere loco Kametz. Chald. מִלְּאָכֵיהֶם, *angelum suum*, Dan. III. 28.

מִלְּאָכֹוֹת, fœm. *legatio*: construct. בְּמִלְּאָכֹוֹת יְהוָה, *in legatione Domini*, Hagg. I. 13.

מִלְּאָכָה, f. *opus, functio, artificium, ars*, res et substantia quævis, circa quam opera et industria collocatur, ut 1 Sam. XV. 9. et Genes. XXXIII. 14. constr. מִלְּאָכַת עוֹר, *opere pelliceo*, Levit. XIII. 48. semel cum defectu אֵל מִלְּאָכַת הַשָּׁמַיִם, *operi caelorum*, Jer. VII. 18. quod repetitur, XLIV. 17. R. Salomon, *reginæ caelorum*, quasi à מִלְּכָה affix. לְמִלְּאָכַתוֹ, *operi suo*, 2 Par. VIII. 9.

plur. מִלְּאָכֹוֹת, construct. מִלְּאָכֹוֹת הַתְּבִנִית, *opera structuræ*, 1 Paral. XXVIII. 19. aff. מִלְּאָכֹוֹתֶיהָ, *opera tua*, Psal. LXXXIII. 28.

*אֵמֶם לֵאָם, vide in אֵמֶם.

לְבֵיאָ לְבֵיאָ, m. *leo immanis*, et annosus quidem, sed decrepito, qui לְבֵיאָ dicitur, junior, cùm dentes molares ei attribuuntur, Joël. I. 6. et catulus Job. IV. 11. vide אֲרָה plur. לְבֵיאָם, *immanes leones*, Psal. LVII. 5. fœm. לְבֵיאָ, *leæna*, Ezech. XIX. 2. plur. cum aff. לְלְבֵיאָתָיו, *leænis suis*, Nah. II. 13. Quidam à sequenti nomine deducunt, quasi leonem cordatum et animosum dicant.

לְבָבֵי m. *cor, animus*: construct.

לְבָבֵי אִנוֹשׁ, *cor hominis*, Psal. CIV. 15. בְּלְבָבֵי יַמַּיִם, *in cor marium*, id est, intimam partem, quia cor est in intima parte pectoris. Jon. II. 4. Sic, ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς, *in corde terræ*, Matth. XII. 30. aff. בְּלְבָבֶךָ, *in animo tuo*, Deut. IX. 4. לְבָבְכֶם, *cor vestrum*, Numer. XV. 39. plur. cum aff. לְבָבֵיהֶן, *ad corda sua*, Nah. II. 8. ex formâ fœmininâ, לְבָבוֹת, *corda*, 1 Par. XXVIII. 9. Chald. construct. וּלְבָבֵי, *et cor*, Dan. VII. 4. לְבָבֶךָ, *animum tuum*, Dan. V. 22. לְבָבֶיהָ, *animus ejus*, Dan. V. 20.

בְּלֵב וּלְבָבֵי, m. idem: בְּלֵב וּלְבָבֵי, *cum corde et corde*, id est, duplici corde, ejus unum in ore, alterum in pectore, Ps. XII. 3. sic alibi est בְּלֵב וּלְבָבֵי, *absque corde et corde*, id est, integro animo, 1 Par. XII. 33. בְּלֵב־יָם, *in corde maris*, Ex. XV. 8. בְּלֵב הָאֵלֶּה, *in cor quercus*, id est, per mediam quercum, 2 Sam. XVIII. 14. affix. בְּלֵבֶךָ, *in animum tuum*, Prov. II. 10.

Chald. בְּלָבִי, *in animo meo*, Dan. VII. 28.

לָבָה, f. idem: aff. לִבְתָּךְ, *animus tuus*, Ez. XVI. 30. plurale, לְבָבוֹת, *corda*, Psalm. VII. 10. aff. לְבַתָּם, *corda eorum*, Ies. XLIV. 18. בְּלִבָּוֹתָם, *in animis suis*, Ps. CXXV. 4. בְּלִבְתָּךְ, vide infra in להב.

לְבָבוֹת, f. p. *mattyæ, lagana, placentæ suaves et gratæ*, quasi cordialia aut cordis refectionaria dicas, 2 Sam. XIII. 6.

נִלְבֵּב, Niph. *cordatus fieri*: futur. יִלְבֵּב, *cordatus fiat*, Job. XI. 12.

Pih. præteritum, לִבְבַתְּנִי, *rapuisti animum meum*, juxta Ab. Efram, Cant. IV. 9. R. Salomon, *traxisti animum meum ad te*, q. d. incordiasti me. Talmudici prisca, *copulasti cor meum cum tuo*: unde et לְבִיבִין, *copulæ*, quibus duo animalia copulantur, ut conjunctim eant, Cod. Schabbath cap. 5. fol. 53. Syrè לִבְבוֹ, *animum addite*, 1 Thessal. V. 14. אֶתְּלַבְּבוּ, *bono animo estote*, Matth. XIV. 27. futurum ex alia significatione וּתְלַבְּבוּ, *et placentet, placentas aut mattyas paret*, 2 Sam. XIII. 6. et sic ver. 8.

לָבַט Niph. נִלְבַּט, *conturbari, conturbare se*, fut. יִלְבַּט, *conturbabitur*, Prov. X. 8, 10. Aben Esra, *corruet*, pœnas dabit: quidam, *vapulabit*.

לָבַן Hiph. הִלְבִּין, *aluit, albus evasit: dealbavit*: præter. הִלְבִּינוּ, *albi evaserunt*, Joël. I. 7. fut. אֶלְבִּין, *albescam*, Psalm. LI. 9. et transitivè. infin. וּלְבִין, *et ad dealbandum*, Dan. XI. 35. Hithp. futur. וַיִּתְּלַבְּנוּ, *et dealbabuntur*, Dan. XII. 10.

לָבָן, m. *albus*, et interdum sub-

stantivè *album, albor*, Gen. XXX. 35. constructum irregulare in Sægol וּלְבָן־שָׁנִים, *et albus dentibus*, Gen. XLIX. 12. plurale, סוּסִים לְבָנִים, *equi albi*, Zach. VI. 3. fœm. לְבָנָה, *alba*, Levit. XIII. 24. plur. פְּצִלוֹת, *decorticata alba*, Gen. XXX. 37. et substantivè,

לְבָנָה, f. *luna*, Ies. XXIV. 23. ab albedine sic dicta: pallor enim et rubedo accidentales ejus colores sunt.

לְבָנָה, m. *populus alba, arbor*, Gen. XXX. 37. Hos. IV. 13.

לְבָנָה, f. *thus*, à candore, Cant. IV. 14.

לְבָנוֹן, m. *Libanus mons*, à thuris copia ut quidam volunt. Præcipuè à cedris præstantissimis laudata fuit ex quibus propterea Salomon templum ædificavit, quod inde vocatur Libanus, Zach. XI. 1. per metonymiam, quòd ex lignis montis Libani esset exstructum.

לְבָנָה, f. *later*, ab albore dictus, quòd dum excoquitur igne, albescit, Gen. XI. 3. item *pavimentum, pavimentatio lateritia*: construct. לְבִנַת, *pavimentatio Sapphiri*, Exod. XXIV. 10. id est, *pavimentatum Sapphiro pro lateribus*. Est sicut חֻשְׁבֵּת, ab integro חֻשְׁבָּה, *tenebræ*: plurale, לְבִנִים, *lateres*, Genes. XI. 3. affix. מִלְבָּנֵיכֶם, *de lateribus vestris*, Exod. V. 19.

לָבֵן, *lateres formare*, quasi laterificare dicas: futur. נִלְבְּנָה, *laterificemus, formemus lateres*, Genes. XI. 3. et infinit. לְלַבֵּן, *ad formandum lateres*, Exod. V. 7.

מִלְבָּן, m. *fornax lateraria*, Nah. III. 14. וַיַּעֲבִיר אוֹתָם בְּמִלְכָן, *et traduxit eos per fornacem laterariam*, id est, combussit eos in loco ubi lateres utuntur, 2 Sam. XII. 31. et

scriptum est cum כ, sed juxta Masorethas legendum per ב, במלבו. Aut, ut Kimchi præter præcedentem explicationem notat, traduxit eos per Molecum, id est, locum Moleci dei Ammonitarum, in quo liberos traucebant per ignem, et comburebant eos. Sic idem sunt מלבו, מלבו, מלבו.

לְבַשׁ *vestiuit se, induit*: præter.

וּלְבַשׁ בְּגָדִים, *et induet vestes alias*, Levit. VI. 4. et in Tzere, לְבַשׁ, Ps. XCIII. 1. Chald. fut. תְּלַבֵּשׁ, *indues vel indueris*, Dan. V. 16. לְבַשׁ, *induetur*, Dan. V. 7. Puh. partic. מְלַבְּשִׁים, *induti*, 1 Reg. XXII. 10. Hiph. הִלְבִּישׁ, *induere fecit, induit, vestiuit alium*: præter. וְהִלְבִּישָׁתָּה, *et indues eos*, Ex. XXVIII. 41. Chald. וְהִלְבִּישׁוּ לְדָנִיֵּאל, *et induerunt Daniele*, Dan. V. 29.

לְבוּשׁ, m. *indumentum, vestimentum, vestis*; Esth. VI. 8. aff. לְבוּשׁוֹ, *indumentum suum*, Genes. XLIX. 11. plur. const. לְבוּשֵׁי תְּכַלֵּת, *indutis hyacinthino*, Ezech. XXIII. 6. aff. בְּלְבוּשֵׁיהֶם, *vestimentis suis*, Thren. IV. 14. Chald. לְבוּשָׁה, *vestimentum ejus*, Dan. VII. 9. לְבוּשֵׁיהֶון, *vestimentis suis*, Dan. III. 21. Rabbinii etiam fœminino utuntur, לְבוּשָׁה, unde Talmudici: לְבוּשָׁה dicitur quasi לֹא בִּוְשָׁה, *non pudor*: vestiendo enim et tegendo facit, ut hominem nuditatis suæ non pudeat. Schabbath fol. 77. 2.

מְלַבְּבוֹ, m. idem, Job. XXVII. 16. affix. וּמְלַבְּבוֹשָׁה שֵׁשׁ, *et vestimentum tuum, fuit xylinum, sive byssinum*, Ezech. XVI. 13. plurale, מְלַבְּבוֹשֵׁי, *vestes meas*, Ies. LXIII. 3. וּמְלַבְּבוֹשֵׁיהֶם, *et vestitum eorum*, 1 Reg. X. 5.

תְּלַבֵּשׁתָּה, f. *vestitus*, Ies. LIX. 17.

*אֶלְלוֹנוֹם לְגַם, vide in litera א.

לְהַב

m. *flamma*: metaphoricè *gladius, mucro, acies, lamina flammans*: וְלְהַב חֶרֶב, *et flammam gladii*, Nah. III. 3. אַחַר הַלְהַב, *post mucronem*, Jud. III. 22. plur. לְהַבִּים, *flammæ*, Ies. XIII. 8. constructum, בְּלַהֲבֵי אֵשׁ, *in flammis igneis*, Ies. LXVI. 15.

לְהַבָּה, f. idem, Ies. IV.

5. Ezech. XX. 47. posterior hæc in regimine usurpatur: ut, לְהַבֵּת חֲנִיתוֹ, *lamina hastæ ejus*, 1 Sam. XVII. 7. Hinc contractum בְּלַבֵּת אֵשׁ, *in flamma ignis*, Ex. III. 2. pro בְּלַהֲבֵת vel לְהַבֵּת: plural. לְהַבֹּת, Psalm. CV. 32. construct. לְהַבֹּת אֵשׁ, *in flammis ignis*, Psal. XXIX. 7.

שֵׁלְהַבֵּת, f. idem, Ezechiel. XXI.

3. prothesin literæ שׁ habet ex usu Chaldæis frequenti, quibus שֵׁלְהַבֵּת, *flamma*. Hinc compositum שֵׁלְהַבֵּתֵיהָ, *flamma Dei*, Cant. VIII. 6. id est, maxima et vehementissima. Masorethænotant, juxta Ben Ascher, vocem esse unicam: Aben Esra mavult esse duas, et וְהָ nomen divinum, subjunctum esse, ut אֵל et אֱלֹהִים etiam aliis vocibus simili sensu subjungi solent.

לְהַג

m. *lectio, studium*: לְהַג, *lectio multa, fatigatio carnis est*, Eccles. XII. 12.

לְהַה

insanire, furere: futurum per apocopam, וְתַלְהָה, *et furebat*, Gen. XLVII. 13. ubi Pathach loco Sægol, propter ultimam gutturalem, quæ ob id cum Mappik est: vide simile in בְּהָה. Hith. participium ex gemi-

natis duabus literis, בְּמַתְלֵהָּ, sicut insaniens, Prov. XXVI. 18.

לָהֵט ardere, flammare: participium, אֵשׁ לָהֵט, ignem flammantem, Psalm. CIV. 4. plur. לְהַטִּים, flammantes, incendiarii, qui aliorum animos mendaciis et calumniis inflammant et irritant, Psalm. LVII. 5. Pih. לָהֵט, inflammavit, accendit, incendit: præterit. וְלָהֵט אֹתָם, et inflammabit eos, Mal. IV. 1. לְהַטָּה, inflammavit, Joël. I. 19. futurum, לְהַטָּה תְּלַהֵט, accendit flamma, Psal. LXXXIII. 15.

לָהֵט, m. flamma, lamina flammans, Gen. III. 24. plur. בְּלֵהֵטִיהֶם, vide in לוט.

לֵהֵם Hithp. הֵתְלֵהֵם, blandiri: vel juxta quosdam, contundi, conteri, per metathesin cum הֵלֵם conveniens. partic. בְּמַתְלֵהֵם, sicut blandientium, Proverb. XVIII. 8. et XXVI. 22. vel, quasi contusorum, eorum scil. qui ostendunt se percussos et fractos, ut alios ad commiserationem commoveant.

לְהֵן Chald. quamobrem, itaque, Dan. II. 6, 9. nisi, præterquam, Dan. VI. 6.

לְהַק לְהַקָּה, f. congregatio, cætus: constr. אֶת־לְהַקֵּת הַנְּבִיאִים, cætum prophetarum, 1 Sam. XIX. 20. per metathesin pro קֶהֱלָה.

לוּ utinam, Genes. XVII. 18. quæso, Gen. XXIII. 13. fortassis, Genes. L. 15. si, Jud. VIII. 19. et cum ל, לוֹנָא, utinam, Ies. I. 64. לוֹנָא, etiamsi, 2 Sam. XVIII. 12. et compositum, לוֹנָא, nisi, Gen. XLIII. 10. vel לוֹנֵי, Gen. XXXI. 42. quasi ex לוּ et לוֹנָא.

לוֹן m. sextarius, Levit. XIV. 12. mensura liquidorum minima, vigesima quarta pars sæ sive sati, sex ova continens, scribit Kimchi in lib. Rad.

לוֹה mutuatus est, mutuo accipit: item adhæsit: præter. לְלוֹנֵנוּ, mutuamur, Neh. V. 4. particip. לוֹה, mutuo accipit, Psalm. XXXVII. 21. futurum, וְלוֹנֵנוּ, adhæret, adjacet ei, Eccles. VIII. 14. Niph. גִּלוֹה, adhæsit, adjunxit se, adjunctus fuit: וְגִלוֹהוּ, et adjungent se ipsis multi, Dan. XI. 34. Hiph. הִלוֹה, mutuavit, mutuo dedit: præter. וְהִלוֹיֵת גּוֹיִם, et mutuabis gentibus multis, Deuter. XXVIII. 12. partic. מִלוֹה, mutuo dans, Psalm. CXII. 5. futur. תִּלוֹנֵנוּ, mutuabis ei; יִלוֹה, mutuabit tibi, Deut. XXVIII. 44.

לוֹיָהּ, f. adjunctio, adjectio: constr. לְלוֹיֵת הֵן, additamentum gratiæ, Prov. I. 9.

לוֹיָתָן, balæna, leviathan vulgò, Job. III. 8. et XL. 25. ubi prolixior ejus descriptio: item Psal. LXXIV. 14. Ies. XXVII. 1.

לוֹיָת, f. adjectiones, 1 Reg. VII. 29. Kimchi scribit, esse loco mediæ radicalis ך.

לוֹי, Levi, filius tertius patriarchæ Jacobi ex Lea uxore, quasi adhæsiōnis vel conjunctionis filius dictus, quia sperabat Lea, maritum Jacobum conjunctiorem futurum et arctiori amoris vinculo adhæsurum ipsi, Gen. XXIX. 34. interdum gentile est, Levitæ, Ex. IV. 14. Levitæ autem dicebantur, quòd Aharoni et filiis ipsius in ministerio sacro adjuncti essent ad ministrandum illis: plurale, לוֹיִים, Levitæ, Deut. XVII. 9. Chald. לוֹיָיָא, et Levitæ, Esr. VI. 16.

לוז *decessit, recessit*: futurum, **לִזְזוּ**, *decedant*, Prov. III. 21. Niph. particip. **נִלְזָז**, *perversus*, qui à recto recessit, Prov. III. 32. constructum, **וּנְלִזְזוּ דְרִבְרֵי**, *et perversus viis suis*, Prov. XIV. 2. plur. **וּנְלִזְזוּם**, *perversi verò*, Prov. II. 15. Hiph. futur. **וּנְלִזְזוּ**, *recedere faciant*, Prov. IV. 21. euphoniæ causâ pro **יִלְזְזוּ**.

לוז, m. *corylus*, Gen. XXX. 37.

לוזות, f. *pravitas*, Prov. IV. 24. habet formam quasi à **לוזה**.

לוּחַ m. *tabula*: **כְּתַבְּם עַל-לוּחַי** **לְבַבְךָ**, *scribe eas in tabula cordis tui*, Proverb. III. 3. plur. **לוּחֹת**, *tabulæ*, Deuter. IX. 9. duale, **בְּלִלְחוֹתַיִם**, *omnia tabulata*, utriusque scil. lateris, atque adeo quasi gemina tabulata, Ezech. XXVII. 5.

לוּחַ, vide infra in **חחח**.

לוט *abscondit, operuit, involvit, obvolvit*: quomodo convenit ei **לְאַט** particip. **הַלוֹט הַלוֹט**, *operimenti istius obducti*, Ies. XXV. 7. cum Cholem pro **הַלוֹט**: fem. **לוֹטָה**, *involutus*, 1 Sam. XXI. 10. Hiph. futur. **וַיִּלְוֹט**, *et obvolvit*, 1 Reg. XIX. 13.

לוט, m. *absconsio*: assumpto **ב** adverbiascit, **בְּלוֹט**, *absconditè, clam*, Ruth. III. 7. et cum epenthesei **בְּלוֹטָט**, *clam, sensim*, Jud. IV. 21. plurale, **לוֹטִים**, *incantationes*, quòd occultæ sint et occultè fiant: affix. **בְּלוֹטֵיהֶם**, *incantationibus suis*, Exod. VII. 11. **בְּלוֹטֵיהֶם**, *incantationibus suis*, Exod. VII. 11. pro **בְּלוֹטֵיהֶם**. Apud priscos Hebræorum sapientes legitur: **בְּלוֹטֵיהֶם**, *id opus est dæmonum*: **בְּלוֹטֵיהֶם**, *est opus præstigatorum*, Cod. Sanhed. cap. 7. fol. 67.

לוט, m. *masliche, stacte, ledanum*, Gen. XXXVII. 25. variant interpretes.

לוּלֵי m. *cochlea*: plural. **לוּלֵיִם**, *cochleæ, gradus cochleares*, 1 Reg. VI. 8. et fæmininum cum epenthesei, **לוּלֵאִת**, *loramenta, laqueoli*, Exod. XXVI. 5. constructè **תְּבִלַּת לִיְלֵאִת**, *laqueoli hyacinthi*, ver. 4.

לוּלֵאִת, *nisi*, vide suprâ in **לף**.

לוּן *pernoctare, divertere*. præter. **לוּן**, *et ipse pernoctavit*, Genes. XXXII. 21. **לָנוּ**, *pernoctarunt, diverterunt pernoctandi causâ*, Ies. X. 29. **וּלְנוּ**, *et pernoctemus*, Jud. XIX. 13. per syncopam. fæmininum in Sægol loco Kametz, **וּלְנוּהָ**, *et pernoctabit, commorabitur*, Zach. V. 4. cui simile vide in **זגז**: infin. **לְלוּן**, *pernoctare*, Jud. XIX. 10. Hiph. **הִלְלוּן**, idem: item *murmuravit*. præter. **הִלְלוּנִי**, *murmurastis*, Num. XIV. 29. partic. **מְלוּנִים**, *murmuratis*, Exod. XVI. 8. pro **מְלוּנִים**. infin. **לְלוּן**, *ad pernoctandum*, Gen. XXIV. 23. futur. **וַיִּלְוֹן**, *et murmuravit*, Exod. XVII. 3. **תִּלְוֹן**, *pernoctabit*, pro **תִּלְוֹן**, Job. XVII. 2. et transitivum **וַיִּלְוֹנוּ**, *et murmurare fecerunt, ad murmurandum incitarunt*, Num. XIV. 36. ubi vocalis longa in brevem et Dagesch resoluta est euphoniæ causâ: simile vide in **סות**. Niph. futur. **וַיִּלְוֹנוּ**, *et murmurarunt*, Exod. XV. 24. Hithp. futur. **וַיִּתְלוּנוּ**, *pernoctabit*, Ps. XCI. 1.

לוּן, m. *pernox, pernoctans*: plural. **לוּנִים**, *pernoctes estis*, Neh. XIII. 21. et est sicut **כְּנִים** à **כּוּן**.

מְלוּן, m. *diversorium, hospitium*, Ies. X. 29. constructum, **מְלוּן אֲרָחִים**, *diversorium viatorum*, Jer. IX. 2.

מְלוּנָה, f. *tegillum, tuguriolum*, Ies. I. 8. כְּמִלּוּנָה, *ut tegillum*, Ies. XXIV. 20.

תְּלוּנָה, f. *murmuratio*: plurale cum Dagesch, תְּלוּנָת, *murmurationes*, Exod. XVI. 12. aff. תְּלוּנָתָם, *murmurationes ipsorum*, Num. XVII. 10.

לוּעַ, *absorberi, deglutiri*: præter. וְלוּעוּ, *deglutiuntur*, Job. VI. 3. וְלוּעוּ, *et absorbebunt*, Obad. ver. 16. Pih. futur. anomalum, ex geminato et transposito ע. וְלוּעוּ, *sorbent*, Job. XXXIX. 30. pro וְלוּעוּ. Hiph. futurum, וְלוּעוּ, *quum deglutit*, Proverb. XX. 25. et est sicut תְּלוּנָה in futuro Hiphil præcedentis radicis, aut Pathach est ex crasi, pro וְלוּעוּ.

לוּעַ, m. *gula, fauces*: בְּלוּעָה, *in fauces tuas*, Prov. XXIII. 2.

לוּיָ, *illudere, deridere, ludificare*: præter. וְלוּיָתָ, *si deriseris*, Prov. IX. 12. Hiph. præter. וְלוּיָתָ, *derident me*, Ps. CXIX. 51. futur. וְלוּיָתָ, *deridet*, Prov. III. 34. וְלוּיָתָ, *stultorum quisque deridet reatum*, Prov. XIV. 9. id est, ornatis verbis oratorum more tegit et excusat delictum suum, aptè fucat et palliat, ut vulgò dicitur, quomodo verbum hoc propriè significare vult Kimchi in libro Radicum, et inde demum *deridendi* et *ludificandi* fluere significatum. Alii aliter exponunt. particip. וְלוּיָתָ, vide inter nomina. Hithp. fut. וְלוּיָתָ, *derideatis, ludificemini*, Ies. XXVIII. 22.

לוּיָ, m. *derisor*, Prov. IX. 7. plur. וְלוּיָתָ, *in sede derisorum*, Ps. I. 1. וְלוּיָתָ, *derisoribus*, Prov. XIX. 29.

לוּיָ, masc. idem: plurale, וְלוּיָתָ, *cum derisoribus*, Hos. VII. 5.

לוּיָ, m. *derisio*, Prov. I. 22. et XXIX. 8. Ies. XXVIII. 14.

מְלוּיָ, m. *derisor*: item, *interpres, orator*, Gen. XLII. 23. plur. constr. בְּמְלוּיָי שְׂרֵי בָבֶל, *cum oratoribus principum Babel*, 2 Par. XXXII. 31. affix. וּמְלוּיָי, *et oratores tui*, Ies. XLIII. 27. מְלוּיָי, *derisores mei*, Job. XVI. 20.

מְלוּיָהּ, f. *interpretatio*, Prov. I. 6.

לוּשׁ, *depsere*: particip. fœmin. וְהַנְּשִׁים לְשׁוֹת, *et mulieres depsunt*, Jer. VII. 18. infin. מְלוּשׁ, *à depresso*, ex quo subacta est vel subegit scil. pistor massam, Hos. VII. 4. imper. לְרַשׁוּ, *depse*, Gen. XVIII. 6. fut. וְתָלַשׁ, *et depsit*, 1 Sam. XXVIII. 24.

לוֹת, Chald. *ad, apud*; aff. מִן-לוֹתָהּ, *de apud te*, id est, a te, Esr. IV. 12.

לוֹ, c. *ille, illa, iste, ista*, sed semper cum præfixo הַ, וְלוֹ, *in rupe ista*, Jud. VI. 20. et cum הַ in fine, quasi ex וְהַ et לוֹ compositum, וְלוֹתָהּ, *ille*, Gen. XXIV. 65. et sic fit ex וְהַ, וְלוֹ, *hæc ipsa*, Ezech. XXXVI. 35.

לוֹתָהּ, unde formam habet לוֹתָהּ, quod vide in לוֹתָהּ.

לוֹתָהּ, fœm. *gena, maxilla*, Jud. XV. 15. aff. לוֹתָהּ, *maxillam ejus*, Job. XL. 21. duale, וְלוֹתָהּ, *et ambas maxillas*, Deuter. XVIII. 3. constr. לוֹתָהּ, *in maxillis populorum*, Ies. XXX. 28. aff. לוֹתָהּ,

genæ ejus, Cant. V. 13. לְחֵיךְ, *genæ tuæ*, Cant. I. 10. עַל־לְחֵיהֶם, *super maxillas eorum*, Hos. XI. 4. quod ab alia forma est.

לַח, m. *virens, recens*, Gen. XXX. 37. plurale, יִתְרִים לְחִים, *restibus virentibus*, Jud. XVI. 7. עֲנָבִים לְחִים, *uvæ recentes*, Num. VI. 3.

לַח, m. *viror, viriditas, humiditas*: affix. לְחָה, *viriditas ejus*, Deuter. XXXIV. 7.

לְחַךְ, *lingere, delingere*: infinit. בְּלַחֶךְ, *sicut delingit*, Num. XXII. 4. Pih. præteritum, לִחְכָה, *linxit*, 1 Reg. XVIII. 38. futur. יִלְחֶכּוּ, *lingent*, Mich. VII. 17.

לָחַם, *vesci: pugnare, impugnare, oppugnare*, præt. לָחַמוּ לָחֵם, *vescuntur pane*, Prov. IV. 17. part. לָחֵם, *oppugnans, oppugnator*, Psalm. LVI. 2. plural. לָחֵמִים, *pugnantes sunt, pugnant*, Psal. LVI. 3. imper. לָחֵם, *impugna oppugnantes me, vel oppugnatores meos*, Psal. XXXV. 1. partic. passivum, לָחֵמִי, *exesi*, Deuter. XXXII. 24. Niph. נִלְחַם, *pugnavit, oppugnavit*: cum ל sive dativo constructum, est *pugnare pro aliquo*, cum ב, *cum aliquo*, cum עַל, *contra aliquem*, et sic cum אֵל, Jer. I. 19. quod pro עַל ponitur. partic. נִלְחָם לָחֵם, *pugnat pro eis*, Exod. XIV. 25. infinit. in Cholem, נִלְחָם, *pugnando pugnavit*, Jud. XI. 25.

לֶחֶם, m. *panis, esca, cibus*, Gen. III. 19. לֶחֶם פָּנִים, *panis facierum*, Exod. XXV. 30. *convivium, epulum*,

Eccles. X. 19. affix. לְחָמִי, *cibum meum*, Num. XXVIII. 2.

לָחֵם, Chald. *convivium, epulum*: רַב לָחֵם רַב, *fecit convivium magnum*, Dan. V. 1. cum Sægol, quod sic amplius non occurrit.

לָחֵם, masc. *oppugnator, debellator*, Jud. V. 8. et habet præter morem Sægol loco Tzere, scribit Kimchi in Comment. Regulare enim esset לָחֵם, *oppugnans*.

לְחֹם, masc. *cibus: caro*: affix. בְּלַחֹמוֹ, *in cibo ejus*, Job. XX. 23. וּלְחֹמָם, *et caro eorum*, Soph. I. 17. sic dicta, quòd sit cibus vermium, Aben Esra et R. Salomen hic tradunt, *carmen*, Arabicè vocari אֵל לָחֵם. Quidam etiam hoc modo exponunt, Num. XXVIII. 2. et Job. VI. 7.

מִלְחָמָה, *f. bellum*, Gen. XIV. 2. 1 Samuel. XIII. 22. affix. מִלְחָמָתוֹ, *belli ejus*, 1 Sam. VIII. 12. plur. מִלְחָמוֹת, *bella*, Ies. XLII. 13. const. מִלְחָמַת, Numer. XXI. 14. מִלְחָמָיו, *bella ejus*, 2 Par. XXVII. 7.

לַחֵן, *f. Chald. concubina, pellex*, aff. וּלְחַנְתָּהּ, *et concubinæ ejus*, Daniel. V. 2. וּלְחַנְתֶּךָ, *et pellex tua, concubinæ tuæ*, ver. 23.

לָחַץ, *pressit, compressit, depressit, oppressit*: præt. וְרוּא לָחַץ, *si ipse oppresserat*, Jud. IV. 3. part. הַלְּחִיצִים, *quæ opprimunt vos*, 1 Samuel. X. 18. futurum, תִּלְחֹץ, *oppresso*, Exod. XXIII. 9. Niph. futur. וַיִּתְלַחֵץ, *et compressit se*, Num. XXII. 25.

לָחֵץ, m. *oppressio*, 1 Reg. XXII. 27. aff. לְחַצְנוֹ, *oppressionem nostram*, Deut. XXVI. 7.

לחש *missitavit: incantavit*, quod mussitando fieri solet: partic. plural. לקול מלחשים, *voci mussitantium vel incantantium*, Psal. LVIII. 6. Hithp. partic. מתלחשים, *mussitantes inter se, submissè loquentes*, 2 Sam. XII. 19. futur. יתלחשו, *mussitant*, Psal. XLI. 8.

לחש, m. *mussitatio, submissa oratio*, Ies. XXVI. 16. et generaliter locutio, elocutio, pronuntiatio, Ies. III. 3. incantatio, Jer. VIII. 17. Eccles. X. 11.

לחשים, m. p. *amuleta*, Ies. III. 20. Ab. Esra scribit esse characteres auro vel argento scriptas, formâ vel modo incantationis: quidam, *inaures*.

לטא *f. stellio, reptile immundum*, Lev. XI. 30. R. Salomon *lucertam* interpretatur.

לטש *acuit, polivit: metaphoricè erudit*: particip. לוטש, *acuentem, acutè erudiantem*, Gen. IV. 22. infinit. ללטוש, *ad poliendum*, 1 Sam. XIII. 20. futur. ילטוש, *acuit, vibrat*, Job. XVI. 9. ילטוש, *acuet*, Psalm. VII. 13. Pyh. partic. מלפוש, *similis novaculae acutæ*, Psal. LII. 4.

ליל m. *nox: בליל, sicut noctem*, Ies. XVI. 3. construct. ליל שמרים, *nox observationum*, Exod. XII. 42. quod tamen etiam absolutum esse videtur citra constructionem, בליל, *in nocte, noctu*, Ies. XV. 1. cum ה paragogico, לילה, *nox*, Genes. XIV. 15. et manet masculinum, ut בלילה, *nocte ipsa*, Genes. XIX. 33. plural. לילות, *noctes*, 1 Sam. XXX. 12. Chald. ליליא, *noctis*, Dan. II. 19. בלילות, *in eadem nocte*, Dan. V. 30.

לילית, f. *strix, avis noctu volans*, scribit Ab. Esra, Ies. XXXIV. 14. *lamia*, juxta quosdam.

ליש m. *leo vetus: לביא וליש, immanis et leo vetus leo*, Ies. XXX. 6. vide אָרָה.

לכד *cepit, occupavit, deprehendit: futurum cum aff. וילכדנו, capient ipsum*, Prov. V. 22. pro נָך: vide simile in קָבַב Niph. נִלְכַּד, *captus, deprehensus fuit*; partic. הַנְּלַכַּד, *qui deprehensus fuerit*, Jos. VII. 15. fut. וְלַכַּד, *capietur*, Iesaias XXIV. 18. Hith. futur. יתלכדו, *comprehendunt se*, Job. XLI. 9. metaphoricè, יתלכדו, *concrescunt, congelantur*, Job. XXXVIII. 30.

לכד, m. *captura*, Prov. III. 26.

מלכדת, f. *decipula: aff. וּמְלַכְדָתוּ, et decipula ejus*, Job. XVIII. 10.

למד *didicit: præter. לָמַדְתִּי, ולא למדתי, neque didici sapientiam*, Prov. XXX. 3. Pih. לָמַד, *discere fecit, docuit*, Eccles. XII. 9. לָמַדְתִּי, *docuisti me*, Psal. LXXI. 17. Pyh. præteritum לָמַד, *edoctus, assuetus*, Jerem. XXXI. 18. in Kametz propter pausam, quamvis etiam participium præsens esse possit. partic. præteritum constr. מְלַמְדֵי־יִשְׂרָאֵל, *docti musices*, 1 Par. XXV. 7. fœm. הַמְלַמְדָה, *edocta*, Ies. XXIX. 13.

למוד vel לָמַד, m. *eruditus, doctus, assuetus*, Jerem. II. 24. plural. למוּדִים, *linguam eruditorum*, Ies. L. 4. constructum, לַמּוּדֵי יְהוָה, *edocti à Domino*, Ies. LIV. 13. aff. בְּלַמְדֵי, *inter peritos meos, id est, qui à me edocti sunt, hoc est, discipulos meos*, Ies. VIII. 16.

למוד, m. *peritus* : plural. constr. ומלמודי מלחמה, *periti belli*, 1 Par. V. 18.

*למוד, *Kilmad*, Medorum provincia, vel *Kilmadæus populus*, Ezech. XXVII. 23. quibusdam est appellativum constructum, quasi *edoctus*, et *assuetus* scil. mercari tecum, ut Kimchi monet in Commentariis, à לִמּוּד.

מלמוד, m. *stimulus*, sic dictus, quod boves doceat arare : constr. במלמוד, *cum stimulo bovis*, Jud. III. 31.

תלמיד, m. *discipulus*, discens ab alio, 1 Par. XXV. 8.

*למען, vide in עָנָה.

לעב Hiph. הִלְעִיב, *subsannavit*. part. מִלְעִיבִים, *subsannantes*, 2 Par. XXXVI. 16.

לענן *subsannavit, irrisit*. Constructur cum dativo, et ב interdu, præter. לַעֲנָה לְהָ, *subsannat te*, 2 Reg. XIX. 21. particip. לֹעֵג לִי, *subsannat me*, Jer. XX. 7. futur. אֶלְעַג, *subsannabo*, Prov. I. 26. Niph. participium constr. בִּלְעָג לְשׁוֹן, *ridiculus linguâ*, Ies. XXXIII. 19. id est, barbarus, qui ignotis et non intelligentibus, ridiculè loquitur. Hiph. part. וּמִלְעִיגִים בָּם, *et subsannabant eos*, 2 Par. XXX. 10. futurum, וּלְעַג עַל-, *et subsannavit Judæos*, Nehem. IV. 1. תִּלְעִיג, *subsannabis*, Job. XXI. 3.

לענן, m. *subsannatio*, Ps. LXXIX. 4.

לענן, m. *subsannator, ridiculus, irrisor, sannio* : plural. construct. לְעִנֵי, *sanniones facetiæ*, id est, fa-

ceti, Psal. XXXV. 16. בְּלַעֲנֵי שִׁפְהָ, *cum ridiculis labio*, Ies. XXVIII. 11.

לען, m. *barbarus, peregrini vel exotici sermonis* : לען לען, *e populo barbaro vel peregrini sermonis*, Psal. CXIV. 1. hinc Judæi Itali appellantur לעוּיִם : et quando Galili, Itali vel Hispani Judæi aliquam vocem Hebræam in vernacula lingua exponere volunt, tum præmittunt, בְּלַעֲן, id est, *vernaculè*, sermone in hac terra usitato. At Germaniæ Judæi ponunt abbreviatè בִּלְאָ, id est, *linguâ Germanicâ*, quorum terram ab Askenas denominant, cujus mentio fit, Genes. X. 3.

לעט Hiph. הִלְעִיט, *gustare vel gustandum dedit* : imperat. הִלְעִיטֵנִי, *gustare sine me*, Genes. XXV. 30.

לענה, f. *absinthium*, Jer. IX. 14. לְלַעֲנָה, *in absinthium*, Amos V. 7.

לפיד, m. *lampas, fax, tæda*, Jud. XV. 4. plur. לְפִידִים, *tædæ*, Job. XLI. 10. const. בְּלַפִּידֵי, *similes tædis ignis*, Dan. X. 6.

לפת *inclinavit, juxta quosdam : vel juxta Targum, apprehendit, complexus est* : futurum, וַיִּלְפַּת, *et complexus est*, Jud. XVI. 29. Niph. fut. וַיִּלְפַּת, *inclinavit se, huc illuc vertit se*, ut Aben Ezra vult, Ruth. III. 8. וַיִּלְפַּתוּ, *inclinant vel avertunt se*, Job. VI. 18.

לקח *cepit, accepit, abstulit, sustulit, sumpsit, assumpsit, desumpsit* : præteritum, אֶת־בְּכֹרְתִי לָקַח, *primogenituræ jus meum abstulit*, Genes. XXVII. 36. Niph. præter. בְּלָקַח, *captus erit, tolletur*, Ez. XXXIII. 6.

in Kametz propter pausam : נִלְקָהּ, *capta est*, 1 Sam. IV. 17. infinit. אֶל־הַלְקָהּ, *propter capi, eò quòd capta esset*, 1 Sam. IV. 21. ubi אֶל est pro עַל בְּיוֹם הַלְקָהּ: *quo die tolleretur ipse*, 1 Sam. XXI. 6. futur. אֶלְקָהּ, *tollar*, 2 Reg. II. 9. וַתִּלְקַח, *ut assumeretur*, Esth. II. 8. Pyh. præt. לִקַּח, *desumptus fuit*, Gen. III. 23. לִקְחָהּ וְאֵת, *sumpta est hæc*, Gen. II. 23. cum Kametzchatuph sub Koph præter normam, loco Scheva. partic. לִקַּח מֵאִתָּךְ, *quum tollor abs te*, 2 Reg. II. 10. Hoph. futur. מִיָּמִים יִקַּח־נָא מְעַט מֵיָּמִים, *sumatur nunc parum aquæ*, Gen. XVIII. 4. הִיבִיחָהּ, *an auferetur*, Ies. XLIX. 24. Hithp. part. וַיֹּאשׁ מִתְּלַקְחָתָהּ, *et ignis interceptus, immixtus*, Ezech. I. 4.

לִקְחָהּ, m. *perceptio, disciplina, doctrina*, quæ accipitur et percipitur : לִקְחָהּ טוֹב, *disciplinam bonam (trado vobis)*, Prov. IV. 2. aff. לִקְחֵי, *doctrina mea*, Deut. XXXII. 2.

מִלְקָחַהּ, m. *faux : captura* : Num. XXXI. 26. plur. cum affixo מִדְּבַק מִלְקָחֵי, *adhæret faucibus meis, vel, palato meo*, ut Kimchi et R. Salomon volunt, Psal. XXII. 16.

מִלְקָחֵי, m. d. *forcipes*, quasi acceptoria dicas, 1 Reg. VII. 49. et מִלְקָחֵי, cum Pathach, et affixo מִלְקָחֵיהּ, *et forcipes ejus*, Exod. XXV. 38.

מִקְחָהּ, m. *acceptio, sumptio* : וּמִקְחָהּ, *aut sumptio muneris*, 2 Par. XIX. 7.

מִקְחָהּ, f. p. *merces*, res quæ emuntur et accipiuntur, Neh. X. 31.

לִקְטָהּ, *legit, collegit* : præt. וַיִּקְטֹּף, *collegerunt panem*, Exod. XVI. 22. infin. לִלְקֹט, *ad colligendum*, ver.

27. Pih. præter. אֶת־אֲשֶׁר־לִקְטָהּ, *quod legerat*, Ruth. II. 18. partic. בְּמִלְקָט, *ut qui legit*, Ies. XVII. 5. Pyh. futurum, תִּלְקָטוּ, *colligemini*, Ies. XXVII. 12. Hithp. futurum, וַיִּתְלַקְטוּ, *et collegerunt se*, Jud. XI. 3.

לִקְטָהּ, m. *collectio, spicilegium*, Lev. XIX. 9.

וַיִּלְקֹט, m. *pera*, sic dicta, quòd in eam res necessaria colligantur, 1 Sam. XVII. 40.

לִקְבָהּ, *lambit, linxit* : præt. וַיִּלְקֹבוּ, *linxerunt canes*, 1 Reg. XXI. 19. futur. וַיִּלְקְבוּ, *lincturi sunt*, ibidem : וַיִּלְבֹּט, *lambet*, Jud. VII. 5. Pih. partic. הַמְלַקְקִים, *qui lamberrant*, Jud. VII. 6.

וַיִּלְקֵךְ, *bruchus, locustæ species : vel melolontha, scarabæi species*, Joël. I. 4. sic dicta quòd quasi lambendo viriditatem absumat, ut Ab. Esra notat.

לִקְבֹשׁ, Pih. *collegit*, sed propriè seros fructus, unde et *vindemiavit : וַיִּקְבְּרוּ רִשְׁעֵי וַיִּלְקְשׁוּ, et vineam improbi vindemiabunt*, Job. XXIV. 6. q. d. serotinabunt, serò colligent. Vindemiæ autem Hebræis seræ dicuntur, quòd fiunt desinente anno, nempe ante Septembrem, à quo annum civilem incipiunt.

וַיִּלְקֹשׁ, m. *fænum-cordum*, gramen serotinum post primam sectionem recrescens, Amos VII. 1.

מִלְקוֹשׁ, m. *pluvia serotina*, nempe mensis Maii, messem antecedens eamque promovens, quasi collectionis pluvia, quòd facit ut colligatur messis : וַיִּזְרְהוּ וּמִלְקוֹשׁ, *pluviam tempestivam et pluviam serotinam*, Deut. XI. 14. hinc inter plures rationes horum nominum legitur apud Tal-mudicos : וַיִּזְרְהוּ est *pluvia mensis*

Octobris, descendens lentè, non turbulenter, sensim erudiens terram, ad acceptum semen producendum, sicut homo imbuat discipulum suum, doctrinam ipsi instillando: מִלְקוֹשׁ est pluvia mensis Maii sic dicta, quòd sit מִלְקוֹשׁ, exscindens segetes, eas scil. maturando ut demetantur: aut מְמַלֵּא הַתְּבוּאָה בְּמִשְׁיָהּ, implens fruges existentes adhuc in stipulis sive calamis suis: vult dicere, quòd spicas impleat ac perficiat granaque turgida reddat: Codice Taanith, c. 1. fol. 6.

לִשְׂדָּה m. humor: constructum, מִטְעָם לִשְׂדָּה הַשְּׂמֶן, sicut sapor humoris olei, Num. XI. 8. aff. לִשְׂדָּהּ, præstantissimus-humor meus, Psalm. XXXII. 4. humor, sc. calidus, per quem homo vivit, Aben Esra.

לִשְׂכָּה f. cubiculum, cella, Neh. XIII. 5. construct. לְשֵׁבֶת, cubiculum principum, Jer. XXXV. 4. plural. לְשֵׁבוֹת, cellæ, Ezech. XL. 17. const. לְשֵׁבוֹת שָׂרִים, cubicula cantorum, ver. 44.

לִישָׁם m. cyanus, lapis pretiosus cærulæi coloris, Exod. XXVIII. 19. Kimchi ex R. Jona topazium esse scribit: Chald. מְנַפְיָרִי quem quidam lyncurium, interpretantur.

לִשׁוֹן לשון, c. sed fœm. sæpius, lingua, metonymicè sermo, et metaphoricè ad varia transfertur, ut, lingua maris, pro sinu, Jos. XV. 2. lingua auri, pro lingula aurea, Jos. VII. 21. lingua ignis, pro flamma ex-

trema in speciem linguæ se protendente, Ies. V. 24. construct. לִשׁוֹן יָם, linguam sive sinum maris, Ies. XI. 15. יִבַּק לִשׁוֹן יוֹגֵק, adhæret lingua lactentis, Thren. IV. 4. ubi masc. est. Sic cum aff. וְלִשְׁוֹנִי אִם-יְדַבֵּר, et lingua mea si eloquatur, Job. XXVII. 4. plur. מְרִיב לִשׁוֹנוֹת, a contentione linguarum, Psalm. XXXI. 21. aff. לְלִשְׁנוֹתַם, secundum linguas suas, Genes. X. 20. Chaldaicè, לִשָּׁן, lingua, pro populo cujuscunque linguæ aut sermonis, Daniel. III. 29. plur. לִשְׁנַיָּא, linguæ, ver. 4.

לוֹשֵׁן, Pih. detrahere, calumniari: particip. מְלוֹשֵׁנִי, linguâ lædens vel detrahens aut calumnians, Psalm. CI. 5. cum י paragogico. Hiph. futur. תִּלְוֶשֶׁן, linguâ-offendas, insimules, calumniæris aut deferas, Prov. XXX. 10.

מִלְתָּחָה לְתַח f. vestiarius, 2 Reg. X. 22. Targum קַמְטָרָא, arca.

מִלְתָּחָה לְתַח semichomer sive semicorus, mensura continens quinque ephas, Hos. III. 2.

מִלְתָּעוֹת Niph. נִלְתַּע, commoli. præteritum, cum defectu primæ radicalis נִתְתַּעוּ, commoluntur, Job. IV. 10.

מִלְתָּעוֹת f. p. molares-dentes: construct. מִלְתָּעוֹת, Psal. LVIII. 7. quod et literis transpositis dicitur מִתְלָעוֹת, Joël. I. 6. unde affixo, מִתְלָעוֹתָיו, molares ejus, Prov. XXX. 14.

מ

מואב *Moab*, nomen proprium filii Lot, Gen. XIX. 37. inde מוֹאָבִי, m. *Moabita*, Deut. XXIII. 3. plur. מוֹאָבִיָּם, *Moabitæ*, Deut. II. 11. fœminin. מוֹאָבִיָּה, *Moabitis*, Ruth. IV. 5. vel מוֹאָבִיָּת, 2 Par. XXIV. 26. plur. מוֹאָבִיָּוֹת, *Moabitidæ*, Ruth. I. 4.

מָאָד *valdè*, Gen. I. 31. geminatum, מָאָד מָאָד, *vehementissimè*, 2 Reg. X. 4. יִבְמָאָד מָאָד, *quàm plurimùm*, Exod. I. 7. עַד-מָאָד, *usque valdè, admodum.* item nominaliter vires, וּבְכָל-מָאָדוֹ, *et totis viribus suis*, 2 Reg. XXIII. 25. וּבְכָל-מָאָדְךָ, *et totis viribus tuis*, Deut. VI. 5.

מֵאָה c. *centum*, Gen. L. 22. constr. וּמֵאָת שָׁנָה, *et centum annos*, Gen. V. 3. plurale, מֵאוֹת, Gen. V. 4. et cum י, redundante הַמֵּאוֹת, *centuriones*, 2 Reg. XI. 4. quasi הַמֵּאוֹת, sed Masorethæ absque י, legendum docent. duale fœmin. מֵאֹתַיִם, *ducentæ*, Gen. XXXII. 14. Chaldaicè מֵאָה, *centum*, Dan. VI. 2. duale דִּקְרָוּן מֵאֹתַיִן, *aries ducentos*, Esr. VI. 17.

מָאֹם מֵאֹמָה, *aliquid, quicquam*, Deuter. XIII. 17. semel per apocopam מֵאֹם, *quidquam*, Job. XXXI. 7. quod juxta Masorethas legendum מוֹם, *macula*.

מָאֵן Chald. *vas*: plural. מֵאֵנִי, *vasa*, Dan. V. 3. et מֵאֵנִיָּה, Esr. V. 14. in Targum scribitur etiam absque א.

מָאֵן Pih. *renuit*, Exod. VII. 14. infinit. cum futuro, מָאֵן וּמָאֵן, *renuendo renuerit*, Exod. XXII. 17.

מָאֵן, m. *renuens*, adjectivum loco participii, Exod. IX. 2. plurale alterius formæ הַמֵּאֵנִים, *qui renuunt*, Jer. XIII. 10. quasi à sing. מָאֵן.

מָאָס *sprevit, respuit, reprobavit, aspernatus est*: construitur cum accusativo et præposit. ב: præter. הֵמָּס יְהוָה בָּהֶם, *reprobat Dominus illos*, Jerem. VI. 30. Niph. particip. בְּסֶסֶף נִמְאָס, *argentum reprobum*, Jer. VI. 30. et sic Psalm. XV. 4. futurum, תִּמְאָס, *spretæ sis*, Ies. LIV. 6. וּמֵאָסוֹ, *vide in מָסַס*.

מֵאָר Hiph. part. סֵלֹן מִמֵּאִיר, *spiritus dolorificus, vel pungens*, Ezech. XXVIII. 24. fœm. צָרַעַת מִמֵּאִירַת, *lepra dolorifica vel pungens*, Levit. XIII. 51. Targum, מִחֲסָרָה, *diminuens, erodens*.

מֵאָרָה, f. *defectus, diminutio, penuria*, Deut. XXVIII. 20. Malach. III. 9. juxta R. Salomonem. vide et in אָרָר.

מָג a plerisque habetur proprium nomen vel cognomen viri, quidam verò putant idem esse quod *castrorum-metatio*, Jer. XXXIX. 3.

מִגְד m. *pretiosum, res pretiosa*: generaliter notat, quidquid in re quapiam eximium et præstans est, Deut. XXXIII. 14. et sequentibus: plurale, פְּרִי מִגְדִּים, *fructus rerum pretiosarum*, Cant. IV. 13. aff. מִגְדָּיו, *rerum pretiosarum suarum*, Cant. IV. 16.

מגדנות, f. p. *res pretiosæ*, sed de fructibus terræ tantùm dicitur, Gen. XXIV. 53. Esræ I. 6. 2 Paral. XXXII. 23.

מגל m. *falx, falcula*, Jerem. L. 16. quidam ad גלל reducunt, et à rotunditate et semicirculo sic dictam volunt: quidam thema fingunt בגל.

מגן Pih. *dedidit, tradidit*, Gen. XIV. 20. futur. אֶמְנֶנָּה, *dederem te*, Hos. XI. 8. תִּמְנֶנָּה, *tradet tibi*, Prov. IV. 9.

מגנה, f. *traditio*, juxta quosdam: constructum, מְגַנֵּת לֵב, *traditionem cordis*, ut cor tradant, abjiciant et perdant, Thren. III. 65. vide de eo etiam in גָּנָן.

מגור detrusit, *dejecit*: particip. præter. מְגוּרֵי אֶל־הָרֶב, *detrusi in gladios*, Ezech. XXI. 17. juxta quosdam: alii, *formidines gladii*, quasi à גור. Pih. præter. מִגְרַתָּה, *dejecisti*, Psal. LXXXIX. 45. futurum Chald. יִמְגַר, *dejeciet*, Esr. VI. 12.

מָדַד mensus, *dimensus, emensus est, mensuravit*: infin. לְמַד, *ad mensurandum*, Zach. II. 6. futur. תִּמְדֹד, *metieris*, Ezech. XLV. 3. Niph. fut. יִמְדוּ, *mensurabuntur*, Hos. II. 1. יִמְדוּ, *mensurabuntur*, Jer. XXXI. 37. Pih. præterit. וּמְדַדְעָרֶב, *et (cor meum) emetitur vesperam*, Job. VII. 4. sic enim R. Levi et Aben Esra subaudiunt nomen לְבִי. futur. אֶמְדֹד, *metiar*, Psalm. LX. 8. וְיִמְדֹד, *et mensus est*, Hab. III. 6. Hithp. fut. וַיִּתְמַדֵּד, *et mensus est se*, 1 Reg. XVII. 21.

מָד, m. *mensura*: affix. מְדָה, *mensura ejus*, Job. XI. 9. plural. מְדֵינָה, *mensurarum tuarum*, Jer. XIII. 25. est etiam *vestimentum, vestis*, quasi

corporis mensuram vel mensuratum dicas, et semper cum affixis invenitur: מְדוֹ, *vestimento suo*, Levit. VI. 10. בְּמְדוֹ, *sicut vestimento suo*, Psal. CIX. 18. plural. מְדֵיו, *vestibus suis*, 1 Sam. XVII. 38. et cum epenthesi ן loco literæ ד geminandæ, מְדֵוּיָהֶם, *vestes eorum*, 2 Sam. X. 4.

מְדָה, f. *mensura, dimensio*, Exod. XXVI. 2. אִישׁ מְדָה, *vir mensuræ*, 1 Paral. XX. 9. id est, procerus. construct. וּמְדַת יָמֵי, *et mensuram dierum meorum*, Psalm. XXXIX. 5. item tributum ex usu Chaldaico: לְמַדַּת הַמֶּלֶךְ, *pro tributo regis*, Neh. V. 4. plural. אַנְשֵׁי מְדוֹת, *viri mensurarum sunt*, Num. XIII. 33. id est, proceræ staturæ: affix. מְדוֹתָיו, *vestitium ejus*, Psalm. CXXXIII. 2. et mascul. מְנֵת מְדֵינָה, *portio mensurarum tuarum*, Jerem. XIII. 25. Chald. מְדָה, *tributum*, quod a facultatibus suis quisque regi vel magistratui dat, quasi demensum dictum: וּמְדָה, *et tributum*, Esr. IV. 20. constructum, מְדַת, Esr. VI. 8. et Dagesch in ן resolutio, ut Chald. familiare, מְנֶדָה, Esr. IV. 13. et sic VII. 24. apud Talmudicos: במדה שאדכ מורד, *quâ mensurâ homo mensus fuerit, remetiuntur ei*: Schabbath fol. 100. 1. confer Matth. VII. 2.

מְדוֹן, m. *mensura*, 2 Sam. XXI. 20. cujus significationem vide in דָּוֶן. Scribitur cum ן, et legitur per ן. מְמֵדִים, masc. plural. *mensuræ*: affix. מְמֵדֵיהָ, *mensuras ejus*, Job. XXXVIII. 5.

מְדֵינָה, *provincia*, vide in דָּוֶן. מְדֵינָה, vide in יָדַע.

מָה, *quid, quod, quæ?* de re quærens; vel adverbialiter,

quàm; vel citra interrogationem, quid, quí, quomodo, quicquid, quicquam, quidvis: בַּמָּה, בַּמָּה, in quo, quanam re? לָמָּה לָמָּה, ad quid, quare? לָמָּה-זֶה, quid ita? quorsum ergo? unde compositum cum וְ, שְׁלָמָה, ut quid, cur? Cant. I. 7. בַּמָּה, quot? quamdiu? בַּמָּה, tot, aliquot, Zach. VII. 3. עַד-בַּמָּה, quoties tandem? 1 Reg. XXII. 16. עַד מָה, usquequo? tantisper dum, Num. XXIV. 23. עַל-מָה, עַל-מָה, propter quid, quamobrem? מִיָּה, quidnam? Exod. IV. 2. compositum ex מָה et זֶה: sic, מִלָּכֶם, quid vobis est? Ies. III. 15. ex מָה et לָכֶם: item, מָהֶם, quid isti, Ezech. VIII. 6. Chaldaicè מָה, quod, Dan. II. 22. quid, Dan. IV. 33. עַל-מָה, propter quid? Esr. VII. 15. לְמָה, de eo, Esr. VI. 8. מָה, quàm, Daniel. III. 32. לְמָה, quid? Esr. IV. 22. et cum אֵל loco מָה, לְמָה דִּי, de eo quod, Esr. VI. 8.

מהה Hithp. ex prima geminata, הִתְמַהְמֶה, cunctari, morari: præter. הִתְמַהְמַהְתִּי, cunctatus sum, Psal. CXIX. 60. partic. מִתְמַהְמֶה, 2 Sam. XV. 28. infinit. לִהְתְּמַהְמֶה, cunctari, Exod. XII. 39.

מָהֵל miscuit: particip. מָהֵל מָהֵל, mixtum est aquâ, Ies. I. 22.

מָהֵר dotavit, dotem constituit: præter. מָהֵרוּ, dotant, Psalm. XVI. 4. infin. cum futur. מָהֵר וּמָהֵרָה, dotando constituet dotem ipsi, Exod. XXII. 16. Pih. מָהֵר, festinavit: acceleravit, 1 Samuel. IV. 14. מְהֵרָה, festinasti invenire, Genes.

XXVII. 20. Niph. נִמְהָר, festinanter fieri, præcipitari, præterit. וַעֲצָתָהּ, consilium retortorum vel reluctantium præcipitatur, Job. V. 13. id est, præceps adeoque temerarium fit. particip. וְהִנְמָהֵר, et festinam præcipitem, Hab. I. 6. plural. נִמְהָרִים, præcipites, inconsiderati, Ies. XXXII. 4.

מְהֵר, m. promptus, festinus: סֵפֶר מְהֵר, scriba promptus, Ps. XLV. 2. constr. מְהֵר צָדֵק, promptus ad justitiam, Ies. XVI. 5.

מֹהֵר, m. dos, Gen. XXXIV. 12.

מְהֵר, m. festinus: קְרוֹב וּמְהֵר, propinquus et festinus valdè, Soph. I. 14. et adverbialiter, מְהֵר, celeriter, festinanter, Deut. VII. 22.

מְהֵרָה, fœm. festinatio, celeritas: semper autem adverbiascit, vel præfixa præposit. בְּ, vel simpliciter: מְהֵרָה יִבְתַּק, citò rumpitur, Eccles. IV. 12. מְהֵרָה, leviter citò, id est, velocissimè, Joël. III. 4.

מו est interdum syllaba expletiva, assumens antè se literas serviles, ut בְּמוֹ, in, cum, Psalm. XI. 2. לְמוֹ, eis, Ies. XLIV. 15. לְמוֹ, ad, Job. XXXIX. 2. בְּמוֹ, sicut, Job. XII. 3. quod cum affixis, בְּמוֹ, retinet Scheva, aliàs sub Caph habet Kametz מוֹ, sicut ego sicut tu, 1 Reg. XXII. 4. interdum est pro הֵם, unde לְמוֹ, eis.

מוֹג liquefactus, solutus, dissolutus fuit: et semel activè, וְהִתְמוֹגְנוּ, et dissolvit nos, Ies. LXIV. 7. Niph. מוֹג, se dissolvere, diffuere, liquescere, colliquescere, et metaphorice semper usurpatur: præteritum, מוֹג, diffluent, Exod. XV. 15. participium,

נִמְגִים, *solvantur, vel soluti sunt*, Ps. LXXV. 4. Pih. futur. וּתְמוֹנְגִי, *efficis ut diffluam*, Job. XXX. 22. תְּמוֹנְגָה, *dissolvit eam*, Psal. LXV. 11. Hithp. תְּתַמוֹגַג, *dissolvat seipsam*, Psalm. CVII. 26. וּתְתַמוֹנְגָה, *colliquescent*, Amos IX. 13.

מוח m. medulla: וּמוֹחַ עֲצְמוֹתָיו, *et medulla ossium ejus irrigua est*, Job. XXI. 24. cerebrum, Rabb.

מְחִים, m. pinguis, quasi medullata dicas, Psal. LXVI. 15.

מְמִחִים, masc. plur. medullata, Ies. XXV. 6.

מוט motus, dimotus fuit, nutavit, vacillavit: declinavit: præter. מְטָה רַגְלִי, *dimovetur pes meus*, Ps. XCIV. 18. particip. וְמִטִּים, *et declinantes*, Prov. XXIV. 11. infinit. מוֹט, *movendo*, Ies. XXIV. 19. Niph. præter. בִּלְ נִמְטוּ, *ne dimoveantur (pedes mei)*, Psalm. XVII. 5. futur. בִּלְ-אֶמֹט, *non dimovebor*, Psalm. XVI. 8. וּפּוֹטוּ, *dimoveantur*, Psalm. LXXXII. 5. וַיִּמְטוּ, *demittantur, admoveantur*, Psal. CXL. 11. significatione passiva ex Hiphil desumpta. Scribitur cum Iod, sed legendum וַיִּמְטוּ. Hiph. fut. וַיִּמְטוּ עָלַי, *admoveant super me*, Ps. LV. 4. Hithp. præter. הִתְמוֹטְטָה, *commovebit se*, Ies. XXIV. 20.

לְמוֹט, m. dimotio: passivè, *in dimotionem, ut dimoveatur*, Psalm. LXVI. 9. item *vectis, palanga*, quâ aliquid de loco in locum promoveatur, Num. IV. 10. בְּפּוֹט, *palangâ*, Num. XIII. 23. item *lorum jugi, jugum, temo*, quasi motionis instrumentum; unde cum affix. מְטָה, *jugum ejus*, Nah. I. 13. fœm. מוֹטָה, *jugum*, Ies. LVIII. 9. Jer. XXVIII. 10. plur. מוֹטוֹת, *juga*, Jer. XXVIII.

13. *temones*, Lev. XXVI. 13. בְּמִטּוֹת, *vectibus*, 1 Par. XV. 15.

מוך tenuem, attenuatum esse fieri, depauperari: præterit. וּמָךְ, *et attenuatus fuerit, frater tuus*, Lev. XXV. 47. futur. כִּי-יִמָּךְ, *cum facultatibus attenuatus fuerit*, ver. 25.

מול circumcidit, et de præputio carnis vel cordis tantum dicitur: præter. אֶתְּם מִלְ יְהוֹשֻׁעַ, *eos circumcidit Jehosua*, Jos. V. 7. Niph. infinitiv. cum futuro, יִמּוֹל, *circumcidendo circumcidetur*, Gen. XVII. 13. imperat. הִמּוֹלוּ, *circumcidimini, circumcidite vos*, Jer. IV. 4. Pih. מוֹלֵל, *succidere, excindere*. futur. וַיִּמּוֹלֵל, *succidet scil. quispiam, pro, succiditur, impersonaliter*, Psalm. XC. 6. Hiph. futur. אֶמְיִלֵם, *excindam eos*, Psalm. CXVIII. 10. Hithp. futur. כִּמוֹ יִתְמוֹלְלוּ, *sint sicut præcisæ, id est, obtusæ, scilicet sagittæ, ne penetrent*, Psalm. LVIII. 8. sic R. Salomon vult esse ex significatione præcedentis וַיִּמּוֹלֵל, et Targum reddidit quoque מִתְּזַרְיִן, *succisæ*. vide et in מלל.

מוֹלָה, fœm. *circumcisio*: (Rabbini לְמוֹלָה dicunt) plural. לְמוֹלָת, *propter circumcisiones*, Exod. IV. 26.

מול, coram, contra, erga, e regione, versus: אֶל-מוֹל פְּנֵי הָאָהֳלָה, *e regione faciei tentorii*, Exod. XXVI. 9. אֶל-מוֹל אָהֳרַר, *versus altum*, 1 Sam. XVII. 30. מְּוֹל, *e regione*, Exod. XXVIII. 27. מְּוֹלִי, *e regione mei*, Num. XXII. 5. מוֹל סוּפָה, *e regione Suph*, Deuter. I. 1. cum epenthesi לְמוֹאֵל, *ex adverso*, Neh. XII. 38.

מום m. *μῶμος*, vitium, macula, *labes*: *ימום אין כף*, et vitium nulum est in te, Cant. IV. 7. bis est cum epenthese *מאום*, Job. XXXI. 7. Daniel. I. 4. affix. *ממו*, macula ejus est, Proverb. IX. 7. id est, maculam sibi conflata, vitio ipsi est.

מון f. *תמונה מון*, f. *imago, similitudo*, Exod. XX. 4. construct. *תמונת יהוה*, et similitudinem Domini, Num. XII. 8. affix. *תמונתך*, similitudine tua, Psal. XVII. 15.

מוץ m. *gluma*: *במוץ עבר*, sicut gluma transiens, Ies. XXIX. 5. *כמוץ*, Psal. I. 4.

מוק Hiph. *המיק*, *tabificum esse, contabescere*, futur. *ימיקו*, *contabescunt*, Psal. LXXIII. 8. *convenit cum מקק*.

מור Hiph. *המיר*, *mutare, commutare, permutare*. praeterit. *המיר*, *mutavit gloriam suam*, Jerem. II. 11. infin. *בהמיר ארץ*, si commutaret terra, sc. locum suum, Psal. XLVI. 3. Niph. *וריהו לא נמר*, et odor ejus non est mutatus, Jerem. XLVIII. 11. quod habet formam a מרר.

תמורה f. *commutatio, permutatio*: aff. *גתמורתו*, et permutatio ejus, Lev. XXVII. 33.

מור, masc. *myrrha*: *מקטרת מור*, suffumigata myrrhâ, Cantic. III. 6. *צרור המר*, fasciculus myrrhæ, Cant. I. 13. *שמן המר*, oleo myrrhino, Esth. II. 12. affix. *מורי*, myrrham meam, Cant. V. 1.

מויש recessit, discessit, movit se, amotus, dimotus fuit: et ita gaudet præpositione *מן*: semel transitivè, *amovit*: item *palpavit, contrectavit*,

quod ab affini verbo *מָשַׁח* mutuatur. praeter. *וימשתי את-עון*, et amolurus sum iniquitatem, Zach. III. 9. futur. *גִּשְׁה-נָא וְאֶמְשָׁךְ*, accede nunc et palpabo te, Genes. XXVII. 21. *לֹא-יִמְרָשׁ*, ne discedito liber legis hujus ex ore tuo, Jos. I. 8. Hiph. imper. *וְהִימְשֵׁנִי*, fac ut palpem, Jud. XVI. 26. sic scribitur, sed legendum juxta Masorethas: *וְהִמְשֵׁנִי*: *מִמְקוֹמוֹ לֹא יִמְשֵׁחַ*, e loco suo non recedet, Ies. XLVI. 7.

מות *mori, emori*: praeter. *המת*, *num mortuus est puer iste?* 2 Sam. XII. 19. infin. est cum Cholem et Schurek, *אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת*, ego vado ad moriendum, Gen. XXV. 32. *מוֹת תָּמְתוּן*, moriendo moriemini, Genes. III. 4. futur. *וַיָּמָת לְבוֹ*, et emortuum est cor ejus (in medio ejus,) 1 Sam. XXV. 37. id est, obstupuit. Pih. *מוֹתָת*, *mori fecit, morte affecit, interemit, occidit, interfecit*. praeterit. *אֲנֹכִי מוֹתָתִי*, ego morte affeci, 2 Sam. I. 16. Hiph. praeter. *וְהִמִּית אִישׁ*, et interfecerit aliquem, Exod. XXI. 29. infinit. *לְהִמִּיתוּ*, ad morte afficere, ad interficiendum eum, Prov. XIX. 18. vide de eo etiam in *המה* in fine radicis: Hoph. praeter. *וְלֹא הִימָת*, et non fuit affectus morte, 2 Reg. XI. 2. particip. *מִיָּחַר אֶתְּהָ מוֹמָת*, cras tu morte afficeris, 1 Sam. XIX. 11. plural. *הַמְּמוֹתוֹת*, qui morte affiebantur, 2 Reg. XI. 2. scriptum cum ך transposito, et legendum juxta Masorethas *הַמְּמוֹתִים* fut. *מוֹת יִמָּת*, morte occidatur, Levit. XX. 9. ubi R. Salomon notat, quando sic absolute dicitur, intelligi strangulationem.

מת, m. *mortuus*: eadem forma

etiam præterito Kal et ejus participio præsentis competit: aff. מִתְּךָ קָבַר, *mortuum tuum sepelito*, Gen. XXIII. 15. plur. מֵתִים, *mortui*, 2 Reg. XIX. 35. construct. בְּמֵתֵי עוֹלָם, *ut mortuos seculi*, Thren. III. 6.

מֵתִים et מֵתֵי, vide in מתה.

מָוֶת, m. *mors*: cum הַּ paragogico הַמּוֹתָהּ לְחַסְדֵּי, *mors sanctorum ejus*, Psalm. CXVI. 15. construct. מוֹת יֹשְׁרִים, *morte rectorum*, Numer. XXIII. 10. plural. construct. מוֹתֵי, *mortibus incircumcisarum*, Ezech. XXVIII. 10. aff. בְּמוֹתָיו, *in mortes suas*, Iesaias LIII. 9. Chald. לְמוֹת, *ad mortem*, Esr. VII. 26.

יִנְהַגְנוּ עַל־מוֹת, m. *mors*: *ducturus est nos ad mortem usque*, Psal. XLVIII. 15. id est, עַד מוֹתֵנוּ, *usque ad mortem nostram, usque dum moriamur*. Alii Hebræorum explicant עוֹלָמִית, *perpetuè, in seculum*: alii: *juveniliter, sicut in juventute, quasi ab עלם, adolescens, derivatum*. Et sic Chaldæus בְּיוֹמֵי טְלוּיֹתָנָא, *in diebus pueritiæ nostræ*: vide amplius in עלם.

מִמוֹתֵים, m. p. *mortes*: construct. מִמוֹתֵי תַחֲלָאִים, *mortibus ægritudinum*: id est, ægerrimis, tristissimis, Jer. XVI. 4.

בְּנֵי תַמּוּתָהּ, fœm. *occisio, mors*: בְּנֵי תַמּוּתָהּ, *filios occisionis*, id est, morti destinatos, Psal. LXXIX. 11.

מִזְג, m. *mixtio, potus infusus et mixtus*, Cant. VII. 2. verbum מִזְג, *miscere, diluere, temperare*, Rabbinis et Chaldæis usitatissimum.

מִזָּה, m. *consumptus, exhaustus*: plur. const. מִזֵּי רָעַב, *exhausti, vel consumpti fame*, Deuter. XXXII. 24.

מִזָּה, m. *zona*: metonymicè, *robur, vires*, Ies. XXIII. 10. וְלִמְזָה, *et pro zona*, Psal. CIX. 19.

מִזֵּיהָ, m. idem, Job. XII. 21.

מִמְזוֹר, m. *spurius, nothus*, Deuter. XXIII. 2. Kimchi à זָר־ deducit, et utrumque מִ formativum facit, ut in מִמְגְרֹת גּוֹר, ita spurius dicitur quasi extraneus et alienus à legitima familia. Vide eundem, Zach. IX. 6. apud Talmudicos מִמְזוֹר, dicitur quasi זָר, *macula aliena, ortus, et sanguinis alieni nota*: Jebhammoth, fol. 76. 2.

מִזְרוֹת, nomen plur. vide in גְּזָר.

מָחָה, *percussit, complosit*, et dicitur de manuum complosione tantum. Est autem propriè Chaldæicum: nam Targum pro Hebræo מָחָה, *percussit*, habet מָחָה, est etiam metaphoricè *attingere, pervenire, tendere aliquò*: præter. וּמָחָה עַל־כֶּתֶף, *et attinget litus (maris Kinnereth)*, Num. XXXIV. 11. cum אַּ loco הַ infinit. יָד, *propter complodere te manum, eò quòd complodis manum*, Ez. XXV. 6. fut. וּמָחָהוּ־כַף, *complodant manu*, Ps. XCVIII. 8. Ies. LV. 12. Chald. præter. fœm. וּמָחַת, *et percussit*, Dan. II. 34. part. מָחָה, *percutiens*, Dan. V. 19. ut quibusdam placet: vide חָיָה Pih. fut. וְדִי וּמָחָה בְּיָדָהּ, *qui percutiat manum ejus*, Dan. IV. 32. ut scil. impediatur vel avertatur manus ejus ab agendo, unde pro *cohibere, avertere*, Hebræi illud usurpant: וּתְמָחָה, vide in seq. Rad.

מָחָה, *delevit, abstersit*: præterit. et futurum, וּמָחִיתִי, *et abstergam (Jerusalem)*, כַּאֲשֶׁר יִמָּחָה, *sicut quis abstergere solet (gabatam)*, מָחָה, *abstergit (et invertit eam in os vel faci-*

em ejus), 2 Reg. XXI. 13. Niph. præt. וְנִמְחָה, *et delebuntur*, Ezechiel. VI. 6. futur. יִמְחָה שְׁמוֹ, *delebitur nomen ejus*, Deut. XXV. 6. per apocopam יִמָּחַ שְׁמֵם, *deleatur nomen eorum*, Psalm. CIX. 13. Hiph. infinit. לִמְחֹת, *ad delendum*, Prov. XXXI. 3. pro לְהִמְחֹת, futur. אֶל תִּמָּח, *ne deleto*, Neh. XIII. 14. per apocopam: אֶל תִּמְחֵי, *ne deleas*, Jer. XVIII. 23. pro יִתְמָחָה. Chald. fut. יִתְמָחָה, *deleatur, aboleatur in eo*, Esr. VI. 11.

מַחֵי קַבְלוֹ, *helepolis, aries, machina bellica ad evertendos muros*, Ez. XXVI. 9. dicta quasi percussio adversi sui. Kimchi *arcum, balistam*, interpretatur. Apud Talmudicos, מתקטלי בהיק קבל, *occisi sunt balistis*, Pesachim fol. 111. 1. glossa, ארק בליסטרא, *id est, arcubalista*, idem quod קבל מחי.

מָחַץ *percussit, fregit, vulneravit, præteritum*, מָחַץ ראש, *franget caput*, Psalm. CX. 6. imper. מַחֵץ, *frange lumbos*, Deuteron. XXXIII. 11. item, *intinxit, immersit: futurum*, לִמְעַן תִּמְחֹץ רַגְלֶךָ, *ut immergas pedem tuum*, Psalm. LXVIII. 24. sic Chaldæus וְיִטְמָשׁוּן, *intingant*. R. Salomon etiam sic exponit illud, חֲצִיו וְיִמְחֹץ, *sagittas suas intinget, cil. in sanguine inimicorum suorum*, Num. XXIV. 8.

מָחַק *rasit, erasit, abrasit, delevit: abscidit*. Rabbini tritissimum eodem sensu cum מָחָה præter. וְיִמְחָקָה ראשׁוֹ, *et abrasit, abscidit caput ejus*, Jud. V. 26. reperitur et in Targum, וְיִמְחֹק, pro Hebræo מָחָה, Num. V. 23. apud Rabbinos, מִדּוֹת אֵין מוּחָקִין, *mensuræ rasæ, אין מוחקין*

במקום שגודשין, *non abradunt (mensuram) in loco ubi accumulunt*. מוּחָק, מָחָקָא, *rasio, expunctio, hostorium, lignum quo mensuræ cumulatæ raduntur*.

מָחָר m. *cras, et synecdochicè pro quovis tempore postero, posthac, in posterum*, ut Exod. XIII. 14. לְמָחָר, *in crastinum*, Exod. VIII. 10. מָחָרָת, f. idem, Num. XI. 32. לְמָחָרָת, *postero mane*, Jonæ IV. 7. מִמָּחָרָת, *postridie: Levit. XIX. 6 et formâ constructâ, לְמָחָרָת הַיּוֹם, postridie ejus diei*, 1 Par. XXIX. 21. מִמָּחָרָת, idem, Lev. XXIII. 11. aff. לְמָחָרָתָם, *postridie eorum*, 1 Sam. XXX. 17.

מַחִיר m. *pretium*, 1 Reg. XXI. 2. affix. מַחִירָה, *pretium ejus*, Job XXVIII. 15. plural. cum affix. בְּמַחִירֵיהֶם, *pretiis eorum*, Psalm. XLIV. 13.

מָטָא Chald. *advenit, pervenit, supervenit, pertingit: præter. cum הָ, et tempus advenit*, Dan. VII. 22. מָטָא, *pervenerant*, Dan. IV. 25. וְיִמְטָא, *ut perveniret*, Dan. IV. 19. דֵּי מָטָא, *quod super venturum est*, Dan. IV. 21. futur. וְיִמְטָא, *pertingit*, Dan. IV. 8.

מָטָט Niph. נָמוֹט, *dimoveri, dilabi. præteritum בְּלִי-נְמוֹטֵי, ne dimoveantur, pedes mei*, Psalm. XVII. 5. נָטָה, מָטָה, *vide in נָטָה*.

מָטִיל מָטִיל, masc. *vectis, palus: בְּמָטִיל בְּרֹזֶל, sicut vectis ferreus*, Job. XL. 18.

מָטָר m. *pluvia*, Deut. XI. 17. constr. מְטָק-אֲרָצְכֶם, *pluviam terræ vestræ*, Deut. XI. 14. plur. const.

מטרות עיו *pluviae roboris ejus*, Job. XXXVII. 6.

נמטר, Niph. *complui*: futurum, *תמטר*, *complutus fuit*, Amos IV. 7.

Hiph. *המטיר*, *depluit*, *pluviam demisit*, *fecit aut sivit ut plueret*. præt. *לא המטיר יהוה*, *non demiserat pluviam Dominus*, Gen. II. 5. particip. *ממטיר*, *pluviam demissurus sum*, Genes. VII. 4. infinit. *להמטיר*, *pluviam demittendo*, Job. XXXVIII. 26. *מהמטיר*, *ne pluviam demittant*, Ies. V. 6. futur. *אמטיר*, *pluviam demittam*, Amos IV. 7.

מי *quis, qui, quæ*, interrogativum personæ propriè, utriusque generi et numero serviens, sed latius etiam usurpatur: vide Thesaurum Buxtorffii Grammaticum lib. 2. cap. 6. Reg. 3. *מי אתה*, *qui es tu?* Gen. XXVII. 32. *מי את*, *quæ es tu?* Ruth. III. 9. *מי אלה*, *qui sunt isti?* Gen. XXXIII. 5. *מי שמך*, *quis (es de) nomine tuo, seu, quod est nomen tuum?* Jud. XIII. 17. *למי אתה*, *cujus es tu?* *למי אלה*, *cujus sunt ista?* Gen. XXXII. 18. *השלימי*, *cujus causâ, propter quem?* Jonæ I. 7. ex ב מי et של compositum.

מים m. *aqua, aquæ*: forma numeri dualis videtur duplicem aquam notare, de qua Gen. I. 6, 7. Jungitur quoque verbo singularis numeri, ut Gen. IX. 15. Lev. XI. 38. Num. XVIII. 20. constr. מי, Gen. VII. 7. et servato utroque מימי, Exod. VII. 19. et sic semper cum affixis, מימיה, *aquas tuas*, Num. XX. 19.

מין m. *species*: aff. *למיניו*, *secundum speciem suam*, Gen. I. 11. *למיניהו*, *in species suas*, ver. 12.

מיץ m. *pressura*: *מיץ חלב*, *pressura lactis*, *ומיץ אף*, *et pressura nasi*, *ומיץ אפנים*, *et pressura irarum*, Prov. XXX. 33.

מיץ m. *pressor*: *אפס המץ*, *desinet qui premat*, Ies. XVI. 4.

מוק מיק, vide suprâ in מוק.

מור מיר, vide suprâ in מור.

מכה *depauperari, attenuari*: fut. *יתכבו*, *et attenuati fuerunt*, Psalm. CVI. 43. quâ significatione convenit cum מוקה Niph. fut. *למוקה*, *attenuatur contignatio*, Eccles. X. 18. id est, infirmamatur, imminuitur. Hoph. præterit. *והמכו*, *et attenuantur*, Job. XXIV. 24. pro *המכו*.

מכר *vendidit, tradidit, quasi venditum*, Jud. II. 14. et IV. 9. *מכר לו*, *vendidit ei*, Levit. XXV. 27. Niph. præter. *נמכר*, *vendidit se, venditus fuit*, Lev. XXV. 48. Hithp. præter. *התמכר*, *vendidit, dedidit se*, 1 Reg. XXI. 25. *והתמכרתם*, *exponetis vos venales*, Deut. XXVIII. 68. infinit. *יען התמכרה*, *propter vendere te*, id est, eò quòd vendidisti seu dedidisti te, 1 Reg. XXI. 20. futurum, *ויתמכרו*, *et vendiderunt, dediderunt se*, 2 Reg. XVII. 17.

מכר, m. *venditio, venale, res venalis*, Nehem. XIII. 16. et metonymicè, *pretium venditionis*, Num. XX. 19. aff. *מכרה*, *pretium ejus*, Prov. XXXI. 10.

מכורה, f. *commercium, negotiatio*; aff. *מכורתם*, *negotiationis eorum*, Ezech. XXIX. 14. plur. *מכרותיהו*, *negotiationum tuarum*, Ezech. XXI. 30. Et cum Cholem, *מכרותיהו*, *commercium tua*, Ezech. XVI. 3. quæ formam à כור habent. Sunt etiam

qui pro כ pro ג positum existimant, quasi pro מְגוֹרָה, peregrinatio, à גוֹר.

מְכָרוֹת, f. p. *conventiones, pactiones*: aff. מְכָרֵי יְהוּדִים, *pactiones eorum*, Genes. XLIX. 5. quibus Sichemitas in fœdus transmiserunt, juxta Aben Esram. R. Sal. *gladium*, explicat, qui Græcè dicitur ἡ μάχαριον. Inde in Pirke R. Elieser, cap. 38. scribitur de Jacobo, שְׁקַלְל אֶת הָרֶבֶב, quod maledixerit gladiis ipsorum linguâ Græcâ.

מְכָרָה, m. *venditio*; Ez. VII. 13. const. מְכָרֵי בַיִת, *venditio domus*, Lev. XXV. 33. aff. מְכָרָיו, *venditionis suæ*, Levit. XXV. 27. plur. cum aff. מְכָרָיו, *venditiones ejus*, id est, pretium rerum venditarum, Deuter. XVIII. 8.

מְכָרָתָהּ, f. *venditio*, Levit. XXV. 42.

מָלָא *plenum esse, compleri, impleri, repleti*, et interdum activè, *implere, complere*. Chaldaicè præter. מָלָאת, *et implevit*, Dan. II. 35. Niph. particip. נִמְלָא, *oppletum est*, Cant. V. 2. futur. אֶמְלָא, *replebor*, Ezech. XXVI. 2. יִמְלָא, *impleta est*, Ies. VI. 4. Pih. *implevit, replevit, complevit, opplevit*: præter. מָלְאוּ מַיִם, *implevit aquis*, 1 Reg. XVIII. 35. מָלְאוּ יָדָם, *implevit manum eorum*, Num. III. 3. id est, ministerium consecravit. Nata locutio inde, quòd tradendo certas partes sacrificiorum in manus sacerdotum, immitterentur solenniter in possessionem muneris sacrificandi, in eoque plenissimè confirmarentur: inde ad quamvis consecrationem traductum est, vide Exod. XXVIII. 41. et XXIX. 9. et XXXII. 29. Semel in Kametz, מָלְאוּ כַרְשׁוֹ, *implet ingluviem suam*, Jer. LI. 34. Hithp. futur. יִתְמָלְאוּ,

explebunt sese, Job. XVI. 10. Chald. הִתְמָלְאוּ, *repletus fuit*, Dan. III. 19. א in ו commutato, ut sæpè aliàs in hoc verborum genere.

מָלָא, masc. *plenus*, Jerem. IV. 12. construct. מָלְאוּ יָמַי, *plenus dierum*, Jerem. VI. 11. plur. מָלְאוּ אֵימִים, *pleni*, Deut. VI. 11. fœmin. מְלֵאָה, *plena vel plenum*, Num. VII. 14. construct. cum ו paragogico, מְלֵאָתִי, *plena*, Ies. I. 21. vide simile in רָבַב in nomine רַבְבָּה: et substantivè וְכִמְלֵאָה, *et sicut plenitudo*, Num. XVIII. 27. affix. מְלֵאָתְךָ, *plenitudinem tuam*, Ex. XXII. 29. id est primitias frugum et liquoris. plur. מְלֵאוֹת, *plena*, Ezech. XXXVI. 38.

מָלְאוּ, m. *plenitudo, multitudo*, Ies. XXXI. 4. et מָלוּ, *plenitudo*, Ezech. XLI. 8. affix. וְיִמְלֵאוּהָ, *et plenitudo ejus*, Psal. XXIV. 1.

מְלוּאָה, masc. *munitio*, Jud. IX. 6. 2 Sam. V. 9. Kimchi putat fuisse locum amplum et latum, comitiis et conventibus publicis destinatum, dictum Millo, quòd repleretur hominibus.

מְלֵאוֹת, m. p. *impletiones*: אֵילִים מְלֵאוֹת, *aries impletionum*, id est, consecrationum, ut suprâ, Exod. XXIX. 22. R. Salomon dicit sic dictum, quòd eo compleretur et perficeretur actus sacerdotalis: אֲבָנֵי מְלֵאוֹת, *lapiâes impletionum*, id est, insitivi, quibus pala annuli impletur, Exod. XXV. 7.

מְלֵאוֹתָהּ, f. *plenitudo, impletio, implementum*: construct. מְלֵאוֹתָהּ, Exod. XXVIII. 17. plur. בְּמֵלֵאוֹתָם, *implementis suis*, ver. 20.

מְלֵאוֹתָהּ, f. *impletio, insitio*, Cant. V. 12.

מֶלַח masc. sal: בְּמֶלַח תִּמְלַח, *sale salietur*, Lev. II. 13. גְּרִית מֶלַח, *fœdus salis*, Numer. XVIII. 19. id est, incorruptibile et perpetuum. Nam sal a corruptione conservat.

מָלַח, *salivit*: fut. תִּמְלַח, *antè*. Chald. nomen et verbum, דֵּי מֶלַח, *propterea quod sale palatii regii salivimus*, Esr. IV. 14. id est, quod in palatio educati sumus, et salaria nostra a rege habuerimus. Hebræi, quod vastationem templi vastavimus, id est, ut Kimchi in lib. Rad. scribit, cessare fecimus ædificationem templi, ut sit tanquam terra מְלַחָה, *salsuginosa* et vasta. Niph. גִּמְלַח, *evanescere, deteri, consumi, dissolvi*: præterit. בְּעָשׂוֹן גִּמְלַחוּ, *ut fumus evanescent*, Ies. LI. 6. Pyh. particip. מִמְלַח, *salitum, salsum*, scil. sufficientum, Exod. XXX. 35. nam sal Sodomiticum ad suffitum etiam adhibebant, ut Aben Esra notat. Chaldæus et R. Salomon, *commixtum*: nam quod salitur, solet commiseri, ac sursum deorsum verti. Hoph. præteritum et infinitiv. לֹא הִמְלַח לֹא, *saliendo non fuisti salita*, Ezech. XVI. 4.

מְלֹחַ, m. *herba salsilaginosa*, Job. XXX. 4. quidam, *malvam*, alii *halimum*, alii *urticam* vertunt. Sic pro Hebræo חֲרוֹל in Targum ponitur מְלֹחַיִן, Soph. II. 9.

מְלַחָה, f. *salsugo*; אֶרֶץ מְלַחָה, *terra salsuginis*, id est, salsuginosa, Jerem. XVII. 6. אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה, *terram fructus in salsuginem*, Psalm. CVII. 34. id est, fructuosam in salsuginosam.

מְלַחִים, m. p. *evanida, vestimenta detrita*, Jer. XXXVIII. 11.

מִמְלָחִים, m. p. *nautæ*, Jonæ I. 5. marini propriè, a salo vel salsa aqua

maris sic dicti, vel quod remis aquam commiscent, ut R. Salomon scribit, juxta significationem partic. in Pyh. affix. מְלַחִיהֶם, *et nautæ earum*, Ezech. XXVII. 9.

מָלַט Niph. נִמְלַט, *ereptus, liberatus fuit, eripuit, eruit, liberavit, recepit se, evasit*: præter. וְלֹא נִמְלַט, *et non evasit quisquam*, Jud. III. 29. Pihel. נִפְשׁוּ מָלַט, *animam suam eripuit*, Ezech. XXXIII. 5. futur. אֶמְלַט עָנִי, *eripiam pauperem*, Job. XXIX. 12. item *peperit*, q. d. evadere fecit fœtum: unde וְנִתְמַלַּט, *et evadere faciet*, Ies. XXXIV. 15. id est, pariet, ponet sc. ova sua. Hiph. præter. וְהִמְלִיטָה זָכָר, *et peperit marem*, Ies. LXVI. 7. infin. פָּסוּתָה, *transeundo et liberando*, Ies. XXXI. 5. cum Chirek sub הַ loco Pathach juxta Kimchium: simile vide in דָּרַף Hiph. Hith. וְנִאֲתַמְלַטָה, *et ereptus sum*, Job. XIX. 20. יִתְמַלְטוּ, *proripiunt sese*, Job. XLI. 11.

מְלַט, m. *argilla, cæmentum*, Jer. XLIII. 9.

מָלַךְ *regnavit, rex fuit*: frequenter cum עַל constructur: præter. וַיִּמְלֹךְ מְלֹךְ, *et regnabit rex*, Jerem. XXIII. 5. imper. מְלֹךְ-עָלֵינוּ, *regna super nos*, Jud. IX. 14. Niph. נִמְלַךְ, *consilium iniit*, ex usu Chaldaico. fut. וַיִּמְלֹךְ, *et consilium iniit*, Nehem. V. 7. Hiph. הִמְלִיךָ, *regnare fecit, regem præfecit, regem constituit*: præterit. הִמְלִיךָ אֶת-שְׁלֹמֹה, *regem constituit Salomonem*, 1 Reg. I. 43. וְהִמְלִכְתָּ, *et præficiet eis regem*, 1 Sam. VIII. 22. Hoph. præterit.

אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ, *qui rex factus fuit*, Dan. IX. 1.

מֶלֶךְ, *m. rex* : aff. וְיָאֵת-מֶלֶכְךָ, *et regem tuum*, Deuter. XXVIII. 36. plur. מְלָכִים, *reges*, Psal. LXXII.

11. cum epenthese הַמְּלָאכִים, ²Sam. XI. 1. in נ formâ Chaldaicâ, לְמַחֲזֹת מְלָכִין, *ad delendum reges*, Proverb. XXXI. 3. constr. מְלָכֵי-אַרְץ, *reges terræ*, Psal. II. 3. Chald. *rex* ; *consilium* ; בַּל-מֶלֶךְ, *ullus rex*, Dan. II.

10. מַלְתַּת מְלָכָא, *verbum regis*, ibidem : דִּי מְלָכָא שְׂאַל, *quod rex interrogat*, Dan. II. 11. cum ה loco א. Puhal וּמְהַקִּיִּם מְלָכִין, *et constituit reges*, ver. 21. מֶלֶךְ מְלִכְיָא, *rex regum*, Esr. VII. 12. cum affixo, לְהִין

מְלָכָא מְלָכֵי, *quamobrem O rex, consilium meum pulchrum sit tibi*, Dan. IV. 24. id est, placeat tibi. fœm. מְלָכָה, *regina*, Êsth. I. 9. Chald. עֲנַת מְלָכְתָּא, *respondit regina*, Dan. V. 10. construct. מְלָכַת, 1 Reg. X. 10. et alia forma, לְמַלְכַּת הַשָּׁמַיִם, *reginæ cœlorum*, Jer. VII. 18. juxta quosdam, sed potiùs est à לֹאדָךְ, vide illic.

מֶלֶךְ, *Molech*, idolum Ammonitarum, quod et מִלְכָם, *Milcom*, 1 Reg. XI. 5. et מְלָכָם, *Soph. I. 5.* dictum fuit : de Molech vide in גִּיאָה.

מְלֻכָּה, *f. regnum*, Ies. XXXIV. 12. מְלֻכּוֹת, *f. idem*, Dan. XI. 2. וַיִּין מְלֻכּוֹת, *et vinum regni*, id est, regium, Êsth. I. 7. aff. לְמַלְכּוֹתָיו, *ad regnum ejus*, 2 Par. XXXIII. 13. plur. מְלֻכּוֹת, *regna*, Dan. VIII. 22. Chald. מְלֻכּוֹתָהּ מְלֻכּוֹת, *regnum ejus regnum æternum*, Dan. III. 33. vel מְלֻכּוֹתָא, Dan. II. 42. vel

מְלֻכּוֹתָהּ, *ver. 44.* vel per apocopam Chaldæis frequentem, מְלָכּוֹ, Daniel. II. plur. בַּל-אַלִּין מְלֻכּוֹתָא, *omnia ista regna*, Dan. II. 44.

מְמַלְכָּה, *f. idem* : מְמַלְכָּה שְׂפִלָּה, *regnum humile*, Ezech. XXIX. 14. constr. מְמַלְכַּת בְּהֵנִים, *regnum sacerdotum*, id est, sacerdotale, Exod. XIX. 6. aff. יְרֵאֲשִׁית מְמַלְכְּתוֹ, *principium regni ejus*, Gen. X. 10. plur. מְמַלְכּוֹת, *regna*, Ies. XIV. 16. constr. מְמַלְכּוֹת הָאָרֶץ, *regna terræ*, Psal. LXVIII. 33.

מְמַלְכּוֹת, *f. 1 Sam. XV. 28.* מֶלֶל *verba fecit, locutus est* : particip. מוֹלֵל, *verba facit*, Prov. VI. 13. Pih. מִלַּל, *dixit, locutus, elocutus, effatus est*, Gen. XXI. 7. מִלְּלֵי, *eloquantur*, Job. XXXIII. 3. futurum, יִמְלַל, *eloquatur*, Psal. CVI. 2. יִתְמַלֵּל, *effaberis*, Job. VIII. 2. Chald. præter. מִלַּל, *locutus est*, Dan. VI. 22. partic. מְמַלַּל, *loquebar*, Dan. VII. 8. et in Chirek מְמַמְלָל, *ver. 20.* fœm. מְמַמְלָלָה, *loquebatur*, Dan. VII. 11. futurum, יִמְלַל, *loquetur*, Dan. VII. 25. Hithp. מְמַמְלָלֵי, *in spicas abeant, scil. sagittæ, hoc est, irritæ sint, non minus, quàm si spicæ pro sagittis essent*, Ps. LVIII. 7. significatione ex nomine, quod ad finem radicis hujus ponitur, petitâ : vide de hoc etiam in מוּלָה.

מְמַלְתּוֹ, *f. sermo, dictio, verbum* : aff. מְמַלְתּוֹ, *sermonem meum*, Job. XIII. 17. plural. מְמַלְתִּים, *m. sermones, verba*, Job. VI. 26. et in Nun formâ Chaldaicâ, מְמַלְתִּין, *sermones*, Job. XII. 11. aff. מְמַלְתֵּי, *sermones tui*, Job. IV. 4. וַיִּבְתְּבוּן מְמַלְתֵּי, *et describerentur sermones mei*, Job. XIX. 23. Chald.

מְמַלְתּוֹ, *f. idem*, Dan. XI. 2. וַיִּין מְמַלְתּוֹ, *et vinum regni*, id est, regium, Êsth. I. 7. aff. לְמַמְלְתּוֹ, *ad regnum ejus*, 2 Par. XXXIII. 13. plur. מְמַלְתּוֹת, *regna*, Dan. VIII. 22. Chald. מְמַלְתּוֹתָהּ מְמַלְתּוֹת, *regnum ejus regnum æternum*, Dan. III. 33. vel מְמַלְתּוֹתָא, Dan. II. 42. vel

מְמַלְתּוֹתָהּ, *ver. 44.* vel per apocopam Chaldæis frequentem, מְמַמְלְתּוֹ, Daniel. II. plur. בַּל-אַלִּין מְמַמְלְתּוֹתָא, *omnia ista regna*, Dan. II. 44.

מְמַמְלָה, *f. idem* : מְמַמְלָה שְׂפִלָּה, *regnum humile*, Ezech. XXIX. 14. constr. מְמַמְלַת בְּהֵנִים, *regnum sacerdotum*, id est, sacerdotale, Exod. XIX. 6. aff. יְרֵאֲשִׁית מְמַמְלְתּוֹ, *principium regni ejus*, Gen. X. 10. plur. מְמַמְלָת, *regna*, Ies. XIV. 16. constr. מְמַמְלָת הָאָרֶץ, *regna terræ*, Psal. LXVIII. 33.

מְמַמְלָת, *f. 1 Sam. XV. 28.* מֶלֶל *verba fecit, locutus est* : particip. מוֹלֵל, *verba facit*, Prov. VI. 13. Pih. מִלַּל, *dixit, locutus, elocutus, effatus est*, Gen. XXI. 7. מִלְּלֵי, *eloquantur*, Job. XXXIII. 3. futurum, יִמְלַל, *eloquatur*, Psal. CVI. 2. יִתְמַלֵּל, *effaberis*, Job. VIII. 2. Chald. præter. מִלַּל, *locutus est*, Dan. VI. 22. partic. מְמַמְלַל, *loquebar*, Dan. VII. 8. et in Chirek מְמַמְלָל, *ver. 20.* fœm. מְמַמְלָלָה, *loquebatur*, Dan. VII. 11. futurum, יִמְלַל, *loquetur*, Dan. VII. 25. Hithp. מְמַמְלָלֵי, *in spicas abeant, scil. sagittæ, hoc est, irritæ sint, non minus, quàm si spicæ pro sagittis essent*, Ps. LVIII. 7. significatione ex nomine, quod ad finem radicis hujus ponitur, petitâ : vide de hoc etiam in מוּלָה.

ומלָה, *et verbum*, Dan. II. 9. vel מְלָה, Dan. II. 5. vel מְלָתָא, Dan. II. 15. constr. מְלָתָא מְלָכָא, *et verbum regis*, Dan. III. 28. plur. ראש מְלִין, *caput sive summam verborum*, Dan. VII. 1. מִן קַל מְלִיא, *propter vocem sermonum*, ver. 11. construct. מְלִי מְלָכָא, *verba regis*, Dan. V. 10.

הַמְלִיָּה הַמְדוּלָּה, *vociferatio*: f. Jer. XI. 16. Ezech. I. 24. thema ejus quidam faciunt הַמֶּלֶךְ.

מְלִילָתָא, f. p. *spicæ*, Deut. XXIII. 26.

מְלִיץ Niph. נְמַלֵּץ, *suave, dulce esse*. præter. מַה־נְמַלֵּצוּ, *quam sua via fuerunt*, Ps. CXCIX. 103.

מְלָצָר m. *promus*, Dan. I. 11. Ab. Esra scribit, in lingua Chaldaica idem esse quod גְּוִתֵּן הַמְּנוֹת *dans munera*. Communiter nomen proprium habetur.

מְלִק *ungue secuit, rupit vel discerpit*. præter. וּמְלִק אֶת-רֹאשׁוֹ, *et ungue secabit caput ejus*, Levit. I. 15. et V. 8. ritus offerendi aves vel in holocaustum vel pro peccato, describitur à veteribus Hebræis Cod. Talmudico Zevachin, cap. 6. fol. 64.

מִן מְנִי, *a, ab, de, e, ex, præ*, comparativè pro *magis quàm*: item *propter*: לְמִן עוֹלָם, *inde à seculo*, Jer. VII. 7. מִבְּטֶן מְנִי, *ab utero*, רְחֵם, *inde a vulva*, Ies. XLVI. 3. לְמִנֵּי אַשּׁוּר, *ab Assur*, Mich. VII. 12. conjungitur aliis vocibus ejecto נ, et sequente Dagesch si locum habeat, מְבַהֵן, *a sacerdote*, Ezech. XLIV. 22. מֵאֵל, *a Deo*, Gen. XLIX. 25. מֵאַהֲבַת, *propter amorem*, Deut.

VII. 8. *et cum* ל præfixo, לְמִבֶּן, *a filio*, 2 Paral. XXV. 5. *singulare est*, לְמִבְּרֵאשׁוֹנָה, *inde à principio*, 1 Par. XV. 13. ubi מ cum Pathach notatur, et tres literæ serviles concurrunt, לְמִרְחֹק, *a longinquo*, Job. XXXIX. 29. Chald. מִן הֵי, *ex quo*, Esr. V. 12. מִנְּךָ, *a te*, Dan. II. 39. מִנִּי, *a me*, etc.

מִן Chald. *quis, qui*: וּמִן הוּא, *et quis ille*, Daniel. III. 15. וּמִן־הֵי, *et quisquis*, ver. 6. וּלְמִן־הֵי, *et cuicumque*, Dan. IV. 14.

מְנַדָּה, Chald. vide in מַדַּד.

מְנַדַּע, Chaldaicum nomen vide in יַדַּע.

מְנָה *numeravit, dinumeravit, supputavit*: præter. מְנָה עִפְר, *numeravit pulverem (Jacobi)*, Num. XXIII. 10. Chald. præter. מְנָה vel מְנָא, *numeravit*, Dan. V. 25, 26. Niph. præter. נְמַנָּה, *annumeratus est*, Ies. LIII. 12. infin. לְהַמְנוֹת, *numerari*, Eccles. I. 15. futurum, יִמְנָה, *numerabitur*, Gen. XIII. 16. יִמְנֶנּוּ, *supputabuntur*, 2 Par. V. 6. Pih. מְנָה, *paravit, præparavit: constituit, præfecit*, Dan. I. 10, 11. מְנַנֵּי, *constituerunt*, Job. VII. 3. imper. per apocopam מִן, *præpara*, Ps. LXI. 8. et sic futurum, וּמִן, *et præparaverat*, Jonæ II. 1. Chald. præter. מְנִי, *constitui*, Dan. II. 24. מְנִי, *præfecisti*, Dan. III. 12. imper. מְנִי, *constitue*, Esræ VII. 25. Pyh. particip. præter. מְמַנִּים, *constituti*, 1 Par. IX. 29.

מְנִי, masc. *numerus, copiæ; לְמִנֵּי, copius, numeris istis, scilicet deorum celestium, seu stellarum, quæ pro diis colebantur*, Ies. LXV. 11.

מִנָּה, m. *mina, libra, pondo*, Ez. XLV. 12. plurale, מִנִּיִם, *minæ*, 1 Reg. X. 17. cum quo confer, 2 Chron. IX. 16. Mina sacra antiqua continebat quinquaginta siclos sacros, centum vulgares: Mina nova Ezechielis sexaginta siclos, centum viginti vulgares, adjectâ nimirum sexta parte. Fuit et mina viginti quinque siclorum sive centum zuzin aut denariorum. Nam מִנָּה, *quartæ pars sicli*.

מִנְיָה, f. *pars, portio*, dinumerata scil. et constituta, 1 Sam. I. 5. const. מִנְיָה vel מִנְיָת, ut Psalm. XI. 6. plur. מִנְיָוֹת, *portiones*, 2 Paral. XXXI. 19. vel מִנְיָוֹת, Nehem. XIII. 10. vel מִנְיָוֹת, Neh. XII. 44. aff. מִנְיָוֹתָיָהּ, *et portiones ejus*, Esth. II. 9.

מִנִּיִם, m. p. *vices*, Gen. XXXI. 7.

מָן, m. *man, manna*, quasi præparatus cibus, Ex. XVI. 15. aut comparatus sine labore, ut appellatur Sapientię XVI. 20.

מִנְיָן, m. Chald. *numerus*: constr. לְמִנְיָן, *pro numero*, Esr. VI. 17.

מִנְחָה, f. *munus, donum, oblatio*: dicitur tam de munere profano, quod homo homini dat, quàm sacro frumentaceo, quod Deo offerebant. Illud munus et mane et vesperi offerebatur. A vespertina oblatione, tempus ipsum vocarunt Hebræi *mincha*. Et id duplex, מִנְחָה גְדוּלָה, *mincha magna*, quæ latè accipitur, et מִנְחָה קְטַנָּה, *mincha parva*, quæ strictè dicitur. Mincha magna seu vespera magna est, quæ incipit ab hora sexta et dimidia, id est, statim post meridiem, ante primam nostram. Hebræorum descriptio est: מִנְחָה גְדוּלָה הַתְּחִלָּת וְזֶמַן תְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים מְכִי תְחִיל לְהָעֵרִיב דְּהַיּוּנוֹ מִחֲצֵי שָׁבַע וְלַמְעַלָּה דְּהָא חֲצֵי שָׁשׁ וְחֲצֵי שָׁבַע הֵמָּה עוֹמְדָת

בְּרֹאשׁ כָּל אֲדָם וְקִדְרַת כְּנַגְדָּה לְמִטָּה וְאִינָה נוֹטָה לְשׁוֹם צָד וּמִחֲצֵי שָׁבַע וְלַמְעַלָּה נוֹטָה בְּרָקִיעַ לְמַעַרְב סְמוּךְ לְמִנְחָה מִהַתְּחִלָּת שָׁבַע id est, *mincha* seu vespera magna est initium temporis sacrificii jugis inter duas vespervas (vide in Radic. עֵרַב) ex quo incipit vesperascere, (id est, sol ad vesperam declinare,) hoc est a dimidia septima et ulterius (id est dimidia prima nostra.) Nam a dimidia sexta ad dimidiam septimam, (a dimidia duodecima usque ad dimidiam primam) sol consistit in capite cujusque hominis et umbram facit rectâ ante se, deorsum, neque declinat in ullum latus: at a dimidia septima et ulterius, (id est, dimidia prima nostra) vergit sol in firmamento versus occidentem et spargit umbram versus orientem. Mincha seu vespera parva est, בתְּשֻׁעָה וּמִחֲצָה, ab hora nona et dimidia, id est, ab hora tertia nostra et dimidia, nempe circa quartam nostram. Hoc tempore, durante templo, solebant sacrificia offerre quæ vocantur mincha: cessante templo et sacrificiis, viri synagogæ magnæ substituerunt eis preces, et *precatio vespertina* vocatur מִנְחָה. Sic tempore minchæ magnæ, precatio est Petrus ascendens in solarium, Actor. X. 9. ad mincham parvam seu horam precationis novam Petrus et Johannes iverunt in templum, Actor. III. 1. centurio Cæsariensis preces peregit, Actor. X. 3, 30. erat et mincha sacrificium matutinum, ut Numer. XXVIII. 4. 2 Reg. III. 20. cui successit תְּפִלַּת הַשָּׁחַר, *oratio matutina*, cujus initium cum ipso die, et finis ad horam quartam, id est, nostram decimam, non quod per quatuor horas duraret, sed quod quilibet tenebatur eam ante finem horæ quartæ absolvere. De hoc est canon Majejonis, tractatu מצוֹתָהּ, *de precatioe*, cap. 3. תְּפִלַּת הַשָּׁחַר מְצוֹתָהּ שֶׁתְּחִיל לְהַתְּפַלֵּל עִם הַיָּץ הַחֲמָה זֶמְנָהּ עַד סוּף שְׁעָה רְבִיעִית שֶׁהִיא שְׁלִישִׁית הַיּוֹם, id est, *orationis ma-*

tulinæ lex est ut incipiat quis orare cum exortu solis, et terminus ejus usque ad finem horæ quartæ, quæ est tertia pars diei. Sic apostoli in precibus et sacris matutinis fuerunt adhuc circa tertiam (id est, nonam nostram antemeridianam) occupati, quando acceperunt Spiritum Sanctum, Actor. II. 15. Videatur Majemon dicto loco: Talmud de Schabbatho, cap. 1. fol. 9. R. Alphes, tractatu de Paschate, capite sexto. Sed redeamus ad vocem. מְנַחָה לַיהוָה, munus vel oblationem Domino, Gen. IV. 3. וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מְנַחָה, et deferre ad virum illum munus, Genes. XLIII. 11. וְאֶכְפָּרָה פָּנָיו בְּמְנַחָה, placabo faciem ejus munere, Genes. XXXII. 20. constr. וּבְמְנַחַת הָעֶרֶב, et in munere, vel oblatione vespertina, Esr. IX. 5. id est, tempore oblationis vesp. aff. אֶל-מְנַחָתוֹ, ad munus vel oblationem ejus, Gen. IV. 4. plural. cum aff. וְזָכוֹר כָּל-מְנַחֹתֶיךָ, memor sit omnium oblationum tuarum, Psal. XX. 4. Rabbini in plurali absoluto dicunt מְנַחֹת. Vide infra נחה, Chald. וּמְנַחָה, et munus, Dan. II. 46. affix. וּמְנַחֲתָהוּן, et munus vel oblationem eorum, Esr. VII. 17.

מִנְךָ, Chald. torques: וְהַמְּנִיכָא דִּי דְהָבָא, et torques aureus erit in collo ipsius, Dan. V. 7. ubi Masorethæ tradunt legendum הַמְּנִיכָא quomodo et aliàs in Targum occurrit. מְנִים מִנֵּן, m. p. fides, chordæ; species instrumenti musici fuit, Ps. CL. 4.

מָנַע *inhibuit, cohibuit, prohibuit:* frequenter cum præp. מִן construitur: præter. מָנַע מִמֶּךָ, prohibuit à te, Gen. XXX. 2. partic. מָנַע, *cohibens (gladium suum) מִדָּם, à sanguine,* Jerem. XLVIII. 10. Niph. præterit.

מָנַע מִבֵּית, *cohibetur à domo (Dei vestri),* Joël. I. 13. futur. תִּמְנַע, *cohibeas te,* Numer. XXII. 16. וַיִּמְנְעוּ, et cohibiti fuerunt, Jer. III. 3.

מָנוֹר מִנֵּר, m. jugum textorium: constructum, בְּמָנוֹר אֲרָגִים, sicut jugum textorum, 1 Sam. XVII. 7.

מֹסָה Hiph. הִמְסָה, liquefecit: dissolvit: præter. irregulare, הִמְסִיו, liquefecerunt, Jos. XIV. 8. formâ, Chaldaicâ, pro הִמְסוּ. futur. אִמְסָה, liquefacit ista, Psalm. VI. 7. et cum apocopa, וַתִּתְּמַס, dissolveres, Psalm. XXXIX. 12.

תִּתְּמַס, vide in מִסָּס.

מָסַךְ infudit, miscuit, Ies. XIX. 14. מִסְכָּתִי, miscui, Psalm. CII. 10. infin. לְמָסַךְ, ad miscendum, Ies. V. 22. convenit cum מוֹנָן.

מִסָּךְ, m. mixtio, Psal. LXXV. 9.

מִמְסָךְ, m. mistura, libamen mistum, Ies. LXV. 11. vinum mistum, Prov. XXIII. 30.

מִסָּס liqueferi, dissolvi, infinit. וְהָיָה כְּמִסָּס נְזִים, eritque (Assyrius) sicut dissolvitur (metu) signifer, Ies. X. 18. Niph. נִמְסָס vel נִמְסָס, Psal. XXII. 15. et Ez. XXI. 7. fut. anomalum, וַיִּמְאַס, et liquefit, Job. VII. 5. pro יִמְאַסוּ, et sic יִמְאַסוּ, liquefiant, Psalm. LVIII. 8. simile vide in בּוֹן, et infra צָלַל. Hiph. præterit. הִמְסִיו, liquefecerunt, dissolverunt Deut. I. 28.

מָסָס, m. dissolutus, Job. VI. 14. vel est nomen participiale, *liquescens.*

מָסָם, m. tributum, 1 Reg. V. 13. plural. מִסִּים, tributa, Exod. I. 11. et foemina מִסָּה unde constr. מִסָּת, Deut. XVI. 10. vel sufficientia, ex Chaldaica significatione: nam pro

Hebræo הַי vel הַי, in Targum frequenter ponitur מַסַּת: ut, מַסַּתִּי, sufficientiæ meæ, Prov. XXX. 8.

תִּמָּס, m. liquefactio: שִׁבְלֹל תִּמָּס, limax liquefactionis, id est, liquescens, Psal. LVIII. 8.

מָסַר tradidit, suppeditavit: inf. לְמָסַר-מַעַל, ad suppeditandum prævaricationem, Num. XXXI. 16. Niph. futur. וַיִּמָּסְרוּ, et traditi sunt, Num. XXXI. 5.

מָסַר, f. traditio, exhibitio, Ezech. XX. 37. sunt tamen ex Hebræis qui hoc ab אָסַר deducant, pro מֵאָסַר, vinculum. Vide אָסַר.

מָעַד vacillavit, nutavit, lapsus est: מְעַדֵּי קַרְסְלֵי, vacillant tali mei, 2 Sam. XXII. 37. particip. præsens, לְמוֹעַדֵי רֶגֶל, ad nutantes vel in mutationibus pedis, Job. XII. 5. futurum, לֹא אֶמְעַד, non vacillabo, Ps. XXVI. 1. תִּמְעַד אֲשַׁרְיוֹ, labascit ullus gressuum ejus, Psal. XXXVII. 31. Pyh. juxta quosdam, est particip. fœmin. וְרֶגֶל מוֹעֵדָת, et pes vacillare factus, luxatus, Proverb. XXV. 19. Hiph. imper. הִמְעַד, fac ut nutent, Psalm. LXIX. 24.

מַעֵי, m. d. viscera: construct. בְּמַעֵי הַדָּג, in visceribus piscis; Jon. II. 1. affix. מַעֵיו, viscera ejus, 2 Sam. XX. 10. מַעֵי, viscera mea, Jer. IV. 19. וּמַעֵיהֶם, viscera sua, Ezech. VII. 19. in quibus irregulariter est Tzere sub מ loco Scheva. Chald. מְעוּרָהי, venter ejus, Dan. II. 32. per metonymiam. In Targum מַעֵיו, unde מְעִירוֹן, viscera sua, Ez. VII. 19. מְעוּרָהי, viscera sua, 2 Sam. XX. 10.

מַעוֹת, fœm. scrupi, lapilli: affix.

בְּמַעוֹתָיו, sicut scrupi ejus, les. XLVIII. 19.

מַעֵט parvum, paucum, parum esse vel fieri, minui, diminui: infinit. לָפִי מַעֵט, secundum diminui, Levit. XXV. 16. id est, pro paucitate, infinitivus loco nominis. futur. וַיִּמְעַט, minor fuerit, Exod. XII. 4. וַיִּמְעָטוּ, diminuentur, Ies. XXI. 17. Pih. מַעֵט, minuire, diminuere: præterit. מַעֵטוּ, minuent, Eccles. XII. 3. Hiph. præter. וְהִמְעִיטָה, et diminuat, Lev. XXVI. 22. etc.

מַעֵט, m. paucitas, parum, paucum, minimum: paucus, parvus: אֲנָשִׁים מַעֵט, homines pauci, Nehem. II. 12. מַעֵט מַעֵט, paulatim, Exod. XXIII. 30. בְּמַעֵט, vel minimo, momento, propemodum, ferè, fermè, penè, Psalm. LXXXI. 15. plural. מַעֵטִים, pauci, Eccles. V. 1.

מָעַד compressit: part. præter. וַיִּמְעָד, et compressus, Levit. XXII. 24. fœmin. מְעֻבָּה, compressa, impressa, vel infixa in terram, 1 Sam. XXVI. 7. Pyh. præterit. נָשָׂם מְעֻבָּו, illic compressa fuerunt (ubera tua,) Ezech. XXIII. 3.

מַעַל prævaricatus est: constructur cum præpos. ב, et ferè semper habet adjunctum nomen conjugatum: præter. מַעַל-בִּי, prævaricatur contra me, Ezechiel. XVII. 20. מַעַל, prævaricatus est prævaricatione, Jos. XXII. 20. etc.

מַעַל, m. prævaricatio: aff. מַעַלְם, prævaricationem eorum, Ez. XXXIX. 26.

מַעִיל, m. pallium, Exod. XXVIII. 31. affix. מַעִילוֹ, pallii ejus, 1 Sam.

XV. 27. plural. מְעִילִים, *pallia*,
2 Sam. XIII. 18. aff. אֶת־מְעִילֵיהֶם,
pallia sua, Ezech. XXVI. 16.

לְמַעַן, *propter*, cum verbo
infinitivo: cum futuro, *propterea*, ut:
לְמַעַן הָבִיא, *propter adducere*, ut ad-
ducat, Gen. XVIII. 19. לְמַעַן תִּירָא,
ut timearis, reverenter colaris, Psalm.
CXXX. 4. לְמַעַן לְמוֹג לֵב, *propter*
diffluere cor, ut *diffluat animus*, Ez.
XXI. 15. pleonasmus: nam aliàs
simplici infinitivo præmittitur et
idem valet quod ל infinitivo præfix.
לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵא, *propterea* quod
præcepturus est, Genes. XVIII. 19.
affix. לְמַעַנִי, *propter te*, לְמַעַנִי,
propter me, etc. Sunt qui ad עָנָה perti-
nere putant: notat enim responsio-
nem seu redditionem causæ, ut et de
עַן suprâ dictum est.

*מְעָרָה מַעַר, quod vide in עָרָה.

מָצָא *invenit, reperit, deprehen-*
dit, assecutus, consecutus est: et con-
structum cum ל, est *satis esse, suffi-*
cere; ut, וּמָצָא לָהֶם, *et satis sit eis*,
Num. XI. 22. vide et Jud. XXI. 14.
et 2 Sam. XVIII. 22. Niph. נִמְצָא,
inventus, repertus, deprehensus fuit.
Item *sufficere*, וּמָצָא לָנוּ, *sufficeret*
nobis, Jos. XVII. 16. et sic Zachar.
X. 10. Hiph. הִמְצִיא, *invenire fecit*,
effecit ut præstò esset, porrexit, tradi-
dit, exhibuit: præter. cum ו loco א,
הִמְצִיאתִי, *exhibui te*, 2 Sam. III. 8.

מִצָּד m. *arx, propugnaculum,*
munitio: plural. fœm. מִצָּדוֹת, *pro-*
propugnacula, Ies. XXXIII. 16.

מִצְוֹד m. idem: construct. מִצְוֹדִים,
munitioem malorum, Prov.
XII. 12. id est, contra mala, vel ar-
cem, in quâ se fortificet ad mala per-
petranda, juxta R. Levi: plural.

מִצְוֹדִים, *munitioes*, Eccles. IX. 14.
vide et in צוֹד, fœmin. מִצְוֹדָה, idem:
aff. וּמִצְוֹדָתָהּ, *et munitioem ejus*,
Ies. XXIX. 7. plural. בְּמִצְוֹדוֹת, *in mu-*
nitiones, Ezech. XIX. 9. vide et צוֹד
מִצְוֹדָה, f. idem, Job. XXXIX. 31.

אֶת מִצְדַּת צִיּוֹן, *arcem vel*
propugnaculum Tzionis, 2 Sam. V. 7.
aff. וּמִצְדַּתִּי, *et propugnaculum meum*,
2 Sam. XXII. 2. plural. מִצְוֹדוֹת,
munitioes, Psalm. XXXI. 3. vide et
צוֹד.

מָצָה *expressit, exsuxit*: præter.
מָצִית, *exsuxisti*, Ies. LI. 17. futur.
וּמָצָה מַל, *et expressit rorem*, Jud. VI.
38. per apocopam. Niph. præteritum,
וּנְמָצָה דָּמוֹ, *et exprimetur sanguis*
ejus, Lev. I. 15. futur. יִמָּצָה, *expi-*
metur, Levit. V. 9. יִמָּצוּ לָמוֹ, *expi-*
mentur eis, Psal. LXXIII. 10.

מִצָּח c. *frons*, Exod. XXVIII.
38. aff. בְּמִצָּחוֹ, *in fronte ejus*, 2 Par.
VI. 19. plural. constr. עַל מִצָּחוֹת, *su-*
per frontes virorum, Ezech. IX. 4.
מִצָּחָה, f. *frontale*: constr. וּמִצָּחָתָהּ,
et frontale æreum erat super
pedibus ejus, 1 Sam. XVII. 6.

מָצִץ *expressit*: futur. יִתְמָצֵץ,
exprimatis, Ies. LXVI. 11. convenit
cum מָצָה et cum מִיץ.

מִצָּה, f. *azymum, infermentatum*:
Num. VI. 19. plural. מִצָּוֹת, *infermen-*
tata, azymi, Exod. XII. 18.

*מִצְרִים מִצָּר, vide in צָרָר.

מִקָּל m. *baculus*, Jer. I. 11.
constr. in Pathach מִקָּל, Gen. XXX.
37. quasi à forma מִקָּל aff. מִקָּלוֹ,
baculum suum, 1 Sam. XVII. 40.
absque Dagesch: שְׁנֵי מִקָּלוֹת, *duos*
baculos, Zach. XI. 7.

מקב Niph. **קָמַק** *tabescere, contabescere, tabefieri*: præterit. **וַיִּמְקוּ**, et *contabescent*, Ies. XXXIV. 4. part. plur. **וַיִּמְקוּ**, *nos tabescimus*, Ezech. XXXIII. 10. futur. **וְלִשְׁנוֹ**, et *lingua cujusque tabefiet*, Zach. XIV. 12. Hiph. **הִמְקַבְּתָא**, *tabefaciendo carnem cujusque*, Zach. XIV. 12.

מַק, m. *tabes*, Ies. V. 24.

מַר *stilla, gutta*: **מְדָלִי**, *sicut gutta è situla*, Ies. XL. 15.

מָרָא Hiph. **הִמְרִיא**, *extulit se*: futurum, **תִּמְרִיא**, *extollit se*, Job. XXXIX. 18. Chaldæus, *volat*.

מָרִיא, m. *saginaturn, pingue, quasi elevatum dicas*, 2 Sam. VI. 13. plur. **וְהֵלֵב מְרִיאִים**, et *adipem pinguium*, Ies. I. 11. aff. **מְרִיאֵיכֶם**, *pinguium vestrorum*, Amos V. 22.

מָרָא m. Chaldæum, *Dominus*: **וּמְרָא מְלִכָּן**, et *Dominus regum*, Dan. II. 47. in Targum plerunque pro Hebræo **מָר** dicitur **מָר** absque א in fine: cum aff. **מָרְאִי**, *Domine mi*, Dan. IV. 16. cum א redundante juxta Masorethas.

מָרָג m. *tribula, antiqua scilicet trahæ vel vehiculi quædam species, quæ olim frumenta excutiebantur, unde et illud Virgiliti, "tribulaque trahæque et iniquo pondere rostri": videatur Varro I. de re Rust. cap. 52. למורג, in tribulam, Iesaias XLI. 15. plural. וְהִמְרָגִים, et tribulæ, 2 Sam. XXIV. 22. vide חָרַץ in חָרַץ.*

מָרַד *rebellavit*: construitur cum præpos. **בִּי** et **עָלַי**: præter. **מָרַדְתָּ בִּי**, *rebellasti contra me*, 2 Reg. XVIII. 20. partic. plur. constr. **בְּמָרְדֵי-אֹר**, *inter rebellantes lucis, id est, adver-*

sus lucem, Job. XXIV. 13. futur. וַיִּמְרַד עַל-אֲדֹנָיו, et rebellavit contra dominum suum, 2 Par. XIII. 6.

מָרַד, m. *rebellio*, Jos. XXII. 22. Chald. **וּמְרַד**, et *rebellio*, Esr. IV. 19. et *adjectivum fœmin. קְרִיבָתָא, *urbem rebellem*, Esr. IV. 12.*

מְרַדוּת, fœm. *rebellio, contumacia*, 1 Sam. XX. 30.

מָרַד, masc. vide in **רוּד**: plural. **מְרַדִּים**, *exules, ejecti ut rebelles*, Ies. LVIII. 7. juxta Ab. Esram, *afflicti*, et **מ** est radicale: Chaldæus, *vagi, exulantes*. R. Salomon deducit à **רוּד**, vide illic.

מָרָה *rebellis fuit, rebellavit*: construitur cum præposit. **בִּי** et cum accusativo: quandoque significacionem à **מִיר** et **מָרַר** mutuatur: præteritum, **מָרָה אֶת-פִּי יְהוָה**, *rebellavit contra os Domini*, 1 Reg. XIII. 26. **מָרוּ בָךְ**, *rebellant in vel contra te*, Ps. V. 11. part. **בֶּן סוּרָר וּמוֹרָה**, *filius contumax et rebellis*, Deuter. XXI. 18. **מָרָה מְאֹד**, *rebellis valdè*, juxta R. Levi, 2 Reg. XIV. 26. alii, *variâ, mutabilem valdè*, quæ significatio à **מִוּר** petita: alii, *amaram*, quod est à **מָרַר**. Hiph. **הִמְרָה**, *exacerbavit: rebellavit: mutavit*. præter. **וְהִמְרוּ אֶת-רוּחוֹ**, *exacerbarunt spiritum ejus*, Psalm. CVI. 33. particip. **מְמָרִים**, *rebelles fuistis*, Deut. IX. 7. infin. **לְמָרוֹת**, *ad exacerbandam*, Ies. III. 8. futur. **וַיִּמְרָה אֶת-פִּיךָ**, *rebellaverit contra os tuum*, Jos. I. 18. et cum apocopa, **וַתִּמְרַר**, et *mutavit*, Ez. V. 6. **וַיִּמְרוּ**, et *exacerbarunt*, Psalm. LXXVIII. 56.

מִוֹרָה, m. *novacula, sic dicta, quòd radens caput vel faciem mutet*, Jud.

XVI. 17. vide aliam significacionem in יָרָא: construct. מָרַת, vide in מָרַר.

מָרִי, m. *rebellio*, Proverb. XVII.

11. aff. מְרִיָּהּ, *rebellionem tuam*, Deut.

XXXI. 27. בְּמִרְיֹס, *rebellione sua*, Nehem. IX. 17.

מְרִיתִים, f. d. *rebelliones*, juxta Chaldaëum et Hebræos communiter, Jerem. L. 21. quibusdam est nomen proprium loci.

מָרָה *contrivit, contudit*: futurum, וַיִּמְרְחוּ עָלֵיהֶם שָׁחִין, *et contundant super ulcus*, id est, contusum applicent, appingant, tanquam emplastrum, (verbum est chirurgicum), Ies. XXXVIII. 21.

מָרוֹחַ, m. *attritus*: מָרוֹחַ אֲשֶׁף, *attritus teste*, qui Thlibias dicitur ἀπὸ τοῦ ἄλλοβειν ab atterendo, Lev. XXI. 20.

מָרַט *evulsit pilos, depilavit, glabravit*: particip. לְמָרְטִים, *depilantibus*, Ies. L. 6. hinc metaphoricè, *expolire, extergere*: particip. מְרוֹטָהּ, *extersus*, Ezech. XXI. 9. et in priorè significacione, וְכָל־פֶּתַח מְרוֹטָהּ, *et omnis humerus depilatus est*, id est, nudatus, Ezech. XXIX. 18. infinit. לְמָרְטָהּ, *ad extergendum*, Ez. XXI.

11. fut. וַאֲמָרְטָהּ, *et evulsi pilos capitis mei*, Esr. IX. 3. וַאֲמָרְטִים, *et glabravi eos*, Neh. XIII. 25. Niph. futurum, יִמְרַט, *glabrum fiet*, Levit.

XIII. 40. Pyh. præter. מְרֹטָהּ, *extersus est*, Ezech. XXI. 10. particip. præsens, וּמְרֹטָהּ, *et depilatam*, Ies. XVIII. 2. particip. præter. נְחָשֶׁת.

מְמוֹרָט, *ex ære exterso*, 1 Reg. VII. 45. Chald. ex Pehil. præter. passivum, מְרִיטָהּ, *evulsæ, depilatæ*, Dan. VII.

4.

מָרַץ Niph. נִמְרָץ, *roborari, acre,*

vehemens esse: præter. מָה־נִּמְרָצוּ, *quàm acres sunt (sermones tui)*, Job. VI. 25. part. præsens perditione נִמְרָץ, *acri, vehementi*, Mich. II. 10. fœm. קָלְלָהּ נִמְרָצָת, *maledictione acerrima*, 1 Reg. II. 8. Hiph. futur. יִמְרִיצָהּ, *robustum vel acrem reddet te*, Job. XVI. 3.

מָרַק *tersit, expolivit*: particip. præter. נִחַשְׁת מְרוֹק, *ex ære terso*, 2 Par. IV. 16. imper. מְרָקוּ, *tergite*, Jer. XLVI. 4. Pyh. præterit. וּמְרָק, *et extergetur seu defricabitur*, Levit. VI. 21.

מָרַק, m. *jus*, sic dictum, quòd in eo defæcetur et defricetur caro, Jud. VI. 20. ubi scribitur cum Pathach, præter normam: vide Kimchium. construct. וּמְרָק, *et jus*, Ies. LXV.

4. quomodo Masorethæ illic legendum docent, pro eo quod in textu scribitur, וּפְרָק, de quo vide in פָּרַק.

מְרוֹקִים, m. p. *mundationes*: aff. יְמֵי מְרוֹקֵיהֶן, *dies mundationum ipsarum*, Esth. II. 12.

תְּמָרוֹק, masc. *mundatio, strigilis*, quasi abstersionem vel abstersorium dicas, Prov. XX. 30. plural. constr. וּבְתִמְרוֹקֵי, *et mundationes*, Esth. II. 12. affix. תְּמָרוֹקֵיהָ, *munditias seu mundum ejus*, Esth. II. 9.

מָרַר *amarum esse*: præter. juxta quosdam, מָר לִי, *amarum est mihi*, Ruth I. 13. quod et nomen esse possit: בִּי מָרָה נִפְּשׁ, *nam amarus erat animus (totius populi)*, 1 Sam. XXX. 6. Niph. præter. נִמְרַר, vide in מִיר: futur. יִמְרַר, *amarescet*, Ies. XXIV.

9. pro יִמְרַר. Pih. futur. יִמְרַר בְּבִכְי, *amaricabo, amaram reddam vel edam scil. vocem in fletu*, Iesaias XXII. 4.

וַיִּמְרֹדוּ, *et amaram effecerunt (vitam eorum)*, Exod. I. 14. וַיִּמְרֹדוּ, *amaritudine affecerunt eum*, Gen. XLIX. 23. Hiph. הִמְרָה, *amarum, amaritudine affecit, exacerbavit*. præt. הִמְרָה, *amaritudine affecit animam meam*, Job. XXVII. 2. infinit. הִמְרָה, *amaricare, amarè agere, amarè flere*, Zach. XII. 10. futur. תִּמְרָה, *amarices, amaritudine afficias, exacerbabis*, Exod. XXIII. 21. pro תִּמְרָה. Hithp. futurum ex geminata prima radicali, וַיִּתְמַרְמַר, *et exacerbavit se*, Daniel. VIII. 7.

מָר, m. *amarus*: item *amaritudo, amarum*: מָר לִי מָר, *amara mihi amaritudo*, Ies. XXXVIII. 17. מָר הַמָּוֶת, *amaritudo mortis*, 1 Sam. XV. 32. plur. מָרִים, *amaræ*, Exod. XV. 23. construct. מָרִי נֶפֶשׁ, *amari animo*, Jud. XVIII. 25. foemin. מָרָה, *amara*, Job. XXI. 25. et cum אַ loco מָרָה, *amara*, Ruth. I. 20. cui simile vide in זָגָר. et substantivè *amaritudo*, 2 Sam. II. 26. construct. מָרַת נֶפֶשׁ, *amara animo*, 1 Sam. I. 10. cum Cholem ab initio, מְרַת רוּחַ, *amaritudo spiritus*, Genes. XXVI. 35. et Cholem correpto, et רַ juxta Masorethas Dagessato, מְרַת נֶפֶשׁוֹ, *amaritudinem animæ suæ*, Prov. XIV. 10. ubi רַ cum Dagesch. Est et מָרָה, *Mara*, proprium nomen loci, ab amaris aquis sic dicti, Exod. XV. 23. מְרַתָּה, *Maram usque*, ibid.

מָמָר, m. *amaritudo*, Prov. XVII. 25.

מְרִירוֹת, foem. idem, Ezech. XXI. 11.

מְרָרָה, foem. *fel*, ab amaritudine: construct. מְרַרְת פְּתָנִים, *fel aspi-*

dum, Job. XX. 14. aff. מְרַרְתוֹ, *et felle ejus*, Job. XX. 25.

מְרָרָה, f. idem: aff. מְרַרְתִּי, *fel meum*, Job. XVI. 13.

מְרִירִי, m. *amarus*, Deut. XXXII. 24. hinc plural. construct. juxta quosdam, בְּמְרִירֵי יוֹם, *sicut amaritudines diei*, Job. III. 5. sed vide id in בְּמָר.

מְרִירִים, m. p. *amaritudines, res amaræ, amara*, Exod. XII. 8. foem. מְרִירוֹת, idem, Deut. XXXII. 32.

מְמָרִים, m. p. idem, Job. IX. 18.

תְּמָרִימוֹת, m. p. *amaritudines*, Jer. XXXI. 15. quod vide etiam in תְּמָר.

מָשָׁה *extraxit*: præt. מָשִׂיתָהוּ, *extraxi eum*, Exod. II. 10. Hiph. futur. יִמְשֵׁנִי, *extrahet me*, 2 Sam. XXII. 17.

מָשִׂי, masc. *sericum*, Ezech. XVI. 10, 13.

מָשַׁח *unxit*: מָשַׁח אֶתוֹ, *unxit eum*, Num. XXXV. 25. Niph. præt. בִּי־נִמְשַׁח, *quòd unctus esset*, 1 Paral. XIV. 8. infinit. בְּיוֹם הַמָּשַׁח אֶתוֹ, *in die ungi illud*, id est, quo unctum fuit, Num. VII. 10.

מָשִׁיחַ, masc. *unctus*, 2 Sam. I. 21. *Messias, Christus*, sic dictus, quod is verè esset ille, quem uncti reges et sacerdotes in V. T. repræsentarent, Dan. IX. 25, 26. construct. מָשִׁיחַ יְהוָה, *unctus Domini*, 1 Sam. XXIV. 7. aff. מְשִׁיחוֹ, *uncti sui*, 1 Sam. II. 33. plur. בְּמְשִׁיחֵי, *unctos meos*, Ps. CV. 15.

מְשֻׁחַת, m. *pictum*, quasi inunctum dicas, Jer. XXII. 14.

מִמְשָׁח, m. *unctio*, vel metonymicè *unctus*, Ezech. XXVIII. 14.

מְשָׁחָה, f. *unctio*, Exod. XXXI. 11. constr. מְשַׁחַת קֹדֶשׁ, *unctionis sacræ*, Exod. XXX. 25.

מְשָׁחָה, f. idem: aff. מְשַׁחָתוֹם, *unctio eorum*, Exod. XL. 15.

מִשֵּׁחַ, Chald. *oleum*, ab unguendo quasi unguentum dictum, Esr. VI. 9.

מִשָּׂךְ *traxit, extraxit, protraxit, protendit*: construitur cum accus. et præpos. על, ב, et ל. præter. מִשָּׂךְ

מִבְּקֶשֶׁת, *traxit arcu*, id est, jaculatus est, 1 Reg. XXII. 34. imper. מִשׁוֹךְ

מִדְּעֵיךָ, *protende benignitatem tuam erga cognoscentes te*, Psalm. XXXVI. 11. Niph. fut. לֹא תִּמְשָׁךְ, *non protrahetur*, Ezech. XII. 28. Pyh. partic. עַם מִמְּשָׁךְ, *populus distractus*,

Ies. XVIII. 7. foem. תַּחֲלַת מִמְּשָׁכָה, *spes protracta*, Prov. XIII. 12.

מִשָּׂךְ, m. *tractus, tractio seu acquisitio*, Psal. CXXVI. 6. Job. XXVIII. 18. et adverbialiter, juxta quosdam, *protractè*, hoc est, protracto tempore, diu, Psal. CXX. 5. aliàs est nomen proprium filii Japheth, Gen. X. 2.

מִשָּׁל *dominatus est, dominium habuit vel exercuit*, et sic construitur cum, על et ב: item, *parabolicè locutus est, parabolis, proverbii usus est*: præter. וּמִשָּׁלָתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים, *et dominaberis gentibus multis*, Deut. XV. 6. part. הַמִּשָּׁל, *quisquis utitur parabola*, fut. וּמִשָּׁל, *parabolâ utetur*, Ez. XVI. 44. Niph. גִּמְשָׁל, *comparatus, similis, consimilis factus est*. præter. גִּמְשָׁל, *similis filii*, Psalm. XLIX. 13. גִּמְשָׁלָתָּ, *similis factus es*, Ies. XIV. 10. וּגִמְשָׁלָתִי, *et consimilis fiam*, Psal. XXVIII. 1. Pih. particip. מְמַשָּׁל, *parabolarum artifex, quasi dicas proverbicator*, Ezech. XX. 49. Hiph.

הַמְשִׁיל, *dominari vel dominatorem fecit: comparavit, assimilavit*: præter. הַמְשִׁילִם, *dominatores eos faciet*, Dan. XI. 39. infinit. loco nominis, הַמְשִׁיל וּפְחָד, *dominari et formido*, hoc est, *dominatus formidabilis*. fut. תִּמְשִׁילֶהוּ, *dominatorem constituisti eum*, Psal. VIII. 7. תִּמְשִׁילֵנִי, *comparabitis me*, Ies. XLVI. 5. Hithp. fut. אֶתְמַשֵּׁל, *comparabo me*, Job. XXX. 19.

מְשָׁל, m. *similitudo, parabola, proverbium, sententia*, scitè graviterque dicta et paucis concinnata: constr. מִשָּׁל הַקְּדָמִי, *proverbium antiqui, pro antiquorum*, 1 Sam. XXIV. 14. aff. מְשָׁלוֹ, *sententiam suam*, Num. XXIII. 18. plur. מְשָׁלִים, *parabolas, sententias*, Eccles. XII. 9. construct. מְשָׁלֵי שְׁלוֹמֹה, *proverbia Salomonis*, Prov. I. 1. *similitudines*, Job. XIII. 12.

מְמַשָּׁל, m. *dominatio*, Dan. XI. 3. plur. מְמַשָּׁלִים, *dominationes, dominatores, præsides*, 1 Par. XXVI. 6.

מְמַשָּׁלָה, f. *dominium, dominatus, dominatio, præfectura, ditio*, Mich. IV. 8. const. לְמַמְשָׁלַת הַיּוֹם, *ad præfecturam vel dominium diei*, Gen. I. 16. aff. מְמַשָּׁלָתוֹ, *dominatus sui*, 1 Reg. IX. 19. plural. construct. לְמַמְשָׁלוֹת בְּלַיְלָה, *ad dominia noctis*, Psalm. CXXXVI. 9. Et cum Pathach ab initio, מִמְּשָׁלוֹתָיו, *dominiorum illius*, Psal. CXIV. 2.

מְשָׁק מִשָּׁק, m. *derelictio, locus derelictus, qui coli intermissus est et sterilis evasis*. constructum, מְשָׁק מְשָׁק, *locus derelictus urticae*, Soph. II. 9. sic Targum מְשָׁמַט, quod idem.

מְשָׁק, vide in שָׁמַק.
מְשִׁשׁ *palpavit, contrectavit*:

futurum, וַאֲמַשָּׂה, Gen. XXVII. 21. vide supra in מְדַשׁ וְיִמְשְׁנִי, palpabit me, ver. 12. Pih. præt. מְשַׁשֵּׁת, contrectasti, Genes. XXXI. 37. particip. מְמַשֵּׁשׁ, palpans, Deuter. XXVIII. 29. etc. Hiph. fut. וְיִמְשֵׁשׁ, et palpet, Exod. X. 21.

מִתְּנָה m. frænum, Prov. XXVI. 3. aff. וּמִתְּנִי, et frænum meum, Ies. XXXVII. 29.

מְתִים מַתָּה, m. p. homines, nomen generale, scribit Kimchi, in com. complectens viros, mulieres et parvulos: בְּלִיעֵיר מְתִים, omnem civitatem hominum, Deuter. III. 6. construct. עִם־מְתֵי־שׂוֹן, cum hominibus mendacibus, Psalm. XXVI. 4. affix. מְתָיו, hominum ejus, Deuter. XXXIII. 6.

מְתָם, m. homo, מְעִיר מְתָם, a civitate hominis, Jud. XX. 48. pro ab hominibus civitatis, per hypallagen.

מִתְּחָה extendit: fut. וַיִּמְתְּחֵם, et extendit eos, Ies. XL. 22. sic Chaldaicè, מְתִיחַ דִּינָה, extendens judicium, 1 Sam. II. 3.

אֲמַתְתָּה, f. saccus, Gen. XLIV. 2. sic dictus, quòd implendo extendatur: aff. אֲמַתְתָּהוּ, sacci sui, Gen. XLII. 27. plural. constr. אֲמַתְתָּוֹת, saccos virorum, Genes. XLIV. 1. aff. אֲמַתְתָּוֵינוּ, saccorum nostrorum, Gen. XLIV. 8.

אֲחֵרֵי מְתֵי עַד מְתֵי, quando?

post quando adhuc, id est, post quantum adhuc temporis? Jerem. XIII. 27. עַד מְתֵי, quousque, usquequo? Psalm. LXXX. 5. לְמָתֵי, ad quando, ecquando, Exod. VIII. 9.

מְתָנִים מַתָּן, m. d. lumbi, Deut. XXXIII. 11. construct. מְתָנֵי־אִישׁ, lumbis viri, Jerem. XIII. 11. affix. אֲזוֹר מְתָנָיו, cingulum lumborum ejus, Ies. XI. 5.

מְתָקָה dulce, suave esse, dulcescere: contrarium ipsi מְרַר, præteritum, מְתָקוּ דְמָה, suavis est ipsi vermis, Job. XXIV. 20. nempe à vermis depasci. Nomen fœmininum verbo masculino adjungitur, quia de tota specie seu utroque sexu intelligitur. מְתָקְרוּ־לֹי, dulcescunt ipsi, Job. XXI. 33. particip. vel nomen potius, וּמְתָקִים מְדַבֵּשׁ, et dulciora melle, Psal. XIX. 11. fœm. וּמְתָקָה שְׁנַת, dulcis somnus operantis, Eccles. V. 11. futurum, וּמְתָקִים וּמְתָקִים, aquæ furtivæ suaves sunt, Prov. IX. 17. Hiph. futurum, תִּמְתָּקֵךָ בְּפִיו, dulce fuit in ore ipsius, Job. XX. 12. בְּמַתְּנֵיךָ סוֹד, dulce reddemus consilium, Psal. LV. 15.

מְתָקָה, m. dulcis, dulce, Jud. XIV. 14.

מְתָקָה, m. dulcedo: aff. מְתָקֵי, dulcedinem meam, Jud. IX. 11.

מְתָקָה, m. idem, Prov. XVI. 21.

מְמַתְּקִים, m. p. dulcedines, Cant. V. 16.

נ

נָא quæsò, obsecrò: nunc: omne נָא in Bibliis idem est quod עָתָה

scribit Ab. Ezra, Genes. XII. 11. et Num. X. 31. et Arabicè inverso mo-

do dici אן. Chaldæus vertit כַּעַן vel כְּרוּן, *nunc*, non tempus sed affectum animi connotans. R. Salomon tamen scribit, interdum esse בקשה לשון בקשה, *obsecrantis*, quomodo per apharesin volunt esse ab אנה, quod sequitur. Semel est *crudum*, non satis coctum, Exod. XII. 9.

אנה, *quæsdò, obsecrò*: idem, sexies sic scriptum reperiri, Masorethæ notant, Psalm. CXVI. 4. אנה, idem, Psalm. CXVIII. 25. Chaldæus hæc reddit בְּבַעַי, *obsecrò*. Vide amplius in אן.

נאד m. *uter, pellis consuta, quâ liquida deferuntur*: וְנֹאֵד יַיִן et *utrem vini*, 1 Sam. XVI. 20. et cum וְאֶת־נֹאֵד הַחֶלֶב וְיֹאֵד, *et utrem lactis*, Jud. IV. 19. unde quidam ad נָד referunt, et א loco ו accipiunt: aff. בְּנֹאֵדָה, *in utre tuo*, Psal. LVI. 9. plur. נֹאֵדוֹת הַיַּיִן, *utres vini*, Jos. IX. 13.

נאה *pulchrum, decorum, amœnum esse, convenire, conveniens, decens esse*, apud Rabbinos in usu frequenti. præterit. נִאָה, *decora est*, Psalm. XCIII. 5. נִאָוּ, *decoræ sunt*, Cant. I. 10. partic. לֹא נִאָה, *non est conveniens*, Prov. XIX. 10. fœmin. נִאָה, *deceat*, Prov. XVII. 7. per commutationem tertiæ radicalis ה in ו, quod et in aliis fit.

נִיָּה, m. *amœnus, pulcher*: שְׁתוּלָה נִיָּה, *plantata in amœno loco*, Hos. IX. 13. fœm. הַנִּיָּה וְהַמְעֻנָּה, *speciosa et delicata*, Jer. VI. 2. cum ו loco א. Apud Rabbinos נִיָּה, *oratio elegans*, אִשָּׁה נִיָּה, *mulier pulchra*. נִיָּו, *pulchritudo*. possunt et ad Niphal radicis איה referri, ut pulchra sic dicantur, quia desiderabilia.

נִיָּה, f. p. vide infra in ניה.

נאם *dicxit*: futur. וַיִּנְאֹמוּ, *et dicunt*, Jerem. XXIII. 31. et nomen participiale construct. נֹאֵם, *dictum*, ibid. quod tritum et commune fuit in prophetarum exordiis vocabulum. Per præsens indicativi, *dicxit, ait*, vulgò redditur, ut et Targum per אָמַר, *dicxit*. Hinc quidam Hebræorum deducunt illud plural. לְנִינְאָמִים, *eloquentibus, facundis*, Job. XII. 20. vide אמן.

נאף *adulteravit vel adulteratus est*: *adulterium commisit, mæchatus fuit*. particip. נֹאֵף אִשָּׁה, *adulterans mulierem*, Prov. VI. 32. *adulter*, Job. XXIV. 15. fœm. הַנִּזְנֶפֶת, *ipsa adultera*, Levit. XX. 10. plural. נִזְנֶפֶת, *adulterarum*, Ezech. XVI. 38. inf. נֹאֵף, *adulterando*, Jer. VII. 8. futur. לֹא תִנְאָף, *non adulterabis, vel adulterium commites*, Exod. XX. 14. id est, ne scortator, ut Aben Esra prolixè hoc loco explicat. R. Salomon Jarchi notat dici tantùm de nupta, sed refutatur ab Aben Esra. Pih. præterit. נִיָּפוּ, *adulterantur*, Ezech. XXIII. 37. part. vel nomen participiale מִנְאָף, *adulter*, Ies. LVII. 3. plur. מִנְאָפִים, *adulteri*, Ies. XXIII. 10. fœmin. מִנְאָפֶת, *adultera*, Prov. XXX. 20. futur. וַיִּנְאָפוּ, *et adulterati sunt*, Jer. XXIX. 23.

נאפיים, m. p. *adulteria*, Ezech. XXIII. 43. aff. נִיָּפִיךָ, *adulteria tua*, Jer. XIII. 27.

נאפויים, m. p. idem, Hos. II. 4. ex geminata tertia radicali, ut נַעַץ נַעַץ.

נאץ *sprevit, contempsit*, Prov. V. 12. futur. וַיִּנְאֹץ, *spernet*, Proverb. XV. 5. Pih. נִיָּאץ, *contempsit, contem-*

tim irritavit, provocavit : infin. **נִצֵּץ**,
irritando, pro **נִצְּצֵן**, 2 Sam. XII. 14.
Hithp. particip. **נִצְּצָן**, irritatur, Ies.
LII. 5. pro **נִצְּצָן**, estque ex par-
ticipio Puhal et Hithpabel compositum.

נִצְּצָה, **נִצְּצָה**, **נִצְּצָה**, fœm. irritatio
contumeliosa, contumelia : **נִצְּצָה**, et
contumelia, 2 Reg. XIX. 3. plural.
נִצְּצוֹת, contumeliæ, Neh. IX. 18. aff.
נִצְּצוֹתֶיךָ, irritationes tuas, Ezech.
XXXV. 12. ex forma **נִצְּצָה**.

נִצְּקַךְ gemuit : præterit. **נִצְּקַךְ**
נִצְּקוֹת, et gemat, gemitibus confessorum,
Ezech. XXX. 24. futur. **נִצְּקוּ**,
gement, vocem gembundam edent, Job.
XXIV. 12.

נִצְּקַךְ, fœm. gemitus : construct.
נִצְּקַת, gemitum (filiorum Israël),
Exod. VI. 5. plural. constr. **נִצְּקוֹת**,
gemitu (confossi), Ezech. XXX. 24.

נִאֵר Pih. detestatus est, Thren.
II. 7. **נִאֵרְתָה**, detestatus es, Psalm.
LXXXIX. 40. **נִאֵרִים**, vide in **אֵרַר**.

נִבֵּא Niph. prophetavit, prophe-
tam egit, vaticinatus est : construitur
cum præposit. ל, אַל et עַל : præter.
נִבֵּית, prophetasti, Jerem. XXVI. 9.
cum י loco א, etc. Hithp. præterit.
נִבְּרְנֵבִית, ut prophetes, 1 Sam. X.
6. in medio cum Chirek, ad formam
verborum in ה desinentium. Et cum
syncopâ literæ ת, **נִבְּרְנֵבִית**, et pro-
phetabo, Ezech. XXXVII. 10. infin.
נִבְּרְנֵבוֹת, a prophetando, 1 Sam. X.
13. ad formam verborum in ה desi-
nentium. Chald. præter. **נִבְּרְנֵבִי**,
prophetavit, Esr. V. 1.

נִבְיָא, m. propheta : affix. **נִבְיָא**,
propheta tuus, Exod. VII. 1. R. Sa-

lomon hoc loco deducit à **נִבַּב**, *eloqui*,
quasi **נְבִיא**, sit orator, præco eloquens,
concionem habens ad populum, qui
Gallicè dicitur *predicateur, prædica-*
tor vulgò. Sed rectè ab Ab. Esra
refutatur, qui scribit א esse radicale,
et **נְבִיא** propriè dici eum, cui Deus
arcana revelat. plural. **נְבִיאִים**, pro-
phetæ, Jerem. XXIII. 25. construct.
נְבִיאָי, Jer. XXIII. 15. aff. **נְבִיאָיו**,
prophetarum ejus, 1 Reg. XXII. 22.
fœm. **נְבִיאָה**, prophetissa, Exod. XV.
20. Chald. **נְבִיאָה**, propheta, Esr. V.
1. et VI. 14. plur. **נְבִיאָיהַּ**, prophetæ,
Esr. V. 2. in Targum absque ה scri-
bitur.

נְבִיאָה, f. propheta, Nehem. VI.
12. constructum, **נְבִיאָת**, 2 Par. IX.
29. Chald. **בְּנְבִיאָת**, in propheta,
Esr. VI. 14.

* **נְבִיב** unde **נְבִיב** juxta quosdam
quod vide in **נְבִיב**.

* **נְבִיבָה**, Chald. vide in **בוֹה**.

נִבַּח latravit : infin. **לֹא יוּבַלְוּ**,
לֹא יוּבַלְוּ, non possunt latrare, Ies. LVI.
10.

נִבְט intuitus est : præter. **נִבְט**,
et intuebitur, Ies. V. 30. quod aliis ex
Pihel, aliis ex Niphal est. Hiph.
נִבְטִים, idem : præter. **הַבְּטִים**,
הַבְּטִים, idem : præter. **הַבְּטִים**,
à cælis intuetur, Ps. XXXIII. 13.
נִבְטִים, m. expectatio, quasi aspectum
vel respectum dicas : aff. **נִבְטִים**,
expectatione sua, Ies. XX. 5. **נִבְטִינוּ**,
expectatio nostra, ver. 6. et cum Sæ-
gol ab initio, **נִבְטִיהָ**, expectatio sua,
Zach. IX. 5.

נָבַל cecidit, concidit, decidit, et
de emarcidis ac flaccidis propriè di-
citur : unde et emarcescere, flaccescere,
item stultescere, stultè agere,
præt. **נָבַל**, decidit flos, Ies. XL.

8. אִם-נִבַּלְתָּ *si cecidisti*, Proverb. XXX. 32. juxta R. Levi: at Ab. Esra, *si stultè egisti*, deducta significatione ex nomine נִבַּל. Pih. יִנְבֵּל *vilipendit, turpitudine affecit*: præter. וְנִבַּלְתִּיךָ, et *turpitudine afficiam te*, Nah. III. 6. part. מִנְבֵּל, *turpitudine afficit*, Mich. VII. 6. futur. וַיִּנְבֵּל, et *vilipendit*, Deut. XXXII. 15. וְנִבַּלְתָּ, *vilipendito*, Jerem. XIV. 21. Hiph. futurum irregulare וְנִבַּלְתָּ, et *decidimus* vel *diffluimus*, Ies. LXIV. 6. pro וַנְבִּיל, cui simile vide infra in נוד.

נִבַּל, m. *stultus, flagitiosus*, cui ratio et mens concidit, ut stultè vel turpiter agat: plur. הַנְּבָלִים, *stulti*, 2 Samuel. XIII. 13. femin. אֲחֵת, *una stullarum*, Job. II. 10.

נִבְּוָה, f. *stultitia, flagitium, fœditas*, Gen. XXXIV. 7.

נִבְּלוּת, f. idem: נִבְּלוּתָהּ, *fœditatem* vel *stultitiam ejus*, Hos. II. 10.

נִבְּוָה, f. *cadaver*, quasi *caducum* aut *deciduum* dicas, et dicitur tam de hominis quàm bestiae cadavere, Lev. XXII. 8. constr. נִבְּלוּת, 1 Reg. XIII. 29. aff. נִבְּלוּתוֹ, *cadaver ejus*, Deuter. XXI. 23. נִבְּלוּתוֹ, *cadaver meum*, Ies. XXVI. 19.

נִבְּוָה, m. *uter, lagena*, Jer. XIII. 12.

נִבְּוָה, m. idem, Ies. XXX. 14. item *nablium*, instrumentum musicum, Judæi Germani *panduram* interpretantur. Vide Ab. Esram, Ies. V. 12. et Psalm. CV. 3. plural. נִבְּוָהִים, *nabliis*, 1 Par. XV. 16. constr. וְנִבְּוָהֵי, *utres cæli*, hoc est, nubes velut in utres digestæ, Job. XXXVIII. 37. לְנִבְּוָהֵי, *pro utribus*, Thren. IV. 2.

אִם-נִבְּוָהֵם, et *utres eorum*, Jerem. XLVIII. 12.

מַבּוּל, m. *diluvium*, sic dictum, quòd omnia fecerit concidere, Genes. IX. 11.

בּוּל, m. *Bul*, mensis octavi nomen, qui Octobri nostro respondet, sic dictus, quod tunc terræ nascentia tanquam emarcida concidant, 1 Reg. VI. 38. Kimchi scribit, Jer. III. 3. ברוב הזמנים רוב המטר יורד במרחשון לפיכך נקרא ירח בול *ut plurimum multa pluvia decedit in Octobri, idcirco vocatur mensis Bul ex significatione Mabbul*. Aliam significationem vide in יבל.

נִבְּוָה, *scaturivit, eructavit*, ac de fontibus propriè dicitur, aquam eructantibus. particip. נִבְּוָה, *torrens eructans*, Proverb. XVIII. 4. Hiph. fut. אֲבִיעָה, *eruclabo*, hoc est, more scaturiginis proferam vel effundam, Prov. I. 23. et sic ferè semper hîc sumitur.

מִבּוּעַ, masc. *scatebra, scaturigo*, Eccles. XII. 6. plural. constr. מִבּוּעֵי, *scaturigines aquarum*, Ies. XLIX. 10.

נִבְּוָה, f. Chald. *lychnuchus, lucerna*: emphaticè נִבְּוָה, Dan. V. 5. sic pro Hebræo בְּנִירוֹת, in Targum dicitur, בְּנִירוֹתָא, *lucernis*, Soph. I. 12. Rabbinî dicunt נִבְּוָה, R. Saadias scribit: נִבְּוָה, dicitur, quasi נִבְּוָה, *lychnuchus filius anni*, id est, per totum annum ardens.

נִבְּוָה, m. *auster, merities, tractus meridianus, plaga australis*, 1 Sam. XXVII. 10. נִבְּוָה, *ad plagam australem, in meridianum tractum*, Genes. XIII. 1. R. Bechai scribit: נִבְּוָה, *רוח נגב ויבש, quod iste ventus sit siccus et aridus*,

propter intensum calorem solis: נגב, aridum esse, exarescere, in Targum et apud Rabb.

נגד coram, contra, ante, e regione, ex adverso: לנגד, coram, 2 Reg. I. 13. ex adverso, contra, Prov. XXI. 30. מנגד, e regione, Gen. XXI. 16. ex adverso, 2 Sam. XVIII. 13. נגדה, coram, Psalm. CXVI. 14. cum aff. נגדו, ex adverso sui, Jos. VI. 5. coram eo, Ies. XL. 17. כנגדו, secundum coram ipsum, quasi juxta correspondentiam ejus, ipsi tanquam alter ipse, ac naturali specie ac formâ conveniens, astans ei, Genes. II. 18. לנגדו, ex adverso ejus, Jos. V. 13. Chald. נגד, ex adverso, Dan. VI. 11.

נגד, Chald. traxit se, manavit, profuxit: inde partic. נגד, trahens se, manus, Dan. VII. 10.

הגיד, Hiph. nuntiavit, annuntiavit, renuntiavit, indicavit, exposuit, narravit, enarravit, retulit, nempe coram: præter. לו, indicavit ei, Genes. XXXI. 20. Hoph. præter. הגד, nuntiatum est, 1 Sam. XXIII. 13. infin. הגד, nuntiando, Jos. IX. 24. fut. יגד, et nuntiatum est, Gen. XXII. 20.

נגיד, m. antecessor, antistes, dux, præsul, princeps, 2 Sam. VII. 8. constr. נגיד עמי, ducem populi mei, 2 Reg. XX. 5. plur. נגידים אדבר, antecessorum seu principum, scil. verba, eloquar, hoc est, præstantia, principibus digna, quasi principalia dicas, Prov. VII. 6. cui similitudinem locutionem vide Prov. XXII. 20.

נגה splenduit, Ies. IX. 2. futur. נגה, splendebit, Job. XVIII. 5. Hiph. futurum, יגה אורו, splendescere fa-

ciet, splendidam edet lucem suam, Ies. XIII. 10.

נגה, f. splendor, Ies. L. 10. affix. נגהם, splendorem suum, Joël. II. 10. plural. נגהות, splendores, Ies. LIX. 9. Chald. בנגהא, cum luce, Dan. VI. 20.

נגח feruit, petiit, impetiit cornibus: fut. וכי-יגח, et cornu ferierit, Exod. XXI. 28. Pih. particip. מנגח, cornu petens, Dan. VIII. 4. futur. יגח, cornu feriet, Deut. XXXIII. 17. התנגח, feries, 1 Reg. XXII. 11. Hithp. futur. יתנגח, configet, Dan. XI. 40.

נגח, m. petulcus, cornupeta: שור נגח, bos petulcus, Ex. XXI. 29.

נגן pulsavit, scil. instrumentum musicum. Nomen participiale plur. נגנים, pulsatores, fidicines, Psalm. LXVIII. 26. Pih. præter. מנגן, pulsans, 1 Sam. XVI. 16. infin. ינגן, pulsare, 1 Sam. XVI. 18.

נגינה, f. pulsatio fidium, pulsatio musica, modulatio: constructum, pro absoluto, על-נגינת, super pulsationem, vel, in pulsatione fidium, Psalm. LXI. 1. aff. נגינתי, pulsationis musicæ meæ, Psal. LXXVII. 7. נגינתם, modulatio eorum, Thren. III. 14. מנגינתם, à pulsatione sua, Thren. V. 14. plural: נגינות, et pulsationes, odas lyricas, Ps. LXIX. 13. בנגינות, in pulsationibus sive pulsatilibus instrumentis, Psal. IV. 1. aff. בנגינותי, in pulsationibus meis, hoc est, in fidibus sive pulsatilibus instrumentis, Hab. III. 19.

מנגינה, f. idem: באני מנגינתם, ego sum modulatio ipsorum, Thren. III. 63.

ננע tetigit, attigit, pertigit: læsit, percussit, plagis affecit: construitur cum accusativo, item præpos. אל, על et cum ב. præter. ננע בקבה, ירה, tetigit acetabulum femoris, Gen. XXXII. 33. ננע על לבך, pertingit in cor tuum, Jer. IV. 18. Niph. fut. ויננעו, et finxerunt se percussos seu plagâ affectos, Jos. VIII. 15. Pih. futur. ויננע, et percussit vel plagâ affecit, 2 Reg. XV. 5. Pyh. fut. ויננעו, plagis afficientur, Ps. LXXIII. 5. Hiph. הקניע, pertingere fecit, admovit, conjunxit: deturbavit, dejecit: et intransitivè, pervenit, obvenit, obtigit, pertigit: præter. הקניע, pervenire fecit, seu deturbavit, Ies. XXV. 12. particip. מנעי, pertingebat, Genes. XXVIII. 12. plural. constr. מנעי, conjungentibus, Iesaias V. 8. infinit. ובהקניע, et cum pervenisset, Esth. II. 12. futur. ויקניע, pertinget, Ies. VIII. 8. ויננע, et admovit, Ies. VI. 7.

ננע, m. *plaga*, Exod. XI. 1. affix. ננעו, *plaga ejus*, Levit. XIII. 44. plur. ננעים, *plagæ*, Genes. XII. 17. constr. ובהננעי, et *plagis hominum*, 2 Sam. VII. 14.

ננה cæcidit, percussit, verberavit, plagâ affecit: item, offendit, impugit. præterit. וננה, et *plagis afficiet* (*Domínus Ægyptum*) וננה, *percuti-endo* (et sanando,) Ies. XIX. 22. fut. וננה לא תננה, et *pedem tuum non offendes*, Prov. III. 23. Niph. præter. וננה, *cæsus, plagâ affectus fuit*, 2 Sam. X. 15. Hithp. fut. ויתננפו, *lædant se vel lædantur, offendantur*, Jerem. XIII. 16.

ננה, m. *plaga*, Jos. XXII. 17.

ננה, f. idem, 2 Sam. XVII. 9.

construct. מנפת הוסים, *plaga equorum*, Zach. XIV. 15. aff. מנפתי, *plagas meas*, Exod. IX. 14.

ננה Niph. ננה, *defluxit, diffluit, diffudit vel effudit se, perfusus fuit*: præter. נננה ידי, *perfusa manus mea*, Psal. LXXVII. 3. part. plur. נננרים, *defluentes*, 2 Sam. XIV. 14. fœm. נננרות, *defluunt*, Job. XX. 28. Hiph. הקניר, *diffluere fecit, fudit*: præter. וקנירתי, et *faciam ut diffluant*, Mich. I. 6. imper. וקנירם, *fac ut diffluant*, Jer. XVIII. 21. fut. וקניר, et *fudit*, Psal. LXXV. 9. Hoph. part. נננרים, *במים מננרים, sicut aquæ profusæ*, Mich. I. 4.

ננה, *fluxus, alveus*, juxta Aben Esram, Job. XXVIII. 4. juxta alios est particip. וננה, *accola, peregrinans, habitans*.

נגש accessit, appropinquavit: secessit, infin. ונגשת, *cùm accedent*, Num. VIII. 19. imper. ונגש הלאה, *secede illuc*, Genes. XIX. 9. et in Pathach, ונגש, *accede*, 2 Sam. I. 15. et cum ה paragogico, ונגשה-נא, *accede quæsò*, Gen. XXVII. 21. ונגשו-נא, *accedite nunc ad me*, Genes. XLV. 4. fut. ונגש, *appropinquato*, Lev. XXI. 23. Niph. præter. ונגש, *accedere* (*jussus Joseph.*) Gen. XXXIII. 7. particip. ונגשים, *qui appropinquant*, Exod. XIX. 22. Hiph. הקניש, *accedere fecit vel jussit, attulit, obtulit, adduxit, admovit, stitit*, præter. וקנישו, et *sistet eum*, Exod. XXI. 6. etc. Hoph. præter. וקנישו, *admoti fuerunt*, 2 Sam. III. 34. et part. מנש, *offertur*, Mal. I. 11. Hithp. imperat. וקנישו יחדו, *appropinquate pariter*, Ies. XLV. 20.

נָגַשׁ *exegit, tributum scil. aut creditum, 2 Reg. XXIII. 35. item exigendo vel exactionibus arctavit, affixit pressit. part. vel nomen, נְגוּשׁ, exactor, Zach. IX. 8. plur. נְגוּשִׁים, exactoribus, Exod. V. 6. נְגוּשׁוֹ, exactorum ejus, Exod. III. 7. futur. יִגְשׁ, exigit, exactione arctato aut affligito, Deuter. XV. 2. תִּגְשׁוּ, exigendo arctabis, Deut. XV. 3. תִּגְשׁוּהוּ, exigetis, Ies. LVIII. 3. Niph. praeterit. נִגַּשׁ, arctatus, coarctatus, pressus, oppressus fuit, proprie exactionibus, 1 Sam. XIII. 6.*

*נָגַר, vide in נָגַר.

נָדַב *liberaliter, spontè, voluntariè ad dandum, conferendum vel offerendum aliquid moveri, incitari. praeter. נָדַב לְבָם אוֹתָם, quos spontè movit animus ipsorum, Exod. XXXV. 29. נָדַבָה רוחו, spontè movit eum spiritus ejus, ver. 21. fut. יִדְבְּנוּ לְבוֹ, quem spontè moverit cor ejus, Exod. XXV. 2. Hithp. spontè, spontaneum dare vel offerre, voluntariè offerri. praeterit. הִתְנַדְּבָתִי, spontè obtuli, 1 Par. XXIX. 17. etc. Chald. praeter. הִתְנַדְּבוּ, spontè offerunt, Esr. VII. 15. part. מִתְנַדֵּב, spontè offerens se, Esr. VII. 13. plur. מִתְנַדְּבִין, spontè offerentes, ver. 16.*

הִתְנַדְּבוֹת, fœm. spontanea oblatio, Esr. VII. 16.

נְדָוִב, m. voluntarius, spontaneus, ingenuus, liberalis, munificus: princeps, a munificentia et liberalitate dictus, (quò alluditur, Luc. XXII. 25.) construct. נְדָוִב לֵב, voluntarius animo, 2 Paral. XXIX. 31. plural. עָם, cum principibus, 1 Sam. II. 8. construct. נְדָוִי עָמִים, voluntarii populorum, Psalm. XLVII. 10.

fœmin. וְרוּחַ נְדִיבָה, et spiritus ingenuus sustentet me, vel juxta alios, spiritu ingenuitatis sustentato me, Ps. LI. 14. affix. נְדִיבָתִי, ingenuitatem meam, vel munificam meam scil. animam, Job. XXX. 15. plur. נְדִיבוֹת, ingenuitates, res ingenuæ, munifica, Ies. XXXII. 8.

נְדָבָה, fœm. voluntarium, voluntaria oblatio, voluntarium sacrificium aut munus: interdum adverbiascit, pro sponte, voluntarie, benevole, liberaliter, et tunc ponitur pro בְּנְדָבָה: constr. נְדָבַת יָדֶךָ, voluntaria oblatione manus tuæ, Deut. XVI. 10. plural. הַשְּׂמִיעוּי, indicite sacrificia voluntaria, Amos IV. 5. construct. נְדָבוֹתַי פִּי, voluntarias oblationes oris mei, Psalm. CXIX. 108. aff. נְדָבוֹתֵיכֶם, voluntarias oblationes vestras, Levit. XXIII. 38.

*נְדָבָה, Chald. vide in דָּבַר.

נָדַד *vagatus, evagatus est, movit sese, erravit, aberravit, fugit, profugit: praeterit. נָדָדוּ יַחַד, evagantur pariter, Ies. XXII. 3. particip. נָדָד כָּנָף, movens sese alâ, aut transitive, moveat, agitet alam, quomodo possit esse ex Pih. Ies. X. 14. plural. נְדָדִים, errabundi, Hos. IX. 17. fut. יִדָּד מִמֶּנִּי, aberret a te, Nah. III. 7. et in Pathach, וְנָדָד, et profugeret, Gen. XXXI. 40. Chald. praeter. fœm. נָדָת, profugit, recessit, Dan. VI. 19. Pyh. juxta quosdam, praeter. וְנָדָד, et movetur, sive errat, vel fugit, Nah. III. 17. Hiph. futurum, וְנָדָדוּ, removeant vel fugant eum, Job. XVIII. 18. Hoph. futurum, וְיִדָּד, et fugatur, Job. XX. 8. Hithpahel, praeteritum, וְהִתְנָדְּדָה, et evagabitur, vel movebit se, Ies. XXIV. 20. fut. יִתְנָדְּדוּ, et evagabuntur, Job. XVIII. 18. Hoph. futurum, וְיִדָּדוּ, et fugentur, Job. XX. 8. Hithpahel, praeteritum, וְהִתְנָדְּדוּ, et evagabuntur, Job. XVIII. 18. Hoph. futurum, וְיִדָּדוּ, et fugentur, Job. XX. 8.*

commoves te, Jerem. XLVIII. 27. ויתנודודו, *vagi fugient*, Psal. LXIV.

9. quæ etiam a נדר esse possint, cùm penè idem duæ hæ radices valeant.

נדרים, m. p. *motus, jactationes*, Job. VII. 4.

*נדרה, vide in seq. radice.

נרה Pih. נרה, *procul amovit, ejecit, expulit, separavit*. participiale, המנדיים, *qui elongant, longe vel procul amovent*, Amos VI. 3. et cum affix. מנדיכם, *procul arcentes, separantes vos*, Ies. LXVI. 5. וינדא, vide in נרה

נדה, f. *separatio, elongatio: immunditia, impuritas mulierum menstrua: menstruata mulier, istâ immunditiâ vel laborans, vel ob eam a viro separata, et ita nunc adjectivè sumitur, אשה*

נדה, *uxorem ex immunditia laborantem aut separatam*, Ezech. XVIII. 6. נדה, *ארץ נדה, terra impura*, Esr. IX. 11.

נדה היא, *separatio, res aut impuritas separanda et exterminanda est*, Levit. XX. 21. אַת־הַנְּדָה, *separati-*

nem, rem sive immunditiam remotione dignam, 2 Par. XXIX. 5. לַנְּדָה, *in*

menstruatam, in separatam, hoc est, ut sit tanquam separata propter immunditiam menstruam, Thren. I. 17.

נדה, *tanquam impuritas menstruo laborantis, aut ex immunditia separata*, Ezechiel. XXXVI. 17. constr. נדת דותה, *separationis lan-*

guoris ejus, Levit. XII. 2. בַּנְּדָתָה, *in separatione immunditiæ*

sue, Levit. XVIII. 19. aff. בַּנְּדָתָה, *separatio ejus, hoc est, immunditia*

menstrua ejus, Levit. XV. 24. בַּנְּדָתָה, *in separatione sua*, Levit. XV. 19.

נדרה, m. *pretium, merces meretricia*, Ezech. XVI. 33.

נְדָנִים, m. p. *pretia: aff. pretia tua*, Ezech. XVI. 33.

מַנְדָּה, vide in מדר.

נדה *impulit, depulit, dispulit, expulit, vibravit: infinit. לַנְּדָה, ad vibrandum*, Deut. XX. 19. futur. וַיִּנְדֶּה, *depellat*, 2 Samuel. XIV. 14. Niph. præter. וַיִּנְדְּתָה, *et impellaris*, Deut. IV. 19. partic. נִדְּחָה, *depulsus*, 2 Sam. XIV. 14. fœmin. וַיִּנְדְּתָהּ, *et depulsam*, Mich. IV. 6. Pyh. particip. מַנְדָּחָה, *impulsus*, Ies. VIII. 22. Hiph. præterit. וַיִּנְדְּחֶיהָ, *et impellat*, 2 Sam. XV. 14. הִדְּחֶתִּי, *dispuli*, Jer. XXIII. 3. futurum, וַיִּנְדֶּה, *et expulit*, 2 Reg. XVII. 21. quod scribitur quasi a נדה, commutato ה in א, sed juxta Masorethas legendum וַיִּנְדֶּה. Hoph.

part. מַדְּחָה, *expulsus*, Ies. XIII. 14. וַיִּנְדְּחֵי, vide in דחה in Niphal. מַדְּוִיחַים, m. p. *depulsiones, expulsiones*, Thren. II. 14.

נְדָן, m. *vagina: affix. נְדָנָה, in vaginam ejus*, 1 Par. XXI. 27. נְדָנִים, vide paulo ante in נדה.

נְדָנָה, Chald. idem; metaphoricè *corpus, quod id spiritui sit, sicut vagina gladio, scribit Aben Esra*, Dan. VII. 15.

נדרף *dispulit, impulit, depulit: futur. et infinit. בַּנְּדָרְף עָשָׂן תִּנְדָּרְף, sicut dispellitur fumus, sic dispellis eos*, Psalm. LXVIII. 3. et defective, וַיִּנְדָּרְפוּ, *impellet eum*, Job. XXXII. 13.

וַיִּנְדָּרְפוּ, *dispellit eam ventus*, Ps. I. 4. Niph. præter. נִדְּרָף, *depelletur*, Ies. XIX. 7. particip. עֹלָה נִדְּרָף, *strepitus folii impulsivi vel agitati*, Lev. XXVI. 36. infinit. fuit antè in Kal.

נדרר *vovit: præter. נִדְּרָר*

votum vovit, 2 Sam. XV. 8. **נָדַרְתָּ לִּי** *vovisti mihi (illic votum)*, Genes. XXXI. 13. *imperit. וְשָׁלַמְנוּ נָדָרוֹ וְשָׁלַמְנוּ* *vovete et vota reddite Domino*, Psal. LXXVI. 12.

נָדַר נָדַר, m. *votum*, Num. XXX. 14. aff. **נָדַרְי**, *votum meum*, 2 Sam. XV. 7. plur. **נָדָרִים** *vota*, Jon. I. 16. aff. **נָדַרְי שְׁלַמְתִּי** *vota mea reddidi*, Prov. VII. 14. **נָדַרְיָהֶם** *vota eorum*, Levit. XXII. 18.

נָהַג *duxit*, (rexit, gubernavit) *abduxit, abegit; abduxit, deduxit, induxit*: præterit. **נָהַגְתִּי** *me ducit*, Thren. III. 2. **נָהַגוּ** *abduxerunt*, 1 Sam. XXX. 20. part. **נֹהֵג** *ducens, ductor, dux*, Psal. LXXX. 2. plurale, **נֹהֲגִים** *ducentes erant, ducebant*, 1 Sam. VI. 3. Pih. præter. **נָהַגְתָּ עַמּוֹךְ** *duxisti populum tuum*, Ies. LXIII. 14. etc.

וּמְנַהֵג m. *ductus*: **וּמְנַהֵג כְּמֹנַהֵג** *et ductus sicut ductus Jehu (est)*, 2 Regum IX. 20. ubi et construct. apud Rabbinos etiam est *ritus, consuetudo*.

נָהַח *lamentatus est, lamentum edidit*: præter. **וְנָהַח נָהַח** *et lamentabitur lamentum*, Mich. II. 4. imper. **נָהַח** *ede lamentum*, Ezech. XXXII. 18. Niph. futur. **וְנָהַחוּ** *et lamentati sunt*, 1 Sam. VII. 2.

נָהַי, m. *lamentum*, Mich. II. 4.

נָהַיָּה *lamentabile vel lamentum*, Mich. II. 4.

נָהַי, m. idem, Ezech. VII. 11. est-que formæ **נָהַי** a **נָהַי**. Nam הָ assumit pronunciationis causâ Map-pik.

נָהַי, m. idem, Ezech. XXVII. 32.

et est sicut **נָהַי** a **נָהַי**: affix. **בְּנִיחָם** *in lamento suo*, Ezech. XXVII. 32

נָהַל Pih. *duxit, deduxit, com- mode et leniter*: præter. **נָהַלְתָּ** *com- mode ducis*, Exod. XV. 13. particip. **לֹא הָיָה מְנַהֵל לָהּ** *non erat ductor ei*, Ies. LI. 18. futurum, **יָנַחַל** *leniter ducet*, Ies. XL. 11. **וַיִּנְחַלְם** *et duxit eos*, Genes. XLVII. 17. Hithp. futu- rum, **אֶתְנַחֵלָה** *ducem præbebo me vel leniter incedam*, Genes. XXXIII. 14.

הִלְלֵה vide in **הִלְלֵה**.

הִלְלָה vide in **הִלְלָה**.

נָהַם *ruguit, fremuit, gemuit*, leonum propriè. præterit. **וַיִּנְהָמֻם** *gemasque (in novissimo tuo)*, Prov. V. 11. **וַיִּנְהָמֻם** *et gemetis*, Ezech. XXIV. 23. particip. **אֶרְי נָהַם** *leo rugiens*, Prov. XXVIII. 15. futurum **וַיִּנְהָם** *et fremet*, Ies. V. 29.

נָהַם masc. *rugitus*, Prov. XX. 2. fœmin. **נִינְהָמָה** *fremitus*: construct. **בְּנִינְהָמַת יָם** *secundum fremitum ma- ris*, Ies. V. 30. **נִינְהָמַת לְבִי** *ex fremitu cordis mei*, Psal. XXXVIII. 9.

נָהַח *rudit*: asinorum propriè. futur. **וְנִינְהָח פָּרָא** *an rudit onager*, Job. VI. 5. **וַיִּנְהָקוּ** *rudebant*, Job. XXX. 7.

נָהַר *confluxit*, sed metaphoricè de hominum concursu semper usur- patur: præter. **וְלֹא יִנְהָרוּ** *et non con- fluent*, Jer. LI. 44.

נָהַר masc. *fluvius, flumen*, Numer. XXIV. 6. **כְּעֹבֵר לְנַהַר** *trans flumen*, 1 Reg. XIV. 15. constr. **נָהַר פָּרַת** *flumen Euphratis*, Genes. XV. 18. plur. **נָהָרִים** *flumina*, Ies. XVIII. 2.

duale, נְהַרִים, *duo fluvii*, Gen. XXIV. 10. construct. נְהַרֵי, Job. XX. 17. fœmin. נְהַרֹת, *flumina*, Ies. XIX. 6. construct. נְהַרֹת בְּבֵל, *flumina Babel*, 2 Reg. V. 12. Chald. נְהַר, emphat. נְהַרָא vel נְהַרָה, *flumen*, Esr. IV. 10. constr. נְהַר דֵי-זָוּר, *fluvius ignis*, Dan. VII. 10.

נְהַרָה, fœm. *splendor*, Job. III. 4. ex Chaldaica significatione, ut sequitur.

נְהוֹרָא, Chald. fœm. *lux*, Dan. II. 22.

נְהוֹרָא, f. idem, Dan. V. 11. pro נְהוֹרָה per apocopam: נְהַר, *lucere, splendere*, apud Chaldæos. Ex ea significatione etiam quidam Hebraicè verbum exponunt, Psal. XXXIV. 6. Ies. LX. 5.

מְנַהֲרוֹת, f. *specus*, per antiphrasin, quasi minimè lucidæ, vel quòd homines in eas confluerent, Jud. VI. 2.

נָוָא Hiph. נָוִיא, *rupit, irritum fecit, fregit, infregit vel infringere fecit*, Numer. XXX. 6. futur. נָוִיא, *infregerit, vel fecit ut infringeret*, Numer. XXX. 9. et per apocopam, נָוִי, *irritum fecerit*, Psalm. CXLI. 5. וּנְוִיאוּ, *et ruperunt*, Num. XXXII. 9.

תְּבוּאוֹהָ, f. *abruptio, ruptura, fractura*: cum aff. תְּבוּאוֹתַי, *abruptionem meam*, Numer. XIV. 34. plural. תְּבוּאוֹת, *abruptiones*, Job. XXXIII. 10. quibus sc. conatur irritum reddere et infringere institutum meum, quasi irritationes dicas, ab irritus vel irritum reddere. R. Levi, *occasiones*, quasi תְּבוּאוֹת, per literarum transpositionem.

נוֹב *provenire, progerminare, fructum proferre, sive producere, et inclu-*

dit abundantiam: metaphoricè eloqui: futur. יָנוּב, abundet vel abundè proveniat, Psalm. LXII. 11. יָנוּבוּ, *eloquetur sapientiam*, Prov. X. 31. יָנוּבוּן, *abundabunt vel abunde aut abundantiam proferent*, Ps. XCII. 15. Pih. futur. יָנוּבְּבוּ בְּתַלְוֹת, *eloquentes, facundas faciet virigines*, Zach. IX. 17.

נֵיב, masc. *proventus, fructus*: נֵיבִים, *proventum labiorum*, Ies. LVII. 19. affix. וְנֵיבוֹ, *et proventus ejus*, Mal. I. 12.

תְּנוּבָה, f. idem, Ies. XXVII. 6. construct. וְתְנוּבַת הַשָּׂדֶה, *et proventum agrorum*, Ezech. XXXVI. 30. aff. וְאֶת-תְּנוּבָתִי, *et cum proventu vel reditu meo*, Jud. IX. 11. plur. וַיֹּאכַל תְּנוּבַת, *et comedit proventus*, Deut. XXXII. 13.

נֹד *vagari, errare, moveri, agitari, migrare, emigrare: item condolare, et tum regit dativum. præter. נָדוּ, emigrabunt*, Jerem. L. 3. infinit. לֹנֹד לוֹ, *ad condolendum, ut condoleat aliquis ei*, Psalm. LXIX. 21. etc. Chald. fut. תְּנֹד, *vetetur*, Dan. IV. 11. Pyh. נֹדֵד, vide in נָדַד. Hiph. הִנִּיד, *errare fecit, movit, commovit*. infinit. לְהִנִּיד, *facere ut erret*, 2 Reg. XXI. 8. futurum, וְהִנִּיד, *et agitabit, movebit*, Jer. XVIII. 16. אֶל-תְּנִדְנִי, *ne commoveat me*, Psalm. XXXVI. 12. Hoph. particip. מְנֹדֵד, *sicut spina amota*, 2 Sam. XXIII. 6. Hithp. particip. מִתְנַדֵּד, *condolentem sibi*, Jer. XXXI. 18. alia hujus formæ vide in נָדַד.

נֹד, *Nod*, nomen regionis in quam expulsus fuit Cain, quasi terra vagationis et exilii dicta, Gen. IV. 16. hinc quidam deducunt נֹדִי, *vagatio-*

nem meam, Psalm. LVI. 9. quod ad infinitivum conjugationis Kal referri potest.

נִיד, masc. *motus, commotio*, Job. XVI. 5. foem. לְנִידָה, *in agitationem*, Thren. I. 8. ut Ab. Esra et R. Levi interpretantur. Quidam, in *separatam ex immunditia*, quasi idem quod לְנִידָה, quod est ver. 17. ibid.

נִיד, m. *acervus, cumulus*, sic dictus quod motu et agitatione comportetur, Exod. XV. 8. כַּנִּיד, *quasi cumulum*, Ps. XXXIII. 7.

נִיד, m. *vagus*, Gen. IV. 12.

מְנוּד, m. *agitatio, commotio*: const. מְנוּד ראשׁ, *agitationem capitis*, Psalm. XLIV. 15.

נֹוּה *inhabitavit, in habitaculo mansit*: futurum, וְלֹא יִנְוָה, *neque in habitaculo permanet. Quietus residet*, Hab. II. 5. Hiph. futurum, וְאִנְוֶנְהוּ, *et habitare faciam eum, habitaculum constituam ei*, Exod. XV. 2. Chaldaeus; *extruam ei sanctuarium*: R. Salomon: *enarrabo pulchritudinem et laudem ejus*, à נִוּי, *pulchritudo*, נִוּוּחַ, *pulcher*, ut supra in נֹוּהָ.

נִוּוּחַ, f. *habitatio; habitatrix*: construct. נִוּוּחַ צְדָקָה, *habitationem justitiae tuae*, Job. VIII. 6. וְנִוּוּחַ בַּיִת, *et habitatrix domus*, Ps. LXVIII. 13. vide et supra in נֹוּהָ.

נִוּוּחַ, m. *habitaculum*, Ies. XXVII. 10. *caula, pasuum*, quia ibi caulæ fieri solent: vide et supra in נֹוּהָ construct. נִוּוּחַ, Exod. XV. 13. affix.

אֶל־נִוּוּחִי, *ad caulam suam*, Jer. L.

19. plur. נִוּוּחֵיהֶם, *habitacula illorum*, Jerem. XLIX. 20. et foeminin. נִוּוּחַי, *caulæ*, Soph. II. 6. et ן in ם commutato, נִוּוּחַי, idem, Psalm. LXV.

13. בְּנִוּוּחַי דְּשֵׁב, *in caulis herbæ*, id est, herbidis, Psalm. XXIII. 2. e

contrariò supra in נֹוּהָ convertitur ם in ן, vide illic.

נוּחַ, *quievit, requievit, quietè se continuit, resedit*: præter. וְלֹא נִוּוּחַי, *et non quievi*, Job. III. 26. etc. Hiph. הִנִּיחַ, *quiescere, requiescere fecit, quietem attulit, dedit vel largitus est*. construitur cum dativo et accusativo. præteritum, הִנִּיחַ לָכֶם, *quietem dederit vobis*, Deut. XII. 10. וְהִנִּיחֵתִי לָךְ, *ut quietem darem tibi*, Exod. XXXIII. 14. etc. Hoph. præter. הִוּוּחַ, *quies data fuit*, Thren. V. 5.

נוּחַ, m. *requies*: aff. לְנוּחֶךָ, *in requiem tuam*, 2 Par. VI. 41. forma cum Cholem ad infinitivum Kal referri potest.

נִיחַת, f. *quies*, Eccles. VI. 5. quod hinc significationem, sed formam habet à נִיחַ, vide illic.

נִיחֻחַ, m. *quies, gratum, res grata*, ut quies solet esse defessis. Tertia radice geminata est. Semper autem additum est nomini רִיחַ, *odor*, unde רִיחַ נִיחֻחַ, *odor quietis*, id est, gratum qui Deum ab ira sua quiescere facit. Ab. Esra, Genes. VIII. 21. affix. רִיחַ נִיחֻחֵי, *odorem gratum meum*, Num. XXVIII. 2. plur. רִיחֵיהֶם, *odores gratos suos*, Ezech. XX. 28. Chald. נִיחֻחֵי, *res odoris grati*, Esr. VI. 10. Dan. II. 46.

הִנִּיחָהּ, *quies, immunitas*, Esth. II. 18.

מְנוּחַי מְנוּחַי, masc. *quies, requies, quietis locus*, Gen. VIII. 9. constr. מִמְּנוּחַי הָאָרוֹן, *à quiete arcæ*, id est, ex quo quievit arca, 2 Par. VI. 31. plural. לְמְנוּחֵיכֶם, *ad requies tuas*, Psalm. CXVI. 7. cum affixo formæ Chaldaicæ.

מְנוּחָהּ, f. idem, Genes.

XLIX. 15. aff. מְנַחֵתוּ, *requies ejus*, Ies. XI. 10. plural. עַל־מֵי מְנוּחֹת, *ad aquas quietum*, Psal. XXIII. 2. וּבְמְנוּחֹת שְׁאֲנֹת, *et in requiebus tranquillis*, Ies. XXXII. 18. id est locis ad quietem tranquillis.

נוֹט *nutavit*: unde futur. תְּנוֹט, *nutet terra*, Psal. XCIX. 1.

נוֹל *inquinare*, apud Rabbinos: inde Chald. בְּלוּ, *sterquilinum*, Esr. VI. 11. et נוֹלִי Dan. II. 5. utrumque per apocopam literæ ת.

נוֹם *dormitavit*: præter. נָמוּ, *dormitaverunt (somnum suum)*, Psal. LXXVI. 6. infin. אֲחַבֵּי לָנוּם, *amantes dormire*, Ies. LVI. 10. futur. לֹא יָנוּם, *non dormitabit*, Ps. CXXI. 3.

נוֹמָה f. *dormitatio, somnus levis*, Prov. XXIII. 21.

תְּנוּמָה, f. idem, Psal. CXXXII. 4. plur. תְּנוּמוֹת, *dormitationes*, Prov. VI. 10.

מָנוּן יָנוּן* vide infra in נון.

נוֹס *fugit, aufugit, confugit, ef-fugit*: præter. וְלֹא נָס, *neque fugerat*, Deuter. XXXIV. 7. etc. Hiph. הִנִּיס, *fugere, confugere fecit, fugavit*: præter. הִנִּיס אֶת־עַבְדָּיו, *fecit confugere servos suos*, Exod. IX. 20. infin. לְהִנִּיס, *ut fugere faceret*, Jud. VI. 11. futur. יִנִּיסוּ, *fugarent*, Deut. XXXII. 30. Quæ ex Hithpahel esse possint, vide infra in נָסָה.

מָנוּס, m. *fuga, effugium, perfugium*: וְאָבַד מָנוּס, *peribitque effugium*, Jer. XXV. 35. aff. וּמְנוּסֵי, *et perfugium meum*, 2 Sam. XXII. 3. foem. מְנוּסָה, *fuga*, Ies. LII. 12.

constr. מְנוּסַת הָרֵב, *fugâ gladii*, Levit. XXVI. 36.

נוֹעַ *movit sese, motus, commotus, agitatus fuit, vacillavit, vagatus, evagatus est, abscessit, recessit*. præter. נָעוּ, *vacillant*, Ies. XXVIII. 4. part. נָע וְנָד, *vagus et jactatus, profugus, extorris*, Gen. IV. 12. Niph. futur. יִנוּעוּ, *agitatur*, Amos IX. 9. וְהִנִּיעוּ, *moventur*, Nah. III. 12. Hiph. נִינֵעַ, *movit, commovit, agitavit, exagitavit*. præter. וְהִנִּיעוּתִי, *et agitabo*, Amos IX. 9. imp. הִנִּיעֵמוּ, *exagitu eos*, Psal. LIX. 12.

מְנַעֲנָעִים, m. p. *sistra*, 2 Sam. VI. 5. sic dicta quòd stridulo sono ad motum et saltationem homines commovent, scribit Kimchi in lib. Rad. et Comment.

נוֹרַף *stillavit, perstillavit, de liquidas: suffivit, suffumigavit, de aridis*. præter. בִּפְתֵי מַשְׁכְּבִי, *perstillavi cubile meum (myrrhâ)*, etc. Prov. VII. 17. Pih. יִנְפֹף יָדוֹ, *agitavit: futur. יִנְפֹף, agitabit manum suam*, Ies. X. 32. Hiph. הִנִּיף, *stillavit, agitavit, ventilavit*. Sæpè autem dicitur de speciali sacrificiorum quorundam oblatione, quæ fiebat agitatione versus orientem et occidentem, meridiem et septentrionem, ad ostendendum in quatuor mundi partibus debere sacrificia ad laudem nominis divini offerri, ut veteres Hebræorum sapientes tradiderunt cod. Talmud. Menachoth, cap. 5. fol. 61, 62. et cod. Succa, cap. 3. fol. 37. Interdum, *agitare sursum*, unde Chaldæus per אָרִיס, *elevare, reddit*. Inde synecdochicè pro offerre sumitur: præter. הִנִּיף תְּנוּפֶת זָהָב, *obtulit quisque oblationem auri (Domino)*, Ex. XXXV. 22. הִנִּיף, *agitavit (Aharon)*, *agitando et ventilando obtulit*, Lev. IX. 21. וְהִנִּפַתְתִּי אוֹתָם, *et agitabis ea*, Ex.

XXIX. 24. futur. נְשָׂם נְדָבוֹת תְּנִיף, *pluviam liberalissimam stillabas*, Ps. LXVIII. 10. Hoph. præterit. אֲשֶׁר הִנְיָף, *quod agitatum est*, Ex. XXIX. 27.

נֹף, masc. *tractus, clima*, Psalm. XLVIII. 3. est et proprium nomen urbis *Noph*: quæ Memphis esse creditur, Ies. XIX. 13. et aliâs etiam *Moph* appellatur, Hos. IX. 6.

נִפְתָּה, f. *destillatio*, Psalm. XIX. 11. synecdochicè *favus, à stillando*, Prov. V. 3. et XXIV. 13. Cant. IV. 11.

נִפְתָּה, f. *agitatio: cribrum*, juxta Hebræos veteres, ab agitatione sic dictum: construct. בְּנִפְתַּת שְׂוֵא, *agitatioe vanitatis*, Ies. XXX. 28. id est, donec in vanum et nihilum abeant item *tractus*, 1 Reg. IV. 11. לְנִפְתַּת, *cum tractu*, Jos. XII. 23. plural. וּבְנִפְתּוֹת, *et in tractibus*, Jos. XI. 2.

נִפְתָּה, f. *tractus*, Jos. XVII. 11. תְּנִיפָה, f. *agitatio, elevatio*, Ies. XXX. 32. et specialiter in sacrificiis ceremoniæ genus, ut antè in Hiphil dictum: construct. מִפְּנֵי תְּנִיפַת, *propter agitationem*, Ies. XIX. 16.

נוֹץ Hiph. הִנְיָץ, *germinavit, effloruit*: præterit. הִנְיָצוּ, *germinarint*, Cant. VI. 10. futur. cum epenthese Aleph, וְיִנְיָצוּ, *et effloresceret*, Eccles. XII. 5.

נִפְּחָה, f. *flos*, Ies. XVIII. 5. aff. נִצְתּוֹ, *florem ejus*, Job. XV. 33. contractè נִפְּחָה, *flos ejus*, Gen. XL. 10. pro נִצְתָּה: cui simile vide in נִצַּץ forma est à נִצַּץ.

נִצְּנִים, m. p. *flores, florentia*, Cant. II. 12. quod formam dagessatam habet, quasi à נִצַּץ.

נִצְּצִים, נִצְּצוּ, vide in נִצַּץ.

נֹר, m. *lucerna, lumen*, 1 Reg. XI. 36. aliam significationem vide infra in radice נִיר cum Tzere, נִיר רְשָׁעִים, *lucerna improborum*, Prov. XXIV. 20. affix. נִירוֹ, *lucerna ejus*, Proverb. XX. 20. נִירוֹי, *lucerna mea*, 2 Sam. XXII. 29. plur. נִירוֹת, *lucernæ*: aff. נִירוֹתֶיהָ, *lucernas ejus*, Exod. XXXIX. 37.

נִיר, Chald. *ignis*, Dan. VII. 9. emph. נִירָא, Dan. III.

מְנוֹרָה, f. *lychnuchus, candelabrum*, Ex. XXV. 32. constr. מְנוֹרַת זָהָב, *candelabrum auri*, Ex. XXV. 31. plur. מְנוֹרוֹת, *lychnuchi*, 2 Par. IV. 7.

נֹד Hiph. הִנְיָד, *coxit*. futur. וַיִּנְיֹד וַיַּעֲקֹב נֹדִים, *et coxit Jacob coctionem*, id est, pulmentum vel jusculum, Gen. XXV. 29. pro וַיִּנְיֹד.

נִיּוֹד, m. *coctio, decoctum, jusculum, pulmentum, puls*, 2 Reg. IV. 38, 39. const. וַיִּנְיֹד עֲדָשִׁים, *et jusculum è lentibus*, Gen. XXV. 34.

נֹזָה, *sparsus, aspersus, inspersus fuit*: vel activè, *aspersit*: futur. וַיִּזְרֵם וַיִּזְרֵם וַיִּזְרֵם, *et qui asperserit*, Levit. VI. 27. per apocopam, וַיִּזְרֵם, *et aspersa est*, 2 Reg. IX. 33. וַיִּזְרֵם נֹזָה, *et inspersum est robur eorum*, id est, sanguis roboris, vel robustorum ipsorum, Ies. LXIII. 3. Hiph. הִזְרִיחַ, *sparsit, aspersit, inspersit, perspersit*: וַיִּזְרֵם מִן־הַדָּם, *et asperget de sanguine illo*, Lev. IV. 6.

נָזַל, *fluxit, diffluit, effluxit, perfluxit, stillavit*: præter. בָּזְלוּ, *diffluerunt*, Jud. V. 5. et irregulariter בָּזְלוּ, *diffluunt*, Ies. LXIV. 2. etc.

Hiph. præter. הִזְוִיל, *fluere fecit, profudit*, Ies. XLVIII. 21.

נולים, m. p. *fluentes*, participialiter, Jer. XVIII. 14. et substantivè, *fluenta*, Psalm. LXXXVIII. 16. affix. נְוִילֵיהֶם, *et fluenta eorum*, ver. 44.

מְזֻלוֹת, f. *planetæ*; quia influxum suarum virium et qualitatum præstant inferioribus rebus: וְלִמְזֻלוֹת, *et planetis*, 2 Reg. XXIII. 5. sunt qui ab אָזַל, *eundo et errando*, planetas sic dictos volunt litera נ̄ elisâ. Rabbini et duodecim signa cœlestia sic appellant et singulariter מְזֻל, *sidus, constellationio*. et מזל טוב, *fortuna bona*, quia ex astris eam vulgo metiuntur.

נזם, m. *monile, inauris*, ornamentum frontis et aurium, Genes. XXIV. 22. affix. נְזָמָה, *inaure sua*, Hos. II. 13. plur. וְאֶת־הַנְּזָמִים, *et inaures, quæ erant in auribus ipsorum*, Genes. XXXV. 4. constr. וְנִזְמֵי, *et monilia faciei*, Ies. III. 21. frontis scil. quæ baccatæ esse solent in mulieribus.

נזק, Chald. *nocuit, læsit, damno affecit, damnum attulit*, part. præsens, נִזְק, *damno affectus*, Daniel. VI. 3. partic. Hiph. fœm. וְיִמְהַרְנֹקֶת מִלְכִּין, *et damnum afferens regibus*, Esr. IV. 15. infinit. לְהַנְזֹקֶת מִלְכִּין, *ad nocendum regibus*, vel *in damnum*, quasi nomen constructum ex infinito factum, ut sæpè, ver. 22. futur. יִתְהַנְזֹק, *damnum attuleris*, ver. 13.

נִזְק, m. *damnum*, Esth. VII. 4.

נָזַר, *separavit, abstraxit, avertit se*: *abstinuit, continuit se a re aliqua*, ex religione, sanctimonia aut certo voto. Hic juxta quosdam, præterit. נָזַרְךָ, *avertunt se*, Ies. I. 4. Ezechiel. XIV. 5. pro נָזַרְךָ quod potius est

præterit. Niph. a נָזַר vide illic. Niph. infin. הִנְזָר, *separando me*, Zach. VII. 3. futurum וַיִּנְזַר, *et avertet se*, Ezech. XIV. 7. וַיִּנְזְרוּ, *ut separent se*, Levit. XXII. 2. Hiph. præter. וַיִּנְזֵר, *et separaverit*, Numer. VI. 12. plural. וַיִּנְזְרוּ, *et separabitis*, Levit. XV. 31. infinit. לְהִנְזֵר, *ad separandum se, separatum vel Naziræum se futurum*, Num. VI. 2. futur. וַיִּנְזַר, *separet se, abstineto*, Num. VI. 3.

נָזִיר, m. *Naziræus, separatus*, qui ex pio voto a certis rebus abstinere, et Deo consecratus est, Numer. VI. 13. et generaliter, נָזִיר אֶחָיו, *separati fratrum suorum*, Genes. XLIX. 26. נְזִירָה, *separata tuæ*, scil. vineæ, a qua separasti te intermittens cultum ejus, Levit. XXV. 5. vel, *separationis aut abstinentiæ tuæ*, a qua abstinuisti, sic mox in plurali plur. אֶת־הַנְּזִירִים, *Naziræos*, Amos II. 12. לְנָזִירִים, *in Naziræos*, Amos II. 11. נְזִירָה, *separatas ejus* scil. vineas, a quarum cultu abstinueras, Levit. XXV. 11. נְזִירָה, *Naziræi illius*, Thren. IV. 7.

נָזַר, m. *Naziræatus*, Num. VI. 7. *coma*, propriè ea, a qua radenda quis abstinuit: affix. נְזִירָה, *comam tuam*, Jerem. VII. 29. item *corona, coronamentum*, Exod. XXIX. 6. נְזִירָיו, *coronamentum ejus*, Psal. LXXXIX. 40.

מְנִזְרִים, *coronati, diademati*; aff. מְנִזְרִיךָ, *diademati tui*, Nah. III. 17. et נ̄ est cum Dagesch, nec scimus ejus rationem, scribit Ab. Esra. Redundat igitur, aut ad ornatum est, ut aliâs Hebræi loqui solent.

מְזֻרוֹת, f. *planetæ, signa cœlestia*, Job. XXXVIII. 32. idem enim plurius esse putant, cum מְזֻלוֹת, de quo in בָּזַל.

נָחָה *duxit, adduxit, abduxit, deduxit*: præter. **נָחֵנִי** *deduxit me*, Gen. XXIV. 27. imperat. **נָחֵה אֶת־הָעָם** *deduc populum istum*, Exod. XXXII. 34. Hiph. præter. **הִנְחֵנִי** *duxit me*, Gen. XXIV. 48.

מִנְחָה, f. *munus, oblatio*, ab adducendo, ut quidam volunt, formæ **מִצְוָה** præceptum: at quia pluralem ejus absolutum Rabbinii efferunt **מִנְחָוֹת**, m. cum Scheva, ideo radicale esse censetur, ad formam **נְבָעָה**, unde plural. **נְבָעוֹת**: si autem מ esset servile, diceretur **מִנְחָוֹת** ad formam **מִצְוֹת**, vide ergo illud in מנח.

נָחַל *possedit, possessor fuit vel factus est, possessionem habuit, possidendum accepit*. Semel, *possidendum dedit vel distribuit*, ut Numer. XXXIV. 17. futurum, **כְּבוֹד הַכְּמִים**, **וַיִּנְחֻלוּ** *gloriam sapientes possidebunt*, Proverb. III. 35. in Pih. **נָחַל** *possidere fecit, possidendum tradidit, possessionem distribuit*: præter. **וַאֲשֶׁר נָחַל** *quæ possidenda tradidit*, Jos. XIII. 32. **וַיִּנְחֻלוּ אוֹתָם** *quæ possidenda tradiderunt illis*, Jos. XIV. 1. reliqua quæ hujus præteriti formam habent, vide in **חָלַל**. Hiph. præter. **הִנְחֵלְתִּי** *possidere feci patres vestros*, Jerem. III. 18. etc. Hoph. præter. **הִנְחֵלְתִּי** *effectum est ut possideam*, Job. VII. 3. Hithp. **הִתְנַחֵל** *possessorem se constituit, possessionem adiit*: præterit. **וַיִּתְנַחֲלוּם** *et constituerunt se possessores eorum*, Ies. XIV. 2. **וַיִּתְנַחֲלֵתֶם** *constituetis vos possessores*, Levit. XXV. 46. infinit. **עַד־הִתְנַחֵל** *donec constituerint se possessores*, Num. XXXII. 18. futur.

וַיִּתְנַחֲלוּ *possessionem adibitis*, Num. XXXIV. 13.

נִחְלָה, f. *possessio*: semel irregulariter **נִחְלַתְתָּ**, Psalm. XVI. 6. cui simile in **נָמַר** et in **מָנָה**: construct.

נִחְלַת שָׂדֵה *possessionem agri*, Num. XVI. 14. aff. **נִחְלַתוֹ** *possessio ejus*, Deut. XVIII. 2. **נִחְלַתְכֶם** *possessionis vestræ*, Psalm. CV. 11. plurale, **הַנִּחְלֹת** *possessiones*, Jos. XIX. 51.

נִחַל, m. *vallis, torrens*, per vallem decurrens, et generalius, *flumen*: **עַד־נִחַל** *usque ad vallem*, Numer. XIII. 24. **כְּנִחַל** *tanquam torrens*, Ies. XXX. 28. cum ה paragogico, **נִחְלָה** *torrens*, Psal. CXXIV. 4. et cum ה locali, **נִחְלָה** *ad vallem*, Num. XXXIV. 5. plur. **וַיִּנְחֲלוּם** *et torrentes*, Psalm. LXXVIII. 20. duale, **נִחְלִים** *torrentes duo*, vel *flumina*, Ezech. XLVII. 9. construct. **נִחְלֵי מַיִם** *flumina aquarum*, Deut. VIII. 7. aff. **נִחְלֵיהֶם** *torrentes ejus*, Ies. XXXIV. 9.

נִחְלִילוֹת, f. p. *Nechiloth*: quidam Hebræorum putant esse nomen instrumenti musici, alii initium carminis alicujus, ad cujus melodiam Psalmi decantabantur, Psalm. V. 1. vide etiam in **חָלַל** inter nomina.

נָחַם Pih. *solatus, consolatus est alium*: præter. **נִחַם יְהוָה עָמוּ** *consolatus est Dominus populum suum*, Ies. XLIX. 13. particip. **מִנְחֵם** *consolans vel consolator*, Thren. I. 2. etc. Pyh. præter. **נִחַמָה** *consolatione affecta*, Ies. LIV. 11. futur. **וַיִּנְחַמְנִי** *consolatione perfundemini*, Ies. LXVI. 13. Niph. **נָחַם** *consolationem cepit vel admisit, se consolatus est*: item *pœnituit*. Cautè hoc præteritum à Pihel discernendum est: construitur

absolutè et cum præpositi. על et אל: præterit. על נחם, *consolationem ceperat de (Amnone),* 2 Sam. XIII. 39. נחמתני, 1 Sam. XV. 35. על־הטובה, *pœnitet me illius boni,* Jerem. XVIII. 10. Hithp. præterit. יהִנַחֲמֵנִי, *et consolabor me,* Ezech. V. 13. pro הִתְנַחַמְתִּי Sægol loco Pathach euphoniæ causâ. particip. מתנחם לך, *consolaturus se de te,* Genes. XXVII. 42. infinit. וַיִּנְחַם, *et renuit consolationem admittere,* Gen. XXXVII. 35. futurum וַיִּנְחַמְנִי, *et me ipsum consolor,* Psal. CXIX. 52. יִתְנַחֵם, *pœnitebit ipsum,* Deut. XXXII. 36.

נחם, m. *pœnitentia,* Hos. XIII. 14.

נחמתי, f. *consolatio*; aff. נחמתי, *consolatio mea,* Psal. CXIX. 50.

נחמים, m. p. *consolationes, consolatoria,* Zach. I. 13. Ies. LVII. 18. aff. נחומי, *pœnitentiæ meæ, hoc est, viscera mea pœnitentiâ commota,* Hos. XI. 8.

תנחומים, m. *consolationes,* Jerem. XVI. 7. aff. תנחומיה, *consolationes tuæ,* Ps. XCIV. 19. faem. תנחומות, *consolationes,* Job. XV. 11. affix. תנחומותיכם, *consolationes vestræ,* Job. XXI. 2.

נחץ, m. *urgens, acceleratum,* 1 Sam. XXI. 9. Chaldæus vertit, בְּבִהְיוֹתוֹ, *per celeritatem, celeriter.*

נחר, vel dualiter נחיריים, m. *nares, duo narium foramina*; aff. מנחיריו, *e naribus ejus,* Job. XLI. 11.

נחר, m. *ronchus, qui per nares editur*: aff. נחרו, *ronchi ejus,* Job. XXXIX. 20. faemin. נחרה, unde

const. נַחֲרַת סוּסָיו, *ronchus equorum ejus,* Jer. VIII. 16.

נחש, Pih. *auguratus est, conjectavit: expertus est, experimento didicit, expertum habuit, et quasi more augurum cognovit: descriptio augurandi, quam Kimchi in lib. Rad. adducit ex veteribus Rabbinis, extat in cod. Talmud. Sanhedrin cap. 7. fol. 65. præter. נִבְחַשְׁתִּי, experimento didici, Gen. XXX. 27. part. מְנַחֵשׁ, augur, Deuter. XVIII. 10. infinit. יִבְחַשׁ, experiendo experietur, experimento certò discet, Gen. XLIV. 5. fut. יִבְחַשׁוּ, experimento discent, 1 Reg. XX. 33.*

נחש, m. *conjectio, augurium: incantatio, Num. XXIII. 23. plurale, נְחָשִׁים, auguria, incantationes, Num. XXIV. 1.*

נחש, m. *serpens: constr. נֶחֶשׁ, serpentem æreum, Numer. XXI. 9. plur. נְחָשִׁים, serpentes, Jer. VIII. 17.*

נחשת, c. *æs, ærugo: et metonymicè, numella, compes ærea, juxta Kimchium etiam est chalybs et chalybeum, etsi æris olim major usus et copia fuerit. aff. נְחָשְׁתִּי, numellam chalybeam meam, Thren. III. 7. et cum Kibbutz נְחָשְׁתָּם, æs eorum, 2 Reg. XXV. 13. נְחָשְׁתֶּה, ærugo ejus, Ezech. XXIV. 11. נְחָשְׁתֶּךָ, ærugo tua, Ezech. XVI. 36. id est, virus seu virulentæ sordes ex assidua scortatione profluentes ut ærugo ex ære. dual. נְחָשְׁתֵּי, numellæ, vincula chalybea, compedes æreæ, Jud. XVI. 21.*

נחשתן, masc. *nechuschtan, quasi æreus, nomen serpentis à materia sic dicta, 2 Reg. XVIII. 4.*

נחוש, m. *chalybeus, æreus, Job. VI. 12. faemin. נְחוּשָׁה, et*

frons tua chalybea, Ies. XLVIII. 4. כְּנֶחֱשָׁא, quasi chalybeam, quasi æs, Levit. XXVI. 19.

נֶחֱשָׁא m. Chald. æs, Dan. II. 32. emph. נֶחֱשָׁא, ver. 35.

נָחַת descendit: propriè Chaldæum est. futurum, וַיִּנְחַת עָלַי, et descendit super me, vel transitivè juxta quosdam, descendere fecisti, demisisti suprà me manum tuam, Psal. XXXVIII. 3. et defectivè, יִחַת, descendet, Jerem. XXI. 13. יִחַת, descendit, demittit se, Prov. XVII. 10. irregulariter cum Dagesch, יִחַתוּ, descendunt, Job. XXI. 13. Chald. partic. præsens, נֶחַת, descendens, Dan. IV. 10. Niph. præter. בִּי נֶחַתוּ, descendere factæ, demissæ, infixæ sunt (in me,) Psalm. XXXVIII. 3. reliqua quæ hinc esse possent, pertinent ad הִחַת Pih. imp. נִחַת, descendere fac, deprime, Psal. LXV. 11. Hiph. imp. הִנְחַת, fac ut descendant, demittant sese, Joël. IV. 11. Chald. imper. אֶחַת, descendere fac, deduc, deporta, Esr. V. 15. partic. מְהַחֲתִין, repositæ erant, vel, reponebant, Esr. VI. 1. cum ה characteristico, ut sæpè aliàs: futur. וַתִּחַת, et repones, Esr. VI. 5. Hoph. præter. הִנְחַת, descendere factus, depositus est, Dan. V. 20.

נַחַת m. descensus, Job. XVII. 16. וְנַחַת, et descensum, Ies. XXX. 30. וְנַחַת, et demissum, depositum, id est, ferculum, Job. XXXVI. 16. vide etiam יִנַּח et נִיחָה.

נִחְתִּים m. p. demissi, 2 Reg. VI. 9. pro נִחְתִּים, ex forma nominis participialis passivi Chaldaici. Nam de Syris propheta illic loquens, voce Syrà utitur.

נִטָּה inclinavit, extendit se, de-

clinavit, deflexit, divertit: et activè, inclinavit, extendit, tetendit, intendit. præterit. נִטִּיתָ יְמִינֶךָ, extendisti dexteram tuam, Ex. XV. 12. נִטְּוּ רַגְלֵי, declinaverant pedes mei, Ps. LXXIII. 2. etc. Niph. præter. נִטְּוּ, extenduntur vel extendunt se, Num. XXIV. 6. futur. וְנִטָּה, extendetur, Zach. I. 16. וְנִטְּוּ, inclinant se, Jer. VI. 4. Hiph. הִטָּה, fecit aut curavit divertere, re-flectere, secedere, advertit, avertit, pervertit, inflexit, inclinavit, admovit. præter. הִטָּה אֶנְגְּוֹ לִי, inclinavit aurem suam mihi, Psal. CXVI. 2. וְעָלַי, et super vel erga me advertit benignitatem, Esr. VII. 28. imperat. הִט, inclina, Psalm. XVII. 6. pro הִטָּה per apocopam. Sic fut. הִטָּה, avertas, Psalm. XXVII. 9. pro הִטָּה, Hoph. particip. מִטָּה, perversum, Ezech. IX. 9. plur. מִטָּוֹת, Ies. VIII. 8.

מִטָּה f. lectus, sic dictus, quasi reclinatorium, 2 Reg. IV. 10. item feretrum, 2 Sam. III. 31. construct. עַל-מִטַּת אִישׁ, super lectum viri (Dei,) 2 Reg. IV. 21. affix. מִטָּתוֹ, lectum suum, 2 Reg. IV. 32. plural. מִטָּוֹת, lecti eburnei, Amos VI. 4.

מִטָּה c. sed m. sæpiùs, virga, scipio, baculus, quasi inclinatorium, quòd homo se in eo inclinat, quiescendi aut sustentandi causâ, aut quòd extendatur ad indicandum aut faciendum aliquid, aut facilè inclinetur, item tribus, metonymicè, quòd virgâ cui inscriptum erat cujusque tribus nomen, significaretur, ut est Numer. XVII. aut quòd sit familiæ extensio: construct. מִטָּה אַהֲרֹן, tribus Aharonis, Ex. VII. 12. מִטָּה לְחֶם, scipionem panis, Levit. XXVI.

26. id est, robur, fulcimentum, alendi facultas: affix. מַטְּהָרָה, *baculum suum*, Exod. VII. 10. אֶת־מַטְּהָרָה, *baculum tuum*, Exod. VIII. 12. plural. cum affix. בְּמַטְּהָרוֹ, *virgis illius*, Hab. III. 14. fœm. מַטְּוֹת, *virgæ*, Numer. XVII. 17. *tribus*, Num. XXXIV. 13. affix. מַטְּוֹתֵם, *virgas illorum*, Num. XVII. 21.

מַטְּהָרָה, *infra, inferne, infime*, quasi inclinatum deorsum, Deut. XXVIII. 43. לַמַּטְּהָרָה, *inferne*, Ies. XXXVII. 31. מַלְמַטְּהָרָה, *idem*, Ex. XXVI. 24.

נָטַל *levavit, sustulit, imposuit*: constructur cum præpositione עַל et propriè Chaldaicum est. præter. נָטַלְתָּ, *imposuit ei*, Thren. III. 28. particip. נֹטֵל עֲלֶיךָ, *impono vel propono tibi*, 2 Sam. XXIV. 12. futur. וְנָטַל, *sublaturus esset*, Ies. XL. 15. Chald. præter. נִטְלִיתָ, *levavi, sustuli*, Dan. IV. 31. et præter. pass. פִּהִל, fœm. נִטְלִיתָ, *efferebatur*, Dan. VII. 4. Pih. futur. וְנִטְלִים, *et levavit eos*, Ies. LXIII. 9.

נִטְוֶל, masc. *onus, pondus*, Proverb. XXVII. 3.

נְטִילִים, m. p. *portatores, bajuli*: construct. נְטִילֵי כֶסֶף, *portatores argenti*, Soph. I. 11. id est, divites juxta Chald.

נָטַע *plantavit, consevit*: præter. נָטַע בְּרֵם, *plantavit vineam*, Deuter. XX. 6. נִטְעַתָּ, *plantasti*, Deuter. VI. 11. etc. Niph. præter. נִטְעָה, *plantantur*, Ies. XL. 24.

נִטְעָה, masc. *planta*: construct. נִטְעָה שְׁעֵשְׁעִי, *planta lætitiarum ejus*, Ies. V. 7.

נִטְעָה, masc. *idem*: כְּמוֹן־נִטְעָה, *sicut*

planta, Job. XIV. 9. ubi ט is pro Sægol propter pausam: affix. בְּיוֹם נִטְעָה, *in die plantationis tuæ*, Ies. XVII. 11. plur. const. נִטְעֵי נְעֻמִים, *plantas amenitatum*, Ies. XVII. 10.

נִטְעִים, m. p. *plantæ*, Psalmus CXLIV. 12.

מַטְּעָה, m. *planta*, Ies. LXI. 3. aff. מַטְּעָה, *plantationis ipsius*, Ezechiel. XVII. 7. plur. constr. לְמַטְּעֵי כָרִים, *ad plantationes vel plantaria vineæ*, Mich. I. 6. affix. מַטְּעָר, *plantarum ejus*, Ies. LX. 21. vel *plantarum mearum*: scribitur enim per ט sed legitur juxta Masorethas, מַטְּעֵי.

נָטַף *stillavit, destillavit*: præter. נָטַפוּ מַיִם, *stillaverunt aquas*, Jud. V. 4. particip. præsens נֹטְפוֹת, *stillantia*, Cant. V. 13. fut. וְנָטַף מִלְּתִי, *stillabit sermo meus*, Job. XXIX. 22. etc. Hiph. præter. וְנָטְפוּ, *et stillabunt*, Amos IX. 13. particip. præsens מַטְּיָה, *stillans, vel stillator*, quo propheta illic intelligitur, Mich. II. 11. imperat. וְנָטַף, *et stilla, vel, fac ut stillet*, id est, prophetet, Ez. XXI. 2. futur. אֶטְיָה, *stillabo*, id est, prophetabo, prophetiam eloquar, Mich. II. 11. etc.

נִטְףָה, m. *stacte, stilla*, Exod. XXX. 34. plur. constr. נִטְפֵי מַיִם, *stillæ aquarum*, Job. XXXVI. 27.

נִטְפֹת, f. *myrothecidia*, Jud. VIII. 26. quasi stillatoria aut guttatoria dicas; vascula scil. aurea, in quibus ponebatur נִטְףָה stacte aut balsamum, juxta Kimchium et Rab. Levi. Et defectivè, נִטְפֹת, Ies. III. 19. quidam, *catenulas, torques* exponunt.

נָטַר *custodivit, servavit, asservavit*: præter. נָטַרְתִּי, *custodivi*, Cant. I. I.

6. etc. Chald. præter. מַטְרָת *servavi*, Dan. VII. 28.

מַטְרָה, f. *custodia, carcer*, Jerem. XXXII. 2. item *scopus*, quasi observationem dicas: לְמַטְרָה, *in scopum*, Job. XVI. 12. et cum אַ loco הַ, בְּמַטְרָא, *ut scopum*, Thren. III. 12.

נָטַשׁ *dimisit, deseruit, permisit, omisit*: et quandoque intransitivè, *extendit, expandit: diffudit se*: præter. נָטַשׁ אֲבִיךָ, *omisit pater tuus*, 1 Sam. X. 2. etc. particip. præter. נִטְשִׁים, *dimissi, dissili, diffusi erant*, 1 Sam. XXX. 16. fœmin. חָרַב נְטוּשָׁה, *gladii dimissi, extensi*, Ies. XXI. 15. futur. יִטַּשׁ, *deseret*, 1 Sam. XII. 22. וַתִּטַּשׁ, *et extendit se, diffudit se*, 1 Sam. IV. 2. Niph. præter. נִטְשׁוּ, *extenderunt se*, Ies. XVI. 8. נִטְשָׁה, *deserta erit*, Amos V. 2. fut. יִנְטְשׁוּ, *et diffuderunt se*, Jud. XV. 9. Pyh. præter. נִטְשׁוּ, *desertum erit*, Ies. XXXII. 14.

נְטִישׁוֹת, f. *propagines, sarmenta*, Ies. XVIII. 5. item *pinna*: cum aff. נְטִישׁוֹתֶיהָ, *pinnae ejus*, Jerem. V. 10. נְטִישׁוֹתֶיךָ, *propagines tuæ*, Jer. XLVIII. 32. omnia ab emittendo dicta, quasi emissiones dicas.

בֵּן, m. *filius*, Job. XVIII. 19. Ies. XIV. 22. cum aff. וּבְלִבְיָי, *et filio meo*: Genes. XXI. 23. sic Chaldæus בְּרַ, *filius: בְּנֵיהֶם, filii eorum*, Psalm. LXXIV. 8. juxta Targum: R. Sal. מוֹשְׁלֵיהֶם, *dominatores ipsorum*: vide id in יָקָה.

בְּנוֹן, m. *filius*, Prov. XXIX. 21. hinc verbum futurum, ex Niph. יִבְנוֹן, *sobolescet, propagabitur* nomen ejus, Ps. LXXII. 17. quasi dicas, *filiabitur*, id est, propagabitur, sicut

familia per continuam filiorum seriem et successionem propagari solet. Aben Esra, יִקְרָא בֶן, *vocabitur filius*:

R. Salomon, *dominabitur, magnificabitur*. Apud veteres Hebræorum sapientes hoc inter nomina Messiae refertur, ut videre est in cod. Talmud. Pesachim cap. 4. fol. 59. et cod. Nedarim, cap. 4. fol. 39. et in cod. Sanhedrin cap. 11. fol. 98. ubi ita scriptum: R. Johanan dixit: Messiae quod est nomen? Qui de Schola R. Schela, responderunt: שִׁילֹה, *Schilo*, juxta illud: *donec veniat Schilo*, Gen. XLIX. 10. de Schola R. Janna, dixerunt: יִבְנוֹן, *jinnon*, juxta illud; *jinnon est nomen ejus*, Psalm. LXXII. 17. alii dixerunt, חַנְיָנָא, *Chanina*: juxta illud: *non dabo vobis חַנְיָנָה, gratiam*, Jer. XVI. 13. id est, Messiam, qui gratiosus vocabitur: alii, מְנַחֵם, *menachem*, juxta illud: *longè recessit a me מְנַחֵם, consolator*, Thren. I. 16. id est, Messias sic vocatus: alii חַיִּירָא, *leprosus*: juxta illud: *verè morbos nostros ipse pertulit*, Ies. LIII. 4. ib. cum quidam quæsivisset, ubi esset Messias, responsum fuit: יִתְיַב, *sedet in portis urbis Romæ* (sic in Veneto exemplari legitur: at in Basiliensi editione, אֶפְתָּחָא דְקַרְתָּא, *in porta urbis*, quod synecdochicè de Roma intelligendum) et quod est signum ejus? Sedet inter pauperes portantes morbos, id est, leprosos, ut Scholiastes explicat: hæc illic. Plurib. ibidem videtur, quomodo veteres de Messia, ejus nomine et adventus tempore fuerint solliciti. Cùm verò posteriores Judæi prioribus illis pejores, animadvertissent, omnes terminos ab antiquis constitutos præteriisse, neque Messiam, qui illis quidem placeret, venisse, anathemate interdictum, ne quis tempus adventus ejus supputaret, ut pag. præcedente ibid.

legitur, תִּפַּח רוּחָן שֶׁל מַחֲשָׁבֵי קָצִין, rumpatur spiritus eorum, qui suppulant terminos.

נִיק Hiph. הִנִּיק, lactavit: futur. וַתִּנְיָקָהּ, et lactavit eum, Exod. II. 9. convenit cum נִיָּק.

נִיר Hiph. הִנִּיר, novellavit, agrum de novo proscidit: imper. בִּירוּ, novellate, Jerem. IV. 3. pro הִנִּירוּ: idem, Hos. X. 12. apud Rabbinos, נִירָה שְׁנָה רִאשׁוֹנָה novellat anno primo, et anno secundo serit.

נִיר, m. novale, ibid. et Proverb. XIII. 23. aliam ejus significationem vide in נִירָה.

נִיָּד m. nepos, et collectivè, nepotes, posteri, Job. XVIII. 19. Ies. XIV. 22. aff. וַיִּלְבְּדֵי, et nepoti meo, Gen. XXI. 23.

נִכָּה Hiph. הִכָּה, percussit, cecidit: metaphoricè propagare, diffundere, præter. וַיִּהַדֵּ אֶרֶץ, et percussit terram, Ies. XI. 4. futurum, per apocopam, וַיִּדֵּ שְׂרָשָׁיו, et percussit radices suas, Hos. XIV. 6. id est, propagabit, diffundet. Non dissimilis usus verbi מָחָא est, Hoph. præter. הִיכָה, percussus, cæsus fuit, Psalm. CII. 5. particip. præterit. הִמָּכָה, percussi, Num. XXV. 14. constr. מָכָה, Ies. LIII. 4. מָכָה, cæsi sunt, cæduntur, Exod. V. 16. construct. מִכֵּי חֶרֶב, percussi gladio, Jerem. XVIII. 21. futurum, וַיִּכְּרוּ, et cædebantur, Exod. V. 14. תִּכְּרוּ, percutiemini, Ies. I. 5. cujus aliam significationem vide in תִּכְּרוּ. Niph. præter. וַיִּכָּה, et percussus fuerit, 2 Sam. XI. 15. et הִכָּה in אֶחָא commutato, וַיִּכָּהוּ, percussi sunt, Job. XXX. 8. Pih. infinit. נִכָּה, percutere, Num.

XXII. 6. Pyh. præter. נִכָּה, percussa, læsa erant, Exod. IX. 32. נִכָּתָה, læsum, percussus erat, Exod. IX. 31.

נִכָּה, m. percussus, læsus: constr. נִכָּה רַגְלָיו, percussus pedibus, 2 Sam. IV. 4. id est, claudus. וַיִּכָּה, et percussus spiritu, Iesaias LXVI. 2.

נִכָּה, m. loripes, quasi pedibus percussus: plur. לֹרִיפֵדִים, loripedes, claudi, Psalm. XXXV. 15. hinc et Pharao נִכָּה dictus, quod claudus esset.

נִכָּתָה, vide in כָּתָה.
מָכָה, f. plaga, Jos. X. 10. constr. מָכַת, Jerem. XXX. 14. aff. מָכַתוּ, plagæ ejus, Ies. XXX. 26. plurale, מָכֹת, plagæ, Deuter. XXVIII. 59. מָכֹתָם, plagæ eorum, Psal. LXIV. 8. et semel masculinum מִן הַמָּכִים, a plagis, 2 Reg. IX. 15.

נִכָּה coram, contra, e regione, ex adverso, habetque vim nominis, quasi partem adversam vel oppositam dicas, Exod. XL. 24. אֶל-נִכָּה, ad coram, id est, versus anteriorem partem, Numer. XIX. 4. לְנִכָּה אִשְׁתּוֹ, ad coram, in præsentia uxoris suæ, Genes. XXV. 21. לְנִכָּה הַצֹּאן, è regione pecudum, Genes. XXX. 38. ex alia forma est נִכָּחוּ, è regione ejus, Exod. XIV. 2. cujus absolutum posuit esse נִכָּה.

נִכָּח, æquitas, rectitudo, rectum: aff. הוֹלֵךְ נִכָּחוֹ, ambulans in rectitudine sua, Ies. LVII. 2. plurale, נִכָּחִים, recti, Prov. VIII. 9. fem. נִכָּחָה, rectum, Amos III. 10. plur. נִכָּחוֹת, recta, æqua vel æquitates, Ies. XXVI. 10.

נִכְלָה Pih. machinatus est, cogitavit fraudulenter et callidè: præter.

אֲשֶׁר נִבְּלוּ לָכֶם, *quas machinati sunt contra vos*, Numer. XXV. 18. Hithp. לְהַתְּבַּיֵּל, *ut machinarentur*, Psal. CV. 25. וַיִּתְּנֵבְלוּ אֹתוֹ, *et machinati fuerunt contra eum*, Genes. XXXVII. 18. Judæi cogitare vertunt.

נֹבֵל, m. *machinator, fraudulentus, deceptor*, Malach. I. 14.

נִבְּלָה, *machinatio callida, calliditas*: plur. cum aff. בְּנִבְּלֵיהֶם, *machinationibus suis*, Num. XXV. 18.

נְכָסִים נְכֹסִים, m. p. *opes, facultates*, 2 Par. I. 11. בְּנִבְּקִים רַבִּים, *cum opibus multis*, Jos. XXII. 8. Chald. לְעַנְשׁ נְכָסִין, *multæ facultatum*, Esr. VII. 26. construct. וּמִנְכָּסָיו, *et de facultatibus regis*, Esr. VI. 8.

נִבֵּר Pih. *agnovit: alienavit, alienum reddidit, alienè vel extraneè se gessit ac ostentavit, tradidit, et tradendo quasi alienavit. præterit. נִבֵּר* אֶתְּךָ, *tradidit eum*, 1 Sam. XXIII. 7. futurum, וַיִּנְבְּרוּ, *alienè se ostendent*, Deut. XXXII. 27. וַיִּנְבְּרוּ, *et alienum reddiderunt*, Jerem. XIX. 4. לֹא תִּנְבְּרוּ, *non agnoscetis*, Job. XXI. 29. Niph. præter. נִבֵּר, *agnitus fuit*, Job. XXXIV. 19. לֹא נִבְּרוּ, *non fuerunt agniti*, Thren. IV. 8. futur. וַיִּנְבֵּר, *alium se simulat*, Prov. XXVI. 24. Hiph. הִבִּיר, *agnovit, cognovit, recognovit*: præter. לֹא הִבִּיר, *non agnoscit*, Deuter. XXXIII. 9. part. וַיִּאִין־לִי מִבִּיר, *non est mihi qui cognoscat*, Psal. CXLII. 5. מִבִּירָה, *agnoscens te, qui te agnovit*, Ruth. II. 19. Hithp. הִתְנַבֵּר, *cognoscendum se præbuit: extrancum egit, alienum se finxit. part. fœm. מִתְנַבֵּרָה, extraneam agat, aliam se simulet*, 1 Reg.

XIV. 5. fut. וַיִּתְּנֵבֵר, *et alienum se finxit*, Gen. XLII. 7. וַיִּתְּנֵבֵר, *cognoscendum præbet se*, Prov. XX. 11.

נִבְּרָה, m. *alienus, alienigena*, Gen. XVII. 12. construct. נִבְּרֵהָאָרֶץ, *alienigenarum terræ*, Deut. XXXI. 16.

נִבְּרָה נִבְּרָה, m. *alienatio, alienum, insuetum et insolitum exitium*, Job. XXXI. 3.

נִבְּרָה, m. *alienatio*: aff. בְּיוֹם נִבְּרוֹ, *in die alienationis ejus*, Obad. ver. 12. quidam, *traditionis ejus*, et possit esse infinitivus Kal.

נִבְּרִי, m. *exter, alienus, extraneus, alienigena*, Exod. XXI. 8. plurale, נִבְּרִים, *alienigenæ*, Obad. ver. 11. לְנִבְּרִים, *ad alienigenas*, Thren. V. 2. fœm. נִבְּרִיָּה, *aliena*, Exod. II. 22. plur. נִבְּרִיּוֹת, *alienæ, extraneæ*, Gen. XXXI. 15. 1 Reg. XI. 18.

מִבְּרָה, m. *notus*: aff. מֵאֵת מִבְּרִי, *à noto sibi*, 2 Reg. XII. 5.

הִבְּרָה, f. *agnitio*: constr. הִבְּרַתְּם, *agnitio vultus eorum*, Ies. III. 9. de quo vide etiam in הִכָּר.

נִכְתָּה, *aromata*, Genes. XXXVII. 25. Kimchi in lib. *Rad. res desiderabiles*: R. Mosche sacerdos Hispanus eodem modo explicavit, citante Aben Esra: R. Sal. omnia collectanea aromatum vocantur נִכְתָּה: Chaldæus נִשְׁעָה, *cera*. Et absque Aleph, נִכְתָּה, *thesauri, gazæ, juxta quosdam, unde cum aff. et habet formam num. sing. כֶּל־בֵּיתָה, totam domum gazarum suarum, seu totum gazophylacium suum*, 2 Reg. XX. 13. vel juxta R. Sal. *totum thesaurum aromatum suorum*.

נִלָּה Hiph. הִגִּלָּה, *absolvere, consummare, perficere. infin.* בְּגִלְוֹתָהּ,

secundum absolvere te, Ies. XXXIII. 1. id est, בְּהַשְׁלִימָהּ, juxta Ab. Esram, vel בְּכַלּוֹתָהּ, juxta R. Salomonem.

מְנִלָּה, m. *perfectio, absolutio*: aff. מְנִלְמִם, *perfectio eorum*, Job. XV. 29. id est, שְׁלֵמוֹתָם, *status perfectus eorum*.

נָמַל circumcidit, quomodo cum מוּלֵה convenit: item *succisus fuit*: præterit. וּנְמַלְתֶּם אֶת־בְּשָׁרְךָ, et circumcidetis carmen (præputii vestri,) Genes. XVII. 11. futur. וַיִּמַּל קִצְירוֹ, succiditur ramus ejus, Job. XVIII. 16. וַיִּמְלוּ, succiduntur, Job. XXIV. 24. Niph. præterit. נִמְלוּ, circumcisus (fuit Abraham,) Gen. XVII. 26. נִמְלוּ, circumcisi sunt, ver. 27. part. plur. נִמְלוּם, circumcisi sunt, Genes. XXXIV. 22.

נִמְלָה, f. *formica*, Prov. VI. 6. ab incidendis seminibus sic dicta: plur. נִמְלוּם, *formicæ*, Prov. XXX. 25.

נִמְרָא m. *pardus*, Jer. V. 6. plur. נִמְרִים, *pardi*, Cant. IV. 8. Chald. נִמְרָא, *sicut pardus*, Dan. VII. 6.

נִמְסָא Chaldaicum vide in בְּנִסָּא: נִמְסָא.

נִמְסָא apprehendit: futur. לֹא יִמְסָא, non apprehendet, vel ne apprehendat (vos) ignominia, Mich. II. 6. juxta R. Salomonem et מִן est loco שׁ quasi à נִשְׁגָּא. Hiph. נִמְסָא, movit, amovit: part. מְסָא, movens terminum, Deut. XXVII. 17. plur. const. נִמְסָא, sicut qui movent terminum, Hos. V. 10. futur. לֹא תִמְסָא, ne moveto, Deut. XIX. 14. וְנִמְסָא, et amovebis, Mich. VI. 14. et מִן in שׁ

commutato, וַיִּשְׁגָּא, movent, Job. XXIV. 2. Hoph. וְהִסָּג, vide in סוּג.

נָסָה tollere, attollere: imperat. נִסָּה עָלֵינוּ, attolle super nos, Psalm. IV. 7. futurum וְהִנְסָה דְבָר, an proferemus verbum, Job. IV. 2. idem est cum נִשָּׂה, commutatis duabus literis. Pih. נִסָּה, tentavit, probavit, expertus fuit, periculum fecit: præterit. נִסָּה, tentaverat (Abrahamum,) Gen. XXII. 1. לֹא נִסָּה, non expertus fuerat, 1 Sam. XVII. 39.

מִסָּה, f. *tentatio, probatio*: et est proprium nomen loci illius, ubi tentarunt Dominum Israëlitæ, Exod. XVII. 7. construct. לְמִסָּה נְקִיִּים, ad probationem innocentium, Job. IX. 23. plur. הַמִּסָּה, tentationes, probationes, Deut. VII. 19.

נִסָּח amovit, avulsit, evulsit: extirpavit: futur. יִסָּח, evellit, Prov. XV. 25. וַיִּסָּחֶה, et avellet, amovebit te, Psalm. LII. 7. et passivè יִסָּחוּ, avellentur, Prov. II. 22. Niph. præterit. וַיִּסָּחֶתֶם, et evellemini, Deuteron. XXVIII. 63. Chaldaicè, futurum Ithpeh. וַיִּתְנָסַח, avellatur, Esr. VI. 11.

מִסָּח, masc. *evulsio*: et custodietis custodiam domus מִסָּח, ab evulsione, pro מִמְסָח, 2 Reg. XI. 6. id est, ne aliqua evulsio, destructio, ruptura aut damnum domui inferatur, ut Kimchi explicat in Com.

נִסָּךְ fudit, effudit, perfudit, libavit: inunxit, affundendo scil. præterit. נִסָּכְתִּי מַלְכִּי, inunxi regem meum, Psalm. II. 6. metonymicè expandere, obtegere, obducere, cum de aridis dicitur: convenit cum סוּךְ et סִכָּךְ quorum significata hîc accommodantur: particip. præterit. הִנְסָכָה, ex-

pansum, obductum, Ies. XXV. 7. infinit. וְלִנְסָךְ, et ad obducendum, Ies. XXX. 1. Niph. præter. נִסְכָּתִי, inuncta sum, Proverb. VIII. 23. Pih. futur. וְיִנְסֵךְ, sed effudit, libavit, 1 Par. XI. 18. Chald. infinit. לְנִסְכָּךְ, ad libandum, Dan. II. 46. Hiph. וְהִסְכּוּ, et libaverunt, Jerem. XXXII. 29. infin. וְהִסֵּךְ, et libandum, Jerem. VII. 18. imperat. נִסְכֵּךְ, libato, Num. XXVIII. 7. futur. וְיִנְסֵךְ, et libavit sive fudit, Gen. XXXV. 14. Hoph. futur. יִסְכֵּךְ, vide in סָכַךְ.

נִסְכָּךְ נִסְכָּךְ, masc. fusio, fusile: libamen; tegumentum: נִסְכָּךְ, fusionem, Genes. XXXV. 14. וְנִסְכָּךְ, et libamen, Exod. XXX. 9. הַנִּסְכָּךְ, tegumenti, Numer. IV. 7. affix. וְנִסְכְּבִי, et fusile meum, Ies. XLVIII. 5. plur. וְנִסְכָּכִים, et libamina, Levit. XXIII. 37. affix. וְנִסְכָּיֵהֶם, et libamina eorum, Num. VI. 15. וְנִסְכָּיָהּ, et libamina ejus, Num. XXIX. 31. Chald. cum affix. וְנִסְכָּיְהוֹן, et libaminibus eorum, Esr. VII. 17.

נִסְכָּיָם, m. libamen: affix. נִסְכָּיָם, libaminis eorum, Deut. XXXII. 38. plural. נִסְכָּיָם, principes, præfecti, toparchæ, quod inuncti dicti: const. נִסְכָּיָם, Jos. XIII. 21. aff. כָּל־נִסְכָּיָם, omnes principes eorum, Ps. LXXXIII. 12.

מִסְכָּה, fœm. fusura, fusio, fusile: tegumentum, stragula: מִסְכָּה, fusile, Deuter. IX. 12. וְהַמִּסְכָּה, et operimenti istius, Ies. XXV. 7. construct. מִסְכַּת זָהָבָה, fusilis auri tui, Ies. XXX. 22. plur. מִסְכָּוֹת, fusilia, fusiles imagines, 2 Paral. XXVIII. 2. מִסְכָּתָם, fusionum vel fusurarum eorum, Num. XXXV. 52.

מִסְכָּת, f. jugum textoris, liciatorium, Jud. XVI. 13. sic dictum, quòd tegatur telà circumvolutâ.

נִסָּן, m. Nisan, nomen mensis Martii, Nehem. II. 1. qui primus factus Hebræis ratione anni legalis, Exod. XII. 2. ac priùs אָבִיב dicebatur, Exod. XIII. 4. hinc בְּרֵאשִׁון, Targum בְּנִיסָן, Exod. XII. 18. initium habet a novilunio Martii, cui majori ex parte respondet.

נִסָּם, vexillum erexit: nomen participiale נוֹסֵם, vexillum ferens, signifer, Ies. X. 18. Pih. præter. בָּו נִסָּה, vexillum erexit, vexillo erecto irrue-rit aut incurrerit in eum, Ies. LIX. 19. quidam fugaverit, et tum est a נִוּם, fugit. Hithp. כִּתְנוּסוֹת, pro vexillis erunt, tanquam vexilla erecta erunt, Zachar. IX. 16. quasi dicas vexillata, infinit. לְהִתְנוֹסֵם, ad vexillandum, vexillo utendum, Psal. LX. 6.

נִסָּ, m. vexillum, signum militare, vel prodigiosum, pertica militaris: נוֹסֵם, super perticam vexillarem, Num. XXI. 8. לְנִסָּ, in signum, Num. XXVI. 10. exemplum scil. omnibus propositum ut erectum vexillum: affix. נִסָּי, vexillum meum, Exod. XVII. 15.

נִסָּע, profectus est, recessit, Gen. XXXIII. 17. נִסָּעוּ, profecti sunt, Genes. XXXVII. 17. infinitiv. וְיָדָע, et fuit in proficiscendo, Num. X. 35. notandum, in hoc verbo literam נ inversè scribi, hoc modo נִסָּעוּ. Mox versu primo capituli sequentis, similiter invertitur in voce בְּמִתְאוּגִים, sicut murmurantes, qui-ritantes. Causam saniores notant, priori נ inverso, significatam fuisse benevolam Dei conversionem ad populum: altero impiam populi aver-

sionem a Deo, murmurando contra ipsum. vide Talmud. de Schabbatho, fol. 116. 1. Niph. præter. **הִדְרִי נָסַע**, *habitatio mea transfertur a me*, Ies. XXXVIII. 12. **נָסַע וַתָּרָם**, *transferatur excellentia eorum*, Job. IV. 21. Hiph. **הִסְיַע**, *proficisci fecit vel jussit, amovit vel amoveri jussit, transtulit, impulit, avexit, devexit*: particip. **מְסִיעַ אֲבָנִים**, *amovens, transferens lapides*, Eccles. X. 9. futur. **יִסַּע**, *impulit*, Psalm. LXXVIII. 26. **תִּסְיַע**, *transtuleras*, Psal. LXXX. 9. **וַיִּסְעוּ**, *et devexerunt*, 1 Reg. V. 31. **תִּסְיַעִי**, *amoveri jubeto*, 2 Reg. IV. 4.

מָפַע, masc. *profectio, advectio, iter*, 1 Reg. VI. 7. **תֵּלֶם**, *missile, a celeri profectioe seu translatione dictum*, Job. XLI. 17. **לְמָפַע**, *ad profectio-nem, id est, ad proficiscendum*, Deut. X. 11. et sic **וּלְמָפַע**, *et ad profectio-nem, id est, facere proficisci*, Numer. X. 2. plur. construct. **מִפְסְעֵי**, *profectio-nes*, Num. X. 28. aff. **לְמִפְסְעָיו**, *profectionibus, itineribus suis*, Gen. XIII. 3. **מִפְסְעֵיהֶם**, *profectionibus suis*, Ex. XL. 36.

סָפָה, f. *profectio*: **מְרוּיַח סָפָה**, *a vento profectio-nis*, Psalm. LV. 9. id est, rapidissimo, cujus impetu omnia dispelluntur, proficiscuntur et transferuntur e loco suo.

נָסַק, *scandit, ascendit*: fut. **אָסַק**, *si scanderem*, Psal. CXXXIX. 8. Chald. præter. **הִסְקוּ**, *ascendere fecerant*, id est, adduxerant vel intruserant, Daniel. III. 22. infinit. **לְהַסְקָה**, *educere*, Daniel. VI. 24. Hoph. præterit. **וְהִסַּק**, *et ductus est*, ibid.

נָעַל, *clausit, serâ scil. vel pessulo, obseravit, pessulum obdidit*: cal-

ceavit: præterit. **וְנָעַל הַדְּלָת**, *et pessulum obdidit januæ*, 2 Sam. XIII. 18. futur. **וַיִּנְעַלְךָ**, *calceavi te*, Ezechiel. XVI. 10. Hiph. futurum, **וַיִּנְעַלְוּם**, *et calcearunt ipsos*, 2 Par. XXVIII. 15. Chaldaicum **הַנְעַל**, vide in **עָלָל**.

נַעַל, f. *calceus, calceamentum*, Gen. XIV. 23. aff. **נַעְלִי**, *calceum meum*, Psalm. LX. 10. **נַעְלֶךָ**, *calceamentum tuum*, Jos. V. 15. dual. **נַעְלִים**, *par calceorum*, Amos II. 6. plur. **בְּנַעְעָלִים**, *cum calceis*, Ies. XI. 15. aff. **נַעְעָלָיו**, *calceorum ejus*, Ies. V. 27. **נַעְעָלֵיכֶם**, *calcei vestri*, Exod. XII. 11. et formâ fœm. **נַעְעָלוֹת**, *calcei*, Jos. IX. 5.

מְנַעֵל, m. *pessulus, sera*, Cant. V. 5. plural. **מְנַעְעָלָיו**, *seras ejus*, Neh. III. 3.

מְנַעַל, m. *calceus*: aff. **מְנַעְעָלְךָ**, *calceamentum tuum, id est, calcatio tua, aut sub calceo tuo*, Deut. XXXIII. 25.

נָעַם, *amœnum, jucundum esse*: præter. **נַעַמְתָּ לִי**, *jucundus fuisti mihi*, 2 Sam. I. 26. **נָעַמוּ**, *amœni fuerunt*, Ps. CXLI. 6. **כִּי נָעַמְדָה**, *quod amœna esset*, Gen. XLIX. 15. **וַיִּמְדָה נָעַמְתָּ**, *et quàm amœna, jucunda es*, Cant. VII. 7. futur. **וַיִּנְעַם**, *jucunda erit*, Prov. II. 10.

נָעִים, m. *amœnus, jucundus*, Psalm. LXXXI. 3. et substantivè, *amœnum, jucundum, jucunditas*, Prov. XXII. 18. constr. **וַיִּנְעִים זְמִירוֹת**, *et jucundus cantionibus*, 2 Sam. XXIII. 1. plural. **דְּבָרֶיךָ הַנְּעִימִים**, *verba tua jucunda*, Prov. XXIII. 8. plur. fœm. **נְעִימוֹת**, *amœnæ res vel amœnitates*, Psalm. XVI. 11.

נָעַם, m. *amœnitas, jucunditas*, Ps. XC. 17.

נַעֲמִים m. p. *amœna, amœni fructus vel flores*, Ies. XVII. 10.

מִנְעָפִים m. p. *res amœnæ*: affix. בְּמִנְעָפֵיהֶם *rebus amœnis vel jucundis eorum*, Psalm. CXLI. 4.

נַעֲזִיז m. *vepretum, virgultum*, Ies. LV. 13. plural. נַעֲזִיזִים *virgulta*, Ies. VII. 19. Elias à Chaldæo נִעֵז *infigere*, deducit, et *vepretum* vel *vepres* sic dicuntur, quòd *contractatæ* carni *infigantur*.

נָעַר *excussit*: *rudit*, asinorum proprium verbum, unde נָחֹר נֹעֵר *asinus rudens*, apud Rabbinos. Metaphoricè tribuitur *catulis leonum*, qui ob imperfectum *rugitum* quasi *rudere* dicuntur: præteritum, נִנְעֵרִי *lacertum meum excussi*, Neh. V. 13. נִנְעָרוּ *rudebant*, Jer. LI. 38. participium, וְנִנְעַר, *et excutit*, scilicet *fructus suos, vastus est, vel, rudit*, Ies. XXXIII. 9. Niph. præterit. נִנְעַרְתִּי *excussus sum*, Ps. CIX. 23. futurum, וְנִנְעָר, *et excutiam me*, Judic. XVI. 20. וְנִנְעָרוּ, *et excutientur*, Job. XXXVIII. 13. Pih. præter. וְנִנְעַר, *et excussit*, Psalm. CXXXVI. 15. futur. וְנִנְעַר, *excutiat*, Nehem. V. 13. Hithp. imper. הִתְנַעְרִי, *excute teipsam*, Ies. LII. 2.

נֶעֶר, masc. *puer, puerulus, infans*, dictus quasi נִנְעָר *excussus ex utero materno*: latè deinceps *usurpatur*: *infans recens natus*, Jud. XIII. 7. *trimestris*, Exod. II. 6. *adolescens*, Genes. XXXIV. 19. *puer ministrans sive famulus*, Gen. XXXVII. 2. et XLI. 12. Exod. XXXIII. 11. *puer ratione iudicii*, Jerem. I. 6. *ratione animi*, 2 Par. XIII. 7. *quomodo etiam principes pueri appellantur*, Ies. III. 4. *agnellus, pecus tenellum*, Zach. XI. 16. aff. נִעָרוּ, *puer ejus*, Jud. VII. 11.

נִעְרָה *puer tuus*, Jud. VII. 10. plur. נִעְרִים *pueri*, 2 Sam. XVIII. 15. const. נִעְרֵי *pueri*, 1 Sam. XXV. 9. affix. נִעְרָיו *pueros suos*, Genes. XXII. 3. נִעְרֵיהֶם *pueri eorum*, Neh. V. 15. fœm. נִעְרָה *puella, tam ætate quàm ministerio, ut juvencula, adolescentula, pedissequa, ministra*: הַנִּעְרָה *puellæ*, Deuter. XXII. 19. *alias semper in Mose absque ה in fine scribitur, ut הַנִּעְרָה, puella*, Gen. XXIV. 14. plur. נִעְרוֹת *puellas*, Esth. III. 2. constr. נִעְרוֹת *puellæ*, Esth. IV. 4. affix. נִעְרוֹתָיו *puellis ejus*, Ruth. II. 22.

נֶעַר m. *pueritia, infantia*: *juventus, adolescentia*: *concussio, excussio*. בְּנֶעַר *in juventute ista, vel cum juvenuta ista*, Job. XXXVI. 14. מִנְעָר *a pueritia, vel, præ concussione*, Ps. LXXXVIII. 16.

נְעוּרִים f. p. *pueritia, adolescentia*: Ies. LIV. 6. aff. בְּנְעוּרָיו *in pueritia sua*, Thren. III. 27. נְעוּרֶיהָ *adolescentiæ tuæ*, Mal. II. 15. et formâ fœmin. מִנְעוּרֵיהֶם *inde à pueritia sua*, Jer. XXXII. 30.

נִעְרַת f. *stupa*, quòd ex lino excussa: הַנִּעְרַת *stupæ*, Jud. XVI. 9. לְנִעְרַת *in stupam*, Ies. I. 31.

נָפַח *spiravit, flavit, efflavit, perflavit, sufflavit*: præter. וְנִפְחָתִי, *et sufflabo*, Ezech. XXII. 21. Pyh. particip. נָפַח *sufflatus*, Job. XX. 26. Hiph. præter. הִנְפַחְתִּי *spirare fecerim, anhelantem reddiderim, id est, defatigaverim*, Job. XXXI. 39. וְהִנְפַחְתֶּם, *et diffatis, flatu dispellitis*, Mal. I. 13.

מִנְפָּח m. *foliis, q. d. sufflatorium*, Jer. VI. 29.

מִנְפָּח m. *expiratio*: Job. XI. 20.

נִפְּךָ m. *chrysoprasus*, gemmæ species, Exod. XXVIII. 18. Onkelos, *smaragdum* reddidit.

נָפַל *cecidit; dejecit vel demisit se, accidit, concidit, decidit, excidit, incidit, procidit, defecit, ruit, corrui, irrui.* præter. **נָפַל**, *procidit*, 2 Sam. XIX. 18. etc. Chald. præter. **נָפַל**, *procidebat*, Dan. II. 46. **נָפְלוּ**, *cecidērunt*, Dan. III. 23. partic. **נֹפְלִין**, *procidentes*, Dan. III. 7. futur. **וְנָפַל**, *prociderit*, Dan. III. 6. *acciderit*, Esr. VII. 20. **תִּפְּלוּ**, *prociditote*, Daniel. III. 5. Hiph. **הִפִּיל**, *fecit, effecit aut sivit cadere vel decidere, dejiciendum curavit, abjecit, dejecit, ejecit, insecit, projecit, prostravit.* præter. **הִפִּיל פֹּרַר**, *jussit conjici Pur, id est, sortem*, Esth. III. 7. **הִפִּלְתִּי**, *feci ut caderent*, Jos. XXIII. 4. Hithp. **הִתְנַפַּל**, *prostruere, prosternere se.* præter. **הִתְנַפַּלְתִּי**, *prostravi me*, Deuter. IX. 25. particip. **מִתְנַפַּל**, *prosternens se*, Esr. X. 1. infinit. **לְהִתְנַפַּל**, *ut irruiat in nos*, Genes. XLIII. 18. futurum, **וַיִּתְנַפַּל**, *et prorui*, Deut. IX. 25.

נִפְּלָה m. *abortus, abortivum, quasi cadivum dicas*: **בְּנִפְּלָה טָמוּן**, *quasi abortus abditus*, Job. III. 16.

נִפְּלִים m. p. *gigantes*, Gen. VI. 4. Num. XIII. 34. sic dicti, quasi dejectores, quod immani sua proceritate homines cadere facerent, ut scribit Aben Esra: vel quasi defectores, quòd per impietatem à Deo deficerent: vel quasi irruptores quòd violenter in homines irruerent, eosque opprimerent.

מִפָּל m. *quisquiliæ: deciduum*, Amos VIII. 6. plural. constructum, **מִפְּלוֹ בְּשָׂרוֹ**, *decidua carnis ejus*, Job. XLI. 15. R. Levi scribit esse

partes carnis dissilientes et separatas ab invicem, ut majorum piscium caro: tori, musculi.

מִפְּלָה מִפְּלָה, f. *cadivum, cadaver: casus, ruina*: **לְמִפְּלָה**, f. *in ruinam*, Ies. XXIII. 13. construct. **מִפְּלַת הָאֲרִיָּה**, *cadaver leonis*, Jud. XIV. 8. aff. **מִפְּלָתוֹ**, *cadivum ejus, id est, cadivum truncum ejus*, Ezech. XXXI. 13. **מִפְּלָתְךָ**, *casus tui*, Ezechiel. XXXII. 10.

נִפְּץ *sparsus, dispersus fuit*: præterit. **נִפְּץ הָעָם**, *dispergeret se, vel dispergeretur populus*, 1 Samuel. XIII. 11. **נִפְּצוּ**, *dispersuntur*, Ies. XXXIII. 3. **נִפְּצָה**, *dispersit se*, Gen. IX. 19. particip. **נִפְּרָץ**, *dispersum*, Jer. XXII. 28. plur. **וְנִפְּצוֹת**, *et dispersas*, Ies. XI. 12. et activè, infinit. **וְנִפְּרָץ**, *et comminuendo, collidendo in partes*, scil. quæ hinc inde disperguntur, Jud. VII. 19. Pih. **נִפְּץ**, *dispersit, dissipavit*: præter. **וְנִפְּץ**, *et dissipet, allidendo* scil. Psal. CXXXVII. 9. Pyh. partic. **מִנִּפְּצוֹת**, *dissipatos*, Ies. XXVII. 9.

נִפְּץ m. *dispersio*, Ies. XXX. 30.

מִפְּץ m. *malleus, maximè bellicus verutus, quo equites utebantur ad pertundenda arma inimicorum*, Jer. LI. 20.

מִפְּץ m. *dissipatio*: aff. **מִפְּצוֹ**, *dissipationis suæ*, Ezech. IX. 2.

נִפְּקָה Chald. *egressus fuit, prodiit*: præter. **נִפְּקָה**, *egressus erat*, Dan. II. 14. **נִפְּקָתָהּ**, *egressa erat*, ver. 13. **נִפְּקוּ**, *egressi sunt*: Dan. V. 5. quod juxta vocales legitur **נִפְּקָה** ex tertia plural. fœm. propter nomen subsequens. partic. **וְנִפְּקָה**, *et prodibat*, Dan. VII. 10. plur. **נִפְּקִין**, *egrediebantur*,

Dan. III. 26. imp. פָּקַדוּ, *egredimini*,
Dan. III. 26. Aphel præterit. הִנְפִיקָה,
exportavit, Dan. V. 2. et Esr. V. 14.
pl. הִנְפִיקוּ, *exportaverant*, Dan. V. 3.

הִנְפִיקָהּ, f. Chald. *sumptus*,
impensæ, Esr. VI. 4.

נִפְשָׁה c. sed fœmininum sapi-
us, *anima*, *animus*, *mens*: *vita*, *cor-*
pus animatum, *halitus*, item *anima*
concupiscens, *concupiscentia*. *Appeti-*
tus, Proverb. XXIII. 2. denique per
catachresin *cadaver*, *corpus exanime*,
ut Hag. II. 14. Levit. XIX. 28. et
XXI. 1. affix. נִפְשָׁהּ, *halitus ejus*, Job.
XLI. 12. plur. masc. semel tantum,
נִפְשָׁהּ, *animas*, Ezech. XIII.
20. fœm. נִפְשָׁהּ, *animæ*, Exod. XII.
4. construct. נִפְשָׁהּ בֵּיתוֹ, *animas*
domus suæ, Gen. XXXVI. 6. affix.
לְנִפְשָׁהּ, *in animas ipsorum (est)*,
Prov. I. 18. hinc verbum in Niph.
pro *respirare*: futur. וְנִפְשָׁהּ, *et respi-*
ret, *recreet se*, Exod. XXIII. 12.

נִפְשָׁהּ, vide in נָפַח.

נִי m. *accipiter*, Job. XXXIX.

26. avis calidam regionem amans,
meridiem versùs alas expandens, scri-
bit Aben Esra. Kimchi in lib. Radic-
um notat, posse deduci a נָצַח quod
potens sit ad volandum.

*נָצַח, vide mox infra in נָצַח.

נָצַח m. *statua*, Gen. XIX.

26. *statio*, stationarii milites, 1 Sam.
XIII. 3. *sitarchus*, præfectus annonæ
regiæ, 1 Reg. IV. 19. וְנָצַח, *et statio*,
1 Paral. XI. 16. plural. נָצַחִים,
stationarii, 2 Sam. VIII. 6. affine est
verbo נָצַח.

נָצַח, vide in נָצַח.

נָצַח, fœm. emph. נָצַחַת, Chald.
firmitas, *durities*, Dan. II. 41. juxta
Aben Esram et R. Saadiam.

נָצַח *volare*, *avolare*, item *vas-*

tari; *destrui*, ex usu Chaldaico. præterit.
נָצַח, *avolant*, Thren. IV. 15. infinit.
נָצַח, *avolando exibit*, Jerem.
XLVIII. 9. ubi נָצַח est loco הָ: Kim-
chi in Comment. etiam נָצַח hinc
deducit, pro נָצַח sive נָצַח, *avola-*
bit. Ex altera significatione, futur.
נָצַח, *vastabuntur*, *destruentur*, Jer.
IV. 7. R. Mosche Kimchi pater R.
Davidis exponit *florebunt*, *germina-*
bunt, נָצַח. Vastatæ scilicet gramen
producent. Niph. נָצַח, *contendere*,
rixari, *certare*, *concertare*: *vastari*:
particip. נָצַח, *contendentes*, Exod.
II. 13. נָצַחִים, *in acervos vas-*
tos, 2 Reg. XIX. 25. fut. וְנָצַחוּ,
et quum certaverint, Exod. XXI. 22.
Hiph. נָצַח, *certare*, *rixas movere*.
præterit. נָצַחוּ, *rixas moverunt*, Numer.
XXVI. 9. infin. נָצַחוּ, *cum rixas*
movissent ipsi, ibid. נָצַחוּ, *cum cer-*
taret, Psal. LX. 2.

נָצַח, f. *pluma*, *pennæ*, quasi vola-
tum dicas, Ezech. XVII. 7. affix.
נָצַחוּ, *cum plumis ejus*, Lev. I. 16.
Chaldæus, נָצַחוּ, *cum cibo ejus*,
et R. Salomon Jarchi, נָצַחוּ,
cum visceribus ejus, sive sordibus in
ingluvie ac visceribus contentis:
נָצַחוּ, *et pluma*, Job. XXXIX. 13.
vel juxta quosdam, *struthiocamelus*,
quasi pennatus dictus, Job. XXXIX.
16.

נָצַח, vide supra in נָצַח.

נָצַח, f. *jurgium*, Prov. XIII. 10.
vide et נָצַח.

נָצַח, f. idem: plural. cum affix.
נָצַחוּ, *concertationum tuarum*, Ies.
XLI. 12.

נָצַח Pih. *vicit*, *superavit*: præ-
fuit, *præfectus fuit*: *solicitavit*, *ursit*.
Nam præfectorum est alios virtute et

authoritate superare, et ad officium urgere. particip. מְנַצֵּחַ, *præfectus, victor*; is in re musica dicitur *præcentor*, unde in titulis Psalmorum, לְמַנְצִיחַ, *præfecto musicæ, præcentori*, dem *übersinger*, (*the chief singer*), ut Judæi in Germanica Psalmorum versione reddunt, Psalm. IV. 1. plural. מְנַצְּחִים, *præfecti, solicitatores*, 2 Chron. II. 2. וּמְנַצְּחִים, *et præfecti erant, præerant*, 2 Par. XXXIV. 13. infinit. לְנַצֵּחַ, *ut præessent, ut urgerent*, 1 Par. XXIII. 4. Niph. partic. fœmin. מְשַׁבְּהַת נִצְחָת, *aversione pervincente*, Jerem. VIII. 5. id est, pervicacissima, pertinacissima; vel juxta Kimchium et Aben Esram, æterna, perpetua, continua, quasi æternata, a nomine, נִצְחָה. Chald. particip. Ithpa. מְתַנַּצֵּחַ, *superans, superabat, præfectus existebat*, Dan. VI. 4.

נִצְחָה m. *æternitas*, sic dicta quasi omnia vincens: *robur*, quòd eo victoria paratur: וְיִגְמֵם נִצְחָה יִשְׂרָאֵל, *quinetiam æternitas vel robur Israël*, 1 Sam. XV. 29. id est, æternus vel robustus Deus Israël: וְהַנִּצְחָה, *et æternitas*, 1 Par. XXIX. 11. לְנִצְחָה, *in æternitatem, in sempiternum*, Ies. XXXIV. 10. עַד־נִצְחָה, *in æternum usque*, Psal. XLIX. 20. et sæpius cum Tzere non reperitur. Cum Sægol, נִצְחָה, *æternitas*, id est, æternus, Jer. XV. 18. item נִצְחָה, *in æternum*, pro לְנִצְחָה, Psal. XVI. 11. הַקְּלִנְצָה, *an in æternum*, 2 Sam. II. 26. aff. נִצְחָהי, *robur meum*, Thren. III. 18. נִצְחָהם, *robur eorum*, Iesaias LXIII. 3. plural. לְנִצְחָה נִצְחָהי, *in æternitatem æternitatum*, Ies. XXXIV. 10.

נִצַּל Niph. *evasit, eripuit se, ereptus fuit*: præter. נִצַּלְנוּ, *eripimur*,

evasimus, Jer. VII. 10. Pih. נִצַּל, *eripuit: spoliavit, abripuit: diripuit*. præter. וְנִצַּלְתֶּם, *et spoliabitis*, Exod. III. 22. fut. וְנִצַּלְוּ, *eripient*, Ezech. XIV. 14. וְנִצַּלְוּ, *et spoliaverunt, diripuerunt*, 2 Par. XX. 25. Hiph. הִצִּיל, *eruit, eripuit, liberavit; separavit, evasit*, præterit. הִצִּיל, *et eripiat se*, 2 Sam. XX. 6. etc. Chald. particip. מַצִּיל, *eripiens*, Dan. VI. 28. infinit. לְהִצִּילָהּ, *eripere*, Dan. III. 29. aff. לְהִצִּילוּתָהּ, *eripere eum*, Dan. VI. 15. infinit. cum Chirek ab initio גְּבוּז וְהִצִּיל, *protegendo et eripiendo*, Ies. XXXI. 5. simile vide in מִלֵּצָה. Hoph. part. מִצַּל, *ereptus*, Amos IV. 11. Hithp. futur. וְיִתְנַצַּלְוּ, *et spoliaverunt se*, Exod. XXXIII. 6. הִצִּילָהּ, f. *liberatio*, Esth. IV. 14.

נִצִּיז partic. præsens plural. נִצִּיזִים, *scintillantes*, Ezech. I. 7.

נִצִּיז m. *scintilla*: לְנִצִּיזוֹ, *in scintillam, velut scintilla*, Ies. I. 31.

נָצַר *custodivit, servavit*. præter. עֲדֻתֶיךָ נָצַרְתִּי, *testimonia tua custodiam*, Psal. CXIX. 22. part. præter. נָצַר, *vide in צוּר*. plur. וְנִצְרוּרִים, *et apud custodita*, id est, idola quæ custodiuntur à suis cultoribus, non autem custodiunt eos, Ies. LXV. 4. R. Salomon et Chaldæus, apud cadavera mortuorum, quæ necromantæ custodire solebant, ut ab iis aliquid sciscitarentur: Ab. Esra, in vastitatibus, locis vastis, juxta illud, עִיר נְצוּרָה, *civitas desolata*, Ies. I. 8. de quo vide etiam in צוּר. constr. וְנִצְרוּרִי, *et custoditos*, Ies. XLIX. 6. fœm. construct. נְצוּרַת לֵב, *custodita corde*, id est, cauta et circumspecta, Prov. VII. 10. plur. וְנִצְרוּת, *et cus-*

todita, id est, recondita, Ies. XLVIII. 6. imper. נִצְרָה, *custodi*, Psal. CXLI. 3. cum ה paragogico et Dagesch euphonico: sic Prov. IV. 13.

נִצֵּר, m. *custodiens*; *custos*: plur. נִצְרִים, *custodes veniunt*, Jer. IV. 16. const. נִצְרֵי.

נִצְרָה, m. *surculus*, Ies. LX. 21. sic dictus quòd custodiâ egeat, ne à vento dejiciatur aut avellatur.

נִקַּב *fixit, perforavit, transfixit*: metaphoricè *expressit*, expressè nominavit: item *maledixit, execratus est*, quæ significatio à קָבַב petita. præter. נִקַּבְתָּ, *perforasti*, Hab. III. 14. particip. præsens וְנִקְבֵּב, *qui exsecratur*, Levit. XXIV. 16. particip. præter. נִקְבַּב, *perforatum*, Hag. I. 6. infinit. בְּנִקְבֹו, *quum exsecratus fuerit*, Lev. XXIV. 16. imper. נִקְבֵּב, *fige, nominatim exprime, definito*, Genes. XXX. 28. futur. וְנִקְבַּב נְוָהוּ, *et exsecrabor habitaculum ejus*, Job. V. 3. quod et à קָבַב esse potest: וְנִקְבֵּב-אָף, *perforabit nasum*, Job. XL. 24. וְנִקְבַּבְנֵו, *fixerit, expresserit illud*, Ies. LXII. 2. Niph. præter. נִקְבַּבְוּ, *fixi, expressi fuerunt*, Num. I. 17.

נִקְבִים, m. p. *fistulæ*, quasi perforatæ dicta: aff. וְנִקְבִיָּה, *et fistularum tuarum*, Ezech. XXVIII. 13.

נִקְבָה, f. *fœmina*, sexus nomen tan in brutis quàm in hominibus, Lev. III. 1. וְנִקְבָה, *et fœminam*, Gen. I. 27.

נִקְבֹת, f. *perforatio, excavatio*: item *malleus*, propriè unâ parte acutus ad perforandum aptus, latius deinde pro quovis malleo sumitur: וְאֶל-מִקְבֹת בֹור, *ad excavationem foveæ*, Ies. LI. 1. אֶת-הַמִּקְבֹת, *ma-*

leum, Jud. IV. 21. plur. וּמִקְבֹות, *et mallei*, 1 Reg. VI. 7. וּבְמִקְבֹות, *et malleis*, Jes. XLIV. 12.

נִקְדָה, f. *punctum à figendo vel infigendo*: plur. נִקְדֹות, *puncta*, Cant. I. 11.

נִקְדָה, m. *punctatum, punctis respersum*, Gen. XXX. 32. plur. נִקְדִים, *punctulis respersos*, Gen. XXX. 39. fœm. וְהִנִּקְדֹות, *et punctulis respersas*, Gen. XXX. 35.

נִקְדָה, m. *pecuarius, propriè ovium* quòd eæ punctari et certis signis notari solent, ut cognoscantur. Inde generale fit, 2 Reg. III. 4. plural. בְּנִקְדִים, *inter pecuarios*, Amos I. 1.

נִקְדָים, m. p. *micæ*; וְהִיהוּ נִקְדִים, *et fuit in micas*, Jos. IX. 5. aut in puncturas, id est, mucidus, punctis mucoris respersus. item *buccellata à certis punctulis dicta*, 1 Reg. XIV. 3.

נִקְהָה, *mundus, purus fuit*: metaphoricè, *innocens, impunis fuit*: infin. נִקְהָה, *innocens vel impunis existendo impunis eris*, Jer. XLIX. 12. Niph. נִקְהָה, *innocentem egit vel asseruit se, innocens, insons fuit vel declaratus fuit, impunis relictus fuit, expurgatus fuit*. præter. נִקְהָה, *innocentem agit vel asserit se*, Zach. V. 3. וְנִקְהִיתָ, *insons eris*, Gen. XXIV. 8. Pih. נִקְהָה, *mundavit, innocentem declaravit, absolvit*. præteritum, וְנִקְהִיתִי, *et mundabo*, Joël. IV. 21. infin. וְנִקְהָה, *et absolvendo*, Exod. XXXIV. 7. etc.

נִקְוִי, m. *mundus, purus, innocens, insons, innoxius, immunis*: דָם נִקְוִי, *sanguinem innoxium*, Jon. I. 14. constr. נִקְוִי בְיָמַי, *innocens manibus*, Ps. XXIV. 4. plur. נִקְוִיִּים, *egenorum innocentium*, Jer. II. 34. וְהִיִּיתֶם נִקְוִים, *eritisque innocentes*,

Numer. XXXII. 22. Chald. בַּעֲמַר, *ut lana munda*, Dan. VII. 9.

בְּקִיּוֹן, *munditia, mundities, innocentia*, Hos. VIII. 5. בְּבִקְיוֹן, *in innocentia*, Psal. XXVI. 6. construct. בְּקִיּוֹן שֵׁנִים, *munditiem dentium*, Amos IV. 6.

בְּנִקְיֹת, f. p. *scopulæ*, quasi emundatoria dictæ, Numer. IV. 7. affix. וּבְמִנְקִיּוֹתָיו, *et scopulas ejus*, Exod. XXV. 29. Hebræi hîc variant.

נִקָּם, *ultus est, ultionem sumpsit, vindicavit*: construitur absolutè, et cùm accus. et præposit. עַל בִּמְזָן, et לְ. præterit. וּבִנְקָמִי, *et ulciscetur me*, 1 Sam. XXIV. 13. particip. præsens וּנְקָם לְצָרָיו, *ulciscens, ultor est in hostes suos*, Nah. I. 2. Niph. præterit. וּנְקָמְתִי וּנְקָמְתִי, *et ultionem sumpsero de inimicis meis*, 1 Sam. XIV. 24. inf. לְהִנְקָם, *ut ultionem sumat de hostibus suis*, Jer. XLVI. 10. imper. לִי וְהִנְקָם, *ultionem sume mihi vel pro me*, Jer. XV. 15. etc. Pih. præterit. וּנְקָמְתִי בְכֶם, *et ultionem sumam de vobis*, Jud. XV. 7. Hoph. futurum, וְיָקָם, *vindicator*, Gen. IV. 15. Hithp. part. וּבִמְתַנְקָם, *et ulciscentem se, ultorem sui*, Psal. VIII. 3. futur. וּתְתַנְקָם, *ultionem sumeret*, Jer. V. 9.

נִקָּם, m. *ultio, vindicta*, Ez. XXV. 12. const. בְּנִקָּם בְּרִית, *ultionem fœderis*, Lev. XXVI. 25.

נִקְמָה, f. idem, Psal. CXLIX. 7. const. בְּנִקְמַת דָּם, *ultionem sanguinis*, Ps. LXXIX. 10. aff. בְּנִקְמַתְךָ, *ultionem tuam*, Jer. XI. 20. plur. בְּנִקְמוֹת, *ultiones*, Psal. XVIII. 48.

נִקְעַי, *luxuri, recedere, divelli*, et metaphoricè de anima dicitur: construitur cum præpositione מִן. præterit.

בְּקָעָה פִּפְשֵׁי מֵעַל אֲחוּתָהּ, *luxata est anima mea à sorore ejus*, Ez. XXIII 18. id est tanquam luxatum et elisum membrum recessit ab ea. Idem est cum בְּקָעַי.

נִקָּף, *excidit, concidit*: futurum, וּבְנִקְפֵי חַגִּיּוֹת, *festas excidant*, Ies. XXIX. 1. id est, sacrificia festorum mactent et intransitivè juxta Aben Esram, *excidentur*, hoc est, וַיִּפְסְקוּ, *cessabunt*. Pih. præterit. וּנְקָף, *et excidet, amputabit*, Ies. X. 34. נִקְפֹּי, *conciderint, perfoderint hoc*, Job. XIX. 26. Hiph. futur. אֶל-וּנְקָפוּ, *ne circumcidite*, Levit. XIX. 27. convenit cum וְיָקָף.

נִקְףָּ, m. *structura*, id est, olearum extrema decussio et quasi excisio, Ies. XVII. 6.

נִקְפָּה, f. *dissolutio, discissio*, Ios. III. 24.

נִקְקָה, m. *foramen, caverna*: בְּנִקְקֵי הַסֶּלַע, *in foramine petræ*, Jer. XIII. 4. plur. constr. וּבְנִקְקֵי, *et in foraminibus*, Ies. VII. 19. וּמִנְקִיקֵי, *et de foraminibus petrarum*, Jer. XVI. 16.

נִקָּר, *effodit, perfodit*: infinit. בְּנִקְרוֹ לְכֶם, *in effodiendo vobis*, 1 Sam. XI. 2. futur. וְיִקְרוּהוּ, *effodient illum*, Prov. XXX. 17. Pih. præterit. וַעֲצְמוּ נִקָּר, *ossa mea perfodit*, Job. XXX. 17. futur. תִּנְקָר, *effodies*, Num. XVI. 14. וַיִּנְקְרוּ, *et effoderunt*, Jud. XVI. 21. Pyh. præterit. נִקְרָתֶם, *effossi estis*, Ies. LI. 1.

נִקְרָה, f. *foramen, caverna*: constr. בְּנִקְרַת הַצֹּרֶר, *in caverna vel cavitate petræ*, Exod. XXXIII. 22. plural.

בְּנִקְרוֹת הַצְּרִיִם, *in cavernas petrarum*, Ies. II. 21.

נִקְשׁ *illaqueavit* vel *illaqueatus fuit*: particip. præsens, בְּנִקְשׁ רָשָׁע, *illaqueat impium*, juxta quosdam Hebræos, vel *illaqueatur impius*, ut alii volunt, Ps. IX. 17. Niph. futur. שֶׁפֶן תִּנְקֶשׁ, *ne illaqueeris*, Deut. XII. 30. Pih. futur. יִנְקֶשׁ, *illaqueet*, Psalm. CIX. 11. וְיִנְקֶשׁוּ, *illaqueare cupiunt*, *tendunt laqueos*, Ps. XXXVIII. 13. Hithp. part. מִתְנַקֵּשׁ, *in tendiculum ponis te*, 1 Sam. XXVIII. 9.

נִקְשׁ Chald. *collidere*. particip. plural. נִקְשָׁן, *collidentes erant*, Dan. V. 6.

נִרְדֵּי *nardus*, Cant. IV. 14. affix. נִרְדֵּי, *nardus mea*, vel *nardinum*, Cant. I. 12. plur. נִרְדִּים, Cant. IV. 13.

נָשָׂא *tulit, attulit, protulit, sustulit: abstulit; gestavit, portavit, asportavit, deportavit, exportavit, reportavit: sumpsit, assumpsit, accepit, suscepit, sustinuit: levavit, allevavit, elevavit, sublevavit: condonavit, pepercit, et tum ferè cum dativo construitur: quandoque imitatur formam verborum in הָ desinentium: præterit. וְנָשְׂא, et ferent, Ezech. XXXIX. 26. pro וְנָשְׂאוּ לְעָם: condonasti populo, Num. XIV. 19. part. Pahul constr. נָשְׂאוּ, *levatus*, Ps. XXXII. 1. Chald. præterit. וְנָשְׂא, *et abstulit*, Dan. II. 35. imper. שֵׂא, *sumito*, Esr. V. 15. Niph. נָשְׂא, *sustulit, extulit se, sublatus, elatus, allatus, portatus, deportatus fuit: præter. וְנָשְׂא בָם, et portabitur illis*, Exod. XXV. 28. Pih. נָשְׂא, ut in Kal: item *donavit, dono attulit, vel obtulit. præter. אָמַרְנָשְׂאָתָא, an donativum donavit nobis,**

2 Sam. XIX. 43. נָשְׂא אֶת־שְׁלוֹמֹה, *donaverat Salomoni*, 1 Reg. IX. 11. et in Tzere, בָּשָׂא, *exaltaverit, extulerit*, 2 Sam. V. 12. etc. Hiph. וְרָהֲשִׂיאוּ, *et faciant aut sinant ferre*, Lev. XXII. 16. וְרָהֲשִׂיאוּ, *et attolli vel asportari curabunt*, 2 Sam. XVII. 13. Hithp. præter. הִתְנַשְּׂא, *efferreret se*, Ezech. XVII. 14. particip. מִתְנַשְּׂא, *efferrrens se*, 1 Reg. I. 5. infin. בְּהִתְנַשְּׂא, *efferrendo te*, Prov. XXX. 32. etc. Chald. part. foem. מִתְנַשְּׂאָה, *extollens se*, Esr. IV. 19.

נְשִׂיָא, masc. *princeps* quasi elatus super alios, Lev. IV. 22. construct. בְּנְשִׂיָא אֱלֹהִים, *princeps Dei*, Gen. XXIII. 6. plural. בְּנְשִׂיָאִים, *principes*, Gen. XVII. 20. item *vapores, nubes*, quia è terra in sublime attolluntur, Jerem. X. 13. Proverb. XXV. 14. construct. בְּנְשִׂיָאֵי כְּטוֹת, *principes tribuum*, Num. I. 16. affix. בְּנְשִׂיָאָהּ, *principes ejus*, Ezech. XXXII. 29.

נִשְׂאָת, f. *oblatio, donarium, donativum*: 2 Sam. XIX. 43.

נְשִׂיָא, m. *excellèntia, elatio*: affix. נְשִׂיָאוֹ, *excellèntia ejus*, Job. XX. 6.

נְשִׂאָת, f. *excellèntia*, Gen. XLIX. 3. *tumor*, Lev. XIII. 2. *remissio, condonatio*, Genes. IV. 7. וְלִנְשִׂאָת, *et tumori isti*, Lev. XIV. 56. affix. נְשִׂאָתוֹ, *excellèntia ejus*, Jobus XIII. 11. מִנְשִׂאָתוֹ, *de excellèntia ejus*, Psalm. LXII. 5. et contractè מִנְשִׂאתוֹ, *ab excellèntia ejus*, Job. XLI. 17. est et infinitivus Kal.

מְשִׂאָה, m. *onus*, a tollendo ac ferendo dictum; *prophetia*, propriè onerosa, calamitatum ac poenarum onus denuncians, Ies. XIII. 1. *elatio*, res ad quam attollitur vel levatur animus, Ezech. XXIV. 25. aff. וְאֶל־

מִשְׂאוֹ, *et in onere vestro*, Num. IV. 19. *foemininum* מִשְׂאוֹהָ, *onus vel incendium*, juxta Ab. Efram, Ies. XXX. 27. sic dictum quòd sursum se effert; *ferculum* a ferendo, juxta Chaldaeum et Hebræos, Gen. XLIII. 34. 2 Sam. XI. 8. *collecta*, quasi elevationem pecuniæ dicas, 2 Par. XXIV. 9. construct. מִשְׂאוֹת כַּפֵּי, *elatio manuum mearum*, Psalmus CXXI. 2. וּמִשְׂאוֹת בָּר, *et onus frumenti*, Amos V. 11. plural. מִשְׂאוֹת, *fercula*, Gen. XLIII. 34. מִמִּשְׂאוֹת, *præ ferculis*, ibid. מִשְׂאוֹת, *onerosas prophetias*, Thren. II. 14. לְמִשְׂאוֹת אוֹתָהּ, *ad tollendum eam*, Ezech. XVII. 9. nomen loco infinitivi positum, regens casum verbi sui: affix. מִשְׂאוֹתֵיכֶם, *oblationum, munerum vestrorum*, Ez. XX. 40.

וּמִשְׂאָה, m. *acceptio*: פְּנִים, *et acceptio facierum*, 2 Paral. XIX. 7. id est, personarum discrimen non habet.

מִשְׂאוֹת, f. *onus*, Soph. III. 18. *incendium*, Jer. VI. 1. *oblatio, munus*, Esth. II. 18. וּמִשְׂאוֹת, *et munus*, Jer. XL. 5. וְהַמִּשְׂאוֹת, *et incendium*, Jud. XX. 40.

נִשְׂאָה Hiph. הִשְׂוִיאָה, *decepit, seduxit*: constructur cum dativo et accusativ. præterit. הִשְׂוִיאת אוֹתָךְ, *seduxit te*, Jerem. XLIX. 16. הַנֶּחֱשׁ, *serpens ille seduxit me*, Genes. III. 13. infinit. הִשְׂוִיא הַשָּׂמַת, *seducendo seduxisti populum hunc*, Jerem. IV. 10. futur. אֵל-לְעָם הַזֶּה, *seducendo seduxisti populum hunc*, Jerem. IV. 10. futur. וְנִשְׂוִיא לְכֶם, *ne seducat vos*, 2 Reg. XVIII. 29. וְנִשְׂוִיא, Psalm. LXXXIX. 23. vide in נִשְׂוִיאָה, Niph. præter. וְנִשְׂוִיאָה, *decipiantur*, Ies. XIX. 13.

מִשְׂאוֹן, m. *deceptio*, Prov. XXVI. 26.

מִשְׂוִאוֹת, vide in שְׂוִיאָה.

נָשַׁב Hiph. *perflavit, sufflavit*: præter. וְנָשַׁבָה בּוֹ, *perflat in eum*, Ies. XL. 7. Hiph. futur. וְיִשְׁבּ רִוְחוֹ, *efflat ventum suum*, Ps. CXLVII. 18. וַיִּנְשַׁב אֹתָם, *et difflavit eos*, Genes. XV. 11. id est, flatu abegit.

נָשַׁג Hiph. וְהִשְׁוִיג, *attigit, assecutus, consecutus est*: *attingere fecit, admovit*: præter. וְהִשְׁוִיג, *et attinget*, Levit. XXVI. 5. particip. מִשְׁוִיג יָדוֹ, *attingere faciens, admovens manum suam*, 1 Sam. XIV. 26. futur. וְיִשְׁוִיגוּ, *assequantur*, Ies. XXXV. 10. quod etiam vide in נִסַּג.

וְשִׁיג, m. *insectatio*, 1 Reg. XVIII. 27.

נִשְׂאָה *oblatus fuit: mutuavit, mutuum vel mutuo dedit, fœneravit aut fœnore accepit, exegit creditum vel mutuum, quâ significatione ferè cum ב constructur: præter. נִשְׂוִיאתֵי טוֹבָה, oblitus sum boni*, Thren. III. 17. לֹא-נִשְׂוִיאתֵי וְלֹא-נִשְׂוִיאתֵי בִי, *non mutuum dedi, neque mutuo dederunt mihi*, Jerem. XV. 10. נִשְׂוִיאת, vide in נִשְׂוִיאת. partic. præterens נִשְׂוִיא, *mutuans, creditor; exactor crediti*: וְאִשְׁרָר לּוֹ נִשְׂוִיא, *cui erat exactor, creditor*, 1 Sam. XXII. 2. cum א loco ה: sic בְּאִשְׁרָר הַ: *ut fœnore accipiens, sic fœnerans ipsi*, Ies. XXIV. 2. plural. נִשְׂוִיאתֵם, *exigitis*, Neh. V. 7. cum א redundante: נִשְׂוִיאתֵם בְּהֵם, *exactores egimus, vel mutuo dedimus*, Neh. V. 10. cum aff. מִבְּנֵשֵׁי, *ex creditoribus meis*, Ies. L. 1. infin. נִשְׂוִיאתֵם אֶתְכֶם, *oblatus sum vestri obliviscendo*, Jerem. XXIII. 39. futurum, וְנִשְׂוִיאתֵם,

oblitus es, Deuter. XXXII. 18. irregulariter pro תַּנְשָׂה, cui non dissimile vide in מְחָה. Niph. futurum, תִּנְשָׂנִי, *oblivisceris mei*, vel passivè, *oblivioni traderis à me*, Ies. XLIV. 21. ut Kimchi explicat quasi תִּנְשָׂה מִמִּנִּי. Pih. præterit. נִשְׂנִי, *oblivisci facit me*, Genes. XLI. 51. cum Pathach ab initio loco Chirek. Hiph. præter. הִנְשָׂה, *oblivisci fecit eam, destituit eam*, Job. XXXIX. 17. participium constructum loco nominis, מִנְשָׂה יָדוֹ, *mutuum, creditum manus suæ*, Deuter. XV. 2. futur. יִנְשָׂה לְךָ, *mutuat tibi (Deus,)* Job. XI. 6. id est, mutuando differt, nec rigidè pœnam exigit, aut obliviscetur tibi, sensu eodem: תִּשָּׂא, *exactorem aget*, Psal. LXXXIX. 23. cum הָאֵל loco הָאֵל unde per apocopam תִּשָּׂא, *exactorem aget*, Psalm. LV. 16. תִּשָּׂא, *mutuaveris*, Deut. XXIV. 10.

נִשָּׂה, m. *mutuatus, luxatus*: גִּיד הַנִּשָּׂה, *nervum mutuatum*, Genes. XXXII. 33. quem acetabulum ossis sacri transmittit in coxam, tanquam si mutuo illi concederet; vel nervum luxatum, qui luxatus obtorpuerat, quasi loci sui oblitus fuisset; vide R. Sal. Est sicut בָּלָה, *atritus*, et similia.

מִנְשָׂא, m. *debitum, mutuum*, Neh. V. 7. ubi quædam exemplaria habent מִנְשָׂא, *onus* quod eodem redit, et sic quoque, ver. 10. וּמִנְשָׂא, *et debitum, mutuum sive jus repetendi mutuum*, Neh. X. 32. cum הָאֵל loco הָאֵל construct. מִנְשָׂאת מְאֻמָּה, *mutuum rei alicujus*, Deuter. XXIV. 10. plur. מִנְשָׂאוֹת, *debita*, Proverb. XXII. 26.

נִשְׂי, m. idem; aff. נִשְׂיָכִי, *debitum tuum*, 2 Reg. IV. 7. pro נִשְׂיָךְ juxta

Masorethas. Sic mox ibidem sequitur, בְּנִיָּךְ pro בְּנִיָּךְ, et scriptura indicat formam Chaldaicam.

נִשְׂיָה, f. *oblivio*, Ps. LXXXVIII. 13.

נְשִׁים, f. p. *fœminæ, mulieres, uxores*, quasi obliviosæ dictæ, quòd minus memoriâ valeant quàm mares, aut quòd in illis oblivioni detur et exstinguatur paterna familia, sicut è contrario mas à memoria dicitur וְזָכַר quòd majori memoriâ et iudicio polleat quàm mulier, et quòd in eo conservetur memoria patris et paternæ familiæ, ut est in וְזָכַר. Quidam deducunt ab אֶנְשִׁים per aphæresin, quòd mulieris caput sit vir. Quandoque sexum muliebrem denotat, ut Num. XXXI. 18. transferretur et ad majores urbes, Ies. XXXII. 9. quomodo minora oppida, *filix* nominantur, ut est in בְּרָרָה: construct. נְשִׁיךְ, *uxores*, Gen. IV. 23. aff. נְשִׁיךְ, *uxores tuæ*, 2 Sam. XII. 11. נְשִׁיךֶם, *uxores eorum*, Genes. XXXIV. 29. Chald. וְנִשְׂיָהוֹן, *et uxores eorum*, Dan. VI. 25.

נִשְׂךָ, *momordit*, et sæpius de morsu serpentum dicitur: metaphoricè est, *scenerare, in usuram dare*: nam usura serpentum more mordet: præteritum, אִם-נִשְׂךָ הַנָּחַשׁ, *si momordisset serpens*, Num. XXI. 9. futur. אֲשֶׁר יִשְׂךָ, *quam in usuram aliquis dat, quæ in usuram datur aut dari solet*, Deut. XXIII. 20. Pih. præterit. וְנִשְׂכּוּ, *et mordebunt*, Jer. VIII. 17. futur. וַיִּנְשְׂכוּ, *et momorderunt*, Num. XXI. 6. Hiph. futur. לֹא-תִשְׂךָ, *ne in usuram dato*, Deuter. XXIII. 20.

נִשְׂךָ, m. *scenus, usura*, à morden-do, Exod. XXII. 24. בְּנִשְׂךָ, *in usuram*, Psal. XV. 5. R. Bechai in Com-

ment. in Legem, fol. 113. col. 4. לשון נשך שנושך כנחש ואינו מרגיש, *vocabulum Neschech sic dicitur, quia mordet sicut serpens et non sentitur*. Creditor mordet cum exigit quod non dedit: debitor mordetur, cum reddit, quod non accepit: Talmudici in Bava Metzia, cap. 5. in principio, de immodica usura hoc nomen dici volunt: tolerabilis vocatur רבית et תרביות, a רבה.

נשפה, f. *cella, cubiculum*, Nehem. XIII. 7. affix. נשפתו, *cubiculi sui*, Neh. III. 30. plur. נשפות, Nehem. XII. 44. est idem cum לשפה, *commutatis*, ל et ג.

נשל *decussit, dejecit, ejecit, ex-* traxit: *construitur cum præpos. מן*: præter. גזים, ונשל גזים, *et ejecerit gentes*, Deut. VII. 1. ונשל הברזל, *et dejecerit ferrum*, Deut. XIX. 5. imperat. של נעליך, *extrahe calceos tuos*, Exod. III. 5. futur. כפי ושל, *quum dejiciet* sc. oleas oliva tua, Deuter. XXVIII. 40. et irregulariter, ושל, *decutit vel excutit (Dominus, animam ejus)*, pro ושל, Job. XXVII. 8. Pih. futur. וונשל, *et ejecerat, excusserat (Judæos)*, 2 Reg. XVI. 6.

נשמה, *anima*, sed humana tantum, et latius, *halitus, flatus, afflatus, respiratio*: construct. נשמת חיים, *halitum vitæ*, Gen. II. 7. ונשמת קי, *et anima ejus*, Job. XXVI. 4. מנשמת אל, *a flatu Dei*, Job. XXXVII. 10. affix. ונשמתו, *et animam ejus*, Job. XXXIV. 14. ונשמת, *et anima mea*, Job. XXVII. 3. plural. ונשמות, *et animas* Ies. LVII. 16. Chald. נשמתך, *anima tua* Dan. V. 23. Hebræi per נשמה intelligunt animam rationalem et im-

mortalem, unde et per hanc jurare solent. De triplici animæ distinctione vide Aben Esram, Eccles. VII. 5.

תנשמת, f. *monedula*, juxta quosdam, Levit. XI. 18. inter aves immundas numeratur, R. Sal. *vesper-tilionem* esse vult. Item *talpa*, vel juxta alios, *glis*, Lev. XI. 30.

נשף *flavit, sufflavit*: præterit. נשף בהם, *sufflat in eos*, Ies. XL. 24. נשפת ברוחך, *flavisti vento tuo*, Exod. XV. 10.

נשף, m. *obscuritas, tenebræ, crepusculum*, ab aura leni dictum, quæ tum flare solet: אאת נשף השקי, *crepusculum desiderii mei*, Ies. XXI. 4. id est, desideratissimum: עדי-נשף, *ad crepusculum matutinum*, Job. VII. 4. et latius, על-הרי נשף, *super montes crepusculi*, Jer. XIII. 16. id est, חשף, *tenebrarum, intempestæ noctis*, juxta Hebræos communitur.

נשפים, m. p. *astrologi*, Dan. II. 2. sic dicti, quod crepusculi tempore cælum observarent, ut quibusdam placet: vide hic Aben Esram.

ונשוף, m. *noctua*, Levit. XI. 17. et in Cholem, ונשוף, *et noctua*, Ies. XXXIV. 11.

נשק *osculatus, deosculatus est*: constructur cum dativo. præterit. לו נשק, *osculatus est eum*, 1 Reg. XIX. 18. q. d. *osculum præbuit ipsi*, etc. Pih. infinit. לנשק לבני, *osculari filios meos*, Gen. XXXI. 28. imper. נשקו-בר, *osculamini filium*, Psalm. II. 12. juxta Aben Esram et Kafvenaki R. Salomon et Chaldæus aliò declinant. futurum ונשק לבניו, *et osculatus est filios suos*, Gen. XXXII. 1. Hiph. particip. fœmin. plural. משיקות, *osculantes*, metaphoricè pro

contingentes, complectentes, Ezech. III. 13.

נְשִׁיּוֹת, m. p. oscula, Proverb. XXVII. 6.

נֶשֶׁק, m. armatura, arma, armamentarium: אֶל-נֶשֶׁק, ad arma, Ies. XXII. 8. הַנֶּשֶׁק, armamentarii, Neh. III. 19.

נֹשֵׂק, m. armatus: plural. constr. נֶשֶׁקִי, armati, Psalm. LXXXVIII. 9. dem, 1 Par. XII. 2.

נִשַׁק Hiph. הִשִּׁיק, accendere, incendere, præter. וְהִשִּׁיקוּ בְנֵשֶׁק, et incendunt arma, Ezech. XXXIX. 9. futur. אֶף-יִשִּׁיק, etiam accendet, Ies. XLIV. 15. Niph. præter. וַיֵּשֶׁב נֶשֶׁקָה, et ignis succensus fuerat, Psalmus LXXXVIII. 21.

נֶשֶׁר, m. aquila, Ezech. I. 10. נֶשֶׁר, sicut aquila, Hab. I. 8. plur. נֶשֶׁרִים, aquilæ, Ex. XIX. 4. constr. מִנְּשֵׁרֵי שָׁמַיִם, præ aquilis cæli, Thren. IV. 19. Chald. דֵּי נֶשֶׁר, aquilæ, Dan. VII. 4. plur. בְּנֶשֶׁרַיִן, sicut aquilæ, Dan. IV. 30. Bechai Commentar. Gen. II. deducit a Chaldæo נֶשֶׁר, cadere, decidere. Nam quoque decennio ad elementum ignis usque evolans, aduritur et decidit in mare, et tunc renovatur vita ejus: (unde illud: renovatur, ut aquilæ juvenus tua, Psalm. CIII. 5.) tandem anno centesimo decidens, moritur. Hinc Cabalistæ aiunt, נֶשֶׁר notativum esse vocum נֶשֶׁר אֵשׁ רוּחַ, id est, casus, ignis, ær. Hæc sunt commenta Rabbinica: alii a שָׁנָה, intuendo, quia rectè solem intuetur.

נֶשֶׁר, מִשְׁוֹר, serra, Ies. X. 15. hinc verbum in Hiph. pro serrare: futur. וַיִּשְׁרַח, dissecut serrâ, 1 Paral. XX. 3. pro וַיִּשְׁרַח, cui simile vide in נֶשֶׁר.

*נֶשֶׁשׁ, unde נֶשְׁשֵׁי, quod vide supra in נֶשֶׁה.

נֶשֶׁת, perit, defecit: præterit.

נֶשְׁתָּה נְבוֹרֵתָם, peribit robur eorum, Jer. LI. 30. juxta Kimchium: quidam, oblivioni tradetur, a נֶשֶׁה deducentes: בְּצִמָּה נֶשְׁתָּה, siti deficit, Ies. XLI. 17. et est cum Dagesch euphonico: Hebræi, exsiccabuntur: Niph. וְנֶשְׁתָּו מִיָּם, et deficient aquæ, Ies. XIX. 5. quidam activè, deperdent, quasi sit ex Pihel: Hebræi, exsiccabuntur.

נֶשֶׁתָּן, m. Chald. diploma, decretum, epistola: וְכָתַב הַנֶּשֶׁתָּן, et scriptura diplomatæ, Esr. IV. 7. נֶשֶׁתָּן דֵּעֲרָא, decretum vel epistola, Esr. IV. 18.

נְתִיב, m. semita, via arcta, Job. XVIII. 10. construct. בְּנְתִיבֵי מְצֻוֹתֵיהֶם, per semitam præceptorum tuorum, Psal. CXIX. 35. aff. נְתִיבָה, semitæ ejus, Prov. XII. 28. deficiente Mappik juxta Hebr. fœm. נְתִיבָה, semitam, Ies. XLIII. 16. aff. נְתִיבֹתַי, semitam meam, Ps. CXLII. 4. plur. נְתִיבוֹת, semitæ, Proverb. VIII. 20. affix. בְּנְתִיבוֹתָיו, in semitis ejus, Job. XXIV. 13.

נֶתַח Pih. divisit, in frusta scil. vel membratim: præter. לְנֶתַחֵי, divisit in membra sua, Lev. VIII. 20. futur. וַיִּנְתַּחֵהָ, et membratim divisit eam, Jud. XX. 6. וַיִּנְתַּחֵהָ, et frustatim divisit, 1 Reg. XVIII. 33.

נֶתַח, m. frustum, membrum, Ez. XXIV. 4. plural. נְתַחִים, membra, Jud. XIX. 20. aff. נְתַחֵיהָ, membra ejus, Ezech. XXIV. 4.

נֶתַח, fusus, effusus fuit: futur. תִּתַּחֵהָ, effundetur excandescent.

lia mea, 2 Par. XII. 7. וַיִּתְּכוּ, *et effunduntur*, Job. III. 24. Niph. præter. לֹא נִתְּפָה, *non est effusa*, Exod. IX. 33. וַנִּתְּכֶתֶם, *ut fundamini*, Ezech. XXII. 21. נִתְּכָה, *effusa est*, Nah. I. 6. partic. f. נִתְּכַתְּ, *effusa est*, Jerem. VII. 20. Hiph. præter. וַהֲרִיתְּכֵי, *et fundam*, Ezech. XXII. 20. הֲרִיתְּכוּ, *fuderunt*, 2 Reg. XXII. 9. infinit. לְהִנְתִּיף, *ad fundendum*, Ez. XXII. 20. Hoph. futur. יִתְּכֶינִי, *fundemini*, Ezech. XXII. 22.

וַהֲרִיתְּכֵי, m *fusio*, ibid.

נָתַן *dedit, reddidit, tradidit, supeditavit, præstitit: applicuit, collocavit, constituit, posuit, apposuit, disposuit, exposuit, præposuit, locavit, elocavit; sivit, permisit.* præteritum per aphæresin, נָתַתָּה, *dedisti, exposuisti*, 2 Sam. XXII. 41. pro נִתְּתָה, *infin. anomalus, וַתִּנֶּה, ponere, pro, ponis sive exponis*, Psalm. VIII. 2. cui simile, מִרְדָּה, *a descendere seu descendendo*, Gen. XLVI. 3. a יָרַד, Chald. futur. וַיִּנְתְּנוּ, *dabunt*, Esr. IV. 13. וַיִּתְּנֶנָּה, *trades*, Esr. VII. 20. וַיִּתְּנֶנָּה, *tradet illud*, Daniel. IV. 14. infinit. לְמִנְתֵּן, *ad tradendum*, Esr. VII. 20. Niph. נָתַן, *dari, concedi, tradi, reddi; poni, disponi, etc.* præter. נִתְּנָה, *datur ei*, Levit. XIX. 20. נִתְּנוּ, *disposita sunt*, Ezechiel. XXXII. 23. Hoph. futur. וְכִי יִתֵּן מַיִם, *sed si imponatur aqua*, Lev. XI. 38. וַיִּתֵּן, *ut positum esset*, 2 Sam. XVIII. 9.

מִתֵּן, m. *donum, quasi datum dicas*, Prov. XIX. 6. affix. מִתְּנָם, *donum eorum*, Num. XVIII. 11.

חֲמִתְּנָה, f. idem, Num. XVIII. 6. construct. בְּמִתְּנַת יָדוֹ, *secundum do-*

num manus suæ, Deuter. XVI. 17. plur. מִתְּנוֹת, *dona*, Gen. XXV. 6. construct. מִתְּנוֹת, Exod. XXVIII. 38. aff. בְּמִתְּנוֹתָם, *cum donis ipsorum*, Ezech. XX. 26. Chald. plural. מִתְּנֵן, *dona*, Dan. II. 48. aff. מִתְּנֵתְךָ, *dona tua*, Dan. V. 17.

מִתְּתָה, f. idem, 1 Reg. XIII. 7. construct. מִתְּתָה לַאֱלֹהִים, *donum Dei*, Eccles. III. 13.

נִתְּיִנִּים, *Nethinæi*, Esr. II. Neh. III. *servi publici erant, publicis angariis obeundis in domo Dei pro toto cætu dediti quasi dedititii dicti: vide Jos. IX. 21. et Esræ VIII. 20. Chald. נִתְּיִנָּי, Nethinæi*, Esr. VII. 24.

נָתַס *diruit, destruxit: præter. נִתְּסוּ נְתִיבֵתֵי מֵעָם*, *destruunt semitam meam*, Job. XXX. 13. *convenit cum sequenti verbo.*

נָתַץ *diruit, destruxit, demolitus est: præter. נִתְּצוּ אֶת־מִזְבֵּחַ*, *diruit altare*, Jud. VI. 31. נִתְּצוּ, *destruxerunt*, 2 Reg. XXV. 10. Niph. præter. נִתְּצוּ, *destructæ sunt (urbes ejus)*, Jerem. IV. 26. Pih. præter. נִתְּצָה, *destruxit*, 2 Par. XXXIII. 3. וַנִּתְּצוּ, *et destruenti*, Ez. XVI. 39. וַנִּתְּצוּ, *et diruetis*, Deut. XII. 3. fut. וַיִּנְתְּצוּ, *et destruxit*, 2 Paral. XXXIV. 7. וַיִּנְתְּצוּ, *et destruxerunt*, 2 Paral. XXXI. 1. Pyh. præter. נִתְּצָה, *destructum est*, Jud. VI. 28. Hoph. fut. יִתְּצָה, *destruetur*, Lev. XI. 35.

נָתַק *avulsit, evulsit, divulsit, arripit, dirupit: præter. וַיִּנְתְּקוּדָהוּ*, *ut avellamus eum*, Jud. XX. 32. *cum Dagesch euphonico. particip. præter. וַתִּתְּקֶה*, *et avulsum*, Levit. XXII. 24. futurum, אֶתְּתַקֶּה, *evellam te*, Jerem.

XXII. 24. cum epenthesi נ. Niph. præter. בַּתֵּק, *avelletur*, Ies. V. 27. בַּתֵּקוּ, *avellebantur*, Jos. IV. 18. fut. וַיִּבְתֵּק, *avelletur*, Job. XVIII. 14. *abrumpetur*, Eccles. IV. 12. וַיִּבְתֵּקוּ, *disrumpentur*, Ies. XXXIII. 20. Pih. præterit. בַּתֵּקְתִּי, *disruperam*, Jer. II. 20. בַּתֵּקוּ, *disruperunt*, Jer. V. 5. fut. וַיִּבְתֵּק, *disrumpam*, Jerem. XXX. 8. Hiph. inf. עַד־הַתִּיגְנוּ אֹתָם, *donec avelleremus eos*, Jos. VIII. 6. imper. הַתִּיגְמוּ, *evelle eos*, Jer. XII. 3. Hoph. præter. הִבְתֵּקוּ, *avellebantur*, Jud. XX. 31.

בַּתֵּק, m. *porrigo*, Levit. XIII. 30. sic dicta, quòd sit capillorum evulsio, וְלִבְתֵּק, *et porriginis*, Lev. XIV. 54.

בַּתֵּיק, m. *peristylum*, quasi locus ab alio avulsus et separatus, Ezech. XLII. 3. plural. בַּתֵּיקִים, *peristylia*, ver. 5. וַיִּאֲתִיקֶיהָ, *et peristylia ejus*, Ezech. XLII. 15. cum ך loco ך et א redundante in fine.

נָתַר *saliit, subsiliit*: futurum, וַיִּתַּר מִמְּקוֹמוֹ, *et subsiliet de loco suo*,

Job. XXXVII. 1. Pih. infin. לִנְתַר, *ad saliendum*, Levit. XI. 21. Hiph. הִתַּיר, *solvit, expeditum reddidit, exsilire fecit*. particip. כִּמְתִיר אֶסְוִירִים, *solvit, expeditos reddit victos*, Psalm. CXLVI. 7. infin. הִתַּר, *solvendo*, Ies. LVIII. 6. futur. יִתַּר, *solvat*, Job. VI. 9.

נִתַּר, m. *nitrum*, Prov. XXV. 20. sic dictum, quòd abluit et solvit sor-des: בְּנִתַּר, *nitro*, Jer. II. 22.

נָתַר Chald. *fluxit, defluxit; dedit ut marcidum*. imper. Hiph. אֲתַרוּ עִפּוּיָהּ, *defluere facite, dejicite folia ejus*, Dan. IV. 11.

נָתַשׁ *evulsit, extirpavit, convulsit*: præter. וַיִּנְתַּשׁ, *et evellit (Israel)*, 1 Reg. XIV. 15. וַיִּעָרִים נָתַשׁתָּ, *et urbes extirpasti*, Psalm. IX. 7. Niph. futurum, לֹא יִנְתַּשׁ, *non extirpabitur*, Jer. XXXI. 40. וַיִּנְתַּשׁוּ, *deserentur*, Jer. XVIII. 14. et ita à נָטַשׁ esse potest, ת pro ט posito. Hoph. futurum, וַתִּנְתַּשׁ, *et evulsa fuit*, Ezech. XIX. 12.

ס

סָאָה f. *seah, σάρον, satum*, mensura aridorum, tricesima pars cori sive chomeris, tertia ephæ: et continuit sex cabos: vide קבב constr. סָאָה כֶּלֶת, *satum similæ*, 2 Reg. VII. 1. sic ver. 18. juxta Veneta magna: at alia exemplaria ferè habent וַסָּאָה cum Chateph-kametz, et sic adducit Kimchi in libro Radicum: duale, סָאָתִים, *duo sata*, 1 Reg.

XVIII. 32. plural. שְׁלֹשׁ סָאָים, *tria sata*, Gen. XVIII. 6.

בְּסָאָה, f. *mensura*: בְּסָאָה, *in mensura*, id est, moderatè, Ies. XXVII. 8.

סָאָן *confligit*: particip. præsens סָאָן סָאָן, *conflictatio configentis*, Ies. IX. 4. ubi et nomen est, nec alibi occurrit.

סָבָא *ingurgitavit se, mero se*

obruit: particip. loco nominis סבא, *ebriosus, potator*: Deuter. XXI. 20. plur. constr. וְסבֵּאֵי יין, *inter ebriosos vino*, Prov. XXIII. 20. participium præter. סבֵּאֵים, *mero obruti, inebriati*, Nah. I. 10. infinit. וְיִסְבְּאֵם, *et secundum ingurgitare ipsorum*, ibid. futur. וְיִסְבְּאָה, *et ingurgitabimus nos*, Ies. LVI. 12.

סבֵּא m. *merum: vinum*, aff. סר, סבֵּאֵם, *recessit merum eorum*, Hos. IV. 18. סבֵּאָה, *merum tuum*, Ies. I. 22.

סבֵּאֵים m. p. *ebriosis*, juxta quosdam, Ezech. XXIII. 42. et scribitur cum ו quasi סבֵּאֵים, *ebriosis*, sed legitur סבֵּאֵים, quod Hebræi volunt esse proprium nomen, *Sabæi*, qui aliàs dicuntur סבֵּאֵים, Ies. XLV. 14.

סבב *circuivit, circumivit, ambit, circumdedit, vertit se, divertit: item causam præbuit, in causa fuit*: præter. וְסבב אֶתָּה, *circumdedit eam*, Eccles. IX. 14. סבבתי, *in causa fui*, 1 Sam. XXII. 22. etc. Niph. נסבב, *vertit, convertit se, conversus, reversus fuit: divertit, deflexit, circumdedit, obsedit, circumstetit, circumvenit: circumactus, circumvolutus, devolutus fuit*, etc. præterit. irregularē וְנִסְבְּבָה, *et ambiebatur vel vertebat se*, Ezech. XLI. 7. pro וְנִסְבְּבָה. Simile vide in וְנִסְבְּבָה, Pih. infin. סבב, *circumducere*, 2 Sam. XIV. 20. fut. וְנִסְבְּבָה, *et circumceo*, Psal. XXVI. 6. וְנִסְבְּבָה, *circumdat eum*, Psalm. XXXII. 10. וְנִסְבְּבָה, *circumdat, ambit*, Jerem. XXXI. 22. וְנִסְבְּבָה, *circumdato me*, Psalm. XXXII. 7. Hiph. הִסבב, *circumvertit, evertit, avertit, amovit, convertit, divertit, divertere fecit vel*

jussit, circumduxit, circumdedit: præter. הִסבב, *divertere jusserat*, 2 Par. XIII. 13. etc. Hoph. particip. construct. sive nomen, מוֹסְבֵּת הַבַּיִת, *ambitus domus*, Ez. XLI. 7. plur. מוֹסְבֵּתוֹת, *versatiles valvæ*, ver. 24. מְסַבֵּת שֵׁם, *versis nomine*, Num. XXXII. 38. id est, mutatis nominibus: מְסַבֵּת מְשַׁבְּצוֹת, *circumclusos fundis*, Exod. XXVIII. 11. futur. וְיִסְבֵּג, *circumagetur, versabitur*, Ies. XXVIII. 27. cum Dagesch euphónico.

סבב, masc. *circuitus, ambitus: sæpius adverbiascit, et geminari solet, pro circumquaque, aut fit præpositio, circum, circa: const. וְסבב, et circuitus terræ vel, qui est in circuitu terræ*, Amos III. 11. plur. construct. וְיִסְבְּבוּ, *et in circuitibus (Jerusalem,)* id est, circumjacentibus locis, Jerem. XXXII. 44. סבביו, *circuitus ejus, qui estis in circuitu ejus, circumstantes eum*, Jer. XLVIII. 17. וְיִסְבְּבוּ, *et (in) circuitibus ejus*, id est, circa eum, Ps. L. 3. וְיִסְבְּבוּ, *ambitus tuos*, id est, ea quæ sunt in circuitu tuo, Jer. XLVI. 14. et fæm. סבבית, *(in) circuitibus*, Num. XI. 24. aff. סבביתיו, *(in) circuitibus ejus: id est, circa eum*, Ezech. XXXII. 22. סבביתינו, *circuitus nostros*, id est, omnia quæ circa nos sunt, Num. XXII. 4.

סבה, f. *causa*, 1 Reg. XII. 15.

נסבה, f. idem, 2 Par. X. 15.

מסב, m. *circuitus*, 1 Reg. VI. 29. *accubitus, circularis propriè; in orbem enim antiquitus ad mensam sedebant*: aff. בְּמַסְבֵּי, *in accubitu suo*, Cant. I. 12. plur. cum aff. מְסַבֵּי, *circuitaum meorum*, id est, circumdantium me, Psalm. CXL. 10. fæmin.

מִסְבּוֹת, *in circuitibus, per circuitus, per vicissitudines*, Job. XXXVII. 12.

מוֹסֵב, masc. *ambitus*, ut antè in Hophal.

סִבְךָ *implexum, perplexum esse*: part. præter. סִירִים סִבְכִים, *spinæ perplexæ*, Nah. I. 10. Pyh. futurum, יִסְבְּכוּ, *implexæ fuerint*, Job. VIII. 17.

סִבְךָ, masc. *perplexitas, perplexum*, Genes. XXII. 13. plural. construct. סִבְכֵי הַיַּעַר, *perplexa sylvæ*, Iesaias X. 34.

סִבְךָ, m. idem: בְּסִבְכֵי־עֵץ, *contra perplexa ligni*, Psal. LXXIV. 5.

סִבְךָ, שִׁבְךָ, m. idem, 2 Samuel. XVIII. 9. cum שׁ loco ס: affix. מִסְבְּכוֹ, *ex perplexo (vepreto) suo*, Jer. IV. 7. plural. שִׁבְכִים, *encarpi*, ornamenta frondosa columnarum, 1 Reg. VII. 17. quidam, *opus reticulatum*, exponunt.

שִׁבְכָה, f. *perplexum, perplexitas*, 1 Reg. VII. 17. plural. הַשִּׁבְכוֹת, *encarpi implexi*, 1 Reg. VII. 41. quæ habent etiam שׁ loco ס.

סִמְכָה, שִׁמְכָה, Chald. *sambuca*, instrumentum musicum, Dan. III. 5. Græcis σαμβύκη, unde μ in Dagesch conversum est. Ibidem cum Sin, שִׁמְכָה, ver. 7. R. Saadias exponit *organum*.

סָבַל *portavit, tulit, bajulavit*: præterit. סָבְלוּ, *ferimus*, Thren. V. 7. Pyh. particip. מְסַבְּלִים, *portare facti, onusti, onerati*, carne scilicet et pinguedine, id est, præpingues, Psal. CXLIV. 4. Chald. part. מְסוּבְּלִין, *onusta*, id est, firma, ut magnum onus portare possint, Esr. VI. 3. vel *portantia* sensu eodem. Est autem ex forma Pohal pro מְסַבְּלִין, Hithp. futur. וְיִסְתַּבֵּל, *et onustam reddit se*, Eccl. XII. 5.

סָבַל, m. *bajulus*, Nehem. IV. 4. onus, 1 Reg. V. 15. plur. הַסָּבְלִים, *bajuli*, 2 Par. XXXIV. 13.

סָבַל, masc. onus: לְכָל סָבַל, *super omne onus*, 1 Reg. XI. 28.

סָבַל, m. idem: aff. סָבְלוּ, *oneris ejus*, Ies. IX. 3.

סָבַלָה, f. idem: plur. סָבַלְתָּ, *onera*, Exod. VI. 6. aff. בְּסָבַלְתֶּם, *onera eorum*, Exod. II. 11.

סָבַלְתָּ, quære in שָׁבַל

סָבַר Chald. *cogitavit, putavit, existimavit*: futur. וְיִסְבְּרַ, *et cogitabit*, Dan. VII. 25.

סָגַד *adoravit, procubuit, adorandi vel honorandi causâ*: constructur cum dativo: futur. יִסְגְּדוּ, *procumbam*, Ies. XLIV. 19. וְיִסְגְּדוּ־לָמוֹ, *et procumbit eis*, ver. 15. וְיִסְגְּדוּ, *procumbunt*, Ies. XLVI. 6. Chald. præter. סָגַד, *adoravit*, Dan. II. 46. particip. סָגְדִין, *adorantes statuum*, Dan. III. 7. futur. וְיִסְגְּדַ, *et adorabit*, Dan. III. 6. בְּיִסְגְּדַ, *adorabimus*, Dan. III. 18. וְיִתְסָגְדוּן, *et adorabitis (statuum)*, ver. 5.

סָגַל, סָגְלָה, f. *peculium*, Exod. XIX. 5. affix. לְסָגְלָתוֹ, *in peculium suum*, Psal. CXXXV. 4.

סָגַן *antistes*: plur. סָגְנִים, *antistites*, Ies. XLI. 25. aff. וְיִסְגְּנֶיהָ, *et antistites ejus*, Jerem. LI. 57. Chald. סָגְנִין, *antistitum*, Dan. II. 48. et סָגְנִיָּא, Dan. III. 2.

סָגַר *clausit, conclusit, inclusit, ocllusit, præclusit*: tradidit, dedit: præter. וְהִדְלֹת סָגַר, *et januam clausit*, Gen. XIX. 6. etc. Chald. præterit. וְיִסְגַר פִּם, *et ocllusit os*, Dan. VI. 23.

Niph. præterit. נִסְגַּר, *inclusit se*, 1 Sam. XXIII. 7. imper. הִסְגַּר, *include te*, Ezech. III. 24. fut. תִּסְגַּר, *secluditor*, Num. XII. 14. יִסְגְּרוּ, *occludantur*, Ies. XLV. 1. Pih. præter. סָגַר, *tradidit, conclusit*, 1 Samuel. XXVI. 8. סִגְרֵנִי, *dedidit me*, 1 Sam. XXIV. 19. futur. יִסְגְּרֶה, *tradet te*, 1 Samuel. XVII. 46. Pyh. præter. סָגַר כָּל־בַּיִת, *claudetur omnis domus*, Ies. XXIV. 10. סִגְרוּ, *occludentur*, Jer. XIII. 19. part. fœm. וּמִסְגַּרְתִּי, *et oclusam*, Jos. VI. 1. Hiph. præter. הִסְגִּיר אֶתֹנִי, *reclusit eam*, Levit. XIV. 46. לִדְבַר הַסִּגִּיר, *pesti dedidit*, Psal. LXXVIII. 50.

יָהֵב סָגוּר, masc. *inclusum*: *auro incluso*, 1 Reg. VI. 20, 21. quidam, *auro optimo*, quod propter bonitatem inclusum erat et asservatum. Talmudici scribunt sic dictum, quòd quum venum exponeretur, reliquæ officinæ essent נִסְגָרוֹת, *clausæ* propter hujus bonitatem et præstantiam: Ioma fol. 45. Chaldæus יְהִיבָא טְבָא, *auro optimo*. Kimchi in lib. Radicum, מְטוּהַר וּמוֹזוּק, *mando et purgatissimo, puro puto*. Vide יָהֵב.

סָגוּר, m. *clausura*, Hos. XIII. 8. *aurum optimum*, Job. XXVIII. 15. ab includendo et asservando sic dictum, ut antè.

בְּסִגְרוֹת, m. *claustrum*: *in claustro*, Ezech. XIX. 9. Chaldæus, בְּקוֹלְרִין, *collaribus ferreis*, clausuris ferreis quæ collo imponuntur.

סִגְרִיר, m. *imber vehemens*, sic dictus quòd hominem includat, Prov. XXVII. 15.

מִסְגַּר, *claustrum, carcer*, Iesaias XXIV. 22. מִמִּסְגַּר, *è claustro*, Psal. CXLII. 8. item *claustrarius, faber ferrarius*, 2 Reg. XXIV. 14.

מִסְגַּרְתִּי, f. *tænia*, quasi circumclusionem dicas, Exod. XXV. 25. aff. לְמִסְגַּרְתִּי, *ad tæniam ejus*, ibid.

מִסְגָרוֹת, f. p. *clausuræ*: *fasciæ*, quasi circumclusiones dictæ, 1 Reg. VII. 28. cum affix. מִמִּסְגָרוֹתַי, *de conclavibus, claustris suis*, 2 Samuel. XXII. 46.

סִדָּה, m. *cippus, compes*: בְּסִדָּה, *in compede*, Job. XIII. 27. et XXXIII. 11. quædam exemplaria habent סִדָּה quasi à סִדָּה.

סִדוֹן, m. *sinдон*, Proverb. XXXI. 24. plural. סִדוֹנִים, *sinđones*, Jud. XIV. 12.

סִדְרָה, m. *ordo*: סִדְרִים, *ordines*, Job. X. 22. et ס in שֵׁ mutato, שְׂדֵרוֹת, f. *ordinationes, coaxationes*, 1 Reg. VI. 9. הַשְׂדֵרוֹת, *ordines hos*, sc. armatorum, 2 Reg. XI. 8, 15. verbum סִדַּר, *ordinare, disponere*, Chaldæis et Rabbinis tritissimum est.

מִסְדְרוֹנָה, f. *προκατόν*, *procaton*, vestibulum in quo custodes principum excubant, Jud. III. 23.

סִהָר, m. *rotunditas*: אֵינָן הַסִּהָר, *crater rotunditatis*, Cant. VII. 3. id est, rotundus.

סִהָר, m. *turris, carcer*, à rotunditate ædificii, Gen. XXXIX. 20.

שְׂהַרְוִים, m. *lunulæ, ornamenta* sive monilia pretiosa, à lunari forma sic appellata, Jud. VIII. 21. Ies. III. 18. à Chaldæo סִהָרָה, *luna* quòd plena, rotunda est.

סִוֵּג, *avertit se, retrocessit*: præter. סִוֵּג, *retrocessit*, Psal. LIII. 4. partic.

סִוֵּג לֵב, *aversus animo*, Prov. XIV. 14. et ex Chaldaica significatione, fœm. סִוֵּגָה, *septus*, Cant. VII. 2. (Rabbinis סִי, *sepes*.) futur. in

Cholem, נסוג, *retrocedemus*, Psalm. LXXX. 9. Niph. נסוג, *retroactus vel aversus fuit, avertit se: לא נסוג non agitur retrorsum animus noster*, Psalmus XLIV. 19. et cum ש loco ס, נסוג, *retrocedebat, aversum fuit*, 2 Samuel. I. 22. נסוגו, *aversi sunt retrorsum*, Iesaias XLII. 17. Hoph. praet. נהסג, *et aversum est, pro נהוסג*, Ies. LIX. 14.

סוד m. *arcanum, secretum: consilium*, sic dictum, quòd arcanum sit, et in arcano capiatur: *cætus consultantium*, Psalm. XXV. 14. על-סוד, *super cætum*, Jer. VI. 11. aff. בְּסֹדֵם, *in arcanum consilium eorum*, Genes. XLIX. 6. בְּסוֹדֵי, *in consilio meo*, Jerem. XXIII. 22. affine verbo נסד, unde et Rabbinis *fundamentum significat*.

סוה m. *velamen, velum: ויתן על פניו מְסוּהָ, imposuit faciei suæ velamen*, Exod. XXXIV. 33.

*מְסוּהָ, *declinantes, vide in שְׂטוּהָ.*

סוף *unxit, unctus fuit, unxit se: praeterit. וסוף לא כבתי, et unges te*, Ruth. III. 3. futur. וְאֶסְכְּחָךְ, *et unxi te*, Ezechiel. XVI. 9. וְאֶסְכְּחָךְ, *et unges te*, Deut. XXVIII. 40. וְיִסְכְּחוּם, *et unxerunt eos*, 2 Par. XXVIII. 15. Pih. ex geminatis duabus radicalibus, סָכַסַךְ, *miscere, commiscere, praet. וסכסכתי, et commiscebo*, Ies. XIX. 2. futur. אֶבְיִי וְסָכַסְךָ, *inimicos ejus commiscebit*, Ies. IX. 10. Hiph. part. מְסוּף, *vide infra in סָכַף fut. וְיִסְכְּפוּ, et unxit se*, 2 Sam. XII. 20.

מְסוּף, masc. *lecythus, vas olei sive unguenti*, 2 Reg. IV. 2.

סָף, m. *turba mixta*, Psalm. XLII. 5.

מְסוּפָה, *vide in שוּף.*

סון m. *Sivan, nomen mensis Maii*, Esth. VIII. 9. ubi vocatur tertius, scil. a Martio, *vide supra in נסן.*

סוס m. *equus*, Gen. XLIX. 17. וְקוֹסוֹ, Ies. XXXVIII. 14. at וְקוֹסוֹ, Jer. VIII. 7. legendum וְקוֹסוֹ, *et grus.*

plural. סוּסוֹת, *equi*, Deuter. XVII.

16. constr. וְקוֹסוֹת, *et equi*, 2 Reg. II.

11. בְּסוּסוֹתַי, *sicut equi mei,*

sic equi tui, 1 Reg. XXII. 4. R.

Bechai in Gen. II. ab hilaritate sic dici existimat, cum sit natura hilaris, et

sessorem sua alacritate exhilaret.

alibi, *הוא נקרא סוס שהוא*

idcirco vocatur sus, quòd

est quasi sas, id est, hilaris, Deuter.

XVII.

סוּסָה, f. *equitatus, equitium: unde*

וְלִסְסָתִי, *equitio*, Cant. I. 9. cum ם pa-

ragogico, juxta Ab. Esram.

סוף *deficere, desinere, consumi,*

finiri: praet. סָפּוּ, desinunt, Psalm.

LXXIII. 19. וְסָפּוּ, *et deficient*, Amos

III. 15. futur. וְיִסְפֶּה, *interibit, defi-*

ciet, Esth. IX. 28. וְיִסְפֶּה, *consumen-*

tur, Ies. LXVI. 17. Chald. praeterit.

faemin. טָפַת, *completum fuit*, Dan.

IV. 30. Hiph. futur. וְאֶסְפָּה כָּל, *con-*

sumam, deficere faciam omnia, Soph

I. 2. vel recipiendo *recipiam, quasi ab*

אֶסְפָּה per contractionem pro אֶסְפָּה.

futur. וְאֶסְפָּם, *consumam eos, vel, re-*

cupiam eos, Jerem. VIII. 13. Chald.

futur. faem. וְתִסְפָּה, *et consumet*, Dan.

II. 44.

סוּף, m. *finis, extremitas*, Eccles.

III. 11. בְּסוֹף הַנַּחַל, *in extremitate torrentis*, 2 Paral. XX. 16. Chald. לְסוֹף, *ad finem*, Daniel. IV. 8. עַד סוֹפָא, *ad finem usque*, Dan. VI. 27. סוֹף, m. *alga, juncus, junctum*, quod in extremitate fluminum crescat, Ies. XIX. 6. גַּבְסוֹף, *in alga*, Ex. II. 3.

סוֹפָה, f. *turbo*, a consumendo, Ies. XVII. 13. et cum duplici signo fœmineo טוֹפְתָה, Hos. VIII. 7. aff. גִּבְסוֹפְתָה, *et in turbine tuo*, Psalm. LXXXIII. 16. plur. בְּסוֹפּוֹת, *sicut turbines*, Ies. XXI. 1.

סוּר *discessit, recessit, secessit, declinavit, divertit*: construitur cum præpos. סָר, מָעַל, מֵן: præterit. סָר, *recessit ab eo*, Jud. XVI. 20. infinit. בְּשׁוּרֵי, *cum discessero ab eis*, Hos. IX. 12. cum שׁ loco ס. Pih. præter. סוֹרֵר, *vagas efficit*, Thren. III. 11. vide et infra in סָרָר. Hiph. סוּר, *recedere fecit: abstulit, sustulit, avertit, abduxit, amovit, removit, summovit, detraxit, deposuit*: præter. סוּר, *amovit orationem meam*, Psalm. LXVI. 20. Hoph. סוּר, *amotus, remotus, ablatu fuit*, Daniel. XII. 11. particip. מוּסָר מֵעִיר, *amovetur ab urbe*, id est, ne sit urbs, Iesaias XVII. 1. plural. הַמוּסָרִים, *qui amoli erant*, 1 Sam. XXI. 7. futur. וּמוּסָר, *auferetur*, Lev. IV. 35.

סָר, m. *fastidiosus*, quasi avertens se ab omnibus, 1 Reg. XX. 43. cum Pathach loco Kametz.

סָרָה, f. *recessio, dimotio, aversio, apostasia*, Deuter. XIII. 5. Ies. I. 5. מִכַּת בְּלֵתֵי סָרָה, *plagâ sine dimotione*, Ies. XIV. 6. id est, immotâ, permanente.

סוּרִים, m. p. *degeneres*: constr. סוּרֵי הַנֶּפֶן, *degeneres palmites vitis*, Jerem. II. 21. aff. וְסוּרֵי, *et degeneres mei*, Jerem. XVII. 13. id est, סוּרִים, *recedentes, deficientes à te*, juxta Kimchium, aut סוּרֵי est pro סוּרִים cui simile in שְׂדֵה. Scribitur autem ab initio cum וי, quasi à וְסוּר, sed juxta Masorethas legendum וְסוּרֵי. סוּרִיה, f. *recedens, fugitiva*, Ies. XLIX. 21.

סוֹת Hiph. הִסִּית, *incitavit, persuasit, seduxit, avertit*: præter. הִסִּיתָה, *avertit te ab ore angustiarum*, Job. XXXVI. 16. הִסִּיתָה בִּי, *incitavit te contra me*: vocalis longa aliquoties in brevem et Dagesch convertitur, הִסִּיתוּהָ, *incitarunt te*, Jer. XXXVIII. 22. cui simile vide in וּלְ, et aliter, הִסִּתָה אֹתוֹ, *seducebat eum*, 1 Reg. XXI. 25. pro הִסִּיתוּהָ participium, מִסִּית אֹתְכֶם, *incitat vos*, Jer. XLIII. 3. pro מִסִּית fut. יִסִּית, *ne seducat vos*, pro יִסִּיתוּ, Ies. XXXVI. 18. וַיִּסִּת אֶת־דָּוִד, *et incitavit Davidem*, 2 Sam. XXIV. 1. בְּסָה, vide in סוֹתָה.

סָחַב *trahit*: præter. וּסָחַבְנִי אֹתוֹ, *et trahemus eum*, 2 Sam. XVII. 13. infin. סָחַב, *trahendo*, Jer. XXII. 19. לְסָחַב, *ad trahendum*, Jer. XV. 3. futur. וַיִּסָּחֲבוּם, *raptaverint eos*, Jer. XLIX. 20.

סָחַבֹּת, f. p. *extracta*, Jerem. XXXVIII. 11. *abjectæ et laceræ vestes*.

סָחָה Pih. *expurgavit, abrasit*: præter. וּסָחֵיתִי עֲפָרָה, *et abradam*

pulverem ejus, Ez. XXVI. 4. Niph. futur. נסח, vide in נסח.

סחי, m. *abrasio, purgamentum, sordes*, Thren. III. 45. Hinc quidam deducunt בסוחה, *sicut sordes*, Ies. V. 25. sic Targum בסוחתא, cum quo consentit R. Salom. vide כסה.

סחף *abduxit, everrit*, more torrentis aut aquæ inundantis. particip. מטטר סחף, *pluvia everrens*, Prov. XXVIII. 3. Niph. præterit. נסחף נאבירה, *everritur quisque robustorum tuorum*, Jer. XLVI. 15.

סחר *circuivit, negotiandi causâ, mercatus, negotiatus, nundinatus est*: præter. סחרו, *circumeunt negotiandi causâ, nundinantur*, Jer. XIV. 18. imp. וסחרה, *et circuite eam, negotiamini (in) ea*, Genes. XXXIV. 10. futur. ונסחרו אותה, *et negotiati sunt in ea*, ver. 21. geminatis posterioribus duabus radicalibus, præteritum, לבו סחרה, *cor meum circumit, palpitat*, Psal. XXXVIII. 11.

סחר, masc. *negotiator, mercator*, Prov. XXXI. 14. plur. סחרים, *mercatores*, Gen. XXXVII. 28. const. סחרי המלך, *mercatores regis*, 2 Par. I. 16. aff. סחריה, *mercatores ejus*, Ies. XXIII. 8. fœmin. סחרה vel

סחרת, *negotiatrix*: aff. סחרתך, *negotiatrix tua*, Ezech. XXVII. 12, 16.

סחר, masc. *negotiatio, mercatura, mercimonium, mercatus, merx*: affix. סחרה, *negotiatio, merx ejus*, Ies. XXIII. 18.

סחר, m. idem: const. סחר גוים, *mercatus gentium*, Ies. XXIII. 3.

סחרה, f. idem: construct. סחרת ידה, *negotiatio manus tuæ*, Ezech. XXVII. 15.

ומסחר, m. idem: const. ומסחר

הקבלים, *et mercaturam aromatariorum*, 1 Reg. X. 15.

סחרה, f. *parma, munimentum ambiens et circumtegens ab hostium injuria*, Psal. XCI. 4.

סחרת, f. *sochæræth, lapis præstantis species*, Esth. I. 6. videtur pavimento magnifico adhibitus fuisse. Variant interpretes.

סחיש סחש, m. *sponte renatum*, 2 Reg. XIX. 29. quod scil. ex præcedentis annis frugibus resectis, sponte recrescit; et transpositis literis ש et ס, שחיס, Ies. XXXVII. 30.

סיג m. *scoria*: לסיג, *in scoriam*, Ezech. XXII. 18. plural. קגו סיגים, *auferendo scorias*, Prov. XXV. 4. primo י, deficiente, סגים, Ez. XXII. 18. לסיגים, *in scorias*, Ezech. XXII. 19. affix. סיגך, *scorias tuas*, Ies. I. 25.

*סין, vide in סין.

סיר c. *olla*, Exod. XVI. 3. item *spina*, plur. masc. סירים, *spinæ*, Ies. XXXIV. 13. fœmin. סירות, *ollæ*, 2 Par. IV. 11. semel hami, sic dicti, quòd instar spinarum pungant et penetrent, בסירות, *cum hamis*, Amos IV. 2.

סבר *texit, obtexit, protexit*: *obduxit, operuit*. Sæpè constructur, cum præpos. על, et ס commutatur interdum in ש. præter. סבתה בענין, *obtegis nube*, Thren. III. 44. ושפתו, *et obtegam te manu mea*, Exod. XXXIII. 22. particip. סובך, *protegens vel protector*, Ez. XXVIII. 14. plur. סככים, *obtegentes*, Exod. XXV. 20. futur. תסבני, *obtexisti me*, Psalm. CXXXIX. 13. Pih. futur. תשכני, *texisti me*, Job. X. 11.

hinc possit esse סְכֵסָה, quod vide in
 סִוּף. Hiph. particip. מְסִיף הוּא אֵת
 רַגְלָיו, *tegit ipse pedes suos*, Jud. IV.
 24. cum Chirek loco Tzere. Sic inf.
 לְהִסֵּף, *ad legendum*, 1 Sam. XXIV.
 4. futur. וַיִּסְפֵּף עַל-אֲרוֹן, *et obtexit*
arcam, Exod. XL. 21. metaphoricè
clausit, occlusit, Job. XXXVIII. 8.
 וַתִּסְפֵּף עַל־יָמֹו, *et proteges eos*, Psalm.
 V. 12. Hoph. fut. יִסְפָּף, *tegetur*, pro
 וַיִּסְפֵּף, Ex. XXV. 29.

סֹף, m. *tugurium, tabernacu-*
lum: aff. סִבּוֹ, *tugurium ejus*, Psalm.
 LXXVI. 3. שִׁבּוֹ, *tabernaculum suum*,
 Thren. II. 6. et cum הָ in fine,
 בְּסִבּוֹה, *in tugurio suo*, Ps. XXVII.
 5.

סֹף, vide suprà in סִוּף.

סֹבֵף, f. idem: Jonæ IV. 5. const.
 וְאֵת-סִבְתֵּי דָוִד, *tugurium Davidis*,
 Amos IX. 11. aff. סִבְתּוֹ, *tugurium*
suum, Ps. XVIII. 12. plural. סִבּוֹת,
tuguria, Genes. XXXIII. 17. ubi et
 proprium nomen loci est à tuguriis
 sic dicti: הַסִּבּוֹת, *tabernaculorum*,
tuguriorum, Lev. XXIII. 34.

סִבּוֹת, f. *tabernaculum*, Amos V.
 26.

מִסְפָּה, masc. *tegmentum*, Exod.
 XXVI. 36. construct. וְאֵת מִסְפֵּה, *et*
tegmentum portæ, Ex. XXXV. 17.

מוֹסֵף, m. *tegmen*: construct. וְאֵת
 מוֹסֵף הַשַּׁבָּת, *et tegmen sabbathi*,
 2 Reg. XVI. 18.

מִסְכָּה, fœm. *operimentum*: affix.
 מִסְכַּתְךָ, *operimentum tuum*, Ezech.
 XXVIII. 13.

מוֹסְכָה, vide in שוּף.

סִבֵּל Pih. *stultum reddidit vel*

effecit, infatuavit: imper. סִבֵּל-נָא,
stultum redde nunc, 2 Sam. XV. 31.
 futur. וְדַעְתָּם וְסִבֵּל, *et scientiam eor-*
um infatuaturus est, Ies. XLIV. 25.
 Niph. præter. נִסְבַּלְתָּ, *stultè egisti*,
 2 Paral. XVI. 9. נִסְבַּלְתִּי, *stultè egi*,
 2 Sam. XXIV. 10. Hiph. præterit.
 הִסְבַּלְתָּ, *stultè egisti*, Genes. XXXI.
 28. הִסְבַּלְתִּי, *stultè egi*, 1 Sam.
 XXVI. 21.

סִבָּל, m. *stultus, stolidus*, Eccles.
 II. 19. plural. בְּנֵי סִבָּלִים, *filii*
stulti, Jer. IV. 22.

סִבָּל, m. *stultitia, stoliditas*, Eccl.
 X. 6.

סִבָּלִית, f. idem, Eccles. X. 1. et
 cum שְׂכָלִית, *Eccles. I. 17.*

סִבֵּן *profuit*: est autem magis
 Chaldaicum, quàm Hebraicum, unde
 ad diversa significata traducitur: fut.
 וְיִסְבֵּן, *prodest*, Job. XV. 3. מַה יִּסְבֵּן-
 לְךָ, *quid proderit tibi*, Job. XXXV.
 3. Niph. נִסְבַּן, *periclitari*, quâ signi-
 ficatione Chaldæis et Rabbinis usita-
 tissimum. futur. וְיִסְבֵּן בָּם, *periclita-*
bitur in eis, Eccles. X. 9. Hiph.
 הִסְבִּין, *solitus fuit, assuevit, assue-*
factus fuit: præterit. וְכָל-דְּרָבֵי
 הַסִּבְנָתָה, *omnium viarum mearum as-*
suefactus es, Psalm. CXXXIX. 3. id
 est, peritus. infin. cum præter. הִסְבִּין
 הַסִּבְנָתִי, *num solendo solita sum, an*
unquam solita fui, Num. XXII. 30.
 imper. הִסְבֵּן, *assuesce*, Job. XXII.
 21.

סִבֵּן, m. *thesaurarius, præfectus au-*
læ, quasi publicus adjutor dictus qui
 prodest multis, Ies. XXII. 15.

סִבְנַת, fœm. *adjutrix*, quæ prodest
 et utilitatem affert, 1 Reg. I. 2.

מִסְבֵּן, m. *indigus, penuriosus*, qui
 de suo aliis non potest prodesse sed

aliorum auxilio opus habet, Eccles. IV. 13.

מִסְכָּן, m. idem, Ies. XL. 20. juxta Kimchium: Ab. Esra, *præfectus, thesaurarius oblationum*: R. Salomon. *assuefactus, edoctus*.

מִסְכְּנוֹת, fœm. *penuria*, Deuter. VIII. 9.

מִסְכְּנוֹת, f. p. *penuria, apothecæ, thesauri, promptuaria, armamentaria*: עָרֵי מִסְכְּנוֹת, *urbes thesaurorum vel armamentariorum*, Ex. I. 11.

סָפַר Pih. *conclisit, obthuravit, tradidit, inclusit*: præter. וְסִפְרָתִי, *et conclusi*, Ies. XIX. 4. Niph. וְסִפְרָה, *obthurabitur*, Ps. LXIII. 12. וְנִסְפְּרוּ, *et obthurati sunt*, Genes. VIII. 2. ubi Ab. Esra scribit, idem esse hoc verbum quod סָגַר, commutatis inter se ג and כ.

שֹׁכֵר, m. *clausura, excipulus, locus in quo concluduntur aquæ*, Ies. XIX. 10.

סָכַת Hiph. הִסְכִּיתִי, *auscultavit, attendit*. imper. הִסְכֵּת, *attende*, Deut. XXVII. 9.

סָלַא Pyh. סָלַא, *æstimari, taxari*: part. הִמְסָלְאִים, *taxati*, Thren. IV. 2. futur. cum ה loco א, יִתְסָלַא, *æstimabitur*, Job. XXVIII. 16.

סָלַד Pih. *æstquare. fut. וַאֲסָלְדָה* וַאֲסָלְדָה, *et exæstuo dolore*, Job. VI. 10. juxta R. Levi: Ab. Esra, *obduresco*: Rabbiniis etiam *orare, suppliciter precari* est, quam significationem R. Anshel in suo lexico Hebræo-Germanico sequitur.

סָלַח *stravit, prostravit, conculcavit*: præter. סָלַחְתָּ, *conculcas omnes errantes*, Psalm. CXIX. 118. Pih. præterit. סָלַח, *conculcat*,

Thren. I. 15. Pyh. יִתְסָלַח, vide in סלל.

סָלַח, *Sælah*, vocabulum sive nota musica per se nihil significans. R. D Kimchi scribit *elevationem* significare, quasi a סָלַל irregulari formæ deductum, quod ibi cantores vocem elevarent. Possit et אָלַח esse, quasi vocis *sternendæ et remittendæ* symbolum, notans communem pausam, in qua voces omnes æquabili et temperato concentu quasi sternebantur et pausabant, non tam moderatè inter- spirationis, quàm gravis cujusdam suavitatis causâ. Apud Rabbinos etiam est גַּעַח, *sempiternum, perpetuo, in seculum*. Sic Chaldaicè, pro סָלַח, in Targum, לְעַלְמֵי עַלְמֵי, Psalm. XLIV. 9.

סָלַח *condonavit, remisit*: construitur cum ה sive dativo: præterit. וְנִסְלַחְתָּ לְעֹנֵינוּ, *condonans iniquitates nostras*, Exod. XXXIV. 9. Niph. præterit. וְנִסְלַח לָנוּ, *et condonabitur ipsi*, Num. XV. 28.

סָלַח, masc. *condonator*, Psalmus LXXXVI. 5.

סָלַיְחָ, fœm. *condonatio, remissio*: Psal. CXXX. 4. plur. סָלַיְחוֹת, *condonationes*, Neh. IX. 17.

סָלַל *aggeravit, contumulavit, extulit, exaltavit*, est propriè viam aggestâ terrâ sternere et elevare; unde deinceps latiori extollendi significatione sumitur. part. præter. fem. דָּרָה, *via non aggesta*, Jerem. XVIII. 15. imperat. סָלַלְהָ, *aggerate*, Ies. LVII. 14. סָלַלְהָ, *contumulate eam*, Jer. L. 26. futur. וְנִסְלַלְהָ, *et aggerarunt*, Job. XIX. 12. Pih. geminatâ primâ radicali, imper. סָלַלְהָ, *extolle eam*, Proverb. IV. 8. Hithp.

part. **מִסְתוֹלֵל**, *extollis teipsum*, Ex. IX. 17.

סל, masc. *canistrum*, ab attollendo dictum: plerunq; enim supra caput attollitur, ut coquus sive pistor ille fecerat, Genes. XL. 17. plural. **סְלִים**, *canistra*, ver. 18.

סְלֵה, f. *agger*, aggesta moles terræ, 2 Sam. XX. 15. item, 2 Reg. XIX. 32. juxta Chaldæum et Hebræos. plur. **הַסְּלֵלוֹת**, *aggestæ moles, aggeres*, Jer. XXXII. 24.

סְלֵלוֹת, f. p. *quali*, corbes vindemiatoriæ, per quas mustum prælo expressum colatur, Jer. VI. 9.

מִסְלֵוֹ, m. *agger*, aggesta et excelsa via, Ies. XXXV. 8.

מִסְלֵה, f. *aggesta, strata, trita via*, Ies. XI. 16. const. **מִסְלַת יִשְׂרָאֵל**, *agger rectorum est*, Ies. VII. 3. aff. **בְּמִסְלָתוֹ**, *per tritam viam suam*, Joël. II. 8. plural. **מִסְלֹת**, *viæ vel itinera trita*, Ies. XXXIII. 8. *aggeres, aggestæ viæ*, 2 Par. IX. 11. aff. **וּמִסְלָתִי**, *et aggestæ viæ meæ*, Ies. XLIX. 11.

סלם, **סָלַם**, m. *scala*; **סָלַם** **מִצֵּב אֶרְצָה**, *scala constituta erat in terra*, Gen. XXVIII. 12.

סלן, **סָלוֹן סָלוֹן**, m. *spinus, spina*, Ezech. XXVIII. 24. plur. **וּסְלוֹנִים**, *et spinæ aculeatæ*, Ezech. II. 6.

סלע, **סָלַע**, m. *petra*, Psal. XL. 3. aff. **סָלַעוּ**, *petra ejus*, Ies. XXXI. 9. **סָלַעִי**, *petra mea*, Psal. XVIII. 3. plur. **סָלַעִים**, *petræ*, Psal. CIV. 18.

סלעם, m. *bombyx*, juxta quosdam, Lev. XI. 22. Talmudici locustæ speciem esse scribunt, Cod. Cholin. cap. 3. fol. 65. sic dictam, quòd petris delectetur, a **סלע**: quibusdam מ est radicale.

סִלַף, Pih. *pervertit*: particip.

מִסְלַף רְשָׁעִים, *pervertit improbos*, Prov. XXI. 12. futur. **וּסְלַח**, *pervertit*, Job. XII. 19. **תִּסְלַח**, *pervertit*, Prov. XIX. 3.

סִלַף, m. *perversitas*, Prov. XI. 3.

סִלַק Chald. *ascendit*: præter. fœm. **סִלַקַת**, *ascendebat, succrescebat*, Dan. VII. 8. cum Kametz juxta Masoram, sed irregulariter, et **סִלַקַת**, ver. 20. **סִלַקוּ**, *ascenderunt*, Esr. IV. 13. particip. præsens, plur. fœm. **סִלַקוּן**, *ascendebant*, Dan. VII. 3.

סִלַת f. *simila, similago*, Genes. XVIII. 6. aff. **מִסְלַתָּהּ**, *e simila ejus*, Lev. II. 2.

סִם **סִמִּים**, m. p. *aronata*, ea imprimis, quæ ad suffitum adhibebantur, Exod. XXX. 7. Rabbini utuntur etiam in singulari, et sumitur quoque in malum, ut **סִם הַמּוֹת**, *aroma mortis*, id est venenum lethale.

סִמְדָר *uva prima*, quæ flore decidente, apparere incipit, Cant. II. 13. et VII. 13.

סִמָּךְ *nixus, innixus fuit, incubuit*: et sic construitur cum על: *imposuit, fulcivit, sustentavit, appropinquavit*. præter. **אֶת־** **עָלְיוּ סִמָּךְ מֹשֶׁה** **אֶת־** **עָלְיוּ סִמָּךְ מֹשֶׁה** **מַנְיָבָיו**, *nixus fuit Moses manibus suis super eum*, Deuter. XXXIV. 9. id est, imposuit ei manus: **סִמָּךְ**, *accedit*, (*appropinquat rex Babel*), **אֶל־** **יְרוּשָׁלַיִם**, *ad Jerusalem*, Ezech. XXIV. 2. **וּסִמְכַתְּ אֶת־יָדְךָ**, *et imponens manum tuam*, Numer. XXVII. 18. **סִמְכַתִּי**, *fulcivi eum*, Genes. XXVII. 37. particip. præter. **סִמָּךְ**, *fultus*, Psal. CXII. 8. Niph.

præter. עָלֶיךָ נִסְמָכְתִּי, *tibi innitor*, Psal. LXXI. 6. נִסְמָכוּ, *innitantur*, Ies. XLVIII. 2. futur. וְיִסְמָךְ, *innixus fuerit*, 2 Reg. XVIII. 21. Pih. imp. סִמְכוּנִי, *fulcite me*, Cant. II. 5.

סִמָּל m. *simulachrum*; סִמָּלָה, *simulachrum zelotypiæ*, Ez. VIII. 5.

סִמָּן Niph. נִסְמָן, *signare*. part. וְשִׁעֲרָה נִסְמָן, *et hordeum signatum vel designatum*, id est, insigne et optimum, Ies. XXVIII. 25. hinc סִימָן, *σημῆτον*, *signum*, apud Rabbinos, quo et caput libri appellant.

סִמְפָּנְיָה m. סִמְפּוּפּוּנְיָה, Chald. *symphonia*, *συμφωνία*, Dan. III. 15. vel סִמְפּוּפְנִיָּה, ver. 5. vel סִיפְנִיָּה, ver. 10. quod Masorethæ legendum restituerunt סִמְפּוּפְנִיָּה. A Græcis mutuata vox.

סִמְר *horruit, riguit*: præterit. סִמְר מִפְּחָדָה, *horret pavore tui*, Psal. CXIX. 120. Pih. futurum, הִסְמִיר, *horrere vel horridos efficeret, horrificaret pilos carnis meæ*, Job. IV. 15.

מִסְמָרִים, m. p. *clavi*, sic dicti quòd cum horrore et crepitu quodam infigantur, Ies. XLI. 7. et מִ cum Chirek, לְמִסְמָרִים, *in clavos*, 1 Par. XXII. 3. fem. בְּמִסְמָרוֹת, *cum clavibus*, Jer. X. 4. לְמִסְמָרוֹת, *in clavos*, 2 Par. III. 9. et סִ in שִׁ commutato, וּבְמִשְׁמָרוֹת, *et sicut clavi*, Eccles. XII. 11.

סִנְיָה m. *rubus*; שְׁכִנֵּי סִנְיָה, *inhabitantis rubum*; Deut. XXXIII. 16. hinc סִינֵי, *Sinai*, montis nomen, כִּי הָאֲבָנִים הַנִּמְצָאִים, *quòd lapides*

inveni in eo, figuratum in se habuerint rubum, ut scribunt commentatores in librum More Nebhuchimpar. 1. cap. 66. adeo ut etiam in fragmentis lapidum istorum, figuræ rubi apparuerint, quod se Ephodeus, alter istorum commentatorum, vidisse scribit.

סִנְיָר m. *cæcitas, obtenebratio oculorum et cordis*, ut Ab. Ezra annotat; plur. בְּסִנְיָרִים, *cæcitatibus*, hoc est, summa et densissima cæcitate, Genes. XIX. 11. idem extat 2 Reg. VI. 18. hinc תִּסְנִיר, *excæcabis*, Numer. XVI. 14. in Targum Jonathanis.

סִנְסָן m. *ramus, palmes*: plur. סִנְסָנִים, cum aff. בְּסִנְסָנָיו, *in palmite ejus*, Cant. VII. 9.

סִנְפִּיר m. *pinnæ piscium*: כֹּל אֲשֶׁר לֹו סִנְפִּיר, *cuicumque sunt pinnæ*, Lev. XI. 9, 10.

סִס masc. *tinea, blatta*: בְּצִמָּר, *sic lanam exedet eos blatta*, Ies. LI. 8. Græce *ἄγς*, Matth. VI. 19. Syrè סִסָּא.

סִעֵד *fulcivit, suffulcivit, sustentavit*: præterit. וְסִעֵד בְּחֶסֶד כְּסָאוֹ, *et sustentat benignitate solium suum*, Proverb. XX. 28. Chald. *auxiliari, juvare*: particip. Pih. מְסִעֵדִין, *suffulcipientes, juvantes*, Esr. V. 2.

מִסְעָד, m. *fulcrum, fulcimentum*: 1 Reg. X. 12. Kimchi, *columnas*: R. Salomon, *pavimentum*: quidam, *repagulum*.

סִעָה unde סִעָה quod vide in יָסַע.

סִעָף m. *ramus, metaphoricè, scopulus, cogitatio*: constr. סִעָף סִלְעַ, *scopulum petræ*, Jud. XV. 11. plural. עַל-שְׁתֵּי הַסִּעָפִים, *in*

duabus istis cogitationibus, 1 Reg. XVIII. 21. constr. סִעְפֵּי, *scopulis petrarum*, Ies. LVII. 5. aff. סִעְפֵּיהָ, *ramos ejus*, Ies. XXVII. 10. et cum בְּשִׁעְפֵּים, *inter cogitationes*, Job. IV. 13. שִׁעְפֵּי, *cogitationes meæ*, Job. XX. 2.

סִעְפּוֹת, f. p. *rami*: affix. אֶל-סִעְפּוֹתַי, *ramis ejus*, Ez. XXXI. 8. בְּסִעְפּוֹתָיו, *in ramusculis ejus*, ver. 6. סִעְפֵּים, m. p. *cogitationes*, Psalm. CXIX. 113.

סִעַף, Pih. *collucavit*, ramos excudit, q. d. deramavit: participium מִסְעֵף פְּאֵרָה, *collucaturus est ramum*, Ies. X. 33.

שִׁעַר סִעַר, m. *turbo, procella, tempestas*; סִעַר-גְּדוֹל, *tempestas magna*, Jon. I. 4. aff. בְּסִעְרָה, *cum procella tua*, Psalm. LXXXIII. 16. שִׁעַר, *turbo*, Ies. XXVIII. 2. fœm. סִעְרָה, *turbo*, Ezech. I. 4. בְּשִׁעְרָה, *cum turbine*, Job. IX. 17. const. סִעַרַת יְהוָה, *turbo Domini*, Jer. XXIII. 19. plur. סִעְרוֹת, *turbines*, Ezech. XIII. 11. constr. בְּסִעְרוֹת, *procellis*, Zach. IX. 14.

סִעַר, *procellosum esse, procellis agitari*; *procellosè, turbulentè agere*. part. סִעַר, *procellosum erat*, Jon. I. 11. סִעְרָה, f. *procellis agitata*, Ies. LIV. 11. futur. וְאִסְעַרְם, *procellâ vel turbine dejiciam eos*, Zach. VII. 14. quod irregularem formam habet, pro אִסְעַרְם quasi ex Kal: aut אִסְעַרְם ex Pihel, aut אִסְעַרְם id est, אִסְעַר עִמָּם, *procellosum exhibebo me cum eis*, ex Niph. et cum שֵׁ, וְיִשְׁעַרְנִי, *procellet cum*, Psal. LVIII. 10. יִסְעַרוּ, *turbinem excitarent*, Hab.

III. 14. Niph. præ. cum שֵׁ וְיִשְׁעַרְהוּ, *procellosus est*, Psal. L. 3. Pih. fut. וְיִשְׁעַרְהוּ, *et in morem procellæ abripit eum*, Job. XXVII. 21. Pyh. fut. יִסְעַר, *turbine abripitur*, Hos. XIII. 3. in Tzere loco Pathach. Hithp. fut. וְיִשְׁתַּעַר, *et instar turbine feretur, ut turbo irruet*, Dan. XI. 40.

מִסְפָּא סַפָּא, masc. *pabulum*: רַב מִסְפּוֹא רַב, *pabulum multum*, Gen. XXIV. 25.

סָפַד *planxit, planctum egit*, et de gestu externo propriè dicitur. construitur cum præpos. עַל et לְ. præterit. וְסָפְדוּ לוֹ, *et plangent eum*, 1 Reg. XIV. 13. וְסָפְדוּ עָלָיו, *et plangent super eum*, Zach. XII. 10. Niph. futur. יִסְפְּדוּ, *plangentur*, Jer. XVI. 4.

מִסְפָּד, m. *planctus*, Amos V. 16. construct. מִסְפָּד תַּמְרוּרִים, *planctum amaritudinum*, Jerem. VI. 26. id est, amarissimum.

סָפָה *consumere, perdere*: *consumi, deficere, quomodo cum סוּף convenit*: addidit, adjecit, quod à סָפָה mutuatur. præ. סָפְתָה בְּהֵמוֹת, *deficit quodque animalium*, Jer. XII. 4. infin. לְמַעַן סָפּוֹת, *propter addere*, id est, ut addat, Deuter. XXIX. 18. לְסָפּוֹת, *ut addatis*, Num. XXXII. 14. לְסָפּוֹתָהּ, *ad perdendum eam*, Psalm. XL. 15. imper. סָפּוּ, *adjicite*, Ies. XXIX. 1. futur. תִּסְפְּהוּ הַצְּדִיק, *perimes justum*, Genes. XVIII. 23. תִּסְפְּהוּ, *consumet*, Ies. VII. 20. Niph. præ. וְנִסְפְּהוּ, *et consumetur*, 1 Sam. XXVI. 10. particip. נִסְפְּהוּ, *consumtus vel qui consumit se*, Prov. XIII. 23. futur. אִסְפְּהוּ, *consumar*, 1 Sam. XXVII. 1. בְּן תִּסְפְּהוּ, *ne perimaris*,

Genes. XIX. 15. תִּסְפְּפוּ, *consumemini*,
1 Sam. XII. 25. Hiph. אִסְפַּח עָלֵינוּ,
accumulabo super vos mala, Deuter.
XXXII. 23.

סִפַּח *aggregavit, adhærere fecit, adhibuit, cooptavit, associavit, et habet interdum שׁ pro ס׃ imper. סִפְּחֵנִי, coopta me*, 1 Sam. II. 36. Niph. præter. וְנִסְפְּחוּ, *et adjungent vel associabunt se*, Ies. XIV. 1. Pih. סִפַּח, *admovit, aggregavit: scabie affecit vel decalvavit*. præter. וְשִׁפַּח, *et scabie afficiet*, Ies. III. 17. vel *decalvabit*. particip. מִסְפִּיחַ, *adhibens; admovens*, Habac. II. 15. Pyh. futur. וְיִסְפְּחוּ, *aggregabuntur*, Job. XXX. 7. vel *juxta quosdam scabie, abscessibus afficientur*, id est, urentur ut pustulas et abscessus contrahant. Hithp. inf. מִיִּהְסִתְּפַח, *ne adhæream, ne cooperatus hæream*, 1 Sam. XXVI. 19.

סִפְּחָה, masc. *sponte natum, sponte crescens*, nempe sine semente aut satione, Ies. XXXVII. 30. construct. אֶת סִפְּחֵי קִצְרֵהָ, *sponte natum messis tuæ*, Levit. XXV. 5. plurale cum affix. סִפְּחֵיהָ, *sponte nascentia ejus*, ver. 11. Job. XIV. 19.

סִפְּחָה, f. *abscessus, apostema*, vel secundum Chaldæum. *scabies*, Lev. XIII. 2.

מִסְפְּחָה, f. idem, ver. 6.

מִשְׁפָּחָה, m. *supputatio, vel aggregatio*, Ies. V. 7. nempe *cumulatio peccati ad peccatum*, ut R. Salomon explicat; *pertinacia, contumacia*; cum שׁ loco ס׃.

מִסְפְּחוֹת, f. p. *confibulæ*, Ezech. XIII. 18. generale nomen, *juxta quosdam, earum rerum quibus aliquid constringitur et conjungitur, ut adhærescat*; R. David Kimchi, *pepla*; alii *tiaras*, alii *cervicalia* reddunt: aff. מִסְפְּחוֹתֵיכֶם, *confibulas vestras*, ver. 21.

סִפְּלָה m. *simpulum, vasis genus*, Jud. VI. 38. Chaldæus, לִקְנָה דְּמִיָּא, *lagenam aquarum vertit*: בְּסִפְּלָה, *in simpulo*, Jud. V. 25. Chald. בְּפִילָה, *phialá*, ex qua bibunt heroes et magnifici, ut Kimchi addit.

סִפְּןָה *textit, obtexit*: affine est verbo צָפַן particip. præter. סִפְּוֹן, *tectus, protectus est*, Deuter. XXXIII. 21. וְסִפְּוֹן בְּאַרְזוֹ, *et tectum erat cedrinis*, 1 Reg. VII. 3. plurale בְּבֵתֵיכֶם, *in domibus vestris tectis*, Hag. I. 4. constructum et cum שׁ, וְשִׁפְּנֵי, *et tecta, occulta*, Deuter. XXXIII. 19. fut. וְיִסְפְּנוּ, *et obtexit*, 1 Reg. VI. 9.

סִפְּוֹן, masc. *tegmen, tegumentum*, 1 Reg. VI. 15.

סִפְּיָה, f. *navis, propriè magna, quæ supernè tecta est*, Jon. I. 5.

סִפְּהָ, סִפְּהָ, *limen, pelvis, crater*, Zach. XII. 2. Ezech. XL. 6. affix. סִפְּחִי, *limen suum*, Ezech. XLIII. 8. plur. סִפְּיִם, *limina*, Ies. VI. 4. וְאֵת־הַסִּפְּיִם, *atque etiam pelves*, Jer. LII. 19. femin. סִפְּוֹת, *pelves*, 2 Reg. XII. 14. et cum Pathach, וְסִפְּוֹת, *et pelves*, 2 Sam. XVII. 28.

הִסְתַּוְּפָה, Hithp. *limen frequentare, ad limen manere, quasi liminare dicas*, Psal. LXXXIV. 11.

סִפְּקָה *plaudere, complodere, et ex usu linguæ Chaldaicæ, sufficere*: pro ס׃ quandoque est שׁ. præter. וְסִפְּקָה, *et plaudat (Moub.)* Jer. XLVIII. 26. סִפְּקָה, *complodit eos*, Job. XXXIV. 26. סִפְּקָתִי, *plausi*, Jer. XXXI. 19. imper. סִפְּקָה, *plaude super femur*, Ezechiel. XXI. 17. futurum, וְשִׁפְּקָה, *complodit*, Job. XXVII. 23. אִם

יִשְׂפֹּק, *si suffecerit*, 1 Reg. XX. 10. יִסְפֹּק, *complotet*, Job. XXXIV. 37. Hiph. futurum, יִשְׂפִיקוּ, *applaudunt, acquiescunt, vel sufficientiam habent*, Ies. II. 6.

שֹׁפֵק סֵפֶק, m. *sufficientia: explosio*, Job. XXXVI. 18. aff. סֵפֶקוּ, *sufficientia ejus*, Job. XX. 22.

סָפַר *numeravit, annumeravit, dinumeravit, enumeravit, narravit: recensuit*. præter. סָפַר אֶת הָעָם, *numeravit populum*, 2 Sam. XXIV. 10. etc. futur. אֶסְפְּרֶם, *narrarem eas*, Psalmus CXXXIX. 18. Niph. futurum, לֹא יִסְפָּר, *non numerabitur*, Genes. XVI. 10. לֹא יִסְפְּרוּ, *non numerabuntur*, 1 Reg. VIII. 5. Pih. præter. סִפַּרְתִּי, *enarro*, Psal. CXIX. 13. vide etiam ad finem radicis. Pyh. præter. סִפַּר, *narratum fuerat*, Iesaias LII. 15. futur. יִסְפָּר, *narrabitur*, Hab. I. 5. *accensebitur, asscribetur*, Psal. XXII. 31.

סֹפֵר, m. *scriba, legisperitus, jurisperitus, cancellarius, censor*, qui res divinas aut politicas vel voce enarrat, vel scriptis consignat, ut enarrantur, cum opus fuerit, item qui præest rebus censendis, ut Iesaias XXXIII. 18. pl. סֹפְרִים, *legisperiti*, Jer. VIII. 8. constr. סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ, *scribæ regis*, Esth. III. 12. Chald. סֹפֵר, *scriba, legisperitus*, Esr. VII. 12. סֹפְרָא, *legisperitus*, Esr. IV. 8.

סִפְּרָא, m. *enumeratio, recensio, liber, libellus, epistolæ, literæ*, quod in iis res enumerentur et recenseantur, Gen. V. 1. aff. סִפְּרָךְ, *libro tuo*, Psalm. CXXXIX. 16. מִסִּפְּרֵי, *de libro meo*, Exod. XXXII. 33. plural. סִפְּרִים, *litteras*, 1 Reg. XXI. 8. *libri*, Eccles. XII. 12. Chald. constr. סִפְּרַ מִשָּׁה, *libri Mosis*, Esr. VI. 18.

בְּסִפְּרָא, *in libro memoriarum*, Esr. IV. 15. plur. וְסִפְּרוֹן פְּתִיחוֹ, *et libri aperti sunt*, Daniel. VII. 10. כְּבֵית סִפְּרֵיָא, *in domo librorum vel scriptorum*, Esr. VI. 1.

סִפְּרָא, m. *numeratio*, 2 Par. II. 17. סִפְּרִי, masc. *sapphirus*, Exod. XXVIII. 18. plural. סִפְּרִים, *sapphiri*, Cant. V. 14. hinc Aben Esra illud, מִי יִסְפָּר שְׁחָקִים, *explicat, quis disponit eas tanquam sapphirum, quis sapphirinas efficit*; at R. Salomon: *quis numerabit*.

סִפְּרוֹת, f. p. *numeri*, Psalmus LXXI. 15.

סִפְּרָה, f. *numeratio*: aff. בְּסִפְּרָתְךָ, *in numeratione tua, in numero tuo*, Psal. LVI. 9.

מִסְפָּר, m. *numerus, enumeratio*, Gen. XLI. 49. constr. מִסְפָּר, *numerus*, Jud. VII. 6. aff. מִסְפָּרָם, *numerus eorum*, Esr. I. 9. מִסְפָּרְכֶם, *numero vestro*, Num. XIV. 29. plur. constr. מִסְפָּרֵי, *numeri*, 1 Par. XII. 23.

אֶסְפְּרָנָא, Chald. *cito, celeriter, festinanter*, quasi numerò dicas, Esr. V. 8. et VI. 8.

סָקַל *lapidavit, lapidibus obruit*: præteritum, וְסָקַלְתֶּם אוֹתָם, *et lapidibus obruetis eos*, Deut. XXII. 24. etc. Niph. futurum, יִסְקַל, *lapidibus obruitor*, Exod. XIX. 13. Pih. סָקַל, *lapidavit*: item *elapidavit*, ex contraria significatione. imperit. סָקְלוּ, *elapidate à lapidibus*, Iesaias LXII. 10. id est, amovete lapides, ne quis in eos impingat. futurum, וְיִסְקַל, *et lapidabat lapidibus*, 2 Sam. XVI. 6. וְיִסְקַלְהוּ, *et elapidavit eum*,

Ies. V. 2. Pyh. præter. סקל, lapidatus est, 1 Reg. XXI. 5.

סָרַב masc. *refractarius*: plur. סָרְבִים, *refractarii*, Ezech. II. 6.

Chaldæum סַרְב, *refractarium esse, remuere*, pro Hebræo סָאן ponitur: et סָרְבָן, *refractarius, rebellis*: סָרְבָנוּתָא, *rebellio, refragatio, resistentia pertinax*.

סָרְבָלִים m. p. Chald. *chlamydes, pallia*: cum aff. בְּסָרְבָלֵיהוֹן, *cum chlamydibus suis*, Dan. III. 21, 27.

סָרָה m. *lorica*: cum aff. סָרְיוֹן, *loricâ suâ*, Jer. LI. 3. plur. fœm. סָרְיוֹנוֹת, *loricæ*, Jer. XLVI. 4. vide עָרָה.

סָרָה *redundavit, luxuriavit*: nam in luxuria est redundantia: particip. præsens fœm. סָרְרוּחַת, *luxurians*, Ezech. XVII. 6. particip. præter. vel potius nomen participiale, סָרוּחַ, *redundans*, Exod. XXVI. 13. plural. סָרוּחוֹם, *redundantes, luxuriantes, luxu circumfluentes*, Amos VI. 4. construct. סָרוּחוּי, *luxuriantes*, Ezech. XXIII. 15. fut. תִּסְרַח, *redundabit*, Exod. XXVI. 12. Niph. præterit. גִּסְרַחָה, *superflua, id est, nihili facta est*, Jer. XLIX. 7. Quidam, *corrupta, foetida facta est*: unde apud Rabbinos, טַבַּה סְרוּחָה, *gutta foetida*.

סָרָה, m. *redundantia, redundans*, Exod. XXVI. 12.

סָרַךְ m. p. Chald. *eparchi, exarchi*, Dan. VI. 3. סָרְכִיָא, *eparchi*, ver. 4. construct. בְּלִ סָרְכִי, *omnes eparchi*, ver. 8. in Targum usurpatur pro Hebræo שְׁטָרִים.

סָרַךְ, *satrapæ*, 1 Sam.

VI. 18. construct. סָרְנִי, Jos. XIII. 3. et juxta aliam significationem, *tabulæ*: סָרְנֵי נְחֹשֶׁת, *tabulæ æreæ*, 1 Reg.

VII. 30. aff. וְלִסְרָנִיכִם, *et satrapis vestris*, 1 Sam. VI. 4.

סָרִיסִים m. *eunuchus*, Ies. LVI. 3. *cubicularius*, quod hi in gynæcæo eunuchi essent; et latiùs, *aulicus*, qui officio alicui præfectus est, 2 Reg. VIII. 6. constr. סָרוּסִים, *aulico*, Gen.

XXXVII. 36. plural. סָרוּסִים, *aulici*, 2 Reg. XX. 18. et absque ך in medio, וְסָרוּסִים, *et eunuchos*, Jer. XLI.

16. constr. סָרוּסֵי, *aulici*, Esth. II. 21. et aliter, סָרוּסֵי, *aulicos*, Genes.

XL. 7. cum affix. סָרוּסֵיוֹ, *aulicos suos*, Gen. XL. 2. quæ Kametz retinent, sunt formæ Dagessatæ, ut קָצִיר, *aliæ formæ צִדִיק*.

סָרַעְפָה f. *ramus*, plur. cum aff. סָרַעְפוֹתָיו, *ramusculi ejus*, Ezech. XXXI. 5.

סָרַף m. *vespillo, ustor*, curator funerum, quasi nomen participiale a עָרַף, שׁ commutato; affix. וְסָרַפוֹ, *vespillo ejus*, Amos VI. 10. R. Salomon, *amicus ejus*: R. Juda, *avunculus ejus*. At scribit Ab. Esra, hæc explicatio ratione caret.

סָרַפָד masc. *paliurus*, Ies. LV. 13. spinæ genus juxta R. Sal. et Ab. Esram. quibusdam, *urtica*.

סָרַר *refractarius fuit*, Hos. IV. 16. particip. סָוֵרָר, *refractarius, contumax*, Deut. XXI. 18. fœm. סָרְרָה, *refractaria*, Hosea IV. 16. כְּתָרָה, *humerum refractarium*, Neh. IX. 29. convenit cum סוֹר.

הַסְתָּו m. *hyems*: הַסְתָּו עָבַר, *hyems transiit*, Cant. II. 11.

Chaldæum est, et pro Hebræo הָרַף ponitur in Targum סַתָּא.

סַתָּם *obthuravit, occlusit, obstruxit*, 2 Par. XXXII. 30. et cum שָׁ, **שַׁתָּם** *obstruxit*, Thren. III. 8. Niph. infin. לְהַסְתִּים *occludi*, Neh. IV. 1. Pih. præter. סַתְּמוּם *occluserunt illos*, Genes. XXVI. 15. futur. וַיִּסְתְּמוּם *et occluserunt eos*, Genes. XXVI. 18.

סַתֵּר *latuit, abscondit se*: fut. וַיִּסְתֵּר *et abscondit se*, Prov. XXII. 3. quod juxta Masorethas ex Niph. legitur וַיִּסְתֵּר Niph. præter. נִסְתֵּר *abscondit*, Prov. XXVII. 12. futur. cum שָׁ, וַיִּשְׁתֵּרוּ *et occultæ erant sive nascebantur*, 1 Sam. V. 9. Pih. imper. סַתְּרוּ *absconde expulsos*, Ies. XVI. 3. Pyh. particip. fœmin. מֵאֲהַבָּה *præ amore occulto*: Prov. XXVII. 5. Hiph. הִסְתִּיר *abscondit, abdidit, celavit, occultavit*. præterit. הִסְתִּיר פָּנָיו *abscondit faciem suam*,

Psal. X. 11. Hithp. part. מִסְתַּתֵּר *latitat*, 1 Sam. XXIII. 19. futur. יִתְסַתֵּר *abdet sese*, Ies. XXIX. 14.

סַתֵּר, m. *absconsio, abditum, latibulum, latebra, occultum*, Jud. III. 19. affix. סַתְּרוּ *latibulum suum*, Psal. XVIII. 12. plur. סַתְּרוּם *absconsiones*, Prov. IX. 17.

סַתְּרָה, fœmin. *latebra*, Deuter. XXXII. 38.

מִסְתֵּר, m. idem: בְּמִסְתֵּר *in abscondito*, Psal. X. 9. plur. מִסְתֵּרִים *absconsiones*, Ies. XLV. 3. aff. אֶת־מִסְתֵּרָיו *abdita ejus*, Jer. XLIX. 10.

מִסְתֹּר, m. *latibulum*, Ies. IV. 6.

סַתֵּר, Chald. *abscondit, destruxit, demolitus est*: præter. סַתְּרָה *destruxit eam*, Esr. V. 12. ex Pahel particip. Pahul plur. fœm. הוּיָא עִמָּקְתָּא *ipse revelat profunda et abscondita*, Dan. II. 22. ex significatione Hebraica.

ע

עֵבֶב *trabes*, m. p. *trabes*, Ezech. XLI. 26. convenit cum עָבָה vide illic ampliùs.

עָבַד *servivit*: raro cum dativo construitur, ut 2 Sam. XVI. 19. sæpiùs cum accusativo, *servitute usus est, servitutum exegit*, et tunc cum בָּ construitur, q. d. *servire sibi per alium*: quandoque tamen etiam præpositio illa causam finalem notat, *pro, propter*: item *coluit, operatus est, fecit*, quæ significatio propriè Chaldaica est. præteritum, וַאֲשֶׁר עָבַד בָּהּ

pro qua servivit, Ezech. XXIX. 20. וַעֲבַדוּ *et serviet ei*, Exod. XXI. 6. וְעַבַדְתָּ אֶת־אֲיִבֶיךָ *servies inimicis tuis*, Deut. XXVIII. 48. וַאֲשֶׁר עָבַדוּ *quæ servierunt sibi per eos*, Exod. I. 14. id est, quam exigebant ab eis, etc. Chald. *fecit*: præterit. דִּי עָבַד *quæ fecit*, Daniel. III. 32. לֹא עָבַדְתָּ *non feci*, Daniel. VI. 23. עָבַדוּ *fecerunt*, Jer. X. 11. particip. עָבַד *faciens est, facit*, Dan. IV. 32. plural. עֹבְדִין *faciunt*, Esr. IV. 15.

עבדא קרב, *fœmin. faciebat*, id est, *gerebat bellum*, Dan. VII. 21. infinit. למעבד, *facere*, Esr. IV. 22. futur. די תעבדון, *quod facturi estis*, Esr. VI. 8. Niph. præter. vel particip. מלך לשרה נעבד, *regi de agro servitur*, Eccles. V. 8. ex terra enim victum suum habet, scribit Aben Esra; נעבדתם, *ut colamini*, Ezech. XXXVI. 9. futurum, לא יעבד בו, *in quo nihil colitur*, Deuter. XXI. 4. תעבד, *colatur*, Ezech. XXXVI. 34. Pyh. præter. לא עבד בה, *quâ non fit servitum, quæ ad servitia nondum sit adhibita*, Deut. XXI. 3. עבד-בה, *servitum fuit in te, servitus exercita fuit in te*, Ies. XIV. 3. Hiph. *servire fecit vel coëgit, servitum exegit, servitute pressit*. præterit. העביר את-חולו, *servire fecit copias ejus*, Ezech. XXIX. 18. Chald. ex Ithpehal part. מתעבד-בה, *fit in ea*, Esr. IV. 19. *fœmin. אספרנא מתעבדא, celeriter fit*, Esr. V. 8. futur. ננלו יתעבד, *sterquilinum fiat*, Esr. VI. 11. plural. תתעבדון, *frustra efficiemini*, Dan. II. 5.

עבד, *m. servus*, Gen. IX. 25. aff. ועבדן, *et servum ejus*, Exod. XX. 27. ועבדכם, *servum vestrum*, Genes. XVIII. 5. plur. עבדים, *servi*, Gen. IX. 25. construct. עבדי, *Ies. LIV. 17. affix. עבדיו, servos suos*, Genes. XX. 8. עבדיהם, *servos eorum*, Esræ II. 65. et ex significatione Chald. ועבדיהם, *et facta opera eorum*, Eccl. IX. 1. Chald. עבד, *serve (Dei viventis)*, Dan. VI. 21. לעבדיה, *servis tuis*, Dan. II. 4. לעבדוהי, *servos suos*, Dan. III. 28.

עבדה, *fœm. servitus, ministerium*,

opus, cultus, cultura: קשה עבדה, *servitum duram*, Exod. I. 14. const. ועבדת הצדקה, *et opus justitiæ*, Ies. XXXII. 17. aff. עבדתו, *ministerium ejus*, Exod. XXXV. 21.

עבדתא, *f. Chald. opus*, Esr. V. 8. const. עבדת בית-אלהא, *opus domus Dei*, Esr. IV. 24.

עבדה, *f. famulitium, quasi servitium dicas*, Genes. XXVI. 14. Job. I. 3.

עבדות, *f. servitus*: בעבדתנו, *in servitute nostra*, Esr. IX. 8. ובעבדתנו, *ibid. ver. 9.*

מעבדיהם, *m. p. facta: facta eorum*, Job. XXXIV. 25. Chald. מעבדוהי, *facta eorum*, Dan. IV. 34.

עבה, *densus, crassus, incrassatus, obesatus fui*: præter. קמני עבה, *minimus digitus meus crassior est*, 1 Reg. XII. 10. עבית, *incrassatus, obesatus es*, Deut. XXXII. 15.

עב, *m. densitas*: בעב הענן, *in densitate nubis*, Exod. XIX. 9.

עב, *m. trabs, à densitate*, 1 Reg. VII. 6. Chaldæus סקיפתא, *quod idem, et aliàs in Targum ut et apud Rabbinos trabs vocatur מרוש*, Hab. II. 11. et 1 Reg. VI. 36. ועב עץ, *et trabs ligni, id est, lignea*, Ezech. XLI. 25. Kametz in constructione manente. sic à קה dicitur קו et קו plurale fuit supra עבים, *quod possit esse à singulari עוב ex forma defec-tivorum secundâ ab עבב, ubi positum. Rabbini dicunt, quòd legi potest עבים et עבים, quanquam hanc magis scriberent עובים. Vide infra עוב.*

עבי, *m. densitas*, Job. XV. 16. plur. constr. בעבי האדמה, *in densitatibus terræ*, 2 Par. IV. 17.

עָבִי, m. *crassitudo*, estque formæ
הָלִי: aff. וְעָבִיו, *et crassitudo ejus*,
1 Reg. VII. 26. Jer. LII. 21.

מֵעֵבָה, masc. *crassities, densitas*:
בְּמַעֲבַה הָאֲדָמָה, *in crassitie terræ*,
1 Reg. VII. 46. in terra densa, veluti
argillosa.

עָבַט *pigneratus est, pignora cepit, mutuatus est dato pignore*: infin.
לְעַבְטַת עֲבָטוֹ, *ad pignerandum pignus ejus*,
Deut. XXIV. 10. futur. תַּעֲבֹט, *mutuaberis, dato pignore mutuo accipies*,
Deut. XV. 6. Pih. עֵבַט, *pervertere, vel juxta Chaldæum, tardare, morari*, fut. וְלֹא יַעֲבֹטוּן, *et non pervertent*,
Joël. II. 7. hoc est, וְעֵבְתוֹן, ut Ab. Esra notat, et sic quoque
Arabicè significare affirmat. convenit cum
עֵבַת, *contorquere*, unde et R. Salomon
explicat per יַעֲקֹלוּ quod idem significat.
Hiph. הִעֲבִיט, *mutuavit sub pignore*: præter. וְהִעֲבַטְתָּ,
mutuabis, Deuter. XV. 6. infin. cum futuro,
הִעֲבִיט תַּעֲבִיטוּנִי, *mutuando mutuato ei*,
Deut. XV. 8.

עֵבוֹט, m. *pignus*, Deuter. XXIV. 11. aff. עֲבָטוֹ, *pignus ejus*,
Deuter. XXIV. 10.

עֵבָטִיט, m. *densum lutum*, Hab. II. 6. composita vox ex עָב et טִיט.
est autem periphrasis divitiarum vel pecuniæ.

עָבַר *transivit, transgressus, prætergressus est, præterit*: construitur
absolutè et cum præpositionibus על, עָבַר בֵּין, et aliis. præter. עָבַר בֵּין,
הַגְּזֵרִים, *transiit inter partes illas*,
Gen. XV. 17. etc. Niph. futurum, וְעָבַר,
transire poterit, Ez. XLVII. 5. Pih. עָבַר, *iniit, coivit, gravidavit*:
item *repagulavit repugulo vel pesulo proclisit*: præterit. עָבַר, שׁוֹרוֹ

bos ejus iniit, Job. XXI. 10. futur. וְיִטְעַבַר בְּרִתְיֹקוֹת,
et repagulavit catenis, 1 Reg. VI. 21. juxta R. Salomonem,
Kimchi et Chaldæum, à nomine עָבַרִין, quod Chaldaicè
vecetes, repagula significat. Hiph. הִעֲבִיר, *transire fecit, jussit, sivit sive permisit, transtulit, transvexit, transmisit, traduxit*: præter. הִעֲבִיר אֹתוֹ, *transtulit illum*,
Genes. XLVII. 21. הִעֲבִירְתִּי, *transire feci à te*, id est,
transtuli, Zach. III. 4. Hithp. הִתְעַבַּר, *excanduit, furore percitus fuit*:
construitur cum בְּ et semel cum עִם: vide Ps. LXXVIII. 62. et LXXXIX. 39.

עָבַר עָבַר, m. *transitus, vadum, latus*,
ulterior pars ad quam transitur, et quandoque
præpositionis naturam induit, *cis, ultra, trans*,
ut Deut. IV. 49. עַל-עָבַר, *ex adverso, e regione*,
q. d. ad transitum, Exod. XXV. 37. אֶל-עָבַר,
idem, item *trans, ultra*: הָעָבַר, *latus oppositum vel objectum*,
1 Sam. XXVI. 13. בְּעָבַר, *cis, ultra, trans*: מִהָעָבַר, *a transitu, a latere uno*,
1 Sam. XIV. 4. aff. לְעָבָרוֹ, *ad transitum sive latus suum*,
Ies. XLVII. 15. plural. מֵעָבָרִים, *ultra transitus, trans vada*,
Jer. XXII. 20. constr. בְּעָבְרֵי נָהָר,
in transitibus fluvii, id est, locis quæ sunt trans flumen,
Ies. VII. 20. *in lateribus*, Jer. XLVIII. 28. aff. עָבְרֵיהֶם,
lateribus suis, Ex. XXXII. 15. עָבְרָיו, 1 Reg. V. 4. aliàs
עָבָרִים, *Habarim* est nomen proprium montium,
Num. XXXIII. 47. עָבַר, Chald. *trans*,
Esr. IV. 10. בְּעָבַר, *in transitu*, ver. 16.

עָבַר, *Heber*, nomen proprium nepotis Sem,
Gen. X. 24.

עָבְרִי, m. *Hebræus*, quasi Hebræus, ab Hebero ortus, quo nomine

Abramus primùm à Chananæis appellatus est, Gen. XIV. 13. vel quòd ex posteris Heberi, Genes. XI. solus et præcipuus tum in terra Chananæa esset, reliquis Heberi filiis per orientem dispersis: vel ab עָבַר, *trans*, quasi transfluvialis, transeuphratæus. Mansit autem hoc nomen in Abrahami posteris, ut Joseph Hebræus, Gen. XXXIX. 14. et terra עֲבָרִים, *Hebræorum*, Genes. XL. 15. usque dum à Jacobo patriarcha, qui et Israël dictus, *Israëlitæ* vocati, et tandem scisso post Salomonem regno, à tribu Jehuda, *Judæi* appellati fuerunt. vide Ab. Efram, Exod. XXI. 2. et Paulum Burgensem, Matth. XXI. fœm. עֲבָרִיָּה, *Hebræa*, Deut. XV. 12. plural. עֲבָרִיּוֹת, *Hebrææ*, Exod. I. 15.

עָבוּר, m. *proventus, annona*, præteriti sc. anni: constr. מֵעֲבוּר, *de annona*, Jos. V. 11. vide mox inf.

עֲבָרָה, f. *ponto, navis*, propriè trajectoria, 2 Sam. XIX. 18.

עֲבָרָה, f. *excandescentiã, furor, indignatio*, ira gravior, quæ modum transgreditur, Psalm. LXXVIII. 49. construct. עֲבָרַת, Ezech. VII. 19. aff. עֲבָרְתוֹ, *excandescentiæ suæ*, Jer. VII. 29. plur. עֲבָרוֹת, *indignationes*, Job. XXI. 30. constr. עֲבָרוֹת, Job. XL. 11. בְּעֲבָרוֹת, vide in עָרַב.

בְּעֲבוּר, *propter, propterea*, ut. ב servile est, sed absque eo in Bibliis non reperitur, etsi Rabbini illud aliquando omittant. Additur et ל pleonasticè, לְבְּעֲבוּר, Exod. XX. 20. aff. בְּעֲבוּרֶךָ, *propter te*, Gen. III. 17.

מֵעָבַר, masc. *transitus, vadum*: construct. מֵעָבַר וַבַּק, *vadum Jabbok*, Gen. XXXII. 22. vide et Ies. XXX. 32.

מֵעָבְרָה, f. idem, Ies. X. 29. plur.

מֵעָבְרוֹת, *vada*, Ies. XVI. 2. constr. מֵעָבְרוֹת, *vada Jordanis*, Jud. III. 28.

עֲבֵשׁ, *mucidum fieri*: præterit. עֲבֵשׁוּ פְרֻדוֹת, *mucida facta sunt grana*, Joël. I. 17.

עֲבַת, Pih. *contorsit, torquendo condensavit*: futurum, וְיַעְבְּתוּהָ, *contorquent eam*, Mich. VII. 3.

עֲבוֹת, עֲבוֹת, m. *contortum, tortile, contortus funis adeoque densus*: Lev. XXIII. 40. constr. עֲבוֹת רֶשָׁעִים, *densum funem improborum*, Psalm. CXXIX. 4. וְכַעְבוֹת, *et velut denso fune plaustris*, Ies. V. 18. מַעֲשֵׂה עֲבַת, *opere rei tortilis*, Ex. XXVIII.

14. ubi forma absoluta est: plural. עֲבֹתִים, *densi funes*, Jud. XV. 13. aff. עֲבֹתֵימוֹ, *densos funes eorum*, Ps. II. 3. et forma fœminina, עֲבֹתָי, *catenæ tortiles*, Exod. XXVIII. 24. בְּעֲבֹתוֹת, *densis funibus*, Hos. XI. 4.

עֲבֹתָהּ, f. *densa, implexa*: אֱלֹהֵי עֲבֹתָהּ, *quercus densa*, Ezech. VI. 13.

עֲבָבָה, *adamavit, amasium, amasiam egit*: construitur cum עַל et אֶל: præter. אֲשֶׁר עֲבָבָה עֲלֵיהֶם, *super quos vel cum quibus amasiam egit*, Ezech. XXIII. 9. vide et ver. 5, 12. partic. vel nomen participiale, עֲבָבִים, *amasii*, Jer. IV. 30.

עֲוָבוּבִים, m. p. *amationes, amatoria*, Ezech. XXXIII. 31, 32.

עֲוָבָה, f. *adamatio, q. d. amæsiatione*: aff. עֲוָבָתָהּ, *amæsiationem suam*, Ezech. XXIII. 11.

עֲוָבָה, עֲוָבָה, m. *organum, instrumentum musicum quasi amabile dictum*, Gen. IV. 21. aff. וְעֲוָבֵי, *et organum meum*, Job. XXX. 31.

עגה hinc deducunt תַּעֲנִינָה, quod vide in עגן.

עגול עגל, m. rotundum, 1 Reg. VII. 23. plural. פְּעֻלוֹת, rotunda, 1 Reg. VII. 31.

עגיל, m. inauris, propriè rotunda et circularis, Num. XXXI. 50. plur. עֲגִילִים, Ezech. XVI. 12.

עגלה, f. *plastrum*, à rotundis rotis vel circulari rotarum motu sic dictum, 1 Sam. VI. 7. aff. עֲגֻלוֹתַי, *plaustris sui*, Ies. XXVIII. 28. plur. עֲגֻלוֹת, *plaustra*, Gen. XLV. 19. const. עֲגֻלוֹת, Num. VII. 3.

עגל, m. vitulus, *plaustralis* propriè, unde generalius deinceps sumitur, Lev. IX. 2. plur. עֲגָלִים, *vituli*, 2 Reg. XVII. 16. construct. עֲגָלִי, 2 Par. XIII. 8.

עגלה, f. *vitula*, Genes. XV. 9. constr. עֲגֻלוֹת, Deut. XXI. 3. עֲגֻלוֹת, *vitula trima*, Ies. XV. 5. per enallagen constructi pro absoluto, aut per ellipsin pro עגלת ילידה, *vitula partus tertii, qui robustior est*, non trium annorum, ut R. Salomon docet. aff. בְּעֲגֻלוֹתַי, *cum vitula mea*, Jud. XIV. 18. plural. const. לְעֲגֻלוֹת, *vitulis (Bethaven)*, Hos. X. 5.

מעגל, m. *plaustrorum ambitus*, ad munienda castra, quasi *plaustribus* dicas; cum ה locali, הַמְעֻלָּה, *ad plaustrorum ambitum*, 1 Samuel. XVII. 20. item *orbis*, via *plaustralis* habens orbitas sive rotarum vestigia; constr. מְעַל צְדִיק, *orbitam justi*, Ies. XXVI. 7. plur. const. בְּמַעְגְלֵי צְדָק, *in orbitis justitiæ*, Psalm. XXIII. 3. aff. וּמַעְגְלֵיךָ, *et orbitæ tuæ*, Psalm. LXV. 12. *foemininum cum affix*. מְעַלְלוֹתָיו, *orbitas ejus*, Prov. V. 21.

עגם *contristatus, anxius fuit*:

præter. עֲנַמָּה נַפְשִׁי, *anxia erat anima mea*, Job. XXX. 25.

עגן Niph. נָעַגַן, *morari, differre, detineri*. futurum, תַּעֲנִינָה, *retardabitis vos ipsas, morabimini, differetis*, Ruth. I. 13. pro תַּעֲנִינָה hinc apud priscos Hebræos עֲוִיָּן vel עֲוִיָּן, *anchora*, sic dicta quod navem remoratur, ad quam significationem probandam adducitur hic locus ex libro Ruth, apud Talmudicos in Bava Bathra, cap. 5. in principio. In Targum יוֹעֲבֹרְנוּנוֹן לְבֵית עֲנָנָה, *et detinebantur in domo detentionis sive carceris*, Ies. XXIV. 22. וַיִּבְרְתֵי וְסוּרוּן, *et in carceribus detinentur illi*, Ies. XLII. 22. ubi melius fortasse legi posset עֲנִיָּן אֲנִי, pro עֲנִיָּן אֲנִי per compositionem tertiæ personæ pronominis cum participio, cujus tamen alia exempla hactenus mihi non occurrerunt.

עגור עגור, *hirundo*, juxta R. Sal. Ies. XXXVIII. 14. Jer. VIII. 7. aliis *grus: ardea*.

עדר Pih. עוֹדֵד, *statuminavit*: particip. מְעוֹדֵד עֲנָיִם, *statuminans mansuetos*, Psal. CXLVII. 6. futur. יְעוֹדֵד, *statuminabit*, Psalm. CXLVI. 9. Hithp. futur. נִבְתַּעֲוֹדֵד, *et erecti consistimus*, Psalm. XX. 9. q. d. *statuminati*.

עדה *ornavit, se vel alium, et ex significatione Chaldaica, transivit*. præter. עָדָה עָלַי, *transivit per eam*, Job. XXVIII. 8. וְעָדִית עָדִי, *et ornas te ornato*, Ezech. XXIII. 40. imper. עָדָה, *orna te*, Job. XL. 10. futurum, וְאָעָדָה, *et ornavi te*, Ezech. XVI. 11. תַּעֲדָה, *quæ ornat se*, Ies. LXI. 10. unde per apocopam וְתַעֲדָה, *et or-*

navit se, Hos. II. 15. Chaldaicè *transivit, discessit, præterit*: præt. fem. *עָדַת מְנַפָּה*, *transit, discedit à te*, Dan. IV. 28. futurum, *יַעְדָה*, *præterit*, Dan. VII. 14. et in א tertia fœmin. *לֹא תַעְדָה*, *non transit, intercidit*, Dan. VI. 9. Hithp. particip. *מַעְדָה* - *בָּנָד*, *ornans se veste, juxta quosdam; vel transire faciens, removens*, ut Chaldæus et Aben Esra interpretantur, Prov. XXV. 20. Chald. *transire fecit, amovit, transtulit, abstulit*: præt. *הֶעְדוּ מִנָּה*, *amoverunt ab eo*, Dan. V. 20. particip. *מִהֶעֱדָה*, *transfert*, Dan. II. 21. futurum, *יִהְעֲדוּן*, *transferent*, Dan. VII. 26.

עָדִי, m. *ornatus, ornamentum*: item *os oris*: in pausa est cum Sægol *וַאֲעֲדָה עָדִי*, *et ornavi te ornamento*, Ez. XVI. 11. *וַתָּבֵאִי בְעָדִי עָדִים*, *et pervenisti in ornatum ornamento-rum*, Ezech. XVI. 7. id est, ad summum ornatum: *בְּעָדִי תִלְבָּשִׁי*, *tanquam ornamento vestieris*, Ies. XLIX. 18. aff. *עָדִיו*, *os ejus*, Ps. XXXII. 9. *ornamentum suum*, Exod. XXXIII. 4. *עָדוֹנָה*, *os tuum*, Ps. CIII. 5. plur. *עָדִים* ut ante.

עָדִים, m. p. *remotiones*: res inquinatæ et abominabiles, quæ remouentur et abjiciuntur: *וַיִּכְבְּדוּ עָדִים*, *et sicut pannus remotionum*, Ies. LXIV. 5. id est, abjectissimus; vulgò, *pannus menstruatus*, is enim abjici solet; significationem hanc habet juxta Chaldæum et R. Salom. sed formam à defectivis, quasi ab *עָדָה*.

עָדָה, *עָדָה*, vide in *עָדָה*.

עַד, *usque, usque ad, donec, dum, adhuc*, ac notatur eo tam loci quàm temporis quidam transitus: *עַד-עוֹלָם*, *usque in seculum*, Ps. XVIII. 51. *עַד-מְקוֹם*, *usque ad locum*

(*Sechem*), Gen. XII. 6. *עַד-הַיּוֹתִי*, *usque essem*, Jon. IV. 2. id est, adhuc existente me, cum adhuc essem: *עַד-יִזָּה מְדַבֵּר*, *adhuc isto loquente*, Job. I. 18. *עַד-תָּמֹתוּן*, *donec moriamini*, Ies. XXII. 14. adjunguntur ipsi et aliæ particulæ: *עַד כִּי-יָבֵא*, *donec veniat*, Genes. XLIX. 10. *עַד אִם*, idem, Ies. XXX. 17. *עַד אֲשֶׁר-*, *donec transeamus*, Num. XX. 17. *עַד-מָה* vel *עַד-מָה*, *usquequo?* *עַד-מָה*, idem: *עַד אֵן*, *quousque?* *עַד-הֵנָּה*, *hucusque, eo usque*: *עַד-כֵּן*, *hucusque, unde contractum עֲדָנָה* quod in הוּן positum: *עַד עֲתָה*, *usque nunc, usque adhuc*, Gen. XXXII. 5. *עַד מְהֵרָה*, *usque valdè, usque citò, quàm maxime, quàm celerrimè*. Admittit etiam formam quasi numeri pluralis constructi, *עָדִי* cui etiam affixa pronomina junguntur, *עָדִי*, *usque ad me*, *עָדִיכֶם*, *ad vos*, ubi irregulariter est Kametz, quasi ex forma quiescentium secundâ, cum tamen pronomen כֶּם semper formæ constructæ, quæ hîc est *עָדִי*, adjungatur: *עָדִיָּה*, *ad eam*; *עָדִיָּךְ*, *usque ad te*. Cum ב compositum est, *pro, propter, per, circa*: *בְּעַד רַעְתָּם*, *propter malum ipsorum*, Jerem. XI. 14. *בְּעַד הַנֶּה*, *pro populo isto*, ibid. *בְּעַד החַלּוֹן*, *per fenestram*, Genes. XXVI. 8. *בְּעַד מְעָרוֹת*, *in speluncas, pro speluncis*, Ies. XXXII. 14. *בְּמִבְעַד*, *inter, intra, circa*, Cant. IV. 3. affix. *וַיִּסְגֹר יְהוָה בְּעַדוֹ*, *et occlusit Dominus pro eo*, Gen. VII. 17. *et occludes ostium* *בְּעַדְךָ וּבְעַד-בְּנֹיְךָ*, *pro te et pro filiis tuis*, 2 Reg. IV. 4. *בְּעָדִי*, *pro vel circa me, etc.* Chald. *עַד*, *us-*

que ad, Esr. VII. 22. עַד הַי, usque-
dum, Dan. II. 9. עַד מָנִי, donec à me,
Esr. IV. 21. עַד בָּה, huc usque, Dan.
VII. 28.

עַד, עַד, æternitas, seculum: עַדֵי
עַד, usque in seculum, Ies. XXVI. 4.
עַד שָׁכֵן עַד, inhabitans æternitatem, Ies.
LVII. 15. מִמִּי-עַד, a seculo, Job.
XX. 4. לְעַד, in seculum, Ies. LXIV.
8. עוֹלָם וְעַד, in seculum et æternitatem,
Ps. X. 16. Kimchi in suo Michlol no-
tat, cum Sægol semper et tantum
scribi post עוֹלָם vel לְעוֹלָם.

עַד, præda, vide in עָנַד quod a
Kimchio refertur.

עֲדוֹן Hithp. עָדוּתָא, oblectare se:
futura, וַיִּתְעַדְנֵי, et oblectabunt se, Neh.
IX. 25.

עֲדוּנָה, f. oblectatio, voluptas, Gen.
XVIII. 12.

עֲדוּנָה, f. voluptaria, delicata, Ies.
XLVII. 8.

עֲדוּנָי, aliis est proprium nomen
viri, Hadino, aliis est appellativum,
voluptas ejus, volupe ipsi, 2 Samuel.
XXIII. 8.

עֲדוֹן, m. voluptas, oblectatio, delicia,
deliciarum locus. Inde singulariter
sumitur pro nomine proprio regionis
amoenissimæ, in qua fuit hortus ille,
quem paradisum vocant, Gen. II. 8,
10. est et proprium nomen viri,
2 Par. XXIX. 12. quater etiam cum
duplici Sægol scribitur ut Ezechiel.
XXVIII. 13. plural. עֲדוּנִים, delicia,
2 Sam. I. 24. aff. וַיִּהְיֶה עֲדוּנֵיהָ, et tor-
rente deliciarum tuarum, Psalmus
XXXVI. 9. מִעֲדוּנָי, ex deliciis meis,
Jer. LI. 34.

מִעֲדוּנִים, m. p. idem, Proverb.
XXIX. 17. לְמִעֲדוּנִים, in deliciis,
Thren. IV. 5. constr. מִעֲדוּנֵי-מֶלֶךְ,

delicias regis, Gen. XLIX. 20. foem.
מִעֲדוּנֹת כִּימָה, delicias Pleiadum,
Job. XXXVIII. 31. juxta Aben
Esr. et R. Levi Gerson prisci
Hebræi fasciculos, ligamina exposu-
erunt, unde נָקִיט תְּרֵי מִעֲדוּנֵי מִסָּא,
accepit duos fasciculos myrti, Schab-
bath fol. 33. 2. רָאשֵׁי מִעֲדוּנִים שְׁלֹהֵן
בְּשֵׁרֵי, summitates fasciculorum ipso-
rum, rectæ sunt, Succa fol. 13. 1.
הַמְתִּיר רָאשֵׁי מִעֲדוּנִים, dissolvens
capita nodorum, Kelim cap. 20.
Glossæ ubique exponunt קֶשׁוּרִים
vincula, nodi, ligamina. Sic et qui-
dam interpretantur illud וַיִּלְךְ אֱלֹהִים
עִיטָא, et ivit ad ipsum Agag
cum vinculis, 1 Sam. XV. 32. subau-
ditâ præpositione ב: vide Kimchium.

עֲדוּנָה Chald. tempus, emph. עֲדוּנָה,
Dan. II. 8. בְּעֲדוּנָה, in tempore, Dan.
III. 5. plur. עֲדוּנֵינִי, tempora, Dan. IV.
13. vel עֲדוּנָה, Dan. II. 21. Talmu-
dici dicunt אֲדוּנָה, et sæpe has duas
gutturales commutant.

עֲדָרָה, redundavit, abundavit, su-
perfluit, superfluum fuit: particip.
הָעֲדָרָה, quod superfluum est, Exod.
XXVI. 12. pl. הַעֲדָרָה, qui reduncant,
Numer. III. 46. foem. הָעֲדָרָה, quod
superfluum erit, Exod. XXVI. 12.
Hiph. præterit. הָעֲדָרָה, abundavit,
Exod. XVI. 18.

עֲדָרָה, ordinavit, instruxit, dispo-
suit, scil. aciem militarem. part. plur.
עֲדָרֵי מַעֲרָכָה, disponentes
vel servantes aciem, 1 Par. XII. 38.
infin. וְלַעֲדָר, et ad aciem servandam
vel disponendam, 1 Par. XII. 33.
Niph. נִעְדָר, deesse, desiderari: item
sarriri, resarriri, pastinari: præter.
וְלֹא נִעְדָר לָהֶם, et non defuit eis,
1 Sam. XXX. 19. נִעְדָרָה, non
defuit, Ies. XXXIV. 16. particip.

factem. **יַעֲדֶהָ**, *deficiens vel deesse facta, sublata*, Ies. LIX. 15. **יַעֲדֶהָ**, *faturum, resarrietur*, Ies. V. 6. **יַעֲדֶרְוּ**, *sarrientur*, Ies. VII. 25. **יַעֲדֶרְוּ**, *deesse vel desiderari sinebant*, 1 Reg. V. 7. **יַעֲדֶרְוּ**, *defectus, privatio*: unde **הַסְּבִלוֹתַי**, *stultitia est privatio habitus sapientia: הַהוּיָה*, *existencia et privatio*.

יַעֲדֶרְוּ, m. *greges*, tam minorum quam majorum animantium, Gen. XXXII. 16. aff. **יַעֲדֶרְוּ**, *gregem suum*, Ies. XL. 11. plur. **יַעֲדֶרְוּ**, *greges*, Ies. XXXII. 14. construct. **יַעֲדֶרְוּ זֵאֵן**, *greges pecorum*, Gen. XXIX. 2. aff. **יַעֲדֶרְוֵיהֶם**, *et greges eorum*, Jer. VI. 3.

מַעֲדָר, m. *sarculus vel sarculum*: **בְּמַעֲדָר יַעֲדֶרְוּ**, *cum sarculo sarrientur*, Ies. VII. 25.

עֲדָשׁ masc. *lens*: plural. **וַיִּנְזֵר**, *et jusculum è lentibus*, Gen. XXV. 34. **וַיַּעֲדָשִׁים**, *et lentes*, 2 Sam. XVII. 28.

עֹב Hiph. **הָעֵיב**, *obnubilavit*. affine est verbo **עָבָה**, *densum esse*. futur. **יַעֲבִיב**, *obnubilabit, densa nube obteget*, Thren. II. 1.

עָב, f. *nubes densa*, 1 Reg. XVIII. 44. **בְּעָב**, *ut densa nubes*, Ies. XLIV. 22. plur. **עָבִים**, m. *nubes*, Job. XXII. 14. **בְּעָבִים**, *in ipsas nubes*, Jerem. IV. 29. id est, loca præalta nubium, hyperbolicè juxta Kimchium: aut *in densitates*, hoc est, densas sylvas, juxta R. Salomon, quasi ab **עָבָה**, constr. **עָבֵי שָׁמַיִם**, *nubes cælorum*, Psal. XVIII. 12. fem. **עָבֹת**, *nubes densæ*, Psal. LXXVII. 18. in Bereschit Rabba, Parascha 13. legitur: quinque nominibus vocatur nubes,

עָב, **יָאֵר**, **עָנָן**, **נְשִׂיאִים**, **הַזֵּוּ** sic dicitur מערב הרקיע *quæ obnubilat et obscurat faciem firmamenti*. De reliquis vide suo quoque loco.

עֹבָה *placentas coxit seu paravit*, quasi placentare dicas: fut. **יַתְעַבְבָּה**, *placentabis istam*, hoc est, parabis sive coques placentam istam, Ezech. IV. 12.

עֹבָה **עָבָה** **עֹבָה** factem. *placenta*, propriè carbonibus tosta vel cocta, 1 Reg. XVII. 13. Hos. VII. 8. const. **עֹבַת רְצִפִּיב**, *placenta carbonum*, 1 Reg. XIX. 16. plural. **עֹבֹת**, *placentæ*, Gen. XVIII. 6.

מַעֲוֹג, m. idem, vel juxta R. *Salpanis, cibus*, 1 Reg. XVII. 2. et sic **לַעֲוֵי מַעֲוֹג**, *sanniones placentæ vel cibi*, Psal. XXXV. 16. id est, parasi, qui gulæ causâ aliis adulantur: juxta alios, *sanniones facetiæ*.

עֵוֵד Pih. **דִּשְׁפִּילָוּ**, *prædati est*: præt. **יַעֲוִדֵנִי**, *dispoliaverunt me*, Psal. CXIX. 61.

עֵד, m. *spolium, præda*, Genes. XLIX. 27. **לְעֵד**, *ad prædam*, Soph. III. 8. constr. **עֵד־שָׁלַל**, *præda spoli*, Ies. XXXIII. 23. nec sæpius hac significatione occurrit. Quidam ab **עָדָה** deducunt, quasi remotionem vel rem amotam dicas.

עֹוֵד Hiph. **הָעֵוֵד**, *testatus, testificatus, contestatus est*: sæpius constructur cum **ב**: præt. **הָעֵד הָעֵוֵד**, *contestando contestatus est nos vir ille*, Genes. XLIII. 3. **הָעֵדְתָה בְּנוֹ**, *contestatus es nos*, Ex. XIX. 23. Hoph. præterit. **וְהוֹעֵד**, *testibus adhibitis denunciatum fuit domino ejus*, Exod. XXI. 29. **יַעֲוֵד**, m. *testis*, Deut. XVII. 6. et interdum *testimonium*, ut Gen. XXXI.

50. Exod. XX. 16. aff. עָדִי, *testis meus*, Job. XVI. 19. plur. עֵדִים, *testes*, Deut. XIX. 15. constr. cum ך in medio, עֵיִדֵי שָׁקֶר, *testes falsi*, Ps. XXVII. 12. aff. עֵדֶיךָ, *testes tuos*, Job. X. 17. עֵדָי, *testes mei*. Ies. XLIII. 10.

עֵדָה, f. *testis* fœmininè, *testimonium*: וְעֵדָה הַפְּעֻבָּה, *et testis est hæc statua*, Gen. XXXI. 52. לְעֵדָה, *in testimonium*, Genes. XXI. 30. vide יְעָד: plural. עֵדוֹת, *testimonia*, Deut. IV. 45. aff. עֵדוֹתָיו, *testimonia ejus*, Psal. CXIX. 2. et cum affixo singulari, וְעֵדוֹתַי, *et testimonia meum*, id est, *testimonia mea* singulari, eorum unumquodque, Psalm. CXXXII. 12.

עֵדוֹת, f. idem, Psalm. XIX. 8. בְּאֹהֶל הָעֵדוֹת, *in tabernaculo testimonii*, Num. XVII. 22. אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת הָעֵדוֹת, *coronam et testimonium*, 2 Reg. XI. 12. id est, *librum legis*, juxta Deut. XVII. 18 Kimchi et R. Levi. plural. cum ך mobili et aff. עֵדוֹתָיו, *testimonia ejus*, 2 Reg. XVII. 15. עֵדוֹתֶיךָ, *testimoniorum tuorum*, Psal. CXIX. 14. vide Masoram ad ista loca.

תְּעֵדָה, f. *testimonium*, Ies. VIII. 16.

עוֹד, *adhuc*, *amplius deinceps*: בְּעוֹד, *in adhuc intra, quam adhuc, dum adhuc, tantisper dum*: bis absque ך scribitur בְּעֵד, *tantisper dum*, Psalm. XXXIX. 2. בְּעֵד, *dum adhuc*, Jer. XV. 9. בְּל־עוֹד, *quamdiu*, Job. XXVII. 3. עוֹדֶנּוּ, *adhuc ille*, Genes. XVIII. 22. עוֹדֶךָ, *adhuc tu*, מְעוֹדֶךָ, *ex quo tu*: בְּעוֹדֵי, *quam adhuc ego*, sc. *supersum, quamdiu superstes futurus sum*: מְעוֹדֵי, *ex quo die vel*

tempore sum, quamdiu superstes sum vel fui: עוֹדְנִי הִי, *tantisper dum ego vixero*, 1 Sam. XX. 14. vel בְּעוֹדְנִי הִי, *an adhuc ipsi vivi sint*, Exod. IV. 18. עוֹדֵינָה, *adhuc nobis*, sc. *superstitibus*, Thren. IV. 17. pro נוּ Chald. עוֹד, *adhuc*, Dan. IV. 28.

עוֹה, *iniquè, perversè egit*: præter. וְעוֹיְנוּ, *et perversè egimus*, Dan. IX. 5. עוֹתָהּ, *perversè egit*, Esth. I. 16. נִטְוָה, *perverti, distorqueri, contorqueri*: præterit. נִטְוִיתִי, *contorqueor*, Ies. XXI. 2. partic. construct. נִטְוֵה לֵב, *perversus animo*, Proverb. XII. 8. fœmin. construct. בְּנִטְוֵהוֹת, *fili perversæ rebellionis*, 1 Sam. XX. 30. Pih. præterit. וְעוֹה, *et pervertet*, Ies. XXIV. 1. Pyh. part. מְעוֹת, *perversum*, Eccles. I. 15. ex Hiph. præterit. הִעוֹה, *iniquè egit*, 2 Sam. XIX. 20. הִעוֹוִיתִי, *iniquè feci*, 2 Sam. XXIV. 17. הִעוֹוּ, *perverterunt*, Jer. III. 21. הִעוֹוִנוּ, *iniquè fecimus*, Psalm. CVI. 6. infinit. הִעוֹה, *perversè agendo*, Jer. IX. 5. בְּהִעוֹתוֹ, *quam perversè agerit*, 2 Sam. VII. 14.

עוֹה, fœm. *perversitas*: *perversa*, Ezech. XXI. 32.

עוֹעִים, m. p. *perversitates*, Ies. XIX. 14. ex geminata prima radicali: Chaldæus, רוּחַ דְּמָטָע, *spiritum erroris*.

עוֹוָה, f. Chald. *iniquitas*: unde plural. וְעוֹוִיתֶךָ, *et iniquitates tuas*, Dan. IV. 24.

עוֹן, mascul. *perversitas, iniquitas*: construct. עוֹן, 1 Par. XXI. 8. atque sic quater cum duplici ך scribitur, aliàs semper cum unico: affix.

עונו, *iniquitatem suam*, Ps. XXXVI. 3. affix. בְּעוֹנָהּ, *propter iniquitatem tuam*, Hos. XIV. 2. plural. עוֹנוֹתָם: cum aff. עוֹנוֹהֶן, *iniquitatum tuarum*, Ezech. XXVIII. 18. et cum defectu י עוֹנוֹנֵנוּ, *iniquitates nostræ*, Jer. XIV. 7. מֵעוֹנוֹנוּ, *ab iniquitatibus nostris*, Dan. IX. 18. et fœmininum, עוֹנוֹת, *iniquitates*, Levit. XVI. 21. affix. עוֹנוֹתָיו, *iniquitates ejus*, Prov. V. 22. עוֹנוֹתַי, *iniquitates meæ*, Psalm. XXXVIII. 5. hinc juxta quosdam, לְשֵׁתַי עוֹנוֹתַם, *propter duas iniquitates ipsorum*, Hos. X. 10. nam juxta Masorethas legendum עוֹנוֹתָם, quod LXX acceperunt עוֹנוֹתָם, *iniquitates ipsorum*. Vide ampliùs in עין.

עוּ Hiph. הָעִיז, *coire, congregari, congregare se*, et activè congregare: præterit. הָעִיזוּ, *congregant se*, Ies. X. 31. scil. ad fugam, ut R. Salomon explet. imper. הָעִז אֶת מִקְנֶהָ, *congrega pecus tuam*, Exod. IX. 19. הָעִיזוּ, *congregate vos*, Jer. IV. 6. et defectivè הָעִיזוּ, Jer. VI. 1.

עוֹל m. *infantulus, lactens, fœtus*, Ies. LXV. 20. aff. עוֹלָהּ, *fœtus vel infantuli sui*, Ies. XLIX. 15.

עוֹלוֹת, f. p. *lactantes, fœtæ*, quæ parvulos vel fœtum lactant, Genes. XXXIII. 13.

עוֹלָל, *vide in עלל*.

עוֹלָל Pih. *iniquè egit: particip.* מְעוֹלָל, *iniquè agens*, Psalm. LXXI. 4. futurum, יַעֲלֵל, *iniquè aget*, Ies. XXVI. 10.

עוֹלִי, m. *iniquus*, Job. XVI. 11. plur. עוֹלִיִּים, *iniqui*, Job. XIX. 18. juxta R. Levi: vel *parvuli*, quasi sit a præcedenti themate, juxta Chal-

dæum et Aben Esram: et sic affix. עוֹלִיָּהֶם, *parvulos suos*, Job. XXI. 11.

עוֹל, m. *iniquus*, Job. XVIII. 21. לְעוֹל, *iniquo*, Job. XXXI. 3.

עוֹל, m. *iniquitas*, Levit. XIX. 15. construct. בְּעוֹל רִבְלֵתָהּ, *propter iniquitatem vel improbitalatem mercaturæ tuæ*, Ezech. XXVIII. 18. aff. בְּעוֹלוֹ, *propter iniquitatem suam*, Ezechiel. XVIII. 26.

עוֹלָה, f. idem, 2 Sam. III. 34. et ׀ ac ל transpositis, עוֹלָהּ, Hos. X. 9. cum duplici signo fœmin. עוֹלָתָהּ, Hos. X. 13. aff. בְּעוֹלָתָהּ, *in iniquitatem*, Psal. CXXV. 3.

עוֹלָה, f. idem: unde עוֹלָתָהּ, *nequitia*, Job. V. 16. plural. עוֹלָתַם, *iniquitates*, Psal. LXIV. 7. et LIII. 3. aliter vide in עלה.

עוֹנָהּ, f. *tempus*, juxta Hebræos communiter, sed determinatum et statutum certæ rei: aff. עוֹנָתָהּ, *tempus ejus*, Exod. XXI. 10. ut scil. suo tempore debitum conjugale ipsi præstet ad suscipiendum ex ea prolem, qui finis est conjugii. Tria enim in ista lege marito imponuntur, quæ uxori debet præstare, nempe שְׂאֵרָהּ, *alimentum ejus*, בְּסוּתָהּ, *vestitum ejus*, וְעוֹנָתָהּ, id est, תַּשְׂמִישׁ, *officium debiti conjugalis*, quòd verecundè à tempore statuto appellat, quia non quovis tempore convenit, propter immunditiam ejus statam, de qua et lex posita est. Aben Esra monet quosdam interpretari הִדְרָתָהּ, *habitationem ejus*, sed priorem sensum genuinum esse. Plurale hujus quidam faciunt, לְשֵׁתַי עוֹנָתָם, *in duabus habitationibus ipsorum*, Hos. X. 10. legendum enim illud est juxta Masorethas עוֹנוֹתָם. Id quidam accipiunt

quasi idem sit cum sequenti **מעון** et **מעונה**. Vide amplius in **עין**.

מעון, vide infra in **עין**.

מעון, m. *habitatio, habitaculum*, 1 Sam. II. 29. constr. **מעון**, Psalm. XXVI. 8. aff. **מעונו**, *habitaculum ejus*, 2 Par. XXXVI. 15. **מעונך**, *habitaculum tuum*, Psal. XCI. 9. plur. cum Schurek **ומעונותי**, et *habitacula*, 1 Par. IV. 41. scribitur cum **י**, et legitur **מעונותי** fœminin. **מעונה**, idem, Deuter. XXXIII. 27. aff. **ומעונותו**, et *habitaculum ejus*, Psal. LXXVI. 3. plur. **במעונות**, in *habitaculis*, Job. XXXVIII. 40. affix. **ומעונותיו**, et *habitacula sua*, Nah. II. 13.

עוה, vide suprâ in **עוה**.

עוף *volavit, volitavit, advolavit, avolavit, evolavit, involavit, convolavit*: præter. **ועופו**, et *involent*, Ies. XI. 14. particip. fœmin. **עופה**, *volans*, Zach. V. 1. plur. **עפות**, Ies. XXXI. 5. infin. **לעוף**, *ad volandum*, Proverb. XXVI. 2. futur. **אעופה**, *evolarem*, Psalm. LV. 7. **תעפה**, *evolabis* juxta quosdam scil. ex tenebris calamitatum, vel *splendebis*, R. Levi, vel *si obscurus fueris*, Ab. Esra, Job. XI. 17. estque cum ה paragogico præter morem: **כנשר ועיה**, *sicut aquila avolat*, Prov. XXIII. 5. quod legendum **ועוף** ut Masorethæ notant. Pih. partic. **עופה**, *prester volans*, Ies. XIV. 29. infinit. **בעופי חרבי**, *quum faciam ut volet gladius meus*, Ezech. XXXII. 10. id est, cum vibravero, agitavero, vel motavero gladium meum. fut. **יעופה על-הארץ**, *volet super terram*, Gen. I. 20. Hiph. **ותעוף**, *an facies ut invo-*

lent oculi tui in eo, Prov. XXIII. 5. scribitur cum ך, sed juxta Masorethas legendum **תעוף**. Hoph. particip.

יעף, *volare jussus cum lassitudine*, Dan. IX. 21. id est, coactus volare tantâ contentione, ut lassus fuerit: nam **י** in **יעף** est radicale, à **יקר** formæ **ביקר** quodd est a **יקר** scribit Aben Esra: alii, *volare factus volatu*, quasi **יעף** sit ex hac radice, et **י** servile, ut in **יקום** quod est a **קום**. Hithp. **יתעופו**, *avolabit gloria eorum*, Hos. IX. 11.

עוף, masc. *avis, volucris, volatile*, collectivum est, et transfertur ad omnia volatilia. Chald. **גפין ארבע**, *alæ quatuor volucris*, Dan. VII. 6. **ועוף שמיא**, et *volucres cæli*, Dan. II. 38.

עופה, f. *obscuritas*, Amos IV. 13. cum duplici signo fœm. **עפטה**, *obscuritas maxima*, Job. X. 22.

עפעפוס, m. d. *palpebræ*, a vibratione et motu, qui volatui comparatur, sic dicta, ut suprâ in Pihel de gladio usurpatur verbum: constr. **בעפעפוי שחר**, *in palpebras auroræ*, Job. III. 9. id est, radios, lumina: aff. **עפעפוי**, *palpebræ ejus probant filios hominum*, Psal. XI. 4.

מעוף, m. *obscuratus*: construct. **מעוף צוקה**, *obscuratus angustia*, Ies. VIII. 22.

עוץ *consuluit, consilium iniit*: imper. **ועצו ודברו**, *consilium inite, et colloquimini*, Jud. XIX. 30.

עוק Hiph. **העיק**, *premere, arc-tare*: part. **מעיק**, *premo vel pressurus sum*, **באשר תעיק**, *quemadmodum premit plaustrum*, Amos II. 13.

מעקה, f. *pressura*: construct. **מפני**

עַקְתָּ רָשָׁע, *propter pressuram vel angorem improbi*, Ps. LV. 4.

מועקה, *fœm. pressura, constrictio*, Ps. LXVI. 11.

עוֹר *evigilare, expergisci*: imper. עוֹרָה כְּבוֹדִי, *evigila gloria mea*, Ps. LVII. 9. *fœmininum*. עוֹרֵי, *Jud. V. 12. semel activum* בִּי יְעִירֶנּוּ, *ut evigilare faciat, excitet eum*, Job. XLI. 2. quod scribitur ex Hiphil, legitur יְעוֹרְפִי ex Kal, pro יְעוֹר עִמּוֹ vel יְעוֹרָה. Niph. *præteritum* יִעִיר יִתְעוֹרֵר עִמּוֹ, *excitatus fuit*, Zach. II. 17. cum Tzere sub נַ, *præter morem. futurum*, יְעוֹר, *excitabitur*, Jerem. VI. 22.

עוֹרָה תְעוֹר, *nudatione excitabitur*, Hab. III. 9. vel potius, *nudando nudabitur*, ut Hebræi exponunt, et significatio sit ab עָרָה. Pih. יְעוֹר, *excæcavit*, Jer. LII. 11. futurum, יְעוֹר, *excæcat*, Exod. XXIII. 8. et aliâ formâ, *evigilare fecit, suscitavit, excitavit*, præterit. עוֹרָה אֶת־חַנִּיתוֹ, *suscitavit lanceam suam*, id est, vibravit, 2 Sam. XXIII. 18. עוֹרְרוּ אֲרָמְנוֹתֶיהָ, *excitaverant palatia sua*, id est, restauraverant, extruxerant, Ies. XXIII. 13. hinc etiam juxta Aben Esram anomalum illud ex geminata prima radicali, יַעְעֵרוּ, *excitabunt*, pro יְעוֹרְרוּ, Ies. XV. 5. R. Salomon, *vociferabuntur*, ex Chaldaica lingua, juxta illud, יַעְעֵרוּן בְּקִלְהוֹן, *vociferantur voce suâ*, quod citat ex Targum, Ies. XVI. 10. at illic non reperitur. Possit esse pro יְרוּעֵעוּ juxta illud, לֹא יְרוּעֵעוּ, *non habebitur vociferatio*, Ies. XVI. 10. aliud geminatum עַרְעֵר vide in עָרָה. Hiph. הִעִיר, *excitavit, suscitavit*, et interdum intransitivè, *evigilavit*: imperat. הִעִירָה, *evigila*, Psalm. XXXV. 23. Hithp. præter. וְהִתְעוֹרְרָתִי, *et excitavi me*, Job.

XXXI. 29. particip. מִתְעוֹרֵר, *excitans se*, Ies. LXIV. 7. imperat. הִתְעוֹרְרִי, *expergiscere*, Ies. LI. 17. עוֹר, *m. vigilans, vigil*, id est, acris et excitatus ad aliquid peragendum, Mal. II. 12.

עֵיר, *m. Chald. vigil*, Dan. IV. 10. plur. בְּגִזְרַת עוֹרִין, *decreto vigilium*, ver. 14.

עֵיר, *civitas*, vide infra suo loco.

עוֹר, *m. Chald. gluma*, וְהָיוּ כְעוֹר, *fueruntque ut stupa*, Dan. II. 35. fortè, inquit Kimchi, est quasi נְעוֹר *excussum*, ut Hebraicè נְעָרַת, *stupa*, à נָעַר, *excussit*.

עוֹר, *m. Chald. gluma*, וְהָיוּ כְעוֹר, *fueruntque ut stupa*, Dan. II. 35. fortè, inquit Kimchi, est quasi נְעוֹר *excussum*, ut Hebraicè נְעָרַת, *stupa*, à נָעַר, *excussit*.

עוֹר, *m. inimicus, adversarius*, quasi in malum alterius vigilans: aff. עָרִיף, *inimicus tuus*, 1 Sam. XXVIII. 16. plural. עָרִיפִים, *adversarios tuos*, Mich. V. 13. sic Psalm. CXXXIX. 20. Chald. לְעָרִיף, *inimicus tuus*, Dan. IV. 16. possit planè esse Chaldaicum pro Hebræo עָר, per commutationem usitatam ע in ע.

עוֹר, *masc. cæcus*, Exod. IV. 11. plur. עוֹרִים, Ies. XXIX. 18. *fœm. cæca*: plural. עוֹרוֹת, Ies. XLII. 7.

עוֹרוֹן, *m. cæcitas*, Deut. XXVIII. 28.

עוֹשׂ *coire, convenire, congregari*: imperat. עוֹשׂוּ, *coite, congregate vos*, Joël. III. 11.

עוֹשׂ, *m. arcturus: plaustrum septem stellarum congregatarum, quæ nunquam separantur*, juxta Aben Esram, Job. IX. 9. aliam significationem vide in עוֹשֵׁשׁ.

עוֹשׂ, *m. idem*, Job. XXXVIII. 2. Talmudici, וְנֵב טָלָה, *caudam*

arietis definiunt, Cod. Berachoth cap. 9. fol. 58.

עָוַת Pih. *pervertit, subvertit*: præteritum, **אֵת אֲשֶׁר עָוַתוּ**, quod *perverterit ipse*, Eccl. VII. 13. **עָוַתְנִי**, *subvertit me*, Job. XIX. 6. Pyh. particip. **מְעַוֵּת**, *perversum*, Eccles. I. 15. Hithp. præter. **וַיִּהְיֶה עֲוֹתוֹ**, et *pervertunt sese*, Eccles. XII. 3.

עָוָה, f. *perversitas*: aff. **עֲוֹתָתִי**, *perversitatem meam*, Thren. III. 59.

עֵז f. *capra*, Lev. III. 12. plur. **עֵזִים**, *capræ*, Gen. XXVII. 9. affix. **וְעֵינֶיהָ**, et *capræ tuæ*, Gen. XXXI. 38. Chald. **עֵזִין**, *capræ*, Esr. VI. 17.

עֲזָאֵל* *Hasasel*, nomen hirci in desertum emissi cum peccatis populi, quasi hircus abiens aut oberans dictus, ab **עֵז** et **אֵזֵל**, *abiit*, Lev. XVI. 8. vel secundum Hebræos nomen loci ab hircu isto sic dicti.

עָזַב *reliquit, dereliquit, deseruit*. infinitivus cum futuro **וַיַּחְדֹּל מֵעֲזֹב**, *et cessaverit a relinquere ipsi*; *relinquendo (non) relinques cum eo*, Exod. XXIII. 5. sensus: et cessaveris a ferendo ipsi opem, vel non deponendo onus ab ipso: omnino opem feres, onus solves et asinum eriges. Sic in versionibus Germanicis reddunt Judæi, et confirmatur ex Deut. XXII. 4. futurum, **וַיַּעֲזֹבוּ יְרוּשָׁלַיִם**, et *reliquerunt Jerusalem*, Neh. III. 8. quidam *ædificarunt, restaurarunt*: Ab. Esra, *pavimentarunt, viam straverunt*, unde **מַעֲזִיבָה**, *pavimentum* apud Talmudicos. Niph. **נָעַזְב**, *relinqui*, Neh. XIII. 11. Pyh. **עָזַב**, idem, Ies. XXXII. 14. fœm. **עָזְבָה**, *relicta es set*, Jer. XLIX. 25. quidam, *ædificaretur, muniretur*.

עֲזֹבוּכִים, m. p. *nundinæ*: affix.

affix. **עֲזֹבוּכֶיךָ**, (*in*) *nundinis tuis*, Ez. XXVII. 12, 27.

עָזַז *roboravit, corroboravit, roboravit se, roboratus, corroboratus fuit*: infinit. **בְּעָזָזוֹ**, *quum roboraret*, Prov. VIII. 28. Hiph. **הִעֲזָה**, *obfirmavit, induravit*: **הִעֲזָה פָּנֶיהָ**, *obfirmavit faciem suam*, Prov. VII. 13.

עָז, m. *robustus, obfirmatus, valens, fortis, vehemens, durus, sævus, acris*, et substantivè, juxta quosdam, *robur*, Gen. XLIX. 3. plural. **וּבְמַיִם עֵזִים**, et *in aquis validis*, Ies. XXXIV. 16. construct. **עֵזֵי נַפֶּשׁ**, *robusti animo*, Ies. LVI. 11. fœm. **חֲמָה עֵזָה**, *iram vehementem*, Prov. XXI. 14. plural. **עֲזוֹת**, *dura*, Prov. XVIII. 23. scilicet **אִמְרוֹת**, *verba*.

עָזוֹ, m. *robur, fortitudo*, Proverb. XVIII. 10. affix. **עָזוֹ**, *robur ejus*, Psalm. LIX. 10. **בְּעָזָה**, *in robore tuo*, Psalm. XXI. 2. **עָזֵנוּ**, *robur nostrum*, Psal. LXXXI. 2.

עָזוֹן, m. *robustus*, Psal. XXIV. 8.

עָזוֹן, m. *robur*, Ies. XLII. 25.

עֲזוּקָה f. *Halicætus*, aquilæ marinæ species, a firmitate visus sic dicta, quâ adversos solis radios intueri potest, ut scribit Plin. lib. 10. cap. 3.

מְעָזוֹן, m. *robur*, Psal. XXVII. 1.

item *arx, munitio*, Jud. VI. 26. affix.

מְעָזוֹן, *roboris ejus*, Ies. XVII. 9. et

cum ה vice **עַד־מְעָזוֹהָ**, *usque ad*

munitionem ejus, Daniel. XI. 10.

מְעָזוֹתָם, *robur eorum*, Psal. XXXVII.

39. plural. **מְעָזוֹתָם**, *robora*, hoc est,

summum *robur*, Dan. XI. 38, 39.

מְעָזוֹנִים, m. p. *munitiones*: affix.

מְעָזוֹנֶיהָ, *munitiones ejus*, Ies. XXIII.

11.

עֲזָק Pih. *circumdedit, circum-*

munivit, circumsepsit: fut. וְיַעֲזֹקְהוּ, *et circumsepsit eam*, Ies. V. 2.

עֹקָא, emphat. עֹקְתָא, f. Chald. *annulus signatorius*, a muniendo vel cingendo dictus: construct. וּבְעֹקָתָא, *et annulo procerum suorum*, Dan. VI. 18. aff. וּבְעֹקְתָהּ, *et annulo suo*, ibid.

עֲזָרָא, *juvit, adjuvit, auxiliatus est, auxilio, adjumento fuit, opem tulit, opitulatus est*: construitur cum accusativo, quandoque cum dativo: præter. מָה עֲזַרְתָּ, *quam adjuvisti*, Jobus XXVI. 2. infinit. לְעֲזֹר לּוֹ, *ut auxiliarentur sibi*, 2 Paral. XXVIII. 16. Niph. præter. נִעְזַרְתִּי, *adjuvor*, Psal. XXVIII. 7. infinit. לְהִעְזֹר, *adjuvari*, 2 Par. XXVI. 15. futur. וַיִּעְזְרוּ, *et adjuvi sunt*, 1 Paral. V. 20. Hiph. part. anomalum, מְעֻזְרִים, *auxiliantes*, 2 Paral. XXVIII. 23. simile vide in הָלֵם.

עֲזָרָא, m. *auxilium*, Genes. II. 18. aff. עֲזָרָהּ, *auxilium ejus*, Ezech. XII. 14. cum ה loco עֲזָרִי, *auxilium meum*, Psalm. LXX. 6. עֲזָרָהּ, idem, Psalm. XLVI. 2. et in ת loco ה, עֲזַרְתָּ, Psalm. LX. 13. cui simile זְמַרְתָּ in זְמַר. construct. עֲזַרְתָּ, Ies. XXXI. 2. cum duplici signo foemineo, עֲזַרְתָּהּ, *summum vel plenum auxilium*, Psalm. XLIV. 27. affix. עֲזַרְתִּי, *auxilium meum*, Psal. XXVII. 9. עֲזַרְתָּנוּ, *auxilium nostrum*, Thren. IV. 17.

עֲזָרָהּ, f. *atrium*, 2 Par. IV. 9. dictum quasi auxiliatorium vel auxiliii locus: quia ibi conveniebat populus, orandi causâ in templo, et qui corde integro oravit, is sensit auxilium notat author Aruch, et R. D.

in Par. item *diazoma vel projectura, prominentia*, Ezech. XLIII. 14.

עֵט m. *stylus, calamus*: עֵט סוֹפֵר מְהִיר, *stylus scribæ velocis sive prompti*, Psal. XLV. 2. בְּעֵט-בְּרֹזָל, *stylo ferreo*, Job. XIX. 24. hinc quidam deducunt partic. præter. Pyh. מְעַטָּה, *acuminatus, exacutus*, ut *stylus acui solet ad exarandum*, Ezech. XXI. 20. vide טָטָה.

עֲמָהּ obvelavit, operuit, amicitavit; operuit vel amicitavit se, amictus, operuit fuit: præter. וְעַמְתָּהּ, *et amicitet*, Jer. XLIII. 12. particip. עֲמָהּ, *amictus pallio*, 1 Sam. XXVIII. 14. וְעַמְתָּהּ, *amiciens te*, Ies. XXII. 17. foem. בְּעַמְתָּהּ, *quasi operata sive ve-lata*, Cant. I. 7. lugens scil. et flens propter gregem meum, juxta R. Salomon. Alii, *quasi divertens*: et sic futur. וַיַּעַט, *et divertit*, 1 Samuel. XIV. 32. de quo vide etiam in עֵיט: עֵינַעַט, *et amicitavit se*, Ies. LIX. 17. וַיַּעַט, vide in עֵיט Pyh. participium לְמַטָּה, *operatus*, vel juxta Kimchium, *acutus ad mactationem*, Ezech. XXI. 20. vide עֵט paulò antè. Hiph. præter. הִעְמַטְתָּ עֲלָיו, *operuisti eum*, Psal. LXXXIX. 46.

מְעַטָּהּ, mascul. *pallium, amictus*: מְעַטָּהּ תְּהִלָּה, *pallium vel amictus laudis*, Ies. LXI. 3.

עֵטְלָהּ m. *vespertilio*, Lev. XI. 19. plur. וְלָעַטְלָפִים, *et vespertilionibus*, Ies. II. 20.

עֵטוֹן m. *multrale*: plur. cum aff. עֵטוֹנָיו, *multralia ejus*, Job. XXI. 24.

עֲטָרָהּ operuit; oblectus, obrutus fuit, et cum ad animum refertur, est *deficere, deliquium pati*: particip.

præter. plur. הַעֲטָפִים, *qui obruuntur*, Thren. II. 19. et ex alia significatione, *serotina, serotinæ pecudes, vel oves*, sic dictæ, quod debiliores sint, et infirmitate quasi obrutæ, ut Ab. Esra monet, Genes. XXX. 42. infin. בַּעֲטַף לְבִי, *quum obruitur cor meum*, Psal. LXI. 3. futurum, יַעֲטַף, *obruetur*, Ies. LVII. 16. item *operiet*, Job. XXIII. 9. יַעֲטֹפוּ בָר, *obleguntur frumento*, Psal. LXV. 14. Niph. infinit. בַּעֲטַף, *cum obrueretur*, pro בַּהֲעֲטַף, Thren. II. 11. quædam exemplaria habent Sægol sub ב, cui simile vide in הֲרַג. Hiph. infinit. יַבְהֵעֲטִיף, *et in serotinando*, id est, quum serò coirent, tempore scilicet secundæ admissuræ, Gen. XXX. 42. Hith. infin. בַּהֲתַעֲטֹף עָלַי, *quum obrueretur in me*, Jon. II. 8. בַּהֲתַעֲטָפִם, *quum obruuntur, deficiunt ipsi*, Thren. II. 12. futur. תִּתְעַטֵּף, *obruitur, deficit*, Psal. CVII. 5.

מַעֲטָפוֹת, f. p. *amicula, quasi operimenta dicta*, Ies. III. 22. Targum שׁוֹשׁוּפֵיָא, *palliola muliebria, pallia*: R. Sal. *tapeta*.

עֲטַר circumcinxit, *circumclussit, circumtexit*: partic. אֶל־דָּוִד, *עֲטָרִים אֶל־דָּוִד, circumcludentes Davidem*, 1 Samuel. XXIII. 26. futur. תַּעֲטֹרְנִי, *circumtegis eum*, Psalm. V. 13. vel facis ut circumtegat eum quasi pro תַּעֲטִירְנִי, ex Hiphal, ut Kimchi vult. Pih. præteritum עֲטָרְתָּ שְׁנַת טוֹבוֹתָהָ, *coronas annum bonitatis tuæ*, Psalm. LXV. 12. significatione ex nomine, quod coronam significat, deductâ: שֶׁעֲטָרָהּ לִי, *qua coronavit eum*, Cant. III. 11. particip. הַמְעֲטָרְכִי, *qui coronat vel circumtegit te*, Psalm. CIII. 4. futur. תַּעֲטִירָהוּ, *coronasti eum*, Psalm. VIII. 6. Hiph. partic.

הַמְעֲטִירָה, *coronans vel coronaria*, Ies. XXIII. 8.

עֲטָרָה, f. *corona*, Ezech. XXI. 26. construct. עֲטָרַת־מַלְכֶם, *coronam regis ipsorum*, 2 Sam. XII. 30. plur. עֲטָרוֹת, *coronæ*, Zach. VI. 11.

עֲטִישָׁה עֲטִישָׁה, f. *sternutatio*: plur. cum aff. עֲטִישָׁתוּוּ, *sternutationibus suis*, Job. XLI. 10. verbum עֲטִישׁ, *sternutare*. Rabbinis usitatissimum. עֲטִישׁ, *sternutatio*: עֲטִישׁ, *sternutatio pulchra est*, id est, *salutaris, ægrotanti*. Sternutanti dicitur, חַיִּים טוֹבִים, *vita bona, prosil vite*.

עֵי עֵי, m. *cumulus, acervus*: לְעֵי, *in acervum*, Mich. I. 6. בְּעֵי, *in acervum, tumulum, vel desolationem*, juxta Ab. Esram et alios quosdam Hebræos, Job. XXX. 24. quibusdam autem ב radicalis est, quasi sit à בַּעַף vide illic: plural. עֵינִים, *acervi*, Jerem. XXVI. 18. et in ג, עֵינִין, Mich. III. 12. const. בְּעֵי, *ad cumulos*, Num. XXI. 11.

מְעֵי, m. *acervus*, Ies. XVII. 1.

עִטַּי Hiph. הֵעִיט, *involare*, propriè more avis rapacis, metaphoricè, *irruere, invehi in aliquem, subito contendere*: futur. וַיַּעַט בָּהֶם, *et inventus est in eos*, scil. verbis duris, 1 Sam. XXV. 14. וַיַּעַט, *et involavit, subito contendit*, 1 Sam. XIV. 32. quod in textu scribitur וַיַּעַט sed legendum per ט ut à Masorethis in margine annotatum est: וַיַּתְעַט, *et contendit*, 1 Sam. XV. 19. quæ duo formam ab עֲטָה habent.

עֵיט, m. *avis, volucris, volucres*, rapaces propriè, Job. XXVIII. 7. construct. לְעֵיט הָרִים, *volucris montium*, Ies. XVIII. 6.

עֵי m. *robur, fortitudo*: **בְּעֵי** fortitudine, *vehementiâ spiritus sui*, Ies. XI. 15. R. Sal. **בְּחֹזֶק**: Ab. Esra **בְּכַח** interpretantur.

עֵי c. sed f. *sæpiùs, oculus*, metaphorice *fons; superficies, color*, quasi aspectum aut rei speciem externam dicas: **רַע עֵי**, *malignus oculo*, Prov. XXIII. 7. id est, sordidus, parcus, illiberalis: **טוֹב עֵי**, *benignus oculo*, Prov. XXII. 9. id est, beneficus: **אֶל־הַדְּעִין**, *ad fontem*, Gen. XXIV. 42. const. **עֵי הַמַּיִם**, *fontem aquarum*, Gen. XVI. 7. **בְּעֵי**, *sicut color*, Num. XI. 7. **וְעֵי נִאֵר**, *et oculus adulteri*, Job. XXIV. 15. **יָאֵת עֵי הָאָרֶץ**, *superficiem terræ*, Exod. X. 15. affix. **יָאֵת עֵי**, *colorem suum*, Lev. XIII. 55. **בְּעֵי**, *in oculum meum*, 2 Sam. XVI. 12. id est, **דִּמְעַת עֵי**, *lachrymas oculorum meorum*, ut Chaldæus habet, vel in *id quod vident et intuentur nunc oculi mei*, juxta R. Levi: vel *statum meum ac rerum mearum conditionem*, ut Kimchi explicat. Scribitur autem in medio cum **ו**, quasi **בְּעֵי** pro **בְּעֵי**, *afflictionem meam*, atque sic quidam interpretes vocem scriptam, alii vocem lectam explicant: duale **בְּסוּת עֵי**, *operimentum oculorum*, Genes. XX. 16. **בְּעֵי**, *in duobus oculis istis*, Gen. XXXVIII. 21. id est, in bivio isto: const. **עֵי יְהוָה**, *oculi Domini*, Psal. XXXIV. 16. **עֵי**, Ies. III. 8. aff. **יִרְאוּ עֵי**, *videbunt oculi ejus*, Job. XXI. 20. pro **עֵי** et octies sic cum defectu alterius **ו** reperiri, Masorethæ notant, 1 Sam. III. 2. **וְעֵי**, *et oculi ejus*, Job. XXIV. 23. fœm. **עֵי**, *fontes*, Deut. VIII. 7. const. **עֵי מַיִם**, *fontes aquarum*,

Exod. XV. 27. hinc juxta quosdam, **לְשֵׁתַי עֵי**, *ad duos oculos ipsum*, Hos. X. 10. id est, Amasios, vitulos sc. duos, quos in Dan et Bethel colebant, et ipsos tanquam amasios in oculis ferebant. literæ referunt **עֵי**, quod **עֵי**, *oculos* interpretantur: lectio quam Masorethæ indicant, habet **עֵי**. atqui **עֵי** sive **עֵי** nunquam *oculos* significat sed semper *fontes*, vide amplius in **עֵי**: Chald. **וְעֵי אֱלֹהִים**, *et oculus Dei ipsorum*, Esr. V. 5. duale, **עֵי בְּעֵי אִנְשָׁא**, *oculi velut oculi hominis*, Dan. VII. 8. affix. **עֵי**, *oculos meos*, Dan. IV. 31

עֵי, *oculans, oculis observans, nocendi causâ*, 1 Sam. XVIII. 9. Chald. **בְּמֵי**, *insidians*. Apud Rab. verbum in Pihel usitatum **עֵי**, *vidit, inspexit, advertit, consideravit*.

עֵי, Pih. *præstigiis uti, præstigiari*, 2 Reg. XXI. 6. participium **מְעֵי**, *præstigiis utens, præstigiator*, Deut. XVIII. 10. futur. **וְלֹא תַעֲוֹנֵי**, *neque præstigiabimini*, Lev. XIX. 26. hîc Ab. Esra deduci vult ab **עֵי**, *nubes pro, ex nubibus hariolari, conjectare et prædicere*: hoc vel illo die aut tempore, bonum malumve esse illud agere vel aggredi. R. Salom. derivat ab **עֵי**, *tempus, pro, tempore observare*. Sapientes prisce ab **עֵי** deduxerunt, et **מְעֵי** esse eum, qui tenet ac præstringit oculos, ut falsum pro vero videant. Verba ipsorum sunt **אֹמְרִים זֶה אֹהֶן וְזֶה אֵת הַיַּעֲנִים ר' עֲקִיבָא אֹמֵר זֶה הַמַּחֲשֵׁב עֵי וְשַׁעֲוֵת וְאֹמֵר הַיּוֹם יִפָּה לְצֵאת לְמַחַר יִפָּה לִיקָח וְכוּ'** id est, *sapientes dicunt, מעונן est qui tenet oculos: Rab. Akiva dicit: est qui supputat tempora et horas, dicens: hodie pulchrum est egredi, cras bonum est negociari, etc.* Sanchedrîn

cap. 7. fol. 65. 2. Horum meminit Kimchi in lib. Radicum: posteriori etymologiâ curiosos astrologos significat, ex astrorum dispositione et operatione, certos dies bonorum vel malorum, tristium et lætorum, prosperorum et adversorum, constituentes.

עֲנָנִים, m. p. *præstigiatores*, Ies.

II. 6. aff. עֲנָנִיִּם, *præstigiatores vestros*, Jer. XXVII. 9.

עֲנָנָה, fœmin. *præstigiatrix*, Ies. LVII. 3.

מַעְיָן, m. *fons*, Lev. XI. 36. construct. אֶל-מַעְיָן, *ad fontem aquarum*, Jos. XV. 9. cum ך paragogico,

לְמַעְיָנוֹ-מַיִם, *in fontem aquarum*, Psal. CXIV. 8. cui simile vide in

בְּנָה in nomine בָּן. aff. מַעְיָנוֹ, *fons ejus*, Hos. XIII. 15. plural. מַעְיָנִים,

fontes, Psal. CIV. 10. constr. מַעְיָנַי, *fontes aquarum*, 1 Reg. XVIII.

5. et cum Pathach sub ע, מַמַּעְיָנַי, *de fontibus salutis*, Iesaias XII. 3. affix. מַעְיָנַי, *fontes mei*, Psal.

LXXXVII. 7. fœm. מַעְיָנוֹת, *fontes*, Ies. XLI. 18. construct. כָּל-מַעְיָנוֹת,

omnes fontes abyssi, Gen. VII. 11. affix. מַעְיָנֶיךָ, *fontes tui*, Prov.

V. 16.

עֵרָא, *fessum, defessum, lassum*

esse: præter. נַעֲשֵׂי, *fessa fuit anima mea*, Jerem. IV. 31. futurum anomalum, וַיַּעַר, *et fessus fuit*, Jud.

IV. 21. habet Kametz quasi ab עָרָא. convenit cum יַעַר.

עֵרָא, m. *fessus, lassus*, Gen. XXV.

29. plural. עֵרָאִים, *fessi*, Jud. VIII.

5. fœm. עֵרָפָה, *fessa et metaphoricè per catachresin, sitibunda*, Proverb. XXV. 25.

עֵרָפָה, f. vide suprâ in עָרָא.

עִיר f. *urbs, civitas*: quidam ad

עִיר referunt, quòd hominum actionibus et operis excitata sit: cum ה locali, הָעִירָה, *in civitatem*, Genes.

XLIV. 13. aff. בְּעִירוֹ, *in civitate sua*, Jud. VIII. 27. עִירָם, *civitatis eorum*, Gen. XXXIV. 20. plur. עִירָם,

urbes, Num. XXXV. 2. constr. עִירָי, Numer. XXXII. 36. aff. עִירוֹ, *urbes ejus*, Deut. II. 34. עִירוֹם, *urbes eorum*, Num. XXI. 3. aliam significationem vide infrâ in עִיר et alia forma, עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִיר m. *pullus*, propriè asini, *asellus*, Zach. IX. 9. וְעִיר פָּרָא, *et pullus (et) onager*, Job. XI. 12. affix. עִירוֹהָ, *pullum suum*, Gen. XLIX. 11. cum ה loco ה: plural. עִירָים, *aselli*, Jud. XII. 14. עַל-כַּתֵּף עִירוֹרִים, *super humero asinorum*, Ies. XXX. 6. scriptum cum ו, sed juxta Masorethas legendum עִירוֹם.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִיר m. *pullus*, propriè asini, *asellus*, Zach. IX. 9. וְעִיר פָּרָא, *et pullus (et) onager*, Job. XI. 12. affix. עִירוֹהָ, *pullum suum*, Gen. XLIX. 11. cum ה loco ה: plural. עִירָים, *aselli*, Jud. XII. 14. עַל-כַּתֵּף עִירוֹרִים, *super humero asinorum*, Ies. XXX. 6. scriptum cum ו, sed juxta Masorethas legendum עִירוֹם.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

עִירָים, *urbes*, Jud. X. 4.

do; fuerunt autem inter ornamenta mulierum circa pedes, unde, יִסֵּר, *aufere- ret Dominus decus compedum*, id est, periscelidum, Ies. III. 18. Ab. Esra scribit in loco Proverbiorum, העכסים, דומים לכבל, *Achasim similes sunt compedi*. R. Levi Gersom ibidem scribit: העכסים הם כמו תכשיטין. נושאות אותן ברגליהן כאמרי, id est, *Achasim sunt sicut ornamenta, quas gestant (mulieres) in pedibus suis, juxta id quod dicitur*. וברגליהן תעכסנה. Tal- mudici communi et proprio voca- bulo nominant eas כַּבְּלִים, et dispu- tant, an licitum sit eas in sabbatho gestare: locus in traditionibus ipso- rum est: בירית טהורה ויוצאין בה בשבת כבלים טמאין ואין יוצאין בהן, id est, *fascia cruris* (nempe communis, ad liganda tibialia, ne decident, et pes nudetur, quod in mulieri sexu inverecundum) *munda est, et egrediuntur cum ea in sabbatho: compedes immundæ sunt, et non egre- diuntur cum eis in sabbatho*: Schab- bath cap. 6. in Mischna. doctores in Gemara subjiciunt, fuisse istis com- pedibus alligatas catenulas aureas, ad moderandos passus, ne nimis lati fie- rent. Inde Majemonis glossa: כבלים עכסים בצורת האצורה והיו מטילין ביניהם שלשלאות והיו מתקשטין באלו הכבלים הנתולות כדי שלא יפסיעו פסיעה גסה ויגיע, id est, כבלים, *idem sunt quod עכסים, ad formam armil- larum, gestabant autem inter eas cate- nulas* (aureas, ut interpretes Tal- mudici tradunt) *et ornabant se istis compedibus virgines, ne graderentur passus majores et accederet ipsis detrimentum in virginate sua*. In ean- dem sententiam scribit in libro suo יד, *Jad*, Tractatu de sabbatho, cap. 19. quo explicatur, cum quibus rebus

sabbatho egredi licitum sit vel non: ולא בכבלים שיוצאין בהן הבנות ברגליהן כדי שלא יפסיעו פסיעה גסה שלא יפסידו בתוליהן, id est, *neque cum compedibus, cum quibus egredi solent filix gestantes eas in pedibus suis, ne faciant passus magnos, et noceant virginitati suæ*. Cum ergo sint or- namenta et ligamenta pedum, vocari à nobis possunt *periscelides*. Has ornamenta fuisse pedum, docet Por- phyrius, commentator in hunc locum Horatii: nota refert meretricis acumi- na, sæpè catellam, sæpè periscelidem raptam sibi flentis; l. 2. ep. 18. Plin. l. 33. c. 12. scribit: argentum suc- cedit ex re, aliquando et auro luxu fœminarum plebis, compedes sibi ex eo facientium, quas induere aureas mos tristior vetat. Porrò Chaldæus paraphrastes vertit, תִּשְׁבַּחַת מְסֻנָּה, *ornamentum calceorum*. Hinc verbum וַבְּרַגְלֵיהֶן, *et pedibus suis compedunt, compeditæ incedunt, vel periscelidibus ornatae gradiuntur*, Ies. III. 16. de- nique periscelides catenatae istæ, onus erant, et in incessu sonitum aut tinnitum aliquem poterant edere, unde sabbatho prohibita. Inde tin- nitus et *crepitaculorum* significatio apud quosdam interpretes.

עָבַר turbavit, conturbavit, per- turbavit, 1 Sam. XIV. 29. particip. עֵבַר, *perturbans*, 1 Reg. XVIII. 17. plural. בְּעֵבָרִי, *inter turbatores meos*, Jud. XI. 35. fut. יַעְבְּרֶנּוּ, *perturbabis te*, Jos. VII. 25. Niph. praet. וַיַּעְבֵּר, *et dolor meus turbatus est*, Psalm. XXXIX. 3. id est, incruces- cit. partic. fœm. נִעְבְּרַת, *conturba- tur*, Prov. XV. 6.

עֵכָשׁוּב m. *aspis*, *πύλας*, illud genus, quod venenum procul ex- spuit, Psal. CXL. 4.

עַלְגַּם m. *balbus, balbutiens*: plur.

עַלְגִּים, *balbi*, Ies. XXXII. 4. affine est verbo לַעַג, unde R. Sal. scribit hîc: quicumque non novit rectè disponere sermonem suum, ut sit elegans, vocatur עַלְגַּם et נִלְעַג.

עָלָה *scandit, ascendit, conscendit*:

quandoque *ascendit*, est *abiit in nihilum, evanuit, periit, abiit in auras*, Gen. XLIX. 4. Jerem. XLVIII. 5. et alibi præter. עָלָה קִיטָר, *ascendit fumus*, Genes. XIX. 28. etc. Niph. נָעַלָה, *sustulit, extulit se, elatus, excelsus fuit; abductus, deductus, tractus fuit; subduxit se, recessit*: præter. נִעַלָה, *abductus fuit*, 2 Sam. II. 27. נִעַלִיתָ, *elatus es*, Ps. XCVII.

9. etc. Hiph. הִעָלָה, *ascendere feci*: *abstulit, extulit, obtulit, sustulit, elevavit, extraxit, abduxit, adduxit, deduxit, eduxit, induxit, produxit, subduxit, evexit, subvexit*, etc. item *accendit*, cùm de lumine agitur, cujus flamma sursum ascendit, construitur cum accusat. et præpos. מִן et עַל. præter.

הִעָלָה, *eduxit*, 1 Sam. XII. 6. הָעָלָה, *accendet lucernas ejus*, Num. VIII. 3. Exod. XXV. 37.

הִעָלִיתָ, *eduxisti ex terra (Ægypti)*, Ex. XXXIII. 1. Hoph. הִעָלָה et הָעָלָה,

ascendere factus vel jussus fuit, oblati, relatus, abductus fuit: præter. הָעָלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ, *oblatus fuit super altare*, Jud. VI. 28. item, *jussus est ut ascendere faceret*, id est, referret,

2 Paral. XX. 34. הִעָלְתָהּ, *abducta, vel deducta est, seu abducentur*, Nah. II. 7. Hithp. futur. יִתְעַל, *extollet se*,

Jerem. LI. 3. pro יִתְעַלָּהּ per apocopam.

עַל, m. *excelsus*: עַל הַגְּבֵר הַקָּמָה, *vir qui constitutus est excelsus*, 2 Sam.

XXIII. 1. vide et Hos. VII. 16. et XI. 7. ubi scribitur עַל per Pathach.

עַל, *super, supra: contra, adversus: coram: propter, eò quòd: ad, apud, juxta, secundum, quomodo* pro נֶאֱלָמַת sumitur: *cum*, pro עִמָּם; ut Exod.

XXXV. 22. in *per*, pro ב, Genes. XXVII. 40. latissimè usurpatur. Semel scriptum עַל et legendum נֶאֱלָמַת,

ne, Ezech. IX. 5. עַל־כֵּן, *idcirco, propterea*: עַל אֲשֶׁר בִּי, *eò quòd*, idem: עַל־דָּבָר, *propter*. Assumit ו

ad finem, עַלִי ut et aliæ quædam similes particulæ: ut אֶרְחָה עִלַי, *juxta semitam*, Gen. XLIX. 17. cum affixis ו

habet Kametz, עַלִי, *contra me*, עַלִיךָ, *contra te*, עָלָיו, *contra eum*,

etc. exceptis affixis constructæ formæ, עֲלֵיהֶם, עֲלֵיהֶן, עֲלֵיהֶם, etc. מֵעַל, *a, ab, desuper, supernè*. Chald.

idem: עַל דָּנָה, *super hoc, propter hoc, propterea*: cum affixis, עָלָיו, *contra eum, super eum, in eo, ad eum*,

עָלָי, *super, ad te*, עֲלֵיהֶן, *ad eos*, עָלָי, *ad me*, עָלֵינוּ, *ad nos*, עֲלֵיהֶם, et עֲלֵיהֶן, *ad eos*. Semel cum א in fine,

וְעַלֵּא מִבְּהֵן, *et supra ab istis*, id est, supra istos.

עָלָה, m. *ascensus, gradus, juxta* Kimchium, לָעָלָה לְפָתַח, *ad ascensum ostiî portæ*, Ezech. XL. 40.

quibusdam est participium, *ascendens*.

עָלָה, m. *folium*, quia sursum crescit, vel levi flatu sursum propellitur: עָלָה מִגֶּפֶן, *folium de vite*, Ies.

XXXIV. 4. constr. עָלָה תֵּאֲנַח, *folium ficus*, Gen. III. 7. plur. constr. עֲלֵי זֵית, *folia oleæ*, Neh. VIII. 15.

aff. עָלָהּ, *foliis suis*, Ies. I. 30. de-

fectivè pro עליה juxta Masorethas et Hebræos.

עולה, f. *holocaustum*, sic dictum, quòd totum igne absumptum, sursum ascenderet et evanesceret: item *ascensus*: aff. ועלתו, et *ascensum ejus*, 1 Reg. X. 5. ועלתך, *holocaustum tuum*, Levit. IX. 7. plural. עלות, *holocausta*, Gen. VIII. 20. aff. ועלתיך, et *holocausta tua*, Psalm. L. 8. עלותו, *ascensuum ejus*, Ez. XL. 26. plur. Chald. לעלון, in *holocausta*, Esræ VI. 9.

עלות, p. *pistilla*, juxta R. Salom. 2 Paral. XXIV. 14. potest et infin. Hiphil esse: scribitur enim העלות, offerendi. Si esset nomen, articulus ה notaretur cum Kametz. Sensus tamen vas vel instrumentum aliquod videtur postulare.

עלי, masc. *pistillum*, ab attollendo, Prov. XXVII. 22.

עליה, f. *ascensus, cœnaculum*, conclave superius, ad quod ascenditur: דלתות העליה, *fores cœnaculi*, Jud. III. 23. construct. עלית השער, *cœnaculum portæ*, 2 Samuel. XIX. 1. aff. ועלתו, et *ascensum ejus*, 2 Par. IX. 4. בעלתו, in *cœnaculo suo*, 2 Reg. I. 2. plural. ועליות, et *cœnacula*, Jer. XXII. 14. affix. עליותיו, *cœnacula excelsa sua*, Psal. CIV. 3.

עליון, m. *excelsus, supremus*, Gen. XIV. 18. plur. Chald. עליוני, *excelsi*, Dan. VII. 18. fœmin. העליונה, *summum*, Ez. XLI. 7. plur. עליונות, Ezech. XLII. 5.

עליו, masc. Chald. *excelsus*, Dan. IV. 14. et VII. 25. juxta Masorethas legendum עלאה, quæ est forma emphatica absoluti עלו vel עלאי.

עלית, f. *superius*, Jud. I. 15. plur עליות, *superiores*, Jos. XV. 19.

עלות, f. Chald. *cœnaculum*: affix. בעליתה, in *cœnaculo suo*, Dan. VI. 11.

מעל, masc. *elatio, elevatio*: במעל, cum *elatione manuum ipsorum*, Neh. VIII. 6.

מעל unde ממעל, *suprà, supernè*, Gen. XXII. 9. 1 Reg. VIII. 23. cum ה paragogico et accentu in penult. manente, מעלה, *suprà, de loco et tempore*, ut Exod. XXX. 14. geminatum, מעלה מעלה, *suprà, suprà*, id est, perquam *supremè*, Deuteron. XXVIII. 43. למעלה, *suprà, sursum versus*, Ezech. XLIII. 15. מלמעלה, *supernè*, Gen. VI. 16.

מעלה, *ascensus, clivus, gradus, suggestum, excelsior seu superior locus*; במעלה, in *ascensum*, Nehem. XII. 37. construct. מעלה, *ascensus*, Jos. X. 10. על-מעלה, *super suggestum Levitarum*, Neh. IX. 4. במעלה, per *clivum civitatis*, 1 Sam. IX. 11. מלמעלה החרם, *ab ascensu, seu ante ascensum solis*, Jud. VIII. 13. plur. cum affix. מעלו, *ascensus ejus*, Ezech. XL. 31. cum defectu ו ante ה.

מעלה, f. *gradus, ascensus, ascensio; excellentia, dignitas excelsa*: המעלה מבבל, *ascensus e Babel*, Esr. VII. 9. המעלה, *excellentiæ, vel, (de) hac excellentia*, 1 Paral. XVII. 17. plur. מעלות, *ascensiones*, Ezech. XI. 5. ומעלות, et *gradus*, Ezech. XL. 26. aff. מעלותו, *cœnacula sua*, Amos IX. 6. במעלותו, *per gradus ejus*, Ezechiel. XL. 6. ומעלותהו, et

gradus ejus, Ezech. XLIII. 17. pro מעלותיו.

תעלה, fœm. *aquæductus*, 1 Reg. XVIII. 32. item *curatio, emplastrum*, quasi obductio vel ascensus cicatricis aut vulneris, Jer. XXX. 13. constr. תעלת, *aquæductus*, Ies. VII. 3. plur. תעלותיה, *aquæductus suos*, Ezech. XXXI. 4.

עלז *exsultavit, gestivit præ gaudio*: infinit. לעלז, *ad exsultandum*, Ies. XXIII. 12.

עלז, m. *exsultabundus*, Ies. V. 14.

עלז, m. idem: plur. עֲלוֹזִים, *sonitus exsultantium*, Ies. XXIV. 8. construct. עֲלוֹזֵי גִּבְאוֹתֵי, *exsultantes in excellentia mea*, Ies. XIII. 3. fœmin. קִרְיַת עֲלוֹזָה, *urbs exsultabunda*, Ies. XXII. 2.

עלט *עֲלֻטָה*, f. *nox cæca, tenebræ, caligo maxima*, Gen. XV. 17.

עלל Pih. עוֹלַל, *fecit, operatus est*: et in malum, *affecit, confecit*: item *racemavit*. præter. עוֹלַלְתָּ, *fecisti mihi*, Thren. I. 22. עוֹלַלְתִּי, *redegi vel confeci*, Job. XVI. 15. vel passivè ex Pyhal juxta quosdam *redactus sum*: עוֹלַלְתָּ לְנַפְשִׁי, *confecit, affecit animam meam*, Thren. III. 51. infin. עוֹלַל יְעוֹלְלוּ, *racemando racemabunt*, Jer. VI. 9. Pyh. præter. עוֹלַל, *factus est*, Thren. I. 12. Hithp. הִתְעַלַּל, *egit, operatus est, fecit, factitavit, machinatus est*: item *illusit, ludificatus est*, et sic cum ב construitur. præter. הִתְעַלַּל, *operatus est vel præclara gessit*, 1 Sam. VI. 6. הִתְעַלַּלְתִּי, *præclare gessero*, Ex. X. 2. וְהִתְעַלְלוּ-בִי, *et illudant mihi*, 1 Sam. XXXI. 4. הִתְעַלַּלְתָּ בִי, *ludificata es me*,

Numer. XXII. 29. infinit. לְהִתְעוֹלֵל, *ad agitandum actiones*, Psal.

CXLI. 4. fut. וַיִּתְעַלְלוּ-בָּהּ, *et malitios è factitassent vel facinus commisissent in eam*, Jud. XIX. 25.

עוֹלָל, m. *parvulus, puerulus, lactente major*, qui scil. *agitare aliquid incipit, quasi activus dictus*, Jerem. VI. 11. plur. עוֹלָלִים, *parvulos*, Joël. II. 16. aff. עוֹלָלֵיהָ, *parvuli ejus*, Thren. I. 5.

עוֹלָל, m. idem: מֵעַד-יוֹנֵק, *à puero usque ad lactentem*, 1 Sam. XV. 3. plur. מְעוֹלָלִים, *sicut parvuli*, Job. III. 16. constr. עוֹלָלֵי, *parvuli*, Thren. II. 20. aff. עוֹלָלֵיהֶם, *parvuli eorum*, Hos. XIV. 1.

מְעוֹלָל, m. *parvulus, sed consilio et iudicio*, Ies. III. 12.

עֲלוֹל, m. *catinus, vas in quo purgantur metalla, quasi operatorium vel laboratorium dictum*, Ps. XII. 7.

עֲלוֹלָה, f. *actio, opus, facinus; occasio*: plural. עֲלוֹלוֹת, *actiones, facinora*: item *occasiones*, Deut. XXII. 14. aff. עֲלוֹלוֹתָיו, *actiones ejus*, Ies. XII. 4.

עֲלוֹלָה, f. Chald. *causa, occasio*, Dan. VI. 5. sic verbum הִתְעַלַּל est *causam, occasionem querere*.

עֲלוֹלָה, f. *actio*, Jer. XXXII. 19.

עוֹלָלוֹת, f. p. *racemationes, racemi*, Ies. XVII. 6. const. מְעוֹלָלוֹת, *sicut racemi vindemiæ*, Mich. VII. 1.

עוֹל, m. *jugum, quasi operatorium dictum*, Numer. XIX. 2. aff. עֲלוֹ, *jugum ejus*, Gen. XXVII. 40.

בְּלֵעַל, m. *nequitia, nequam quasi absque jugo*, qui *jugum laboris, pietatis ac legis Dei excussit, ac proinde nihil boni agit; vel quasi qui nihil prodest*, qui nul-

lius frugis et utilitatis est. אַנְשִׁים, id est, nequissimi, Deuter. XIII. 13. בְּנֵי-בְלִיעַל, *homines filii nequitiae*, id est, nequissimi, Deuter. XV. 9. דְּבַר בְּלִיעַל, *res nequam*, Deut. XV. 9. בְּלִיעַל, *res nequissima*, Psalm. XLI. 9. צִי. 3. בֵּת בְּלִיעַל, *filia nequitiae*, id est, fœmina nequam, 1 Sam. I. 16. Chal. et Kim. filia improbitatis: אֲנָשֵׁי הַבְּלִיעַל, *homines nequissimi*, 1 Reg. XXI. 13.

מַעֲלָלִים, m. p. *actiones*, 1 Sam. XXV. 3. const. אֵל מַעֲלָלֵי, *operum Dei*, Psal. LXXVIII. 7. aff. מַעֲלָלָיו, *actionum suarum*, Jer. XVII. 10.

תַּעֲלִילִים, m. p. *facinora, ludificationes*, et metonymicè *facinorosi, ludificatores*, Ies. III. 4. R. Sal. אֲיִצְנִים, *illusores*, Chald. חֲלָשִׁיא, *debiles*, sc. mente et iudicio, pueriles: affix. בְּתַעֲלִילֵיהֶם, *ludificationes ipsorum*, Ies. LXVI. 4.

עָלָל, Chald. *accessit, intravit, ingressus est*: frequenter pro Hebr. בָּוִא, *venire*, in Targum usurpatur: præter. defectivum, עָלָל, *ingressus est*, Dan. II. 16. עָלָלָת, *accessit, ingressa est*, Dan. V. 10. scribitur cum ה redundantante, et legitur, עָלָת: sic part. עָלָלִין, *ingredientes*, Dan. IV. 4. Aphel præter. הִנְעֵל, *introduxit*, Dan. II. 25. cum epenthesi נ. imp. הִנְעֵלֵנִי, *introduc me*, Dan. II. 24. infin. cum ה paragogico לְהִנְעֵלָה, *ad adducendum*, Dan. V. 7. et epenthesi נ. לְהִנְעֵלָה, *adducere*, Dan. IV. 3. Hophal, præter. הִעֵל, *adductus, introductus est*, Dan. V. 13. הִעֵלוּ, *introducti sunt*, Dan. V. 15. nomen plur. constr. עַד-מַעְלֵי שְׁמֵשָׁא, *usque ad ingressum id est, occasum solis*, Dan. VI. 15.

עָלִית עָלָה, vide in præced. radice.

עָלַם Niph. נִעְלַם, *latitavit, abditum, absconditum, occultum fuit*: construitur cum præpos. מִן: præter. עָלַם, *absconditum fuit à Salomone*, 2 Par. IX. 2. וְנִעְלַמָּה, *et abscondita est (ab oculis)*, Job. XXVIII. 21. partic. נִעְלַם מִמֶּלֶךְ, *occultum à rege*, 1 Reg. X. 3. plural. נִעְלַמִּים, *absconditi*, Psal. XXVI. 4. fœmin. נִעְלַמָּה, *abscondita eris*, Nah. III. 11. Hiph. הִעֵלִים, *abdedit, abscondit, celavit, occultavit*: præter. הִעֵלִים, *celavit me*, 2 Reg. IV. 27. Hithp. הִתְעֵלַם, *abscondit se, occultavit se*, præter. וְהִתְעֵלַמְתָּ, *et occultabis te*, Deut. XXII. 1.

עָלָם, m. *adolescens, puer adultus*, qui domi in parentum cura latitat, 1 Sam. XVII. 56. לְעָלָם, *adolescenti isti*, 1 Sam. XX. 22.

עָלְמָה, f. *adolescentula, puella, virgo*, domi adhuc latitans, neque nuptum propalam educta: plur. עָלְמוֹת, *puellæ*, Cant. I. 3. id est, בְּתוּלוֹת, *virgines*, juxta R. Salomonem: נַעֲרוֹת, *puellæ parvæ*, juxta Aben Esram. at עַל-עָלְמוֹת, *super Alamoth*, Psalm. XLVI. 1. et 1 Chron. XV. 20. plerique Hebræorum nomen instrumenti musici, aut initium vulgaris cantici esse existimant. Quidam musicam acutæ vocis esse volunt, quam virgines commodè exprimunt, ut est superior et altus. Hebræi nomen hoc עָלְמָה, ætatis esse volunt, non status virginei simpliciter, sed notare juvenculam tam tactam quàm intactam. Extat autem solùm in sequentibus locis, Genes. XXIV. 43. Exod. II. 8. Psalmus LXVIII. 26. Prov. XXX. 19. Cant. I. 3. et VI. 8. Ies. VII. 14. multi

nostrorum ubique virginem incorruptam significare volunt: Judæi duo loca excipiunt, Iesaiæ et Proverbiorum; illum falsò, hunc probabiliter, ut et nostrorum nonnulli, pro virgine corrupta, virginitatem tamen adhuc profitente, illic exponunt, propter comparationem cum uxore adultera, ver. 20. quæ marito fidem conjugalem occultè frangit.

עלומים, m. p. *adolescens*, pars ætatis occulta, cùm ad officia publica rarò adhibeatur: aff. עלומיו, *adolescens ejus*, Psalm. LXXXIX. 46. עלומנו, *oculla nostra*, Psal. XC. 8. id est, peccata adolescentiæ nostræ, quæ nobis sunt incognita et occulta: עלומו, (*peccato*) *adolescens ejus*, Job. XX. 11. עלומיה, *adolescens tuæ*, Ies. LIV. 4.

תעלומה, fœm. *absconditum*, Job. XXVIII. 11. plur. *abscondita*, Psal. XLIV. 22.

עולם, m. *seculum*, tempus homini absconditum, tam infinitum et æternum, quàm finitum, ut Gen. XVII. 8. Exod. XXI. 6. 1 Sam. I. 22. et XIII. 13. 2 Samuel. XII. 10. etc. מן־העולם, *a seculo*, id est, jam olim: לעולם, *in seculum*, Exod. XXI. 6. aff. עולמו, *seculi sui*, Eccles. XII. 5. plur. עולמים, *secula*, 1 Reg. VIII. 13. לעולמים, *in secula*, Eccles. I. 10. construct. עד־עולמו עד, *usque ad secula æternitatis*, Ies. XLV. 17.

עלמא, Chald. *seculum*: וְהָיָה עֲלֵמָא, *et viventem in perpetuum*, Dan. IV. 31. plur. לעלמין, *in secula*, Dan. V. 10. et לעלמנא, Dan. II. 44.

עילום, m. idem: לעילום, *in seculum*, 2 Par. XXXIII. 7.

על־מות, Ps. XLVIII. 15. vide in מות: at illius, על־מות לבן, R. Salomon tam varias Hebræorum inter-

pretationes citat, ut adduci hoc loco omnes non possint, sitque difficile optimam eligere. Incertæ sunt omnes. Hæc vocabula, ut alia plura in titulis Psalmorum, Hebræis ipsis nondum satis explorata sunt. Vide suprâ in מות.

עלם *exsultavit*: futur. ועלום, *exsultabit*, Job. XX. 18. Niph. præter. נעלסה, *exsultabunda*, Job. XXXIX. 13. Hithp. fut. נִתְעַלְסָה בְּאַהֲבָיִים, *exsultemus, exhalaremus nos amoribus*, Prov. VII. 18.

עלעע Pih. *lambere, sorbere*: futur. ועלעע, *lambent*: Job. XXXIX. 30. vide in לועע.

עלעין, m. p. Chald. *costæ*, Dan. VII. 5. ab Hebræo צלע mutato ut aliâs, צ in y.

עלף Pih. *tegit, obtegit*. Metaphoricè, *animo deficere*, quasi dolore contegi. Pyh. præter. עלפו, *animo deficiunt*, Ies. LI. 20. part. fœmin. מעלפת, *tectum*, Cant. V. 14. Hithp. fut. וְנִתְעַלְפָה, *et animo defecit*, Jon. IV. 8. וְנִתְעַלְפָה, *et obtegit se*, Genes. XXXVIII. 14. וְנִתְעַלְפָה, *animo deficient*, Amos VIII. 13. convenit cum עטף, literis ט et ל permutatis.

עלפה, m. *defectum, lussum*, Ezech. XXXI. 15.

עלץ *exsultavit*, 1 Sam. II. 1. infinit. בעלץ, *quum exsultant*, Prov. XXVIII. 12. convenit cum עלם et עלו.

עלצינת, fœmin. *exsultatio*: affix. עלצינתם, *exsultatio eorum*, Habac III. 14.

עלק *עלקה*, f. *sanguisuga, hi-*

rudo: לעלוקה שתי בנות, *sanguisugæ duæ sunt filiaë*, Proverb. XXX. 15.

*עלה עלית עליתא, vide suprâ in עלה.

עמד *stetit, astitit, substitit, perstitit: mansit, permansit.* construitur absolutè et frequenter cum præpos. ב et על. præter. לא עמד, *non constitit*, Jos. XXIII. 9. עמדת, *stetisti*, Deuter. IV. 10. etc. futur. יעמדנה, *stabunt*, Daniel. VIII. 22. simile in ושר. Hiph. העמיד, *stare, subsistere, permanere fecit; stitit, statuit, constituit, instituit, restituit: stabilivit, distinuit.* præterit. העמיד, *constituit*, 2 Par. XIX. 8. העמדתה, *constituis-ti*, Psal. XXX. 8. etc. Hoph. partic. מעמד, *distentus erat, distinebatur*, 1 Reg. XXII. 35. יאין מעמד, *et non est stabilitum, stabile*, Psalm. LXIX. 3. Ab. Esra vult esse nomen, *status, standi locus.* fut. ועמד, *sistitor*, Lev. XVI. 10.

עמוד, m. *columna*, quasi statuum vel statumen dicas, Exod. XIII. 22. plural. עמודים, 1 Reg. VII. 41. constr. עמדי ההצר, *columnæ atrii*, Exod. XXXVIII. 17. affix. עמודי, *columnas ejus*, Exod. XXXVI. 38.

עמדה, f. *constitutio*: aff. ועמדתו, *constitutionem suam*, Mich. I. 11.

עמדי, *mecum*, Psalm. XXIII. 4. quasi apud me stans, nec reperitur cum aliis affixis.

מעמד, m. *status, statio, constitutio*: constructum, ומעמד, *et statum*, 1 Reg. X. 5. affix. וממעמדה, *et de statione tua*, Ies. XXII. 19. מעמדם, *constitutio eorum*, 1 Par. XXIII. 28.

עמל *laboravit, elaboravit: molestiam attulit vel intulit.* præter. שלא

עמלבו, *in quo non laboravit*, Eccles. II. 21. etc.

עמל, masc. *laboriosus, ærumnosus, molestus*, Job. XX. 22. plur. להלמות עמלים, *ad malleum laborantium*, Jud. V. 26.

עמל, m. *labor, molestia, perversitas*, Num. XXIII. 21. constr. עמל האדם, *labor hominis*, Eccles. VI. 7. fœm. est, Eccles. X. 15. aff. עמלו, *labor ejus*, Psal. VII. 17. עמלנו, *laborem nostrum*, Deut. XXVI. 7.

עמם *tegit, operuit, abscondit: obscuravit, ex Chaldaicæ linguæ usu.* præterit. עממהו, *abscondebant eam*, Ezech. XXXI. 8. עממהו, *absconderunt a te*, Ezech. XXVIII. 3. Hoph. futur. ויעם זהב, *obscuratur aurum*, Thren. IV. 1.

עם, c. sed masc. sæpius, *populus: fœmininum est*, Ies. XXVI. 20. Jerem. VIII. 5. Jud. XVIII. 7. Dicitur et de multitudine animalium quorundam, ut de locustis, Joël. II. 2. de formicis, Prov. XXX. 25. cuniculis, sive juxta alios, muribus montanis, Proverb. XXX. 26. similia apud profanos scriptores reperiuntur. affix. לעמו, *populo suo*, Psalm. CXI. 6. plur. עמים, *populi*, Ies. X. 13. constr. עמיו, Deut. XXVIII. 10. aff. עמיהו, *populos tuos*, Num. XXVII. 13. et plurale perfectum, ועמיהם, *et populos*, Neh. IX. 22. constr. ואת עמיהם, *et populos terræ*, Neh. IX. 24. aff. בעמיהם, *in populis tuis*, Jud. V. 14. Chald. ועם, *et populum*, Esr. VI. 12. emphat. ועמה, *ac populum*, Esr. V. 12. vel עמה, Esræ VII. 16. plurale perfectum, עמיהם, *O populi*, Dan. III. 4.

עם, cum: et quandoque *juxta*,
prope, *apud*, ut Gen. XXXV. 4. cum
 מ ab initio, est à, è: מַעַם בְּרַבּוֹ, a
 vel è *genibus ejus*, Gen. XLVIII. 12.
 aff. עִמּוֹ, cum ipso, עִמָּךְ, tecum, עִמִּי,
 mecum, מֵעִמִּי, a me, מִיַּעֲמוֹ, ab eo,
 מֵעִמָּנוּ, a nobis, etc. Chald. עַם, Dan.
 II. 11. עִמָּךְ, tecum, Esr. VII. 13.
 עִמָּהֶן, cum eis, etc.

עֲמַס oneravit, onus imposuit:
 interdum scribitur cum שׁ loco ס.
 partic. עֲמָשִׁים, onerantes, Neh. IV.
 11. עֲמָסִים, onerabant, Neh. XIII.
 15. עֲמָסִיהֶם, oneratores illius, oneran-
 tes se eo, Zach. XII. 3. partic. præ-
 teritum, הַעֲמָסִים, qui bajulamini,
 Ies. XLVI. 3. fœm. עֲמָסוֹת, onerata,
 Ies. XLVI. 1. futurum, וַיַּעֲמֵס, et
 oneravit, Genes. XLIV. 13. Hiph.
 præt. הַעֲמִים עֲלֵיכֶם, oneravit super
 vos, 1 Reg. XII. 11.

מֵעֲמָסָךְ, f. onus, Zach. XII. 3.

עֲמֹק profundum esse: præter.
 עֲמֹקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ, profundæ sunt
 cogitationes tuæ, Psalm. XCII. 6.
 Hiph. præter. הִעֲמִיק, profundavit,
 profundum fecit, Iesaias XXX. 33.
 הִעֲמִיקוּ, profundarunt habitare, Jer.
 XLIX. 8. id est, profundas habita-
 tiones petent et abstrusas.

עֲמֹק, m. profundus, Levit. XIII.
 3. plur. עֲמֹקִים, profunda, Proverb.
 XVIII. 4. f. עֲמֹקָה, profunda, Prov.
 XXII. 14. pl. עֲמֹקוֹת, Job. XII. 22.

עֲמֹק, m. idem: plural. construct.
 עֲמֹקֵי שְׁפָה, profundî sermonis, Ies.
 XXXIII. 19. בְּעֲמֹקַי, in profundis sc.
 locis vel profunditatibus, Prov. IX. 18.
 עֲמֹק, masc. vallis, a profunditate,
 Gen. XIV. 13. aff. עֲמֹקֶךָ, vallis tua,

Jer. XLIX. 4. plur. עֲמֹקִים, 1 Reg.
 XX. 28.

עֲמֹק, m. profunditas, Prov. XXV. 3.
 מֵעֲמֹקִים, m. p. profunditates, Psal.
 CXXX. 1. const. מֵעֲמֹקֵי־יָם, pro-
 fundum maris, Ies. LI. 10.

עֲמִיקְתָּא עֲמִיקוֹן, f. p. Chald. pro-
 funda, Dan. II. 22.

עֲמֹר Pih. manipulos fecit: part.
 מֵעֲמֹר, manipulos faciens, Psalm.
 CXXIX. 7. Hithp. הִתְעַמֵּר, ad quæs-
 tum vel lucrum uti aut abuti alicujus
 servitute. Construitur cum præposit.
 ב: præt. וְהִתְעַמֵּר-בּוֹ, et ad quæs-
 tum abusus fuerit eo, Deut. XXIV.
 7. fut. לֹא-תִתְעַמֵּר בָּהּ, ne utilior eâ
 ad quæstum, Deut. XXI. 14. hic R.
 Sal. scribit, servitutum aut servile
 ministerium Persicè vocari עֵימְרָאָה

עֲמֹר, m. homer, mensura arido-
 rum, decima pars ephæ, Exod. XVI.
 36. vide infra in קַבֵּב: item, mani-
 pulus, Deuter. XXIV. 19. plural.
 הַעֲמֹרִים, manipuli, Ruth. II. 15.

עֲמִיר, m. manipulus, Amos II. 13.

עֲמֹר, m. Chald. lana, Dan. VII. 9.
 ab Hebræo עֲמֹר mutato ע in ע, ut
 sæpè.

עֲמַת secundum, juxta: כֹּל-
 עֲמַת שָׂבָא, omnia secundum (ut La-
 tine, ea propter) ut venit, Eccles. V.
 15. id est, omnino prout venit, sic
 abiit. כּ notat similitudinem, et debe-
 bat regulariter dici בְּלַעֲמַת, id est,
 בְּנִגַּד, e regione, ex adverso: vel
 בְּאִשְׁרֵי, prout, quemadmodum: sed
 divisæ sunt voces ut et aliâs factum.
 Et עֲמַת, nunquam usurpatur absque
 præfixo ל, sicut etiam semper dicitur
 לְמַעַן, scribit Kimchi in lib. Radi-
 cum: et sic לַעֲמַת הַמִּסְגֵּרֶת, e re-

gione clausuræ vel teniæ, Exod. XXV. 27. מִלְעֵמֵת הַבֶּטֶן, e regione ventris, id est, projecturæ, 1 Reg. VII. 20. aff. לְעֵמֵתוֹ, ex adverso ejus, 2 Sam. XVI. 13. לְעֵמֵתָם, e regione illorum, Ezechiel. I. 20. pluraliter, לְעֵמֹת אֶחָד, ex adverso uniuscujusque partium illarum, Ezech. XLV. 7.

עֵמֵת, m. socius, proximus, qui è regione alicujus et circa aliquem est: aff. אֶת־עֵמֵתוֹ, proximum suum, Lev. VI. 2.

עֵנָב m. uva, Deut. XXXII. 14. plur. עֵנָבִים, Genes. XL. 10. constr. עֵנָבֵימוּ רֹאשׁ, uvæ eorum sunt uvæ veneni, Deuter. XXXII. 32. ubi et affixum est, scribiturque juxta Masorethas, ex forma plurali defectivè, pro עֵנָבֵימוּ.

עֵנָב Pyh. deliciari: part. fœm. יְהִמְעֵנָה, delicata, delicatè nutrita, Jer. VI. 2. Hithp. הִתְעַנְּבָנִי, oblectare se, delicias agere: construitur cum præpos. על et ב. præterit. הִתְעַנְּבָנִי, et oblectabunt se in multitudine pacis, Psal. XXXVII. 11.

עֵנָב, m. delicatus, Deut. XXVIII. 54. fœm. עֵנָבָה, f. delicata, Deuter. XXVIII. 56.

עֵנָב, m. delictum, deliciæ, voluptas, Ies. XIII. 22.

תְּעַנְּבִי, m. oblectatio, Prov. XIX. 10. plur. בִּתְעַנְּבִי, in deliciis, Cant. VII. 6. aff. תְּעַנְּבִינִי, deliciarum suarum, Mich. II. 9. fœmin. וְתְעַנְּבִנִי, et delicias, Eccles. II. 8.

עֵנָד alligavit, annexit: imper. עֵנָד, annecte ea, Proverb. VI. 21. futurum, אֶעֱנָדְנִי, annectam eum, Job. XXXI. 36.

עָנָה respondit, exaudivit, quasi

re vel verbis petenti respondit: inde latissimè sumitur pro dixit, locutus, allocutus, prolocutus est, fatus fuit: testificatus, attestatus, contestatus fuit, et sic ferè cum præpositione ב construitur: clamavit, acclamavit: cecinit, cantavit: item, afflixit, humiliavit, demisit, depressit se, afflictus ac depressus fuit. præter. עָנָה, respondit,

Jer. XXIII. 35. בִּי עָנָה, testificatus est contra me, Ruth. I. 21. עָנָהוּ, dixit ei, 1 Sam. IX. 17. etc. Chald. præterit. עָנִי, responderunt, Dan. II.

7. עָנָת, respondit illa, Dan. V. 10.

part. præes. עָנָה, loquens, respondens, Dan. II. 5, 8. plur. עָנִין, respondebant,

Daniel. III. 24. Niph. נִעְנָה, respon-

sare, exorari, exoratus respondere: exaudiri: affligi: præterit. נִעְנִיתִי,

responsabo, quasi exorabilem vel respondentem exhibebo me ei, Ezech. XIV. 4. afflictus sum, Psal. CXIX.

107. partic. נִעְנָה, afflictus est, Ies. LIII. 7. item responsabo, responsans

ero. Sinam me induci, ut respondeam, Ezech. XIV. 7. fœm. נִעְנָה, afflicta,

Ies. LVIII. 10. infin. לְעֵנֹת, demittere, abjicere te, Exod. X. 3. pro

לְהֵעֲנֹת, cui simile vide in רָאָה in Niphal futur. אֶעֱנָה, exaudiar, Job.

XIX. 7. Pih. עָנָה, afflixit, compressit,

subegit, pudicitia scil. violandæ causâ: cecinit, cantavit: præter. לֹא עָנָה,

non afflixit, Thren. III. 33. עָנִיתִי, compressisti eam, Deuter. XXI. 14.

infin. עָנֹת, cantare, Exod. XXXII. 18. Psalm. LXXXVIII. 1. imperat

וְעָנִי אֹתָם, et comprimate eas, Jud. XIX. 24. Pyh. præterit. כִּי־עָנִיתִי,

quòd affligor, Psal. CXIX. 71. part. מְעָנָה, afflictus, Ies. LIII. 4. infinit.

אֶת כָּל־עֲנֹתָיו, omnis affligi ejus, id est, omnium afflictionum ejus, Psal.

CXXXII. 1. Hiph. particip. מַעֲנֶה *respondet, annuit, testimonium perhibet lætitiæ cordis ejus, Eccles. V. 19. futur. יַעֲנֵנִי, respondere facit me, Job. XX. 3. et Job. XXXI. 35. juxta quosdam: יִוְעֲנֵנִי, et contestabitur istos, Psalm. LV. 20. vix plura in hac conjugatione reperias. Hithp. præter. הִתְעַנָּה, afflictus est; הִתְעַנֵּית, afflictus es, vel afflixisti te, 1 Reg. II. 26. infin. לְהִתְעַנּוֹת, ut affligeremus nos, Esræ VIII. 21. imperativ. הִתְעַנֵּי, demitte te, Gen. XVI. 9.*

עָנָו, m. mansuetus, humilis, Numer. XII. 3. plur. עֲנָוִים, mansueti, Psal. X. 17. constr. עֲנָוַי, Soph. II. 3. עֲנָוָה, f. mansuetudo, abjectio, humilitas, Prov. XV. 33.

עֲנָוָה, f. idem, Psal. XLV. 5. aff. וְעֲנָוֹתָּהּ, et mansuetudo tua, Psalm. XVIII. 36. pro quo legitur, וְעֲנָוֹתָּהּ, 2 Sam. XXII. 36.

עָנִי, m. afflictus, pauper, Deuter. XXIV. 12. affix. לְעַנְיָךְ, erga pauperem tuum: plural. עֲנָוִים, pauperes, Job. XXXIV. 28. construct. עֲנָנִי, Job. XXIV. 4. affix. וְעַנְיָוֵי, et pauperum suorum, Ies. XLIX. 13. Chald. עֲנִינִי, afflicti, Dan. IV. 24. fœmin. עֲנָיָה, paupercula, Ies. X. 30.

עָנִי, m. afflictio, paupertas: רָאָה עָנִי, expertus est afflictionem, Thren. III. 1. in pausa עָנִי, Deuter. XVI. 3. aff. עֲנָוִי, afflictionis meæ, Gen. XLI. 52. עֲנָיִם, afflictionem eorum, Ezech. IV. 31.

עוֹנֹת, f. p. sulci, juxta Aben Esram quasi idem quod מַעֲנִית quod sequitur: לְשֵׁנֵי עוֹנֹתָם, in duobus

sulcis suis, Hos. X. 10. vide suprâ in עָנָה in nomine עָנָו.

עֲנֹת, f. afflictio, Psal. XXII. 25. עָנִין, m. occupatio, negotium, molestum propriè, quod hominem affligit, Eccles. I. 13. construct. עָנִין, Eccles. IV. 8. et V. 13.

תַּעֲנִית, f. jejunium ab affligendo: aff. קָמַתִּי מִתַּעֲנִיתַי, surrexi à jejunio meo, Esr. IX. 5.

לְמַעַן, ut, propter, huc quidam reducunt, quasi causæ redditionem et respensionem denotet, vide in מען.

יַעֲנָה וְעֲנָה, f. ulula, avis deserta incolens, à voce resonante sic dicta, Ies. XIII. 21. plurale ex forma altera, יַעֲנָיִם, ululæ, Thren. IV. 3. LXX. struthionem reddunt.

מַעֲנָה, m. responsio, responsum, ex-auditio, locutio, sermo. constr. מַעֲנֵה הַיְיָ, exauditio Dei, Mich. III. 7. מַעֲנֵה לְשׁוֹן, responsio linguæ, Prov. XVI. 1.

מַעֲנָה, f. jugerum, à subigendo, 1 Sam. XIV. 14.

מַעֲנִית, f. sulcus, striga: affix. לְמַעֲנֹתַי, sulcum suum, Psalm. CXXIX. 3. scribitur cum ך ac si esset in forma plurali, sed juxta Masorethas legendum לְמַעֲנִיתָם.

עָנָן masc. nubes, Ezech. I. 4. constructum, כַּעֲנַן בֹּקֵר, sicut nubes manè, id est, matutina, Hos. VI. 4. aff. עָנְנֵנִי, nubis suæ, Job. XXXVII. 15. וְעָנְנֶךָ, et nubes tua, Num. XIV. 14. fœmin. עֲנָנָה, nubes, Job. III. 5. Chald. plur. masc. constructum, עֲנָנֵי שָׁמַיָא, cum nubibus cæli, Dan. VII. 13.

עָנָן, Pih. obnubilare: infin. בְּעֲנָנִי

ענן, *quum obnubilavero nube terram*,
Gen. IX. 14. pro בְּעַנְנֵי.

ענן, vide suprâ in עון.

ענף m. *ramus*, Ezech. XVII.

8. construct. וְעֵנֶף עֵץ, *et ramum arboris*, Levit. XXIII. 40. plural. cum aff. וְעֵנֶפֶיהָ, *et ramos ejus*. Ps. LXXX.

11. ענף, m. idem: affix. עֵנֶפְכֶם, *ramum vestrum*, Ezech. XXXVI. 8. Chald. עֵנֶפְוֵהוּ, *ramus ejus*, Dan. IV. 11. וּבְעֵנֶפְוֵהוּ, *et in ramis ejus*, ver. 9.

ענפה, f. *ramosa, frondosa*, Ezech. XIX. 10.

ענק m. *torques*, Cant. IV. 9. plur. וְעֵנָקִים, *et torques*, Prov. I. 9. foemin. מִן־הָעֵנָקוֹת, *præter torques*, Jud. VIII. 26.

ענק, *torque, torquis in modum cingere*. præt. עֵנְקָתֵמוּ, *ut torques cingit eos*, Psalm. LXXIII. 6. Hiph. הָעֵנִיק, *onerare*, juxta plerosque, scil. muneribus, *munerare, muneribus afficere*, quæ aspectui prostant, R. Sal. et Aben Esra. infinit. cum futuro, לֹו הָעֵנִיק תַּעֲנִיק לוֹ, *munerando munera-bis illi*, Deut. XV. 14.

ענק, *Anak*, nomen proprium gigantis celebris, Numer. XIII. 22. quod postea ad omnes gigantes tractum fuit, qui vel עֵנָקִים, *Anakitæ*, vel filii *Anakitarum* inde dicti sunt, Deut. I. et II. et alibi, R. Salomon scribit, sic dictos fuisse, שְׂמֵנִיקִים, *quod injicerent terrorem staturâ suâ*.

ענשׁ *punivit, pœnâ affecit, mulctavit, mulctam imposuit*: præt. וְעָנְשׁוּ, *et mulctabunt*, Deuter. XXII. 19. Niph. præter. נִעְנְשׂוּ, *mulctati sunt*,

Prov. XXVII. 12. futurum יֵעָנֵשׁ, *mulctabitur*, Exod. XXI. 22.

ענשׁ, m. *mulcta*, Prov. XIX. 19. Chald. לְעֵנֶשׁ-נְכֶסֶין, *ad mulctam facultatum*, Esræ VII. 26.

ענת Chald. *tempus*: בְּעֵנַת, *juxta tempus*, Esr. IV. 10. id est, tali die, mense, anno, ut literis præfigi solebat: contractè וּבְקַעַת, ver. 17. quidam ad עַת referunt, ut נ sit epentheticum. Multi volunt esse proprium nomen loci.

עסס *calcavit, conculcavit*: præt. וְעִסְוֹתֵם, *et conculcabitis*, Mal. III. 21.

עסס, masc. *succus, mustum*, a calcando vel contundendo, Joël. I. 5. constr. מִמַּעֲסִים רַמְנֵי, *de succo malogranati mei vel malogranatorum*, Cant. VIII. 2.

עפאים m. p. *rami, frondes*: Chaldæum est: מִבֵּין עַפְאִים, *e medio ramorum*, Psalm. CïV. 12. עפוי Chal. idem: aff. וְעַפְוֵהוּ, *et rami ejus*, Dan. IV. 9.

עפל *clivus*: editior locus fuit urbis Jerusalem, post templum versus occidentem, inter Gichonem torrentem et portam piscium, ut apparet ex 2 Chron. XXXIII. 14. quem inhabitaverunt Nethinæi, Neh. III. 26. Quidam nomen arcis in urbe fuisse existimant: alii nomen proprium certi loci, quem *Ophlam* appellat Josephus de bello Jud. lib. 6. cap. 6. ubi situm urbis describit. Fuit et alius quidam clivus, de quo 2 Reg. V. 24.

הָעֵפֶל, Hiph. *in altum contendere, impetuosè conari et contendere*: futur. וַיֵּעַפְלוּ, *et impetuosè contenderunt*, Num. XIV. 44. R. Salomon, *obfirmarunt, extulerunt animum suum, elato animo contenderunt*. Pyh. præterit. עֵפְלָה, *effert se, elata est*, Hab. II. 4.

עפלים, m. p. *hæmorrhoides: mariscæ*, Deut. XXVIII. 27. 1 Sam. V. et VI. propriè autem hæc vox est פנני לתהתניות, cognomen inferiorum partium corporis, quæ sic obscenè Hebræis ab elevatis clunibus appellantur. Prisci ergo Hebræi pro ea substituerunt aliam pronuntiatiu honestiorem, nempe מְהָרִים, quæ propriè morbum ani denotat, scribit Kimchi in lib. Radicum et in Commentariis. R. Levi notat: מְהָרִים est morbus gravissimus, in quo egreditur sanguis multus, maximè verò, quando extraordinariè à Deo immisus est. A Talmudicis itaque hæc vox inter eas etiam relata est, quæ honestatis causâ correctæ sunt, Codice Megilla, cap. III. in fine: vide et in שגל.

עֶפֶר m. *pulvis*, Genes. II. 7. constr. אֶת-עֶפֶר הָאָרֶץ, *pulverem terræ*, Gen. XIII. 16. aff. אֶת-עֶפְרוֹ, *pulverem ejus*, Deut. IX. 21. plurale fæmin. constructum, עֶפְרוֹת תֵּבֵל, *pulveres orbis habitabilis*, Proverb. VIII. 26.

עֶפֶר Pih. *pulveravit, pulverem excitavit vel sparsit*. præterit. וְעֶפֶר בְּעֶפֶר, *et pulverabat pulvere*, 2 Sam. XVI. 13. id est, pulverem spargebat.

עֶפֶר m. *hinnulus*, Cant. II. 9. plur. עֶפְרוֹים, Cant. IV. 5.

עֶפְרָת f. *plumbum*, quasi pulverem seu terreum dictum, quòd magnam partem terrestrem habeat, Zach. V. 7. בְּעֶפְרָת, *sicut plumbum*, Exod. XV. 10.

עֵץ masc. *lignum*, synecdochicè *arbor*: generale est, ac ad arbusta etiam et frutices transfertur, et quicquid altiùs excrescit et ramos producit: עֵץ, *arborem*, Gen. I. 11. aff. בְּעֵצוֹ, *in ligno suo*, Hos. IV. 12.

עֵצֶךָ, *arborem tuam*, Deut. XXVIII. 42. plur. עֵצִים, *ligna*, Levit. I. 7. construct. עֵצֵי עֹלָה, *ligna holocausti*, Gen. XXII. 3. aff. וְאֶת-עֵצָיו, *et ligna ejus*, Levit. XIV. 45. fæm. עֵצָה, *lignum*, Jer. VI. 6.

עֵצָב *doluit: dolore affecti, dolorem attulit: præterit. עֵצָבו, dolore affecti eum*, 1 Reg. I. 6. part. præter. עֵצָבוֹת רוּחַ, *dolore affecta, dolens animo*, Ies. LIV. 6. inf. לְבַלְתִּי עֵצָבִי, *ut non afficiat dolore me*, 1 Par. IV. 10. Niph. præter. וְעֵצָב, *dolore afficiabatur*, 1 Sam. XX. 34. futur. יֵעָצָב, *dolore afficiatur*, 1 Sam. XX. 3. Pih. præteritum, וְעֵצָבוּ אֶת-רוּחַ קְדָשׁוֹ, *et dolore affecerunt Spiritum Sanctum ejus*, Ies. LXIII. 10. עֵצָבוֹנִי, *dolore afficiunt me*, Job. X. 8. fut. יֵעָצָבוּ, *dolorem afferunt*, Psalm. LVI. 6. Hiph. infin. לְהֵעָצָבָה, *idololatricum cultum exhibendo ei*, Jer. XLIV. 19. vel *idola effingendo, idolorum formam offerendo ei*, juxta R. Salomonem, significatione à nomine, quod idolum significat, deducta. futur. יֵעָצָבוּהוּ, *dolore affecerunt eum*, Ps. LXXVIII. 40. Hithp. futur. וַיִּתְעָצָב אֶל-לְבוֹ, *et doluit apud animum suum*, Genes. VI. 6.

עֵצָב, masc. *dolor, molestia*, Psalm. CXXXIX. 24. aff. מֵעֵצָבָה, *a dolore tuo*, Ies. XIV. 3. semel *idolum, terri-culum*, sic dictum, quòd dolorem potius et terrorem affert conscientiis, quàm levamen: עֵצָבִי, *idolum meum*, Ies. XLVIII. 5.

עֵצָב עֵצָב, m. *dolor, labor, molestia: idolum, simulachrum*, ut Jer. XXII. 28. plur. הָעֵצָבִים, *dolorum*, Psalm. CXXVII. 2. aff. וְעֵצָבֶיהָ, *et labores tui*, id est, facultates labore partæ,

metonymicè, Prov. V. 10. et sic Ies. LVIII. 3.

עֲצִיב, Chald. *dolens, tristis*, Dan. VI. 21.

עֲצִיבִים, m. p. *terrícula, simulachra*, Hos. IV. 10. const. עֲצִיבֵי, Psalm. CXXXV. 15. aff. אֶת-עֲצִיבֵיהֶם, *simulachra eorum*, Psal. CVI. 36.

בְּעֲצָבוֹן, m. dolor, labor: בְּעֲצָבוֹן, *cum dolore*, Gen. III. 17. construct. וּמִעֲצָבוֹן יָדֵינוּ, *et de labore manuum nostrarum*, Gen. V. 29. aff. עֲצָבוֹנֶךָ, *dolorum tuum*, Gen. III. 16.

עֲצָבָת, f. dolor, molestia, Prov. X. 10. const. וּבְעֲצָבַת-לֵב, *et dolore cordis*, Prov. XV. 13. plur. cum aff. עֲצָבָתָם, *dolores eorum*, Ps. XVI. 4.

לְמַעַצְבָּה, fœm. dolor: לְמַעַצְבָּה, *in dolore decumbetis*, Ies. L. 11.

עֲצָד, m. *ascia, securis*, Ies. XLIV. 12. בְּמַעַצְד, *cum securi*, Jerem. X. 3. Kimchi et R. Salomon *dolabrâ*.

עֲצָה, *claudere leviter, connivere*: part. עֲצָה עֵינָיו, *connivens oculis suis*, Prov. XVI. 30.

עֲצָה, m. *spina dorsi*, Lev. III. 9.

עֲצִל, m. *piger*: לֶךָ אֶל-נְמִלָּה, *abi ad formicam piger*, Proverb. VI. 6.

עֲצִלָּה, f. *pigritia*, Prov. XIX. 15. duale, בְּעֲצִלְתַּיִם, *pigritiâ duplici*, id est, *ambarum manuum*, Eccles. X. 18. quasi בְּעֲצִלוֹת יָדַיִם.

עֲצִלוֹת, f. *pigritia*, Prov. XXXI. 27.

נִעְצֵל, Niph. *pigrari, pigrum esse vel fieri*. fut. אֶל-תִּעְצְלוּ, *ne pigramini, pigri estote*, Jud. XVIII. 9.

עֲצָם, *roborari, corroborari, po-*

tentem esse vel fieri: invalescere, roborare se; multum, plurimum, numerosum esse; et semel, obstipare, claudere. præter. וְעֲצָם בָּהוּ, et invalescet robur ejus, Dan. VIII. 24. partic. præsens וְעֲצָם עֵינָיו, *et obstipans oculos suos*, Ies. XXXIII. 15. infin. וּבְעֲצָמוֹ, *et quum roboratus esset*, Dan. VIII. 8. Pih. עֲצָס, *exossavit, vel ossa comminuit aut contrivit*, juxta Kimchium et R. Salom. præter. עֲצָמוֹ, *exossavit eum*, Jerem. L. 17. significatione ex nomine, quod *os* significat, deductâ. futur. וְעֲצָס, *et obstipavit oculos eorum*, Ies. XXIX. 10. Hiph. futur. וַיַּעֲצְמֵהוּ, *et potentem effecit eum*, Ps. CV. 24.

עֲצָס, m. *robustus, validus, potens, numerosus*: עֲצָסִים מְאֹד, *numerosum valdè*, Num. XXXII. 1. וְעֲצָסִים, *et potentem*, Gen. XVIII. 18. plural. עֲצָסִים, *robusti*, Prov. XVIII. 18. aff. בְּעֲצָסֵימִי, *robustis suis*, sc. *membris*, Psalm. X. 10. fœmin. עֲצָסוֹת, *robora*: aff. עֲצָסוֹתֶיכֶם, *robora vestra*, Ies. XLI. 21.

עֲצָס, m. *robur*, Deuter. VIII. 17. עֲצָמִי, *robur meum, vis mea*, Psalm. CXXXIX. 15. fœmin. עֲצָמָה, *robur*, Ies. XL. 29. constr. בְּעֲצָמָת, *cum fortitudine incantatorum tuorum*, Ies. XLVII. 9.

עֲצָס, c. sed fœm. *sæpius, os ossis à robore: synecdochicè corpus, substantia*: et inde quod Latini dicunt, *ipsemet, ipsummet, ille, ipse*, (ut apud Rabbinos, עֲצָמִי, *ego ipse; עֲצָמֶךָ, tu ipse; בְּעֲצָמוֹ, per seipsum, etc.*) עֲצָס, *os*, Gen. II. 23. עַד-עֲצָס הַיּוֹם הַזֶּה, *usque ad illum ipsum, hunc ipsum, huncmet diem*, Levit. XXIII. 14. בְּעֲצָס תָּמוֹ, *in illa ipsa, ipsâmet integritate sua*, Job. XXI. 23. וּבְעֲצָסֵם

השמים, *et sicut ipsumnet cœlum* (puritate sua,) Exod. XXIV. 10. aff. אל-עצמו, *ad ossa ejus*, Job. II. 5. plur. עצמים, *ossa*, Ezech. XXIV. 4. affix. עצמי, *ossa mea*, Psalm. VI. 3. עצמינו, *ossa nostra*, Ps. CXLI. 7. fœm. עצמות, *ossa*, Prov. XIV. 30. constr. את עצמות, *cum ossibus prophetæ*, 2 Reg. XXIII. 18. affix. ועצמותי, *et ossa tua*, Ies. LVIII. 11.

תעצמות, f. p. vires, Ps. LXVIII. 36.

עצר *clausit, conclusit, inclusit, occlusit: continuit, detinuit: cohibuit, coërcuit imperando, imperavit: construitur cum accusat. et præposit. ב: præterit. עצר עצר, occludendo occluserat*, Genes. XX. 18. עצור *continere sermones quis possit*, Job. IV. 2. futur. יעצר, *imperium obtinebit*, 1 Sam. IX. 17. Niph. præter. נעצרה, *cohibita esset*, Num. XVI. 50. particip. נעצר, *detentus*, 1 Sam. XXI. 7. infin. בהעצר, *cùm clausum fuerit*, 1 Reg. VIII. 35. fut. ותעצר, *ut cohibeatur*, 2 Sam. XXIV. 21.

עצור, m. *imperium*, Jud. XVIII. 7.

עצור, masc. *occlusio, coarctatio*: Prov. XXX. 16. Ies. LIII. 8.

עצרת, f. *interdictio, prohibitio, detentio: dies feriatas, feria, cœlus ferians*. Dicebatur de certis diebus, qualis fuit octavus in celebri tabernaculorum festo, Levit. XXIII. 36. et ultimus paschatis, Deut. XVI. 8. et aliæ ferie ab Ecclesia indictæ, Joël. I. 4. 2 Reg. X. 20. plural. cum aff. בעצרתיתכם, *in festa aut ferias vestras*, Amos V. 21.

מעצור, m. *prohibitio, impedimentum*, 1 Sam. XIV. 6.

מעצר, masc. *coërcitio, imperium*, Prov. XXV. 28.

עקב m. *calx, calcaneus, extremum pedis, inde latè est, finis, extremum, extremilas, extrema pars, et adverbialiter, extremò, in finem, tandem*. Kimchi addit, *merces, quia extremum laboris est*. Vide eum, Psalm. CXIX. 33. עקב, *calcaneum*, Genes. III. 15. בעקב, *in calcaneo*, Genes. XXV. 26. aff. ואת-עקבו, *et calcem, id est, extremam partem ejus*, Jos. VIII. 13. plural. constr. עקבי סוס, *calces equi*, Genes. XLIX. 17. cum Dagesch euphónico: בעקבי הצאן, *in vestigiis gregis*, Cant. I. 8. aff. עקבי, *vestigiorum meorum*, Psalm. XLIX. 6. עקביו, *calcanei tui, pedes tui*, synechdochicè, Jer. XIII. 22. fœm. plural. עקבות משיחה, *vestigia Christi tui*, Ps. LXXXIX. 52. aff. ויעקבתיו, *et vestigia tua*, Psalm. LXXVII. 20.

עקב, *calcaneum tenuit vel apprehendit, calcaneo supposito pessumdedit, supplantavit, defraudavit, circumvenit*. præterit. עקב את-אחיו, *calcaneum tenuit fratris sui*, Hos. XII. 4. infin. cum futur. עקוב יעקב, *supplantando supplantat*, Jerem. IX. 4. ויעקבני, *et supplantavit me*, Genes. XXVII. 36. Pih. עקב, *distulit ad extremum, retardavit, idem quod עקב* apud Chaldæos et Rabbinos, unde efformatum, permutato כ in ק. futur. יעקבני, *differt illa*, Chald. ועבבני, Job. XXXVII. 4.

עקיב, m. *fraudulentum, pravum, perversum*, Jer. XVII. 9. Ies. XL. 4. hinc nomen Jacobi יעקב, *fraudulentus, supplantator: quòd in partu*

calcem fratris tenuit, quasi ipsum in primogenitura supplantare volens, Genes. XXV. 26. fœm. **עַקְבָּה**, *vestigiata, calcaneata, plena vestigiis*, Hos. VI. 8.

עַקְבָּה, fœm. *fraus*: **בְּעַקְבָּהּ**, *per fraudem, fraudulenter*, 2 Reg. X. 19.

עַקְב, masc. *emolumentum, fructus, præmium, merces*, quia eo operis finis est. Sic τὸ τέλος, 1 Petr. I. 9. adverbialiter, *finaliter, ad extremum, in finem usque*: item, *pro, propter, quia, propterea quòd, eò quòd*: **רַב עַקְב**, *emolumentum magnum, merces magna*, Psal. XIX. 12. **עַקְב עֲנָה**, *præmium mansuetudinis*, Prov. XXII. 4. **עַקְב**, *pro munere, propter munera*, Ies. V. 23. **עַקְב הַיְתָה**, *quia fuit*, Num. XIV. 24. **עַקְב אֲשֶׁר**, *pro eò quòd, quandoquidem*, Gen. XXII. 18. **עַקְב כִּי**, *propterea quòd*, Amos IV. 12. **עַל-עַקְב בְּשֵׁתָם**, *pro mercede pudoris sui*, Psal. XL. 16. absolutè positum, **עַקְב**, *finaliter, in finem usque*, Psal. CXIX. 33, 112.

עַקְד *ligavit, colligavit, propriè artus, ut oves quatuor pedibus colligari solent ad mactationem*: futur. **וַיַּעְקֵד**, *et colligavit (artubus)*, Genes. XXII. 9.

עַקְד, m. *varium, maculosum*, propriè cruribus, ubi ligari solet pecus, scribit R. Salomon, Gen. XXX. 40. plural. **עַקְדִים**, *varios*, ver. 39.

בְּיַת-עַקְד, *beth-heked*, nomen proprium loci, à ligatione sic dicti, quòd ibi oves ad tonsuram ligare solerent, 2 Reg. X. 12.

מַעְקָה עַקָּה, m. *lorica, loriciatio, peribolus, septum tectorum*, Deuter. XXII. 8. tecta enim in Palæstina fuerunt plana in ædificiis, unde munimento egebant, ne quis decideret.

מַעְקָל עַקָּל, *perversum, tortuosum, obtortum*, Hab. I. 4. est participium ex Pyhal.

עַקְלָתוֹן, masc. *tortuosus*, Iesaias XXVII. 1.

עַקְלָלוֹת, f. p. *tortuosa*, Jud. V. 6. aff. **עַקְלָלוֹתַם**, *in tortuosis viis suis*, Psal. CXXV. 5.

עַקְרָ *exstirpavit, eradicavit, enervavit*: infinit. **לְעַקֵּר**, *tempus exstirpandi*, Eccl. III. 2. Niph. futur. **תִּתְעַקֵּר**, *exstirpabitur*, Soph. II. 4. Pih. **אֶת-סוּסֵיהֶם עַקְרָ**, *equos ipsorum enervavit: suffragines succidit*, Jos. XI. 9. **עַקְרוּ שׁוֹר**, *exstirparunt, avulserunt murum*, juxta Ab. Esram, Gen. XLIX. 6. futurum, **וַיַּעְקֵר**, *et enervavit, suffragines succidit*, 1 Par. XVIII. 4. **תִּתְעַקֵּר**, *suffragines succides*, Jos. XI. 6. Chald. præterit. ex Ithpehal **אֶת-עַקְרוּ**, *eradicata fuerunt*, Dan. VII. 8. scribitur cum ex forma pluralis masculini, sed legendum juxta Masorethas, **אֶת-עַקְרָה** ex forma fœm.

עַקְרָ, m. et f. **עַקְרַת עַקְרָה**, *sterilis*, Deut. VII. 14. Psal. CXIII. 9. ex quibus virtus pariendi eradicata.

עַקְרָ, m. *stirps, indigena*, qui è familia peregrina ortus, alibi radices egit, et stirpem fecit, Lev. XXV. 47.

עַקְרָ, m. Chald. *stirps, radix, fundamentum*: **עַקְרָ שְׂרָשׁוּהוּ**, *stirpem radicem ejus*, Dan. IV. 12.

עַקְרָב m. *scorpio*, Deut. VIII. 15. plural. **עַקְרָבִים**, *scorpiones*, Num. XXXIV. 4. ubi multis proprium nomen loci est: **וַיֵּל-עַקְרָבִים**, *et apud scorpiones*, Ezech. II. 6. **בְּעַקְרָבִים**, *scorpionibus*, id est, flagellis aculeatis, 1 Reg. XII. 11. *baculi pleni spinis*, qui pungebant et dolorem afferebant gravissimum, scribit R. Levi.

עִקְשׁ *pervertit*: futur. **וַיַּעֲקֹשׁנִי**, *perventeret me*, Job. IX. 20. Pih. præterit. **עִקְשׁוּ**, *pervertunt, depravant*, Ies. LIX. 8. particip. **וַיַּמְעִקְשׁ**, *et pervertens vias suas*, Prov. X. 9. futur. **וַיַּעֲקֹשׁוּ**, *pervertunt*, Mich. III. 9. Niph. particip. construct. **וַיַּעֲקֹשׁוּ**, *et perversus ambabus viis*, Prov. XXVIII. 18. id est, in utramque partem vel huc illuc se flectens, et opponitur integrè et rectâ viâ ambulanti.

עִקְשׁ, m. *perversus*, Psal. XVIII. 27. plur. **עִקְשִׁים**, *perversi*, Prov. II. 15. constructum, **עִקְשֵׁי לֵב**, *perversi animo*, Prov. XI. 20.

עִקְשׁוֹת, f. *perversitas*, Prov. IV. 24.

מַעֲקָשִׁים, m. p. *perversitates*, Ies. XLII. 16.

עָרַב *miscuit, commiscuit*, unde ad varia transfertur: *negotiarî: spondere, fidejubere*, et sic constructur cum accusativo et præpositionibus **עַל** et **ל**: *oppignerare: amœnum, suave, gratum, jucundum, dulce esse*, et ita dativo jungitur: *pertexere: advesperascere, obtenebrari, obscurari*, in quibus omnibus quædam est commixtio. Sumtæ verò sunt quædam significationes ex nominibus derivatis. præter. **עָרַב אֶת־הַנְּעָר**, *sponondit pro hoc puero*, Genes. XLIV. 32. **עָרַב אֶת־לִבּוֹ**, *qui spondeat cum animo suo*, Jer. XXX. 21. **אֶת־עָרַבְתָּ**, *si sponondisti amico tuo*, Prov. VI. 1. **לֹא עָרַבוּ לִי**, *non sunt suavia mihi*, Jer. VI. 20. **עָרַבָה כָּל־שִׂמְחָהּ**, *obscurabitur omnis lætitia*, Ies. XXIV. 11. id est, occidet, abibit in tenebras, id est, luctum. particip. **עָרַבָה**, *spondens sponsonem*, Prov. XVII. 18. plur. **אֲנַחְנוּ עָרַבִים**, *nos oppigneramus*, Nehem. V. 3. **בְּעָרַבִים**

משאות, inter spondentes pro debitis, Prov. XXII. 26. construct. **וְעָרַבִי**, *miscentes commercia tecum*, Ezech. XXVII. 27. et sic ver. 9. infinitiv. **רָפָה הַיּוֹם לְעָרַב**, *remittit ad vesperascendum*, Jud. XIX. 9. imper. **עָרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב**, *sponde pro servo tuo in bonum*, Ps. CXIX. 122. R. Salomon, *esto fidejussor vel pignus pro me contra malum*, q. d. defende et libera me, ne mali me opprimant. Chald. part. ex Pyh. **מְעָרַב**, *mixtum*, Dan. II. 43. Hiph. infin. **הָעָרַב**, *vesperascendo*, 1 Sam. XVII. 16. id est, *vespere*, infinitivus loco adverbii, ut Kimchi in Comment. notat. Hithp. imperat. **הִתְעָרַב נָא**, *sponde nunc, sponsonem fac*, juxta Hebræos communiter, 2 Reg. XVIII. 23. quidam, *misce te bello cum*, etc. futurum, **לֹא יִתְעָרַב**, *non miscebitur, immiscebit se*, Proverb. XIV. 10. Chald. part. **מִתְעָרַב**, *commixtum*, et plural. **מִתְעָרְבִין**, *commixta*, Dan. II. 43.

עָרַב, m. *suavis, dulcis*, Cant. II. 14. Prov. XX. 17.

עָרַב, m. *miscellanea turba*, Exod. XII. 38. Nehem. XIII. 3. item *trama, subtegmen*, Levit. XIII. 52. q. mixturam dicas, quòd stamini ex transverso intexitur et immiscetur.

עָרַב, m. *vesper, vespera*, Gen. I. 5. sic dicta, quòd tunc lux tenebris commisceri incipiat. Semel fœmininum, **עַד־הָעָרַב הַשְּׁלִישִׁית**, *usque ad vesperam tertiam*, 1 Sam. XX. 5. id est, usque ad tempus vespertinum diei tertii, ut Chaldæus explicat, et Kimchi illic dicit, adjectivum fœmininum **שְׁלִישִׁית** respectum habere ad nomen subauditum **עַת**, item, *miscellanea turba, mixtura variorum populorum*, Jer. XXV. 20, 24. ubi Kimchi scribit, Arabes vagos et mistos **וְיֹשְׁבֵי אֲהָלִים**, *inhabitantes ta-*

bernacula, intelligi, qui ob id Plinio dicuntur Scenitæ: item Jer. L. 37. plurale fœm. עֲרֵבוֹת, *vesperæ*, Jer. V. 6. duale בֵּין הָעֲרֵבִים, *inter duas*

vesperas, Exod. XII. 6. id est, ut Kimchi in libro Radicum scribit, a tempore inclinationis solis ad occidentem, quod est à sexta hora et ulterius usque ad noctem. Dicit autem עֲרֵבִים, quod notat *duas vespervas*. Nam à tempore, quando sol incipit declinare, ea est vespera una: post occasum solis est vespera altera. Inter hoc tempus est illud, de quo dicitur בֵּין הָעֲרֵבִים. Per sextam

hïc non intelligitur nostra sexta vespertina, sed sexta diei Judaici, id est, ipsa meridies. Dies enim in duodecim horas erat divisus, Joh. XI. 9. hæc latius explicanda. Jussert Deus agnum paschalem mactari inter duas vespervas, Exod. VI. jusserat etiam agnos duos quotidie offerri in sacrificium juge et quotidianum, unum mane, alterum vespere seu inter duas vespervas, Num. XXVIII. ergo vespervâ paschatis duo erant mactandi. Agnus paschalis illum sequebatur nam ordinario non debebat accidentarium præferri. De agno paschali traditio priscorum legitur: si juguletur, pæsach ante meridiem, prophanum et illegitimum est, propterea quòd dicitur: et jugulabunt eum inter duas vespervas, Exod. XII. 6. ante sacrificium juge vespertinum, rectum est, maximè si quis misceat sanguinem agni, (ne scil. condensetur) usque dum sparsus fuerit sanguinis sacrificii jugis, et postea ipse quoque spargatur, tum rectum est: tractatu Thalmudico פסחיים, *de Paschate*, cap. 5.

fol. 6. de agno sacrificii jugis sive quotidiani traditio est, in eodem capite, in initio, his verbis: tamid sive juge sacrificium agni, jugulabatur horâ octavâ et dimidiâ (id est, inter secundam et tertiam) et offerebatur horâ nonâ et dimidiâ (inter

tertiam et quartam.) Vespervâ paschatis, mactabatur septimâ et dimidiâ (inter primam et secundam) et offerebatur octavâ et dimidiâ, (mediâ ad tertiam) quòd si vespera paschatis incideret in vesperam sabbathi, mactabatur sextâ et dimidiâ, (inter duodecimam et primam) et offerebatur septimâ et dimidiâ, (mediâ ad secundam) et postea pæsach. Hæc traditio, explicant et complent eam doctores in Gemara hoc modo: unde hæc probantur? ex eo quod dicit Scriptura, agnum unum parabis mane, et agnum alterum parabis inter duas vespervas, Num. XXVIII. 4. dividit illud tempus in duas vespervas, ut duæ horæ cum dimidia sint hinc, et totidem illinc, et hora una ad parandum eum. Quæsitiv quidam, quare vespervâ paschatis anticipamus horâ unâ? respondit Raba: lex sacrificii jugis propriè est, à quo se inclinare incipiunt umbræ vespervæ. Quare id? ex eo quod dicit Scriptura, inter duas vespervas, id est, מְעוֹדָנָה דְּמִתְחִיל שְׁמֵשׁ לְמַעַרְב, *a tempore quo incipit sol occumbere*. at vespervâ paschatis, quando agnus paschatis post tamid seu agnum quotidianum mactandus est, anticipamus horâ unâ quòd si vespera paschatis incidat in vesperam sabbathi, ne assatura agni paschalis attingat sabbathum, ulterius horâ unâ anticipamus, mactando eum sextâ et dimidiâ. Hactenus Gemara, unde satis liquet, quæ priscorum de hoc vespertino tempore sententia fuerit. Glossa R. Salomonis in hunc textum illustris est: omnes sex horæ pomeridianæ rectæ sunt, ex quo scilicet incipiunt inclinare umbræ vespertinæ, quod fit à media septima et ulterius quòd sol vergit ad occidentem et umbra ad orientem, ut cùm homo stat ex opposito solis, umbra ejus spargitur versùs orientem, sed à dimidia sexta ad dimidiam septimam, sol consistit in medio firmamenti, et umbra in nullam partem declinat, sed rectâ deorsum sub ho-

minem. Hæc ibi. Omnino ergo per sextam, tam in Kimchio, quàm aliis, intelligenda ipsa meridies, et sic reliquæ horæ, calculo diei Judaici, in duodecim horas olim divisi; Majemon, tractatu תמוך, de Sacrificio Jugi, cap. 1. in eandem sententiam scribit: sacrificium juge duarum vesperarum jugulant, ex quo prolongari incipit umbra, et quum omnibus apparet, umbram prolongari, nempe à sexta hora et dimidia, et inde usque ad finem diei. Vide eundem de Sacrificio Pesach cap. 1. et in tract. תפלה, de Precibus, cap. 3. Aruch in פלג.

ערב m. *colluvies, mixtura* insectorum vel variorum animalium, Exod. VIII. 25.

ערב m. *corvus*, Gen. VIII. 7. plur. וְאֵת־הָעֵרְבִים, et *corvis præcepi*, 1 Reg. XVII. 4. constr. עֵרְבֵי־נַחַל, *corvi torrentis*, Prov. XXX. 17.

ערב m. *Arabia*, 2 Par. IX. 14. sic dicta à mixtis populis, vel quòd quasi solitudo et deserta regio esset, ex significatione nominis עֵרְבָה quod mox sequitur: et in Pathach עֵרַב, Ezech. XXVII. 21. הָעֵרְבִי, *Arabs*, Nehem. II. 19. plural. וְהָעֵרְבִים, et *Arabum*, 2 Par. XXI. 16. et cum epenthesi א, וְהָעֵרְבִיאִים, 2 Paral. XVII. 11. Ezech. XXVII. 21.

עֵרְבָה, f. *campestris locus, campestris*, Job. XXIV. 5. item *solitudo, desertus locus*, Jer. L. 12. בְּעֵרְבָה, *sicut solitudo*, Ies. XXXIII. 9. cum ה locali, הָעֵרְבָתָה, *versus campestris*, Jos. XVIII. 18. quibusdam est proprium nomen loci: pluraliter *cæli*: לְרֵכֶב בְּעֵרְבוֹת, *equitanti super cælos*, Psalm. LXVIII. 5. juxta Ab. Esram, et explicat per ver. 34. ubi dicitur, לְרֵכֶב בְּשָׁמַי שְׁמֵי קָדָם, *qui insidet cælis cælorum antiquorum*.

R. Mosche dixit, sic appellari cælum, quòd latum et extensum sit instar loci campestris: Majemon in More, parte 1. cap. 70. et Kimchi in Comment. accipiunt de cælo supremo Dei sede, ubi amœnitas et suavitas perfectissima. R. Elieser in capitulis suis scribit: septem firmamenta creavit Deus, ex quibus non elegit thronum gloriosum regale, nisi hoc quod dicitur עֵרְבוֹת. constr. עֵרְבוֹת, *campestris (Jericho)*, Jos. IV. 13. et transpositis literis, בְּעֵרְבוֹת הַמִּדְבָּר, *in campestribus deserti*, 2 Sam. XV. 28. quod legendum juxta Masorethas בְּעֵרְבוֹת.

עֵרְבָה, f. *sponsio*, Prov. XVII. 18. item, *arrha, pignus*: affix. וְאֵת־עֵרְבוֹתָם, et *arrham eorum*, 1 Sam. XVII. 18.

עֵרְבִים, m. p. *salices*, Psalmus CXXXVII. 2. ab amœnitate, quòd inter prima virescentia sunt, vel quòd campestribus locis gaudent: construct. וְעֵרְבֵי־נַחַל, et *salices torrentis*, Lev. XXIII. 40.

עֵרְבוֹן, m. *arrha, pignus, arrhabo*, Gen. XXXVIII. 17.

מְעֵרַב, m. *occidens*, Dan. VIII. 5. dicta quasi vespertina, quòd sole illic occidente vespera fiat: aut שהצורות מתערבות באותה שעה, quòd rerum formæ eo tempore commiscuntur: cum ה locali מְעֵרְבָה, *occidentem versus*, 1 Par. XXVI. 30 et fœmin. וּמְעֵרְבָה, et *ab occidente*, Ies. XLV. 6. item *commercium, negotiatio*: aff. מְעֵרְבָה, *negotiationem tuam*, Ezech. XXVII. 27. et ver. 19. plur. וּמְעֵרְבֵיהֶן, et *commerciorum tuorum*, ver. 33.

תְּעֵרְבוֹת, f. p. *sponsiones*: וְאֵת־תְּעֵרְבוֹתַי, etiam *filii fidejussionum*, 2 Reg. XIV. 14. id est, ob-sidibus.

עָרַג *glocitavit*: verbum cervo-
rum proprium: futur. **בְּאַיִל תֵּעָרַג**,
sicut cervus glocitat, Psalm. XLII. 2.
inde et aliis animalibus tribuitur:
etiam bestiarum agri quaelibet **תֵּעָרַג**
אֵלַיִךְ, *glocitabit ad te*, Joël. I. 20. id
est, vociferabitur, mugiet.

עָרָה, f. *areola*: constr. **בְּעָרוֹנָתָא**
הַבְּשֵׁם, *ut areola aromatica*, Cant.
V. 13. plural. **עַל-עָרֹנֹת צִמְחָהּ**,
cum areolis germinationis suæ (siccabitur),
Ezech. XVII. 10.

עָרֹד, masc. *onager*, Job.
XXXIX. 5. plural. Chald. **וְעַם-**
עָרְדִּינָא, *et cum onagris (habitatio e-*
jus), Dan. V. 21.

עָרָה *nudari*: infinit. irregula-
ris, **וְעָרָה**, *et nudari*, Ies. XXXII.
11. pro **לְעָרוֹתָא**, *nudandum est*. Est
autem infinitivus loco imperativi, *nu-*
damini, nudate vos, et formam habet
a vicino verbo **עָרַר**, vel est per trans-
positionem vocalium pro **עָרָה**: vide
simile in **רָגַז**. Niph. **נָעָרָה**, *nudari*,
evacuari, effundi: effusione enim vas
quasi nudatur. futur. **עָרִי-וְעָרָה**,
donec effundatur, Ies. XXXII. 15. et
anomalum **תֵּעָרֹר**, *nudabitur*, Hab.
III. 9. formâ ab **עָרַר** mutuata. Pih.
עָרָה, *nudavit, evacuavit, deplevit, ef-*
fudit: præterit. **עָרָה מִגִּן**, *nudat cly-*
peum, Ies. XXII. 6. infinit. **עָרוֹתָא**,
nudando, Hab. III. 13. imper. **עָרִי**,
nudate, Psalm. CXXXVII. 7. futur.
וְעָרָה, *nudabit*, Ies. III. 17. per apo-
copam, **אַל-תֵּעָר**, *ne nudes*, Psalm.
CXLI. 8. pro **תֵּעָרָה**: sic **וְתֵעָר**, *et*
deplevit, Gen. XXIV. 20. **וְיָעָרוּ**, *et*
evacuarunt, 2 Par. XXIV. 11. Hiph.
præter. **הִעָרָה**, *effundit (in mortem*
animam suam), Ies. LIII. 12. *nuda-*

vit, Levit. XX. 18. Hithp. particip.
מִתְעָרָה, *diffundens, explicans se, vi-*
rescens, Psal. XXXVII. 35. futur.
תִּתְעָרִי, *nudabis te*, Thren. IV. 21. et
geminatis duabus literis, **תִּתְעָרְעַר**,
nudabitur, Jer. LI. 58.

עָרוּהָ, f. *nuditas, nudatio: verenda*,
puđenda, turpitude, probrum: nuditas
corporis humani propalam turpis et
puđenda censetur, maximè partium
genitalium, quas natura tectas volu-
it: **בְּשַׁר עָרוּהָ**, *carnem nuditatis*,
Exod. XXVIII. 42. id est, *puđenda*:
construct. **עָרוֹת אָבִיו**, *verenda patris*
sui, Gen. IX. 22. aff. **עָרוֹתָו**, *nudita-*
tem ejus, Levit. XX. 17. Chald.
וְעָרוֹת מְלָכָא, *et nudationem regis*,
Esr. IV. 14. ut tributo suo nudetur
et spoliatur: vel, *probrum regis*,
quod accidet, si subđiti tributum de-
negent.

עָרִיָה, f. *relectio, vel adjectivè*,
relecta, nudata, Ezech. XVI. 7.
Mich. I. 11. vel accipiendum pro
בְּעָרִיָה.

עוֹר, m. *cutis, pellis*, à nuditate sic
dicta, Genes. III. 21. aff. **וְאֵת-עוֹרִי**,
et pellem ejus, Levit. VIII. 17. **עוֹרִי**,
pellem meam, Job. XIX. 26. juxta
Hebræos: plur. **עוֹרֵנָנִי**, *pellis nostræ*,
Thren. V. 10. cum defectu ו in me-
dio. Et fœmin. **עוֹרָתָא**, Exod. XXVI.
14. aff. **עוֹרָתָם**, *pellis eorum*, Levit.
XVI. 27.

עָרוֹת, f. p. *papyri*, juxta quos-
dam, Ies. XIX. 7. quasi pelliculæ
dictæ: nam in prætenues, et multi-
plices membranulas acu divideban-
tur, ut docet Plin. lib. XIII. cap. 11.
Hebræi *virentia, gramineta*, expli-
cant.

עָרָר, masc. *nudatissimus*, juxta
quosdam: aliis *myrica, virgultum*
tenuè, humile, fragile: **אֶל-**
תִּפְלֵת הָעָרָר, *respexit ad orationem*

nudatissimi, Psalm. CII. 18. id est, omni ope destituti, derelicti ab omnibus. R. Salomon, *vociferantis, clamantis*, ex significatione יְעוֹעְרוּ, *vociferantur*, Ies. XV. 5. Ab. Esra, ad precationem populi qui est veluti myrica solitudinis, ut in sequenti loco, בְּעֵרְעֵר בְּעֵרְבָה, *ut myrica solitudinis*, Jer. XVII. 6. vel, ut locus nudatus deserti: in quo scil. nihil crescit: R. Salomon, *ut arbor solitaria*, quasi ab עֵרְוֵי, vel *ut locus vasrus*. Sic juxta quosdam, בְּעֵרוֹעֵר, *sicut arbor nuda in deserto*, Jer. XLVIII. 6. aliàs, *Aroër*, est proprium nomen loci.

מְעֵר, m. *nuditas*: בְּמְעֵר אִישׁ, *secundum nuditatem cujusque*, id est, spatium nudum et vacuum, 1 Reg. VII. 36. Kimchi, *secundum adhesionem cujusque*, prout unum alteri adhærebat et conjunctum erat, et sic verbum in Pihel pro *adhærere* quidam exponunt: quidam *cœlaturam* vertunt, quod cœlando et exsculpendo res antea tecta denudetur et retegatur.

מְעֵרָה, masc. *nuditas, denudatio*: constr. מִמְעֵרָה, *post denudationem* (*Gibha*), id est, postquam urbs Gibhea præsidio denudata esset, Jud. XX. 33. R. Levi, *ex valle seu spelunca*, quasi idem sit cum sequenti nomine.

מְעֵרָה, f. *spelunca, fossa*, quasi locum nudum et evacuatam dicas, 1 Sam. XXIV. 4. constr. הַמְעֵרָה, *an spelunca latronum*, Jer. VII. 11. plur. מְעֵרוֹת, *speluncæ*, Ies. XXXII. 14. cujus thema quidam faciunt inusitatum מער.

מְעוֹרִים, m. p. *nuditates*: affix. מְעוֹרֵיהֶם, *nuditates eorum*, Hab. II. 15. quod formam ab עָרַר habet.

עָרַר, *ordinavit, disposuit, aptavit, struxit, instruxit: æstimavit, taxavit, comparavit, æquiparavit, par æstimatus*

fuit: præter. עָרַרְתִּי אֵלַי, *disposuit mihi*, Job. XXXII. 14. וְעָרַכְתָּ אֶת-עָרְבוֹ, *et ordinabis ordinationem ejus*, Ex. XL. 4. etc. Hiph. præter. יְהַעֲרִיף אֶת הָאָרֶץ, *taxabat terram*, 2 Reg. XXIII. 35. וְיַהַעֲרִיף אֹתוֹ, *et æstimet eum*, Levit. XXVII. 8. futur. יַעֲרִיף אֹתוֹ, *æstimabit eam*, Lev. XXVII. 14.

עָרַרְתִּי, m. *instructio, dispositio, æstimatio*: affix. וְהָיִן עָרְבוֹ, *et gratiam dispositionis ejus*, Job. XLI. 4. עָרַכְתָּ, *æstimatio tua*, Lev. XXVII. 16.

מְעַרְכָּה, fœm. *ordo, aptatio, acies, strues*: גִּירוֹת הַמְעַרְכָּה, *lucernas aptationis*, Ex. XXXIX. 37. מִהַמְעַרְכָּה, *ex ipsa acie*, 1 Sam. IV. 12. plural. מְעַרְכוֹת, *ordines*, Levit. XXIV. 6. constr. מְעַרְכוֹת, *acies (Dei viventis)*, 1 Sam. XVII. 26.

מְעַרְכֵת, f. *ordo, dispositio*, Levit. XXIV. 7. plural. mascul. construct. מְעַרְכֵי-לֵב, *dispositionis cordis*, Prov. XVI. 1.

עָרַל, *præputiatum, obthuratum* *habuit vel censuit*, juxta Hebræos, qui per אָטַם exponunt, vel *præputium abstulit*, quasi depræputiare dicas, præterit. וְעָרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ, *et obthurabitis obthurationem ejus*, Lev. XIX. 23. juxta R. Salomonem, id est, arborem impuram et fructus ejus pollutos et abominabiles censebitis, sicut præputium seu cutis obthurans membrum virile. Vel, *depræputiabitis*, id est, auferetis præputium ejus, id est, fructus seu impuros decutietis, ut Chaldaicè, תִּרְחִקוּן רַחֲמָא יַת, *removendo removebitis fructus ejus*, id est, abjicietis tanquam immundos. Niph. imper. הַעֲרֵל, *præputium retege, præputiatum te ostende, pudendis nuda te*, ut ebrii solent, Hab. II. 16. juxta Ab. Esram: R.

Salomon reddidit, *obthurator stupore cordis*.

ערל, m. *præputiatus, incircumcissus, obthuratus*, cujus membrum genitale obducto præputio obthuratum est, Exod. XII. 48. construct. ערל

שפּותים, *obthuratus, præputiatus labiis*, Exod. VI. 12. plural. ערלים, *præputiati*, Lev. XIX. 23. construct.

ערלי לב, *præputiati corde*, Jer. IX. 25. fœmin. ערלה, *præputiata*, Jer. VI. 10.

ערל, mascul. *præputiatus*, Ezech. XLIV. 9.

ערלה, fœmin. *præputium*, Genes. XXXIV. 14. const. ערלת בנו, *præputium filii ejus*, Exod. IV. 25. affix. ערלתם, *præputii sui*, Genes. XVII. 27. plural. ערלות, 1 Sam. XVIII. 25. affix. ערלתיהם, *præputia eorum*, ver. 27.

ערם, *calliditate, astu usus fuit* : infinitiv. ערום, *astu utendo*, 1 Sam. XXIII. 22. Niph. נערם, *coacervari* : præter. נערמו מים, *coacervatae sunt aqua*, Exod. XV. 8. Hiph. futur. יערם, *astute aget, astutus fiet*, Prov. XIX. 25.

ערום, mascul. *astutus*, Gen. III. 1. plur. ערומים, Job. XV. 5.

ערום, mascul. *nudus*, Ies. LVIII. 7. plur. ערומים, *nudi*, Gen. II. 25. fœm. ערמה, *nuda*, Hos. II. 3.

עירם, mascul. *nudus*, Gen. III. 10. *nuditas* : Deut. XXVIII. 48. plural. עירפּים, *nudi*, Gen. III. 7.

ערמה, f. *astutia*, Prov. I. 4. affix. בערמם, *in astutiâ ipsorum*, Job. V. 13. contractè pro בערמתם cui simile vide in פקה

ערמה, f. *acervus*, Ruth. III. 7. construct. ערמת הפּים, *acervus triticorum*, Cant. VII. 2. plur. ערמות, *acervi*, 2 Par. XXXI. 6. et masculinum, ערמים, *acervi*, Jer. L. 26.

מערפּים, masc. plur. *nudi* : affix. מערפּיהם, *nudos eorum*, 2 Paral. XXVIII. 15.

ערמון, m. *platanus arbor* : Hebræis, *castanea arbor*, Genes. XXX. 37. plur. ערמנים, *castaneæ*, Ezech. XXXI. 8.

עריסות ערם, f. p. *massæ, farinae* scil. *aqua conspersæ* : affix. עריסותיכם, *massarum vestrarum*, Num. XV. 20.

ערה, vide in ערער.

ערה, mascul. *cervix*, Exod. XXIII. 27. affix. ערפו, *cervicis ejus*, Lev. V. 8. וערפכם, *et cervicem vestram*, Deut. X. 16.

ערף, *decollavit, quasi decervicare dicas, item, stillavit* : præter. וערפתי, *et decollabis ipsum*, Exod. XIII. 13. וערפו, *decollabunt*, Deut. XXI. 4. partic. ערף, *decollat*, Ies. LXVI. 3. partic. præter. fœm. הערופה, *decollata*, Deut. XXI. 6. futur. יערף, *decollabit, id est, decutiet, diruet*, Hos. X. 2. et secundum alteram significationem, יערף, *stillet*, Deut. XXXII. 2. וערפו, *stillabunt*, Deut. XXXIII. 28.

עריפּים, m. p. *ruinæ*, ex significatione verbi, Hos. X. 2. juxta Ab. Esram. aff. בעריפיה, *in ruinis ejus, nempe terræ, quod affixum fœmininum referendum est*, Ies. V. 30. quidam, *in caligine ejus*; alii *in stillationibus ejus* scil. *lucis, et tunc discrepantia generis est in affixo*.

ערפל m. caligo, Job. XXII.

13. לשכון בְּעַרְפֵּל, *habitare in caligine*, 1 Reg. VIII. 12.

עָרִץ violentiâ usus fuit, *violenter exagitavit, confregit, vel contrivit, fortem aut violentum se exhibuit: expavit, consternatus fuit: terruit.* infin. לְעָרִץ, *ad violententer exagitandum*, Psal. X. 18. futur. אֶעְרֹץ, *violentiâ usus sim*, Job. XXXI. 34. תִּמְעָרְצוּ, *expavescite*, Deut. XX. 3. תִּתְעָרְצוּ, *fortem præbueris te*, Ies. XLVII. 12. Niph. part. נִעְרַץ, *formidabilis*, Ps. LXXXIX. 8. Hiph. futur. יַעְרִיצוּ, *formidabunt*, Ies. XXIX. 23. תִּמְעָרְצוּ, *formidetis*, Ies. VIII. 12.

עָרִץ m. violentus, tyrannus, *formidabilis: לְעָרִץ, violento*, Job. XV. 20. plur. עָרִיצִים, *violenti, prævalidi*, Job. VI. 23. const. עָרִיצֵי גוֹיִם, *violentissimi gentium*, Ez. XXVIII. 7.

עָרוץ m. ruptura, concavitas, Job. XXX. 6.

מִעָרִץ masc. pavor, terror; affix. מִעָרִיצְכֶם, *pavor vester*, Ies. VIII. 13.

מִעָרְצָה f. violentia, Ies. X. 33.

עָרַק fugit, propriè Chaldaicum est: part. הָעָרָקִים, *qui fugiunt*, Job. XXX. 3.

עָרָקִים m. p. arteriæ, nervi: affix. וְעָרָקִי, *et arteriæ meæ*, Job. XXX. 17.

עָרָר m. solitarius, ἄτακτος, sine liberis, Genes. XV. 2. plural. עָרָרִים, Levit. XX. 20.

* עָרָרָה, vide supra in עָרָה.

עָרַשׁ f. sponda, lectus, Psalm. XLI. 4. aff. עָרַשְׁתִּי, *spondam meam*, Psalm. VI. 7. plural. עַל עָרְשׁוֹתָם, *in spondis suis*, Amos VI. 4.

עֵשֶׂב m. herba, sativa propriè

et culturâ vel ex semine suo rursus proveniens, Gen. I. 11. aff. עֵשְׂבִים, *herbam eorum*, Ies. XLII. 15. plural. עֵשְׂבוֹת *herbæ*, Prov. XXVII. 25. Chald. בְּעֵשֶׂב אֶרְעָא, *in herba terræ*, Dan. IV. 12. וְעֵשְׂבָא, *et herbam*, ver. 22.

עָשָׂה fecit. effecit; paravit, apparavit; comparavit, acquisivit; magnificet, magnificavit: curavit, aptavit: item confecit, subegit, consumpsit: præteritum עָשָׂה, *fecerat*, Gen. I. 31. עָשָׂה, *magnificet te*, Deut. XXXII. 6. particip. עֹשֶׂה, *conficiens, consumens*, Soph. III. 19. infinit. בְּעֹשׂוֹת, *in conficiendo, id est, subigendo*, Ezech. XXIII. 21. etc. semel etiam ex futuro scriptum, וַיַּעַשׂ et legendum וַיַּעַשׂ, vide עָטָה. Niph. נִעְשָׂה, *fieri: præter. נַעֲשָׂה, factum est*, Eccl. IX. 3. particip. וְנֹעֲשִׂים, *et facti*, Esth. IX. 28. etc. Pih. præter. עָשׂוּ, *confecerunt, subegerunt*, Ezech. XXIII. 3. Pyh. præter. עֲשִׂיתִי, *factus sum*, Psal. CXXXIX. 15.

מִעֲשֵׂהוּ m. factum, opus, opificium: construct. וּמִעֲשֵׂהוּ, *et opus*, 1 Reg. VII. 33. affix. מִעֲשֵׂהוּ, *operi ejus*, 2 Reg. XVI. 10. plural. מִעֲשֵׂוֹתָי, *opera Dei*, Psal. CXVIII. 17. affix. מִמִּעֲשָׂוָיו, *ab operibus suis*, Ex. V. 4.

עָשָׂן fumavit: præter. עָשָׂנָה, *fumaturus es*, Psalm. LXXX. 5. metaphoricè, pro, iratus eris. et sic futurum, וַיַּעֲשֵׂן, *fumabit*, Psal. LXXIV. 1. וַיַּעֲשֵׂנוּ, *et fumabunt*, Ps. CIV. 32.

עָשָׂן m. fumus, Genes. XV. 17. constructum, עָשָׂן, Jos. VIII. 20.

aff. עֲשָׁנָה, *fumus ejus*, Ies. XXXIV. 10.

עֲשָׂן, m. *fumans, fumigans*, Exod. XX. 18. plural. הָעֲשָׂנִים, *fumigantium*, Ies. VII. 4.

עֲשָׂן, m. *fumus*, Exod. XIX. 18.

עֲשָׁק oppressit, vi scilicet vel fraude, *fraudavit, fraudem fecit, fraude vel oppressione detinuit*; præter. עֲשָׁק, *oppressit*, Ezech. XVIII. 18. et passivè לִי עֲשָׁקָה-לִי, *vis vel oppressio fit mihi*, Ies. XXXVIII. 14. quod juxta R. Salomonem est imperativus, *oppressionem fac vel opprime me*, quibusdam est nomen subst. cum Kametz chatuph ab initio, *oppressio*, etc. Pyh. particip. הַמְעֲשָׁקָה, *O oppressa*, Ies. XXIII. 12.

עֲשָׂוֹק, m. *oppressor*, Jer. XXII. 3.

עֲשָׂק, m. *oppressio, fraus*, Psalm. LXXIII. 8.

מַעֲשָׂקוֹת, masc. *oppressiones*, Ies. XXXIII. 15.

עֲשָׂק Hithp. הִתְעֲשָׂק, *litem habere vel movere, litigare*. præter. הִתְעֲשָׂקוּ, *litem moverunt*, Genes. XXVI. 20.

עֲשָׂק, m. *lis*; est autem nomen proprium fontis propter quem litigant, Gen. XXVI. 20.

עֲשָׂרָה *ditescere, ditari*. præterit. עֲשָׂרָתִי, *ditatus sum*, Hos. XII. 9. futur. יִעֲשָׂר, *ditescet*, Job. XV. 29. Hiphil, הִעֲשָׂר, *ditavit*: præterit. הִעֲשָׂרָתִי, *ditavi (Abrahamum)*, Gen. XIV. 23. absolutè positum est, *ditescere*; infinit. לְהִעֲשָׂר, *ut ditescas*, Prov. XXIII. 4. etc. Hithp. partic. מִתְעֲשָׂר, *divitem se jactans vel fin-gens*, Prov. XIII. 7.

עֲשָׂרִיר, m. *dives*, 2 Sam. XII. 1.

plur. וְעֲשָׂרִים, *et divites*, Eccles. X. 6. construct. עֲשָׂרֵי עָם, *divites populi*, Ps. XLV. 13.

עֲשָׂר, m. *divitiæ*, 1 Sam. XVII. 25. aff. עֲשָׂרוּ, *divitiarum suarum*, Ps. LII. 9.

עֲשָׂרָה *decimavit, decimas accepit*: futur. יִעֲשָׂר, *decimabit*, 1 Sam. VIII. 15.

Pih. participium הֹמְעֲשָׂרִים, *decimaturi sunt*, Neh. X. 37. infin. et futur. עֲשָׂר אֶעֱשָׂבָנִי, *decimando decimaturus sum*, id est, *decimas daturus*, Genes. XXVIII. 22. sic עֲשָׂר

תִּעֲשָׂר, *decimando decimabis*, Deuter. XIV. 22. Hiph. infin. בְּעֲשָׂר, *in decimando, quando dabunt decimas*, Neh. X. 39. לְעֲשָׂר, *decimare, decimas dare*, Deut. XXVI. 12.

עֲשָׂר, m. *decem, decimus*, jungiturque semper nomini numerali articulum, ut vocant arithmetici, denotanti: אֶחָד עֲשָׂר יוֹם, *undecimo die*, Deut. I. 2. וְאֶחָד עֲשָׂר, *et undecim*, Gen. XXXVII. 9. Chald. עֲשָׂר, *decem*, Dan. VII. 7. תְּרֵי-עֶשְׂרִי, *duodecim*, Dan. IV. 26.

עֲשָׂר, f. *decem*, Exod. XXXVI. 21.

עֲשָׂוֹר, m. *decem, decimus*, Genes. XXIV. 55. בְּעֲשָׂוֹר, *in ipso decimo*, scil. die, Exod. XII. 3. item *deca-chordum*, Ps. XXXIII. 2.

עֲשָׂרָה, m. *decem*, Genes. XVIII. 32. Chald. עֲשָׂרָה, *decem*, Dan. VII. 24. constr. עֲשָׂרָתַי עֲשָׂרָתַי, *quod instar substantivi est, quasi decadem dicas: עֲשָׂרַת הַדְּבָרִים, decas verborum, decem verba*, Ex. XXXIV. 28. plur. עֲשָׂרוֹת, *decuriæ, et præfecti decuriarum*, id est, *decuriones*, Ex. XVIII. 21.

עֶשְׂרֵה, f. *decem*: semper alii nomini numerali postponitur: ut אחת עשרה, *undecimo*, 2 Reg. IX. 29. עשרה שנים, *duodecim*, Gen. V. 8. עשירי, m. *decimus*, Gen. VIII. 5. עשיריה, f. *decimatio*, *decimæ*, Ies. VI. 13.

עשירית, f. *decima*, *pars decima*, Exod. XVI. 36. בשנה העשירית, *in anno decimo*, Jer. XXXII. 1.

עשרים, c. p. *viginti*, Gen. XVIII. 31. pro עשרים, *bis dena*; item *vigesimus*, גביס עשרים, *et die vicesimo*, 2 Paral. VII. 10. Chald. עשרין, *viginti*, Dan. VI. 2.

עשרון, m. *decima pars*, Numer. XV. 4.

עשרונים, m. p. *decimæ partes*, Lev. XIV. 10.

מעשר, m. *decima*, Genes. XIV. 20. construct. מעשר, *decimam (terræ)*, Deuter. XIV. 25. ממעשרו, *de decima sua*, Levit. XXVII. 31. plurale femin. מעשרותיכם, *decimis vestris*, Num. XVIII. 28.

עִשְׂשׁוּ depasci, *contabescere*: præterit. (et ossa mea) עִשְׂשׁוּ, *contabescunt*, Psalm. XXXI. 11. עִשְׂשָׁה, *contabit, depastus est*, Psal. VI. 8.

עֵשׂ, m. *tinea*, à depascendo dicta, Job. XIII. 28 aliam significationem vide in עוֹשׂ.

עִשְׂתִּי *nitidum esse*: עִשְׂתִּי, *nitidi sunt*, Jerem. V. 28. Hithp. הִתְעַשְׂתִּי, *cogitavit*, ex Chaldaico usu, ut sequitur: futur. יִתְעַשְׂתִּי, *cogitabit, cogitationem suscipiet*, vel secundum quosdam, *nitidum*, id est, *amicum exhibebit se*, Jon. I. 6.

עִשְׂוֹת, Chald. *cogitavit*, Daniel. VI. 4.

עִשְׂוֹת, m. *nitidum, tersum*, Ezech. XXVII. 19.

עִשְׂתִּי, m. *nitor*, Cant. V. 14.

עִשְׂתִּי, *unum, unus*, sed semper additur nomini numerali עִשְׂרִי vel

עִשְׂרֵה, pro *undecim, undecimus*:

בְּעִשְׂתִּי עִשְׂרִי, *in undecimo*, Deut. I.

לְעִשְׂתִּי עִשְׂרֵה, *undecim*, Exod.

XXVI. 8. vide Ab. Esram, Numer. VII. 72.

עִשְׂתוֹת, f. *cogitatio*: לְעִשְׂתוֹת, *ad cogitationem*, Job. XII. 5. quidam libri עִשְׂתוֹת.

עִשְׂתָּנוֹת, f. p. *cogitationes*: affix.

עִשְׂתָּנְתִּי, *cogitatione ejus*, Psalmus CXLVI. 4.

עִשְׂתָּרָה, f. *grex*: plur.

constr. וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאֲנָה, *et greges ovium tuarum*, Deuteron. VII. 13.

apud Talmudicos legitur, sic dici

שמעשרות את בעליהן, *quod ditant dominos suos*: Cholin fol. 84. 2.

Chaldæus עִרְרִי, *greges*. Est et no-

men imaginum, ovium formam habentium, ut Kimchi notat, quas pro

deabus colebant Tzidonii et Philistæi, Jud. II. 13. 1 Sam. XXXI. 10.

est et nomen proprium urbis, Deut. I. 4. inde עִשְׂתָּרְתִּי, *hasterateus*,

1 Par. XI. 44.

עִתֵּד Pih. *paravit*: præterit.

עִתְּדָה, *para illud*, Prov. XXIV. 27.

Hithp. præt. הִתְעַתְּדוּ, *parata fuerunt*, vel *parant se*, Job. XV. 28.

עִתֵּיד, m. *paratus*, Job. XV. 24.

plur. עִתֵּידיים, *parati*, Esth. III. 14.

fœmininum, עִתְּדוֹת לְמוֹ, *parata eis*,

id est, quæ eventura sunt ipsis, Deut. XXXII. 35. Chald. עִתְּדִין,

parati estis, Dan. III. 15. apud Rab-

binos, futurum, et sic grammaticis עֲתוּדִי, tempus futurum.

עֲתוּדִים, m. p. hirci, majores proprie, qui gregis duces sunt, Numer. VII. 17. metaphoricè duces: constr. עֲתוּדֵי אֶרֶץ, duces terræ, Ies. XIV. 9.

עֲתוּדִים, m. p. parata, id est, thesauri parati, divitiæ comparatæ, juxta Kimchium: aff. וְעֲתוּדֵיהֶם, et paratos thesauros eorum, Ies. X. 13. scribitur in medio cum ן, sed legendum juxta Masorethas per ן cum Schurek.

עֲתָם Niph. נִבְעֲתָם, obscurari. præterit. נִבְעֲתָם אֶרֶץ, obscurata est terra, Ies. IX. 18. Ab. Esra scribit esse idem quod קָדַר, חָשַׁד.

עֲתָקוּ consensescere, veterascere: transferri: præter. עֲתָקוּ, veterascunt, Job. XXI. 7. עֲתָקָה, consenuit, Psal. VI. 8. fut. וּבְעֲתָקָה, transferetur, refestetur, Job. XVIII. 4. Hiph. הִעֲתָקוּ, transcribere, transferre, refigere: præter. הִעֲתָקוּ, transcripserunt, ex multis libris in unum contulerunt, Proverb. XXV. 1. הִעֲתָקוּ מֵהֶם מְלִים, translulerunt, impersonaliter, pro translati sunt ab illis sermones, Job. XXXII. 15. part. הַמְעֲתִיק, qui refigit, transfert, Job. IX. 5. futur. וּבְעֲתָקָה, et reficit, transtulit, Genes. XII. 8.

עֲתָק, m. durum, 1 Sam. II. 3. Ps. LXXV. 6.

עֲתָק, m. durans, durable, stabile, quasi antiquum dicas, Prov. VIII. 18.

עֲתָקוּ, m. idem, Ies. XXIII. 18.

עֲתָקִי, Chald. antiquus, Dan. VII. 13. וְעֲתָקִי יוֹמִין, et antiquus dierum, ver. 9. plural. עֲתָקִי, antiqua, obsoleta, 1 Par. IV. 22. const. עֲתָקִי

מִשְׁדָּיִם, translati, avulsi ab uberibus, Ies. XXVIII. 9.

עֲתָרָה deprecatus est, supplex oravit: construitur cum præp. אֶל et ל: fut. וְיַעֲתֵר אֶל-אֱלֹהֵי, supplex oraverit ad Deum, Job. XXXIII. 26. וְיַעֲתֵר וְיַעֲהֵק לַיהוָה, et supplex oravit Isaac ad Dominum, Gen. XXV. 21. Niph. נִבְעֲתָר, exoratus fuit, Ies. XIX. 22. et in Cholem, וְנִבְעֲתָר, et exoratus fuerat, 1 Par. V. 20. simile vide in הִפְּהָ, particip. וְנִבְעֲתָרוֹת, deprecanda, precibus avertenda, quia infida, Prov. XXVII. 6. fut. וְיַעֲתֵר, et exoratus est, 2 Sam. XXIV. 25. Hiph. præterit. וְהִעֲתָרְתִּי, et supplex orabo, Exod. VIII. 25. וְהִעֲתָרְתֶם, et abundè profudistis, Ezech. XXXV. 13. imper. הִעֲתִירוּ, supplices orate, Exod. VIII. 28. futur. וְנִבְעֲתִיר, supplex orabo, Exod. VIII. 5.

עֲתָר, m. abundantia: construct. וְעֲתָר עֲנַן, et abundantia nubis sufficitus, Ezech. VIII. 11.

עֲתָרַת, f. idem, עֲתָרַת שְׁלוֹמִים, abundantia pacis, Jer. XXXIII. 6.

עֲתָרִים, m. p. supplices: affix. עֲתָרֵי, supplices mei, Soph. III. 10. quod multis proprium nomen populorum censetur, Hataræi.

עֲתָתִי tempestivè eloqui: infinit. לְעֲתוֹת, ad tempestivè loquendum, Ies. L. 4. לְאִמּוֹר דְּבַר בְּעֵתוֹ, loqui rem in tempore suo, ut Kimchi exponit, et Schurek est loco Cholem, cui simile vide in חֲלָל.

עֵת c. tempus, Eccl. III. 2. vide Ab. Esr. Eccles. IX. 11. affix. עֵתוֹ, tempus suum, Eccles. IX. 12. plural. עֵתִים, tempora, Job. XXIV. 1. cum affix. עֵתֵיהֶם, temporum tuorum, Ies.

XXXIII. 6. fœm. לְעֵתוֹת, *temporibus*, Psal. IX. 10. affix. עֵתוֹתַי, *tempora mea*, Psal. XXXI. 16. וּבְעֵת, Chald. vide in עֵנַת. Deducunt vulgò ab עוֹת, *perdere*, sed Dagesch illis obstat.

עֵתִי, m. *tempestivus, opportunus*, Lev. XVI. 21.

עֵתָה *nunc, jam, modò*, quasi hoc tempore vel momento: מֵעֵתָה, *ex nunc, ab hoc tempore, hinc*, Psalm. CXIII. 2.

פ

פֶּאֶה f. *angulus, latus, plaga*: קְצוּצֵי פֶּאֶה, *extremati angulo*, Jer. IX. 25. id est, Arabes in extremis angulis deserti habitantes, ut Kimchi et R. Salomon exponunt: construct. נֶגַב, פֶּאֶת נֶגַב, *plaga australis*, Numer. XXXIV. 3. plur. הַפְּאֹת, Exod. XXV. 26. constructum ex terminatione masc. פְּאֵתַי, *latera, angulos* (Moab,) vel juxta Chaldæum, *duces*, Num. XXIV. 17. hinc verbum in Hiphil, unde futur. אֶפְאַיְהֶם, *angulabo eos*, Deut. XXXII. 26. id est, angulatim profigabo eos, vel in angulos et extremitates terræ relegabo eos, aut ex omnibus angulis ejiciam eos: est loco tertię radicalis, quasi pro אֶפְאַה אֹתָם, ut R. Salomon exponit.

*פֶּאֶ, vide infrà in פֶּה.

פִּיֵּאֵר Pih. *ornavit, decoravit, glorificavit*. semel ex significatione nominis derivati est *ramos scrutari*, ramos sigillatim recognoscere, et fructus decutere: præt. פִּיֵּאַרְךָ, *decoravit te*, Ies. LV. 5. futur. אֶפְאַר, *ornabo*, Ies. LX. 7. לֹא תִפְאַר, *non scrutaberis ramos post te*, postquam scil. olivas tuas decusseris, Deut. XXIV. 20. et notatur in medio cum Pathach discernendæ

significationis causâ, scribit Kimchi. Hithp. infinit. לְהִתְפַּאֵר, *ad glorificandum*, Ies. LX. 21. imper. הִתְפַּאֵר עָלַי, *gloriare, gloriam assume supra me*, Exod. VIII. 5.

פְּאֵר, m. *ornatus, ornamentum, decus*, Ies. LXI. 3, 10. item *tiara*, capitis ornamentum, Ezech. XXIV. 17. plural. הַפְּאֵרִים, *tiaræ*, Ies. III. 20. construct. פְּאֵרֵי פִשְׁתִּים, *tiaræ lineæ*, Ez. XLIV. 18. aff. וּפְאֵרְכֶם, *et tiaræ vestræ*, Ezech. XXIV. 23. cum defectu ם in medio, pro פְּאֵרֵיכֶם ut Kimchi notat.

פְּאֵרָה פִּאֵרָה, f. *ramus*, quia ornamentum arboris, Ies. X. 33. plur. פְּאֵרוֹת, *rami*, Ezech. XVII. 6. affix. פְּאֵרְתִּיו, *ramos suos*, Ez. XXXI. 5.

תִּפְּאֵרְתָּ, תִּפְּאֵרְתָּ, f. *ornatus, ornamentum, decor, gloria*: aff. תִּפְּאֵרְתִּי, *decor ejus*, Ies. XXVIII. 1.

פְּאֵרוֹר, m. *elegantia, nitor*, juxta quosdam, per geminationem tertię radicalis: vide פֶּרֶר.

פִּגְגִּים פִּגְגִּים, m. p. *grossuli, ficus immatura*: aff. פִּגְגִּיהָ, *grossulos suos*, Cant. II. 13.

פִּגְגִּיל פִּגְגִּיל, m. *abominatio, res abominanda*: propriè dicitur de car-

ne faëtoris et coloris tetri : בָּשֵׁר, *caro abominationis*, id est, abominanda, Ezech. IV. 14. plural. וּפְרָק פְּגָלִים, *et fragmen sive frustum carniū abominandarum*, Ies. LXV. 4.

פָּגַע *occurrit, incurrit, irruit, incidit, offendit, obviam venit, obviam factus fuit, intervenit, intercessit.* construitur cum præpos. ב et אָל : præterit. וּפְגַע בְּדַבְשֶׁת, *et incurrit in Dabbescheth.* וּפְגַע אֶל-הַתּוֹחַל, *et incurrit quoque in torrentem*, Jos. XIX. 11. item cum accusativ. פְּגַעְתָּ, *occurris gaudenti*, Iesaias LXIV. 4. futur. נִפְגַע-בּוֹ, *intercedemus apud eum*, Job. XXI. 15. Hiph. הִפְגַּיעַ, *incurrere fecit : intervenit, intercessit* : præterit. הִפְגַּיעַ-בּוֹ, *incurrere fecit in eum*, Iesaias LIII. 6. וְהִפְגַּעְתִּי בְךָ, *intercederem pro te*, Jer. XV. 11.

פָּגַע, m. *occursus, casus*, 1 Reg. V. 18. Eccles. IX. 11.

נִפְגַּע, m. *scopus*, Job. VII. 20.

פָּגַר Pih. *piger, lassus, defectus viribus fuit* : præterit. אֲשֶׁר פָּגְרוּ, *qui defecti viribus erant*, 1 Samuel. XXX. 10, 21. quidam Chirek loco Kibbutz esse volunt, quasi sit ex Pyhal.

פָּגַר, *cadaver, corpus viribus defectum*, 1 Sam. XVII. 46. plural. פְּגָרִים, *cadavera*, 2 Reg. XIX. 35. construct. פְּגָרֵי הָאָדָם, *cadavera hominum*, Jerem. XXXIII. 5. affix. פְּגָרוֹכָם, *cadavera vestra*, Numer. XIV. 29.

פָּגַשׁ *occurrit* : construitur cum accus. et præpos. ב. præterit. אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי, *cui occurri*, Gen. XXXIII.

8. futur. וַתִּפְגַּשׁ אֹתָם, *occurrit eis*, 1 Sam. XXV. 20. Niph. præterit. נִפְגַּשׁוּ, *occurrunt sibi*, Psal. LXXXV. 11.

פָּדָה *redemit* : præterit. פָּדָה אֶת-נַפְשִׁי, *redemit animam meam*, 2 Sam. IV. 9. Niph. præteritum, וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה, *redimendo non fuit redempta*, Lev. XIX. 20. futur. לֹא יִפְדָּה, *non redimetur*, Levit. XXVII. 29. Hiph. præter. וְהִפְדָּה, *et redimi curet eam*, Exod. XXI. 8. Hoph. infin. וְהִפְדָּה, Lev. XIX. 20.

פְּדִיּוֹם, *redemptio*, Num. III. 49.

פְּדִיּוֹן, m. idem, vel *redemptionis pretium*, Exod. XXI. 30.

פְּדִיּוֹת, fœm. *redemptio*, Psal. CXI. 9.

פָּדָן *Paddan*, nomen proprium loci, Genes. XLVIII. 7. מְפָדָן אֲרָם, *ex Paddan Aram*, Genes. XXV. 20. id est, campestri Syria. Nam פָּדָן Arabicè *ager, campus*, ut Ab. Esra et Rabbi Salomon tradunt, פְּדָנָה, *Paddanem*, Genes. XXVIII. 2. cum ה locali.

אֲפָדָן, *palatium, augustale* : affix. וַיִּטַע אֶהְלֵי אֲפָדָנוּ, *et figet tentoria palatii sui*, Dan. XI. 45. sic in Targum, וַיִּיגוֹד יַת אֲפָדְנִיהָ עֲלֵיהוֹן, *et extendet augustale suum super eos*, Hebr. שִׁפְרִירוֹ, Jer. XLIII. 10.

פָּדַע *redemit* : imper. פְּדַעְהוּ, *redime eum*, Job. XXXIII. 24. convenit cum פָּדָה.

פָּדָר, m. *intestinalis*, vel juxta Ab. Esram, *adeps*, Levit. I. 8. aff. וְאֶת-פָּדָרוֹ, *et adipem ejus*, ver. 12.

פָּה, masc. *os oris* : metaphoricè, *acies*, cum de gladio dicitur, et variis

deinceps rebus accommodatur, פָּה, לָהֶם, *os eis*, Psal. CXV. 5. פָּה לָפֶה, *ore ad os*, 2 Reg. X. 21. id est, confertim, adeo plenè, ut ora hominum se invicem contingerent: פָּה אֶל-פָּה, *ore ad os, coram*, Num. XII. 8. sic στόμα πρὸς στόμα, 2 Joh. I. 12. constructum et cum affixis junctum, semper est cum Chirek et Iod: פִּי צְדִיקִים, *os justi*, Psalm. XXXVII. 30. פִּי-שְׁנַיִם, *os duorum*, Deuter. XXI. 17. id est, portio duplex: עַל-פִּי, *secundum os*, ex præstituto, juxta mandatum, Numer. III. 16. sic פִּי sæpè est particula expletiva: ut, עַל-פִּי, *juxta verba hæc*, Gen. XLIII. 7. לְפִי חֶרֶב, *ore gladii*, Jos. VI. 21. id est, acie. item לְפִי, *secundum, juxta, pro ratione*: כְּפִי idem, quomodo etiam expletivum est: Exod. XVI. 21. aff. עַם-פִּיךָ וְעַם-פִּיהֶוּ, *cum ore tuo et cum ore ejus*, Exod. IV. 15. לְפִיָּהֶן, *secundum illos*, Lev. XXV. 51. פִּי, *os meum loquitur ad vos*, pro פִּיָּהֶן, Genes. XLV. 15. plur. masc. פְּצִירָה פִּים, *lima ora habens*, 1 Sam. XIII. 21. id est, cui sunt פִּים רַבִּים, *ora multa*, hoc est, plena incisuris ad melius acuendum ferrum: et masculinum sub terminatione fœmin. וְלָהֶן שְׁנֵי פִיּוֹת, *et ei erant duo ora*, id est, duæ acies, Jud. III. 16. et פּ cum Chirek, כְּחֶרֶב, *sicut gladius acierum*, id est, bipennis, Prov. V. 4. et geminatum, חֶרֶב פִּיפִיּוֹת, *gladius acierum ut antè*, Psal. CXLIX. 6.

פָּה *hïc*, Genes. XXII. 5. *huc*, 1 Sam. XVI. 11. מִפֹּה, *inde*, Ezech. XL. 39. עַד-פֹּה, *hucusque*, Jobus

XXXVIII. 11. cum וּפָה, *et hïc*, ibid. sæpissimè est cum ך loco ה: tres מִפֹּי, *hinc*, et tres מִפֹּי, *illinc*, Ezech. XL. 21. מִפֹּי וּמִפֹּי, *hinc et inde, utrinque*, ver. 34. cum quæsitivo אִי ab initio, אִיפֹה, *ubinam?* Jobus XXXVIII. 4. *quales nam*, Jud. VIII. 18. quater est cum ך loco ה: item absque ך, אִפֹי, *jam, nunc*, Job. IX. 24. וְאַיִה אִפֹי, *ubinam nunc est*, Job. XVII. 15. דַּעֲרֵי אִפֹי, *scitote nunc*, Job. XIX. 6. sic cum ך in fine, מִי אִפֹי הוּא, *quis nunc ille*, Genes. XXVII. 33. est quasi expletiva particula.

פֹּוֹג intermittere, cessare; deficere, deliquium pati: futur. וַיִּפֹּג לְבוֹ, *defecit animus ejus*, Gen. XLV. 26. תִּפְּוֹג תּוֹרָה, *cessabat lex*, Hab. I. 4. Niph. præterit. נִפְּוֹגְתִי, *debilitatus sum*, Psal. XXXVIII. 9.

פֹּוֹגָה, fœm. *intermissio, cessatio*: constr. אֶל-תִּתְּנִי פֹוֹגַת לְךָ, *ne des intermissionem tibi*, Thren. II. 18. sc. עֵינַי, *oculi*, ut Ab. Esra complet.

הַפְּוֹגַת, f. p. *intermissiones*, Thren. III. 49.

פֹּוֹחַ afflavit, aspiravit: עַד-שׁוּפֹוֹחַ הַיּוֹם, *donec aspiraverit dies*, Cant. II. 17. Hiph. הִפְּוֹחַ, *conflavit, perflavit, sufflavit, exsufflavit, efflavit*, metaphoricè *effatus, elocutus est*, quia sermo nihil aliud quàm flatus et spiritus est, unde et *spiritus oris* alibi vocatur: item *illaqueavit*, ex significatione nominis derivati, quod laqueum significat: infinitiv. הִפְּוֹחַ, *illaqueando*, Ies. XLII. 22. imperativ. הִפְּוֹחֵי הַחֹרְתִּי, *perfla hortum meum*, Cant. IV. 16. futur. יִפְּוֹחַ הַכֹּזְבִים, *efflat mendacia*, Prov. VI. 19. יִפְּוֹחַ, *sufflat in eos*, Psal. X. 5. יִפְּוֹחֵם

קריה, *exsufflant urbem, vel illaqueant,* Prov. XXIX. 8.

פיה, m. *favilla*, quia flatu excitatur, Exod. IX. 8.

פה, m. *laqueus*, Hos. V. 1. plural.

פהים, *laquei*, Prov. XXII. 5. item; *laminæ*, Numer. XVII. 3. construct. *את־פְּחֵי הַזָּהָב*, *laminas auri*, Ex. XXXIX. 3. est quasi a פחה.

פויך m. *stibium, fucus*, qui venustandæ faciei adhibetur; *et posuisti בפּוֹךְ in fucum oculos tuos*, 2 Reg. IX. 30. vide et Jer. IV. 30. est et lapidis pretiosi nomen quem alii *carbunculum*, alii *rubinum* esse volunt, 1 Paral. XXIX. 2. Ies. LIV. 11.

פול m. *faba*, 2 Sam. XVII. 28. *ופול ועדשים*, *et fabas et lentas*, Ezech. IV. 9.

פום, m. Chald. *os oris*: *בְּפֹם*, *super os*, Dan. VI. 18. *בְּפֹם in ore*, Dan. IV. 28. cum aff. *בְּפֹמָה*, *in ore suo*, Dan. VII. 5.

פון *animi pendere, dubium, sollicitum, anxium esse, hæsitare*: futur. *יִפְּוֹנָה*, *animi pendeo*, Psalmus LXXXVIII. 16.

פון, *ne fortè, ne, ut ne, ut non*, quandoque hæsitantis, sæpè simpliciter negantis particula: *פֶּן תִּמְתּוֹן*, *ne moriamini*, Gen. III. 3. constructur cum futuro, et semel abusivè cum præterito, quod pro futuro ponitur, 2 Sam. XX. 6.

פויץ *spargere se, spargi, dissipari, dissipare*: imperat. *פָּצוּ*, *dissipate vos*, 1 Sam. XIV. 34. futur. *פֶּן־נִפְּוֹץ*, *ne fortè dispergamur*, Gen. XI. 4. Niph. præter. *נִפְּצוּ*, *dissipatæ sunt*, Genes. X. 18. *נִפְּצוּתֵם*, *dispersi estis*, Ezech. XI. 17. Pih.

futur. *יִפְּוֹץ*, *facit ut dissiliat vel dispergatur*, Job. XXIII. 29. et geminatis duabus radicalibus, *וַיִּפְּצַנְנִי*, *et dissipavit me*, concutiendo *dissilire* fecit me, Job. XVI. 12. Hiph. præter. *וַהֲפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם*, *et disperget Dominus vos*, Deut. IV. 27. Hithp. fut. *וַיִּתְפּוֹצְצוּ*, *et dissipati sunt*, Habac. III. 6.

מפויץ, m. *malleus, marculus*: quasi dispergens, Prov. XXV. 18.

תפוצות, f. p. *dispersiones*: affix. *וַתִּפּוֹצְצוּ אֶתְכֶם*, *et dispersiones vestræ*, Jerem. XXV. 34. cum duplici ן Cholem.

פּוֹק *titubavit, vacillavit*: præter.

פּוֹקוּ, *titubant*, Ies. XXVIII. 7. Hiph.

הִפִּיק, *vacillare fecit vel sivit*: item, *protulit, produxit, proexit, eduxit, exprompsit*, quæ significatio propriè Chaldaica est: part. *מִפְּיָקִים*, *proferrunt*, Psalm. CXLIV. 13. futur. *וְלֹא יִפְּיֵק*, *ut non vacillet*, Jerem. X. 4.

יִפְּיֵק, *educit intelligentiam*, Prov. III. 13. id est, consequitur.

פּוֹק, masc. *titubatio*, Nah. II. 11. scribitur פֶּק defectè.

פּוֹקָה, f. idem, 1 Sam. XXV. 31.

פּוֹר *disrumpi*: infinit. *פָּוַר*, *disrumpendo*, Ies. XXIV. 19. Pih. præter. *פּוֹרַרְתָּ בְּעוֹדָה יָם*, *disrupisti fortitudine tuâ mare*, Psalm. LXXIV. 13. et geminatis duabus radicalibus, fut. *וַיִּפְּרֹנֵי*, *et disrupit me, minutim concidit vel confregit me*, Job. XVI. 12. Hiph. *הִפִּיר*, *fregit, irritum fecit*. præterit. *אֶת־בְּרִיתֵי הַפָּר*, *foedus meum irritum fecit*, Gen. XVII. 14. *הִפִּיר עֵצַת גּוֹיִם*, *irritum facit consilium gentium*, Ps. XXXIII. 10. Hoph. futurum, *גַּם־בְּרִיתֵי תִפֵּר*, *et foedus meum irritum fiet*, Jer. XXXIII. 21.

Hithp. præter. הַתְּפֹרְרָה, *disrupit se*, Ies. XXIV. 19.

פֹּרָה, f. *torcular*, à *confringendis uvis*, Ies. LXIII. 3.

פֹּר, m. *sors*, Esth. III. 7. Persicum vocabulum, plur. פְּוֹרִים, *sortes, sortium dies*, Esth. IX. 26.

פָּיֵשׁ *abundare, augescere, multiplicari*: præter. וַיִּפְשֹׁוּ, *et abundant, multiplicabuntur*, Hab. I. 8. וַיִּפְשְׁתֶּם, *et augescetis, crescetis*, Mal. III. 20. Niph. præter. וַיִּפְשֹׁוּ, *diffundent se, diffugient*, Nah. III. 18.

פֹּשׁ, m. *abundantia, multitudo*, Job. XXXV. 15.

פֹּת m. *cardo fœmina, ferramentum cavum januæ affixum*: metaphoricè *pudendum muliebri*, affix. פִּתְהוּ יַעֲרָה, *pudendum earum nudabit*, Ies. III. 17. nempe per hostes, qui eas nudas in captivitatem abducent Ab. Esra, אַחֲרֵיהֶן, *posteriora ipsarum*. Talmudici, פִּתְחֵיהֶן quod idem Schab. fol. 62. 2. sic et R. David. Græci αἰσχρὸν αὐτῶν. Aben Esra monet, quosdam interpretari, פִּאתָהֶן, *angulos capitis ipsarum*, quos scil. solent alienis crinibus ornare: plural. וְהַפְתֹּת, *et cardines fœminas*, 1 Reg. VII. 50.

פָּזַן *consolidari, roborari*: futur. וַיִּפְזוּ זְרַעֵי יָדָיו, *et roborata sunt brachia manuum ejus*, Gen. XLIX. 24. Pih. מִפְּזֵן, *subsiliens, saltans*, 2 Sam. VI. 16. sic Jonathan, מִרְקָד, Hoph. partic. זָהָב מוֹפָן, *auro solido*, 1 Reg. X. 18. id est, optimo et depuratissimo, juxta Kimchium in Com. Talmudici זָהָב מוֹפָן שְׂדוּמָה לִפְנֵי quod simile est margaritæ, Ioma fol. 44. nempe fulgore.

פָּז, m. *aurum solidum*, Ps. XXI. 4. id est, bene purgatum, tantò enim purius, tantò solidius est:

וּמִפָּן רַב, *et præ auro multo*, Psalm XIX. 11. vide זָהָב.

אֹפָן, *Uphas, nomen proprium loci*, Jerem. X. 9. qui aliàs *Ophir* dicitur, 1 Reg. IX. 28. ubi auri optimi fuit copia: בְּנִתָּם אֹפָן, *auro insigni Uphaz*, id est, præstantissimo, Dan. X. 5. quidam faciunt primitivum.

פָּזַר *dispersit*: part. פָּהֻל, *pecus dispersum*, Jerem. L. 17. Niph. præter. נִפְזָרוּ, *dispersi sunt*, Psalm. CXLI. 7. Pih. præter. פִּזַּר, *dispersit ossa*, Psalm. LIII. 6. פִּזַּרְתָּ אֹיְבֵיךָ, *dispersisti inimicos tuos*, Psalm. LXXXIX. 11. Pyh. partic. עֵם מִפְּזָר, *populus dispersus*, Esth. III. 8.

פָּחַד *pavit, expavit*: construitur sæpiùs cum præposit. אֶל et מִן: præter. וּמִדְּבַרְךָ פָּחַד לְבִי, *et à verbo tuo pavet animus meus*, Ps. CXIX. 161. וַיִּפְחָדוּ אֱלֹהֵיהֶן, *et pavebunt ad Dominum*, Hos. III. 5. id est, pavidi accedent. Pih. particip. מִפְּחָד, *pavens*, Proverb. XXVIII. 14. futur. וַיִּמְפָּחַד, *paveasque jugiter*, Ies. LI. 13. Hiph. הִפְחִיד, *exterruit*, Job. IV. 14.

פָּחַד, m. *pavor*, Gen. XXXI. 42. aff. וַיִּפְחָדוּ, *et pavor ejus*, Job. XIII. 11. plur. פְּחָדִים, *pavores*, Job. XV. 21. ex usu Chaldaico, testes virilitatis, *testiculi*: aff. פִּחְדֵי, *nervi testiculorum ejus*, Job. XL. 17. habetque aliam formam vocalium ad diversam significationem notandam. fœmin. פִּחְדָּה affix. פְּחָדָתִי, *pavor mei*, Jer. II. 19.

פָּתַח m. *dux, princeps, præses, præfectus*, Nehem. V. 14. construct. פִּתְחַת יְהוּדָה, *principem Jehuda*, Hag.

I. 1. est et eâ formâ absolutum, פַּחַת | אָהַד, *ducis unius*, 2 Reg. XVIII. 24. aff. לַפְּחָתָךְ, *duci tuo*, Mal. I. 8. פָּחַם, *dux eorum*, Neh. V. 14. contractè pro פָּחַתָּם, cui simile vide in פָּנָן: plur. פַּחּוֹת, *duces, principes*, 1 Reg. XX. 24. aliâ formâ, פַּחְוֹת, Esr. VIII. 36. aff. פַּחְוֹתֶיהָ, *duces ejus*, Jerem. LI. 57. Chald. פַּחָה, *princeps*, Esr. V. 14. vel פַּחַת, ver. 3. plur. formæ fœm. פַּחְוֹתָא, *duces*, Dan. VI. 8.

פָּחוֹם, m. p. *instabiles, leves*, Jud. IX. 4. נְבִיאֵיהָ פָּחוֹם, *prophetæ ejus leves sunt*, Soph. III. 4. פָּחוֹ, m. *rapiditas, rapidus*, Genes. XLIX. 4.

פַּחְוֹת, f. *levitas, instabilitas, rapiditas*: affix. וּבְפַחְוֹתָם, *et rapiditate sua*, Jer. XXIII. 32.

פָּחָם, masc. *carbo, pruna*, Ies. LIV. 16. וּפָעַל בְּפָחָם, *et operatur prunis*, Ies. XLIV. 12.

פַּחָר, m. Chald. *figulus*, מְנַהוֹן, *partim ex luto figuli*, Dan. II. 41.

פַּחַת, masc. *fovea, fossa*, Jerem. XLVIII. 28. plural. פַּחְתִּים, *fossæ*, 2 Sam. XVII. 9.

פַּחַתָּת, f. *corrosio, plaga corrodens*, Lev. XIII. 55.

פָּטַד, masc. *topasius vel smaragdus*, Ex. XXVIII. 17. const. פָּטַד־כֹּוֹשׁ, *topasius Æthiopiæ*, Job. XXVIII. 19.

פָּטַר, *dimisit, emisit, laxavit, exemiit, discessit, abscessit*: hinc apud Rabbinos נִפְטַר, *dimissus è vivis, mortuus*: פְּטַר, *licitum, permissum*.

præt. לֹא פָטַר, *non dimiserat vel emerat Jehoiada sacerdos ullas distributiones*, 2 Par. XXIII. 8. particip. פּוֹטֵר מַיִם, *laxat aquas*, Prov. XVII. 14. futur. וַיִּפְטַר, *et discessit (à facie Saulis)*, 1 Sam. XIX. 10. Hiph. fut. וַיִּפְטְרוּ בְשֵׁפָה, *laxum faciunt labio*, Ps. XXII. 8. id est, diducunt, distorquent labia.

פָּטַר, masc. *apertio, laxatio*: פָּטַרְתָּם, *apertionem omnis vulvæ*, Exod. XIII. 2. id est, quicquid vulvam primò apertit, seu è vulva primò emittitur, hoc est, primogenitum: fœm. פָּטַרָה, idem: construct. תַּחַת פָּטַרְתָּם, *pro apertione prima omnis vulvæ*, Num. VIII. 16. id est, primogenito.

פָּטַרִים, *dimissi, immunis*, 1 Par. IX. 33. et ita est particip. Pahul: et substantivè, *apertiones*: construct. וּפְטוּרֵי צְצִים, *et apertiones florum*, 1 Reg. VI. 18. id est, cælaturæ florum patulæ.

פָּטִישׁ, m. *malleus*, Ies. XLI. 7. Jer. XXIII. 29. Chald. *subligaculum, femorale*, juxta Aben Esram: plural. cum aff. פְּטִישֵׁיהוֹן, *subligaculis suis*, Dan. III. 21. scribitur cum ו post ט redundantem, juxta Masorethas.

פִּיד, masc. *oppressio, casus vel eventus malus, infortunium*, Proverb. XXIV. 22. aff. בְּפִידוֹ, *in oppressione ejus*, Job. XXX. 24.

פִּימָה, fœmin. *plicatura, strigæ, cutis propter pinguedinem conduplicatio*; וַיַּעַשׂ פִּימָה, *et effecit strigas*, Job. XV. 27. quidam a plurali פִּים, *ora deducunt, de quo in פָּה quasi orificationem dicas, per metaphoram*.

פכה Pih. *manare, diffluere, effluere*: partic. מים מפכים, *aqua manabant*, Ezech. XLVII. 2.

פכה, m. *lentitula*: אֶת־פְּכֵה הַשֶּׁמֶן, *lenticulam olei*, 1 Sam. X. 1.

פלא Niph. נִפְלָא, *mirum, admirabile esse vel fieri, in admirationem rapi: occultari, occultum esse*: construitur cum præpos. מן. præter. נִפְלִיתִי, *in admirationem ravior*, Psal. CXXXIX. 14. cum ׀ in medio, loco נ: fœmin. הִיא נִפְלְאֵת, *hoc admirabile fuit*, Psalm. CXVIII. 23. contractè pro נִפְלְאָה ut Kimchi notat נִפְלְאֵתָה אֶהְרַתָּה לִי, *admirabilis fuit amor tuus mihi*, 2 Sam. I. 26. estque cum duplici signo fœminineo, cui simile vide in חבנא. particip. לֹא נִפְלְאֵת הוּא מִמֶּךָ, *non est occultum a te*, Deut. XXX. 11. Pih. infinitiv. לִפְלֵא, vide in פָּלַח: nam hæ duæ radices formas inter se permutant. Hiph. הִפְלִיא, *mirificè, mirabiliter, mirifica egit, mirificum reddidit vel effecit*. Sunt et quædam ex hujus verbi forma, pro *segregare*, quæ pertinent ad פָּלַח. præter. הִפְלִיא חֲסֵדוֹ, *mirificam reddit benignitatem suam*, Psal. XXXI. 22. הִפְלִיא עֲצָה, *mirificus est, mirificè agit consilio*, Ies. XXVIII. 29. וְהִפְלִיא, *et mirificas efficiet*, Deut. XXVIII. 59. cum Kametz ex forma הִפְלִיא. futur. וְיִפְלֵא, vide in פָּלַח. Hithp. futur. תִּתְפַּלֵּא, *mirificum te exhibes contra me*, Job. X. 16.

*פְּלֵא, m. *admirabilis*, Ies IX. 5.

פְּלֵא, m. *mirificus*, Jud. XIII. 18. quod juxta Masorethas legendum פְּלֵי absque נ: fœmin. פְּלֵאִיהָ, *mirifica, admiranda*, Psal. CXXXIX. 6. quod

legendum פְּלֵיאָה. Ex hac forma præcedens legi posset פְּלֵיא.

פְּלֵא, m. *mirum, miraculum, mirabile*, Exod. XV. 11. plural. פְּלֵאִים, *cum miraculis, id est, mirabiliter*, Thren. I. 9. fœm. פְּלֵאוֹת, *mirabilia*, Psal. CXIX. 129.

מִפְּלֵאוֹת, f. p. *mirabilia*: constr. מִפְּלֵאוֹת תְּמִים דְּעִים, *mirabilia perfecti scientiis*, Job. XXXVII. 16.

פָּלַג Pih. *divisit*: præterit. מִי פָּלַג, *quis dividit*, Job. XXXVIII. 25. imperat. פָּלַג לְשׁוֹנֵם, *divide linguam ipsorum*, Psal. LV. 10. Niph. præter. נִפְלְגָה הָאָרֶץ, *divisa fuit terra*, Gen. X. 25.

פָּלַג, masc. Chald. *particula, dimidium*: וּפְלַג עֵדָן, *et dimidium temporis*, Dan. VII. 25.

פְּלֵגָה, *rivus, quasi divisum aut divergium fontis*: פְּלֵגַת אֱלֹהִים, *rivus Dei*, Psalm. LXV. 10. plur. פְּלֵגִים, *rivi*, Ies. XXX. 25. constr. פְּלֵגֵי-מִים, *rivi aquarum*, Psalm. I. 3. affix. פְּלֵגֵיו, *rivi ejus*, Psal. XLVI. 5.

פְּלֵגָה, f. *classis, divisio*: plural. לְפָלְגוֹת בֵּית הָאָבוֹת, *in classes familiarum paternarum*, 2 Par. XXXV. 5. Ch. *partitio*: בְּפָלְגֵתָהוֹן, *in partitione eorum*, Esr. VI. 18.

פְּלֵיגָה, f. Chald. *divisum, diversum*, Dan. II. 41.

פְּלֵגוֹת, f. p. *partes*, Jud. V. 15. *rivi*, Job. XX. 17.

מִפְּלֵגוֹת, f. p. *classes*, 2 Paral. XXXV. 12.

פִּילְגֵשׁ פִּילְגֵשׁ, f. *concupinatrix, quæ uxor quidem erat, sed non legitima, nec hera, sed serva*: unde et liberi earum non fiebant hæredes

paternorum bonorum, sed dono emittebantur, Gen. XXII. 24. et XXV. 6. in jure veterum legitur: quæ sunt נָשִׁים, *uxores*, et quæ sunt פְּיִלְנָשִׁים, *uxores concubinæ*? R. Jehuda dixit: נָשִׁים sunt, quæ scripto seu instrumento dotali et solennibus sponsalibus ducuntur: פְּיִלְנָשִׁים, quæ neutro: Sanhedrin cap. 2. fol. 21. vide Kimch. 2 Sam. V. 14. quidam vocem compositam volunt ex פָּלַג, *divisit*, et אִשָּׁה, *uxor*, quasi *uxor divisa*, vel dimidia, aff. פְּיִלְנָשׁוּ, *concubina ejus*, Jud. XIX. 2, plural. פְּיִלְנָשִׁים וְנָשִׁים, *concubinas et uxores*, 2 Sam. V. 13. constr. אֶל-פְּיִלְנָשָׁיו, *ad concubinas patris tui*, אָבִי, 2 Sam. XVI. 21. aff. וְנַפְשׁ פְּיִלְנָשֵׁי, *et animam concubinarum tuarum*, 2 Sam. XIX. 6.

פֶּלֶד m. *lampas, fax, tæda*: plur. fœem. פְּלִדוֹת, *tædæ*, Nah. II. 4.

פלה Niph. נִפְלָה, *segregari, separari*: præter. נִפְלִיתִי, vide in פלא: nam hæ duæ radices formas inter se commutant: וְנִפְלִינוּ, *et separabimur*, Exod. XXXIII. 16. Pih. infin. לִפְלֹא, *segregando*, Lev. XXII. 21. Hiph. præter. הִפְלָה, *segregavit*, Psal. IV. 4. וְהִפְלָה, *et separabit, separationem aut discrimen faciet*, Exod. IX. 4. וְהִפְלִיתִי, *et separabo, excipiam vel eximam*, Exod. VIII. 22. imper. הִפְלֵה הַסְּרִיָּה, *separa benignitates tuas*, Ps. XVII. 7. fut. יִפְלֵה, *separationem faciet, discrimen ponet*, Exod. XI. 7. יִפְלֵא, *separaverit, separatim expresserit*, Lev. XXVII. 2.

פְּלוֹנִי, *ploni*, nomen innominati, cujus proprium nomen reticetur, Græci, ὁ δεινα, Matth. XXVI. 18.

πρὸς τὸν δεινα, *ad quendam*, ad N. jungitur ipsi אֶל-מֹנִי de quo in אֵלם dictum est, נִשְׁבַּח-פֹּה פְּלוֹנִי אֶל-מֹנִי, *sede hic ploni almoni*, tu N. Ruth IV. 1. volunt et de loco usurpari, אֶל-מִקְוֹם פְּלוֹנִי אֶל-מֹנִי, *ad locum N.* 2 Reg. VI. 8. 1 Sam. XXI. 2. sed מִקְוֹם in constructione positum, ostendit sequentia vocabula virum quendam notare, ut Kimchi monet, pro, *ad locum cujusdam N.* hinc אֶל-מֹנִי ex פְּלוֹנִי et אֶל-מֹנִי, compositum: לִפְלֹמְנִי הַדְּבַר, *tali loquenti*, Dan. VIII. 13. Talmudici dicunt פְּלוֹן et emph. פְּלִינָא et fœmininè פְּלִינָא: ut אֲנִי פְּלוֹנִי בֶר פְּלוֹנִיתָא, *ergo N. filius mulieris N.*

פָּלַח dissecuit: vicinum verbo פָּלַח part. פֹּלַח וּבֹקַע, *dissecans et findens*, Psalm. CCLI. 7. Pih. futur. יִפְלַח הַיָּד, *dissecet sagitta*, Prov. VII. 23. תִּפְלַחְהָן, *dissecant, dilatant*, sc. matricem aut ventrem ad pullos edendos, Job. XXXIX. 3.

פָּלַח, masc. *fragmen, segmentum*, 1 Samuel. XXX. 12. Cant. IV. 3. כַּפְּלֵחַ תַּחֲתֵית, *sicut fragmen inferioris* sc. molæ, Job. XLI. 15.

פָּלַח Chald. *servivit, coluit*: part. פְּלַח-יָהּ, *colis eum*, Dan. VI. 17. plural. פְּלַחִין, *colunt*, Dan. III. 12. construct. פְּלַחִי, *servientibus, ministris (domus Dei)*, Esr. VII. 24. futur. הֵי לָא יִפְלַחוּן, *ut non colerent*, Dan. III. 28.

פְּלַחֵן m. Chald. *ministerium*, Esr. VII. 19.

פָּלַט *evasit, effugit*: præterit. וּפְלָטוּ, *et evadent*, Ezech. VII. 16. Pih. פָּלַט, *evadere fecit, liberavit, eri-*

puit: item *parere, eniti*. particip. וּמְפַלְטוּ, *et liberator meus*, Psalm. XVIII. 3. infinit. רָנְנוּ פְּלֹט, *cantionibus liberandi*, pro, liberationis, Psal. XXXII. 7. imper. פְּלֹט-לְמוֹ, *parito eis*, Psal. LVI. 8. vel, liberare seu liberatio eis? admirativè juxta Kimchium. Cum הַּ paragogico, פְּלֹטָהּ, *eripe animam meam*, Psalm. XVII. 13. futur. תִּפְּלֹט פְּרָתוֹ, *enitur vacca ejus*, Job. XXI. 10. Hiph. futurum, וְנִפְּלֹט, *et eripiet*, Ies. V. 29. וְרֹא-תִפְּלֹט, *sed non liberabis*, Mich. VI. 14.

פְּפֹלֵט, m. *evasor, evadens, effugiens, perfuga*, Amos IX. 1. plural. per Tzere in medio, פְּלִיטִים, *evadentes*, Ies. LXVI. 19. פְּלִיטִים מִחֶרֶב, *evadentes è gladio*, Jer. LI. 50. constr. פְּלִיטֵי חֶרֶב, *evasores gladii*, Ezech. VI. 8. aff. פְּלִיטֵיכֶם, *evasores vestri, qui evaserint ex vobis*, Ezech. VI. 9.

פְּפֹלֵטָהּ, f. *evano, effugium, liberatio, residuum, reliquæ*; tria sunt absque ם in medio פְּלֹטָהּ, Ezech. XIV. 22. Jud XXI. 17. 2 Sam. XV. 14. constr. פְּלִיטָהּ, *residuum*, 2 Reg. XIX. 30.

מִפְּפֹלֵט, m. *effugium*, Psal. LV. 9.

פְּלֹךְ m. *scipio*, 2 Sam. III. 29. *colus*, Prov. XXXI. 19. ex significatione Chaldaica, *tractus*, Neh. III. 9. affix. לְפֹלְכוֹ *ad tractum suum*, ver. 17.

פְּלִלְ Pih. *judicavit, adjudicavit, judicium exercuit*: præterit. וּפְּלִלוּ, *et judicabit eum*, 1 Sam. II. 25. פְּלִלְתָּהּ, *adjudicas sorori tuæ*, Ez. XVI. 52. futur. וְנִפְּלִלְ, *et judicium exercuit*, Psal. CVI. 30. Niph. præterit. וּנְפְּלִלְ, *et judicabitur*, Ez. XXVIII.

23. Hithp. הִתְפַּלֵּל, *judicem se constituit*, semel tantum: aliàs *oravit, supplex oravit, supplicavit, precatus est*: construitur cum præpos. לְ אֵל et וּפְּנֵי, quandoque cum עַל, sed id valet tum idem quod אֵל. præterit. הִתְפַּלֵּלְתָּ אֵלַי, *orasti ad me*, 2 Reg. XIX. 20. futur. ex prima significatione, מִי יִתְפַּלֵּל-לוֹ, *quis se judicem constituet ipsi, quis judex constituetur ipsi*, 1 Sam. II. 25.

פְּלִילִי, m. *judex; judicialis*: עֵינֵי פְּלִילִי, *iniquitas judicis*, Job. XXXI. 28. id est, judiciaria, quæ ad judicem pertinet: plur. פְּלִילִים, *judices*, Deut. XXXII. 31.

פְּלִילִיָּהּ, f. *judicium*, Ies. XVI. 3.

פְּלִילִיָּהּ, f. *judicatio*, Ies. XXVIII.

7. תְּפִלָּהּ, f. *precatio, oratio*, Ies. I. 15. construct. אֶל-תְּפִלַּת עַבְדְּךָ, *ad orationem servi tui*, 1 Reg. VIII. 28. affix. תְּפִלָּתוֹ, *oratio ejus*, Proverb. XXVIII. 9. plur. תְּפִלוֹת, *orationes*, Psal. LXXII. 20.

* פְּלִמְנֵי פֹלֵם, vide suprâ in פֹּלֵה.

* פְּלוֹנֵי פֹלֵן, vide suprâ in פֹּלֵה.

פְּלִם Pih. *libravit, appendit*: metaphoricè, *expendit, consideravit*. partic. מְפַלֵּם, *expendit*, Prov. V. 21. imper. פְּלִם, *expende orbitam pedis tui*, Prov. IV. 26. futur. וְפַלֵּם נְתִיב, *libravit semitam*, Psal. LXXVIII. 50. פְּלִם, m. *statera, bilanx, à librando*, Prov. XVI. 11. Ies. XL. 12.

מְפַלְשֵׁים, m. p. *libramenta, pondera*; const. עַל-מְפַלְשֵׁי-עַבְדְּךָ, *de libramentis nubis*, Job. XXXVII. 16 et וְ est loco ם, juxta Ab. Esram.

פְּלִץ Hithp. הִתְפַּלֵּץ, *tremere*.

contremiscere: fut. יתפלצון *contremiscant*, Job. IX. 6.

פּלצות, f. *tremor, terror, horror*, Ies. XXI. 4.

מפּלצת, *horror, horriculum, idolum*, 1 Reg. XV. 13. sic dictum, שהוא מביא פלצות וצרות רבות לעובדיו, *quia adducit horrorem et calamitates multas cultoribus suis*, scribit h. l. R. Levi cui assentit Kimchi. Apud Talmudicos legitur מפּלצת dicitur, דהות מפליא ליצנותא, *ed quod mirificum risum praeberit*. Quid ita? Rabbi Joseph docuerat: כמוין זכרות עשתה לה והיתה נבעלת בו tractatu de Idololatria cap. 3. fol. 84. editionis Venetæ. Meminit eorum R. Salomon ad præcedentem locum, et eò respexit sine dubio author Vulgatæ Latinæ, ad quam conferatur Lyra. Sed omnino ab horrore hoc idolum dictum fuit, sicut aliàs a terrore, ut est in אים: aff. אַת־מפּלצתה, *horrendum idolum ejus*, ibid. et 2 Par. XV. 16.

תפּלצת, *horror*: affix. תפּלצת, *horror tuus*, Jer. XLIX. 16. horrenda potentia tua, vel horrenda terra tua, in qua nimium confidis.

פּלש Hithp. הַתפּלש, *volvere, volutare se*: vel *conspergere se*. imperat. הַתפּלשו, *volute vos*, scil. in pulvere vel cinere, juxta Hebræos, Jerem. XXV. 34. וְהַתפּלשִׁי בְאֶפֶר, *voluta te in cinere*, Jerem. VI. 26. הַתפּלשִׁי, idem, Mich. I. 10. scribitur cum ת redundantem, ut Masorethæ notant.

מפּלשִׁים, vide paulò antè in פלם.

פּוֹן, vide suprà in פּוֹן.

פּוֹנָה *Phœnicia*, nomen regionis, ut quibusdam placet, Ezech. XXVII. 17. Kimchi hîc annotat, Josephum Gorionidem explicare אפרסמון

quod vocant *balsamum*. Idem tradit R. Salomon. Ejus in Jericho fuit copia, unde et אריח ab odore bono nomen accepit.

פּנָה *aspexit, respexit, spectavit: vertit, avertit, convertit, divertit, declinavit*, quomodo pro diversa constructione reddi potest. Construitur autem præcipuè cum præpos. ל, אֶל, et מִן, *præter. פּנָה הַיּוֹם, divertit dies, abit, declinat*, Jer. VI. 4. אָנָה, *quo respicit, vertit se dilectus meus*, Cant. VI. 1. וּפְנִיתָ כַּבְּקָר, *et vertens te mane, revertens*, Deut. XVI. 7. כָּל־יְמֵינוּ כָּנוּי, *omnes dies nostri declinant*, Psalm. XC. 9. infinit. לְפָנוֹת, *aspiciente vespérâ, quum appeteret vespéra*, Genes. XXIV. 63. לְפָנוֹת הַבֶּקֶר, *quum appeteret mane*, Jud. XIX. 26. etc. פִּה, *amovit, expedit, paravit, præparavit: præter. פּנָה אֶיבֶיךָ, expedit inimicum tuum*, Soph. III. 15. וּפְנָה דְרָךְ לְפָנַי, *et expediat, præparet viam ante me*, Mal. III. 1. Hiph. הַפְּנָה, *aspicere fecit, faciem advertit, avertit vel obvertit: respexit, vertit se: præterit. הַפְּנָה עֵרָף, obvertit cervicem*, Jer. XLVIII. 39. וְלֹא הִפְנוּ, *ut non obvertant vel avertant faciem*, Jerem. XLVI. 5. הַפְּנָתָה לָנוּס, *vertit se ad fugiendum, in fugam*, Jerem. XLIX. 24. Hoph. præteritum הִפְנוּ, *fiet ut avertant se*, Jerem. XLIX. 8. partic. מִפְּנָה, *obversa*, Ezech. IX. 2.

פָּנִים, m. p. *facies, aspectus, conspectus, superficies*, et quælibet externa anterior rerum species: פָּנִים אֶל־פָּנִים, *facie ad faciem*, Genes. XXXII. 31. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor. XIII. 12. facies autem anterior rei pars est, inde sumitur pro

ante, a fronte: וְאַחֲרָם, *antè et retro, a fronte et a tergo*, Ezech. II. 10. cum ה ab initio temporis est, *ante, antea, priùs*: לְפָנַי, *antea*, Jos. XIV. 15. accedit ipsi etiam מִלְּפָנַי, *ab ante, a superiore tempore, ab antiquitate*, Ies. XLI. 26. construct. לְפָנַי אֱלֹהִים, *faciem Dei*, Genes. XXXIII. 10. עַל-לְפָנַי תְּהוֹם, *in superficie abyssi*, Gen. I. 2. est et interdum *coram, e regione, ex adverso, in conspectu, a fronte*, Gen. XXV. 9, 18. Gen. XI. 28. sed frequentissimè superaddito ה ab initio, לְפָנַי, *ad conspectum, coram, antè*: לְפָנַי מוֹתִי, *ante mori me, antequam moriar ego*, Genes. XXVII. 7. מִלְּפָנַי, *a facie, e conspectu, præsentia*, Jon. I. 3. *propter*, 2 Par. XXXII. 7. מִפְּנֵי, *a facie, a conspectu, propter*: מִפְּנֵי אֲשֶׁר, *propterea quòd*, Exod. XIX. 18. aff. לְפָנַי, *facies ejus*, Genes. XXXII. 22. לְפָנַי, *ad conspectum ejus, coram eo*, Genes. XLI. 33. לְפָנַי, *ante eum*, Jos. X. 14. מִלְּפָנַי, *a conspectu ejus*, 2 Reg. V. 27. semel fœmininum est: לְפָנַי מַעֲדוֹת, *quòd facies tuæ comparatæ vel constitutæ sunt*, Ezech. XXI. 21.

פָּנִים, m. *interius, intimum*, quasi *anterius* dictum, quòd introrsum pergenti interiora sint antè, exteriora retro: cum servilibus ab initio, מִלְּפָנַי, *intrinsecus*, 1 Reg. VI. 29. cum ה locali, פָּנִימָה, *intus, intrò, intrinsecus*, Lev. X. 18. לְפָנִימָה, *intrinsecus*, 1 Reg. VI. 30. מִפְּנִימָה, *idem*, ver. 19.

פָּנִימִי, m. *interior, intimus*, Ezech. XLI. 15. plur. הַפְּנִימִים, *interiora*, 1 Paral. XXVIII. 11. fœm. פְּנִימִית, *interius*, 1 Reg. VI. 36. plural.

הַפְּנִימִיֹת, *interiora*, 2 Par. IV. 22 et hïc מ servile transit in radicale.

לְפָנַי, m. *anterius*, 1 Reg. VI. 21.

פֶּנֶן, f. *angulus, extremitas*:

לְרֹאשׁ פְּנֵה, *in caput anguli*, Psalm.

CXVIII. 22. constr. עַד-פְּנֵת שַׁעַר, *usque ad angulum portæ*, Jer. XXXI.

40. affix. פְּנֵתָהּ, *anguli ejus*, Job.

XXXVIII. 6. et contractè פְּנֵה, *angulum illius*, pro

פְּנֵתָהּ, Prov. VII.

8. cui simile vide in צוּר inter nomi-

na: plural. הַפְּנִים, *anguli*, Zach.

XIV. 10. fœmin. פְּנוֹת הַבַּיִת, *angulos domus*, Job. I. 19. item, *turres*

angulares, Soph. I. 16. metaphoricè

principes, primores, capita populi, ut

Chaldæus explicat, quòd ipsi sint

urbi, quod angulus firmus seu lapis

angularis muro, ut Kimchi scribit,

Jud. XX. 2. 1 Sam. XIV. 38.

פְּנִינִים, m. p. *margaritæ, carbun-*

culi, lapides pretiosi in ignitum ru-

bentes, Thren. IV. 7. Prov. XX. 15.

מִפְּנִינִים, *præ carbunculis*, Proverb.

VIII. 11.

פִּינֵק Pih. *delicatè educavit*: part.

מִפְּנֵק מִזֶּעַר עַבְדּוֹ, *delicatè emutrens à*

pueritia servum suum, Prov. XXIX.

21. Chaldæum propriè est.

פָּסַג Pih. *extulit, sustulit, eleva-*

vit: imper. פָּסְגוּ אֶרְמוֹנוֹתֶיהָ, *attol-*

lite palatia ejus, Psalm. XLVIII. 14.

R. Sal. הַגְּבִיהוּ, *extollite*: Ab. Esra,

הַבִּיטוּ, *intuemini, oculos attollite in*

ea: R. David, חֲזְקוּ, *munite*.

פָּסְגָה, f. *collis*, Num. XXI. 20.

פָּסַח *transiit, transiit*; con-

struitur cum præpos. עַל: item *clau-*

dicavit: præteritum, אֲשֶׁר פָּסַח, *qui*

transiit, Exod. XII. 27. וּפָסַחְתִּי

et transibo præter vos, ver

13. participium, פִּסְחִים, *claudicatis*, 1 Reg. XVIII. 21. infinitiv. פִּסְחִי, *transeundo*, Ies. XXXI. 5. Niph. fut. וַיִּפְסַח, *et claudus redditus est*, 2 Sam. IV. 4. Pih. futurum, וַיִּפְסְחוּ, *et transilierunt*, 1 Reg. XVIII. 26.

פִּסְחָה, m. *transitus, transitio* propriè: metonymicè *agnus* qui mactabatur et comedebatur ab Israëlitis in Ægypto, cùm angelus Ægyptiorum primogenitos occidens, Israëliitarum domos sanguine agni istius conspersas et signatas transiret, et Israëlitis parceret. Hinc *agnus* iste vocatur *pæsach, pascha, phase*, id est, transitus, quòd sanguis ejus domibus aspersus, tantùm esset signum istius transitus, Exod. XII. 11. item festum paschatis, quo agnus iste comedebatur, 2 Reg. XXIII. 21, 22. plural. super jugulatione הַפְּסָחִים, *pascharum*, 2 Par. XXX. 18. id est, agnorum paschaliū.

פִּסְחָה, m. *claudus*, Levit. XXI. 18. plurale, absque Dagesch, פִּסְחִים, *claudi*, Ies. XXXIII. 23.

פָּסַל *dolavit, sculpsit*: præter. פָּסַל, *quòd sculpsit illud formator illius*, Hab. II. 18. imperat. הַפְּסֹלֶה, *sculpe tibi*, Ex. XXXIV. 1.

פָּסֵל, m. *sculptile, idolum sculptum et dolatum*, Exod. XX. 4. affix. עֵץ פְּסֵלָה, *lignum sculptilis sui*, Ies. XLV. 20.

פָּסֵל, masc. idem: plural. פָּסָלִים, *terra sculptilium*, Jerem. L. 38. מִן־הַפְּסִילִים, *a sculptilibus*, Jud. III. 19, 26. quidam, *e lapidimis*. construct. הַפְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם, *sculptilia deorum ipsorum*, Deut. VII. 25. aff. הַפְּסִילִיָּה, *sculptilia tua*, Mich. V. 13.

פְּסַלְתֵּיךָ, masc. pl. Chald. *psalteria, instrumenta musica*, Dan. III. 5. ex Græco ψαλτήριον.

פָּסַח *defecit, imminutum fuit*: præter. פָּסְחוּ, *defecerunt veraces*, Ps. XII. 2.

פֶּסֶם, m. Chald. *pars, particula*, quasi minutum vel partem defectam dicas: פֶּסֶם יָדָא, *pars manus*, Daniel. V. 5. emph. פֶּסְמָא דִּי יָדָא, *pars manus*, ver. 24.

פְּסִים, m. p. *particulæ, frusta*: כִּתְנַת פְּסִים, *tunicam frustorum*, Genes. XXXVII. 3. 2 Sam. XIII. 18. id est, variis particulis diversorum colorum consutam, hoc est, versicolorem.

פְּסָה, f. idem: constr. בְּפֶסֶת־בָּר, *particula frumenti*, Psal. LXXII. 16. id est, pugillus parum, minimum.

פָּעָה *exclamavit*: futur. בְּיוֹלְדָהּ, *velut parturiens exclamabo*, Ies. XLII. 14. juxta Aben Esram, quidam, *ut parturiens viperam*, quasi ab אָפַע.

פָּעַל *operatus est, egit, fecit*: præterit. מַה־פָּעַל אֵל, *quid operatus est*, Num. XXIII. 23. בְּפַעַלְתָּ לָנוּ, *operatus es nobis*, Ies. XXVI. 12. particip. וּבֹפֵעֵל צְדָקָה, *et operans, exercens justitiam*, Psalm. XV. 2. futur. מַה אֶפְעַל לָךְ, *quid agerem tibi?* Job. VII. 20.

פָּעַל, m. *opus, metonymicè, operis merces*: וְאֵת פָּעַל יְהוָה, *et opus Domini (non respiciunt)*, Ies. V. 12. affix. פָּעֻלוֹ, *opus ejus*, Psalm. CXI. 3. וּבִפְעֻלוֹ, *et mercedem operis ejus*, Jer. XXII. 13. plural. רַב פְּעָלִים, *amplus operibus*, 1 Par. XI. 22.

פָּעָה, f. idem: construct. מִפְּעָה, *mercedem mercenarii*, Levit. XIX. 13. aff. וּבִפְעָלָי, *et opus meum*,

Ies. XLIX. 4. plur. מפעלות, *opera*,
Psal. XXVIII. 5.

מפעליו, m. p. *opera*: aff. מפעליו,
opera ejus, Psalm. VIII. 22. fœmin.
const. מפעלות יהוה, *opera Domini*,
Psal. XLVI. 9.

פיעם Pih. *egit, agitavit, impu-*
lit, concussit, pulsavit: infinit. לפיעמו,
agitare eum, Jud. XIII. 25. Niph.
præter. נפיעמתי, *concutior*, Psalm.
LXXVII. 5. futurum, ונתפיעם רוחו,
cùm concussus vel consternatus esset
spiritus ejus, Gen. XLI. 8. Hithp. fut.
ונתפיעם רוחו, *et consternatus erat*
spiritus ejus, Dan. II. 1. et sic ver. 3.

פיעם, c. sed f. sæpius, *ictus, pulsus,*
concussio: item vice, בפיעם אחר,
vice una, 2 Sam. XXIII. 8. זאת
הפיעם, *hac vice*, Gen. II. 23. כפיעם
sicut vice in vicem, Numer.
XXIV. 1. id est, hac vice ut antea.
Item *incus*, à tundendo et concutien-
do, את הולם פיעם, *ad percussionem*
incudis vel super incude, Ies. XLI. 7.
duale, בפיעמים, *duabus vicibus*, Num.
XX. 11. plur. נשבע בפיעמים, *septem*
vicibus, Gen. XXXIII. 3.

פיעמים, m. p. *incessus, ingressus*;
pedes: פיעמים, שלשים פיעמים,
triginta pedum, Ezech. XLI. 6. juxta Kimchi-
um: construct. פיעמי מרכבותיו,
incessus currum ejus, Jud. V. 28.
aff. פיעמו לדרך, וישם, *et ponet in*
viam pedes suos, Psal. LXXXV. 14.

פיעמות, f. p. *anguli*, juxta Kim-
chium, R. Levi et Chaldæum, affix.
פיעמותיו, 1 Reg. VII. 30. quidam
pedes, bases: alii *impages reddunt*.

פיעמן, masc. *tintinabulum*, Exod.
XXVIII. 34. sic dictum, quòd concus-
sione personet: pl. את־פיעמנים,
tintinabula, Exod. XXXIX. 25.

construct. פיעמני זהב, *tintinabula*
auri, Exod. XXVIII. 33.

פיער *aperuit, distendit, et ori*
peculiariter tribuitur: præterit. פו
פיערתי, *os meum distendi*, Psalm.
CXIX. 131. פיערו, *distenderunt con-*
tra me, בפיהם, *ore suo*, id est, os
suum, Job. XVI. 10. et ב redundat,
vide Job. XXIX. 23. Ies. V. 14.

פיעה *aperuit, pandit, dilatavit*:
et ex usu Chaldaico *liberavit*: præter.
פיעית את־פיה, *pandisti os tuum*,
Jud. XI. 36. פיעתה את־פיה, *ape-*
ruit os suum, Gen. IV. 11. particip.
הפיעה, *qui liberat (Davidem)*, Psal.
CXLIV. 10. פיעי, imperat. פיעני
libera me, ver. 11. פיעני
יתי.

פיעה *fragorem, sonum edidit,*
personuit: præter. פיעהו רנה, *fra-*
gorem edunt cantu, Iesaias XIV. 7.
imper. פיעהו, *fragorem edite montes*
cantu, Ies. XLIV. 23. פיעה, *diffregit,*
propriè cum fragore et sonitu. præter.
עצמותיהם פיעהו, *ossa*
eorum diffringunt, Mich. III. 3.

פיעל Pih. *decorticavit*: præter.
פיעל, Gen. XXX. 38. futur. ופיעל
בהן, *et decorticavit in eis*, ver. 37.

פיעלות, f. p. *decorticaciones, corti-*
ces, Gen. XXX. 37.

פיעמה *diffregit*: præter. פיעמתי,
diffregisti eam, Psalm. LX. 4. sic in
Targum פיעים ליה הרבין, *et per-*
fregit sibi fenestras, Jer. XXII. 14.

פיעע *vulneravit*: præter. פיעעוני,
vulnerarunt me, Cant. V. 7. particip.
פיעע נכה, *vulneratus contu-*
sione, Deuter. XXIII. 2. infin. ופיעע,
et vulnerando, 1 Reg. XX. 37.

בצע, m. *vulnus*, Exod. XXI 25. לפצעו, *ad vulnus meum*, Genes. IV. 23. plural. בפצעים, *vulnera*, Prov. XXIII. 29. construct. בפצעי, Prov. XXVII. 6. affix. בפצעי, *vulnera mea*, Job. IX. 17.

פָּצַר *instilit*: construitur cum præpos. ב. futurum בַּמּוֹפָצֵר־בָּם, *et instilit apud eos*, Genes. XIX. 3. וַיִּפְצְרוּ־בּוֹ, *et institerunt in eum*, ver. 9. Hiph. infin. loco nominis, הַמּוֹפָצֵר, *instare*, pro instantia, repugnantia, resistantia, 1 Sam. XV. 23.

בַּפְצִירָה, f. *lima*, 1 Sam. XIII. 21. ab insistendo.

פָּקַד *visitavit*, tam conferendi boni, quam inferendi denunciati mali causâ. Inde latissimè sumitur, pro, *invisit*, *revisit*, *recognovit*, *rationem habuit*: *animadvertit*: *numeravit*, *recensuit*, *lustravit*: *præfecit*: *commisit*, *deposuit*: *requisivit*, *desideravit*, de defectu usurarum, *defuit*. Constructionis ratio sæpè significata distinguit. Construitur autem cum accusativo et præpositione על, ל, יאל, על, ב. præter. פָּקַד, *visitavit* (Saram,) Gen. XXI. 1. מִי פָּקַד עָלוּי, *quis commisit ipsi viam ejus?* vel quis præstituit, præscripsit, Job. XXXVI. 23. וְהוּא עָלַי פָּקַד, *et ipse commisit mihi*, 2 Par. XXXVI. 23. וּפָקַדְתִּי, *et animadvertam*, Jerem. XLIV. 13. אֲשֶׁר פָּקְדוּ, *qui numerarent*, Numer. XXVI. 64. לֹא פָקְדוּ, *non desiderabunt*, Iesaias XXXIV. 16. וּפָקְדוּ, *et præficient*, Deut. XX. 9. פָּקְדוּנוּ, *desideravimus*, 1 Sam. XXV. 15. etc. Niph. præter. לֹא נִפְקַד, *non deest ex nobis*, Numer. XXXI. 49. וּנְפַקְדָּתָי, *et desideraberis*, 1 Sam. XX. 18. infinit. יִפְקַד, *desiderando*, *desiderabitur*, 1 Reg.

XX. 39. futurum, יִפְקַד, *visitabitur*, *animadvertetur*, Numer. XVI. 29. וַיִּפְקְדוּ, *et recensiti fuerunt*, Nehem. VII. 1. item *præfecti fuerunt*, Neh. XII. 44. Pih. particip. מִפְקְדֵי, *lustrat*, Ies. XIII. 4. Pyh. præter. פָּקַד, *numeratum est*, Exod. XXXVIII. 21. פָּקַדְתִּי, *fit ut desiderem*, *carere factus sum*, id est, *privatus*, Ies. XXXVIII. 10. Hiph. præterit. הִפְקִיד אֶת־וֹ, *præfecit eum*, Genes. XXXIX. 5. הִפְקַדְתִּי, *præfecisti eum*, 1 Samuel. XXIX. 4. imperat. הִפְקֵד, *præfice levitas*, Num. I. 50. fut. אֶפְקִיד, *deponam spiritum meum*, Psal. XXXI. 6. וַיִּפְקְדוּ, *ut committerent*, vel *deponerent*, Jer. XXXVII. 21. Hoph. præter. אֲשֶׁר הִפְקִיד, *quod depositum fuerat*, Lev. V. 23. item, *visitata est*, vel *visitabitur*, Jerem. VI. 6. partic. præterit. מִפְקִידִים, *præfecti*, 2 Paral. XXXIV. 12. Hithp. præter. הִתְפַּקְדוּ, *recensiti sunt*, Jud. XX. 15. et forma compositâ ex Hophal et Hithpabel, הִתְפַּקְדוּ, *recensiti sunt*, Num. I. 47. futur. וַיִּתְפַּקְדוּ, *et numeravit vel recensuit se*, Jud. XXI. 9. וַיִּתְפַּקְדוּ, *et numerati sunt*, Jud. XX. 15. ubique in medio Kametz contra normam.

פָּקַד, m. *præfectus*, 2 Reg. XXV. 19. const. וּפְקֹדֵי, *et præfectus* (*Levitarum*), Neh. XI. 22. aff. פָּקִידוֹ, *præfectus ejus*, Jud. IX. 28. plural. פְּקִידִים, *præfecti*, Genes. XLI. 34. cum defectu י: et plenum, פְּקִידִים, Esth. II. 3.

פָּקְדָה, f. *præfectura*; *visitatio*, *animadversio*: *recensio*, *depositum*: *lיום פָּקְדָה*, *die visitationis*, Ies. X. 3. לְפָקְדָה, *in recensionem*, 1 Paral. XXIII. 11. construct. פָּקְדָתָי, *præfectura custodum*, Num. III. 32. aff.

פְּקֻדָּתוֹ, *præfecturam ejus*, Psalm. CIX. 8. plural. פְּקֻדוֹת, *præfecturæ*, 2 Par. XXIII. 11.

פְּקֻדִים, m. p. *mandata, commissa, commissiones*, ut vulgò loquuntur: constr. פְּקֻדֵי, *mandata (Domini)*, Ps. XIX. 9. aff. פְּקֻדֵי, *mandata ejus*, Psal. CXI. 7.

פְּקֻדוֹן, m. *depositum*, Lev. V. 23.

פְּקֻדַת, fœm. *præfectura*, Jerem. XXXVII. 13.

מְפָקֵד, m. *mandatum, præfectura, census*, Neh. V. 31. constr. מְפָקֵדֵי, *census populi*, 2 Sam. XXIV. 9. בְּמְפָקֵד הַבַּיִת, *in loco constituto et destinato domus*, Ezech. XLIII. 21.

פָּקַח *aperuit*: præt. עֵינָיו פָּקַח, *oculos suos aperuit*, Job. XXVII. 19. participium, פֹּקֵחַ עֵינָיִם, *aperiens caecos*, id est, oculos caecorum, Psal. CXLVI. 8. Niph. præterit. יִנְפְּקֻחוּ, *et aperient se oculi vestri*, Gen. III. 5. fut. תִּפְּקֻחֶנָּה, *aperientur oculi caecorum*, Ies. XXXV. 5.

פֶּקֶח, m. *apertus*, scil. oculis, hoc est, *videns*, Exod. IV. 11. plural. פֶּקֻחִים, *munus excæcat videntes*, Exod. XXIII. 8.

פְּקַח־קִיחַ, m. *omnimoda apertio*, Ies. LXI. 1. scribitur ut duæ dictiones, sed est tantùm una, constans ex geminatis duabus radicalibus literis, quo gemina, id est, omnimoda apertio denotatur, juxta Aben Esram. R. Salom. vult קִיחַ esse nomen separatum, *carcer, captura*, à לָקַח.

פִּקְעָה, m. p. *colocynthis, cucurbitæ sylvestres; vel fungi*, 1 Reg. VI. 18.

פִּקְעוֹת, f. p. idem, 2 Reg. IV. 39.

פָּרָא, m. *juvencus*, Exod. XXIX.

1. plur. פָּרִים, *juvenci*, Ex. XXIV. 5. aff. פָּרִיָּה, *juvencos ejus*, Jer. L. 27.

פָּרָה, f. *juvenca, junix, vacca*: פָּרָה אֲדָמָה, *junicem rufam*, Num. XIX. 2. plur. פָּרוֹת, *vaccæ*, Genes. XXXII. 15.

פָּרָא, m. *onager*, Job. VI. 5.

פָּרָא אָדָם, *onager homo*, Gen. XVI. 12. id est, *ferus homo*. Et cum הָ vice פָּרָה, *onager*, Jerem. II. 24. ubi pro fœmina usurpatur: plural. יַפְרָאִים, *onagri*, Job. XXIV. 5. יַפְרָאִים, vide in פָּרָה.

פְּרָרָא, m. *pars exterior, forâs spectans*, 1 Par. XXVI. 18. vox ut videtur Chaldæa, composita ex פָּרַר, *divisit*, vel פָּרִיר, *frustum, pars*, et פָּרַר, *extra*. Veteres exposuerunt בְּלַפֵּי, *extra*. V. 5. fol. 55. quidam retinent vocem Hebræam, quasi nomen proprium: quidam *cellulam* interpretantur.

פָּרַד *separavit, disjunctit*: part. פָּרְדוֹת, *separatæ*, id est, *exporrectæ, expansæ*, Ezech. I. 11. et participio in nomen converso, פָּרְדוֹת, *grana*, sic dicta, quasi hinc inde separata et dissita, Joël. I. 17. Niph. נִפְרַד, *dividi, disjungi, separari, separare se*: præt. נִפְרַד, *separaverat se*, Jud. IV. 11. et Kametz est propter pausam: נִפְרַדוּ, *divisæ sunt*, Gen. X. 5. participium נִפְרַד, *disparans vel separans se*, Proverb. XVIII. 1. id est, qui animo est ab omnibus alieno, et se ex omnium consortio subducit, ut in suo proposito et animi sententia persistat. Pih. futurum, יִפְרְדוּ, *separant, separationem faciunt*, Hos. IV. 14. Pyh. particip. מְפָרַד, *dissipatus, divisus*,

Esth. III. 8. Hiph. הִפְרִיד, *separavit, separationem fecit, dissipavit, disjuxit, diremit*: præter. הִפְרִיד, *separabat*, Gen. XXX. 40. particip. מִפְרִיד, *disjungit ducem*, Prov. XVII. 9. infinit. בְּהִפְרִיּוֹ, *cùm dissiparet ille*, Deut. XXXII. 8. futur. יִפְרִיד, *separationem faciet*, Ruth. I. 17. Hithp. præterit. וַהֲתִפְרִדוּ, *et disparant se ossa mea*, Psalm. XXII. 15. futur. יִתְפְּרְדוּ, *dissipantur*, Psalm. XCII. 10.

פָּרָד, m. *mulus*, 2 Sam. XVIII. 9. affix. פָּרְדוֹ, *mulum suum*, 2 Sam. XIII. 29. plural. פְּרָדִים, *muli*, 2 Reg. V. 17. fœmin. פָּרְדָּה, *mula*, 1 Reg. I. 33. פָּרְדוֹת, vide initio radicis.

פָּרְדִּים m. παραδείσος, *paradisus, pomarium, voluptatis et amœnitatis causâ consitum*, Cant. IV. 13. at Neh. II. 8. *sylvam, saltum*, R. Salomon exponit, quo nomine totam regionem comprehendi volunt interpretes a Libano ad Antilibanum, arboribus præstantissimis amœnissimam, in cujus extremitate fuit oppidum nomine Paradisi, cujus meminit Ptolomæus, et Plin. lib. 5. cap. 23. plural. פְּרָדִים, *pomaria*, Eccl. II. 5. ubi notat Aben Esra, בְּןֵי esse *hortum*, qui varias habeat species arborum, פְּרָדִים verò qui unicam tantùm, ut, hortus malorum punicorum, Cant. IV. in quo tantùm fuerunt mala punica. Aliis aliter placet-

פָּרָה *fructuosus fuit, fructum edidit, fœtavit, fœtificavit*: præterit. וּפְרִינָה, *fœtificaverunt*, Ex. I. 7. וּפְרִינָה, *et fructuosi sumus*, Gen. XXVI. 22. particip. פֹּרְהָ, *fructificans, fructum proferens*, Deut. XXIX. 18. fœmin. irregulare, בִּן פָּרָת, *filii fecundæ,*

fructifera, scil. arboris, id est, ramus fœcundus, Genes. XLIX. 22. pro פָּרָה ut quibusdam placet: פְּרִיָּה, *fructifera*, Psalm. CXXXVIII. 3. ubi tertia radicalis הַ mutata est in ו. Hiph. הִבְרָה, *fructuosum reddidit, fœcundavit, fœtificare fecit*: præteritum, הִבְרַנִּי, *fructuosum reddidit me*, Genes. XLI. 52. וַהֲבִרֵתִי, *et fœcundabo te*, Genes. XVII. 6. participium מִפְרָה, *fœcundabo*, et Gen. XLVIII. 4. futur. וַיִּפֶר, *fecit ut fœtificaret*, Psal. CV. 24. et cum אֵל loco הַ, וַיִּפְרֵא, *fructificabit*, Hos. XIII. 15.

פֶּרִי, m. *fructus*, Gen. I. 11. affix. פְּרִיוֹ, *fructum suum dabit*, Psalm. I. 3. פְּרִיָּה, *fructus tuus*, Hos. XIV. 9. פְּרִיהֶם, *fructum eorum*, Amos IX. 14. וּפְרִיהֶם, *et fructum vestrum*, Ez. XXXVI. 8. פְּרִיהֶן, *fructum eorum*, Jer. XXIX. 28.

פְּאָרָה, fœm. *ramus, a fructibus*; hinc potiùs secundum Kimchi deduci videtur, quòd אֵל quasi redundans sit: vide supra in פִּיאָר.

אֲפָרְיוֹן, m. *thronus, thalamus, lectus conjugalis, a fœcunditate*, Cant. III. 9.

פְּרוֹיִם *Parvajim*, nomen proprium loci, ubi auri præstantissimi copia, 2 Paral. III. 6. quidam regnum Indiæ *Peru* esse putant. In notis interpretis doctissimi, aurum Parvajim: ex Chavila, ubi præstantissimum aurum fuisse, testatur Moses, Gen. II. 11. est enim in ea, sive Characenorum regno, Parbatia (sive Barbata) oppidum corrupto nomine dictum, pro Parvajimis, Plinius Nat. Hist. lib. 6. cap. 28. quod aurum David ex devictis regibus regioni illi finitimis consecutus, ad hos usus asservarat, 1 Reg. VI. 20. vide וְהָבֵה

פָּרוּר m. *suburbium*: plural. **בְּפָרוּרִים**, *in ipsius suburbis*, 2 Reg. XXIII. 11. Chaldæis usitata vox, ut hic **דְּבַפְרוּרָיָא**, *quæ in suburbanis*. item **וַיִּזְעֲוּ פְּרוּרָיָא**, *commovebuntur suburbia*, Ezech. XXVII. 28.

פָּרוּן פָּרוּ, masc. *pagus*, absque muro, et metonymicè, *paganus, paganitas*, id est, homines inhabitantes pagos, Jud. V. 7. aff. **פְּרוּנוֹ**, *paganorum vel paganorum ejus*, ver. 11.

פָּרוֹת, f. p. *pagi*, Ez. XXXVIII. 11. **בְּעֵרֵי הַפְּרוֹת**, *in civitatibus paganorum*, Esth. IX. 19. per hypallagen, pro, in pagis urbium.

פָּרוֹי, m. *paganus*, Deuter. III. 5. plurale contractum **הַפְּרוּיִם**, *pagani*, Esth. IX. 19. pro **הַפְּרוּיִים**, affix. **פָּרוֹן**, *paganorum ejus*, Hab. III. 14. cum defectu, pro **פְּרוּיוֹ**.

פָּרוּל m. Chald. *ferrum*, emph. **פְּרוּלָא**, Dan. II. 33, 35. et deinceps.

פָּרַח *floruit, effloruit, reffloruit, germinavit, regerminavit*: præterit. **פָּרַח**, *florueral (virga)*, Num. XVII. 8. **פָּרַחָה**, *floreat vitis*, Cant. VII. 13. particip. **פָּרוּחַ**, *efflorescens, erumpens*, Exod. IX. 9. Hiph. **וַיַּפְּרִיחֵנִי**, *et facio ut floreat*, Ezech. XVII. 24. et intransitivè, futurum, **וַיִּפְרִיחַ**, *florebit*, Proverb. XIV. 11. **וַיִּפְרִיחֻהוּ**, *florebunt, germina profundent*, Psal. XCII. 14. **תִּפְרִיחֵהוּ**, *feceris ut efflorescat*, Ies. XVII. 11.

פָּרַח, m. *flos*, tam apertus quàm clausus adhuc vel semi-apertus: *germen*, Num. XVII. 23. **וַיִּפְרָחֻם**, *et flos istorum*, Ies. V. 24. plural. **וַיִּפְרָחֶיהָ**, *et flores ejus*, Exod. XXV. 31. apud Rabbinos, **בְּרַחֵי כְּהֵנָה**

flores sacerdotii, id est, filii in sacerdotio aliquando successuri. Sic sequens.

פָּרְחָה, m. *pubertas*, quasi florida ætas dicta, et metonymicè *puberes filii*, Job. XXX. 12. **הָ** geminatum est.

אֶפְרָחִים, m. p. *pulli avium*, à plumarum flore sic dicti, Deut. XXII. 6. aff. **אֶפְרָחֶיהָ**, *pullos suos*, Psalm. LXXXIV. 4.

פָּרֵט *particularitas: acini decidui*, quasi uvarum particularitates, Levit. XIX. 10.

פְּרוּטִים, m. p. *modulantes*, Amos VI. 5. vocibus sc. minutim et in particulas quasi concisis, et sono vibrante ac frequentato, quòd dicimus vulgò *quintifiliteren*, a chorda, quàm musici quintam vocant. Apud Rabbinos **פָּרֵטִי פָּרֵטִי**, *particulare, speciale*: **בְּפָרֵט**, *particulariter סְפֹר לְפָרֵטִי*, *prædicatio particularis*: **לְפָרֵטִי קִטּוֹן**, *ad æram minorem, omisso scil. millenario*, **פְּרוּטָה**, *numulus*.

פָּרַךְ m. *asperitas, sævitia*: **בְּפָרְךָ**, *per sævitiã, sæviter*, Exod. I. 13.

פָּרֹכֶת, f. *velum*, quod obductum erat arcæ et dividebat inter sanctum et sanctum sanctorum, Exod. XXVI. 31, 33. hoc in epistola ad Hebræos IX. 3. appellatur *δὲυτερον καραπέτασμα*, *velum secundum*, nempe respectu veli prioris seu anterioris, quod dividebat atrium populi à sancto sacerdotum. Est formæ dagesatæ **בְּפֹרֶת**.

פָּרַם *scidit, discidit, dissuit*, propriè secundum suturam. participium **פָּרַם** sive præterit. **לֹא**, *scissa*, Levit. XIII. 45. futurum, **לֹא**, *ne discindito*, Levit. XXI. 10. **וְפָרַם**, *ne discindite*, Lev. X. 6.

פָּרַס *partitus est, divisit, et* **ס** quandoque in **ט** commutat: præter. **וּפְרָשׁוּ**, *et dividunt*, Mich. III. 3. partic. **פָּרֵשׁ**, *partiens, qui partiatur*, Thren. IV. 4. inf. **פָּרַס**, *partiendo, ut partiaris*, Ies. LVIII. 7. fut. **וּפְרָסוּ**, *partientur* sc. cibum, Jer. XVI. 7. Chald. præter. **פָּרַס**, *divisit*, Dan. V. 28. part. præsens plural. **וּפְרָסִין**, *et dividunt*, Dan. V. 25. partic. præter. fœmin. **בְּפָרִיסָת**, *divisum est*, ver. 28. Hiph. præter. **הִפְרִיסוּ**, *dividunt*, Deut. XIV. 7. **הִפְרִיסָה**, *dividit*, Lev. XI. 6. part. **מִפְרִיס**, *dividens*, ver. 4. plur. const. **וּמִמְפְרִיסֵי הַפְּרִיסָה**, *et ex dividendibus unguam*, Lev. XI. 4. cum defectu in medio, juxta Masorethas. fœm. **מִפְרִיסָת**, *dividens*, Lev. XI. 3. diciturque tantum in hac conjugatione de ungula animalium divisa vel scissa.

פָּרַס, m. *ossifraga*, aquilæ species immunda, Lev. XI. 13. alii aliter.

פָּרֶסָה, f. *ungula*, à fissura, Levit. XI. 3. plural. **פָּרֶסוֹת**, *ungulæ*, Lev. XI. 3. construct. **פָּרֶסוֹת**, Ies. V. 28. aff. **וּפְרֶסֹתֶיךָ**, *et unguas tuas*, Mich. IV. 13. et mas. **וּפְרֶסִיהֶן**, *et unguas earum*, Zach. XI. 16.

פָּרַע *nudavit, retexit, abstraxit, abjecit, rejecit, deseruit: abstraxit se, recessit, avertit se, retrocessit: item ultus est, ex usu Chaldaico: præterit. וּפְרָעַת, et reteget, Numer. V. 18. כִּי וּפְרָעָה, quòd nudasset eum, Exod. XXXII. 25. particip. præsens, פּוֹרַע, abstrahens, rejiciens, Prov. XIII. 18. part. passivum, פְּרוּעַ, relectum, Lev. XIII. 45. infin. גּוֹפְרָע, in ulciscendo, Jud. V. 2. imper. פְּרָעֶהָ, abstraha, abjice eam, Proverb. IV. 15. futur.*

אֶפְרַע, *abstraham me, retrocedam*, Ezech. XXIV. 14. **וּפְרָעַת**, *reteget*, Levit. XXI. 10. **תִּפְרָעֶנּוּ**, *abstrahite vos*, Prov. VIII. 33. **וְתִפְרָעוּ**, *et rejecistis*, Prov. I. 25. Niph. fut. **וּפְרָעַת**, *abstrahitur, avertit se*, Prov. XXIX. 18. Hiph. præter. **הִפְרָיעַת**, *abstractionem vel aversionem fecerat*, sc. rex Achas, 2 Paral. XXVIII. 19. futur. **תִּפְרָעוּ**, *abstrahitis*, Exod. V. 4.

פָּרַעַת, m. *coma*, Num. VI. 5. quia quòd magis nutritur, eò magis retegitur.

פָּרַעָה, f. *ultio*: plur. **פָּרַעוֹת**, *ultiones*, Jud. V. 2. constr. **פָּרַעוֹת**, Deut. XXXII. 42.

אֶחָרֵי פָּרַעַשׁ, m. *pulex*: **אֶחָד**, *post pulicem unum*, 1 Sam. XXIV. 15.

פָּרַץ *rupit, erupit, disruptit, irrupit, perrupit, rupturam fecit, effregit: item ursit, instituit, et tum cum præpos. בַּ constructur, estque significatio petita à פָּצַר per literarum transpositionem. Quandoque est copix, pro, erumpere in multitudinem, metaphorâ ab exundantibus aquis petitâ. præter. פָּרַץ, rupit inimicos, 2 Sam. V. 20. פָּרַצְתָּ, perrupisti, Gen. XXXVIII. 29. וּפְרַצְתָּ, et erumpes sc. multitude, Gen. XXVIII. 14. etc. futur. וּפְרַצְבוּ, et instituit in eum, ursit eum, q. d. irruit vel irrupit in eum, 2 Sam. XIII. 25. וּפְרַצְבוּ, et instituerunt apud eum, 1 Samuel. XXVIII. 23. Niph. particip. (visio) גּוֹפְרַץ, perrupta scil. in publicum, id est, aperta, 1 Sam. III. 1. Pyh. part. מְפַרְצָת, disruptus, Nehem. I. 3. Hithp. particip. הִמְתַּפְרְצִים, qui abrumpunt se, abrumpentes se deficiunt, 1 Sam. XXV. 10.*

פָּרַץ, m. *ruptura, eruptio, irruptio*.

plural. פּרָצִים, *rupturæ*, Amos IV.

3. aff. פּרָצִיהוּ, *rupturas earum*, Amos IX. 11. fœm. בּפּרָצוֹת, *ad irruptiones vel rupturas*, Ezech. XIII. 5.

פּרָיֵץ, m. *effractor, violentus, latro*, qui leges ac jura præfractâ audaciâ perumpit, Psalm. XVII. 4. constr. וּפּרָיֵץ חַיּוֹת, *et violenta bestiarum*, Ies. XXXV. 9. plural. הַמַּעֲרָת, פּרָצִיכִי, *an ut spelunca effractorum*, Jer. VII. 11. id est, ληστῶν, *latronum*, Matth. XXI. 23.

וְעַל-: מִפּרָצִים, m. p. *rupturæ*: מַפְרָצִיו, *et super rupturis suis*, Jud. V. 17. locis præruptis.

פָּרַק *rupit, abrupit, dirupit, dilaceravit: eripuit, liberavit, asseruit: præter. וּפְרָקְתָּ עָלָיו, ut abrumpas jugum ejus*, Gen. XXVII. 40. partic. פָּרַק, *dilaceret*, Psalm. VII. 3. *asserens, eripiens*, Thren. V. 8. futurum, וּפְרָקְנוּ, *et asserit nos*, Ps. CXXXVI. 24. Chald. imper. פָּרַק, *abrumpe*, Dan. IV. 24. Pih. particip. מִפְרָק, *perfringens montes*, 1 Reg. XIX. 11. imper. פָּרְקוּ, *abrupite*, Exod. XXXII. 2. futur. וּפְרָקוּ, *perumpet*, Zach. XI. 16. Hithp. præter. הִתְפָּרְקוּ, *rupti, fracti sunt (rami ejus)*, Ez. XIX. 12. הִתְפָּרְקוּ, *abruerunt sibi, sive detraxerunt (inaures aureas)*, Exod. XXXII. 24.

פָּרַק, m. *diruptio, dilaceratio, laceratum*, Nah. III. 1. at Obad. ver. 14. ab Hebræis exponitur *compitum*, quasi viæ disruptio. Rabbinum *caput libri* sic vocant.

פָּרַק, m. *frustum*: constr. וּפְרָקוּ, *et fragmen sive frustum carnium abominandarum*, Ies. LXV. 4. pro quo legendum, juxta Masorethas, וּמְרַק, vide מְרַק.

מִפְרָקָת, f. *cervix, compages vertebrarum cervicis*, à nodis et interruptionibus sic dicta: aff. אֶת־מִפְרָקָתוֹ, *cervicem suam*, 1 Sam. IV. 18.

פָּרַר, m. *cacabus*, Num. XI. 8. בְּפָרַר, *in cacabo*, Jud. VI. 19. cum epenthesi פָּאֲרַר, *nigror ollaris, pallor livens*, juxta R. Salomonem, Joël. II. 6. at juxta R. Ab. Esram est אֲפָאֵר, vide illic.

פָּרַשׁ *exposuit, explanavit, declaravit, explicuit: infinit. לְפָרַשׁ לָהֶם, ad exponendum eis*, Levit. XXIV. 12. Niph. נִפְרַשׁ, *separari, dispergi, dissipari*. part. צִאֲנוּ נִפְרָשׁוֹת, *ovium suarum dispersarum*, Ez. XXXIV. 12. Pyh. præterit. פָּרַשׁ, *expositum fuit*, Num. XV. 34. particip. מִפְרָשׁ, *explanatum, loco adverbii, explanatè*, Neh. VIII. 8. Chald. מִפְרַשׁ, *explicitè*, Esr. IV. 18. Hiph. ex alia significatione. fut. יִפְרַשׁ, *punget*, Prov. XXIII. 32.

פָּרַשׁ, masc. *equus*, quòd equum calcaribus (quæ et hinc פְּרִישִׁים, Rabbinis dicuntur) pungat, Nah. III. 3. Aben Esra scribit: Prov. XXIII. 32. פֶּרֶשׁ dicitur בעֲבוּר פֶּרֶשׁ, à *calcaribus quæ sunt in pedibus ejus*. Et in Pathach ex forma dagessata פְּרִשִׁי, *equitum*, Ezech. XXVI. 10. plural. פְּרִישִׁים, *equites*, Genes. L. 9. aff. וּפְרִישָׁיו, *et equitibus suis*, Ies. XXVIII. 38. Kimchi, *cuspidibus sive dentibus illius*, scil. הַחֲרֹרֵץ, *tribulæ*, quæ sunt acutæ et pungentes. Sic esset pronomen affixum absque antecedente substantivo. Nam tribulæ nomen non antecedit.

פָּרַשׁ, m. *stercus, quasi ventris expositum dicas*, Mal. II. 3. aff. וּפְרָשׁוֹ, *stercus ejus*, Exod. XXIX. 14.

כְּרָשָׁה, fem. *expositio, explicatio*: const. **וְיָאֵת כְּרָשֶׁת הַכֶּסֶף**, et *expositionem argenti*, Esth. IV. 7. **וּכְרָשֶׁת מֶרְדֵּכַי**, et *explicatio amplitudinis Mordechai*, Esth. X. 2.

כָּרַשׁ *pandit, expandit, explicavit, extendit*: präteritum, **כָּרַשׁ עָנָן**, *expandit nubem*, Ps. CV. 39. **וּכְרָשֶׁתָּהּ**, et *expandes*, Job. XI. 13. part. rete **כָּרַשׁ**, *pandit*, Prov. XXIX. 5. aliam significationem vide in **כָּרַס** part. präteritum, **כָּרַשׁ**, *expansum*, Joël. II. 2. etc. Niph. futur. **וּכְרָשׁוּ**, *dispandentur*, Ezech. XVII. 21. id est, dispergentur. Pih. præter. **וּכְרָשׁוּ יָדָיו**, et *expandet manus suas*, Ies. XXV. 11. **כָּרַשְׁתִּי**, *expandi vos*, Zach. II. 10. **כָּרַשָׁה**, *expandat*, Thren. I. 17. etc.

מְכַרְשׁ, m *extensio*. plur. const. **מְכַרְשֵׁי עָב**, *extensiones nubis*, Job. XXXVI. 29.

כְּרִישׁוֹן m. Chald. *exemplum, exemplar*, **כְּרִישׁוֹן אִנְרִיתָא**, *exemplar epistolæ*, Esr. IV. 11. vide et VII. 11.

כְּרִישְׁדָּנָה *podex*, Jud. III. 22. secundum paraphrasten Chaldæum est compositum ex **כְּרִישׁ**, *fmus* et **שְׁדִי** vel **שְׁדָּה**, *effudit*, quasi dicas locum effusionis excrementi: vel simpliciter, *excrementum*, ut Chaldæus, **אִנְכְּלִיָּהּ**, quod sic aliquando cibum concoctum et excrementum digestum significat.

כָּרַשׁוּ Pih. *expandit*: præterit. **כָּרַשׁוּ עָלָיו עָנָנוּ**, *expandit super eum nubem suam*, Job. XXVI. 9. et Pauthach est loco Chirek, ex forma Chaldaica, cui simile vide in **קִיר**.

כְּרָת masc. *Euphrates, fluvius quartus paradisi*, Gen. II. 14. Græcè *Ἐὐφράτης*, quod putant factum ex **הוּא כְּרָת**.

כְּרָתָמִים m. p. *proceres, præfecti, dominatores*, Dan. I. 3. Esth. I. 3. R. Salomon scribit, linguâ Persicâ esse idem quod **שְׁלֹטוֹנִים**, *dominatores*.

כָּשָׂה *expandit, diffudit se*: præter. **כָּשָׂה הַנֶּגַע**, *diffudit se plaga*, Levit. XIII. 5. **כָּשָׂתָהּ**, *diffudit se*, ver. 8. futur. et infin. **יִכְשֶׂה**, *diffundendo diffudit se*, ver. 35.

כִּשְׂחָה Pih. *discerpsit, discidit*. futurum, **וּכִשְׂחָנִי**, et *discerpsit me*, Thren. III. 11. propriè Chaldaicum est: ut **וּכִשְׂחָה שְׁמוּאֵל**, et *discerpsit Samuel (Agagum)*, 1 Samuel. XV. 33. Syrè **כִּשְׂחָהוּנְהוּ**, *discerpent eum*, Luc. XXIII. 11. et alibi.

כָּשַׁט *exiit, detraxit, nudavit, spoliavit*: *irruit, irrupit, diffudit se, grassatus est*: construitur cum accus. et præpos. **עַל**, **אֶל**, et **ב**. præterit. **כָּשַׁט**, *irruit latro*, Hos. VII. 1. **וּכְשַׁטְתָּ**, et *irrues*, Jud. IX. 33. **כָּשַׁטְתִּי**, *exui tunicam meam*, Cant. V. 3. infinitiv. **כָּשַׁטָהּ**, *spoliare*, Ies. XXXII. 11. pro **לְכַשׁוֹט** cum הַ paragogico, antecedente Cholem præter normam. Est autem infinitivus pro imperativo, **כַּשׁוֹטְנָה**, *spoliare*. Simile in **עָרָה** Pih. infin. **לְכַשְׂט**, *ad spoliandum*, 1 Sam. XXXI. 8. Hiph. præter. **הִכְשִׁיט**, *detraxit*, Job. XIX. 9. **וְהִכְשִׁיטוּ**, et *detrahet*, sc. pellem, id est, excoriabit, Lev. I. 6. **וְהִכְשִׁיטוּ**, et *exuent te*, Ezech. XVI. 39. Hithp futur. **וַיִּתְכַשֵּׁט**, et *exiit se*, 1 Sam. XVIII. 4.

פָּשַׁע *defecit, prævaricatus est, rebellavit*: latiùs propriè patet, quam מָרַד. Aben Ezra scribit, Hos. XIV.

10. שיוצאים מדרשות פּוֹשְׁעִים, *esse egrediuntur ex potestate, qui ex potestate legitimi magistratus se eximunt, eique se opponunt. Vide Kimchium, Ps. XXV. 7. sæpiùs constructur cum ב, quasi dicas, rebellare in vel contra aliquem. præt. בִּי פָּשַׁע, rebellavit contra me, defecit à me, 2 Reg. III. 7. פָּשְׁעוּ-בְךָ, defecerunt à te, 1 Reg. VIII. 50. Niph. præter. vel partic. אָח נִפְשַׁע, frater defecti-one læsus vel offensus, vel, frater deficiens, rebellans, Prov. XVIII. 19.*

פָּשַׁע, m. *defectio, rebellio, prævaricatio*: Kimchi, Psalm. XXV. 7. explicat per מָרַד, *rebellionem*, id est, peccatum quod scienter et contumaciter committitur: aff. פָּשְׁעוּ, *defectionis suæ*, Ezech. XXXIII. 12. plur. פָּשְׁעִים, *prævaricationes*, Prov. X. 12. construct. פָּשְׁעֵי, Amos I. 3. aff. פָּשְׁעוּךָ, *prævaricationes tuas*, Ies. XLIII. 25. פָּשְׁעֵיהֶם, *rebellionibus eorum*, 1 Reg. VIII. 50.

פָּשַׁע *incessit, gressus, ingressus est*: futur. אֲפָשְׁעָה בָּהּ, *ingrediar contra eum*, Ies. XXVII. 4.

פָּשַׁע, m. *passus, gressus, gradus*, 1 Sam. XX. 3.

מִפְשָׁעָה, f. *gradatio, gradificatio. propriè; coxendix*, quòd ibi gressus incipit: עַד-מִפְשָׁעָה, *usque ad coxendices*, 1 Par. XIX. 4. id est, nates, quæ pro more scripturæ sic honestè appellantur. In Samuele pro hac voce est שְׁתוּתֵיהֶם quòd idem, 2 Sam. X. 4.

פָּשַׁק *divaricavit*: partic. פָּשַׁק, *divaricans labia sua*, Prov. XIII. 3.

Pih. futur. וַתִּפְשְׁקוּ, *et divaricasti (pedes tuos)*, Ezech. XVI. 25.

פִּשְׁר Chald. *interpretatus est*: infin. לְמִפְשֵׁר, *interpretari*, Dan. V. 16. Pahal particip. מִפְשֵׁר, *interpretans*, Dan. V. 12.

פִּשְׁר, m. emph. בְּפִשְׁרָא, *interpretatio*, Dan. IV. 3. וּבְפִשְׁרָא נְחִינָא, *et interpretationem indicabimus*, Dan. II. 4. aff. וּבְפִשְׁרָהּ, *et interpretationem ejus*, Dan. II. 36. pro quo bis scribitur בְּפִשְׁרָא, IV. 15. et V. 8. plur. בְּפִשְׁרוֹן לְמִפְשֵׁר, *interpretationes interpretari*, Dan. V. 16.

פִּשְׁר, m. *interpretatio*, Eccl. VIII. 1.

פִּשְׁתָּה *fœm. linum*, Ies. XLII. 3. Exod. IX. 31. aff. וַתִּפְשְׁתִּי, *et linum meum*, Hos. II. 9. contractè pro בְּפִשְׁתְּתִי, cui simile vide in בּוֹן inter nomina: pl. בְּפִשְׁתִּים, *lina*, Ies. XIX. 8. לְבִפְשָׁתִים, *linorum*, id est, lineorum, Lev. XIII. 48. construct. בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ, *in lina ligni*, Ies. II. 6. id est, in stipulis lini, per hypallagen, quasi à sing. פִּשְׁתָּה.

פִּתְאִם *subitò, repentiè*, Malach. III. 1. referunt ad בִּתְאִם, et מִן utroque modo est formativum ut in שְׁלֵשִׁים.

פְּתִיגִיל masc. *toga*, muliebris exterior, Ies. III. 24. vestis tenuis ac subtilis Phrygionica, quæ ponebatur super omnes vestes, scribit Ab. Ezra. R. Salomon cum Talmudicis *semicinctum, ventrale*, exponit.

פִּתְגָם m. Chald. et emph. בְּפִתְגָמָא, *verbum, sermo, narratio, res, negotium*, latè ut דָּבַר Hebræis: עַל-דְּנֵה פִתְגָם, *super hoc negotio*, Dan. III. 16. בְּפִתְגָמָא, *narrationem*, Esræ V. 7. hinc Hebraicè est *sententia*,

decretum, Eccl. VIII. 11. Esth. I. 20.

פָּתָה *seductus, plectus, persuasus fuit*, tàm in bonum quàm in malum: part. פָּתָה, vide inter nomina. fut. יִפְתָּה, *seducatur*, Deut. XI. 16. וַיִּפְתָּה, *et plectus est*, Job. XXXI. 27. Niph. præter. נִפְתָּה, *pellectus fuit*, Job. XXXI. 9. fut. וְנִפְתָּה, *et pellectus sum*, Jerem. XX. 7. Pih. פָּתָה, *pellexit, allexit, decepit blandiendo*: hinc juxta quosdam præteritum irregulare, וְנִפְתָּה, *et nunquid pellecturus esses?* Prov. XXIV. 28. q. d. minimè debes pellicere quenquam labiis tuis, ut det falsum testimonium: at negat Elias Levita copulam ׀ ante ה interrogativum poni: vide in פָּתַת amplius, פָּתִיתִי, *pellexisti me*, Jerem. XX. 7. particip. מִפְתָּה, *pellecturus sum eam*, Hos. II. 14. ubi est, loco tertiæ radicalis ה, quæ aliàs solet abjici. Pyh. futur. וַיִּפְתָּה, *pellectus fuerit*, Ezech. XIV. 9. וַיִּפְתָּה קֶצֶוֹן, *pellicietur princeps*, Prov. XXV. 15. Hiph. futurum, per apocopam, וַיִּפְתָּה, *dilalet*, juxta paraphrasten Chaldæum et plerosque Hebræos, Genes. IX. 27. nam ita hoc verbum Chaldæis usurpatur. Quidam *alliciet*, scil. ut suo tempore ad cultum Dei et tentoria Sem, id est, ecclesiam, accedat.

פָּתָה, m. *simplex, fatuus, imperitus*, qui facile pellicitur et blanditiis seducitur, Job. V. 2. וְלִפְתָּה שְׂפָתָיו, *et simplici labiis suis*, Prov. XX. 19. fœmin. וְיֹנְהָ פָתָה, *columba simplex, fatua*, Hos. VII. 11.

פָּתָה, m. idem: et substantivè, *fatuitas, simplicitas*, Prov. I. 22. plur. פָּתָהִים, *fatui*, Prov. I. 22. pro פָּתָהִים: ut sequitur: פָּתָהִים, *simplices*, Psalm.

CXIX. 130. et cum epenthesi Aleph. פָּתָהִים, Prov. IX. 6.

פָּתָה, fœm. *fatuitas, simplicitas*, Prov. IX. 13.

פָּתָה, masc. Chald. *latitudo: affix*. פָּתָהּ, *latitudo ejus*, Esr. VI. 3.

פָּתָה *aperuit*, metaphoricè, *solvit, reterit, pandit, explicavit: strinxit*, cùm de gladio dicitur, præter. פָּתָה, *solvebat*, Ies. XIV. 17. וַיִּפְתָּחַהּ, *et aperies*, 2 Reg. IX. 3. etc. Niph. præter. נִפְתָּה, *solvetur*, Ies. V. 27. וַיִּנְפְּתוּ, *aperti sunt*, Ezech. I. 1. particip. נִפְתָּח, *apertus*, Zach. XIII. 1. infin. לְהִנְפִּיחַ, *ad solvendum*, Ies. LI. 14. fut. יִנְפָּח, *aperietur*, Ezech. XLIV. 2. Pih. פָּתָה, *aperuit, solvit, sculpsit, insculpsit: sulcavit*: præter. פָּתָה, *solvit*, Job. XXX. 11. et intransitivè, פָּתָה, *aperuit se prima uva*, Cant. VII. 13. quasi pro passivo פָּתָה positum: et sic accipiendum tradunt, Ies. XLVIII. 8. et LX. 11. וַיִּפְתָּה, *cùm insculpsisset*, 2 Par. III. 7. futur. וַיִּפְתָּה, *sulcabit, proscindet*. q. d. aperiet terram, Ies. XXVIII. 24. Pyh. particip. מִפְתָּחַת, *sculptos*, Exod. XXXIX. 6. Chald. præterit. passivum Pehil, פָּתָחוּ, *aperti sunt*, Dan. VII. 10. particip. plural. פָּתָחוּ, *apertæ*, Dan. VI. 11. Hithp. imp. הִתְפָּתְחִי, *explica, solve te*, Ies. LII. 2.

פָּתָה, m. *janua, ostium, fores*, et semel cum Tzere, פָּתָח, *aditus, ingressus*, Psalm. CXIX. 130. affix פָּתָחוּ, *januam suam*, Prov. XVII. 19. plur. פָּתָחִים, *ostia*, Prov. VIII. 3. construct. פָּתָחֵי, Ies. XIII. 2. aff. פָּתָחֵי, *foribus meis*, Prov. VIII.

34. וּבְפִתְחוֹהֶן, *et sicut ostia eorum*, Ezech. XLII. 11. בְּפִתְחוֹהֶיהָ, *in ostiis suis*, Mich. V. 5. R. Salomon, *in ostiis provinciarum*: Aben Esræ, *ensibus suis*, ex significato nominis sequentis.

פְּתִיחוֹת, f. p. *stricti gladii*, Psal. LV. 22.

פְּתוּחָה, masc. *sculptura, cœlatura*, 2 Par. II. 14. affix. מְבַפְּתֶהָ פְּתוּחָהּ, *sculpturus sculpturam ejus*, Zach. III. 9. plural. לְפִתְחוֹת פְּתוּחִים, *ad sculptendum sculpturas*, 2 Paral. II. 7. construct. פְּתוּחוֹ הַחֵם, *sculpturis sigilli*, Ex. XXVIII. 11. aff. פְּתוּחֵיהָ, *sculpturas ejus*, Psal. LXXIV. 6.

פְּתִיחוֹן, m. *apertio, apertura*, Ez. XXIX. 21.

מִפְתֵּחַ, m. *clavis*, ab aperiendo, Ies. XXII. 22.

מִפְתָּח, m. *apertio*: const. וּמִפְתָּח, *apertio labiorum meorum*, Prov. VIII. 6.

פָּתַל Niph. נִפְתַּל, *luctari, contorqueri, intorqueri*, ut fit luctando. præter. נִפְתַּלְתִּי, *luctata sum*, Genes. XXX. 8. part. נִפְתַּל, *contortum, distortum*, Prov. VIII. 8. plural. וְעֵצַת נִפְתָּלִים, *et consilium obtortorum vel reluctantium*, Job. V. 13. Hithp. fut. לְעֵם עֶקְשׁ תִּתְּבַתֵּל, *cum perverso eluctaris*, Psal. XVIII. 27. id est, luctaris cum eo, donec deviceris, Aben Esra: vel juxta significationem participii, *cum perverso distortum te exhibes*, hoc est, reddis ipsi juxta vias ipsius distortas, ut Pharaoni: sic derisores ipse deridet, Prov. III. 34. id est, reddit ipsis, ut in sua derisione corruant, R. Sal. cæterum, 2 Sam. XXII. 27. scribitur תִּתְּבַל, contractè pro תִּתְּבַתֵּל ut sc. sit con-

jugium inter hoc verbum et præcedentia תִּתְּבַר, *ut R. Sal. loquitur*.

פְּתוּל, m. *filum, funiculus, panniculus contortus*: *vitta, sudarium*: עָמִיד פְּתוּל עָלָיו, *conjunctus panniculus super eo*, Num. XIX. 15. constr. פְּתוּל תְּבַלְתָּ, *cum vitta hyacinthina*, Exod. XXVIII. 37. פְּתוּל תְּבַלְתָּ, *filum hyacinthinum*, Num. XV. 38. פְּתוּלֵי הַעֵרַת, *filum stupæ*, Jud. XVI. 9. affix. וּפְתוּלָךְ, *et sudarium tuum*, Gen. XXXVIII. 18. alii, *lin-teum capitis*: alii *pallium* explicant: plural. וְהַפְּתוּלִים, *et fasciæ, lintea vel sudaria*, Genes. XXXVIII. 25. פְּתוּלִים, *filamenta*, Exod. XXXIX. 3. defecte sine ו.

פְּתִלְתָּל, m. *contortissimum*, Deut. XXXII. 5.

נִפְתּוּלִים, m. p. *luctationes*, constr. נִפְתּוּלֵי אֱלֹהִים, *luctationibus Dei*, Gen. XXX. 8. id est, maximis; vide similem locutionem in להב.

פְּתוֹן, m. *aspis*, Psalm. LVIII. 5. plur. וְרֹאשׁ פְּתוֹנִים, *et venenum aspidum*, Deut. XXXII. 33.

מִפְתָּן, m. *limen*, inferius propriè, Soph. I. 9. construct. עַל מִפְתָּן דָּגוֹן, *super limen Dagonis*, 1 Sam. V. 5.

פְּתַעַת *repentè, momentò, ad momentum, derepentè*: בְּפַתַע פְּתַאם, *repentè, subitò*, Numer. VI. 9. sic, לְפַתַע פְּתַאם, Ies. XXIX. 5. aut versim, פְּתַאם לְפַתַע, Ies. XXX. 13. quæ rem maximè improvisam et subitam denotant.

פְּתָר *interpretatus est*, Genes XL. 22. partic. פְּתָר, *interpretes*, Gen. XLI. 8. infin. לְפַתָּר, *ad interpretan-*

dum, ver. 15. וַיִּפְתְּרוּ לָנוּ, et interpretetur nobis, ver. 12.

פְּתָרוֹן, masc. interpretatio, Gen. XLI. 11. affix. פְּתָרוֹנָיו, interpretatio ejus, Gen. XL. 12. plur. פְּתָרוֹנִים, Gen. XL. 8.

פְּתֻשָׁן, masc. exemplum, exemplar: פְּתֻשָׁן הַכֶּתֵב, exemplar scripti istius, Esth. III. 14. idem quod supra פְּרֻשָׁן.

פָּתַת fregit: infinitiv. פְּתוֹת, frangendo, Lev. II. 6. Hiph. præter. וַיִּפְתֹּת, et (ne) confringas, atteras, Prov. XXIV. 28. com-

positum ex hujus verbi forma et פְּתָתָה, vide illic.

פֶּת, f. frustum, buccæa, buccella, portio, quasi fragmentum dicas: פֶּת־לֶחֶם, frustum panis, Genes. XVIII. 5. מִפְּתוֹ, de buccella ejus, vel frusto panis ejus, 2 Sam. XII. 3. פֶּתְךָ, bucceam tuam, Prov. XXIII. 8. plural. כַּפְּתוֹתַי, tanquam frusta, Psalmus CXLVII. 17.

פְּתוֹתַי, m. p. frusta: construct. וּבְפְתוֹתַי לֶחֶם, et pro frustulis panis, Ez. XIII. 19.

צ

צֶאֱלִים, m. p. umbrosa, umbrosæ arbores, Job. XL. 21, 22. quod non alienè ad צֶלֶל referunt, ut sit loco literæ geminandæ, quod et aliàs fit: vide illic.

צֹאֵן c. oves, grex, greges, ovium sc. et caprarum, minorum pascualium utriusque speciei, et semper collectivè sumitur. Inde et cum plurali constructur: צֹאֵן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים, ovium tria millia, 1 Sam. XXV. 2. צֹאֵן אוֹבְדוֹת, oves pereuntes, perditæ, Jer. L. 6. aff. צֹאֵנָיו, oves suas, Gen. XXXI. 19. צֹאֵנָם, greges eorum, Gen. XXXIV. 28. hinc anomalum, cum א mobili et transposito, לְצֹאֲנֵכֶם, pro gregibus vestris, Num. XXXII. 24. et aliter, צֹנֶה, oves, greges, Psal. VIII. 8.

צִיָּן, m. pecorosus locus, Mich. I. 11. proprium nomen urbis est.

*צָב, vide infra in עֲבָה.

צָבָה, Chald. voluit, optavit, cupivit. præterit. צָבִית, volui, Dan. VII. 19. partic. הָיָה צָבִיא, quem erat volens, quem volebat, Dan. V. 19. infinit. בְּמִצְבִּיָּה, secundum velle suum, pro voluntate sua, Dan. IV. 32. futur. יִצְבֵּא, voluerit, Dan. IV. 14.

צָבִי, f. Chald. per apocopam, pro צָבוֹת, voluntas, Dan. VI. 18.

צָבָא militare, ministrare, turmatim concurrere. præter. בְּמִרְאוֹת, cum vel ex speculis mulierum ministrantium sive turmatim convenientium, וְאֲשֶׁר-צָבְאוּ, quæ turmatim congregabant se, Ex. XXXVIII. 8. sic 1 Sam. II. 22. part. הַצָּבָאִים, qui militaverant, Num. XXXI. 42. hinc contractum, צָבִיָּה, militantes contra eam, Iesaias XXIX. 7. præc. לְצָבָא, ad militandum, צָבִיָּה.

obeundum ministerium, Num. IV. 23. futur. וַיִּצְבְּאוּ, et *militarunt*, Num. XXXI. 7. Hiph. *exercitum conscribere: militem facere*: part. הַצִּבְּאָה, qui *exercitum conscribat*, 2 Reg. XXV. 19.

צָבָא, m. *exercitus, militia: tempus militiae*, Job. VII. 1. semel, וַיִּצְבְּדָה, *propter exercitum, cum* הַ loco אַ, Zach. IX. 8. constr. צָבָא יִשְׂרָאֵל, *exercitus Israël*, 1 Reg. II. 32. affix. צִבְּאָם, *exercitus eorum*, Gen. II. 1. צִבְּאוֹי, *militiae meae*, id est, praefiniti temporis militiae, quam in hac vita milito, Job. XIV. 14. sic וַיִּצְבְּאוּ, *tempus praefinitum ejus*, Ies. XL. 2. plur. cum aff. צִבְּאוֹי, *exercitus ejus*, Ps. CIII. 31. et faem. יְהוָה צִבְּאוֹת, *Dominus exercituum*, Psal. XXIV. 10. aliam ejus significationem vide in seq. radice: constr. צִבְּאוֹת, Ex. XII. 41. aff. אֶת-צִבְּאוֹתַי, *exercitus meos*, Exod. VII. 4.

צָבָה intumuit: praeterit. צִבְּתָה, *intumuit venter ejus*, Num. V. 27. particip. צִבְּתָה, vide in praec. radice. Hiph. infin. לַצִּבּוֹת, *ad tumidum reddendum*, Num. V. 22. pro לְהַצִּבּוֹת.

צָב, m. *tumidum, tumens: metaphoricè cameratum*, Numer. VII. 3. *bufo, testudo*, quia ejus operimentum cameratum est, Levit. XI. 29. plur. צִבִּים, *currus camerati*, Ies. LXVI. 20. faeminin. צִבָּה, *tumens*, Numer. V. 21.

צָבִי, m. *decus, gloria, ornamentum*, sic dicta, quòd haec animum tumidum reddant: לְעִמְרַת צָבִי, *pro corona decoris*, Ies. XXVIII. 5. וְאֵל-הַצִּבִּי, et *versus decus ipsum*, Dan. VIII. 9. id est, Judæam quæ hoc

elogio aliquoties appellatur, ut Psal. XLVIII. 3. Ezech. XX. 6. Dan. XI. 16. et secundum aliam significationem, *caprea, capreolus*, Deuter. XII. 22. et XIV. 5. 1 Reg. IV. 23. plur. הַצִּבְּרִים, *caprearum*, 2 Sam. II. 18. et deficit in eo י plurale, et sic cum epenthesi א, וְכִצְּבָאִים, et sicut *capreae*, 1 Par. XII. 8. similis flexio in פָּתִי, de quo in פָּתָה. et faemin. צִבְּיָה, *caprea*, Cant. IV. 5. plural. בְּצִבְּאוֹת, *cum capreis*, Cant. II. 7.

צָבַט porrexit: fut. וַיִּצְבְּט-לָהּ, et *porrexit ei*, Ruth. II. 14. Targum, וְאוֹשִׁישׁ.

צָבַע pinxit, tinxit, coloravit: Chaldaeis usitatius est: part. פָּחֻל, *avis colorata*, Jer. XII. 9. id est, foedata sanguine, juxta R. Salomonem: vel, *digitata*, hoc est, rapax, uncis unguibus in praedam involans, ex significatione nominis אֶצְבַּע quod sequitur. Chald. part. פָּחֻל, מְצַבְּעִין, *tingunt, intingunt*, Dan. IV. 22. Ithph. יִצְבְּעוּ, *tinguntur*, Dan. IV. 12.

צָבַע m. *color, tinctura: versicolor, coloratum*: plur. שָׁלַל צִבְּעִים, *praeda versicolorum*, Jud. V. 30.

אֶצְבַּע, f. *digitus, à pingendo*, aff. וְאֶת-אֶצְבְּעוֹ, *digitum suum*, Lev. IV. 6. plur. אֶצְבְּעוֹת, *digiti*, Jerem. LII. 21. construct. וְאֶצְבְּעוֹת יָדָיו, et *digiti manuum ejus*, 2 Sam. XXI. 20. aff. אֶצְבְּעוֹתֵיהֶם, *digitorum tuorum*, Psalm. VIII. 4. Chald. plur. אֶצְבְּעֵן, *digiti*, Dan. V. 5. emph. אֶצְבְּעָתָא, Daniel. II. 41. constr. וְאֶצְבְּעַת רַגְלָיָא, et *digiti pedum*, Dan. II. 42. porrò digitorum nomina apud Talmudicos haec recensentur: וְרַת, *minimus*, וְקַמִּיצָה, *annularis*, וְאֶמָּה, *medius*,

אֶצְבֵּעַ, *index*, כַּוְדָל, *pollex*. Quærunt etiam quare sint, מְשׁוּפּוֹת, *acuti instar clavorum*? respondent, שאם ישמע אדם דבר, שאינו הגון יניה אצנעותו באזניו, *quod si audiat homo verbum inhonestum, infingat digitos suos in aures suas, ne illud audiat*: Ketubh, fol. 5. 2.

צָבַר *concessit, collegit, coacer-vavit, congregavit*: futur. וַיִּצְבֵּר, *congregat*, Psalm. XXXIX. 7. וַתִּצְבֵּר, *et coacervaverit argentum*, Zach. IX. 3.

צִבְרִים, m. p. *acervi*, 2 Reg. X. 8.

צִבְתָּהּ, m. *manipulus, fasciculus*: plural. מִן־הַצִּבְתִּים, *de manipulis*, Ruth. II. 16.

*צוא. Vide mox infra in צָדָה.

צָדָה, m. *latus*: על־צָד, *ad latus*, Ies. LX. 4. aff. מֵצָדוֹ, *ex latere ejus*, 1 Sam. VI. 8. צָדָה, *ad latus ejus*, 1 Sam. XX. 20. cum defectu Mappik: plural. לְצָדִים, *ad latera*, Jud. II. 3. id est, in flagella ad latera vestra, ex Jos. XXIII. 13. alii, *in vepres ad latera*: alii *in retia*, quasi pro צָדִים, vocali longa in brevem et Dagesch conversâ, ut fit quoque in צָצִים. Chaldæus מְעִיקוֹן, *hostes*, quasi legerit צָרִים, cum ך. construct. צָדֵי, *latera*, Exod. XXVI. 13. affix. בְּצָדֵיכֶם, *in lateribus vestris*, Jos. XXIII. 13. Chald. לְצָד, *ad latus, adversus, contra*, Dan. VII. 25. מֵצָד, *a latere, ex parte, ratione, propter*, Dan. VI. 5.

צָדָה *quærere, venari*: includit certum consilium et propositum: præter. צָדָה, *quæsierit*, Exod. XXI. 13. particip. צָדָה, *venaris*, 1 Samuel. XXIV. 12. Niph. וַיִּצְדָה, *vastari, de-*

solari, ex usu Chaldaico: præterit וַיִּצְדוּ, *desolatae sunt*, Soph. III. 6.

צִדְיָהּ, *foem. industria, propositum, studium certum quo aliquid agere conamur*: בְּלֹא צִדְיָהּ, *absque proposito, non de industria*, Numer. XXXV. 22. בְּצִדְיָהּ, *de industria*, ver. 20. Chald. הַצִּדָּה, *num de industria? an certo consilio?* Dan. III. 14. vel *verúmne est veréne?* juxta Ab. Esra.

צָדַק *justificari, justum esse, haberi vel, asserere se*: præter. וַיִּצְדַּקְתָּ, *justus es*, Job. XXXIII. 12. וַיִּצְדַּקְתִּי, *et si justus sim*, Job. X. 15. futur. וְאֶצְדַּק, *si justum assererem me*, Job. IX. 20. Niphil, præterit. וְנִצְדַּקְתָּ, *et justificabitur*, Dan. VIII. 14. Pih. וַיִּצְדַּק, *justificavit, justum asseruit*: præterit. וַיִּצְדַּקְהָ, *justificat*, Jer. III. 11. infinit. וְעַל־צִדְדִּי נִפְשׂוּ, *eo quòd justificaret, justum assereret animam suam*, Job. XXXII. 2. בְּצִדְדִּי, *quum justifies tu*, Ezech. XVI. 52. ex forma paragoga וַיִּצְדַּקְהָ, futur. וַתִּצְדַּקְתִּי, *et justificasti (sorores tuas)*, Ezech. XVI. 51. Hiph. וַיִּצְדַּקְתִּי, *justificavit, justum pronunciavit, absolvit*: præter. וַהֲצִדַּקְתִּי, *et justum pronunciarem ipsum*, 2 Sam. XV. 4. particip. מֵצִדְדִּי רָשָׁע, *absolvens improbum*, Prov. XVII. 15. etc. Hithp. fut. וְנִצְדַּקְנוּ, *justificabimus nos*, Gen. XLIV. 16.

צִדְיָהּ, m. *justus*, Gen. VI. 9. plur. וַיִּצְדִּיקוּם, *justi*, Psalm. I. 5. et defectè, וַהֲצִדִּיקוּם, *justos*, Gen. XVIII. 24.

צִדְדָהּ, m. *justitia*, Deut. XVI. 20. aff. וַיִּצְדַּקְתָּ, *justitiam ejus*, Psal. L. 6. affix. וַיִּצְדַּקְתָּ, *justitiam tuam*, Psalm. XXXV. 28.

צדקה, f. *justitia*, Ies. XLV. 23. apud Rabbinos etiam est *eleemosyna*, quòd justum sit, et justitiæ symbolum, pauperibus succurrere. Chald. בְּצִדְקָה, *justitia*, Dan. IV. 24. construct. צִדְקַת, Ezech. XVIII. 20. aff. צִדְקָתוֹ, *justitiam ejus*, Psalm. XXII. 32. plural. עֲשֵׂה צִדְקוֹת, *exercens justitias*, Psal. CIII. 6. const. צִדְקוֹת, Mich. VI. 5. aff. צִדְקוֹתֵינוּ, *justitiæ nostræ*, Ies. LXIV. 5.

צְהוֹב, m. *fulvus*, Levit. XIII. 30. Jonathan, *splendens ut aurum*. Nam convenit cum צָהָב, commutatis וּ et צַ ut in עָלוּ et עָלִיזְ. Hoph. particip. מְצַהֵב, *fulgens*, Esr. VIII. 27.

צִהֵל *hinnivit*: verbum equorum proprium, ex lætitia et lascivia hinnientium: metaphoricè hominibus tribuitur, pro, *claram, lætam vocem edere, jubulare*: præterit. צִהֵלוּ, *hinnient*, Ies. XXIV. 14. צִהֵלָה, *jubilabat*, Esth. VIII. 15. imperativ. צִהֵלוּ, *jubilate*, Jer. XXXI. 7. צִהֵלְךָ, *claram ede vocem tuam*, Ies. X. 30. fut. יִצְהֵלוּ, *ad uxorem proximi sui adhinnient*, Jerem. V. 8. Hiph. infinit. לְהִצְהִיל, *lætam efficiendo faciem*, Psal. CIV. 15.

מְצַהֵלוֹת, f. p. *hinnitus*: constr. במקול מצהלות אגבירי, *a sono hinnituum robustorum ejus*, Jer. VIII. 16. aff. וּמְצַהֵלוֹתֶיךָ, *et hinnitus tui*, Jer. XIII. 27.

צֶהָר, m. *lumen, splendor, fenestra*, Genes. VI. 16. sic dicta, quòd lucem transmittit. Verbum צֶהָר, *lucere*, Chaldæis usitatum est. צֶהָרִים, m. d. *meridies*, quia diem,

in duas partes æquas dividit, et geminæ lucis, antemeridianæ et vespertinæ, medium est interstitium et terminus. Est autem formæ אֲזַנִּים ac proinde primum Kametz est breve: בְּעֵת צֶהָרִים, *tempore meridiano*, Jer. XX. 16. בְּצֶהָרִים, *in meridie*, Gen. XLIII. 16.

וַיִּצְהַר, masc. *oleum*, a pellucido colore, 2 Reg. XVIII. 32. aff. וַיִּצְהַרְךָ, *et oleum tuum*, Deut. VII. 13.

הִצְהִיר, Hiph. *oleum facere vel exprimere*: futur. וַיִּצְהִירוּ, *oleum expriment*, Job. XXIV. 11.

*צוֹאָה צוֹא, *excrementum*, vide in וַיִּצֵּא.

*צוֹאֵר, vide infra in צוֹר.

צוֹד *venatus est*: præterit. צָדוּ, *venati sunt gressus nostros*; Thren. IV. 18. id est Milrah præter morem. partic. הַצֹּד, *qui venatus est*, Gen. XXVII. 33. etc. Pih. particip. מְצַדוֹת, *venamini*, Ezech. XIII. 20. infin. לְצַדוֹר, *ad venandum*, ver. 18. futurum, תִּצְדוּן, *venamini*, ibid. Hithp. præter. הִצְטַדְנוּ, *in viaticum sumpsimus*, Jos. IX. 12. ex significatione sequentis nominis צַד.

צַד, m. *venator*: plur. צִדִּים, *venatores*, Jer. XVI. 16.

צִד, masc. *venatio*: Genes. X. 9. item, *esca, viaticum, commeatus*, Neh. XIII. 15. construct. צִיד הַיָּה, *venationem bestię*, Levit. XVII. 13. affix. צִידֵךָ, *venationem suam*, Prov. XII. 27.

צִידָה, fem. *viaticum*, Gen. XLII. 25. Jos. IX. 11.

מְצוֹד, masc. *rete*, propriè venatorium: aff. וּמְצוֹדֵךָ, *et rete suum*, Job. XIX. 6.

מְצוֹדָה, f. *venatio*, Ezech. XIII.

21. *sagena*: affix. בַּמְצוּדָתַי, *sagend meâ*, Ezech. XII. 13. vide in מצד.

מצוד, m. *rete*, juxta Ab. Esram; *præsidium*, *munitio*, juxta R. Salomonem; construct. מְצוּד רָעִים, *præsidium* vel *rete malorum*, Prov. XII. 12. plur. מְצוּדִים, *retia*, Eccl. VII. 26. aliam significationem vide in מצד.

מצוּדָה, f. *sagena*, Eccles. IX. 12. plur. vide in מצד.

צוּהָ Pih. *præcepit*, *mandavit*, *jussit*: constructur cum accus. et præposit. על, אל, et ל: Aben Esra notat, cum על denotare interdictum et prohibitionem: vide Genes. II. 16. 1 Reg. II. 43. Ies. V. 6. præterit. צוּהָ עָלַיךָ, *præcipiet super te*, Nah. I. 14. צוּהָ לוֹ, *præcepit mihi*, 1 Sam. XX. 29. וְצוּהָ, et *præceperit tibi*, Ex. XVIII. 23. particip. מְצוּהָ אֶתְכֶם, *præcipio vobis*, Deut. IV. 2. constr. מְצוּהָ לְאֵמִים, *præceptorem nationum*, Ies. LV. 4. imper. per apocopam, צוּ, *præcipe*, Num. V. 2. et sic futurum, וְנִצְוּ, et *præcepi*, Deut. III. 18. Pyh. præter. צוּהָ, *præceptum fuerat*, Numer. III. 16. צוּהָתִי, *jussus sum*, Levit. VIII. 35. futur. וְצוּהָ, *jussus fuerat*, Exod. XXXIV. 34.

צוּ, m. *præceptum*, Ies. XXVIII. 10.

מְצוּדָה, fœm. *præceptum*, *mandatum*, Prov. VI. 23. constr. מְצוּדָה, Psalm. XIX. 9. בְּמְצוּדָת הַמֶּלֶךְ, *jussu*, *ex mandato regis*, 2 Paral. XXIV. 21. aff. וְאֶת־מְצוּדָתוֹ, et *præceptum ejus*, Num. XV. 31. plural. מְצוּדָה, *præcepta*, Prov. X. 8. aff. וּמְצוּדָתֶיךָ, et *præcepta tua*, Ps. CXIX. 6.

צוּחָ *vociferatus est*: fut. וְצוּחוּ, *vociferabuntur*, Ies. XLII. 11.

צוּחָה, f. *vociferatio*, *querela*, *clamor*, Ies. XXIV. 11. constr. וְצוּחָת, et *querela (Jerusalem)*, Jer. XIV. 2. affix. וְצוּחָתֶךָ, et *clamore tuo*, Jerem. XLVI. 12.

צוּלָה, f. *profundum*, *profunditas*: לְצוּלָה, *ipsi profundo*, Ies. XLIV. 27.

מְצוּלָה, f. idem, Psalm. LXIX. 3. et cum Dagesch loco vocalis longæ, בְּמְצוּלָה, *in profundo*, Zach. I. 8. plur. מְמְצוּלוֹת, *de profundis*, Psalm. LXVIII. 23. et cum Cholem in medio, בְּמְצוּלוֹת, *in profunda*, Ex. XV. 5.

צוּם *jejunavit*: præter. צִמַּמְתָּ, *jejunasti*, 2 Sam. XII. 21. particip. הַצוּם, *jejunas*, Neh. I. 4. infin. נִינְקוּד *jejunando*, Zach. VII. 5.

צוּם, m. *jejuniam*, Ies. LVIII. 5. מְצוּם, *præ jejunio*, Ps. CIX. 24. aff. צִמְמוֹכֶם, *jejunii vestri*, Ies. LVIII. 3. plur. fœm. הַצוּמוֹת, *verba jejuniorum*, Esth. IX. 31.

צוּף *fluxit*, *effluxit*, *exundavit*, *supernatavit*: præter. צָפְפוּ־מִים, *exundarunt aquæ*, Thren. III. 54. part. præsens fœm. צֹפְפָתֶךָ, *fluentem ex te*, id est, ex sanguine tuo, ut sequitur illic, Ezech. XXXII. 6. vel *natationis tuæ*, ut sit nomen. Hiph. הִצְפִּיף, *inundare fecit*, Deuter. XI. 4. futur. וְנִצְפַף, et *fluere vel natare fecit*, 2 Reg. VI. 6.

צוּף, m. *favus*, à fluendo, Proverb. XVI. 24. plural. וְנוֹפֵת צוּפִים, et *destillatione favorum*, Ps. XIX. 11.

צוּק *arctari*, *coarctari*, *arctè coherere*: futur. יִצּוּק בּוֹ, *arctè seu te-*

naciter adhæret ei, Psalm. XLI. 9. commutant hic quædam formam cum יצק. Hiph. הִצִּיק, *arctavit, coarctavit, anxii, pressit, angustavit, angustius affecit*: construitur cum dativo, quandoque accus. affixo: præter. וְהִצִּיקוֹתִי, *et angustabo*, Ies. XXIX. 2. כִּי-הִצִּיקָהּ לוֹ, *quum premeret illum*, Jud. XVI. 16. particip. הִמְצִיק, *qui angustiam afficit*, Ies. LI. 13. plur. הִמְצִיקִים לָהּ, *angustantes ipsam*, Ies. XXIX. 7. futur. יִצִּיק לָהּ, *angest te*, Deut. XXVIII. 53. וְיִצִּקוּ לָהֶם, *angest eos*, Jer. XIX. 9. Hoph. part. מוּצָק, *angustatum*, Ies. VIII. 23.

יצוק, m. *angustia*, Dan. IX. 25.

יצוקה, f. idem, Ies. VIII. 22.

מוצק, masc. *angustum*, ex forma participii Hophal, Job. XXXVI. 16. et in pausa, בְּמוּצָק, *in angustam*, Job. XXXVII. 10. vide aliam significationem in יצק.

מצוק, masc. *pressura, angustia*, 1 Sam. XXII. 2. וּבְמִצּוֹק, *et angustia*, Deut. XXVIII. 53.

מצוק, m. *situs, constitutus*: מצוק, *situs ab aquilone*, 1 Samuel. XIV. 5.

מצוקים, m. p. *situs, cardines*: plur. const. מצוקי ארץ, *cardines terræ*, 1 Sam. II. 8. R. David, עמודי, *columnæ*.

מצוקה, f. *angustia*, Soph. I. 15. plur. cum aff. מִמְצוֹקוֹתַי, *ex angustis meis*, Psal. XXV. 17.

צור *obsedit, arctavit; inimicus est, hostiliter egit, hostiliter pressit: ligavit, colligavit, quod à צור mutuatum est: formavit, quod à יצר habet*: construitur cum dativo et accusat. item cum על et אל præter. וְצִרְתָּ, *et colligabis argentum*, Deuter.

XIV. 35. צִרְתָּנִי, *obsides me*, Psalm. CXXXIX. 5. וְצִרְתָּנִי, *et hostiliter premam*, Exod. XXIII. 22. particip. וְצִרְתָּ, *et hostiliter premunt urbem*, Jud. IX. 31. infin. לְצִוֵּר אֶל-דָּוִד, *ut obsideret Davidem*, 1 Sam. XXIII. 8. imper. לִיגָה צִוֵּר, *liga testimonium*, Iesaias VIII. 16. צִוֵּרִי, *obside*, Ies. XXI. 2.

Niph. וְהִתְצַוֵּר, *et obsessus*, Ezech. VI. 12. et Schurek est loco Cholem: fem. הִתְצַוֵּרָה, *obsessa*, Ies. I. 8. Pyh. particip. מְצַוֵּרִים, vide in צַר. Hiph. הִצִּוֵּר, *pressit, anxii, angustavit, angustia affecit*, et formam cum Hiphal verbi צַר confundit: construitur cum dativo: præter. הִצִּוֵּר לָהּ, *et premet te*, Deuter. XXVIII. 52. part. מִצַּר, vide inter nomina. infin. הִצִּוֵּר לוֹ, *angustiam afficere eum*, 2 Par. XXVIII. 22. futur. וְהִצִּוֵּרוּ לָהֶם, *et angustiam affecerunt eos*, Neh. IX. 27.

יצר, m. *angustus, arctus*, et substantivè, *angustia; hostis*, quasi angens et arctator dictus: במקום יצר, *in loco angusto*, Num. XXII. 26. יצר לי המקום, *angustus est mihi locus*, Ies. XLIX. 20. יצר, *hostis*, Ies. LIX. 19. יצר לי, *angustia est mihi*, 2 Sam. I. 25. est etiam *rupes*, quæ propriè צור dicitur, ut sequitur: כְּצַר, *similes rupi*, Ies. V. 28. affix. יצרי, *hostis meus*, Job. XVI. 9. plur. יצרים, *hostes*, Thren. I. 7. construct. יצרי, Ies. IX. 10. aff. יצריה, *hostes tuos*, Mich. V. 10. צרינו, *hostes nostros*, Psalm. XLIV. 6. fem. צרה, *æmula*, quasi arctatricem vel angentem dicas: aff. צרתה, *æmula ejus*, 1 Sam. I. 6. aliàs, *angustia, anxietas*, Psalm. XX. 2. const. צרת נפשו, *angustiam animæ ejus*, Genes. XLII. 21. affix.

מִצְרָתוֹ, *ab angustia ejus*, Ies. XLVI. 7. צְרָתְכֶם, *angustiae vestrae*, Jud. X. 14. et duplicato signo fœmineo, בְּצִרְתָּהּ לִי, *in maxima angustia mea*, Psalm. CXX. 1. simile vide in צְרָתָם, plur. צְרוֹת, *angustiae*, Psalm. XXV. 17. aff. צְרוֹתָם, *angustiis ipsorum*, Psalm. XXXIV. 18.

צוּר, m. *rupes, acies, acumen*, cultri scil. vel gladii; תָּשִׁיב צוּר, *retudisti aciem gladii ejus*, Psalm. LXXXIX. 44. aff. כְּצוּרֵנוּ, *sicut rupes nostra, rupes eorum est*: plural. צְרוּרִים, *rupes*, Psalmus LXXVIII. 15. הַרְבוֹת צְרוּרִים, *cultos rupes, id est, acutos*, Jos. V. 2. const. צְרוּרֵי הַיַּעֲלִים, *rupes rupicaprarum*, 1 Sam. XXIV. 3. fœmin. בְּצִרְוֹת, *in rupibus*, Job. XXVIII. 10.

צֹר, m. *acies, culter acutus*, Exod. IV. 25. Chald. מִצְרָא, *lapidem acutum, rupes*, Ezech. III. 9.

צְרוּרִים, m. p. *tormina, cruciatus, dolores*, gravissimi propriè, quales parturientium, sic dicti, quòd coarcent et constringant corpus, Ies. XIII. 8. item *imagines, idola*, ex formandi significatione, Ies. XLV. 16. constr. כְּצְרוּרֵי יוֹלְדָה, *sicut tormina parturientis*, Ies. XXI. 3. aff. צְרוּרֵי, *dolores mei*, Daniel. X. 16. צְרוּרֵיהָ, *dolores ejus*, 1 Sam. IV. 19. vide infra in צִיר.

צוּרָה, fœm. *forma*: constr. צוּרַת, *formam domus*, Ezech. XLIII. 11. aff. צוּרַתוֹ, *formam ejus*, ibid. contractum est, וצְרוּרִים, *et formam eorum*, Psalm. XLIX. 15. pro צוּרַתָּם, cui simile vide in פֶּשֶׁת. Scribitur autem in medio cum ו, sed juxta Masorethas legendum צוּרַתָּם: plur.

cum aff. צוּרַתוֹ, *formis suis*, Ezech. XLIII. 11. Vide et paulò antè in צוּר.

צוּרָר, m. *collum*, Ies. VIII. 8. sic dictum quòd oneribus arctatur et premitur: aff. בְּצוּרָרוֹ, *in collo ejus*, Job. XLI. 14. et sic צוּרָר est epentheticum sive protractivum, ut Hebræi vocant: absque צוּרָרָם, *collum suum*, Neh. III. 5. Chald. cum aff. עַל צוּרָרָהּ, *ad collum ejus*, Dan. V. 7. עַל צוּרָרָךְ, *in collo tuo*, ver. 16. dual. juxta Kimchiam in lib. Rad. צוּרָרִים, unde cum affix. וּנְפַל, *et irruit in colla ejus*, Gen. XXXIII. 4. id est, utrumque latus colli ipsius: scribitur autem defectivè juxta Masorethas, pro צוּרָרָיו ut legitur Gen. XLV. 14. plural. constr. עַל צוּרָרֵי הַמְּלָכִים, *super colla regum*, Jos. X. 24. affix. עַל צוּרָרֵיהֶם, *super colla eorum*, Jos. X. 24. fœm. צוּרָרֵיתֶם, *colla vestra*, Mich. II. 3.

צוּרוֹן, m. *collulum*: plur. cum aff. מִצְרוֹנָיִךְ, *e collulis, faucibus tuis*, Cant. IV. 9.

צֹרֵר, vide infra in צֹרֵר.

מְצוּר, m. *obsidio: munitio, propugnaculum, prœmunitio obsidionalis*: וּמְצוּרֵי מְצוּר, *rivos obsidionis*, 2 Reg. XIX. 24. constr. וּמְצוּרֵי מְצוּר, *et contra obsidionem (Jerusalem)*, Ezech. IV. 7.

מְצוּרָה, m. idem. aff. מְצוּרָתְךָ, *obsidionis tuæ*, Ezech. IV. 8. ubi multi codices habent מְצוּרָתְךָ ex forma plur. fœm. מְצוּרָה, *munitio*, 2 Par. XIV. 5. plural. מְצוּרֹת, *munitiones, obsidionalia munimenta*, Ies. XXIX. 3.

צָחָה, *candidum, nitidum, sere-*

num esse: præt. צָחוּ מְחֻלָּב, *candidiores, nitidiores erant lacte*, Thren. IV. 7.

צַח, m. *candidus, nitidus, serenus*; כְּחֹם צַח, *ut æstus serenus*, Iesaias XVIII. 4. רוּחַ צַח, *ventus nitidus*, Jerem. IV. 11.

צִחָה, masc. *arens, aridum, quasi nitidum dictum*: constr. צִחָה צָמָא, *arens siti*, Ies. V. 13.

צִחֹת, f. p. *nitida, explanata verba*: לְדַבֵּר צִחֹת, *loqui nitida verba*, Ies. XXXII. 4.

צָחִים, m. *nitor, nitidum: arduus, eminentis locus, petrae vel montis, qui suâ naturâ aridus et glaber existens, nitorem refert*; יַעַל צָחִים, *in loco arduo*, Ez. XXIV. 7. plur. בְּצָחִים, *in locis arduis*, Neh. IV. 7.

צִחִיחָה, f. *ariditas, locus aridus et siticulosus, quasi nitidus dictus*, Ps. LXVIII. 7.

צִחְצִחוֹת, f. p. *siccitates, summa ariditas*, Ies. LVIII. 11.

צָחַן, f. *putor, putredo*: affix. וַתַּעַל צָחַנְתּוֹ, *et ascendat putor ejus*, Joël. II. 20.

צָחַק, *risit, arrisit*: præt. צָחַקְתִּי, *risi*, Gen. XVIII. 15. צָחַקְתָּ, *risisti*, ibid. futur. וַיִּצְחַק-לִי, *arridebit mihi, ridebit de me*, Genes. XXI. 6. hinc וַיִּצְחַק, *Isaac, à risu dictus est*. Pih. צָחַק, *irrisit: lusit, illusit, collusit, jocularis est*: const. cum בַּ et לְ. partic. וַיִּצְחַק, *irradientem*, Genes. XXI. 9. infin. לְצַחֵק בִּי, *ut illudat mihi*, Gen. XXXIX. 17. futur. וַיִּצְחַק לְפָנֵיהֶם, *et lusit ante illos*, Jud. XVI. 25.

צָחֵק, m. *risus*: לְצַחֵק, *in risum*, Ezech. XXIII. 32.

צָחָר, *alba, candida*: plur.

צָחֹרוֹת, *asinas candidas*, Jud. V. 10.

צִחָר, *candor, nitor*, Ez. XXVII. 18.

צִיָּה, f. *siccitas, siccum, siticulosus, aridus locus*, Ies. XLI. 18. plur. בְּצִיּוֹת, *per siticulosa loca*, Psal. CV. 41.

צִי, m. *navis*: וַיְצִי אֲדִיר, *et navis magnifica*, Ies. XXXIII. 21. plural. contractum, וַיָּצִים, *et naves*, Num. XXIV. 24. בְּצִיִּים, *in navibus*, Ezech. XXX. 9. et integrum, צִיִּים, Dan. XI. 30. item *loca deserta et arida, metonymicè feri, barbari, desertorum locorum incolæ*, Psalm. LXXII. 9. לְעֵם לְצִיִּים, *populo desertorum locorum, populis barbaris*, Ps. LXXIV. 14. לְצִיִּים, *pro barbaris*, Ies. XXIII. 13. item *fera animalia*, Ies. XIII. 21. Jer. L. 39.

צִיּוֹן, m. *aridus locus*, Ies. XXV. 5. et XXXII. 2. hinc צִיּוֹן, *Tzion* nomen habet a siccitate loci.

צִיּוֹן, masc. *signum, monumentum sepulchrale*, Ezech. XXXIX. 15. הַצִּיּוֹן, *monumentum hoc*, 2 Reg. XXIII. 17. plur. צִיּוֹנִים, *monumenta*, Jer. XXXI. 21.

צִיָּי, *floruit, effloruit*: præterit. צִיָּי הַמִּטָּה, *effloruit virga*, Ezechiel. VII. 10. Hiph. particip. מִצִּיָּי מֵן, *efflorescens, id est, emicans, promicans e clathris vel cancellis*, Cant. II. 9. futur. וַיִּצִּיץ, *florabit*, Ies. XXVII. 6. וַיִּצִּץ צִיָּי, *et floruisset flos*, Num. XVII. 23.

צִיָּץ, m. *flos, apertus propriè*, Ies. XL. 7. *bractea, lamina*, Ex. XXVIII. 36. *penna, pennata ala*, Jer. XLVIII. 9. plural. צִיָּצִים, *flores*, 1 Reg. VI. 18. cum Dagesch loco vocalis longæ,

euphoniae causâ. fœmin. construct. **נבל**, *flos caduci*, Ies. XXVIII. 4. id est, caducus, decidens vel marcescens.

צִיָּצִית, f. *cincinnus*, Ezech. VIII. 3. item *peniculamentum, peniculatus florum textus*: **עָשׂוּ לָהֶם צִיָּצִית**, et *faciant sibi peniculamentum in oris vestimentorum suorum*, Num. XV. 38.

צִיר masc. *cardo*; item *legatus*, quòd in eo rerum agendarum cardo vertatur: **צִיר נְאֻמָּן**, *legatus fidelis*, Prov. XXV. 13. aff. **עַל צִירָהּ**, *super cardine suo*, Prov. XXVI. 14. plural. **צִירִים**, *legati*, Ies. XVIII. 2. affix. **צִירְךָ**, *legatos tuos*, Ies. LVII. 9. vide etiam in **צור**.

הַצִּטְוֵר, Hithp. *legatum se finxit*. futur. **וַיִּצְטְוֵרוּ**, et *legatos se finxerunt*, Jos. IX. 4.

צִית Hiph. **הִצִּית**, *incendit, succendit*: fut. **אֶצִּיתְנָהּ**, *succendam eam*, Ies. XXVII. 4.

צָלָה, Chald. *oravit*: Pabel particip. **וּמְצָלָא**, et *orans erat, orabat*, Dan. VI. 11. **מְצַלִּין**, *orantes*, Esr. VI. 10.

צָלָה *assavit*: infinitiv. **לְצָלוֹת**, *ad assandum*, 1 Sam. II. 15. futur. **אֶצְלֶה בָּשָׂר**, *assabo carnem*, Ies. XLIV. 19. **וַיִּצְלֶה צְלִי**, *assabit assaturam*, ver. 16.

צָלָה, masc. *assum, assatura*, ut in præcedenti exemplo: constr. **צְלִי-אֵשׁ**, *assum ignis vel igne*, Ex. XII. 8.

צָלוֹל, m. *tostum, torta*, ut vulgò vocant, Jud. VII. 13. scribitur cum ן, sed legitur per ם, formæ **הַגִּיג** ab **הַגָּה**.

צָלָת *prosperari, secundari, pros-*

perum, secundum esse; succedere; proficere, prodesse, utile esse: item, *irruere, invadere, pervadere, transire*, et ita ferè cum, **עַל** et **אֶל** construitur: præter. **וַיִּצְלְחוּ**, et *transiverunt*

(*Jordanem*), 2 Sam. XIX. 17. **וַיִּצְלַחְהָ** **עָלֶיךָ**, et *irruet in te*, 1 Sam. X. 6.

וַיִּצְלַחְהָ, *prosperatur*, Jerem. XII. 1. imper. **צַלַח**, *prosperare*, Psal. XLV. 5.

futur. **לֹא יִצְלַח לְכַל**, *non prodest ulli rei*, Jer. XIII. 7, 10. **וַיִּצְלַח**, *prosperabitur*, Jer. XXII. 30. item, **כִּן-יִצְלַח**, *ne forte pervadat*, Amos V. 6.

Hiph. **הִצְלִיחַ**, *secundavit, prosperavit, prosperum effecit, secundatus, prosperatus fuit*: præter. **הִצְלִיחַ דְּרַבִּי**, *secundavit viam meam*, Gen. XXIV. 56.

וַיִּצְלַחְתָּ, *prosperaberis*, 1 Paral. XXII. 11. partic. **מְצַלִּיחַ**, *secundans*, Genes. XXIV. 42. item intransitivè *prosperans, prosperis rebus utens*, Genes. XXXIX. 2. imperat. **וַיִּצְלַח**, et *prosperare*, 1 Reg. XXII. 15.

הִצְלִיחָה נָא, *prospera nunc*, Psalm. CXVIII. 25. cum accentu in ultima præter morem. futur. **וַיִּצְלַחְתָּ**, *prosperabitur*, Psal. I. 3. **וַיִּצְלִיחַ לָנוּ**, *secundabit nos, prosperitatem largietur nobis*, Nehem. II. 20. Chald. præterit. **הִצְלַח**, *prosperos effecit*, Dan. III. 30. item, *prosperè egit*, Dan. VI. 28.

particip. **מְצַלַח**, *prosperatur*, Esr. V. 8. **מְצַלַחִין**, *prosperabantur*, Esr. VI. 14.

צְלַחִית, f. *paropsis*, 2 Reg. II. 20.

צְלַחַת, f. *gabata, scutella*; vel *lebes*, juxta quosdam, ad figuram *gabatae* formati, 2 Reg. XXI. 13. item *manica, sinus*, Prov. XIX. 24. quem ironicè sic appellat, quòd lebetis modo concavus sit. Hebræi in prima significatione exponunt.

צלחות plur. fœm. *gabatz*, 2 Par. XXXV. 13.

צלל *obumbrari: profundum petere: tinnire, palpitare. præterit. כָּי צִלְלוּ, quum obumbrarentur, Nehem. XIII. 19. יִצְלְלוּ, profundum petierunt, Exod. XV. 10. item tinnierunt, palpitaverunt, Hab. III. 16. Niph. futur. תִּצְלְלֶנָּה אָזְנוֹי, tinnient aures ejus, Jerem. XIX. 3. 2 Reg. XXI. 12. Hiph. partic. מִצְלֵל, umbrosa, umbram faciens, Ezech. XXXI. 3. futurum, תִּצְלְלֶנָּה שְׁתֵּי אָזְנוֹי, tinnient ambæ aures ejus, 1 Sam. III. 11.*

צל m. *umbra*, Jud. IX. 36. affix. בְּצֵלָו, *in umbra ejus*, Cant. II. 3.

צלל m. idem: aff. צִלְלוּ, *umbra suâ*, Job. XL. 22. plural. צִלְלִים, *umbræ*, Cant. II. 17. const. צִלְלֵי עֶרֶב, *umbræ vespertinæ*, Jer. VI. 4. huc referunt quidam צִיָּאִים, *umbrosa, umbrosæ arbores*, Job. XL. 21, 22. cum אַ loco הַ גֵּמִינָנְדִי. vide simile in מסס.

צליח vide paulò antè in צלה.

צלצל masc. *umbrosa densa*, Ies. XVIII. 1. item *fuscina: יִבְצִלְצֵל דְּגִים, et fuscina piscariâ*, Job. XL. 31.

צלצל m. *sideratio, arborum vitium*, Deuter. XXVIII. 42. quidam, *rubigo, ærugo: alii locusta. fortè alterius originis est.*

צלצל m. p. *cymbala, à tinnitu*, 2 Sam. VI. 5. constr. בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעֵי, *in cymbalis sonoris*, Psal. CL. 5.

צלמון m. *tenebræ, caligo: תִּשְׁלֹג, et in caligine*, Ps. LXVIII. 15. Chaldæus, בְּטוֹיִלָּה, *in umbra mortis*. Aliis nomen proprium montis noti cis Jordanem, ut Jud. IX. 48.

צלמות f. *umbra lethalis*, Ies. IX. 1. composita vox ex צל, *umbra* et מות, *mors*.

מצלות f. p. *tintinabula*, Zach. XIV. 20. dual. מִצְלֹתַיִם, idem, Neh. XII. 27. numeri varietas fortasse formæ diversitatem indicavit.

צלם m. *imago*, Genes. IX. 6. בצלמו, *ad imaginem suam*, Gen. I. 27. plural. construct. צִלְמֵי, Numer. XXXIII. 52. aff. וְאֵת צִלְמוֹי, *imagines ejus*, 2 Reg. XI. 18. Chald. צִלְמָה, *statua quædam*, Dan. II. 31. צִלְמָה דְּבָנִי, *statua hæc*, ibid. צִלְמֵי דְּהַרְבָּנָה, *statuæ auri*, id est, aureæ, Dan. III. 5.

צלמות vide in præcedenti radice.

צלמון vide ibidem.

צלע צלע c. *costa*, synecdochicè *latus: item claudicatio, quasi lapsum lateris dicas: substructio, trabs substructionis, quæ lateribus ædificii adhæret, quasi structuram lateralem dicas: cella, cubiculum, laterale seu ad latus templi exstructum: צִלְעֵי אֵל-צִלְעֵי, substructio ad substructionem*, Ezech. XLI. 6. אֶת-הַצִּלְעֵי, *costam illam*, Gen. II. 22. לְצִלְעֵי, *ad claudicationem*, Psalm. XXXVIII. 18. cum Sægol, cum aliâs eâ formâ sit constr. צִלְעֵי, *lateris tabernaculi*, Exod. XXVI. 26. בְּצִלְעֵי הַהָר, *in latere montis*, 2 Sam. XVI. 13. ubi tamen quædam exemplaria Tzere habent, se malè juxta Kimchium: aff. לְצִלְעוֹ, *ad latus ejus*, Job. XVIII. 12. וּבְצִלְעֵי, *et in claudicatione mea*, Psal. XXXV. 15. plural. masc. צִלְעוֹתַי, *valvæ*, 1 Reg. VI. 34. et fœm. צִלְעוֹתַי, *substructiones*, 1 Reg. VI. 5. constr.

על־זלעת, *ad latera arcæ*, Exod. XXXVII. 5. זלעות אָרְזִים, *trabibus, tabulis cedrinis*, 1 Reg. VI. 15. affix. זלעתו, *lateribus ejus*, Exod. XXX. 4. מזלעתו, *et costis ejus*, Gen. II. 21.

זלע, m. *claudicans, claudus, in latus labens*, Gen. XXXII. 32. fœm. הזלעה, *claudicantem*, Mich. IV. 6.

זמא *silivit*: præter. זמתי, *sitio*, Jud. IV. 19. deficiente Aleph: זמא, *sitiunt*, Ies. XLVIII. 21. זמא, *silit anima mea*, Psalm. XLII. 3. וזמת, *et quum sities*, Ruth. II. 9. cum Chirek, more verborum quiescent. תי. futur. ויזמא, *et silivit*, Exod. XVII. 3.

זמא, m. *sitiens, sitibundus*, Ies. XXI. 14. plural. זמאים, *sitibundi*, Ps. CVII. 5. fœm. הזמאה, *sitienti*, Deut. XXIX. 19.

זמא, masc. *sitis*, Ies. V. 13. affix. וזמאי, *et ad sitim meam*, Psalm. LXIX. 22. זמאם, *sitim suam*, Ps. CIV. 11.

זמאן, m. *sitis*, Deut. VIII. 15.

זמאד, f. idem, Jer. II. 25.

זמד Niph. וזמד, *conjugavit, copulavit se*, particip. הזזמדים, *qui copulati sunt vel copularunt se*, Num. XXV. 5. futur. ויזמד, *et copulavit se*, ver. 3. וזמדו, *et copulaverunt se*, Psalm. CVI. 28. Pyh. particip. fœm. מזמדת, *copulatum, conjunctum*, 2 Sam. XX. 8. Hiph. futur. תזמד, *copulas, concinnas dolum*, Ps. L. 19.

זמד, masc. *copulatus, conjunctus*, Num. XIX. 15. item *armilla*: וזמד, *et armillam*, Num. XXXI. 50. plur.

זמדוים, *armillas*, Genesis XXIV. 22.

זמד, m. *copulatio, copula, copulatum, jumentum conjugatum, jugum, par*. בקר זמד, *par boum*, 1 Sam. XI. 7. aff. וזמדו, *et jugum ejus*, id est, *jumentum conjugatum ejus*, Jer. LI. 23. plur. זמדים, *jugis, paribus boum*, 1 Reg. XIX. 19. רבבים זמדים, *equitantes pares, bini, pariter*, 2 Reg. IX. 25. constr. זמדי־קרם, *jugera vinearum*, Ies. V. 10.

זמה *pullulare, germinare efflorescere, reflorescere, provenire, oriri, exoriri*: præter. זמה־בו, *effloruit in eo*, Lev. XIII. 37. וזמהו, *et efflorescent*, Ies. XLIV. 4. particip. זמה, *pullulans*, Eccles. II. 6. הזמה, *quicquid oritur*, Exod. X. 5. plural. זמהו, *provenientes*, Gen. XLI. 6. futur. ויזמה, *oriretur*, Genes. II. 5. Pih. præter. זמה, *germinaverat*, Ez. XVI. 7. infinit. לזמה, *reflorescere*, Jud. XVI. 22. futur. יזמה, *reflorescat*, 2 Sam. X. 5. Hiph. וזמהיה, *facit ut producat ipsa*, Ies. LV. 10. particip. מזמה, *faciens ut germinet*, Psalm. CIV. 14. infinit. וילהזמה, *et ut germinare faciat*, Job. XXXVIII. 27. fut. אזמה, *efficiam ut germinet*, Psalm. CXXXII. 17. תזמה, *proferet*, Gen. III. 18. תזמה, *efflorescat*, Ies. XLV. 8.

זמה, m. *germen*, Ies. IV. 2. affix. תזמה, *producet germen suum*, Ies. LXI. 11.

זמם זמה, fœm. *coma, crines*: aff. זמתך, *crines tuos*, Ies. XLVII. 2. מבעד לזמתך, *præ crine tuo, vel, præter crines tuos*, Cant. IV. 1.

צָמִים, masc. *horridus*, q. cernitum dicas, id est, *prædo, latro*, Job. V. 5. nam hi comam alere solent, et horridi incedere, scribit Rabbi Levi Gersom.

צָמַק *arescere, flaccescere*: part. צְמִיקִים, *ubera flaccida*, Hos. IX. 14.

צְמוּקִים, masc. *uvæ passæ*, massæ uvarum passarum, à flacciditate, 1 Sam. XXV. 18.

צֶמֶר צֹמֵר, m. *lana*, Lev. XIII. 47. aff. צְמִירִי, *lanam meam*, Hos. II. 7.

צְמֵרֶת, *calamus, surculus, ramus summus*, sic dictus quasi lanuginosus, vel à צָמַר, *amputavit*, quod ad insitionem amputari et avelli solet, et ita ך et צ permutantur: אֶת־צְמֵרֶת, *surculum summum*, Ezech. XVII. 3. aff. צְמֵרֶתוֹ, *calamus summus ejus*, Ez. XXXI. 3.

צָמַת *excidit, succidit*: præter. צָמְתוּ, *excindunt*, Thren. III. 53. Niph. præter. נִצְמַתִּי, *excisus sum*, Job. XXIII. 17. נִצְמְתוּ, *excisi sunt*, Job. VI. 17. Pih. præter. cum geminata tertiâ radicali, צְמַתְתִּי, *excindunt me*, Psal. LXXXVIII. 17. צְמַתְתִּי, *succidit me*, Psalm. CXIX. 139. Hiph. præter. הִצְמַתָּה, *excindis*, Psalm. XXXVII. 27. partic. plural. מִצְמִיתִי, *excidentes me*, Psalmus LXIX. 5.

צְמִיתָת, f. *excisio*, Lev. XXV. 23.

צָנָה *desiliit, insiliit, infixus fuit*: fut. בְּאָרְץ, *et defixus fuit in terram*, Jud. IV. 21. Chald. יִנְעַצַּת, *et infixus fuit*: יִנְעַצַּח מֵעַל הַחֲמֹר, *et desiliit de asino*, Jud. I. 14.

צָנוֹק, f. *gracilis: tenuis*,

plur. שְׁבָלִים צְנוֹת, *spicæ graciles* Gen. XLI. 23.

צָנָה, f. *clypeus, scutum*, umbo, 1 Reg. X. 16. semel ex Chaldaica significatione, *frigus*: constr. בְּצַנְתָּ - שְׁלֹג, *sicut frigus nivis*, Prov. XXV. 13. plural. צְנוֹת, *clypei*, 2 Par. XI. 12. et secundum aliam significationem, *aculei, hami*: בְּצַנְתָּ, *aculeis, hamis aculeatis*, Amos IV. 2.

צָנִים, m. p. *aculei, spinæ*, Proverb. XXII. 5.

צָנִינִים, m. p. idem, Num. XXXIII. 55.

צָנַע Hiph. הִצְנִיעַ, *humiliter, modestè agere*: infinit. הִצְנַעַע, *modestè agendo*, Mich. VI. 8. Chaldaeis et Rabbinis frequens est.

צָנוּעִים, m. p. *modesti, verecundi*, Prov. XI. 2.

צָנַף *circumvolvit, volutavit*: obvolvit, *obtegit*: infinit. וּצְנַפָּה, *volutando volutabit te*, Ies. XXII. 18. fut. וּצְנַפְּךָ, *obtegitur*, Lev. XVI. 4.

צָנִיף, m. *cidaris*, à circumvolvendo, Zach. III. 5. constr. וּצְנִיפֵי מְלוֹכָה, *et cidaris regni*, Ies. LXII. 3. plural. צְנִיפֹת, Ies. III. 23.

צְנַפָּה, f. *volutatio*, Ies. XXII. 18.

מִצְנַפָּת, f. *cidaris*, Exod. XXVIII. 4.

צְנַנְתָּ fem. *urna*, Exod. XVI. 33. utrumque Targum reddit צְלוּחִית, *paropsis, scutella*, R. David deducit à צָנָה.

צָנַק, m. *nervus, vinculum*, juxta R. Sal. quo pedes vel etiam cervices impediuntur: vel *manicæ, vincula manuum*, juxta R. D. Kimchi, Jer. XXIX. 26. sunt qui compositum nomen existiment ex צִי et יָנַק quasi *naviculam sugentem* dicas. Re-

fert autem Plutarchus in Artaxerxe, fuisse olim cruciatus seu carceris quoddam genus, quo duæ scaphæ pari commensu sibi respondententes, ita compingebantur, ut hominis corpus illis inditum, quasi in vagina esset, cui præbebatur mel temperatum cum lacte, ac invito etiam infundebatur in os, unde viveret, etc.

צנור *m. emissarium, canalis, tubus*, per quem aquæ emittuntur, 2 Sam. V. 8. plural. **צנוריה** *canalium tuorum*, Psal. XLII. 8.

צנתרות *m. p. tubi, fistulæ*, Zach. IV. 12. Aben Esra scribit esse vas in quo calcantur olivæ.

צעד *gradi, progredi, procedere, itare*: præter. **צערו** *progressi essent*, 2 Sam. VI. 13. **צעדה** *procedit*, Gen. XLIX. 22. infinit. **בצערה** *quum gradereris tu*, Jud. V. 4. fut. **ויצעד** *gradiebatur*, Prov. VII. 8. Hiph. fut. **ותצעידהו** *et incedere facit vel adigit eum*, Job. XVIII. 14.

צער *m. gressus, passus, processus*, Prov. XXX. 26. aff. **את-צערו** *gressum suum*, Ies. X. 23. plural. **צעדים** *gressus*, 2 Sam. VI. 13. construct. **צערי אונו** *gressus roboris ejus*, Job. XVIII. 7. aff. **צעדי** *gressus meos*, Job. XIV. 16.

צערה *f. incessus*, 2 Sam. V. 24. pluraliter *periscelides*, Ies. III. 20. juxta R. Salomonem et Chaldæum: juxta Ab. Efram, *armilla*.

אצערה *fœm. periscelis: armilla*, Numer. XXXI. 50. 2 Sam. I. 10. ubi expressè dicitur brachiorum ornamentum esse.

מצעדי *m. p. gressus: constr.* **מצעדי נבר** *gressus viri*, Psalmus XXXVII. 23.

צעה *peragravit, peregrinatus*

est, peregrè egit: particip. **צעה** *peregrinans exulans seu vagans*, Ies. LI. 14. fœm. **צעה** *peragras*, Jerem. II. 20. Pih. præter. **ויצעהו** *et peregrè agant eum*, Jer. XLVIII. 12.

מעצעים *m. p. motiones: מועצעים* *opere motionum*, 2 Par. III. 10. id est, mobili, vel quod artificio suapte sponte mobile esset, et vagari videretur; vel quod propter magnitudinem et gravitatem a se invicem dimoveri, eximi ac divelli posset, R. Salomon: *opere puerorum*, id est, ad imaginem puerorum facto. Sic est idem quod **צאצאים** *pueri*, literarum y et א permutatione.

צען *disrumpi, dissipari: futur.* **בל- וצען** *non dissipabitur*, Iesaias XXXIII. 20. cum Kametz juxta Masorethas.

צעה *צעיה* *masc. peplum*, Gen. XXIV. 65. aff. **צעיה** *peplum suum*, Gen. XXXVIII. 19.

צעק *clamavit, inclamavit, exclamavit, vociferatus est: præter.* **צעק** *inclamavit*, 1 Reg. XX. 39 etc. Niph. futur. **ויצעק** *et convocatus est*, Jud. VII. 23. **ויצעקו** *et convocati sunt*, Jud. X. 17. Pih. partic. **מצעק** *clamans*, 2 Reg. II. 12. Hiph. futur. **ויצעק** *et convocavit*, 1 Sam. X. 17.

צעקה *f. clamor*, Genes. XXVII. 34. construct. **צעקת** *Exod. III. 9.* affix. **צעקתו** *clamorem ejus*, Exod. XXII. 22.

צער *minui, diminui, exiguum fieri; fut.* **ויצער** *exigui fient*, Jer. XXX. 19.

צעיר *m. parvus, exiguus, qualitate et quantitate: ורב יעבד צעיר* *major serviet minori*, Gen. XXV. 23.

aff. צֵעִיר *natu minimi sui*, 1 Reg. XVI. 34. plural. צֵעִירִים, *minores*, Job. XXX. 1. constr. צֵעִירֵי הַצֹּאֵן, *minores pecorum*, Jerem. XLIX. 20. aff. צֵעִירֵיהֶם, *minimos suos*, Jerem. XIV. 3. foemin. צֵעִירָה, *minor natu*, Gen. XIX. 31. et substantive, *minorrennitas*: affix. בְּצֵעִירָתוֹ, *secundum minoritatem*, id est, *minorem aetatem suam*, Gen. XLIII. 33.

צֵעִירִים, masc. praet. *parvuli*, Zach. XIII. 7.

מְצַעֵר, m. *peregrinum, res peregrina, paucitas*, Gen. XIX. 20. est et nomen proprium montis, *Mitzhar*, Ps. XLII. 7. לְמִצְעֵר, *ad minimum usque*, vel, *ad modicum, et exiguum tempus*, Ies. LXIII. 18. בְּמִצְעֵר אֲנָשִׁים, *in paucitate hominum*, 2 Par. XXIV. 24

מְצַעֵרָה, foem. *perparvum*, Dan. VIII. 9. cum Dagesch redundante; et מ Heemantico, juxta Hebraeos.

צָפַד *adhærere, cohærere, concretum esse*: praeter. צָפַד עוֹרָם, *cohæret vel concreta est cutis ipsorum*, Thren. IV. 8.

צָפָה *speculatus est, expectavit speculando, exploravit, observavit*: particip. צָפָה, *speculans, speculator*, Ezech. III. 17. plur. צָפִים nomen proprium loci, Num. XXIII. 14. et 1 Sam. I. 1. *speculatores*, Jerem. VI. 17. foem. צָפִיָּה, *speculator*, Proverb. XXXI. 27. particip. praeterit. וְצָפוּ (legendum וְצָפוּ) *et exploratur*, Job. XV. 22. infinit. loco imperat. צָפֵה, *speculare*, Ies. XXI. 5. futur. per apocopam, וְצָפָה, *speculetur*, Genes. XXXI. 49. Pih. צָפָה, idem; *obtegit, obduxit*; praeter. וְצָפָה זָהָב, *obduxit auro*, Exod. XXXVI. 34. וְצָפוּנוּ, *speculamur*, Thren. IV. 17. Pyh.

partic. מְצַפָּה, *obducta*, Prov. XXVI 23.

צָפוּי m. *obductio, tectorium*, Num XVII. 3.

צָפַת f. *coronamentum*, ab obtegen do, 2 Par. III. 15.

בְּצָפֵיתֵנוּ, f. *speculatio*: aff. בְּצָפֵיתֵנוּ, *in speculatione nostra*, Thren. IV. 17.

צָפִית, foem. idem, Ies. XXI. 5. vel specula.

צָפָה unde צָפַתָּה, quod vide in צוֹף

מְצַפָּה, masc. *specula*, Ies. XXI. 8. constr. יְאֵת־מְצַפָּה, *Mitzpe (Gilhad)* nomen proprium loci, Jud. XI. 29.

מְצַפָּה, f. *specula*, sed sumitur ut nomen proprium, Gen. XXXI. 49.

צָפַצְפָּה, f. *speculatio, circumspectio accuratissima*, et per subauditam praepositionem ב est adverbium, *circumspectissimè*, Ez. XVII. 5.

צָפַצְפָּה, vide infra in צָבָה.

צָפַח, f. *ampulla, lecythus*, צָפַחַת הַמַּיִם, *ampullam aquæ*, 1 Sam. XXVI. 11. olei, 1 Reg. XVII. 14.

צָפִיָּה, f. *laganum, placenta vel crustula mellita*, Exod. XVI. 31.

צָפַן *abscondit, recondidit, reposuit*: quandoque *abscondit se, delituit*: praeterit. וְצָפַן רוּחַ, *abscondit ventum*, Prov. XXVII. 16. וְצָפַנְתָּ, *recondis*, Psalm. XXXI. 20. futur. וְנִצְפְּנָה, *abscondamus nos*, Prov. I. 11. וְיִצְפְּנוּ, *delitescunt*, Psalm. X. 8.

Niph. futur. וְנִצְפְּנוּ, *abdita est*, Jerem. XVI. 17. וְנִצְפְּנוּ, *reconditi sunt*, Job XV. 20. Hiph. infin. הִצְפִּינוּ, *abscondere illum*, Exod. II. 3.

צָפוֹן, foem. *septentrio, aquilo, plaga mundi septentrionalis quasi abdita dicta*, nempe à sole, cui ad eam non accedit. Unde R. Bechai scribit.

Deuter. III. 23. נקרא צפון על שם
שהשמש צפון ומתעלם שם
Tzaphon, quia sol abditus et abscon-
ditus est illic, Ex. XXVI. 20. וְצִפּוֹנָה,
versus aquilonem, Ezech. XLVII. 17.
construct. מְצִפּוֹן, *ab aquilone (Hai),*
Jos. VIII. 11. מְצִפּוֹנָה, *ab aquilone,*
Jud. XXI. 19.

צִפּוֹנִי, *masc. aquilonaris, Joël. II.*
20. et gentilitium צִפּוֹנִי, *Tzephonita,*
Num. XXVI. 15.

צִפּוֹן, *m. reconditum, res recondita,*
reconditus thesaurus: aff. וְצִפּוֹנֶיךָ, et
recondito thesauro tuo, Psalm. XVII.
14. scribitur cum ם sed legitur per ן:
אֶת-צִפּוֹנֵי, *absconditum meum, scil.*
locum, id est, adytum, Ezech. VII.
22. לְצִפּוֹנָיו, *in repositis ejus, Job.*
XX. 26. צִפּוֹנֶיךָ, *abditos tuos, Psalm.*
LXXXIII. 4.

צִפְנָת, *Tzophnat, cognomentum*
Josephi, Genes. XLI. 45. qui hinc
dictus Ægyptiacè צִפְנָת פְּעִנָּח, *occul-*
torum revelator vel interpres. Sic
Onkelus, גִּבְרָא דְטַמְרוֹן גְּלוֹן לֵיהּ, *Sic*
etiam Jonathan, et communiter He-
bræi R. Bechai citat hoc loco, in
quadam precatione legi, המפענה
המפענה, qui revelat abscondita. In
Bereschit Rabba, sect. 90. docuerunt
Rabbini, esse idem quod צפונות
מופיע, occulta declarans, et R.
Chiskia dixit, צפונות מופיע בדעה,
occulta illustrans per scientiam. Sa-
pientes per notationem primarum li-
terum explicarunt צ'ופה פ'ורה
נ'ביא ת'ומיד פ'ותר ע'רום נ'בון
ח'ווה, id est, speculator, redemptor,
propheta, tenens sceptrum, interpres,
astutus, intelligens, videns futura. Hæc
illic.

מְצִפּוֹנִים, *m. p. abscondita, res re-*
positæ et absconditæ: affix. מְצִפּוֹנָיו,
abdita ejus, Obad. ver. 5.

צִפֵּי *masc. regulus, basiliscus,*
hæmorrhoidis, venenatissimi serpentis
genus, Ies. XIV. 29.

צִפְעוֹנֵי, *m. idem, Ies. XI. 8. plur.*

צִפְעוֹנִים, *Jer. VIII. 17.*

צִפְעוֹיִם, *m. p. egesta, excrementa:*
constr. וְצִפְעוֹי הַבָּקָר, egesta boum,
Ezech. IV. 15. scribitur cum ן sed
legitur per ם.

צִפְעוֹת, *f. p. nepotes, nephis, se-*
cundum Chaldæum et R. Salom.
Ies. XXII. 24. q. egressiones dicas.

צִפְפָּה *Pih. צִפְפָּה, pipire: partic.*
מְצִפְפָּה, pipiens, Jos. X. 14. plural.
הַמְצִפְפָּיִם, qui pipiunt, Ies. VIII.
19. futurum, אֲצִפְפֶּה, *pipio, Ies.*
XXXVIII. 14. הַתְצִפְפָּה, *pipiat, Ies.*
XXIX. 4.

צִפְפָּה, *vide in צָפָה.*

צִפְרָה *evolavit, maturavit: Chal-*
daicum est. futur. וְיִצְפֹּר, et evolet,
Jud. VII. 3.

צִפְרָה, *c. sed. f. sapiùs, avis, avicu-*
la, et synecdochicè, passer: צִפְרֵי
טְהֵרָה, avem mundam, Deuter. XIV.
11. בְּצִפְרָה, *sicut passer, Psal. CII. 8.*
plur. וְצִפְרֵי חַיִּוֹת, aves vivas, Lev.
XIV. 4. item וְצִפְרֵי, *Eccles. IX. 12.*
Chald. בְּצִפְרֵי, sicut avium, Daniel.
IV. 30. וְצִפְרֵי, *et aves, ver. 11.*
constr. וְצִפְרֵי שָׁמַיָא, aves cæli, Dan.
IV. 9.

צִפְרֵי, *masc. hircus, Dan. VIII. 5.*
constr. וְצִפְרֵי, ver. 5. plur. construct.
וְצִפְרֵי עֵזִיב, hircos caprarum, Esr.
VIII. 35. *Chald. וְצִפְרֵי עֵזִין, et hir-*
cos caprarum, Esr. VI. 17.

צִפְרֵי, *fœmin. matutinum tempus,*
Ezech. VII. 10. *ex Chaldæo, ubi*
וְצִפְרֵי, vel וְצִפְרֵי, manè: item cidaris,

diadema: unde construct. וְלַצְפִּירָתָא תַּפְאָרָה, et pro cidari decoris, Ies. XXVIII. 5. a cingendo, verbi significatione Chaldaica.

צָפְרוֹן, m. *unguis, ungula*, metaphoricè *stylus, alprum*, ferramentum quo lapides cæduntur et veluti scalpuntur: בְּצַפְרוֹן שְׁמִיר, *scalpro lapidis servabilis, seu diuturni*, aut, *stylo adamantis*, Jer. XVII. 1. plur. cum affix. צַפְרוֹנֶיהָ, *ungues suos*, Deuter. XXI. 12.

צַפְרָדַע c. *rana, ranæ*, collectivè, Exod. VIII. 6. plur. צַפְרָדַעִים, *ranas*, ver. 3.

*צַפְתָּ, vide in צָפָה.

צָקֵל, m. *gluma*, folliculus grani frumentarii: aff. בְּצַקְלוֹנֹוּ, *cum gluma sua*, 1 Reg. IV. 42.

צָרַב Niph. נִצְרַב, *adustus fuit*: præter. וְנִצְרַבוּ-בָהּ, et *adurentur in ea*, Ezech. XXI. 3.

צָרַת f. *adurens*, Prov. XVI. 27. nomen Toar formæ קִשְׁרַת *attenta*: item *adustio*, juxta Kimchium, Lev. XIII. 23. at secundum R. Salomon, est *cicatrix adustionis*.

צָרָה, m. *opobalsumum*, Gen. XXXVII. 25. Jerem. LI. 8. a Judæis in versione Hebræo-Germanica Pentateuchi *theriaca* redditur.

צָרַח *clamavit*: part. מֵר צָרַח, *amarè clamat*, Soph. I. 14. Hiph. יִצְרַח, *exclamat*, Ies. XLII. 13.

צָרִיחַ, m. *arx, propugnaculum, turris munita*, sic dicta, quod speculator inde exclamat, scribit Kimchi: אֶל-צָרִיחַ, *in arcem vel propugnaculum*, Jud. IX. 46. plural. וּבְצָרִיחִים, *et in arcibus vel turribus*, 1 Sam. XIII. 6.

צָרָה, m. *necessitas, indi-*

gentia: aff. צָרָה, *necessitatem tuam*, 2 Par. II. 15. apud Rabbinos צָרִיחַ, *necesse, necessarium*: הוֹצִיָה צָרִיחַ, *necesse habere*.

צָרַע, m. *leprosus*, Lev. XIII. 44. ex Pyh. partic. מְצֹרַע, idem, Lev. XIV. 2. plural. מְצֹרְעִים, *leprosi*, 2 Reg. VII. 3. fœm. מְצֹרְעַת, *leprosa*, Exod. IV. 6.

צָרַעַת, f. *lepra*, Lev. XIII. 2. aff. מְצֹרְעָתוֹ, *a lepra sua*, 2 Reg. V. 3.

צָרָעָה, f. *crabro*, Ex. XXIII. 28.

צָרַף *conflavit, purgavit, defæcavit*, metalla propriè: metaphoricè, *examinavit, exploravit, probavit*: præter. צָרַף צָרוּף, *conflat conflando*, Jer. VI.

29. imper. צָרַף בְּלִיֹּמִי, *examina renes meos*, Ps. XXVI. 2. fut. וְנִצְרַפוּ, *et defæcabo*, Ies. I. 25. Niph. futur. וְנִצְרַפוּ, *et conflabuntur*, Dan. XII. 10. Pih. מְצַרַף, *conflans*, Mal. III.

צָרַף, m. *conflans, conflato*: aurifaber: לְצָרַף, *fusori*, Juu. XVII. 4. plur. צָרַפִּים, *aurifabri*, Neh. III. 8.

צָרַפַּת, f. *Tzorphat* nomen urbis, 1 Reg. XVII. 9. Obad. ver. 20. *franciam, galliam*, Rabbini interpretantur, et inde צָרַפְתִּי, *gallus*.

מְצַרַף, m. *fusorium vas*, Pro. XVII. 3.

צָרַר *ligavit, colligavit*: hostiliter egit, *oppugnavit, angustius affecit*, et ita cum יָצַר convenit. præter. יָצַר רִיחַ אֹתָהּ, *ligatus ventus eam*, Hos. IV. 19. וְצָרָרְוּ, *et angustabunt vos, hostiliter agent vobiscum*, Num. XXXIII. 55.

צָרָרְוִי, *angustius affecerunt me*, Psal. CXXIX. 1. partic. צָרַר מִיָּם, *ligatus*

aquas, Job. XXVI. 8. הַצֹּרֵר אֶתְכֶם, *oppugnantem vos*, Num. X. 9. plural. צֹרְרִים, *hostiliter agentes*, Numer. XXV. 18. constr. צֹרְרֵי צְדִיק, *hostes justi*, Amos V. 12. affix. נִגְדַד צֹרְרֵי, *coram hostibus meis*, Psal. XXIII. 5. particip. præteritum, צֹרְרָה, *colligata est*, Hos. XIII. 12. infinitiv. בְּצֹרֵר, *sicut qui ligat*, Prov. XXVI. 8. Pyh. partic. plur. וּמְצֹרְרִים, *et colligatos*, Jos. IX. 4.

צֹרֵר, m. *fasciculus, loculus*, quasi

ligamen dicas: צֹרֵר-בְּסֶפֶן, *fasciculus pecuniæ suæ*, Genes. XLII. 35. צֹרֵר הַבֶּסֶף, *fasciculum, loculum pecuniæ*, Proverb. VII. 20. אֶל-צֹרֵר, *in loculum pertusum*, Hag. I. 6. item *granum, lapillus*, Amos IX. 9.

מֵצָר, m. *angustia*, Psal. CXVIII. 5. plural. בְּיוֹן-הַמְּצָרִים, *inter angustias*, Thren. I. 3. וּמְצָרֵי שְׂאֵל, *et angustiae, angores inferni*, Psal. CXVI. 3. quidam hoc ad צָרָה, reducunt.

ק

* קָאָה, קָאָה, vide infra in קָאָה.

קָבַח, *maledixit, execratus est*: præter. מָה אֶקְבַּח לֹא קָבַח אֵל, *quid execrabor, quem non execratur Deus*, Psal. XXIII. 8. וְקָבַחְתוּ, *ut execreris eum*, Num. XXIII. 27. imperat. קָבַח לִי, *execrare mihi*, Numer. XXII. 11. cum Kametz loco Kametzchatuph et Dagesch: קָבַחוּ, *execrare illum*, Num. XXIII. 13. pro קָבַחוּ, simile affixum vide in יִשָּׂה. futur. אֶקְבַּח ut antè, quod a נָקַב esse videtur. Similem formam vide in קָבַח.

קָבֵה, f. *lupanar*, dictum quasi execrabile, Numer. XXV. 8. Hebræi dicunt אֹהֶל, *tentorium*.

קָבֵה, f. idem: aff. אֶל-קָבֵה, *in lupanari illius*, Num. XXV. 8. Onkelos, לְמִעָה, *per ventrem ejus*.

קָבֵה, fœm. *ventriculus, ingluvies*, Deut. XVIII. 3. quod ut et præcedens, formam habet quasi a קָבַח.

קָב, masc. *cabus*, mensura frumen-

taria parva: וְרִבַּע הַקָּב חֲרִיּוֹנִים, *et quarta pars cabi stercoris columbini*, 2 Reg. VI. 25. quidam scribunt, eo usos ipsos fuisse loco lignorum. Alii intelligunt contenta in ingluvie, id est, frumentum quod columbæ in agris collegerant. Videatur Kimchi. Porro cabus est sexta pars sææ sive sati scribit Kimchi in lib. Rad. De hac et aliis quibusdam mensuris antiquis ita scriptum reperi in opere R. Alphes, Tractatu de Paschate, cap. 5. fol. 176. רִבְעֵית, *quadrans* sive *quartarius legis* (id est, quarta pars mensuræ sacræ in liquidis) continet sesquiovum: לֵיּוֹג, *log*, sive sextarius quatuor quadrantes, id est, sex ova: קָב, *cabus* quatuor logos sive sextarios, id est 16 quadrantes, 24 ova. הֵיּוֹן, *hin* 12 logos, id est, 48 quadrantes, 72 ova. סָאָה, *sea*, *satum* sex cabos, hoc est, 24 sextarios, duo hin, 92 quadrantes, 144 ova. אֵיפָה, *epha* tres seas, id est, 18 cabos, 6 hinos, 72 logos, 288 quadrantes, 432 ova. עוֹמֶר, *homer* deci-

mam ephæ, id est, 43 ova et $\frac{1}{2}$ ovi.
hæc ibi.

קָבַל Pih. *accepit, recepit, suscepit*: præterit. וְלֹא קָבַל, *et non accepit*, Esth. IV. 4. וַיִּקְבְּלוּ, *et receperunt sacerdotes*, Esr. VIII. 30. imperativ. קַבֵּל-לְךָ, *accipe tibi*, 1 Par. XXI. 11. Chald. præterit. קָבַל מְלֻכּוּתָא, *accepit regnum*, Daniel. VI. 1. futur. תִּקְבְּלוּן, *recipietis*, Daniel. II. 6. וַיִּקְבְּלוּן, *et suscipient*, Dan. VII. 18. Hiph. partic. מִקְבִּילוֹת, *recipientia*, hoc est, continentia unum cum altero, Exod. XXVI. 5.

קָבַל, *coram, ex adverso*: קָבַל-עֵם, *coram populo*, 2 Reg. XV. 10. affix. קָבַלּוּ, *adversum sibi*, id quod ex adverso situm est, Ezech. XXVI. 9. de quo vide etiam in מִוְחָה. Chald. וְלִקְבַל אֶלְפָּא, *et coram mille*, Daniel. V. 1. לְקָבַל מִלִּי, *ob vel propter verba regis*, ver. 10. לְקָבַל דְּנָה, *propter hoc, propterea*, Esr. IV. 16. כָּל-קָבַל, *propter, propterea, eò quòd, quandoquidem*, et in Daniele semper adjunctum est דְּנָה vel הִי cum aff. לְקָבַלְךָ, *ex adverso tui*, Dan. II. 31.

קָבַע *rapuit, diripuit, spoliavit*: præterit. וַיִּקְבַּע, *et rapiet*, Prov. XXII. 23. וְהִיקְבַּע, *an spoliet (homo Deum)*, quòd vos וְהִיקְבַּע אֹתָיו, *spoliatis me*, et dicitis בְּמַה קָבַעְנָהּ, *qua in re spoliamus te*, Mal. III. 8. ubi etiam part. et futur. est. Hinc קַבְּעֵן, *raptor*, Rabb.

קוֹבַע, m. *galea*, 1 Sam. XVII. 38. et est idem quod כּוֹבַע et ק com-mutatis.

קָבַעַת, f. *fæx, fæculentum*, Ies.

LI. 17

קָבַץ *collegit, aggregavit, congregavit, comportavit, contraxit*: dicitur propriè de re dispersa: אָסַף de re non dispersa. Sic rectè dicitur אָסַף יָדֶיךָ, *recollige, retrahe manum tuam*, 1 Sam. XIV. 19. non autem קָבַץ. item וַיִּאָסֹף, *et retraxit (pedes suos in lectum)*, Gen. XLIX. 33. non autem וַיִּקְבְּוּץ, Kimchi, Joël. II. 6. præterit. קָבַץ אֶת כָּל-חֵילוֹ, *congregavit omnes copias suas*, 1 Reg. XX. 1. Niph. præter. וַיִּקְבְּצוּ אֵלֵינוּ, *congregatur contra nos*, Jos. X. 6. imper. הִקְבְּצוּ, *congregate vos*, Gen. XLIX. 2. Pih. præterit. קָבַצָם, *congregavit eos*, Mich. IV. 12. Pyh. קָבַצָה, *collecta est*, pro קָבַצָה juxta Kimchi, Mich. I. 7. partic. מִקְבַּצָת, *congregatam*, Ezech. XXXVIII. 8. Hithp. præterit. כִּי הִתְקַבְּצוּ, *quòd congregarint se*, Jud. IX. 47. fut. וַיִּתְקַבְּצוּ, *congregent se*, Ies. XLIV. 11.

קְבוּצוֹת, m. p. *collectiones, congregationes, catervæ*: aff. קְבוּצוֹתַי, *catervæ tuæ*, Ies. LVII. 13.

קָבַצָה, f. *congregatio*: construct. קְבַצַת כֶּסֶף, *congregatione argenti*, Ezech. XXII. 20.

קָבַר *sepelivit*: præterit. קָבַר, *sepelivit (Abraham Saram)*, Genes. XXIII. 19. partic. וַיֵּאֵין קָבַר, *et non erit sepeliens*, 2 Reg. IX. 10. Niph. futur. וַיִּקְבְּרַר, *sepelietur*, Jer. XXII. 19. וַתִּקְבְּרִי, *sepelietis*, Gen. XV. 15. Pih. particip. וַיֵּאֵין מִקְבְּרִי, *et non est sepeliens eis*, Jerem. XIV. 16. futur. וַתִּקְבְּרִם, *sepelies eos*, Hos. IX. 6. Pyh. præter. קָבַר, *sepultus est*, Gen. XXV. 10.

קבר, m. *sepulchrum*, Psal. V. 10. aff. קברו, *sepulchrum suum*, Genes. XXIII. 6. plural. קברים, *sepulchra*, Exod. XIV. 11. construct. קברי, Jer. XXVI. 23. aff. מקבריהם, *de sepulchris eorum*, Jer. VIII. 1. fœm. plural. לקברות, *ad sepulchra*, Job. XXI. 32. construct. קברות, Num. XI. 34. aff. קברתיה, *sepulchra ejus*, Ezech. XXXII. 23.

קבורה, f. *sepultura*, Ies. XIV. 20. constr. קברת רחל, *sepultura Rachelis*, Gen. XXXV. 20. aff. קברתו, *sepulturam vel sepulchrum ejus*, Deut. XXXIV. 6.

קדר *inclinavit, incurvavit verticem*, honoris exhibendi causâ: R. Sal. scribit, Genes. XLIII. 28. קידה כפופת קדקד השתחוויה משטה לארץ, id est, verbum קדר significat *incurvationem verticis: דושפתוהו, procubitum in terram*, vide ברך. fut. ויאקד, *et verticem inclinavi*, Gen. XXIV. 48. ויאקד, *et inclinavit verticem*, ver. 26. cum Dagesch et vocali brevi, loco vocalis longæ Kametz: simile vide in ידמם, item, ויאקדו, *et incurvarunt se*, Genes. XLIII. 28. pro ויאקדו, simile vide in בלל.

קדקד, m. *vertex*, Psalm. LXVIII. 22. aff. ועל־קדקדו, *et super verticem ejus*, Psal. VII. 17.

קדה, f. *casia*, Ezech. XXVII. 19. Exod. XXX. 24.

קדה *accendit, accensus fuit, conflagravit*, præter. כי־אש קדחתם, *nam ignem accendistis*, Jer. XVII. 4. אש קדהה, *ignis accensus fuit*, Deut. XXXII. 22. part. constr. קדחי־אש,

accendentes ignem, Ies. L. 11. infinit. בקדה, *sicut conflagrat ignis*, Iesaias LXIV. 2.

קדחת, fœm. *febris ardens*, Lev. XXVI. 16.

אקדה, m. *carbunculus*, Ies. LIV. 12.

קדם Pih. *antevertit, anticipavit, anteivit, prævit, prævenit, obvenit: præter. קדמתי, anteverti*, Jon. IV. 2. imper. פניו, *anticipam faciem ejus*, Ps. XVII. 13. Hiph. præter. מי הקדימני, *quis prævenit me*, Job. XLI. 2. futur. תקדים, *obveniet*, Amos IX. 10.

קדם, m. *antiquitas, æternitas*, si de Deo dicatur: *antiquum, priscum: et adverbialiter, antiquè, antè, pridem, olim: antrosrum: item oriens, plaga mundi orientalis quasi anterior dicta: ferunt enim Adamum creatum, facie versus orientem disposita, ut lucem et solem mundi orientem aspiceret, unde oriens ipsi fuit Kedem, anterior mundi pars: R. Bechai, Deut. III. 23. ab eo situ reliquæ deinceps mundi plagæ nominantur, posterior, dextra, sinistra: בקדם, sicut antea, olim vel pridem: מקדם, ab antiquitate, ab æterno, inde à principio*, Habac. I. 12. Mich. V. 2. *ab oriente*. plural. constr. מקדמי,

אריז, *ante primordia, a primordiis terræ*, Prov. VIII. 23. cum ה locali, קדמה, *orientem versus*, Gen. XXV. 6. קדמה מורהה, *ad anteriorem plagam orientem versus*, Exod. XXVII. 13. similem locutionem vide Exod. XXVI. 18.

קדמת, f. idem: construct. קדמת, *ad orientem*, Genes. II. 14. et cum Pathach ab initio, שקדמת שלח, *quæ antequam egrediatur*, Psalm. CXXIX. 6. aff. לקדמתו, *ad antiqui-*

talem, pristinum statum suum, Ez. XVI. 55. *לְקַדְמָתְכֶן*, *ad pristinum statum vestrum*, *ibid.* plural. *בְּקַדְמוֹתֵיכֶם*, *sicut priscis temporibus vestris*, Ezech. XXXVI. 11. Chald. *קָדַם*, *coram*: *בְּמִן קָדַם*, *a coram*, *a קָדְמִי*, *coram me*, *מִן־קָדְמִי*, *a coram me*, *id est, a me*, Dan. II. 6. *מִן קָדְמוֹהוּ*, *a conspectu ejus*, Dan. V. 19. *קָדְמִיהוּן*, *coram eis*, etc. *מִן קְדַמַּת דְּנָה* vel *מְקַדְמַת*, *ab ante hoc, antehac*, Esr. V. 11. *קְדָמָא*, *priores*, Dan. VII. 24. *פְּעִמ*. *קְדָמָא*, *priores*, Dan. VII. 24. *פְּעִמ*. *קְדָמִיתָא*, *prima, prior, antecedens*, Dan. VII. 4. plural. *עִמְפ*. *קְדָמִיתָא*, *priora*, ver. 8.

קָדַים, *m. oriens, plaga orientalis mundi; eurus, ventus orientalis: cum ה* locali *קְדִימָה*, *ad orientem*, Hab. I. 9.

קְדוּמִים, *m. p. antiquitates*, Jud. V. 21.

קְדוּמִי, *masc. antiquus, antiquum*, 1 Sam. XXIV. 14. *orientalis*, Ezech. XLVII. 18. plur. *וְקְדָמִיִּים*, *et superiores, antiqui*, Job. XVIII. 20. *פְּעִמ*. *וּקְשָׁנִים קְדָמִיִּים*, *et sicut anni antiqui*, Mal. III. 4.

קְדִמְנָה, *f. orientalis*, Ez. XLVII. 8.

קָדַר, *obtenebratus, obscuratus, atratus fuit, ater, atratus, pullatus incessit vel ivit, ater, teter fuit. praeter. וְקָדַר*, *et obtenebrabitur (super eos dies)*, Mich. III. 6. part. *קָדַר*, *atratus, ater*, Psalm. XXXV. 14. plur. *וְקָדְרִים*, *et pullati*, Job. V. 11. Hiph. praeter. *וְהִקְדַּרְתִּי*, *et atratas reddam (stellas eorum)*, *faciam ut tenebrescant*, Ezech. XXXII. 7. futur. *וְהִקְדַּרְתִּי*, *et atratum reddidi*, Ezech. XXXI. 15. Hithp. praeter. *וְשָׁמִים*

וְהִתְקַדְּרוּ, *et caeli obscurati sunt*, 1 Reg. XVIII. 45.

קָדְרִית, *f. atror*, Ies. L. 3.

קָדְרָה, *f. olla, quia atrorem ab igne contrahit, apud Rabbinos.*

קָדְרַנִּית, *atratè, obscurè*, Malach. III. 14.

קָדַשׁ, *parari, praeparari, destinari ad aliquid, generaliter: in specie, sacrari, consecrari, sanctificari, sanctum, sacrum esse vel fieri. praet. קָדַשְׁתִּיהָ*, *sanctior sum te*, Ies. LXV.

5. *id est, קָדוֹשׁ אֲנִי מִמָּדָה*, *juxta Hebraeos, futur. וְיִקְדַּשׁ*, *sanctum esto*, Exod. XXIX. 37. Niph. praeterit. *וְנִקְדַּשׁ*, *et sanctificabitur*, Exod. XXIX. 43. Pih. *קָדַשׁ*, *sacravit, consecravit, sanctificavit, reparavit, restauravit ad sanctum usum: item praeparavit, edixit, indixit, cum de be'lo aut jejunio dicitur. praet. קָדַשׁ*, *consecravit (rex)*, 1 Reg. VIII. 64. etc. Pyh. partic. *הִמְקַדַּשׁ*, *quissquis sanctificatus fuerit*, Ezech. XLVIII. 11. plural. *הִמְקַדַּשְׁתִּים*, *qui consecrati sunt*, 2 Par. XXVI. 18. etc. Hiph. praeter. *גָּם*

אוֹתָם הִקְדַּשׁ, *etiam illa consecravit*, 2 Sam. VIII. 11. infinit. vel imper. *וְהִקְדַּשְׁתִּים*, *praeparando vel praeparando eos*, Jerem. XII. 3. Hithp. praeter. *וְהִתְקַדַּשְׁתִּים*, *sanctificatur festum*, Ies. XXX. 29.

קָדוֹשׁ, *masc. sanctus*, Ies. VI. 3. constr. *אֶת־קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל*, *sanctum Israël*, Ies. I. 4. et genere neutro *sanctum, sanctissimus locus*, Psalm. XLVI. 5. aff. *קָדוֹשִׁי*, *sanctus meus*, Hab. I. 12. *קָדוֹשְׁכֶם*, *sanctus vester*, Ies. XLIII. 15. plur. *קָדוֹשִׁים*, *sancti*, Zach. XIV. 5. affix. *קָדוֹשָׁיו*, *sancti ejus*, Deut. XXXIII. 3.

קָדוֹשׁ, *m. Chald. sanctus*, Dan.

IV. 10. plur. **קְדִישִׁין**, *sancti*, ver. 5. construct. **קְדִישֵׁי עֲלִיּוֹנִין**, *sanctorum excelsorum*, Dan. VII. 18.

קְדֻשָּׁה, masc. *sanctitas, res sancta, sanctum, sacrum*, Exod. III. 5. affix. **קְדֻשׁוֹ**, *sanctitatis suæ*, Ies. LII. 10.

plur. **קְדֻשִׁים**, *sanctitates*, Ex. XXX.

10. per Kametz ab initio præter analogiam: et cum Chatephkametz **קְדֻשׁוֹ**, 2 Par. XXXV. 13. et

קְדֻשִׁים, Neh. X. 34. juxta Veneta

magna. constr. **וְקְדֻשָּׁיו**, *et res sacras*

(*filiorum Israël*), Num. XVIII. 32.

aff. **קְדֻשָּׁיִךָ**, *res sacras tuas*, Deuter.

XII. 26. **וְקְדֻשָּׁיו**, *res sacras vel con-*

secratas, 2 Par. XV. 18. quidam libri **ק**.

מִקְדָּשׁ, m. *sanctuarium; asylum*,

locus sacer, in quem quis fugit, ut

tutus sit: juxta Ab. Esram, Ies.

VIII. 14. interdum scribitur **מִקְדָּשׁ**

cum Dagesch redundante, ut Exod.

XV. 17. ubi vide Ab. Esr. constr.

מִקְדָּשׁ, Ezech. XLVIII. 10. affix.

אֶל-מִקְדָּשׁוֹ, *in sanctuarium suum*,

Ies. XVI. 12. et aliâ formâ ac signi-

ficatione, **אֶת-מִקְדָּשׁוֹ**, *rem vel partem sacram ejus*, Num.

XVIII. 29. quasi a forma **מִקְדָּשׁ**:

plur. **מִקְדָּשִׁים**, *loca sancta*, Ezech.

XXI. 2. constr. **מִקְדָּשֵׁי-אֵל**, *sanctuarium Dei*,

Psal. LXXIII. 17. affix.

מִקְדָּשֵׁיכֶם, *sanctuarium vestra*, Levit.

XXVI. 31.

מִקְדָּשׁ, m. *sanctuarium*: plural.

מִקְדָּשֵׁיהֶם, *sanctuarium ipsorum*, Ez.

VII. 24.

קָדַשׁ m. *meritorius, cynædus*, qui

se prostituit, et quasi consecrat libi-

dini, Deuter. XXIII. 18. plural.

הַקְדָּשִׁים, 2 Reg. XXIII. 7. fœmin.

הַקְדָּשָׁה, *meretrix*, Deut. XXIII. 18.

plur. **וְעִם הַקְדָּשׁוֹת**, *et cum meretricibus*, Hos. IV. 14. Aben Esra scribit **קְדֻשָּׁה**, *est prostibulum publicum, quod cuilibet obvio se prostituit: meretrix*, quæ cum delectu et magis privatim peccat, etsi etiam publica fiat.

קָהָה *obstupescere, obtusum fieri*:

futur. **וְיִשְׁכַּח בְּנֵי הַתְּקֵינָה**, *et dentes filiorum obstupescunt*, Jerem.

XXXI. 29. Pih. **הִקְהָה**, *hebetavit*, Eccl.

X. 10.

קָהַל *congregare*. part. fœmin.

קָהֳלֵת, *congregans, congregatrix*, scil.

anima, nempe regis Solomonis, Eccl.

VII. 27. aliâs semper genere masculino usurpatur pro persona integra congregantis cœtum ecclesiasticum, et ita est ecclesiastes, *ἐκκλησιαστής*. Sic dicitur, **לְפִי שְׂהִיָּה מִקְהֵל**, *propterea quod congregaret cœtus ecclesiasticos publicos*,

scribit R. Abraham in libro Tzeror Hammor, (id est, *fasciculus myrrhæ*.)

Niph. præter. **נִקְהָלוּ**, *congregaverunt se*,

Esth. IX. 2. Hiph. præter. **הִקְהַלְתָּ**, *congregasti (congregationes tuas)*, Ez.

XXXVIII. 13.

קָהַל, m. *congregatio, cœtus*, Psal.

XX. 23. construct. **קָהַל**, Lev. XVI.

17. aff. **קָהַלְכֶם**, *congregationi vestræ*,

Deut. V. 19. **בְּקָהֳלָם**, *in congregatione eorum*, Gen. XLIX. 6.

קָהֳלָה, f. idem, Neh. V. 7. const.

קָהֳלֵת, Deut. XXXIII. 4.

מִקְהָלוֹת, m. p. *congregationes*,

Psal. XXVI. 12. fœmin. **בְּמִקְהָלוֹת**,

in congregationibus, Psal. LXVIII.

27.

קוּא *vomuit, evomuit*: irregulariter flectitur: imperat. **וְקִיֵּי**, *et vomite*, Jer. XXV. 27. particip. **קֹאֵה**

evomet, Lev. XVIII. 28. Hiph. præter. וְהִקְאֵתוּ, et evomas illud, Proverb. XXV. 16. futur. וַיִּקְאֵא, et evomuit, Jon. II. 11. וַיִּקְאֲנֶנּוּ, et evomuit illam, Job. XX. 15.

קיא, m. vomitus, Ies. XXVIII. 8. affix. בְּקִיאָיו, in vomitu suo, Iesaias XIX. 14.

קא, m. idem: aff. בְּכֶלֶב שָׁב אֵל, בְּכֶלֶב, sicut canis revertitur ad vomitum suum, Prov. XXVI. 11.

קילון, masc. vomitus ignominia, seu ignominiosus, Habac. II. 16. compositum ex קיא et קלון de quo in קלה.

קאה, קאָת, fœm. platea, pelecanus, Levit. XI. 18. Ies. XXXIV. 11. a vomitu. Conchas enim calore ventris coctas, rursus evomit, ut testis rejectis, esculenta seligat, scribit Plin. lib. 10. cap. 40. et Aristot. lib. 9. cap. 10. de Hist. Anim. construct. לְקִאָתָהּ, Psal. CII. 7.

קאה expectavit, expectationem habuit: partic. plur. construct. וְקִיֵּי, וְיִהְיֶה, et expectantes Dominum, Psal. XXXVII. 9. irregulare est, וְקִיֵּי, Ies. XL. 31. pro קני, affix. קני, expectantes me, Ies. XLIX. 23. לְקִיֵּי, expectantibus eum, Thren. III. 25. Pih. קאה, idem, et construitur cum dativo et accusativo et præpos. אֶל, præter. וְקִיֵּיתִי לוֹ, et expectavi eum, Iesaias VIII. 17. infinit. קאה קייתי, expectando expectavi, Psal. XL. 2. Niph. נִקְוָה, confluere, de aquis: congregare se, de hominibus. præter. וְנִקְוּ, וְנִקְוָה, et confluent ad eam, Jer. III. 17. futur. וַיִּקְוּ הַמַּיִם, confluant aquæ, Gen. I. 9.

קו, m. linea, delineatio, regula,

amussis, filum mensorium, Iesaias XVIII. 2. et XXVIII. 10. scribitur et cum ה redundantante, קוה, linea, Jer. XXXI. 39. aff. קוה, delineatio eorum, Psalm. XIX. 5. in Targum, בְּקוֹיֵן הָעֵבֹרֵי בֵיתָא, sicut fila, vel tela araneæ, Ies. LIX. 6.

מקוה, m. expectatio, spes: confluens, confluentia, conceptaculum, congregatio: יש מקוה, est spes Israël, Esr. X. 2. construct. מְקוֹה מַיִם, congregationem aquarum, Exod. VII. 19. מְקוֹה יִשְׂרָאֵל, spes Israël, Jer. XIV. 8. fœmin. וּמְקוֹה עֲשִׂיתֶם, et conceptaculum aquarum fecistis, Ies. XXII. 11.

מקוה, masc. netum, filatum, 1 Reg. X. 28. et 2 Par. I. 16.

תקוה, f. expectatio, spes, Job. V. 16. construct. תִּקְוֹת, Psal. IX. 19. item funiculus: constr. תִּקְוֹת, funiculum fili dibaphi, Jos. II. 18. aff. תִּקְוֹתֶךָ, spes tua, Job. IV. 6.

קויט fastidivit, fastidio habuit: futur. אֶקְוֵט, fastidio habui, Psalm. XCV. 10. et cum Cholem, יִקְוֵט, quem fastidit spes ejus, Job. VIII. 14. Niph. præterit. וְנִקְטוּ, et fastidio erunt, Ezech. VI. 9. cum Dagesch quasi a קטט, ut sæpè hæc verba formas inter se permutant: וְנִקְטַתֶּם, et fastidio eritis, Ezech. XX. 43. נִקְטָה נַפְשִׁי, fastidio sibi est anima mea, Job. X. 1. Hithp. אֶתְקוֹטֵט, fastidio torqueo me, Psal. CXXXIX. 21.

קט, masc. fastidium, Ezech. XVI. 47. vel est verbum.

קול, m. vox, sonus, sonitus, contentus, strepitus: וְאֶת-קוֹל יְהוָה, vo-

cem Domini, Genes. III. 8. aff. קולו, *sonus ejus*, Exod. XXVIII. 35. אַת־ךָ, *vocem tuam*, Gen. III. 10. plur. קִלְתִּי, *soni, tonitrua*, Exod. IX. 23. מקולות, *propter sonos aquarum*, Ps. XCIII. 4. Chald. קָל, *vox, sonus*, Dan. VII. 11.

קוּם *surrexit, assurrexit, exsurrexit, insurrexit: stetit, exstitit, constitit, substitit: præstitit.* construitur frequenter cum præposit. אֶל, עַל, בְּ, et לְ. præter. וַקָּמָה, *et exsurgit*, Hos. X. 14. quod habet אֶת epentheticum. particip. קָמוּם, *surgentes*, Psalm. III. 2. cum affixis, *adversarij qui in vel contra aliquem insurgunt: קָמוּם, adversarios tuos, vel insurgentes contra te, quasi עָלֶיךָ*, Exod. XV. 7. Chald. præter. וַקָּמָה, *et surrexit*, Dan. III. 24. קָמוּם, *surrexerunt*, Esr. V. 2. particip. קָמוּם, *stans erat, stabat*, Dan. II. 31. plur. קָמוּם, *stabant*, Dan. III. 3. scribitur cum אֶת, sed legitur קָמוּם, cui simile vide in דָּרָךְ: *emph. קָמוּם, astantes*, Dan. VII. 16. imper. קוּם, *surge*, Dan. VII. 5. futur. יִקָּמֶה, *surget*, Dan. VI. 20. Pih. קוּם et קוּם, *surgere vel stare fecit, erexit, stabilivit, statuit, statum reddidit, præstitit.* præter. קוּם, *stabilivit*, Esth. IX. 32. קָמוּם, *stabiliverunt*, Esth. IX. 31. inf. לְקוּם, *statuendo, instituendo*, Esth. IX. 21. imp. קוּם, *erige, confirma me*, Psal. CXIX. 28. fut. וַאֲקָמוּם, *et præstabo*, Psalm. CXIX. 106. ex altera forma, וַאֲקָמוּם, *erigam*, Ies. XLIV. 26. et semel intransitivè præter morem, וַקָּמָה, *insurgebat*, Mich. II. 8. Chald. infinitiv.

לְקָמוּם, *ad statuendum*, Dan. VI. 8. Hiph. הִקָּמָה idem, item, *statuit, constituit, restituit, confirmavit, suscitavit, exsuscitavit, excitavit: præter. הִקָּמָה, stabilivit ea*, Num. XXX. 15. particip. מִקָּמָה, *excitaturus sum*, Hab. I. 6. etc. Hoph. præter. הֻקָּמָה, *erectum est*, Exod. XL. 17. vel הִקָּמָה, 2 Sam. XXIII. 1. Chald. præterit. הִקָּמָה, *erexerat*, Dan. III. 2. אֲקָמוּם, *erexu eam*, Dan. III. 1. הִקָּמוּם, *constituit eum*, Dan. V. 11. הִקָּמוּם, *erexisti*, Dan. III. 12. הִקָּמוּם, *erexi*, Daniel. III. 14. foem. הִקָּמוּם, *erexit*, Daniel. VII. 5. הִקָּמוּם, *statuerunt*, Esr. VI. 18. particip. מְהִקָּמָה, *constituens*, Dan. II. 21. infinit. לְהִקָּמוּם, *ad constituendum seu præficiendum eum*, Dan. VI. 4. futur. יִהִקָּמֶה, *statuerit*, Dan. VI. 16. et omissâ characteristicâ, יִקָּמֶה, *constituet*, Dan. IV. 14. הִקָּמוּם, *statues*, Dan. VI. 9. Hophal בְּאִנְשׁ, *sicut homo stare coacta vel facta est*, Dan. VII. 4. Hithp. part. וַיִּמְתְּקוּמָמִי, *et insurgens in me*, Job. XXVII. 7. plur. מִמְתְּקוּמָמִים, *ab insurgentibus*, Psalm. XVII. 7. hinc deperdito מִ, וַיִּמְתְּקוּמָמִי, *et propter insurgentes in me*, Psalm. CXXXIX. 21. foem. מִמְתְּקוּמָמָה, *insurgens*, Job XX. 27. cum Kametz in medio propter accentum, quasi à מִמְתְּקוּמָמִים.

קוּם, m. *substantia: aff. קוּמָנוּ, substantia nostra*, Job. XXII. 20. foem. קוּמָה, *surrectio: aff. קוּמָתָם, surrectionem istorum intuerè*, Thren III. 63.

קוּם, m. Chald. *statutum*, Daniel. VI. 8.

קוּם, m. Chald. *stabilis*, Dan. VI. 27. foem. קוּמָה, *stabile*, Dan. IV. 23.

קומה, f. *statura, altitudo*, Ezech. XIII. 18. construct. וְקוֹמַת, et *altitudo rotæ unius*, 1 Reg. VII. 32. aff. קוֹמָתוֹ, *altitudo ejus*, 1 Reg. VI. 20.

קָמָה, f. *seges*, adhuc stans et in culmum erecta, 2 Reg. XIX. 26. Exod. XXII. 5. plur. בְּקָמוֹת, in *segetes (Philistæorum)*, Jud. XV. 5.

קוֹמִים, m. p. *insurgentes, adversarii*, 2 Reg. XVI. 7.

קוֹמְמוֹת, f. *erectio*, Lev. XXVI. 13. subaudienda autem illic præpos. ב, cum *erectione*, id est, *erectè*.

יִקוֹם, m. *subsistens, substantia viva*, Gen. VII. 4.

מָקוֹם, c. in sing. sed masc. sæpiùs, *locus*, sic dictus, quòd in eo cuncta creata subsistunt: אֶל-מָקוֹם, in *locum unum*, Genes. I. 9.

עַד-מָקוֹם שְׁכֵם, usque ad *locum Schechem*, Genes. XII. 6. affix. תִּשְׁוֹרְנֵי מָקוֹמוֹ (in) *loco suo*, Job. XX. 9. scil. עֵינַי, *oculus*, quod fœmininum est, et ita verbum convenit in genere fœmin. cum antecedenti substantivo, non cum sequenti מָקוֹמוֹ plural. masc.

בְּכָל-מָקוֹמוֹת, in *omnibus locis dominationis ejus*, Psalm. CIII. 22. affix. בְּכָל-מָקוֹמֵיכֶם, in *omnibus locis vestris*, Amos IV. 6. apud Rabbinos מָקוֹם inter nomina Dei est, et quidem cum articulo, הַמָּקוֹם, per antiphrasin quasi *illocalis, infinitus*, qui nullo loco capitur, sed omnibus rebus locum dat.

אֶלְקוֹם, *alkum, invictus*. Vocabulum compositum ex אֶל, *ne, non*, et קוֹם, *surgere, insurgere*: מֶלֶךְ אֶלְקוֹם, *rex non insurgere vel resistere cum ipso*, Proverb. XXX. 31. id est, *invictus, in quem, vel contra quem nemo insurgit bellandi causa, ut*

Aben Esra et Rab. Levi interpretantur. Sic אֶל-מָוֹת, *non mors*, id est, *immortalis*, Prov. XII. 28.

תִּקְוָמָה, f. *resurrectio*, Lev. XXVI. 37.

קוֹן Pih. קוֹנֵן, *lamentatus est*. præter. וְקוֹנְנִי עָלַיָּךְ, et *lamentabuntur super te*, Ezech. XXVII. 32. particip. plur. לְמִקְוֹנֹת, *lamentatrices*, Jer. IX. 16. fut. תִּקְוֹנְנָה אֹתָהּ, *lamentabuntur eam*, 2 Par. XXXV. 25.

קִינָה, f. *lamentatio*, Ezech. XIX. 14. plural. עַל-הַקִּינֹת, in *lamentationibus*, 2 Par. XXXV. 25. affix. בְּקִינֹתֵיהֶם, in *lamentationibus suis*, ibid.

קִינִים, m. p. *lamentationes*, Ezech. II. 10.

קוֹס Pih. קוֹסִים, *succidere*. Convenit cum קִצֵּץ futur. בְּפְרִיָּהּ יְקוֹסִים, *fructum ejus succidet*, Ez. XVII. 9.

קוֹף, masc. *simia*: plural. קוֹפִים, *simiæ*, 1 Reg. X. 22. 2 Par. IX. 21. affine verbo יָקַף, *circumire*. Nam et *simia volubilis est*.

תִּקְוָפָה, f. *circumactio, revolutio, circulus*: *conversio*. constr. תִּקְוָפַת הַיָּמִינָה, in *revolutione anni*, Exod. XXXIV. 22. aff. תִּקְוָפָתוֹ, *revolutio ejus*, Psal. XIX. 7. plur. לְתִקְוָפוֹת, in *revolutionibus dierum*, 1 Sam. I. 20. forma hinc est, sed significatio à יָקַף. Hinc Rabbini solstitia et æquinoclia vocant תִּקְוָפוֹת, *tekuphoth sive tekuphas*.

קוֹיֵז *tædere, distædere*: constructur cum præpos. ב et מִפְּנֵי. Semel est *æstivare, æstatem transigere*, ex nomine derivato, quod æstatem significat. præter. עָלָיו יִקְיֵז, et *æstivabit*

super eo, Ies. XVIII. 6. **תְּצַתִּי בְּחַיִּי**, *tædet me vitæ meæ*, Gen. XXVII. 46. futur. **וַיִּצְאֶקְוּ בָּם**, *tædet me eorum*, Levit. XX. 23. Hiph. **תְּקַוֶּץ**, *tædio afficere: evigilare, expergisci*, quod à קָץ habet. præteritum, **תְּקַוֶּץ אֵלַיךָ**, *evigilat ad vel adversum te*, Ezech. VII. 6. **תְּקַוֶּץ אֶתְּךָ**, *experrectus sum*, Psal. III. 6. infinitiv. **בְּתְקַוֶּץ**, *quum expergiscar*, Psal. XVII. 15. futur. **וַיִּתְקַוֶּץ**, *et tædio afficiamus, defatigemus eam*, Ies. VII. 6. juxta Kimchium et Ab. Efram, nec amplius hac significatione occurrit: Rab. Salomon, *expergeficiamus eam bello: sed activum hoc sensu nunquam reperitur.*

קָץ m. *æstas*, quia terræ nascens tædia expergisci facit, quæ per hyemem videbantur quasi sopore demersa. Metonymicè *æstivi fructus*: **בְּמִטְרַם מִיָּז**, *ante æstatem*, Iesaias XXVIII. 4. **בְּלוּב מִיָּז**, *canistrum æstivorum fructuum*, Amos VIII. 1. affix. **עַל-קִיציֵךְ**, *de æstivis fructibus tuis*, Ies. XVI. 9.

קָץ m. *spina*, Hos. X. 8. à tædio, quod pungendo affert, aut quod celeriter hominem excitat: **קָץ מְכַאֵב**, *spina dolore afficiens*, Ez. XXVIII. 24. plur. **קִיציִם**, *spinæ*, Exod. XXII. 5. const. **קִיצי הַמִּדְבָּר**, *spinas deserti*, Jud. VIII. 7.

קָץ vide in **קִיציֵךְ**.

קִיציֵךְ f. p. *capilli*: aff. **קִיציֵךְ**, *capilli ejus crispi sunt*, Cant. V. 11. Sic autem à succidendo dicti videntur, quasi à **קָץ**.

קָרַר *fodit, effodit*: præter. **קָרַרְתִּי**, *fodi*, 2 Reg. XIX. 24. Hiph. **תְּקַרֵּר**, *manare, eructare*. præter. cum infinit. **בְּתְקַרֵּר**, *sicut manat, eructat puteus*

aquas suas, **יֵבֶן הַקָּרָה רְעָתָהּ**, *ita manat illa malitiam suam*, Jer. VI. 7.

קָרַרִים, m. p. *telæ*: constr. **וְקָרַרִישׁ**, *et telas aranea texunt*, Ies LIX. 5. affix. **קָרַרְיָהֶם**, *telæ eorum*, ver. 6.

מְקָוֶר, m. *scaturigo, fons, profuvium*: **מְקָוֶר נִפְתָּח**, *fons apertus*, Zach. XIII. 1. constr. **מְקָוֶר דְּמִיָּהּ**, *profuvium sanguinis ejus*, Lev. XX. 18. aff. **וַיְהִי-מְקָוֶרָהּ בְּרוּךְ**, *sit scaturigo tua benedicta*, Prov. V. 18.

קֹוֶשׁ *tendiculum ponere*: futur. **וַיִּקְוֶשׁוּן**, *tendiculum ponunt*, Iesaias XXIX. 21. convenit cum **יִקְוֶשׁ**.

קָטַב, masc. *succisio, excidium*: **לֹוֶס**, *excitium*, **שִׁעֵר קָטַב**, *turbo excidii*, Ies. XXVIII. 2. id est, excitialis. Affine est verbo **קָטַב**, *succidere*. Nam Kimchi Hos. XIII. 14. citat Targum Hierosolymitanum **לְמִקְטַב אֶעֱוֶן**, *ad succidendum ligna*, pro Hebræo **לְחַטֹּיב עֵצִים**. Nostræ tamen editiones hodie habent, **לְמִקְטַע**, Deut. XIX. 5.

קָטַב, masc. idem. aff. **קָטַבְךָ**, *excitium tuum*, Hos. XIII. 14. servato Kametz ab initio præter morem istius formæ. Simile tamen est mox in **קָטַל**.

קָטַל *occidit, interfecit, interemit, enecuit*: futur. **וַיִּקְטַל-עָנִי**, *interficiet pauperem*, Jobus XXIV. 14. **אִם-תִּקְטַל**, *si occideris*, Psalmus CXXXIX. 19. Chald. particip. **תִּקְטַל**, *fuit occidens*, id est, occidebat, Dan. V. 19. passivum **תִּקְטַל**, *interfectus fuit*, ver. 30. fœm. **עַד דֵּי תִקְטַל**, *donec interfecta esset*, Daniel. VII. 11. Pahal præterit. **תִּקְטַל הַמֶּוֹן**

interfecit eos, Dan. III. 22. infinitiv. *לְקַטְּלָהּ*, *ad interficiendum*, Dan. II. 14. Ithpeh. infin. *לְהִתְקַטְּלָהּ*, *ad interficiendum*, Daniel. II. 13. Ithpah. partic. plur. *וְהַכְּבִּימָא מִתְקַטְּלִין*, *ut sapientes interficerentur*, Dan. II. 13. *קַטְּל*, m. *occisio*, Obad. ver. 9.

קָטַן *minus, parum, parvum esse*: præterit. *קָטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים*, *minor vel impar sum omnibus his beneficiis*, Gen. XXXII. 11. fut. *וַתִּקְטַן*, *et parum fuit vel visum fuit hoc*, 2 Sam. VII. 19. Hiph. infin. *לְהִקְטִין*, *ad minuendum*, Amos VIII. 5.

קָטַן, m. *parvus, minor, minimus*: *דִּבֶּר קָטַן אוֹ גְדוֹל*, *rem parvam aut magnam*, 1 Sam. XXII. 15. constr. *קָטַן בְּנָיו*, *minimus filiorum ejus*, 2 Paral. XXI. 17. aff. *קָטַנִּי*, *minimus meus*, scilicet *digitus*, 1 Reg. XII. 10. simile vide paulò antè in קטב.

קָטַן, m. idem; *בְּנוֹ קָטַן*, *filius parvus*, 2 Sam. IX. 12. affix. *מִקְטַנִּים*, *a minimo eorum*, Jerem. VI. 13. plural. *בְּעָרִים קְטַנִּים*, *pueri parvi*, 2 Reg. II. 23. constr. *קְטַנֵּי אֶרֶץ*, *minima terræ*, Prov. XXX. 24. fœmin. *עִיר קְטַנָּה*, *civitas parva*, Eccles. IX. 14. plural. *לְיוֹם קְטַנּוֹת*, *diem parvarum*, Zach. IV. 10. scilicet *rerum, parvorum operum*: *אֵלֶּי הַקְטַנּוֹת מִמֶּךָ*, *ad minores te*, Ezech. XVI. 61.

קָטַף *decerpit*, Ezech. XVII. 4. *וְקָטַפְתָּ מְלִילוֹת*, *et decerpes spicas*, Deut. XXIII. 26. Niph. futur. *וְקָטַף*, *non decerpetur*, Job. VIII. 12.

קָטַר Pih. *adolevit, suffivit, suffumigavit, suffitum, fumum fecit*: præterit. *קָטַרוּ שְׁמָה*, *suffitum faciebant illic*, 2 Reg. XXIII. 8. particip.

לֹא מִקְטָרִים, *adolentes ei*, 2 Reg. XVIII. 4. Pyh. partic. מוֹר מִקְטָרֵת, *suffumigata myrrhâ*, Cant. III. 6. Hiph. præter. *וְהִקְטִיר עָלָיו*, *et adolebit super eo*, Exod. XXX. 7. præter. *מִקְטִיר*, *adolens*, 1 Reg. III. 3. infin. *וְהִקְטִיר אֹתוֹ*, *et suffitum adoleri curabat in eo*, 1 Reg. IX. 25. et אֹתוֹ juxta Hebræos et Chaldæum idem est quod *עָלָיו*. Hoph. part. *מִקְטָר*, *suffimentum fiet*, Mal. I. 11. potest et nomen esse *suffitus*. futur. *כָּלִיל מִקְטָר*, *prorsus adoletor*, Levit. VI. 15.

קָטַר, m. *suffitus*, Jer. XLIV. 21. *קִיטוֹר*, m. *fumus*, Gen. XIX. 28. *exhalatio*, Psal. CXLVIII. 8.

קְטוֹרָה, fœmin. *suffitus*, Deuter. XXXIII. 10.

קְטוֹרֵת, f. idem; *קְטוֹרֵת זָרָה*, *suffitum alienum*, Exod. XXX. 9. affix. *וְהִקְטַרְתִּי*, *et suffitum meum*, Ezechiel. XVI. 18. et XXIII. 41.

קְטוֹרֵה, f. *fumigatum, caminatum*: plur. *הַצִּרוֹת קְטוֹרוֹת*, *atria caminata*, Ezech. XLVI. 22. *caminis et vaporariis instructa, propter sacrificia, quæ ibi coquebantur*.

מִקְטָר, m. *suffimentum*, Mal. I. 11. *thymiaterium*; unde const. *מִקְטָר*, *thymiaterium suffitus*, Exod. XXX. 1.

מִקְטָרֵת, f. *suffimentum, thuribulum*, 2 Par. XXVI. 19. aff. *מִקְטָרָתוֹ*, *thuribulum suum*, Ezech. VIII. 11.

מִקְטָוֹת, f. p. *suffitoria aræ thurariæ*, 2 Par. XXX. 14.

קָטַר Chald. *ligavit, colligavit*, in Targum idem quod Hebraicè *קָשַׁר*.

קָטַרִין, m. p. *nodi, vincula*, Daniel.

V. 12. constr. וְקִטְרֵי חֲרִצָּה, et *cingula lumborum ejus*, ver. 6.

קִיט m. Chald. *æstas*, Dan. II. 35. ab Hebræo קָיַץ mutato י in ט, ut sæpè.

קִינ m. *lancea, hasta*, aff. וּמִשְׁקֵל, et *pondus lanceæ ipsius*, 2 Sam. XXI. 16.

*קִינ, vide suprâ in קִיץ.

קִיב m. *ricinus*, Jonæ IV. 6. *virgultum vel arbuscula ramos suos in longum extendens, in altum crescens et umbram faciens*, scribit Kimchi. Quæ præterea ex Talmudicis adducit, extant in Cod. de Schabbatho, cap. 2. fol. 21.

קִיר m. *paries, murus*, Levit. I. 15. plural. יְאֵת־קִירוֹת הַבַּיִת, *parietes domus*, 1 Reg. VI. 5. קִירוֹת לִבִּי, *parietes cordis mei*, Jer. IV. 19. id est, præcordia.

קִירַר Pih. *destruxit*, Num. XXIV. 17. cum Pathach ab initio ex forma Chaldaica. particip. מְקִירַר קִיר, *destruens parietem*, Ies. XXII. 5.

*קִיר, nomen Chaldaicum vide suprâ in קִירָל.

קִירָל *torrefecit, assavit*: præter. קִירָל, *torrefecit eos*, Jer. XXIX. 22. particip. קִירָל, *tostas igne*, Levit. II. 14. Niph. נִקְרָל, *vilescere, vilem reddi vel haberi*, Deut. XXV. 3. particip. טוֹב נִקְרָל, *melior est vilis*, Proverb. XII. 9. אִישׁ רָשׁ וְנִקְרָל, *vir pauper et vilis*, 1 Samuel. XVIII. 23. Hiph. particip. מְקִירָל, *vilipendens patrem suum*, Deut. XXVII. 16.

קִירָל m. *tostum*, Lev. XXIII. 14. 1 Sam. XVII. 17.

קָלוֹן m. *levitas, ignominia, vilitas*, Psalm. LXXXIII. 17. בָּא זְדוֹן וְיָבֵא קָלוֹן, *veniente superbiâ venit etiam ignominia*, Prov. XI. 2. aff. קָלוֹנָה, *ignominia tua*, Jer. XIII. 26.

קָוֶלֶן m. *vomitus ignominiosus*, Hab. II. 16. vide קִוָּא.

קָלָה f. *lebes, ahenum, olla*: 1 Sam. II. 14. וּבִכְשֵׁר בְּתוֹף, *et sicut caro in aheno*, Mich. III. 3.

קָלוּט m. *contractum, curtum membro uno*, Levit. XXII. 23. Onkelos קָסִיר, *deficiens*; *cujus oppositum, שְׂרוּעַ, redundans*.

מְקָלוּט m. *asylum, receptus, refugium*, quasi retractum dicas, Num. XXXV. 6. aff. אֶל־עִיר מְקָלוּטוֹ, *ad urbem refugii ejus*, ver. 25.

קָלָל *levari, levem, velocem, vilem esse vel haberi, vilescere*: est quantitatis et qualitatis. præterit. כִּי קָלוּת, *postquam vilueris*, Nah. I. 14. יָמֵי קָלוּ, *dies mei velociores fuerunt*, Job. VII. 6. הִקְלוּ הַמַּיִם, *an levatae essent aquæ*, Genes. VIII. 8. Niph. præter. וְנִקְלַתִּי, *et levem habuero me*, id est, abjecero me, 2 Sam. VI. 22. particip. בָּקָל, *leve est*, Ies. XLIX. 6. fœmin. עַל־גְּלִילָה, *per leviculum, rem leviculam*, Jerem. VI. 14. הִנֵּקְלָה, *an leviculum est in oculis vestris*, 1 Sam. XVIII. 23. futurum, וְנִקְלָה, *et levis habita sum*, pro וְנִקְלָה, Gen. XVI. 5. יִקְלוּ, *leves erunt*, Ies. XXX. 16. וּבְזֵי יִקְלוּ, *contemptores mei leves fient*, 1 Sam. II. 30. Pih. קָלָל, *maledicere, blasphemare, execrari*. Regit accusat. ut oppositum

ejus בְּרַדָּה, *benedixit. præterit.* אָבִיו
 וְאִמּוֹ קָלָל, *patri suo et matri suæ
 maledixit, Lev. XX. 9. partic.* הוֹצֵא
 אֶת־הַמְקַלֵּל, *educ maledicentem, blas-
 phemum, Lev. XXIV. 14. hinc irreg-
 ulare* מִקְלָלֵנִי, *maledicet mihi, Jer.
 XV. 10. compositâ formâ ex קלה et
 קלל, quasi קלֵרְנִי, ignominiâ afficiunt
 me, et מִקְלָלֵנִי, maledicet mihi quisque.
 Et geminatâ primâ radicali* קִלְקַל,
*lævigavit, tersit, expolivit, Ezechiel.
 XXI. 26. Eccles. X. 10. Pyh. partic.*
 וּמִקְלָלָיו, *et maledicti ejus sive ab eo,
 Psal. XXXVII. 22. futur.* וְקָלָל, *ma-
 ledicetur, Ies. LXV. 20. Hiph.* הִקְלָה,
*levare, allevare; leve et vile reddere,
 vilipendere. præter.* הִקְלָה אֶרֶצָה,
*levavit terram, levius affecit, Ies. VIII.
 23. et quare vilipendi-
 disti me? 2 Sam. XIX. 44. infinitiv.*
 לְהִקְלָל, *ad levandum a se, Jonæ I. 5.
 Hithp. præterit.* הִתְקַלְקְלוּ, *leviter
 vel velociter movent se, levantur, Jer.
 IV. 24.*

קל mascul. *levis, velox, celer:* קל
 בְּרַגְלָיו, *levis pedibus suis, Amos II.
 15. מְהֵרָה קל, citò et levis, velocis-
 simè et levissimè, Ies. V. 26. et ver-
 sim מְהֵרָה קל, Joël. IV. 4. plural.*
 קלים, *leves, Thren. IV. 19. fœmin.*
 קלה, *velox, Jer. II. 23.*

קל, masc. *levitas, Jer. III. 9. juxta
 Masoram, Targum et alios.*

קלל, m. *tersum, Ezech. I. 7.*

קללה, f. *maledictio, exsecratio, Gen.
 XXVII. 12. constr.* קָלַלְתָּ חֲנֹם, *ma-
 ledictio gratis, id est, immerita, Prov.
 XXVI. 2. aff.* קָלַלְתָּהּ, *maledictio tua,
 Gen. XXVII. 13.*

קלוקל, masc. *vilissimus, Numer.
 XXI. 5.*

קלים Pih. *ludificavit, elusit: in-
 finitiv.* לְקַלֵּם אֶתְנִן, *eludendo merce-
 dem, Ezech. XVI. 31. Hithp. futur.*
 בְּמַלְכִים יִתְקַלֵּם, *regibus illudet, Hab.
 I. 10.*

קלים, m. *ludificatio, illusio, Jerem.
 XX. 8.*

קלקסה, f. idem, Ezech. XXII. 4.

קלע, *sculpsit, incidit: item fundâ
 mittere vel projicere, ex nomine
 petita significatione. præterit.* קָלַע,
*incidit sculpturis, 1 Reg. VI. 29.
 part.* קָלַע בְּאַבֵּן, *fundâ mittens lapi-
 dem, Jud. XX. 16. Pih. fut.* וַיִּקְלַע,
et fundâ misit, 1 Sam. XVII. 49.

קלע, m. *funda, 1 Sam. XXV. 29.
 aff.* קָלַעוּ, *funda ejus, 1 Sam. XVII.*

40. plural. וַאֲבָנֵי קָלְעִים, *et lapides
 fundarum, 2 Paral. XXVI. 14. item
 tapetes ocellati, Exod. XXVII. 9.
 valvæ incisæ, 1 Reg. VI. 34. constr.*
 אֶת־קָלְעֵי הַחֶצֶר
 אֲתֵרֵי, *tapetes ocellatos
 atrii, Exod. XXXV. 17.*

קלעים, m. p. *funditores, 2 Reg.
 III. 25.*

מקלעת, fœm. *incisura, sculptura;
 1 Reg. VI. 18. plural.* מִקְלַעוֹת, *in-
 cisuræ (cherubim,) ver. 29.*

קלש, m. *furca, instru-
 mentum, (scribit Kimchi) ferreum,
 habens dentes, quo fimus et palea
 sive stramen removetur: לשלש
 קלשון, triplici seu tridente furca,
 1 Sam. XIII. 21. id est, לשלש
 קלשון, furca trium dentium.*

קמה, m. *farina, Gen. XVIII.
 6. וַיִּטְחֵנִי קִמָּה, et mole farinam, Ies.
 XLVII. 2.*

קמט, *corrugavit, rugas con-
 traxit seu obduxit: futur.* וַיִּתְקַמְטֵנִי,

et rugas obduxisti mihi, Job. XVI. 8. Pyh. præter. אֲשֶׁר קָמְטוּ, qui corrugati sunt, Job. XXII. 16. R. Levi et Ab. Esra, נִכְרְתוּ, excisi sunt ex hoc mundo per diluvium. Solent autem cadavera hominum aquis mersa corrugari.

קמל languere, exarescere, marcescere, marcidum fieri: præterit. קָמַל, languebat, Ies. XXXIII. 9. R. Salomon, exaruit, ac proinde excisus fuit: קָמְלוּ, languebant, Ies. XIX. 6. Rab. Salomon, exarescent, exsiccatis scilicet fluminibus. Aben Esra, excidentur.

קמץ collegit in pugillum, q. d. pugillavit: præter. וְקָמַץ מִשָּׂם, et collegit inde, Lev. II. 2.

קָמִץ, m. pugillus, manipulus à colligendo: מְלֵא קָמְצוֹ, plenum pugillum suum, Levit. II. 2. aff. בְּקָמְצוֹ, pugillo suo, Levit. VI. 8. plural. לְקָמְצִים, ad manipulos, manipulatim, copiosos manipulos frumenti, Genes. XLII. 47.

קמוש קימוש, m. carduus, chamæleon, cardui species, Ies. XXXIV. 13. קימוש וירשם, chamæleon possidebit ea, Hos. IX. 6. quidam urtica.

קָמְשׁוֹנִים, m. p. cardui, Proverb. XXIV. 31. distinguitur hîc à קָרְרִיל, urtica, quomodo quidam reddunt.

קניא Pih. zelotypus fuit, zelo affectus, zelo prosecutus fuit: ad zelum movit vel commovit. cum præpos. ה constructum, in bonum sumitur, cum ב ferè in malum, notat Aben Esra, Zach. I. 14. hinc est etiam invidere, æmulari: nam æmulationis affectus ex invidia plerumque nascitur. præter. קָנִיא לְאֵלֶיהוּ, zelotypus fuit pro Deo suo, Num. XXV. 13.

וְקָנִיא אֶת-אִשְׁתּוֹ, et zelotypus fuerit uxoris suæ, Num. V. 14. קָנִיא תִי, invidebam insanientibus, Ps. LXXIII. 3. futur. וַיִּקְנִיאוּ אֹתוֹ, inviderunt ei, Genes. XXVI. 14. Hiph. הִקְנִיא, zelare fecit, ad zelotypiam commovit, concitavit, provocavit. partic. הַמְקַנֵּה, ad zelotypiam provocans, Ezech. VIII. 3. ad formam quiescentium tertiâ ה fut. אֶקְנִיאם, ad zelotypiam commovebo eos, Deuter. XXXII. 21.

קָנִיא, m. zelotes, Exod. XX. 5.

קָנִיא, m. idem, Jos. XXIV. 19.

קָנִיא, f. zelotypia, zelus, invidia, invidentia, æmulatio: constr. קָנִיאַת, zelus Domini (exercituum), Ies. XXXVII. 32. aff. וַיִּבְאֵשׁ קָנִיאַתוֹ, et igne zeli ejus, Soph. I. 18. plural. מִנְחַת קָנִיאַת, oblatio zelotypiarum, Num. V. 15.

קנה comparavit, emit, acquisivit, acquisitum possedit: præter. אֲשֶׁר קָנָה, quem emerat, Genes. XXV. 10. יְהוָה קָנָה, Dominus possedit me, Prov. VIII. 22. part. קָנָה לֵב, possidet animum, Prov. XV. 32. infinit. לְקָנֹת, ad emendum pecuniâ, Amos VIII. 6. futur. per apocopam, וַיִּקֶן, ut emat, Genes. XXXIII. 19. Niph. præter. וַיִּקְנֶה הַשָּׂדֶה, et comparabitur ager, Jer. XXXII. 43. fut. עוֹד-יִקְנֹוּ בְתוֹכָם, adhuc comparabuntur domus, ver. 15. Hiph. præter. הִקְנִנִי, possidere fecit me, Zach. XIII. 5. scil. terram, juxta Aben Esram; vel, pecuarium fecit me, pecoribus custodiendis præfecit me, juxta R. Salom. ex significatione nominis derivati. מְקַנֵּה.

קָנָה, m. possessor, emptor; בְּקָנָה.

במִּוֹכֵר, *sicut emptor sic venditor*, Ies. XXIV. 2.

קִנְיָה, m. *canna, calamus, culmus, arundo, calamus odoratus, calamus mensorius, scapus* in statera, unde bilances dependent: קִנְיָה רְצוּץ, *arundinem quassatam*, Ies. XLII. 3. קִדְדָה, קִדְדָה, *casia et calamus odoratus*, Ez. XXVII. 19. constr. בְּקִנְיָה הַמִּדָּה, *calamo mensuræ*, id est, mensorio, Ezech. XLII. 16. affix. מִקְנֵיהָ, *de canna sua, vel lacerto suo*, Job. XXXI. 22. et sic vocatur os oblongum brachii instar calami, à junctura cubiti usque ad juncturam humeri, scribit Kimchi. Deest Mappik quod Chaldæus expressit: plural. קִנְיִים, *rami, calami*, Exod. XXV. 32. constr. קִנְיֵי מְנֹרָה, *calami candelabri*, ver. 32. foem. cum affix. וּקְנֹתָם, *et calami eorum*, ver. 36.

קִנְיָן, m. *possessio, acquisitio, negotiatio*: עֲשֵׂה מִקְנֵיהָ וּקְנֵן, *facientem pecuariam et negotiationem*, Ezech. XXXVIII. 12. construct. יִקְנִין בְּסֻפּוֹ, *acquisitione pecuniæ suæ*, Lev. XXII. 11. aff. מִקְנֵיהָ קִנְיָנוּ, *pecus acquisitionis suæ*, Gen. XXXI. 18. plural. קִנְיָנֶיהָ, *possessionibus tuis*, Ps. CIV. 24.

מִקְנֵיהָ, masc. *acquisitio, possessio, emptio, comparatio*: אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנֵה, *librum emptionis*, Jer. XXXII. 11. לְמִקְנֵהָ, *in possessionem*, Gen. XXIII. 18. constr. בְּלִמְקֵנַת בְּסֻפּוֹ, *et omnem emptionem argenti sui*, Genes. XVII. 23. aff. יִתְרַבֶּה מִקְנֵתוֹ, *augebis emptionem ejus*, Levit. XXV. 16. id est, emptionis pretium.

מִקְנֵהָ, m. *pecus, possessio*, maxime pecuaria, אֲנָשֵׁי מִקְנֵהָ, *homines pecoris*, id est, pecuarii, Gen. XLVI.

34. מִקְנֵהָ כְּבֹד מֵאֵד, *possessio gravis valde*, Exod. XII. 38. constr. מִקְנֵהָ בְּקֵר וּמִקְנֵהָ בְּקֵר, *possessio ovium et possessio boum*, Genes. XXVI. 14. aff. מִקְנֵהוּ, *possessio ejus*, Job. I. 3. plural. cum aff. יִרְעֶה מִקְנֵיהָ, *pascet pecora tua*, Ies. XXX. 23.

קִנְמוֹן קִנְמוֹן, m. *cinnamomum*, Cant. IV. 14. constr. וּקְנִמוֹן־בְּשֵׁם, *cinnamomi aromatis*, id est, odorati, Exod. XXX. 23.

קִנְיָן Pih. *nidificare*: praet. קִנְיָו, *nidificaverunt*, Ezech. XXXI. 6. fut. יִתְקַנְיָן, *nidificabit*, Jer. XLVIII. 28. Pyh. partic. foem. מִקְנֵנִיתִי, *quæ facta es ut nidificares*, Jerem. XXII. 23. forma est ex praet. et participio composita.

קִין, m. *nidus*, Psal. LXXXIV. 4. constr. קִין־צִפּוֹר, *nidus avis*, Deut. XXII. 6. aff. קִנְדָּה, *nidum tuum*, Num. XXIV. 21. plural. קִנְיִים, *nidus*, Gen. VI. 14. id est, mansiones.

*קִנְיָי קִנְיָי, vide infra in קִנְיָי.

קִסָּם קִסָּם, *divinavit*: partic. קִסָּמִים, *divinans divinationes*, Deut. XVIII. 10.

קִסָּם, m. *divinatio*, Ezech. XXI. 26. in bonum sumitur, Prov. XVI. 10. et potest dici *sagacitas: oraculum*. plur. קִסָּמִים ut ante: וּקִסָּמִים בְּיָדָם, *et divinationes erant in manibus suis*, Num. XXII. 7.

מִקְסָם, m. *divinatio*, Ezech. XII. 24.

קִסָּת, m. *atramentarium*: וּקִסָּת יִהְיֶה, *et atramentarium scribæ*, Ez. IX. 2.

קִעָע, m. *stigma*: וּבְתִבַּת קִעָע, *et scripturam stigmatum*, Lev. XIX. 28.

קערה *scutula, scutella*, Numer. VII. 85. const. **קערת** *scutula argenti una*, ver. 13. plural. **את־הקערות** *scutulas*, Num. IV. 7. const. **קערת**, Num. VII. 84. aff. **קערתיו** *scutulas ejus*, Exod. XXV. 29.

קפא *concrescere, coagulari*: præter. **קפאו תהומת** *concreverunt abyssi*, Exod. XV. 8. part. **הקפאים** *qui concreti sunt cum fœcibus suis*, Soph. I. 12. Hiph. fut. **וּבְכִינָה תִּקְפִּיאֵנִי** *et sicut caseum coagulasti me*, Job. X. 10. **קפאון**, masc. *concretio, densitas*, Zach. XIV. 6.

קפד Pih. *præcidit*: præterit. **קפדתי באורג היי** *præcidi ut textor vitam meam*, Ies. XXXVIII. 12. id est, ad finem perduxit, ut textor per-textam telam præcidit.

קפד, m. *anataria, aquilæ species lacus amans*, Ies. XIV. 23. Kimchi scribit esse avem deserta loca inco-lentem. R. Sal. *ericium* hîc exponit, et Ies. XXXIV. 11. *noctuam* explicat.

קפדה, f. *excidium*, Ezech. VII. 25. ubi jungitur verbo masculino, unde videtur ה paragogicum esse, scribit Kimchi in Comment. Habet etiam accentum in penultima, vel ob monosyllabam vocem sequentem, vel quòd ה sit paragogicum, et ita masculinum esse posset **קפד** vel **קפד**.

קפז *merula*, Ies. XXXIV. 15. R. Salomon et Ab. Esra volunt idem esse quod **קפד** *ericius*, et sic Kimchi in lib. Radicum. Merula autem avis est saltu-atim incedens, et **קפז** Rabbinis et in Targum est, *subsilire*, ut et sequens **קפז** in Pihel.

קפץ *occlusit, obdidit*: præterit. **אִם־קִפְּצִי בְּאַף רַחֲמָיו** *an occluderet in ira miserationes suas*, Ps. LXXVII. 10. **קִפְּצָה פִּיהָ** *occludat os suum*, Psal. CVII. 42. Niph. futur. **וְיִקְפְּצוּן** *occludentur*, scil. sepulchro, Job. XXIV. 24. Pih. **קִפְּץ** *subsilire, subsaltare*. particip. **מִקְפִּץ** *subsultans*, Cant. II. 8.

קצב *præcidit*: particip. **כַּעֲדֵר הַקְּצָבוֹת** *sicut grex præcisarum ovium*, Cant. IV. 2. id est, tonsarum. futur. **וְיִקְצַב־עֵץ** *et præcidit lignum*, 2 Reg. VI. 6.

קצב, m. *præcisio, incisio, cæsura*: **קָצַב אָהָר** *cæsura eadem*, 1 Reg. VII. 37. id est, eadem et æqualis proportio omnibus erat: plural. construct. **לְקַצְבֵי הָרִים** *ad præcisiones montium*, Jon. II. 7. id est, radices ubi montes præcisi videntur.

קצה *scidit, succidit, præcidit, abscidit, abrasit, amputavit, decurtavit, detruncavit*, propriè finem et extremitatem. infin. **קִצְוֹת עֵמִים** *excindendo populos*, Hab. II. 10. Pih. particip. **מִמְקְצָה רַגְלִים** *detruncans pedes*, Proverb. XXVI. 6. infinit. **לְקַצֹּת** *truncare*, 2 Reg. X. 32. Hiph. præter. **אֲשֶׁר הִקְצָוּ** *quem ab-raserint*, Levit. XIV. 41. infinit. **וְאַחֲרֵי הִקְצָוֹת** *et postquam abra-se-rint*, ver. 43. ubi Chirek est loco Pathach.

קצה, vide in **קצץ**. **קצה**, m. *finis, extremum, extremitas*, quasi præcisum dicas: ubi enim res præciditur, ibi ejus finis est: **מֶן־הַקְּצָה אֶל־הַקְּצָה** *ab extremo ad extremum*, Exod. XXVI. 28. construct. **בְּקַצְהָ הַמַּיִם** *in extremo aquarum*, Jos. III. 15. aff. **בְּקַצְהוּ** *in extremi-*

tatem ejus, Ex. XIX. 12, plur. cum aff. מקציהם, *ab extremitatibus suis*, Ez. XXXIII. 2. et deficit Dagesch in Koph.

קצה, f. *extremum*, Ex. XXXVII. 8. plural. קצות, et construct. קצות, *extremities*, Exod. XXVIII. 23. מקצות הארץ, *ab extremitatibus terræ*, Ies. XLI. 9. aff. קצותו, *extremitatibus ejus*, Exod. XXXIX. 4. scribitur cum ך, quasi legendum fuisset קצותו, ut mox dicitur קצוי, sed juxta Masorethas alterum ך redundant. עד קצותם, *usque ad extremitates eorum*, Ps. XIX. 7.

קצוים, m. p. *extremities*: constr. קצווי־ארץ, *in extremitatibus terræ*, Ps. XLVIII. 11.

קצות, f. p. idem, Ex. XXXVIII. 5. in quibus duobus ך est loco tertie radicalis ה, ut in חגוי, à חגה.

קיצון, masc. *extremus*: fœm. קיצונה, *extrema, ulterior*, Exod. XXVI. 4. est formæ איתון ab אָתה.

קצת, Chald. *pars, finis*: מן־קצת, *ex parte*, Dan. II. 42. לקצת ירחין, *ad vel post finem mensium duodecim*, Dan. IV. 26. Rabbinicè, *quidam*.

מקצת, f. idem: כלי ומקצת כלי, *et partem vasorum (domus Dei)*, Dan. I. 2. ומקצת ימים, *et à fine dierum decem*, ver. 15. וּלְמִקְצַת הַיָּמִים, *et post finem dierum istorum*, ver. 18. ומקצת ראשי האבות, *tum pars capitum paternarum familiarum*, Neh. VII. 70. id est, *aliqui, quidam* è primoribus, quomodo Rabbinis familiare est. affix. ומקצתם, *et à fine istorum*, id est, *exactis illis annis*, Dan. I. 5. juxta R. Saadiam: alii, *pars istorum, aliqui, quidam ex illis*.

קצח masc. *melanthion, nigella*, Ies. XXVIII. 25. Aben Esra scribit, ejus semen esse cymino minus et nigrum.

קצין, m. *dux, ductor, princeps*: Ies. III. 6. וְהָיִיתָ לָנוּ לְקָצִין, *et esto nobis in ducem*, Jud. XI. 6. plural. constr. וּקְצִינֵי, *et principes (domus Israël)*, Mich. III. 1. affix. כָּל־קְצִינֵיךָ, *omnes duces tui*, Ies. XXII. 3.

קציע Hiph. הִקְצִיעַ, *tectorio nudavit, lituram vel superficiem muri abrasit*: futurum, וְאֶת־הַבַּיִת יִקְצַע, *et domum nudabit tectorio, vel circumradet intrinsecus*, Levit. XIV. 41. Hoph. vide in fine.

קציעות, f. p. *casia*, Psalm. XLV. 9. Chaldæus utitur hac voce pro Hebræo קָדָה de quâ supra in קָדָד.

מקצוע, m. *angulus*: מן־הַמְּקָצֵעַ, *ab angulo*, Neh. III. 20. plur. const. מְקָצְעֵי הַחֲצַר, *angulos atrii*, Ezech. XLVI. 21. fœm. מְקָצַעַת, *anguli*, Ezech. XLVI. 22. aff. וּמְקָצְעוֹתָיו, *et anguli ejus*, Ezech. XLI. 22.

מקצפּע, f. idem: plur. construct. לְמִקְצַעוֹת הַמִּשְׁכָּן, *angulis tabernaculi*, Exod. XXVI. 23.

מקצפּע, f. idem: plural. יַעֲשֶׂהוּ, *aptat illud in angulos suos*, Ies. XLIV. 13. R. Salomon, *dolabris*: R. Jona, *regulâ, amussi*.

מהקצעות, f. p. *angulata, angularia*, Ez. XLVI. 22. ex participio Hophal.

קצף *effervesce, spumare*: metaphoricè tantùm de irato dicitur, pro *irâ effervesce*, quòd graviùs irati aliquando spument. Constructur absolutè et cum præpos. על. præ. קצף על־עבדיו, *efferbuit contra servos*

suos, Genes. XLI. 10. Chald. præt. וּקְצַף שְׁנוּא, et efferbuit vehementer, Dan. II. 12. quibusdam nomen est, ut infrâ. Hiph. præt. וְקִצַּפְתָּ אֶת־ הַיְהוּדָה, irâ effervesce fecisti Dominum (Deum tuum,) Deuter. IX. 7. part. מְקִצְפִים, facientes irâ effervesce, ver. 22. Hithp. præt. וְהִתְקַצַּף, et efferbuerit, Ies. VIII. 21.

קִצְפָה, m. spuma, Hos. X. 7. irâ fervens et quasi spumans, fervor, מְקִצְפָה יְהוּדָה, propter fervorem Domini, Jerem. L. 13. affix. בְּקִצְפִי, in fervore meo, Ies. LX. 10. אֶל־בְּקִצְפִי, ne fervore tuo corripias me, Psal. XXXVIII. 2.

קִצְפָה, m. Chald. idem: לְהוֹיָא קִצְפָה, ad esse iram, ut sit ira, Esr. VII. 23.

קִצְפָה, f. spuma: וַיִּתְאֲזַתִּי לְקִצְפָה, et ficum meam in spumam, Joël. I. 7. id est, rem nihili, juxta Ab. Esram. Quidam, in clavum vel fungum, qui scil. effervescentia quædam et spuma est in arbore: q. decorticationem.

קִצַּץ amputavit, truncavit, mutilavit: de extremitate propriè dicitur. præter. וְקִצַּצְתָּ אֶת־כַּפְּיָהּ, et amputabis manum illius, Deut. XXV. 12. partic. præt. קִצְצֵי פֶּאֶה, amputati latere vel angulo, Jerem. IX. 25. id est, attonsam et circumrasam comam habentes, ut mos fuit Arabum. Aliam expositionem vide in פֶּאֶה Pih. præter. קִצַּץ, truncavit, 2 Reg. XVIII. 16. fut. וְקִצַּץ, et truncavit, id est, decerpit vel concidit, 2 Reg. XXIV. 13. וַיִּקְצְצוּ אֶת־יְדֵיהֶם, et amputarunt manus eorum, 2 Sam. IV. 12. Chald. imp. Pahel, וְקִצְצֵי, et amputate ramos ejus, Dan. IV. 11. Pyh. part. מְקִצְצִים, mutilati, Jud. I. 7.

קִץ, m. finis, extremum; קִץ כָּל־

בְּשָׂרָה, finis universæ carnis, Gen. VI. 13. מִמֶּקֶץ יָמַיִם, a fine dierum, Gen. IV. 3. id est, post dies aliquot. Cum paragogico, וְקִצְהָ, Ies. II. 7. vel קִצְהָ, Nah. II. 9. et III. 9. est que Milhel sive penacutum propter הַ paragogicum, scribit Ab. Esra. affix. קִצְוֹ, finis vel extremitatis ejus, Ies. XXXVII. 24. et cum הַ loco, מְלוֹן קִצְוֹ, habitaculum extremitatis ejus, 2 Reg. XIX. 23. plural. constr. הַתְּשִׁימוּן קִצְוֵי לְמִלּוֹן, ponetis fines sermonibus, Job. XVIII. 2. cum נַ loco Dagesch, more Chaldaico, ut in אַבֵּב et יָדַע.

קִצְוֹת, f. p. capilli, à resectione sic dicti, vide קִצְוֵי.

קָצַר abbreviari, decurtari, breve curtum esse aut fieri, angustari, imminui: metere, demetere. præt. קָצַר, brevius est stratum, Iesaias XXVIII. 20. וְקָצַרְוּ קִצְרוֹ, et spinas metent, Jerem. XII. 13. part. קָצַר, metens, messor, Psalm. CXXIX. 7. Pih. præter. קָצַר יָמַי, curtavit dies meos, Psal. CII. 23. Hiph. præter וְהִקְצַרְתָּ יָמַי, decurtasti dies adolescentiæ ejus, Ps. LXXXIX. 46.

קָצַר, m. brevis, curtus, contractus: præceps. constr. קָצַר אַפְּסִים, brevis irarum, Prov. XIV. 17. id est, iracundus, præceps ad iram: קָצַר־רוּחַ, brevis spiritu, ver. 29. id est, præceps animo: קָצַר יָמַיִם, brevis diebus, Job. XIV. 1. plural. construct. קָצְרוּ יָדַיִם, breves manu, 2 Reg. XIX. 26. id est, contracti, manci.

קָצַר, masc. brevis, imminutio, angustia: מְקָצַר רֹחַ, præ angustia spiritus, Exod. VI. 9.

קָצִיר, m. messis; item ramus, ab amputando vel decurtando. קָצִיר

קָצִיר, *in diebus messis*, 2 Sam. XXI. 9. constr. קָצִיר הַשְּׁעִרִים, *messis hordeorum*, Ruth. II. 23. aff. יִמָּל קָצִירוֹ, *succidetur ramus ejus*, Job. XVIII. 16. בְּקָצִירִי, *in ramo meo*, Job. XXIX. 19. בְּיַת קָצִירֶךָ, *quum metes messem tuam*, Deut. XXIV. 19. plur. cum aff. תִּשְׁלַח קָצִירֶיךָ, *emisit ramos suos*, Ps. LXXX. 12.

קָרָא *vocavit, advocavit, accersivit, convocavit, evocavit, invocavit, invitavit, clamavit, exclamavit, inclamavit, proclamavit, propriè voce significativâ, conceptis et expressis verbis, quomodo ab aliis clamandi verbis differt: item evenit, obvenit, occurrit, quæ significatio ad קָרָה pertinet.* item, *legit*, ubi ad scripturam, vel librum refertur. construitur cum ל sive dativo, et accus. et præposit. ב. לְלַח שָׁד קָרָא לַיְלָה, *et tenebris, hoc est, tenebras vocavit noctem*, Gen. I. 5. וְקָרָא לָהּ, *et advocet te, invitet te*, Ex. XXXIV. 15. וְקָרָא בּוֹ, *et leget in eo*, Deut. XVII. 19. וְקָרָאָהּ, *et obvenit ipsi*, Gen. XLII. 38. בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ, *in nomine tuo non vocant*, Jerem. X. 25. id est, nomen tuum non invocant. particip. præes. בּוֹ יִרְוֵץ קוֹרֵא, *ut percurrat legens in eo*, Hab. II. 2. particip. præter. קָרוּא־לָהּ, *vocatus ipsi*, id est, ab ipsa invitatus, Esth. V. 12. plural. וְיִקְרוּאִים, *et vocatos*, id est, celeberrimos, Ezech. XXIII. 23. וְאָכְלוּ הַקְרוּאִים, *comedent vocati*, id est, invitati, 1 Sam. IX. 13, 22. 1 Reg. I. 41. constr. יִקְרִיאֵי הָעֵדָה, *vocati cætus*, Num. I. 16. id est, convocati è cætu, nempe tanquam præcipui et celebriores, qui ad consilia capienda et ardua peragenda eligi solent. Scribitur autem cum ך, sed legendum per ך in medio. Chald.

particip. præes. וְקָרוּאֵ קָרָא, *et præco proclamavit*, Dan. III. 4. particip. præterit. יִקְרִי קְדָמַי, *lecta est coram me*, Esr. IV. 18. infin. לְמִקְרָא, *ad legendum*, Dan. V. 8. futur. כְּתִבָּא אֶקְרָא, *scripturam istam legam*, Dan. V. 17. כָּל־אִנָּשׁ דִּי־יִקְרָה, *omnis homo qui eam legerit*, id est, quisquis, quicumque legerit scripturam hanc, ver. 7. cum ה loco א: plur. וְיִקְרוּן, *legerent*, ver. 15. ex Ithpeh. futur. וְיִתְקְרוּ, *vocetur*, ver. 12. Niph. præter. וְיִקְרָא עָלֶיךָ, *invocatur super te*, Deut. XXVIII. 10. וְיִקְרָא בְּסֵפֶר מֹשֶׁה, *lectum est in libro Mosis*, Neh. XIII. 1. לֹא נִקְרָאתִי, *non fui vocata*, Esth. IV. 11. infinitiv. וְנִקְרָאתִי, *incidendo incidi, casu incidi*, 2 Sam. I. 6. in Cholem ex forma Kal, cui simile vide in שָׁאֵל. futur. וְיִקְרָא לָךְ, *vocabitur tibi*, id est, vocaberis, Ies. I. 26. Pyh. præter. וְיִקְרָא לָךְ, *et vocabitur tibi*, Ies. LXII. 2. id est, nomen indetur tibi. partic. מִקְרָאִי, *vocatus meus*, id est, à me, vel, qui nomen habes à me, Ies. XLVIII. 12. Hiph. futur. וְנִתְקָרָא אֲתָם, *et fecisti ut eveniret illis*, Jer. XXXII. 23.

קָרָא, m. *perdix*, 1 Sam. XXVI. 20. Jer. XVII. 11.

מִקְרָאִים, m. p. *vocati*: construct. וְיִקְרִיאֵי הָעֵדָה, *vocati cætus*, id est, è cætu, Num. XXVI. 9. scribitur cum ך in medio, sed juxta Masorethas legendum מִקְרָאִי.

קְרִיאָהּ, f. *proclamatio, prædicatio, lectio*, Jonæ III. 2. ad hujus formam Rabbini à quibuslibet verbis nomina verbalia deducunt. Talia etiam sunt שְׁנִינָה, נְגִינָה, אֲכִילָה, quæ vide suis locis.

קְרָאָהּ, vide infra in קָרָה.

מקרא, m. convocatio, Ex. XII. 16. item scriptura sacra, quasi lectura dicta, quòd ab omnibus hominibus, quibus salutis suæ causâ data est, legi debeat, Neh. VIII. 8. plural. constr. מקראי קדש, convocaciones sanctitatis, id est, sanctæ, Levit. XXIII. 2. affix. ועל-מקראיה, et super convocaciones, cælus convocatos ejus, Ies. IV. 5.

קרב appropinquavit, propinquus fuit, accessit, processit, congressus est: construitur cum præpos. אל, et interdum על pro אל usurpato. præter. קרב אליה, accesserat ad eam, Gen. XX. 4. infin. בקרב עלי, accedentibus ad me, Psal. XXVII. 2. imp. קרב ערהבה, accede hucusque, 2 Sam. XX. 16. קרב אליה אל-תגש, appropinqua ad te, ne attingito me, Ies. LXV. 5. id est, contine te, mane in tuo loco, ne accedas ad me. futur. ויקרב, et accessit (rex) על-המזבח, ad altare, 2 Reg. XVI. 12. על pro אל. Chald. præterit. באדון, tunc accessit (Nebucadnetzar) קרב, ad ostium fornacis, לתרע אתון, Dan. III. 26. קרבת על-חד, accessi ad unum, Dan. VII. 16. קרבו, accesserunt, Dan. III. 8. inf. ויבמקריה, secundùm appropinquare eum, cum appropinquaret, Dan. VI. 21. Niph. ונקרב, sistere se: præterit. ונקרבתם, et acceditis sistetis vos, Jos. VII. 14. Pih. קרב, appropinquare fecit, amovit, applicuit: quandoque, sed rariùs, intransitivè, appropinquavit: præter. ויקרבו לבוא, cum appropinquerint venire, Ezech. XXXVI. 8. id est, cum propriè advenerint: app. ויקרבו, applicant, Hos. VII. 6. imper.

אזתם, admove ea, Ezech. XXXVII. 17. futur. ויקרבו, accedam illum, Job. XXXI. 37. Chald. futur. ויתקרבו המו, et offeres illa, Esr. VII. 17. Hiph. ויקרבו, appropinquare fecit vel jussit, admovit, obtulit. præter. ויקרבו, et admovit, scil. מחנהו, castra sua, ut Aben Esra supplet, Ex. XIV. 10. ויקרבת, et offeres ea, Exod. XXIX. 3. et intransitivè, ויקרבו לבוא, quum appropinquarent venire, Gen. XII. 11. futur. ויתקרבו ללדת, quæ appropinquet parere, propediem paritura, Ies. XXVI. 17. ויקרב מאת פני, et accedere fecit ex conspectu (domus,) id est, recedere fecit, amovit, 2 Reg. XVI. 14. Chald. præter. ויתקרבו, et obtulerunt, Esr. VI. 17. ויתקרבוהו, et stiterunt, accedere jusserunt eum, Dan. VII. 13. part. מהקרבו, offerentes, Esr. VI. 10.

קרב, m. propinquus, appropinquans, accedens, 1 Sam. XVII. 41. plural. אתם קרבים, vos propinqui (hodie ad bellum,) Deut. XX. 3.

קרוב, m. propinquus, propinquum, prope, loci et temporis: והיית קרוב, erisque propinquus mihi, Gen. XLV. 10. וקרוב לבוא, prope est ut adveniat, Ies. XIII. 22. aff. את-קרבו, propinquum suum, Exod. XXXII. 27. plur. קרובים, propinqui, Ies. XXXIII. 13. affix. קרובי, propinqui mei, Job. XIX. 14. fem. עיר הקרובה, civitas propinqua, Deuter. XXI. 3. plur. הקרבות, quæ propinquæ, Ez. XXII. 5.

קרב, m. prælium, bellum: propriè congressum, seu conflictum denotat, estque magis Chaldaicum: ליום קרב, ad diem prælii, Job.

XXXVIII 23. plur. fœm. קְרִבּוֹת, *prælia volunt*, Psal. LXVIII. 31. Chald. עֲבָדָא קָרַב, *gerebat bellum*, Dan. VII. 21.

קָבֵר m. *medium, intimum: venter: intestinum: item in, inter, intra: et intimum viri*, Psalm. LXIV. 7. בְּקִרְבַּי הָאָרֶץ, *in medio terræ*, Gen. XLV. 6. aff. וְעַל-קִרְבּוֹ, *et cum intestinis ejus*, Exod. XII. 9. אֶל-קִרְבֵּינָה, *in ventrem istarum*, Gen. XLI. 21. plur. cum aff. וְכָל-קִרְבֵי, *et omnia interiora mea*, Ps. CIII. 1.

קִרְבָּה f. *appropinquatio, accessus: const. קִרְבַּת אֱלֹהִים, accessu Dei vel ad Deum*, Ies. LVIII. 2. Psalm. LXXIII. 28.

קִרְבָּן m. *oblatio*, Lev. I. 2. const. קִרְבָּן, Levit. II. 1. et cum Kibbutz וּלְקִרְבָּן, *et ad oblationem lignorum*, Neh. XIII. 31. aff. קִרְבָּנוֹ, *oblatio ejus*, Levit. I. 3. plural. cum aff. קִרְבָּנֵיהֶם, *oblaciones suas*, Levit. VII. 38.

קִרְדּוֹם m. *securis: aff. וְאֵת-קִרְדָּמוֹ, securim suam*, 1 Sam. XIII. 20. plural. וְיִלְהַקְרְדוּמִים, *et securibus*, ver. 21. fœm. קִרְדָּמוֹת, *securæ*, Jud. IX. 48.

קָרָה *evenit, obvenit, occurrit: sæpè pro ה habet א. construitur cum accusativo, et semel cum dativo. præter. כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ, quicquid obtigerat sibi*, Esth. IV. 7. partic. plur. fœm. הַקָּרָת אֵתָם, *quæ sibi evenerant*, Gen. XLII. 29. futur. מִקָּרָה, *eventus unus eveniet omnibus istis*, Eccles. II. 14. אֲשֶׁר יִקְרָה לְעַמּוֹד, *quod obventurum est populo tuo*, Dan. X. 14. cum Kametz ad formam verbi קָרָא Niph.

præterit. et infin. יִקְרָא נִקְרִיתִי, vide in Niphal verbi קָרָא futur. אֲוִלִי יִקְרָה יְהוָה לְקִרְאָתִי, *fortasse obvium se exhibebit Dominus in occursum mihi*, Numer. XXIII. 3. per apocopam, וַיִּקְרַח, *et obviam factus est*, ver. 4. Pih. קָרָה, *contignare, contabulare: præterit. הִמָּה קָרוּהוּ, ipsi contignerunt eam*, Neh. III. 3. particip. הַמִּקְרָה, *qui contignat*, Psal. CIV. 3. infinitiv. לְקָרוֹת, *ad contignandum*, Neh. II. 8. Hiph. הִקְרָה, *obvenire fecit*, Genes. XXVII. 20. וְהִקְרִיתֶם לָכֶם, *facietis ut obveniant vobis*, Num. XXXV. 11. id est, sorte constituētis. imper. הַקְרָה-נָא לִפְנָי, *fac ut occurrat nunc mihi*, Gen. XXIV. 12.

קָרָה f. *tignum, trabs; קוֹרָה אַחַת, trabem unam*, 2 Reg. VI. 2. בָּאוּ בְּצֵל קִרְתִּי, *venerunt in umbram tigni mei*, Gen. XIX. 8. id est, in tabulati vel tecti mei præsidium: plural. קִרְוֹת, *tigna*, Cant. I. 17. 2 Par. III. 7. aliam significationem vide in initio radicis.

קָרָה m. *accidens, casus: constr. מִקָּרָה לַיְלָה, ex accidente vel casu nocturno*, Deut. XXIII. 11.

קָרִי m. idem: אַם תֵּלְכוּ עִמִּי קָרִי, *si ambulaveris mecum per accidens*, Lev. XXVI. 21. id est, temerè, utut accidat, poniturque pro בְּקָרִי ut est ver. 14. Sægol autem est propter pausam.

קָרָת f. *civitas*, Job. XXIX. 7. à mutuo hominum occurso vel plurium ædificiorum contignatione: לְפִי-קָרָת, *in ore urbis*, Prov. VIII. 3. id est, aditu, ingressu vel porta civitatis. Hinc Chaldaicum קִרְתָּא.

קָרִיָה f. idem, Deut. II. 36. const. קִרְיַת מְלֶכֶךְ, *civitas regis magni*, Psal.

XLVIII. 3. dual. קִרְיָתִים, *Kirjathaim*; et קִרְיֹת, *Kerioth* nomina propria urbium sunt, Jer. XLVIII. 1, 41. Chald. absolut. et emph. קִרְיָא מְרְבָא, *civitas ista civitas rebellis est*, Esræ IV. 15. בְּקִרְיָה, *in urbe*, (*in urbibus Samariæ*,) ver. 10.

קִרְיָה, f. *occursus*: construct. לְקִרְיַת הָאֱלֹהִים, *in occursum Dei, obviam Deo*, Exod. XIX. 17. affix. לְקִרְיַתוֹ, *obviam ipsi*, Num. XXII. 36. לְקִרְיַתְכֶם, *in occursum vestri*, Deut. I. 44.

מִקְרָה, m. *casus, eventus, accidens*: הוא מִקְרָה הוּא, *casus est*, 1 Sam. VI. 9. const. בְּמִקְרָה הַבְּסִיל, *sicut accidens stulti*, Eccl. II. 15. aff. יִקְרַח מִקְרָהוֹ, *accidit casus ejus, casu ipsi contigit*, Ruth. II. 3.

מִקְרָה, m. *contignatio*, Eccl. X. 18. קָרַח *glabrare se, calvitium sibi inducere*: imperat. קִרְחֵי, *glabra te*, Mich. I. 16. fut. לֹא יִקְרַחוּ קִרְחָה, *non glabrabunt se calvitio*, Lev. XXI. 5. cum ה in fine loco ך Niph. futur. וְלֹא יִקְרַחוּ לָהֶם, *neque calvitium inducetur ipsis*, Jer. XVI. 6. Hiph. præter. וְהִקְרִיחוּ אֶלְיָד קִרְחָה, *et glabrabunt propter te calvitium*, Ezech. XXVII. 31. id est, inducunt sibi propter te cal. Hoph. part. רֹאשׁ מִקְרָח, *caput decalvatum*, Ezech. XXIX. 18.

קֶרֶח, m. *calvus*, Lev. XIII. 40. קֶרַח, masc. *gelu*, Gen. XXXI. 40. quòd terram gramine et arbores plantasque foliis dejectis quasi glabret: item *glacies, crystallum*, Job. VI. 16. Ezech. I. 22.

קֶרַח, m. idem: aff. מִשְׁלִיךְ קֶרַחוֹ, *emittit glaciem suam*, Psal. CXLVII. 17. id est, grandines.

קִרְחָה, f. *calvitium*, Deut. XIV. 1.

et semel cum ׀ ut ante in Hiphil affix. קִרְחָתְךָ, *calvitium tuum*, Mich. I. 16.

קִרְחָת, f. *calvities, calvum, locus calvus* aut *decalvatus*, Lev. XIII. 42. affix. בְּקִרְחָתוֹ, *in loco calvo ejus*, ibid. R. Šalomon hîc notat קִרְחָת esse *glabritiem, occiput versus*: Aben Esra, *totius capitis*; גְּבִיחָת, *calvitium summi capitis sive verticis*, est autem formæ גְּבִיחָת.

קָרַם *superindere vel superindi, superinducere, obducere, præteritum*, וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר, *et superindam vobis cutem, ducam super vos cutem*, Ezechiel. XXXVII. 6. וַיִּקְרַם עוֹר עָלֵיהֶם עוֹר, *et superindita vel ducta esset super eu cutis, aut obduxisset eis (Deus) cutem*, ver. 8.

קַרְנֵי c. sed f. sæpius, *cornu*, metaphorice *robur*, quòd *cornuta animalia in cornibus robur suum habent*: קַרְנֵי אֶחָת, *cornu unum*, Dan. VIII. 9. aff. קַרְנוֹ, *cornu ejus*, Psalm. LXXXIX. 25. dual. קַרְנַיִם, *cornua duo*, Hab. III. 4. Aben Esra *radii splendentes, per metaphoram*. Et aliâ formâ, עֲדֵה־אֵיִל בַּעַל הַקַּרְנַיִם, *usque ad arietem dominum duorum cornuum*, Dan. VIII. 6. id est, habentem duo cornua, bicornem: constr. קַרְנֵי רְשָׁעִים, *cornua improborum*, Psal. LXXXV. 11. aff. אֶת־שְׁתֵּי קַרְנָיו, *duo cornua ejus*, Daniel. VIII. 7. ex forma duali: et ex forma altera, בְּקַרְנָיו, *cornibus suis*, Genes. XXII. 13. fœmin. קַרְנוֹת, *cornua*, Ezechiel. I. 18. construct. קַרְנוֹת שֵׁן, *cornua cboris*, Ezechiel. XXVII. 15. Chald. קַרְנוֹ אֲחֵרֵי, *cornu aliud*, Dan. VII. 8. קַל מִקְרָא, *sonitum cornu*, Dan. III. 5. plur. קַרְנֵי עֶשְׂרִים, *cornua decem*, Dan.

VII. 7. emphat. מִן קַרְנֵיָא, *ex cornibus*, ver. 8.

קָרָה *splendere, radiare*, radios splendoris instar cornuum emittere, per metaphoram. præter. בִּי קָרָה עוֹר, פְּנִיוֹ, *quòd splenderet vel splendida facta esset cutis faciei ipsius*, Exod. XXXIV. 29, 30. Hiph. particip. מִקְרָו, *cornua producens*, Psalmus LXIX. 32.

קָרַם *curvum, reflexum esse*: præterit. קָרְסוּ, *reflexi sunt*, Iesaias XLVI. 2. particip. קָרַם, *reflexus est*, ver. 1.

קָרְסִים, m. p. *ansulæ*, a forma reflexa, Exod. XXVI. 33. construct. קָרְסֵי זָהָב, *ansulas aureas*, ver. 6. aff. אֶת-קָרְסָיו, *ansulas ejus*, Exod. XXXV. 11.

קָרְסָל m. *talus, malleolus pedis*: plural. cum aff. קָרְסָלֵי, *malleoli pedum meorum*, 2 Sam. XXII. 37.

קָרַע *fidit, laceravit, rupit*: præter. קָרַע, *laceravit (Dominus regnum Israëlis a te)*, 1 Sam. XV. 28. קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ, *lacerasti vestimenta tua*, 2 Reg. V. 8. Niph. præterit. קָרַעְתָּ, *altare findetur*, 1 Reg. XIII. 3. futur. לֹא יִקְרַע, *ne laceretur*, Exod. XXVIII. 32.

קָרַעִים, m. p. *fragmenta*, 1 Reg. XI. 30. *lacera vestimenta*, Proverb. XXIII. 21.

קָרַץ *incidit, concidit: nictavit, annuit*: particip. קָרַץ בְּעֵינָיו, *nictat oculis suis*, Prov. VI. 13. et sic X. 10. קָרַץ שְׂפָתָיו, *incidens labia sua*, Prov. XVI. 30. id est, agitans, motitans, ut et de oculis usurpatur: vel incidens sermones suos, id est, dolosè et mutilè sua consilia proponens, ce-

lans et quasi amputans contraria, quæ in animo habet. Pyh. præterit. קָרַצְתִּי, *decisus sum*, Job. XXXIII. 6.

קָרַץ, m. *excidium*, Jer. XLVI. 20.

קָרַץ, m. Chald. *accusatio, criminatio, querela*, in alterius excidium instituta: exempla vide in אֲבָל.

קָרַקַּע masc. *solum, fundum*, 1 Reg. VI. 15. מִהַקָּרַקַּע עַד-הַקָּרַקַּע, *a solo usque ad solum*, 1 Reg. VII. 7. id est, ab una parte soli usque ad alteram, Kimchi et R. Salom. Rabbinis מִקְרַקְעִים, *bona immobilia*.

קָרַר *frigescere*, apud Chaldæos et Rabbinos usitatum verbum.

קָר, m. *frigus*, Gen. VIII. 22.

קָר, masc. *frigidum*: plural. מֵי־קָרִים, *aquæ frigidæ*, Prov. XXV. 25.

קָרָה, f. *frigus*, Nah. III. 17. aff.

לְפָנֵי קָרָתוֹ, *coram frigore ejus*, Ps. CXLVII. 17.

מִקְרָה, fœm. *refrigeratio: refrigerarium: בַּעֲלֵית הַמִּקְרָה, in cœnaculo refrigerationis*, id est, æstivo, Jud. III. 20.

קָרַשׁ masc. *asser, tabula*, Exod. XXVI. 18. aff. מִקְרָשׁ, *tabulam*, hoc est, tabulas tuas, id est, transtra tua, Ez. XXVII. 6. plur. אֶת-הַקְרָשִׁים, *asseres istos*, Ex. XXVI. 18. constr. הַמִּקְרָשִׁים, *omnibus asserebus tabernaculi*, ver. 17. אֶת-קְרָשָׁיו, *et asseres ejus*, Exod. XXXV. 11.

קָשָׂאִים, m. p. *cucumeres*, Numer. XI. 5. Aben Ezra scribit אֵלָּה עֵשֶׂה לָּהֶם קָשָׂה, *esse loco הָאֵלָּה* à קָשָׂה, sicut et sequens scribitur cum הָאֵלָּה.

מִקְשָׂה, m. *cucumerarium*, Ies. I. 8. et הָאֵלָּה ponitur loco אֵלָּה.

קָשַׁב *auscultavit, attendit, intentus fuit: futur.* תִּקְשַׁבְנָה *intentæ erunt, auscultabunt, Ies. XXXII. 3.* Hiph. הִקְשִׁיב *et construitur cum accus. et præpos. ל, ל, ל, et יל, יל, יל, præter. מִי הִקְשִׁיב דְּבָרוֹ, quis attendit verbo ejus, Jerem. XXIII. 18.* הִקְשִׁיב בְּקוֹל תַּפְּלוֹתַי *attendit in vocem orationis meæ, Psalm. LXVI. 19.* וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֵלַי *et non attenderunt ad me, Zach. I. 4.*

קָשַׁב, m. *attentio, 2 Reg. IV. 31.*

קִשְׁבַּת, f. *attenta; אֲזַנְךָ קִשְׁבַּת, auris tua attentæ, Neh. I. 6.*

קִשְׁבוֹת, f. p. *attentæ, Ps. CXXX. 2.*

קָשָׂה *durum, difficile esse: præter.* בִּי קָשָׂה יָדוֹ *quia dura est manus ejus, 1 Sam. V. 7. fut. אֲשֶׁר יִקְשֶׂה, quæ difficilior fuerit vobis, Deut. I. 17. Niph. particip. נִקְשְׂה, difficultatibus pressus, Ies. VIII. 21. Pih. fut. per apocopam, וְתִקְשֶׂה בְּלֶרְתָּהּ, et difficilem reddidit partum suum, vel difficilis fuit in partu suo, Genes. XXXV. 16. Hiph. præter. בִּי-הִקְשֶׂה, cum durum (præbuisset se Pharao), Ex. XIII. 15. intransitivè, הִקְשֶׂה אֶת-עַלְנוֹ, induravit jugum nostrum, durum ac difficile jugum nobis imposuit, 1 Reg. XII. 4. partic. וּמִקְשֶׂה לְבוֹ, indurans cor suum, Prov. XXVIII. 14.*

קָשָׂה, m. *durus, difficilis, 1 Sam. XXV. 3. בְּיַד אֲדֹנָיִם קָשָׂה, in manuum dominorum duri, Ies. XIX. 4. id est, domini duri, ubi R. Salomon scribit: כל לשון אדנות קרוי בלשון רבים אפילו יחיד, id est, omne nomen domini dicitur numero plurali, etiam de unico. constr. עֵם קָשָׂה עֵרָף, populus durus cervice, Ex. XXXII.*

9. plur. קָשִׁים מִפְּנֵי, *duriores, id est, firmiores sunt me, 2 Sam. III. 39. construct. קָשֵׁי פָנָיִם, duri vultu, Ez. II. 4. וּקְשֵׁי לֵב, et obdurati animo, Ezech. III. 7. foem. קָשָׂה, dura, Ex. I. 14. constr. קָשֶׁת רוּחַ, dura animo, 1 Sam. I. 15. id est, afflicto animo sum. plural. וַיְדַבֵּר אֲתָם קָשׁוֹת, et locutus est cum illis dura, Genes. XLII. 7.*

קָשֵׁי, m. *durities, Deuter. IX. 27.*

Kimchi scribit cum Chateph-kametz קוּשֵׁי, et inde Rabbini notant קוּשֵׁי, literâ ו vocalem O indicante. Hinc etiam apud Rabbinos קוּשֵׁי קוּשֵׁי, *quæstio, objectio argumenti vel quæstionis difficilis: הַקָּשָׂה, quæstionem movit, objecit argumentum, opposuit dubium: מִקְשָׂה, opponens, quæstionem dubiam aut difficilem movens: מִקְשָׁן, idem.*

מִקְשָׂה, f. *soliditas, firmitas, continens opus: מִקְשָׂה תַעֲשֶׂה, opere continenti fiet, Exod. XXV. 31. R. Salom. ex frusto uno seu materia solida et continenti, etc. aliam significationem vide in קָשָׂה.*

מִקְשָׂה, m. *pexum, æquale; vel implexum, crispum, Ies. III. 24. Chal-dæus, גְּגִיד, tractum, ductum.*

קָשָׂה f. *scutella, juxta quosdam: plur. וּקְשׁוֹת הַפָּסֶף, et scutellas tegminis, Num. IV. 7. quibus sc. panes juges tegebant, ut mundi conservarentur. R. Salom. scribit fuisse quasi dimidiatos calamos cavos, per medium in longitudinem scissos, qui inter panes poni solebant ut aër transire posset, et ita à mucore conservarentur: aff. וּקְשׁוֹתָיו, et scutellas ejus, Exod. XXV. 29.*

קְשׁוֹת, f. p. *idem, Ex. XXXVII. 16. 1 Par. XXVIII. 17. ubi ו loco tertie radicalis ה.*

קשה Hiph. הַקְשִׁיתָ, *obdurare*, *duriter tractare*: praet. הַקְשִׁיתָ בְּנִיָּהּ, *duriter tractat pullos suos, tanquam non suos*, Job. XXXIX. 16. confer ver. 17. futur. יַתְקִישִׁי לְבַנִּי, *obdurares animum nostrum*, Iesaias LXIII. 17. sic affine est verbo קשה קשט m. *veritas*, Psalm. LX. 6. Proverb. XXII. 21. Chald. קֶשֶׁט, *veritas*, Dan. IV. 34. מִן קֶשֶׁט, *ex veritate, verè*, Dan. II. 47.

קשט m. קְשִׁיטָה, *agnus, numus*, sub agni figura: בְּמֵאָה קְשִׁיטָה, *centum numis*; Chald. בְּמֵאָה חֹרְפָן, *centum agnis*, Genes. XXXIII. 19. Josh. XXIV. 32. אַחַת קְשִׁיטָה *numum unum*, Chald. חֹרְפָא חֶדָא, *agnum unum*, Job. XLII. 11. Aben Esra etiam apud Jobum, כְּבֶשֶׁת קַמְנָה, *tenellam pecudem vel agnellum* interpretatur. Unde apud veteres Talmudicos legitur: dixit R. Akiva, cum peregrinaretur per Aphricam, audivi illic מְטָה, *pecuniam sive numum* nominari, קְשִׁיטָה, Cod. Talmud. ראש השנה, *de novi anni initio*, cap. 3. fol. 26.

קשקש f. קְשִׁקְשִׁת, *squama*, Lev. XI. 9. plur. cum aff. בְּקֶשֶׁקְשִׁתַּיָּהּ, *squamis tuis*, Ezech. XXIX. 4. masc. וְיִשְׂרָיוֹן קְשִׁקְשִׁים, *et lorica squamarum*, id est, squamata, 1 Sam. XVII. 5. potest esse קשש.

קשיר *ligavit, alligavit, colligavit*, devinxit: *conjuravit, conspiravit, ligam fecit*, ut vulgò loquuntur: constructur cum accus. et praepos. ל, et על. praeterit. וְקִשְׂרוּ אֶשְׂרָךְ קֶשֶׁר, *et conjuratio ejus quã conjuravit*, 1 Reg. XVI. 20. קִשְׂרֵי עַל-אֹדְנֵי, *conspiravi contra dominum meum*, 2 Reg. X. 9. Niph. praeter. נִקְשְׂרָה, *ligata est*, 1 Sam. XVIII. 1. futur.

וְיִתְקַשֵּׁר כָּל-הַחֹמָה, *et colligatus fuit*, id est, *constructus totus murus*, Neh. IV. 6. Pih. futur. הִתְקַשֵּׁר, *num ligabis*, Job. XXXVIII. 31. Pyh. partic. הַצֹּאֵן הַמְקַשְׂרוֹת, *oves colligatae*, Genes. XXX. 41. id est, *juxta Chaldæum, primitivæ, robustæ et compactæ corpore*. Hithp. praeter. הִתְקַשְׂרוּ עָלָיו, *ligarunt se contra eum, conjurârunt inter se adversus eum*, 2 Par. XXIV. 25. part. וְיֹאֲלֵהוּ הַמִּתְקַשְׂרִים, *et isti sunt qui conjurârunt (inter se contra eum)*, ver. 26. fut. וַיִּתְקַשֵּׁר, *et conjuravit (Jehu contra)*, etc. 2 Reg. IX. 14.

קֶשֶׁר, m. *conjuratio*, 2 Reg. XIV. 19. aff. קֶשְׁרוֹ ut antè in Kal.

קֶשְׂרִים, m. p. *redimicula, alligamenta*, Ies. III. 20. aff. קֶשְׂרֵיהָ, *alligamenta sua*, Jer. II. 32. *ornamenta colli fuerunt*.

קשש *recollegit, excussit, inquisivit*, juxta Kimchium, *propriè est stipulas colligere*. Id fit accuratâ scrutatione. Hinc dicitur de qualibet diligenti inquisitione. imperat. הִתְקַשְׁשׁוּ וְקִשְׁוּ, *excutite vos ipsos, iterumque excutite*, Soph. II. 1. Pih. praeter. וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם, *et conquirant sibi stramen*, Ex. V. 7. part. מְקַשְׁשׁ, *conquirentem sive colligentem ligna*, Num. XV. 32. fœm. מְקַשְׁשֶׁת, *conquirens*, 1 Reg. XVII. 10. infin. לְקַשֵּׁשׁ קֶשֶׁשׁ, *ad conquiendum stipulam*, Ex. V. 12. Hithp. imper. antè in Kal.

קֶשֶׁשׁ, m. *stipula, stramen*, Ex. V. 12.

קשת c. sed f. sæpius, *arcus*: לֹא נָשׁוּב קֶשֶׁת (Jonathanis), *non recedit (retrosum)*, 2 Sam. I. 22. ubi masculinum, vide et 2 Sam. XXII. 35. קֶשֶׁת דְּרוֹכָה, *arcus ad-*

ductus vel intentus, Ies. XXI. 15. aff. קשתִי, *arcum meum dabo in nubibus*, Genes. IX. 13. plural. וקשתות, *et arcus*, Ies. XIII. 18. aff. וקשתותם, *et arcus eorum, confringentur*, Psalm. XXXVII. 15.

קִשֶׁת, m *sagittarius, arcitenens*: קִשֶׁת רִבֵּה, *jaculator arcitenens*, id est, sagittarius, Gen. XXI. 20.

קִיתְרוֹס, m. Chald.

cithara, Dan. III. 5. scribitur cum *quasi legendum fuisset*, קִיתְרוֹס, *καθάρα* sed juxta Masorethas et Hebraeos legitur absque י, קִיתְרוֹס. R. Saadias explicat per Hebraeum כְּנֹור Jonathan in eo semel usus in Targum, קִיתְרוֹס אֲבוּבָא, *cum cithara et organo*, Ies. V. 12. pro Hebraeo תֹּוּף. Falsi sunt qui putant pro Hebraeo כְּנֹור in Targum usurpari.

ר

רָאָה *vidit, invisit: praevidit, providit: aspexit, inspexit, prospexit, perspexit, respexit, circumspexit*: est et animi et aliorum sensuum, *experiri, animadvertere, percipere, frui*. construitur absolute et cum accus. et praepos. ב et ל. praeter. רָאָה יְהוָה, *respexit dominus ad afflictionem meam*, Genes. XXIX. 32. וטובה לא, *et bono non fruatur*, Eccles. VI. 6. רָאָתָה עֵינַי, *vidit oculus noster*, Ps. XXXV. 21. sc. ultionem vel malum quod optamus, et sic LIV. 9. et alibi. part. רָאִים אֶת־הַקּוֹלֵת, *videbant tonitrua ista*, Exod. XX. 18. id est, percipiebant. part. פָּאֹחַל, *puellas quas visum fuit dare ipsi*, Esth. II. 9. hinc Rabbiniס רָאִי, *dignum, conveniens, congruum*, et sic deinceps in utroque genere et numero. infin. irregularis, לְרֹאֵה בָּךְ, *ut aspiciant te*, Ezech. XXVIII. 17. cum הַפָּאֵרָגוֹגִיכִי וְתֵרְיָא רַדִּיקָלִי מִטְּוִתָּא, *ne videat*, Job. XX. 17. Niph. רָאָה, *videndum se exhibuit vel ostendit, visus, conspectus, conspicuus fuit, apparuit,*

comparuit, ostensus fuit: construitur cum ל vel אֶל. praeter. נִרְאָה־אֵלַי, *apparuit mihi*, Genes. XLVIII. 3. infin. לְהִרְאֹת, *apparere*, 1 Sam. III. 21. hinc contractum לְרֹאֵת, *ut compareatis in conspectu meo*, Ies. I. 12. et לְפָנַי, *coram me*. Sic aliàs פָּנַי cum hoc verbo junctum, ponitur pro לְפָנַי, Exod. XXXIV. 24. Ps. XLII. 3. 1 Sam. I. 22. etc. Pyh. praeter. לֹא רָאוּ, *non visa sunt*, Job. XXXIII. 21. Hiph. הִרְאָה, *videre, frui, experiri, sentire, aspicere fecit vel effecit, videndum exhibuit, ostendit, ostentavit, demonstravit*: construitur cum accusativo. praeter. הִרְאָה אֶת־פַּרְעֹה, *videre fecit Pharaonem*, Gen. XLI. 28. id est, ostendit Pharaoni: הִרְאָהוּ, *videndum exhibuit tibi ignem suum*, Deuter. IV. 36. particip. מִרְאָה אוֹתָךְ, *ostendo tibi*, Exod. XXV. 9. Hoph. praeter. הִרְאָהוּ, *et videri fiet, ostendetur sacerdoti*, Levit. XIII. 49. אִתָּה, *tu videri factus es*, Deut. IV.

35. id est, tibi videnda exhibita sunt. particip. מְרֵאָה אֶתְּהָ מְרֵאָה, quæ tibi videnda exhibita est, Ex. XXV.

40. הוּי מוֹרְאָה, væ monstrosæ, spectatu horrendæ, Soph. III. 1. R. Jeschua, væ rebelli, contumaci, quasi a מְרָה: ut א sit loco tertię radicalis ה: alii, væ inquinatæ, ex significato nominis רְאִי vide illic. Hithp. futur.

נִתְרָאָה פְּנִים, videamus nos invicem facie, 2 Reg. XIV. 8. id est, coram dimicemus alter contra alterum: לְמַה תִּתְרָאוּ, ut quid aspicitis vos mutuò, Gen. XLII. 1.

רְאָה, m. videns, participialiter: et substantivè, propheta: כִּי לִנְבִיא, nam qui propheta hodie, antiquitùs vocabatur הַרְאָה, videns, 1 Sam. IX. 9. item visio prophetica, Ies. XXVIII. 7.

רְאָה, f. cornix, avis a visus acumine sic dicta, ut Hebræi volunt, Deuter. XIV. 13. pro hac voce alibi legitur הָאָה, milvus, Levit. XI. 14. quasi idem hæc duo sint.

רְאִי, m. visus, visio, aspectus: speculum, quia objecta videnda refert: כְּרֵאִי מִרְאָה, sicut speculum fusum, Job. XXXVII. 18. אֵל רְאִי, Deus visionis meæ, Genes. XVI. 13. hoc in pausa dicitur רְאִי et est Milhel: ut, עֵין רְאִי, oculus visionis, Job. VII. 8. id est, perspicax: וְמוֹב רְאִי, bonus aspectu, 1 Sam. XVI. 12. id est, pulcher, decorus, decoro aspectu: וְשִׁמְתִּיהָ כְּרֵאִי, et disponam te ut speculum, Nah. III. 6. id est, exemplum, quod omnes intueantur. R. Sal. זָבַל, fimum, stercus: Aben Esra. מְנוּפָה, inquinamentum, a quo omnes visum avertunt. Hinc juxta quosdam מוֹרְאָה, inquinata, fœdata: monstrosa, quæ fœdum spectaculum

et monstrum est: vide et mox in fine hujus rad.

רְאוֹת, f. aspectus, Eccles. V. 10. ubi scribitur רְאוֹת sed legitur per ר Schurek רְאוֹת.

רְאוֹהָ, f. demonstratio, apodixis, apud Rabbinos, pl. רְאוֹת גְּמורות, demonstraciones perfectæ, a priori.

רְאוֹת, f. visio, visiones: הַמְבִין בְּרְאוֹת הָאֱלֹהִים, intelligens in visionibus Dei, 2 Par. XXVI. 5. notatum hîc a doctis, in manuscripto antiquissimo exemplari Palatino esse בְּרְאוֹת, in timore Dei, hoc est, in rebus quæ ad Dei timorem pertinent. Sic quoque legitur in R. Salomone et Concordantiis Hebr. in Rad. וְרָא. His addo Veteres Talmudicos, apud quos similiter scriptum reperi בְּרְאוֹת, Cod. Sotah, cap. 9. fol. 48. In Masora tamen hæc lectio hîc non est annotata, sed vide eam, 1 Par. XXI. 28.

מְרָאָה, m. visio, visus, aspectus, vultus, species, יִפְת־מְרָאָה אֶת, pulchra aspectu es, Gen. XII. 11. const. לְמְרָאָה עֵינָיו, ad aspectum oculorum suorum, Ies. XI. 3. affix. מְרָאָהוּ, aspectus ejus, Lev. XIII. 30. plural. cum aff. מְרָאֵינוּ, vultus nostri, Dan. I. 13. fœmin. מְרָאָה, Daniel. X. 7. plural. וְנִרְאָה מְרָאוֹת, et vidi visiones, Ez. I. 1. et secundùm aliam significationem, specula: בְּמְרָאוֹת, ex speculis mulierum, Ex. XXXVIII. 8. et ב est loco præpositionis מ, scribit Ab. Esra, cui similis locutio, Lev. VIII. 32.

מְרָאָה, f. ingluvies, vesicula gutturis in avibus, quæ et cibi et sordium receptaculum est, unde Aben Esra מקום ראי explicat. Chaldaicè וְהִסִּיר זָפֶק, et removebit ingluviem

ejus, Levit. I. 16. hinc juxta quosdam, והוי מוראָה, *væ ingluviei*, Soph. III. 1. id est, urbi Jerusalem, quæ est quasi ingluvies et receptaculum opum per avaritiam, fraudem et vim partarum: vide suprâ in Hophal.

ראם m. *monoceros, unicornis*, Numer. XXIII. 22. contractè ראים, Job. XXXIX. 10. plural. ראמים, *unicornes*, Ies. XXXIV. 7. ex forma contracta, ראמים, Psal. XXII. 22.

ראש masc. *caput*, latè ut Latini: *vertex, summitas, fastigium: principium: summa: præstantissimum, præcipuum, primum.* Item *venenum*, Deuter. XXXII. 33. *cicuta*, herba venenosa, Deuter. XXIX. 17. *fel, amaror*, Psalm. LXIX. 22. על-ראש ההר, *super verticem montis*, Exod. XXXIV. 2. אֶת-רֹאשׁ, *summam (filiorum Israël)*, Ex. XXX. 12. הַבָּהֵן הָרֹאשׁ, *sacerdos primarius*, 2 Par. XXXI. 10. aff. וּרֹאשׁוֹ, *et summitas ejus*, Genes. XI. 4. plural. ראשים, Genes. II. 10. construct. ראשי האבות, *capita, primores patrum*, Numer. XXXVI. 1. וּבְרֹאשֵׁי, *et in principibus mensium vestrorum*, Num. X. 10. aff. וּלְרֹאשֵׁי, *et primores ejus*, Jos. XXIV. 1. על-

ראשיהם, *super capita sua*, Job. II. 12. cum Cholem, sed improprie, בְּכָל-רֹאשֵׁי, *in cunctis capitibus ejus*, Ies. XV. 2. et alterum, בְּרֹאשֵׁינוּ, *in capite nostro*, 1 Reg. XX. 31. fœm. הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה, *lapidem summum vel capitalem*, Zach. IV. 7. Chald. ראש, *caput, summa*, Dan. VII. 1. emphaticè ראשה, Dan. II. 38. cum הֵּ loco א: aff. ראשה, *caput tuum*, ראשה, *caput ejus*, ראשהוּן, *caput eorum*,

etc. plural. ראשין, *capita*, Dan. VII. 6. aff. בְּרֹאשֵׁיהֶם, *inter primarios eorum*, Esr. V. 10. cum Kametz ex Hebraismo.

ראשון, m. *prior, primus*: ראשון, *primus ipse vobis erit*, Exod. XII. 2. semel, רִישׁוֹן, Job. VIII. 8. cum יֵּ loco א: *rursus semel*, הרֹאשׁוֹן, *num primus*, Job. XV. 7. מֵרֹאשׁוֹן, *inde à principio*, Jerem. XVII. 12. nempe בְּרִיית עוֹלָם, *a principio creationis mundi*, ut R. Salomon explicat: plural. ראשנים, *priora*, Lev. XXVI. 45.

ראשונה, f. *prior, prius, primum*, Levit. V. 8. et semel, ut in masc. גּוֹרֵל רֵאשׁוֹנָה, *sors prima*, Jos. XXI. 10. adverbialiter, בְּרֹאשׁוֹנָה, *primum*, Deut. XIII. 9. sic בְּרֹאשׁוֹנָה, *sicut primum*, pro בְּרֹאשׁוֹנָה, *ut est*, Jud. XX. 32. לְרֹאשׁוֹנָה, *primum, prius*, Gen. XXVIII. 19. et cum tribus servilibus per pleonasmum, לְמִבְּרֹאשׁוֹנָה, *inde à principio, principio*, 1 Paral. XV. 13. similem formam vide in הַי: plural. ראשנות, *priorum*, Ies. XLIII. 18.

וְהִיא הַשָּׁנָה, f. *primus*: וְהִיא הַשָּׁנָה, *et iste est annus primus*, Jer. XXV. 1.

ראשית, f. *principium, primum, præstantissimum, primitivum, primitiæ*: ראשית דִּנְנָה, *primitiæ frumenti tui*, Deut. XVIII. 4. ראשית דַּעַת, *principium scientiæ*, Prov. I. 7. semel absque אֵּ, מִרְשִׁית אֵּ, *a principio anni*, Deut. XI. 12. aff. מִרֹאשִׁיתוֹ, *præquam principium ejus*, Eccles. VII. 8.

ראשות, f. p. *primordia*: affix. מִרֹאשֵׁיתֵיכֶם, *præ primordiis vestris*, Ezech. XXXVI. 11.

ראשות, f. p. *cervicalia*, quasi ca-

pitalia dicas: constr. cum terminatione masculina, מְרֹאשְׁתֵי שְׂאוּל, *a cervicalibus Saulis*, 1 Sam. XXVI. 12.

מְרֹאשׁוֹת, fœm. plur. idem: aff. מְרֹאשְׁתּוֹ, *versus cervical ejus*, ver. 7.

מְרֹאשׁוֹת, fœm. plur. *principatus*: מְרֹאשְׁתֵיכֶם, *principatus vestri*, Jer. XIII. 18. id est, quælibet et omnis dignitas vestra.

רַבָּ *multum, copiosum esse, multiplicari*: *jaculari*, à vicino verbo רָבָה, *præterit. ויַרְבִּיקֶם, et fulgura jaculatus est*, Psal. XVIII. 15. juxta Aben Eram, et Kimchium in comment. Nam priori significatione semper intransitivum est. Et sic juxta eosdem, וַרְבּוּ, *et jaculati sunt*, Gen. XLIX. 23. רַבּוּ, *multiplicant*, Psal. IV. 8. fœm. בִּי רַבָּה, *quia multus est*, Gen. XVIII. 20. infin. לָרַב, *multiplicari*, Gen. VI. 1. Pyh. part. מְרַבְּבוֹת, *myriadibus auctæ sint, myriades pariant*, Psalm. CXLIV. 13. quæ significatio à nomine רַבָּה petita est.

רַב, m. *multus, magnus, major, amplius*: *magister*, qui multis præfectus est, aut multos doctrinâ et dignitate antecellit. Quandoque substantivè, *multum, magnum*, et adverbialiter, *multum, satis*: עִם רַב, *populus multus*, Jos. XI. 4. רַב־יִשְׁלִי, *est mihi multum, frater mi*, Gen. XXXIII. 9. רַב־לָכֶם, *satis esto vobis*, Num. XVI. 3. עַל־כָּל־רַב־בֵּיתוֹ, *super unumquemque magistrum domus suæ*, Esth. I. 8. מוֹשִׁיעַ וְרַב, *servatorem et magnatem*, Ies. XIX. 20. hinc Judæi *magistrum, præceptorem, doctorem*, ob multiplicem doctrinam appellant רַב vel רַבִּי, *Rabh vel Rabbi*, quomodo et Christus sæpè appellatus fuit, et pluraliter formâ fœmin. cum aff. pronon-

mine tantùm רַבּוֹתֵינוּ, *magistri nostri*. Quidam etiam dicti fuere רַבָּן, *Rabban*, et plur. רַבָּנִים et רַבָּנָן de quibus vide abbreviaturas nostras in principio literæ ר. sed רַבּוֹן, *Dominus*, est nomen Dei. plural. רַבִּים, *multi, magni, magnates, jaculatores*: apud Rabbinos בְּרַבִּים, *in multis*, id est, palam, publicè: לְשׁוֹן רַבִּים, *numerus pluralis*. constr. וְרַבֵּי הַמֶּלֶךְ, *et magnates regis*, Jer. XLI. 1. affix רַבָּיו, *jaculatores ejus*, Job. XVI. 13. fœmin. רַעַתְכֶם רַבָּה, *malitia vestra magna est*, 1 Sam. XII. 17. לֹא־אֶמּוּט, *non dimovebor multum*, Psalm. LXII. 3. vel subaudito substantivo conjugato, מוֹמָתָה, *motione magna*, ut Rab. Salomon complet. Et in ת, רַבָּת, *multum*, Psalm. CXXIII. 4. vide et Psal. CXXIX. 1. item *magna pars multitudo*, 2 Par. XXX. 17. construct. וְרַבַּת בָּנִים, *et multa filii*, 1 Sam. II. 5. id est, filii abundans. Cum ׀ paragogico, יַרְבְּתִי עַם, *multa populo*, id est, *populosa*, Thren. I. 1. plural. רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת, *multæ sunt cogitationes in corde viri*, Prov. XIX. 21.

רַב, Chald. idem: וְהַזִּקְוָה רַב, *et aspectus ejus major erat*, Dan. VII. 20. רַב חַרְטֻמָּיָא, *magister magorum*, Daniel. IV. 6. לִימָא רַבָּא, *in mari magno*, Dan. VII. 2. f. בְּבֵל רַבָּתָא, *Babel ista magna*, Daniel. IV. 27. plur. geminatâ primâ radicali, כַּמָּה, *quàm magna sunt*, Dan. III. 33. et substantivè, cum aff. וְרַבְרַבֵּי, *et magnates mei*, Daniel. IV. 33. וְרַבְרַבְנוּהִי, *et magnates ejus*, Dan. V. 2. fœm. חֵיוֹן רַבְרַבָּן, *bestiæ magnæ*, Dan. VII. 3. יָפֶס מַמְלַל רַבְרַבָּן,

et os loquebatur grandia, ver. 8. ac formâ emphaticâ, מְלִיא רִבְרִבָּתָא, verborum grandium, ver. 11.

רֵב, masc. multitudo, maxima pars, amplitudo: רֵב-זִבְחֵיכֶם, multitudo sacrificiorum vestrorum, Ies. I. 11. בְּרֵב דְּבָרִים, in multitudine verborum, Proverb. X. 19. ante Makkaph רֵב-אֵכֵל, multitudo cibi, Prov. XIII. 23. רֵב-אָדָם, multitudo, maxima pars hominum, Prov. XX. 6. aff. מִרְבָּבָם, propter multitudinem vestram, Deut. VII. 7. plur. construct. רָבּוּ תּוֹרֹתַי, amplitudines legis meæ, Hos. VIII. 12. scribitur cum ם, sed legitur per ם in fine.

רֵבּוּא, f. myriads, multitudo decem millium, Neh. VII. 66. et absque ם, רֵבּוּ, Jonæ IV. 11. dual. רֵבּוּתֵיכֶם, duæ myriades, Psalm. LXVIII. 18. plural. רֵבּוּאוֹת, multæ myriades, Dan. XI. 12. et absque ם, רֵבּוּת, Nehem. VII. 71. Chald. sing. et plur. רֵבּוּ, et myriads myriadum, Daniel. VII. 10. Dagesch ex plurali ejecto, et juxta Masorethas legendum רֵבּוּן, quasi a sing. רֵבּבָא.

רֵבּוּי, masc. multitudo, pluralitas: numerus pluralis apud grammaticos. item exaggeratio, copia, Rab.

רֵבּבָה, f. idem, Levit. XXVI. 8. plural. רֵבּבּוֹת, myriades, 1 Samuel. XVIII. 8. construct. רֵבּבּוֹת אֶלְפֵי, ad myriadas millium Israëlitis, Num. X. 36.

רֵבּוּבִים, m. p. imbres, guttæ imbris, a magnitudine, Jerem. III. 3. וְכֵרֵבּוּבִים עָלַי-עֵשֶׂב, et sicut imbres super adultam herbam, Deuter. XXXII. 2.

רֵבּבָר, adornavit, instruxit, instravit: præter. מִרְבָּבֵיהֶם רֵבּבָרְתִי עֲרָשִׁי,

cadurcis instruxi spondam meam, Prov. VII. 16.

רֵבּוּד, masc. torques, Ezech. XVI. 11. constr. רֵבּוּד הַזָּהָב, torquem aureum in collo tuo, Gen. XLI. 42.

מִרְבָּבֵיהֶם, m. p. cadurcæ, tapetes lectorum, lectisternia ornatoria, Prov. VII. 16. et XXXI. 22.

רֵבָה, multum esse, multiplicari, augeri, augescere, crescere, magnum esse: item jaculari: præter. וְהִיִּיתַת, ut vivas et multipliceris, Deut. XXX. 16. וְרֵבּוּ כְמוֹ רֵבּוּ, et multiplicabuntur sicut multiplicati sunt, Zach. X. 8. particip. רֵבָה, jaculans, jaculator, Genes. XXI. 20. imper. פָּרַה, cresce et multiplicare, Genes. XXXV. 11. fut. per apocopam, יֵרַב, augescat, multiplicetur, Gen. I. 22. et aliter וְהָיָה רַב, et major erat, 1 Reg. IV. 30. Chald. præter. רֵבָה אֵילָנָא, crevit arbor, Dan. IV. 8. דֵּי רֵבּוּת, qui crevisti, ver. 19. ubi Masorethæ notant ם abundare: literæ tamen representant formam רֵבּוּת quæ legitur, Daniel. II. 31. IV. 1. et alibi: fœmin. רֵבּת, crevit, Dan. IV. 19.

Pih. רֵבָה, multiplicare, augere, crescere facere, educare: præter. רֵבּוּת, multiplicasti, Ps. XLIV. 13. וְרֵבּוּתִי, et educabam, Thren. II. 22. רֵבּבָתָה, educavit catulos suos, Ezech. XIX. 2. imperat. רֵבָה, multiplica exercitum tuum, Jud. IX. 29. cum Sægol præter normam. Chald. præter. רֵבּוּתֵיךָ, Danielem magnificavit, Dan. II. 48. Hiph. præter. הֵרַבָּה, auxit vos, Deut. I. 10. part. מִרְבָּבָה הָנוּ, augens substantiam suam, Prov. XXVIII. 8. infin. irregulariter in Kametz, הֵרַבָּה אֶרְבָּה עֲצָבוֹנֶךָ,

multiplicando multiplicabo dolorem tuum, Gen. III. 16. et sic XXII. 17. hinc alia irregularis forma, מְהַרְבֵּית, *ne multiplicetur*, 2 Sam. XIV. 11. cum י, redundante, pro מְהַרְבֵּית quæ forma nominibus quibusdam fœmininis communis est, ut זְמַרָה et זְמַרְתָּ. imper. הִרְבֵּה כְּבַסְנִי, *multiplica, lava me*, Psalm. LI. 3. id est, multum, plurimum lavato me: scribitur cum ה quasi ex integra forma, הִרְבֵּה sed juxta Masorethas legitur per apocopam, הָרַב ut Jud. XX. 38. fut. per apocopam, תִּרְבֵּ נְדָלְתִי, *auges magnitudinem meam*, Psalmus LXXI. 21.

רבו, m. Chald. *amplitudo, magnificentia*, Dan. IV. 33. per apocopam pro רבות: emphat. וְרִבּוּתָא, *et amplitudo regni*, Dan. VII. 27. aff. רִבּוּתְךָ, *amplitudo tua*, Dan. IV. 19.

רבו, m. *multitudo: numerus pluralis*, apud Rabbinos.

אַרְבָּה, m. *locusta, locustæ*, collectivè, sic dictæ, quòd multæ semper sint, Exod. X. 4.

הִרְבֵּה הִרְבֵּה, m. *multum, plurimum*: וְרַעַתְם הִרְבֵּה, *seminastis multum*, Hag. I. 6. טוֹבָה הִרְבֵּה, *bonum multum*, Eccles. IX. 18. מְעַט מִהִרְבֵּה, *parum ex multo*, Jer. XLII. 2. id est, pauci ex multis. Est et forma imperativi et infinitivi Hiphil quandoque talis.

מְרַבֵּה, idem, vel *multitudo, amplitudo*: שָׁלַל מְרַבֵּה, *spolii permulti*, Ies. XXXIII. 23. constr. לְסַרְבֵּה, *amplitudini principatus*, Ies. IX. 6. scribitur cum ם clauso sive finali in medio, sed juxta Masorethas legendum cum ךׁ aperto, לְמַרְבֵּה. De ם clauso videatur Petrus Galatinus lib. 4. cap. 19. locus

tamen, quem ibi ex Talmudicis adducit, quòd ם clausum denotet rem clausam, falsus est. Nihil enim tale quid toto isto capite in Talmud dicitur.

מְרַבֵּה, f. *amplus, ampla*: מְרַבֵּה לְהַכִּיל, *amplum est ad capiendum*, Ezech. XXIII. 32. id est, capacissimum.

מְרַבֵּית, f. *multitudo, pars multa* vel *magna*, 1 Par. XII. 29. *scœnus*, quasi augmentum, auctarium sortis principalis, Levit. XXV. 37. *soboles*, 1 Sam. II. 33. *amplitudo*, 2 Par. IX. 6. aff. מְרַבֵּיתֶם, *magna pars, multi illorum*, 1 Par. XII. 29.

תְּרַבּוֹת, fœm. *turba, multitudo*: תְּרַבּוֹת אַנְשֵׁים הַטְּאִים, *turba hominum peccatorum*, vel, *soboles, progenies, indoles*, Numer. XXXII. 14. quasi educationem dicas.

תְּרַבֵּית, f. *scœnus*, Lev. XXV. 36. מְרַבֵּת רֶבֶעַ, fœmin. *bullatum, frixum*, frigendo vel coquendo bullatum factum, Lev. VI. 14. est particip. Hophal. sic Chaldaicè רְבִיבָא, *frixum*.

רְבִיעַ, *quadratum esse vel fieri*: item *coire, inire*, et de coitu quadrupedum tantum dicitur. part. Pahul, רְבוּעַ, *quadratum*, Exod. XXVII. 1. plural. רְבִיעִים, *quadrata*, 1 Reg. VII. 5. fœm. מְרַבֵּעַת, *postis quadratus*, Ezech. XLI. 21. infinit. ex altera significatione, לְרַבֵּעַ, *ut ineat eam*, Levit. XVIII. 23. XX. 16. Pyh. particip. מְרַבֵּעַ, *quadratum*, Ezech. XLV. 2. fœm. מְרַעֲבַת, Ez. XL. 47. plural. מְרַבֵּעוֹת, *quadrata*, 1 Reg. VII. 31. Hiph. futur. לֹא תִרְבִּיעַ, *ne facito vel sinito coire*, Lev. XIX. 19.

רְבִיעַ, m. *quarta pars*, 1 Sam. IX. 8. item *accubitus*, ex Chald. signifi-

catione: affix. רִבְעֵי, et *accubitum meum*, Psalm. CXXXIX. 3. Chaldæi enim pro Hebræo רִבֵּץ, *accumbere*, dicunt רִבַּע literis צ et ע inter se commutatis: plur. רִבְעִים, *quadraturæ*: affix. רִבְעָיו, *quadraturis ejus*, Ez. XLIII. 16. רִבְעֵיהֶם, *quadraturis ipsorum*, Ezech. I. 8. id est, quaternis partibus ipsorum.

רִבַּע, m. *quarta pars*, Num. XXIII. 10. 2 Reg. VI. 25.

רִבְעִי, masc. *quartus*, Gen. I. 19. plur. רִבְעִים, *filii quatorum*, sc. majorum, hoc est, abnepotes ex quarta generatione, 2 Reg. X. 30. fœm. בְּשָׁנָה הָרְבִיעִית, *anno quarto*, Lev. XIX. 24. רִבְעִית הַהֵין, *quarta pars mensuræ hin*, Numer. XXVIII. 14. Chald. f. וּמְלָכוֹ רְבִיעִיָּא, et *regnum quartum*, Dan. II. 40. scribitur cum postremo ו redundantante, et legitur וְחַיִּיתָא רְבִיעִיתָא: *emph. et bestia illa quarta*, Dan. VII. 19.

רִבְעִים, m. p. *quartani, quartæ generationis*, Exod. XX. 5.

אַרְבַּע, f. *quatuor*, Genes. XI. 16. אַרְבַּע מֵאוֹת, *quadringenti*, Genes. XI. 17. וּבְאַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה, et *quartodecimo anno*, Genes. XIV. 5. masculin. אַרְבַּעָה מְלָכִים, *quatuor reges*, Gen. XIV. 9. constr. אַרְבַּעַת, Ezech. XLIII. 16. affix. אַרְבַּעָתָם, *quatuor istis*, Dan. I. 17. Chaldaicè אַרְבַּע רוּחֵי, *quatuor venti*, Dan. VII. 2. אַרְבַּע מֵאָה, *quadringenti* Esr. VI. 17. בְּנֵרִין אַרְבַּעָה, *viros quatuor*, Daniel. III. 25. dualis forma אַרְבַּעָתִים, *quadruplum*, 2 Samuel. XII. 6. cum quo confer Ex. XXII. 1. Ies. XXX. 26. plural. אַרְבַּעִים, *quadraginta*, Deut. XXIX. 4.

רָבַץ *cubare, excubare, incubare,*

recubare, incumbere, succumbere: præterit. רָבַץ בְּאַרְיֵה, *cubuit tanquam leo*, Genes. XLIX. 9. particip. רָבַץ תַּחַת מִשְׁאוֹ, *succumbentem oneri suo*, Ex. XXIII. 5. וְהָאֵם רֹבֶצֶת, et *mater incubans*, Deuter. XXII. 6. Hiph. particip. אֲנֹכִי מֵרַבֵּץ, *ego cubare facio*, Iesaias LIV. 11. plural. מֵרַבֵּצִים צֹאן, *facientium ul recubent greges*, Jerem. XXXIII. 12. futur. יִרְבַּעַנִי, *recubare facit me*, Psalm. XXIII. 2.

רָבִץ, m. *accubitus*, Prov. XXIV. 15. *cubile*; aff. רָבִצָּם, *cubile ejus*, Jer. L. 6.

מֵרַבֵּץ, masc. *cubile*, Soph. II. 15. constr. לְמֵרַבֵּץ צֹאן, *in cubile gregis*, Ezech. XXV. 5. quod videtur esse a מֵרַבֵּץ.

מֵרַבֵּץ רֶבֶק, masc. *saginarium*, Amos VI. 4. בְּעֵגְלֵי מֵרַבֵּץ, *sicut vituli saginarij*, Mal. III. 20.

רֶגֶב, m. *gleba*: plural. וְרֶגְבִים וְרֶגְבֵי, et *glebæ conglutinentur*, Job. XXXVIII. 38. construct. רֶגְבֵי נַחַל, *glebæ vallis*, Job. XXI. 33.

רָגַז, *contremiscere, commoveri, irâ vel pavore*. præter. וְרָגַז, *sive commoveatur*, Proverb. XXIX. 9. רָגַזָה לָּהּ, *commotum est tibi*, id est, tuâ causâ, Iesaias XIV. 9. infinitiv. cum הּ paragogico, רָגַזָה, *commoveri*, Iesaias XXXII. 11. forma irregularis. Est autem enallage infinitiv. pro imperativo, commovemini, unde quidam pro רָגַזָה positum existimant. Sunt alia duo ibidem similia: vide פָּשַׁטְתִּי, imper. רָגַזוּ, *commovenini*, Psal. IV. 5. futur. וְתִרְגַּזְנִי לִי, et *commota es propter me*, Ezech. XVI. 43. Hiph. הִרְגַּזְתִּי, *commovit; ad iram provocavit*

oit, præter. הַרְגִּיז מִמְּלֻכּוֹת, *commo-
vet regna*, Ies. XXIII. 11. particip. מְרַגֵּז אֶרֶץ, *commovens terram*, Job. IX. 6. plural. constr. לְמַרְגִּיזֵי-אֵל, *commoventibus Deum*, id est, ad iram provocantibus, Job. XII. 6. Chald. præter. מִן-יְדֵי הַרְגִּיזוּ, *ex quo provocarunt ad iram patres nostri*, לְאֵלֵהָ, *Deum cæli*, Esr. V. 12. Hithp. infinit. יַעֲזֹב-הַתְּרַגֵּזָה אֵלַי, *propter commoveri te ad me*, 2 Reg. XIX. 28. id est, quoniam furis contra me.

רָגַז, m. *trepidus, commotus*; לֵב רָגַז, *cor trepidum*, Deuter. XXVIII. 65.

רָגַז, m. *commotio*: הִדְרִיגוּ רָגַזוּ, *desistunt à commotione*, Job. III. 17.

רָגַז, m. Chaldaic. *ira, commotio*: בְּרָגַזוּ, *per iram*, Dan. III. 13.

רָגַזָה, f. *commotio*, Ezech. XII. 18.

רָגַזוּ, m. vide suo loco in אָ.

רָגַל *obtrectare, detrahere*: præter. לֹא רָגַל עַל-לִשְׁנִי, *non obtrectat linguâ suâ*, Psalm. XV. 3. Pih. רָגַל, idem: item *explorare*: particip. מְרַגְּלִים אַתֶּם, *exploratores estis*, Gen. XLII. 9. בְּמַרְגְּלִים אֶת-הָאָרֶץ, *tanquam exploratores terram*, ver. 30. infin. לְרַגֵּל, *ad explorandum*, Jos. XIV. 7. fut. וַיִּרְגַּל בְּעַבְדָּהָ אֶל-אֲדָנָי, *et obtrectatorem egit in servum tuum apud Dominum meum*, 2 Sam. XIX. 28. id est, detulit, reduxit. Hiphil, הִרְגִּילוּ, *assuefecit*. præter. irregularē, תִּרְגַּלְתִּי לְאַפְרַיִם, *assuefecit Ephraim*, Hos. XI. 3. q. d. pedavi, id est, ire vel incedere feci, et תָּ is loco הָ ab initio, præter normam.

רָגַל, c. sed fœmin. sæpius, *pes*: רָגַל יֶשְׁרָה, *pes rectus*, Ezech. I. 7.

aff. מִכַּף רָגְלֶךָ, *a planta pedis tui*, Deuter. XXVIII. 35. dual. רַגְלַיִם, *pedes, bini propriè*, sed quadrupedibus etiam, ac insectis tribuitur, quòd in illis bis bini pedes, aut duo ordines pedum, loco duorum sint: מְרַבֵּה רַגְלַיִם, *multum sive numerosum pedibus*, Lev. XI. 42. construct. וְרַגְלֵי הַחַיִּוִּים, *et pedes vivorum*, Genes. XXIV. 32. affix. מְסִיף הוּא, *tegit ipse pedes suos*, Jud. III. 24. id est, alvum purgat, quod sic honestè per periphrasin dicitur: vide etiam, 1 Samuel. XXIV. 4. קַל

בְּרַגְלָיו, *levis pedibus suis*, 2 Sam. II. 18. רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ, *pedes ipsorum ad malum currunt*, Prov. I. 16. ubi masculinum. Potest tamen hîc subintelligi præpositio בְּ, pro בְּרַגְלֵיהֶם, *pedibus suis ad malum currunt*, sc. impii: בְּטַרְסֵם יִתְנַגְּפוּ, *antequam offendentur pedes vestri*, Jer. XIII. 16. hîc masc. est. Vide et Proverb. VII. 11. Chald. וְעַל-רַגְלָיו, *et in vel super pedes*, Daniel. VII. 4. (quod autem vidisti) רַגְלָיו, *pedes*, Daniel. II. 41. affix. רַגְלוֹהִי, *pedes ejus*, Daniel. II. 33. בְּרַגְלֵיהֶם, *in pedibus suis*, Dan. VII. 7, 19.

רֹגֵל, *Rogel*, nomen proprium fontis, Jos. XV. 7. Chaldæus קַצְרָא, *fullo*, sic dictus, inquit R. Sal. et Kimchi, quòd pannos inter lavandum pedibus calcat.

רַגְלֵי, m. *pedes, pedites*, Num. XI. 21. plur. כִּי אֶת-רַגְלֵיכֶם רָצַפְתָּה, *quia cum pedibus cucurristi*, Jer. XII. 5.

רַגְלִים, m. p. *vices, quasi repedationes vel coitiones dicas*: שְׁלֹשׁ רַגְלִים, *tribus vicibus*, Exod. XXIII. 14. Chaldæus וְמִנִּין, *temporibus*.

מַרְגְּלוֹת, f. p. *stragulae pedales*: aff. יְגַלִּית מַרְגְּלוֹתַי, et retegas pedales stragules ejus, Ruth. III. 4. Kimchi et Aben Ezra simpliciter explicant, רַגְלוֹי, pedes ejus, et sic יְמַרְגְּלוֹתַי, et pedes ejus, Dan. X. 6.

רָגַם, lapidavit, lapidibus obruit: præter. יְרַגְמוּ אֹתוֹ, et lapidabunt eum, Lev. XXIV. 14. infin. cum fut. יְרַגְמוּ יְרַגְמוּ יְרַגְמוּ, lapidando lapidabunt in eum, ver. 16.

רֶגֶם, Regem, nomen proprium principis, Zach. VII. 2.

רִגְמָה, f. cætus: aff. רִגְמָתָם, cætus eorum, Ps. LXVIII. 28. id est, קְהָלָם ut Kimchi explicat in lib. Radicum: vel קְבוּצָתָם, congregatio, cætus collectus ipsorum, ut habet in Com. alii aliter.

מַרְגְּמָה, f. balista, funda: מַצְרוֹר, secundùm ligare lapidem in balista, Prov. XXVI. 8. id est, sicut aliquis lapidem alligat vel applicat balistæ, ut eum ejaculetur, sic gloria quæ stulto tribuitur, citò ab illo transit: Chaldæus בְּמַלְעָא, LXX. ἐν σφαιρόνῳ, in funda. Aliis, acervus lapidum, unde Ab. Ezra inquit: ut ligamen lapidis pretiosi, in acervo lapidum vulgarium: ita honoris exhibitio stolido. Aliis purpura, quasi idem quod אַרְגָּמָן, quem sensum Kimchi adducit. Eòdem respexisse videtur R. Levi, inquit: ut est ligatio lapidis vilis, in re pretiosa, sic honor in stulto.

רָגַן, susurrare, murmurare, musitare: part. יְרַגְנִים, et murmurantes, Ies. XXIX. 24. id est, susurrones, obstreperi, murmurantes contra verba prophetarum, ut R. Salomon exponit. Niph. particip. יְדַבְּרֵי נִרְגָן, verba susurronis vel murmuratoris, Proverb. XVIII. 8. futur. וַיִּרְגְּנוּ

בְּאֹהֲלֵיהֶם, et murmurarunt in tentoriis suis, Ps. CVI. 25.

רָגַע, disrupt: disruptus, fissus fuit: præter. עוֹרֵי רַגְעִי, cutis mea disrupta se, Job. VII. 5. הִרְגַּע, disruptit mare, Job. XXVI. 12. Niph. נִרְגַּע, quietum esse, imper. הִרְגַּעִי, quiesce, quieta esto, Jerem. XLVII. 6. Hiph. הִרְגַּיעַ, quievit, quietum reddidit, quiescere fecit: præterit. שָׁם הִרְגַּיעָה, ibi quiescit, Ies. XXXIV. 14. infinit. לְמַעַן הִרְגַּיעַ אֶת־הָאָרֶץ, ut quietam reddat hanc terram, Jerem. L. 34. הַרְגַּיעַ, cum Chirek loco Pathach, cui simile vide in נָעַל in Hiphil. futur. אֶרְגַּיעַ, quiescere faciam, Ies. LI. 4. cum הַרְגַּיעַ, paragogico, אֶרְגַּיעָה, quiescam momentum, Jer. XLIX. 19. significatio petita ex nomine derivato רַגְעַ, momentum: sic וְעַד־אֶרְגַּיעָה, donec momentum transigam, Prov. XII. 19.

רַגְעַ, masc. momentum, quasi fragmentum temporis minutissimum: רַגְעַ אֶחָד, momento uno, Exod. XXXIII. 5. וּבְרַגְעַ, et in momento, Job. XXI. 13. juxta R. Levi: Chald. בְּמַרְגּוּעָא, cum quiete: Aben Ezra, absque afflictionibus, id est, quietè: plur. לְרַגְעִים, ad momenta, singulis momentis, Ies. XXVII. 3.

רַגְעַ, m. quietus: plural. construct. רַגְעֵי, Ps. XXXV. 20.

מַרְגּוּעַ, m. requies, Jer. VI. 16.

מַרְגַּעָה, f. idem, Ies. XXVIII. 12.

רָגַשׁ, tumultuari, tumultuosè concurrere vel convenire: præter. לָמָּה יִרְגְּשׁוּ גוֹיִם, quare tumultuantur gentes? Ps. II. 1. Chald. præter. אֶפְהֵל יִרְגְּשׁוּ עַל־מַלְכָּא regem, Daniel. VI. 6. apud Rab-

binos הרגיש, *sensit*: הרגשה, *sensio, sensus*.

רגש, m. *cætus conveniens, frequens conventus*: ברגש, *in vel cum cætu frequenti*, Ps. LV. 15.

רגשה, fœm. *tumultuatio, societas*; construct. מרגשת, Ps. LXIV. 3.

רדד *extendit, expandit, diduxit*, metaphoricè, *stravit, substravit, subdidit*. part. הרדד עמי, *qui substernit populum meum mihi*, Ps. CXLIV. 2. ubi Masorethæ notant, tria scribi עמי quæ existimantur legenda numero plurali. Reliqua duo loca sunt, 2 Sam. XXII. 44. Thren. III. 14. infinit. לרדד, *ad sternendum*, Ies. XLV. 1. Hiph. fut. וירדד על הכרובים, *et diduxit super Cherubim*, 1 Reg. VI. 32.

רדיד, m. *carbasus: pallium muliebre, pepulum*: juxta Ab. Esram, ornamentum muliebre est, quod expanditur: aff. רדידי, *carbasum meum*, Cant. V. 7. plural. רדידים, *carbasa*, Ies. III. 23.

רדוד, m. *diductum*: מרדוד, *opere ducto vel extenso*, 1 Reg. VII. 29. Kimchi scribit hîc, esse idem quod רקודע nam Chaldæus verbum reddid, רדידו, Ex. XXXIX. 3.

רדה *dominari, dominium, dominatum exercere*, et sic ferè constructur cum præpositione ב: item *capere, accipere, desumere*. præter. רדה, *desumpsit mel illud*, Jud. XIV. 9. ורדו בכם, *et dominium exerceant in vos*, Levit. XXVI. 17. et sic cum accusativo, וירדיתם אתם, *et dominati estis eis*, Ezech. XXXIV. 4. quasi dicas, dominio subegistis vel subjecistis illos vobis. futur. per apocopam, וירדה, *et dominabitur*, Ps.

LXXII. 8. pro וירדה: affix. לא- וירדהו, *non dominabitur in eum*, Lev. XXV. 53. pro וירדהו בו ut Kimchi resolvit: וירדהו אל-כפיו, *et accipit illud in manus suas*, Jud. XIV. 9. וירדה, *ei dominabitur ei*, Thren. I. 13. וירדו על וירדהם, *capiunt in manus suas*, Jerem. V. 31. scilicet munera. Nam sequente nomine וך Kimchi vult idem esse, quod *capere, accipere*: R. Salomon, *dominantur per manus eorum, operâ eorum*. Pih. futur. per apocopam, וירד, *dominari facit, dominium tradit*, Jud. V. 13. pro וירדה. Hiph. fut. וימלכים וירדה, *et in reges faciet ut dominetur*, Ies. XLI. 2. et subauditur præpositio ב וימלכים.

רדם Niph. נרדם, *somno sopiri, sopore obrui*. præter. נרדמתי, *sopore obrutus fui*, Dan. VIII. 18. part. והוא נרדם, *et ipse sopore obrutus*, Jud. IV. 21. מה-לך נרדם, *quid tibi est somnolente*, Jonæ I. 6. futur. וירדם, *et somno sopitus fuit*, Jonæ I. 5.

תרדמה, f. *sopor*, Genes. II. 21. construct. כפי תרדמת יהוה, *nam sopor Domini*, 1 Sam. XXVI. 12. id est, maximus et divinitus immissus ceciderat super eos.

רדף *persecutus, prosecutus, sectatus, insectatus est*: constructur cum accusativo et præpos. רדף אתרי הרקב, *persecutus est currus illos*, Jud. IV. 16. futur. ארדה אויבי, *persequar inimicos meos*, Psal. XVIII. 38. צדק תרדה, *justitiam sectaberis*, Deuter. XVI. 20. מה-פרדה-לו, *quid persequimur eum*, Job. XIX. 28. Niph. præter. נרדפנו, *persecutionem pati-*

mur, Thren. V. 5. partic. אֶת־נִרְדָּף, *consequens, consequentia*, Eccles. III. 15. Pih. præt. יִרְדָּפָה אֶת־מְאַהֲבֶיהָ, *et sectabitur amatores suos*, Hos. II. 7. particip. מִרְדָּף רָעָה, *sectaris malum*, Prov. XI. 19. fut. יִרְדָּף־חֹשֶׁךְ, *persequentur tenebræ*, Nah. I. 8. anomalum ex forma Kal et Pihel יִרְדָּף, *persequatur*, Psalm. VII. 6. id est ex רָדַף et יִרְדָּף. Pyh. præterit. יִרְדָּף, *et persecutionem patietur, agitabitur*, Ies. XVII. 13. Hiph. præt. הִרְדִּיפָהוּ, *persequendum curaverunt eum*, Jud. XX. 43. Hoph. particip. מִרְדָּף, *persecutionem patitur, persecutione agitur*, Ies. XIV. 6.

רְדִיפָה, f. *persecutio, consequens*, apud Rabbinos, נֶשֶׁם הַנִּרְדָּף, *vel רָדַף הַפְּוִי, nomen consecutivum, synonymum.*

רָהַב *corroboravit; extulit, vel intransitive, corroboravit, extulit se: imper.* וְרָהַב רַעֲיָה, *et robora amicuum tuum*, Prov. VI. 3. juxta Kimchium, et Ab. Efram verbum transitivum est. fut. יִרְהִבוּ הַנַּעַר בְּגֶזֶן, *effèrent se puerisque in senem*, Ies. III. 5. Hiph. præterit. הִרְהִיבֵנִי, *extulerunt me*, Cant. VI. 5. futur. תִּרְהִיבֵנִי, *fecisti ut efferreret me*, Ps. CXXXVIII. 3.

רָהַב, m. *elatio, superbia*, Job. IX. 13. *robur, fortitudo: רָהַב הֵם שָׁבֵת, fortitudo eorum vel ipsis est manere*, Iesaias XXX. 7. et הֵם est pro לָהֶם vel pronomen separatum est loco aff. ut R. Salomon notat, pro רָהַבֵּם, *fortitudo ipsorum: מָהֵז רָהַב, discidit elationem, id est, aquas elatas, mare tumidum*, Job. XXVI. 12. appellatur et *Ægyptus* hoc nomine propter summam suam superbiam, Psalm. LXXXVII. 4. Ies. LI. 9. et

alibi sæpius: plural. אֶל־רִהָבִים, *ad superbos*, Psal. XL. 5.

וְרָהַב, masc. idem: aff. וְרָהַב וְאֵין עֵמָל וְאֵין, *et robur eorum*, (id est, excellentissimum quodque) labor et molestia est, Psalm. XC. 10. quidam volunt esse infinitivum Kal, quibus obstat Dagesch lene in ב, quod in litteris בגד כפת in eo modo adhiberi non solet. Rectè in nominibus: vide simile in ארב.

רָהַה *formidavit, timuit: futur.* וְאֶל־תִּרְהוּ, *neque timeatis*, Iesaias XLIV. 8. Jonathan, תִּתְבַּרִין, *consternemini.*

רָהִט, masc. *ambulacrum*, juxta Kimchium in lib. Radicum: affix. רָהִיטָנוּ, *ambulacrum nostrum*, Cant. I. 17. Chaldæus et Hebræi prisci *tignum, tigillum* exponunt: ut in Aruch videre est, quamquam in Talmud Basileæ edito, loca in Aruch citata aliter legantur.

רָהִטִים, m. p. *ambulacra*, Cant. VII. 6. juxta quosdam: alii aliter: item, *canales*, Gen. XXX. 38. Exod. II. 16. a currendo hæc dicuntur ex significatione Chald. nam רָהַט, *currere.*

רָוָא, m. Chald. *aspectus, forma: affix.* וְרָוָה דְּחִיל, *et forma ejus terribilis erat*, Daniel. II. 31. et III. 25. sic in Targum, שְׁפִיור בְּרִיּוֹא, *pulcher aspectu*, 1 Reg. I. 6. est a רָאָה.

רֹוֵב *litigavit, contendit, causam egit: verbum forense. construitur cum accusativo et præpos. עִם et על.* præterit. cum infinitiv. הִלָּבַרְבַּ עַל, *an contendendo contendit cum Israël?* Jud. XI. 25. particip. הִנְנִי־רָב אֶת־רִיבֶךָ, *ecce ego judicaturus vel acturus sum causam tuam,*

Jerem. LI. 36. Hiph. הַרִיב, idem: præter. מִדְּוֵעַ אֵלָיו רִיבֹתָ, *quare adversus eum litigas?* Job. XXXIII. 13. per Aphæresin literæ characteristicae ה, cui simile vide in בָּנוּ. sic imperat. רִיבָה רִיבִי, *contende contentionem meam, age causam meam*, Psal. CXIX. 154. רִיבֹו בְּאִמְכֶם, *contendite eum matre vestra*, Hos. II. 4.

ריב, m. contentio, *lis, causa, controversia*: וְהָיָה רִיב, *et fuit contentio*, Gen. XIII. 7. absque ו, עַל־רִיב, *super vel de lite*, Exod. XXIII. 2. aff. יִרִיב אֶת־רִיבֶם אִתָּךְ, *aget causam illorum tecum*, Prov. XXIII. 11. plur. masc. constr. רִיבֵי נַפְשֵׁי, *lites animæ meæ*, Thren. III. 58. fœmin. דְּבָרֵי רִיבֹתַי, *res controversiarum*, id est, *controversæ*, Deuter. XVII. 8. absque ו, וְרִבּוֹת שִׁפְתַי, *et contentiones labiorum meorum*, Job. XIII. 6.

יִרִיב, masc. *litigator, litigans, contendens*: aff. אֶת־יִרִיבֶךָ, *contendentem tecum, adversarium tuum*, Iesaias XLIX. 25. plur. cum aff. אֶת־יִרִיבֵי, *adversarios meos, contententes mecum*, Psal. XXXV. 1. Jer. XVIII. 19.

מְרִיבָה, f. contentio, Genes. XIII. 8. est et proprium nomen loci a contentione sic dicti, Exod. XVII. 7.

רוד dominatus est: præter. רָד עִם־אֵל, *dominabatur cum Deo*, Hos. XII. 1. id est, de dominatu contendeat: רָדְנוּ, *dominati sumus*, Jer. II. 31. Hiph. secundum aliam significationem, *plorare, plangere*: futur. אָרִיד בְּשִׁחִי, *plango in sermone vel meditatione mea*, Psal. LV. 3. בְּאִשֶׁר, *quum planxeris*, Gen. XXVII. 40. id est, quum lamentabilem servitutum aliquandiu sustinueris, quidam, *quum dominari incipies*.

מְרוד, m. *placatus, ploratus*: affix. וּמְרודִי, *et ploratus mei*, Thren. III. 19. plural. מְרודִים, *deplorati*, Ies. LVIII. 7. aff. וּמְרודִיהָ, *et ploratum suorum*, Thren. I. 7. vide קָרַד.

רָוָה inebriari, *ubertim expleri, irrigare se*: præter. וְרוּתָה מִדָּמָם, *et inebriatur sanguine istorum*, Jerem. XLVI. 10. futur. יִרְוֶה דָדִים, *inebriemur, ubertim expleamus nos amoribus*, Proverb. VII. 18. יִרוֹן מִדְּשֵׁן, *uberrimè explebuntur pinguedine domus tuæ*, Psalm. XXXVI. 9. Pih. præter. וְרוּיָתִי, *et irrigabo*, Jer. XXXI. 14. et intransitivè רִוּתָה, *inebriatus est*, Ies. XXXIV. 5, 7. imp. רִוֶה, *irriga*, Psalm. LXV. 11. futur. אֲרִוּוֶךָ דִמְעָתִי, *irrigabo te lacrymâ meâ*, Ies. XVI. 9. י est loco ו, et ן loco tertiæ radicalis ה, Sægol autem pro Tzere propter accentum in penultima. Hiph. præter. אֶת־הָאָרֶץ, *inebriat, irrigat terram*, Ies. LV. 10. particip. מְרוּוֶה, *irrigans, ubertim communicans*, Prov. XI. 25.

רְוִיָה, m. *irriguus*: כִּגְן רְוִיָה, *sicut hortus irriguus*, Ies. LVIII. 11. fœm. רְוִיָה, *ebria*, Deut. XXIX. 18.

רְוִיָה, f. *irriguum, inebrians, exuberans*: וַתּוֹצִיאֵנוּ לְרְוִיָה, *et eduxisti nos in irriguum scil. terram*, ut Kimchi in Comm. supplet, et sic quoque Ab. Esra notat esse adjectivum, Psalm. LXVI. 12. כִּי־סִי רְוִיָה, *poculum meum exuberans reddis*, Psal. XXIII. 5.

רִי, m. *irrigatio*: אֶת־בְּרִי, *etiam pro irrigatione*, Job. XXXVII. 11. id est, ut terram irriget. Aben Esra dicit id esse longè petitum. Vide בָּרָה.

רָוָה *respiravit, respiratio fuit*,

et sic cum dativo construitur: præt. וְרוּחַ לְשָׂאוֹל, *et respiratio erat Sauli*, 1 Sam. XVI. 23. futur. וְרוּחַ-לִּי, *ut respiratio sit mihi*, Job. XXXII. 20. Pyh. part. plur. מְרוּחִים, *perspirata, perflatilia*: vel *spatiosa*, quæ etiam respirationi commoda sunt, Jerem. XXII. 14.

רוּחַ, m. *respiratio*, Esth. IV. 14. *spatium*, Genes. XXXII. 16. et hinc מְרוּחַ, *spatiosum, latum*: נְרוּחַ idem: זְווִיַּה נְרוּחַת, *angulus latus*, id est, obtusus, apud Rabbinos.

רוּחַ, c. sed f. sæpius, *spiritus, ventus, flatus*: inde *animus*: *plaga mundi*, unde ventus spirat: וְרוּחַ אֶחָד, *spiritus unus omnibus istis est*, Eccles. III. 19. אִישׁ הָרוּחַ, *vir ventosus*, Hos. IX. 7. רוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק, *ventus magnus ac vehemens*, 1 Reg. XIX. 11. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל־הָאֱלֹהִים, *et spiritus revertetur ad Deum*, Eccl. XII. 7. רוּחָהּ, *in plagam quamque*, Jer. LII. 23. aff. כָּל־רוּחוֹ, *totum spiritum suum*, Proverb. XXIX. 11. בְּרוּחָהּ, *spiritu tuo*, Eccles. VII. 9. plur. אַרְבַּע רוּחוֹת, *quatuor ventos*, Jer. XLIX. 36. לְאַרְבַּע רוּחוֹת, *ad quatuor plagas*, Ezech. XLII. 20. Chald. רוּחַ אֱלֹהִין קְדִישִׁין, *spiritus deorum sanctorum*, Dan. IV. 5. emph. רוּחָא, Dan. II. 35. aff. רוּחִי, *spiritus meus*, Daniel. VII. 15. plural. אַרְבַּע רוּחֵי שָׁמַיָא, *quatuor venti cælorum*, Dan. VII. 2.

רוּחָנִי, *spiritualis*: רוּחָנִית, *spiritualiter*, apud Rab.

רוּחָהּ, f. *vannus*: *pala*, instrumentum quo ventilando frumentum purgatur à paleis, Ies. XXX. 24.

רוּחָהּ, f. *respiratio*, Exod. VIII. 11. aff. לְרוּחָתִי, *ad respirationem meam*, Thren. III. 56.

רוּם, *altum, elatum, excelsum esse, efferre se, efferri, elevari, exaltari, extolli, attollere se*. præt. יָרָם לְבָבָהּ, *et efferat se animus tuus*, Deut. VIII. 14. יָדְנֵנוּ קָרְמָהּ, *manus nostra excelsa est*, Deuter. XXXII. 27. cum epen thesi יָרָאמָהּ, *et exaltata erit* Zach. XIV. 10. et sic part. רָאמוֹת, *excelsæ sunt*, Prov. XXIV. 7. infinit. לְבַלְתֵּנוּ רוּם לְבָבוֹ, *ut non efferat se cor ejus*, Deuter. XVII. 20. futur. אָרוּם, *exaltabor*, Psalm. XLVI. 11. וְיָרוּם, *et extolletur*, Num. XXIV. 7. hinc Cholem in Kametzchatuph correpto propter accentum ad penultimam retractum, וְיָרוּם לְבָבָם, *et extulit se cor eorum*, Hos. XIII. 6. Chald. præter. וְיָבִדּוּ רֵם לְבַבָּהּ, *quum autem elatus esset animus ejus*, Dan. V. 20. Pih. רוּמָם, *exaltare, efferre, tollere, extollere*. præter. רוּמַתִּי בְתוֹלוֹת, *extollo virgines*, Ies. XXIII. 4. part. מְרוּמָם, *extollit*, 1 Sam. II. 7. Chald. partic. מְשַׁבַּח וּמְרוּמָם, *laudo et extollo*, Dan. IV. 34. Pyh. וְרוּמָם, *et exaltatus fuit*, Psalm. LXVI. 17. R. Sal. et elatio, *laus elata*, idem quod רוּמַמוֹת. particip. וּמְרוּמָם, *et exaltatum*, Neh. IX. 5. futur. תְּרוּמַמְנָהּ, *exaltantur*, Psalm. LXXXV. 11. Hiph. הָרוּם, *elevare, exaltare, erigere, extollere, offerre, tollere, auferre*: præt. יָרָם יָד בְּמַלְכָהּ, *sustulit manum contra regem*, 1 Reg. XI. 27. וְהָרוּם, *et tollet cinerem*, Levit. VI. 10. הָרוּמוֹת קוֹל, *extulisti vocem*, 2 Reg. XIX. 22. אָשְׁרָה הָרוּמוֹ, *quod obtulerunt*, Num. XXXI. 52. partic. מְרוּם רֵאשִׁי, *exaltans caput meum*, Ps. III. 4. imper. הָרוּם אֶת־מַטְּךָ, *attolle virgam tuam*, Exod. XIV. 16. Chald. particip. הָרוּהּ מְרוּם, *erat ex-*

tollens, Dan. V. 19. cum Kametz sub
characteristica, ut Dan. II. 21. Hoph.
præter. וַאֲשֶׁר הוֹרָם, *et qui elevatur*,
Ex. XXIX. 27. הָרִים הַתְּמִיד, *ablatus est juge sacrificium*, Dan.
VIII. 11. cum ך, redundante. futur.
בְּאֲשֶׁר יוֹרָם, *sicut auferetur*, Levit.
IV. 10. Hiph. futur. אֲרֹמָם, *exal-*
tabor, pro אָת, Ies. XXXIII. 10.
וַיִּתְרֹמָם, *et extollet se*, Dan. XI.
36. Chald. præterit. הִתְרֹמַמְתָּ, *ex-*
tulisti te, Dan. V. 23.

רָם, masc. *elatus, celsus, excelsus* :
רָם, *super solium excelsum*,
Ies. VI. 1. plur. עַל-הַרְמִים, *super montes excelsos*, Deut. XII. 2.
constr. וְרַמֵּי הַקֹּמָה, *excelsi staturâ*,
Ies. X. 33. foem. בְּיַד רָמָה, *manu*
excelsâ, Exod. XIV. 8. plur. עֵינַיִם,
oculos elatos, Prov. VI. 17.

רוֹם, m. *elatio* : רוֹם עֵינַיִם, *elatio*
oculorum, Prov. XXI. 4. Chald. cum
aff. רוֹמָה, *altitudo ejus*, Esr. VI. 3.
Dan. III. 1.

רוֹם, m. *altitudo, altum* : רוֹם יְדֵיהוּ,
in altum manus suas levavit,
Hab. III. 10.

רוֹמָה, f. idem : לֹא תֵלְכוּ רוֹמָה,
non ambulabitis (cum) elatione, Mich.
II. 3. id est, elatè : Chaldæus בְּקוֹמָה
staturâ erectâ.

רָמָה, f. *excelsum, suggestum, locus*
editior, Ezech. XVI. 24, 31. est et
proprium nomen loci : plur. cum aff.
רָמַתְיָה, *excelsa tua*, ver. 39.

רָמוֹתַי, foem. *altitude* : aff. רָמוֹתַי,
altitude tuâ, Ezech. XXXII. 5.
nempe cadaverum tuorum, ut Chal-
dæus et Kimchi interpretantur.

רָאמֹת, f. p. *sandastris*, juxta quos-
dam, gemmæ vel margaritæ pretiosæ
species : quidam, *coralia*, alii aliter :

lapides fuerunt pretiosi, qui nunc
ignoti sunt, scribunt Hebræi, Job.
XXVIII. 18. Ez. XXVII. 16.

רוֹמְמָה, f. *excelsa, elata*, Psalm.
CXVIII. 16. plur. רָמְמוֹת אֵל,
exaltationes Dei, Ps. CXLIX. 6.

מְרַמְמָתְךָ, f. *exaltatio* : aff. מְרַמְמָתְךָ,
ab exaltatione tua, Ies. XXXIII. 3.

מָרוֹם, m. *altum, altitudo, celsitudo*,
excelsum, sublime : יוֹשְׁבֵי מָרוֹם,
habitatores excelsi, Ies. XXVI. 5. וְתִשָּׂא
מָרוֹם, *et attollis (in) sublime oculos*

tuos, Ies. XXXVII. 23. pro לְמָרוֹם,
et ita sæpe præpositio בּ vel ל in
hoc nomine deficit : construct. מָרוֹם

הָרִים, *altitudinem montium*, Iesaias
XXXVII. 24. plural. הוּא מָרוֹמִים,
ipse excelsa inhabitat, Ies.

XXXIII. 16. בְּמָרוֹמִים, *in excelsis*
sc. dignitatibus, *in excellentiis*, Eccl.
X. 6. constr. מְרוֹמֵי קֶרֶת, *excelsa ur-*
bis, scil. loca, Prov. IX. 3. aff. עֹשֶׂה
מְרוֹמֵי, *faciens pacem in ex-*
celsis suis, Job. XXV. 2.

תְּרוּמָה, f. *oblatio*, quæ sponte da-
batur Deo, sacerdotibus et Levitis,
cui in lege nec mensura, nec æstima-
tio. Ditiores postea de quadraginta,
mediocres de quinquaginta, tenuiores
de sexaginta unum dabant : de cen-
tum, communiter duo. Si quis hor-
reum plenum collegisset manipulis
frugum, separabat ex æquo et bono
aliquot sacerdoti, et postea totum
horreum erat liberum domino suo.
De his multæ Hebræorum extant
traditiones : וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה, *ut*
accipiant mihi oblationem, id est, ac-
ceptam offerant, Exod. XXV. 2.
constr. יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה, *det obla-*
tionem Domini, Exod. XXX. 14. aff.
תִּקְחוּ אֶת-תְּרוּמַתִּי, *accipietis obla-*
tionem meam, Exod. XXV. 2. plur.
שְׂרָי תְרוּמוֹת, *agri oblationum*, de

quibus scil. oblationes dari solebant, 2 Sam. I. 21. אִישׁ תְּרוּמֹת, *vir oblationum*, Prov. XXIX. 4. id est, avarus, injustas oblationes colligens, vel iniquas exactiones subditis imponens, juxta Aben Esram: affix. מִשְׁמֵרֶת, *observationem oblationum mearum*, Num. XVIII. 8.

תְּרוּמָה, f. *collativa, oblativum*, Ezech. XLVIII. 12.

רָעַע *malum esse vel videri*: convenit ei יָרַע, *clangendi, vociferandi* significatum, vide infra in רִיעַ: *confringendi, conterendi*, in רָעַע: *sociandi, socii*, in רַעַה formæ, et significata hęc confunduntur. præter. יָרַע יְיָ בְּעֵינֵי מֹשֶׁה רָע, *et in oculis Mosis malum visum fuit*, Numer. XI. 10. fœm. וְרָעָה לְךָ זֹאת, *et malum erit tibi hoc*, 2 Sam. XIX. 7. וְרָעָה עֵינֶיךָ, *et malignus sit oculus tuus*, Deuter. XV. 9. infin. רַעַה, vide in רָעַע. imp. יָרַע, *ibid. fut.* in יָרַע: et יָרַע, *ibid. fut.* in יָרַע. Niph. futur. וְרָעָה כְּסִלִּים, *et qui consociat se stolidis, pejor efficietur*, Prov. XIII. 20. vide et רָעַע. Pyh. futur. יָרַעַע, vide in רִיעַ. Hiph. הִרָעַע, *malum facere, malè agere, malefacere, malo aut damno afficere*: construitur communiter cum dativo quandoque cum accusativo, semel cum עַל quasi dicas, inducere malum super aliquem, obruere aliquem malo. præter. הִרָעַע לְעַם הַזֶּה, *malefecit populo huic*, Exod. V. 23. וְלֹא הִרָעַתִּי אֶת־אֶחָד מֵהֶם מֵאֵל מֵאֵל, *neque malo affeci ullum ex eis*, Num. XVI. 15. הִרָעַתֶּם לַעֲשׂוֹת, *pejus fecistis faciendo*, id est, longè pejus egistis quàm majores vestri, Jerem. XVI. 12. in alia significatione vide in רִיעַ: הִרָעַע, *pejus fecerunt*, Jer. VII. 26.

vide et רִיעַ, etc. Observandum hac significatione non exprimi in medio י quæ verò illud expressum habent, pertinent ad רִיעַ. Hithp. הִתְרַעַע, vide in רָעַע. infinit. אִישׁ רִיעוֹס, *viro amicorum colenda est amicitia*, Prov. XVIII. 24. vel, vir amicorum habendus amicè est: forma hinc est, sed significatio à רָעַה: alia ex hac conjugatione vide in רִיעַ.

יָרַע, vide in רִיעַ. יָרַע, m. *malus*, et substantivè, *malitia, malum*: רָע מְנַעֲרָיו, *malum est à pueritia sua*, Genes. VIII. 21. מִרְאֵיהֶן רָע, *aspectus earum malus est*, Gen. XLI. 21. יָבִין טוֹב וְיָבִין רָע, *inter bonum et inter malum*, Levit. XXVII. 12. סוּר מִרָע, *recede à malo*, Prov. III. 7. per pleonasmum literæ לִי, לְמִרָע, *a malo*, 2 Sam. XIII. 22. plural. מִדוֹעַ פְּנִיכֶם רָעִים, *quare facies vestræ malæ sunt*, Gen. XL. 7. id est, afflictæ, tristes. fœm. חַיָּה, *ibid. fut.* in יָרַע: et יָרַע, *ibid. fut.* in יָרַע. Niph. futur. וְרָעָה, *bestia mala*, Genes. XXXVII. 20. וְרָעָה, *et malum, malitia*, 1 Sam. XXV. 28. constr. רַבָּה רַעַת הָאָדָם, *multa malitia hominum*, Gen. VI. 5. affix. וְרָעַתוֹ, *et malum ejus festinat valdè*, Jerem. XLVIII. 16. plural. רַעוֹת רַבּוֹת, *mala plurima*, Deut. XXXI. 17. aff. בְּרָעוֹתֵיהֶם, *in malus eorum*, Psal. CXXI. 5.

רָע, m. *malitia, malignitas*: רָע לֵב, *malum cordis*, Nehem. II. 2. מַעֲלָלֵיכֶם, *malignitatem operum vestrorum*, Ies. I. 16.

מִרָע, m. *malignus, maleficus*, Prov. XVII. 4. הַנִּהַר וּמִרָע, *hypocrita et maleficus*, Ies. IX. 16. est etiam מַ prepositio, ut antè in רָע: et substantivè לְמִרָע, *ad malum*, Dan. XI.

27. id est, לְהַרְע, *ad maleficiendum*. plural. זָרַע מְרַעִים, *semen maleficorum*, Ies. I. 4. ex forma participii Hiphil. vide et infra in רָעָה. רַעֵה, vide in רַעֵה.

רוּף Pih. רוּפוּ, *concutere, quassare*. Pyh. futur. יִרְפּוּ, *concutiantur*, Job. XXVI. 11.

ריפוח, f. p. *contusa, grana commolita*, quæ Latini *molam* dicunt, 2 Sam. XVII. 19. בְּתוֹךְ הַרִּיפּוֹת, *in medio molarum*, Prov. XXVII. 22.

תרופה, f. *sanatio, curatio*, Ezech. XLVII. 12. formam hinc habet, sed significatione pertinet ad רָפָא.

רוץ *currere, accurrere, concurrere, decurrere, discurrere, excurrere, præcurrere*. præterit. רָץ, *cucurrit*, Gen. XVIII. 7. רָצַת, *cucurristi*, Jer. XII. 5. particip. לָמָּה זֶה אַתָּה רָץ, *quamobrem tu curris*, 2 Sam. XVIII. 22. מְנַיֵּרֵץ, *præ cursore*, Job. IX.

25. quæ ex hujus verbi forma, confringendi significationem habent, vide in רָצַץ. Niph. בָּרוּץ, *currere, excurrere fecit, fugavit*: imper. וְהָרַץ, *et currere fac*, id est, celeriter deporta, 1 Sam. XVII. 17. futur. אֶרְצֵנּוּ מֵעָלֶיהָ, *faciam ut transcurrat ab ea, fugabo eum*, Jerem. XLIX. 19. תָּרִץ יָדָיו, *currere faciet manus suas ad Deum*, Psal. LXVIII. 32. id est, manuum suarum donum offeret Deo: רָצַץ, vide in רָצַץ. plural. וַתָּרִץ, *et currere fecerunt eum*, Genes. XLI. 14. Hithp. וַתָּרַצְצוּ, vide in רָצַץ.

רוץ, m. *currens, cursor*, ut in principio Radicis. plur. רָצִים, *cursores*, 2 Reg. XI. 6. et in רָצוּן, *cursorum*, 2 Reg. XI. 13. מְרוּץ, *cursus*, Eccles. IX. 11. מְרוּצָה, f. *concussio*, Jer. XXII. 17. forma hinc est, sed significatio a רָצַץ. item *cursus*: construct. אֶת־מְרוּצַת הַרְאֵשׁוֹן, *cursum prioris*, 2 Sam. XVIII. 27. affix. מְרוּצַתָּם, *cursus ipsorum*, Jer. XXIII. 10.

רוש *pauperari*: præter. כַּפִּירִים, *leunculi pauperantur*, Psalm. XXXIV. 11. Pih. futur. יִרְשֵׁשׁ, *depauperabit*, Jer. V. 17. Pyh. præter. רִשְׁשָׁנוּ, *depauperati sumus*, Mal. I. 4. Hithp. particip. מִתְרוֹשֵׁשׁ, *qui se pauperem fingit*, Prov. XIII. 7. רֵשׁ, m. *pauper*: וְנִקְלָה, *vir pauper et vilis*, 1 Sam. XVIII. 23. interdum est cum epenthesi רֵשׁ, *plur. בְּרֵשִׁים*, *in pauperes dominabitur*, Prov. XXII. 7. cum רֵשִׁים, *vide in רֵשִׁים*. XIII. 23. *cujus aliam significat*. vide in רֵשִׁים.

רוש, m. *paupertas*, Proverb. XIII. 18. vel רֵישׁ, *Prov. XXVIII. 19. vel רֵאשׁ, Prov. XXX. 8. aff. רֵישׁוֹ, paupertatis suæ*, Prov. XXXI. 7. רֵאשֶׁה, *paupertas tua*, Prov. VI. 11. רֵישָׁם, *paupertas eorum*, Prov. X. 15. similem formam vide in רֵישׁ.

רוש, vide in רֵאשׁ.

רו m. Chald. *secretum, arcanum*: emphat. רִזָּא, *Daniel. II. 19. plural. גִּלְיָא רִזָּין, revelans arcana*, Dan. II. 28. וְנִגְלָא רִזָּא, *et qui revelat secreta*, ver. 29.

רוה *emaciavit*: præterit. רִוָּה, *emaciavit omnes deos terræ*, Soph. II. 11. Niph. futur. יִרוּה, *ver. 29.*

רוש, vide in רֵאשׁ.

רוש, m. *paupertas*, Proverb. XIII. 18. vel רֵישׁ, *Prov. XXVIII. 19. vel רֵאשׁ, Prov. XXX. 8. aff. רֵישׁוֹ, paupertatis suæ*, Prov. XXXI. 7. רֵאשֶׁה, *paupertas tua*, Prov. VI. 11. רֵישָׁם, *paupertas eorum*, Prov. X. 15. similem formam vide in רֵישׁ.

רוש, vide in רֵאשׁ.

רוה, m. Chald. *secretum, arcanum*: emphat. רִזָּא, *Daniel. II. 19. plural. גִּלְיָא רִזָּין, revelans arcana*, Dan. II. 28. וְנִגְלָא רִזָּא, *et qui revelat secreta*, ver. 29.

רוה, m. Chald. *secretum, arcanum*: emphat. רִזָּא, *Daniel. II. 19. plural. גִּלְיָא רִזָּין, revelans arcana*, Dan. II. 28. וְנִגְלָא רִזָּא, *et qui revelat secreta*, ver. 29.

et pinguedo carnis ejus emaciabitur, Ies. XVII. 4.

רָחָה, f. *macilenta*, Num. XIII. 21. in masculino diceretur רָחָה, formæ

יָפָה.

רָחִי, m. *macies*: רָחִי לִי רָחִי לִי, *macies est mihi, macies est mihi*, Iesaias XXIV. 16. id est, mœrore contabesco. Chaldæus, *secretum*.

רָחוּן, m. *macies*, Ies. X. 16. vide et רָחוּן.

רָחֹה, f. *cupressus*, Ies. XLIV. 14.

רָחוּחַ, masc. *curator, designator funebris*, juxta quosdam, Jer. XVI. 5. qui scilicet informat de omnibus, quæ ad iuctum et parentalia pertinent. Chald. מְרֻיחָא. R. Salomon, בית משתה, *domum convivii*, scil. funebris: Kimchi בית אבל, *domum lugentis*. Sic prisci Hebræi: מאן יתיב בי מרויחא, *quis considerabit in domo lugentis in capite*, id est, loco primario et summo? scil. epulandi et lugentem consolandi causâ: item: מאי מרויחא, *quid est marsecha?* אבל, *Abhel, lugens*, Kethuvoth fol. 69.

מְרוּחַ, m. *luxus funebris*: constr. וְקָרַ מְרוּחַ סְרוּחִים, *et recedet luxus luxuriantium*, Amos VI. 7. R. Salom. *et recedet vel amovebitur convivatio luxuriosorum*: probat ex libro antiquo Siphre, hanc vocem idem esse, quod *convivium*: Ab. Esra, *canticum*. Quidam, *designatio, apparatus* scil. omnis convivalis propter mortuos.

רָחַם, *spectavit, collimavit*: fut. וַיִּמְדוּ יְרָחֲמוּן עֵינָיֶךָ, *et quid collimant oculi tui, quid innuunt, quorsum spectant oculi tui*, Job. XV. 12.

רָחוּן, m. *rex, princeps, dominator*, Prov. XIV. 28. plerique Hebræorum *maciem* exponunt, à

רוּחַ, *nempe rex aut princeps sine subditis macie atteritur*.

רָחוּנִים, m. p. *dominatores*, Jud. V. 3. Chald. שְׁלִטוֹנָיָא.

רָחַב, *dilatari*: præter. רָחַב פִּי, *dilatatur os meum*, I Samuel. II. 1. וְרָחַב לְבָבְךָ, *et dilatabitur cor tuum*, Ies. LX. 5. Niph. part. בַּר נִרְחַב, *pascuum latum*, Ies. XXX. 23. Hiph. præter. הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ, *dilatavit Dominus nobis*, Genes. XXVI. 22. הִרְחַבְתָּ לִּי, *dilatasti mihi*, Psalm. IV. 2. et intransitivè, צָרוֹת לְבָבִי, *angustia cordis mei dilatant se*, Psal. XXV. 17. הִרְחַבְתָּ מִשְׁכַּבְּךָ, *dilatasti cubile tuum*, Ies. LVII. 8.

רָחַב, m. *amplus, latus*, Job. XXX. 14. constr. רָחַב־נַפְשִׁי, *latus animo*, Prov. XXVIII. 25. וְרָחַב לֵבָב, *et latus corde, tumens animo*, Ps. CI. 5. pl. construct. רָחְבֵי יָדַי, *ampli, lati spatii*, Iesaias XXXIII. 21. foemin. רָחְבָּה, *latum*, Psalm. CXIX. 96. constr. רָחַבְתַּי יָדַי, *ampla spatii*, Ies. XXII. 18.

רָחַב, m. *latitudo*, Exod. XXVI. 16. aff. רָחַבּוּ, *latitudo ejus*, Exod. XXV. 10.

רָחַב, f. idem, Job. XXXVI. 16.

רָחַב, m. *amplitudo*: construct. וְרָחַב־לֵב, *et amplitudo animi*, Prov. XXI. 4. plural. constr. עַד־רָחְבֵי־אָרֶץ, *usque ad latitudines terræ*, Job. XXXVIII. 18.

רָחַב, c. *platea, lata propriè*, Esth. IV. 6. aff. מִרְחַבָּהּ, *a platea ejus*, Psal. LV. 12. plur. רָחְבוֹת, *plateæ*, Amos V. 16. aff. בְּרָחְבוֹתֵינוּ, *in plateis nostris*, Thren. IV. 18.

רָחַבָּה, f. *latitudo*, Psalm. CXIX. 45.

מֶרְחָב, masc. *latitudo, locus latus, amplus et spatiosus*: בְּמֶרְחָב, *in loco amplo*, Psal. XXXI. 9. plur. constr. לְמֶרְחָבֵי אֶרֶץ, *per latitudines terræ*, Hab. I. 6.

רָחֵל f. *ovis, fœmina propriè*, Ies. LIII. 7. plur. רָחֵלִים, Genes. XXXII. 15. aff. רָחֵלִיף, *oves tuæ*, Gen. XXXI. 38.

רָחַם *dilexit, propriè ex intimis visceribus, quasi deductum à nomine רָחַם, uterus, qui tenerrimo affectu fœtum complectitur. futur. אֶרְחַמֶּךָ, ex intimis visceribus diligam te*, Psal. XVIII. 2. Pih. רָחַם, *misereri*: construitur cum accus. et præpos. עַל præt. cum infin. בְּרָחַם *sicut miseretur pater super filios*, אָב עַל-בָּנָיִם, *miseretur Dominus timentium ipsum*, Ps. CIII. 13. וְרָחַמְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֶרְחַם, *et miserebor cujus misertus fuero*, Exod. XXXIII. 19. Pyh. præterit. לֹא רָחַמָה, *non est misericordiam consecuta*, Hos. I. 6. sed usurpatur ut proprium nomen. futur. בְּךָ יִרְחַם, *in te misericordiam consequetur*, Hos. XIV. 4. וִירַחַם, *miserordiâ afficietur*, Prov. XXVIII. 13.

רַחֻם, masc. *misericors*, Exod. XXXIV. 6. est formæ רַחֻם.

רָחַם, m. *misericordia, miseratio, nomen formæ מִקָּל aut est infinitum ipsum Pihel*, Habac. III. 2. plural. רַחֻמִים, *miserationes, misericordiæ, viscera*, pro ipso affectu misericordiæ: וְנָתַן לְךָ רַחֻמִים, *et ut largiatur tibi misericordiam*, Deuter. XIII. 17. אֶת-הַחֶסֶד וְאֶת-הַרַחֲמִים, *benignitatem et miserationes*, Jer. XVI. 5. constr. רַחֻמֵי רְשָׁעִים, *miserationes*

improborum, Prov. XII. 10. aff. בֵּי-נִבְכָּרוּ רַחֻמָיו, *nam incalescebant vel æstuabant viscera ejus, affectu scilicet misericordiæ*, Genes. XLIII. 30. sic 1 Reg. III. 26. בָּרַב רַחֻמָיו, *secundum multitudinem miserationum tuarum*, Psalmus LI. 3. Chald. וְרַחֲמֵי, *et misericordiam petendam esse*, Dan. II. 18.

רָחַם, masc. *vulva, uterus*: רָחַם מְשַׁפֵּיל, *vulvam abortientem*, Hos. IX. 14. מֶרְחָם מְשַׁחַר, *ab utero auroræ*, Psal. CX. 3. id est, a tempore ascensus auroræ, Ab. Esræ.

רָחַם, masc. idem: בְּרָכוֹת שְׂדוּם וְרָחַם, *benedictionibus uberum et uteri*, Genes. XLIX. 25. aff. וַיִּפְתַּח אֶת-רַחֲמָהּ, *et aperuit vulvam ejus*, Gen. XXIX. 31.

רַחַם, f. *puella*, Jud. V. 30. dual. רַחֲמַיִם, *puellæ duæ*, ibid. cujus singulare esset רַחֲמָה.

רָחַם, masc. *merops*, Lev. XI. 18. avis ab amore et misericordia erga parentes sic dicta, quòd eos in altissimis specubus reconditos alat, ut Plinius scribit lib. 10. cap. 33. cum paragogico, רַחֲמָה, Deuter. XIV. 17. Talmudici *picam* explicant. Cod. Cholin cap. 3. p. 63. et sic quoque Judæi Germani.

רַחֲמָנִים, fœm. præt. *misericordes*, Thren. IV. 10. masculinè, רַחֲמָן, *misericors*, apud Rabbinos.

רָחַף *commoveri, commovere se*: Hebræi notant verbum proprium esse avium alas motitantium, dum vel pullos ad volatam provocant, ut ciconiæ et aquilæ, vel se in aère suspendunt prædæ inhiantes, et inde, רַחֲפוּ כָּל-עֲצָמוֹתַי, *commovent se, tremunt omnia ossa mea*, Jer. XXIII. 9. Pih. particip. fœmin.

מְרַחֶפֶת וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת *et Spiritus Dei incubabat superficiei aquarum*, Genes. I. 2. scil. כיונה מרחפת על בניה *quemadmodum columba incubit pullis suis, neque eos attingit aut lædit alis suis ut explicatur* Cod. Talmud. Chagiga, cap. 2. fol. 15. futur. על-גִּוּוּלוֹ יִרְחַף, *pullis suis incubat*, Deut. XXXII. 11.

רָחַץ *lavit, lavit se*: præterit.

רָחַץ בְּשָׂרוֹ, *laverit carnem suam*, Lev. XXII. 6. וְרָחַץ בַּמַּיִם, *et lavabit se vel lavabitur aquâ*, Levit. XIV. 8. רָחַץ אֶת-רַגְלֵי מִצְעָתוֹ לֹא, *lavi pedes meos*, Cant. V. 3. Pyh. præter. רָחַץ, *a sordē suâ non est lota abluta*, Prov. XXX. 12. לֹא רָחַצְתָּ, *non es lota*, Ezech. XVI. 4. Hithp. אֶבֶר-אֶתְרָחֶצֶתִּי, *si laverō me*, Job. IX. 30.

רָחַץ, m. *lotio*: aff. סִיר רָחֲצִי, *olla lotionis meæ*, Psal. LX. 10.

רָחַצָה, f. *lavacrum, ablutio*: שְׁעָלוּ מִן הַרְבֵּצָה, *quæ ascenderunt de lavacro*, Cant. IV. 2.

רָחַץ, Chald. *confisus est*: Ithpeh. præter. הִתְרַחֲצוּ, *confisi sunt*, Dan. III. 28. ה. *usurpatum ex Hebraismo, quod Danieli familiare. Hinc apud Rabbinos לְרַחֲצֵן, ad confidentiam, id est, tutò, securè.*

רָחַק *procul, longè, longinquum esse, abesse, existere vel distare, longè vel in longinquum abire, abscedere, recedere vel proficisci*. Frequenter cum præposit. מִן constructur. præteritum, רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ, *procul recessit jus a nobis*, Iesaias LIX. 9. infinitiv. בְּרָחַק, *quàm longè distat*, Psalm. CIII. 12. futur. יִרְחַק מֵהֶם, *procul erit ab eis*, Proverb. XXII. 5. Niph. futur. יִרְחַק, *procul amoveatur*,

Eccles. XII. 6. vide רתק. Pih. præter. וְלִבּוֹ רָחַק, *et cor suum procul amovet a me*, Ies. XXIX. 13. יִרְחֲקוּ אֶת-אֲנֹתָם, *longè amovebunt scortationem suam*, Ezech. XLIII. 9. Hiph. אֶחָי מֵעָלֵי הַרְחִיק, *fratres meos procul à me abegit*, Job. XIX. 13. infinit. הִרְחַק מְאֹד, *procul abscedendo valdè*, Jos. III. 16. futur. יִרְחִיק נֶדֶד, *elongarem vagari*, Psal. LV. 8. id est, quàm longissimè evagarer et fugerem.

רָחֹק, m. *longinquis, longinquum, et adverbialiter, longè, procul*: רָחֹק מֵרְשָׁעִים, *longinquis est Dominus ab improbis*, Prov. XV. 29. plural. רָחִיקִים, *longinqui*, Iesaias XXXIII. 13. fæm. מֵאַרְצָא רָחֹקָה, *ex terra longinqua*, Deuter. XXIX. 21. plur. רָחֹקֶת מִפְּנֵי מְאֹד, *longinquis à te valdè*, Deut. XX. 15. Chald. רָחִיקוֹן הוּוּ מִן-פְּנֵיהָ, *procul remoti estote inde*, Esr. VI. 6.

רָחִיקִי, m. p. *longinqui*: רָחִיקִי רָחִיקִי, *longinqui tui vel à te*, Ps. LXXIII. 27.

מֵרָחֹק, m. *longinquitas, remotio*: בֵּית הַמֵּרְחָק, *in domo remotionis*, 2 Sam. XV. 17. id est, in loco quodam remoto: מֵאַרְצָא הַמֵּרְחָק, *e terra longinquitatis*, id est, longinqua, Jerem. IV. 16. מִמֵּרְחָק תָּבוֹא, *e longinquitate, loco longinquo veniet*, Ies. X. 3. plur. מֵאַרְצֵי מֵרְחָקִים, *e terra longinquitatum*, id est, remotissima, Jerem. VIII. 19. constr. מֵרְחִיקֵי-אַרְצֵי, *longinquitates terræ*, Ies. VIII. 9.

רָחַשׁ *ebullivit*: præter. רָחַשׁ לְבִי טוֹב, *ebullit cor meum rem bonam*, Psal. XLV. 2.

מֵרָחֶשֶׁת, f. *ahenum, cacabus, vas*

in quo aliquid ebullitur, Levit. II. 7. et VII. 9.

***רַחַת**, vide supra in רוח.

רָטַב *madere, humidum esse.*

futur. **יִרְטְבוּ** הָרִים מִזֶּרֶם אֲבִימָן, *ab inundatione montium madent*, Job. XXIV. 8.

רָטַב, m. *succosus, humidus*, Job. VIII. 16.

***רַחַתָּה**, unde possit esse, **יִרְטְבוּ** יִרְטְבוּ, quod vide in יָרַט.

רָטַט רָטַט, m. *tremor, horror*:

וְרָטַט הַחֲזִיקָה, *et tremorem membrorum comprehendit*, Jer. XLIX. 24. verbum **רָטַט**, *tremere*, Chaldæis usitatissimum.

רָטַפֵּשׁ Pyh. *recreatus fuit*:

præt. **רָטַפֵּשׁ בְּשָׂרוֹ**, *recreatur caro ejus*, Job. XXXIII. 25. Jonathan Chaldæus **אֲתַקְלוּשׁ**, *attenuatur*, et sic Kimchi et Ab. Esra; R. Levi, *humidior, recentior est*. R. Salomon notat esse compositum ex **רָטַב** de quo paulò antè et **פָּשׂ**, *crecens, augescens*.

רָטַשׁ Pih. *allisit, collisit*. futur.

וְעוֹלְלֵיהֶם תִּרְטַשׁ, *et parvulos illorum allides*, 2 Regum VIII. 12. **תִּרְטַשְׁנָה**, *allident*, Ies. XIII. 18.

Pyh. præt. **אִם עַל-בָּנִים רָטַשָׁה**, *mater cum filiis collidetur*, Hos. X. 14. fut. **עוֹלְלֵיהֶם יִרְטַשׁוּ**, *parvuli eorum allidentur*, Hos. XIV. 1.

רִיחַ Hiph. **הִרְיַח**, *odoratus est*,

effecit: sensit: construitur cum accusat. et præposit. ב. infin. לְהִרְיַח. לְהִרְיַח, ad adorandum in ea, Exod. XXX. 38. aff. **וְהִרְיַחוּ**, *et odorari ejus*, Ies. XI. 3. fut. **אֲרִיחַ בְּרִיחַ**, *odorabo odorem*, Lev. XXVI. 31.

וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ, m. *odor, odoratus*: **וְרִיחַ**

et odor vestimentorum tuorum, **בְּרִיחַ** לְבָנוֹן, *sicut odor Libani*, Cant. IV. 11. Chald. **וְרִיחַ נֹר**, *et odor ignis*, Dan. III. 27.

רַחִים, m. d. *molæ*, ab odore farinæ perpetuo: dualis forma duas molæ partes indicat, quarum superior dicitur *catillus*: inferior, *meta*: **וְטַחְנוּ** **בְּרַחִים**, *et molebant molis*, Num. XI. 8. **אֲשֶׁר אַחַר הַרְחִים**, *qui est post molas*, Exod. XI. 5. nempe ad eas trudendas, manibus et corpore toto, labore durissimo, ad quem servi et captivi adhibebantur, ut Jud. XVI. Kimchi notat. Per synecdochen pro inferiore parte tantum, **רַחִים** **וּרְכַב**, *metam et catillum*, Deuter. XXIV. 6.

רִיעַ Hiph. **הִרְיַע**, *clangere*, fracto sono propriè, (nam aliter etiam clangebant sono fixo et æquali, Num. X. 7.) unde deinceps generalius sumitur pro *vociferari*. præt. **וְהִרְעַתֶּם**, *et fracto sono clangentis*, Num. X. 9. **וְהִרְעַתֶּם**, *et vociferabimini*, Jos. VI. 10. **הִרְעוּ**, *vociferabantur*, Jud. XV. 14. Esr. III. 11. **וְהִרְעוּ**, *ut vociferarentur*, 1 Sam. XVII. 20. part. **מְרִיעִים**, *vociferantes*, Esr. III. 13. imper. **הִרְיַעוּ**, *clangite*, Ps. XLVII. 2. fut. **יִרְיַעוּ**, *vociferati fuerint*, Jos. VI. 5. **וְהִרְעַע**, *et vociferatus est*, ver. 20. Pyh. fut. **יִרְעַע**, *vociferatio agi-tabitur*, Ies. XVI. 10. Hithp. imper. **הִתְרַעְעִי**, *clangentem age*, Ps. LX. 10. fut. **אֲתַרְעַע**, *clangentem agam*, Ps. CVIII. 10. **יִתְרַעְעוּ**, *clangunt*, Ps. LXV. 14. vide amplius in **רָעָה** et **רַעַע**.

רַעַע, m. *vociferatio*, Mich. IV. 9. aff. **בְּרַעָה**, *in vociferatione sua*, Ex.

XXXII. 17. cum ה loco ך : aliam significationem vide in תרועה.

תְּרוּעָה, f. clangor, fractus sonus, Num. X. 5. vociferatio, 1 Sam. IV. 5.

רִיק Hiph. הִרִיק, evacuavit, exhausit, effudit, delevit, protulit, exseruit, evaginavit, evaginare fecit, cum ad gladium refertur: præt. וְהִרִיקְתִּי וְהִרִיקוּ, proferam vobis benedictionem, Malach. III. 10. וְהִרִיקוּ, exserent gladios suos, Ez. XXVIII. 7. part. מְרִיקִים שִׁקִּיָּהֶם, evacuabant saccos suos, Gen. XLII. 35. imper. הִרִקְתִּי חֲנִית, exsere hastam, Ps. XXXV. 3. futur. אֲרִיקֶם, evacuabo eos, Psalm. XVIII. 43. vide in רקק latiùs.

וַיִּרֶק אֶת־הַחֲנִיכָיו, fecit ut evaginarent vernæ sui gladios, Genes. XIV. 14. id est, armavit, armatos reddidit, ad evaginationem exercuit, Hoph. præt. וְלֹא הִרֶק, neque evacuatus est, Jerem. XLVIII. 11. futur. יִתְרֶק שְׁמִי, diffunditur nomen tuum, Cant. I. 3.

רֶק, m. vacuus, inanis: metaphoricè, vanus: וְהַבּוֹר רֶק, et cisterna erat vacua, Gen. XXXVII. 24. plur. כְּבֵלִים רֶקִים, vasa vacua, 2 Reg. IV. 3. אַנְשֵׁים רֶקִים, viri vani, 2 Paral. XIII. 7. אֶחָד הָרֶקִים, quispiam vanissimorum hominum, 2 Sam. VI. 20. femin. וְרֶקָה נַפְשׁוֹ, vacua est anima ejus, Ies. XXIX. 8. plur. הַשְּׂבֵלִים, spicæ illæ vacuæ, Gen. XLI. 27. hinc vox convitii Syra רֶקָא, Matth. V. 22. رَاكَا, vanus, cerebro vacuus, mente et judicio carens, vanus, levis et temerarius. Talmudicis familiare רִיקָא et quandoque רִיקָה semper cum י quo Tzere indicatur et Chirek.

רֶקוּ, m. inanitas, inane, Ps. IV.

3. et adverbialiter, inaniter, frustra, Ps. LXXIII. 13. Ies. XLIX. 4.

רִיקָם, immeritò, inaniter: quandoque transit in naturam nominis, vacuus, singulariter et pluraliter utriusque generis: רִיקָם, vacuum vel vacuè dimisisses me, Gen. XXXI. 42. לֹא תִלְכוּ רִיקָם, non abibitis vacui, Ex: III. 21.

רִיר salivavit: fluxit. præt. רָר בְּשֶׁרוֹ, si salivaverit caro ejus, Levit. XV. 3.

רִיר, m. saliva: metaphoricè, albumen ovi: בְּרִיר חֲלָמוֹת, in albumine vitelli, Job. VI. 6. aff. וַיִּזְרַד רִירוֹ, et demisit salivam suam, 1 Sam. XXI. 14.

רָכַב equitavit, inscudit, vectus fuit, curru vel animali: construitur cum præpos. עַל et ב. præt. אָשַׁר רָכַב, cui insidebat, Esth. VI. 8. part. רָכַב עַל־הַפָּרָד, insidebat mulo, 2 Sam. XVIII. 9. Hiph. הִרְכִּיב, vehere vel vehi fecit, vexit, vehendum imposuit, apud Rabbinos composuit. præt. הִרְכַּבְתָּ אִנוֹשׁ, equitare fecisti hominem, לְרֹאשׁוֹ, super caput nostrum, Psalm. LXVI. 12. imper. cum fut. הִרְכַּב יָדֶךָ עַל־הַקֶּשֶׁת, equitare fac manum tuam super arcum, id est, impone vel appone manum tuam ad arcum, וַיִּרְכַּב יָדוֹ, et apposuit manum suam, 2 Reg. XIII. 16.

רָכַב, m. currus, collectivè; item catillus, molæ pars superior, sic dicta, quòd vehitur super inferiorem, quæ Rabbiniis dicitur שֶׁכַּב quia cubat infra superiorem, et Latinis vocatur meta, Hebraicè רַחִיב ut suprà in רִיחַ dictum: רָכַב בְּחֹר, currus electos, Exod. XIV. 7. אֶל־הֵיחַ, in sinum currus, 1 Regum

XXII. 35. aff. וַיִּאָסֶר אֶת־רֶכְבוֹ, et ligavit, junxit currum suum, Exod. XIV. 6. plural. construct. בְּרֶכְבֵי, in curribus (Pharaonis,) Cant. I. 9. fœm. הֲרֶכְבָּה, currus, Ezech. XXVII. 20.

רֶכֶב, masc. eques; auriga, 2 Reg. IX. 17. aff. לְרֶכְבוֹ, aurigæ suo, 1 Reg. XXII. 34.

רֶכֶב, m. vehiculum: השֵׁם עֵבִים רֶכֶב, qui disponit nubes vehiculum suum, Psal. CIV. 3.

מֶרְכָב, m. sedile, ephippium, stratum equi, equitatus, Levit. XV. 9. aff. מֶרְכָבוֹ, stragula ejus, Cant. III. 10. לְמֶרְכָבוֹ, pro equitatu suo, 1 Regum V. 6.

מֶרְכָבָה, f. currus, 2 Sam. XV. 1. construct. בְּמֶרְכַבַּת הַמִּשְׁנָה, in curru secundani, Genes. XLI. 43. cum Chirek sub מ: affix. וַיִּאָסֶר יוֹסֵף מֶרְכַבְתּוֹ, et ligavit, hoc est, junxit Joseph currum suum, Genes. XLVI. 29. plural. מֶרְכַבּוֹת, currus, Zach. VI. 1. construct. מֶרְכַבּוֹת, currus (Pharaonis,) Exod. XV. 4. affix. cur tardaverunt incessus מֶרְכַבּוֹתָיו, currum ejus, Jud. V. 28. quæ sunt cum Pathach sub מ ab initio.

מִוֶּרְכָב, mascul. compositum, veluti בֵּיתֵאל est שֵׁם הַמּוֹרֶכֶב, nomen compositum ex בֵּית et אֵל, Rab.

הַרְפָּה, compositio. Inde Eliæ Levitæ liber, סֵפֶר הַהֲרַכְבָּה, liber compositionis, id est, vocum irregularem, ex diversis formis compositarum, Rab.

אֲרַפָּה, m. Chald. poples, a vchendo: synecdochice genu. affix. וְאֲרַפְּתָה, et genua ejus, Dan. V. 6. Hebraicè inversis literis dicitur אֲרַפְּתָה.

רַכָּה, molliri, mollescere, mollesse: præterit. רַכָּה לְבַבְךָ, mollitus

est animus tuus, 2 Reg. XXII. 19. רַבּוֹ דְּבָרָיו מִשְׁמוֹן, molliora sunt verba ejus oleo, Psal. LV. 22. Niph. futur. אַל־יִרַךְ, ne mollescat, Deut. XX. 3. Pyh. præt. רַכְּבָה בְּשִׁמּוֹן, emollita est oleo, Ies. I. 6. Hiph. præt. הֲרַךְ לְבִי, emollit cor meum, Job. XXIII. 16.

רַךְ, m. mollis, tener: בֶּן־בְּקָר רַךְ, filium bovis, id est, vitulum, tenerum et bonum, Genes. XVIII. 7. וְרַךְ הַלֵּב, et mollis corde, Deuter. XX. 8. plural. הַיְלָדִים רַכִּים, pueri isti teneri sunt, Genes. XXXIII. 13. fœmin. לְשׁוֹן רַכָּה, lingua mollis, Prov. XXV. 15. plur. רַפּוֹת, mollia, Job. XL. 27.

רַךְ, m. mollities, Deut. XXVIII. 56. מִוֶּרְכָב, m. idem, Lev. XXVI. 36.

רַכָּל, m. negotiator, mercator: aromatarius: מִכֹּל אֲבַקַּת רַכָּל, omni pulvere aromatarii, Cant. III. 6. plur. בְּעִיר רַכָּלִים, in urbe negotiatorum, Ezech. XVII. 4. construct. רַכָּלֵי, negotiatores (Seba,) Ez. XXVII. 23. affix. רַכָּלְיָה, mercatores tui, ver. 17. fœmin. רַכָּלַת הָעֵמִים, mercatrix populorum, Ezech. XXVII. 3. affix. רַכָּלְיָתְךָ, negotiatrix tua, ver. 20.

רַכִּיל, m. detractor, quasi famæ ac honoris proximi nundinator: לֹא תֵלֵךְ רַכִּיל, non ambulabis (ut) detractor, Lev. XIX. 16. Aben Esra, רַכִּיל, mercator (emit ab uno, et vendit alteri:) sic רַכִּיל, detractor (revelat huic id, quod audivit, ab illo:) אֲנִישֵׁי רַכִּיל, viri detractionis, Ezech. XXII. 9.

רַכְּלָה, f. mercatura: affix. בְּרַב רַכְּלָתְךָ, in multitudine mercaturæ tuæ, Ezech. XXVIII. 16.

מֶרְכַּלַּת, fœmin. mercatus: affix.

בַּמְרָכֶלֶתָּ, *in mercatu tuo*, Ezechiel. XXVII. 24.

רָכַס *ligavit, alligavit: futur. et alliganto*, Exod. XXVIII. 28. XXXIX. 21. *quidam, attollunto.*

רִבְסִים, m. p. *perversitates, salebrosa, salebræ: וְהִרְכַּסִּים לְבִקְעָה, et salebras in convallem*, Ies. XL. 4. plur. const. מְרַכְסֵי אִישׁ, *a perversitatibus viri*, Psalm. XXXI. 21. sing. fit. רָכַס.

רָכַשׁ *acquisivit, comparavit, substantiam scil. et opes: præter. כָּל-*

רָכַשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ, *omnem substantiam ejus quam substantiavit*, id est, acquisivit et comparavit sibi, Gen. XXXI. 18. אֲשֶׁר רָכְשׁוּ, *quam acquisiverunt*, Gen. XII. 5.

רִכּוּשׁ, m. *substantia, facultates, omne acquisitum hominis*, Genes. XIV. 11. aff. רִכּוּשֵׁם רַב, *substantia eorum multa*, Gen. XIII. 6.

רִכָּשׁ, m. *equus vel mulus levis et celer, tam ad equitatum, ut hodie sunt postæ, quam vecturæ celeriori, ut cameratorum curruum*, Mich. I. 13. 1 Reg. V. 8.

רָמָה *jecit, dejecit, projecit, jaculatus est: præter. בְּיָם, רָמָה בְּיָם, dejecit in mare*, Exod. XV. 21. partic. constr. וְרָמָה קֶשֶׁת, *et jaculantis arcu*, Jer. IV. 29. plur. רָמִי קֶשֶׁת, *jaculantes arcu*, Psalm. LXXVIII. 9. Chald. præter. וְרָמוּ לְגַבָּא, *et projecerunt in foveam*, Dan. VI. 17. רָמִינָא, *projecimus in medium ignis*, Dan. III. 24. וְרָמִיו, *et projecerunt*, ver. 21. infin. לְמַרְמָא, *ad projiciendum*, ver. 20. Pih. רָפָה, *decipere, defraudare, fallere: præterit. רָפָה אֶת־רַעְיָה decipit proximum*

suum, Proverb XXVI. 19. רְמִיתִם, *deceperitis nos*, Jos. IX. 22. infin. וְאִם־לְרְמוֹתַי, *et si ad decipiendum me*, 1 Paral. XII. 17. Chald. ex Ithpehal, fut. יִתְרַמָּא לְגוּא אֶתְנוּ, *projicietur in medium fornacis*, Dan. III. 6. תִּתְרַמְּוּ, *projiciemini*, ver. 15.

רְמִיָּה, f. *falsitas, fallacia, dolus: dolosus: בְּקֶשֶׁת רְמִיָּה, sicut arcus doli*, id est, dolosus, Hos. VII. 16. לְשׁוֹן רְמִיָּה, *lingua dolosa*, Psalm. CXX. 3. בְּפִי־רְמִיָּה, *manus fraudulenta*, Prov. X. 4. לֹא יִחַרְף־ רְמִיָּה, *non aduret (vir) doli, venationem suam*, Prov. XII. 27. id est, ignavus, ver. 24. ejusdem capituli et in loco præcedenti, et XIX. 15. nam quod labore et industria acquirere refugit, id fraude comparare tentat, et sæpè se et alios decipit.

אִישׁ דָּמוּס, f. idem: מְרָמָה, *vir sanguinum et fraudis*, id est, sanguinolentus et fraudulentus, Psalm. V. 7. plural. דְּבָרֵי מְרָמוֹת, *verba fraudum*, id est, fraudulenta, Psal. XXXV. 20.

תְּרָמָה, f. *dolus: בְּתֵרָמָה, per dolum, dolosè*, Jud. IX. 31. Chald. בְּרִז, *secretò, clam: et R. Salomon notat esse proprium nomen loci, qui ver. 41. dicitur Aruma.*

לְשׁוֹן תְּרָמוֹת, f. *dolus: תְּרָמוֹת, lingua doli, dolosa*, Soph. III. 13. וְתֵרָמוֹת, *et dolus*, Jerem. XIV. 14. scribitur cum ן, sed legendum juxta Masorethas per ן.

רִמָּה, masc. *spiculum; lancea: וַיִּקַּח רִמָּה, et accepit lanceam*, Num. XXV. 7. plur. מְרָקוֹ הַרְמָחִים, *tergite spicula*, Jerem. XLVI. 4. affix רְמָחֵיהֶם, *lanceis suis*, Neh. IV. 7.

רָמָךְ, masc. *equa: plural. בְּנֵי*

הַרְמָכִים, *natos equarum*, Esth. VIII. 10. Ab. Esra scribit sic etiam Arabicè vocari equas.

רָמַם *aitolli, elevari*: præterit. ex forma Cholem, רָמוּז מְעַט, *attolunt se aliquantulum*, Job. XXIV. 24. ex alia significatione, *vermicavit*. fut. וַיִּרְמֵם תּוֹלְעִים, *et vermificavit vermes*, id est, produxit vermes, Exod. XVI. 20. Niph. imper. הֲרִמּוּ, *tollite vos, recedite*, Num. XVII. 10. fut. יִרְמּוּ, *extulerunt se*, Ezech. X. 17.

רָמָה, f. *vermis*, Exod. XVI. 24.

רָמוּן m. *malus Punica, malogranatum*, Joël. I. 12. aff. מְעַסִּים רָמוּנִי, *de succo malogranati mei*, Cant. VIII. 2. vel est plurale per defectum literæ ם quod et in aliis quandoque fit, ut Kimchi notat: plural. בְּלִ-הָרָמוּנִים, *omnia mala Punica*, Jer. LII. 23. constr. רָמוּנֵי תְּבֵלֶת, *malogranata hyacinthina*, Ex. XXVIII. 33.

רָמַס *calcavit, conculcavit, proculcavit*: præterit. וּרְמַס, *et calcat*, Mich. V. 7. particip. תִּמְמוּ רָמַס, *consumpti sunt calcans*, id est, calcatores singuli, Ies. XVI. 4. imperat. רָמְסוּ, *conculcatis*, Nah. III. 14.

Niph. futur. יִבְרַגְלִים תִּרְמַסְנָה, *pedibus conculcabuntur*, Ies. XXVIII. 3.

מְרָמַס, m. *conculcatio*, Dan. VIII. 13. constr. מְרָמַס רַגְלֵיכֶם, *conculcationem pedum vestrorum*, Ez. XXXIV. 19. eâdem formâ etiam absolutum est, Ies. X. 6. et VII. 25.

רָמַשׁ *repsit, reptavit*: particip. אֲשֶׁר-רָמַשׁ, *quod reptat*, Gen. VII. 8. fœm. הָרָמַשֶׁת, *quæ reptat*, Gen. I. 21. futur. אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ, *quod reptat super terram*, Gen. IX. 2.

רָמַשׁ, masc. *reptile, reptilia*, Gen. XXIV. 25.

עָלִיו תִּרְנָה *sonuit*: futur. תִּרְנָה אֲשֶׁפָּה, *contra ipsum sonabit pharetra*, Job. XXXIX. 23.

רָנַן *cecinit, cantavit, cantillavit*: exclamavit, acclamavit: infinit. בְּרָן-יחד, *quum canerent simul*, Job. XXXVIII. 7. imperat. רָנְנוּ שָׁמַיִם, *cantate cœli*, Ies. XLIV. 23. imper.

רָנִי בַלַּיְלָה, *exclama, vociferare de nocte*, Thren. II. 19. fut. in Schurek loco Cholem, יִרְוֶן, *cantabit*, Proverb. XXIX. 6. simile vide in רָצַץ: sum

הַ paragogico, בַּחוּץ תִּרְבֶּה, *foris clamitat*, Proverb. I. 20. simile vide in דִּישָׁן. Pih. præterit. וּרְבָנוּ, *et cantabunt*, Jerem. XXXI. 12. infinit. רָבְנוּ, *cantando cantabunt*, Psalm. CXXXII. 16. Pyh. futur. לֹא יִרְבֶּן, *non cantabitur*, Ies. XVI. 10. Hiph. imper. הֲרַנְנוּ גוֹיִם עִמּוֹ, *cantate gentes (et) populus ejus*, Deut. XXXII. 43. futur. אֲרַנֶּן, *cantare faciam*, Job. XXIX. 13. תִּתְרַנֵּן, *facis ut cantent*, Ps. LXV. 9. Hithp. partic. מִתְרַוֵּן, *cantans ex vino*, Ps. LXXXVIII. 65.

רָנָן, m. *cantio*: plural. constr. רָנִי, *cantationibus liberandi*, id est, liberationis, Ps. XXXII. 7.

רָנָה, fœm. *cantus, cantio, clamor*: בְּקוֹל-רָנָה, *voce cantus*, Ps. XLII. 5. וַיַּעֲבֵר הָרָנָה, *et transivit clamor*, 1 Reg. XXII. 36. id est, juxta Hebræos, קוֹל הָרָנָה, *vox clamoris*, ad tollendam discrepantiam generis. Vox clamoris, hoc est, præconis clamantis. aff. הִקְשִׁיבָה רַבְתִּי, *attende ad clamorem meum*, Ps. XVII. 1.

רָנְנָה, f. *cantus, cantio*, Job. III.

7. constr. רִנְנַת רִשְׁעִים, *cantus improborum*, Job. XX. 5. plur. וְשִׁפְתָי וְרִנְנוֹת, *et labiis cantionum*, Psalm. LXIII. 6.

רִנְנִים, m. p. *pavones*, à clamore sic dicti, Job. XXXIX. 13.

רִסֵּן, m. *lupatum, frænum*, Psalm. XXXII. 9. affix. רִסְנוֹ, *fræni ejus*, Job. XLI. 5.

רָסַס *aspersit, conspersit: infin.* לָרִס אֶת־הַפֶּלֶת, *ad conspergendum similam*, Ez. XLVI. 14.

רִסּוּסִים, m. p. *conspersiones: fragmenta, scissuræ*, Amos VI. 11. construct. רִסְסֵי לַיְלָה, *aspersionibus noctis*, Cant. V. 2.

רַע Chald. *infrà, subtus*, sed semper cum servili litera: לְרַע לְאַרְעָא, *infrà terram*, Eccles. III. 21. in Targum, pro Hebræo לְמַטָּה: et cum superaddito מ, מְלַרַע, *de subtus*, pro Hebræo מִלְמַטָּה vel מִתַּחַת. unde grammatici vocem Milrah appellant, quæ accentum infrà habet, id est, in ultima. Et denique cum servili א ab initio אַרַע, *infrà*: unde אַרְעָא מִנְךָ, *inferiùs te*, Dan. II. 39. id est, demissius ac humiliius tuo regno. Scribitur autem in fine cum א redundantem, et legendum אַרַע juxta Masorethas.

אַרְעוֹת, fœm. *infimum; loca infera*, גִּבְעָא, *ad imum foveæ*, Dan. VI. 24. Hebraicè לְתַהַתִּית, et in Targum מְדוּרֵין אַרְעָאִין, *mansiones infimæ*, Genes. VI. 16. לְאַרְעָא אַרְעוֹתָא, *in terram imam*, Ezechiel. XXXI. 14. hinc terra dicitur אַרְעָא quasi ima, quia omnibus rebus inferior est, scribit Aben Esra, Dan. III. 39. vide אַרַע.

אִם־רָעַב *esurivit: præterit.* רָעַב שִׁנְאָה, *si esurierit odio habente*, Prov. XXV. 21. fut. אִם אֶרְעַב, *si esuriero*, Psal. L. 12. Hiph. futur. לֹא יִרְעִיב, *non sinet esurire*, Prov. X. 3. וַיִּרְעִיבֵךָ, *et esurire fecit te*, Deut. VIII. 3.

עַם רָעַב, *masc. esuriens, famelicus* רָעַב, *populus famelicus*, 2 Samuel. XVII. 29. plural. בְּיַד רָעֵבִים אֲנִיחָנוּ, *quia famelici sumus*, 2 Reg. VII. 12. וְנִפְשׁ רָעֵבָה כָּל מַר מְתוֹק, *et animæ famelicæ omne amarum dulce est*, Prov. XXVII. 7.

רָעַב, m. *fames: גדול*, רָעַב גְּדוֹל, *fames magna*, 2 Reg. VI. 25.

בְּיָמֵי רָעֵבוֹן, m. idem: רָעֵבוֹן, *in diebus famis*, Psalm. XXXVII. 19. construct. רָעֵבוֹן בְּתוֹכֵם, *famem domum vestrarum*, Gen. XLII. 19.

רָעַד *tremuit: futur.* וַתִּרְעַד, *et tremuit illa*, Psalm. CIV. 32. Hiph. partic. עֹמְדוֹתַי מִרְעִיד, *steti tremens*, Dan. X. 11. plur. מִרְעִידִים, *trementes*, Esr. X. 9.

רָעַד, *masc. tremor: apprehendit eos tremor*, Exod. XV. 15. fœmin. רָעַדָה אֶתְּוֹתֵם, *tremor comprehendit eos*, Psal. XLVIII. 7.

רָעָה *pascere, pascere se, pasci, depascere: metaphoricè, consociare se, socium, amicum præbere se*, ut inter greges simul pascentes mutua est societas et amicitia: præterit. וְרָעָה, *et pascet eas*, Ez. XXXIV. 23. רָעוּ אִישׁ אֶת־דָּוָדוֹ, *depascent singuli locum suum*, Jerem. VI. 3. וְרָעוּ, Jerem. XI. 6. vide in רָעַע particip. רָעָה אֶת־צֹאן, *pascens oves*, Exod. III. 1. sæpè transit in nomen substantivum, *pastor*. וְרָעָה כְּסִילִים,

consocians se stultis, Prov. XIII. 20. רֵעָה עֲמָרָה, *consociat ei sterilem*, Job. XXIV. 21. Hebræi *conterit, confringit*, ex significatione verbi רָעַע: constr. רֵעָה צֹאן, *pastor ovium*, Gen. IV. 2. בְּאֹהֶל רֵעֵי, *sicut tentorium pastoris*, Ies. XXXVIII. 12. cum ם paragogico, propter quod abjecta tertia radicalis ה. Quidam putant deesse ם plurale, pro רָעִים, ut suprâ fuit רֵעִי, est et affixum pronomen, רֵעִי, *pastor meus*, Psal. XXIII. 1. fœmin. רֵעָה, vide infrâ in רַעַע imper. רַעַע, *consociamini*, Ies. VIII. 9. juxta R. Salomon et Chaldæum: vide etiam in רַעַע futur. תִּרְעָה אֶת־עַמִּי, *pacces populum meum*, 2 Samuel. V. 2. יִרְעֶנּוּךָ קְדָמְךָ, *depascunt tibi verticem*, Jerem. II. 16. Hebræi, *conterent, confringent*, ex significatione רַעַע Pih. præterit. לֹא אֲשֶׁר רָעָה לוֹ, *quem consociaverat sibi*, Jud. XIV. 20. Hiph. fut. וַיִּרְעֵם, *et pavit eos*, Psal. LXXVIII. 72. quædam exemplaria habent Chirek sub ם, quasi ex Kal. Hithp. futur. per apocopam אֶל־תִּתְרַע, *ne amicitiam colas*, אֶת־בְּעַל אָף, *cum domino iræ*, id est, iracundo, Prov. XXII. 24. pro תִּתְרַעָה.

רַעַע, m. *amicus, socius, proximus*: forma habet ex quiescentibus secundam radicali: בְּכָל־יְעַת אֱהֹב הָרַעַע, *omni tempore diligit, qui amicus est*, Proverb. XVII. 17. affix. רֵעֶד וְרֵעָה, *amicum tuum et amicum patris tui ne relinquant*, Prov. XXVII. 10. ubi ה in altero redundat juxta Masorethas: אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ, *quisque ad proximum suum*, id est, alter alteri, Gen. XI. 3. est etiam ex usu linguæ Chaldaicæ, *cogitatio, voluntas*: בְּנִתָּה, *intelligis cogitationem meam*, Psalm. CXXXIX. 2. עֵל־רֵעֶכֶם, *con-*

tra amicum vestrum, Job. VI. 27. hîc apparet ם quasi a רֵעֵע vel רַעַע ex genere quiescentium secundâ: plural. רָעִים רַבִּים, *amici multi*, Jer. III. 1. aff. מֵה־יִקְרוּ רֵעֶיךָ, *quàm pretiosæ sunt cogitationes tuæ*, Ps. CXXXIX. 17. אֶתְבִּי וְרֵעֵי, *amici mei et proximi mei*, Psalm. XXXVIII. 12. fœmin. וְרֵעֵתִי, *et amicæ meæ*, Jud. XI. 37.

רֵעָה, m. *amicus*: רֵעָה דָוִד, *amicus Davidis*, 2 Sam. XV. 37. retinet Sægol in constructione præter morum.

רַעִי, m. *pascuum*, 1 Reg. V. 3.

רַעִיָּה, f. *amica*: aff. רַעִיָּתִי, *amica mea*, Cant. I. 9.

רַעִיָּה, f. *amica, proxima*: affix. מֵאֵת רַעִיָּה, *a proxima sua*, Exod. XI. 2. לְרַעִיָּה, *proximæ ejus*, Esth. I. 19. et secundum aliam significationem, *afflictio, depastio*, Eccles. I. 14. quæ significatio est à רַעַע, *conterere*, unde Chaldæus reddit תִּבְרִיָּה, *confractio*. Sic et sequens nomen. Chald. וְרַעִיָּה מְלַכָּא, *et voluntatem regis*, Esr. V. 17.

רַעִיָּוִן, m. *depastio, afflictio*, Eccles. I. 17. Chald. *cogitatio*: unde plural. constr. וְרַעִיָּוִי לְבָבְךָ, *et cogitationes cordis tui*, Dan. II. 30. aff. רַעִיָּוִיךָ, *cogitationes tuæ*, Dan. II. 29. רַעִיָּוִי, *cogitationes meæ perturbant me*, Dan. VII. 28. וְרַעִיָּוִיךָ, *et cogitationes ejus*, Dan. IV. 16.

מִרַעַע, m. *amicus, socius, sodalis*: aff. מִרַעִיָּהוּ, *amicus ejus*, Gen. XXVI. 26. לְמִרַעִיָּהוּ, *sodali suo*, Jud. XIV. 20. et מ cum Scheva, מִרַעִיָּהוּ רַחֲקוּ, *quisque sociorum ejus procul absunt ab illo*, Prov. XIX. 7. potest plurale esse, per defectum literæ ם ante af-

fixum: plur. מִרְעִים, *socii, sodales*, Jud. XIV. 11. vide suprâ in רוע.

מִרְעָה, m. *pascuum*, Gen. XLVII. 4. construct. מִרְעָה עֲדָרִים, *pascuum gregum*, Ies. XXXII. 14.

עֵם מִרְעִיתוֹ, f. idem: aff. מִרְעִית, *populus pascui ejus*, Psal. XCV. 7.

רַעַל *horrere, tremere*. Chaldæum est, unde רַעֲלוּן דְרַעֲלוּן, *genua tremementia*, Ies. XXXV. 3. Hoph. præter. דְרַעֲלוּ, *horridè agitatae sunt, tremere factae sunt*, Nah. II. 4.

רַעַל, m. *horror, tremor*: סִף-רַעַל, *ut pelvem horroris*, Zach. XII. 2. Ab. Esra, *stuporis*.

רַעְלוֹת, f. p. *bracteolæ*, Ies. III. 19. quæ collaribus, vittis ac peplis mulieribus addi solent, sic dictæ, quod semper tremulæ appareant. Synecdochicè *peplum, velum*, quo faciem velant, et bracteolis ornatum esse solet: tenue etiam ac facile mobile, et tremulum.

יַיִן תַּרְעָלָה, f. *horror*: יַיִן תַּרְעָלָה, *vinum horroris*: Psalm. LX. 5. Ies. LI. 17.

רַעַם *tonare, intonare, fremere, perstrepere, personare, commoveri, percelli*: pr. רַעַמוּ בְּנִים, *percelluntur vul-tu*, Ez. XXVII. 35. fut. יִרְעַם הַיָּם, *perstrepet mare*, Psalm. XCVI. 11. Hiph. præter. יִאֵל הַפְּבוֹד הַרְעִים, *Deus gloriæ intonat*, Psal. XXIX. 3. infinit. בַּעֲבוּר הַרְעִמָּה, *ut ad fremitum commoveret eam*, 1 Sam. I. 6. fut. בְּנִשְׁמִים יִרְעַם, *in cælis intonabit*, 1 Sam. II. 10.

רַעַם, m. *tonitru*, Psal. LXXXI. 8. רַעַם שָׁרִים, *tonitru principum*, Job. XXXIX. 25. יִרְעַם גְּבוּרָתוֹ, *et tonitru potentiae ejus*, Job. XXVI. 14. aff. קוֹל רַעַמְךָ, *vox tonitru tui*, Psal. LXXVII. 19.

רַעְמָה, f. idem, Job. XXXIX. 19.

רַעַן Pih. רַעַנֵן, *virescere. præter.* וּכְפָתוֹ לֹא רַעַנָּה, *et ramus ejus non virescet*, Job. XV. 32.

רַעַנֵן, m. *virens, viridis*: עֵץ רַעַנֵן, *arbore viridi*, Deut. XII. 2. כַּאֲרֵה רַעַנֵן, *ut laurus virens*, Ps. XXXVII.

35. Chald. יִרְעֵנִי בְּהֵיכָלִי, *et virens in palatio meo*, Dan. IV. 1. plural. דְּשֵׁנִים וְרַעַנִּים יְדִוּוּ, *pingues et virentes erunt*, Psalm. XCII. 15. fœm. עֲרֵשְׁנוֹ רַעַנָּה, *lectus noster virens est*, Cant. I. 16.

רַעַע Chald. *fregit, confregit, contrivit*: fut. תִּתְרַעַע וְתִרְעַע, *commi-nuet et confringet*, Dan. II. 40. in Targum verbum frequens est, factum ex Hebræo, רַעַץ, literis צ et ע permutatis. Pahel particip. דִּי-מִרְעַע, *quod confringit*, Dan. II. 40. præter. וְרַעַעו דְּלִיּוֹתָיו, *et frangent pro-pagines ejus*, Jerem. XI. 16. ubi Kametz compensativum est ejecti Dagesch: aliâs etiam à רַעַע est, et tum habet Kametz analogum. infin. cum ה paragogico, רַעַע הַתְּרַעַעָה, *confringendo confringet se terra*, Ies. XXIV. 19. pro, רוּעַ ut accentus in penultima indicat: inde per crasin, רַעַע יִרוּעַ, *confringendo confringetur*, Prov. XI. 15. imper. רַעַעו, *confringimini*, juxta Ab. Esram, Ies. VIII. 9. vide etiam suprâ in רַעַע fut. תִּרְעַע, *confringes eos*, Psalm. II. 9. יִרוּעַ, *conteret*, Job. XXXIV. 24. הַיִּרְוּעַ, *num fracturum esset*, Jerem. XV. 12. Niph. fut. יִרוּעַ ut paulò antè. Fuit idem quoque in רוּעַ: vide illic in Niph. Hithp. præterit. הַתְּרַעַעָה, ut paulò ante. Alias significationes, quæ ex hac forma esse possint, vide in רַעַע et רַעַע.

רוע, m. *fractus, confractus*: fœm.
 רועה, *dens confractus*, Proverb.
 XXV. 19. fuit et eadem forma antea
 in infinitivo.

רעה stillavit, destillavit: futur.
 רעפוי-טל, stillabunt rorem, Proverb.
 III. 20. Job. XXXVI. 28. Hiph.
 imper. הרעפוי, destillate, Ies. XLV.
 8.

רעץ confregit: futur. תרעץ
 אויב, confregit inimicum, Exod. XV.
 6. וירעצו, et confregerunt, Jud. X. 8.

רעש movere, commovere se;
moveri, commoveri, concuti, contremis-
cere: præter. רעשו שמים, commo-
 vebuntur cæli, Joël. II. 10. רעשה-כל
 הארץ, commota est universa terra,
 Jer. VIII. 16. partic. יהגה רעשים
 et ecce tremebant, Jer. IV. 24. Niph.
 præter. נרעשה הארץ, commota est
 terra, Jerem. L. 46. Hiph. præter.
 הרעשתה ארץ, commovisti terram,
 Psal. LX. 4. partic. ואני מרעיש, et
 ego commoturus sum (cælum et terram.)
 Hag. II. 6.

רעש, m. *commotio, concussio, mo-*
tus terræ, per Synecdochen, ut Amos
 I. 1. Zach. XIV. 5. יקול רעש גדול
 et sonum concussionis magnæ, Ezech.
 III. 13.

רפא sanavit, curavit, medicatus
 est: sanatus fuit. construitur cum
 dativo et accusativo: sæpè etiam
 cum sequente radice רפה formam
 commutat. præter. ורפא לו, et sanitas
 obveniat ipsi, Ies. VI. 10. רפאתים
 sanavi eos, Hos. XI. 3. part. præ-
 sens, הרפא לכל-תחלואיכי, qui sa-
 nat omnes infirmitates tuas, Psalm.
 CIII. 3. transit et in nomen, medi-
 cus: plur. constr. רפאו אלל, medici
 nihili, Job. XIII. 4. imper. רפה

שבריה, cura fractiones ejus, Psalm.
 LX. 4. cum ה loco א. et sic futur.
 וידיו תרפונה, et manus ejus medican-
 tur, Job. V. 18. Niph. præter. נרפא
 לנו, fit curatio nobis, Ies. LIII. 5.
 fœm. ולא נרפאתה, et non est curata,
 Jer. LI. 9. ex forma sequentis radi-
 cis. Sic infin. להרפה, curari, Jer.
 XIX. 11. sic futur. וירפוי המים, et
 sanatae sunt aquæ istæ, 2 Reg. II. 22.
 Pih. præter. ירפאתי למים האלה
 sanavi aquas istas, 2 Reg. II. 21.
 infinit. cum fut. ירפא ירפא, curan-
 do curato, Exod. XXI. 19. Hithp.
 infinit. להתרפא, ad curandum se,
 2 Reg. VIII. 29.

רפאות, f. sanatio, Prov. III. 8.
 רפואה, f. curatio, medicamentum,
 medela, sanatio: plural. רפאות
 Jer. XXX. 13.

רפאים, m. p. vide in רפה.
 מרפא, m. medicina, curatio, sana-
 tio: Prov. IV. 22. et VI. 15. est eti-
 am cum ה, לעת מרפא, tempus sa-
 nationis, Jer. VIII. 15.

תרופה, f. vide in רוף.

רפד stravit, substravit: futur.
 ירפד הרויץ, substernit exacutum,
 Job. XLI. 22. vide הרץ, Pih. præter.
 רפדתי יצועי, stravi strata mea, Job.
 XVII. 13. imperat. רפדוני, substerni-
 te mihi, Cant. II. 5. sc. mæla ista,
 ut ipsorum fragranti odore recreer.
 Aben Esra scribit, Arabicè idem
 esse quod חזקוני, confortate me.

רפידה, f. stratum: affix. רפידתו
 stratum ejus, Cant. III. 10.

רפה remittere, remissum esse,
 remitti, desistere, deficere: construi-
 tur absolutè et cum præposit. מן.
 præterit. רפה היום, remittit dies,

Jud. XIX. 9. רָפוּ יְדֵינוּ, *remissæ sunt manus nostræ*, Jerem. VI. 24. futur. וְהָשָׁשׁ לְהִכָּה יִרְפָּה, *et cremium flammâ deficit*, Iesaias V. 24. וַיִּרְפָּה, *et destitit ab eo*, Exod. IV. 26. per apocopam. Niph. particip. plur. כִּי נִרְפִּים הֵם, *quia desides sunt*, Exod. V. 8. Pih. רָפָה, *remissum, debile reddidit, debilitavit, destituit, deficere fecit*: præter. וּמִזֵּית אֶפְיָקִים, *et zona validos destituit*, Job. XII. 21. particip. מִרְפָּא, *remissas reddiit*, Jer. XXXVIII. 4. ex forma רָפָא futur. יִתְרַפְּנָה כְּנִפְיָהוּ, *remittebant alas suas*, Ezechiel. I. 24. Hiph. הִרְפָּה, *desistere, absistere, sinere, remittere, dimittere*: imperativ. הִרְפָּה מִמֶּנִּי, *desiste a me*, Jud. XI. 37. הִרְפָּה-לָּהּ, *sine eam*, 2 Reg. IV. 27. per apocopam, הִרְפָּה מִמֶּנִּי, *desiste a me*, Deuter. IX. 14. Hithp. præterit. הִתְרַפֵּית, *si remissè te gesseris*, Prov. XXIV. 10. part. מִתְרַפֶּה, *remisse se gerens in opere suo*, Prov. XVIII. 9. plur. מִתְרַפִּים, *remissi estis*, Jos. XVIII. 3. רָפָה, m. *remissus, debilis*, Numer. XIII. 18. construct. וַיִּרְפָּה יָדַיִם, *et remissus manibus*, 2 Sam. XVII. 2. fem. plural. חֲזִיקוּ יָדַיִם רְפוֹת, *confirmate manus remissas*, Ies. XXXV. 3. רָפָא, m. *gigas*, 2 Sam. XXI. 16, 18. sic dictus, quòd horrendâ staturâ suâ aliorum animos debilitaret et remissos redderet. Inde Rabbi Bechai scribit, Deuter. II. נִקְרְאוּ רֵפָאִים עַל שֵׁם שֶׁכָּל הַרוּאָה אוֹתָם וַיִּדּוּ מִתְרַפּוֹת רֵפָאִים, *id est, vocantur properea quòd quicunque eos aspiceret, manus ejus remissæ fierent*, metu scil. unde et אֵימִים vocantur. Sæpius est רָפָא, 1 Paral. XX. 8.

plural. רֵפָאִים, *gigantes*, Deuter. II. 11. item *mortui*, vitæ expertes, in quibus virtus vitalis defecit, Psalm. LXXXVIII. 11. est et populorum nomen, Gen. XIV. 5.

רָפִיוֹן, m. *remissio*, Jer. XLVII. 3. רָפַס, *conculcavit; conturbavit, perturbavit, cum ad aquas refertur*. Pro ס est quandoque ש. futurum. וַתְּרַפֵּשׁ נְהַרְתָּם, *et perturbas flumina illarum*, Ezechiel. XXXII. 2. תִּתְרַפְּשׁוּן, *conculcatis*, Ez. XXXIV. 18. Chald. particip. fœmin. בְּרַגְלֶיהָ, *pedibus suis conculcabat*, Dan. VII. 7. Niph. part. מִעֵן נִרְפֵּשׁ, *sons conculcatus*, id est, pedibus conturbatus, Prov. XXV. 26. Hithp. הִתְרַפַּס, *subjicere, submittere se, et quasi calcandum se præbere*. particip. מִתְרַפֵּס, *se subjiciens*, Psalm. LXVIII. 31. imperat. הִתְרַפַּס, *subjice te*, Prov. VI. 3.

מִרְפָּשׁ, m. *conturbatio, conturbatum; construct. וּמִרְפָּשׁ רַגְלֵיכֶם, et conturbationem pedum vestrorum*, Ez. XXXIV. 19. id est, aquam turbidam.

רַפְסֹד f. *ratis, connexæ trabes*: plur. fœmin. רַפְסֹדוֹת, *rates*, 2 Par. II. 15. formæ חֲרָגוֹל.

רַפֵּק Hithp. הִתְרַפֵּק, *associare, adjungere se, adhærere*. participium, מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ, *associans se amicæ suæ*, Cant. VIII. 5. R. Salomon et Aben Esra, מתחברת. Uterque scribit, Arabibus hoc sensu esse familiare, et inde רַפֵּקֶתָא, id est, חברותא, *societas*.

רַפְשֵׁי m. *cœnum, lutum*: וַיִּגְרְשׁוּ מִמּוֹי רַפְשֵׁי וְטִיט, *expellent aquæ ejus cœnum et lutum*, Ies. LVII. 20.

*רַפְשֵׁי, quæ hinc sunt, vide suprâ in רַפַּס.

רָפַת m. bovine: plural. **וְרֵאיוֹן** *ipsorum in ore ipsorum acquiescunt*, Psal. XLIX. 14. id est, dicta consiliaque approbant. Niph. præterit. **בְּקֶרְבַּתְּיָם**, *et non erant boves in Lovilibus*, Habac. III. 17.

רָצָא cucurrit: infinit. **וְרָחֵינִית** *et animalia currendo*, pro currebant, excurrebant, Ezech. I. 14. idem est quod **רָוַץ**.

רָצִיד Pih. *dejecere, deprimere se*; vel, ut quidam volunt, *exsilire, exultare*: futur. **לְמַה תִּרְצִידוּן** *ut quid dejecitis, humiliatis vos*, Ps. LXVIII. 17. Targum, **מְפִיזִין**, *exsilitis*, et sic alii Hebræi.

רָצָה *velle, benè velle, benevolum esse, benevolè prosequi; benevolè accipere vel acceptare; gratum, acceptum esse vel habere, acquiescere, beneplacitum habere in aliquo, delectari re aliqua: item perficere, complere, absolvere, exsolvere, quòd in iis acquiescamus. Construitur cum accus et præpos. ב: quandoque cum* **עַם**. præter. **בִּי רָצָה**, *me voluit*, 1 Paral. XXVIII. 4. **וְרָצֵאתִי אִתְּכֶם**, *acceptos habebo vos*, Ezech. XLIII. 27. cum **א** in medio, loco **ו**. particip. **רָצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ**, *benevolus est Dominus erga populum suum*, Psalm. CXLIX. 4. particip. præter. sive **רָצִי לְרֵב אֶחָיו**, *acceptus multitudinì fratrum suorum*, Esth. X. 3. constr. **רָצִי אֶחָיו**, *acceptissimus fratrum suorum*, Deuter. XXXIII. 24. futur. per apocopam, **וְתָרַץ עִמּוֹ**, *acquiescis in eo*, Psal. L. 18. **עַד־יִרְצָה** *usque dum absolverit ut mercenarius diem suum*, Job. XIV. 6. **וְיָרְצוּ אֶת־עֵינֵם**, *acceptent iniquitatem suam*, Levit. XXVI. 41, 43. id est, pœnam iniquitatis suæ, vel juxta Aben Efram, *absolvant et exsolvant iniquitatem suam, datis scil. penis: et posteri*

ipsorum in ore ipsorum acquiescunt, Psal. XLIX. 14. id est, dicta consiliaque approbant. Niph. præterit. **וְנִרְצָה עֲוֹנָה**, *acceptata est iniquitas ejus*, id est, expiatio iniquitatis, Ies. XL. 2. vel *absoluta, exsoluta est iniquitas ejus*, juxta Hebræos: **וְנִרְצָה** *ut sit acceptum ipsi*, Levit. I. 4. futur. **לֹא יִרְצָה**, *non erit acceptum*, Lev. VII. 18. Pih. fut. **יִרְצִו דְּלִים**, *gratificuntur tenuibus, benevolè habent tenues*, Job. XX. 10. Hiph. **וְהִרְצָת** *et perficiet (terra) sabbatha sua*, Lev. XXVI. 34. juxta Ab. Efram: vel, *acquiescet in sabbathis suis*. Est autem vox contracta, pro **וְהִרְצָתָה** cui simile vide in **בְּלָה** in Hophal. Hithp. fut. **בְּמָה יִתְרַצָּה**, *quam in re benevolentiam conciliabit sibi apud dominum suum?* 1 Sam. XXIX. 4. **מִתְרַצָּה**, *conciliatus, contentus*, Rab.

רָצוֹן, m. *voluntas, benevolentia, beneplacitum, studium*: **שָׁבַע רָצוֹן**, *satur beneplacito*, Deut. XXXIII. 23. **יַעֲלוּ עַל־רָצוֹן מִזְבְּחִי**, *ascendent ad beneplacitum altare meum*, Ies. LX. 7. pro **לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי** constr. **רָצוֹן** *voluntatem timentium se*, Psal. CXLV. 19. aff. **חַיִּים בְּרָצוֹנִי**, *vita est in benevolentia ejus*, Psal. XXX. 6.

רָצַח *occidit*, et dicitur tantùm de homine, præter. **וְרָצַח**, *et occiderit*, Num. XXXV. 27. **וְיִרְצָחוּ נַפְשׁוֹ**, *et occiderit eum animâ*, Deut. XXII. 26. id est, percusserit ipsum, adeo ut vitam amittat. Niph. part. **הִנְרָצָחָה**, *mulieris occisæ*, Jud. XX. 4. futur. **יִרְצָח**, *occideret*, Proverb. XXII. 13. Pih. partic. loco nominis **מִרְצָח**, *occisor, homicida*, 2 Reg. VI. 32. plural. **מִרְצָחִים**, *homicidæ*, Ies.

I. 21. futur. וַיִּתְּמוּם יִרְצְחוּ, *pupillos occidunt*, Psalm. XCIV. 6. Pyh. futur. תִּרְצְחוּ, *occidimini*, Ps. LXII.

4. et Kametz sub ר est Kametzchaph, loco Kibbutz. Masorethæ notant, filium Naphthali, hoc est, orientales Judæos legere תִּרְצְחוּ per Pathach sub ר et tunc est ex Pihel, *occidētis*.

רָצַח m. *occisio*, Ezech. XXI. 27. item *gladius, sica*: occisionis instrumentum: בְּרִצְחָה בְּעֵצְמוֹתַי, *cum gladio in ossa mea scilicet penetrant*, Psal. XLII. 11. Kimchi in Com. scribit רָצַח hîc significare *gladium occisoris*: Chald. R. Salomon et Ab. Esra, *quasi occisio, transfixio vel vulneratio est*, et ב accipiunt loco כ similitudinis. Sive hoc, sive priori modo accipiatur, comparationis nota semper subaudienda est.

רָצַע perforavit: præterit. וְרָצַע וְרָצַע, *et perforabit dominus ipsius aurem ejus*, Exod. XXI. 6. מִרְצַע, m. *subula, à perforando dicta*, Deut. XV. 17.

רָצַף stravit: particip. פָּחַל, תּוֹכּוֹ רָצוּף אֲהָבָה, *interius ejus stratum est amore*, Cant. III. 10.

רָצָפָה, f. *pavimentum*, Ez. XLII. 3. item *pruna, carbo*, Ies. VI. 6. constr. עַל־רָצַפַת בְּהַט, *super pavementum porphyreticum*, Esth. I. 6. plur. masc. רָצָפִים, *carbones*, 1 Reg. XIX. 6.

מִרְצַפַת, fœm. *pavimentum*, 2 Reg. XVI. 17.

רָצַץ quassavit, conquassavit, collisit, confregit, contrivit, concussit: præter. וְלֹא רָצוּתְנוּ, *neque concussisti nos*, 1 Sam. XII. 4. אֶת־מִי רָצוּתִי, *quem concusserim*, ver. 3. partic. הָרָצוּת אֲבִיוֹנִים, *quæ con-*

teritis egentes, Amos IV. 1. futur. וַיִּרְצַץ מִשָּׁם, *et concussit ea inde*, 2 Reg. XXIII. 12. וַתִּרְצַץ, *et confringitur*, Eccles. XII. 6. juxta Kimchium et Aben Esram. Quidam, et excurrit, quasi à רוֹץ deductum. וְלֹא רוֹץ, *neque quassabit*, Ies. XLII. 4. cum Schurek loco Cholem, cui simile vide in שָׂרָד. Fortè plura hinc non occurrunt: alia ergo ad רוֹץ pertinebunt. Niph. præter. וַיִּנְרֹץ, *et disrumpitur*, Eccl. XII. 6. fut. תִּרְוֹץ, *confringeris*, Ezech. XXIX. 7. Pih. præter. בְּי רָצַץ, *quia quassavit*, Job. XX. 19. רָצַצְתָּ רִאשֵׁי לְוִיתָן, *conquassasti capita balænarum*, Ps. LXXIV. 14. futur. וַיִּרְצַץ, *et conquassabat*, 2 Par. XVI. 10. וַיִּרְצַצּוּ, *et conquassaverant*, Jud. X. 8. Hiph. futur. וַתִּרְצַץ, *et confregit*, Jud. IX. 53. cum Chirek loco Sægol. Hithp. futur. וַיִּתְרַצְצוּ, *et collidebant se*, Genes. XXV. 22.

רֵץ, m. *frustum, fragmen*: plural. const. בְּרֵצֵי כֶסֶף, *cum fragmentibus argenti*, Psal. LXVIII. 31.

רָקַב putridum esse, putrescere: fut. לֹא יִרְקַב, *non putrescit*, Ies. XL. 20. וְשֵׁם רִשְׁטִים יִרְקַב, *nomen improborum putrescit*, Prov. X. 7.

רָקַב, m. *putredo*, Hab. III. 16. constr. וַיִּרְקַב עֲצָמוֹת, *et putredo ossium*, Prov. XIV. 30.

רָקַבוּן, m. idem, Job. XLI. 18.

רָקַד saltit, subsiliit, saltavit: præterit. הִתְהַרְמוּ רִקְדוּ, *montes subsilierunt*, Psal. CXIV. 4. infin. וְעַתָּה, *et tempus saltandi*, Eccl. III. 4. Pihil, particip. מְרַקֵּד, *sallans*, 1 Par. XV. 29. fœminin. מְרַקְּבָה

מְרַקְדָה, *currus saliens*, Nah. III. 2. futur. יִרְקְדוּ, *salient*, Ies. XIII. 21. Hiph. futur. יִרְקְדוּם, *exsilire facit eos*, Psal. XXIX. 6.

רְקָח *condire, conficere unguenta pigmenta vel condimenta*, miscendo ea artificiosè, ut apothecarii solent, quasi unguentare vel pigmentare dicas. particip. vel nomen participiale מַעֲשֵׂה רְקָח, *opere unguentarii, vel apothecarii*, Exod. XXX. 25, 35. plur. מְרַקְחִים, *unguentarii unguenti aromatatum*, 1 Par. IX. 30. id est, confectores unguenti ex aromatibus. futurum, יִרְקָח, *conficiet unguentum*, Exod. XXX. 33. Pyh. part. מְרַקְחִים, *confecta*, 2 Par. XVI. 14. Hiph. inf. הִרְקָח הַמְרַקְחָה, *conficiendo confecturam*, Ezech. XXIV. 10. quidam per imperativum explicant.

רְקָח, m. *unguentum, pigmentum*, Exod. XXX. 25, 35.

רְקָחָיָה, masc. idem: plur. רְקָחֶיךָ, *unguenta tua*, Ies. LVII. 9.

רְקָח, m. *unguentarius, pigmentarius, apothecarius*: plur. בְּנֵי־הַרְקָחִים, *filius cujusdam è pigmentariis*, Neh. III. 8. foem. לְרַקְחוֹת, *in unguentariis*, 1 Sam. VIII. 13.

רְקָח, m. *conditura*: אֲשַׁקֵּךְ מִיָּוֵן, *propinabo tibi de vino conditura*, Cant. VIII. 2.

מְרַקְחָה, f. *unguentatio, conditura, pigmentum*, Ezech. XXIV. 10. plur. masc. מְרַקְחִים, *pigmenta*, Cant. V. 13.

מְרַקְחָת, f. *unguentum*, 1 Par. IX. 30.

רְקָח *acupingere, arte scilicet vel opere phrygionico*: particip. loco nominis, מַעֲשֵׂה רְקָח, *opere acupictoris vel phrygiano*, Exod. XXVI.

36. et XXXV. 35. vide חֶשֶׁב in nomine חֶשֶׁב. Pyh. præt. רְקַמְתִּי, *depictus, artificiosè confectus sum*, Ps. CXXXIX. 15. metaphora ab acupictoribus ad formationem corporis humani in utero materno tractata.

רְקָמָה, f. *acupictum, opus phrygionicum*, Jud. V. 30. dual. רְקַמְתִּים, *bis phrygionicum, utraque parte figuratum*, ibid.

רְקַמּוֹת, f. p. *vestes phrygionicae*, Ps. XLV. 15.

רְקָע *expandit, dispanxit, extendit, diduxit*; item, *plausit, percussit*, locutione ab iis deducta, quæ tundendo et percutiendo distenduntur, ut pavimenta lutea: particip. רְקָע, *expandens terram*, Ies. XLII.

5. infin. וְרַקְעָה בְּרַגְלֵךְ, *et plaudere te pede*, Ez. XXV. 6. id est, eò quòd complodis, plaudis. imper. וְרַקְע, *et plaude*, Ezech. VI. 11. fut. אֲרַקְעֵם, *dispandam eos*, 2 Sam. XXII. 43.

Pih. futur. וַיִּרְקְעוּ אֶת־פְּחֵי הַזָּהָב, *diduxerunt, extenderunt bracteas auri*, Exod. XXXIX. 3. Pyh. part. כֶּסֶף, *argentum ductum*, Jerem. X.

9. Hiph. futur. תִּרְקִיעַ, *expandes*, Job. XXXVII. 18.

רְקִיעַ, m. *expansum, caeli scil. in latum diductio et extensio*, quod Græci dixerunt στερέωμα, Latini firmamentum, Gen. I. 6. constr. רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, *expansi caelorum*, ver. 20.

רְקִיעִים, m. p. *diducciones*: constr. רְקִיעֵי פָחִים, *diducciones bractearum*, Num. XVII. 3. id est, laminas ductiles.

רְקָק *spuere, despuere*, quod ab affini verbo רָקַק mutatur: futur. יִרְקַק, *despuerit*, Levit. XV. 8. ex Hiph. quidam deducunt אֲרִיקָם, *friabo, ex-*

tenuabo eos, Psalm. XVIII. 43. ut Dagesch in vocalem longam diductum sit. Aben Esra scribit esse ex significato nominis sequentis רַקוֹת, *tenues*. R. Salom. כְּטִיחַ הַנְּרוֹק שְׂאִינוּ עֵב, *sicut cæmentum tenue, quod non est crassum*. Erit ergo רַקק, *attenuare, tenue reddere*, et spuendi significatum ex nomine efforratum. vide suprâ in רִיק.

רַק, m. *sputum, saliva*, Job. XXX. 10. affix. עַד בְּלַעוּ רַקִּי, *donec deglutiam sputum meum*, Job. VII. 19.

רַק, *tantum, tantummodò, duntaxat*, particula extenuandi, Gen. XX. 11. et XIX. 8. הֲרַק אֶף, *an tantummodò duntaxat*, Num. XII. 2. pleonasmus ad magis extenuandum, vide אֶף.

רַקָּה, fœm. *tenuis*, unde plural. רַקוֹת בָּשָׂר, *tenues carne*, Gen. XLI. 19. הַבָּרוֹת הַרַקוֹת, *vaccæ tenues*, ver. 20.

רַקָּה, f. *tempus, pars capitis*: aff. רַקְתוֹ, *tempora ejus*, Jud. V. 26.

רַקִּיק, m. *laganum, placenta tenuis*, Exod. XXIX. 23. plural. construct. וְרַקִּיקוֹ מִצוֹת, *et laganæ azymorum*, id est, *azyma*, ver. 2. apud Rabbinos, *tenuis, transparentis, pellucidum, diaphanum*.

רַשְׁיוֹן רֶשֶׁה, m. *facultas, licentia*, Esr. III. 7. pro quo Rabbini dicunt רַשְׁיוֹת.

רֶשֶׁם, Chald. *exaravit, consignavit*: præt. רֶשַׁם בְּתַבָּא, *consignavit scripturam*, Dan. VI. 10. הֲלֵא אֶסַּר, *nonne edictum exarasti*, ver. 13. part. Pehil sive præt. רֶשִׁים, *exaratum*, ver. 11. fut. וְתֶרַשַׁם, *et consignabis*, ver. 9. Hebraicè partic. Pahul: רֶשִׁים, *exaratum*, Dan. X. 21.

רוֹשֵׁם, *descriptio, annotatio, nota, signatura*, apud Rab.

רֶשֶׁע, *improbum esse, improbè se gerere, improbè agere vel facere*. Constructur absolutè et bis cum præpos. מִן. præter. וְלֹא רֶשֶׁעֲתִי, *neque improbè egi à Deo meo*, 2 Sam. XXII. 22. Psal. XVIII. 22. id est, *defeci vel averti me per improbitatem à Deo meo*. Nam הרשע הוא הנטייה מדבר הראוי והצדק והליכה בדרך הראוי, *id est, improbitas est declinatio ab eo quod decet et justum est, et probitas est incessus in via recta et convenienti*, scribit hîc R. Levi. אִם רֶשֶׁעֲתִי, *si improbus sim*, Job. X. 15. Hiph. הִרְשִׁיעַ, *improbum fecit seu pronunciavit, improbavit, damnavit, condemnavit*: et interdum *improbè agere*. item *inquietavit, exagitavit*. præterit. הוּא הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת, *ipse improbè egit faciendo*, 2 Par. XX. 35. id est, *impiissimè se gessit*: וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הָרֶשָׁע, *et improbum pronunciabunt eum qui improbus est*, Deut. XXV. 1. particip. plur. const. מְרִשְׁעֵי בְרִית, *improbè agentes fœderis*, id est, *in vel contra fœdus*, Dan. XI. 32. fut. וְרִשְׁעֵי, *inquietabat*, 1 Sam. XIV. 47. וְהוּא יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשָׁע, *ipso tranquillante, quis inquietabit?* Job. XXXIV. 29.

רֶשָׁע, m. *improbos, à רשע*, Gen. XVIII. 23. plur. בַּעֲצַת רֶשָׁעִים, *in consilio improborum*, Psal. I. 1. ubi Aben Esra scribit, *improbos sic dictos, quasi inquietos, qui nunquam in eadem constitutione permanent, juxta illud: et improbi sunt ut mare propulsum*, Ies. LVII. 20. et juxta præcedentia duo loca, ubi inquietare significat, quasi hæc sibi prima verbi significatio. At hæc inquietudo potius est effectum improbitatis sive

aversionis à Deo ejusque verbo, et provenit ab eo Spiritu, qui eos agitavit, ut à Deo declinarent: מְרַשְׁעִים *ab improbis egreditur improbitas*, 1 Sam. XXIV. 14. constr. מְרַשְׁעֵי אֶרֶץ, *improbi terræ*, Psalm. LXXV. 9. fœmin. רַשְׁעָה, *improba*, Ezech. III. 18.

רַשְׁעַת, masc. *improbitas*, ut paulò antè: aff. וְאֶל־רַשְׁעָיו, *et ad improbitatem ejus*, Deuter. IX. 27. fœmin. רַשְׁעָה, idem, Ies. IX. 17. constr. וְרַשְׁעַת הָרַשְׁעַת, *et improbitas improbi*, Ezech. XVIII. 20.

מְרַשְׁעֵת, f. *improba*, *improbè se gerens*, 2 Par. XXIV. 7. habet vim participii.

רֶשֶׁף m. *pruna ignita, scintilla*; metaphoricè *anthrax, inflammatio vel morbus ardens*: וְלַחֲמֵי רֶשֶׁף, *et exesi anthrace*, Deuter. XXXII. 24. sic Hab. III. 5. וּבְנֵי רֶשֶׁף, *et filii prunæ, id est, scintillæ*, Job. V. 7. plur. לְוֹשְׁפִים, *prunis ignitis*, Ps. LXXXVIII. 48. constr. רֶשֶׁפֵי־קֶשֶׁת, *scintillas arcus*, Psal. LXXXVI. 4. id est, scintillantés sagittas: aff. רֶשֶׁפֵי רֶשֶׁף, *prunæ ejus, prunæ ignis sunt*, Cant. VIII. 6.

רֶשֶׁשׁ Pyh. רֶשֶׁשׁ, *depauperari*. præterit. רֶשֶׁשְׁנִי, *depauperati sumus*, Malach. I. 4. convenit cum רושׁ ubi vide reliqua, quæ hinc esse possint.

רֶשֶׁת f. *rete*, Psalm. LVII. 7. וְרֶשֶׁת פְּרוּשָׁה, *et rete expansum*, Hos. V. 1. aff. וְרֶשֶׁתוֹ, *et rete illius*, Psalm. XXXV. 8. quidam deducunt à יֶרֶשׁ, quòd capta possideat et retineat.

רִתַּח Pih. *fervefecit, imperat*. מְרַתַּחֵי רַתַּחֵי *fervefac fervefactiones ejus*, Ezech. XXIV. 5. id est, fac ut vehementer ferveant. Pyh. præterit. מְעֵי רַתַּחוֹ, *viscera mea effervesfacta sunt*, Job. XXX. 27. Hiph. futur. יִרַתַּחֵי בְּסִיר מְצוּלָה, *fervefacit tanquam ollam, profundum*, Job. XLI. 23.

רַתַּחִים, m. p. *ebullitiones, fervefactiones*: affix. רַתַּחֵיהֶּ, ut paulò antè.

רַתַּם *ligavit, junxit*: imper. רַתַּם הַמְרַבֵּנָה, *liga vel junge currum*, Mich. I. 13.

רַתַּם, c. *juniperus*: רַתַּם יְאֻזֵר, *sub junipero quadam*, 1 Reg. XIX. 5. et ver. 4. fœmin. est: plur. רַתַּמִּים, *juniperi*, Job. XXX. 4.

רַתַּק Niph. יִרַתַּק, *concatenari, catenis jungi aut vinciri*. futurit. יִרַתַּק, *concatenetur, catenæ instar jungatur*, Eccles. XII. 6. sic Masorethæ legendum tradunt pro יִרַחֵק, *procul amoveatur*, ut in textu scriptum est. Tales voces observatæ sunt undecim quæ leguntur per ת, et non sunt scriptæ per ת: vide Masoram. Pyh. præter. רַתַּקוֹ, *concatenati, vincti sunt compedibus*, Nah. III. 10.

רַתוֹק, m. *catena: funis*, Ez. VII. 23. plural. רַתוֹקוֹת, *catenæ*, 1 Reg. VI. 21.

רַתַּקוֹת, f. p. idem, Ies. XL. 19.

רַתַּת m. *tremor*, Hos. XIII. 1. propriè Chaldaicum est. Nam pro Hebræo רַעַד in Targum est רַתַּתָּהּ Exod. XV. 15.

ש

וּשְׂאֵבֶתֶם-**שָׂאֵב** *hausit*: præt. *et haurietis aquas*, Ies. XII. 3. infinit. *לְשָׂאֵב מִים*, *ad hauriendum aquas*, Gen. XXIV. 13.

מִשְׂאֵבִים, m. p. *haustra*, juxta quosdam: R. Salom. vult esse loca ubi hauriuntur aquæ, Jud. V. 11.

שָׂאֵג *rugit*, leonum proprium, sed aliis etiam per metaphoram accommodatur: præt. *אָרְיָה שָׂאֵג*, *leo rugit*, Amos III. 8. *שָׂאֵגוּ צוֹרְרֶיךָ*, *rugierunt hostes tui*, Psal. LXXIV. 4.

שָׂאֵגָה, fœm. *rugitus*, Ies. V. 29. construct. *שָׂאֵגַת כְּפִירִים*, *rugitus leonum*, Zach. XI. 3. aff. *דְּבַרִי שָׂאֵגָתִי*, *verba rugitus mei*, Psal. XXII. 2.

שָׂאָה *vastari*, propriè cum tumultu, fragore et irruptione: inde est *tumultuari*. præterit. *שָׂאוּ עָרִים*, *vastentur urbes*, Ies. VI. 11. Niph. futur. *תִּשְׂאָה שְׂכֵמָה*, *vastata sit desolatione*, ibid. *יִשְׂאוּ*, *tumultuantur*, Ies. XVII. 12. Hiph. infinit. *לְהִשְׂאוֹת*, *ad vastandum*, Iesaias XXXVII. 26. contractum hinc *לְהִשְׂאוֹת*, 2 Reg. XIX. 25. quod juxta Masorethas legendum, ut præcedens. In Hithp. *stupere, obstupescere*. partic. *וְהָאִישׁ מִשְׂתָּאָה לָּהּ*, *et vir ille stupens erat, stupebat ipsi*, id est, de vel super ea, Gen. XXIV. 21. metaphoricè ad animum relatum, quasi animo vastari: similis usus verbi *שָׂמַם* vide illic.

שְׂאוּהָ, masc. *vastatio tumultuosa*, *vastitas*, *vastum*: *שְׂאוּהָ וּמִשְׂאָה*, *vastationem et pervastationem*, id est,

in locum vastissimum, Job. XXX. 3. constr. *וּמִשְׂאָת רְשָׁעִים*, *et à vastatione improborum*, Prov. III. 25.

שְׂאָהָ, f. *vastatio*, Ies. XXIV. 12.

שְׂאָת, f. idem, Thren. III. 47.

שְׂאוּאִים, m. p. *vastationes*: affix.

מִשְׂאוּאֵיהֶם, *a vastationibus sive tumultuationibus ipsorum*, Ps. XXXV. 17.

שְׂאוֹן, m. *tumultuatio*, *tumultus*, *strepitus*: *קוֹל שְׂאוֹן*, *voce tumultus*, id est, tumultuosa, Ies. LXVI. 6. construct. *שְׂאוֹן יָמִים שְׂאוֹן גְּלִיחָם*, *strepitum marium, strepitum fluctuum eorum*, Psalm. LXV. 8. aff. *וּשְׂאוֹנָהָ*, *et tumultuatio ejus*, Ies. V. 14.

שְׂאוֹנָה, m. idem: aff. *וּשְׂאוֹנָהָ*, *et tumultuatio tua*, 2 Reg. XIX. 28. sic Chaldæus *אֲשֶׁר־נִשְׂאוֹתָהָ*: et Kimchi deducit à *שְׂאוֹן*, per geminationem literæ נ, ad vehementem tumultuationem designandam. vide etiam *שָׂאֵן*.

מִשְׂאוּהָ, f. *devastatio*, *pervastatum*, Job. XXX. 3.

מִשְׂאוֹן, m. *vastitas*, *solitudo vasta*: *תִּכְפֹּסָה שְׂאוֹן בְּמִשְׂאוֹן*, *tegitur odium in solitudine*, (sed retegitur malitia ejus in cœtu,) id est, publicè, Prov. XXVI. 26. vide et *נִשְׂאָה*.

מִשְׂאוֹת מִשְׂאוֹת, f. p. *vastitates*, Psalm. XXXVII. 18. et LXXIV. 3. significatione huc pertinet, ut Aben Ezra refert, sed propter Dagesch est quasi a *נִשְׂאָה*.

תְּשׂוּאוֹת תְּשׂוּאוֹת, f. p. *fragores*, *acclamationes*, *fragosi clamores*, tu-

multuationes : תְּשׂאוֹת נִגַּשׁ, *fragosi clamores exactoris*, Job. XXXIX. 7. תְּשׂאוֹת חֵן חֵן לָהּ, *acclamationes gratiæ, gratiæ ei sunt*, Zach. IV. 7. phrasim in familiaribus Judæorum scriptis usitatissima, quando summas alicui gratias agere volunt. Habet autem hoc nomen formam ex ordine quiescentium secundâ, quasi אֶשׂא sed significatione ad hanc radicem pertinet.

שׂאט, *depopulari, spernere*. Verbum est irregulare, origine Chaldaicum. Nam שׂט Chaldæis usurpatur pro Hebræo בָּזָה, *sprevit, contempsit*, Psalm. XV. 4. et Genes. XXV. 34. in utroque Targum, Jonathanis, scil. et Onkeli. Habet אֶשׂא quiescens, uno tantum loco excepto, quasi protractionis sit, ut Hebræi loquuntur, et thema habeat שׂוֹט ex ordine quiescentium secundâ, sitque אֶשׂא loco mediæ quiescentis וְ imitacione Chaldæorum. Sic קוֹם et קוֹם רִים et קוֹם quandoque in medio habent אֶשׂא vide illic. particip. הַשְּׂאֲטִים אֶתָּם, *qui depopulentur eos*, Ezechiel. XXVIII. 24. Chaldæus דְּבִזְזִין, *qui deripiunt eos* : הַשְּׂטִים, vide in שׂוֹט : foem. הַשְּׂאֲטוֹת אֶתָּךְ, *quæ depopulantur, prædantur te*, Ezech. XVI. 57. juxta Kimchium: Chaldæus et R. Salomon, *quæ spernunt te*.

שׂאט, m. *contemptus, vel depopulatio* : בְּשׂאט בְּנַפְשׁ, *cum contemptu in animo*, Ezech. XXV. 15. id est, summo et ignominioso contemptu, vel depopulatione. Sic בְּשׂאט נַפְשׁ, Ezech. XXXVI. 5. aff. בְּכָל־שׂאטָךְ, *in toto contemptu tuo ex animo*, Ezech. XXV. 6. Chaldæus tribus hisce posterioribus locis יַצְפִּיחַ lactiliam transfert.

שׂאול, *rogavit, interroga-*

vit, petiit, expetiit, consuluit, quæsiuit, requisivit, percunctatus est. item mendicavit. construitur cum accusat. et præpos. מִן מֵאֵת et ל. præt. שׂאֵל שְׂאֵל, *interrogaverat servos suos*, Gen. XLIV. 19. חַיִּים שׂאֵל מִמֶּךָ, *vitam petiit a te*, Psalmus XXI. 5. וְשׂאֵל־לִי, *ut consulat illum*, Numer. XXVII. 21. וְשׂאֵל בְּקִצֵּיר, *et mendicat in æstate*, Prov. XX. 4. וְשׂאֵלָךְ, *et rogaverit te*, Jud. IV. 20. quod est ex terminatione Tzere: וְשׂאֵלוּ לָךְ, *interrogabunt te pacis*, hoc est, valetudinis causâ, 1 Sam. X. 4. id est, pacificè te salutabunt: vide et 1 Sam. XXV. 5. 2 Sam. VIII. 10. Chald. præterit. שׂאֵל לְכַל־חַרְטִם, *petiit ab ullo mago*, Daniel. II. 10. אֶרְדִּין שׂאֵלְנָא, *tunc interrogavimus*, Esr. V. 9. futur. וְשׂאֵלְנִכּוֹן, *quicquid postulaverint*, Esr. VII. 21. cum epenthetico. Niph. גִּשְׂאֵל, *exorari, precibus obtinere*: præter. cum infinitiv. גִּשְׂאֵל גִּשְׂאֵל מֵעַמְדִי, *expetendo expetiit (David) a me*, 1 Sam. XX. 28. id est, obnixè petiit a me, et obtinuit. Similem formam vide in גִּשְׂאֵלְתִי מִן־הַמֶּלֶךְ, *precibus obtinui a rege*, Nehem. XIII. 6. Pih. præt. וְשׂאֵלוּ, *et petant*, id est, mendicent, Psalm. CIX. 10. futur. שׂאוּל, *interrogando interrogabunt*, 2 Sam. XX. 18. Hiph. הַשְּׂאִיל, *mutuavit, commodato dedit petenti*. præt. וְהַשְּׂאִילְתִּיהוּ לִיהוָה, *et mutuo eum Domino*, 1 Sam. I. 28. id est, quem precariò ab ipso acceperam, nunc rursus ipsi sisto et consecro, ut ipsius minister sit. futur. וְגִשְׂאֵלוּ, *commodato dederunt ipsis petentibus*, Exod. XII. 36. Hoph. הַשְּׂאֵל, *commodatum, apud Rabbinos*.

שׂאול, c. *sepulchrum, infernus*. se-

pulchrum autem sic a petendo et postulando dictum, quòd ore hiante et dilatato, Ies. V. 14. Habac. II. 5. repleri expetat, unde et insatiabile dictum, Prov. XXVII. 20. et XXX. 16. significat autem in genere locum corporum humanorum post mortem, unde communiter pro sepulchro, interdum etiam pro inferno ponitur. Dicitur etiam de loco infimo, qui altissimo opponitur, Job. XI. 8. masc. ערום שאול, *nudum est sepulchrum*, Job. XXVI. 6. id est, abditissima et intima terræ pars, juxta Ab. Esram, vel מרכז הארץ, *centrum ipsius terræ (ipsi in aperio et propatulo est:)* fœm. הרחיבה שאול נפשו, *dilatatur sepulchrum animam suam*, id est, seipsum, Ies. V. 14. cum ה paragonico, לשאולה, *in sepulchrum usque*, Psalm. IX. 18. et sic cum accentu in ultima præter morem, בשאלה, *in sepulchrum*, Gen. XXXVII. 35.

שאלה, f. *petitio*: אחת שאלה, *petitionem unam (ego peto abste,)* I Reg. II. 16. affix. את-שאלתי, *petitionem meam*, I Sam. I. 27. hinc contractum, ויתן את-שלתה, *det petitionem tuam*, I Sam. I. 17. et aliter, תבוא שאלתי, *eveniat petitio mea*, Job. VI. 8. Chald. שאלתא, f. *petitio, postulatum*, Dan. IV. 14. apud Rabbinos etiam est *quæstio, interrogatio*: ה השאלה, *He interrogationis*, רדד השאלה, *per modum interrogationis*, et interdum, per metaphoram.

משאלות, f. p. *petitiones*: affix. כל-משאלותיך, *omnes petitiones tuas*, Ps. XX. 6.

שאן Pih. geminatâ tertiâ radicali, שאן, *tranquillum esse, tranquillè agere*. præter. שאן מואב, *tranquillus fuit Moab*, Jer. XLVIII. 11. שאן מפהד רעה, *tranquillus erit à*

timore mali, Proverb. I. 33. שאן, *tranquillè agent*, Job. III. 18.

שואן, m. *tranquillus*: יודה שאן, *habitaculum tranquillum*, Ies. XXXIII. 20. aff. ושואנה, *et tranquillitas tua*, 2 Reg. XIX. 28. id est, insolentia, ferocia, quam tranquillitas tibi parit. vide et שואה plural. הווי השואנים, *væ tranquillis (in Tzione)*, Amos VI. 1. fœm. נשים שאננות, *mulieres tranquillæ*, Ies. XXXII. 9.

שלאן, m. *tranquillissimus*, Job. XXI. 23. cum epenthesi ה vel potius, ut Kimchi scribit in lib. Rad. est vox composita ex שלו et שאן et notatur eo summè tranquillus, id est, tranquillissimus.

שאף, *hausit, propriè aërem vel ventum, anhelavit, aspiravit, metaphoricè, absorbit, deglutivit. præter. ישאף, et exhaurit, absorbet*, Job. V. 5. scribitur cum ו, sed legitur per ך, שאפני, *absorbet me, anhelus persequitur ad deglutiendum me*, Psalm. LVI. 2. שאפיו רוח, *haurient ventum*, Jerem. XIV. 6. particip. ואל-מקמו שואף, *ad locum suum anhelat*, Eccl. I. 5.

שאר *reliquum esse, super esse*: præter. עוד שאר, *adhuc reliquus est (minimus)*, I Sam. XVI. 11. Niph. נשאר, *reliquum, residuum esse vel fieri, relinqui: superstitem manere, remanere, superesse*: frequenter construitur cum præpos. ב, quæ quandoque per e, ex, explicanda est. præter. הוא לבדו נשאר, *ipse solus est relictus*, Genes. XLII. 38. cum Kametz propter pausam. Anomalum cum epenthesi א, נשאר אני, *et reliquus fui ego*, Ezech. IX. 8. pro נשארתי. Kimchi in comment. scribit esse compositum ex præterito

Niph. et futuro Kal. quasi dicere propheta voluerit: cum percutientibus illis videre vellem, כִּי נִשְׂאָר, *quis reliquus maneret*, animadverti *quod ego tantum reliquus essem*. Non dissimile vide in וְלֹא נִשְׂאָרוּ בָם in Hithpahel, *neque relinquerentur in eis*, id est, ex eis duo pariter, 1 Sam. XI. 11. Hiph. הִשְׂאִיר, *reliquit, reliquum, residuum, superstitem fecit vel reliquit*: præter. הִשְׂאִירוּ, *reliquerunt ei superstitem*, Num. XXI. 35. וְהִשְׂאִיר בְּרַכָּה, *et relinquat post se benedictionem*, Joël. II. 14. וְלֹא נִשְׂאָר בָּהֶם אִישׁ, *ut non reliquum faciamus ex eis quemquam*, 1 Samuel. XIV. 36.

נִשְׂאָר, m. *reliquus, reliquum, residuum, reliquæ*: in constructione non mutatur: וְנִשְׂאָר עֵץ, *et reliqua ligna*, Ies. X. 19. וְנִשְׂאָר, *et residuum*, Ies. XIV. 22. וְנִשְׂאָר רוּחַ לֹו, *et (nonne) residuum spiritus ipsi?* Mal. II. 15. vide hic Rabbi Salomonem. Chald. עִם נִשְׂאָר חֲכִימֵי (Babyloniae), Daniel. II. 18. וְנִשְׂאָרָא, *et residuum*, Dan. VII. 7.

נִשְׂאָר, m. *caro*, et generaliter, *alimentum*: item *propinquus, propinqua*, de eadem carne vel sanguine existens, et sic eodem genere de utroque sexu dicitur. יֹאכְלוּ נִשְׂאָר עַמִּי, *comedunt carnem populi mei*, Mich. III. 3. יֹאכְלֵ כָּל־נִשְׂאָר, *ad omnem propinquum carnis suæ*, Lev. XVIII. 6. נִשְׂאָר אָבִיךָ, *propinqua patris tui est*, ver. 12. aff. לְנִשְׂאָרוֹ, *propinquo ejus*, Num. XXVII. 11. נִשְׂאָרָה, *alimentum ejus*, Exod. XXI. 10. וְנִשְׂאָרְךָ, *et corpus tuum*, Prov. V. 11. sic reddunt propter præcedens nomen carnis, cui synonymum est.

נִשְׂאָרָה, foem. *propinquitas*, נִשְׂאָרָה הֵנָּה, *propinquitas sunt*, Lev. XVIII. 17. id est, propinquæ una alteri.

נִשְׂאָרִית, f. *residuum, reliquæ*, semel scribitur contractè absque אַ, וְנִשְׂאָרִיתוֹ, 1 Par. XIII. 38. aff. וְנִשְׂאָרִיתוֹ, *et residuum ejus*, Ies. XLIV. 17. contractè ut antè, נִשְׂרֹתְךָ, *residuum tuum*, Jer. XV. 11. scribitur cum ך sed legendum per ך juxta Masorethas. Chirek sub ת est loco Sægol, pro נִשְׂרִיתְךָ simile vide in פּוּץ inter nomina.

מִנִּשְׂאָרָה, foem. *maetra*: affix. וּמִנִּשְׂאָרְתְּךָ, *et maetra tua*, Deuter. XXXVIII. 5. plural. וּבְמִנִּשְׂאָרוֹתֶיךָ, *et in maetras tuas*, Exod. VII. 28.

נִשְׂאָר m. *fermentum*: תִּשְׁבִּיתוּ נִשְׂאָר מִבְּתוֹכֵם, *amovebitis fermentum è domibus vestris*, Exod. XII. 15.

נִשְׁבַּב m. *fragmentum*: plural. נִשְׁבָּבִים, *fragmenta*, Hos. VIII. 6. verbum נִשְׁבַּב, *frangere*, apud Talmudicos usitatum est.

נִשְׁבִּיב, m. *scintilla*, quasi fragmen ignis dicta, Job. XVIII. 5. Chald. נִשְׁבִּיבָא דִּי נִוְרָא, *scintilla vel flamma ignis*, Dan. III. 22. plural. נִשְׁבִּיבִין דִּי־נִוּר, *scintillæ ignis*, Dan. VII. 9.

נִשְׁבָּה *captivum cepit, duxit, abduxit, deportavit, fecit, tenuit, detinuit*. præterit. אֲשֶׁר נִשְׁבָּה, *quem captivum abduxit*, Jerem. XIV. 14. נִשְׁבִּיתָ נִשְׁבִּי, *captivam duxisti captivitate*, Psalm. LXVIII. 19. part. לְנִשְׁבִּיהֶם, *captivos capient, captivantes ipsos*, Ies. XIV. 2. futur. per apocopam, וְנִשְׁבָּה, *et captivam fecit ex eo captivam turbam*, Numer. XXI. 1. Niph. præter. כִּי נִשְׁבָּה, *quòd capti-*

us abduceretur, Gen. XIV. 14. נִשְׁבְּוּ, *capti essent*, 1 Sam. XXX. 3.

שְׁבוּ, m. *achates*, lapis pretiosus, Exod. XXVIII. 19. Judæis Germani, *topazius* est.

שְׁבִי, m. *captivitas*, *captiva turba*, *captivorum multitudo*: שְׁבִי צְדִיק, *captiva turba justi*, Ies. XLIX. 24. בְּשִׁבִי יִלְכוּ, *in captivitatem ibunt*, Jer. XXII. 22. aff. מֵאֶרֶץ שְׁבִים, *de terra captivitatis ipsorum*, Jerem. XLVI. 27. cum Sægol שְׁבִיךָ, *captivitatem tuam*, Jud. V. 12.

שְׁבִיָּה, f. *captiva*, Ies. LII. 2. שְׁבִיָּה, f. *captivitas*, ut antè, 2 Par. XXVIII. 5.

שִׁיבָה, f. idem: const. שִׁיבַת צִיּוֹן, *captivam multitudinem Tzionis*, Psal. CXXVI. 1. formam habet à שִׁיבָה, quasi reducem captivam turbam dicas. Aliam significationem vide in נִשְׁבָּה.

שְׁבִיָּת, f. *captivitas*, Numer. XXI. 29. affix. אֶת־שְׁבִיָּתֵנוּ, *captivitatem nostram*, Psal. CXXVI. 4. scribitur cum ך sed legitur per ם: plural. cum aff. שְׁבִיָּתֵיךָ, *captivitatum tuarum*, id est, multitudinis captivorum tuorum, Ezech. XVI. 53.

שְׁבוֹתָ, f. idem, Jerem. XXX. 3. affix. אֶת־שְׁבוֹתֶיךָ, *captivitatem tuam*, Deut. XXX. 3. quædam scribuntur per ם in medio, sed legenda per ך, וְשְׁבוֹתֶיךָ, *captivitatem tuam*, Thren. II. 14.

שָׁבַח Pih. *laudavit*, *laudibus celebravit*: item *repressit*, *compescuit*: præter. וְשָׁבַחְתִּי אֲנִי, *et laudavi ego lætitiã*, Eccles. VIII. 15. futur. תִּשְׁבַּחְתָּם, *reprimis illos*, Psalmus LXXXIX. 10. et sic Prov. XXIX. 11. Chald. præter. שָׁבַחְתָּ, *laudasti*, Dan. V. 23. וְלִחְתִּי עֲלֵמָא שְׁבַחְתָּ, *et*

viventem in perpetuum laudavi, Dan. IV. 31. וְשָׁבַחוּ לֵאלֹהֵי דְהָבָא, *et laudabant Deos aureos*, Daniel. V. 4. particip. מְשַׁבַּח, *laudo*, etc. לְמַלְכָּא שְׁמַיָּא, *regem cælorum*, Dan. IV. 34. notanda constructio cum dativo. Hiph. particip. מְשַׁבְּיָה שְׁאוֹן בְּיָם, *compescens strepitum marium*, Psalm. LXV. 8. Hithp. infinitiv. לְהַשְׁתַּבַּח, *ad laudationibus commendandum nos in laude tua*, Psal. CVI. 47.

שָׁבַח, masc. *laudans*, vim et usum habet participii: שָׁבַח אֲנִי אֶת־הַמֵּתוּתִים, *laudabam ego mortuos*, Eccl. IV. 2.

שִׁבְחָה, m. *laus*, apud Rabbinos usitatissimum.

שִׁבְטָה c. sed m. *sæpius*, *virga*, *baculus*, Exod. XXI. 20. Proverb. X. 13. *sceptrum*: לֹא יִסּוּר שִׁבְטָה מִיְהוּדָה, *non recedet sceptrum de Jehuda*, Gen. XLIX. 10. id est, reges et regia autoritas, juxta triplex Targum et Hebræos veteres Talmudicos, Cod. Sanhedrin cap. 1. fol. 5. et Cod. Horajoth cap. 3. fol. 11. ac recentiores, Kimchium. R. Salomon, Aben Efram, R. Abrahamum Hispanum, R. Tanchuma, R. Bechai, R. Mosche ben Nachmam, R. Jitzchack ben Arama, Chaskuni sive R. Chiskia, quos ego vidi, unde frustra sunt, qui aliter interpretantur. item, *tribus*, Deut. XVIII. 1. *stylus*, *calamus*: מְשַׁבְּטִים בְּשִׁבְטֵי סִפְרָה, *trahentes stylo scribæ*, Jud. V. 14. id est, scribentes בְּקוֹלְמוֹס, *calamo scriptorio*, ut Chaldæus transfert, estque periphra-sis poetica scribarum, sive doctorum et sapientum: שִׁבְטָה מֵאֶסֶת, *virga spernens*, Ezech. XXI. 15. ubi fœmininum est: aff. שִׁבְטִי, *virgam suam*, Prov. XIII. 24. plural. *tribus*, Jos.

XVIII. 2. *tela, spica*, 2 Sam. XVIII. 14. construct. שְׁבִיטֵי, *tribus (filiorum Israël)*, Jos. IV. 8. aff. בְּשִׁבְטָיו, *in tribubus ejus*, Psalm. CV. 37. Chald. לְמִנְיֵן שְׁבִיטֵי יִשְׂרָאֵל, *secundum numerum tribuum Israël*, Esr. VI. 17. שְׁבֵט, m. *Schebhat*, nomen mensis undecimi, respondentis Januario nostro, Zach. I. 7.

*שְׁבֵט, quæ hinc esse possint vide in סְבֵט.

שְׁבִיל, masc. *semita: via*, affix. וְשִׁבְלִיָּהּ, *et semita tua*, Psalm. LXXVII. 20. ubi legendum juxta Masorethas שְׁבִילָהּ: plur. construct. שְׁבִילֵי עוֹלָם, *semitæ seculi*, Jerem. XVIII. 15.

שְׁבֵל, mascul. idem: הַשְּׁפִי שְׁבֵל, *denuda (pedes) ad semitam*, Iesaias XLVII. 2. vide XX. 2.

שְׁבֵלֹת, f. *spica*, Job. XXIV. 24. item *fluxus, fluentum*, Psalm. LXIX. 3, 16. plural. fœm. sub terminatione masculina, שְׁבֵלִים דְּקוֹת, *spicæ tenues*, Gen. XLI. 5.

שְׁבֵלִים, m. p. *baccæ*: construct. שְׁבֵלֵי הַזַּיִתִּים, *duæ baccæ olivarum*, Zach. IV. 12.

שְׁבֵלֹל, m. *limax*, Psal. LVIII. 9. in Cod. Talmud. Mohed Katon cap. 1. fol. 6. scribit scholiastes ad locum Psalmi: שְׁבֵלֹל est reptile, quod cum egreditur è concha sua, saliva fluit ab ipso, donec planè liquescat et moriatur. Et in Cod. de Schabbatho, cap. 8. fol. 77.

שְׁבִיסִים, m. p. *reticula*, ornamenta muliebria capitis, juxta R. Salomonem, Ies. III. 18.

שִׁבְעָה, f. *septem, septies*: שִׁבְעָה, *septem annos*, Gen. V. 7. שִׁבְעָה, *septies in die laudavi te*, Psal. CXIX. 164.

שְׁבֵעָה, m. idem; item *septimus*, שְׁבֵעָה פָּרִים, *septem juvencos*, Num. XXIII. 29. שְׁבֵעָה שְׁבֵעָה, *septem septem*, id est, septena, Gen. VII. 2. בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם, *septimodecimo die mensis*, Gen. VII. 11. semel cum epenthético שְׁבֵעָנָה, Job. XLII. 13.

construct. לְשִׁבְעַת הַיָּמִים, *septimo dierum*, id est, die septimo, Genes. VII. 10. aff. שְׁבֵעָתִים, *septem illi*, 2 Sam. XXI. 9. scribitur cum ם redundantante, et est quasi à separata forma שְׁבֵעַת. dual. שְׁבֵעָתִים, *septies, septuplum*, idem quod שְׁבַע, inquit R. Salomon, ut apparet ex Ies. XXX. 26. sic etiam שְׁבֵעָתִים, *quadruplum*, effertur numero duali, ut est in רָבַע: forma autem dualis adhibetur ad differentiam numeri plural. שְׁבַעִים, *septuaginta*: שְׁבַעִים, *septuaginta annos*, Gen. V. 12. Chald. שְׁבֵעָה עֶדְנִין, *septem tempora*, Dan. IV. 13. const. וְשִׁבְעַת יַעֲזוּרָהּ, *et septem consiliarius ejus*, Esr. VII. 14.

שְׁבִיעִי, m. *septimus*: בְּיֹם הַשְּׁבִיעִי, *die septimo*, Gen. II. 2. fœm. וּבַשְּׁבִיעִי, *et anno septimo*, Levit. XXV. 4. semel etiam medio ם deficiente, וּבַשְּׁבֵעַת, *et septimo*, Exod. XXI. 2.

שִׁבְעָה, m. *septimana*, vel dierum ut communiter, vel annorum, ut Dan. IX. 27. const. שִׁבְעָה זְמַן, *septimanam hujus*, Gen. XXIX. 27. dual. שְׁבַעִים, *septimanæ duæ*, Lev. XII. 5. plur. שְׁבַעִים, *septimanæ septem*, Dan. IX. 25. constr. שְׁבַעִי, vide mox infra. fœm. וַחַג שְׁבַעוֹת, *et festum septimanarum facies*, Exod. XXXIV. 22. aff. בְּשִׁבְעָתִיכֶם, *in*

septimanis vestris, Numer. XXVIII. 26.

נִשְׁבַּע, Niph. *juravit*. præter. נִשְׁבַּעְתִּי לִי, *juravit mihi*, Gen. XXIV. 7. בִּי נִשְׁבַּעְתִּי, *per me juravi*, Gen. XXII. 16. particip. וְנִשְׁבַּע בְּאַרְץ, *et qui jurat per terram*, Iesaias LXV. 16. Hiph. הִשְׁבִּיעַ, *adjuravit*. præter. cum infinit. הִשְׁבִּיעַ הַשְּׂבִיעַ, *adjurando adjuraverat (filios Israël)*, id est, *rejurando obstrinxerat*, Exod. XIII. 19. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם, *adjuro vos*, Cant. II. 7.

שְׂבִיעַ, m. *juramentum, jusjurandum*. plur. const. שְׂבִיעוֹת לָהֶם, *juramenta juramentorum istis sunt*, Ezech. XXI. 23.

שְׂבוּעָה, f. *juramentum, jusjurandum, adjuratio*: בְּעֵלֵי שְׂבוּעָה לֹא, *Domini juramenti ipsi*, id est, *conjurati*, Neh. VI. 18. constr. וְשְׂבִיעַת שֶׁקֶר, *et juramentum falsitatis*, Zach. VIII. 17. aff. וְשְׂבִיעַתוֹ, *et juramenti sui*, Psal. CV. 9. plur. שְׂבִיעוֹת, Hab. III. 9.

שָׂבַע *satiari, saturari, saturum esse*. præter. וְאָכַל וְשָׂבַע, *et comedet et saturabitur*, Deut. XXXI. 20. שְׂבִיעַת קָלוֹן, *saturaris ignominia*, Hab. II. 16. וְשָׂבַעְתֶּם אֹתוֹ, *ut saturemini eo*, Joël. II. 19. שְׂבִיעָה בְרַעוֹת נַפְשִׁי, *saturata est malis anima mea*, Psalm. LXXXVIII. 4. Pih. imper. שְׂבַעְנוּ, *satura nos*, Psal. XC. 14. fut. נַפְשִׁם וְשָׂבַעוּ, *animam suam non saturabunt*, Ezech. VII. 19. Hiph. præter. הִשְׂבִּיעַ נַפְשִׁי שׂוֹקֶקָה, *satiat animam appetentem*, Psal. CVII. 9. particip. מִשְׂבִּיעַ לְכָל־הָי, *saturas omne vivens*, Psal. CXLV. 16.

שָׂבַע, m. *satur*, Genes. XXV. 8.

constr. שְׂבַע יָמִים, *satur dierum*, Genes. XXXV. 29. plur. שְׂבַעִים, *saturi*, 1 Sam. II. 5. fœmin. נִפְשָׁה נִשְׂבַּעָה, *anima satura calcavit favum*, Prov. XXVII. 7.

שְׂבַע, m. *saturitas*, Gen. XLI. 29. שְׂבַע, m. idem, Exod. XVI. 3. aff. שְׂבַעְךָ, *ad saturitatem tuam*, Deuter. XXIII. 25.

שְׂבַעָה, f. idem, Ies. LVI. 11. aff. מִבְּלַתִּי שְׂבַעְתָּךְ, *è quòd non esset satietas tibi*, Ezech. XVI. 23.

שְׂבַעָה, f. idem: construct. שְׂבַעַת לֶחֶם, *saturitas panis*, Ezech. XVI. 49.

שְׂבִיץ Pih. *tessellatum, ocellatum, intertextum opus fecit*: præterit. וְשְׂבִיצַת, *et tessellatam facies*, Exod. XXVIII. 39. Pyh. partic. מִשְׂבִּיצִים, *intexti, impacti auro erunt*, id est, *fundis aureis insiti*, ver. 20.

שְׂבִיץ, masc. *ocellata chlamys*: בִּי אֶחְזֹנִי הַשְּׂבִיץ, *quia delinuit me hæc ocellata chlamys*, 2 Sam. I. 9.

מִשְׂבִּיצָה, f. *ocellatio: pala, funda annuli*: plur. מִשְׂבִּיצוֹת זָהָב, *fundis aureis*, Exod. XXVIII. 11. מִמִּשְׂבִּיצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, *e ocellationibus auri vestis ejus*, Psal. XLV. 14. תְּשִׂיץ, masc. *tessella, ocellatio*: כְּתֹנֶת תְּשִׂיץ, *tunica ocellationis*, Exod. XXVIII. 4. id est, *tessellata vel ocellata*.

שָׁבַק Chald. *sivit, reliquit, dimisit, remisit*: infin. לְמִשְׂבַּק, *ad relinquendum*, Daniel. IV. 23. imper. שִׁבְקוּ, *sinite*, Esr. VI. 7. Ithph. fut. תִּשְׁתַּבַּק, *relinquetur*, Dan. II. 44.

שָׁבַר *fregit, confregit, diffregit*.

effregit, perfregit: item, vendidit: emit, comparavit annonam, à nomine שָׁבֵר, annona, quasi annonare dicas. præter. שָׁבַר יְהוָה, fregit Dominus, Ies. XIV. 5. infin. יִלְשָׁבוּר אֶל-יוֹסֵף, ut emerent à Josepho, Gen. XLI. 57. et אֶל est pro מִן, aut est transpositio verborum, pro venerunt ad Josephum ut emerent. imper. שָׁבְרוּ לָנוּ, emite, comparate nobis, Gen. XLIII. 2. fut. וַיִּשְׁבֵּר לְמִצְרַיִם, et vendidit Ægyptiis, Gen. XLI. 56. אֶכֶל תִּשְׁבְּרוּ, cibarium emetis ab eis, Deut. II. 6. וְאֵתוֹ, illud confringetis, Levit. XI. 33. Niph. præterit. יָבִי נִשְׁבַּר יִשְׁבַּט, quòd confracta fuerit virga, Iesaias XIV. 29. נִשְׁבַּרְתִּי אֶת-לֶבֶם, fractus sum ab animo ipsorum, Ezech. VI. 9. et אֵת est loco מִן, scribit Kimchi. Pih. præterit. שָׁבַר דְּלִתוֹת, effregit valvas, Psalm. CVII. 16. particip. מִשְׁבֵּר סְלָעִים, confringens petras, 1 Reg. XIX. 11. Hiph. הִשְׁבִּיר, vendere. partic. וַיְבָרְכָה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר, et benedictio erit super caput vendentis, Prov. XI. 26. et sic Gen. XLII. 6. fut. הֵאֲנִי אֲשַׁבֵּר, an ego effringerem matricem? Ies. LXVI. 9. ad partum aperirem. Significatio à nomine petita est, quod os matricis significat: אֶכֶל בְּכֶסֶף תִּשְׁבְּרֵנִי, cibum pro argento vendas mihi, Deuter. II. 28. et ponitur pro לִי תִשְׁבִּיר, Hoph. præter. הִשְׁבַּרְתִּי, confractus sum, Jer. VIII. 21.

שָׁבֵר, m. *fractura, fractio, confractio, contritio*: item *annona*, Gen. XLII. 1, 19. quasi famis fractura dicta, ut et aqua sive potus dicitur frangere sitim, Psal. CIV. 11. metaphoricè *explicatio, enucleatio*, quasi rei aut quæstionis difficilis fractio et solutio: aff. וְאֵת כֶּסֶף

שָׁבְרוֹ, et pecuniam annonæ ejus, Gen. XLIV. 2. וְאֵת-שָׁבְרוֹ, et interpretationem ejus, Jud. VII. 15. plural. שָׁבְרוֹם nomen proprium loci, Jos. VII. 5. מִשְׁבְּרִים, propter confractiones, Job. XLI. 17. id est, pericula et calamitates. aff. רְפָה שְׁבְרֵיהָ, cura fracturas ejus, Psalm. LX. 4. cæterum grammatici quidam Rabbino-rum Chirek breve vocant שְׁבֵר, ut Ab. Esra, Num. XXXV. 19.

שְׁבָרוֹן, m. *fractio, contritio*, Jer. XVII. 18. constr. בְּשִׁבְרוֹן מְתַנְנִים, cum fractione lumborum, Ezechiel. XXI. 11.

מִשְׁבֵּר, masc. *matris, os matricis*, 2 Reg. XIX. 3. juxta Kimchium; Chaldæus et R. Salomon *sellam parturientis* explicat. Dicitur sic à frangentibus doloribus, qui tum mulieri parienti, tum ipsi foetui in articulo partus obveniunt.

מִשְׁבֵּר, m. idem, constr. בְּמִשְׁבֵּר יְבִינִים, in matrice filiorum, Hos. XIII. 13. id est, ore matricis: plural. מִשְׁבְּרִים, *fluctus*, sic dicti, quod se mutuo, vel etiam naves confringant: constr. מִשְׁבְּרֵי-מוֹת, *fluctus mortis*, 2 Sam. XXII. 5. aff. כָּל-מִשְׁבְּרֵיהָ, omnes fluctus tui, Jon. II. 4.

שָׁבַר Pih. *speravit, spectavit, expectavit, expectationem habuit*: construitur cum præpos. אֶל vel ל. præterit. שָׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתָה, *expecto salutem tuam*, Ps. CXIX. 166. futur. אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, *ad te spectant*, Psalm. CXLV. 15.

שָׁבַר, m. *expectatio*: שָׁבְרוֹ, *cujus expectatio*, Ps. CXLVI. 5. מִשְׁבְּרֵי, *ab expectatione mea*, Psalm. CXIX. 116.

שְׁבִישׁ Chald. *perplexum, attoni-*

tum reddi, obstupescere, conturbari : Ithpah. part. plural. מִשְׁתַּבְּשִׁין, attoniti, Dan. V. 9.

שבוש, Rabbinicè perplexitas, difficultas, error.

שָׁבַת quievit, cessavit : præterit. **בַּיּוֹם שָׁבַת**, nam in illo quievit, Gen. II. 3. **וַשְׁבַּתָּ מִדְּהַבָּה**, cessavit aurea, Ies. XIV. 4. futur. **וַיִּשְׁבַּת**, et quievit, Gen. II. 2. Niph. **וַיִּנְשַׁבֵּת מִבְּצָר**, et cessabit munitio, Ies. XVII. 3. **וַיִּנְשַׁבְּתוּ גְלוֹלֵיכֶם**, et cessabunt stercora idola vestra, Ezech. VI. 6. Hiph. **וַיִּשְׁבַּת הַשְּׁבִיבִי**, cessare fecit vel sivit, abolevit, sustulit, amovit, removit, summovit : præter. **וַיִּשְׁבַּת אֶת־הַכְּמָרִים**, et abolevit atratos sacrificulos, 2 Reg. XXIII. 5. **וַיִּשְׁבַּתִּי גְאוֹן יָדַי**, faciamque ut cesset fastus superborum, Ies. XIII. 11. futurum, **וַיִּשְׁבַּתִּי זְכָרִי**, et faciam ut cesset memoria ipsorum, Deuter. XXXII. 26.

שַׁבָּת, c. cessatio, requies, sabbatum, dies septimus hebdomadæ cessationi ab operibus destinatus, et synecdochicè septimana, à septimo die appellata : quater legitur **שַׁבָּת**, ut, tradit Masora, Levit. XXV. 6. **שֹׁמֵר שַׁבָּת**, custodiens sabbatum, Ies. LVI. 2. construct. **וַיְהִי־תָהּ שַׁבָּת**, eritque requies terræ, Levit. XXV. 6. aff. **שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ**, sabbathi in sabbatho suo, Num. XXVIII. 10. ubi prius in Pathach desinit, cui simile **שַׁבָּת שַׁבָּתוֹ**, sabbatho sabbatho, id est, unoquoque sabbatho, 1 Par. IX. 32. **וַיִּשְׁבַּתָּהּ**, et sabbatum ejus, Hos. II. 13. plur. **שַׁבְּתוֹת**, sabbatha, septimanæ : constr. **שַׁבְּתַת שָׁנִים**, septimanas annorum, Lev. XXV. 8.

affix. **אֶת־שַׁבְּתֵיהָ**, sabbatha sua, Lev. XXVI. 34.

שַׁבָּת, m. cessatio : **שַׁבָּת מְרִיב**, cessatio à lite, Prov. XX. 3. **שַׁבָּת**, cessatio, Ies. XXX. 7. possint hæc etiam esse infinitivus à **יָשַׁב**, sedere, manere. aff. **שַׁבְּתוֹ**, cessationem ejus, Exod. XXI. 19.

שַׁבָּתוֹן, m. quies, requies, cessatio : **שַׁבְּתוֹן שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ**, quies sabbatum sanctum erit, Exod. XVI. 23. **שַׁבָּתוֹן**, sabbatum quietis, Exod. XXXV. 2.

מִשְׁבַּתִּים, m. p. cessationes : affix. **עַל־מִשְׁבַּתֵיהָ**, propter cessationes ejus, Thren. I. 7.

שָׁגָה, Chald. crescere, multiplicari, augeri : futur. **לְמָה וַיִּשְׁגָּה**, ad quid cresceret? Esræ IV. 22. **שְׁלֵמֶכּוֹן וַיִּסְגָּה**, pax vestra multiplicetur, Dan. III. 31. quædam exemplaria illic **ש** habent loco **ס**. Hinc Hebraicè futur. **וַיִּשְׁגָּה**, crescit, augetur, Job. VIII. 7, 11. Pih. geminatis literis, futur. **תִּשְׁגֵּי**, facies ut crescat vel adolescat, Ies. XVII. 11. Hiph. præter. **וַיִּשְׁגּוּ**, auxerunt, Ps. LXXIII. 12. particip. **מִשְׁגִּיָּא**, augens, Job. XII. 23. futur. **תִּשְׁגִּיָּא**, amplificabis, Job. XXXVI. 24.

שִׁגְיָא, m. amplius, Job. XXXVI. 26. Chald. **וַיִּקַּר שִׁגְיָא**, et gloriam multiplicavit, Dan. II. 6. plur. **מִתְּנֵן רַבְּרֵן**, munera magna et ampla, Dan. II. 48. et adverbialiter, **שִׁגְיָא בָּאֵשׁ**, vehementer malum visum fuit, vel displicuit, Dan. VI. 15. **שִׁגְיָא מִתְּבַהֵל**, valdè conturbatus fuit, Dan. V. 9.

שָׁגַב exaltari, extolli, altum, editum esse : roborari, robustum esse : præter. **וַיִּשְׁגְּבוּ**, extollantur salute,

Job. V. 11. אֲשֶׁר שָׁגְבָה מִמֶּנּוּ, *que robustior nobis fuerit*, Deut. II. 36. Niph. præter. וְנִשְׁגַּב, *editusque erit*, Ies. II. 11. part. נִשְׁגַּב שָׁמוֹ, *exaltatum est nomen ejus*, Ies. XII. 4. Pih. futur. אֲשִׁיבָהּ, *extollam, vel roborabo eum*, Psalm. XCI. 14. Pyh. futur. וְנִשְׁגַּב, *in edito collocatur*, Proverb. XXIX. 25. Hiph. fut. וְשָׁיֵב בְּכַחוֹ, *roborat, extollit virtute sua*, Jobæ XXXVI. 22.

מִשְׁגָּב, masc. *locus editus, munitio, arx edita*: מִשְׁגָּב לָנוּ, *locus editus est nobis*, Psalm. XLVI. 8. construct. מִשְׁגָּב הַחֲמִיתִי, *locum editum murorum tuorum*, Iesaias XXV. 12. affix. מִשְׁגָּבִי, *munitio edita mea*, Psal. LIX. 10.

שָׁגָה *erravit*; præter. עַל־שִׁגְגָתִי, *super errore quo erravit*, Lev. V. 18. part. אֲנִי שִׁגַּגְתִּי, *ego errabam*, Psal. CXIX. 67. fœm. הַשִּׁגְגָה, *quæ erravit*, Num. XV. 28.

שָׁגָה, f. *error; peccatum ex ignorantia*, Num. XV. 28.

מְשֻׁגָּה, fœm. idem: affix. אֶתִּי, *mecum morabitur error meus*, Job. XIX. 4. quod formam a שֹׁגֵג habet.

שָׁגָה *erravit, aberravit, oberravit*: præter. וּמַה־שִׁגִּיתִי, *et in quo erraverim*, Job. VI. 24. partic. וְכָל־שֹׁגֵג, *et quisquis oberrat in eo*, Prov. XX. 1. Hiph. particip. מִשְׁגָּה, *errare faciens cæcum*, Deuteron. XXVII. 18.

שִׁגְיֹאוֹת, f. p. *errores*: מִי יִבִּין שִׁגְיֹאוֹת, *errores quis intelligit*, Psalm. XIX. 13.

שִׁגְיוֹן, m. *cantio erratica*, Psalm. VII. 1. id est, varia, quæ omnibus

rationibus musicæ decantabatur simul. Vocabulum musicum est, cujus ratio Hebræis ignota: plural. fœmin. שְׁגִינֹת, *odæ erraticæ vel mixtæ*, Hab. III. 1.

*שָׁגָה, vide suprâ in שָׁגָה.

שָׁגָה Hiph. הַשְׁגִּיחַ, *prospexit, respexit, consideravit*: præter. הַשְׁגִּיחַ, *prospicit in omnes habitatores terræ*, Psal. XXXIII. 14. particip. מִשְׁגִּיחַ, מִן־הַחַלּוֹנוֹת, *prospiciens e fenestris*, Cant. II. 9. fut. אֵלֶיךָ יִשְׁגִּיחַ, *ad te respicient*, Ies. XIV. 16.

הַשְׁגָּחָה, f. *providentia Dei*, apud Rabbinos.

שָׁגַל *vitiare, violare mulierem*.

Verbum est, Hebræis actum venereum propriiisimè denominans, ac proinde pronunciatu obscœnum in communi sermone ipsis habitum. Unde Masorethæ verbum שָׁבַב, *cubuit; concubuit*, pro eo legendum substituerunt, quomodo Germani dicunt *heyschlaffen, heyliegen*, (*to lie with.*) Similem correctionem vide infrâ in שִׁוִּן. futur. וְיִשְׁגַּלְכָהּ, *vitiabit eam*, Deut. XXVIII. 30. legendum וְיִשְׁכַּבְכָּהּ, *cubabit cum ea*, Niph. fut. וְיִשְׁגַּלְכֶם תְּשֻׁגְלֶנָּה, *et fœminæ eorum vitiabuntur*, legendum תְּשֻׁכַּבְכֶנָּה, *concupitu violabuntur*, Iesaias XIII. 16. idem, Zach. XIV. 2. Pyh. præterit. אֵיפֹה לֹא שִׁגַּלְתָּ, *ubi non fueris vitiata*, legendum, שְׁכַבְתָּ, Jer. III. 2.

שָׁגַל, f. *conjux, uxor*, appellatione honesta, ut sponsæ vocabulum Germanis, cujus verbum obscœnum. Dicitur autem tantùm de Augusta sive regina aut regia conjuge. נִצְבָּה שָׁגַל, *assistit conjux ad dexteram tuam*, Ps. XLV. 10. vide etiam Neh. II. 6. et utrobique in Venetis magnis scribitur cum Pathach. Chald. plural. cum

affix. וְשָׂגְלָתָהּ וְלַחֲבֵתָהּ, *uxores ejus et concubinæ ejus*, Dan. V. 2. וְשָׂגְלָתָהּ, *uxores tuæ*, ver. 23.

שגע Pyh. particip. מְשַׁנֵּעַ, *amens, demens*, Deuter. XXVIII. 34. plur. חָסַר מְשַׁנְעִים אָנִי, *careōne amentibus ego?* 1 Samuel. XXI. 16. Hithp. part. מְשַׁתַּנֵּעַ, *insanum, amentem agens*, 1 Sam. XXI. 15. infinitiv. לְהַשְׁתַּנֵּעַ, *ut amentem agat coram me*, ver. 16.

שָׂגְעוֹן, *m. amentia*, Deut. XXVIII. 28.

שגר שֹׁגֵר, *m. fœtus: propriè emissum vel emissio*. Nam verbum שֹׁגַר in Targum et apud Rabbinos *mittere, emittere*: const. שֹׁגַר אֶלְפָּה, *fœtui boum tuarum*, Deut. VII. 13.

שֹׁגֵר, *masc. idem*: בְּלִפְטֹר שֹׁגֵר, *omnem apertionem fœtus jumentii*, Ex. XIII. 12. id est, omnem primogenitum fœtum.

שד *m. mamma*: שָׂדַי, *extrahunt mammas*, Thren. IV. 3. id est, extractam præbent, metaphora à lactantibus. dual. וְיִגְמִי שְׂדַיִם, *sugentes ubera*, Joël. II. 16. constr. שְׂדַי אִמִּי, *ubera matris meæ*, Cant. VIII. 1. affix. בֵּין שְׂדַי, *inter ubera mea*, Cant. I. 13.

שֹׁדֵד, *m. idem*, Ies. LX. 16. מִשְׂדֵד, *ab ubere*, Job. XXIV. 9. aliam significationem vide in seq. rad.

שָׂדֵד, vide in seq. rad.

שדד *vastavit, devastavit*: præt. וְשָׂדְדוּ אֶת־גִּזְאוֹן, *et vastabunt fastum (Ægypti)*, Ezech. XXXII. 12. אֲשֶׁר שָׂדְדוּנִי, *qui vastarunt me*, Psal. XVII. 9. futur. in Schurek loco Cholem, וְשָׂדְדָה, *vastabit*, Psalm. XCI. 6. vide simile in רָנָן. Cum affix.

וְשָׂדְדָה, *vastabit eos*, quod legitur, וְשָׂדְדָה, Prov. XI. 3. Niph. præter. וְשָׂדְדוּ, *vastando vastati sumus*, Mich. II. 4. Kibbutz est loco Cholem. Pih. particip. מְשַׂדְּדֵם, *devastans patrem*, Prov. XIX. 26. futur. וְשָׂדְדָה, *vastabit statuas eorum*, Hos. X. 2. וְשָׂדְדָם, *vastabil eos*, Jer. V. 6. ubi Cholem propter affixum correptum est. Pyh. præter. וְשָׂדְדָה, *vastatus est*, Ies. XV. 1. et integrè וְשָׂדְדָה, *vastata est (Nineve)*, Nah. III. 7. Hoph. futur. וְיִשְׂדְּדוּן, *et quæque munitionum tuarum vastabitur*, Hos. X. 14.

שֹׁדֵד, *m. vastator*, Ies. XVI. 4. et substantivè, *vastitas, vastatio*, Ies. XXII. 4. Hos. VII. 13. aliam significationem vide in præcedenti Rad.

שֹׁדֵד, *m. dæmon, quasi vastator dicitur*: plur. וְיִזְבְּחוּ לְשָׂדִים, *sacrificaverunt dæmonibus*, Deut. XXXII. 17.

שָׂדָה, *f. symphonia, sic dicta, quòd voces pares et impares, soni contrarii et similes se ita invicem gratâ mixturâ et temperamento frangant et vastent, ut inde concinnum melos, concordiaque discors oriatur*: וְשָׂדָה, *symphonia et symphonias*, id est, omnis generis symphonias, Eccl. II. 8. hanc Kimchi in lib. Radicum omnibus aliis interpretationibus præfert.

שְׂדֵי, *masc. præpotens, omnipotens*. Gen. XVII. 1. est unum ex nominibus Dei à potentia ejus desumpti. Quâ enim potentiâ omnia creavit, eâdem omnia vastare et in nihilum redigere potest. Hinc et Judæi in versione Hebræo-Germanica אַל־מֶרְחִיף, *(Almighty)* reddunt. LXX in hunc sensum sæpè reddiderunt παντοκράτωρ, et Job. VIII. 3. ὁ τὰ πάντα ποιῆσας. Aben. Esra וְתִקַּח, *fortem, potentem* explicat. R. Salo-

mon vult illud idem esse quod יהי, sufficiens, ad omnia scil. præstanda; et qui talis, is rectè etiam dicitur *omnipotens*. vide די.

ישדד Pih. *occavit*: futur. ישדד, *an occaret valles*, Job. XXXIX. 10. וישדד אדמתו, *occabit terram suam*, Ies. XXVIII. 24.

שדדים, *Siddim*, nomen proprium vallis, Gen. XIV. 3.

שדה m. *ager*, tam cultus et sativus, quàm pascuosus, ut scribit, Kimchi Josh. VIII. 24. uterque habitationi hominum inservit; unde et pro terra aliqua vel regione sumitur, quàm homines incolunt. אגל-טוב, *in agro bono*, Ezech. XVII. 8. constr. בשדה מואב, *in agro Moab*, Genes. XXXVI. 35. aff. בקצה שדהו, *in extremitate agri sui*, Gen. XXIII. 9. שדהך, *agrum tuum non seres*, Levit. XIX. 19. est à שדד pro שדה juxta Kimchium, Psalm. XCVI. 12. Ies. LVI. 9. similem formam vide in הדר: plural.

שדים unde constr. על-שדי חמד, *super agros desiderii*, Ies. XXXII. 12. aff. לך על-שדיך, *ito in agros tuos*, 1 Reg. II. 26. femin. ומן-השדות, *et de agris*, Exod. VIII. 9. constr. ומשדות, *et de agris (Gebah)*, Neh. XII. 29. aff. בשדותם, *in agris eorum*, Neh. XI. 25.

שדמ שדמה, f. *ager, arvum uredine tactum*, Ies. XXXVII. 27. idem quod שדפה, 2 Reg. XIX. 26. per commutationem מ et פ, quæ sunt literæ homogeneæ, ut Hebræi scribunt: pluraliter in genere samitur pro agris vel arvis, sive frumentum sive vinum proferant, unde et *vites* significat. Ob generalem hunc usum

masculinè usurpatur: וישדמות לא, *et agri non fecit cibum*, Habac. III. 17. id est, nullus agrorum. construct. שדמות השבון, *vites Chesbon*, Ies. XVI. 8. R. Salomon, *arva, agri*, et sic quoque, Deuteron. XXXII. 32. accipit.

שדף שדפות, f. *adustæ, uredine tactæ*, Gen. XLI. 27. item ver. 6. est participium Pahul.

שדפה, f. *adustio, uredo segetum*, 2 Reg. XIX. 26.

שדפון, m. idem, 1 Reg. VIII. 37.

שדר Chald. *mittere*: Ithpah. השפתדר, *conari, satagere, contendere, operam dare*, et ponitur pro השתדל quod propriè illud significat, ל et ד inter se permutatis, scribit Elias in suo Methurgeman. part. הנה משתדר, *erat satagens*, Daniel. VI. 15.

שדדור, m. *conspiratio, rebellio*: אשפתדור עבדין, *conspirationem faciunt*, Esr. IV. 15. Rectum est, scribit Kimchi in lib. Radicum; esse hoc significatione mittendi: nam rebellare conantes, frequenter et inter se et ad eum, ad quem deficere volunt, vel a quo auxilium sperant, nuncios missitant.

*סדר, שדרות שדר.

שה c. sed m. sæpius, *pecus, parva propriè, et sæpe est singulare, agnus, hædus, בכל-שה נקד, omnem pecudem punctis respersam*, Genes XXX. 32. *agnus integer*, Exod. XII. 5. fem. שיה פזורה, *pecus dispersa*, Jer. L. 17. construct. ישיה בשבים, *pecudes ovium*, וישיה עינים, *et pecudes caprarum*, Deuter. XIV. 4. affix. אית-שיו, *pecudem ejus*, Deuteron. XXII. 1. שיהו, *pecus suum*, 1 Sam.

XIV. 34. hinc videtur esse **יָהָה** pro **יָהָה** formæ **יָהָה**.

יָהָה m. *testis, testificator*: affix. **יָהָה** בְּמָרוֹמִים, et *testificator meus in excelsis est*, Job. XVI. 19. diversimodè in exemplaribus punctatum est. Quædam habent **יָהָה** quasi a **יָהָה** quasi a **יָהָה** formæ **יָהָה** præstat **יָהָה**, formæ **יָהָה**. origine Chaldæum est: nam **יָהָה**, *testari*, in Targum frequens, et inde nomen sequens.

יָהָה f. Chald. *testimonium*: **יָהָה**, *acervus testimonii*, Genes. XXXI. 47. nomen proprium cum lapidum, quem Laban Syre vel Chaldaicè sic appellavit.

יָהָה m. *sardonyx, lapis pretiosus*, Exod. XXV. 7. quibusdam *onyx* est.

***יָהָה**, vide in **יָהָה**.

יָהָה m. *vanitas, vanum, falsitas, falsum, mendacium*: et adverbialiter, *frustra, in vanum*: **יָהָה** כִּי, *ne credat vanitati*, **יָהָה**, *nam vanitas (erit compensatio eius)*, Job. XV. 31. prius scribitur defectivè absque **יָהָה**: **יָהָה**, *testimonium falsitatis*, Deuteron. V. 20. **יָהָה**, *in vanum*, Exod. XX. 7. vide et Jerem. II. 30. Kimchi monet esse formæ **יָהָה**, et dicendum **יָהָה**, sed ultima vocalis correpta in Scheva, ut **יָהָה**, *peccatum*, pro **יָהָה**.

יָהָה *reverti, redire, convertere se, converti*: *avertere se vel averti, recedere, retroagi*, pro diversa structura. Constructur absolutè et cum præposit. **יָהָה** לִי, **יָהָה** לִי, **יָהָה** לִי, **יָהָה** לִי, quibus motus, vel ad aliquem, vel ab aliquo, significatur. Sæpè etiam transitivum est, *restituit, reduxit, re-*

dire fecit: Sunt et qui interdum pro *quietum esse, requiescere* exponant, ut Psalm. XXIII. 6. Num. X. 36. præterit. **יָהָה**, *restituit captivitatem*, Job. XLII. 10. et sic Soph. II. 7. **יָהָה**, *reduxeris captivam turbam*, Psal. LXXXV. 2. **יָהָה**, *reversusque fuero in pace*, Gen. XXVIII. 21. **יָהָה**, *aversi istis*, Numer. XIV. 43. *fœmin. et revertetur ad principem*, Ezech. XLVI. 17. in ת ad formam Chaldaicam. Simile vide in **יָהָה**, infinit. **יָהָה**, *in reducere*, hoc est, *quum reducere Dominus*, Ps. CXXVI. 1. **יָהָה**, *quum avertit se justus*, מִצְדִּיקָתוֹ, *à justitia sua*, Ez. XVIII. 26. fut. **יָהָה** וְלֹא יָהָה, *si convertatur, nonne revertetur?* Jer. VIII. 4. id est, *si populus convertatur a malitia sua, annon convertetur etiam Deus ab ardore iræ suæ?* Kimchi et R. Sal. Pih. **יָהָה**, *reverti fecit, convertit, restituit, reduxit*: *avertit, pervertit, perversum reddidit*: præterit. **יָהָה**, *faciam ut revertatur Israël*, Ies. L. 19. **יָהָה**, *perversum reddidit te*, Ies. XLVII. 10. particip. **יָהָה**, *restituens semitas*, Ies. LVIII. 12. futurum, **יָהָה**, *animam meam reverti facit*, Psal. XXIII. 3. id est, *recreat, revocat, quietam efficit*: **יָהָה**, *redire facias nobis benevolentiam tuam*, Psalm. LX. 3. Pyh. particip. **יָהָה**, *reducem à gladio*, Ezech. XXXVIII. 8. id est, *cujus habitatores reversi sunt ex captivitate, in quam deportati erant gladio inimici*, R. Salom. in eundem sensum Chaldæus. Hiph. **יָהָה**, *redire, reverti fecit, reduxit, retulit, reportavit, reposuit*; *reddidit, restituit, rependit*; *retorsit, retudit*; *convertit, avertit*; *respondit*. præterit.

הַשִּׁיב עָלַיָּךְ, *et facultates illius re-*
duxit, Genes. XIV. 16. הַשִּׁיב עָלַיָּךְ,
convertit in te, 2 Samuel. XVI. 8.
 וְהַשְׁבֵּת אֶל-לִבְבָךְ, *reducas in ani-*
mmum tuum, Deut. IV. 39. וְהַשְׁבֵּתִי
 וְהַשְׁבֵּתִי, *et reddam vobis ver-*
bum, Num. XXII. 8. id est, respon-
 debo. Constructio cum accusativo
 personæ, sic Jos. XIV. 7. et sæpè
 cum aff. וְהוֹשְׁבֹתִים, *et tranquillè*
collocabo vos, Zach. X. 6. composita
 vox ex הוֹשֵׁב אֶת הַשְׁבֵּתִי à הוֹשֵׁב, et hinc
 הַשְׁבֵּתִי. Hoph. præter. הוֹשֵׁב בְּכַפִּי,
redditum est argentum meum, Genes.
 XLII. 28. particip. יֵאָתֶר-הַכֶּסֶף,
et pecuniam restitutam, Gen.
 XLIII. 12. futur. וְהוֹשֵׁב, *et reduc-*
tus est (Moses,) Exod. X. 8. (שוב, *ad-*
huc, amplius, præterea, porrò, apud
 Rabbinos.)

שׁוּבָה, f. *reversio, quies*, juxta
 quosdam, Ies. XXX. 15.

שׁוּבָה, vide in שָׁבָה.

שׁוּבָב, m. *aversus*, Ies. LVII. 17.
 plural. בְּנֵי שׁוּבָבִים, *filii aversi*,
 Jer. III. 14. foem. הַבָּת שׁוּבָבָה,
O filia aversa, Jer. XXXI. 22. cum
 Tzere sub ב, quasi a masc. שׁוּבָב.

מְשׁוּבָה, f. *aversa*, Jer. III. 12. et
 substantivè, *aversio*, Jerem. VIII. 5.
 constr. מְשׁוּבַת פְּתוּיִם, *perversitas*
fatuorum, Prov. I. 32. juxta Chal-
dæum; vel juxta Ab. Efram et R.
 Levi, *requies, otiosa prosperitas quâ*
ad nova peccata subinde alliciuntur:
 aff. לְמִשׁוּבַתִּי, *ad aversionem meam*,
 Hos. XI. 7. id est, propter aversionem
 à me, ubi Aben Esra scribit: מְשׁוּבָה
 לְעוֹלָם לְגִנְאִי, id est, vocabulum
 מְשׁוּבָה, *semper ignominiosè*
accipitur, id est, non conversionem
 in bonum, sed aversionem in malum,
 significat. plural. מְשׁוּבַתֵּיהֶם, *aver-*
siones ipsorum, Jer. V. 6.

תְּשׁוּבָה, f. *reditus, regressio, re-*
sponsio: constr. לְתִשׁוּבַת הַשָּׁנָה,
in reditu anni, 2 Sam. XI. 1. id est,
 anno vertente: plural. cum affix.
 וְתִשׁוּבַתֵיכֶם, *et responsiones vestræ*,
 Job. XXI. 34. Rabbinis etiam est
resipiscentia.

שׁוּב, canescere. præter. וְזָנַתִּי
 וְשׁוּבַתִּי, *senui et incanui*, 1 Samuel.
 XII. 2.

שָׁב, masc. *canus*, Job. XV. 10.
 Chald. plural. emphat. שְׁאֵלָנָא
 לְשַׁבֵּינָא, *interrogavimus seniores illos*,
 Esr. V. 9. constr. עַל שְׁבֵי יְהוּדִיָּא,
super senes Judæorum, ver. 5.

מְשִׁיבוֹ, m. *canities*: affix. מְשִׁיבוֹ,
propter canitiem ejus, 1 Reg. XIV.
 4. foemin. מִפְּנֵי שְׂיֵבָה תָקוּם,
coram canitie assurgito, Lev. XIX. 32. aff.
 אֶת שְׂיֵבָתוֹ, *canitiem ejus*, 1 Reg. II.
 9. Kimchi ad locum Samuelis scribit,
 הַשְׂיֵבָה יוֹתֵר מֵהוֹזְנָה, *canities plus*
est quam senectus. Nam ut in פרקי
 אבות, *capitulis patrum*, cap. 5. scri-
 bunt; בֵּן שֵׁשִׁים לֹקְנָה בֶן שִׁבְעִים,
ad senectutem, filius sexaginta annorum,
ad canitiem pervenit. postea fit יִשְׁשִׁי
decrepitus.

*סִיג, vide in שׁוּג.

*שׁוּדָר, vide in שׁוּדָר.

שׁוּד, *linere, oblinere*: præterit.
 וְשׁוּדָת אֹזָם בְּשִׁיד, *et oblines eos*
calce, Deut. XXVII. 4.

שׁוּד, m. *calx*, ut in præced. loco,
 et Amos II. 1.

שׁוּה, *æquari, adæquari, æqualem*
esse: utile esse, prodesse, convenire,
expedire. construitur cum præpos. ב
 et ל. præterit. וְלֹא שׁוּה לִי,
et non profuerat mihi, Job. XXXIII. 27.
 particip. וְלֹא שׁוּה לִי, *et regi*
non est utile, Esth. III. 8. futur. כִּן-

לֹא יִשְׁוֶה לָהּ, *ne adæqueris ei*, Proverb. XXVI. 4. לֹא יִשְׁוֶה בָּהּ, *non possunt æquari ei*, Prov. III. 15. Niph. vide in Hithpah. שָׁוָה, *æquavit; posuit, composuit, disposuit, proposuit*, ex significatione Chaldaica: præter. שָׁוִיתִי, *proponebam*, Ies. XXXVIII. 13. particip. מְשֻׁוֹה רַגְלֵי, *disponens pedes meos*, 2 Sam. XXII. 34. Chald. præter. עִם־חַיּוֹתָא שְׁוִי, *cum bestiis posuit, ad bestias applicuit*, Dan. V. 21. Hiph. מָה אֲשֻׁוֹה־לָּךְ, *quid æquabo tibi*, Thren. II. 13. וְרַתְּשׁוּ, *et æquabitis*, Ies. XLVI. 5. Hithp. נִשְׁתָּוָה, *æquatur*, Prov. XXVII. 15. forma composita ex Niphal et Hithpahel; simile in כָּפַר, Chald. futur. וּבֵיתָהּ נֹלֵי יִשְׁתָּוָה, *et domus ejus sterquilinum ponatur*, Dan. III. 29.

שָׁוָה *inclinari, propendere*: præterit. fœm. כִּי שָׁחָה אֶל מִוֹת בֵּיתָהּ, *nam propendet ad mortem domus ejus*, Prov. II. 18. R. Joseph à שָׁחָה de-ducit, pro *deprimitur, incurvat se, inclinat ad mortem domus ejus*, sensu eodem, nihil obstante quòd sit pen-
cutum. Atque sic manet convenien-
tia generis inter verbum, et nomen
בֵּית, quod semper masculinum est:
si verò sit à שָׁוָה, tunc est fœmini-
num, et genere discrepat à masculi-
no בֵּית.

שָׁחָה, *fossa, fovea*, Jer. XVIII. 20. שָׁחָה עֲמֻקָּה, *fossa profunda*, Prov. XXII. 14. וְשָׁחָה, *et foveæ*, Jer. II. 6.

שָׁחָה, f. idem, Ps. LVII. 7. plur. שִׁחָה, Ps. CXIX. 85.

שָׁוָה *meditari, eloqui*. Tribui-
tur enim animo et ori. infin. לְשֻׁוֹה, *ad meditandum*, Gen. XXIV. 63. id

est, לְצַלָּא, *ad orandum, ut Chal-*
dæus reddit, Pih. futur. אֲשֻׁוֹחַהּ
meditabor, Psalm. CXLIII. 5. אֲתֵ-
דוּרוּ מִי יִשְׁוֹחַח, *generationem ejus*
quis eloquetur, Ies. LIII. 8. Hiph.
הִשְׁוִיחַ, *meditari, colloqui, confabulari,*
eloqui: imper. לְאָרֶץ, *loquere*
ad terram, alloquere terram, Job.
XII. 8. שִׁחוּ, *colloquimini*, Ps. CV.
2. futur. אֲשֻׁוֹחַ בְּפִתְיֶךָ, *meditabor*
præcepta tua, Ps. CXIX. 78.

שָׁוָה, masc. *meditatio, colloquium*:
querimonia, querela, oratio querula:
כִּי שָׁוָה לִי, *nam colloquium ipsi*,
1 Reg. XVIII. 27. affix. שִׁחוּ, *medi-*
tationem vel orationem suam, Psalm.
CII. 1. aliam significationem vide
infra suo loco proprio.

שָׁחָה, m. idem: aff. מָה־שָׁחוּ, *quæ*
sit meditatio sua, Amos IV. 13.

שָׁחָה, f. idem, Psalm. CXIX. 99.
aff. בְּלֵהִיוֹם שִׁחָתִי, *totâ die medi-*
tatio mea, Psal. CXIX. 97.

שָׁוָה *ilare, circuire, peragrare,*
discurrere, percurrere, cursitare:
præter. שָׁטַח הָעָם, *itabant populus*,
Num. XI. 8. infinit. בְּאָרֶץ, *à*
peragrando per terram, Job. I. 7.
בְּשֻׁוֹחַ לְשׁוֹן, *quum discurret lingua*
scil. maledica, Job. V. 21. Ab. Esra,
et R. Levi: aut, *quum flagellat lin-*
gua, significatione à nomine שָׁוָה pe-
tita. imper. שָׁטַח נַח, *discurre nunc*,
2 Sam. XXIV. 2. futur. וַיִּשְׁטְחוּ, *et*
cùm discurrissent, ver. 8. Pih. partic.
מְשֻׁוֹחִים, *peragrantes universam*
terram, Zach. IV. 10. imper. שֻׁוֹחִי
בְּחַצְוֹת, *percurrite plateas*, Jer. V.
1. Hithp. imp. וְהִתְשַׁוְּחָה בְּגִדְרוֹתַי, *cursitate per septa*, Jer. XLIX. 3.
שָׁוָה, m. *flagellum, scutica*, à cir-
cumagendo, שִׁיט שָׁוָה, *flagellum*

inundans, Ies. XXVIII. 15. id est, plaga erumpentis torrentis instar, terram pervadens, R. Salomon. Scribitur autem cum ם, sed juxta Masorethas legendum per ן : שׁוֹטֵט לְסוּסִים, *flagellum equo*, Prov. XXVI.

3. בְּשׁוֹטֵט, vide in principio radices: plural. וַיִּסֶר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטֵטִים, *castigavit vos scuticis*, 1 Reg. XII. 11.

שׁוֹטֵט, m. *flagellum, scutica*, Ies. XXIII. 13.

שָׁט, masc. *remex, qui remos agit*, plur. הָיוּ שָׁטִים לְךָ, *fuere remiges tibi*, Ez. XXVII. 8. הַשָּׁטִים אֹתְךָ, *remiges tui*, ver. 26. Kimchi in lib. Rad. vult אֹתְךָ idem hinc esse, quod antea לְךָ, pro *remiges tibi*, id est, remiges tui. In Comment. exponit שְׂאֵטִים, *deprædantes*, quomodo et Chaldaeus explicat. Quidam volunt esse particip. Kal. *remis agentes te*.

שׁוֹט, m. *remus*: אֲנִי-שׁוֹט, *navis remi*, id est, impulsus remis, Iesaias XXXIII. 21.

מְשׁוֹט, m. idem, Ez. XXVII. 29.

מְשׁוֹטֵיךָ, m. p. *remi*: מְשׁוֹטֵיךָ, *remos tuos*, Ezech. XXVII. 6.

שׁוֹטֵט *declinare*: particip. שׁוֹטֵט, *declinans*: plural. constr. וַיִּשְׁטֵט בְּזָב, *et declinantes ad mendacium*, Psalm. XL. 5.

שׁוֹטֵטִים, vide in שְׁטוּהָ.

שׁוֹךְ *sepivit, obsepivit*: præterit. שֶׁכַּחַת בְּעֵדוֹ, *sepivisti circa eum*, Job. I. 10. part. שׁוֹךְ אֶת-דֶּרֶכְךָ, *obsepio viam tuam*, Hos. II. 8. Pih. futur. תִּשְׁכַּחֲנִי, vide in סְכַחָה.

שׁוֹךְ, m. *sepes*: aff. שְׁכַח, *sepem suam*, Thren. II. 6. cum Dagesch loco vocalis longæ: vel est à סְכַחָה: vide illic.

שׁוֹכָה, f. *ramus, à sepimentis*,

quibus adhibetur: construct. שׁוֹכַת *ramos arborum*, Jud. IX. 48. aff. שׁוֹכָה, *ramum suum*, ver. 49. contractè pro שׁוֹכַתוֹ, cui simile vide in צוּר in fine radices.

מְשׁוֹכָה, f. *sepimentum*: מְמַסְכָּה, *præ sepimento*, Mich. VII.

4. constr. בְּמִשְׁכַּת חֲרָק, *sicut sepimentum spinæ, hoc est, spinosum*, Prov. XV. 19. aff. מְשׁוֹכַתוֹ, *sepem ejus*, Ies. V. 5.

שְׁכִים, m. p. *vepres, spinæ, à sepimentis*, Dagesch autem est euphonicum loco vocalis longæ, pro שְׁכִים, aut radix ponenda שְׁכִי, fœminin. בְּשִׁפּוֹת, *spinis, metaphoricè hamis, harpagonibus*, Job. XL. 31. et sic alia spinarum vocabula ad hamos transferuntur, ut est in סִיר et חוֹת.

שׁוֹלֵט m. *fimbria*: plur. constr. עַל-שׁוֹלֵי הַמַּעֲלִי, *super fimbrias pallii*, Ex. XXVIII. 34. aff. עַל-שׁוֹלָיו, *super fimbrias ejus*, ver. 33.

שׁוֹם m. *allium*: plural. וְאֵת-שׁוֹם, *et alliorum*, Num. XI. 5. שׁוֹם Chaldaicum, vide in שׁוֹם. שׁוֹם Rabbinicè, *ullus, aliquis*: et על שׁוֹם מָה, *quamobrem, quare?* על שׁוֹם שְׁלֵא, *propterea quod non*. מְשׁוֹם דְּחִי, *propterea, quia*.

שׁוֹם *posuit, apposuit, composuit, disposuit, imposuit, interposuit, proposuit, reposuit*: *statuit, constituit, collocavit*. constructur cum accus. et præp. שָׁם עַל-שִׁכְמָה, ב. ל. אֵל, *posuit super humerum ejus, humero ejus imposuit*, Gen. XXI. 14. וְשָׂמַתְּ, *et pones (verba hæc) in ore ipsius*, Exod. IV. 15. Chald. præter. שָׂם,

posuit, Dan. VI. 14. שְׁמָהּ, *constitue-
rat eum*, Esr. V. 14. שְׁמַתַּת טַעַם,
proposuisti, edictum, Dan. III. 10.
שְׁמַתַּת טַעַם, *constitui legem*, Esr.
VI. 12. part. Pahul sive Pehil, רַחֲמֵי
טַעַם, *a me igitur proponitur
edictum*, Dan. III. 29. imper. שְׂיִמּוּ
טַעַם, *proponite consilium*, Esr. IV.
21. Hiph. part. מְשִׂיִם, *apponens,
disponens*, Job. IV. 20. infin. לְבַלְתִּי
שׂוֹם, *non ponendo viro meo nomen*,
2 Sam. XIV. 7. hoc est, non relin-
quendo nominis superstitem scri-
bitur cum ך, sed legendum per ם:
deficit etiam characteristicא ה pro
הַשִּׁי, ut et in aliis fit, vide גַּרְל
et sic in imper. שְׂיִמּוּ לְהֵם, *apponite
panem*, Gen. XLIII. 31. pro הַשִּׁימּוּ
Hoph. fut. וַיִּשֶׂם, *et appositum fuit*,
Genes. XXIV. 33. quod juxta Ma-
sorethas legendum וַיִּשֶׂם, Kibbutz
autem posuerunt sub primo ם, ut
admoneretur lector, sequens ם esse
per ך cum Schurek legendum, adeo-
que differre ab altera forma sequentis
vocis, וַיִּשֶׂם, *et repositus est*, Gen. L.
26. ubi Masorethæ notant, sic scrip-
tum et sic legendum esse. Chald. in
Ithpehal part. מְתַשֵּׂם, *apponitur*,
Esr. V. 8. futur. טַעַמָּא וְתַשֵּׂם, *con-
siliium constitutum sit*, Esr. IV. 21. נְרַלִּי
וְתַשְׂמוֹן, *sterquilinium ponentur*, Dan.
II. 5. ex præterito passivo Pehil est
fœmininum שְׂמַתַּת, *positus est*, Dan.
VI. 18. unde et R. Saadias exponit
pro præterit. Hophal הוֹשַׁמָּהּ.

תְּשׂוּמָהּ, f. *positio*: בְּתִשׂוּמַת יָד
depositione manus, Levit. V. 21. id
est, juxta Chaldæum, בְּתִשׂוּמַת יָדָא,
de societate manus, hoc est, commer-
cio, in quo manum suam posuit cum
illo, ut unâ invicem negotientur. Et
sic habet Aben Esra.

שְׂוִיעַ *vociferari*: imp. ex forma
Cholem, וְשַׁעַר, *et vociferamini*, Ies.
XXIX. 9. פִּיחַ שְׂוִיעַ, et frequenter
construitur cum præpos. אֶל: præ-
תִּי, *vociferor*, Psal. LXXXVIII.
14. particip. מְשַׁוֵּעַ, *vociferantem*, Ps.
LXXII. 12. infin. בְּשַׁוֵּעוֹ אֵלָיו, *cum
vociferatur ad ipsum*, Psal. XXII.
25. Hiph. הַשִּׁיעַ, *illinere, oblinere,
incrustate*, ex usu Chaldaico: imper.
וַיַּשִּׁיעַ הָעֵינַי, *et oculos ejus illinito*,
Ies. VI. 10. Jonathan עַמְעַם, *ob-
scurato*. In Targum pro Hebræo
טַוּיָה ponitur, Levit. XIV. 42, 43.
vide et שַׁעָה.

שְׂוִיעַ, m. *vociferatio, clamor*: affix.
לְקוֹל שְׂוִיעִי, *ad vocem clamoris mei*,
Psal. V. 3.

שְׂוִיעַ, m. idem, Job. XXX. 24. et
juxta aliam significationem, *nobilitas*:
dignitas: divitiæ liberales: aff. הַשִּׁיעַ
שְׂוִיעַ, *an æstimabit nobilitatem tuam?*
Job. XXXVI. 19. Ab. Esr. et R.
Levi, *divitias tuas*.

שְׂוִיעַ, m. *vociferatio*, Ies. XXII. 5.
item *liberalis, nobilis, dives*: וְלִכְלִי
שְׂוִיעַ, *et tenax non dicetur
liberalis*, Ies. XXXII. 5. Ab. Esra
שְׂוִיעַ idem est quod נְרִיב, *liberalis*
et opponitur פִּילִי, *tenaci*: R.
Sal. scribit: שְׂוִיעַ dicitur, *שהכל שועין
quia omnes respiciunt
et vultum convertunt in ipsum*. vide
et Job. XXXIV. 19.

שְׂוִיעַ, f. *clamor, vociferatio*: const.
שְׂוִיעַת הָעִיר, *clamor civitatis*, 1 Sam.
V. 12. affix. לְשְׂוִיעָתִי, *ad clamorem
meum*, Thren. III. 56.

תְּשׂוּעָה, vide in ישַׁע.
שׂוּרָה *contrivit*: fut. הוּא וְשׂוּרָה

רָאֵשׁ, *ipsum conteret tibi caput*, וְאַתָּה תִּשׁוּפְנֵנִי עַקֵּב, *tu autem conteres ipsi calcaneum*, Gen. III. 15. בִּשְׂעָרָה יִשׁוּפְנֵנִי, *turbine conteret me*, Job. IX. 17. et secundum aliam significationem, *abscondit, obscuravit*, mutuata significatione à נִשְׁתָּף, *crepusculum, tenebræ*. Sic dicitur מוֹל נִמְלַל et נִמְלַל pro eodem. futur. אֶחָד־הָשָׁף, *utique tenebræ occultant me*, Ps. CXXXIX. 11.

שוק Pih. שׁוֹקֵם, *appetivit, desideravit, concupivit*. futur. וְתִשׁוּקְקָה, *et appetis eam*, Psalm. LXXV. 10. vide ulterius in שָׁקַם. Hiph. הִשְׁוִיק, *excurrit, exundavit, redundavit, effluxit*. præter. הִשְׁוִיקוּ הַיְּבִקְבִים, *exundabunt lacus torcularium*, Joël. IV. 13. et II. 24.

שׁוֹק, m. *platea, vicus, forum*, sic dicta, quod homines illic concurrant et transcurrant, à שָׁקַם significatione mutuata: עָבַר בְּשׁוֹק, *transiens per vicum*, Prov. VII. 8. plur. בְּשׁוֹקִים, *per plateas*, Cant. III. 2. simile vide infra in שׁוֹר.

אֶת-שׁוֹק, f. *armus, crus*: שׁוֹק, *armum dexterum*, Ex. XXIX. 22. id est, יָד וְזִמּוֹן, *lateris dexteri*: אֶת-הַשׁוֹק, *nam fœmininum est*: וְהָעֲלִיָּה, *armum et quod erat super ipsum*, 1 Sam. IX. 24. dual. דְּלִוּוֹ, *tollite rura*, id est, cothurnos, cruralia ornamenta, juxta quosdam, Prov. XXVI. 7. וְעַל-הַשְּׁקִים, *et in cruribus*, Deut. XXVIII. 35. constr. בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ, *in cruribus viri*, Ps. CXLVII. 10. aff. שׁוֹקָיו, *crura ejus*, Cant. V. 15.

שָׁק, m. Chald. idem: plural. cum aff. שְׁקוּהֵי, *crura ejus*, Dan. II. 33.

שׁוֹקֵקָה, f. *appetens*, Ies. XXIX. 8.

תִּשְׁוֹקָה, *fœmin. appetitus: affix.* וְאַל-אֵישֶׁךָ תִּשְׁוֹקְתֶךָ, *et ad virum tuum erit appetitus tuus*, Genes. III. 16. Aben Esra *obedientia tua, viro tibi præcipienti obedies*.

שור *cecinit: item contemplatus est*, quæ significatio etiam ad שָׁרַר referri possit. præter. שָׁרַר לַיהוָה, *cecinit Domino*, Psalm. VII. 1. partic. שָׁרַר בְּשָׂרִים, *canens cantica*, Prov. XXV. 20. plural. בְּקוֹל שָׂרִים, *vocem cantorum et cantatricum*, 2 Sam. XIX. 36. aff. שָׂרוֹתֶיךָ, *cantatrices tuæ erant*, Ez. XXVII. 25. imper. וְשׂוֹר שְׁחָקִים, *et contemplare superiores nubes*, Job. XXXV. 5. futur. אֶשְׂוֹר, *contemplabor*, Hos. XIII. 7. ubi Masorethæ notant, non reperiri hanc vocem amplius cum Kametz. Et omne aliud אֶשְׂוֹר Dagessatum est, ut R. Salomon monet, nempe אֶשְׂוֹר, *Assyrius vel Assyria terra*, quare hîc decepti LXX. Græci. Semel in Cholem, יִשְׂרָעֵל, *contemplabitur homines*, Job. XXXIII. 27. Pih. præterit. אֶשְׂרוּ, *quod contemplati sunt*, Job. XXXVI. 24. juxta Aben Esram et R. Levi: Chaldæus, *laudarunt*, part. וְהַשִּׁיר מִשׁוֹר, *et canticum canebat*, 2 Par. XXIX. 28. canticum pro viro cantici, id est, cantore: הַמְשִׁוֹרֵר, *cantor*, 1 Par. VI. 18. plur. מְשִׁוֹרֵרִים, *cantores et cantatrices*, Esr. II. 65. futur. וְשִׁוֹרֵר, *cantabit*, Soph. II. 14. Hiph. infin. לְשִׁוֹר, *ad cantandum*, 1 Sam. XVIII. 6. scribitur cum ך, sed legitur per ם. imper. שִׁוֹרֵי לוֹ שִׁיר חָדָשׁ, *cantate ei canticum novum*, Ps. XXXIII. 3. futur. אֶשְׂוִיר עֲוִיָּה, *canam fortitudinem tuam*, Ps. LIX. 17. וְתִשְׁוֹר, *et cecinit* (Deba-

ra,) Jud. V. 1. cum Pathach loco Sægol propter accentum ad penultimam retractum.

שׁוּר, m. *canticum*, ut paulò antè: aff. שׁוּרוֹ, *canticum ejus*, 1 Reg. V.

12. plural. שׁוּרֵי הַשִּׁירִים, *canticum canticorum*, Cant. I. 1. id est, canticum præstantissimum: aff. שׁוּרֵיכֶם, *cantica vestra*, Amos VIII. 10. fœm. שׁוּרָה, idem, Exod. XV. 1. constr. שׁוּרַת דָּוִד, *canticum dilecti mei*, Ies. V. 1. plural. שׁוּרוֹת, *cantica*, Amos VIII. 3.

שׁוּר, m. *inimicus*, quasi observator dictus, qui subinde observat et contempletur, quibus malefaciat: item *murus* ex usu Chaldaico: nam pro Hebræo הוֹכְחָה Targum habet שׁוּר. plur. cum aff. בְּשׁוּרַי, *in inimicis meis*, Psalm. XCII. 12. שׁוּרֵי אֲדָמָה, *transilium murum*, 2 Sam. XXII. 30. aff. בֵּין שׁוּרֵיהֶם, *inter muros suos*, Job. XXIV. 11. et cum Kametz sub שׁוּר, *ascendite in muros* ejus, Jerem. V. 10. Chald. plural. emph. שׁוּרֵי מוּרֵי, *muri*, Esræ IV. 12. 13. item, אֲשַׁרְנָא, *muros istos*, Esr. V. 3, 9. cum אֲ et נִ formativis: de hoc vide in אֲשַׁר.

שׁוּר, m. *bos*, à terribili vel torvo visu sic dictus, aut à forma conspicua et insigni, ut R. Bechai notat, Gen. II. collectivè *boves*: וַיְהִי-לִי שׁוּרֵי, *sunt mihi boves*, Gen. XXXII. 6. עָקְרוּ-שׁוּרֵי, *avulserunt boves*, Gen. XLIX. 6. nempe Sichemitarum, Gen. XXXIV. Aben Esra, *murum*. aff. וְשׁוּרוֹ, *bovem ejus*, Ex. XX. 17. plural. שׁוּרִים, *boves*, Hos. XII. 12. similem formam vide in הוֹחַ et דָּוִד.

שׁוּרָה, vide in שׁוּרוֹת.

שׁוּרֵי, m. *inimicus*: plural. לְמַעַן שׁוּרֵי, *propter inimicos meos*, Psalm. V. 9.

וּתְשׁוּרָה, f. *munus, donum, dignum* propriè et respectabile quod magnati offertur, notat Rab. Salomon ex R. Menachemo וּתְשׁוּרָה אֵין לְהָבִיא, *et munus non est quod adducamus*, 1 Sam. IX. 7. Ab. Esra monet, ex significatione hujus nominis quosdam explicare verbum, וּתְשׁוּרָה לְמַלְכָּךְ, *et munera defers ad regem cum unguentis*, quibus scil. terra Israël abundabat, adeoque aliò deportabantur, Ies. LVII. 9.

שׁוּר, *principatum tenuit vel gessit, principem egit*: construitur absolute et cum præposit. אֶל et עַל infinit. בְּשׁוּרַי, vide in radice סוּר fut. וַיֵּשֶׁר אֶל-מְלֶאכֶד, *et principem se gessit cum angelo*, Hos. XII. 5. id est, luctando de principatu et victoria contendit. וַיֵּשֶׁר, *et principatum (tenuit Abimelech)*, עַל-יִשְׂרָאֵל, *super Israël*, Jud. IX. 22. וַיֵּשְׁרוּ, *principatum tenebunt*, Prov. VIII. 16. Ies. XXXII. 1. quæ omnia etiam à שׁוּר esse possunt. Hiph. particip. הַשׁוּרִים, *principes constituunt*, Hos. VIII. 4.

שׁוּר, masc. *princeps*, cum Pathach loco Kametz in singulari, ut et in aliis: in pausa majori habet Kametz: הַשׁוּר, *O princeps*, 2 Reg. IX. 5. plur. שׁוּרִים, *principes*, 2 Sam. XIX. 7. constr. שׁוּרַי, Num. XXIII. 6. aff. שׁוּרֵיהֶם, *principes eorum*, Ies. III. 4. fœmin. cum וֹ paragogico, שׁוּרָתִי, *princeps*, Thren. I. 1. similia vide in אֶתְגַּב et שׁוּרוֹת, *principes fœminæ*, 1 Reg. XI. 3. aff. וְשׁוּרוֹתֵיהֶם,

et principes eorum, Ies. XLIX. 23. quidam referunt ad שָׁרָר.

שורה, f. principale: הַזֹּהַת שֹׁרָה, *triticum principale*, id est, præstantissimum, Ies. XXVIII. 25.

מְשֹׁרָה, f. mensura, quasi rerum dividendarum domina et princeps, 1 Par. XXIII. 29. Lev. XIX. 35.

שׁוֹשׁ *gavisus, lætatus fuit*: construitur absolutè et cum præpos. על et ב: præter. שֶׁשׁ, *quemadmodum gavisus (est Dominus,)* וְשִׁשְׁתִּי, *super vos*, Deut. XXVIII. 63. וְשִׁשְׁתִּי, *at gavisus sum in populo meo*, Ies. LXV. 19. Hiph. imper. שִׁישׁוּ, *gaudete*, Ies. LXV. 18.

שָׂשׂוֹן, m. *gaudium*, Ies. XXXV. 10. construct. שְׂשׂוֹן וְשָׂעָדָה, *gaudium, salutis tuæ*, Ps. LI. 14.

מְשׂוֹשׁ, m. *gaudium*: Ies. XXXII. 13. construct. וּמְשׂוֹשׁ הַחֶתָּן, *et gaudium sponsi*, Ies. LXII. 5. aff. קְרִית, *civitas gaudii mei*, Jerem. XLIX. 25.

שׂוֹתָה *posuit, disposuit, præposuit, apposuit, imposuit*: construitur cum accusat. et præposit. על, ב, ל, אֶל, עַל et aliis: præterit. לִי שָׂתָה, *reposuit mihi*, Gen. IV. 25. וְלֹא־שָׂתָה לְבוֹ גַם־, *et non apposuit animum suum etiam ad hoc*, Ex. VII. 23. כָּל־שָׂתָה, *omnia posuisti*, Psalm. VIII. 7. כְּצֹאֵן, *sicut pecudes ad sepulchrum disponunt eos*, Psalm. XLIX. 15. pro disponuntur, dispositi sunt. לְשִׂית עִם־כְּלָבֵי צֹאֲנֵי, *ponere cum canibus gregis mei*, Job. XXX. 1. imper. שִׂית לְבָבְךָ לְעֵדְרֵי, *appone animum tuum ad greges*, Prov. XXVII. 23. futur. אֲשִׂית בְּיַשְׁעִי, *po-*

nam in salute, Psalm. XII. 6. תְּשִׂית לְרֹאשׁוֹ, *imposuisti capiti ejus*, Psalm. XXI. 4. Hoph. futurum, וְיִשָּׂת עָלָיו, *impositum fuerit ei*, Exod. XXI. 30. נְשִׂית, m. *ornatus, ornamentum*, ab impositione vel compositione, Prov. VII. 10. Psal. LXXIII. 6.

נְשִׂת, m. *nates*, quasi positivum dicas, quòd homo sessurus, se in eam partem ponat: וַיַּחְשׂוּפֵי נְשִׂת, *etiam denudatos nate vel natibus*, Ies. XX. 4. plural. cum aff. עַד־נְשִׂתוֹתֵיהֶם, *usque ad nates ipsorum*, 2 Sam. X. 4.

נְשִׂת, Chald. vide suo loco in נְשִׂת. נְשִׂתוֹת, f. p. *fundamenta*, Psalm. XI. 3. aff. נְשִׂתוֹתֶיהָ, *fundamenta ejus*, Ies. XIX. 10. id est, consilia prava adversus alios inita.

שׂוֹבֵב Chald. in Pabel *liberavit, eripuit*: præter. וְשׂוֹבֵב לְעַבְדֵּרוֹהִי, *et eripuit servos suos*, Daniel. III. 28. et Chirek est loco Tzere, particip. מְשׂוֹבֵב, *liberans*, Dan. VI. 28. infin. cum aff. לְשׂוֹבֵבְתָךְ, *eripere te*, Dan. VI. 21. futur. הוּא יִשְׂוֹבֵבְךָ, *ipse eripiat te*, Dan. VI. 17. וְהִי יִשְׂוֹבֵבְכֶם, *qui erepturus est vos*, Dan. III. 15.

שָׂוַף *contuitus est, conspexit*: præter. וְשָׂוַף־תָּהוּ, *qui contuebatur eum*, Job. XX. 9. et sic Job. XXVIII. 7. וְשָׂוַף־תָּהוּ הַשָּׁמֶשׁ, *quòd contuitus me sit sol*, Cant. I. 6.

מְשׂוֹרָר, m. *contortum, con-*
duplicatum, Exod. XXVI. 1. sic Chaldæus שְׂוֹרָר. et apud Rabbinos, חוּטוֹן שְׂוֹרוֹן, *fila duplicata, con-*
torta.

שְׂחָדָה *muneravit, munus exhibuit*. imper. שְׂחָדוּ בְעַדִּי, *munera exhibete propter me*, Job. VI. 22. futur

וְתִשְׁחָדוּ אוֹתָם, *et munerata es eos*, Ezech. XVI. 33.

שָׁחַר, m. munus, Deuter. X. 17.

הַשָּׂחַר יַעֲוֹר פְּקָחִים *videntes*, Exod. XXIII. 8. hinc in malum sumitur, quod datur corruptelæ causâ. Unde apud priscos dictum: מאי שׁוֹחַר שׁוֹחַר הוּא הוּא הוּא, *quid est, quod facit, quod unum, dantem scil. et accipientem*. Etenim כיון דקביל ליה שׁוֹחַד מוֹנִיָּה והוי איקרבא ליה דעתיה לגביה והוי כגופיה, *quamprimum accipit munus ab ipso, tunc accedit animus ejus ad ipsum, et fit sicut ille ipse*, Kethubhoth fol. 105. 2. vide et R. Bechai, Deut. XVI. 19. in principio Parashæ שׁוֹפְטִים.

שָׁחָה *abjecit, prostravit, depressit, inclinavit, incurvavit se*. præter. juxta quosdam, אֶל מוֹת, שָׁחָה, *inclinat ad mortem domus ejus*, Prov. II. 18. si hinc est, tunc accentum irregulariter habet in penultima: si est à שָׁחָה vel שָׁחָה, tunc est discrepantia generis. Nam בית masculinum est. Vide שׁוֹת. imper. fœmin. נִשְׁחִי, *abjice te, incurva te*, Ies. LI. 23. Hiph. futurum, וַיִּשְׁחָנָה, *deprimit illam*, Prov. XII. 25. Hithp. הִשְׁתַּחֲוָה, *procubuit, incurvavit se adorandi vel honoris exhibendi causâ*, unde Græci προσκυνοῦν, Latini interpretes plures, *adorare* exponunt. Tertia radicalis mutata in ך et superadditum aliud ה. ista mutatio et aliâs fit, ut in שָׁלַח et nomine נָאָה à גָּאוּה. Sunt qui putant hac geminatione tertiæ radicalis, geminam incurvationem indicari, corporis et animi, latrîam scil. et duliâam quam vocant. Plura honoris exhibendi verba sunt. Hoc totius corporis prostrationem in terram significat, ex more orientalium. Vide

בְּרַךְ *et mox in nomine. Construitur cum præpositionibus עַל, אֶל, לְ, וְהִשְׁתַּחֲוָה עָלַי, לְפָנַי. præteritum, מִפְּתֵן, et incurvavit se in limine portæ, Ez. XLVI. 2. וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם, et incurvando te honorem exhibeas illis, Deuter. IV. 19. particip. anomalum, מִשְׁתַּחֲוִיֹּתָם, incurvant se orientem versus ipsi soli, Ez. VIII. 16. ex præterito et participio compositum. Nam, scribit Kimchi in Com. propheta volebat dicere וְהִמָּדָה מִשְׁתַּחֲוִיִּים, et ipsi incurvabant se: at aspectu commotus sermonem illicò in interrogationem convertit, וְיִשְׁתַּחֲוּהוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְיְ, et incurvavit se illi, 1 Reg. XXII. 54. hinc per apocopam specialem וַיִּשְׁתַּחֲוֶה, et incurvavit se pronus in terram usque, Gen. XVIII. 2. pro וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ sicut dicitur וַיַּעֲשֶׂה, et sic, וְהִשְׁתַּחֲוָה, et incurvavit se in terram, 2 Reg. IV. 37. בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוִיָּה וְנִכְרַעָה נִבְרָכָה, *venite procumbamus, inclinemus caput, flectamus genua*, Psal. XCV. 6. ubi tria honorum verba conjuncta.*

שָׁחֹת, f. fovea, fossa, quasi locus depressus: aff. בְּשָׁחֹתַי, *in foveam suam*, Prov. XXVIII. 10.

שָׁחֹתֵיהֶם, f. idem: plural. cum aff. בְּשָׁחֹתֵיהֶם, *in foveis ipsorum*, Thren. IV. 20. Psalm. CVII. 20. sic שְׁבוּתָם et שְׁבוּתָם, *captivitas*, à שָׁבָה.

הִשְׁתַּחֲוּוּהָ, f. incurvatio: affix. בְּהִשְׁתַּחֲוּוּתִי, *in incurvatione mea*, 2 Reg. V. 18. id est, dum me incurvo: habet enim usum infiniti, R. Salomon scribit, Levit. XXVI. 1. השתחוואה בפשוט ידיים ורגליים היא ואסרה התורה לעשות כך חוץ מן המקדש, id est, *histachavaach*,

fit cum expansione manuum et pedum, unde prohibet lex agere sic extra sanctuarium.

שָׁחָה *natavit*: part. cum infin.

הַשָּׁחָה לְשָׁחֹת, *nator ad natandum*, Ies. XXV. 11. Hiph. futur.

אֶשְׁחָה, *feci ut natei*, Psal. VI. 7.

שָׁחַר, *natio*: מִי שָׁחַר, *aquæ natationis*, Ezech. XLVII. 5. id est, quas necesse erat natando trajicere, neque ampliùs propter altitudinem pede transiri poterant, R. Salom: estque nomen ut אָחַר ab אָהַר.

שָׁחַר *curvari, incurvari, incurvare se, deprimi, dejici*: convenit cum שָׁחַר et שָׁחָה. præt. רָשָׁח וְשָׁחָה, *et deprimetur altitudo hominum*, Ies. II. 11. fœmin. שָׁחָה, vide paulò antè in שָׁחָה: *curvarem me*, Psalm. XXXV. 14. שָׁחַר, *incurvant se mali*, Prov. XIV. 19. infin. שָׁחֹחַ, *incurvando se*, Ies. LX. 14. fut. שָׁחַח, *incurvat se*, Psal. X. 10. Niph. futur. וַיִּשְׁחַח אָדָם, *et incurvatus est homo*, Ies. II. 9. תִּשְׁחַח, *demissus prodeat sermo tuus*, Ies. XXIX. 4. וַיִּשְׁחַח כָּל־בָּנוֹת, *et deprimentur omnes filia canticum*, Eccles. XII. 4. id est, כָּל־, *omnia cantica*, et sic concilianda discrepantia generis inter verbum masc. et nomen fœm. Hiph. præt. הִשְׁחַח, *depressit*, Ies. XXV. 12. Hithp. fut. וַיִּבִּי נַפְשִׁי תִשְׁחַח, *in me anima mea dejicit se*, Psal. XLII. 7. fœm. מַה־תִּשְׁחַחְתִּי, *quid dejicis te*, ver. 6.

שָׁחַח, m. *demissus*: וַיִּשְׁחַח עֵינָיו, *et humilem oculis*, Job. XXII. 29.

שָׁחַח *mactavit, jugulavit, quod*

fit cultro acutissimo per jugulum animalis ducto et reducto, quos acutus vocant הַלְכָה וְהִבָּאָה, ablitum et

reditum, præt. וְשָׁחַח אֶת בֶּן הַבָּקָר, et jugulabit filium bovis, Lev. I. 5. id est, juvencum subrumum: וְשָׁחַחְתָּ, et mactabis juvencum istum, Exod. XXIX. 11. infin. cum

paragogico, וְשָׁחַחְתָּ, et ad jugulandum, Hos. V. 2. Niph. futur. וְשָׁחַחְתָּ, jugulabitur ipsis, Numer. XI. 22.

שָׁחַח, m. *ductum, tractum*: וְהָבֵה, *ex auro ducto*, 2 Par. IX. 15.

id est, malleato, ductili, quod præ bonitate diduci potest, etiam in fila, unde שָׁחַח dictum Hebræi scribunt, שָׁחַח בְּחַוֵּט, *quod netur filo*: Ioma fol. 45. חֵץ שָׁחַח, *sagitta tracta*, Jer. IX. 7. acuta, polita, ducta per cotem. Legendum juxta Masorethas שָׁחַח.

שָׁחַח, fœm. *mactatio*: ut paulò antè. Potest enim et nomen et infinitivus esse.

שָׁחַח, f. *jugulatio*: construct. וְשָׁחַחְתָּ, *jugulationi Paschatum*, 2 Par. XXX. 17.

שָׁחַח *expressit, succum propriè vel humorem*: futur. וְאֶשְׁחַח, *et expressi eas (in calicem)*, Gen. XL. 11.

שָׁחַל m. *leo ferox, vel immanis, mediæ ætatis*, Job. IV. 10. שָׁחַל בְּדֶרֶךְ, *leo ferox est in via*, Proverb. XXVI. 13. vide אָרָה.

שָׁחַל, f. *onyx*: species aromatis, quæ ad suffitum adhibebatur, Exod. XXX. 34.

שָׁחַל, m. *ulcus, inflammatio, apostema*, Exod. IX. 10. שָׁחַל

Chaldæis *calere*: et apud Rabbinos שנה שחונה, *annus calidus*.

שחם, *sponte nascens*, Ies. XXXVII. 30. idem quod סחיש vide illic.

שחף, *m. æsalon*, accipitris species: aliis *larus*, avis immunda, Lev. XI. 16.

שחפת, *fœm. tabes, phthisis*, Lev. XXVI. 16. Deut. XXVIII. 22.

שחף, *m. tectorium*: שחוף, *tectorium ligni*, id est, lignum, Ezech. XLI. 16.

שחף, *m. fera*: בְּנֵי שַׁחֵף, *filii feræ*, id est, feræ juvenes, Job. XXVIII. 8. Targum, בְּנֵי אַרְיִין, *catuli leonum*, legitur et Job. XLI. 25. sic et Talmudici illud inter leonum nomina referunt, ut est in ארה sed et Psalm. XVII. 12. pro Hebræo כַּפּוּר in regiis in Targum legitur שַׁחֵף.

שַׁחֵף, *contudit, comminuit*: præter. וְשַׁחֵף מִמֶּנּוּ הַדָּק, *et contundes ex eo minutim*, Exod. XXX. 36. אַבְנֵים וְשַׁחֵף מִמֶּנּוּ הַדָּק, *lapides comminuunt aquæ*, Job. XIV. 19.

שַׁחֵף, *m. pulvis tenuissimus*, qui scil. ex contusione oritur et spargitur, Ies. XL. 15. item, *nubes superiores*, tenuissimæ scil. et subtilissimæ, *cælum*: וְעַד בְּשַׁחֵף נֶאֱמַן, *et testis in cælo fidelis*, Psal. LXXXIX. 38. plural. שַׁחֵף, *superiores nubes*, Deut. XXXIII. 26. עֲבֵי שַׁחֵף, *nubes cælorum*, Psal. XVIII. 12. sic et à Talmudicis inter cæli nomina refertur. Vide infra in שַׁמִּים in rad. שַׁח.

שַׁחֵף, *lusit, risit, derisit, irrisit*: construitur cum præpos. על et ל:

præter. וְשַׁחֵף עָלַי, *rident super me*, Job. XXX. 1. futur. אֲשַׁחֵף אֲלֵיהֶם, *se riderem eos*, Job. XXIX. 24. id est, וְעָלֵיהֶם, *super eos*, vel, *jocarer cum eis*: וְשַׁחֵף לוֹ, *ridet eum*, Psalm. XXXVII. 13. Pih. particip. הֲלֵא מִשַׁחֵף אֲנִי, *nónne rideo vel ludo ego*, Prov. XXVI. 19. plur. מִשַׁחֵף, *ludentes erant*, *ludentium more gestiebant*, 2 Sam. VI. 5. infin. לְשַׁחֵף בּוֹ, *ludendo in eo*, Psal. CIV. 26. Hiph. particip. מִשַׁחֵף עָלֵיהֶם, *irridebant eos*, 2 Par. XXX. 10.

שַׁחֵף, *m. ludus, lusus, risus, derisio*: הָיִיתִי שַׁחֵף, *fui risus*, Thren. III. 14.

מִשַׁחֵף, *m. idem*, Hab. I. 10.

שַׁחַר, *denigrari, nigrescere, nigrum esse*: præter. עוֹרִי שַׁחַר, *culis mea denigrata est*, Job. XXX. 30. Pih. שַׁחַר, *diluculo, manè, sedulò, tempestivè, studiosè quærere, pervestigare*: à nomine שַׁחַר, *aurora*, quasi aurorare vel diluculare dicas: præter. שַׁחַר מוֹסֵר, *manè quærit ipsi disciplinam*, Prov. XIII. 24. part. מִשַׁחַרִּי, *a diluculo pervestigantes prædam*, Job. XXIV. 5. infinit. לְשַׁחַר, *studiosè quærendo faciem tuam*, Prov. VII. 15. futur. אֲשַׁחַרְךָ, *tempestivè requiro te*, Ies. XXVI. 9.

שַׁחַר, *masc. aurora*, sic à nigrore dicta, qui eam comitatur: וְכִמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה, *et quum aurora ascenderet*, Gen. XIX. 15. aff. לֹא תִדְעֵי, *non scies auroram ejus*, Ies. XLVII. 11. id est, *exortum*.

שַׁחַר, *m. niger, nigrum, nigricans*: וְשַׁחַר עָלָה, *et pilus nigricans*, Lev. XIII. 31. plur. סוּסִים שַׁחַרִּים, *equi*

nigri, Zach. VI. 2. foemin. שְׁחֹרָה
אֲנִי, *nigra sum*, Cant. I. 5. plural.
שְׁחֹרֹת כְּעוֹרֵב, *nigri ut corvus*, Cant.
V. 11.

שְׁחֹר, m. *nigredo*, Thren. IV. 8.

שְׁחִיחֹר, *Schichor*, nomen fluvii,
Jos. XIII. 3. Jer. II. 18.

שְׁחָרוֹת, f. *juventa*, Eccles. XI.
10.

שְׁחֹרְחֹרֶת, *nigra, subnigra*, Cant.
I. 6.

מִשְׁחָר, m. *aurora*, Ps. CX. 3.

שְׁחָת Pih. *corruptit, perdidit,*
peremit, interfecit: praeter. כִּי שְׁחָת
עֲפָדָה, *quia corruptit populus tuus*, scil.
viam vel mores suos, Exod. XXXII.
7. שְׁחָת לוֹ, *corruptè agit sibi, corrup-*

pit se, Deuter. XXXII. 5. שְׁחָת
מִבְצָרֶיךָ, *perdet munitiones tuas*, Jer.
XLVIII. 18. infin. לִפְנֵי שְׁחָת, *ante-*
quam perdidisset, Genes. XIII. 10. Niph. praeter. נִשְׁחָת, *corruptum erat*,
Jer. XIII. 7. וַיִּהְיֶה נִשְׁחָתָהּ, *et ecce*
corrupta erat, Genes. VI. 12. Hiph. praeterit. הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר, *corruptit*
omnis caro viam suam, Gen. VI. 12. particip. כִּי מִשְׁחִית, *quia perditurus*
est, Gen. XIX. 14. Hoph. particip. וַיִּמְקֹר מִשְׁחָת, *et scaturigo corrupta*,
Prov. XXV. 26. Masora notat duo
esse cum Kametz: ergo alterum
וּזְבִיחַ מִשְׁחָת, *et sacrificat corrup-*
tum, Mal. I. 14. quod in plerisque
exemplaribus est cum Pathach, erit
legendum cum Kametz.

שְׁחָת, m. *corruptio*, Ps. XVI. 10.
fovea, quasi corruptionis locus, Ps.
XCIV. 13. aff. בְּשִׁחָתָם, *in fovea*
illorum, Ez. XIX. 4.

שְׁחִיתָהּ שְׁחֹת, vide supra in
שְׁחָת.

שְׁחִיתָהּ, Chald. *corruptum*: מְלָה
בְּדָבָר וּשְׁחִיתָהּ, *verbum mendax et*
corruptum, Dan. II. 9. atque ita est
ex forma Pehil. Et substantivè, וְכָל-
עֵלָה וּשְׁחִיתָהּ, *et ullam occasionem*
aut corruptelam, Dan. VI. 5.

מִשְׁחָת מִשְׁחִית, m. *corrumpens,*
perdens, et substantivè, *corruptio,*
perditio, internecio, exitium, Ezech.
XXI. 36. et IX. 6. Exod. XII. 13.
aff. כְּלֵי מִשְׁחָתוֹ, *instrumentum per-*
dilionis suæ, id est, lethiferum, Ez.
IX. 1.

מִשְׁחָת, m. *corruptum*, ut antè in
Hophal: item *corruptio, corruptela*:
aff. מִשְׁחָתָם, *corruptio eorum*, Levit.
XXII. 25. Masora notat, duo esse in
duplici significatione: alterum vide
in משח, ubi מ radicalis est.

מִשְׁחָת, masc. *corruptus*: מִשְׁחָת
מֵאִישׁ מְרֵאָהוּ, *corruptus est præ*
viro aspectus ejus, Ies. LII. 14. id
est, non amplius virilem aut huma-
nam speciem habet. Nomen Toar
juxta Aben Esram.

שְׁטָה *declinavit*: praeter. וְאִם-
לֹא שְׁטִית, *et si non declinasti*, Num.
V. 19. imper. שְׁטָה מֵעָלָיו, *declina*
ab ea, Prov. IV. 15. futur. per apo-
copen, אֵל-יִשְׁטָ, *ne declinet*, Prov.
VII. 25.

יִשְׁטִים, m. p. *declinantes*, Hos. V.
2. et cum ס, סִטִּים, Psalm. CI. 3.
singul. esse potest שְׁטָה formæ
רָעָה.

שְׁטָה *expandit*: praeter. וַיִּשְׁטְחוּם,
et expandent ea, Jerem. VIII. 2.
infin. cum futur. וַיִּשְׁחָטוּ לָהֶם,
et expanderunt eos sibi expan-
dendo, Num. XI. 32. Pih. praeterit.
שְׁטָחֵנִי אֵלַיךְ כַּפֵּי, *expandi ad te*
manus meas, Ps. LXXXVIII. 10.

מִשְׁטָה, masc. *expansio* : constr. מִשְׁטַח חַרְמִים, *expansio sagenarum*, Ez. XXVI. 5.

מִשְׁטוּחַ, m. idem, Ez. XLVII. 10.

שִׁטָּה, m. *cedrus*, aut ejus lectissima quædam species, Ies. XLI. 19. plur. שִׁטִּים, Exod. XXV. 5.

שָׂטָם *odit, odio prosecutus est* : fut. וַיִּשְׂטֵם עֵשָׂו אֶת-יַעֲקֹב, et odio *prosecutus est Esau Jacobum*, Gen. XXVII. 41.

מִשְׂטָמָה, f. *odium*, Hos. IX. 7, 8.

שָׂטָן *adversari, odio habere* : part. plur. constr. שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי, *adversantes animæ meæ*, Psal. LXXI. 13. שֹׂטְנֵי, *adversantes mihi*, Psalm. CIX. 29. futur. וַיִּשְׂטַנּוּנִי, *adversantur mihi*, Psal. XXXVIII. 21.

שָׂטָן, *Satan, adversarius* : spiritus malus salutis hominum adversarius, 1 Reg. V. 18. Job. I. 7.

שִׂטְנָה, fœm. *adversatio, accusatio*, Esr. IV. 6.

שָׂטָה *exundavit, præceps ruit, inundavit, immersit, immergendo abluit* : præterit. לֹא שָׂטָה בַּמַּיִם, *non immersit in aquas*, Levit. XV. 11. וַיִּשְׂטָה וַיַּעֲבֵר, *inundabit et transibit*, Ies. VIII. 8. partic. וַיִּשְׂטָה, *et imber inundans*, Ezech. XIII. 13. futur. וַיִּשְׂטָה דְּמַיְךָ, et *inundarem sanguinem tuum à te*, Ezech. XVI. 9. id est, inundando eluerem. Niph. futur. וַיִּשְׂטָה בַּמַּיִם, *immergitor in aquam*, Lev. XV. 12. וַיִּשְׂטָה וַיִּשְׂטָפוּ, *inundatione inundabuntur*, Dan. XI. 22. Pyh. præterit. וַיִּשְׂטָה בַּמַּיִם, et *immergetur in aquam*, Levit. VI. 21.

שִׂטָּה, m. *inundatio*, Psal. XXXII. 6.

שֹׁטֵר, m. *moderator, præfectus et curator negotiorum publicorum* : sæpè conjungitur nomini שֹׁפֵט, *judex*, unde scribunt Hebræi שֹׁפֵט esse, qui simpliciter judicat et sententiam pronunciat ; שֹׁטֵר executorem qui judicatum exequitur, et refractarios cogit obedire sententiæ judicis. Hoc etiam faciebant נְגָשִׁים, *exactores*, quorum tamen officium latius extendebatur. שֹׁטֵר וּמַשְׁלָל, *moderator et dominator*, Prov. VI. 7. plur. שֹׁטְרִים, *moderatores*, Deut. I. 15. constr. אֶת-שֹׁטְרֵי הָעָם, *moderatoribus populi*, Jos. I. 10. aff. וְאֶת-שֹׁטְרָיו, et *moderatoribus ejus*, Exod. V. 6.

שֹׁטֵר, Chald. *dominatus* ; וְלִשְׂטֵר-חֵד, et *dominatum unum (erexit)*, Dan. VII. 5. Hebræi legunt per שׁ, vel ס, לְסֹטֵר, *ad latus unum erexit* scilicet regnum : Ab. Esra, וְלִצֵּד אֶחָד, et *ad latus unum erectum est*.

מִשְׂטָר, m. *gubernatio, dominatus* : aff. מִשְׂטָרוֹ, *dominatum ejus*, Job. XXXVIII. 33.

שִׁי m. *munus* : וּבִלּוֹ שִׁי, *afferrant munus*, Psal. LXXVI. 12. וַיָּבֵל שִׁי, *adducetur munus*, Ies. XVIII. 7. *נָשַׁג, vide in שׁוּג.

שִׁיחַ m. *stirps, frutex*, Gen. II. 5. plur. בֵּין-שִׁיחִים, *inter stirpes*, Job. XXX. 7.

*שָׁלָה, vide in שׁוּלָה.

שִׁינַיִם, m. p. *urinae* : affix. וַיִּשְׁינֵם, *urinas suas*, 2 Reg. XVIII. 27. Ies. XXXVI. 12. cujus singulare possit esse שִׁינַיִן formæ זֵית. Est verò hoc vocabulum apud Hebræos

in sermone vulgato obscœnum, unde Masorethæ honestatis causâ legendum substituerunt (ut et Chaldæus transtulit) מְיוֹמֵי רְגִלְיָהֶם, *aquas pedum suorum*, quarum vocum vocales præcedenti dictioni subjecerunt, hoc modo, שְׂיַנְיָהֶם. vide quoque in דָּרָר.

שִׁיצִיא Chald. *perfici, consummari, finire*: præter. וְשִׁיצִיא בֵּיתָהּ, et perfecta vel finita est domus ista, Esr. VI. 15. אַ juxta Masorethas redundat. In Targum etiam est perdidit.

שִׁיר, f. p. *catenulæ*, Ies. III. 19. Chald. est, et generale, sic hoc loco in Targum, שִׁירֵי יָדָיָא, *catenæ manuum*: et ver. seq. שִׁירֵי רַגְלָיָא, *catenæ pedum*, pro ornamentis manuum et pedum.

שִׁישׁ m. *marmor*, 1 Par. XXIX. 2. contractè שִׁישׁ, Esth. I. 6. usus ejus in templo fuit ad columnas, mensuras, et pavimentum, scribit Rab. Sal. Chaldæus dicit מְרַמְרָא, ut עַמּוּדֵי מְרַמְרִין, *columnæ marmoreæ*, Esth. I.

שִׁית m. *vepres, vepretum*, Ies. XXVII. 4. et VII. 23. aff. שִׁיתוֹ, *vepres ejus*, Ies. X. 17. cum Chirek.

שָׁכַב *jacere, cubare, accumbere, concumbere, decumbere, incumbere, ocumbere, recumbere*. Construitur cum variis præpositionibus ל, עִם, ב, עַל, אֶת, אֶצֶל, præterit. שָׁכַב, *concubuerit (unus ex hoc populo) אֶת-אִשְׁתָּךְ, cum uxore tua*, Gen. XXVI. 10. וְשָׁכַב אִישׁ אֶתָּהּ, *et concubuerit quis cum ea*, Numer. V. 13. וְשָׁכַבְתָּ אֶת-אֲבוֹתֶיךָ, *et occubueris cum patribus tuis*, 2 Sam. VII. 12. partic. וְהִשְׁכַּבְתָּ

et qui cubuerit (in ea domo), Lev. XIV. 47. Niph. vide in שָׁגַל. Pyh. vide ibid. Hiph. הִשְׁכַּיִב, *jacere vel cubare fecit, collocavit, deposuit, dejecit, prostravit*: præter. וְהִשְׁכַּבְתִּים לְבֵטַח, *et cubare faciam eos securè*, Hos. II. 20. infinit. הִשְׁכַּב אֹתָם, *dejiciendo eos*, 2 Samuel. VIII. 2. futur. וְנִבְלִי וְשָׁכַיִב מִי וְשָׁכַיִב, *et utres cæli quis prosternet?* Job. XXXVIII. 37. Kimchi, *effundit*. Sic mox inter nomina. Hoph. præterit. וְהִשְׁכַּבְתָּ, *et prostratus fuerit*, Ezech. XXXII. 32. partic. מְשָׁכַב עַל-מִטָּתוֹ, *jacere factus, collocatus in lecto suo*, 2 Reg. IV. 32. infinit. cum הַ paragogico, וְהִשְׁכַּבְתָּה, *ut prosternaris*, Ezechiel. XXXII. 19.

שָׁכְבָה, f. *cubatio*: *cubatus, stratum*: constr. שָׁכְבַת הַפֶּטֶל, *cubatio, stratum roris*, id est, ros stratus: vel juxta Kimchium, *effusio roris*, Exod. XVI. 13. שָׁכְבַת זֶרַע, *concupitus seminis*, Lev. XV. 17. per hypallagen, pro semen concubitus. Kimchi, *effusio seminis*.

שָׁכַבְתָּ, f. idem: aff. שָׁכַבְתָּו, *concupitum suum*, Lev. XX. 15.

מְשָׁכַב, m. *cubile, cubatus, stratum*: *concupitus*: מְשָׁכַב וּסְפוֹת, *cubatium et pelves*, 2 Sam. XVII. 28. id est, cubilia, lectos, strata. constr. מְשָׁכַב זָכָר, *concupitum maris*, Num. XXXI. 18. וְהוּא שָׁכַב אֶת-מְשָׁכַב הַצֶּהָרִים, *et ipse erat recumbens cubatu meridiano*, 2 Sam. IV. 5. hoc est, meridibatur, somnum meridianum capiebat: aff. לְשָׁכַב בְּמִשְׁכָּבוֹ, *ut cubaret in lecto suo*, 2 Sam. XI. 13. plural. construct. מְשָׁכָבֵי אָבִיךָ, *cubilia patris tui*, Gen. XLIX. 4. fecm. וְנִדְחוּ עַל-מְשָׁכְבוֹתָם, *requiescent in cubi-*

libus suis, Ies. LVII. 2. Chald. על-
מִשְׁכַּבְךָ, in cubili tuo, Dan. II. 28.

שְׂכָה *aspicere, prospicere, per-
spicere.* Chaldaicum est. Nam pro
Hebræo הַשְׂתַּחֲוֶה Chaldaicè dicitur in
Ithpehal אֶסְתַּחֲוֶה per ס. Ad animum
relatum, est *imaginari, cogitare.*

שְׂכָה, fœm. *imago, effigies, figura,
pictura:* plural. שְׂכָלוֹת הַחֲמֻדָּה,
*imagines desiderii, hoc est, desidera-
tissimæ, Ies. II. 16.*

שְׂכוֹי, m. *intellectus, mens, quasi
imaginatrix et figuratrix dicta, quòd
omnia pervideat et cognoscat:* מִי

נָתַן לְשְׂכוֹי בִּינָה, *quis dedit menti
intelligentiam?* Job. XXXVIII. 36.

Chaldæus לְלִבָּא, *cordi, animo, et sic
Aben Esra Vulgatus Latinus inter-
pres, quis dedit gallo intelligentiam.
Ea interpretatio ex priscis Hebræis
petita est, apud quos legitur: R.
Schimeon filius Lakis dixit: cùm
peregrinaret in Africa, audivi quòd
בְּנֵי נַיִם, sponsam appellarent*

*gallinæ, et תַּרְנַגּוֹל, gallum gallina-
ceum, שְׂכוֹי, unde hoc? inde quod
apud Jobum dicitur: quis indidit
בְּפִתְחוֹתַי, præcordiis sapientiam: quis
dedit לְשְׂכוֹי, (id est, לְתַרְנַגּוֹל, gallo
gallinæ) intelligentiam?* Codice

Rosch hasschana, c. 3. fol. 26. simile
quid de gallo observatum in טָלַל:
vide illic. Horum meminerunt R.
Sal. et Ramban, id est, R. Mosche
Nachman. Hinc etiam Judæi in
precibus matutinis quotidie precan-
tur: (*benedictus sit Dominus Deus
noster, rex hujus mundi*), אשר נתן

לְשְׂכוֹי בִּינָה, *qui dedit gallo gallina-
ceo intelligentiam, nempe quia cantu
suo est præco diei, et homines ad
operas excitat: ideoque non tantùm
manè, quando surrexerunt, sed eti-
am ad gallicinia hanc preculam di-
cere debent.*

מִשְׁכִּית, f. *imago, imaginatio, co-
gitatio, figura, effigies:* וְאֶבֶן מִשְׁכִּית,
*et lapidem effigiei, id est, figuratum,
Lev. XXVI. 1. aff. מִשְׁכִּיתוֹ, in con-
clavibus picturæ suæ, hoc est,
figuratis, Ezech. VIII. 12. בְּמִשְׁכִּיתוֹ,
in imaginatione vel cogitatione ejus,
Prov. XVIII. 11. R. Levi; plural.
מִשְׁכִּיתוֹת לִבָּב, imaginationes
cordis, Psalm. LXXIII. 7. בְּמִשְׁכִּיתוֹת
כֶּסֶף, cum figuris argenteis, Prov. XXV.
11. aff. כָּל מִשְׁכִּיתָם, omnes effigies
ipsorum, Num. XXXIII. 52.*

שָׁכַח *oblivisci:* construitur ab-
solutè et cum accusativo: præter.
וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה, *et obliviscaris Do-
mini Dei tui, Deuteron. VIII. 14.
הַשְׁכַּחְתֶּם אֶת־רַעוֹת
malorum, Jer. XLIV. 9. Niph. præter.
כִּי נִשְׁכַּח זְכָרִי, nam oblivioni tradita
est memoria ipsorum, Eccles. IX. 5.
Pih. præter. שָׁכַח יְהוָה, omnino ob-
liviscitur Dominus, Thren. II. 6. vel
oblivisci fecit, passus est oblivioni
dari. Hiph. infinit. לְהִשְׁכַּח אֶת־
עַמִּי שְׁמִי, ad oblivisci faciendum po-
pulum meum nominis mei, Jer. XXIII.
27. Hithp. futur. וְיִשְׁתַּכַּחוּ, et obli-
vioni tradentur, Eccles. VIII. 10.*

שָׁכַח, *obliviscens, oblitus:* plural.
הַשְׁכַּחִים אֶת־הַר קְדְשִׁי, *obliviscen-
tes montis sanctitatis meæ, Ies. LXV.
11. construct. שָׁכַחוּ אֱלֹהִים, obli-
tæ Dei, Psalm. IX. 18.*

שָׁכַח Chald. *invenire:* Ithpeh.
præter. הִשְׁתַּכַּח, *inventum est, Esræ
VI. 2. fœm. וְכֹו הִשְׁתַּכַּחְתָּ לִּי, puri-
tas invenitur apud me, Dan. VI. 23.
וְהִשְׁתַּכַּח חֲסִיר, et inventus es de-
ficiens, Dan. V. 27. Aphel præterit.
וְהִשְׁכַּחוּ, et invenerunt, Esr. IV. 19.
לֹא הִשְׁכַּחְנָא, nisi inveniamus, Dan.*

VI. 6. הַשִּׁבְחָה נָבַר, *inveni virum*, Daniel. II. 25. irregulariter pro הַשִּׁבְחָה. infinit. לִהְשִׁבְחָה, *invenire*, Dan. VI. 5. futur. נִהְשָׁבַח לְדַנְיָאֵל, *inveniemus contra Danielem*, ver. 6. וְגַת הַשִּׁבְחָה, *et invenies*, Esr. IV. 15.

שָׁבַר *poni, ponere se, id est,*

sedari, quietari, quietum reddi, quiescere. item, *ponere, tendere laqueos vel retia.* præter. וַיְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שִׁבְבָה, *et ira regis sedata est*, Esth. VII. 10. infinit. בְּשֵׁךְ, *quum sedata esset*, Esth.

II. 1. וַיִּשְׂבֹּר יְקוֹשִׁים, *secundum ponere aucupes, ut tendentes aucupes*, Jer. V. 26. futur. וַיִּשְׁבְּנוּ הַמַּיִם, *ut ponerent se aquæ, ut quiescerent*, Genes. VIII. 1. Hiph. præter. וַיִּהְיֶה שִׁבְתִּי מֵעָלַי, *et seponam, faciam ut quiescant a me*, Num. XVII. 20.

* שָׁבַר, vide in סָבַר.

שָׁבַל *orbatus fuit: præterit.*

בְּיַשָּׁר שָׁבַלְתִּי שִׁבְלֹתַי, *quum orbatus fuero, orbatus fuero*, Genes. XLIII. 14. duplex forma præteriti, ex Cholem et Pathach pro quo in posteriore est Kametz propter pausam. Pih. præter. וַשִּׁבְלָה נְשִׂים הָרִבָּה, *orbavit mulieres gladius tuus*, 1 Sam. XV. 33. et juxta aliam significationem, *abortire: et capræ tuæ non abortiverunt*, Gen. XXXI. 38. sic Job. XXI. 10. Exod. XXIII. 26. Hiph. particip. יָחַם מִשְׁבִּיל, *vulvum abortientem*, Hos. IX. 14. פְּגִבּוֹר, *sicut potentis orbantis*, Jer. L. 9.

שָׁבַל, m. *orbatus*, 2 Sam. XVII.

8. fœm. וַשִּׁבְלָה, *et orba*, Cant. IV. 2. plural. נְשִׂיהֶם שִׁבְלוֹת, *uxores ipsorum orbæ*, Jer. XVIII. 21.

שָׁבַל, masc. *orbitas*, Ies. XLVII.

8. 9.

בְּנֵי שִׁבְלִים, m. p. *orbitates: affix.* שִׁבְלֵיךָ, *fili orbitatum tuarum*, Ies. XLIX. 20.

אֶשְׁבּוֹל, m. *botrus, bacca*, Cant.

I. 14. Num. XIII. 23, 24. plural. בְּיַשְׁבְּלוֹת הַגֶּפֶן, *sicut botri vitis*, Cant. VII. 9. et cum Pathach ab initio, לְיַשְׁבְּלוֹת, *botris*, ver. 8. affix.

וַיִּשְׁבְּלוּ אֶשְׁבְּלוֹתֶיהָ, *maturescant botri ejus*, Gen. XL. 10.

שָׁבַל *secundari, prosperari:*

præterit. שָׁבַל דָּוִד, *secundatus est David*, 1 Sam. XVIII. 30. Pih. שָׁבַל, *intelligere fecit, intelligenter egit:* שָׁבַל

אֶת יָדָיו, *intelligere fecit manus suas*, Genes. XLVIII. 14. id est, *sciens, scitè, consultò et de industria manus suas direxit:* Hiph. הִשְׁבִּיל, *intel-*

lexit, intelligentiam habuit, adhibuit vel consecutus est, intelligentiâ imbutus, intelligens factus fuit; animadvertit, attendit, animum advertit: et activè, intelligentiâ imbut, erudit, instruxit, informavit: item, secundatus, prosperatus fuit, et activè, secundavit: præter. הִשְׁבִּיל, instruxit me, 1 Par. XXVIII. 19. מְבַל-מְלַמְדֵי, *omnibus doctoribus meis*

הִשְׁבִּילְתִּי, *intelligentior fio*, Psal. CXIX. 99. part. לְכָל-דְּרָכָיו מִשְׁבִּיל, *in omnibus viis suis secundus*, 1 Sam. XVIII. 14.

מִשְׁבִּיל, *intelligens*, Psalm. XIV. 2. infinit. לְהִשְׁבִּיל, *ad intelligendum*, Genes. III. 6. futur. אֶשְׁבִּילְךָ, *erudiam te*, Psal. XXXII. 8. ex Hophal apud Rabbinos מוֹשְׁבָלוֹת, *intelligibilia: מושכלות ראשונות, notiones primæ, שניוות, secundæ.* Chald. in Ithpah. particip. מְשַׁתְּבֵל הָיִית, *animadvertens, considerans eram*, Dan. VII. 8.

שָׁבַל, m. *intellectus, intelligentia,*

שָׁבַל, m. *intellectus, intelligentia,*

prudencia: secundatio, successus: שָׁכַל particip. *successus optimus, secundatio bona*, Psalm. CXI. 10. sic Proverb. III. 4. et aliàs, quando nomen מִיָּב adjunctum habet, ut quibusdam placet: מִשְׁכָּל, *ab intellectu*, Job. XVII.

4. aff. לְפִי שְׁכָלוֹ, *pro ratione intellectus sui*, Prov. XII. 8. plur. apud Rabbinos, שְׁכָלִים, *intelligentiæ, mentes angelicæ*.

שְׁכָרוֹת, f. *prudencia*, juxta quosdam: vide et סָבַל.

הַשְּׁכָל, m. *intelligentia*, nomen ex infinito, Prov. I. 3. et XXI. 16. cum בְּהַשְׁכִּיל, *cum intelligentia*, Job. XXXIV. 35.

מְשֻׁכָּל, masc. *intelligens, prudens*: item *carmen erudiens, ode didascalica*, in titulis Psalmorum.

שְׁכָלְתָנוּ, fœm. Chald. *intelligentia*, Dan. V. 11. per apocopam literæ ת Chaldæis frequentem.

שְׁכָלָל Chald. in Pahel *perfectit, absolvit*: est ab Hebræo כָּלַל per prothesin litera ש Chaldæis frequentem. præter. וְשֹׁרְרֵי אֲשְׁכָלְלוּ, *et muros perficiunt*, Esr. IV. 12. sic scribitur, sed legendum juxta Masorethas וְשֹׁרְרֵי אֲשְׁכָלְלוּ: affix. וְשִׁכְלָלָהּ, *et perfecerat eam*, Esr. V. 11. infinit. לְשִׁכְלָלָהּ, *ad perficiendum*, ver. 3. Ithpah. fut. וְשִׁכְלָלוּ, *perficiantur*, Esr. IV. 16.

שָׁכַם Hiph. הַשְּׁכִים, *matutinare, diluculare*, id est, *manè, matutino tempore, mature, diluculo paratum aut expeditum esse, parare vel expedire se*, quandoque additur ipsi vocabulum בָּקָר, *manè*, quandoque etiam קוֹם, *surgere*, unde non significat propriè surgere, vel etiam manè surgere. præterit. וְהַשְּׁכִים, *et manè surgens*, 2 Sam. XV. 2. וְהַשְּׁכִים

et *surgens manè*, Job. I. 5. particip. כְּמַל מְשָׁכִים, *sicut ros matutinans*, Hos. VI. 4. id est, *manè cadens, matutinus*. plural. מְשָׁכִימוּ, *diluculantes surgere*, id est, *summo diluculo surgentes*, Psalm. CXXVII. 2. infinit. הַשְּׁכִים et semel אֲשָׁכִים, *manè surgendo*, Jer. XXV. 3. cum אֵל מִן הַשְּׁכִים, *ex forma Chald. cui simile vide in בָּרַךְ in Hiphil. apud Rabbinos, הַשְּׁכִים, convenire, consentire: שֵׁם מוֹשְׁכֵם, nomen univocum, synonymon*.

שָׁכַם, m. *humerus, dorsum*, Genes. IX. 23. *pars, portio*, Gen. XLVIII. 22. *tumulus, agger*, Psalm. XXI. 13. aff. וַיִּט שָׁכְמוֹ, *et inclinavit humerum suum*, Gen. XLIX. 15. est et proprium nomen oppidi, *Sichem*, Gen. XII. 6. hinc cum הַיְּשֵׁב שִׁכְמָה, *Sichemam versus*, Hos. VI. 9. vel, more Sichemitico exemplo Schimeonis et Ruben: שָׁכַם אֶחָד, *humero uno*, Soph. III. 9.

שָׁכַן *habitavit, inhabitavit, degit, mansit, resedit, commoratus est*: construitur absolutè cum accusat. ac præposit. בְּ, עַל, עִם. præter. כִּי שָׁכַן, *quod maneret super eo nubes*, Ex. XL. 35. וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכֵם, *et habitem in medio illorum*, Exod. XXV. 8. particip. cum י, paragogico, שָׁכְנֵי סִנָּה, *inhabitans rubum*, Deut. XXXIII. 16. Chald. futur. fœmin. וּבְעֵצֵי הָרָמִים, *et in ramis ejus habitabant*, Dan. IV. 18. Pih. præter. שָׁכַן, *inhabitandum dederat, collocaverat*, Psal. LXXVIII. 60. וְשָׁכַנְתִּי, *feceram ut habitaret illic nomen meum*, Jerem. VII. 12. Chald. præter. הִי שָׁכַן שְׁמֵהּ תַּמָּה, *cujus nomen habitat illic*, vel, *qui fecit habitare nomen suum illic*, Esr. VI. 12. Hiph. præter.

וְהוֹשַׁבְנִתִּי עָלֶיךָ כָּל-עוֹף
 ut habitent super te omnes aves cæli,
 Ezech. XXXII. 4.

שָׁכַן, m. habitans, habitator, vicinus:

טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאָח רָחוֹק
 est vicinus propinquus, quàm frater
 longinquus, Prov. XXVII. 10. const.

שָׁכֵן שְׁמֵרוֹן, habitator Schomron,
 Hos. X. 5. affix. וְשָׁכְנוּ, et vicinum
 suum, Exod. XII. 4. plural. cum aff.

וְיָאֵל-כָּל-שָׁכְנָיו, et ad omnes vicinos
 ejus, Dan. I. 7. fœm. שְׁכֵנֶת, vicina:

affix. מִשְׁכְּנֶתָּהּ, a vicina sua, Esth.
 III. 22. plur. הַשְּׁכֵנֹת, vicinæ, Ruth.
 IV. 17.

שְׁכִינָה, f. divinitas, majestas, glo-
 ria divina inter homines habitans.

Nam illud, וְשָׁכְנִיתִי, et habitabo in
 medio filiorum Israël, Exod. XXIX.

45. et similes locutiones, Chaldæus
 solet reddere וְיָאֵשְׁרִי שְׁכֵנִיתִי, et ha-

bitare faciam majestatem meam. unde
 Rabbini scribunt: לֹא נֹאמַר וְשָׁכְנִיתִי

לֹא נֹאמַר עַל כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
 id est, non dicitur et habitabo, nisi de majes-
 tate Dei sancti benedicti, juxta illud:
 ut habilet gloria (Dei) in terra nostra,
 Psal. LXXXV. 10.

מִשְׁכָּן, m. habitatio, habitaculum,
 tabernaculum, constr. סָבִיב לְמִשְׁכָּן,

circa tabernaculum testimonii,
 Num. I. 53. affix. וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנִי, et

ponam tabernaculum meum, Levit.
 XXVI. 11. plur. const. מִשְׁכְּבֵי עֲלִיוֹן,

habitacula excelsi, Psal. XLVI. 5.
 fœmin. מִשְׁכְּבֹנֹת et constr. מִשְׁכְּבֹנֹת

הַרְעִים, tabernacula pastorum, Cant.
 I. 8. aff. מִשְׁכְּבֹנֹתֶיךָ, habitacula tua,
 Num. XXIV. 5. Chald. מִשְׁכָּן unde

cum affix. מִשְׁכְּבָנָה, habitaculum ejus,
 Esr. VII. 15.

שָׁכַן, m. culter, cultellus,

Prov. XXIII. 2. Chaldaicum est, et
 sæpius per ס effertur, unde apud
 Rabbinos vulgatum, סָכֵן בְּיַד שׁוֹמֵה,

culter in manu stulti, pericu-
 lum est.

שָׁכַר inebriari: præter. וְשָׁכְרוּ

וְלֹא יֵין, inebriantur, at non vino, Ies.
 XXIX. 9. imp. וְשָׁתוּ וְשָׁכְרוּ, bibite et

inebriamini, Cant. V. 1. Pih. part.
 מְשַׁכֵּרֵת כָּל-הָאָרֶץ, inebrians omnem

terram, Jerem. LI. 7. Hiph. præter.
 וְהוֹשַׁבְרִיתִי שָׂרֵיָהּ, et inebriabo principes

ejus, Jer. LI. 57. Hithp. fut. עַד-מָתִי
 וְתִשְׁתַּכְּרוּ, usquequò ebriam ages?
 1 Sam. I. 14.

שָׁכַר, masc. inebriativum, inebrians

potus, qui Græcis hinc vocatus σικέρα,
 Latinis sicera. A vino communi dis-

tinguitur, Lev. X. 9. Num. VI. 3.
 et alibi. Vinum tamen etiam compre-

hendere, liquet ex Num. XXVIII. 7.
 ubi ad libamen adhibitum, cui aliàs vi-

num attributum. Inde Onkelos Chal.
 hîc et alibi plerunque reddit חֲמֵר

וְעֵתִיק, vinum forte vetus, cui vinum
 novum opponitur: ut ubi Hebr. est,

מִיַּיִן וְשִׁכְרֵי נֵיזִיר, a vino et sicera ab-

stineto; Chald. וְעֵתִיק וְחֲמֵר הַדָּת, a vino novo et veteri. Sic Deut. XIV.

26. et XXIX. 5. vetus autem forti-

tudine et generositate commendari
 solet. Aben Esra scribit Deuter.

XIV. esse potum fortem factitium,
 ex melle et dactylis, aut tritico et
 hordeo. In Midrasch 1 Sam. I. 15.
 ad illud, וְיֵין וְשִׁכְרֵי לֹא שָׁתִיתִי, nota-

tur: יֵין זֶה הַדָּשׁ וְשִׁכְרֵי זֶה יֵשֵׁן מִזֶּה, id est, jajin, est
 vinum novum: Sechar, est vinum ve-

tus, neque de hoc, neque de illo bibi.
 Sic ibid. Chald. at, inquit Kimchi
 ibid. rectius est, ut שכר sic potus

factus ex fructibus. Huc respexit D. Hieronymus scribens ad Nepotianum: sicera, inquit, Hebræo sermone omnis potio nominatur, quæ inebriare potest, sive illa quæ frumento conficitur, sive pomorum succo: aut cum favi decoquuntur in dulcem et barbaram potionem: aut palmarum fructus exprimuntur in liquorem: coctisque frugibus aqua pinguior coloratur.

שָׁכַר, m. *ebrius*, 1 Sam. XXV. 36. plural. שְׁכָרִים, Joël. I. 5. construct. שְׁכָרִי, *ebrius*, Ies. XXVIII. 1. fœm. לְשֹׁכְרָה, *pro ebria*, 1 Sam. I. 13. שְׁכָרוֹן, m. *ebrietas*, Ez. XXXIX. 19.

אֶשְׁכָּר, m. *donarium, munus*, Psal. LXXII. 10. affix. אֶשְׁכָּרְךָ, *donarium tuum*, Ezechiel. XXVII. 15. Chald. דְּוֹרוֹן, *donum*, exponit.

שָׁכַר *mercede conduxit, mercedem dedit*: præter. שְׁכַרְעֵלֵינוּ, *mercede conduxit adversus nos*, 2 Reg. VII. 6. partic. שָׁכַר, *mercedem dans*, Proverb. XXVI. 10. Niph. præter. נִשְׁכָּרוּ, *conducuntur*, 1 Sam. II. 5. Hithp. part. וְהַמְשִׁיבֵר, *et qui mercedem opera reportat*, Hag. I. 6.

שָׁכֹר, masc. *mercenarius, mercede conductus*, Exod. XXII. 14. plural. aff. שְׁכִירָה, *mercenarii ejus*, Jerem. XLVI. 21. fœm. שְׁכִירָה, *mercenaria*, Ies. VII. 20.

שָׁכָר, masc. *merces*, Num. XVIII. 31. const. שְׁכַר הָאָדָם, *merces hominis*, Zach. VIII. 10. affix. תַּתֵּן, *dabis mercedem ejus*, Deuter. XXIV. 15.

שָׁכַר, m. idem, Prov. XI. 18. vide et סכר.

מִשְׁכָּרָה, fœm. idem: affix. מִדָּה-

מִשְׁכָּרְתָּךְ, *quæ sit merces tua*, Genes. XXIX. 15.

שֵׁל Rabbini est articulus genitivi casus: Hebraicè cum בַּ ab initio, est *propter*. בְּשֵׁל אִישׁר יַעֲמַל, *propter quod laborat homo*, Eccles. VIII. 17. id est, בְּעֵבוֹר, Aben Esra: בְּשֵׁלִי, *propter me*, Jonæ I. 12. id est, בְּעֵבֹרִי, *propter quem*, ver. 7. id est, בַּעֲבוֹר מִי vel בְּאִשְׁר בְּלָמִי, *ut est*, ver. 8. et aliter, שֵׁלְמָה, *propter quid*, pro בְּשֵׁלְמָה, Cant. I. 7. at hoc מִשְׁלָנוּ, *ex nostris*, 2 Reg. VI. 11. est ex simplici שֵׁ et לָנוּ et præp. מִן. sic Rabbini, מִשְׁשָׁלוּ, *ex suo, de proprio*.

*שֵׁלְאִינוּ, vide suprâ in שאן.

שֵׁלֵב, m. p. *gradus, scalæ*: metaphoricè, *prominentiæ gradatæ*, 1 Reg. VII. 28. hinc particip. פַּיְהַ שֵׁלֵב, *scalari formâ dispositi*, Exod. XXVI. 17.

שֵׁלֵג, m. *nix*, Psal. CXLVIII. 8: מִשְׁשֵׁלֵג אֶלְבִּין, *nive candidior ero*, Ps. LI. 9.

הִשְׁלִיג, Hiph. *nivescere, albescere*: futur. תִּשְׁלֵג, *nivesces*, id est, sicut nix albesces, Psal. LXVIII. 15.

שָׁלָה *tranquillum esse, quiescere*: tertia radicalis interdum in ה commutatur. Simile suprâ in שָׁחָה. præterit. לֹא שָׁלֹתִי, *non quiescebam*, Job. III. 26. שָׁלֵו, *tranquilli sunt*, Thren. I. 5. infinit. בְּשָׁלוֹ, *dum tranquillus essem ego*, Psal. XXX. 7. de quo vide etiam infrâ inter nomina. futur. יִשְׁלֹוּ, *tranquilli sint*, Psalmus CXXII. 6. Niph. נִשְׁלָה, *errare*: futur. אֵלֶיֶךָ תִּשְׁלֹוּ, *ne erretis*, 2 Paral.

XXIX. 11. Hiph. futur. לא תשלה, *ne errare facias, ne fallas me*, 2 Reg. IV. 28. ישל, vide in נשל.

שלו, masc. *tranquillus*, Job. XVI. 12. et XXI. 23. et cum Scheva ab initio, שְׁלוֹ, Jerem. XLIX. 31.

plural. constr. שְׁלוֹ עוֹלָם, *tranquilli seculi*, Psalm. LXXIII. 12. fœmin. שְׁלוֹה, *tranquilla*, Zach. VII. 7.

שְׁלוֹה, m. Chald. *tranquillus*, Dan. IV. 1.

שְׁלוֹ, f. Chald. *error*, Dan. VI. 5. et cum ה, שְׁלוֹה, Dan. III. 29.

שְׁלוֹ, m. *tranquillitas*, 2 Sam. III. 27.

שָׁל, m. *error, imprudentia*, 2 Sam. VI. 7.

שְׁלוֹה, f. *tranquillitas*, Ps. CXXII.

7. constr. וְשְׁלוֹת הַשְּׁקֵט, *et tranquillitas quietis*, hoc est, *quieta*, Ezech. XVI. 49. aff. בְּשְׁלוֹי, *in tranquillitate mea*, Psalm. XXX. 7. contractè pro בְּשְׁלוֹתַי, sicut et dicitur בְּשַׁבְּתַי pro בְּשַׁבְּתַי. possit et absolutum hujus fingi שְׁלוֹי.

שְׁלוֹה, f. Chald. *tranquillitas*: aff. לְשְׁלוֹתָךְ, *tranquillitati tuæ*, Dan. IV. 24.

שְׁלוֹה, fœm. *secundina, secundæ*, à tranquillitate fœtus: aff. וּבְשַׁבְּתָהּ, *etiam in secundas ipsius*, Deuteron. XXVIII. 57.

שְׁלוֹה, m. *Schilo*. Quidam absolutum faciunt שְׁלִי, *secundina*, metonymicè *fœtus, filius*, et cum aff. ה loco ך, ut sæpè, עַד כִּי יבֹא שְׁלוֹה, *donec veniat filius ejus*, Genes. XLIX. 10. filius, Messias: ejus, Jehudæ, ex stirpe Jehudæ natus. Ab. Esra post varias vocis Schilo explicationes concludit, dicens: aut denique שְׁלוֹה

idem est quod בְּנוֹ, *filius ejus*, et ה est loco ך ut in אֹהֶל־הַלֵּוִי, *tabernaculum ejus*, et multis aliis, idque ex significatione verbi in hoc loco, אֹהֶל־הַלֵּוִי, *ne parere facito me*, 2 Reg. IV.

28. id est, לֹא תוֹלֵד, *ne facias ut pariam liberos, ne des mihi liberos*. Sic Jonathan paraphrastes Chaldæus: donec veniat rex Messias, parvus filius ejus. R. Bechai in com. suo in hunc locum scribit: שְׁלוֹה id

est, בְּנוֹ שְׁלוֹה מִשְׁלוֹת אִשָּׁה כְּדָרָךְ, *qui nascetur ex secundis mulieris, juxta viam omnium qui nascuntur*: estque vox desumpta ex significatione vocis בְּשַׁבְּתָהּ, Deut. XXVIII. 57. quod autem potius dicit שְׁלוֹה quam

בְּנוֹ eo innuit Jacob, se de Messia peculiariter loqui, etc. vel ה non est affixum pronomen, et vocatur Messias κατ' ἐξοχην Schilo, quasi tranquillus et æternæ tranquillitatis author; aut quòd singulari modo ex secundis tantum, sine viri operatione nasci debebat. Quòd autem veteres Hebræi per Schilo Messiam intellexerint, docet triplex Targum sive paraphrasis Chaldaica, Onkeli, Jonathanis et Hierosolymitana, in quibus legitur pro Schilo, rex Messias. Tum etiam Talmudici, ex quibus locus adductus est in radice נין, vide

illic: et denique antiquissimus liber Bereschit rabba, in quo scribitur, שְׁלוֹה זה מלך המשיח, *Schilo est rex Messias*. Ex posterioribus id approbarunt, R. Salomon, Kimchi, Bechai et alii. At Messiam istum, Jesum Christum fuisse, omnes Judæi negant. Cabalisticum: literæ שְׁלוֹה יבא faciunt 358: totidem מְשִׁיחַ. Id adducitur in Chaskuni et in Pentateucho cum triplici Targum.

לְהַב, שְׁלוֹה־בַּת, vide in להב.

שְׁלוֹי f. *cornix*, Ps. CV. 40. Ex. XVI. 13. plural. שְׁלוֹיִם, *colurnices*, Num. XI. 31.

שָׁלַח *misit, emisit, extendit, im-misit, præmisit, remisit, transmisit*: construitur cum accusat. et præpos. על, יאל, ל, ב. præterit. שָׁלַח מֹשֶׁה, על עבדו, *misit Mosen servum suum*, Ps. CV. 26. אֲשֶׁר-שָׁלַחַת אֵלַי, *quos miseras ad me*, Num. XXIV. 12. שָׁלַחַתִּי יְדִי, *extendi manum meam*, Ex. IX. 15. וְשָׁלַחְתֶּם בְּיָדָם, *et mittetis per manus eorum*, 2 Sam. XV. 36. etc. Chald. præterit. דִּי שָׁלַח, *qui misit*, Dan. III. 28. שָׁלַחוּ עֲלֵיהִי, *miserunt ad eum*, Esr. V. 7. עַל-הַדְּבָרָה שָׁלַחְנָא, *idcirco mittimus*, Esr. IV. 14. שָׁלַחְתוּן עֲלֵינוּ, *misistis ad nos*, ver. 18. Pehil, שָׁלַחְתָּ, *missus es, mitteris*, Esr. VII. 14. שְׁלִיחַ פָּסָא, *missa est pars illa manus*, Daniel. V. 24. futur. יִשְׁלַח, *mittat ad nos*, Esr. V. 17. דִּי יִשְׁלַח יָדָהּ, *qui extenderit manum suam*, Esr. VI. 12. Niph. infinitiv. נִשְׁלַחֵךְ, *mittendo*, Esth. III. 13. similem formam vide supra in שָׂאֵל et in חָלַם. Pih. שָׁלַח, *dimittere, ejicere, expellere*. præterit. וְלֹא שָׁלַח אֶת-הָעַם, *et non dimisit populum*, Exod. VIII. 28. וַיִּרְגְּלוּ שְׁלַחוּ, *et pedes meos expellunt*, scil. loco firmo et ad lapsum impellunt, Job. XXX. 12. fut. וּפְרַע, *et cæsariem non demittant*, Ezech. XLIV. 20. id est, promissam habeant. Pyh. præterit. שָׁלַח, *missus, emissus, dimissus fuit*, Obad. v. 1. part. נֶעַר מִשְׁלַח, *puer dimissus*, Proverb. XXIX. 15. id est, sibi et suæ voluntati ac libidini permissus. Hiph.

præterit. וְהַשְׁלַחְתִּי בָכֶם, *nam immittam in vos*, Lev. XXVI. 22.

שָׁלַח, masc. *missile, missilia arma*, 2 Paral. XXXII. 5. *gladius, ensis, e vagina emissus*, Joël. II. 8. affix. שְׁלַחֹי, *missile suum, vel gladium suum*, 2 Par. XXIII. 10. plural. *propagines*: affix. שְׁלַחֹתֶיךָ, *propagines tuæ*, Cant. IV. 13. quasi emissiones dicas.

שְׁלוּחַ, m. *munus, donum, propriè quod transmittitur*: plural. הַתְּנִי, *dato munera*, Mich. I. 14. וַיִּתְּנָה שְׁלַחֹי, *et dedit eam pro muneribus filix suæ*, 1 Reg. IX. 16. item *dimissiones*: aff. אַחַר שְׁלַחֹתֶיהָ, *post dimissiones ejus*, Exod. XVIII. 2. id est, postquam dimisisset vel remisisset eam.

שֻׁלְחָן, m. *mensa, a ciborum missione sive missis*: שֻׁלְחָן עָרוּךְ, *mensa instructa*, Ezech. XXIII. 41. affix. מִמֶּנְכֶל שֻׁלְחָנוֹ, *cibus mensæ ejus*, 1 Reg. X. 5. plur. שְׁלַחְנוֹת, *mensæ*, Ies. XXVIII. 8. constr. לְשַׁלְחָנוֹת, *pro mensis argenteis*, 1 Paral. XXVIII. 16.

שְׁלַחֹת, f. p. *propagines*: affix. שְׁלַחֹתֶיהָ נִמְשָׁו, *propagines ejus evelluntur*, Ies. XVI. 8.

מִשְׁלַח, m. *extensio, emissio*: const. בְּכֹל מִשְׁלַח יְדֵיכֶם, *in omni extensione manus vestræ*, Deut. XII. 7. id est, in omni re ad quam extenderitis manum vestram: לְמִשְׁלַח שׂוֹר, *pro emissionem bovis*, Iesaias VII. 25. id est, loco pascuo in quem bos immitatur.

מִשְׁלַח, m. *missus, missio, immissio*, Ies. XI. 14. וּמִשְׁלַח מְנוֹת, *et missu portionum*, Esth. IX. 19.

מִשְׁלַחַת, f. *missio*, Ps. LXXVIII. 49. *missile*, Eccles. VIII. 8.

שֵׁלֵט *dominari, dominium exercere, dominium habere.* construitur cum præposit. על et ב: præterit.

שֵׁלֵט הָאָדָם בְּאָדָם, *dominatur homo in hominem*, Eccles. VIII. 9. **שֵׁלֵטוּ**

עַל-הָעָם, *dominabantur in populo, super populum*, Neh. V. 15. Chald. præter **שֵׁלֵט נֹרָא**, *quod non dominatus esset ignis*, Dan. III. 27. **שֵׁלֵטוּ**, *dominati sunt*, Daniel. VI. 25.

futur. **יִשְׁלֹט**, Dan. V. 7. **תִּשְׁלֹט בְּכָל-אֶרֶץ**, *dominabitur in tota terra*, Daniel. II. 39. **תִּשְׁלֹט**, *dominaberis*, Dan. V. 16. Hiph. **הִשְׁלִיט**, *dominari fecit, dominium concessit, dominari sivit, copiam vel potestatem fecit*, præter.

וְהִשְׁלִיטוּ, *et dominium, id est, copiam concessit ei*, Eccles. V. 18. futur. **וְיִשְׁלִיטוּ**, *et non facit copiam ipsi*, Eccles. VI. 2. **וְיִשְׁלִיטוּ בִּי**, *ne sinas dominari in me*, Psalm. CXIX. 133. Chald. præter. **וְהִשְׁלִיטוּ**, *et dominatorem constituat te*, Dan. II. 38.

וְהִשְׁלִיטוּ, *et dominatorem constituit eum*, ver. 48.

שֵׁלֵט, *dominator; dominium, potestatem habens*, Gen. XLII. 6. Eccl. X. 5. plural. **שֵׁלֵטִים**, *dominatores*, Eccles. VII. 19. fœmin. **שֵׁלֵטָה**, *dominatrix*, Ezechiel. XVI. 30. Chald.

וְהִשְׁלִיטוּ, *aut dominator*, Dan. II. 10. **שֵׁלֵטוּ דִּי-מַלְכָּא**, *dominatori regis*, ver. 15. **שֵׁלֵטִים**, *non copiam habens*, Esr. VII. 24. plural. **שֵׁלֵטִין**, *dominatores*, Esr. IV. 20.

שֵׁלֵטוֹן, m. *dominatio*, Eccles. VIII. 4. Chald. *dominator*: plur. constr. **וְכָל-שֵׁלֵטֵי מְדִינָתָא**, *et omnes dominatores provinciarum*, Dan. III. 2.

שֵׁלֵטוֹן, m. Chald. *dominium, dominatus*: **בְּכָל-שֵׁלֵטוֹן מַלְכוּתָא**, *in toto*

dominatu regni mei, Dan. VI. 27. aff. **וְיִשְׁלֹטְנָהּ**, *et dominatus ejus*, ibid. vide et Dan. IX. 14. **שֵׁלֵטְנָהוּן**, *dominatus eorum*, Dan. VII. 12. plur. **שֵׁלֵטְנֵי**, *dominatus, dominatores*, Dan. VII. 27.

שֵׁלֵטִים, masc. plur. *scuta, umbones*, 2 Reg. XI. 10. constr. **שֵׁלֵטֵי**, Cant. IV. 4. affix. **שֵׁלֵטֵיהֶם**, *scuta sua*, Ezech. XXVII. 11.

שֵׁלַךְ Hiph. **הִשְׁלִיךְ**, *jecit, abjecit, conjecit, dejecit, disjecit, injecit, projecit*: construitur cum præpos. על **תִּשְׁלִיךְ עָלָיו**, *præter. ב. ל. יָמֵן, יָאֵל עַל*, *projecit super eum*, Numer. XXXV. 20. Hoph. præter. **הִשְׁלַךְ** et **הִשְׁלָךְ**, *abjectus, dejectus, etc. fuit*, Dan. VIII. 11. Ies. XIV. 19. particip. **מִשְׁלָךְ**, *projicietur ad te*, 2 Sam. XX. 21.

שֵׁלֶךְ, masc. *mergus, avis sic dicta*, quod se ad capiendos pisces in aquam dejiciat, Lev. XI. 17.

שֵׁלֶכֶת, f. nomen portæ Hierosolymis, à conjecta et accumulata terra, ad parandam viam regis, sic dicta, 1 Par. XXVI. 16. Ies. VI. 13. confer, 1 Reg. X. 5, 12. 2 Chron. IX. 11.

שֵׁלַל *spoliavit, prædatus, deprædatus est*: præterit. **וְיִשְׁלַל שֵׁלֶלָהּ**, *et spoliet spoliolum ejus*, Ezech. XXIX. 19. **שֵׁלַלְתָּ**, *spoliasti*, Hab. II. 8. **שֵׁלַלְתָּ**, *spoliando spoliabitis ipsi*, id est, relinquetis ipsi spoliolum, spicas scil. quas colligat, Ruth. II. 16. Niph. fut. **יִשְׁלַל** vide in **יִשְׁלַל**. Hithp.

præter. **וְיִשְׁלַלְתֶּם**, *in prædam dederunt se*, Psal. LXXVI. 6. pro **וְיִשְׁלַל** ex usu Chaldaico: simile vide in **וְיִשְׁלַלְתֶּם** in Hithpahel. part. **מִשְׁלַלְתֶּם**, *prædæ exponit se*, Ies. LIX. 15. R. Salom. *aberrans, vesanus, stultus ha-*

detur, et sic quoque præcedentem locum Psalmi explicat.

שולל, m. *spoliatus*, Mich. I. 8. R. Salom. *aberrans, vesanus, insanum agens*, quasi מְטוֹרָף מִדַּעְתּוֹ *raptus et spoliatus mente sua*, ut Aben Esra scribit: sic המולף וּמַעֲצִים שׁוֹלֵל *qui facit ut consiliariorum quisque amens, demens fiat*, Job. XII. 17, 19.

שולל, m. *præda, spoliium*, Genes. XLIX. 27. constr. אֶת־שׁוֹלֵל אֲבִיךָ *prædam inimicorum tuorum*, Deuter. XX. 14. aff. בְּל־שׁוֹלֵלָה *omnem prædam ejus*, ibid.

שולל, *negans*: שְׁלִילָה *negatio*, apud Rabbinos.

שָׁלַם *compleri, perfici: pacem habere vel colere, pace, prosperitate frui, pacem precari, id est, salutare. præter. וְשָׁלְמוּ, et completi erunt dies luctus tui*, Ies. LX. 20. partic. præsens, שָׁלַמְתִּי *pacem colenti mecum*, Psal. VII. 5. infin. לְשָׁלוֹם *ad salutandum*, 2 Reg. X. 13. imper. וְשָׁלַם *et pacem habeto*, Job. XXII. 21. Chald. part. Pehil וְלֹא שָׁלַם *nequid est perfecta sive absoluta*, Esr. V. 16. Pih. שָׁלַם *perficere, complere*, 1 Reg. IX. 25. Job. VIII. 6. item *solvere, persolvere, reddere, rependere, retribuere, compensare*: præter. וְשָׁלַם אֶתוֹ *et rependat illud*, Lev. V. 24. partic. וְשָׁלַם עוֹן *et rependis iniquitatem*, Jer. XXXII. 18. Pyl. part. בְּמִשְׁלָם *sicut perfectus, vel pacatus, vel cui perfectè retributum est*, Ies. XLII. 19. futur. וְשָׁלַם *rependetur*, Psalm. LXV. 2. Hiph. וְכִי הִשְׁלִימוּ *et quòd pacem fecissent*, Jos. X. 1. et sic, 1 Reg. XXII. 45. futur. וְשָׁלַם *perficiet, absolvat*, Ies. XLIV. 26, 28. Chald. præter. וְהִשְׁלִימוּ *et perfecit*

illud, Dan. V. 26. imper. הַשְׁלֵם *reddere*, Esr. VII. 19. Hoph. præterit. הִשְׁלַמְתָּ לְךָ *pacata efficietur tibi*, Job. V. 23.

שָׁלַם, m. *retributio*, Mich. VII. 3. Hos. IX. 7. plural. שְׁנַת שְׁלֹמִים *annus retributionum*, Ies. XXXIV. 8. fœm. construct. וְשָׁלַמְתִּם *et retributionem improborum videbitis*, Psal. XCI. 8.

שָׁלַם, m. idem, Deut. XXXII. 35.

שָׁלַם, masc. *integrum, perfectum, completum: integer, incolumis, cujus res omnes integræ et salvæ sunt*, Gen. XXXIII. 18. est et urbis nomen, *Salem*, quæ postea *Jerusalem* dicta, Gen. XIV. 18. Ps. LXXVI. 3. plural. שְׁלָמִים *pacifici*, Genes. XXXIV. 21. Nah. I. 12. fœm. אֶבֶן שְׁלָמָה *lapis integer, id est, pondus integrum*, Deut. XXV. 15. plural. אֲבָנִים שְׁלָמוֹת *lapidibus integris*, Deut. XXVII. 6.

שָׁלַם, m. *sacrificium, eucharisticum sive pacificum, quod pro pace et incolumitate, salute ac beneficiis Deo offerebatur*, Amos V. 22. plur. וְזָבַחִים שְׁלָמוֹת *sacrificia eucharistica*, Exod. XXIV. 5. affix. אֶת־שְׁלָמֶיךָ *eucharistica tua*, Ex. XX. 24.

שָׁלוֹם, masc. *pax, prosperitas, incolumitas, integritas: pax vobis sit*, Genes. XLIII. 23. id est, *pacato et tranquillo sitis animo: construct. וְלִשְׁלוֹם הַמִּלְחָמָה, et de pace belli*, 2 Sam. XI. 7. id est, *de statu et prospero successu belli*: aff. אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֶיךָ *viri pacis tuæ*, Ies. XXXVIII. 22. plur. הַגָּלַת שְׁלוֹמוֹת *deportabitur (civitas) pacatorum, id est, pacatissima*, Jerem. XIII. 19.

וְלִשְׁלוֹמִים, *et pro retributionibus*, Ps. LXIX. 23. aff. בְּשְׁלוֹמִיו, *in pacificos suos*, Psalm. LV. 21. id est colentes pacem secum. Chald. שְׁלָם, *pax*, Esr. IV. 17. שְׁלָמָא כְּלָא, *pax omnis*, Esr. V. 7. aff. שְׁלָמְכוֹן, *pax vestra*, Dan. III. 31.

שְׁלָמִים, m. p. *retributiones*, Ies. I. 23.

שְׁלָמָה, fœm. *vestis, vestimentum*, Exod. XXII. 8. construct. שְׁלָמַת רֵעִי, *vestimentum proximi tui*, Exod. XXII. 25. affix. בְּשְׁלָמָתוֹ, *in veste sua*, Deut. XXIV. 13. plural. וּשְׁלָמוֹת, *et vestes veteres*, Jos. IX. 5. aff. שְׁלָמוֹתַי, *vestimenta mea*, Job. IX. 31.

שָׁלַף *eduxit, extraxit, detraxit, strinxit*: ferè semper de gladio dicitur: præterit. שָׁלַף הַנְּעָר הַרְבּוֹ, *strinxit puer gladium suum*, Jud. VIII. 20. שָׁלַף, *quæ antequam extrahat quis*, scil. falcem, Ps. CXXIX. 6.

שְׁלֹשׁ f. tres: שְׁלוֹשׁ עָרוֹם, *tres civitates*, Deut. XIX. 2. construct. לְשָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים, *pro tribus annis*, q. d. pro ternario vel triade annorum, Levit. XXV. 21. masc. שְׁלֹשָׁה, et commun. שְׁלוֹשֶׁת, Gen. VII. 13. et XXX. 36. affix. שְׁלֹשָׁתָם, *tres illi*, Num. XII. 4. plural. שְׁלוֹשִׁים, c. *triginta*, Genes. V. 16. בְּשָׁלֹשִׁים אִישׁ, *quasi triginta viri*, 1 Sam. IX. 22.

שְׁלִישִׁי, masc. *tertius*, Gen. I. 13. plural. שְׁלִישִׁים, *tertii, tertiani*, contractè pro שְׁלִישָׁיִם, Genes. VI. 16. Num. II. 24. fœmin. שְׁלִישִׁית, *tertia, tertia pars*, Deut. XXVI. 12. Num.

XV. 6. cum הַ paragog. שְׁלִישֶׁתָּהּ, *tertiâ* scil. vice, Ezech. XXI. 14. aff. שְׁלִישֶׁתֶּךָ, *tertia pars tui*, Ezech. V. 12.

שְׁלִישֶׁיָהּ, f. *tertia pars*, Ies. XIX. 24. עֵגְלַת שְׁלִישֶׁיָהּ, *vitula trima*, Jer. XLVIII. 34.

שְׁלִישִׁים, m. p. *tertiani, tertiaz generationis nepotes, abnepotes*, Genes. L. 23. Exod. XXXIV. 7.

שְׁלִשׁוֹם, *dies tertius, nudius tertius*, quasi ex שְׁלֹשָׁה et יוֹם compositum: synecdochicè, *antea*, Gen. XXXI. 2. 1 Sam. IV. 7.

שְׁלִישׁ, m. *tribunus, dux*, 2 Reg. VII. 2. *triens, triental*, mensura, Ps. LXXX. 6. Ies. XL. 12. affix. שְׁלִישׁוֹ, *tribunus ejus*, 2 Reg. XV. 25. plur. שְׁלִישִׁים, *tribuni, duces*, Ez. XXIII. 23. et planè defectivè שְׁלִישָׁם, Exod. XIV. 7. et retinet semper Kametz ab initio, ad differentiam שְׁלִישִׁים de quo antè. Item *pandura* instrumentum musicum trium chordarum: et in *panduris*, 1 Sam. XVIII. 6. affix. וּמִבְּחַר שְׁלִישָׁיו, *et delectus ducum ejus*, Ex. XV. 4.

שְׁלִישִׁי, masc. *tribunitius*, 2 Sam. XXIII. 8.

מִשְׁלִישׁ, mascul. *tertiatio*, Genes. XXXVIII. 24.

שְׁלִישׁ, Pihel, *tertiavit, tripertitus fuit, tertio fecit, triplicavit*: וְשָׁלֹשֶׁתָּהּ, *quam tripertitus fueris*, Deut. XIX. 3. imper. cum futur. שְׁלִישֶׁיךָ, *tertio facile*, וַיִּשְׁלְּעוּ, *et tertio fecerunt*, 1 Reg. XVIII. 34. Pyh. particip. אֵיל מִשְׁלִישׁ, *arietem triennem*, וְעַז מִשְׁלִישֶׁת, *et capram triennem*, Gen. XV. 9.

שֵׁם, masc. *nomen*, Gen. II. 11. אֲנָשֵׁי הַשָּׁם, *virii nominis*, Gen. VI.

4. id est, nominatissimi, celeberrimi: שם, *in laudem et in nomen*, Deut. XXVI. 19. apud Rabbinos על שם, *propter, propterea*, כַּשֵּׁם, *sicut, propter*. aff. שְׁמוֹ, *nomen ejus*, Gen. IV. 25. שְׁמָךְ et שְׁמֵךְ, *nomen tuum*, שְׁמֵכֶם, *nomen vestrum*, etc. plural. שְׁמוֹת, *nomina*, Gen. II. 20. construct. שְׁמוֹת, Exod. I. 1. aff. שְׁמוֹתֵם, *nomina illorum*, Genes. XXV. 16. Chald. שֵׁם, שֵׁם, sed cum affixis, שְׁיֵי habet Scheva ut Hebraicè: בְּשֵׁם, *in nomine Dei Israël*, Esr. V. 1. aff. הוּי שְׁמָהּ, *cujus nomen erat*, Dan. IV. 16. plur. fœmin. מִן-אֲבוֹן שְׁמֵהֶן, *quæ sunt nomina virorum istorum*, Esr. V. 4. aff. שְׁמֵהֶתָּהֶם, *nomina eorum*, ver. 10. apud Syros radix est שְׁמָהּ vel שְׁמֵי, *nomen imposuit, nominavit*, apud Rab. מְשֵׁם, *nomine, propter*.

שֵׁם *ibi, illic, illuc, isthuc, eò: cum* ה *paragogico, אֲשׁוּב שְׁמָהּ, redibo illuc*, Job. I. 21. מְשֵׁם, *inde*, Genes. II. 10. 2 Reg. VII. 2.

שָׁמַיִם, m. d. *cælum, cæli*. Formam habet dualem quasi à מַיִם ab aquis, quæ duplices, superiores et hæ inferiores. Hinc etiam compositum volunt, quasi ex שָׁם, *illic*, מַיִם, *aquæ*, scil. sunt vel subsistunt. Quidam à שָׁפָה, *stupere* (ut in Hithpahel significat) et מַיִם, quod stupendo modo aquæ illic suspensæ hæreant, donec Dei nutu demittantur: vel quia homines obstupescunt de ejus opificio. Quidam ab אֵשׁ et מַיִם, *ab igne et aqua*. Utrumque Talmudici afferunt; in Chagiga cap. 2. fol. 12. et inde R. Bechai, in principio Paraschæ שׁוֹפְטִים scribit:

שָׁמַיִם נִבְרָאוּ תְּחִלָּה וְנִקְרְאוּ שָׁמַיִם, id est, *cæli creati sunt ab initio, et vocantur cæli*, quia sunt, אֵשׁ et מַיִם *ignis et aqua*. In Bereschit Rabba, sectione quarta legitur: נִטַּל הַקָּ"בָה אֵשׁ וּמַיִם וּפְתַחַן זֶה בּוֹהַ וּמֵהֵן נִעֲשׂוּ שָׁמַיִם, id est, *accepit Deus sanctus benedictus ignem et aquam, et permiscuit ista invicem, et ex illis facti sunt cæli*. Et mox: שָׁמַיִם שֶׁהֵבְרִייתָ מִשְׁתּוֹמְמִים עֲלֵיהֶן לְאֹמֹר שֶׁל מָה הֵן שֶׁל אֵשׁ הֵן שֶׁל מַיִם הֵן אֲתַמְהָא, id est, *cæli dicuntur, quod homines obstupescunt de iis, dicentes: ex quam re sunt? ex igne sunt: ex aqua sunt: id mirabile est*. Talmudici tradunt antè citato loco, septem esse cæli nomina: וַיְלוּן יִרְקִיעַ, שְׁתַּקִּים, זְבוּל, יַמְעוֹן, מְכוּן, עַרְבּוֹת וַיְלוּן, *velum, aulæum*, in scriptura non extat, vide autem, Ies. XL. 22. reliqua vide suis locis. Porrò Aben Esra vult semper esse duale, et affixum singulare, quod ei respondet, Job. XXXVIII. 33. distributivè sumendum esse, respectu cæli superioris et inferioris. Assumit ה *locale: ut הַשְּׁמַיִם, cælum versùs*, Gen. XV. 5. constr. שְׁמַיִ הַשְּׁמַיִם, *cæli cælorum*, Psal. CXLVIII. 4. aff. שְׁמַיִ, *cæli ejus*, Deut. XXXIII. 28. שְׁמַיִךְ, *cæli tui*, Deut. XXVIII. 23. Chald. שְׁמַיִ, *cælum, cæli*, Jer. X. 11. Dan. II. 18, 19. הֵי שְׁלֵטִין שְׁמַיִ, *quod dominantur cæli*, Dan. IV. 23. id est, Deus cælos inhabitans. Sic apud Rab. et Talmud. שְׁמַיִם passim pro Deo ipso sumitur: et inde locutio, e cælo, an ab hominibus? id est, a Deo, Matt. XXI. 25. sic pater peccavi in cælum et in tuo conspectu, Luc. XV. 18.

שָׁמַל, vide infra in שמל*.

שָׁמַד Hiph. הַשְּׁמִיד, *perdidit, disperdidit*: præter. הַשְּׁמִיד אֶת הַחַיִּי, *perdidit*.

perdidit choræos, Deuteron. II. 22. וְהִשְׁמַדְתִּי, *et perdam*, Levit. XXVI. 30. Chald. infinit. לְהִשְׁמַדָּה, *disperdendo*, Dan. VII. 26. Niph. præter. וְנִשְׁמַד, *et perdetur*, Jerem. XLVIII. 8. וְנִשְׁמַדְתִּי, *et perdar ego*, Genes. XLIII. 30. Apud Rabbinos שְׁמַד, *perditio, persecutio, מְשׁוּמַד, apostata*, a religione Judaica deficiens, dictus quasi perditus.

שְׂמַח *lætatus, lætus, hilaris fuit*: metaphoricè *claruit, luxit*, Prov. XIII. 9. unde et lucis nomine sæpè læta et prospera significantur, ut Esther. VIII. 16. construitur cum præposit. בִּלְיָמִן יֵאָלַעַל, לְפָנָי, præter. וְשְׂמַח בְּלִבּוֹ, *et lætabitur in corde suo*, Exod. IV. 14. שְׂמַחוּ לַיהוָה, *lætata sunt de te*, Ies. XIV. 8. פִּיחַ שְׂמַח, *lætificavit, lætitiâ affecit: exhilaravit*. præter. וְשְׂמַח אֶת-אִשְׁתּוֹ, *et exhilaret uxorem suam*, Deuteron. XXIV. 5. וְשְׂמַחְתִּים מִיְגוֹנָם, *et lætificabo eos a mæstitia ipsorum*, Jer. XXXI. 13. Hiph. præter. הִשְׂמַחְתָּ, *lætificasti*, Psal. LXXXIX. 43.

שְׂמַח, masc. *lætans, lætus, hilaris*, Prov. XV. 13. plur. שְׂמַחִים, *læti*, 1 Reg. I. 45. construct. שְׂמַחִי et שְׂמַחִי, Ies. XXIV. 7. Ps. XXXV. 26. בְּשְׂמַחָה, f. *lætitia*: const. בְּשְׂמַחַת, *secundùm lætitiâ in messe*, Ies. IX. 2. aff. ראש שְׂמַחְתִּי, *caput lætitiæ meæ*, Psalmus CXXXVII. 6. plur. שְׂמַחוֹת, Psal. XVI. 11.

שָׁמַט *intermisit, intermissionem fecit*, Exod. XXIII. 11. Jer. XVII. 4. *dimisit, demisit, deturbavit*, 2 Reg. IX. 33. כִּי שָׁמְטוּ, *quia dimiserant* scil. eam, et sic Chaldæus: R. Salomon addit affixum, שְׁמַטוּהָ, *amo-*

verant eam, 2 Samuel. VI. 6. Niph. præter. נִשְׁמְטוּ, *dimoveant se*, Psalm. CXLI. 6. Hiph. futur. תִּשְׁמַט, *intermittes*, Deut. XV. 3.

שְׂמַטָּה, f. *intermissio*, Deut. XV. et XXXI. 10. sic vocatur annus septimus, quo omne opus agricolationis intermittitur. Ut autem שִׁבְתָּ signifi- cat septimum diem septimanæ et septem dies septimanæ, id est, septimanam integram, sic Rabbinis שְׂמַטָּה et septimum annum, et integros septem annos, id est, totius hebdomadis annalis complexum denotat.

שְׂמֻכָּה, f. *stragula villosa*, Jud. IV. 18. Kimchi scribit esse tegumentum crassum, ex quo utrinque exeunt של צמר *villi sive flocci lanæ; ἀμφίταπος, amphitapa*.

שְׂמַל, m. *sinistra manus, pars vel latus sinistrum*: אָ נָ ponitur loco ו, scribit Kimchi, quod ex abundanti quandoque abjicitur: וְאֶפְנָה, *et respiciam, ad dexteram*, אוֹ עַל-שְׂמַלְאֵךְ, *aut ad sinistram*, Genes. XXIV. 49. affix. וְאֶת-שְׂמַלְאֵךְ, *et sinistram suam*, Gen. XLVIII. 14. שְׂמַלְאֵךְ, m. *sinister*, 1 Reg. VII. 21. fœmin. וְעַל-כַּף, *et super manum sacerdotis* הַשְׂמַלְאֵלִית, *sinistram*, Lev. XIV. 15.

הִשְׂמִיל, Hiph. *sinistrare, sinistram petere, ad sinistram flectere vel divertere*: part. מְשַׂמְלִים, *sinistrantes, sinistrorsum petentes*, 1 Par. XII. 2. infinitiv. לְהִשְׂמִיל, *ad sinistram flectendum*, 2 Sam. XIV. 19. imperativ. הִשְׂמִיל, *pete sinistram*, Ezech. XXI. 21. futur. אֶשְׂמְלֶיךָ, *sinistram petam*, Gen. XIII. 9.

שְׂמֻלָּה, f. *vestis, vestimentum*, Ies.

III. 7. construct. שְׂמֵלֵת אִשָּׁה, *vestimento muliebri*, Deut. XXII. 5. affix. שְׂמֵלֵתָךְ, *vestimentum tuum*, Deuter. VIII. 4. plural. שְׂמֵלוֹת, Gen. XLV. 22. aff. שְׂמֵלוֹתָם, *vestimenta sua*, Gen. XLIV. 13.

שׁמם שׁמם, *desolare, desolari*: *obstupescere*, cùm ad animum refertur, et sic constructur cum præposit. על. præterit. שָׁשְׂמָם, *qui desolatus est*, Thren. V. 18. שָׁשְׂמוּ עָלַיךָ, *obstupuerunt super te*, Ies. LII. 14. infinit. propter שְׂמֵמוֹת וְשָׂאָה, *desolare et exhaurire*, Ezechiel. XXXVI. 3. similem formam vide in חָנַן futur. אֶשְׂמֵם, *desolabo*, Ies. XLII. 14. similem formam vide in קָבַב Niph. præter. נִשְׂמְרוּ מִסְּלוֹת, *desolatae sunt viæ*, Ies. XXXIII. 8. *obstupescunt*, Jerem. IV. 9. Pih. particip. וְאִשְׁבָּה, *et sedi stupens*, Esr. IX. 3. *desolans*, Dan. IX. 27. Hiph. præter. הִשְׂמֵמוֹת, *desolasti*, Job. XVI. 7. particip. מְשֻׂמָּם, *stupens*, Ezechiel. III. 15. infinitiv. הִשְׂמֵמוֹת, *desolando*, Mich. VI. 13. imperat. הִשְׂמְרוּ, *stupore corripiamini*, Job. XXI. 5. intransitivè, ut in participio: futur. וַיִּשְׂמֵם, *desolet*, Jer. XLIX. 20. cum vocali brevi et Dagesch, loco vocalis longæ, ut antè: aliud hujus formæ vide in יָשַׁם. Hoph. infinit. הִשְׂמֵמָה, *desolari ejus*, id est, desolationis, et הָ in fine intelligitur habere Mappik, 2 Paral. XXXVI. 21. Levit. XXVI. 34. בְּהִשְׂמֵמָה מֵהֶם, *dum esset desolata illis*, pro בְּהִשְׂמֵמָה transpositis punctis, ver. 43. Hithp. futur. וְאִשְׂתַּמֵּם, *et obstupesceram*, Daniel. VIII. 27. תִּשְׂמֵמוֹת, *desolationem accerses tibi?* Eccles. VII. 16. habet formam ex Niphal et Hithpahal compositam,

aut planè est ex Niphal, ut Aben Ezra vult, et Cholem est loco Kametz. Chald. præterit. אֶשְׂתַּמֵּם, *obstupuit*, Dan. IV. 16.

שְׂמֵמָה, m. *desolans, desolatum, stupendum*, Dan. VIII. 13. et XII. 11. על-שְׂמֵמָה, *super desolatum*, Dan. IX. 27. plural. שְׂמֵמָיִם, *desolati*, Thren. I. 16. et in נִשְׂמֵמוֹן, ver. 4. fœm. שְׂמֵמָה, *desolata*, Ies. LIV. 1. plural. נְחִלֹת שְׂמֵמוֹת, *possessiones desolatae*, Ies. XLIX. 8. constr. שְׂמֵמוֹת, Ies. VII. 4. affix. שְׂמֵמוֹתֵינוּ, *desolationes nostras*, Dan. IX. 18.

שְׂמֵמָה, f. *desolatio*, Jer. IV. 27. שְׂמֵמָה, f. idem, Ezech. XXXV. 7. plural. שְׂמֵמוֹת, ver. 9. et מ cum simplici Scheva, לְשְׂמֵמוֹת, *in desolationes*, Jer. XXV. 12.

שְׂמֵמוֹן, m. idem, Ezech. XII. 19. et IV. 16.

שְׂפָה, f. *res stupenda*, Jerem. V. 30. *stupor*, Jer. VIII. 21. *desolatio*, Psalm LXXIII. 19. plural. שְׂמֵמוֹת, *desolationes*, Psal. XLVI. 9.

מְשֻׂפָּה, f. *stupor*, Ezech. V. 15. *desolatio*, Ez. VI. 14. plural. מְשֻׂפָּמוֹת, *desolationes*, Ies. XV. 6.

שְׂמֵמִית, f. *araneus, aranea*: שְׂמֵמִית בְּיָדַיִם תִּתְּפֹשׂ, *araneus manibus prehendit*: et est in palatiis regum, Prov. XXX. 28. Talmudici scribunt per ס, unde אִימַת על העקרב, *terror aranei in scorpionem*, Schabbath fol. 77. 2. Ingreditur autem aures scorpionis, unde terrori ipsi est: לעקרב סממית *araneus contra scorpionem*, scil. creatus est, nempe si quis a scorpione sit læsus, tunc araneus quassatus ac vulneri impositus, illud curat. Hinc patet minus rectè vel pravè potiùs

scribi in quibusdam libris per ש. Vulgata Latina, *stellio*, non frustra. Nam הלְטָאָה juxta quosdam est *stellio*, Levit. XI. 30. et id a Jonathane transfertur שְׁמִיתָא. Posteriores quidam Hebræi *simiam* explicant. LXX. καλαμύρας, quod piscis genus. Fortè melius καλαβώρας ex Levit. XI. 30. quod est *stellio*. Vide Plin. lib. 29. cap. 5.

שָׁמֵן *saginari, pinguem esse vel fieri, impinguari*; præter. שְׁמִנְתָּ, *saginatus es*, Deut. XXXII. 15. שְׁמִנּוּ, *pingues sunt*, Jerem. V. 28. futur. וַיִּשְׁמֵן, *et saginatus est*, Deuteron. XXXII. 15. Hiph. imperat. הַשְׁמֵן לֵב, *fac ut pinguescat cor populi hujus*, Ies. VI. 10. futur. וַיִּשְׁמִינוּ, *et saginati sunt*, Neh. IX. 25.

שֶׁמֶן, m. *pinguedo, oleum, unguentum*, Gen. XXVIII. 18. Levit. VIII. 2. בְּקַרְנוֹ בֶן־שֶׁמֶן, *in cornu filio pinguedinis*, Ies. V. 1. in cornu, id est, loco edito, simili cornu elevato: filio olei, id est, pingui et optimo, Ab. Esra: aff. שְׁמֵנִי, *oleum meum*, Hos. II. 7. plur. מִשְׁתֵּה שְׁמֵנִים, *convivium (rerum) pinguium*, Iesaias XXV. 6. רֵאשִׁית שְׁמֵנִים, *præstantissimo unguentorum*, Amos VI. 6. aff. לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ, *ad odorem unguentorum tuorum*, Cant. I. 3.

שָׁמֵן, masc. *pinguis, metaphoricè opulentus*, juxta quosdam, Jud. III. 29. fœmin. וַיֵּאדָמָה שְׁמֵנָהּ, *et terram pinguem*, Neh. IX. 25.

שְׁמֹנֶה, m. *octo*: פְּרִים שְׁמֹנֶה, *juvencos octo*, Num. XXIX. 29. constr. וּבֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים, *et filius octo dierum*, Gen. XVII. 12. fœm. שְׁמֹנֶה אַמּוֹת, *octo cubitorum*, Ezech. XL. 9. plural. com. שְׁמֹנִים, *octoginta*, Exod. VII.

7. בַּשְּׁמוֹנִים שָׁנָה, *anno octogesimo*, 1 Reg. VI. 1.

שְׁמִינִי, m. *octavus*, Levit. XXIII.

39. fœm. הַשְּׁנָה הַשְּׁמִינִת, *anno octavo*, Lev. XXV. 22. sumitur et pro instrumento musico, 1 Chron. XV. 21. et Psalm. VI. 1. ab octo chordis sic dicto, aut cantico, quod octo vocibus, ut loquuntur musici, canebatur, ut Aben Esra vult. Quidam *gravem symphoniam* explicant, qualis est bassus, ut musici loquuntur.

מִשְׁמֵן, m. *pinguedo, pingue*, Ies. XVII. 4. plur. const. מִשְׁמֵי הָאָרֶץ, *pinguedines terræ*, Gen. XXVII. 28, 39. aff. בְּמִשְׁמֵנוֹ, *in pingues ejus*, Ies. X. 16. id est, robustos, et sic Psalm. LXXVIII. 31.

מִשְׁמֵנִים, m. p. *pinguia*, Nehem. VIII. 10.

אֲשְׁמִינִים, masc. pl. *pinguedines*: בְּאֲשְׁמֵנִים, *inter pinguedines*, Ies. LIX. 10. id est, in omnium rerum affluentia: Ab. Esra, *inter gentes tanquam inter mortuos* et אֵם est addititium: R. Menachem, *in tenebrosis locis*: vide etiam in אֲשֵׁם.

שָׁמַע *audivit, exaudivit, attendit, auscultavit: obtemperavit, obediuit, acquievit*. Construitur cum accus. et præpos. ב, ל, אֶל. שָׁמַע יְהוָה אֶל־עֲבֹדָהּ, *attendit Dominus ad afflictionem tuam*, Genes. XVI. 11. שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי, *auscultasti voci meæ*, Genes. XXII. 18. infinit. לִשְׁמוֹעַ לִי, *ut auscultetis mihi*, Levit. XXVI. 21. Chald. præter. שְׁמַעְתָּ, *audivi*, Dan. V. 14. particip. præter. שְׁמַעְיָן, *audiunt*, Dan. III. 7. futur. דִּי־תִשְׁמַעוּן קוֹל, *cùm audietis sonum*, ver. 5. Niph. præter. נִשְׁמַע, *audita est vox eorum*, Ies. XV. 4. futur. יִשְׁמַעוּ, *obediunt mihi*, Psalm. XVIII. 45.

Pih. futur. וַיִּשְׁמַע, et *audiri fecit*, promulgavit, 1 Samuel. XV. 4. et XXIII. 8. vel promulgatione aut promulgando convocavit. Hiphil, הִשְׁמִיעַ, *audire vel audiri aut exaudiri fecit, audiendum proposuit, sonum edidit, sonuit, personuit, resonuit, pronuntiavit, promulgavit, enunciavit, promulgatione convocavit*, et sic ferè cum על vel אֶל constructur, etc.

præt. מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת, *quis fecit ut auditum sit hoc*, Ies. XLV. 21. imper. הִשְׁמִיעוּ עֲלֵיהָ, *promulgate contra eam*, Jerem. LI. 27. vide et L. 29. Chald. in Ithpah. futur. וַיִּשְׁתַּמְעוּן, *et auscultabunt*, Dan. VII. 27.

שמע, שָׁמַע, m. *auditio, rumor, fama: sermo, nuncium, sonus*: affix. שָׁמְעוּ אֶת-שִׁמְעָה, *audiverunt famam tuam*, Num. XIV. 15.

שמיעה, f. idem: constr. שְׁמִיעַת שָׁאוּל, *fama de Saule*, 2 Sam. IV. 4. aff. לְשִׁמְעַתֵּנוּ, *auditui nostro*, Ies. LIII. 1. id est, sermoni. plurale, וַיִּשְׁמַעוּת, *et rumores*, Dan. XI. 44.

שמיעה, m. idem: constr. מִשְׁמַעֵי אָזְנוֹי, *ad auditum aurium suarum*, Ies. XI. 3. apud Rabbinos מִשְׁמַעֵי, simplex et verbalis vocis significatio: *שמעו כמשמעו juxta literalem sensum suum*.

שמיעה, f. *auscultatio, obedientia*: aff. אֶל-מִשְׁמַעֲתֶךָ, *incedens ad auscultationem tui*, 1 Sam. XXII. 14.

שמיעה, f. *auditus*: להִשְׁמַעוּת, אָזְנוֹי, *ad auditum aurium*, Ezech. XXIV. 26. nomen est ex infinito Hiphil ad formam Chaldaicum factum.

שמין, m. *particula, pauxillum, minimum*: שְׁמִין מְנַהוּ, *pauxillum de eo*, Job. IV. 12. וַיִּמְדַּה שְׁמִין דָּבָר, *et*

quantulum, quantam particulam rei, Job. XXVI. 14. Onkelos קָצַת, *aliquid*: Rabbini מְעַט, *parum*.

שמעה, f. *ignominia, infamia, quasi bonæ famæ imminutio*, Ex. XXXII. 25. Onkelos, שוּם בְּיֶשׁ, *nomen malum*.

שמר, *custodivit, servavit, asser-
vavit, conservavit, observavit, reser-
vavit*: constructur cum accus. et quandoque cum præpos. אֶל, לְ.

præt. וְלָמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ, *quare non observasti* אֶל-אֲדֹנָיִךָ, *ad dominum tuum regem?* 1 Sam. XXVI. 15. et sic 2 Sam. XI. 16. futur. אֶשְׁמַר-לִי, *custodiam ipsi misericordiam meam*, Psalm. LXXXIX. 29. et sic Jerem. V. 24. 1 Reg. III. 6. Niph. בְּשָׁמַר, *servari, observare, vel custodire se, cavere sibi*: constructur cum præpos. עַל, מִן, et בּ. præt. לֹא נִשְׁמַרְתָּ, *non cavebat sibi*, 2 Sam. XX. 10. וְנִשְׁמַרְתֶּם, *et cavebitis in animo vestro*, Mal. II. 15. Pih. partic. מְשַׁמְרִים, *observantes*, Jon. II. 9. Hithp. futur. וְאַשְׁתַּמַּר, *et caveo mihi*, 2 Sam. XXII. 24. וַיִּשְׁתַּמַּר, *et observatur*, Mich. VI. 16.

שמר, m. *sentis, senticetum, spinæ genus sic dictum, quod aculeis suis servet ac retineat tacta*: שְׁמִיר וְשִׁית, *sentis et vepres*, Ies. V. 6. item, *lapis durissimus, quasi diu servabilis, adamantas*, Jer. XVII. 1. Zach. VII. 12. affix. וַיִּשְׁמִירוּ, *et sentes ejus*, Ies. X. 17.

שמרים, m. p. *observationes, custodia*, Exod. XII. 42.

שמרים, m. *faeces*, Ies. XXV. 6. à conservando vino: מִשְׁתֵּה שְׁמִירִים, *convivium vini è fecibus, hoc est, vini defæcati atque purissimi*, Ies. XXV.

6. aff. על-שִׁמְרוּ, *super fæces suas*, Jer. XLVIII. 11.

שִׁמְרוֹת, f. p. *vigiliæ*, Ps. LXXVII.

5. juxta R. Salomonem: vel *palpebræ*, sic dictæ, quòd oculorum sint custodiæ, juxta Aben Esram.

מִשְׁמָר, m. *custodia, carcer: observatio*: מִכָּל-מִשְׁמָר, *præ omni observatione*, Proverb. IV. 23. construct. בְּמִשְׁמָר, Gen. XL. 3. aff. בְּמִשְׁמָרוֹ, *in custodia sua*, Nehem. VII. 3. plur. cum aff. בְּמִשְׁמָרוֹ, *in custodiis suis*, Neh. XIII. 14.

מִשְׁמָרָה, f. idem: affix. מִשְׁמָרְתוֹ, *observationem ejus*, Num. III. 7. plur. מִשְׁמָרוֹת, *custodiæ*, Neh. XIII. 30. const. מִשְׁמָרוֹת, *custodiæ habitantium*, Neh. VII. 3. aff. בְּמִשְׁמָרוֹתָם, *in observationibus suis*, Num. VIII. 26.

אֲשִׁמּוּרָה, f. *vigilia*, Psal. XC. 4. plural. לְרֵאשִׁית אֲשִׁמּוּרוֹת, *in principio vigiliarum*, Thren. II. 19.

אֲשִׁמְרֹת, f. idem, Exod. XIV. 24.

*מִשְׁמָרוֹת שִׁמְרָה, vide suprâ in סמר.

שְׂמִינִי Chald. in Pahel, *ministravit*: fut. וְשְׂמִינִי, *ministrabunt ei*, Dan. VII. 10.

שְׂמִינִי, m. Chald. et emph. שְׂמִינִי, *sol*, sic dictus, quòd in administrando lumine, totius mundi minister sit: וְעַד-מַעְלֵי שְׂמִינִי, *usque ad occasum solis*, Dan. VI. 15. sic Heb. שְׂמִינִי וְיָרֵחַ, *sol et luna*, Joël. II. 10. affix. שְׂמִינִיךָ, *sol tuus*, Ies. LX. 20. plur. term. fœm. *specularia, fenestræ*, per metaphoram: affix. שְׂמִינִיֶּיךָ, *specularia tua*, Ies. LIV. 12.

שְׂמִינִי, *ministerium, servitus*, apud Rabbinos: ב' השומוש, *Beth ministeria*, id est, servile.

*שָׁנָה, שָׁנָן, vide mox in שָׁנָה.

שָׁנָה *odit, odio vel exosum habuit, odio persecutus fuit*: præter. כִּי שָׁנָה, *quia odio habuit*, 2 Sam. XIII. 22. שָׁנָאתָ, *odisti*, Ps. V. 5. שָׁנָאתִי, *odistis me*, Gen. XXVI. 27. Chald. part. plur. cum aff. לְשָׁנָאֵיךָ, *odio habentibus te*, Dan. IV. 16. Niph. fut. יִשָּׁנָה, *odio erit*, Proverb. XIV. 17. Pih. partic. מִשָּׁנָאִי, *odio habens me, osor meus*, Psal. LV. 13.

שָׁנִיָּה, f. *exosa*, Deut. XXI. 15.

שָׁנֵאָה, f. *odium*, Psal. CXXXIX. 22. constr. וְשָׁנֵאתָ חָמָס, *odio violentiæ, hoc est, violento*, Psal. XXV. 19. affix. מִשָּׁנֵאתוֹ אוֹתָם, *propter odium ejus ipsum*, Deut. IX. 28. id est, quia oderat illos. plur. anomalum, מִשָּׁנֵאתֶיךָ בָּם, *præ odio tuo contra illos*, Ezech. XXXV. 11. similia vide, Psalm. IX. 15. Jer. III. 2.

אֲשָׁנֵב שֹׁנֵב, m. *fenestra, fenestella*, Jud. V. 28. aff. בְּעַד אֲשָׁנֵבַי, *per fenestellam meam*, Prov. VII. 6.

שָׁנָה *iterare, secundò facere, mutari, variari*: præter. וְלֹא שָׁנָה לוֹ, *et non iteravit ei*, scil. ictum, 2 Sam. XX. 10. לֹא שָׁנִיתִי, *non mutor*, Mal. III. 6. particip. שָׁנֶה בְּדַבָּר, *iterans rem*, Prov. XVII. 9. plural. שְׁוֹנִים, *varia, diversa, mutata*, Esth. I. 7. fut. cum aff. וְשָׁנָה, *mutatur*, Thren. IV. 1. Chald. שָׁנָה, שָׁנָה, præter. לֹא שָׁנּוּ, *non mutatae fuerunt*, Dan. III. 27. שְׁנוּהוּ, *immutati fuerant ipsi*, Dan. V. 6. particip. plur. שְׁנִינִי, *mutati erant*, Dan. V. 9. fœmin. שְׁנִיָּה, *diversa ab omnibus istis*,

Dan. VII. 19. plural. שְׁנַיִן, *diversæ*, ver. 3. fut. וְשָׂנְא, *diversus erit*, ver. 24. דִּי לֹא תִשְׁנְא, *ut non mutaretur*, Dan. VI. 18. Niph. infinit. וְעָלָה, *et propter iterari*, Genes. XLI. 32. Pih. præter. וְשָׂנְא, *et mutavit*, 2 Reg. XXV. 29. cum א pro ה. particip. מְשַׁנֵּה פְּנָיו, *mutans vultum suum*, Job. XIV. 20. Chald. præterit. שְׂפָיו, *mutarunt*, Dan. III. 28. particip. fœmin. וְהָיָה מְשַׁנְיָהּ, *eratque diversa*, Dan. VII. 7. futur. וְשִׁבְּוּ, *mutent*, Dan. IV. 13. Pyh. futur. וְשִׁבְּוָהּ, *duplicetur*, Eccl. VIII. 1. Chald. in Aphel part. מְהַשְׁנִיָּהּ, *mutans*, Dan. II. 21. infinit. דִּי לֹא תִשְׁנְיָהּ, *ad non mutandum*, Dan. VI. 9. futur. דִּי יִשְׁנֵי, *qui mutaturus est*, Esr. VI. 11. Hithp. præter. וְהִשְׁתַּבְּוִיתִי, *et mutabis te, dissimulabis te*, 1 Reg. XIV. 2. Chald. præter. אֶשְׁתַּבְּוִי, *immutatus fuit*, Dan. III. 19. futur. וְיִשְׁתַּבְּוָהּ, *mutabitur*, II. 9. וְיִזְוִי וְיִשְׁתַּבְּוּ, *et splendores mei mutati fuissent in me*, VII. 28.

שָׁנַיִם, m. d. *duo, bini*, Gen. VI. 20. שְׁנַיִם עֵצִים, *duo ligna*, 1 Reg. XVII. 12. constr. שְׁנַיִם עֵדִים, *duorum testium*, Deut. XIX. 15. שְׁנַיִם עָשָׂר, *duodecim*, Num. VII. 3. בְּשָׁנַיִם עָשָׂר, *duodecimo mense*, Ez. XXXII. 1. in compositione cum hoc numero, sæpissimè resumit ם præcedente 'Tzere, שְׁנַיִם עָשָׂר, Gen. XVII. 20. aff. שְׁנַיִהֶם, *ambo illi*, Gen. XXI. 31. fœmin. שְׁתַּיִם, *duæ, duo*, habetque se ut suum masculinum : constr. שְׁתַּיִתִּי et שְׁתַּיִם : affix. שְׁתַּיִהוּן, *ambæ illæ*, 1 Sam. XXV. 43. dicitur autem שְׁתַּיִם

pro שְׁנַיִם, retinetque Dagesch post Scheva euphoniæ causâ, alioqui contra proprietatem linguæ.

שְׁנֵי, m. *secundus*, Gen. I. 8. plur. שְׁנַיִם, *secundæ, secundanæ contignationes*, Gen. VI. 16. וְשְׁנַיִם, *et secundani*, Num. II. 16. fœm. שְׁנֵי, *secunda*, Gen. IV. 19. verbo junctum adverbiascit, *secundò, iterum*, 2 Sam. XIV. 29. et XVI. 19.

שָׁנָה, f. *annus*, ab iteratione dictus, quòd sole ad punctum, unde digredi cœperat, redeunte, iteretur et in se sua per vestigia semper volvatur et redeat : שָׁנָה שָׁנָה, *de anno in annum*, id est, annuatim, Deut. XIV. 22. constr. שְׁנַת שְׁלֹשָׁה יָמִים, *annus retributionum*, Ies. XXXIV. 8. aff. בְּ-שָׁנָתוֹ, *filium anni sui*, id est, anniculum, Lev. XII. 6. dual. שְׁנַתַּיִם, *duo anni*, Amos I. 1. plural. constr. שְׁנֹת חַיִּים, *anni vitæ*, Prov. IV. 10. aff. שְׁנֹתַיִךְ, *anni tui*, Ps. CII. 25. et masculinæ terminationis, שְׁנַיִם, Malach. III. 4. construct. שְׁנַיִם רָעָב, *anni famis*, Gen. XLI. 30. aff. שְׁנַיִם, *anni ejus*, Levit. XXV. 52. et anni eorum, Job. XXXVI. 11. Chald. בְּשַׁנַּת הַחֵדָּה, *in anno unius*, id est, primo, Dan. VII. 1. Esr. V. 13. plural. שְׁנֵי שְׁנַיִם, *annis multis*, Esr. V. 11.

שְׁנֵי, m. *dibaphum coccineum*, quasi duplicatum aut bis tinctum dicas, Exod. XXV. et XXVI. et XXVIII. et passim : *filium coccineum*, Genes. XXXVIII. 28. construct. שְׁנֵי, Lev. XIV. 4, 6. plur. לְבָשֵׁת שְׁנַיִם, *vestitus coccineis*, id est, pretiosis vestibus, aut duplicibus, Prov. XXXI. 21.

שְׁנַא, masc. *iteratio* : אֶלְפֵי שְׁנַא, *millia iterationis*, Psal. LXVIII. 18.

id est, iterata ac multiplicia. א est loco י, pro שנין formæ קנין scribit Ab. Esra.

מִשְׁנָה, m. duplicitas, duplum, secundum, secundanum, secundus, secunda pars: exemplar, exemplar duplicatum et iteratum: מִשְׁנָה לַמֶּלֶךְ, secundus a rege, Esth. X. 3. וּמִשְׁנָהּ, et duplex argentum, Genes. XLIII. 15. constr. מִשְׁנָה הַתּוֹרָה, duplum, exemplar legis, Deut. XVII. 18. aff. מִשְׁנָהּ, secundus ejus, 1 Sam. XVII. 13. plur. מִשְׁנֵי, secundarii, secundi, duplices, Esr. I. 10. הַמִּשְׁנִים, secundani, 1 Par. XV. 18. וְהַמִּשְׁנִים, et secundarios, 1 Sam. XV. 9. id est, minus præstantes et pingues. R. Salomon, præpinguia, id est, carne et pinguedine duplicata corpora habentia.

שְׁנֵי הַבָּיִת, vide in sequenti radice.

שָׁנָן acuere: præter. אִם-שְׁנוֹתַי, si acuero, Deuter. XXXII. 41. Pih. præter. וְשִׁנְנָתָם, et exacues ea, id est, accuratè et commodissimè inculcabis, Deuter. VI. 7. Hithp. futur. אֲשַׁתְּוֹן, pungebar, meipsum exacuebam, Psal. LXXIII. 21.

שֵׁן, c. dens, scopulus acutus, 1 Sam. XIV. 4. synecdochicè ebur, seu dens elephantis, 1 Reg. XXII. 39. affix. שֵׁן, dente ejus, Exod. XXI. 27. dual. שְׁנֵי, dentes, Genes. XLIX. 12. dualis forma est propter duplicem ordinem dentium: sic etiam bis bini pedes ponuntur pro duobus, ut in dictum: constr. שְׁנֵי רַשָּׁעִים, dentes improborum, Psalm. III. 8. aff. וְשִׁנְיָהּ, obstupescent dentes ejus, Jer. XXXI. 30. Chald. וְשִׁנְיָן, et dentes, Dan. VII. 7. aff. בֵּין-שְׁנֵיהֶם, inter dentes ejus, ver. 5. quod Masorethæ absque ו legendum scribunt.

שְׁנֵינָה, f. dieterium, acutum dictum, Deut. XXVIII. 37.

שְׁנֵי הַבָּיִת, p. m. dentes elephantum: ebor, 1 Reg. X. 22. ex nomine שֵׁן compositum judicatur, etsi vera ejus ratio incognita sit. Targum שֵׁן הַפִּיל, dens elephantis. nam פִּיל, elephants.

שָׁנַם Pih. accinxit: fut. וְיִשְׁנַם, accinxit lumbos suos, 1 Reg. XVIII. 46.

שָׁסָה diripuit, deprædatus est: præterit. שָׁסוּ לָמוֹ, diripuerunt sibi, Psal. XLIV. 11. partic. מִיַּד שָׁסָהּ, e manu diripientis eum, 1 Sam. XIV. 48. cum epenthesi, אֲשַׁסְּךָ, diripientes te, Jer. XXX. 16. Pih. cum שֵׁן loco ש, שִׁוִּיתִי, deprædatus sum, Ies. X. 13. Cholem ponitur loco Dagesch, aut est forma mixta ex שָׁסַם et שָׁסָה.

שָׁסַם diripuit, deprædatus est: præterit. שָׁסָהּ, diripuerunt eum, Ps. LXXXIX. 42. futur. וְיִשְׁסֹּף, et diripuerunt eos, Jud. II. 14. Niph. præter. וְיִשְׁסֹּפוּ, et diripientur domus, Zach. XIV. 2. futur. יִשְׁסֹּפוּ, diripientur, Ies. XIII. 16.

מִשְׁסָהּ, f. direptio, Ies. XLII. 22. Jer. XXX. 16. plur. לְמִשְׁסוֹת, in direptiones, Hab. II. 7.

שָׁסַע diffindere, diffissum, bifidatum, bifidum esse; ita tamen ut posterior pars cohæreat. part. שָׁסַע, findens fissuram unguis, Lev. XI. 7. foemin. נִשְׁסַעַת, bifidata, ibid. ver. 26. Pih. præter. וְיִשְׁסַע אֶתּוֹ, et findet eam, Lev. I. 17. infin. כְּשִׁשְׁסַע, juxta discindere, Jud. XIV. 6. futur.

וַיִּשְׁמַע, *et discidit*, 1 Sam. XXIV. 8. id est, distraxit et cohibuit.

שׁמַע, m. *fissura*, Lev. XI.

שׁפַּח Pih. *dilaniavit, dissecutit*,

futur. וַיִּשְׁפַּח, *et dilaniavit*, 1 Sam. XV. 33.

שׁפָּחָה *respexit, attendit*, et con-

struitur cum אָל: *avertit se, vel vul-*

tum suum, destitit, desiit ab aliquo,

sic constr. cum כֹּן vel מַעַל: *oblec-*

tavit se in re aliqua, et sic constr.

cum ב: denique ex linguæ Chal-

daicæ usu, *illini, oblini, obduci*, quod

est à שׁוּעַ Chaldaico. præter. וְאֵל-

אֵלָהּ, *ad Cai-*

num autem et oblationem ejus non re-

sperxit, Genes. IV. 5. imper. שׁפָּחָה

שׁפָּחָה, *respice ab illo, averte, desiste*

ab illo, Job. XIV. 6. futur. וְאֵשְׁפָּחָה

וְאֵשְׁפָּחָה, *et oblectabo me in statutis*

Iesaias XLI. 10. per apocopam: וְנִשְׁתַּעַה, *ut obstupescamus*, ibid. ver.

23. vel ex Chaldaico usu, *enarrabi-*

mus ea, confabulabimur de iis. Exfor-

ma Pihel præter. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ, *oblec-*

tant se, Ies. XXIX. 9. fut. אֶשְׁתַּעַשְׁעָה,

oblectabo me, Psal. CXIX. 16.

שׁפָּחָה, f. Chald. *hora*, quasi tem-

poris nunciatrix: nam שׁפָּחָה in Tar-

gum usurpatur pro Hebræo סִפָּר,

nunciavit, enarravit. Aut si ab

Hebr. deducas, sic dicitur, quòd ad

eam homines in cunctis suis actioni-

bus respiciant et attendant: בְּשׁפָּחָה,

quasi horam unam, Daniel. IV. 16.

בְּהִשְׁתַּעַתָּה, *eadem ipsa hora*, Daniel.

III. 15. plural. in Targum שׁפָּעִין,

Cant. I. 1.

שׁעֲשׂוּעִים, m. p. *oblectationes, ob-*

lectamenta, deliciae, Prov. VIII. 30. aff.

שׁעֲשׂוּעֵי, *deliciarum ejus*, Ies. V. 7.

מִשְׁפָּחָה, m. *aspectus*: aff. לְמִשְׁפָּחָה,

ad aspectum meum, Ezech. XVI. 4.

id est, quum primùm te aspexi. Sic

לְרַגְלִי, *ad pedem meum*, id est, quum

primùm ad te pedem intuli, Gen.

XXX. 30. vel est pro absoluto

מִשְׁפָּחָה, (ut et suprâ רָעִי fuit pro

רָעִי) *ad aspectum*, id est, ut jucun-

da aspectu esses, corpore eleganti,

cute molli et nitidâ, ut lotiones

vel aquæ calidæ infantes reddere so-

lent.

שׁעֲטָה, f. *strepitus, plau-*

sus: constr. מִקּוֹל שׁעֲטָת, *a sono*

plausus, Jer. XLVII. 3.

שׁעֲטָנוֹ, m. *variè commixtum, hete-*

rogeneum vestimentum, veluti ex lana

et lino, aut aliis prohibitis generibus

confectum, Lev. XIX. 19. Deuter.

XXII. 11. vox peregrina judicatur

esse. Talmudici tripliciter vocem

compositam esse volunt, Tractatu

Nidda, cap. 9. fol. 61. inde petita

sunt quæ Kimchi in lib. Radic. adfert. Prolixiora sunt, et incerta, unde prætereo.

שעל, m. pugillus: affix.

בְּשַׁעְלוֹ, pugillo suo, Ies. XL. 12.

plur. **לְשַׁעְלִים**, pugillis, 1 Reg. XX.

10. const. **בְּשַׁעְלֵי שְׁעָרִים**, pro pugillis hordei, Ezech. XIII. 9.

שְׁוֹפֵל, m. vulpes, Neh. III. 35. pl.

בּוֹ, vulpes ambulat in eo, Thren. V. 18.

מְשַׁעוֹל, m. trames, semita, Num. XXII. 24.

שען Niph. **בְּשַׁעַן**, niti, inniti,

incumbere: construitur cum præpos. על et quandoque cum אל et ל.

præter. **בְּשַׁעַן עַל-חֲנִיתוֹ**, incumbabat

hastæ suæ, 2 Sam. I. 6. cum ל constructur, Numer. XXI. 15. infinit.

לְהַשְׁעֵן, inniti, Ies. X. 20. futurum,

וְאֶל-בֵּינְתָהּ אֶל-תְּשַׁעַן, et intelligentiæ tuæ ne innititor, Prov. III. 5.

מְשַׁעַן, m. scipio, baculus, bacillus,

2 Sam. XXII. 19. const. **וְכָל-מְשַׁעַן**

לְחַם, et omnem scipionem panis, Ies. III. 1.

מְשַׁעַן, m. idem, Ies. III. 1.

מְשַׁעְנָה, f. idem, Ies. III. 1.

מְשַׁעְנֹת, f. idem, 2 Reg. XVIII.

21. aff. **עַל-מְשַׁעְנֹתָיו**, super scipione suo, Exod. XXI. 19. plural. cum aff.

בְּמְשַׁעְנֹתָם, scipionibus suis, Numer. XXI. 18.

סַעַף שַׁעַף, vide in סַעַף.

שער æstimavit: præterit. **כְּמוֹ**

שַׁעַר, ut æstimat cum animo suo, Prov. XXIII. 7.

שַׁעַר, m. porta, Genes. XXII. 17.

vide mox in fine hujus radicis: cum ה

locali, **שַׁעְרָה**, in portam, Iesaias

XXVIII. 6. et sic Deut. XXII. 15.

dual. **שַׁעְרִים**, Saharajim, proprium

nomen oppidi, 1 Samuel. XVII. 52.

Jos. XV. 36. plur. **שַׁעְרִים**, portæ,

Psalm. XXIV. 9. et semel juxta aliam

significationem, mensuræ; **מִסָּה**

שַׁעְרִים, centum mensuras, Genes.

XXVI. 12. construct. **שַׁעְרֵי**, portæ,

Psalmus LXXXVII. 2. affix. **בְּאֵי**

שַׁעְרָיו, ingredimini portas ejus, Psal.

C. 4.

שַׁעַר, m. janitor, 2 Reg. VII. 10.

plur. **שַׁעְרִים**, Neh. XII. 25. constr.

לְשַׁעְרֵי, janitoribus liminum, 2 Par.

XXIII. 4.

שַׁעַר, masc. horrendus, ex signi-

ficatione sequentis radicis: plural.

בְּתַאֲנִים הַשַּׁעְרִים, sicut ficus horren-

das, Jer. XXIX. 17.

שַׁעְרֹרָה, f. res horrenda, Jerem.

V. 30.

שַׁעְרֹרֹת, fœmin. idem, Jerem.

XVIII. 13.

שַׁעְרֹרִיָּה, f. idem, Hos. VI. 10.

ex horroris significatione quidam

putant, quod tum robore et munitio-

nibus suis, tum judiciis publicis quæ

sub illis exercebantur, horroni sive

horrendæ essent.

שַׁעַר horrere, horrescere: præ-

terit. **שַׁעְרוּ שַׁעַר**, horrescunt horroni,

Ezechiel. XXVII. 35. **שַׁעְרוּם**, hor-

ruerunt ab eis, Deuter. XXXII. 17.

pro **שַׁעְרוּ מֵהֶם**. imperativ. **וְשַׁעְרוּ**,

et horrescite, Jerem. II. 12. alia quæ

hinc esse possint, vide ad סַעַר.

שַׁעַר, m. horror, Job. XVIII. 20.

turbo, vide סַעַר: capillus, pilus, Ies.

VII. 20. aff. **שַׁעְרָה**, pilus tuus, Cant.

IV. 1. fœmin. **שַׁעְרָה**, idem, Jud.

XX. 16. construct. **שַׁעְרַת בְּשָׂרֵי**, pi-

lus carnis meæ, Job. IV. 15. affix. מִשְׁעָרְתוֹ, *de capillis ejus*, 1 Reg. I. 52. plural. מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי, *præ capillis capitis mei*, Psal. XL. 13.

שֵׁעַר, m. *pilus, capillus*, Lev. XIII. 10. construct. אֶת־שֵׁעַר רֹאשִׁי, *pilum capitis*, Numer. VI. 18. aff. שֵׁעָרוֹ, *pilum suum*, Levit. XIV. 8. Chald. וְשֵׁעַר רֹאשְׁהוֹן, *et capillus capitis ipsorum*, Dan. III. 27. עַד דֵּי שֵׁעָרָה, *donec capillus vel pili ejus*, Dan. IV. 30.

שְׁעִיר, m. *pilosus, hirsutus*, Genes. XXVII. 11. *hircus*, a longis pilis sive villis sic dictus, Lev. IV. 24. *dæmon sylvestris*, Ies. XXXIV. 14. sic dictus, quòd formâ hirci in sylvis et desertis locis appareret, et videntibus horrorem incuteret. Quidam, *scops*, avis horrenda: constr. שְׁעִיר עֵינַיִם, *hircum caprarum*, Gen. XXXVII. 31. plural. וְשְׁעִירִים, *et scopes*, Ies. XIII.

21. Aben Esra notat hîc præstare ut intelligantur aves horrendæ desertorum locorum, quàm hirci sylvestres dæmones, fauni aut similia monstra: *hirci*, Levit. XVI. 7. *dæmones*, Lev. XVII. 7. et juxta aliam significationem, *imbres tenues*, Deut. XXXII. 2. construct. שְׁעִירֵי, *hircos caprarum*, Levit. XVI. 5. fœmin. שְׁעִירָה, *capra*: construct. שְׁעִירַת, Levit. IV. 28. plural. שְׁעִירוֹת, *pilosæ*, Gen. XXVII. 23.

שְׁעָרָה, f. *hordeum*, Deuter. VIII. 8. quòd sit hirsutum: plural. תְּצִיר, *messis hordeorum*, Ruth. II. 23.

*שְׁעָרָה, vide suprâ in שְׁעָרָה.

שָׁפָה Niph. בְּשָׁפָה, *eminere, eminentens, excelsum esse*: partic. בְּשָׁפָה, Ies. XIII. 2. Pyh. præterit. וְשָׁפּוּ, *et emineant*, juxta R. Levi; Job.

XXXIII. 21. Aben Esra, *conterantur*, ex Chaldaica verbi significatione.

שָׁפֵי, m. *clivus, locus eminentis*: וְיָלַד שָׁפֵי, *et abiit in clivum*, Num. XXIII. 3. pro אֶל־שָׁפֵי Ab. Esra: paraphrastes Chaldæus, *solus*: plur. עַל־שָׁפִים, *ad eminentia loca*, Jerem. III. 2. quod defectivum, sed plenè שְׁפִיִּים, ver. 21.

שְׁפוֹת, f. p. *casei*, quasi eminentes, 2 Sam. XVII. 29.

אֶתְּשָׁפֹת, vide in אֶתְּשָׁפֹת.

שִׁפָּה f. *labium, oris propriè*: inde, *labrum, ora, ripa, littus*: item *sermo*, ut Gen. XI. 1, 6. construct. עַל־שִׁפַּת הַיָּם, *in littore maris*, Gen. XXII. 17. aff. עַל־שִׁפְתָיו, *in ora ejus*, Ex. XXVIII. 26. dual. עַרְל שִׁפְתָיו, *incircumciscus labiis*, Exod. VI. 12. constr. שִׁפְתֵי מְרָמָה, *labium doli*, id est, *dolosum*, Psal. XVII. 1. affix. שִׁפְתֵי תִפְתַּח, *labia mea aperias*, Psal. LI. 17. et formæ fœmininæ, שִׁפְתוֹתָיו, *labia ejus*, Cant. V. 13.

שִׁפָּה, *ancilla, famula*, Gen. XVI. 1. constr. שִׁפְחָת, ver. 8. affix. שִׁפְחָתְךָ, *ancilla tua*, 1 Sam. I. 18. plur. שִׁפְחֹת, *ancillæ*, Genes. XII. 16. aff. בְּאֶחָת שִׁפְחֹתֶיךָ, *sicut una ancillarum tuarum*, Ruth. II. 13.

מִשְׁפָּחָה, f. *familia, genus*. Interdum pro tota aliqua gente sumitur, quòd ea, maximè post confusionem linguarum, à capite alicujus familiæ originem duxerit, ut Amos III. 1. const. מִשְׁפַּחַת, Zach. XII. 12. affix. וְכָל־מִשְׁפַּחָתוֹ, *et omnem familiam ejus*, Jud. I. 25. plur. מִשְׁפַּחֹת, *familiæ*, Zach. XII. 12. constr. כָּל־מִשְׁפַּחֹת נְוִים, *omnes familiæ gen-*

tium, Ps. XXII. 28. aff. לְמִשְׁפָּחֹתָיו, per familias suas, Num. XI. 10.

*שֹׁפֵה, vide in קִפָּה.

שָׁפַט *judicavit, judicium exercuit, judicem egit, jus dixit, sententiam tulit*: präterit. שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל, *judicaverat Israëlem*, Jud. XVI. 31. id est, rexerat, jure et justitiâ vindicaverat: וַיִּשְׁפָּטֵם צִדְקָה, *judicate justitiâ*, id est, justè, pro בְּצִדְקָה, Deut. I. 16. partic. שֹׁפֵט, *judicans et judex*. Niph. נִשְׁפָּט, *judicatus fuit, judicium subit*: in jus venit, *disceptavit, contendit*: präterit. loco futuri. נִשְׁפָּט, *disceptabit, judicem exhibebit se*, Ies. LXVI. 16. וְנִשְׁפָּטֵתִי, *disceptavi cum majoribus vestris*, Ez. XX. 36. וְנִשְׁפָּטֵתִי, *et disceptabo cum illo*, Ezech. XVII. 20. et sic plerunque cum אֶת loco præpositionis עִם, *cum*, construitur. Pih. präter. cum Cholem loco Dagesch, הָיָא שׁוֹפֵטָהּ, *ipsa judicabat Israëlem*, Jud. IV. 4. part. לְמִשְׁפָּטִי, *judicanti me, judici meo*, Job. IX. 15.

שֹׁפֵט, m. *judicans, judex*, ut antè dictum: affix. שֹׁפֵטֵנוּ, *judex noster*, Ies. XXXIII. 22. plural. שֹׁפְטִים, *judices, etc.*

שֹׁפֵט, m. Chald. idem: plural. מִבְּנֵי שֹׁפְטִין, *constitue judices*, Esr. VII. 25.

שֹׁפֹט, m. *judicium*, id est, *vindicta, plaga*, 2 Par. XX. 9. plural. cum Schurek, שֹׁפְטִים, *judicia*, Ez. XXIII. 10. id Kimchi deducit à sing. שֹׁפֹט, forma נִבְרָה.

שֹׁפְטִים, m. p. *judicia*, Exod. XII. 12.

מִשְׁפָּט, m. *judicium, jus*: meta-

phoricè *ratio, mos, ritus, modus*: semel absolutè מִשְׁפָּט, Lev. XXIV.

22. construct. מִשְׁפָּט־צִדְקָה, *judicio justitiæ*, id est, *justo*, Deut. XVI.

18. על־מִשְׁפָּטוֹ, *pro ratione sua*, Jer.

XXX. 18. plur. אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים, *eloquar jura eis*, Jer. IV. 12. constr.

וּמִשְׁפָּטֵי־פִיו, *et judicium oris ejus*, Ps.

CV. 5. affix. מִשְׁפָּטֶיךָ, *judicia tua*,

Psal. LXXII. 1.

שָׁפַךְ *fudit, effudit, profudit*:

präter. דָּם שָׁפַךְ, *sanguinem fudit*,

Levit. XVII. 4. שֹׁפַכְתִּי חַמְתִּי, *effudi iram meam*, Ezech. XXII. 22.

sed effundo animam, 1 Sam. I. 15. Niph. præt.

וַאֲשַׁפְּוֶה אֶת־נַפְשִׁי, *sed effundo*

animam, 1 Sam. I. 15. Niph. præt.

נִשְׁפָּךְ, *effusum est in terram*, Thren.

II. 11. בְּמַיִם נִשְׁפַּכְתִּי, *sicut aqua effundor*,

Psal. XXII. 15. Pyh. präter. אֲשֶׁר־שָׁפַךְ בָּהּ, *qui effusus est in ea*,

Num. XXXV. 33. שֹׁפְכָהּ, *effusi sunt gressus mei*,

Psal. LXVIII. 2. Hithp. infin. בְּהִשְׁתַּפְּךָ, *quum effundit sese*,

Thren. II. 12. fut. תִּשְׁתַּפְּךָ, *effunditur anima mea*,

Job. XXX. 16.

שֹׁפַךְ, m. *effusio*, Lev. IV. 12.

שֹׁפְכָהּ, f. *virilitas, virilia*: כְּרֹת

שֹׁפְכָהּ, *exsectus virilibus*, Deuteron.

XXIII. 1. sic dicuntur ab effusione seminis.

שָׁפַל *humiliari, deprimi, humile, demissum, submissum, dejectum, depressum esse*:

präter. וַיִּשְׁפַּל, *et deprimetur*, Ies. II. 17. futur. וַיִּשְׁפַּל

אִישׁ, *et humiliavit se vir*, Ies. V.

15. Hiph. הִשְׁפִּיל, *humiliavit, demisit, dejecit, depressit*:

interdum etiam intransitivè sumitur: præt. וְהִשְׁפִּיל

וְהִשְׁפִּיל, *et demittet superbiam ejus*,

Ies. XXV. 11. part. מִשְׁפִּיל רִשְׁעִים, *deprimit improbos*, Ps. CXLVII. 6. cum ἰ paragogico, הַמְשִׁילִי, Psalm. CXIII. 6. intransitivè imp. הַשְׁפִּילוּ, *demittite vos*, Jerem. XIII. 18. et sic Ies. LVII. 9. Chald. præt. הַשְׁפִּילָתָה, *depressisti*, Dan. V. 22. particip. præsens, מְשַׁפֵּיל, *deprimebat*, ver. 19. infinit. וְכָל לְהַשְׁפִּילָה, *potest humiliare vel deprimere*, Dan. IV. 34. futur. יְהַשְׁפִּיל, *deprimet*, Dan. VII. 24.

שָׁפַל, *m. humilis, demissus, submissus, abjectus, dejectus*: שָׁפַל בְּעֵינָי, *humilis in oculis meis*, 2 Sam. VI. 22. construct. שָׁפַל־רוּחַ, *humilis spiritu*, Ies. LVII. 15. plur. שְׁפָלִים, *humiles*, Job. V. 11. fœmin. מַמְלַכָּה שְׁפָלָה, *regnum humile*, Ez. XVII. 14. וְשְׁפָלָהּ, *et depressior*, Lev. XIII. 21. constr. שְׁפָלַת קוֹמָה, *humilis staturá*, Ezech. XVII. 6. Chald. וְשַׁפַּל, *et abjectissimum, humilimum virorum*, Dan. IV. 14.

שָׁפַל, masc. *abjectio*, Eccles. X. 6. aff. וְשָׁבַשְׁפָּלוֹנוֹ, *qui in abjectione nostra*, Ps. CXXXVI. 23.

שְׁפָלָה, *m. planities, humilis, depressus locus*, Jos. XI. 16. affix. וְשְׁפָלָתָהּ, *et planitiem ejus*, ibid.

שְׁפָלָה, *f. depressio*, Ies. XXXII. 19.

שְׁפָלוֹת, *fœm. demissio*, Eccles. X. 18.

שְׁפָם, *m. mystax*, Levit. XIII. 45. Ezech. XXIV. 22. affix. וְלֹא עָשָׂה שְׁפָמוֹ, *neque aptaverat mystacem suam*, 2 Sam. XIX. 25.

שָׁפָן, *masc. cuniculus, vel juxta alios, mus montanus*, Prov. XXX. 26.

*סָפַן, *vide in שָׁפָנִי, שָׁפָן*.

שָׁפַע, *m. affluentia, abundantia*: שָׁפַע יַמִּים וַיִּבְקֶה, *affluentiam marium sugent*, Deut. XXXIII. 19. Chaldæum est et verbum שָׁפַע, *redundare*: unde חֲמַרְא נְשָׁפְעִין, *vinno redundabant*, Prov. III. 10. apud Rabbinos, *influentia cœlestis astrorum*.

שָׁפָה, *f. agmen, affluentia*: constr. אֶת־שָׁפַעַת יְהוּא, *agmen Jehu*, 2 Reg. IX. 17. וְשָׁפַעַת־מַיִם, *et affluentia sive inundatia aquarum*, Job. XXII. 11.

שָׁפָן, *m. cerastes, vel ut alii, serpens jaculus*, Gen. XLIX. 17. unde possit et ad שָׁפָה referri, quòd ex excelso loco præceps, jaculi instar, feratur. Jaculi serpentis meminit Plinius lib. 8. cap. 23.

*שָׁפַק, *quæ hinc esse possint, vide in סָפַק*.

שָׁפַר, *decorum, elegans, pulchrum esse*: præter. שָׁפָרָה, *elegantissima est*, Psalm. XVI. 6. Chald. præter. שָׁפַר קְדָמִי, *pulchrum est coram me, decet me*, Dan. III. 32. נִשְׁפָּר דָּרְיוֹשׁ, *pulchrum visum fuit, placuit coram Dario*, Dan. VI. 2. fut. וְיִשְׁפָּר, *placeat*, Dan. IV. 24. Pih. præter. נִשְׁפָּרָה, *pulchros effecit, ornavit*, Job. XXVI. 13. absque Dag-esch in פּ.

שָׁפִיר, *m. Chald. elegans, pulcher*, Dan. IV. 9.

שָׁפָר, *m. elegantia*, Gen. XLIX. 21.

שׁוּפָר, *m. buccina, tuba*, Ex. XIX. 16. plural. הַשׁוּפָרוֹת, *buccinæ*, Jud. VII. 20. constr. הַיִּזְבְּלוֹת הַשׁוּפָרוֹת, *buccinæ arietinæ*, Jos. VI. 4.

שפיר, m. *locus elegans, juxta quos-*
dam, Mich. I. 11. Hebræis nomen
urbis est.

שפיר, m. *tentorium, tabernacu-*
lum, augustale et speciosissimum,
Jer. XLIII. 10.

שפירא, m. Chald. *aurora*, Dan.
VI. 20.

שפיר, m. *frustum, portio pulchra*,
id est, ampla veluti quarta pars ani-
malis mactati, quales invicem mit-
tere et ad convivia magna donare
solebant, 2 Samuel. VI. 19. R. Levi
Gerson. Vide שפיר in litera א.

שפת, disposuit, ordinavit : im-
perat. שפת הסיר, *dispone ollam is-*
tam, 2 Reg. IV. 38.

שפתים, m. *lapides focarii*, inter
quos ignis succenditur, et ollæ dis-
ponuntur, Psal. LXVIII. 14. Ezech.
XL. 43.

משפתים, *duæ sarcinæ*, quales e-
quis et asinis ferendæ imponuntur,
Gen. XLIX. 14. quibusdam, *chy-*
tropodes.

שפף, masc. *pauculum* : בשפף
שפף, *pauculo fervore*, Ies. LIV. 8.
juxta Aben Esram : Chaldæus et R.
Salomon, *momentum* exponunt, ut sit
temporis.

שק, masc. *saccus, cilicium* : affix.
שקו, *in sacco suo*, Gen. XLII.
25. plur. שקים, *saccos tritos*,
Jos. IX. 4. מתבסים בשקים, *tectos*
ciicium, 2 Reg. XIX. 2. aff. שקיהם,
succos suos, Gen. XLII. 35. est qua-
si a שקא.

שקד, *sedulus, assiduus fuit, se-*
dulò institit, observavit, advigilavit :
festinus fuit, maturavit : construitur
absolutè et cum præpositione על.
præterit. שקד, *frustra advigi-*

lut custos, Psal. CXXVII. 1. שקדתי
עליהם, *sedulus fui contra ipsos*,
Jer. XXXI. 28. partic. שקד אני על
דברי, *maturaturus sum ego super*
verbo meo, Jerem. I. 12. Pyh. vide
mox.

שקד, m. *amygdala*, arbor sic dicta,
quòd florem acta fructum maturat.
Et enim floret prima omnium amyg-
dala, mense Januario : Martio verò
poma matura, scribit Plin. lib. 16.
cap. 25. וינאץ השקד, *et florebit a-*
mygdalus, Eccles. XII. 5. plural.
שקדים, *amygdalæ*, Gen. XLIII. 11.

משקדים, m. p. *amygdalati*, amyg-
dalæ speciem referentes, Ex. XXV.
34.

שקד Niph. נשקד, *conjunctum,*
compactum, colligatum esse, Thren. I.
14. Hoc vocabulum, scribit Aben
Esra, in scriptura neque patrem ne-
que matrem habet, et sensus ejus est
נמהר, *pertractum est*, vel נמשך,
acceleratum. R. Salomon בקוד, *punctu-*
tum מסומן, *signatum*, signo memo-
riali notatum, ne in oblivionem ve-
niat. Kimchi, מחובר, *compactum,*
נקשר, *colligatum, constrictum*. Qui-
dam libri legunt, per ש, unde *vigi-*
landi interpretatio. Vera lectio per
ש.

שקה Hiph. השקה, *bibendum*
dedit, bibere fecit, jussit vel curavit,
potum præbuit : adaquavit, irrigavit.
præterit. והשקה אתהאשה, *et bi-*
bere faciet mulierem istam, Num. V.
24. והשקית אותם יין, *ut bibendum*
des eis vinum, Jerem. XXXV. 2.
והשקיתי ארץ, *et irrigabo terram*,
Ez. XXXII. 6. והשקו אתהצאן,
et adaquarunt gregem, Genes. XXIX.
3. particip. משקה, *irrigans*, Psalm.
CIV. 13. vide et mox inter nomina.
futur. per apocopam, ונשק, *et ada-*

quavit, Gen. XXIX. 10. Niph. וְנִשְׁקָה, ir-rigabitur, Job. XXI. 24.

וְשָׁקוּ, masc. potus, potio: irrigatio, Prov. III. 8. plur. cum affix. וְשָׁקוּי, et potiones meas, Hos. II. 7. וְשָׁקוּי, et potiones meas, Psal. CII. 10. cum ך loco ך.

שָׁקַת, fœmin. aqualiculus, canalis, aquarium, Genes. XXIV. 20. plural. בְּשָׁקֵתוֹת הַמַּיִם, et in aquariis, Gen. XXX. 38.

מִשְׁקָה, m. potum præbens, a poculis, pincerna, pocillator, Genes. XL. item, potus, Lev. XI. 34. construct. מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל, ex irriguo pascuo Israël, Ezechiel. XLV. 15. affix. מִשְׁקָהּ, pincerna ejus, a poculis ejus: Gen. XL. 13. pl. שֵׁר הַמִּשְׁקִים, præfectus à poculis, ver. 2. aff. וּמִשְׁקֵי, et pincernarum ejus, 1 Reg. X. 5.

שָׁקַט, quievit, requievit, quietus, tranquillus fuit: præterit. וְשָׁקַט, et quiescat, Jer. XXX. 10. וְלֹא שָׁקַמְתִּי, et non quievi, Job. III. 26. particip. שָׁקַט, quiescens, quietus, Jud. XVIII. 7. Hiph. הִשְׁקִיט, idem, et transitivè quiescere fecit, quietem præstitit, sedavit: infin. הִשְׁקִיט, quiescere, Ies. LVII. 20. לְהִשְׁקִיט לוֹ, ad quietem præstandam ipsi, Psalm. XCIV. 13. futur. וַיִּשְׁקִיט רֵיב, sedat litem, Prov. XV. 18.

שָׁקַט, m. quies, 1 Par. XXII. 9. הַשְׁקָט, masc. tranquillitas, Ies. XXXII. 17. nomen ex infinito Hiph. factum.

שָׁקַל, pendit, appendit, expendit, libravit, ponderavit: præterit. וְשָׁקַל, ut penderet capillos capitis sui, 2 Samuel. XIV. 26.

partic. שָׁקַל, appendens, 2 Samuel. XVIII. 12. infinit. שָׁקוּל יִשְׁקַל, pendendo pendetur, Job. VI. 2. Niph. præt. וְשָׁקַל, appensum est argentum, Esr. VIII. 33. futur. יִשְׁקַל, ut paulò antè.

שָׁקַל, m. siclus, moneta argentea, pondere, ut hodie adhuc visitur dimidio Joachimico sive imperiali respondens: et hic dictus fuit siclus sacer, viginti geras continens, Exod. XXX. 13. gera sive obolus pendebat sedecim grana hordeacea. Siclus communis quadrantem taleri valuit. plur. שְׁקָלִים, sicli, Exod. XXI. 32.

מִשְׁקָל, m. pondus, Ezech. V. 1. constr. מִשְׁקַל הַזָּהָב, pondus auri, 1 Reg. X. 14. aff. מִשְׁקָלוֹ, pondus ejus, Gen. XXIV. 22. apud Rabbinos per metaphoram est forma, analogia cujusque vocis, ad quam alia similis accommodatur. Interdum etiam שָׁקַל ita sumitur.

מִשְׁקוּל, m. idem, Ezech. IV. 10. מִשְׁקַלָּת, f. perpendicularium, 2 Reg. XXI. 13. מִשְׁקַלָּת, f. idem, Ies. XXVIII. 17.

שָׁקַם, m. p. sycomori, arbores, Ies. IX. 9. pro fructu, Amos VII. 14. fœmin. cum affix. וְשָׁקַמוֹתָם, et sycomoros ipsorum, Ps. LXXVIII. 47.

שָׁקַע, submergi, in profundum deprimi, comprimi, reprimi: præt. וְשָׁקַעָה, atque submergitur, Amos IX. 5. fut. תִּשְׁקַע, submergetur, Jerem. LI. 64. Niph. præt. וְנִשְׁקָה, et submergetur, Amos VIII. 8. sic scribitur absque ך, sed legendum juxta Masorethas וְנִשְׁקָעָה. Hiph. futurum, וְנִשְׁקָעָה, faciam ut profundum pendent, subsidant aquæ illarum, Ezech.

XXXII. 14. תִּשְׁקִיעַ לְשׁוֹנוֹ, *demerges linguam illius*, Job. XL. 25.

מִשְׁקָע, m. *sedimentum, quod subsidit*: constr. וּמִשְׁקָע־מִיִּם תִּשְׁתַּחֲוֶה, *et sedimentum aquarum bibetis*, Ezech. XXXIV. 18. per hypallagen, pro, aquas sedimenti, id est, puras, limpidas, in quibus omnis crassa aut terrea materia subsidit, et in profundum depressa est.

שְׁקַעְרוֹת, f. p. *fossulae, profunditates fœdæ*, Lev. XIV. 37. quidam compositum censent ex שְׁקָע et שְׁעָרוֹר sive שְׁעָר: alii ex שְׁקָע et שְׁעָר quasi profunditates salivantes sive fluentes.

שָׁקַף Niph. נִשְׁקַף, *spectavit, prospectavit, prospexit, respexit*: construitur cum præposit. עַל, בְּעֵד, vel מִן. præter. מִשְׁמַיִם נִשְׁקַף, *e caelis prospectat*, Psal. LXXXV. 12. בְּעֵד, *per fenestellam meam prospexi*, Prov. VII. 6. et sic Jud. V. 28. Hiph. præter. הִשְׁקִיף, *prospicit*, Psalm. XIV. 2. imper. הִשְׁקִיף, *prospice ex habitaculo*, Deut. XXVI. 15.

שָׁקַף, m. *aspectus*, 1 Reg. VII. 5.

שְׁקוּפִים, m. p. *prospectus*, 1 Reg. VI. 4. et VII. 4.

מִשְׁקוּף, m. *superliminare*, Exod. XII. 7. ab aspectu.

שָׁקַץ Pih. *abominari, detestari, abominabile reddere*: præter. וְלֹא שָׁקַץ, *neque abominatur*, Psal. XXII. 25. infin. cum fut. שָׁקַץ תִּשְׁקַצְנָה, *detestando detestaberis eam*, Deut. VII. 26.

שָׁקַץ, m. *abominatio*, Lev. XI. 10.

שְׁקוּצִים, m. idem, 1 Reg. XI. 5. plural. שְׁקָצִים, *abominaciones*, Nah. III. 6. constr. שְׁקוּצֵי עֵינָיו, *res de-*

testandas oculorum suorum, Ezech. XX. 7. affix. שְׁקוּצֵיךָ, *res abominandas tuas*, Jer. IV. 1.

שָׁקַח *discurrere*: partic. שֹׁקֵחַ, *discursans*, Ies. XXXIII. 4. et sic Prov. XXVIII. 15. fut. יִשְׁקְחוּ, *per civitatem discurrent*, Joël. II. 9. Hithp. per geminationem primæ radicalis, יִשְׁתַּקְּחוּ, *discursitant*, vel, allidunt se discurrendo, ut crura solent, quasi à שׁוֹךְ mutuata sit signif. Nah. II. 5. alia quæ hinc esse possint, vide in שׁוֹךְ.

מִשְׁחָק, m. *discursatio*: וּבֶן־מִשְׁחָק, *et filius discursitationis domus meæ*, Gen. XV. 2. id est, omnium rerum mearum domesticarum procurator et futurus hæres, cum liberis caream. Est autem ut מִכָּס à כָּס scribit Ab. Esra: quidam à מִשְׁחָק deducunt, quasi idem sit, quod מִמִּשְׁחָק, *et filius derelictionis domus meæ*, id est, cui, ut hæredi extraneo domus et bona mea possidenda relinquuntur.

מִשְׁחָק, m. *discursio*, Ies. XXXIII. 4.

שָׁקַר *mentiri, fallaciter dicere* vel *agere*. fut. וְאִם תִּשְׁקַר לִי, *si mentitus fueris mihi*, Gen. XXI. 23. in Pihel construitur cum præpos. ב: præter. וְלֹא שָׁקַרְנוּ, *et non mentimur*, vel *mendaciter agimus* בְּבְרִיתְךָ, *contra fœdus tuum*, Psalm. XLIV. 18. futur. וְלֹא אֶשְׁקַר בְּאֵמוּנֹתַי, *neque mentiar contra fidem meam*, Psalm. LXXXIX. 34.

שָׁקַר, m. *mendacium, falsitas*: et adverbialiter, *falsò, mendaciter, falsis de causis*: עֵד שָׁקַר, *testis falsitatis*, id est, falsus, Deut. XIX. 18. שְׁקַרְנוּ, *falsò, falsis de causis persequuntur me*, Psal. CXIX. 86. plural. הִדְבַּר שְׁקָרִים, *loquens mendacia*, Ps.

CI. 7. aff. בְּשִׁקְרֵיהֶם, mendaciis suis, Jer. XXIII. 32.

שִׁקְרָן, m. mendax, apud Rabbinos.

שִׁקְרָן Pih. nutare, nictare, part.

וּמִשִּׁקְרוֹת עֵינַיִם, et nictantes oculis, Ies. III. 16. Chaldaicum est, unde עֵינָא דְסַקְרָתָהּ, oculus qui intuebatur eam, Job. XX. 9. וְלֹא סַקְרָתָהּ, neque intuitus est eam, Job. XXVIII. 7. pro Hebr. שִׁוָּף.

שָׂרָא Chald. habitavit, mansit :

solvit, dissolvit: cæpit, incepit: præt.

שָׂרָא, habitat, Dan. II. 22. partic.

plur. Pehil, שָׂרִין, solutos, Dan. III.

25. infin. לְמִשְׂרָא, solvere, Dan. V.

16. Pahel præterit. וְשָׂרִין לְמִבְנֵא, et

cæperunt ædificare, Esr. V. 2. part.

מִשְׂרָא, solvens, Dan. V. 12. Hithp.

partic. plur. מִשְׂתָּרִין, dissoluta, Dan.

V. 6.

שָׂרָב m. æstus; torridus, ari-

dus locus, Iesaias XLIX. 10. Iesaias

XXXV. 7. Chaldaicum est, unde in

Targum, אֲבִלְנֵי שָׂרָבָא, consumpsit

me æstus, Gen. XXXI. 40.

שָׂרְבִיט m. sceptrum; אֶת-

שָׂרְבִיט הַזֶּה, sceptrum aureum,

Esth. V. 2.

שָׂרָג Pyh. שָׂרָג, perplexum esse,

implicari. fut. יִשְׂרָגוּ, implexi sunt,

Job. XL. 17. Hithp. fut. יִשְׂתָּרְגוּ,

implicantur, contorquentur, Thren. I.

14.

שָׂרִיגִים, m. p. propagines, surculi,

palmites, sic dicti, quod implicari

soleant, Genes. XL. 10, 12. affix.

שָׂרִיגֵיהּ, palmites ejus, Joël. I. 7.

שָׂרָד superesse, residuum esse vel

manere: præt. וְהִשְׂרִידִים שָׂרָדוּ מֵהֶם,

et superstites qui supererant ex eis, Jos. X. 20.

שָׂרִיד, m. superstes, residuus, residuum, Num. XXI. 35. plur. ut antè: affix. שָׂרִידָיו, superstites ejus, Job. XXVII. 15.

שָׂרָד, m. amussis, filum menso- rium fabrorum lignariorum, Ies. XLIV. 13.

שָׂרָד, masc. ministerium, Exod. XXXI. 10. et XXXIX. 41. Chal- dæus שְׂמִינִשָּׂא, quod idem. Intelli- guntur panni vel mappæ ministerii sacri quibus tegebatur arca et mensa et candelabrum, ac proinde similes erant cortinis aut velis, quæ Chal- daicè dicuntur סָרְדִין. R. Sal.

שָׂרָה solvere, dimittere, emittere,

et est Chaldæum, idem quod antè

שָׂרָא. futur. וְשָׂרָהּ, solvit, solutum

emittit illud, Job. XXXVII. 3. alii,

dirigit illud, quasi sit אֶשְׂרָא. Nomen

שָׂרֻתָהּ, vide in שָׂאָר.

שָׂרִיָּה, f. lorica, Job. XLI. 18.

שָׂרִיוֹן, masc. idem, 1 Sam. XVII.

38. cum סָרָה vide in סָרָה: plural.

וְהַשָּׂרִינִים, et loricae, Nehem. IV.

10. fœmin. וְשָׂרִינוֹת, 2 Par. XXVI.

14.

שָׂרִין, m. idem, Ies. LIX. 17.

שָׂרֹון, Scharon, proprium nomen

regionis campestris pascuosissimæ,

1 Chron. V. 16. et XXVII. 29. et

alibi. Fuit et vini optimi ferax,

unde יַיִן הַשָּׂרֹוֹנִי, vinum Scharoni-

ticum, cui duas partes aquæ immis-

cebant: Schabbath fol. 77. Nidda

fol. 19.

מִשְׂרָה, fœm. maceratio, macera-

tum, dissolutum, ex prima significa-

tionè: constr. וְכָל-מִשְׂרַת עֲנָבִים,

et omne maceratum uvarum, Numer.

VI. 3.

שָׂרָה *principem se gerere, de principatu contendere*: præter. שָׂרָה אֶת-אֱלֹהִים *principem se gessit cum Deo*, Hos. XII. 4. id est, de principatu contendit.

מְשָׂרָה, f. *principatus*, Ies. IX. 6.

שָׂרַט *cædere, incidere*: infinit. cum futur. Niph. שָׂרוּט וְשָׂרְטוּ, *cædendo cædentur*, Zach. XII. 3. futur. וְשָׂרְטוּ שָׂרֵטָת, *incident cæsuram*, Levit. XXI. 5. Niph. futur. ut antè.

שָׂרַט, masc. *cæsura, incisio*, Levit. XIX. 28.

שָׂרֵטָת, m. idem: vide in futuro.

שָׂרָף שָׂרוּף, m. *corrigia*, Gen. XIV. 23. Ies. V. 27.

מְשָׂרֶפֶת, particip. Pih. fœminin. *corrigians, id est, implicans, ut nodus corrigiæ implicatur constringendo*: מְשָׂרֶפֶת דְּרָכֶיהָ, *implicans vias suas*, Jerem. II. 23. id est, huc illuc discurrens æstu libidinis: sic tu fervore idololatriæ.

שָׂרַע *redundare*. partic. Pahul שָׂרוּע, *prælongus, redundans membris*, Levit. XXI. 18. Hithp. infinit. מִהַשְׂתַּרַע, *a redundando, quàm ut redundet aut longiùs se protendat*, Ies. XXVIII. 20.

שָׂרַעַף, m. *cogitatio*: plur. cum aff. בְּרַב שָׂרַעַפַי, *in multitudine cogitationum mearum*, Ps. XCIV. 19. et CXXXIX. 23. est formæ גִּנְזָה.

שָׂרַף *ussit, combussit, exussit, incendit, cremavit*: præterit. שָׂרַף בְּאֵשׁ, *combussit igne*, Lev. VIII. 17. וְהָעִיר שָׂרְפָה, *et civitatem incendebunt*, Jos. VI. 24. particip. וְהִשָּׂרַף, *et comburq̄s illa*, Lev. XVI.

28. Niph. futur. וְשָׂרַף, *comburetur*, Levit. IV. 12. Pih. particip. juxta quosdam, מְסַרְף, quod vide in סָרַף. Pyh. præter. שָׂרַף, *exustus erat*, Lev. X. 16. Kametz est ob accentum, loco Pathach.

שָׂרָף, m. *prester, serpens ignitus*, Num. XXI. 8. plural. שָׂרָפִים, *presteres*, ver. 6. est et *Seraphim*, angelorum nomen, qui à claritate et aspectu splendore, quasi flammantes et ignei visi sunt, Ies. VI. 2.

שָׂרָפָה, f. *incendium, ustio, combustio, conflagratio*, Deut. XXIX. 23. Levit. X. 6. construct. בְּשָׂרָפָת, *secundùm ustionem patrum suorum*, 2 Par. XXI. 19.

מְשָׂרָפָה, f. idem: plur. construct. מְשָׂרָפֹת שִׁיר, *combustiones calcis*, Ies. XXXIII. 12.

שָׂרַץ *reperere, reptare*: abundè *progignere* sive *producere*, quasi *reptificare* dicas. præterit. שָׂרַץ אֲרָצוֹ, *abundè produxerat terra ipsorum*, Ps. CV. 30. שָׂרְצוּ, *abundè progenuerunt*, Gen. I. 21. particip. בְּשָׂרִיצַי הַשָּׂרִץ, *ex reptili quod reptat*, Levit. XI. 29. fut. וְשָׂרְצוּ, *et abundè progenuerunt*, more reptilium multiplicaverunt se, Exod. I. 7.

שָׂרַץ, m. *reptile, reptilia animalia*: complectitur autem *terrestria, aquatilia et amphibia, natatilia et volatilia*, Gen. I. Lev. XI.

שָׂרַק *sibilavit, exsibilavit, sibilando advocavit*: construitur cum dativo: præter. לוֹ וְשָׂרַק, *et sibilavit ei*, Ies. V. 26. id est, sibilans advocavit eum: futur. וְשָׂרַקָה לְהֵם, *sibilabo eis*, Zach. X. 8. וְשָׂרַק עָלָיו, *et sibilavit super eum*, Job. XXVII. 23.

שֶׁרְקָה, fœm. *sibilus*, Jer. LI. 37. plural. cum Chirek, שְׁרִיקוֹת, *sibili*, Jud. V. 16.

מִשְׁרֻקֹּתָא, f. Chald. *fistula*, a sono sibili sic dicta, Dan. III. 5.

שֶׁרֶק, m. *vitis generosa, et selecta*, Ies. V. 2. Jer. II. 21. fœm. שְׁרִיקָה, idem, Gen. XLIX. 11.

שְׁרִיקִים, m. p. *vites selectæ*: item *balii*, varii coloris equi, Zach. I. 8. a colore, ut quidam volunt, uvarum præstantissimarum. affix. שְׁרִיקָה, *selectissimas vites ejus*, Ies. XVI. 8.

שְׁרִיקוֹת, f. p. *serica præstantissima sive multicoloria*, Ies. XIX. 9.

שֶׁרֶר, וְשֶׁרֶר, et alia similia vide in שֶׁרֶר.

שֶׁרֶר, m. *umbilicus*: affix. שְׁרִירָה, *umbilicus tuus*, Cant. VII. 3. defectivè, לְשֶׁרֶר, *umbilico tuo*, Prov. III. 8. notatur hîc ר habere Dagesch, ut et Ezech. XVI. 4. Ab. Esra monet, sic dici a firmitate: nam שְׁרִיר, *firmum*, apud Rab.

שְׁרִירִים, m. p. *umbilici*: constr. בְּשֶׁרִירֵי בֶטֶן, *in umbilicis ventris ejus*, Job. XL. 16. pluralis pro sing. שְׁרִירוֹת, f. *aspectus, contemplatio, speculatio*, Deut. XXIX. 18. Jerem. III. 17. ubi absque ו scribitur. Significationem habet a שֶׁרֶר.

שֶׁרֶר *principatum tenuit*: part. שֶׁרֶר, *principatum tenens*, Esth. I. 22. futur. וַיִּשֶׁר, *et principatum tenuit*, Jud. IX. 22. convenit cum שֶׁרֶר et שֶׁרָה. Hithp. futur. יִתְשַׁרְרַר עָלֵינוּ, *principatum sumis tibi in nos*, Num. XVI. 13.

שֶׁרֶשׁ, m. *radix*, Deut. XXIX. 17. וְשֶׁרֶשׁ צְדִיקִים, *et radix justorum*, Prov. XII. 3. aff. שְׁרֵשׁוּ,

radix ejus, Job. XIV. 8. plural. שְׁרֵשֵׁי רַגְלֵי, *radices pedum meorum*, Job. XIII. 27. aff. שְׁרֵשׁוּ, *radices ejus*, Job. XVIII. 16. Apud gram. radix est thema. Vox prima, sive primitiva: שְׁוֹרְשֵׁי, *radicalis*: אותיות שְׁוֹרְשֵׁי, *literæ radicales*.

שֶׁרֶשׁ, Pih. *radices agere, radicari*: item *eradicare*: præterit. גַּבְלֵ-שֶׁרֶשׁ, *neque radicatur in terra*, Iesaias XL. 24. et sic Jerem. XII. 2. וְשֶׁרֶשְׁהָ, *et eradicabit te*, Psalm. LII. 7. et sic Job. XXXI. 12. Pyh. futur. וְשֶׁרֶשׁוּ, *eradicentur*, Job. XXXI. 8. Hiph. particip. מְשֶׁרֶשׁ, *radices agens*, Job. V. 3. futur. יִשְׁרֶשׁ, *radicari faciet*, Ies. XXVII. 6. וַתִּשְׁרֶשׁ, *et fecisti ut radicaret radices suas*, Psal. LXXX. 10.

שְׁרֶשׁ, m. Chald. *radix: eradicatio*: aff. עִקַּר שְׁרֵשׁוֹהֵי, *stirpem radicum ejus*, Dan. IV. 12.

לְשֶׁרֶשׁוּ, f. idem: *ad eradicationem*, Esr. VII. 26. id est, expulsionem in exilium: Aben Esra, ad eradicationem ex hoc mundo. Scribitur cum ך in fine, sed juxta Masorethas legendum per ם pro שְׁרֵשֵׁי, per apocopam Chaldæis usitatissimam.

שְׁרֵשׁוֹת, vide mox in sequenti voce.

שְׁרֵשֵׁת, fœm. pl. *catenæ*, Exod. XXVIII. 14. singulare possit esse שְׁרֵשֵׁת vel שְׁרֵשֵׁת. Absque posteriore ר, שְׁרֵשֵׁת, ver. 22. hinc Ab. Esra thema vult esse שְׁרֵשׁ et ר geminatum. Ratio est, scribit R. Salomon, quòd ut radix ligat arborem, ut firmiter in terra persistat, sic catena rem quamlibet, quam firmiter hære et subsistere volumus. Talmudici dicunt שְׁלֵשֵׁת per com-

mutationem utriusque ר in ל, ut aliâs hæ literæ commutantur.

שִׁרָת Pih. *ministravit*: constructur cum accusativo: præter. וְשִׁרָתוֹ, et ministrabit fratribus suis, Num. VIII. 26. וְשִׁרְתוּ אֹתוֹ, et ministrabunt illi, Num. III. 6. partic. מְשִׁרֵת, ministrans et minister, Num. XI. 28. 1 Par. VI. 17. fœm. contractum, מְשִׁרֵת, ministrans erat, ministrabat, 1 Reg. I. 15. cujus integrum esset מְשִׁרֵתָּהּ.

שִׁרָת, m. *ministerium*, Num. IV. 12. 2 Par. XXIV. 14. nomen ex infinito factum.

שָׂרָת מְשִׁרָת, masc. *sartago*, 2 Sam. XIII. 9. Chaldæis usitatius est, et per ס scribitur, ut et hic מְסָרִיתָּהּ.

שִׁשׁ m. *xylinum, byssus*, Genes.

XLI. 42. species lini præstantissimi et subtilissimi, Ægyptiaci quod candidissimum est, nec unquam coloratum, scribit Aben Esra, Exod. XXV. 4. Chaldæus habet בַּרְצָא, *byssus*. Aliam significationem vide in שִׁישׁ.

שֵׁשׁ f. *sex*: שֵׁשׁ שָׁנִים, *sex annis*, Exod. XXI. 2. שֵׁשׁ עֶגְלֹת, *sex plaustra*, Num. VII. 3. masc. שֵׁשָׁה, *sex filios*, Genes. XXX. 20.

שֵׁשָׁה עָשָׂר, *decimosexto*, 1 Paral. XXV. 23. constr. שֵׁשֶׁת יָמִים, *sex diebus*, Exod. XVI. 26. plur. gen. com. שְׁשִׁים, *sexaginta*, Num. VII. 88. Gen. V. 15.

שֵׁשִׁי, m. *sextus*, Genes. XXX. 19. et I. 31. fœmin. שְׁשִׁית, *sexta*, Levit. XXV. 21. substantivè, *sexta, sexta pars, sextarius*, Ezech. IV. 11.

שֵׁשָׁה, Pih. *sextavit*, quod diversimodè sumitur: præter. וְשֵׁשַׁתְּךָ, et *sextabo te*, Ezech. XXXIX. 2. id est, hamo (ut XXXVIII. 4. dixit,) unco vel harpagone sextuplici, (hoc est, sex uncis digitis ferreis constante,) extraham te ex extremis aquilonis partibus. Triplici harpagone solent res in puteos aut profundas aquas delapsæ, investigari et extrahi: hic sextuplicem nominat, ut tantò certius hostem comprehendat, et firmius retineat. Uncos etiam ad damnatos aut reos adhibitos fuisse constat, unde illud Juvenalis Sat. 10. 7. impacto Sejanus ducitur unco. Et Cic. 1. Philipic. Uncus impactus est fugitivo illi. Confer Ez. XXXVIII. 4. parens R. D. Kimchi, *sextuplici pœna afficiam te*, juxta sex pœnas, quæ recensentur, XXXVIII. 22. Kimchi, *sextam*, id est, *minimam partem relinquam ex te*: וְשֵׁשִׁיתָּם, et *sextabitis*, id est, *sextam offeretis*, Ezech. XLV. 13.

שֵׁשָׁן, m. *lilium*, sic dictum, quòd sex foliis constet, scribit Kimchi, 1 Reg. VII. 19. *hexachordum*, instrumentum musicum sex chordarum, Psal. LX. 1.

שֵׁשָׁן, m. *lilium*, 1 Reg. VII. 22. scribitur illic cum Kametz, propter pausam. plur. עַל-שֵׁשָׁנִים, *ad hexachorda*, Psalm. XLV. 1. *lilia*, Cant. II. 16. et VII. 3. fœm. שֵׁשָׁה, idem, Hos. XIV. 6.

שִׁשְׁר m. *indicum, indicus color*, Jer. XXII. 14. Ezech. XXIII. 14. Kimchi *minium* esse scribit.

שֵׁת Chald. *sex*, Dan. III. 1. et שֵׁת, Esr. VI. 15. שְׁשִׁיתִין, *sexaginta*, Dan. III. 1. ex Hebræo שֵׁשׁ mutato ultimo שׁ in ת.

שֵׁת, vide suprâ in שוּת.

שֵׁתָּהּ bibit, ebibit, combibit, com-

potavit, convivatus est, quia in conviviis largiter bibi solet: præt. ומים
 ולא שתה, *et aquam non bibit*, Exod. XXXIV. 28. ושתיתי, *bibi*, 1 Sam. I. 15. infinit. ושתו, *et bibendum*, Exod. XXXII. 6. per *convivari* reddi potest, Gen. XLIII. 34. Esth. III. 15. et VII. 1. imp. ושתו ביון, *et comotate in vino*, Prov. IX. 5. futur. per Apocopam, ושת מוהיון, *et bibit de vino*, Genes. IX. 21. pro ושתה. Chald. præter. cum prothesi א, ושתיו, *biberunt*, Dan. V. 4. ושתיו בהון, *et biberunt ex eis*, ver. 3. partic. ושתה, *vinum bibebat*, ver. 1. plur. ושתין, *bibentes*, ver. 23. futur. ושתו, *ut biberent*, ver. 2. Niph. fut. ושתה, *qui bibi solet*, Lev. XI. 34.

ושתו, m. *compotatio*, Eccl. X. 17. item *stamen*, Levit. XIII. flum scilicet tendens per longitudinem telæ, scribit Kimchi in lib. Rad. sic dictum, quod sit positio et fundamentum texturæ, à ושת significatione petiti, etsi forma sit ex hac radice, ut notat Aben Esra. Nam hæc verborum genera formas sæpè inter se permittent.

ושתה, f. *potus, potio*, Esth. I. 8. ושתה, m. *convivium, potio, potus*: ושתה, *cibum et potum*, Esr. III. 7. construct. ושתה יין, *in convivio vini*, Esth. V. 6. et VII. 7. plur. cum aff. ושתיו, *et in vino potionum ejus*, Daniel. I. 8.

ושתיהם, *in conviviis ipsorum*, Ies. V. 12. Chald. ושתיה, *convivium*, Dan. V. 10.

ושתלתי, *plantavi*, præt. ושתלתי, *et plantabo*, Ezech. XVII. 22. part. ושתלתי, *sicut arbor plantata*, Psalm. I. 3. futur. ושתלתי, *plantabo illum*, Ezech. XVII. 23.

ושתלים, m. p. *plantæ, plantulæ*: constr. ושתלים, *sicut plantulæ olearum*, Psal. CXXXVIII. 3.

ושתם, *aperire, recludere*: hinc tantum particip. ושתם, *aperti oculis*, Numer. XXIV. 3. id est, cum oculi nunc illustrati sunt ad res futuras prævidendas: ver. seq. eodem sensu dicitur ושתם, *relectus*. Chaldæus, *qui pulchrè videt*. Aben Esra: opponitur ipsi ושתם, *occlusus, obthuratus*. R. Salomon hîc ridiculus. Quæ affert ex doctorum priscorum sententia, extant in cod. Talmud. Nidda, cap. 3. fol. 31. legat qui delectatur.

ושתם, vide in ושתם*.

ושתו, Hiph. ושתו, *mingere*: particip. præsens ושתו, *mingens*, 1 Sam. XXV. 22, 34.

ושתק, *tacuit, conticuit*: *siluit*; futur. ושתק, *silebit contentio*, Prov. XXVI. 20. ושתק הים, *et conticescat mare*, Jon. I. 11. ושתקו, *conticuerunt*, Psal. CVII. 30.

ושתרו, vide in ושתרו*.

ת

תא m. *thalamus*: προκοιστών *pro-cæton*, sive excubitorium stipatorum regis vel principis, 1 Reg. XIV. 28. plur. **וּבֵין הַתְּאִים**, *et inter thalamos*, Ezech. XL. 7. constr. **וּתְאֵי הַשְּׁעָר**, *et thalami portæ*, ver. 10. aff. **וּתְאֵו**, *et thalami ejus*, ver. 21. fœm. **לְפָנַי**, *ante thalamos*, ver. 12.

תאב desideravit: præter. **תִּאבְתִּי**, *desideravi præcepta tua*, Psalm. CXIX. 40. Pih. **אֲבֹמִינִי**: partic. **מִתְאָב אֲנֹכִי**, *abominor ego*, Amos VI. 8. pro **מִתְעַב** secundum R. Salomonem.

תאבָה, f. *desiderium*, Ps. CXIX. 20.

תאָה *determinare, definire*. Pih. futur. **תִּתְאוּ לָכֶם**, *definitote vobis*, Numer. XXXIV. 7. et sic ver. 8. idem quod **תָּה** unde **א** potest esse loco **ו**.

תאָו, masc. *bubalus, bos sylvestris*, Deut. XIV. 5.

תוא, m. idem, Ies. LI. 20.

תאָה, fœm. *finis, terminus*, juxta quosdam: constr. **עֵד־תְּאוֹת**, *usque ad terminum (collium seculi)*, Genes. XLIX. 26. tertia radicalis **ה** mutata est in **ו**, cui simile vide **נָאָה**. Aliam signif. vide in **אוָה**.

תאם m. p. *gemelli*, Gen. XXXVIII. 27. contractè, **תַּמֵּם**, Genes. XXV. 24. construct. **תְּאֵמוּ**, *gemelli capræ*, Cant. IV. 5.

תאָם, masc. idem, plural. constr. **תְּאֵמוֹ**, Cant. VII. 4.

תאָם, *gemellos parere*: particip. plural. **וְיִהְיוּ תְאָמִם**, *eruntque gemelli paræ*, Ex. XXVI. 24. at **תְּמוֹם** pro **תְּאָמִים**, ibidem. Chaldæus etiam eodem modo utramque vocem explicat. Hiph. particip. plural. fœm. **מִתְאֵמוֹת**, *gemelliparæ*, Cant. VI. 6.

תאָן *fœm. ficus, arbor et fructus*, Gen. III. 7. aff. **וּתְאֵנְתֶךָ**, *et ficum tuam*, Jer. V. 17. plur. **וְאֵין** **וּתְאֵנִים בְּתֵאֵנָה**, *nec sunt ficus in ficu*, Jerem. VIII. 13. aff. **וּתְאֵנֵיכֶם**, *et ficus vestræ*, Amos IV. 9.

תאָנִים, vide in **אוֹן**: **תְּאֵנָה** et **תְּאֵנָה** in **אָנָה**.

תאָר *definire, delineare, formare*: præter. **וּתְאָר הַגְּבוּל**, *et definit terminum istum*, Jos. XV. 9, 11. Pih. futur. **וּתְאָרְהוּ** et mox **וּתְאָרְהוּ**, *format illud*, Ies. XLIV. 13. Pih. particip. **הַמְתָּאָר**, *qui describitur*, Jos. XIX. 13. quod tamen quibusdam est proprium nomen.

תאָר, masc. *forma, species*: יפת **וּתְאָר**, *pulchra formâ*, Genes. XXIX. 17. affix. **מָה־תְּאָרוֹ**, *quæ aut qualis est forma ejus*, 1 Sam. XXVIII. 14. et Cholem manente, **תְּאָרוֹ**, *forma vel species illius*, Ies. LII. 14.

תבָה fœm. *arca*, Gen. VI. 14. constr. **תִּבְתַּ גְּמָא**, *arcam scirpeam*, Ex. II. 3.

תבל f. *orbis, terra habitabilis*,

Psalm. IX. 9. Prov. VIII. 31. אָרֶץ, generale est.

בְּלָל, vide in בְּלָל.

תֵּבֶן m. *stramen, palea*, Genes. XXIV. 25. בְּתֵבֶן לְפָנֵי-רוּחַ, sicut *palea coram vento*, Job. XXI. 18.

מִתְבֵּן, m. idem, Ies. XXV. 10.

תֵּבֶר Chald. *fregit*. part. Pehil fœminin. תֵּבֵרָה, *fractum, fragile*, Dan. II. 42. ab Hebræo שֶׁבַר.

בְּתֵדִירָא תֵדֵר, Chald. et cum ב ab initio בְּתֵדִירָא, *jugiter, continuè*, Dan. VI. 17, 21.

תֵהוּ, masc. *ininitas, inane, res informis*, הַיְהוּתָה תֵהוּ, *erat res informis*, Gen. I. 2. Chaldæus, *vasta*, q. omni formâ carens: R. Salomon, *res stupenda*: אַחֲרֵי הַתֵהוּ, *post inanitatem*, 1 Sam. XII. 21. Chaldæus: *post idola לְמָא דְאֵינִין לְמָא quæ nihilum sunt*. קְרִית תֵהוּ, *civitas inanitatis*, Ies. XXIV. 10. Jonathan, צְדִיאַת, *vasta*.

תְהוֹם תֵהוֹם, c. sed f. sæpiùs, *abyssus*, תְהוֹם אָמַר, *abyssus dixit*, Job. XXVIII. 14. ubi masc. et Ps. XLII. 8. fœm. תְהוֹם רָבָה, *abyssus magna*, Ies. LI. 10. plural. תְהוֹמֹת, *abyssi*, Exod. XV. 5. בְּתְהוֹמֹת, *per abyssos*, Ies. LXIII. 13.

*תְהוֹתָה, vide suprâ in תְהוֹתָה.

תֵיבֵן Chald. *reverti, redire*. futur. עֲלֵי, *intellectus meus reversus est in me*, Daniel. IV. 33. Aphel, præter. הֵתִיב עָטָה, *retulit consilium*, Dan. II. 14. הֵתִיבוּנָא, *responderunt nobis*, Esr. V. 11. infin. לְהֵתִיבוּתָהּ, *ad respondendum tibi*, Dan. III. 16. futur. יֵהֵתִיבוּ, *resti-*

tuunto: Esr. VI. 5. וַיֵּאָדְדוּ יְתִיבוּן, *et tunc responderunt*, Esr. V. 5.

תֵוָה Chald. *expavit, trepidavit*, Dan. III. 24. in Targum usurpatur pro Hebræo חָרַד.

תֵוָה Pih. *signare, designare, describere, circumscribere, definire*. fut. per apocopam, וַיֵּתוּ, *et signabat*, 1 Sam. XXI. 14. Hiph. præterit. וַיֵּתוּ, *et signato signum*, Ez. IX. 4. vide hîc Kimchium, et Cod. Tal. de Sabbatho, fol. 55. וַיֵּתוּ, *circumscripserunt*, Psalm. LXXVIII. 41. compositum est, וַיֵּתוּ אֵינִיתֶם, *et designabitis*, Num. XXXIV. 10. ex תֵוָה et תֵאָה.

תֵוָה, m. *signum*, Ezech. IX. 4. aff. תֵוָי, *signum meum*, Job. XXXI. 35. id est, designationem ad causæ meæ defensionem. Vel est, pro תֵאָוֹתַי, *desiderium meum*.

תֵוָה m. *medium*: בְּתֵוָה, *in medio*, Gen. XV. 10. Num. XXXV. 5. בְּשַׁעַר הַתֵוָה, *in porta medii*, id est, mediana, Jer. XXXIX. 3. construct. אֶל-תֵוָה הַיָם, *in medium maris*, Ex. XIV. 23. בְּתֵוָה הַמַיִם, *in medio aquarum*, Gen. I. 6. aff. אֶל-תֵוָכוּ, *in medium ejus*, Levit. XI. 33. בְּתֵוָכֵי, *in medio tui*, Psal. CXVI. 19. cum redundantante in fine, fortè metri causâ, et sic Ps. CXXXV. 9. בְּתֵוָכֵהֶן, *in medio illarum*, Ezech. XVI. 53. cum epenthese, et paragoga literæ ה, pro בְּתֵוָכוּן. hinc deducunt verbum, תֵבֵן לְרַגְלֵיךָ, *medientur ad pedes tuos*, Deut. XXXIII. 3. id est, in medio pedum collocentur. Vel est à תֵוָה formæ אֵוָה pro אֵוָה, ut dicitur אֵוָה, *illustrati sunt*, R. Sal. explicat, plur. בְּתֵוָכוּ, *in medio ponantur*.

תֵיכוּן, m. *medianum*, Ezechiel.

XLVII. 16. Exod. XXVI. 28. fœm. תִּיכוֹנָה, 1 Reg. VI. 8. Ezech. XLI. 7. plural. וַיִּמְהַתִּיכוֹנוֹת, et ex medianis, Ezech. XLII. 5.

תֹּר exploravit, scrutatus est: præter. בְּלִבִּי תִּתְּרֵנִי, scrutatus sum in animo meo, Eccles. II. 3. תָּרוּ, exploraverunt, Num. XIII. 32. partic. מִן־הַתְּרִים אֵת הָאָרֶץ, ex iis qui exploraverunt terram, Num. XIV. 6. degenerat et in nomen, exploratores: negotiatores, mercatores, sit dicti quòd varias terras explorent, 1 Reg. X. 15. hinc cum prothesi יֵאָדָרְךָ, via exploratorum, Numer. XXI. 1. infin. לְתֹר, ad explorandum, Num. X. 33. Hiph. futurum, וַיִּתְּרוּ, et explorari curabant, Jud. I. 23.

תֹּר, m. terminus, ordo, conditio, ratio, Esth. II. 12, 15. 1 Par. XVII. 17. quomodo ferè cum טֹר convenit: item turtur, avis à voce quam edit, sic dicta, estque sic gen. com. Gen. XV. 9. Levit. XII. 6. affix. נִפְּשׂ תֹרְךָ, animam turturis tui, Ps. LXXIV. 19. plural. רִשְׁתֵּי תֹרִים, et duos turtures, Lev. XIV. 22. ubi fœmin. et ver. 30. masc. est. Nomen scribit Kimchi in lib. Rad. est generis communis ad indicandum, quòd uterque sexus oblationi fuerit commodus: בְּתֹרִים, inter ordines, Cant. I. 10. scil. lapillorum vel gemmarum. Sic construct. תֹּרֵי זָהָב, ordines auri, ver. 11. ut frons et fræna equorum regionum ornari solent.

תֹּרָה, f. forma, ratio, conditio: constr. וְזֹאת תֹּרַת הָאָדָם, et hoc ratione hominis, id est, humanâ, 2 Sam. VII. 19. hoc est, ita familiariter, ut homo cum homine agere solet: confer 1 Sam. XVII. 17. vide et יֵרָה.

יִתּוֹר, m. exploratio, exploratum: יִתּוֹר הַרִים, exploratio montium est pascuum ejus, Job. XXXIX. 8. estque nomen formæ יִבּוּל: vide יִתָּר.

יִתְּרִים, vide paulò antè in verbo. **תֹּר**, m. Chald. bos: plur. תֹּרִין, boves, Daniel. IV. 22. et V. 21. בְּנֵי תֹרִין, filii boum, juveni, Esr. VI. 9. à שׁוֹר Hebr.

תֹּזוּ Hiph. הִתְּזוּ, amputavit, reseccuit, Ies. XVIII. 5. Pathach loco Tzere, propter pausam.

תַּחַר, m. lorica, Exod. XXVIII. 32. et XXXIX. 23. ponunt inter tetragrammata.

תַּחַרָּה vel **תַּחַרְתָּ**, Pih. miscuit, commiscuit. partic. מִתַּחַרְתָּה, miscens es, misces te, Jerem. XXII. 15. futur. מִתַּחַרְתָּה, miscebis te, Jerem. XII. 5. **תַּחַרְתָּ**, vide in חַרְתָּ in Hithpahal.

תַּחַשׁ m. taxus, melis, Numer. IV. 6. pelles taxæ, Ezech. XVI. 10. plur. תַּחַשִּׁים, Exod. XXV. 5.

תַּחַת sub, subter, infra, infernè: pro, loco, in locum: propter, propterea quòd, eo quòd, et sic ferè sequente אֲשֶׁר usurpatur: עֵין תַּחַת, oculum pro oculo, Exod. XXI. 24. תַּחַת אֲשֶׁר, propterea quòd, Deut. XXVIII. 47. תַּחַת מָה, propter quid, Jer. V. 19. מִתַּחַת לְרַקִּיעַ, desubler firmamento, Genes. I. 7. aff. תַּחַתוֹ, pro eo, loco ejus, 2 Sarn. X. 1. מִתַּחַתָּיו, de sub se, Exod. X. 23. וּתַחַתִּי אֲרִגּוּ, et subtus me commoveor, Hab. III. 16. וְנִצַּחְנוּ תַּחַתֵּינוּ, stabimus pro nobis, 1 Sam. XIV. 9. Chald. תַּחַתוֹת, sub, Jerem. X. 11. aff. תַּחַתוֹהִי, sub ea, Daniel. IV. 9.

vel ad formam Hebraicam, תַּחְתּוּהי, 1 Sam. II. Dan. IX. 11.

תַּחְתּוּי, m. inferior: plur. תַּחְתּוּיִם, infima, Gen. VI. 16. fœm. תַּחְתּוּיָהּ, imum, inferius, Psal. LXXXVI. 13. תַּחְתּוּיֹת, Deut. XXXII. 22. plural. תַּחְתּוּיֹת, inferiora, Jos. XV. 19.

תַּחְתּוּן, m. inferior, Jos. XVIII. 13. cum ה paragogico, (ut accentus in penultima indicat,) תַּחְתּוּנָה, Ezechiel. XL. 19. fœmin. תַּחְתּוּנָה, 1 Reg. VI. 6. cum accentu in ultima. plur. מִתַּחְתּוּנֹת, ab inferioribus, Ezech. XLII. 5.

תִּישׁ, m. hircus: aries, caper, Prov. XXX. 31. plur. תִּישִׁים, hirci, arietes, Genes. XXX. 35. et XXXII. 15.

* תַּבּוּ unde תַּבּוּ, quod vide suprâ in תַּבּוּ.

תַּכּוּ, m. dolus, fraus, Psal. LV. 12. et LXXII. 14. et X. 7. quidam deducunt a תַּבּוּ, quod intra hominem concipiatur.

תַּכְּכִים, m. p. calliditates, industriæ fraudulentæ: רֵשׁ וְאִישׁ תַּכְּכִים, pauper et vir industrialium, Proverb. XXIX. 13.

תַּבּוּבִים, f. p. pavones, vel juxta quosdam, psittaci, 1 Reg. X. 22. 2 Par. IX. 21.

תַּכּוּל, f. hyacinthus; et metonymicè, hyacinthinum, Exodus XXVI. et XXXI.

תַּבּוּ, expendit, perpendit, numero et pondere: particip. תַּבּוּן רוּחוֹת, perpendens spiritus, Prov. XVI. 2. תַּבּוּן לְבוֹת, perpendit animos, Prov. XXI. 2. Niph. תַּבּוּן, aptari, disponi, rectificari, rectum, æquum, conveniens esse. Affine verbo תַּבּוּן. præterit. וְלֹא

תַּבּוּ, et non aptantur, 1 Sam. II. 3. ubi Masorethæ legendum tradunt וְלֹא, et ipsi. futur. וְלֹא יִתְבּוּן, non est æqua (via Domini,) Ez. XVIII. 29. תַּבּוּן, rectæ erunt? ibid. Pih. præterit. וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תַּבּוּן, et cælos palmo expendit, Iesaias XL. 12. מִי-

וְיִמּוּס, quis expendit, ver. 13. תַּבּוּן, et aquas appendit, Job. XXVIII. 25. תַּבּוּנִי, aptavi, direxi, Psalmus LXXV. 4. Pyh. participium, כֶּסֶף תַּבּוּן, pecunia appensa, 2 Reg. XII. 12.

תַּבּוּן, summa, demensum, mensurâ: תַּבּוּן אֶחָד, mensuræ unius, Ezechiel. XLV. 11. וְתַבּוּן, et summam, Exod. V. 18.

תַּכְּנִית, f. idem, Ezech. XXVIII. 12. et XLIII. 10.

תַּכְּנִיָּה, vide in בּוּן.
תַּכְּנִיָּה, vide in תַּבּוּ.
תַּכְּנִיָּה, f. summa, mensura, forma, dispositio: וְאֶת-מִתְכַּנֵּת, et summam laterum, Exod. V. 8. aff. עַל-מִתְכַּנֵּתוֹ, in formam summam, 2 Par. XXIV. 13.

תַּלַּגַּ, masc. Chald. nix: תַּלַּגַּ, ut nix album erat, Dan. VII. 9. ab Hebræo תַּלַּגַּ, mutato, pro more שׁ in תַּ.

תַּלָּה, suspendit: præterit. שָׂר-תַּלָּה, præfectum coquorum suspendit, Gen. XL. 22. וְאֵתוֹ תַּלָּה, et ipsum suspenderunt, Esth. VIII. 7. particip. תַּלָּה אֶרֶץ, suspendens terram, Job. XXVI. 7. partic. תַּלָּהוּ, suspensus, Deuter. XXI. 23. plural. תַּלָּהוּ et תַּלָּהוּ, Deuter. XXVIII. 66. Niph. præterit. וְתַלָּה,

suspensi sunt, Thren. V. 12. futur. וּפִתְלוּ, *et suspensi sunt*, Esth. II. 23. Pih. תְּלוּ, *scuta sua suspenderunt*, 'Ezech. XXVII. 11.

תְּלוּ, m. *pharetra*: aff. תְּלוּ, *pharetram tuam*, Gen. XXVII. 3.

תְּלוּ, f. p. *armaria*, Cant. IV. 4. vox composita ex תְּלוּ et תְּלוּ, *et temporibus tribus*, Dan. VI. 11. aff. (de quo in פָּה) quasi locus לתְּלוּ, *triginta*, Daniel. VI. 8. ex Hebræo שְׁלוּשׁ, mutato utroque ש in ת.

תְּלוּ, m. *tumulus*, agger, Deuteron. XIII. 16. aff. עַל-תְּלוּ, *super aggere suo*, Jer. XXX. 18.

תְּלוּ, m. p. *contumulatores*: aff. וְתוֹלְלוּ, *et contumulatores nostri letitiam*, scil. postulaverunt, Psalm. CXXXVII. 3. id est, inimici nostri, qui in tumulum nos nostraque redegerant. Chaldæus, בְּזוֹנָא, *raptores nostri*, hostes qui nos rapuerunt.

תְּלוּ, m. p. *crispaturæ capillorum*, Cant. V. 11.

תְּלוּ, m. *porca*, synecdochicè aratio, Job. XXXIX. 10. plural. constr. עַל-תְּלוּ, *per porcas agrorum*, Hos. X. 4. aff. תְּלוּ, *irrigando*, Ps. LXV. 11.

תְּלוּ, m. *coccus*, *coccum*, *coccineum*, Ies. I. 18. Thren. IV. 5.

תְּלוּ, f. *vermis*, Job. XXV. 6. Ies. XIV. 11.

תְּלוּ, f. idem, Psalm. XXII. 7. Ies. XLI. 14. et secundum primam significationem, תְּלוּ, *coccineum dibaphum*, Exod. XXXIX. 3.

תְּלוּ, *coccinati*, *coccino induti*, Nah. II. 4.

תְּלוּ, vide in לתע.

תְּלוּ, Chald. *tres*: תְּלוּ, *tres costæ*, Dan. VII. 5. וְתוֹלְלוּ, *et temporibus tribus*, Dan. VI. 11. aff. תְּלוּ, *triginta*, Daniel. VI. 8. ex Hebræo שְׁלוּשׁ, mutato utroque ש in ת.

תְּלוּ, Chald. *tertius*, Dan. V. 7, 16. fœmin. תְּלוּ, Dan. II. 39. quod legendum תְּלוּ.

תְּלוּ, Chald. *illic*, *ibi*, Esr. V. 17. et. VI. 12. מִן תְּלוּ, *de illic, inde*, Esr. VI. 6. ex Heb. שָׁם.

תְּמוּ, m. *jugis*, *juge*, et adverbialiter, *jugiter*: וְלֹחֶם הַתְּמוּ, *et panis jugis*, Num. IV. 7. עֵינֵי תְּמוּ, *oculi mei jugiter ad Dominum*, Psal. XXV. 15.

תְּמוּ, *miratus*, *admiratus fuit*, *obstupuit*: præter. בִּן תְּמוּ, *sic admirati sunt*, Psal. XLVIII. 6. imper. תְּמוּ, *admiramini*, Ies. XXIX. 9. fut. אַל-תְּתַמּוּ, *ne mireris*, Eccl. V. 7. Hithp. imper. וְהִתְתַּמּוּ, *et admirabundi admiramini*, Hab. I. 5. contractè pro וְהִתְתַּמּוּ.

תְּמוּ, m. *stupor*, Zach. XII. 4. const. וּבִתְמוּ, *et stupore cordis*, Deut. XXVIII. 28. Chald. plur. וְתְמוּ, *et mirabilia*, Dan. VI. 28. aff. וְתְמוּ, *et miracula ejus*, ver. 33.

תְּמוּ, *sustentavit*, *apprehendit*, *tenuit*, *sustinuit*: construitur cum accus. et præpos. ב. præter. תְּמוּ, *sustentabis me*, Psal. XLI. 13 et sic

LXIII. 9. תִּמְכֹּתֶיךָ, *sustento te*, Ies. XLI. 10. particip. in Chirek, תִּמְכֹּתֶיךָ, *sustentas sortem meam*, Psalm. XVI. 5. cui simile vide in וְסָפָה, et in Tzere, וְתִמְכֹּתֶיךָ שֶׁבֶט, *et tenentem sceptrum*, Amos I. 5. infinit. מִתְּמֹכֶיךָ, *ne apprehendat munus*, Ies. XXXIII. 15. Niph. futur. וְתִמְכֹּתֶיךָ, *tenebitur*, Prov. V. 22.

תְּמֹל תְּמֹל, *heri*, synecdochicè, *antè, antea*, 2 Sam. III. 17. מִתְּמֹל, *ab heri*, Exod. IV. 10.

אֶתְמֹל, *idem*, 2 Samuel. V. 2. בְּאֶתְמֹל, *sicut heri*, 1 Sam. XIV. 21. et אֶתְמֹל cum Chirek. מִאֶתְמֹל, *ab heri*, 1 Sam. X. 11. cum Šchurek, מִאֶתְמֹל, *et heri*, Mich. II. 8. מִאֶתְמֹל, *ab hesternò die, jam antè*, Ies. XXX. 33.

תָּמַם *absolvere, absolvi, compleri, perfici, confici, absumi, deficere; quandoque absolvere, consumere: præterit. תָּמַם תָּמַם הִכְסֵּף, quod certè assumpta est pecunia*, Genes. XLVII. 18. בְּאֶשֶׁר תָּמַמוּ, *cùm confecti essent*, Deuter. II. 16. תִּתְּמֹנּוּ, *perficiunt*, Psal. LXIV. 7. pro תִּתְּמֹנּוּ: *vel pro תִּתְּמֹנּוּ, conficimur, infin. עד־תִּתְּמֹנּוּ, donec consumpsero eos*, Jer. XXVII. 8. Niph. futur. irreg. אֵיתָם, *integer ero, pro אֵיתָם*, Psalm. XIX. 14. יִתְּמֹנּוּ, *conficientur*, Num. XIV. 35. וַיִּתְּמֹנּוּ, *et absoluti sunt*, Deut. XXXIV. 8. ubi Dagesch ejectionem ex מ. Hiph. præter. וְהִתְּמֹנְתִי, *et absumam*, Ez. XXII. 15. הִתְּמֹנּוּ, *absolverunt*, 2 Sam. XX. 18. infinit. הִתְּמֹנּוּ הַבָּשָׂר, *consumendo carnem*, Ezech. XXIV. 10. בְּהִתְּמֹנּוּ, *quum absolverint*, Dan. VIII. 23. וְהִתְּמֹנּוּ,

et ad finiendum, quod scribitur וְהִתְּמֹנּוּ, Dan. IX. 24. futur. וְהִתְּמֹנּוּ, et absolvat pecuniam, 2 Reg. XXII. 4. תִּתְּמֹנּוּ דְרָכֶיךָ, *integras asseris vias tuas*, Job. XXII. 3. Hithp. fut. תִּתְּמֹנּוּ, *integrum exhibes te*, Psal. XVIII. 26.

תָּמַם, m. *integer, perfectus; איש תָּמַם, vir integer*, Genes. XXV. 27. plur. תְּמֹמִים, vide in תְּמֹמִים, *foeminin. cum affix. תְּמֹמֹתַי, integra mea*, Cant. V. 2.

תָּמַם, m. *integritas, integer: תָּמַם וְיִשָּׁר יִצְרוּנִי, integritas et rectum custodiant me*, Psalm. XXV. 21. לְתָמוֹם, *integro*, Proverb. X. 29. construct. תָּמַם־דְּרָכְךָ, *integer viâ*, Prov. XIII. 6. בְּתָמַם־לִבִּי, *in integritate cordis mei*, Psal. CI. 2. aff. בְּעֵצֶם תָּמוֹן, *in ipsa integritate sua*, Job. XXI. 23. foem. תְּמֹמִים; construct. תְּמֹמֹת יִשְׂרָאֵל, *integritas rectorum*, Prov. XI. 3. affix. בְּתְּמֹמֹתַי, *in integritate sua*, Job. II. 3.

תְּמֹמִים, m. *perfectus, integer: integritas: איש תְּמֹמִים, vir integer*, Gen. VI. 9. לְהִלְכֵיכֶם בְּתְּמֹמִים, *ambulantibus in integritate*, Ps. LXXXIV. 12. sic Amos V. 10. Jud. IX. 16. plural. תְּמֹמִים, *integros*, Lev. IX. 2. cum defectu, posterioris: constr. תְּמֹמִי־דְרָכְךָ, *integri viâ*, Ps. CXIX. 1. foemin. הָאֵלֶּיךָ תְּמֹמִימָה, *caudam integram*, Lev. III. 9. plur. תְּמֹמִימֹת, *integra*, Lev. XXIII. 15.

תְּמֹמִים, m. p. *Thummim*, Exod. XXVIII. 30. affix. תְּמֹמִיךָ וְאֵרִיךָ, *Thummim tui et Urim tui*, Deuter. XXXIII. 8. vide אֵזֶר.

מְתָם, m. *perfectio, integritas, Ies. I. 6. Psal. XXXVIII. 4.*

תָּמַר m. palma, Cant. VII. 8.
פִּתְמָר, sic palma, Psal. XCII. 13.
 plur. **תְּמָרִים**, Exod. XV. 27.

תְּמָר, m. idem, Jud. IV. 5.

תִּפְרָה, f. idem, Ezech. XLI. 18,
 19. plural. **וְתִפְרוֹת**, et palmæ, 1 Reg.
 VI. 29. et term. masc. **וְתִפְרִים**, Ez.
 XLI. 18. aff. **וְתִפְרוֹ**, et palmæ ejus,
 Ezech. XL. 22.

תְּמָרוֹת, f. p. elationes, columnæ,
 ad formam palmæ assurgentes:
 constr. **וְתִמְרוֹת עֶשֶׂן**, et elationes vel
 columnæ fumi, Joël. III. 3. Cant.
 III. 6.

תְּמָרוּרִים, m. p. obelisci, pyrami-
 des, mucronatæ et fastigiatae instar
 summitatis palmæ, Jer. XXXI. 21.
 et tertia radicalis est geminata. Inde
 R. Salom. explicat **קַטְמִים**
תְּמָרִים קַטְמִים, palms parvas plantatas in indicium
 viæ. Legitur et Hos. XII. 15. ubi
 potest esse à מרר: vide illic.

תָּנָה mercede conduxit: futur.
יִתְּנוּ בְּגוֹיִם, mercede conduxerunt in-
 ter gentes, Hos. VIII. 10. in Pih.
 confabulari: infinit. **לְתַנּוֹת**, ad con-
 fabulandum, Jud. XI. 40. juxta
 Kimchium, ut scil. amicis colloquiis
 eam de virginitate et statu vitæ soli-
 tario consolarentur: Chaldæus et R.
 Salomon, ad lamentandum, nempe,
 super virginitate ejus, ut Kimchi
 eos explicat. Vide et **תָּנָן** futur.

יִתְּנוּ, illic confabulentur, Jud.
 V. 11. Hiph. præter. **הִתְּנוּ אֶהְבִּים**,
 mercede conduxerunt amores, Hos.
 VIII. 9.

אֶתְּנָה, f. merces meretricia, Hos.
 II. 14.

אֶתְּנָן, m. idem, Ezech. XVI. 31,
 34, 41. Hos. IX. 1. et in pausa
אֶתְּנָן constr. **מֵאֶתְּנָן זוֹנָה**, et mer-
 cede meretricis sive meretriciâ, Mich.

I. 7. aff. **וְאֶתְּנָנָה**, et merces ejus, Ies.
 XXIII. 18. plural. cum aff. **אֶתְּנָנִיָּה**,
 mercedes ejus, Mich. I. 7.

תְּנִין Chald. secundus: fœmin.
תִּבְנִיָּה, secunda, secundum, Dan. VII.
 5.

תִּבְנוּנוֹת fœm. iteratio: secundò:
 Daniel. II. 7. sunt ab Hebræo **שָׁנָה**,
 mutato ש in ת.

תִּנְךָ, masc. tenerum, imum
עַל-תִּנְךָ אֵינִן, super infimum
 auris, Exod. XXIX. 20.

תַּנִּין תַּנִּין, m. draco, balæna, cet-
 tus, serpens: interdum in fine habet
 ם: **אֶם-תַּנִּין**, an cetus, Job. VII.

12. **הַתַּנִּין הַגָּדוֹל**, balæna maxima,
 Ezechiel. XXIX. 3. sic XXXII. 2.
וַיְהִי לְתַנִּין, et fuit in serpentem, Ex.

VII. 10. plur. **חֶמֶת תַּנִּינִים**, venenum
 draconum, Deut. XXXII. 33. Hinc
 contractum, **תַּנִּים**, Jerem. IX. 10. et

XIV. 6. et in **תַּנִּין**, Thren. IV. 3.
 pro **תַּנִּינִים** plural. fœmin. **לְתַנּוֹת**
מִדְבָּר, draconibus deserti, Mal. I. 3.

תַּנּוּר m. furnus, fornax:
עֶשֶׂן, furnus fumans, Genes.
 XV. 17. plural. **תַּנּוּרִים**, Neh. XII.
 38. aff. **וּבִתַּנּוּרָיָהּ**, et in furnis tuis,
 Exod. VII. 28.

תַּעֲב Niph. **גִּתַּעַב**, abominabile
 visum fuit, 1 Paral. XXI. 6. partic.
גִּתַּעַב, abominabilis, Iesaias XIV. 19.
 Pih. **תַּעַב**, abominatus est, abominan-
 dum reddidit: præterit. **וְתַעֲבוּנִי**, et
 abominabuntur me, Job. IX. 31. part.
לְמַתַּעַב גּוֹי, et quem abominatur gens,
 Ies. XLIX. 7. infinit. cum futuro,
וְתַעֲבֵנִי, abominando abomi-
 nator eam, Deuter. VII. 26. Hiph.
 præterit. **הִתַּעֲבוּ עָלַיָּהּ**, abominan-

dam perpetrant actionem, Psalmus LIII. 2.

תועבה, fœm. *abominatio*, Genes. XLIII. 32. construct. **תועבת**, Gen. XLVI. 34. plural. **תועבות**, *abominations*, Lev. XVIII. 26. construct. **תועבות הגוים**, *secundum abominations gentium*, 2 Reg. XVI. 3. aff. **תועבתם**, *abominations eorum*, Deut. XX. 18.

תעה *errare, vagari*: convenit cum **טעה**. præterit. **תעה לְבָבִי**, *errat animus meus*, Iesaias XXI. 4. **לֹא תָעוּתִי**, *non erravi*, Psal. CXIX. 110. particip. **תועה בְּשָׂרָה**, *errabat per agrum*, Genes. XXXVII. 15. plural. construct. **תועי לֵבָב**, *errantes corde*, Psal. XCV. 10. futur. per apocopam, **אַל־תִּתַּע**, *ne aberrato*, Proverb. VII. 25. Niph. præter. **גָּתַעָה**, *errare factus, subductus est*, Job. XV. 31. infin. **בְּהִתְעוֹת**, *sicut oberrat*, Ies. XIX. 14. Pih. geminatis duabus literis, particip. **בְּמִתְעִתֵּעַ**, *sicut errare faciens, seductor*, Genes. XXVII. 12. Hiph. **הִתְעָה**, *errare fecit, in errorem induxit, seduxit*. præter. **הִתְעָה**, *seduxit*, Hos. IV. 12. **הִתְעוּ אֹהֵי**, *quum errare facerent me*, Gen. XX. 13. particip. **מִתְעָה**, *errare facit*, Prov. X. 17. plural. **מִתְעִים**, *seductores*, Ies. IX. 15. Hithp. part. plur. **וּמִתְעִתֵּעִים**, *et seducebantur*, 2 Par. XXXVI. 16.

תועה, f. *error*, Ies. XXXII. 6. Neh. IV. 2.

תַּעֲתֵעִים, m. p. *errores, seductiones graves*, Jer. X. 15.

תער masc. *novacula, scalpel-lum*: Numer. VI. 5. Ies. VII. 20. **בְּתַעַר הַסֵּפֶר**, *novaculâ scribæ*, Jer. XXXVI. 23. et secundum aliam sig-

nificationem *vagina*: aff. **בְּתַעְרָה**, *in vagina sua*, 2 Sam. XX. 8.

תפוח תפה, m. *malus, malum, pomum, arbor et fructus*, Joël. I. 12. Cant. II. 3. plural. **פְּתַפּוּחִים**, *sicut malorum*, Cant. VII. 9. construct. **תַּפּוּחֵי זָהָב**, *mala aurea*, Proverb. XXV. 11. sic R. David vult esse primitivum: quidam deducunt a **נִפְחָה**, quod flatum excitet.

תפל masc. *insulsum, insipidum*, Job. VI. 6. Thren. II. 14. item, *cæmentum inconditum*, Ez. XIII. 10, 15.

תפלה, *insulsitas, fatuitas*, Job. I. 22.

תַּפּוּיִּים תַּפּוּן*, vide in radice **אָפָה**.

תפר *tympanum, à sono*, Psal. LXXXI. 3. plur. **שְׁבַת מְשׁוּשׁ**, *cessavit gaudium tympanorum*, Ies. XXIV. 8. affix. **מְלֵאכֶת תַּפִּידָה**, *opus tympanorum tuorum*, Ez. XXVIII. 13.

תַּפֵּת, f. *tympanizatio*, Job. XVII. 6. id est, fabula vulgi. Est et nomen proprium loci, *Tophet*, 2 Reg. XXIII. 10. vide **גֵּיאַ**.

תופפות, f. p. *tympanistræ*, Psal. LXVIII. 26.

מְתוּפּוֹפּוֹת, f. p. idem, Nah. II. 8.

תִּפְרָה *consuit*: præter. **תִּפְרָתִי**, *saccum consui*, Job. XVI. 15. infinit. **עֵת לְתִפְרָה**, *tempus consuendi*, Eccles. III. 7. futur. **וַיִּתְפְּרוּ**, *et consuerunt folia ficus*, Gen. III. 7. Pih. partic. **הָיוּ לְמִתְפְּרוֹת**, *væ consuentibus pulvillos*, Ez. XIII. 18.

תפש *prehendit, apprehendit, tractavit, cepit, occupavit*: præter. **וַתִּפֶּשׂ**

אֶת־הַסֵּלַע, *et occupavit petram*, 2 Reg. XIV. 7. וְתַפְּשֵׁתִי שֵׁם אֱלֹהֵי, *capiam nomen Dei mei*, scilicet leviter, Prov. XXX. 9. תִּפְּשׁוּ חַי, *ceperunt vivum*, Jos. VIII. 23. particip. תִּפְּשׁ כְּנֹר, *tractantis Citharam*, Genes. IV. 21. plur. constr. תִּפְּשֵׁי הַפְּלֶחְמָה, *tractantes bellum*, Numer. XXXI. 27. וְתַפְּשֵׁי הַתּוֹרָה, *et tractantes legem*, Jerem. II. 8. Niph. præter. נִתְּפַשׁ, *captus est*, Ezech. XIX. 4. infinit. לְהַתְּפֵשׁ, *ut capiatur*, Ezech. XXI. 28. Pih. futur. בְּיָדַיִם תִּתְּפֵשׁ, *manibus prehendit*, Prov. XXX. 28.

תַּפֶּת תַּפֶּת, *Tophet*, vide paulò antè in תַּפַּח.

תִּפְּתֵיָא, m. p. Chald. *exactores, justitiæ executores*, Dan. III. 2. R. Saadias *janitores* explicat.

תִּקַּל, Chald. *ponderavit, appendit*, Dan. V. 25. præter. Pehil תִּקְלֵת, *appensus es lancibus*, ver. 27. ab Hebræo שקל.

תִּקְוֹן *ordinari, dirigi, corrigi*: infin. מִעֲוֹת לֹא יוּבַל לְתִקְוֹן, *perversum non potest dirigi*, Eccles. I. 15. Pih. præterit. תִּקְוֹן מְשָׁלִים, *ordinavit sententias*, Eccles. XII. 9. infin. מִי לְתִקְוֹן, *quis potest corrigere*, Eccles. VII. 13. Chald. in Hoph. præter. הִתְּקִנַּת, *directus, confirmatus sui*, Dan. IV. 33. Pathach in fine est loco Tzere.

תִּתְקַע *figere*: cum nomine buccinæ, *clangere sono æquabili et fixo*: cum nomine manus, *plaudere, complodere*, Ps. XLVII. 2. Prov. VI. 1. præter. תִּתְקַע אֶת־הָהָלוֹ, *fixerat tentorium suum*, Genes. XXXI. 25. וְתִתְקַעְתִּי בְּשׁוֹפָר, *et clangam buccinâ*, Jud. VII. 18. Niph. fut. יִתְקַע,

manui meæ plaudatur, Job. XVII. 3. id est, porrectâ manu mihi spondeatur: יִתְקַע בְּשׁוֹפָר, *clangetur buccinâ*, Ies. XXVII. 13.

יִתְקַע, m. *clangor*, Ps. CL. 3.

תִּתְקֹעַ, m. *classicum*, Ez. VII. 14.

תִּתְקֹעַ, *Tekoa*, nomen proprium urbis, Jer. VI. 1. inde תִּתְקֹעֵי, *Tekoaës*, 2 Sam. XXIII. 26. fœmia. תִּתְקֹעֵי, *Tekoæa*, 2 Sam. XIV. 4.

תִּתְקַף *prævaluit, fortis, valens, robustus fuit*. futur. וְאִם־יִתְקַפוּ, *et si fortior sit altero*, Eccles. IV. 12. תִּתְקַפְּהוּ, *prævalet ei*, Job. XIV. 20.

Chald. תִּתְקַף vel תִּתְקַף, *roboratus fuit*, Dan. IV. 8. fœm. וְרוּחַהּ תִּתְקַפֵּת, *et spiritus ejus obduratus esset*, Dan. V. 20. וְתִתְקַפֵּת, *et roboratus es*, Dan. IV. 19. Pahl infin. וְלִתְקַפְּהָ אֶסֶר, *et ad firmandum interdictum*, Dan. VI. 8.

תִּתְקַף, m. *potens, valens*, Eccles. VI. 10. Chald. plur. בְּמָה תִּתְקַפּוּן, *quàm fortia sunt*, Dan. III. 33. fœm. sing. תִּתְקַפְּהָ כְּפָרְזָא, *durum ut ferum*, Dan. II. 40. תִּתְקַפּוּא, *erit forte*, ver. 42.

תִּתְקַף, m. *robur*; Esth. IX. 29. בְּתִתְקַף, *cum robore*, Dan. XI. 17. aff. תִּתְקַפּוּ, *roboris ejus*, Esth. X. 2. Chald. וְתִתְקַפּוּ, *et robur*, Dan. II. 37. alia forma, בְּתִתְקַף הַסִּנִּי, *robore potentie meæ*, Dan. IV. 27.

תִּתְרַגַּם Chald. in Pahl, *exposuit, interpretatus est*: part. Pyhal מִתְרַגַּם, *expositum*, Esræ IV. 7. תִּתְרַגּוּם, *expositio, paraphrasis Chal-daica*.

*תִּתְרַגַּה תִּתְרַגַּה, vide in רַגַּה.

תִּתְרִי עֶשֶׂר, Chald. *duo, duæ*, duodecim, Dan. IV. 26. תִּתְרִינִי, idem, Dan. VI. 1.

תָּרֵן m. *malus, arbor navis*, Ez. XXVII. 5. aff. **תָּרָם**, *malum suum*, Ies. XXXIII. 23.

תָּרַע m. Chald. *porta, janua*: **בְּתָרַע מְלָכָא**, *in porta regis*, Dan. II. 49. **לְתָרַע אֶתֹּוֹן**, *ad portam fornacis ignis*, Dan. III. 26.

תָּרַעִיָּא, m. p. *janitores*, Esr. VII. 24. venit ab Heb. **שָׁעַר**, per metathesin **ע** et **ר**, et mutationem **ש** in **ת**.

תָּרַפִּים תָּרַף m. p. *idola, imagines*, Gen. XXXI. 19. et ver. 30. vocantur Dii, penates scil. vide R. Sal. Hos. III. 4. Kimchium 1 Sam. XIX. 13. Ab. Esra Gen. XXXI. Pirke R. Eliesaris cap. 36.

תָּרַשִׁישׁ m. *beryllus thalassius*

sive *marinus*, lapis pretiosus, Exod. XXVIII. 20. est et urbis maritimæ nomen, Jon. I. 3.

תִּשְׁעָה f. *novem*: **תִּשְׁעָה מֵאוֹת**, *nongenti anni*, Gen. V. 5. masc.

תִּשְׁעָה, Num. I. 23. **בְּתִשְׁעָה לְחֹדֶשׁ**, *nonā mensis*, 2 Reg. XXV. 3. constr. **לְתִשְׁעַת הַשְּׁבָטִים**, *novem tribubus*, Jos. XIII. 7. plural. gen. com.

תִּשְׁעִים, *nonaginta*: **תִּשְׁעִים שָׁנָה**, *nonaginta annos*, Gen. V. 9.

תִּשְׁעִי, *nonus*, Num. VII. 60. fœm. **עַד־הַשָּׁנָה הַתִּשְׁעִית**, *usque ad annum nonum*, Lev. XXV. 22.

תַּתַּח m. *ballista*, metonymicè *lapides ballistæ*, Job. XLI. 21. juxta R. Levi, unde plurali verbo jungitur. Alii aliter.

בְּרִיךְ דִּיהַב חִילָא לַעֲבֵדִיה בַּר אֲמַתִּיה

LEXICON

BREVE

RABBINICO-PHILOSOPHICUM.

1882

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LEXICON

BREVE

RABBINICO-PHILOSOPHICUM.

אב

א

אי

אָב, *Julius mensis, quintus à Martio.*

אָבֵב, *fax.*

אָבֵר, *membrum, synech. membrum genitale.*

אָבֵב, *vide גב.*

אָבֵדָה, *enarratio mystica, expositio allegorica: discursus historicus.*

אָבֵס, *pirum: plur. אָבֵסִים, pira.*

אָבֵהֵב, *simul, interim.*

אָבֵרֵי, *tunc, adhuc, amplius.*

אָבֵרֵם, *rubere. אָבֵרֵם, Mars planeta.*

item *stella polaris antarctica, apud Ab. Esram Amos V. 8.*

מָאָרִים, *Mars stella: פּוֹכְבֵי הַמַּיִקִּים*

שֶׁבֶתֵי אֵי וּמָאָרִים, *stellæ noxiæ sunt Saturnus et Mars, Prov. XXVIII. ult. in Kafvenaki.*

אָבֵרֵם, *adherere: אָבֵרֵם בְּמִצְוֹת, adherens, addictus præceptis divinis.*

אָבֵרֵם, *Februarius mensis: אָבֵרֵם, Februarius secundus, nempe embolismicus sive intercalaris.*

אָבֵרֵם, *אָבֵרֵם, אָבֵרֵם, contra, e contrario.*

אָבֵם, *etiam; Hierosolymitanè pro אָבֵם.*

אָבֵרֵר, *aër, æther. ex Græco ἀήρ:*

אָבֵרֵר מִצְרַיִם לַח, *quod aër Ægypti sit humidus, Gen. XLI. 35. in Ab.*

אָבֵרֵר, *item spatium, vacuum: אָבֵרֵר*

אָבֵרֵר, *linea absque spatio.*

אָבֵרֵר, *litera: plur. אָבֵרֵר, literæ.*

אָבֵרֵר, *ipse, et ipsum casu accusativo.*

אָבֵרֵר, *confestim, mox, statim: ex εὐθὺς.*

אָבֵרֵר, *novacula, cultellus, scalpellum.*

אָבֵרֵר, *unus. In sententia continuata repetitum, sive, vel, tam quàm, cum, tum.*

אָבֵרֵר, *unusquisque.*

אָבֵרֵר, *unitas. אָבֵרֵר, unitates.*

אָבֵרֵר, *post, postea. אָבֵרֵר, postpositum: מִבְּרֵרֵם וּמִבְּרֵרֵם, præmissum et postpositum, id est, hysteron proteron.*

אָבֵרֵר, *obligatio, oppignerationis, cautio de futuro damno.*

אָבֵרֵר, *vide Abbreviaturas Buxtorffii.*

אָבֵרֵר, *cur, quare, quamobrem, quid ita?*

אָבֵרֵר, *ubi? interrogationibus insertis, et variis particulis jungitur: אָבֵרֵר*

מִנָּה, *undenam* ? אִי מָתִי, *quousque* ?
 אִי אֶלֶף, *quæ istæ* ? אִי מִדִּין, *undenam* ?
 אִיכְדִין, *quomodo* ?

אִי, *non*, per apocopam pro אִין, ut 1 Sam. XXI. 8. in Hebræo. Hinc אִי אֶפְשֶׁר, *non est possibile*. *Impossibile* : אִי הַכֶּרֶה, *non, necessarium, contingens*.

אִן אִין, *si*, per apocopam pro אִין, Chaldaicè pro Hebræo אִם. Hinc אִין לִימָא, *si dicendum*, ubi לִימָא Talmudicè pro לִיאמור, ut est in Grammatica Chaldaica Buxtorffii. In sententia continuata repetitum, est *sive, tam, quàm* אִי גִבֵר, *sive bestia sive vir*, Exod. XIX. 13. in Targum Hierosolymitano ubi Jonathan אִין, Onkelos cum Heb. אִם.

אִיד, *vapor, exhalatio humida*: item *festum, dies festus et solennis*. Sic in posteriore Targum, יוֹמָא דְאִידָא, *יומא festus erat ipsi*, Esth. I. 3.

אִידִי, *iste*: אִידִי וְאִידִי, *iste, et iste, uterque*.

אִידִה, *ipse, ipsa, ista*.

אִידִה, *quomodo, qualiter, sicut, quemadmodum* : אִיכָא, *ubi, ubinam* ? אִיכְדִין, *quomodo* ? אִיכּוּת, *qualitas, prædicamentum qualitatis*. In Elia סִפְרָא קָטַן הַבְּמִוֹת וְרַב הַבְּמִוֹת, *liber brevis quantitate, sed magnus qualitate*. plur. in physica R. Aben Tibbon: הִם הָאִיכּוּתִים הַבְּמִשְׁכּוּתִים, *sunt qualitates quæ trahuntur naturâ post formam suam, id est, formam comitantur*.

אִיכָא, *est, sunt* : אִיכָא דְ, *est qui*, אִיכָא, *non est, quod conjunctum ex* אִיכָא et לא.

אִין וְאִין, *non est et non*,

id est, ens et non ens : אִין סוּף, *in-finitum*.

אִין, *si* : repetitum, sive, ut suprâ אִי.

אִין אִין, *ita, sic, etiam*, est affirmantis, ubi sententiam absolvit apud Talmudicos : אִין שְׁלֵא, *in periculo* ; אִין לא, *ita : si non cum periculo* ; non. Sic Syrè, אִין אִין, *etiam, Domine mi*, Matth. XV. 17. אִין לְהוֹן אִין, *dixit ipsis, ita*, Matth. XVII. 25. אִינִי, *itane* ? admirativè et post se habet וְהִיא, *et, ecce, atqui*, in dialogismis et disputationibus Judæi pronunciant אִינִי.

אִינִהוּ, *ipse, ipsi*, pro אִינְהוֹן, pluraliter, et in libris non punctatis ex sensu distinguenda sunt. Sic אִינְהוּ, *ipsa* : אִינְהוּ, *ipsæ*, pro אִינְהוֹן.

אִינְהוֹן, *ipsi, ipsæ*, plur.

אִינְהוֹן, *Aprilis mensis*.

אִישׁוֹ, *individuum, specificum* : אִישׁוֹן, *individua specifica*. אִישׁוֹ, *vir* : אִישׁוֹן, *virilis* : אִישׁוֹת, *virilitas, maritatio*.

אִיתִי, *est, sunt*, Chaldaïca pro Hebræo יֵשׁ. hinc אִיתִי, *sicut est, vel בְּדִאִיתִי* aut אִיתִי כְּדִאִי per apocopam : אִיתְנְהוּ, *omnia ista sunt in eo*, Kimchi, Jer. XV. 2. ex Talmud, ubi duplex apocopa literæ ן, de qua figura vide Grammaticam Chaldaicam Buxtorffii.

אִיכָא, *ater, niger, atratus, pullatus*. אִיכָא, *nigredo*.

אִיכָא, *hospes, viator* : corruptum ex Græco ξένος, plural. אִיכָא, *hospites*, אִיכָא, *hospes, activus et pas-*

sivus. **אֶחָסְנָא**, *hospitium*. **בְּתֵי אֶחָסְנֵי**,
hospitio excipi.

אֶל, *ad*: **מֵאִלּוּי**, *a seipso*, **מֵאֵלֶיהָ**,
a seipsa, **מֵאֵלֵיהֶם**, *a seipsis*.

אֶלָּא, *sed, nisi*, ex Græco ἀλλά.
Præcedente **לֹא**, *non tantum*, et sequi
solet **אֶבְרַל**, *sed et*: **אֶלָּא אִם**, *sed si*.
אֶלָּא אִם כֵּן, *sed si sic*. *Nisi alio-*
qui.

אֱלֹהִים, Chald. **אֱלֹהֵי**, *Deus*. **אֱלֹהֵי**,
divinus: **אֵישׁ הָאֱלֹהִים**, *theo-*
logus. **תּוֹרַת אֱלֹהִים**, *lex divina*,
theologia. **הַפְּלוֹסוֹפִים הָאֱלֹהִים**,
philosophi divini, metaphysici: **דְּתוֹת**,
theologiae. **הַיְלֵכוֹת**, *leges, jura divina*.
הַיְלֵכוֹת הָאֱלֹהִים, *divinitas, Deitas*,
הַיְלֵכוֹת הָאֱלֹהִים, *theologia*.

אֶלְהֵן, *sed, nisi, præterquam*. Scri-
bi solet **אֵילְהֵן**.

אֵלֵי, *illi, isti*, plural. idem quod
אֵלֵהֶם Heb.

אֵלָּו, *si*, ex **אִם** et **לֹא**. *adsciscit in-*
terdum syllabicam adjectionem,
אֵלְפֹן: *ut אֵלְפֹן לֹא סָמַת, *si qui-*
dem non recessisset, Num. XXII. 33.*

אֵלְפֹן, et **אֵלְפֹן**, *si, nisi, si non*,
Hebraicè **לְפֹן**. *adjicitur autem*
nunc conjunctim, nunc divisim. Di-
citur et **אֵלְפֹן**, Gen. XXXI. 42.
et alibi ex forma **אֵלְפֹן**.

אֵלְפֹן, *ah*, optantis pro *utinam*.
Dicitur et **לְפֹן**.

אֵלְפֹן, *ultra, ulterius*: **מִכָּאן וְאֵלְפֹן**,
hinc et ulterius. **אֵלְפֹן וְאֵלְפֹן**, *huc il-*
lic. **מֵאֵלְפֹן**, *hinc, deinceps*.

אֵלְפֹן, *vide* **לְפֹן**.

אֵלְפֹן, *Augustus mensis*.

אֵלְפֹן, *fortis, robustus*.

אֵלְפֹן, *itaque, profecto*.

אֵלְפֹן, *si, nisi*, quasi ex
אֵלְפֹן אִם לֹא in Targum **אֵלְפֹן אִם לֹא**
מֹשֶׁה, *nisi Moses*, Psalm. CXVI. 23.
juxta Regia et in Venetis **אֵלְפֹן** leg-
itur. **אֵלְפֹן דִּי הוּא הַתִּים**, *et nisi*
ipse obsignatus esset, Cant. IV. 12.
apud Rabbinos, **אֵלְפֹן לֹא בָּא**,
מִלְפָּנֶיךָ, *quod si non venisset angelus*.
Usus non probat differentiam, quàm
Elias notavit inter scripturam cum
א vel **י** in fine.

לְאֵלְפֹן, *cito, mox*. Absque
ל nunquam usurpatur.

אֵלְפֹן, *quare, ad quid, quorsum?*

אֵלְפֹן, *metiri, æstimare, conjectare*.
אֵלְפֹן, *æstimatio, conjectatio, conjec-*
tura, mensura. **תֵּאֵמְרוּ מֵאֵלְפֹן**,
ne fortè dicatis per conjecturam:
אֵלְפֹן דַּעְתֵּם, *quæsi mensuram*
vel *conjecturam sententiæ ipsorum*.

אֵלְפֹן, *digitus medius*: **הַיְדֵי הָאֵלְפֹן**,
membrum genitale viri.

אֵלְפֹן, *artifex, opifex*, **אֵלְפֹן**,
artificium, opificium: **כָּל אֵלְפֹן שׂוֹנֵא**,
omnis artifex odit con-
sortes artificii sui. **אֵלְפֹן**, *verificare*:
הַתְּאֵמָה, *verificari, con-*
firmari, stabiliri, verbum a nomine
deflexum. **אֵלְפֹן**, *veritas*. **אֵלְפֹן**,
verus.

אֵלְפֹן, *dixit*, Hebr. **אֵלְפֹן**, *sermo*.
אֵלְפֹן, *oratio, prædicamentum, cate-*
goria, in logicis: **אֵלְפֹן הַגְּדוּדִי**, *ora-*
tio enunciativa. **אֵלְפֹן הַתְּאֵמָה**, *o-*
ratio optativa: **אֵלְפֹן**, *prædica-*
tiones, **אֵלְפֹן**, *doctor*, Job. III. 18.
in Targum: **אֵלְפֹן**, *do-*
ctores Talmudici, autores primi Ge-
maræ seu decisionum Talmudicarum.
אֵלְפֹן אֵינִי, *ubi? quò?*

זלו? לָאן, *quò?* מִנֵּי מָנָאן, *unde?*

מִנָּאֵלן, *unde nobis?*

יֵאון און, *si pro Hebræo אָם, ut supra אַי.*

אֵינא, *is, ille, ipse*: אֵננן, *ipsi*, plur. et foem. אֵינן, *ipsi*.

אֵנדרוֹגֵינֵם, *androgynus*: unde dictio androgynos, 1 Samuel. VI. 12. in R. Sal. masculinæ et foemininæ formæ.

אָנוּשׁ, Chald. אָנַשׁ, *homo*: plural. אֵנשי, *sicut dicunt homines*: in citatione proverbiorum usurpant. אָנוּשׁ, *humanus*. אָנוּשׁוּת, *humanitas*, unde אֵנוּשׁוּת נָשׁם לְאָנוּשׁוּת, *Methim nomen est humanitatis*, Kimchi Jud. XX. 48. id est, generale omnium hominum.

אָסא, *mederi, curare, sanare*: אָסוּתא, *sanitas, salus*, qua voce sternutanti respondent.

אָסְטוֹנֵינָא, *astrologus*: plurale, אָסְטוֹנֵינָא nomen אָסְטוֹנֵינָא, *astrologia*. per ס etiam צ scribunt.

אָסְטוֹמָכָא, *stomachus, στήμαχος*: hinc אָסְטוֹמָכָא בְּאֵסְטוֹמָכָא, *quòd commoratus sit cibus in stomacho*, 1 Reg. XIX. 9. in Kimchio.

אָסור, *vetare, prohibere*. אָסור, *vetitum*, idem, *cujus oppositum הֵיתר, licitum* et de cibis licitis ac vetitis plerunque dicitur.

אָף Hierosolymitanè אָף, *etiam*: repetitum, *tam quàm, cùm tum*. אָפּעֵלְפּי, *etsi, quamvis, licet, etiamsi*. sequi solet אָף. scribitur etiam disjunctim אָף על גַּב אָף. item אָף על גַּב אָף, *etiamsi ita sit idem*. אָף על גַּב אָף, *etiamsi ita sit attamen*. אָף כֵּן, *itidem, similiter*.

אָפּילוּ, *etiam, etiamsi*: ex אָף et

אָלו, unde per ה Dagessatum rectiùs scriberetur.

אָפּיטְרוֹפּוּס, *tutor, curator, procurator*. Græcum est ἐπίτροπος. dicitur et אָפּיטְרוֹפּא.

אָפּוּן אָפּוּן, *rota, circulus: motus, ratio*. אָפּוּן הַמְזוּלוֹת, *Zodiacus*: אָפּוּן הַמִּישׁוֹר, *circulus æquitatis, æquator*: אָפּוּן הַמְפָּרֵים, *circulus distinguens, horizon*.

אָפּוּפֵיס, *sententia judicialis*. Græcum est ἀπόφασις. בא ליתן לו הק"ב.

אֵיפּוּפּוּסֵין, *venit ut daret ipsi Deus sententiam judicialem*, Kimchi Psalm. XCII. 1. explicat גִּזְרֵי הַדִּין.

אָפּיפּיור, *papa, pontifex Romanus*.

אָפּיקוּרוּס, *Epicurus, Epicureus*: plural. אָפּיקוּרוּסֵין et אָפּיקוּרוּין.

אָפּרָכוּם, *eparchus, ἑπαρχος, præfectus*: אָפּרָכְיָא, *præfectura*. אָפּרָכְיָא, *hyparchi*, Psalm. LXXII. 9. in Targum.

אָפּרָסְמוֹן, *balsamum*.

אָפּשֵׁר, *possibile est, fieri potest*. Sequi solet אָשׁ vel ד in Chaldaismo, id est, *ut vel quòd*. אָפּשֵׁר, *an possibile est, nunquid fieri potest?* אָפּשֵׁר לְפִימָה אָפּשֵׁר, *juxta id quod possibile, quantum fieri potest*. לִית אָפּשֵׁר, *non est possibile, impossibile est*. אָפּשֵׁרוּת, *possibilitas*. אָפּשֵׁרֵי, *possibilia*.

אָפּגֵינָין, vide supra in forma אָסְט.

אָפּל, *separare, seponere*. אָפּל, *emanare, infundi*: בּוּחַ הַנְּאָפּל, *virtus infusa*: נְפִשׁ הַשְּׂכֵלִית הַנְּאָפּלֵת, *anima intellectualis sive rationalis infusa in hominem, nempe*

cœlitus. אַצִּילוֹת, *separata, individua.*
אֶצִּילוֹת, *emanatio, influxus, separatio*
ex alio in aliud.

אֶקְלִים, *clima, κλίμα:*
בְּאֶקְלִים אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ בוֹ
in quo nos sumus, R. Levi, Job.
XXXVIII. 32. plur. אֶקְלִימִין.

אֶקְיָנוֹס, *oceanus.*
אֶרִי, *quòd, quia, quoniam, quum,*
si, nam.

אֶרְיָה, *leo, et signum cœleste*
Leonis.

אֶרְבָּה, *prolongari,* אֶרְיָכוֹת, אֶרְבָּה

prolixitas, prolongatio: בְּאֶרְיָכוֹת,
prolixè.

אֶרְיָס, *hortulanus.*
אֶרְסֹטוֹ, *Aristoteles, voce truncata*
אֶרְעָה, *contingere, evenire:* אֶרְעוֹת,
contingentia.

אֶשְׁפָּנוּ, *Germania:* אֶשְׁפָּנוּי, *Ger-*
manus.

אֶשְׁפִּיזָה, *hospes ulerque:*
hospitium: בְּעֵלֵי אֶשְׁפִּיזִין, *hospites*
excipientes hospitio. אֶשְׁפִּיזָנָה, *hos-*
pita.

אֶתְבַּשׁ, *vide Abbreviaturas Bux-*
torfii.

ב

בְּיֹאֵר, *declarare, explicare,*
declaratio. בְּבִיֹאֵר, *clarè, perspicuè,*
cum declaratione. תּוֹסַפַּת הַבְּיֹאֵר,
additio declarationis, exegesis, amplior
declaratio præcedentis. הוּא מְבוֹאֵר
id satis clarum vel declaratum
est.

בְּגִין כֵּן, *propter* בְּגִין כֵּן,
propter, quapropter, idcirco: בְּגִין דִּי,
propterea ut, eo ut, eo quòd. בְּגִין דִּי,
idem. בְּגִינֵי, *propter me,*
propter eos, Ps. CV. 14. in Targum.

בְּכַר, *pubescere.* בּוֹנֵרַת, *pubescens,*
virgo pubes. בְּנֵרוֹת, *pubertas.*

בְּדָא, *mentiri, fingere, comminisci.*
בְּדָאֵי, *mendax, mendacium.*

בְּדַד, *solitarium esse vel agere.*
בְּדַד, *idem.* בְּדַד, *solitarius:*
בְּדַד, *verbum intransitivum,*
neutrum, quasi solitarium dictum,
quia destituitur subjecto, in quod

agat. הַתְּבוֹדְדוֹת, *solitu-*
do, Kimchi Psalm. XCI. 5. חַיִּי
הַתְּבוֹדְדוֹת, *vita solitudinis, i. e. solita-*
ria. הַמְּתְבוֹדְדִים, *solitarii, solitariam*
vitam agentes, Kafvenaki, Proverb.
VIII. 20.

הַבְּדִיל, *separare, distinguere.*
הַבְּדִלָה, *discrimen, differentia,*
separatio, distinctio.

הַבְּדִיל, *stannum:* הַמְּבוֹדְדִים,
vasa stanno obducta.

בְּדִיל, *ob, propter, propter*
me, בְּדִיל ד, eo quòd, propterea ut.

בְּגִלֵּי, *vide in גִּלָּה.*

בְּהֵרֵא בְּהֵרֵי, *vide הֵרֵי.*

בְּהֵמָה, *bestia, brutum:* גַּפְשׁ
הַבְּהֵמוֹת, *anima brutalis, sentiens.*

בְּהַק, *illustis, splendidus,*
excellens, evidens.

בְּוֵאֵי עוֹלָם, *venire: venientes*
in mundum, id est, homines, Ex. XV.
2. R. Salomone.

בּוּל, *October mensis.*

בּוּן, *intelligere, הַבְנָה, intelligentia, intellectus, mens, הַגִּידָר אוֹ הַרוּשׁ, definitio, vel descriptio dat intellectum formalem. הַתְּבוּנָנוּת, idem.*

בּוּר, *incultus, sylvestris: metaphoricè brutus, bardus, stupidus, rudis, incivilis: שְׂדֵה בּוּר, ager incultus, אֵילָנוֹת בּוּרִיּוֹת, arbores sylvestres. Majemon scribit: בּוּר הוּא, Bur est, qui nequè sapientiâ, neque moribus præditus est. בְּיָר, incultus, vastus.*

בּוֹשׁ, *erubescere, pudere. בּוֹיֶשֶׁן, verecundus, אִינוֹ בִישָׁן לְמַד, verecundus non benè discit.*

בּוֹז, *expendere, erogare, dissipare, prodigere, dilapidare pecunias.*

בְּחִינָה, *probare, explorare, probatio, exploratio, notio, intelligentia: אֲנֹשֵׁי תְּבִיחָה, viri intelligentes, qui norunt examinare et expendere rem.*

בְּחִיר, *eligere: בְּחִיר, electus, juvenis, studiosus literarum. בְּחִירוֹת, juvenus, מוּבָחַר, selectissimum: אִינוֹ מִן הַמוּבָחַר, illud non est ex selecto, optimo. בְּחִירָה, electio, liberum arbitrium.*

בְּטָא, *pronunciare, proferre, effutire. מְבִטָא, pronuntiatio: הָאוֹת, litera redundans in pronuntiatione. בְּטוּי, futilitas: sermo, pronuntiatio.*

בְּטַח, *fidere: הַבְּטִיחַ, fidere, fidem, spem fecit, promisit, מוּבְטָח, confisus, certus, indubiatatus. הַבְּטָחָה, promissio, fiducia.*

בְּטַל, *cessare, vacare. בְּטָל, cessans, otiosus: הַבְּרִים בְּטָלִים, verba otiosa, inania. בְּטוּלָה, abrogatio, abo-*

litio: refutatio, confutatio: otium, vacatio. בְּטָלָן, otiosus.

בֵּי, *interdum est nuda præpositio apud Chaldæos pro ב, in: ut בֵּי הוּא שְׁעָתָא, in ipsa hora, Cant. I. 9. interdum per apocopam pro בּוּן, inter: quandoque pro בֵּית, domus. ut, בֵּי רַבָּא, in domo doctoris sive præceptoris, Job. III. 18. sic frequenter apud Talmudicos.*

בֵּינִי בֵּין, *inter, repetitum: sive, tam, quam: בֵּשָׂר בֵּין תְּפִל בֵּין מְלִיחַ, caro tam insulsa quàm salita. בֵּין כֶּדַּי, interea, interim. בֵּינָתַיִם, intermediè, interim, interea. item, בֵּין בֵּי, ut jam dictum, בֵּינוֹנִי, medius, intermedius: tempus præsens participii, apud grammaticos, quia medium est inter præteritum et futur. fœmin. אֶמָּה, cubitus medius.*

בֵּיעָה, *ovum: metaphoricè, testis, testiculus: plurale, בְּיָצוֹת, בֵּיָצִים.*

בֵּילַט, *eminere, prominere: עֵינֵיהָ צִיּוּרִים, oculi ejus prominent, בּוֹלְטוֹת, figuræ sculptæ prominentes: oppositum, צִיּוּרֹת מְשֻׁקְעוֹת, figuræ immersæ in fundum. בְּלוּטָה, prominentia, tumor eminens.*

בִּלְבַל, *confundere. בְּלָבַל, perturbare, conturbare, confundere penitus. מְבַלְבֵּל, confundens, בְּלַבּוּל, confusus. confusio, בְּלִילְתָּה, confusio, mixtura.*

בּוֹלָמוֹס, *fames, esuries continua sine satietate. Græcum est Βολιμος.*

בְּלִסְמוֹן, *balsamum: בְּרִיחַ בְּלִסְמוֹן, sic odor balsami.*

בְּלִיעָה, *absorbere, deglutire. בְּלִיעָה, absorptio. בֵּית הַבְּלִיעָה, œsophagus, gula. גְּרִגְרָן וּבְלִיעָן, vorator, et absorptor, potator.*

בלתי, non: in, privativè, et assumit ה ab initio, הבלתי.

במטותא במטו, *quæso, obsecrò.* Sequi solet ב מן servile est, et radix videtur מטא, sed eam significationem non habet. Simile mox in בעה.

בנה, *ædificare.* בנין, *ædificium:* conjugatio, apud grammaticos: בנין, conjugatio *Dagessata*, id est, Pihel, Eccles. II. 1. in Ab. Esra.

בשר, *nunciare, idem quod* בשר Hebraicè.

בעה, *petere, quærere, rogare.* בעה, et per apocopam בעה, *petitio, quæstio.* בעה, *quæso, obsecro,* (ut antea בעה), Gen. XIX. 18. in Targum.

בוצינא בצן, *lucerno, candelabrum:* cucumis.

בצעים, *fossæ, foveæ, lacunæ:* בצעי הזפום, *lacunæ aquarum, loca palustria.*

בקא, *probare, explorare, experiri.*

בקי, *probatas, exercitatus.* בקיאות, *exercitatio.*

בר מן, *extra, foras, præter:*

præterquam, excepto: בר מני, *præter me,* בר מן, *præter nos, extra nos, a nobis,* scil. absit. בר, *foris, foras, ager, sylva:* חנית בקא, *fera agrestis.*

בריא ברא, *sanus, pinguis, fortis valens.* בריאות, *sanitas, pinguedo.*

בריה ברח, *axis mundi.*

ברם, *verum, veruntamen, certè, utique, sanè.*

ברר, *declarare.* ברירר, *declaratio, expositio.* בבירור, *clarè, perspicuè.*

מתברר, *clarum, perspicuum est.*

בראשית, *vox prima biblica, historiam creationis mundi incipiens:* inde מועשי בראשית, *opera creationis.*

בשביל, *propter:* בשביל כה, *propterea.*

בשל, *elixare: coquere.* תבשילין, *elixa, cibi elixi, cocturæ.* בכה מבשלת, *facultas concoctrix,* 1 Reg. XIX. 9. in R. D. Kimchi.

בת, *vice:* בבית אחת, *vice una.*

בת קול, *filia vocis oraculum cæleste.*

ג

גב, *superficies.* אנב, *juxta, secundum, pro,* Num. XXXV. 8. in Jonathan. גבי, *apud, juxta, penes, secundum: cum, ad, super, supra:* א, *abs, de,* pro diversa structura variè sumitur, jungitur frequenter pronomi-
nib. גבי, *apud me,* גבך, *apud te:*

גבנא, *nobiscum:* גבך, *ad te.* Job. IV. 5. גבי מיתת משה, *super, de*

morte Mosis. גבה, *juxta se,* Genes. XXXIX. 16. in Jonathan. על גבי, *super altari,* Levit. XXII. 27. in T. Hieros. גב החזה, *crinis super pectore,* etc. frequenter *super.*

גבה, *altitudo: aux* apud astronomos.

גְּבוּל הַמְּשָׁפֵט: *terminus*: גְּבוּל, גְּבֹל
terminus propositionis. extremum: גְּבוּל:
 אֶמְצָעִי, *terminus medius*, apud logi-
 cos. גְּבֻלָּה, *categoria, prædicamentum*
determinatum.

גְּבַר, *prævalere*, גְּבוּרָה, *potentia*.

Est et unum ex decem numerationi-
 bus, sive prædicamentis cabalisticis,
 et apud vulgatos Rabbinos unum ex
 decem nominibus Dei, ut: שְׁפָדָה

יְנַאמֵר לוֹ מִפִּי גְבוּרָה, *quod sic dic-
 tum est ipsi ex ore Dei*, Kimchi Jos.
 VII. in fine. גְּבָרָן, *virilis. fœminin*.

אִשָּׁה גְּבָרָנִית וְדַעַמְנִית, *mulier viri-
 lis et perita*, Kafvenaki, Proverb.
 XII. 4.

גָּדַר, *sepire*: metaphoricè, *defi-
 nire, describere, circumscribere*. גְּנָדַר,

גְּנָדָה, *defniri*. גָּדַר, *definitio*: גְּדָרָה,
 הָאָדָם שֶׁהוּא חַי חַפְזוֹבֵר, *definitio
 hominis, quod est animal loquens*.

בְּגוֹ יַמָּא, *medium*: constructè
in medium maris, Exod. XIV. 22.

לְגוֹ, *idem*. Scribitur etiam cum
 Kametz et Tzere: מְגָוִי, *ab intra*:

מְלָגְוִי, *intus*: לְגָוִי, *intrinse-
 cus*: בֵּיתָא, *in medio ejus*: בְּגוּיָה,
 גְּבוּיָה, *domus interior*, Chald.

גָּוֵן, *color*: metaphoricè, *modus,
 forma, similitudo*: בְּהָאֵי גְוָנָא, *se-
 cundum hunc modum*, Ruth. IV. 6.

וּבְהָאֵי גְוָנָא, *et his similia, et id ge-
 nus alia*.

גוּפִי, *substantia, corpus*: גוּפִי, *cor-
 poralis*: עוֹנֵשׁ גוּפִי, *pœna corporalis*.

תַּאֲוָה גוּפִית, *concupiscentia
 corporalis*. גוּפָנִי, *idem*.
 שְׁלֹשָׁה גוּפִים, *tres personæ
 Deitatis*.

גִּזְלָן, *rapere*. גִּזְלָן, *raptor*. גִּזְלָה,
rapina.

גְּזוּמָא גְזוּם גוּם, *ironia, sarcas-
 mus: hyperbole*. עַל דְּרַךְ גְזוּם, *i-
 ronicè*, Amos IV. 4. in Kimchi.

גִּזְרָה, *decernere, decidere*. גִּזְרֵתָא,
*edictum, persecutionis vel
 profligationis: prædestinatio*: גִּזְרָה

מִפְּלֵי וְחֹמֵר, *decisio a levi ad diffi-
 cile*, id est, argumentatio a minori ad
 majus. גִּזְרָה שְׁוֵה, *argumentum par,
 a pari*. גִּזְרָה, *sectio, classis: deriva-
 tio, deflexio*.

גִּטָּא, *libellus repudii*.

גִּיגִית, *cupa, tina*, גִּיגִית, *obtectus fuit super eos mons
 veluti cupa*, Exod. XIX. 17. in R.

Salom.

גִּיסִים, *exercitus*: רֵאשֵׁי גִיסוֹת, *ca-
 pitanei, duces exercitus*, 2 Reg. XIX.
 35. in R. Salom.

גִּלְדָּא, *gelu, glacies*, גִּלְדָּא, *glacies,
 pruina*: הַתְּגִלִּיד, *et הַגִּלְדָּא, conge-
 lare*: הַמֵּיִם מְגִלְדִים, *aquæ conge-
 lantes*, R. Salom. Psal. CXLVII. 16.

גִּלְיוֹן, *margo*: גִּלְיוֹן, *retegere*, Hebr.
*libri, locus scripturæ vacuus, et retec-
 tus: plural*. גִּלְיוֹנִים, *margines*. גִּלְיוֹן,

גִּלְיוֹן, *relectio*. בְּגִלְיוֹן הַפָּנִים, *cum relectione
 vultus, audacter, protervè*. בְּגִלְיָה,

אֵיתִי, *publicè, apertè, palàm*: בְּגִלְיָה,
adducam palàm, Ies. XLI.
 25. vide et ver. 2. et XLV. 13. Joël.

III. 7, 9. est ab Hebræo בְּגָלָה, *reve-
 lari*. Sic Syrè בְּגִלְיָה אֶמְרֵיהָ, *pa-
 làm dixerunt ei*, Actor. IV. 13.

Elias dubitans, putavit esse *festinan-
 ter, citò*.

גִּלְחָה, *radere*, גִּלְחָה, *rasus, mona-
 chus, sacerdos*.

גִּלְגָּל, *volvere*, גִּלְגָּל, *rota, orbis, cir-
 culus, sphaera*: גִּלְגָּל קְבוּעַ, *orbis
 fixus*. גִּלְגָּל חוֹזֵר, *mobilis*. גִּלְגָּל,

גִּלְגָּל, *revolutio*.

גמטריא *gematria, species cabalæ*. Vide Abbreviaturas Buxtorffii.
 גמגמג *balbutire*: גמגמג *balbutiens, balbus*.

גמל *retribuere*: גמל *beneficentia*.

גמר *discere*: גמר *docere*: גמרינן *discimus*: vide et Targum, Job. XXII. 22. וגומר *et complementum, et cætera, quod scribunt concisè* וגו': וגו' *absolutè, prorsus, omninò, totaliter*.

גמאר *deturpare, dehonestare*: גמאר *sermo turpis*: גמאר *opera turpia*. גמאר *turpitudine, ignominia*. גמאר *turpiter*. גמאר *הוא*. גמאר *ignominia, turpiter*. גמאר *הוא*. גמאר *ignominia, turpiter*. גמאר *הוא*. גמאר *ignominia, turpiter*.

גם *elatus*: גס *crasso ingenio præditus*. גס *elatio*.

גיס *affinis*: גיס *affinis meus*. גיס *sine pronomine non usurpantur*.

גמר *in causa esse, causam præbere*: גמר *causa erit sibi ipse ruinæ*, Kafvenaki, Prov. X. 10. גמר *caussa, occasio*.

עצם *ut gers*: גרמא *Sumitur etiam ut gers*: גרמא *per se ipse*. גרמא *sibi ipsi*: גרמא *pro ipsamet uxore*, Job. I. 3. in Ven.

גרס *legere, discere*: גרסין *legimus, discimus*. גרסא *lectio, studium, doctrina*: לב *ad lectionem sive studia*, Eccl. XII. 12. in R. Sal. גרסא *operam dat stuâiis*, Eccl. IV. 8. in R. Sal.

גרר *trahere*. Heb. גררה *gula faux*. גררן *gulosus, vorax*: פּעם *voratrix, epulatrix*.

גושמא *corpus quantum et tractabile*. חי *corpus vivens, sentiens*: גזון *corpus nutribile, vegetabile*: החמשי *corpus, sive essentia quinta*. גשמי *corporalis*.

גשמות *corporalitas, corporeitas*. גשמות *הסתלק הגשמות יסתלק המקום*, *sublata corporeitate, tollitur locus*. גשמה *idem*.

גשר *pons*: גשר *העולם דומה לגשר*: גשר *mundus similis est ponti ruinoso*.

ד

די *qui, quæ, quod*: item articulus genitivi casus, apud Chaldæos, ut *די* et *אשר* apud Hebræos. די *quod meum, meum*. Item דידי *quod meum, על דידי*, Hebr. *אשר*, על *super meum*, Genes. XLVII. 6. די *quod ipsorum, et sic cum aliis pronom.* עדי *quousque*.

דא *hæc, ista*: דא *hoc ad illud*. דא *מו דא* *hoc ab illo*. Chald.

דבק *adhærere, conjunctum esse* דבוק *conjunctum: constructum*. In regimine positum, apud grammaticè loquentes.

דבר *loqui*, Heb. דבור *sermo*

articulatus: per synecdochen generis verbum Dei prolatum et scriptum. מְדַבֵּר, *loquens*: apud gram. prima persona, quia ea loquitur. יוֹד כְּבוֹי, *Iod affixum primæ personæ*. הַמְדַבֵּר, *loquax, garrulus*. foeminin. הַיְבָרָן, *loquax, garrulus*. foeminin. אִשָּׁה רַב־בְּרִיּוֹת, *mulier garrula, loquacula*: plural. הַיְבָרָנוֹת, *loquaces foeminæ*. חַי הַמְדַבֵּר, *animal loquens*, id est, rationale. Nam locutio à ratione provenit. מְדַבֵּר, *desertum*: אֵילָנוֹת מְדַבְּרוֹת, *sylvestris, arbores sylvestres*. יֶשֶׁם, *res*: יֶדְבַר, *nomen rei*, id est, substantivum.

הַדֵּבֶשׁ, *mel*, Heb. הַדּוּבָשׁוֹן, *mellitum, placenta mellita*.

הַדּוּגְמָה דָּנָם, *δὲ γῆμα, forma, figura, exemplum, similitudo*: plur. הַדּוּגְמוֹת, *exemplum, similitudo*: plur. הַדּוּגְמָאוֹת, *exemplum, similitudo*: plur.

הַדְּגֵשׁ, *Dagesch, punctum grammaticum*. הַדְּגֵשׂוֹת, *Dagessatum*: הַתָּו מוֹדְגֵשֶׁת, *Thau Dagessatum est*, Ies. XLI. 17. in R. Sal. הַדְּגֵשׁוֹת, *Dagessatio*, Hos. II. 7. in Ab. Esra.

הַדּוּק, *advertere, attendere, considerare, expendere, perpendere*. הַדּוּק, *Minutim, accuratè excussit, expendit, consideravit*. הַמְדוּקָה, *expensum, excussum*. הַסֵּפֶר מְדוּקָה, *liber excussus, correctus*. הַדְּיָקוֹת דְּיוֹקָה, *attentio, animadversio, consideratio*. הַבְּדוּקָה, *attentè, consideratè, exquisitè*. הַמְדוּקָה, *observator, perscrutator accuratus et curiosus*.

הַדּוּקָה, *maximè, præsertim, imprimis*. Cum negandi particula non tantum, non simpliciter, non præcisè, unde in Kimchio, Amos VI. 9. ad verba אֵינֻוּ עֶשְׂרֵה אַנְשֵׁים, *decem viri*:

הַדּוּקָה אֵלָּא רוּצָה לוֹמַר רַבִּים, *non præcisè (decem) sed vult dicere, multi*. הַדְּחָה, *pellere, depellere, repellere*:

הַשְּׁבֵת, *periculum vilæ pellit sabbatum*, nempe, ut liceat opus aliquod facere in sabbatho, quo alterius vita conserveatur. Sic הַיְתָה לֹא הַפְּנִים לֹא הַיְתָה שְׁבֵת, *panis jugis coctura non pellebat sabbatum, sed vespérâ sabbathi coquebant eum*, Kimchi, 1 Sam. XXI. 6. item מְדַחָה זֶה, *hic repellit, refutat quæstionem sive objectionem alterius*. הַדְּחָה, *depulsio, repulsio*.

הַדְּיָדִי, *idem quod שָׁל unde mihi, me, meum, etc.*

הַדּוּבָן רָכַן, *suggestum, suggestus templi vel scholæ*.

הַדּוּבָס, *dux*: plural. הַדּוּבָסִין, *octoginta duces*, Cant. VI. 7. הַדּוּבָסוֹת, *ducatus*.

הַדְּלָה, *attenuari*. Hinc הַדְּלָה, *attenuare, infirmare, debilitare*. הַדְּלָה, *attenuatum, infirmatum, languidum*. הַתְּדָלָה, *atenuari, languescere, pendulum esse vel fieri, ut languidum*. הַתְּדָלָה, *tenuitas, attenuatio, paupertas*.

הַדְּלָמָה דָּלָם, *ne fortè, ut non, nequando*.

הַדְּמָה, *pecuniæ, pretium pecuniæ*. הַדְּמָה, *pecuniæ, pretiosus, id est, pretio caro*.

הַדְּמָה, *similem esse, assimilari*: הַדְּמָה, *assimilatum, pictura similem alterius speciem referens*. הַדְּמָה, *imaginari*. הַדְּמָה, *sicuti videtur, ut apparet*. הַדְּמָה, *simile, similitudo, species, quæ sensui offertur, phantasia*: הַדְּמָה, *facultas imagina-*

trix, phantasia, R. Levi, Prov. IV. 27. בּוֹחַ הַמְדַמָּה, idem, R. Levi, Prov. II. 16. plur. צִירוֹת הַדְּמִיוֹנִיּוֹת, *formæ imaginariæ*, R. Levi, Prov. V. 15.

דָּמָם, *silere*, Heb. דּוֹמֵם, *silens*. Hinc הַנְּמַצְאוֹת שֶׁלּוֹשָׁה הֵן הַיְּדוּמָה וְדוֹמָם, *entia triplicia sunt, animalium, virescens, (vegetabile, ut plantæ) et silens (ut lapides et metalla)* Kimchi, Jer. X. 8.

דֵּנָר, *denarius, nummus*.

דָּבָר, *asser, pabula*: metaph. *folium libri*: plur. דְּבָרִים.

דפס Hiphil הַדְּפִים, *imprimere, exprimere, excudere, curare excudi*. נִדְּפָם, *imprimi*: נִדְּפָם, *impressum*. הַיְּדוּפְטוּ מִקֶּדֶם, *qui impressi sunt jam antea*. דְּפוּם (גְּבוּל דְּפוּם) *impressio, editio, typus, forma*. בֵּית הַדְּפּוּם, *typographia*, הַדְּפּוּס, *typographus*. דְּפִסָּה, *impressio*.

דָּקָה, *acutè, subtiliter, minutim disserere, disputare, considerare,*

explicare, excutere: וְלֹא דָקָה אֶת, *neque repetit aut considerat quæ audivit a præceptore suo*, Eccl. IV. 10. in R. Sal. דְּקָרוֹק, *grammatica, subtilitas, subtilis et accurata disquisitio*. מְדַקְדֵּק, *grammaticus*. בְּדָקוֹת, *subtilitas*: בְּדָקוֹת, *subtiliter*.

דָּרַשׁ, *inquirere*, Heb. apud Rabbinos etiam *concionari, concionem habere, inquirere in textum scripturæ, et eum variè explicare, anagogicè, allegoricè, mysticè*. דָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, *exponunt Rabbini nostri, nempe allegoricè, vel mysticè*. דָּרַשׁ, דְּרוֹשׁ, *expositio allegorica, et vaga, explicatio mystica*. דָּרְשׁוּם, *conciones*: דָּרְשָׁה, *concio, homilia, allegorica expositio*: מְדַרְשׁ, *commentarius vagus, et allegoricus*: הַדְּרָשׁ, *concionator*. מְדַרְשׁ, *commentarius vagus, et allegoricus*: יְבִית הַמְדַרְשׁ, *inquisitio, studium*: אֶעֱלוּ יוֹתֵי לְבֵית, *schola, gymnasium*: מְדַרְשָׁא, *introducite me in scholam*, Cant. II. 5. מִן בֵּית מִקְדָּשָׁא לְבֵית, *ex templo in scholam*, Psal. LXXXIV. 8.

ה

הָ, *servit interdum adverbis, ut ibi, illic*, ex הָם quod est pro Hebræo שָׁם, item הִכָּא, *hic*: הַבְּלִיתִי, *non*. Aliàs Rabbinis sumitur, ut Hebraicè:

וְלֹא יוֹהָא כְּתִיב, *en, ecce*: וְלֹא יוֹהָא, *et nunquid, ecce scriptum est?* Kimchi, Jonæ I. 1. וְהָא, *et ecce, atqui*, הָא, *hic, hæc, iste*: הָאֵי גְבַרָא, *iste vir*: בְּהָא שְׁעָתָא, *in ipsa hora*: הָאֵנָּה, *ecce me*, Genes. XXII. 7. in Jonathane, pro quo Onkelos הָאֵנָּה

הָאֵנָּה, *sicut, tanquam*, et הָאֵנָּה pleonasticum est.

הָאֵדָּן, *hoc tempore, nunc*. הָאֵדָּן, *tempus*, Talmudicè pro עֵדָן et הָאֵדָּן servile est ex הָאֵדָּן.

הָאֵן, *ubi, ubinam*: מִן הָאֵן, *de ubi, unde?* Psal. CXXI. 1. quod et מִהָאֵן.

הָבְּאֵי הַבָּא, *hyperbole, superlatio sermonis*, ut ad illud. Civitates magnæ, et munitæ in cœlum usque,

Deut. I. 28. notat R. Salom. דְּבַרְוּ *loquuntur scripturæ aliquando hyperbolicè. Vocatur et גְּוֹמָא ut דָּרַךְ הַפְּלָגָה modo excessus et hyperboles.* R. Levi, 1 Reg. I. 40. Kimchi Psal. VI. 7.

הַבֵּל, *vanitas : vapor, exhalatio calida, halitus.*

הַבְּרָה הַבֵּר, *repercussio vocis, sonus reflexus, echo: item syllaba apud grammaticos.*

הַנְּדָה, *enarratio, historia.*

הַנְּיָן, *logica, dialectica, mentis operatio et meditatio.* Hebræam logicam R. Schimeonis Munsterus Latinè reddidit. הַנְּיָנוּ, *logicus.* הַנְּהָה, *vide נִגְהָה.*

הַנְּמוֹן הַגֵּם, *ἡγεμῶν, episcopus.*

הַנְּנוֹן הַגֵּן, *honestum, decens, conveniens, aptum, idoneum.* דְּבָרִים בְּלֹתֵי, *verba inhonesta.* אִשָּׁה הַגְּנוּחָה, *mulier honesta,* מְהוֹנָן, *idem.* הַנְּשֵׁתִי הַנְּהוֹנָה, *decentia : decus,* פִּירְשֵׁתִי הַנְּהוֹנָה, *explicavi illud sicut decet.*

הַנְּדָא בְּהַדָּא, *vel בְּהַדָּא in hunc modum.*

לְהַדָּדִי הַדָּדִי, *continuè, continenter.*

סִיךְ אֶתְהַדָּדִי, *invicem.*

בְּהַדָּדִי הַדָּדִי, *dum, donec, cùm, unà simul :* בְּהַדָּדִי הוּוּ, *cum eis, apud eos,* scribitur et בְּהַדָּדִי. *potest et esse בְּהַדָּדִי, ut אֶתְהַדָּדִי, interdum י אֶתְהַדָּדִי, ut גִּירֵי שְׂדֵי בְּהַדָּדִי, sagittæ omnipotentis erant in me.* Hebræ. עִמָּדִי, *mecum,* Job. VI. 4. sic Job. IX. 35. בְּהַדָּדָנָא, *nobiscum,* Job. XV. 9. dicitur et בְּהַדָּדִי, *simul, unà, mecum :* לְהַדָּדִי, *circa, juxta.* Prima vox est הַדָּדִי ut ex servilibus diversis apparet.

בְּהַדָּדִי הַדָּדִי, *clarè, perspicuè, palàm, manifestò, publicè.* Videtur esse ex Græco *idía,* ut ex *ιδιώτης* dicunt הַדָּדִיּוֹט.

הַדָּדִיּוֹט, *ιδιώτης, idiota plebeius, vulgaris :* plural. הַדָּדִיּוֹטִין, *idiotæ.* שְׂמוֹת הַדָּדִיּוֹטוֹת, *nomina vulgaria.*

הַדָּדֵר, *reverti.* הַדָּדֵר, *reditus, reversio :* et adverbialiter *rursus.* הַדָּדֵר

עָלַדְךָ, *reduc, super te, repete.*

הַהוּהָ, *esse,* Hebr. הוּהָ (scribunt

לְשׁוֹן הַהוּהָ, *ens, existens : præsens :*

הַהוּהָ, *tempus præsens.* הַהוּהָ

וְנִפְסָדִים, *existunt et corrumpuntur.*

נִתְהַוָּה הַתְּהוּהָ, *feri, effici, gigni,*

R. Levi Prov. VIII. 29. הַהוּהָ, *es-*

sentia, existentia, ortus, generatio :

הַהוּהָ וְהַפְּסָד, *generatio (q. d.*

fientia) et corruptio.

הוּאֵיל, *postquam, quandoquidem.*

הוּאֵיל י : *ut Post se semper habet*

וְהוּאֵיל, *postquam ejus meminit :*

הוּאֵיל וְכֵן הוּאֵיל, *postquam ita est,*

Eccles. II. 1. in R. Sal.

הַיֵּי, *particula est, ut Hebr. הַיֵּי et*

variis vocibus præfigitur et interdum

disjungitur הַיֵּי אַיֵּי, quomodo

הַיֵּי כֵּן הַיֵּי בְּדוּ, propterea

הַיֵּי כֵּן הַיֵּי בְּדוּ, et הַיֵּי כֵּן הַיֵּי בְּדוּ, sicut,

הַיֵּי כֵּן הַיֵּי בְּדוּ, sicut, quemadmodum.

הַיֵּי, *tunc, in posterioribus para-*

phrastis.

הַיֵּי, *materia, materia prima, עד*

שְׂיִיחַס הַיֵּי אֶל הַצְּוֹרָה, donec con-

jungatur materia cum forma. בּוֹחַ

בְּלֹתֵי, *potentia materialis :* הַיֵּי אֶתְהַדָּדִי

הַיֵּי אֶתְהַדָּדִי, *immaterialis :* הַיֵּי אֶתְהַדָּדִי

הַיֵּי אֶתְהַדָּדִי, *principium materiale,*

R. Levi, Job. XI. et הַיֵּי אֶתְהַדָּדִי

Job. XXXVIII. 36. in R. Levi. corruptum ex Græco ὕλη.

הַיֵּךְ, הַיֵּכְמָה הַיֵּךְ, הַיֵּכְמָה הַיֵּךְ, *sicut ita, sicut, veluti, quasi, ceu, quemadmodum* : הַיֵּכְמָה הַיֵּכְמָה, *sic, sicut.*

הַיֵּכְמָה הַיֵּכְמָה, *ubi ? quomodo ? unde ?*

הַיֵּכְמָה, *ab eo*, הַיֵּכְמָה, *ab ea.*

הַיֵּכְמָה, *id est, hoc est, illud est* : vocabulum compositum, ex verbo הַיֵּכְמָה, *est, et affixo נוּ, quod etiam est in Hebræo וַיִּשְׁנֶן, et וַיִּלְכְּדֶנּוּ, Prov. V. 22.*

הַיֵּכְמָה, *idipsum est.*

הַיֵּכְמָה, *hic, hæc, gen. com. idem quod זֶה, זֹאת.*

הַיֵּכְמָה, *hic, huc* : repetitum in sententia continuata, *hic, illic.*

הַיֵּכְמָה, *sic, ita* : אַפְּיִלּוּ הַיֵּכְמָה, *etsi ita sit* : אַדְּהַיֵּכְמָה, *interim.*

הַיֵּכְמָה, הַיֵּכְמָה : *cum ל semper לְהַיֵּכְמָה, ultra, ulterius, illuc.* Hierosolymitanè לְהַיֵּכְמָה. Ex Hebræo הַיֵּכְמָה contractum sine dubio.

הַיֵּכְמָה, הַיֵּכְמָה, *utinam.* plerumque sequi solet דְּ אוֹתֵנּוּ.

הַיֵּכְמָה, *ire, ambulare,* Hebr. הַיֵּכְמָה, *expositio sive lectio ex Gemara.* In his discursibus multa sunt, quæ per oralem traditionem, inde a Mose usque accepta, de quibus dicunt, הַיֵּכְמָה

הַיֵּכְמָה, *expositio Mosis a monte Sinai.* הַיֵּכְמָה, *via, iter, ambulatio, incessus, mos, consuetudo, ritus, ratio.*

הַיֵּכְמָה, *huc, videtur esse pro לְהַיֵּכְמָה.*

הַיֵּכְמָה, *isti, ista, plur.*

הַיֵּכְמָה, לְהַיֵּכְמָה, *illic, ibi* : *ultra, ulterius.*

הַיֵּכְמָה, *vide הימנו, הימנו.*

הַיֵּכְמָה, *si* : repetitum in sententia

continuata est *sive ut Daniel. III. 7. Esr. VII. 26. apud Rabbinos quandoque est affirmantis ; ita, etiam, est : cujus oppositum לֹא, non. scribitur et הַיֵּכְמָה.*

הַיֵּכְמָה, *ubi ? Job. XXIV. 25.*

הַיֵּכְמָה, *isti, ista* : הַיֵּכְמָה, *ista verba, istæ res* : הַיֵּכְמָה, *ista ipsa, illud, id est, idem quod paulò antè הַיֵּכְמָה.*

הַיֵּכְמָה, הַיֵּכְמָה, *commodum utilitatem percipere vel afferre, prodesse, lucrari.* הַיֵּכְמָה, *idem quod הַיֵּכְמָה, utilitas, commodum, lucrum.*

הַיֵּכְמָה, *vertere,* Hebr. הַיֵּכְמָה, *diversum, contrarium, contra* : לְהַיֵּכְמָה, *e contrario.* הַיֵּכְמָה, *inversio : conversio.*

הַיֵּכְמָה, *Vau hippuch sive conversionis,* apud grammaticos הַיֵּכְמָה, *inversio literarum, id est, transpositio.* מְשַׁבְּטִים מִתְּהַיֵּכְמָה, *apud logicos. הַיֵּכְמָה, contraria, Proverb. VIII. 13. in Ab. Esra.*

הַיֵּכְמָה, *sylogismus, ratiocinatio, comparatio, propositio* : *vide קֵשׁ.*

הַיֵּכְמָה, *en, ecce* : *certè : nonne, nunquid.*

הַיֵּכְמָה, *imaginari, cogitare.* הַיֵּכְמָה, *cogitatio.*

הַיֵּכְמָה, *nunc* : contractum ex הַיֵּכְמָה, *hac hora, hoc momento* : הַיֵּכְמָה, *ex nunc, deinceps.*

הַיֵּכְמָה, *hic illic* : *huc, illuc, compositum ex ה et תם id est, שם.*

הַיֵּכְמָה, *permissum, licitum* : oppositum ejus, אֶסֶר, *prohibitum.* מִוִּתֵּר, *idem.* הַיֵּכְמָה, *permissi fuerunt* : הַיֵּכְמָה, *permiserunt.*

ו

בַּדָּאִי, *confessum, certum*: בְּדָאִי, *certò, in confesso*. Ab Hebræo יָדָה, deflexum: יָדָא, יָדָאִין, *certa, indubitata*, apud Masorethas: הַדָּאָה, *confessio, celebratio*. יָדָוִי, *confessio formularis peccatorum, התְּוָדָה, confiteri*.

וְוִי וִי, *væ: vobis*: וְוִי עַל ד, *væ super eos qui, Ies. I. 4*. וְוִי לָךְ, *væ tibi*.

יִכְבֵּחַ, *disputatio, à יכח*.

וְלָד, *puer: plural. וְלָדוֹת à radice ילד*.

וְוִילוֹן, *velum, aulæum, cortina: plur. וְוִילָוֹן*.

וְוִסָת, *consuetudo: וְוִסָת תְּחִלַּת*

חֹלִי, *mutatio consuetudinis, (id est, diætæ) est principium morbi*. Synecdochicè, *consuetudo mulieris menstrua*.

וְעֵד, *cætus, congregatio, conventus*.

בֵּית הַוְּעֵד, *domus conventus, schola, synagoga*.

וְרֹדָא, *vel וְרֹדָא, rosa*.

וְשֵׁט, *æso-phagus, gula*.

וְתִיק, *pious, sanctus: justus, probus*.

וְתָרְן, *abundans, affluens, dives, prodigus, וְתָרְנִית, prodiga*.

וְתָרְנוּתָא, *abundantia, affluentia*.

Scribunt וְתָרְן ad indicandum Vau consonam.

ז

זָבַל, *fimare, stercorare agrum. זָבַל, fimus, stercus: זָבַל הַזָּב מִן הַיְּוֹנִים, fimus fluens ex columbis, R. Salom 2 Reg. VI. 25. hinc in Targum וְתָהוּ*

זָבַלְתָא, *ut sicut stercus in superficie agri, 2 Reg. IX. 38. allusio ad nomen Isebelis à stercore deducti*.

זָבַן, *emere, acquirere, comparare pretio. זָבַן, vendere וְזָבַן, vendi*.

Chald. זָבַוּן, *venditio*.

זָהוּ, *illud ipsum. זָהוּ שְׂאֵמֵר, illud est quod dicit scriptura, הַכְּתוּב, ex זָה et הוּא compositum*.

זָהָם, *sordere, inquinari, inquinatum esse. זָהָם, sordidus, זָהָם, se inquinare, inquinari, Chald. Apud Rabbinos זָהָם, polluere, inquinari*.

זָהָם, *pollutus, inquinatus. זָהָם, pollutio, inquinamentum, sordes, fœditas*.

זָהָר, *splendere: monere, admonere: זָהָר, moneri. זָהָר, monere, cavere sibi: זָהָר לָךְ, cave tibi, Exod. X. 28. in Jonath. זָהָר, monitio, cautio: splendor*.

זָהָרָה, *monitio, præmonitio, commonefactio, adhortatio, dehortatio*.

זוג, *combinare, copulare, conjugare, jungere conjugio.* הַיְדוּגַג vel הַדוּגַג vel הַדוּגַג, *copulari, matrimonio, conjugio jungi; nubere.* זוּגָא, *conjugium.* זוג, *par, copula duorum, בר זוגא, compar, consors, Ps. LXVIII. 7. in Jonathane.* זוג וּנְפָרָד, *par et impar, apud Rabbinos.* זוג, *forfex:* זוג, *forfex tonsorum.* זוג, *tintinabulum:* פָּרָה יוצאת בזוג, *vacca exiens cum tintinabulo.*

זוג, *viaticum:* plur. in Targum tantum reperi זוגין. Hinc verbum זוגין, *viaticum sumere, viatico se instruere, Jos. IX. 12. Deut. XV. 14. in T. H. Rabinis æquè familiare.*

זוג, *moveri, movere se, discedere, recedere:* לא זוג משום, *non movit se inde.* Item זוגא, *denarius, olim quadrans sicii argentei.*

זוג, *parvum:* עולם זוגא, *oppositum ejus זוגא, chronicon mundi minus: oppositum ejus זוגא, magnum.*

זוגל, *vile, vilis pretii esse.* זוגל, *viliter, vili pretio:* זוגל, *oppositum, זוגל, carè.* זוגל, *despectus, vilis.* זוגל, *vili-pendere.*

זוגלת, *præter, absque, sine.* זוגלת, *absque.* Et cum זוגלתי, *paragogico זוגלת, præter pauca.* Potest etiam esse *præter me, ut sit affixum pronomen:* זוגלתתי, *præter id: זוגלתתי, et præter ea, id est, et alia plura, et alia ipsi similia.*

זוגה, *vide mox זוגה.* זוגה, *alienum esse:* זוגה, *anomalum; זוגה, anomalia.*

זוגה, *parvus, minor; זוגה, junior.*

זוגה, *splendor.* זוגה, *splendidus.* זוגה, *apex literæ; virgula parva.*

זוגה, *stylus sculptorius.* זוגה, *adulterare, corrumpere, falsare.* זוגה, *falsarius.* זוגה, *falsatio, falsum, adulterinum.* זוגה, *falsatum:* זוגה, *argumenta falsata, id est, sophistica:* זוגה, *instrumenta literarum falsata.*

זוגה, *mereri, dignum esse vel haberi.* זוגה, *justus.* זוגה, *justificatio.* זוגה, *justitia:* זוגה, *meritum justitiæ:* זוגה, *judicet eum lance justitiæ, æqua.*

זוגה, *masculus, Hebr. זוגה, vocabulum masculinum.* זוגה, *virilitas, genitalia:* hinc זוגה, *omne cujus genitale membrum est extrinsecus, generat: intrinsecus, ponit ova.* זוגה, *nomina Dei sic vocant, quasi ejus monimenta: vide Thisbi Eliæ. Masorethæ ex forma Chald. vocant זוגה, num. sing. Prov. I. 3.*

זוגה, *stillare: effluere.* זוגה, *stillatio, effusio.*

זוגה, *tempus, plurale, זוגה, id continuata sententia repetitum valet, quandoque, interdum:* זוגה, *זוגה, quandoque propter maciem, quandoque propter pinguedinem.* זוגה, *temporalis: זוגה, res temporales.*

זוגה, *citare ad judicium: invitare ad convivium: convocare, congregare ad cætum.* זוגה, *citatus, invitatus, זוגה, citatio.* זוגה, *obvenire: זוגה, obvenit ipsi homo quidam. Vide et Kimchi, Psal. XXV. in princ.*

זוגה, *parum, זוגה, ferè.* זוגה, *ingluvies, vesica gutturis:* זוגה

הַיּוֹנִים, *inglavies columbarum*, 2 Reg. VI. 25. in Kimchio.

זָקַף, *erigere, elenare: suspendere, crucifigere*. זָקַף, *cruce, patibulum*.

זָקַף, *suspensio, crucifixio*.

זָקַף, *commisceri carnaliter, coire*. Item הוֹזַק, *idem quod*

הוֹזַק, *opus, necesse est, oportet*.

זָרָן, *accingere, accingi: armare:*

insternere equum, admonere, excitare, incitare: festinare, urgere, expedire.

זָרָן, *expeditus, accinctus*. זָרָן, *excitatio, incitatio: monitio: alacritas*.

זָרָן, *cingulum*.

ח

חָבַב, *diligere*. חָבִיב, *diligens, dilectus*. חָבִיב, *dilectio, amor*.

חָבִית חָבִי, *vas, dolium: plural*. חָבִיּוֹת. ex hac forma Elias probat, ת non esse radicale.

חָבַט, *percutere*: חָבַט הַקֶּבֶר, *percussio sepulchri*. Vide Eliam in Thisbi.

חָבַל, *corruptio*, Dan. III. 25. hinc *væ, heu*.

חָבַר, *componere, conscribere librum*. מְחַבֵּר, *compositor, auctor libri*.

חָבִיר, *compositio, conscriptio libri: item, numerus pluralis quasi numerorum consociatio. item copula, copulatio, unde ן Chibbur, id est, copulativum. חִבְרוֹת, societas*.

חָגַר, *claudicare*. חָגִיר, *claudus*.

חָר, *unus, primus*. בְּחָר, *invicem*. בְּחָרָה, *unà, simul, pariter*. לְחָרָא, *valde, vehementer*.

חָוֵב, *reum, debitorem esse*. מְחַיֵּב, *debitorem efficere: condemnare: debitorem constituens: convincens affirmando: מְשַׁפֵּט מְחַיֵּב, propositio affirmativa*. מְחַוֵּב, *convictus, debere factus, obligatus: necesse debetur vel*

consequitur. Sic הִתְחַיֵּב, *consequitur, necessariò sequitur: הָיָה מְחַיֵּב, non*

infertur, concluditur, sequitur inde.

מִזֶּה בְּחָרָה, *consequitur hinc necessariò*. חָוֵב, *debitum: se-*

quela: affirmatio, concessio debita, necessitas. הִתְחַיֵּב, *consecutio, con-*

sequentia: obligatio. חָוֵב, *debitum*.

בַּעַל חָוֵב, *debitor, creditor, pro diverso respectu*. הוֹבָה, *debitum, officium*.

מַחֲזוֹ חוֹ, *terminus: provincia, vicus, platea, urbs*. מְחַוֵּבָי, *urbani*.

חָוֵט חוֹט, *suere, consuere*. חוֹט, *filum: חוֹטֵי שֵׁעַר, fila capillorum,*

quibus scilicet puellæ capillos innectunt. חוֹט, *sartor, acus sartoria*.

חָל, *cadere, incidere: de festis et solennitatibus usurpant, quæ in diem aliquem certum incidunt*.

חָס, *parcere, propitium esse: חָס לָנָא, propitius esto nobis, Jos. XXII. 29. חָס וְשָׁלוֹם, parce et pax sit, locutio Rabbīnorum, quando infaustum aliquod verbis amoliuntur. Commu-*

niter id abbreviatè scribunt חור, vide amplius in Abbreviaturis Buxtorfii.

חור, *albescere*: חור, *dealbare*.

חור, metaphoricè *dilucidum, perspicuum esse aut fieri*.

חור, *sermo hic non est dilucidus*.

חור, *non sunt perspicua verba ipsorum*.

חור, *sensus*. plur. חור, *sensus*.

Sunt quinque; חור, *sensus gustus*:

חור, *olfactus*: חור, *auditus*:

חור, *tactus*: חור, *sensilis, sensibilis*:

חור, *apprehensiones sensibiles*,

Prov. V. 19. in R. Levi, quibus opponuntur

חור, *intellectuales et imaginatrices sive æstima-*

חור, *sensibile, sensatum, in sensum cadens*.

חור, *negat sensibile, id quod contra commu-*

חור, *magis quàm conveniebat*, Daniel. III. 19.

חור, *quod dignum erat ut biberetur*,

Esth. I. 7. חור, *sicut decet*.

חור, *redire, circuire*: חור, *circuivi per totam scripturam*:

חור, *redi in te, repetas tecum*.

חור, *circum, circa, idem quod geminatum חור חור, circumquaque חור חור, circuitus, ambitus*.

חור, *circulus, cyclus astronomicus*.

חור, *peccare*. חור, *peccatum*.

חור, *timet peccatum, id est, pius, Dei reverens est, peccare me-*

tuens. Trita locutio. Sed et prisci Chaldæi sic locuti, חור, *et esto in virum timentem pec-*

חור, *cata*, 1 Reg. II. 2.

חור, *nasus, nares, ira, ut Heb.*

חור.

חור, *rapere*. חור, *rapiens*. חור, *raptum*.

Inde nomina vocalium quarundam quarum pronunciatio rapta, id est, correpta. חור, *mors rapta, subitanea*.

חור, *vivere*. חור, *vita*: חור, *animata, animantia, vitâ prædita*.

חור, *per vitam tuam, juramenti forma*.

חור, *animalitas, vivacitas, vitalis facultas*:

חור, *in corde sita est vitalitas hominis*.

חור, *vitalis, animalis*. חור, *facultates vitales*.

חור, *revivificatio, resuscitatio ad vitam*.

Kimchi Psalm. CIV. 30. plerumque Talmudici statuunt, חור, *quod revivificatio mortuorum, justorum est, non autem improborum*.

חור, *lac*: חור, *lacteus*: חור, *circulus lacteus in cælo*, R. Levi Job. XXVI. 13.

חור, *rubiginosum, unde in R. Salomone; terra vocatur חור, propterea quia est חור, veterascens et rubiginosa, Psalmus XLIX. 2. ex Hiphil חור, pecuniæ quæ rubiginem contraxerunt*.

חור, *rubigo*.

חור, *ægrolare*. חור, *morbis*.

חור, *morbi*.

חור, *præcisè, absolutè, simpliciter*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

חור, *absolutus, simplex*.

יִהְיֶה הַחֲלָטִי, *discessus absolutus et perpetuus.*

חָלַל, *perforare, excavare.* חָלַל חָלִיל, *excavatum, concavum, cavum, concavitas.* מְחַלְחָל, *excavatum.* חֲלָלִים, *cavitates.* חָלַל, *profanatio.*

חִלְחַל, *permutatio. pro, vice.*

חָלַק, *partiri, Hebr. hinc dissentire, in partes distractum esse, disceptare, contendere.* sic Niphal חָלְקוּ רַבּוֹתֵינוּ, *dissentiunt rabbini nostri.* חֲלֻקָה, *divisio arithmetica, partitio, discrimen, differentia, dissensio.* חֲלֻקָה, *divisio, distributio: חֲלֻקָה הַכְּרֵחִית, distributio necessaria, item pars.* חֲלֻקָה, *indusium.* חֲלֵק, *pars, minutum astronomicum.* מְחַלְחָלִים, *controversia, dissensio.*

חָמָה, *sol, planeta solis.*

חֲמִיר, *difficile, grave redere, difficultatem movere vel ponere.* חֲמִיר, *difficultas, difficile, grave:* קל וחֲמִיר, *leve et grave, argumentum a minori ad majus, aut contrà.* Item, *materia, corpus materiatum.* חֲמִיר, *materia prima:* חֲמִיר, *materiale, corporale, נֶפֶשׁ הַחֲמִירִית, anima bruta, quasi corporalis dicta, Proverb. XII. 10. in R. Levi בְּחֵיות הַחֲמִירִית, facultates corporales quibus opponuntur שְׂכֵלִיּוֹת, intellectuales, Prov. XXVIII. ver. ult. in Kafvenaki. חֲמִיר, *grave, difficile.**

מְחַמֵּת חֲמַת, *propter. טו servile est juxta Eliam.*

חָנָה, *castrametari.* חֲנוּת, *hospitium, diversorium: officina et synec. officina numularia.* חֲנֻגָּי, *numularius: hospes.*

חָנַף, *adulari, hypocritam agere.*

חָנַף, חָנִיף, *adulator, hypocrita, חָנִיפּוֹת, adulatio.*

חָסַל, *absumi, consumi: finire, compleri:* חֲסֵלַת בְּרֵאשִׁית, *finita est (scil. בְּרֵאשִׁתָּה, sectio) bereschit, gen. fœm. sic in R. Salomonis comment. singulis paraschis subjunctum est, inde imprudenter aliquando fini librorum apponunt חֲסֵלַת genere fœminino, ubi חָסַל dicendum erat, maxime si סָפַר adjunctum sit.*

חָסַר, *deficere.* חֲסוּר, *defectus: subtractio arithmetica.*

חָצוּף, *impudens: Chaldaicè חוּצְפָא.*

חָקַר, *scrutari.* מְחַקֵּר, *scrutatio: חֲכָמֵי הַמְּחַקֵּר, sapientes scrutationis, id est, physici, rerum naturalium causas perscrutantes.*

חָתַרְתָּ, *paenitere, paenitentia duci.* חֲרָטָה, *paenitentia.* מְחַרְטֵם, *paenitens.*

חָרִיף, *acutum: acutus, acuti judicii.* חֲרִיפּוֹת, *acumen, subtilitas.*

חָרוּץ, *fossa, in Daniele: חֲרוּצָה, idem.*

חָשָׂא, *silentium: susurratio tacita, בְּחָשָׂא, tacite, silenter, clam, in secreto.*

חָשׁוּב, *reputatus, aestimatus, magna existimationis vir.*

חָשַׁד, *suspiciari, insimulare.* חָשְׁדָה, *suspectus.* חֲשָׁדָה, *suspicio.*

חָשַׁשׁ, *curare, curiosum, sollicitum esse: item dolere, dolorem sentire.* חוּשֵׁשׁ בְּשֵׁנָיו, *dolet ex dentibus.*

חָשְׂשָׂה, *cura, sollicitudo.*

חָתַךְ, *scindere, præscindere.* חֲתִיכָה, *scissio, frustum, sectio, segmentum.*

חתל, *felis, catus murilegus et marinus*: plur. חתולים, *Lev. XI. 27. in R. Sal.*
 חתם, *obsignare: concludere, absol-
 vere, finire.* חתומה, *obsignatio,
 absolutio, conclusio.*

חתן, *sponsus.* הותן, *socer.* חתון, *connubium, desponsatio.* מחותן, *affi-
 nitate junctus, affinis, socer: מהותנים,
 soceri utriusque partis.* חתונה, *spon-
 salia, nuptiæ.*

ט

טבח, *mactare.* טביחה, *mactatio.*
 הטבח, *lanio.*
 טבל, *intingere, immergere.* טבילה, *immersio, ablutio, baptismus.* טבול, *idem.*

טבע, *figi, insigi, imprimi: im-
 mergi, demergi:* האדם מוטבע בחטא, *homo naturaliter immersus est in pec-
 catum, id est, in peccato originali
 natus, Kimchi Ies. XLIII. 27. item,
 figere, cudere monetam.* טבע, *natura,
 indoles, constitutio:* חקמי הטבע, *periti naturæ, physici.* טבעו, *natu-
 ralis:* חקמה הטבעית, *physica.*
 בוח טבעי, *idem.* חקמת הטבע, *facultas naturalis.* חוץ מן הטבע, *præternaturale.* מוטבע, *moneta.* טבעת, *annulus.* פני טבעת, *podex.*

טבור, *umbilicus.*
 טיל, *deambulare otii causâ.*
 אטייל, *deambulator otiosus:* טיל מטייל, *spaciabor vobiscum, Levit. XXVI. 12. in R. Sal.* טייל, *deambu-
 latio.*

טמם, *obthurare, obstruere.* טממות, *obthuratus, cujus genitalia
 obstruata sunt.*
 טום, *pavo, 1 Reg. X. 22. in R. Salomone.*

טפ, *stillare: fluere gut-
 tatim.* טפחה, *stillatio.* טפחה, *gutta, plur. טפין.* טפין, *potest etiam à
 esse: טפין טפין, guttatim.*
 טוש, *incrustare, obducere parietem.*
 מטושטש, *sfædare, maculare.* מטושטש, *maculatum, maculosum.* מטושטשות, *literæ attritæ et maculosæ.*
 מטושטש, *maculatio.*

טוב, *conditio, status.*
 מטיט אותו, *maculare:* מטיט אותו, *maculat illud atramento.* מטיט, *macula, maculatio.*

טבס, *ordinare, instruere,* טבס, *ordo, series, τάξις: item κόσμος mun-
 dus, ornatus muliebris.*

טלה, *aries signum cæleste.*
 טלית טלת, *pallium, vestis villosa, Gen. XXV. 25. in R. Salom. Judæis
 peculiare palliolum est quod impo-
 nunt sibi tempore precum. Possit
 esse à טלל, obtegere.*

טנף, *inquinare.* מטונף, *inquinatus.*
 מטונף, *inquinatio, spurcities.*

טם, *lamina, Exod. XXVIII. 36. in R. Salomone.*

טעה, *errare.* טעות, *error, erra-
 tum, טעות ספר, erratum libri, error
 typographicus: plur. ליהח הטעותות,*

index erratorum. סִפְר מוֹטְעָה, *liber mendosus.* מְמַטְעָה, *sophistica.* מטְעוּנוֹת, *fallacia, captio, elenchus sophisticus.* הַמְטְעָה, *idem.*

טַעַם, *accentus grammaticus; ratio, gustus:* טְאֵי טַעְמָא, *quæ ratio, quid juris?* טְעִימָה, *gustatio.*

טַעַן, *argumentari, arguere, disceptare, objicere argumenta:* אוֹלֵי יִטְעוּן, *fortè objecerit aliquis opponens,* Aben Esra Psal. XC. 10. טוֹעֵן, *argumentator, disceptator, disputator, objiciens, opponens:* טוֹעְנֵי הָאֱמֶת, *disputatores veritatis, id est, pro veritate,* Kimchi Amos II. 6. הַמְטְעָה, *argumentatio, argumentum, ratio, ob-jectio:* טַעְנוֹת צוֹדְקוֹת, *rationes justæ:* טַעְנוֹת בְּרִיאוֹת וְהוֹקוֹת, *argumenta valida et fortia,* Ies. XLI. 21. in R. Salom. הוּא בְנוֹי עַל טַעְנוֹת הַלְלוֹשׁוֹת, *extractum est super rationes infirmas:* טַעְנוֹת תּוֹכְחִיּוֹת, *rationes disputabiles.* הַמְטְעָה לֹא צוֹדְקָת, *argumentatio illegitima est in eo,* בְּה, *argumentatio illegitima est in eo,* R. Levi, Job. XXXIII. טַעוּן, *onustus:* *item opus necesse habens, idem quod* צָרִיף.

טַפִּי, *multum, plurimum, valde, vehementer:* טַפִּיר טַפִּי, *pulcher valdè.*

טַפֵּל, *adjunctum, accessorium:* טַפֵּל טַפֵּל, *oppositum ejus, principale,* 2 Reg. XVIII. 17. in Kimchi.

טַפּוּס, *typus, figura, exemplar,* Græcum *τύπος.*

טַפּוּף, *refertum:* מְדָה טַפּוּף, *mensura referta:* טַפּוּפָה, *ut viderentur crassæ et refertæ,* R. Salomon, Ies. III. 16. de filiabus Zion.

טַפּוּשׁ, *obesari, pinguescieri:* טַפּוּשׁ טַפּוּשׁ, *metaphoricè, crassum, stupidum, fatuum, stultum fieri, stultè agere.* טַפּוּשׁ, *stultus, fatuus,* טַבְּשׁוֹת, *stultitia,* טַפּוּשׁ, *stultescens.*

טַבּס, *idem quod supra.* טַבּס, *detineri, occupari, laborare, defatigari.* טַרְוֵד, *occupatus, molestatus labore.* טַרְדָּה, *occupatio, labor, molestia.*

טַרְפָּה, *rapere, discernere.* טַרְפָּה, *caro rapta et discernpta à feris, ide-oque vetita. Inde de quovis cibo illicito usurpatur.* טַרְפוּרָף, *raptus mente, turbatus animo.*

טַרְקְלִין, *triclinium.*

טַרְפָּה, *pulcher.* יֵאָהוּ, *pulchritudo:* טַרְפָּה.

טַרְפָּה, *unde* וְיֵאָהוּ, *vide supra in li-tera* ה.

טַרְפָּה, *desperare,* טַרְפָּה, *despondere animum.*

טַרְפָּה, *afferre, apportare.* טַרְפָּה, *apportans, synecdochicè tabellarius, lator literarum:* frequens in epistolis. *Vide epistolas Hebraicas Buxtorffii.* טַרְפָּה, *onus, sarcina.*

טַרְפָּה, *manus.* טַרְפָּה, *per manus, per.*

מן יד מיד, *idem. statim, repente, confestim, illico.* Simili sensu Latini, a pedibus, dicunt, e vestigio.

hinc ודאי ודאי ודאי *quæ vide in litera ה, הוֹדָאָה, confessio, affirmatio, cujus oppositum הַפְּיָרָה, negatio. מוֹדָה, confitens, astipulans, assentiens, conf. Exod. XXI. 13. in R. Sal.*

ידע, *scire, cognoscere.* Ex Ithpehal Chaldaico dicunt, יֵאִינוּ אֶת־יָדְעָה, *id non percipitur, intelligitur.* יָדְעָה, *sententia, opinio.* יָדְעוּת יָדְעָה, *scientia, notio.* הַ הַיָּדְעָה, *He notionis, emphaticum, articulus.* Hinc Kimchi Jos. VII. 21. הָאֶהָלִי scribit esse יָדְעוּת, *cum duabus notionibus, nempe cum articulo ה (præter morem) et affixo. Vide Syntaxin Buxtorfii, cap. 5. יָדְעִי, scientialis, scientificus, fœmininum יָדְעִית, scientificæ, peritus, unde dicunt יָדְעוּתוֹ שֶׁבְּאֲנָשִׁים צָרִיף עֲצָה, peritissimus hominum opus habet consilio. יָדְעִית, perita, R. Levi, Prov. XII. 4. בְּיָדוֹעַ, certum, notum, in confesso est.*

יום טוב, *dies festus, dies convivalis.* יוֹמִי, *diurnus: orbis diurnus, primum mobile: fœmin. יוֹמִי, motus diurnus.*

יוֹן, *Javan, pater Græcorum, Gen. X. 2. hinc יוֹן לְשׁוֹן, lingua Græcorum, לשׁוֹן יוֹנִי, sermo Græcus. מְלָכָה, dictio Græca, et יוֹנִית, Græcè.*

יָחִיד, *unicus, vocabulum unici, id est, numeri singularis: oppositum ejus רַבּוּי, pluralitas, sive pluralis numerus. יְחִידוּת, unitas, appropriatio: בְּיָחִידוּת, unicè, propriè, singulariter. הַתְּיַחְדוּת, pro-*

prietas, proprium, cui solet opponi accidens. מְיֻחָד, peculiaris, proprius, appropriatus, dicatus, addictus certæ rei.

יוֹחָס, *prosapia, familia, genealogia, genus, gentilitas, stemma: proportio: יוֹחָס מְסַפֵּר, proportio numeri. יוֹשֵׁב הַיְהוּם, nomen gentilitium, patronymicum. מְיֻחָס, prosapiatus. הַתְּיַחָס, accenseri, accommodari, appropriari quasi ad certum genus. הַתְּיַחָסוּת, familia, stemma, cognatio, affinitas; analogia, proportio.*

יַיִן, *vinum: plural. יַיִנוֹת, vina, יַיִנוֹת מִבְּשָׂמִים, vina condita. יַיִנוֹס, vinosus.*

הַתְּוַכַּח, *disceptare, disputare, arguere. וְכַוְנָה, disputatio, disceptatio.*

יָכוֹל, *interdum adverbialiter, fortassis, fortasse, fieri potest: יָכוֹלִי, fieri potest, ut.*

הוֹלִיד, *gignere, generare, generans: conclusit syllogisticè. מוֹלִיד, generans: בּוֹחַ הַמוֹלִיד, facultas generativa. מוֹלִיד, novilunium. תּוֹלִידָה, generatio, conclusio syllogismi, ejus quasi proles, generata ex præmissis. Hinc in Logica R. Schimeonis: הַמְשָׁפֵט הַשְּׁלִישִׁי הַמְתַּחֲבֵר מֵחֲבוּר אוֹתָם שְׁנֵי הַהִקְדָּמוֹת וְקָרָא הַתּוֹלִידָה, id est, propositio tertia illata ex conjunctione duarum præmissarum, vocatur conclusio. pl. תּוֹלִידוֹת, generationes: item qualitates primæ quatuor, calidum, frigidum, humidum et siccum. Unde Kimchi: בַּהֲסַנְמַת אַרְבַּע תּוֹלִידוֹת הַגּוֹף, in consensu vel æquali temperamento quatuor qualitatum consistit sanitas corporis, Iesaias XLV. 7. sunt autem istæ הַמָּה, calidum, קָרָה, frigidum, לִיחָוּת, hu-*

midum, יבִּשָּׁה, *siccum*. item *eventus, res gestæ, historiæ*.

יבִּק, *sugere*. תִּינוֹק, *lactens, sugens*: plur. תִּינוֹקוֹת.

יִסֵּד, *fundare*. יִסוּד, *fundamentum*: metaphoricè *elementum, principium rerum naturalium*: plural. יִסְדוֹת: *sunt aulem quatuor*, רֹחַ, *ignis*, אֵשׁ, *vel אַוִּיר, aër*, מַיִם, *aqua*, עֶפְר, *vel אֶרֶץ, terra*: עִירוֹב הַיִּסְדוֹת, *mixtio elementorum*. יִסוּדֵי, *fundamentalis*. אוֹתוֹת וְיִסוּדוֹת, *literæ radicales*.

יִסַּף, *addere*. מוֹסָף, *additamentum, auctarium*. נוֹסָף, *idem: fœmininum, addititium, paragogicum*, ut de talibus literis loqui solent. תוֹסַפֵּת, *additio, additamentum*: תוֹסַפְתָּא, *additamentum laudis, laudabile, dignum*.

יִסַּר, *castigare*. יִסוּר, *castigatio*. מוֹסָר, *disciplina*: מִשְׁלֵיִם מוֹסָרִים, *sententiæ disciplinales, id est, ethicæ, Prov. X. 1. in Kafvenaki*.

יעֵל, *prodesse, utile esse*. תוֹעֵלַת, *utilitas*.

יִפָּה, *pulchrum esse*: יוֹפֵי, *pulchritudo*. יוֹפּוֹ, *exornatio*.

יִפַּת, *demonstratio logica vel syllogistica*: הֵינּוּ צִדְדֵי יִפַּת, *non est necesse adducere probationes ad confirmandum ista, Prov. XXX. 4. in Kafvenaki*. הִקְשׁ מוֹפְתֵי, *syllogismus demonstrativus*: טַעֲנוֹת, *rationes demonstrativæ*.

יִצֵּא, *egredi*. הוֹצֵיא, *egredi facere*: *proferre, expendere. impendere, si de pecunia dicatur. הוֹצֵיאָה, impensæ, sumptus. הוֹצֵיאָה, idem. הוֹצֵיאָה, idem.*

vagatrices mulieres. וְהוֹצֵיאָה בּוֹ, et juxta egrediens cum ipso, id est, et ei similia. sic plur. וְהוֹצֵיאָהוּ, et eis similia plura.

יִצֵּב, *status, situs, categoria logica*. נִצֵּב, *basis*.

יִצֵּעַ, *sternere, substernere*. הַצָּעָה, *substratum, propositio, præfatio*. הִצִּיעַ, *substravit, supposuit, præmisit quasi fundamentum sequentium*.

יִצַּר, *figere, formare*. יִצְרָה, *figmentum, cogitatio, voluntas, concupiscentia*: יִצְרָה טוֹב, *voluntas bona*. יִצְרָה רָע, *voluntas mala, id est, concupiscentia, inclinatio et affectus hominis ad malum, originale malum*. יִצְרָה, *creatio, formatio rerum*.

יִקַּף, *ambire, cingere*. מִקָּף, *Makkaph, virgula grammatica nota, duas pluresve voces complectens, ut conjunctim uno accentu proferantur*. הַקָּפָה, *circulus*.

יִקָּר, *pretiosum esse*: יִקָּר, *pretiosus, carus, magni pretii*, יוֹקָר, *caritasannonæ: gravitas pretii*.

יִרַד, *descendere*. יְרִיד, *nundinæ, mercatus, forum*. יְרִידָה, *descensus, descriptio*.

יִרָה, *docuit*. הוֹרָה, *doctrina, lex, verbum divinum*. תוֹרָה, *אִישׁ הַתּוֹרָה, legalis, divinus, theologus, legis divinæ peritus*. רֵאיוֹה הַתּוֹרָה, *demonstratio ex lege sive scriptura sacra petita*. הוֹרָאָה, *significatum*. מוֹרָה מְקוֹם, *index loci, index libri, concordantia*.

יִשֵּׁב, *sedere*. מוֹשֵׁב, *locatus, sedatus, paratus*: בָּקִי וּמְיוֹשֵׁב, *exercitatus et fundatus sive expeditus, Hos. XIV. 2. in R. Sal. הַתְּיֹשֵׁב, dispositum, constantem esse, acquiescere*.

acquiescentia, constantia anima. vide interpretes, Hos. X. 9. Ps. LXXVIII. 63. Prov. X. 8. **שָׁבֵת**, *sessio*: **בִּזְבִּי**, *sessio*: **שָׁבֵת**, *stellæ sessionis*, id est, fixæ. **יְשִׁיבָה**, *consessus*, scil. discipulorum, schola, academia. **רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה**, *caput; rector academix*. **יְשִׁיב**, *terra habitabilis et culta*: **יְשִׁיב הַדַּעַת**, *constantia mentis*.

יֵשׁ, *est, sunt*. Inde transit in aliam naturam, ut sit idem quod, *quidam, quædam*: **בְּיַשׁ סְפָרִים**, *in quibusdam libris*: **יֵשׁ מִפְּרָשִׁים**, *quidam interpretes, יֵשׁוּת, essentia*, Prov.

VIII. 14. in Kafvenaki: **דְּחַץ לְיֵשׁוּתוֹ**, *extra essentiam ejus*. item **יֵשׁ וְאֵין**, *ens et non ens*.

יֵשֶׁן, *vetus*. **יֵשֶׁן**, *antiquitas, vetustas, antiquus et priscus status et splendor*.

יֵשֶׁר, *rectum esse*. **הִדְיֵשֶׁר**, *dirigi*: **שִׁיתֵּיֶשֶׁר אֶל הַתְּכָלִית**, *ut dirigatur ad finem suum*, Prov. X. 8. in R. Levi. **מִיֵּשׁוּר**, *æquitas, rectitudo*: **אֹפֶן הַמִּיֵּשׁוּר**, *circulus æquitatis, æquator apud Astron.* **הַיֵּשֶׁרָה**, *rectificatio, aptatio, accommodatio, directio*. **יֵשֶׁרֹת**, *idem*.

כ

כָּאן, *hinc, huc*, **בְּכָאן**, *hinc*, **מִכָּאן**, *hinc illinc*: **מִכָּאן לְכָאן**, *hinc illinc*. In sententia continuata repetitum, est *tam quàm*.

כְּבָד, *honorare: everrere domum*, id enim ejus honor est.

כְּבִיכֹל, *ut ita dicam, ut ita mihi dicere liceat, ac si possit dici*, quando scil. usurpatur in irregularibus de Deo dictis. Interdum simpliciter reddi potest *Nempe, videlicet: puta*.

כְּגֹן, *sicut, quemadmodum, veluti*.

כְּד, *cùm, quum, quando, idem quod* **כְּאֵשֶׁר**, unde etiam valet *sicut*, quando aliis vocibus præfixum est, quod fit in Chaldaicis et Talmudicis.

כְּדָאי, *sufficiens, satis est, sufficit*: composita vox ex **דַּי** et **כ** servili.

כְּדוּ, *Chald. nunc*, Hierosolymitanè pro **עֲתָה** interdum et pro **כֵּן** unde **כְּדוּ כְּדוּ**, id est, **אַחַר כֵּן**, *postea*, Esth. I. 1. in Targum.

כְּדִי, *ut, eo ut; ante infinitivum, propter*. Post se habet **וְ** cum futuro tempore, **כְּדִי שִׁיֵּת**, *ut det*. **בְּכְדִי**, *quatenus*.

כְּדִי, *Chald. quum*, in Daniele frequens, **דַּי** et **הַי** interdum, *sicut*, ut **הָא כְּדִי**, in eodem Daniele.

כְּדִינֵן, *sicut: ex כ et דִּין* pronomine **כְּדִינֵן**.

כְּדֹר, *sphæra, globus*. **כְּדֹרִי**, *sphæra ignis, globosum, sphæricum*: **צֹרְהַ כְּדֹרִית**, *figura sphærica*.

כְּנֹן, *dirigere, respicere, attendere, intendere vel intentum esse*. **לֹא כְּנֹן**, *non intentus fuit, non studio fecit*. **מִתְכְּנֹוּן**, *studio, ex proposito agens*. Sic **נְתַכְּנֹוּ**, *in hoc intenti fuerunt*. **כְּנֹנָה**, *intentio, attentio*. Hinc Kimchianum illud **אֵין דְּבַר בְּמַקְרָה**, *nulla res*

אֵין דְּבַר בְּמַקְרָה, *nulla res* **הַכֵּל בְּכֹנֶת הַמְּכֹוּן**, *nulla res*

fit per accidens, sed omnia per intentionem intendentis scil. Dei, Psal. CIV. 4. הַהֲקֵנָה, idem, הַהֲקֵנָה הַשִּׁקְלִית, *intentio intellectualis*, Job. IV. 20. in R. Levi: item, *regula, amussis*, בְּיוֹן, idem. בְּיוֹן, *postquam, quandoquidem, quum, simulac, quamprimum*. Post se habet וְ אוֹ vel דַּ communiter.

כְּפֹת, Chald. *sicut*: et semper cum affixis usurpatur, כְּפֹתְךָ, *sicut tu*. Accipit דַּ ab initio לִית דְּכוּתִיהָ, *non est qui sicut ille*, id est, similis vel simile ipsi, sed דַּ illud ad sensum redundat.

כְּזָב, *mentiri*, רְאוּיֹת כְּזָבוֹת, *rationes falsæ*, כְּזָבוֹן, *mendax vir*, כְּזָבְנִית, *mendax mulier*.

כְּחַשׁ, *corrumpere, perdere: mendacem, falsum reddere*.

כִּי, nota particula. וְכִי, *et quid?* מִכִּי, *ex quo, postquam*.

כִּיָּן, *interea*, כִּיָּן, *sic, ita*, כִּיָּן, *postea*, כִּיָּן, *usque adeo*.

כִּיָּב, *Mercurius planeta*, per synecdochen, כִּיָּבֵי לָקֵת, *stellæ erraticæ sive ambulatoriæ, vel stellæ perplexitalis*: כִּיָּבֵי הַנְּבוֹכָה, *stellæ fixæ*.

כֵּלִי, *vas, organum, instrumentum*, כֵּלֵי, *perditio, consumptio*: כֵּלֵי, *perditio temporis*, הַזְּמַן, *perditio temporis*, תְּכֵלִית, *finis*, כֵּלֵי בַעַל תְּכֵלִית, *finitum*, כֵּלֵי בַעַל תְּכֵלִית, *infinitum*.

כִּלְלֵי, *perficere, absolvere, complecti universaliter omnia*, כִּלְלֵי, *summa, regula, universalis: universale, generale*: oppositum ejus כִּרְט, *particulare*, כִּלְלֵי, *generaliter*: כִּרְט, *egreditur*, id est, *excipitur à regula*: כִּלְלֵי, *absolutè posi-*

tum, omnino, prorsus, universè: כִּלְלֵי, *omnibus modis, omnino, vel cum negatione adjuncta, nullo modo, omnino non*, כִּלְלֵי, *collectivum, commune, prædicatum*: כִּלְלֵי, *nomen collectivum*: כִּלְלֵי, *sapiens omnibus modis, sapientissimus*, כִּלְלֵי, *universalis*, כִּלְלֵי, *universalia*, כִּלְלֵי, *universalitas*: כִּלְלֵי, *universalia*.

כֹּל, *omne, totum, universum*: כֹּל, *omnino, in universum*, כֹּל, *nihilominus*, כֹּל, *tantopere, tam, usque aded*, כֹּל, *quanto magis, vel quanto minus*, כֹּל, *quicquid sit, tantillum, quantumlibet*, כֹּל, *nihilominus tamen; et cætera, et reliqua*: quando verba vel sententiam alicujus auctoris abrumpunt, utuntur eo: in sacris, וְגֹמֵר.

כֹּלֵי, *aliquid, quicquam*: כֹּלֵי, *nihilquicquam*, כֹּלֵי, *non est aptum ad quicquam*, Ezech. XV. 4. in R. Sal.

כֹּלֵי, *ex adverso, è regione, versùs, contra*.

כִּמָּה, *sicut, quemadmodum*, כִּמָּה, *quot, quantum, quantitas prædicamentum logicum*.

כִּמָּה, *de uno, quot et quantum?* id est, si de uno est, quanto magis de pluribus, et simpliciter *quanto magis*, כִּמָּה מִתְּדַבֵּק, *quantitas continua*: כִּמָּה מִתְּפָרֵד, *discreta*, כִּמָּה, *quantitas: quantitas propositiõnis*.

כִּמָּתִי כִּמָּתִי, *sicut, sicut ego*, כִּמָּתִי כִּמָּתִי, *sicut se res habet*, Exod. XXVIII. 6. in R. Sal.

כְּנָה, *cognominare*. כְּבוֹי, *cognomen*, *agnomen*, *pronomén*, *epitheton*, *antitheton*, *periphrasis*, *antiphrasis*, *relativum*.

כְּנָס, *colligere*, *congregare*. Niph'al
כְּנָס, *ingredi*, *intrare*. הִכְנִיס, *intromittere*, *introducere*. כְּנִיסָה, *congregatio*, *cælus*, *conventus*, *ingressus*: בַּיִת הַכְּנִיסָה, *synagoga*, *ecclesia*.

כְּעַן, *nunc*. הִכְעַן, *huc usque*.

כְּעָס, *indignari*, *irasci*, כְּעָסָן, *iracundus*, Prov. XV. 18. in R. Levi.

כְּעוּר, *ædum*, *turpe*, *inquinatum*. מְעַשִׂים מְכֻעָרִים, *opera turpia*, *inhonesta*. אִשָּׁה מְכֻעָרָה, *mulier fæda*, *deformis*.

כָּפָה, *incurvare*, *inclinare*, *inflextere*, *invertere*, *inversa re aliquid legere et operire*, sicut vase inverso quid tegi solet, item *cogere*, *subigere*, *adigere*. כָּפּוּי, *vas inversum*. כָּפּוּי, *supprimens beneficium*, *ingratus*. נִכְפָּה, *invertens se*, *subactus*: *epilepticus*; בְּנִים נִכְפָּים, *fili epileptici*. כְּפּוּי, *suppressio*, *dissimulatio*. כְּפָה, *convexitas cælorum*, *sublunaris regio*.

כָּפַר, *pagus*, *vicus*. בְּכַפְרֵי, *villicus*, *paganus*.

כָּפַר, *negare*, *abnegare*. כָּפַר, *abnegans fundamentum*, id est, Deum et veram religionem. Antiqua locutio. Nam et in Targum, כָּפַר, *negat creditor*, scil. debitorum. כְּפִירָה, *negatio*: כְּפִירַת הָעוֹן, *negatio peccati*, *duplex peccatum est*. כְּפָרָן, *negator*.

כַּיְצֵד, *quomodo?* a צַד vel צֵד, *latus*.

כַּרְבֵּל, *cribrare*: כַּרְבֵּלַת, *crista galli*, Lev. XI. 19. in R. Salom.

כְּרָז, *proclamare*, *promulgare*. כְּרָזוֹ, *præco*, הַכְרָזָה, *promulgatio*.

כֹּחַ, *cogere*, הִוְכַרְח, *coactus fuit*, *neesse habuit*. מִוְכַרְח, *coactum*, *neccessarium*. כֹּוֹרַח, *coactio*. עַל כְּרָחֵךְ, *per coactionem tui*, *invito te*, הִוְכַרְחֵי, *invito me*. הַכְרָחֵי, *neccessarius*: הַכְרָחֵיּוֹת עֲצוּמוֹת, *neccessitates validæ*.

כָּרַף, *involvere*, *involuturo tegere*: *ligare*. תְּכָרִיף, *involuturum*, *pallium*: תְּכָרִיכִין, *involutura*, *vestimenta mortuorum*. תְּכָרִיכָה, *involutio*: *ligatio*, *fasciculus*. כָּרַף, *ligatio*, *ligatura*: שְׁנֵי סָפָרִים בְּכָרַף אֶחָד, *duo libri in ligatura una*: אַרְבְּעָה כָּרַכִּים, *quatuor ligaturæ*, id est, *volumina*, *partes ligatæ diversæ*.

כָּרַף, *urbs*, plur. כָּרַפִּים, *urbes*.

כָּרִס, *venter*, *ingluvies*: כָּרִסוֹת, *venter ipsorum fuit ruptus*, Thren. IV. 9. in R. Sal. שׂוֹר כָּרִסוֹתָן, *bos ventrosus*.

כָּרַע, *depressit*, *prostravit*: כָּרַעוֹת, *præponderavit*: item *solvit*, *refutavit argumentum*. הַכְרָעָה, *vel הכרעת*, *depressio*, *præponderatio*: *solutio argumenti*.

כָּרַח, *excidere*, *præcidere*. מִוְכַרְח, *præcisum*, id est, *nomen formæ absolutæ*, *cujus oppositum* כְּרָח, *conjunctum vel constructæ formæ*, Gen. XI. 1. in Aben Esra. Et sic כְּרָח, *quandoque constructa*, *quandoque absoluta forma ejus est*.

כֻּמְ, *quum*, *quando*, aliis vocibus præfigitur, estque idem quod כֻּמְ.

כשט, תבשׁוּטוֹן, *vestes et ornamenta pretiosa muliebria.*

כשׁם, *sicut, quemadmodum*: כַּ שְׁוֵם, *servile est.* Talmud. כְּשׁוּם.

כְּשֵׁף, *præstigiis uti*: מְכַשֵּׁף, *maleficus, præstigiator.* כְּשֵׁפָנִית, *malefica*: plur. כְּשֵׁפָנִיּוֹת.

כְּשֵׁר, *rectus, rectum, licitum, illegitimum*: כְּשֵׁרָה, *recta*, opponitur variis illicitis et illegitimis. כְּשֵׁרוֹת, *rectificatio, legitimatio.*

כְּתִיב, *scribere.* כְּתִיב, *scriptum*, est formæ Chaldaicæ pro כְּתוּב. Familiare Masorethis, de vocibus aliter scriptis et lectis, et ejus oppositum כְּתוּב, *lectum.* כְּתוּב, *scriptum, scriptura sacra.* כְּתוּבָה, *instrumentum dotale, literæ matrimoniales*, Hos. I. 10. in R. Salom. כְּתוּבִים, *libri sacre scripturæ, hagiographi.* כְּתָב, *scriba, notarius*: vide Thisbi Eliæ. item *Mercurius*, quia præest scribis et doctrinæ.

כַּת, *secta, cætus, caterva, societas.*

ל

לא, Chaldaicè לא, Talmudicè לאו. item לאו, *præceptum legis prohibitivum*, quale, non occides. Hinc sub forma plurali לאוין: ut, לאוין

כִּי לֹא יִזְהוּ בְּכָלֵל הַלְּאוֹיִן, *non numerant præceptum prohibitivum in genere negatorum.* E contrariò, præcepta jubentia sive factiva vocant עֲשֵׂה, *fac*, ut dicemus suo loco.

מְלַאכֵי, *angelus*: מְלַאכֵי, *angelicus.* Hinc Majemon, מְצִיאוֹתָם, *essentia ipsorum naturalis est, non angelica.* מְלַאכֵי, *opus; ars, artificium*: מְלַאכֵי, *res artificiales.* מְבַעֵי, *naturales.*

לְאַפּוּקֵי, *contrà, præter, è diverso.* לְבַלְרָ, *libellarius, scriba*, apud Rabbinos, et in Targum, Esth. III. 12. et VIII. 9.

לְהַב, *flamma*. הִלְהִיב, *incendere, inflammare.* הִתְלַהֵב, *inflammari incendi.*

לָוָה, *adhærere, adjungere se*, et sic נִלְוָה. Hiphil הִלְוָה, *deduxit, comitatus est.* לָוָה, *idem.* לְוָה, *comitatus, deductio, conductus.*

לְוִיץ, *irridere, deridere*: item לְוִיץ, *ornatè, oratoriè loqui, interloqui.* מְלִיץ, *orator, rhetor, interpres linguæ.* לְוִיצוֹת, *irrisio.* הִלְוָה, *oratio prosa.* מְעַל הַהִלְוָה, *rhetor, orator.* מְלִיצָה, *ratio rhetorica.* מְלִיצוֹת, *interpretatio, eloquentia.*

לַח, *virens, humens, humidum, recens.* לִיחָה, *humor, humiditas*: לִיחָה סְרוּחָה, *humor fœtens*: plur. מְיוֹג הָאָדָם מוֹרְבָב מְאַרְבַּע לִיחֹת, *temperamentum hominis compositum est ex quatuor humoribus.* לְחִלוּחִית, *idem*, 1 Reg. II. 28. in Kimchi. הִתְלַחֵל, *humeclari, recreari, revirescere*, Job. XXXIII. 20. in R. Levi.

לְחַד, *tantùm, tantummodo, solum, seorsim, separatum.*

לַחַדָּא, *valdè, vehementer, idem quod מְאֹד.*

לַחַשׁ, *mussitare, susurrare, mussitando benedicere, segnen, (to utter a benediction,) יהלוחש על המכה, qui mussitat super vulnus, hersegnen, (to mutter over,) לחש, לחישה, benedictio superstitiosa, mussitatio, incantatio.*

לְכָלָהּ, *polluere, inquinare.* מְלוּכָלָהּ, *inquinatum, Psal. CVI. 20.* in R. Sal. הַתְּלֻכָלָהּ, *inquinari.* לְכָלְיָהּ, *inquinatio, inquinamentum.* לְכָלוּבֵית, *idem.*

לוֹכְסִין, *obliquum, incurvum, transversum, apud Talmudicos sæpius.* בְּאַלְכֶסֶן, *idem.* אֶלְכֶסֶן, *obliquè, per obliquum. Græcum est λοξός.*

לְלַב, *ramus, spatula palmæ.* לְמַד, *discere.* הַתְּלַמֵּד, *studere;* הַתְּלַמֵּד בְּמִלְאכַת הַגִּיּוֹן, *studet in arte logica.* לְמוּדֵי, *discibilis, doctrinalis;* plur. לְמוּדֵיּוֹת, *doctrinalia, scientiæ, artes.* הַקְּמוֹת לְמוּדֵיּוֹת, *artes disciplinales, scientiæ doctrinales.* תְּלַמוּד, *doctrina, doctrinale, liber complectens universum jus, et omnem scientiam Judæorum.* תְּלַמוּד לְזֶמֶר, *doctrina vult dicere, doctrinæ mens est.*

הַתְּלַמְדוֹת, *studium, disciplina, Joël. II. 28. in Kimch.*

לְסַטְמֵי, *latro, sicarius, prædo. Græcum est ληστής. plur. לְסַטְמֵין et לְסַטְמֵיִן, latrones.* לְסַטְמֵס, *latrocinari.* לְסַטְמוֹת, *latrocinium, prædatio.*

לְעֵס, *manducare, mandere, masticare:* שְׁלֹעַס בְּהֵן, *quibus masticat, Joël. I. 6. in R. Sal.*

לְפָה, *involvere: hinc מְלַפְפִּין אֶת הַיָּלֶד, involvunt fasciis infantem, Ezech. XVI. 4. in R. Sal.* לְפֹה, *involuturum, fasciæ.*

לְקָה, *vapulare, percuti, flagellari.* Transferunt etiam ad solem, יְהִיָּה, *erit corpus ejus percussum totum, id est, eclipticum, obtenebratum.* לְקוּי לְקוֹרַת, *percussio; eclipsis, defectus solis vel lunæ.* הַלְקָאָה, *percussio.* מְלִקוֹת, *flagellatio, sed specialis quædam, de qua vide præfationem in Abbreviaturas Buxtorffii.*

לְשׁ, *eò ut: ut: præfigitur aliis vocibus.* לְשָׁם, *propter: לְשָׁמוֹ, propter eum.*

לְשׁוֹן, *lingua, sermo: locutio, loquendi modus, vocabulum, vox, significatum, significatio.*

מ

מָה, *quæ, quod vel quid.* מֵמָה, *quorsum, ad quid, quare? item nihil, nihilum.* כְּמָה, *quasi nihil, ferè.* דֵּמָה, *ut ne, ut non, ne fortè, fortassis.* לְמָה, *in nihilum.* מַהוּ, *quid illud est? מַהוּת, quidditas.*

בְּמָה, *in quantum, quatenus, in eo, in quo, de eo: מָה בְּאוּמָן, modò quodam.* בְּפִרוּשׁ מָה, *per explicationem aliquam.*

מְאֹד, *valdè.* מְאֹדֵי, *validum, firmum, in libro More: עֲנִינִים הַמְקָרִים*

res accidentialiæ non sunt perpetuæ neque valide. אֵינָם תְּמִידִים וְלֹא מְאֻדָּיִים

מָאָם, quid si; ex מָה sive מָא et מָא: inde fortassis, fortè, si fortassis.

מָנוּן, frustra, בְּמָנוּן, gratis.

מִדָּד, metiri, mensurari. מִדְּדָה, mensuratio: מִדָּה, mensura, dimensio: proprietas, conditio, affectio mensurata, mos, consuetudo: מִדּוֹת, mores boni: טוֹבוֹת, liber morum, id est, ethicus, quomodo Aristotelis libros appellant: מַעֲמִיד עַל מִדּוֹתָיו, insistit proprietatibus, affectibus suis.

מִדְעָם, quicquam, aliquid: שִׁים מִדְעָם, aliquid omnino, Esth. VI. 3. לֹא מִדְעָם, nihil omnino. Syri contractè pro hoc dicunt מִדָּם, et Talmudici מִיָּדֵי מִדְעָם, quodcunque, Num. XXXI. 23.

מָה, quid. מָהוּת, quidditas.

מָהֵל, circumcidit. מוֹהֵל, circumcisor, abscindens præputium.

מֵהֶם, ex illis: quidam. Repetitur; partim. Sic מִמֶּנּוּ.

מִוֶּדֶךָ, tenue, molle, lene esse. מוֹבֵיִן, mollia. נִמְוָךְ, depressus, declivis.

נִמְיֻבוֹת, submissio, depressio. נִמְיֻבוֹת, submissio vocis.

מִוֶּלְדֵי, circumcidere, præcidere præputium. מִוֶּלְדֵי, circumcisio. מִוֶּלְדֵי, fædus circumcisionis. מִוֶּלְדֵי, dominus circumcisionis, susceptor infantis circumcidendi.

מִוֶּרְדֵי, mutare. מוֹמָר, mutatus, apostata qui veram religionem mutavit. תְּמִוּרָה, vicissitudo, permutatio: pro, vice: contrarium, oppositum.

mori. מוֹת, mortuus. מוֹתוֹת, mors.

מִזְגָּה, miscere, temperare, infundere. מִזְגָּה, vinum temperatum. מִזְגָּה, infundunt ipsi poculum secundum. נִמְזָג, misceri. מִזְגָּה, aër temperatus. מִזְגָּה, mixtio, potus infusus: temperamentum corporis ex quatuor qualitatibus. מִזְגָּה, mixtio, infusio. מִזְגָּה, pincerna.

מָחַל, condonare, remittere, ignoscere. מוֹחֵל, condonans, propitius. מוֹחֵלָן, condonator. מְחִילָה, remissio, condonatio.

מָחַק, radere, eradere, delere, expungere. נִמְחָק, eradi, deleri. מִדּוֹת מְחֻקוֹת, mensuræ rasæ. מָחַק, rasio, expunctio. מוֹחֵקָה, idem. מוֹחֵק, hostorium, lignum rasorium frumenti.

מְטוֹרָא, vide in litera ב: nam absque ea non usurpatur.

מִטְטְרוֹן, Metatron. Nomen angeli, qui Gen. V. 22. in Jonathane vocatur סִפְרָא רַבָּא, archicancellarius cælestis.

מִטְטוֹלָא, מטויל, מטויל, propter, pro. Sequente דִּי vel דִּי, propterea quòd, eò quòd, quoniam, quia. Sequente הֵיכְנָא, propterea, quare, quamobrem. מִטְטוֹל בֵּן, idcirco.

מִטְטְרוֹנִית, מטרונית, matrona.

מִיָּדֵי, quicquam: causâ, propterea quòd, Talm. cum negatione, nihil, nullus.

מִילִי, milliare: plur. מִילִין, milliarum.

מִין, species: hæreticus, qui et מִינָאֵי, plural. מִינָאֵי, hæretici, qua voce sæpè Christianos intelligunt. מִינּוֹת, hæresis. מִין אַחֲרוֹן, species

infima, specialissima: מִין אֶמְצָעוּ, *species media*, id est, subalterna. *forma specifica*: plur. צוּרָה הַמִּינִית, *formæ specificæ*. צוּרוֹת מִינִיּוֹת.

מִכֶּס, *publicanus, telonarius*.

מָלָה, *loqui, dicere*. מְלָה, *dictio, vocabulum*, et synecdochicè, *vox indeclinabilis*, quæ et מְלֵת הַפֶּעַם, *vox gustus* dicitur, quia vocis declinabilis condimentum est.

מוֹמְחָה, *probatus, exploratus, expertus*: רוֹפֵא מוֹמְחָה, *medicus probatus*. Auctor Aruch ponit radicem מְחָה.

מִמֵּילִי, *a seipso*, id est, מֵאֵלִי, *Sic מִמֵּילֵיהֶם, a seipsis, pro מֵאֵלֵיהֶם, Talm.*

מָמוֹן, *opes, divitiæ, facultates, substantia*. יש אדם חביב ממונו, *quibusdam hominibus chariores sunt opes corpore suo*.

מָמֹשׁ, *aliquid, quicquam; solidum, substantiale*: legitur et in Targum Hieros. Deut. XXXII. 17. et Jonathan pro eo habet מְדַעַם quod antè explicatum est. אִין בּוֹ מָמֹשׁ, *nil in eo est solidi vel certi*. מְמֹשׁוֹת, *idem*.

מֵן, *a, ex*. Sæpè inservit allegationibus locorum. Scripturæ, *ex*, scil. loco vel locutione sequenti. מֵנָן, *unde?* vide אָן.

מְנִיעַ, *prohibere*. נְמִיעַ, *prohiberi*: מֵן הַמְנִיעַ, *illud est de prohibito*, id est, impossibili, impossibile est. מְנִיעָה, *prohibitio*. מוֹנְעִים, *impossibilia*. מוֹנְעִים, *impedimenta*.

מִנְתָּה, *hinc cum præpositione*, על מִנְתָּה, *hoc pacto, hac lege, ea conditione, propterea ut*.

מִקָּסֵר, *tradere, veluti de manu in*

manum: item *prodere*. מוֹסֵר, *proditor*; plural. מוֹסְרוֹת, *proditores*. מִסְוֶרֶת, *traditio*. Sic vocant etiam notas grammaticas et criticas circa textum Biblicum.

מָעָה, *obolus*: מְעָה vel מְעָה, *pecunia*, מְעוֹת, *pecuniæ, denarii*.

מְעוֹט, *parum*. מְעוֹטוֹ, *paucitas*. על מְעוֹט, *paucies, rarè*.

מַפָּה, *mappa, mantile*.

מוֹפֵת, *vide in נפת*.

מְצָא, *invenire*: item *posse*, apud Talmudicos. נִמְצָא, *existens, ens*:

מְצָא, *illud non est in existentia*, id est, non existit vel invenitur ampliùs. נִמְצָאִים, *entia inferiora*.

מְצוּי, *existens, præsens*. מְצוּיּוֹת, *pecuniæ præsentis*. מְצוּיּוֹת, *existentia, entitas, substantia*: ישוּת ומְצוּיּוֹת, *essentia et substantia vera*, Proverb. VIII. 14. in Kafvenaki. תְּמַצִּית, *substantiæ*. הַמְצָאָה, *inventio*.

מְצִיעוֹת, *medium*. אֶמְצָע, *medietas*. מְצִיעוֹ, *mediator*. מְצִיעוֹ, *medium, medietas, mediatio, centrum*.

מְקַח, *acceptio, emptio*. Est à לקח et loquuntur sic Rabbini pro מְקַח: hinc ומְמָכֵר, *emptio et venditio*.

מְרִי, *dominus*, vox Babylonica. Interponunt et מְרִי, *ut מְרִי, Dominus mundi*, Ex. XII. 11. in Jonathane. *foeminin*. מְרִי, *hera domestica*. מְרִי, *dominus qui in cælis*, id est, *caelestis Deus*: pl. מְרִי.

מְרִי, *October mensis*: interdum מְרִי.

מִרְכּוֹ, vide in רכז.
 מִשָּׂאָה, trahere. בְּמִשָּׂאָה, trahi, sequi.
 מִשִּׁיבָה, consecutio, tractio.
 מִתָּא, urbs, civitas. Scribunt et
 מִתָּא.
 מִתִּי, quando? categoria logica.

מִתְיַנְוֹת, expectavit. הַמִּתִּין, מתין.
 expectatio. בְּמִתְיַנְוֹת, pedelentim.
 הַמִּתְנָה, expectatio, mora, cujus op-
 positum מְהִירָוֹת, festinatio, ut Prov.
 VIII. 14. in Kafvenaki.

נ

נֶאֱדָה, pulchrum, decorum, decens,
 elegans: הַדְרֹן נֶאֱדָה, donum pul-
 chrum. נֶאֱדָה, pulchra. נֵאוֹת, idem:
 plur. נֵאוֹתִים, pulchri. נְיוּ, pulchri-
 tudo. סְבוֹת נֵאוֹתוֹת, causæ pulchræ.

נְבוּב, cavum, concavum.
 נְבוּל, stultè, turpiter agere vel di-
 cere. נְבוּלָה, turpitude, obscenitas. נְבוּלָה,
 obscenitas oris, os obscænum.
 נְבוּלָה, turpitude.

נִגְב, arescere, exarescere.
 מְנוֹגֵב, arefactus. מְנוֹגֵב, arefaciens,
 exsiccans.

נִגְד, contra: מִשְׁפָּטִים נִגְדִיִּים, propositiones contrariæ vel oppositæ.
 הַתְּנִגְדוֹת, oppositio, contrarietas.
 פְּנִגְד, respectu, pro, contra.

נִגְד, enarrare, annunciare.
 הַגְּדָה, historia, enarratio: שֶׁל הַגְּדָה,
 historia paschatis. אֲנִגְדָה, dis-
 cursus narrationis varius.

נִגְה, lucere, splendere. נִגְהָה, splen-
 dor: Venus planeta. הַגְּיָה, illustrare:
 emendare, corrigere libros. מְגִיָה, cor-
 rector librorum. מְגִיָה, liber
 correctus. הַנְּהָה, correctio: item ob-
 servatio, annotatio, animadversio mar-
 ginalis in vocem vel locutionem ali-
 quam.

נִגְנָה, pulsare fides, psallere. נִגְנָה,
 pulsatio, concentus, accentus gramma-
 ticus, musicæ index. נִגְנוֹן, melodia,
 harmonia, musica. כְּלֵי נִגְנוֹן, instru-
 mentum musicum. מְנַגֵּן, psalles.

נִגְדָה, vagari: פּוֹעֵל נִגְדָה, verbum
 transitivum, quod et יוֹצֵא, egrediens,
 vocant.

נִגְדָה, amovere, removere, separare.
 מְנִיגְדָה, separatio, excommunicatio.
 מְנִיגְדָה, excommunicatus. מְנִיגְדָה, excommuni-
 cans.

נִדָה, dos sponsæ, quam
 marito tempore nuptiarum affert:
 R. Salom. Gen. XXXI. 15.

נִהַג, solere, in more habere, assues-
 cere. הַנְּדוּג, assuefacere, gubernare,
 regere, ducere, מִתְנַהַג, usitatus; as-
 suefactus, exercitatus. מִנְהַג, ritus,
 mos, consuetudo: סֵפֶר מִנְהַגִּים,
 liber rituum, ritualis, ecclesiasticus,
 breviarium, ut vocant. מִנְהַג, guber-
 nator, dux, rector.

נִיָה, quiescere. נִיָה, נִיָה, quies,
 requies. לְנִיָה, quietè, leniter, tran-
 quillè. בְּנִיָה, idem. נִיָה, tranquil-
 lum, facile, unde דְּבַר שֶׁנִּיָה לְדֹלֵק,
 res quæ facilè incendi potest, Ies.
 XXXIII. 11. in R. Salomone. נִיָה

לוי לְאָדָם, *expedit homini, melius est ipsi, ut hoc agat, quàm, etc.*

נָוֵל, *inquinare, conspurcare, fædare.*

מְנוּל, *fædum, turpe, abominabile.* נוּוֹל, *fæditas, turpitude.* Thren. IV. 9. in Rab. Sal. נוּלָה, *idem.*

מְנַמְנֵם, *dormitäre, dormiturire.* מִתְנַמְנֵם, *dormituriens.*

נוּעַ, *moveri.* מְהַנוּעֵעַ, *mobile:* מְתַנוּעֵעַ, *immobile.* הַמְנוּעֵעַ, *movens, motor.* אֹת מוּנֵעַת, *litera mota, quæ pronuntiatür.* הַנְעָה, *motio:* הַתְנוּעָה, *vocalis,* apud gram. quia movet literam per pronunciationem.

נוּל, *sidus, signum cæleste:* מְנוּל, *circulus signorum, zodiacus.* מְנוּל, *fortuna.*

נְוָה, *increpare, objurgare.* נְוָה, *reprehensibilis.* נְוִיפָה, *increpatio, objurgatio.*

נִגַּק, *nocere, lædere, damnum inferre.* אֶתְנִיגַק, *lædi, damnum pati.*

הַמְנוּיִק, *qui lædit, damnum inferens.* מְנוּיִקוֹן, *dæmones.* הַנְנוּק, *damno affectus:* הַיּוּק, *idem.*

נְחִיץ, *urgens, acceleratum:* בְּנְחִיצָה, *acceleratio, festinatio:* בְּנְחִיצָה, *festinanter, velociter.*

נָטָה, *inclinare.* נְטִיּוּה, *inclinatio:* *declinatio, ut est נְטִיּוּת הַשְּׂמוֹת, declinatio nominum:* נֵשֶׁם הַנּוֹטָה, *nomen inclinans se, obliquum, obliqui casus, cujus oppositum הַיֵּשֶׁר, nomen rectum.*

נָטַל, *capere, accipere:* *elevare, tollere, auferre:* *de manibus, lavare, quia speciali ceremoniâ elevationis illud fit, Hiphil: ut יִטּוּל יָדָיו, lavabit manus suas.* טוּל קוֹרָה מִבַּיִן, *tolle trabem e medio oculorum*

tuorum. נְטִיּוּלָה, *elevatio:* נְטִיּוּלָה, *lotio manuum.*

נְטִיפָה, *stillare.* טְטִיפָה, *stilla, gutta:* טוּוּף, *vide.*

נוֹטָרִיּוֹן, *notarii.* נוֹטָרִיּוֹן, *notaricum, genus scriptionis, quo certæ vocis literæ singulæ, totidem alias diversas dictiones denotant.* *Vide Abbreviaturas Buxtorffii.*

נְיָר וְדָרוֹ, *charta, papyrus:* נְיָר, *charta et atramentum.*

נִכָּה, *percutere:* נִכָּה, *deculiunt ipsi de pecuniis, id est, detrahunt, subtrahunt, deminuunt.* Sic Germani in sensu simili *abſchlagen, (to strike off, to diminish.)* הַקְבָּאָה, *percussio: multiplicatio arithmetica.*

נִכְחַ, *coram: persona secunda* *gram.* נִזְכָּחַי, *præsens.*

נִכָּר, *agnoscere.* הַקָּרָה, *discretio, dijudicatio.*

נְמִי, *etiam.* נְמוּדָה, *depressus, declivis.*

רוּחַ הַנְמוּדָה, *locus declivis.* הַנְמוּדָה, *spiritus, animus depressus* וְלֹהֵנְמִיָּה, *ad attollendum vel deprimendum scil. vocem, Amos VI. 5. in R. Salomone.* נְמִיבוֹת, *depressio, submissio:* הַקוּל הַנְמִיבוֹת, *submissio vocis.*

נִמּוּס, *lex, mos, consuetudo.* est Græcum *νόμος.* plur. נִימוּסִין, *leges, statuta.* טְבִיעֵת וְנִימוּסֵית, *jus naturale et legale seu civile.*

נִמְפֵי, *nympha, sponsa.* est Græcorum *νύμφη,* et legitur, Cant. IV. 12. in Targum. *Scribunt etiam נְנִיפֵי.*

נְמוּקִים, *observationes, animadversiones, annotationes marginales ad auctorem aliquem.*

נָמֵר, *pardus, cujus pellis variegata.*
מְנוּמָר, *variegatum septem coloribus.*

נָנֵס, *pumilio, pygmæus*: אֲנָשִׁים
נְנִיסִים, *homines pumiliones, mensuræ cubitalis*, Kimchi Ezech. XXVII. 11. et R. Sal. *ibid.*

נָנַף, *ut antè in* נמף.

נָסָה, *tentare, experiri*. נְסִיוֹן, *experientia, tentatio, probatio*: plural. נְסִיוֹנוֹת.

נָסַח, *evellere, eruere, transferre*.
נְוִסְחָא, *exemplar libri vel scripti*: plural. נְוִסְחָאוֹת, *exemplaria*. הַפִּיחַ וְהַסֵּחַ, *transtulit, evulsit.*

נִסְדָּא, *tractatus*. מִסְכְּתָא, *tractatus absolutus, pars, volumen libri*. sic vocantur libri Talmudici singuli.

נִיסָן, *Martius mensis*.

נָסַר, *incidere, secare*. נְסָר, *asser, tabula*. נְסוֹרָת, *fragmentum, frustum, festuca*.

נָפַק, *egredi, exire*. נְאִפּוּק, *prodixit, protulit*. מְפִיק, *proferens*: hinc Mappik, punctum grammaticale, docens literam suam pronuntiandam. נְפִיק בַּר, *egrediens foras*, scil. scortandi causâ, *scortator*: נְפִיקָת, *scortum, meretrix vaga*. בְּרֵא, *scortum, meretrix vaga*. נְפִיקָת בְּרֵא, *lupanar*. נְפִיקָת מְנִיָּה, *egreditur, sequitur inde*.

נְפִשָׁא, *anima*: *corpus, ipse, ipsemet*: בְּנִפְשׁוֹ, *per se ipse*. הַנְּפִשָׁא, *animatum*. נְפִשׁוֹת, *facultates animales*. דִּינֵי נְפִשׁוֹת, *judicia corporum, id est, capitalia, criminalia, quibus opponuntur* מְמוֹנוֹת, *judicia pecuniaria, quæ bona tantum spectant*, 2 Sam. XXV. 13. in Kimchi.

נְצַח, *æternitas, æternum*. נְצַחֵי, *æternus*: הַיִּים נְצַחֵי, *vita æterna*. נְצִיחָה, *victoria*. סִפְרֵי הַנְּצִיחָה, *liber topicorum, in Aristotele*: טַעֲנוֹת נְצִיחָה, *rationes probabiles, quibus opponuntur מופתיות demonstrativæ*.

נְצַל, *evadere, eripere se*. הַתְּנַצֵּל, *ereptio sui, defensio, excusatio*. הַתְּנַצֵּל, *excusare, defendere se per refutationem et remotionem contrariorum, ex Exod. XXXIII. 6*.

נְצִיץ, *scintillatio, radiatio*: נְצִיץ הַחַמָּה, *radiatio solis, radii solares*.

נְצָר, *Nazarenus*. נְוִצְרֵי, *Jesus Nazarenus, Christiani*. Hinc in R. Gedalia, *Judei qui Christiani facti sunt*.

נְקַב, *perforare*. נְקַבִּים, *foramina, meatus*. Hinc נְקַבֵּי צְרִיף, *opus habet meatus suos, scil. laxare*: אֵל

נְקַבֵּי אָדָם, *ne quis remoretur meatus suos*. Periphrasi honesta dicuntur hæc de evacuatione alvi. Et quidem נְקַבֵּי גְדוּלִים, *de alvo*: נְקַבֵּי קְטָנִים, *de urina*. נְקַבָּה, *scæmina*: לְשׁוֹן נְקַבָּה, *vocabulum scæmininum*.

נְקַד, *punctare*. מְנוּקָד, *punctatum*. נְקַדֵּן, *punctator*. נְקִיד, *punctatio*.

נְקַר, *effodere*: נְקַר, *inquirere*. נְקַר, *effossio, inquisitio*.

נְשָׂא, *ferre, portare*. נְשִׂיא, *subjectum*. נְשִׂיא, *prædicatum, adjunctum apud logicos*. Hinc תְּהִפּוּכוֹת

לֵאמֹר, *contraria non subsistunt in eodem subjecto*, Prov. VIII. 13. in Aben Esra. נְשִׂיא

הַשָּׂיָה, *honorabilis, elati vultus*. נְשִׂיָה,

nuptui dedit, elocavit filiam, quasi ferre fecit. נשוי, portatus, uxoratus, cujus oppositum פנוי, caelebs, otiosus.

משא, onus, acceptum : משא ומתן, acceptum et datum, creditum et debitum.

נשג, assequi, attingere, apprehender. משוגים, eventa, accidentia : חכמה המושגה, sapientia acquisita. השגות, apprehensiones : השגות ההושגות, apprehensiones sensibiles, Prov. V. 13. in R. Levi.

נתח, dissecare, dividere. נתח, dissectio : נתוח אברים, dissectio membrorum, anatomia.

נתד, fundere. מתכות, fusilia : mineralia, metalla.

נתן, dare. מתן, datum, ut paulò antè in נשה positum. נתנה, datio.

נתר, solvit, expedit : licitum reddidit, permisit, concessit. מותר, licitum, permissum, concessum. היתר, idem, cujus oppositum, אסור, prohibitum.

ס

סבב, circuire, circumdare. סבה, causa, מוסבב, causatum, id est, effectum : hinc בסור הסבה יסור, sublatà causà, tollitur effectum, Proverb. XXII. 11. in Kafvenaki.

סבה ראשונה, causa prima, id est, Deus, qui etiam vocatur סבת הסבות, causa causarum : סבה צורית, causa materialis, חומרית, formalis, פועלת, efficiens, תכלית, finalis. מסבה, ambitus, circuitus.

סבובי, circularis : כי תנועת הגלגלים, סבובי, nam motus orbium caelestium circularis est, Prov. VIII. 28. Kafvenaki.

סבט, sabbathinum flumen, de quo bellè fabulantur Rabbini.

סבלן, portare, bajulare. סבל, bajulus. סבלונות, paraphernalia, dona sponsi quæ sponsæ suæ affert tempore nuptiarum.

סבר, putare, opinari, existimare. סברה, opinio. סבר, סבר, aspectus :

סבר אפיון ופוח לחברו, ostendit aspectum vultus sereni socio suo. סביר אפיון, honorabilis, spectabilis. סבור, persuasus, opinione imbutus. סבור הייתי, opinatus sum.

סגל, lucrari, proprium sibi facere, proprietatis jure acquirere, מסגל, lucrum, סגולה, proprietas, proprium, proprium logicum, propria ac peculiaris conditio : נשם סגולה, nomen proprietatis sive proprium, veluti נעה לשור, mugire, est proprium boum : צחוק סגולה לאדם, risus, proprium hominis.

סדן הצפוני, polus borealis, septentrionalis, arcticus : סדן הדרומי, polus meridionalis, antarcticus, Amos V. 8. in Aben Esra.

סדר, ordinare, disponere. סדר, ordinarum, ordinarum, series, dispositio. סודר, sudarium, linteam, velamen. סודר, ordinatum. סדרא, sectio legis.

סוב, *senescere*: סִיבָא, *senex*.
 סִיבִּיבּוּתָא, *senectus*.

סוג, *genus logicum prædicabile*:
 סוג, *genus generalissimum*.
 סוג אֶמְצָעִי, *genus subalternum*. item
 סוג, *sepire*. סוג, *sepes*. סוגייה, *ordo*,
usus, consuetudo, Psalm. CĪV. 30. in
 Kimchi.

סויים, *finire, complere, absol-*
vere. סויים, *finis, complementum*.

סיון, *Maius mensis*.

סוס, *equus*: סוּסוֹת, *equæ*, Esth.
 VIII. 10. in Ab. Esra.

סור, Hiphil הִסִיר, *auferre, sub-*
trahere, *cujus oppositum* הוֹסִיף, *ad-*
dere: הִסְרָה, *subtractio*, תּוֹסַפֶּת, *ad-*
ditio, in arithmetiis.

סחט, *exprimere succum aut humo-*
rem. הַזְוִחַט יֵיתִים, *exprimens olivas*.
 סחִיטָה, *expressio*.

סחטן, *adversari*. סחטן, *adversarius*,
Satan, spiritus malignus.

סטר, *demoliri, destruere*: אלֶפֶם
 הִמְפִּיגֶרֶה, *latus*: בְּסִטֵר, *in la-*
tere, juata, prope.

סִיף, *gladius, sica, ensis*.

סיע, *juvare*. סיעָה, *auxi-*
lium: בְּסִיעָתָא דְשִׁמְיָא, *auxilio cœ-*
lorum, id est, Dei.

סָה, *summa, numerus consummatus*:

סָה הַפֶּל, *summa numeri*. סָה
 הַמְעוֹת, *summa summarum*: סָה
 הַמְעוֹת, *summa pecuniæ*.

סבם, *numerare, computare, sup-*
putare. סבום, *numerus, summa nu-*
merata. הִסְבִּיבּוּם, *consentire, con-*
venire. מְסַבִּיבּוּם, *consentiens, conformis*.
 מוֹסְבִּיבּוּם, *consensus, id de quo convenit,*
transactum: שְׁמוֹת הַמּוֹסְבִּיבּוּם, *no-*

mina univoca, synonyma: הִסְבִּיבּוּתָא,
convenientia, univocatio.

יִסְבֵּן, *periclitari, in periculo*
esse. מְסוּבֵן, *periculosus, in periculo*
constitutus: בְּהִמְבִּיבּוּתָא, *jument-*
um periclitans. סְבִיבָה, *periculum*.

מְסִיבָה, *depauperare*. מְסִיבָה, *pauper-*
tas, depauperari, *quod verbum ex nomine*
præcedenti formatum: כָּל הָעוֹסֵק

בְּבִנְיֵין הַתְּמִסְבָּן, *qui occupatus est*
ædificiis exstruendis, pauper fit. Le-
 gitur et Ps. XCVII. 7.

סְבִיבָה, *culter*: וְגִיד שׁוֹמֵה, *unde*
 סְבִיבָה, *culter in manu stulti, pericu-*
lum est.

אֶסְבֵּרָה, *obthurari*. נִסְבֵּרָה, *angina,*
obthuratio fistulæ gutturis.

סְלָד, *æstuarere, ardere*: כִּרְחִיבָה,
corrugari ex ardore. אֶרְחִיבָה, *Orare,*
precari.

סְלַח, *condonare*. סְלִיחָה, *condona-*
tio: סְלִיחוֹת, *præcationes pro remis-*
sione peccatorum.

סְלוּן, *fistula*, *unde aqua fon-*
tana effluit.

סְלוּקָה, *removere*. סְלוּקָה, *remotio*. סְלוּקָה,
finitus, absolutus: *quomodo in fine*
librorum scribere solent. Hinc סְלוּקָה
 בְּשִׁיבּוּלָה אֶחָד מֵהֶם יִסְלוּקָה אֶחָד
 בְּשִׁיבּוּלָה אֶחָד, *sublato uno ipsorum,*
tollitur alterum.

סֶם, *aroma, in bonum*: וְסֶם,
in malum: סֶם הַמָּוֶת, *aroma mor-*
tis, venenum lethale. סְמוּמָה, *aro-*
mata.

סַמְבַּטְיוֹן, *Sambation, fluvius, qui*
 et סַמְבַּטְיוֹן, *de quo supra*.

סָמַד, *niti, inniti, incumbere*:
 סָמוּדָה, *vicinum, conjunctum*: נְסָמָדָה,
constructum, syntacticum. נְסָמָדָה, *idem*.

מְסָדָה, *sustentatio, fulcrum: probatio.*
 אֲסִמְכֵתָא, idem. סְמִיכָה, idem: item
impositio manuum, χειροδυσία, quâ
creabantur ad Rabbinitum. סוּמָדָה,
χειροδύτης, manus imponens, promotor.
 נִסְמָדָה, *promotus: סְמוּדָה, licentiatius,*
rabbinitui proximus. סְמִיכוּת, regi-
men, constructio, forma nominis con-
structa: apud grammaticos: relatio,
categoria logica.

סִיָּן, *signare, insignire. סִיָּמֹן, sig-*
num, σημεῖον, sectio, caput, paragra-
phus.

סְמִרְטוּט, *frustum panni aut*
vestis tritæ.

סְנִיגוֹר, *συνήγορος, advocatus,*
procurator. סְנִיגוֹרִיא, συνηγούρια, de-
fensio, patrocinium. Oppositum ejus
 קְטִיגוֹר, *vide illic.*

סְנַדָּל, *calceus, calceamentum.*
 סְנַדְלָר, *calcearius, sutor, quomodo*
 Rabbi quidam celebris fuit appel-
 latus.

סְנַדֵּק, *susceptor pueri in circum-*
cisione, compater, synecdochicè etiam
 בְּעֵל בְּרִית, *confæderatus.*

סְנַהֲדְרִין, *Συνέδριον, Sanhedrin, se-*
natus magnus Hebræorum, senatores
 prætorii magni Hierosolymitani sep-
 tuaginta iudicum.

סְפֹג, *sugere, sorbere. סְפֹג,*
 אֲסִפּוֹנָה, *spongia: נְסִתְפֹג, abster-*
gere se, propriè spongiâ.

סְפִינָה, *navis. סְפִין, nauta:*
artifex navis.

הִסְפִּיק סְפִיק, *sufficere, sufficiens*
 סְפִיק, *esse. סְפִיק, sufficientia, סְפִיק, causa efficiens:*
 שֵׁם הַמְסוּפֵק, *nomen analogum. הִסְמִפְקוּת, sufficien-*
tia.

סְפִיק, *dubium: adverbialiter, for-*
 דִּסְפִיק, *in dubio esse. סְפִיקוּת,*

dubitatio. שֵׁם מְסִתְפֵק, nomen am-
phibolon, מְסוּפֵק, dubius.

סְפָר, *tondere, radere. סְפָר, ton-*
 סוֹר, *forfices. מְסִפְרִים, תְּסִפּוּרִין,*
 תְּסִפּוּרִת, *rasura, rasio. מְסִפֵּר, no-*
vacula.

סְפָר, *narrare. סְפֹר, narratio:*
 סְפִירִים, *prædicatio logica: סְפִירִים, prædica-*
tiones, historia.

סְרֵב, *rebellare. סְרָבֵן, rebellis.*
 סְרָבְנִית, *rebellio. סְרֹב, idem, unde*
 הָרְצוֹן וְהָסְרִיב, *illud Rabbiorum: הָרְצוֹן וְהָסְרִיב*
 שְׁנֵי קְטָבִים, *הַפְּעוּלוֹת*
 סוּבְבוֹת עֲלֵיהֶן, *voluntas et noluntas*
 sive rebellio, sunt duo poli, circa quos
 vertuntur omnes actiones.

סְרָגָל, *lineare, lineas ducere:*
 מְסִרְגָּלִין, *lineant libros. מְסִרְגָּל,*
lineatum.

סְרַח, *scetere, computrescere.*
 הַסְרִיחַ, *scetidum reddidit. טְפַח*
 סְרַח, *gutta scetida. סְרַח, scetor.*

סְרַח, *rebellare. סוֹרְחָן, rebellio,*
contumacia: rebellis.

סְרַח, *cancer, signum cæ-*
leste.

מְקַרָּא, *castrare: extirpare. סְרַס,*
 מְסוֹרַס, *lectio, textus extirpatum, id*
 est, transpositus, inversus: aut qui
 per parenthesin interruptus est, Esr.
 VII. 6. in Aben Esra. סוֹרֹס, *trans-*
positio verborum, hystero-logia: paren-
thesis, intersectio sententiæ. סְרִיסוֹת,
castratio.

סְרַק, *pectinare. מְסִרְק, pecten, unde*
 הָיוּ סוֹרְקִין, *את בָּשָׂרוֹ בְּמִסְרַק*
 הַבְּרָזֶל, *fuere pectinantes carnem*
 suam pectine ferreo. סְרַק, *sterile,*
 אֵילָנֵי סְרַק, *vacuum fructu: arbores*
 steriles, Ies. XLI. 19. in R. Sal:

סתו, *hyems*: סתוני vel סתוני, *hybernus*: ענבים סתוניות, *uva hybernæ, labruscæ*.

בסתם סתם, *absolutè, simpliciter*: משפטים סתמים, *propositiones absolutæ, indefinitæ*. סתמה, *antonomasia*.

סתר, *latère*, נסתר, *persona tertia* in verbis: נסתרים, *pronomina ter-*

tiaë personæ, quia ea absens dicitur, ideoque quasi latens. סתך, latebra:

בית הסתרים, *locus secretus*.

דבריו סותרים, *repugnare*: דברי תורה, *verba ejus repugnant verbis legis*, Dan. V. 12. in Aben Esra, דבריו סותרים זו את זו, *verba ejus repugnant sibi invicem*, Proverb. VIII. 7. in Kafvenaki. סתירה, *repugnantia, contrarietas*, ibidem.

ע

עבודה זרה, *cultus*. עבודה, *cultus alienus, id est, idololatricus, idololatria, idolum*. בדי עבד, *postquam ita factum est*.

עבה, *densum, opacum, crassum*.

עבר, *transire, præterire*. עבר, *præteritum tempus, apud grammat.* עובר, *verbum transitivum, quod etiam יוצא vocant. עבירה, transgressio. העברת, transgressores. דרף העברה, transitus, translatio, metaphoricè. עבר, imprægnavit, Hebraicè, Job. XXI. 10. אשה מעוברת, mulier imprægnata. מתעברת, idem. עובר, fetus in utero, embrio. עבר, intercalare. עבר, embolismus, intercalatio. שנה מעוברת, annus intercalaris, embolismicus.*

עגול הפזלות, *circulus*: עגול, *circulus signorum caelestium*: חצי עגולות נכוחיות, *semicirculus*: הותעגל, *circuli paralleli, æquidistantes*: מעגל, *circulans, rotundari, circulari*: העגלה, *plaus-*

trum, signum caeleste. בענגל, cûd, celeriter, festinanter.

עד, *hactenus, hucusque*. עד, *priusquam*. עד הנה, *hucusque*, עד כאן, *idem*.

עדן, *tempus*. בעדנא, *nunc, hoc tempore vel momento*: מעדנא, *ex hoc tempore, posthac*.

נעדר, *deficere, deesse, desiderari*. נעדר, *privatus*, העדר, *privatio, physica scilicet, unde הסכלות הועדר קנין החכמה, stultitia est privatio habitus sapientiæ.*

ערער, *litigare, contendere, disceptare*. ערעור, *contentio*, Exod. XX. 1. in Ab. Esra.

עז פנים, *obfirmatus*: עז עז, *obfirmatus vultu, perfrictæ frontis, impudens*: עזות פנים, *impudentia*.

עפוש, *sternutare*. עפוש, *sternutatio*.

עין, *oculus*. עין, *inspicere, videre, advertere, attendere, considerare*. עירון, *consideratio*: צריף עיון, *opus habet consideratione*. עירובי, *speculativus*

הַחִבָּמָה עֵיוֹנִית, *scientia speculativa, theorica.*

עִיר, *civitas, urbs.* עִירוֹנִי עִרְנִי, *urbanus, civis*: עִירוֹנִית, *fœmina civis, urbana.*

עָבַב, *moram facere, morari, impedire, retardare, detinere*: הִתְעַבַּב, *retardari, impediri.* עָבוּב, *mora, retardatio.* עֲפָבָה, *idem.*

עָבַל, *concoquere, consumere cibum in stomacho.* אֶתְעַבֵּל, *concoqui.* עֵבוּל, *concoctio.*

מֵעַכְשָׁיו, *modò, nunc.* עַכְשָׁיו, *deinceps, posthac.*

מִלְעֵיל, *supra, super, contra*: מִלְעֵיל, *synecdochicè milhel, vox penacuta.*

עָלָה, *causam, occasionem præbere.* עֵלָה, *causa, occasio*: עַד שְׂוִמְצָא לֹא, *donec invenerit aliquam occasionem ipsius occidendi, 1 Reg. XXVIII. in Kimchi.* עֵלַת הָעוֹלוֹת, *causa causarum.* עָלוּל, *causatum, effectum.* מְעוֹלָה, *idem.*

עוֹלָם, *occultum.* Sic aliquando vocatur ipsis litera quiescens, quæ in pronuntiatione et scriptura occultata est: cujus oppositum נִרְאָה, *ut sæpè in Kimchi et Elia.* עוֹלָם הַבָּא, *seculum venturum, quo partim vitam æternam, partim tempora Messiaë (quem exspectant) intelligunt.*

עֵם, *populus.* עֵם הָאָרֶץ, *populus terræ, id est, plebeius, indoctus, imperitus, idiota*: בְּהֵן עֵם הָאָרֶץ, *sacerdos idiota, plebeius.*

עָמַד, *stare*: פָּעַל עוֹמֵד, *verbum stans, id est, intransitivum, absolutum, neutrum.*

עֵנַב, *malleus campanæ interior.*

עֵנִין, *negotium, res, ens, materia, significatum, argumentum quod tractatur.* טַבְּעִי, *ens naturale.*

עֵנִיּוֹת, *paupertas*: לְפִי עֵנִיּוֹת דִּיעֵתִי, *pro paupertate scientiæ meæ, pro tenuitate ingenii et doctrinæ meæ.* עָנָו, *humilis, mansuetus*: עֵנִוָה, *mansuetudo.*

עֵנִוָה, *mansuetudo.*

הִתְעַסַּק, *occupari, vacare, operam dare vel navare in aliqua re*: עוֹסֵק בְּתוֹרָה, *operam dat theologiæ*: מִתְעַסְקִין בַּיַּיִן, *indulgent vino, comotationibus, Ies. XXVIII. 1. in R. Sal.* יַעֲסֵק, *negotium, studium, opera.*

הִתְעַפֵּשׂ עִפְשׁ, *mucescere, mucidum fieri*: הִתְעַפֵּשׂ עִפְשׁ, *putrescere, putrefieri.* לֶחֶם פִּתָּן, *panis mucidus*: מִתְעַפְּשֵׁת, *panis ipsorum mucescibat.* יַעֲפֹשׂ, *mucor*: יַעֲפֹשׂ הָאֲוִיר, *putrefactio aëris, corruptus et humidus aër, tempestas pluviosa.*

הִתְעַצֵּל, *piger*: הִתְעַצֵּל, *pigra-re, pigritiâ torpere.* עֵצָלוֹן, *piger*: נְשִׂים עֵצָלוֹנִיּוֹת, *mulieres pigræ.*

עֵצָם, *os ossis*: הָעֵצָם, *corpus, substantia, nomen substantiæ, nomen proprium vel substantivum.* עֵצָמוֹתַיִם, *Categorya logica substantiæ. Ipse, ipsemet*: עֵצָמִי, *ego ipse.* מֵעֵצָמִי, *a meipso*: בְּעֵצָמִי, *per meipsum.* עֵצָמוֹת, *substantia*: בְּעֵצָמוֹת, *substantialiter, suapte naturâ, per se, cui opponitur* עֵצָמוֹתַיִם, *per accidens*: עֵצָמוֹתַיִם, *essentialia, substantialia.* עֵצָמִי, *idem.* הִלְקָה עֵצָמָהּ, *pars essentialis.* Opositum ejus מִתְקַרָּה, *accidens.*

מְעוֹקֵב עֵקֵב, *æquilaterum, cubicum.* מְסַפֵּר מְעוֹקֵב, *numerus cubicus, æquilaterus.* מְשוֹאֵשׁ מְעוֹקֵב, *triangulum, æquilaterum.*

עקם, *incurvare, depravare, torquere*. עקום, *obliquus, curvus*: קרין, עוקים, *lineæ obliquæ, curvæ*. עקומים, *circumferentia*. עקמימות, *obliquitas, tortuositas*. עקמימות, *idem*: עקמומית, *convexitas*.

עקף, *callidè agere*. עקף, עקוף, *calliditas, dolus*: בא עליו בעקיפין, *venit ad eum per calliditates*, Ies. V. 8. in Kimch.

עקץ, עקץ, עקץ, *pes, pediculus pomi cerasi aut aliorum fructuum: caput mammæ, papilla*.

עקר, עקר, *radix, fundamentum, principale*. Hoc etiam Deus aliquando significatur, ut cum dicunt בופר, *de quo in כבר*. item עקר, *de quo in כבר*. *omne præcipuum, totum fundamentum*: עקר, *universum et præcipuum*. מעקרא, *a fundamento, a principio*. עקרים, *literæ radicales*: oppositum משרתים, *serviles*.

עקרב, *scorpio, et signum cœlestis* sic dictum.

עראי, *accidens, casus fortuitus*: בעראי, *fortuitò, per accidens*: דרף, עראי, *idem*, et א ponitur pro ע: nam ארע vel ערע, *evenire, contingere*, ut sequitur. Sic עראי, *שינת עראי, somnus accidentalis*.

ערב, ערב, *turbare, confundere*: לערב השמן, *ad confundendum Sathanam*. ערבוב, *mixtura, confusa turba*.

ערה, *nudari*. הערה, *nudatio*: in R. Levi sæpè est *doctrina nuda, nuthesia ex textu collecta, rem nudè proponens*.

ערה, *ordinare, instruere, disponere*. ערה, *ordo, dispositio, proportio*,

collatio, comparatio: בערה, *respectu, ratione*. ערה, *ordinatum: lexicon, ab ordine vocum sic dictum*: בעל ערה, *auctor lexicæ Aruch*. ערה, *tribunalia, judicia, consistoria judicialia*.

ערע, ארע, *evenire, occurrere, conlingere*. הרה, *obviam fieri*. עראי, *accidens*.

עריף, *familiaris, notus*. Quidam scribunt et pronunciant מערב, quasi sit *amicus, socius, multum cum alio commercii habens*.

עשה, *facere, efficere*. מעשית, *practica, cujus oppositum עינית, speculativa*. מצוות מעשיות, *præcepta practica, quibus opponuntur שכליות, intellectualia, theoretica*. Dicunt et מצוות עשה, *præceptum fac*, id est, *practicum affirmativum, quod jubet facere*: מצוות לא תעשה, *præceptum non facies, id est, negativum*. עשׂים, *præcepta jubentia, affirmativa*.

עתיד, *futurus, futurum tempus*, apud grammat. לעתיד, *in futurum*: לעתיד לבוא, *idem*. כמו שׂאנחנו עתידים לפירש, *sicut nos futuri sumus declarare, id est, declaraturi sumus*.

עתק, *transferri*. העתיק, *transferre, transcribere*. העתקה, *translatio, transcriptio*. מעתיק, *translator*. יש העתקה, *nomen translatum, translativum*.

עת, *tempus*: עתים, *tempora*. repetitum, est *nunc, quandoque, interdum*: עתים חלום עתים שומה, *nunc sanus aut sanæ mentis, nunc stultus est*.

פ

מפאה, *latus, angulus, pars*: מפאה, *ex parte*.

תפארת, *elegantia, decus*: לתפארת הקריאה, *ad elegantiam pronuntiacionis sive lectionis, id est, euphoniæ causâ*.

פגול, *immundities, res immunda et abominabilis, cadaver*.

פגימה, פגימות, פגיגים, פגם, *scissura, scriptura*: פגימת הסכין, *scissura cultri, ruptura aciei, scharten, (a notch, cleft)*, פגימת הלבנה, *scissura lunæ, maculatio, macula lunæ, qua videtur quasi concisa*: פגימת הנפש, *labes animæ, vitium originale*.

פידגוג, *pædagogus, Nahum. III. 8. in R. Sal.* פידגוגתא, *nutritia, Gen. XXXV. 8. in T. Jon.*

פדחת, *frons, Eccles. XII. 2. in R. Sal.*

פדק, *oscitare*.

פזמון, *concentus, rhythmus carminis*.

פחור, *pavor*. פחורות, *idem, Prov. X. 24. in Kafvenaki*.

פחת, *minuere, diminuere*. אדם פחות, *homo parvus, vilis, despectus*. לא פחות, *ad minus vel minimum*. לא יותר, *nec minus, nec majus*. פחיותות, *diminutio: despectio: plural*. פחיותיות, *defectus, Prov. IX. 4. in Ab. Esra*.

פחט, *obloqui, obgannire, garrire*: פחטי, *garrulus*. פחטיית, *garrula*: מפחטי, *obloquitur*

כל פחטיא, *verbis legis, verbo Dei*: בישין ופחטיא דאורייתא טבין, *omnes garrulitates malæ sunt, sed garrulitas de verbis legis bona est*.

פחט, *discedere*: פחט, *dimittere*. פחטור, *dimissum, permissum, licitum, immune*. נפחט, *dimissus e vivis, mortuus*. הנפחט, *dimissus, discedens a præceptore suo*. פחטרה, *discessus animæ ex corpore*. פחטור, *dimissio, repudiatio; solutio*: גט-פחטורין, *literæ repudiî*. נשטר פחטור, *literæ solutionis*. מפחטור, *dimittens: sic vocatur, qui postremam lectionem in cætu sacro legens, populum postea dimittit*. הפחטרה, *lectio sacra prophetica, quâ absolutâ, populus dimittitur: vide Abbreviaturas Buxtorffii*.

פחט, *deprecari*: פחוט, *deprecatio*.

פחט, *poëta*: פחוטן, *idem: poësis*.

פחט, *contentum reddidit, conciliavit, placavit*. פחוט, *quietatio*. Item פחט vel פחוט, *deprecari, petere, rogare*.

פחט, *mirum, mirandum*. רופא פחט, *medicus admirandus*. פחט, *admiratione*.

פחט, *dividere, dimidiare*. פחט, *medium, dimidium, dimidia pars*. הפחט, *excedere, excellere; dissentire: פחט, divisus, separatus*. פחט, *divin*. פחט, *sive conjunctum sive separatum*. פחט, *senex separatus, excedens ætatem sui seculi*.

מִדְּבַר שֶׁהוּא מוֹפְלָג *scito eum excellentem esse. הַפְּלָגָה, excessus, excellentia sermonis, hyperbole ; זֶה עַל צַד, illud est per modum excessus et hyperbolen, Job. XXVI. 6. in R. Levi. בְּלוֹגְתָּהּ, dissentiunt in responsione : מִפְּלִיגוּן, separant se, discrepant, contendunt : פְּלִיגוּם, pelagus.*

אֲפֻלְטוֹן פְּלָטוֹן, פלט *Plato philosophus. פְּלָטִיּוֹן, palatium : פְּלָטִיּוֹן, palatia : פְּלָטָיָא, platea.*

פִּלְפֵּל, *exercitare se disputando. מְפַלְפֵּל, disputans, exercens se acutis et subtilibus quæstionibus. דְּפַלְפּוּל, disputatio, acuta quæstionis disquisitio et discussio. מְפַוּפֵּל, exercitatus, acutus disputator. פְּלִפְלִתָא, piper.*

פִּילוֹסוֹפְיָא, פילוסופוס *vide mox in פילוסופוס, philosophus. פִּילוֹסוֹפִיָּא, philosophia : מַתְּפַלְסָפִין, philosophantes. אַפּוּד מִיִּשְׁנַת פְּלוֹסוֹפִים, apud quemcunque philosophorum.*

בְּפּוֹמְבֵי, פומבוי *in pompa, publicè, palam, apertè.*

פְּמִלְיָא, פמליא *familia : פְּמִלְיָא שְׁל מַעְלָה, familia superior, scil. cœlestis angelica.*

פּוֹנְדִיק, פונדיק *hospes, caupo ; פּוֹנְדִיקוֹתָא, hospita, cauponaria. Ex Græco πανδοχείων.*

פְּנָה, פנה *evacuare, expedire, removere. Et sic in Niphal, pro egerere, evacuare album : הַנְּפִנָה בְּשָׂדֵהָ, qui evacuat se in agro : נְפִינוּ אַחַר הַגֶּדֶר, egerunt post sepem : שֶׁהָיוּ נְפִינוּ שָׁם, ubi solebant egerere, 2 Reg. X. 27. in Kimchio. פְּנָה, vacare, otiosum es-*

se, respicere et vertere se a negotiis et labore : פְּנוּי, otiosus, vacans, item cælebs, פְּנוּיָה, innupta. פְּנָי, otium. פְּנִים, modi, rationes, ut in Logicis Barbara, celarent. עַל כָּל פְּנִים, omnibus modis. Item persona secunda apud grammat. unde בְּפָנִים, loquitur in conspectu, coram, id est, personâ secundâ, quæ coram semper est, et quam coram alloquimur ; שְׁלָא, quæ non coram, id est, persona tertia, quæ absens et occulta dicitur. בְּפָנֵי עַצְמוֹ, pro se ipso, seorsum. פְּנִים, intra, interius, intimum : תֵּטֶס לְפָנֶיךָ, textus libri qui interior dicitur, respectu commentariorum, quæ ponuntur exterius in circuitu marginis. לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, intra mensuram iudicii, Kimchi in fine Psalm. I. 9. פְּנוּיָמִיּוֹת, intimum.

לְפָנִים, ante, paulò ante, mox infrà, paulò post.

פְּגִילָרִיס, פגילריס *pugillaris libellus, in quo scribuntur rationes extemporariæ.*

פְּסִידָה, פסידה *perdere. דְּפִסָּדָא, perditio, damnum, jactura.*

פְּסוּלָא, פסולא *profanum, illegitimum, illicitum, ineptum. פְּסוּלָא, balbus, blæsus, Ies. VI. 8. in Kimchio, et sic legendum in eodem Kimchi in principio Amos, ubi pravè scribitur פְּסוּלָא. Est enim Græcum ψέλλος.*

פְּסָק, פסק *cessare, definire, deficere. פְּסוּקָא, versus biblicus periodus. הַפְּסָקָה, pausa membrum sententiæ majus, accentus pausans, פְּסִיק, Pesik virgula exiguæ pausulæ nota : טַעְמִים, accentus distinguentes : פְּסוּקָא, pausa.*

פְּסִיק, פסיק *decidere, amputare : decer-*

nerē, sententiam ferre. פּוֹסֵק, *arbiter, sententiam ferens.* פְּסָקָא, פְּסָקָא, *sententia, decretum.*

פִּעֵל, *agere, operari* : grammaticis, *verbum* : פִּעֵל וּזְעָא, *verbum transitivum, activum* : פּוֹעֵל, *actus, actio, categoria agere.* מִתְפַּעֵל, *passivum, patiens.* הַתְּפַעֵלוֹת, *passio.*

פָּקַק, *obthurare, claudere.* פְּקָק, *operculum.* פִּקְקָק, *fodere, scrutari,* אין, *non scrutantur, inquirunt in eam.*

פְּקָר, *præsumere* : פּוֹקְרִים הַמֵּינִים, *præsumunt hæretici* : מִפְּקִיר, *præsumptuosus.* Deductum ut *Élias* vult, ab *Epicurus.* הַפְּקִיר, *liberum, commune* : נְשֵׂי הַכּוֹשִׁיִּים, *uxores Æthiopum communes sunt, nec ullus vir novit, quis pater suus sit,* Ab. *Esra* Amos IX. 7. hinc et *Lupanar* Judæis vocatur הַפְּקִיר.

פָּרַג, *velum, cortina.* פְּרַגְוֹד פָּרַג, *pragmaticus, πρᾶγματρεὺς, mercator, negotiator.* פְּרַגְמָטִיא, *πραγματεία, negotiatio.* Scribitur et פְּרַקְמָטִיא.

פָּרַד, *dividere, separare, disjungere.* נִפְרָד, *separatum, abstractum, absolutum sive absolutæ formæ nomen, cujus oppositum נִסְמָךְ, conjunctum, constructum* : מְלֶכָה, *dictio collectiva, ut צֹאן, ovis, oves.* שְׂכָלִים הַנִּפְרָדִים, *intellectuæ separatæ, abstractæ.* פִּירוּד, *separatio.*

פָּרָה, *παρῆσις, unde publicè, palàm, manifestè,* Num. XI. 10. in Ab. *Esra.* Oppositum ipsi בְּצִנְעָה, *secretò, occultè.*

פְּרִיזְדוֹר, *vestibulum, porti-*

cus, unde illud in capitulis patrum. הַתְּקוֹן עֲצָמָךְ בְּפְרוּזְדוֹר שְׂתִבְנֶנָּס לְטְרַמְלִין, *præparate in vestibulo, ut possis ingredi in triclinium.*

פְּרַח, *flos* : פְּרָחֵי כְהֵנָה, *flores sacerdotii,* Job. XXX. 12. in R. *Levi.* Sic vocant adolescentes sacerdotum filios, jam se ad sacerdotium applicantes.

פְּרָט, *particulare, specificum, individuum, singulare.* בְּפְרָט, *speciatim, particulariter, in specie,* לְפְרָט קָטוֹן, *ad numerum minorem* ; de annis mundi, quando millenarium omittunt. סְפֹרֵי פְּרָטִי, *specialis, particularis* : סְפֹרֵי פְּרָטִי, *prædicatio particularis, apud logicos* : עֲנִינִים פְּרָטִיִּים, *res particulares.* הַשְּׁנָחָה פְּרָטִית, *providentia specialis.* פְּרָטִיּוּת, *particularitas, singularitas.* פְּרִירוּט, *minuritio, modulatio minuta,* Amos VI. 6. in R. *Salom.* item. פְּרָט, *commutare magnas pecunias in parvas, q. d. particulare pecunias.* פְּרוּטָה, *obolus, nummus.*

פָּרַג, *gubernare, pascere, cibare.* פְּרַגְס, *gubernator, pastor,* מְפַרְנֶסֶת, *nutrix, cibatrix.* פְּרַנְסָה, *alimonia, victus, sustentatio.*

פָּרַס, *publicare, divulgare, manifestare.* נִתְפָּרַס, *revelari, manifestari.* מְפִירְסָם, *publicum, manifestum* : הַמְּפִירְסָם אֵין צְרִיבָה רֵאָיָה, *manifestum non eget probatione* ; בְּמְקוֹמוֹת הַמְּפִירְסָמִים, *in locis publicis.* בְּפָרְסוֹם, *palàm, manifestò, in propatulo.*

פָּרַע, *rependere, retribuere, vindicare, ulcisci, solvere debitum* : אֶת־פָּרַע, *vindicare, ulcisci se.* נִפְרָע, *vindicta, ultio.* פִּירְעוֹן, פְּרַעוֹן, *solu-*

tio, compensatio, retributio, ultio : לאו בני פרעון נינהו, *non sunt filii solutionis ipsi, id est, non sunt solvendo.* מרובה מדה טובה, *ultor* : פורען, *amplior est proprietatis bona (gratia) quam proprietatis vindictæ.* אין הק"בה נפרע מן האדם, *id est, Deus sanctus non sumit vindictam ab homine, nisi dum impleta est mensura ejus.* למפרע, *citò, celeriter* : בפרע, *retro, præposterè.*

פרץ, *vultus, facies, effigies, figura, persona.* Ex Græco *πρόσωπος* : plur. פרצופין.

פרקמטיא, *mercatura, negotiatio*, Eccl. IV. 8. in R. Sal.

פרר, *conterere, comminuerè.* התפרר, *comminui.* פרורין, *minutiæ, micæ.*

פרש, *explicare, פירוש, explicatio, commentarius.* מפרש, *interpres, commentator.* גפרוש, *in commentario* : item, *clarè, distinctè.*

פרש, *separare se, discedere, distinguere, dividere.* הפרש, *discrimen, differentia.* הפרשות, *separatio.* הפרשה, *separatio, sectio.* Sic vocantur sectiones legis Mosaicæ, quæ à triplici פ vel ס majusculo incipiunt. item versus quilibet biblicus, sic vocatur ut in Kimchi, Amos I. 11. פריש, *calcarì, à pungendo.* Nam הפריש, *pungere*, Proverb. XXIII. 32. inde Kimchi, פריש, *equites* appellantur, שמפרישים בפרישים שברגליהם, *quia pungunt calcaribus, quæ sunt in pedibus ipsorum*, Jud. III. 31.

פשט, *extendere, diffundere se* : פשט, *diffundi, effundi, effluere, extendi.* פשוט, *nudum, simplex, ut elementa, cæli et corpora simplicia* :

item *vulgare* : שם פשוט, *nomen simplex et absolutum, cujus oppositum מורכב, compositum* : שם המופשט, *consuetudo vulgaris, nomen abstractum.* הפשט, *simplicitas.*

פשט, *simplex, literalis vocis aut loci alicujus sensus.* על דרך, *juxta literalem sensum, cui opponitur מדרש, allegoricus et mysticus sensus.* אין מקרא פשוט, *non egreditur versus biblicus ex literalis sensu suo, scil. simpliciter et absolutè, ut nullum literalem sensum admittat.* פשוטא, *certum, simplex, absolutum* : פשיטא לך, *certumne tibi est, certusne es?* פשוטין פשוטין, *nummi minimi, indivisibiles.*

מים, *liquescere, tepescere* : פשר, *liquescere, tepescere* : פשרים, *aquæ tepidæ.* התפשר שלג, *liquefacta est nix.* בשר, *transigere, convenire, componere partes litigantes.* אחר שנתפשו, *postquam concordés facti sunt.* פשרה, *transactio, compositio, conventio.*

פשפש, *scrutari, pervestigare.* פשפוש, *scrutatio.* פשפש, *cimeæ.*

פתאמי, *repentè* : פתאם, *repentinus* : רעות פתאמיות, *mala repentina*, Prov. XXIV. 22. in R. Levi.

נפתח, *aperire* : incipere : נפתח, *incipiemus primum.* פתיחה, *apertio* : initium, ingressus, prologus, exordium libri vel sermonis. פתח, *idem.* פתח, *Pathach, vocalis.* פתחות, *Pathachatio, notatio cum Pathach*, Kimchi, Ps. XIX. 14.

פתח, *miscere, commiscere.* פתקא, *projicere, impellere.* פתקא, *libellus* : schedæ, פתקא דהזקא, *li-*

bellus citationis: בְּתִקְיִן קְטָנִים, *schedæ parvæ*.

פֶּתֶר, פֶּתֶר, *mensa*, Chald.

פֶּתֶת, *secare, frangere*. פֶּת, *frustum, buccella panis*: פֶּתִיתִין, *frusta*.

צ

צָבַע, *tingere, colorare*. צָבַע, *tinctor*. אֶצְבַּע, *digitus*; אֶצְבָּעוּ, *digitalis*: צָבַע, *tinctura, color*.

צִבֵּר, *congregare*. צִיבוּר, *congregatio, cætus ecclesiasticus*: שְׂלִיחַ, *minister cætus vel synagogæ, ædituus, negotia synagogæ curans*.

צָד, *latus*: עַל כָּל-צֶדֶד, *ab omni latere, ex omni parte*: מְצַד, *ratione, propter*: שֶׁ מְצַד, *ex parte ejus*, בְּאִיזָה צֶדֶד, *quodam modo*: בְּיוֹצֵד, *quomodo: nam nempe*: בְּצֶדֶד, *juxta*: בְּצֶדֶדְךָ, *juxta te, plural*. צֶדְדִים, *latera: modi*. מְשַׁפֵּט צֶדְדֵי, *propositio modalis*.

צֶדֶק, *Jupiter planeta*. צֶדֶק, *elemosyna*. רַאיוֹת צוֹדְקוֹת, *rationes justæ, certæ, legitimæ, veræ*. וְאַחֵר בָּךְ,

תְּבַרֵּר צוֹדְקַת מִהַבְּלִיתִי צוֹדְקַת, *postea declarabis vel distingues legitimum sive verum ab illegitimo, sive falso*, Rabbi Levi Proverb. II. ab initio. הַקְּדָמוֹת צוֹדְקוֹת, *præmissæ veræ, quibus opponuntur falsæ*. צֶדְקָנוֹת, *justæ, probæ mulieres*.

צָהָב, *splendere, rutilare ut aurum*: פְּדַחַת מְאִירָה וּמְצַהֶבֶת, *frons lucens et splendens*, R. Sal. Eccles. XII. 2. מוֹצָהֶבֶת, *inauratum*. צָהָב, *aureus color, aurum*.

צִוָּה, *præcipere, imperare*. צִוָּה, *præceptum: imperativus modus apud*

grammaticos. נְצִטָּה, *præcipi, mandari*. בְּמִצְוֹת, *mandato, jussu, licentiâ N. in titulis librorum*.

צוּר, *formare*. צוּרָה, *forma, figura*. צִוּוּר, *formatio, figura, pictura, imaginatio*. צוּר, *formator, figurator, pictor*: מְצִוּוּר, *idem*: כּוֹחַ הַמְצִוּוּר, *facultas figurativa, imaginativa*. מְצִוּוּר, *efformatum, figuratum*.

צָהָה, *candidum, nitidum, splendidum esse*. צִהוּת, *nitor, elegantia sermonis, loqui nitida, elegantia verba*, Ies. XXXII. 4. צִהְצָהוֹן, *idem*. מְצוּהָצָה, *splendens, nitens, pellucidum, illustre, lucidum*.

צִיָּן, *signare, designare*. צִיּוֹן, *signum, circumscriptio, delineatio: monumentum sepulchrale, epitaphium*.

צִיַּת, *attendere, auscultare*. צִיַּתִּית, *auditrix, quibuslibet rumoribus et sermonibus aures præbens, ut mos est mulierum: auscultatrix: obediens*. צִיַּת, *exitus, extremitas*: לְצִיַּת שָׁמַיָּא, *ad extremitatem cælorum, aut, versùs cælum*.

צָלָא, *orare, precari*. צִילוּנִית, *oratrix, precibus jugiter incumbens*: בְּתוּלָה צִילוּנִית, *virgo jugiter orans*.

צָלַב, *suspendere, crucifigere*. צָלַב, *patibulum*.

צָלַח, *prosperari, felicem*

esse. הצלחה, *felicitas, prosperitas* :

הצלחה נצחית, *felicitas aeterna*.

צלל, *profundum petere* : צלול, *limpidum, clarum, cujus faeculentum omne subsidit* : צלול, *vinum clarum* :

מים צלולים, *aquae limpidae*. *Oppositum ejus est עכור, turbidum. vide R. Sal. Gen. XXXIV. 30.*

צמח, *germinare*. צומח, *germinans, vegetabile*. צמיחה, *germinatio* : *vegetatio, accretio* : נפש הצומחת, *anima vegetabilis*, Psalm. LXXVIII. 47. in Kimchio.

צמל, *pubescere* : צמל, *fructus turlescens* : *metaphoricè virgo pubescens*.

צמצם, *constringere, coarctare*.

צמת, *contrahi, constringi* : צומת, *contractio nervorum*.

צנן, *frigescere*. צונן, *frigens* :

צוננת, *aqua frigida* : צננה, *frigus*.

צנן, *raphanus*.

צנוע, *verecundus, modestus* :

צנועה, *verecunda*. צנועות, *verecundia*.

צנע, *reponere, abscondere, asserbare*. בצנעה, *in occulto, clam, cujus*

oppositum בפרהסיא, palàm, in publico.

הצטער, *dolere, angere, angustia affici*. צער, *angor, dolor, angustia*. מצטער, *anxius, sollicitus, dolens*. לפי צערא אנרא, *pro dolore merces, prout quis laborat ita mercedem reportat.*

צורב, *aduri*. Hinc צורבא, *ignitabulum sapientum* : *subtilis, acutus discipulus, rabbinatus proximus*.

צרה, *necessitas* : דברי צרכים, *verba necessitatum, rerum necessarium* : צריה, *opus, necesse, necessarium* :

צריכים למאכל, *opus habent cibo*. הוצרה, *cogi, necessitate adigi, opus habere*.

הוצרכו מעות, *opus habent pecuniis*. צריכות, *indigentia*,

לא יצטרה לביאור, *idem. non opus habet declaratione*.

צרה, *conjungere, conglutinare*

צירוף, *conjunctio, combinatio* : *relatio logica*. מלה מצרפת, *dictio relativa* : מצטרפים, *correlativa*.

הצטרפות, *correlatio*. מצורף לזה, *adjunctum huic est, accedit huc*.

ק

קא dictio expletiva apud Talmudicos, et usurpatur conjunctim, et separatim ante voces. *Quidem*, redi sæpè potest, sæpè nihil sensui addit. דקא, *quoniam* : מדקא, *ex quo quidem*. קאמר, *dicit*.

קבא, *alea, x-*

βεία : שוחק בקביאות, *ludit aleis*. קבויסטום, *aleator, κωβευτής*.

קבל, *accipere, recipere*. קבלה, *acceptio* ; *cabala, theologia mystica, doctrina ore tenus tradita et accepta de divino auditu, ut vocant, et arcanis ac mysteriis legis divinæ*. מקובל, *cabalisatus, per cabalam e-*

doctus : מקובלני, *per cabalam edoctus sum vel accepi*. Ejus duæ sunt partes, עינינית, *speculativa*, et מעשיות, *practica*. קבול, *acceptio, receptio*. קבלן, *cabalista* : *receptor alicujus rei*.

קבע, *figere, firmare* : קבע, *tempus fixum* : קבע לו זמן, *fixit, determinavit ipsi diem*. קביעה, *dies, terminus fixus, fixio*, קבע, *stabilitas*.

קבץ, *colligere*. קבוצ, *collectio, numerus pluralis. additio arithmetica*.

קדם, *prævenit, præmisit, præposuit, antevertit*. קדמו שיהקדמנו, *sicut præmisimus, antea scripsimus*. הקדמה, *præfatio, procemium, præmissa* : *propositio*. הקדמה גדולה, *propositio major* : קטנה, *minor*.

קודם, *ante, antequam, priusquam*, קדימה, *præcipuum, prioritas, prius, æternitas, prior, pristinus, antiquus* : *oriens. præventus, anticipatus, vel anticipans*. מוקדם ומואוחר, *anticipatum et posterioratum, hysteron proteron*. על ידי, *per manus prioris, primum occurrentis, per primum*.

קדר, *atrari*. נקדר נקדר, *atorem, eclipsin, defectum luminis pati, obscurari, deficere*. קדרות, *defectus, obscuratio, obtentratio*.

קדושה, *sanctificatio*. קדוש קדש, *sanctitas*. קדושים, *sponsalia sacra ob matrimonium*.

קצה, *venam secare*. הקיז קוז, *venæ sectio*. סכיו הקצה, *phlebotomum, scalpellum*.

קולו, *vox*. קולו, *vocalis* : דברים, *recipere, receptum detinere*,

קוליים, *res vocales quæ in voce consistunt*. קולנית, *strepera mulier*.

קום, *surgere, stare, subsistere, desistere*. קומה, *statura, altitudo*.

קיום, *statio, subsistentia, consistentia*, קים, *stabilis*. התקים, *perstare, subsistere, stabiliri, confirmari*. קימא לו, *probatio nobis est*. מקום, *locus, Deus*, quia illocalis et tamen ubique locorum præsens.

קויץ, *tædere, nauseare*. מוקצה, *nausea, tædium*.

קור, *manare, scaturire*.

מקור, *scaturigo* : *infinitevius modus, quasi variorum significationum per tempora et personas fons et scaturigo*.

קוטב, *polus*.

קטיגור, *accusator, κατηγορος*.

קטטה, *rixari, contendere, rixis irritare*. קטטה, *contentio, rixa*, Prov. X. 13. in Kafvenaki.

קטמא, *cinis*. קטמן, *cinereus*.

קטנה, *minor, minorennis* : קטנה, *minorennis puella*. קטנות, *parvitas, minorennitas*. קטניות, *legumen, legumina*. קטני אמת, *parvi fide, vacillantes, errantes in vera fide*, Psal. CVI. 7. in R. Sal.

קטעה, *incidere, succidere* : קטעה, *annus intercisus*.

קוטר, *diameter* : קוטר, *semidiameter*. קוטר, *exhalatio, fumus, vapor calidus et siccus*.

קטרג, *accusare deferre*.

קויץ, *æstas* : קויץ, *æstivus*.

קלח, *effundi, emanare*. קלחת, *emanatio, eruptio, effluxus* : מקלחת, *fontis, ut fontis unde aqua emanat*.

קלט, *recipere, receptum detinere*,

retinere. קְלִיטָה *receptio*, Jos. VII. 19. in Kimchi. מְקֻלָּט *receptus, refugii locus.*

קַל, קֶלֶל, *leve*, קַל וְחוֹמֶר, *vide* חֶמֶר *geminatâ primâ literâ*, קַלְקַל, *vastare, corrumpere, destruere.* קַלְקוּל, *vastatio, perditio: item, despectio, vilipensio.* קַלְלִיל, *leve, modicum, parum,* קַלְלִים, *levissimè, facillimè.* קַלְלִית, *erectio capitis levis, levitatem et superbiam denotans.* בְּקַלְלִית, *leviter, facillè.*

קַלָּם, *calamus scriptorius:* plural. קוֹלְמוֹסִין, *calami.* קַלְמָר, *calamarium.*

קָלַם, *laudare.* קְלוֹם, *laudatio, laus.*

קַלְפָּה, *decorticare.* קְלִיפָּה, *decortication, cortex:* קְלִיפַת בֵּיצָה, *putamen ovi.* קַלְפָּה, *membrana, pergamenum.*

קְלוּשׁ, *tenuè.* קְלוּשׁ קְלוּשׁ, *lutum tenue.*

קָמָה, *ante.* קְמוּהִי, *ante eum.* קְמָא, *primum, anterius, apud Talmudicos.* Contractum ex קָדָם vel קָדָם, *item* לְקָמָן, *mox, infra, paulò pòst, quasi ante nos, oppositum ejus* לְעֵיל, *suprà.*

קְמָט, *corrugari:* קְמָטִין, *rugæ.*

קְמִיעַ, *amuletum, charta experimentalis de collo suspensa,* קְמִיעָה, *idem.* קְמִיעָה, *parum, modicum.*

קְמִיצָן, *colligere in pugillum.* קְמִיצָן, *parcus, tenax.* קְמִיצָה, *digitus annularis, minimo proximus.* קְמִיצָה, *Kametzatum, cum Kametz notatum.* קְמִיצָה, *idem* ex Niphal.

קְמִיצָה, *zelotypus, zelotes:* קְמִיצָה, *zelotypa mulier.*

קַנְבּוֹס, *cannabis.*

קוֹנְדִיטוֹן, *conditum vinum, confec-*

tus potus ex aromatibus, melle et aliis, Eccles. II. 1. in R. Sal.

קָנָה, *acquirere, possidere.* קְנִיָּן, *acquisitum, possessio: habitus acquisitus: oppositum ejus* קְנִיָּן, *privatio.*

קָנָה, *tergere, abstergere.* קְנִיָּה, *abstersio.*

קְנִיָּה, *irritavit.* קְנִיָּה, *vexare, irridere.* קְנִיָּה, *vexationes.*

קְנִיָּה, *vexator.* קְנִיָּה, *pondus centenarium.* קְנִיָּה, *quinternio: folium, pagina libri.*

קְנִיָּה, *conventio, conspiratio.*

קָנָה, *punire, mulctare.* קְנִיָּה, *mulcta, pœna, plur.* קְנִיָּה, *pœnæ, mulctæ pœcuniariæ.*

קָנָה, *cantharus, unde illud* יִתְּסִיף בְּקַנְהוֹן אֶפְהָ בְּמָה שֵׁיִשׁ בּוֹ *ne inspicias cantharum, sed id quod in eo est.*

קִיסָר, *Cæsar, imperator, rex:* קִיסָרִין, *Cæsares: Cæsarea, urbis nomen.*

קָבָא, *concrescere, coagulari, condensari.* קְבִיָּה, *concretio: concretio aquarum.*

קָבָד, *curare, curiosum, sollicitum, attentum esse:*

אֵינָהּ מְקַבְּדָתָּהּ, *non est sollicita de operibus suis,* Eccles. III. 21. R. Salom.

קָבָדָה, *cura, sollicitudo.* קְבִיָּה, *præceps, iracundus.* אֵינוֹ הַקְּבִיָּה מְלַמֵּד, *nullus iracundus benè docet.*

קָפַז, *subsilire, saltare.*

קָפָה, *abscindere, rescindere, amputare, succidere, occidere, tollere,* Ies. XXVIII. 1. et Hos. I. 1. in R. Salom.

קוּפָּה, *arca, cista:* קוּפָּה, *arca eleemosynaria:*

קוּפָּה, *שָׁל צְדָקָה, arca aromatum.*

קוּפָּה, *שָׁל בְּשָׂמִים, arca aromatum.*

קָפַז, *saltare, insilire, irruere.*

קצב, *succidere*. קצב, *lanio, carnes vendens et secans*. קצוב, *præcisum, determinatum*. קצב, *præordinatio, prædestinatio*.

קצה, *pars: quidam, quædam, in utroque numero*: קצתם, *pars ipsorum, quidam vel quædam ipsorum*: קצתם את קצתם, *alii alios*: קצתם ספרים, *in nonnullis libris*. קצה, *tropicus: tropicus æstivus sive cancri, hybernus, id est, capricorni*. Item קצה, *extremum, terminus syllogismi*.

קצר, *abbreviare*. קצרה, *קצירות*: קצור, *brevitas, abbreviatio: breviter*. קצרה, *brevitatis causâ, ellipticè*.

קרא, *legere: קרא (formæ קרא)*: קרא, *lectura, scil. sacra, per synecdochen, id est, scriptura sacra, scripta biblica, biblia*. Interdum et קרא significat *versum biblicum; plural. קראי, biblicus, textualis, versatus in lectione scripturæ*. קרי, *lectum, de voce variæ lectionis in bibliis usurpant*. Item *casus nocturnus seminis effluentis, fluxus seminis: בעל קרי, qui fluxum talem passus est, Levit. XV. item קראים, Karræi, Zaducæi, quasi textuales dicti, quod nullas traditiones vel glossas admitterent*. קריאה, *lectio*. קריאה, *ad ornatum lectionis, euphoniæ causâ*. קורין, *legunt, pro קוראין*.

קרה, *evenire, conlingere, accidere*. מקרה, *accidens, eventus, casus: מקרי, accidentalis*. קלקה מקריה, *pars accidentalis*. תקרה, *contignatio, tabulatum: בית מקורה, domus ta-*

bulata. מקרה קנים, *accidens firmum, inseparabile*: נפרד, *separabile*. קורות, *contingentia*.

קרט, קרט, *granum, bacca, frustulum: gruma*: קורט דם, *gruma, gutta sanguinis*: קורט לבונה, *granum thuris*.

קרן, *sors principalis, capitale*: קרן, *sors et lucrum*.

קרון, *carrum, carruca: plural. קרונות*.

קרר, *frigescere*. קור, *קרירות, frigus, Psalmus XCI. 6. in Kimchi*. התקרר, *frigescere: per metaphoram לא נתקררה דעתו, non frigescerat mens ejus, id est, non sedabatur*. קורת, *refrigeratio, frigus*: קורת, *refrigeratio spiritalis, recreatio animi*.

קרר, *civitas: קריתני, urbanus, oppidanus*.

קשה, *durum, difficile esse, difficile reddere: objicere, opponere difficile et dubium*. מקושן, *opponens, quærens, interrogans quæstionem dubiam*. קושיא קושיא, *objectio, quæstio difficilis*. קשה, *grave, difficile*. קשוי, *difficultas: בקושוי, cum difficultate, difficulter, Hos. XI. 7. in R. Sal.*

קשט, *ornare: התקשט, ornari, ornare se*. קשוט, *ornatus, ornamentum*.

קשר, *ligatura, vinculum, præpositio, nomen et verbum ligans*. פועלי קשר, *verba vinculi, id est, cum præpositione cum alia voce constructa et ligata*.

קשש, *הקיש, assimilare, comparare proportionaliter*. הקשה, *הקש, proportio, syllogismus: comparatio a-*

nuloga. הַקֶּשׁ מִטְעָא, *syllogismus sophisticus, erroneus, errare faciens*, קֶשֶׁשׁ, *pulsare campanam, sonum, tintinnitum edere*. קֶשֶׁשׁ קוֹשִׁים, *campanæ, sonitus campanæ*. קִישׁ, *sonus, tintinnus, strepitus, pulsus*, propriè *campanæ vel tintinabuli*: unde illud, אֶסְתַּרְא

stater in lagena, kis kis clamat, id est, *numus commotus in lagena vacua, magnum edit strepitum*. Proverbium in gloriosos et jactabundos.

קֶשֶׁת, *arcus, iris*: קֶשֶׁת, *sagittarius, jaculator*: אֶרְצֵי, *arcitenens, signum cæleste*.

ר

רָאָה, *videre*. רָאוּי, *dignum, conveniens*: יוֹתֵר מִן הָרָאוּי, *magis quàm convenit*. כְּפִי הַנִּרְאָה, *sicut videtur, juxta apparentiam*. רְאִיָּה, *visio*. רְאִיָּה, *ratio, probatio, demonstratio*: רְאִיּוֹת, *rationes perfectæ, demonstrationes à priori*: חֻקֵּי הַדְּרָאוֹת, *physici naturales rerum causas pervestigantes*, Eccles. VII. 5. in Aben Esra: הַמּוֹצִיא מִחִבְרוֹ עָלָיו, *quod idem cum illo, actori incumbit probatio*. Nam actor elicere, educere cupit ab altero, quem accusat, aut à quo petit. רְאוּת, *visio, visus*: כְּלֵי רְאוּת, *organa visus*. רִיאָה, *pulmo*. מְרִיאָה מְקוּם, *index loci, index libri, concordantia*.

רַבִּב, *multum, multiplex esse*. רֹבֵב, *multitudo, magna pars*. רֹבֵם, *plerique ipsorum*. רֹבְבוּ, *idem: numerus pluralis et signum numeri pluralis*, ut Hos. II. 1. in Kimch. רַבִּים, *multi*.

רַבִּים, *numerus pluralis*: לְשׁוֹן רַבִּים, *in numero plurali*: item *publicè, in communi sive publico, palàm*. רַבּוֹן, *dominus*. רַבּוֹנֵתָא, *domina*. רַב, *doctor, magister*, רַבֵּנּוּ, *præceptor noster*, רַבּוֹ, *ejus*, רַבְּכֶם, *vester*: plural.

רַבּוֹת, *sed semper cum affixo, ut* רַבּוֹתֵינוּ, *rabbini, doctores nostri*. רַבָּן, *idem: plural*. רַבָּנִין, *rabbini*. רַבְּנוֹת, *rabbinitus, magisterium: magistra*, Hos. I. 1. in R. Sal.

תַּרְבִּית רַבִּית, *fœnus, usura*. רַבִּיעָה רַבַּע, *pluvia*, Joël. II. 23. in Kimchi. מְרֹבַע, *quadrangulum, quadratum*.

הַרְבִּיץ, *cubare*: הַרְבִּיץ, *cubare fecit*: הַרְבִּיץ תּוֹרָה בְּרַבִּים, *cubare facit legem publicè, id est, docet, propagat*.

רַגְנוֹ, *irasci, commoveri*. רַגְנוֹ, *iracundus*; רַגְנוֹתִי, *iracunda*.

הַרְגִּיל רַגַל, *assuefacere, exercere, consuescere*. רַגִּיל, *assuetus, exercitatus, assuefactus*. מְרֻבָּל, *usitatum*.

הַרְגִּיל, *assuefactio, conversatio*. הַרְגִּיל, *usus, exercitatio*, unde הַהַרְגִּיל יַעֲשֶׂה, *usus facit artificem*.

הַרְגִּישׁ רַגֵּשׁ, *sentire, sensibilibiter percipere*. הַרְגִּישׁ, *sensus*. הַרְגִּישׁ, *anima sensitiva*, Prov. XXIII. 22. in R. Levi. הַרְגִּישׁ, *sensibile, sensitivum*: בְּחֹת הַרְגִּישׁוֹת, *facultates sensitivæ*. מְרֻבָּל, *sensa-*

tum, quod sub sensum cadit. צורה

ת, מורכבת, forma sensibilis.

רדף, *persequi, insequi, consequi.*

נשם, רדיפה, *consecutio, consequens.*

הרדפה, *nomen synonymum.* הרדפה, *cognominatio.*

להט, *currere*; ריהט, *cursus, festinationis causâ.*

רהה, *irrigari*; רההו, *irrigatio.*

רוח, *spiritus*; רוחני, *spiritualis*; רוחני, *spiritualis*; רוחני, *voluptas spiritualis*, Prov. X. 17. in Kafvenaki. רוחות, *partes, plagæ*, מקל-רוחותיו, *ab omnibus plagis suis.*

רח, *spatium, intervallum, distantia.*

רח, *latum, spatiosum*:

רח, *angulus latus, obtusus.*

רח, *respirare fecit, recreavit, refocillavit: dilatavit: lucratus est.*

רח, *lucrum.*

רח, *latitudo, cujus oppositum*

רח, *angustia.*

רום, *Roma, Romanus.*

רום, *Romani.*

רום, *cælebs*: plur. רוקין, *cælibes,*

רום, *juvenes innubi*: יולדים מרוקים

רום, *generant cælibes et liberi.*

רחם, *misereri.*

רחם, *misericors,*

רחם, *nomen divinum apud Rab.*

רחם, *Deus cor quærit.*

רחם, *misericors fœmina.*

רחם, *plur.*

רחם, *misericordes.*

רחם, *affectus misericordes sive misericordiæ.*

רחם, *misericordia.*

רוק, *evacuare.*

רוק, *vacuities, vacuum.*

רוק, *frustra, incassum*: אין ריקות בעולם

רוק, *non datur vacuum in mundo,*

רוק, *vacuus, vanus.*

רכב, *componere, conjungere.*

רכב, *Inserere ramos arborum,*

רכב, *compositum,*

רכב, *cujus oppositum*

רכב, *simplex:*

רכב, *dictio composita,*

רכב, *compositio, insitio.*

רכב, *corporea composita, mixta,*

רכב, *concreta:*

רכב, *non inserunt arborem cibi,*

רכב, *id est, fructiferam, super arborem fructiferam.*

רכב, *centrum:*

רכב, *centrum terræ,*

רכב, *Job. XXVI. 6. in R. Levi:*

רכב, *circulus egrediens centrum,*

רכב, *id est, eccentricus.*

רכב, *indicare, annuere.*

רכב, *nutus, indicium.*

רכב, *supercilia:*

רכב, *supercilia oculorum.*

רכב, *infra.*

רכב, *idem, et vox penacuta, accentum infra,*

רכב, *id est, in ultima syllaba habens.*

רכב, *esurire.*

רכב, *fumelicus.*

רכב, *stercus, excrementum.*

רכב, *obmurmurare.*

רכב, *murmuratio.*

רכב, *velle.*

רכב, *voluntas.*

רכב, *voluntarius.*

רכב, *motus voluntarius:*

רכב, *id non est per modum præcepti voluntarii,*

רכב, *sed ironicè, Amos IV. 4. in Kimch.*

רכב, *placari,*

רכב, *Hos. I. 10. in R. Salom.*

רכב, *corrigia calcei.*

רכב, *subula,*

רכב, *cerdo.*

רכב, *continuum, conjunctum,*

רכב, *consequens.*

רכב, *dies continui, consequentes.*

רכב, *oblectatio continua.*

רכב, *tenue, transparentes,*

diaphanum : טִיחַ נְרוֹק, cæmentum tenue.

רשׁוּת, facultas, potestas, licentia. בְּרִשׁוֹתָּהּ, cum licentia tua ; בְּרִשׁוֹת הָרַבִּים, in potestate publica, in publico : plural. רִשְׁוִיּוֹת, potestates, licentiæ, privilegia. הַרְשָׂאָה, idem. רִשְׁאֵי, licitus, liber, qui licentiam habet : אֵין רִשְׁאֵין, non licet illis.

רַעַל, pigrari, pigrum, re-

missum esse. הַתְּרַשְׁלוּת, pigritia, remissio. מְרִשָּׁל, laxans, remissum faciens.

רָשַׁם, designare, describere, notare. רוֹשֵׁם, descriptio, designatio, ob-signatio, nota. רִשּׁוּם, delineatio, diagramma.

רָתַח, fervere. מִים רוֹתְחִים, aqua ferventes. רָתַח, fervescit. רְתוּחַ, fervefactio, ebullitio. מְרוֹתָח, fervidum.

ש

שָׂאַל, rogare, interrogare, petere, quærere. הַשְּׂאִיל, mutuo, commodato dedit petenti : מִוֹשְׂאֵל, mutuatum, accommodatum : שֵׁם הַמוֹשְׂאֵל, nomen accommodatum, mutuatilium, metaphoricum. הַשְּׂאֵלָה, mutuatio, metaphora : עַל דְּרַף הַשְּׂאֵלָה, metaphoricè, Ps. LXXVIII. 47. ad, occidit vites. שְׂאִילָה, quæstio, interrogatio, petitio : ה' הַשְּׂאִילָה, He interrogati-onis.

שָׁבַב, frangere : שִׁבּוֹן שָׁבִיבִים, fragmenta, frustula, segmenta lignorum.

שָׁבַח, laudare. מְשׁוּבָּח, laudatum, laudabile. לְשִׁבְּחָהּ, laus. שְׁבַחָהּ, שְׁבַחָהּ, לְשִׁבְּחָהּ, in laudem et vituperium, Num. XI. 18. in Ab. Esra. Est etiam שְׁבַח, accretio, incrementum, melioratio rei, unde et מְשַׁבְּיָהּ, arbor crescit.

שָׁבַל, propter, propterea.

שָׁבַר, frangere, שִׁבְרָה, fractura : שִׁבְרֵי הַמְּנוּסָה, fractura numerorum arithmetica, frac-

tio : שְׁבָרִים, fractiones. Item שְׁבַר, Chirek vocalis, ut apud Ab. Esram, Num. XXXV. 19. et שְׁבוּר, Chirek-atum, cum Chirek notatum.

שֶׁבַשׁ, perplexum, attonitum, obstupefactum esse : confundi, seduci, corrumpi : כִּי בְּגָלוֹת נִשְׁתַּבְּשׁוּ, nam in captivitate confusa sunt exemplaria ; sumpserunt unum ex hoc, et transtulerunt in aliud, etc. Kimchi, 1 Reg. XVII. 14. שְׁבוּשׁ, confusio, perplexitas, error, corruptio. אִישׁ מְשׁוּבָּשׁ, vir perplexus.

שַׁבְּתָאֵי, Saturnus planeta.

שָׂגַח, providere, prospicere : הַשְּׂגָחָהּ, providentia. הַהַשְּׂגָחָהּ, providentia divina. הַשְּׂגָחוֹת, contemplatio, speculatio.

שָׁגַר, mittere, emittere. שְׁגוּרָה, emissum : assuetum : usitatum, promptum, expeditum : אִם שְׁגוּרָה תִּפְּלוֹתוֹ, si expedita sit precatio ejus in ore ipsius, si expedire egrediatur :

פיו, *nomen Dei consuetum erat in ore ejus.*

שדך, *desponsare, conjugio jungere.*
 לשדך, *desponsare filias sab-*
batho licitum. שדוה, *desponsatio,*
copulatio. שדכנ, *idem.* שדכנ, *cop-*
ulator, desponsator.

שדל, *operam dare, cu-*
rare, incumbere rei, occupatum esse :
 שדל, *cura ut te vi-*
rum præbeas. השדל, *opera, cura,*
studium, conatus sollicitus. שדל, *per-*
suadere. שדול, *persuasio.*

שדרה, *spina dorsi :* חוט
 השדרה, *filum spinæ dorsi, quod ex*
cerebro per vertebrae descendit.

שדה, *morari, tardare.* שדה, *mor-*
mora, tardatio.

שדב, *amplius, porrò, præterea,*
adhuc.

שדא, *æquari.* שדא, *æquatio,*
comparatio : ה' השדא, *Vau*
adæquationis, quod apodosin simili-
tudinis denotat, quale sæpè in Pro-
verbiis Salomonis שדוי, *æquum, æ-*
quale, pretium rei, quod venditæ rei
est æquatio et comparatio. שדא, *quo*
linea æquinoctialis : שדא, *circu-*
lus æquus, concentricus.

שד, *nomen, Chald. unde* שד
 שד, *nomen filii hominis.* *Nomen*
proprium viri, apud Masorethas.
Apud Rabbinos, aliquis, aliquid.
Præcedere vel sequi solet אין *vel*

שד, *propterea quòd, eo quòd.* שד, *propterea quòd,*
eo quòd. שד, *quâ de causâ, quamobrem ?*
 שד, *quâ de causâ, quamobrem ?*
 שד, *propterea.*

שד, *ponere.* שד, *positio.*
 שד, *lineæ :* שד, *linea libri.* שד, *taurus, signum cæ-*
lestæ.

שור, *canere :* שור, *cantor :*
 שור, *poëta.* שור, *canticum : carmen poëti*
cum sive rhythmicum. מלאכת השיר,
ars poëtices. שור, *poëtica.*

שור, *filare, fila ducere et intor-*
quere sive duplicare, sive duplicari,
fila duplicata, contorta.

שור, *axilla,*
 שור, *locus concavus sub brachio,*
Deuteron. XXII. 5. in R. Salom.

שור, *aurora, manè.* שור, *matu-*
linus : תפלה שור, *oratio matu-*
tina. שור, *nigredo.* שור, *atra-*
mentum. שור, *nigrescere, nigrum*
esse. שור, *libertate donare, ma-*
numittere : עבד שור, *servus*
manumissus. מאשה שור, *mu-*
lier libertate donata.

שט, *stultescere.* שט, *stultus,*
vesanus : אין מביאין ראיה מן
 השט, *non adducunt probationes a*
stultis. שט, *stultitia :* רוח שט,
spiritus insanix. שט, *idem.*
 שט, *linea : ordo, usus, discursus,*
ritus, stilus. שט, *ordo,*
usus, stylus, Talmudicus.

שט, *expansio, expansum : super-*
ficies.

שט, *literæ contractus, instrumen-*
tum literarum, litera procurationis :
 שט, *chirographum, literæ de-*
biti : plur. שטות.

שד, *congruit, convenit :* לא שד,
 שד, *non convenit dicere :* למימר
 שד, *vestes ejus pertinen-*
tes ad corpus ejus. שד, *decens, con-*
veniens, pertinens.

שור, *monilia, catenæ, ar-*
 שור, *millæ.* שור, *turma, exercitus, caler-*
 שור, *catervatim.*

שָׁכַב, *cubare*: שָׁכֵיב מֵרַע, *ægro-tus*: et שָׁכֵיב, *mortuus, qui occubuit*. שְׁכִיבָה, *obdormitio, decubitus vel* החוּלֵי, *morbi vel המָוֹת, mortis*, ut docet Kimchi, Ies. L. 11.

שָׁכַח, *invenire*: שָׁכִיחַ, *inventum, præsens*, דְּלֹא שָׁכִיחַ, *quæ non invenitur, existit*.

שָׁכַח, *intelligere*. שְׁכֵל, *ingenium, intellectus*: שְׁכֵלֵי, *intellectualis, præcepta intellectus, quibus opponuntur מעשיות, actualia, practica*. מושָׁפָלוֹת, *intellectualia, quæ sub intellectum cadunt*. תְּנָיִן הַמוֹשָׁפָלוֹת, *habitus intellectualis, מושָׁפָלוֹת ראשונות, primæ, שְׁנֵיית, secundæ, שְׁכָלוֹת, intellectus*. שְׁכָלוֹתָן, *intelligens, prudens, ingeniosus*: שְׁכָלוֹתָנָה, *intelligentia*. נְפֶשׁ הַמִּשְׁפָּלֶת, *animæ intelligens*.

שָׁכַח, *convenire, consentire*, idem quod כָּסַח.

שָׁכַח, *habitare, cohabitare*. שְׁכֻנָּה, *vicus, vicinia, platea urbis habitata*. שְׁכִינָה, *Majestas Dei, præsentia Dei, Spiritus sanctus, divinitas*. מִשְׁכֵּן, *oppigneravit*. גִּתְּמִשְׁכֵּן, *oppigneratus fuit, מ factum radicale, ut et in aliis quibusdam*.

שָׁלַח, *mittere, emittere*. שְׁלִיחַ, *missus, legatus, nuncius, apostolus*: שְׁלִיחַת, *nunciatus, proprius*. מִיּוֹדֵד, *legatio, ablegatio, emissio, apostolatus*. שְׁלַחַן, *mensa*: שְׁלַחְנוֹ, *trapezita, numularius*.

שָׁלַח, *negare*. שוּלְלִים, *negativa, negantia*: שוּלְלָה, *negatio*. מְשַׁפֵּט שוּלְלֵי, *propositio negativa universalis*. עֵינָן מְשַׁלְלֵי, *ens abstractum*. item תּוֹאֵר שוּלְלֵי, *forma*

abstracta, cui opponitur הַיּוֹבֵי, concreta. שְׁלֵי, *embryo fetus matricis*, Levit. XI. 3. in R. Sal. item *abortivum*.

שָׁלַם, *perfici, compleri*. כָּל מִיְנוֹ שְׁלֵימוֹת, *perfectio*: שְׁלֵימוֹת, *perfectio*: אִמּוֹנָתוֹ, *omnis generis perfectiones*: בְּלֵתֵי שְׁלֵימָה, *fides ejus imperfecta erat*, Job. I. in R. Levi.

שְׁלָה, *elixare*: יִרְקוֹת שְׁלֹקָיוֹ, *ole-ra elixa*.

שְׁלָל, *concatenare, incatenare*. שְׁלָלֹת, *catena*, plur. שְׁלָלֹת, *catenæ, et formâ Chaldaicâ*. שְׁלָלֹן, *concatenatio, connexionem causarum*, Ps. CIV. 27. in Kimchio. שְׁלָשׁוֹל, *diarrhoea, ventris solutio et fluxus*.

שְׁלָשׁוֹשׁ, *triplicatum*: מִשְׁוֹשׁ, *trigulum*: צוּרֵת מְשׁוֹשׁ, *figura trianguli*. שְׁלֹשׁ, *trinitas*.

שֵׁם, *nomen, Deus, et cum articulo הַשֵּׁם*. item בְּשֵׁם, *sicut, quemadmodum*. עַל שֵׁם, *propter, propterea*. לְשֵׁם, *idem*.

שְׁמַיִם, *cæli*: שְׁמַיִם, *Deus, ab inhabitatione cælesti sic dictus*. לְשֵׁם שְׁמַיִם, *propter Deum*. Sic שְׁמַיָא, *Deus*, Daniel. IV. 23. שְׁמַיָּי, *cælestis*: גְּרָמִים שְׁמַיָּים, *corpora cælestia*, Job. XXVI. 6. in R. Levi.

שְׁמָא, *fortè, fortassis, si fortè, ne fortè*: וְשְׁמָא, *quod si fortè*.

הַשְּׂמִיד, *disperdidit, delevit, destruxit*, מְשֻׁמָּד, *apostata, quasi perditus dictus*, 2 Reg. XVIII. 17. in Kimchio de Rafsaka. הַשְּׂמִידָה, *perditio, apostasia à fide vera*. הַשְּׂמִידָה, *apostata factus est*.

גָּזְרוּ שְׁמָדוֹת, *persecutio*: שְׁמָד, שְׁמָד, *persecutio*: *decreverunt persecutiones*.

שֶׁמֶן, *pinguedo*: שֶׁמֶן גְּנוּבִית, *idem*.

שָׁמַע, *audire*. מִשְׁמָע, *literals* *vocis* *auditio*, *sensus* *literals* *et* *simplex*.

שָׁמַשׁ, *ministrare*, *servire*,

מִשְׁמָשׁ, *minister*. שָׁמַשׁ, *ministerium*. אִוֶּת שָׁמַשׁ, *litera* *ministerialis*. *Item* שָׁמַשׁ, *coire*, *rem* *habere*.

שָׁמַשׁ עִם בַּת עֲבָע, *coivit* *cum* *Batscheba*, *Psal.* *LI.* *2.* *in* *Targum*. תַּשְׁמִישׁ, *concubitus*, *coitus*:

תַּשְׁמִישׁ הַמִּטָּה, *ministerium* *lecti*:

תַּשְׁמִישׁ מִצְוָה, *ministerium* *legis*.

שָׁמַשׁ בּוֹ בְּכִינִין, *uti*, *שָׁמַשׁ*, *uti* *in* *conjugatione* *Pihel*.

שֶׁמֶתָא שְׂמַתָּא, *excommunicationis* *species*.

שָׁנָה, *mutari*. שְׂוָנוֹם, *mutata*, *varia*, *diversa*: מְלוֹת שְׂוָנוֹת, *voces* *diversæ*. שְׂוָנוּ, *mutatio*, *ut* *generatio* *et* *corruptio*, מְשַׁתְּנָה, *alteratum*, *variable*, *mutabile*.

שְׂנִייוֹת, *diversitas*: דְּוָלוּת, *variatio*, *mutabilitas*, *alteratio*. מְשַׁנָּה, *textus* *Talmudicus*,

מְשַׁנָּה, *Deuteronomion*, *qui* *liber* *vocatur* *תּוֹרַת* *רֵפֵתִית*, *repetitio* *legis*,

quia *Moses* *præcedentem* *legis* *doctrinam* *repetiit*: *et* *Talmud* *continet* *repetitam* *legem* *per* *patres* *Rabbinos*, *quæ* *vocatur* *Mischna*. מְשַׁנָּה,

repentinum, *mirabile*, *quod* *subitam* *mutationem* *inopinatè* *et* *extraordinariè* *subiit*: מִיתַת מְשַׁנָּה, *mors* *repentina*:

דְּבַר מְשַׁנָּה, *res* *mirabilis*.

שְׂעֵבַד, *servituti* *subjecit*, *oppressit*, *subegit*. מִשְׂעֵבַד, *subditus*, *subjectus*. הִשְׂעֵבַד, *subjici*, *subditum* *esse*.

שְׂעֵבַד, *servitus*, *subjectio*. שְׂעֵבַד אֶת עֵצְמוֹ, *subjecit* *seipsum*.

שְׂעֵר, *æstimare*, *putare*, *conjectare*. שְׂעֵר, *conjectura*, *unde*

כ' הִשְׂעֵר, *Caph* *conjecturæ*, *quando* *scilicet* *significat* *quasi*, *quodammodo*: *item* *mensura* *ex* *æquo* *æstimata*:

בְּשֵׂעֵר, *juata* *mensuram* *vel* *æstimationem*, *quasi*, *plus* *minus*, *tantum*, *tam* *multum*. בִּוְחַת הַמְּשַׂעֵר, *virtus* *æstimativa*, *conjecturalis*, *divinatrix*.

שְׂפָה, *tranquillum*, *quietum* *esse*.

שׂוּפֵי, *tranquillus*, *שׂוּפֵי* (*formæ* *חֹלֵי*, *שׂוּפֵי*) *tranquillitas*, *Num.* *XXIII.* *3.* *in* *R.* *Sal.*

מִשְׂפָּט, *judicium*, *jus*: *prophetas*: *propositio*, *apud* *logicos*.

שָׂפַף, *fundere*, *effundere*. מְשַׂפֵּף, *infundibulum*, *clepsydra*. שְׂפִיכוֹת, *effusio*.

שְׂפַע, *influentia*, *influxus*: הַשְׂפִיעַ, *influxus* *stellarum*. הִשְׂפִיעַ, *influere* *fecit*: *affudit*, *abundè* *et* *affluenter* *contulit*. מְשַׂפֵּף, *declive*,

Jos. *XVII.* *5.* *in* *Kimch.* שְׂפִיעָה, *declivitas*.

שְׂפָשַׁף, *conterere*, *conquassare*, *conculcare*, *calcare*, *Jos.* *XV.* *7.* *in* *Kimchio*. *Item* *confricare*: שְׂפִישׁוּף, *confricatio*.

מְשַׂקָּל, *pondus*: מְשַׂקָּל, *forma*, *analogia* *vocis*, *ad* *quam* *aliæ* *similes* *accommodantur*.

שָׂקַע, *mergi*: *occumbere*, *de* *sole*: צִוְרוֹת מְשַׂקְעוֹת, *figuræ* *in* *fundum* *sculptæ*: *oppositum* *בֹּלְטוֹת*, *prominentes*.

שְׂקִיעָה, *occasus* *solis*.

שְׂרִיטָה, *linea*, *ut* *chartæ*, *manuum* *et* *similium*: שְׂרִיטוֹת, *lineare*: *lineas* *ducere*.

שְׂרִיטוֹת, *lineamenta*, שְׂרִיטוֹת, *amussis*, *regula*.

שרר, *firmum, stabile, ratum.*

שורש, *radix, radicalis*: אותיות שרשיות, *literæ radicales.*

ששבו, *sociavit*: שושבנים, *socii, amici, sodales.* ששבנות, *societas.*

השתיין, *mingere, urinam redere.* שתן, *urina.* השתנה, *miclio, urina, urinatio.*

שתף, *communicare, Jos. VI. 2.* in Kimchio. שותף משותף, *socius, cooperator*: שותפות, *socia, societas, commercium.* שתוף, *idem*: item *communicatio, homonymia, æqui-*

vocalio: שם משותף, *nomen æquivocum, homonymon, ambiguum, commune.* שם משותף, *idem.* מלה משותפת, *vocabulum æquivocum.* חומר משותף, *materia communis, prima scil. quæ quatuor elementis communis est.*

שתות, *pars sexta*: המשתפר אל ישתפר ויתר משתות, *qui lucratur, ne lucrator ultra sextam partem.* Ut qui emit quinque, potest vendere sex. Regula juris Talmudici est, quæ nunc in desuetudinem abiit. Nam major lucri appetitus homines invasit.

ת

תאמים, *gemini, signum cæleste.*

תואר, *forma*: שם תואר, *nomen formæ, formale, concretum, adjectivum, denominans*: ut ראובן, *Ruben est sapiens.* Hic sapiens est תואר, *formale, Ruben formatum, denominatum.* תיר, *denominare a forma, formare*: מתואר, *denominatum, paronymum, conjugatum, התאר, denominari, a forma propriè, informari.* בתאר, *formaliter.*

תיבה, *dictio, vox, vocabulum scriptum propriè.* ראשי תיבות, *capita dictionum, abbreviaturæ ex prima vocum litera constitutæ.*

תבול, *condire cibos.* תבול, *condimentum.* מתבול, *conditum.* תבלין, *condimenta ciborum, cibi conditi.*

תבע, *exigere, repetere, petere ali-*

quid ab altero jure. תביעות, *postulationes.*

תגין, *apex*: plur. תג, *et per apocopam, præterea, porro, ampliùs, iterum, rursus*: ex שוב, *quod supra positum.*

מתוף, *propterea, idcirco, quia.* מתוף כף, *interim, interea.*

נתחב, *figere*: נתחב, *infigi.* התחיל, *incipere, exordiri.* התחלה, *principium, exordium, Ab. Heb. nomine תחלה.*

תחם, *terminare, determinare.* תחום, *terminus, finis, confinium*: תחום שבת, *terminus sabbathi, qui continebat bis mille passus, quod exstruunt ex Jos. III. 4.*

תיקא, *theca, vagina.* תיר, *speculator, Cant. II. 12.* in R. Salomone item *ductor itineris, sal-*

vum conductum præstans. תִּיּוּר, *salvus conductus.*

תִּכְּנ, *ponderare, appendere, numerare.* תִּכּוּנָה, *astronomia.* תִּכּוֹן, *astronomus,* לֹא יִתְּכֵן, *non convenit, non quadrat.*

תִּכְּבֵּה, *mox, statim, subito:* תִּכְּבֵּה לְגֵאוּלָּה, *statim post redemptionem:* תִּכְּבֵּה שְׁיָשׁוּן, *quamprimùm obdormivisset.* נִמְרָטוּ רַבִּינִי, *Numerant rabbini.* שְׁלֹשׁ תִּכְּבֵּיפּוֹת, *tria statim, quæ illico fieri debent:* vide Thisbi Eliæ.

רֵאשׁ תִּלְיָה, *draco, stella:* תִּלְיָה, *stella draconis,* Job. XXVIII. 3. in R. Levi.

תִּלְיוֹת, *Psalmi Davidis, pro Eccles. XI. 9. in R. Sal.* תִּלְיוֹת אֲחֵרִים, *aliâs, cumuli.*

תִּלְשׁ, *evellere, extirpare.*

תִּתָּם, *ibi, illic.* תִּתָּמָה, *idem.* מִתָּמָה, *ibide.* מִתָּמָה, *illuc.* ex Hebræo שָׁם.

תִּתְּמִיד, *jugiter, continuò.* תִּתְּמִיד, *continuavit.* תִּתְּמִיד, *jugis, assiduus, continuus.* מְקוֹר תִּתְּמִיד, *scaturigo continua, perennis.* תִּתְּמִידָה, *continuatio, assiduitas:* תִּתְּמִידָה, *jugiter,* Prov. XIX. 13. in R. Levi.

תִּתְּמִיָּה, *mirari.* תִּתְּמִיָּהָה, *admiratio.* תִּתְּמִיָּהָה, *admirative, interrogative.*

תִּתְּנָה, *discere:* תִּתְּנָה רַבָּנִין, *dicerunt rabbini nostri:* ex Chaldaismo. תִּתְּנָאי, *doctor Talmudicus.*

תִּתְּנָה, *pacisci certis conditionibus.* תִּתְּנָאי, *conditio:* תִּתְּנָאי, *conditionaliter:* עָשׂוּ תִּתְּנָאִים, *fecerunt*

conditiones, pacta conditionalia. מִשְׁפָּט תִּתְּנָאי, *propositio conditionalis.*

תִּתְּפֵר, *suere, consuere.* תִּתְּפִירָה, *sutura.*

תִּתְּפֵשׂ, *apprehendere:* תִּתְּפֵשׂ עֲלֵיהֶם, *insectatur, carpit eos,* Joël. II. 6. in Kimchi.

תִּתְּקֵן, *ordinare, rectificare.* תִּתְּקוֹן, *ordinatio, directio, directorium.* תִּתְּקוֹן, *commodum, conveniens, rectum.* תִּתְּקֵנָה, *directio, commoditas.*

תִּתְּרָה, *præmonere, protestari.* תִּתְּרָה בְּךָ, *testor et protestor contra te.* תִּתְּרָהָה, *præmonitio, protestatio,* Joël. II. 18. in R. Sal.

תִּתְּרִי עִסָּר, *duo:* תִּתְּרִי, *duodecim.* Sic vocantur prophetæ minores.

תִּתְּרִימִיל תִּרְסָם, *saccus viatorius, pera pastoralis.*

תִּתְּרִינְגוֹל תִּרְן, *gallus gallinaceus,* Ies. XXII. 17. in R. Sal. תִּתְּרִינְגוֹלָת, *gallina.*

תִּתְּרִיפָּה, *domus turpitudinis, ignominia.* Sic per contemptum ecclesias gentiles, in quibus idolatria exercetur, vocant.

תִּתְּרִץ, *solvere, explicare quæstionem dubiam.* תִּתְּרוּץ, *solutio, explicatio.* תִּתְּרִץ, *respondens, explicator quæstionis.*

תִּתְּשׂ, *infirmari, debilitari:* תִּתְּשׂ כְּחֹזֵר, *debilitata fuit vis ejus quasi mulieris,* Num. XI. 15. in R. Sal. Et defectivè תִּתְּשׂ, *Active debilitavit.* תִּתְּשׂוּשִׁים, *debiles, infirmi.*

תִּתְּתָה, *morus arbor:* plur. תִּתְּתָיִם, Ps. LXXXIV. 7. in Kimch. תִּתְּתָה, *sub, pro,* Hierosolymitanè et Talmudicè.

AD STUDIOLOS

L I N G U Æ H E B R Æ Æ,

CONCLUSIO MONITORIA.

Non eadem semper homini mens est, non idem in humanis consilium et propositum. Nec prudentissimi quidem idem semper sentiunt, nec eodem collimant spectantque semper. Præterit dies hodiernus, quæ invenit crastinus. Probantur nunc, quæ mox improbantur, si meliora succedant. Sic rerum est vicissitudo: sic mentis varietas, quia meliora quærendo, ad perfectionem annitur. Haud dissimiliter mihi nunc evenit. Lexicon hoc ad literam *w* exierat, neque dum vel minima de sylloge hac vocum Rabinicarum addenda, cogitatio animum subiverat. Superfuturæ erant ad nundinas, una alterâve septimana, quas inanes abire, damnosum sibi futurum, operæ typographicæ conquerebantur. Sic de materia Lexici cogitans, venit in mentem studium illorum, qui apud me in lectione Rabbinica in voces quasdam subinde impegerunt, quarum usus Rabbinis erat proprius. Ut his nunc succurrerem, hæc qualiacunque hoc tantillo tempore collegi. Paucula tibi ista videri possunt, sed si utaris, opinione plura reperies. Commentatores præstantiores communi Hebraismo utuntur, et non nisi rariùs extra biblicum sermonem, Rabbinismum adhibent. Unde ad illos intelligendos, non ita magno Lexico opus est. Alia ratio in Talmudicis auctoribus, philosophis, cabalisticis, et illis qui Medraschim scripserunt, et allegorico ac vago commentandi genere delectati sunt. In his ut amplior materia, ita pluribus vocabulis opus fuit, ad tantam rerum diversitatem exprimendam. Lento gradu in Rabbinica procedendum, et in faciliora scripta aditus primò dirigendus. Hæc sunt Commentaria illa Biblica, quæ literalem sensum maximè explicant, ut Rabbi Salomonis, R. Davidis Kimchii, R. Saadiæ, R. Aben Esræ, R. Levi Gersom, qui duo sæpè philosophantur, in astronomica, physica et ethica excurrentes, unde et voca-

bulis ad tales terminos commodè exprimendos, sæpiusculè utuntur, quorum bonam partem attigimus, et existorum forma, alia similia perfacilè intelligi poterunt. Omnium frequentissimè nomina usurpant, vel in Bibliis inusitata, à radicibus tamen biblicis deflexa: vel quorum forma in Bibliis rarior, ipsis in ore ubique. Ex omnibus conjugationibus nomina deducunt, plura tamen ex Kal, Pihel, Hiphil et Hithpahel, pauciora ex aliis formis passivis. Hæc ut melius intelligas, breviter te de quibusdam et præcipuis monebo.

Formæ usitatissimæ sunt:

1. דְּבֹר, *sermo, locutio*. אֲבִיד, *perditio*, גְּלוּי, *revelatio*, קִיּוּם, *confirmatio*. Ferè actionem significant, ut Latina ista in Jo. Exempla biblica גְּבוּר, *primitiæ*, גְּדוּף, *blasphematio*, שְׁקוּי, *potatio*, et similia plura, ex conjugatione Pihel derivata.

2. כְּתִיבָה, *scriptio*. A quiescentibus tertiâ ה formata habent, cum Mappik notatum: רְאִיָּה, *visio*. Et hæc propriè exprimentur per Latina Jo. exempla biblica, אֲכִילָה, *esus, cibis*. נְגִינָה, *pulsatio musica*. קְרִיאָה, *vocatio, lectio*. שְׁנִינָה, *dictitatio, dictionum*. שְׁתִּיָּה, *bibitio, potus*, et similia, ex Kal.

3. Nomina in דָּת, sed diversæ formæ: גְּשָׁמוֹת, *corporeitas* à גִּשְׁם, *corpus*: עֲצָמוֹת, *sulstantia*, ab עָצָם quod idem. אֱלֹהוֹת vel אֱלֹהוּת, *Deitas*, ab אֱלֹה, *Deus*: דְּבִקוּת, *adhærentia*, à דָּבַק, *adhærens*: סְמִיכוּת, *conjunctio, syntaxis*, à סָמַךְ, *conjunctum*, quæ forma Chaldæis usitata pro סְמוּךְ ex participio Pahul in Kal, exempla biblica נִלְדוּת, *nativitas*. מְרִדוּת, *rebellio*. אֲזִילוּת, *fortitudo*. כְּבִדוּת, *gravitas*. יְדִידוּת, *dilectio*, כְּסִילוּת, *stultitia* et similia ex Kal.

4. גּוֹזֵל, *raptor, prædo*, רַחֲמָן, *misericos*, דְּבָרָן, *loquax*: דַּעְתָּן, *intelligens*, à גּוֹזֵל, *rapina*, דַּעַת, *scientia*. Horum fœminina, דְּבָרָנִית, *loquacitas*. Et alia substantiva abstracta רַחֲמָנוּת, *misericordia*. דְּבָרָנוּת, *loquacitas*. Et alia forma à participio Benoni Kal deflexa: גּוֹזֵל, *rapiens*. גּוֹזֵל, *raptor*, כּוֹעֵס, *irascens*, כּוֹעֵסָן, *iracundus*. Exemplum biblicum hîc unum est, plurale fœmininum, נְשִׂים רַחֲמָנוּת, *fœminæ misericordes*, Thren. IV. 10. à sing. רַחֲמָנוּת. Hæc partim ex Kal, partim ex Pihel proveniunt. Biblica exempla, אֶלְמָן, *viduus*, חֲרָצֵן, *acinus*, in quibus Pathach propter gutturalem: nam alias כְּבִשָּׁן, *fornax*, בְּנִין, *speculatio*, etc.

5. Nomina concreta sive adjectiva masculina in י, à substantivis abstractis quibuslibet: ut יוֹמִי, *diurnus*, à יוֹם, *dies*: מְיֻנִּי, *specificum*, à מִין, *species*, לְמִדָּה, *disciplina*, לְמִדָּה, *disciplina*, לְמִדָּה, *disciplina*, לְמִדָּה, *disciplina*: עֵינָן, *speculatio*, עֵינָנִי, *speculativus*: תּוֹרָה, *lex*, תּוֹרָה, *lex* vel

תּוֹרְנֵי, *legalis*, אֶרֶץ, *terra*, אֶרֶץ, *terrestris*. נֶגֶד, *contra*, נֶגְדֵי, *contrarium*.
Horum fœminina desinunt in ית.

6. Nomina ex Hiphil formata, cum ה ab initio, ut verborum sic nominum formativo. Prima forma, הַפְּלִיגָה, *excessus*, ab הַפְּלִיג, *excedere*: הַבְּדִילָה, *separatio*, ab הַבְּדִיל, *separare*: הַתְּחִלָּה, *initium*, ab הַתְּחִיל, *incipere*, quod verbum defectivum a nomine Hebræo הַתְּחִלָּה literâ ת ascitâ in radicalem, quod et in aliis quibusdam paucis factum est. Hujus formæ in perfectis exemplum biblicum nullum est, ex defectivis quidem primâ נ duo extant, תְּצַלָּה, *liberatio*, תְּכַרְרָה, *agnitio*, quorum integra essent הַנְּצַלָּה, *liberatio*. Secunda הַמְצִיאוֹת vel הַמְצִיאוֹת, *existentia, substantia*. Biblicum huic simile unicum הַשְׁמָעוֹת, *auditus*. Tertia הַפְּרָשׁ, *discrimen*, הַפְּקָר, *commune*, הַרְקָל, *usus, exercitatio*. Hujus formæ exemplum biblicum nullum est. Ex quiescentibus secundâ etiam forma familiaris הַבְּנָה, *intelligentia*, הַנְּעָה, *motio* et similia. Unicum hujus formæ in Bibliis est הַנְּחָה, *quies*. Tertia radicalis ה mutatur plerunque in י vel א: ut, הַטָּה, *declinatio*, א נָטָה, *inclinare*: הַפָּאָה, *plaga, percussio*, א נָכָה, unde in Hiphil הִפָּאָה, *percutere*. הַוָּדָה, *confessio*, א יָדָה, unde in Hiphil הִוָּדָה, *confiteri*.

7. Nomina ex Hithpahel formata, cum הִ ab initio, ut verborum sic nominum formativo. Prima forma, הִתְּחִלָּה, *excessus*, ab הִתְּחִיל, *excedere*: הִבְּדִילָה, *separatio*, ab הִבְּדִיל, *separare*: הִתְּחִלָּה, *initium*, ab הִתְּחִיל, *incipere*, quod verbum defectivum a nomine Hebræo הִתְּחִלָּה literâ ת ascitâ in radicalem, quod et in aliis quibusdam paucis factum est. Hujus formæ in perfectis exemplum biblicum nullum est, ex defectivis quidem primâ נ duo extant, תְּצַלָּה, *liberatio*, תְּכַרְרָה, *agnitio*, quorum integra essent הַנְּצַלָּה, *liberatio*. Secunda הַמְצִיאוֹת vel הַמְצִיאוֹת, *existentia, substantia*. Biblicum huic simile unicum הַשְׁמָעוֹת, *auditus*. Tertia הַפְּרָשׁ, *discrimen*, הַפְּקָר, *commune*, הַרְקָל, *usus, exercitatio*. Hujus formæ exemplum biblicum nullum est. Ex quiescentibus secundâ etiam forma familiaris הַבְּנָה, *intelligentia*, הַנְּעָה, *motio* et similia. Unicum hujus formæ in Bibliis est הַנְּחָה, *quies*. Tertia radicalis ה mutatur plerunque in י vel א: ut, הַטָּה, *declinatio*, א נָטָה, *inclinare*: הַפָּאָה, *plaga, percussio*, א נָכָה, unde in Hiphil הִפָּאָה, *percutere*. הַוָּדָה, *confessio*, א יָדָה, unde in Hiphil הִוָּדָה, *confiteri*.

8. Nomina ex Hithpahel formata, cum הִ ab initio, ut verborum sic nominum formativo. Prima forma, הִתְּחִלָּה, *excessus*, ab הִתְּחִיל, *excedere*: הִבְּדִילָה, *separatio*, ab הִבְּדִיל, *separare*: הִתְּחִלָּה, *initium*, ab הִתְּחִיל, *incipere*, quod verbum defectivum a nomine Hebræo הִתְּחִלָּה literâ ת ascitâ in radicalem, quod et in aliis quibusdam paucis factum est. Hujus formæ in perfectis exemplum biblicum nullum est, ex defectivis quidem primâ נ duo extant, תְּצַלָּה, *liberatio*, תְּכַרְרָה, *agnitio*, quorum integra essent הַנְּצַלָּה, *liberatio*. Secunda הַמְצִיאוֹת vel הַמְצִיאוֹת, *existentia, substantia*. Biblicum huic simile unicum הַשְׁמָעוֹת, *auditus*. Tertia הַפְּרָשׁ, *discrimen*, הַפְּקָר, *commune*, הַרְקָל, *usus, exercitatio*. Hujus formæ exemplum biblicum nullum est. Ex quiescentibus secundâ etiam forma familiaris הַבְּנָה, *intelligentia*, הַנְּעָה, *motio* et similia. Unicum hujus formæ in Bibliis est הַנְּחָה, *quies*. Tertia radicalis ה mutatur plerunque in י vel א: ut, הַטָּה, *declinatio*, א נָטָה, *inclinare*: הַפָּאָה, *plaga, percussio*, א נָכָה, unde in Hiphil הִפָּאָה, *percutere*. הַוָּדָה, *confessio*, א יָדָה, unde in Hiphil הִוָּדָה, *confiteri*.

Quæ ex Niphal. Pyhal et Hophal formata sunt, participialia ferè sunt. Ex Niphal tamen etiam aliæ formæ occurrunt, ut נִמְחָה, *deletio*, נִמְסָה, *liquefactio*, א מָחָה et מָסָה. Item נִימוֹק, *animadversio, annotatio*, א מָמַק juxta quosdam.

Multa etiam vocabula Rabbini cum Chaldæis communia habent, ex quibus aliquot posuimus magis vulgata, maximè particulas sive voces indeclinabiles. Eas tunc inprimis usurpant, quando Talmudica aut ex similibus dialecti libris quædam adducunt.

Sed hæc qualiacunque in transitu adjecimus, neque animus nunc est, plenior de istis commentationem instituere. Fiet hoc proximè, si Deo placuerit, cum iterata editione Thesauri nostri grammatici Hebraici. Dicitur illic speciatim, quæ sit Rabbinismi in singulis grammaticæ partibus, ab Hebraismo Biblico differentia, quibus lectio Rabbinica tractanda, quis ejus usus, quomodo incipienda, et per quæ media et subsidia illam faciliè acquirere singuli possint. Neque enim hoc studium tam difficile est, ut plerique sibi imaginantur, neque tam sterile et inutile, ut imperiti ejus sibi persuadent. Quantum Sebastiano Munstero, Santi Pagnino, Johanni Mercero, Reuchlino, Postello, Ariæ Montano, Fagio et aliis plurimis profuerit, satis ipsorum libri et scripta declarant. Lucernam in meridie accenderit, qui hoc probare velit. His utere donec meliora et pleniora tecum communicare, divina concesserit gratia. Nunc tempus et multiplices occupationes aliæ, plura non permiserunt. Pluribus intentus, minus potest in singulis. Ut corporis est defatigatio, ita quoque animorum languor ex multitudine et varietate laborum nascitur. Tranquillitas autem, cum ad alia, tum ad scientiam et prudentiæ exercitationem commodissima est. Hanc pariet aliud tempus, cum quæ negotiorum turba volvitur, quibusdam sublatis, aliis succedentibus, aliis incisis. Angustissimum habet dies gyrum, qui seriò agentibus citissimè circumagitur. In cursu semper est, et tantum remanet, quantum in duratura collocatur. Sed ea rerum humanarum mixtura est et variatio, ut paucae in uno aliquo statu constanter et diu permaneant. Nunc parens, nunc noverca dies est. Turbulenta excipit læta tranquillitas. Hæc ipsa faciet, ut gratiosâ Dei adjuti manu, plus temporis et laboris in tua, lector, impendamus commoda, et studia promoveamus. Quod ut nobis cordi est, sic Deus votis clementer annuat.

Vale.

INDEX

VOCUM LATINARUM

LEXICI HEBRAICI ET CHALDAICI.

A

	Pag.		Pag.
As	33. 246. 390	Absorbitio	68
Abalienare se	107	Absorptio	45
Abbreviari	403	Absque	43. 223
Abdere, abdi	167. 306. 327	Abstergere	240
Abducere, abduci	66. 171. 182. 263. 269.	Abstinere	120. 268
296. 324		Abstrahere, abstrahere se	268. 365
Aberrare	261. 454. 509	Absumere, absumi	16. 144
Abhorrere	105	Abundantia	347. 352. 493
Abjectio, abjectus	332. 493	Abundare	202. 312. 352
Abies	54	Abundè producere	498
Abigere	263	Abyssus	503
Abjicere	215. 280. 365. 465. 478	Academia	199
Abire	8. 37. 98. 182	Accelerare, acceleratio	36. 124. 146. 148.
Abitio	429	237. 270	
Ablactare	69	Accendere, accendi	8. 47. 84. 152. 155.
Abluere	79. 205	289. 389	
Ablutio	429	Acceptare	440
Abnegare	209	Acceptio	233. 286
Abominari, abominabile reddere	490. 508	Accersere	112. 404
Abominatio	348. 496. 509	Accessus	406
Abortus	280	Accidens	ib.
Abradere	66. 241. 296. 401	Accidere	280. 406
Abrasio	297	Accinctus	119
Abripere	61. 63. 139. 282	Accingere, accingi, accingere se	9. 114. 119.
Abrumpere	290. 366	488	
Abruptio	264	Accipere	160. 232. 285. 388. 420
Abscindere, abscondi	60. 63. 220. 241. 401	Accipiter	281
Abscessus	303	Acclamare	331. 434
Abscondere, abscondere se, abscondi	115.	Acclamations	445
116. 167. 209. 213. 228. 306. 327. 329.		Accola	65. 260
384. 462		Accubitus	292. 416. 417
Abconditè	228	Accumbere	470
Abconditus, absconditum	167. 328. 385	Accumulare	506
Abconsio	116. 167. 228. 306	Accurrere trepidè	151. 426
Absinthium	232	Accusare, atio	15. 408. 469
Absistere	439	Acerra	160. 217
Absit	134	Acervus	67. 140. 141. 173. 265. 320. 343.
Absolvere, absolvi	211. 212. 275. 373. 440	373	
Absolutè	212	Acetabulum	217
Absolutio	276	Acetum	140
Absorbere, ri	45. 68. 229. 447	Achates	448

	Pag.		Pag.
Aciaria	152	Advolare	316
Aciem disponere, acies	130. 142. 226. 342.	Adurere, aduri	153. 155. 207. 386
350. 377		Adustio, adustum	155. 194. 207. 386. 456
Acini	364	Adytum	76
Acquiescere	2. 85. 170. 171. 484	Ædes, ædiculæ	42
Acquirere	344. 399. 433	Ædificare, ædificium	45. 46
Acquisitio	400	Æger, rimus, ægrotus	24. 132
Acresse, acris	252. 318	Ægrè ferre	223
Actio	326	Ægritudo	133. 203
Acuere, acui, acutum esse	119. 231	Ægrotare, ægrum esse	24. 132
Aculeus, aculei	87. 382	Æmula	376
Acumen	120. 377	Æmulari, æmulatio	599
Acupictum	442	Ænigmaticè loqui, ænigma	121
Acupingere	ib.	Æquare, æquare, æquale	201. 409. 458
Acus sartoria	122	Æquiparare	542
Acutum, acuminatum	120. 319	Æquum, æquitas	201. 274
Ad	16. 229. 324	Ærarium	27
Adamare	309	Ærugo	270. 380
Adamas	100. 485	Ærumna	91
Adaquare	458. 494	Ærumnosus	329
Addere	186. 302	Æs	271
Additamentum	227	Æsalon	467
Adducere	34. 37. 171. 260. 269. 278	Æstas	395. 397
Adeps	132. 349	Æstimare, æstimari	158. 299. 342. 490
Adferre	37. 171. 182. 260. 285	Æstimatio	342
Adhærere	75. 227. 303. 384. 439	Æstivare	394
Adhibere	303	Æstuarè	213. 299
Adhuc	206. 311. 314	Æstus	150. 214. 497
Adjectio	227	Æstus iræ	112. 152. 180
Adigere	23	Ætas	80
Adicere	186. 302	Æternitas	282. 312. 389
Adimere	72	Æthiops, Æthiopissa	209
Adire	98	Ævum	132
Aditus	37. 369	Æfficere	326
Adjudicare	181. 356	Affinis, affinitas	177
Adjunctio	227	Affinitatem inire	161
Adjungere, gi	186. 227. 439	Afflare	350
Adjurare, adjuratio	17. 451	Afflatus	288
Adjutrix	298	Afflictio	332. 436
Adjuvare	319	Afflictus	133. 332
Admirari, admirabile	354. 506	Affligere	172. 261. 331
Admonere	105	Affluentia	493
Admovere, ri	260. 271. 286. 303. 405	Affluere	105
Adolere	109. 596	Ager	50. 172. 456
Adolescens, adolescentula	279. 327	Agere	326. 359. 360
Adolescentia	154. 279. 328	Agger	300. 473. 506
Adolescere	59	Aggerare	299. 506
Adorare	293	Aggravare, ri	203
Adornare	415	Aggregare	217. 303. 388
Advectio	278	Aggregatio	194. 303
Advehere	ib.	Agitare, ri	264. 266. 360
Advena	63	Agitatio	265. 267
Advenire	33. 37. 241	Agmen	4. 493
Adversari	469	Agnatus	9
Adversarius	317. 393. 469	Agnitio	275
Adversatio	469	Agnoscere	175. 275
Adversus	324. 373	Agnus	22. 166. 205. 220. 221. 410. 456
Advertere	38. 271. 321	Agricola	16. 172
Advesperascere	338	Ah	2. 6. 9. 41. 91. 96
Advigilare	494	Ahenum	4. 78. 397. 429
Adulterari	256	Ala, alæ	3. 4. 27. 71. 215
Adulter, adulterium	ib.	Albescere	124. 225. 475
Adunare se, adunari	9. 179	Album, albor, albus	124. 225. 378
Advocare	404	Alere	106. 170

	Pag.		Pag.
Alga	296	Anhelantem reddere, anhelare	190. 279. 447
Alienare, alienari	107. 275	Anima	281. 288
Alienatio	275	Animadvertere	38. 175. 361. 411
Alienigena, alienus	107. 275	Animadversio	38. 361
Alimentum	51. 106. 448	Animans, animatum, animal	123
Aliquid, aliquis, aliqui	14. 76. 235. 402	Animo deficere	323
Alius	10	Animum abjicere	171
Allevare	285	Animus	43. 224. 281. 423
Allicere	369	Annectare	330
Allidere	450	Annona	309. 452
Alligamenta	410	Annulus	163
Alligare	119. 331. 410	Annulus signatorius	319
Allium	460	Annumerare, ri	158. 304
Alloqui	331	Annunciare	54. 122. 259
Almoni	19	Ansulæ	408
Aloë	6	Antè, antea, antequam	169. 259. 358. 389.
Altare	75. 104	507	
Alter	10	Antecessor	259
Altitudo, altum esse	55. 56. 423. 424. 453	Antehac	390
Alveus	27. 260	Anteire	589
Alvum purgare	418	Antemurale	82. 130
Amare	5. 160	Anterius	358
Amaritudo, amarum esse	252	Antevertere	389
Amaror	413	Anthrax	444
Anasium agere	309	Anticipare	389
Amatoria	ib.	Antiquè	ib.
Ambire, ambitus	121. 140. 195. 219. 292.	Antiquitas, antiquus	347. 389
295		Antistes	259. 293
Ambulacrum	421	Antrorsum	589
Ambulare	98. 182	Anxietas	74. 376
Ambulatio	98	Anxium esse	74. 310. 351
Amburere	153	Aperire, apertio	353. 360. 362. 369. 370.
Amen	21	501	
Amens	455	Apis	77
Amentia	ib.	Apodixis	412
Amicire	188. 219. 319	Apostasia	296
Amictus, amiculum	26. 319. 320	Apostema	303. 466
Amicus, amicum esse	78. 435. 436	Apothecæ	299
Amita	78	Apothecarius	442
Amœnitas	278	Apparare	344
Amœnum esse	256. 278. 338	Apparatus	208
Amor	6. 78	Apparere	411
Amovere, ri	259. 276. 278. 292. 296. 511.	Appendere	356. 495. 510
557		Appetere	216. 462
Amplecti, amplexari, amplexus	117	Appetitus	2. 281. 462
Amplitudo	59. 415. 416. 427	Applaudere	303
Amplius	202. 314	Applicare	290. 405
Amplus	3. 414. 416. 427. 453	Apponere	290. 461. 464
Ampulla	384	Apportare	171. 285
Amputare	220. 401. 403. 503	Apprehendere	10. 125. 252. 276. 506. 507.
Amuleta	231	510	
Amussis	392. 402. 497	Appropinquare	260. 300. 405
Amygdalati, amygdalus	494	Appropinquatio	405
An?	19	Apsides	56
Anakitæ	333	Aptare, aptari	207. 342. 344. 505
Anataria	401	Aptatio	342
Anathema, anathemate devovere	155	Apud	16. 27. 229. 324. 330
Anchora	310	Aqua	242
Ancilla	20. 491	Aquæductus	171
Angelus	224	Aqualiculus	495
Angere, angi	194. 376	Aquila	289
Angulus	86. 106. 348. 358. 360. 492	Aquilo	384
Angustare	376. 386. 403	Ara	45
Angustia, angustus	7. 376. 387. 403	Arabia	340

	Pag.		Pag.
Aræ thurariæ	396	Asperitas	364
Aramia, Aramæus, Aramicè	30	Aspernari	40. 235
Aranea	483	Aspicere	124. 357. 411. 471
Araneus	322. 483	Aspirare	350. 447
Arare	157	Aspis	323. 370
Aratio	ib.	Assare	379. 397
Arbor	19. 334	Assatio, assatum	178. 379
Arboretum	31	Assequi	75. 250. 286
Arca	10. 28. 29. 502	Asser	406
Arcanum	295. 426	Asserere	366
Arcitenens	411	Asservare	272. 485
Arctæ, ri 7. 81. 194. 261. 316. 375. 376. 386		Assidium esse	494
Arcturus	317	Assimilari	84. 254
Arctus	7. 376	Associare se, associari	117. 303. 439
Arcus	410	Assuere	169
Ardea	24. 310	Assuescere, assuefacere	298. 418
Ardere	47. 84. 194. 227	Assuetus	231
Ardere irâ	152	Assumere	232. 285
Ardor	194	Assurgere	393
Arduus locus	378	Assyria, Assyrius	32
Area	5. 72. 185	Ast	3
Arefacere	172	Astrologi, astrologus	32. 287
Arena	123	Astutia, astutus	343
Arens	378	Astu uti	ib.
Areola	341	Asylum	391. 397
Arescere	172. 382	At	3
Argentum	217	Ater	391
Argilla	244	Atramentarium	400
Arguere	181	Atramentum	82
Aridus, aridum	172. 259. 378	Atratè	390
Aridus locus	378. 497	Atrium	148. 319
Aries	12. 83. 171. 241. 505	Atror	214. 390
Ariolus	176	Attagen	79
Arista	1	Attendere	8. 299. 409. 472. 484
Arma, armari, armaria, armatura, armamen- tarium	108. 289. 299. 506	Attentus, attentio	409
Armentarius, armentum	50	Attenuare, attenuari	83. 238. 242. 443
Armilla	381. 383	Atterere, ri	44. 82. 161
Armus	115. 462	Attestari	331
Aroma	54. 300	Attingere	240. 260. 286
Aromata	275	Attollere, attolli	107. 276. 423. 434
Aromatarius	432	Attonitum reddi	453
Aromatibus condire	142	Attrahere	72
Arrha	340	Avaritiæ deditum esse	48
Arridere	378	Avarus	210
Arrogans, arroganter agere	105. 178	Auceps	196
Ars	224	Auctor	2
Arteriæ	344	Audiendum proponere	485
Artifex, artificium	21. 157. 158. 224	Audire	484
Artus	71	Auditio	485
Arva	219	Auditus	ib.
Arundo	400	Avellere	61. 276. 290
Arvum uredine tactum	456	Aversari	40
Arx	30. 186. 318. 386. 454	Aversio	296. 458
Ascendere	278. 300. 324	Aversus	458
Ascensus	325	Avertere 271. 292. 296. 357. 365. 457	457
Ascia	335	Avertere se, averti	268. 294. 489
Asellus	322	Auferre vi	91. 107. 296. 324. 423
Asina	54	Aufugere	51. 266
Asinus	141	Augeri	77. 203. 352. 415. 453
Aspectus 125. 357. 412. 421. 489. 496		Augmentum	416
Asper	14	Augurari	270
Aspergere, aspergi	115. 267. 435	Augurium	ib.
		Augusta	58
		Augustale	349

	Pag.		Pag.
Calceare, calceus	278	Cardinalis	159
Calefacere, calefieri, calescere, calidus	159.	Cardo foemina	39. 352
213		Cardo	379
Caligare	206	Carduus	88. 399
Caliginosus	26	Carectum	10
Caligo	326. 344. 380	Carere	145
Calix	208	Caro	54. 230. 448
Callidè agere	343	Carpere	28
Calliditas	275. 505	Carus	195
Calor	159	Casei, caseus	57. 155. 485
Calvaria	68	Casia	389. 402
Calvitium sibi inducere	407	Castanea arbor	343
Calvitium	ib.	Castellum	166
Calumniari	15. 234	Castigare	186
Calumniator	15	Castigatio	187
Calvus	407	Castrametari, castra, rum	42. 141. 142
Calx	66. 536. 458	Casus	280. 349. 406
Camelo pardalis	110	Cataracta	28
Camelus	69	Catena	444
Cameratum	372	Catenæ	113. 499
Caminus	28	Catenulæ	470
Campestris	340	Caterva	18. 117. 128. 388
Canalis	383. 495	Catillus	431
Cananæus	215	Catinus	208. 326
Cancellarius	304	Catulus	63
Cancelli	153	Cauda	17. 111
Candelabrum	267	Cauda truncare	111
Candidum, dus	37. 124. 377	Cavea	211
Candor	378	Cavere sibi	485
Canere	331. 434. 462	Caverna	8. 135. 284
Canescere	458	Caula, læ	76. 211. 265
Canis	211	Caupona	106
Canistrum	78. 211. 500	Causâ	6. 68. 76
Canities	458	Causa	79. 292. 326. 422
Canna	400	Causam agere	79. 421
Cantare	331. 434	Causam præbere	292
Cantharus locusta	152	Causidicus	79
Cantherii	56	Cavum	38. 223
Canthi	160	Cedrinæ capsæ	29
Canticum, cantus	110. 465	Cedrus	29. 469
Cantio	434	Celare	209. 215. 306. 327
Cantiones, musicalia	81	Celebrare, celebratio	174
Cantor	111	Celer	398
Canus	458	Celeritas	237
Capella	59	Celeriter	124. 237. 305. 398
Caper	505	Celeusma	90
Capere 10. 160. 207. 231. 232. 420. 497.		Cella	234. 288. 362. 380
509		Cellæ	106
Capilli, capillus	395. 403. 491	Cellulæ	142
Capistrare	145	Celsitudo	424
Capistrum	ib.	Celsus	ib.
Capones	54	Censeri	180
Capra	318. 491	Census	362
Caprea	372	Cepa	48
Capsula	28	Cera	86
Captivitas, captivus	66. 449	Cerastes	493
Captivum duci	66. 448	Cerebrum	238
Captura	231. 253	Certare	281
Caput	68. 415	Certè	7. 15. 16. 208
Carbasinum	220	Cervicalia	305. 413
Carbasus	420	Cervicem obvertere	357
Carbo	64. 355. 441	Cervix	345. 366
Carbunculi, carbunculus	53. 358. 389	Cervus, cerva	12
Cancer	211. 273. 294. 486	Cessare, cessatio	41. 84. 120. 350. 455

	Pag.		Pag.
Cetus	508	Clathri	153
Chalybs	270	Claudere, claudi	11. 62. 211. 293. 298.
Chamæleon	599	535. 536	
Cherubinus	219	Claudere pessulo	278
Chilias	19	Claudicare, claudicatio, claudus	259. 380
Chlamides	305	Clavus	570
Chomer mensura	140	Clavi, clavus	202. 301
Chordæ, chordæ	202. 248	Clastrum, clausura	294
Choreas ducere, chorus	134. 135	Clemens, clementia	143. 159
Chrysoprasus	280	Clitellæ	220
Cibare, cibarium	16. 29	Clivulus	205
Cibus	16. 51. 106. 230. 315	Clivus	325. 333. 491
Cicada	119	Clypeus	70. 382
Ciconia	144	Coacervare	373
Cicuta	413	Coagulari	401
Cidaris	382. 385	Coarctari	375
Cilicium	494	Coarctatio	536
Cincinnati	83. 156	Coccinati, coccineum, coccus	220. 506
Cincinnus	379	Cochleæ	228
Cinctura	9. 119. 160	Coctile	55
Cinctus, cinctum	26. 119	Coctum, coctura	26
Cingere	9. 114. 119. 160. 195	Cœli, cœlum	340. 481
Cingula	158. 397	Cœlum sculpendi instrumentum	150. 152
Cingula pendula	215	Cœmentum	140. 244. 509
Cingulum	9. 119	Cœnaculum	325
Cinis	27	Cœnum	48. 166. 178. 437
Cinnamomum	400	Coercitio, coercere	211. 336
Cippus	101. 204	Cœtus	128. 188. 214. 227. 391. 419. 420
Circa, circum	292	Cœtus ferians	536
Circinare	121	Cogere	23
Circinus	ib.	Cogitare	22. 85. 102. 110. 158. 178. 293.
Circuire	292. 297. 459	346. 471	
Circuitus	219. 292	Cogitatio	110. 158. 194. 302. 436. 471. 498
Circulus	121. 394	Cognatio, cognatus	9. 177. 182
Circumactio	594	Cognominare	215
Circumagere, gi	195. 292	Cognoscendum præbere, cognoscere	175. 275
Circumcidere	258. 276	Cohabitare	104
Circumcingere	320	Cohærescere	10. 75. 375. 384
Circumcisio	238	Cohibere, cohibitio	159. 211. 248. 336
Circumdare	26. 195. 292. 319. 320	Cohors	29
Circumductus	140	Coire	62. 179. 308. 315. 317. 416
Circumire	292	Colere	306. 355
Circumquaque	ib.	Collativa	425
Circumscribere	503	Collectæ, collectio	25. 253. 388
Circumsepire	319	Collegium	214
Circumspectio	584	Collidere	285. 450
Circumspicere	411	Colligare	337. 376. 386. 396. 410. 494
Circumstare	292	Colligare manipulos	18
Circumtegere	320	Colligatio	160
Circumvenire	292. 336	Colligere	5. 25. 77. 214. 253. 373. 388
Circumvolvere, vi	292. 382	Colligere in pugillam	399
Cis	308	Collimare	427
Cisterna	39	Collis	57. 358
Cithara	215. 411	Collocare, ri	184. 192. 193. 199. 290. 459.
Citò	124. 237. 304	470	
Civitas	522. 406	Colloqui, colloquium	76. 459
Clàm	157. 228	Collucare, collucatio	4. 302
Clamare	15. 24. 112. 331. 383. 386. 404	Colludere	378
Clamor	112. 375. 383. 434. 461	Collum	377
Clangere	430. 510	Colluvies	25. 340
Clangor	430. 510	Colocynthides	562
Clarere	482	Color, colorare	321. 372
Classicum	510	Columba	184
Classis	23. 354	Columna, æ	329. 508

	Pag.		Pag.
Colus	356	Concinnare	169
Coma	268. 365. 381	Concipere	102. 179
Combibere	500	Conclamari	113
Comburare, comburi	47. 498	Conclave	120
Combustio	48. 194. 498	Concludere	293. 336
Comedere	15. 51	Concrescere, concretio	251. 384. 401
Comessator	109	Concubina	430. 354
Comitatus	29	Concubitus	470
Commeatus	16. 106. 374	Conculcare, conculcatio	39. 54. 87. 299.
Commemorare	108	335. 434. 439	
Commentarius	88	Concumbere	470
Commercium	242. 340	Concupiscentia, concupiscere	2. 6. 138. 281
Comminuere, comminui	72. 86. 467	462	
Comminutum	72	Concurrere	124
Committere	361	Concussio	360. 426. 438
Commiscere	295. 388. 445	Concutere, ti	71. 360. 426. 438. 441
Commissa	362	Condemnare	443
Commissura	75. 118	Condicere	187
Commodare	446	Condire	142. 442
Commolere	165. 234	Conditio	504
Commonefacere	105	Conditura	442
Commorari	62. 473	Condolere	264
Commoratio	63	Condonare, condonatio	285. 299
Commotio	119. 265. 418. 438	Conduplicare	217
Commovere, veri	71. 107. 417. 418. 428.	Conduplicatum	464
437. 438		Confabulari	452
Commune	134	Confectum	442
Commutare	101. 239	Confessio	174
Commutatio	239	Confibulæ	303
Compactum	494	Conficere, confici	97. 326. 344. 507
Comparare, ri	85. 219. 254. 342. 344. 399.	Confidenter, confidentia	41
433		Confidere	25. 41. 144. 179. 211. 429
Comparatio	400	Confinium	67
Comparere	412	Confirmare, ri	125. 207. 393
Compeditè incedere	323	Confiteri	174
Compensare	479	Conflagrare	389
Compens, compedes	113. 204. 221. 270. 294.	Conflagratio	498
323		Conflare	350. 386
Compescere	71. 101	Conflictus	71
Complacere	146	Confligere	259
Complanare	201	Confluentia	392
Complecti	207. 232	Confluere	263. 392
Complere, ri	49. 211. 243. 440. 479. 507	Confodere, di	55. 134. 168
Complectum	479	Confossus	134
Complicare, complicatio	117	Confringere, confractus	437. 438. 451
Complodere	240. 303	Confugere	144. 266
Complui	242	Confundere, confusio	44
Componere	118. 122. 459. 460	Congelari	231
Comportare	4. 214. 388	Congerere	4. 214. 373
Compositio	432	Conglutinari	75
Compotare, compotatio	501	Congredi	37. 405
Comprehendere	10. 126. 231	Congregare, ri	18. 25. 62. 187. 214. 215.
Comprimere, mi	107. 230. 249. 331. 495	315. 317. 373. 388. 391. 392	
Conari	456	Congregatio	187. 214. 227. 388. 391
Concatenari	444	Congruum	411
Concavitas	344	Conjectare	270
Concavum	38. 134	Conjectati	122
Concedere, di	290	Conjugare se	381
Concentus	392	Conjungere, gi, conjugere se	75. 118. 122.
Conceptus	102	260. 381. 494	
Concertare, concertationes	281	Conjurare, atio	410
Concha	210	Conjux	47. 454
Concidere	48. 72. 136. 160. 257. 280. 284.	Connivere	335
289. 408		Conopeum	86

	Pag.		Pag.
Conquassare	100	Continens opus	409
Conscendere	324	Continere, continere se	27. 207. 211. 268.
Conscribere	221		336
Consecrare, ri	153. 390	Continuo	505
Consensere	113. 347	Contorquere, ri	309. 314. 370
Consentire	171	Contortum	109. 370. 464
Consequens	11. 421	Contra	238. 259. 274. 324. 373
Consequi	250. 286	Contractio, contractum	206
Conserere	272	Contracturæ, contrahere	72
Conservare	485	Contractus	403
Conservatio	201	Contractus membro	397
Considerare	38. 356. 454	Contrectare	239. 254
Considerere	199	Contremiscere	119. 146. 151. 357. 417. 438
Consignare	443	Contristari	310
Consilium, consilium inire	168. 188. 189.	Contrita	203
245. 295. 316		Contritio	82. 156. 162
Consistere	192. 193. 395	Controversia	422
Consociari, consociare se	118	Contueri	464
Consociatio	118. 119	Contumacia	151
Consolari, consolatio	270	Contumax	305
Consolidari	352	Contumelia, contumeliâ afficere	60. 206
Consors	118	Contumulare	299
Conspectus	357	Contumulatores	506
Conspargere, conspersio	115. 455	Contundere	85. 90. 223. 227. 252. 467
Conspersus	140	Conturbare, conturbari	36. 83. 146. 225.
Conspicere	464		323. 439. 453.
Conspirare, conspiratio	410. 456	Conturbatio	36. 48. 459
Constans, constantia	20	Contusio, contusum	72. 100. 223
Constellatio	268	Convalescere	135
Consternari, consternatio	162. 344	Convallis	49
Constituere, constitui	187. 192. 193. 207.	Convellere	291
247. 290. 329. 393. 460. 461		Convensiens	29. 90. 256. 411
Constitutio	21. 149	Convenire	62. 170. 187. 317. 371. 458
Constitutus	376	Conventiones	243
Constrictio	317	Conventus	187. 188
Constringere	46	Conversio	394
Consuere	122. 169. 509	Convertere, converti	101. 292. 357
Consulere, consultare	50. 88. 185. 189. 446	Convitia, convitari	60
Consumere, consumi	15. 44. 144. 211. 295.	Convivari	507
302. 344. 507		Convivium apparare	219
Consummare, consummati	211. 275. 470	Convivium	219. 250. 507
Consummatio	213	Convocare, convocari	112. 404
Consummatus	69	Convocatio	405
Consumptio	44. 211	Convolare	316
Consumptus	240	Convolvere, convolvi	66. 68. 72. 225
Consurgere	393	Cooptare	303
Contabescere	239. 251. 346	Copia	100. 204. 246
Contabulare	406	Copiam facere	478
Contaminare, ri	56. 343	Copiosum esse	414
Contectio, contegere	166	Copula, copulare	381
Contemnere	38	Coquere	26. 54. 267
Contemplari	89. 124. 462	Coquus : coctio	267
Contemplatio	499	Cor	43. 224
Contemptibilis	39	Coram	238. 259. 274. 324. 388
Contemptus	38. 39. 87. 446	Corbis	167. 211
Contendere	281. 333. 421. 456. 492	Cordatum esse	225
Contentio	80	Coriandrum	58
Conterere, conteri	32. 82. 83. 90. 100. 162.	Cornix	12. 412
203. 223. 227. 254. 437. 441.		Cornu	407
Contestari	313. 331	Cornupetere, cornupeta	259
Conticescere	85. 157. 501	Corona, coronamentum	114. 222. 268. 324.
Contignare	406		384
Contignatio	407	Coronare	250
		Corpus	61. 62. 73. 262

	Pag.		Pag.
Decipula	231	Demens	455
Decisio, decisum	64	Demensum	149. 505
Declarare	34. 53. 366	Demergere	163
Declinare 197. 238. 271. 296. 357. 460. 468		Demetere	430
Declive	197	Demissio	495
Declivia	31	Demissus	466. 493
Decollare	343	Demittere, ti, demittere se 196. 271. 280. 331. 492	
Decor	90. 91. 348	Demoliri	102. 290. 306
Decorare	348. 493	Demonstrare	411. 412
Decorticare, decorticationes	360	Denigrari	213
Decorum esse	256	Dens	488
Decrepitus	202	Densitas	307. 401
Decretum	149. 289. 369	Densum	307. 309
Decumbere	470	Dentes molares	234
Decurrere	426	Denudare, denudatio	342
Decursus	31	Deoculari	288
Decurtare, ri	401	Depascere, depasci	47. 346. 435
Decus	91. 348. 372	Depastio	436
Decutere	116. 288	Depauperare, ri	198. 242. 444
Dedere	236. 293	Depellere	80. 90. 169. 262
Dedere se	242	Depilare	252
Dedicare, dedicatio	142	Deplere	341. 431
Deducere, ci 87. 171. 182. 263. 269. 324		Depluere	242
Deesse	145. 312. 361	Deponere	184. 271. 296. 361. 470
Defacare	113. 386	Depopulari	53. 446
Defatigare, ri	78. 173. 189. 223	Deportare, ri	66. 165. 196. 271. 285
Defatigatus	173	Deportati exules	66
Defectio, defectus 26. 145. 235. 313. 368		Deportatio	ib.
Deferre	15. 183	Depositum	185. 361. 362
Defessus esse, defessus 78. 173. 223. 322		Deprædari	40. 478. 488
Defetisci	223	Deprecari	143. 347
Deficere 26. 65. 145. 211. 280. 289. 295. 302. 319. 328. 350. 359. 368. 438. 507.		Deprecatio	143
Defigere	510	Deprehendere, deprehendi	231. 250
Definire	502. 503	Depressio	200
Deflectere	271	Deprimere, mi 215. 218. 220. 250. 331. 440. 465. 466	
Deflere	42	Depromere	159. 191
Defluere	260. 291	Depsere	229
Defraudare	336. 433	Depulsionones	262
Degeneres	296	Derelinquere	318
Degere	473	Deridere, derisio, derisor	229. 467
Deglabrare	68	Descendere, descensus	197. 271
Deglutire, ri 45. 229. 447		Describere	149. 221. 503
Dejicere 165. 174. 197. 236. 260. 280. 288. 291. 440. 466. 470. 478. 492.		Descriptio	443
Deinceps	314	Deserere	112. 273. 318. 365
Delatio	15	Deserta loca	378
Delectari	146. 440	Desertum	77
Delectatio	146	Desiderare, desiderabile 6. 138. 146. 160. 170. 213. 217. 361. 462. 502	
Delectus	41	Desiderari	512
Delere	240. 241	Desiderio consumi	211
Delicatè nutrire	358	Desiderium	138. 146. 160. 502
Delicatus	312. 331	Designare	503
Deliciæ	312. 331. 489	Desilire	382
Delicias agere	271	Desinere	26. 69. 120. 293
Delictum	31	Desistere	84. 120. 439. 489
Delineare	502	Desolare, ri	31. 150. 373. 485
Delineatio	392	Desolata loca	31
Delingere	230	Desolatio	55. 150. 151. 483
Delinquere	31	Desolatum	483
Deliquium pati	319. 350	Desolatus	150
Delitescere	115. 384	Despectio	38
Deludere	102	Desperare	171

	Pag.		Pag.
Despicere	59	Dilectissimi	6
Desponsare	50	Dilectus	174. 78
Desponsatio	161	Diligenter	5
Despuere	442	Diligere	5. 116. 428
Destillare	266. 271. 437	Diluculare	473
Destillatio	267	Diluculum	50
Destinari	390	Diluere	240
Destituere, destitui	145. 459	Diluvium	258
Destructio	102	Dimensio	236
Destruere, destrui	102. 116. 281. 290. 306.	Dimetiri	ib.
597		Dimidiare, dimidium, dimidiata pars	148.
Desumere	232. 420	554	
Desuper	524	Diminuere, diminui	72. 249. 385
Deterere, deteri	44. 244	Dimissi	353
Determinare	57. 502	Dimissiones	477
Detestari	105. 112. 257. 496	Dimittere	273. 353. 439. 451. 497
Detinere	10. 126. 336	Dimotio, dimoveri	238. 239. 241. 296
Detondere	68	Dinumerare	246. 504
Detractor	452	Diploma	289
Detrahere	72. 254. 296. 367. 418	Direptio	40. 488
Detrectare	15	Dirigere, dirigi	32. 201. 207. 510
Detrudere	236	Dirimere	363
Detruncare	401	Diripere	40. 65. 128. 388. 488
Deturbare	90. 196. 260. 482	Diruere	102. 290
Devastari	150. 455	Diruptio	366
Devastatio	445	Discedere	140. 191. 239. 311. 353
Devehere	278	Disceptare	79. 181. 492
Devincire	410	Discere	19. 231
Devolutio	67	Discernere	36
Devotare	45	Discerpere	170. 397
Devovere, devotum	153	Discerptum	170.
Deus	17	Discindere	48. 49. 148. 220. 364. 367
Dexter, dextera, dexteram petere	183. 184	Disciplina	233
Diadema	586	Discipulus	252
Dibaphum	487	Discissio	284
Dicere	22. 145. 256	Discurrere	426. 459. 496
Dicta	22	Discursio, discursitatio	496
Dicterium	488	Disjicere	478
Dictum	22	Disjungere	362
Diducere	420	Dispandere	442
Diductiones	442	Disparare	36. 365
Diductum	420	Dispellere	79. 262
Dies	179	Disperdere	71. 153
Dies feriatius	336	Dispergere, gi	36. 40. 113. 280. 352
Differre	11. 29. 54. 128. 310. 336	Dispersio	280. 351
Difficile esse	409	Dispartire	157
Difficultas	453	Displicere	34
Diffundere	49. 488	Dispoliare	313
Diffluere	113. 267. 354	Disponere	207. 290. 294. 312. 342. 459.
Diffringere	360. 451	460. 464. 505.	
Diffugere	51	Dispositio	208. 362. 494. 505
Diffundere, diffundi, diffundere se	113. 260.	Disquirere	50
273. 274. 352. 367		Disrumpere, pi	49. 290. 351. 365. 366. 383
Digitus	372	Dissecare	72. 355. 489
Dignitas	325. 461	Dissectio	49
Dignum esse	170. 411	Disserere	181
Digredi	8. 191	Dissilire	49. 351
Dijudicare	181	Dissimulare se	147
Dilabi	241	Dissipare, ri	40. 280. 351. 383
Dilacerare	170. 366	Dissipatio	280
Dilaceratio	366	Dissolvere, dissolvi	257. 244. 248. 497
Dilaniare	489	Dissolutio	284
Dilatare, dilatari	360. 427	Dissolutus	242
Dilectio	6. 174	Dissuere	364

	Pag.		Pag.
Ejicere	73. 165. 169. 188. 262. 280. 288	Erucere	136. 244. 282
Ejulare	17. 183	Erumpere	61. 365
Elatio	55. 83. 285. 325. 421. 424. 508	Eruptio	365
Elatus	55. 56. 424	Esca	16. 106. 230. 374
Eleemosyna	374	Esse	15. 91. 92. 199
Elegans, elegantia	348. 493	Essentia	200
Elevare, elevari	285. 324. 358. 423. 434	Esurire	435
Elevatio	285. 325	Etiam	25. 68
Eligere	40. 51. 53	Etiamsi	20. 209. 227
Elixare	54	Evacuare	49. 341. 431
Elocare	290	Evacuatus	38. 59
Elocutio	22. 23	Evadere	244. 282
Elongare, elongatio	262	Evagari	261. 266
Eloqui, eloquia	21. 22. 75. 89. 245. 264. 350. 459	Evaginare	431
Eludere	398	Evanescere	89. 244
Emaciare, ri	426	Evasio	356
Emere, emi	104. 219. 399. 452	Evehere	83. 324
Emetiri	236	Evellere	276. 290. 291
Emigrare	264	Evenire, eventus	406
Eminens	378. 491	Everrere	72. 162. 297
Eminentia	57	Everriculum	162
Emissarium	383	Evertere	101. 292
Emissio	528	Euge	9
Emittere	353. 477. 497	Evigilare	195. 395
Emollire	137	Eunuchus	305
Emolumentum	202. 203. 337	Evocare	404
Emplastrum	326	Evolare	316. 385
Emptio	400	Evomere	391. 392
En	89. 100	Euphrates	367
Enarrare	259. 304	Evulsio	276
Enecare	395	Ex	246
Enervare	337	Exacerbare	251
Eniti	116. 123. 356	Exactor	261. 286
Ensis	477	Ex adverso	259. 274. 308. 330. 388
Enumerare	304	Exagitare	445
Enumeratio	ib.	Exaltare se, exaltari	56. 423. 424. 453
Enunciare	485	Exaltatio	424
Eò	481	Examinare	386
Eò quòd	188. 324. 337. 504	Exarare	149. 157. 158. 443
Eparchi	305	Exarchi	305
Epha	14	Exardere	47. 152. 155. 194
Ephippium	432	Exarescere	172. 259. 399
Ephod	26	Exarsio	48
Epistola	4. 289. 304	Exaudire	331. 484
Epulo	109	Exauditio	332
Epulum	230	Excæcare	317
Equa	433	Excandescencia	180. 309
Eques, equitare	365. 431. 432	Excandescere	308
Equitatus, equus	295. 432. 433	Excavatio	283
Equus celer	433	Excedere	353
Eradere	241	Excellentia	55. 202. 285. 325
Eradicare, ri	337. 499	Excellentem effecit, excellens	55. 202
Eradicatio	499	Excellere, excelsum esse	55. 324. 424
E regione	238. 259. 274. 308. 331	Excelsus, excelsum	45. 56. 324. 325. 424
Erga	16. 238	Excepto	45. 109
Erigere	113. 393. 423	Excidere, excidi	53. 71. 133. 147. 216. 280. 284
Eripere, pi	244. 282. 355. 366. 464	Excidium	395. 401. 408
Errare, errare fecit	261. 454. 475. 509	Excipulus	299
Error	453. 454. 476. 509	Excisio	64. 148. 382
Erubescere	39. 213. 147	Excisus	154
Eruca	64	Excitare	317. 393
Eructare	258. 395	Exclamare, exclamatio	24. 112. 359. 383. 404. 434
Erudire, eruditio, eruditus	38. 186. 231. 472		

	Pag.		Pag.
Excogitare	158	Expurgare	53. 113. 296
Excogitatio	ib.	Exscindere, exscindi	50. 60. 84. 85. 209.
Excrementum	74. 156. 191. 385		220. 258. 382
Excubare	417	Exsculpere	149. 158
Excurrere	426. 462	Exserere	451
Excutere, excutere se	116. 279. 410	Exsibilare	498
Execrari, execratio	17. 30. 283. 387. 398	Exsilire	112. 440
Exemplar	367. 371. 488	Exsorbere	45. 68
Exemplum	46. 367. 371	Exspectare	85. 130. 179. 211. 222. 384.
Exercitus	130. 372		392. 452
Exhaurire	49. 68. 159. 431	Exspectatio	179. 216. 257. 392. 452
Exhaustus	83. 240	Exspirare	62
Exhibere	250	Exspiratio	279
Exhibitio	249	Exspuere	198
Exigere	23. 261	Exstinguere, exstingui	86. 112. 204. 217
Exigere creditum	286	Exstirpare	276. 291. 337
Exigere tributum	261	Exstruere	45
Exiguum	383	Exsufflare	350
Exhilarare	120. 483	Exsugere	250
Exilium	66	Exsultare, exsultabundus	62. 326. 440
Eximere	353	Exsultatio	328
Exinanire	45	Exsurgere	393
Exire	191	Exsuscitare	ib.
Existentia	200	Extendere, di	60. 200. 255. 367. 420. 477
Existimare	158. 393	Extensio	367. 507
Exitium	12. 24. 71. 210. 395. 468	Extensus	52
Exitus	192	Extenuare	442
Exorari	331. 347. 446	Exter	124
Exoriri	114. 381	Extergere	252
Exortus	192	Exterior pars	362
Exossare	333	Exterrere	151
Exosum habere	486	Extimescere	196
Expandere, expandi, expandere se	273. 276.	Extolli, extollere se	55. 107. 324. 423. 453
	567. 420. 442. 468	Extorris	266
Expansio	469	Extra	124
Expansum	442	Extrahere	136. 253. 254. 288. 324. 480
Expavescere	344. 352. 503	Extraneus	107. 273
Expedire	156. 357. 458	Extremum, extremitas	11. 295. 336. 338.
Expeditum reddere	291		401. 403
Expellere	73. 90. 169. 262	Extremò	336
Expendere	356. 495. 505	Extrudere	169
Expergefieri	195	Extrusio, extrusum	73
Expergisci	317	Exuere, exui	194. 367
Experiri	176. 270. 276. 411	Exul, exulare	66
Expetere	6. 211. 216. 446	Exundare	375. 462
Expiare	127. 218	Exurare, exuri	47. 155. 498
Expiatio	218	Exuvia	156
Explanare	366		
Explere se	243		
Explicare	367. 369	F	
Explicatio	367. 452		
Exploratio	504		
Explorare	40. 384. 386. 418. 504	FABA	351
Exploratores	504	Faber	157
Explosio	304	Fabrefactura	ib.
Expolire	252. 398	Fabricari	ib.
Exponere	259. 290. 366. 511	Facere	306. 307. 344. 359
Exportare	281. 285	Facies	24. 357
Expositio	367. 510	Facinorosi	327
Exprimere, exprimi	107. 149. 157. 250.	Facinus	526
	283. 466	Factum, facta	307. 344
Exprobrare	153	Facultas	13. 443
Expromere	351	Facultates	130. 207. 275. 433
Expulsio	131. 262	Facundum reddere	264

	Pag.		Pag.
Fæculentum, fæx	388. 485	Festum celebrare	119
Fallacia	433	Fibula	122
Fallax	209	Ficus	502
Fallere	435. 496	Fidejubere	538
Falces vinitoriæ	111	Fidelis, fidelitas	20
Falsitas	455. 457. 496	Fidere, fides	20. 21. 41. 144
Falsò	496	Fiducia, fidus	41. 144. 216
Falx	153. 256	Fieri	97. 307
Fama	485	Figere, figi	168. 283
Famelicus	435	Figmentum	194
Fames	217. 455	Figulus	194. 355
Familia	42. 491	Figura	471
Familiaris	177	Filatium	592
Familiæ recensio	180	Filia	46
Famula	491	Filii	191
Famulitium	507	Filius	46. 50. 273. 476
Fari	531	Filum	11. 122. 370
Farina	598	Filum mensorium	392
Farrago	44	Fimbria	460
Fasciæ	160. 294	Fimus	85. 566
Fasciis involvere	160	Finaliter	537
Fascis, fasciculus	4. 18. 375. 587	Findere, findi	49. 408. 419
Fasciculus piceus	108	Fingere	194
Fastidiæ	40. 70. 105. 192	Finiri	211. 295. 470
Fastidiosus	296	Finis	11. 26. 212. 295. 356. 401. 403. 502
Fastidium	70. 87. 107. 592	Firmare, firmari	126. 193. 207
Fastigium	415	Firmè	208
Fastuosus, fastus	55	Firmitas	21. 126. 281. 409
Fateri	174	Firmum	193. 208
Fatigare, ri	169. 175. 189. 223	Fiscus	211
Fatigatio	224	Fissura	56. 489
Fatuitas, fatuus	169. 216. 369	Fissuræ	119
Fauces	229	Fistula	154. 283
Favilla	551	Fistulæ	583
Favus	189. 375	Flaccescere	257. 582
Faux, fauces	73. 229. 255	Flagella vilis	109
Febris	84. 589	Flagellatio	50
Februarius	5	Flagellum	459
Fel	255. 413	Flagitiosus flagitium	258
Felicitas	32	Flagrare	194. 214
Femoralia	214. 555	Flamma, flammare	108. 226. 227
Femur	198	Flare	279. 288
Fenestra	28. 125. 155. 374. 486	Flatus	288. 423
Fenestella	486	Flere, fletus	42. 43
Fera	123. 108. 128. 467	Florere, flos	267. 364. 378
Ferculum	286	Fluctus	67. 452
Feretrum	29. 271	Fluentum	42. 268. 450
Feri	578	Fluere	105. 263. 267. 291. 375. 431
Feriarum, feria	119. 336	Flumen	263. 269
Ferie	259	Fluvius	171. 265
Fermentatio	48	Fluxus	98. 105. 114. 171. 260. 450
Fermentari, fermentum	140. 448	Focus	8. 9. 54. 210
Ferre	285. 295	Fodere	147. 161. 219. 395
Ferox	209	Fodinæ	219
Ferrum	51. 564	Fœcundare	363
Ferrumen	75	Fœdus	51
Fervefacere	444	Fœditas	358
Fervor iræ	405	Fœmina, fœminæ	14. 285. 287
Fessus	522	Fœnerare	286. 287
Festinanter	56. 237. 504	Fœniferia	65
Festinare	7. 56. 124. 237	Fœnum	149
Festinatio	36. 146. 257	Fœnum cordum	253
Festivus	7. 237. 494	Fœnus	287. 416
Festivitas, festum	119	Fœtere	54

	Pag.		Pag.
Fœtidum fieri	18	Frustum 32. 90. 210. 289. 359. 366. 371.	
Fœtificare	363	441. 494	
Fœtor	34	Frutex	469
Fœtus	515. 455. 476	Fucare	209
Folium	524	Fucus	351
Folium libri	84	Fuga	266
Follis	279	Fugare	51. 266. 426
Fons	321. 322. 395	Fugere	51. 261. 266. 344
Foramen	156. 284	Fugitivus	52. 296
Foras, foris	124	Fulcire	300. 301
Forcipes	233	Fulcrum	301
Fores	84. 369	Fulgere	105
Forma	46. 377. 421. 502. 504. 505	Fulgetrum	125
Formare	123. 194. 502	Fulgur, fulgur, fulgurare	40. 53
Formator	194	Fullo	205. 418
Formica	276	Fulvus	374
Formidabilis	13. 344	Fumare	344
Formidare	62. 173. 344. 421	Fumarium	28
Formido	13. 63. 344	Fumigans	345
Fornax	34. 205. 208. 225. 508	Fumigarium	396
Fornix	56	Fumus	344. 396
Fortassis, fortè	227	Functio	224
Fortem se præbere	126	Funda	598. 419. 451
Fortificare	21. 126	Fundâ mittere	398
Fortis 3. 13. 14. 21. 27. 33. 58. 126. 145.		Fundare, ri	185
318		Fundator, fundamentum	31. 33. 186. 337.
Fortitudo	12. 21. 58. 74. 318. 321. 421	464	
Forum	462	Fundere	113. 195. 260. 276. 289. 492
Fossa	61. 69. 154. 342. 353. 459. 465	Funditores	398
Fossæ	61. 135. 219	Fundum	408
Fossilæ	496	Funes	203
Fovea, foveæ	28. 61. 100. 353. 459. 465.	Fungi	362
468		Funiculus, funis	11. 117. 122. 444
Fractura	264. 452	Funis densus	309
Fragmen	355. 441	Fur, furari	70
Fragmentum	448	Furca	398
Fragmenta	408. 435	Furere	226
Fragor	360. 445	Furnus	503
Francia	386	Furor	309
Frangere	240. 264. 371. 403. 437. 451.	Furtum	70
452. 503		Fuscina	109
Frangi	72. 162	Fuscum	193
Frater, fraternitas	9	Fusio, fusile, fusura	194. 277
Fratris viduam ducere	175	Fusor, fusorium vas	386
Fratria	172	Futurum tempus	347
Fraudare	337. 345		
Fraudulentum	336		
Fraus	337. 345. 505		
Fremerere, fremitus	100. 263. 437	G	
Frendere	155	GABATA	379
Frigescere	408	Galbanum	132
Frigus	382. 408	Galea	205. 388
Frixum	416	Gallus sylvestris	79
Frœnum	255. 435	Gammadæi	69
Frondes	333	Gaudere gaudium	120. 464
Frondosus	ib.	Gazæ, gazophylazium	70
Frons	250	Gehenna	65
Frontalia	166. 250	Gelu	407
Fructum producere	264	Gemelli, gemellos parere	502
Fructuosum esse vel reddere	363	Gemere, gemitus	23. 24. 90. 257. 263
Fructus	264	Gena	229
Fructus recens	1	Genealogia	180
Frumentum	55. 77	Gener	46. 161
Frustra	143. 431. 457		

	Pag.		Pag.
Generare	181		
Generatio	80. 182		
Genitrix, genitor	102	H	
Gens	61		
Genu	52. 452	HABITARE, ri	80. 104. 199. 202. 473
Genua flectere	52	Habitator	80. 474
Genus	180. 491	Habitatio, habitaculum	63. 104. 199. 265.
Germen, germinare	267. 364. 381		316. 474
Gestare	285	Habitatrix	265
Gestire gaudium	326	Hactenus	206. 208
Gibbosus	57	Hæmorrhoides, hæmorrhoides	165. 334. 385
Gibbus	56	Hæreditare, hæreditas, hæreditate expellere	198. 199
Gigas	13. 280. 439		
Gignere	123. 181	Hærerere, hærerere facere	10. 75
Gibbus camelorum	77	Hæsitare	351
Glaber	137	Halimus	244
Glabrare	452. 68	Halitus	281
Glacies	470	Hallelujah	99
Gladius	16. 150. 226. 441. 477	Hami	297. 382
Gladius strictus		Hamus	122. 131
Gleba	72. 417	Haruspices	64
Glis	288	Hasasel	318
Globus	218	Hasta	142. 210. 397
Glocitare	341	Haurire	83. 159. 447
Glomus	68	Haustra	445
Gloria	91. 195. 204. 348. 372	Haustus	69
Gloriari	99. 348	Hebetare	391
Glorificare, ri	90. 203. 348	Hei	96. 183
Gloriosus	203. 204	Helepolis	241
Glos	172	Herba, herbula	88. 89. 344
Gluma	160. 239. 386	Herbascere	88
Glutinum	75	Herba secta	63
Gopher, cedri species	71	Herbilis	88
Gracilis, le	86. 382	Heri	507
Gradatio	368	Heri vesperi	22
Gradi	78. 368. 383	Herus, hera	58
Gradus	87. 324. 325. 475	Hesternus nox	22
Gramen	149	Hesternus dies	507
Granarium	5. 302	Heterogenea	211
Grandinare, grandio	17. 51	Heu	2. 9. 96. 97
Grando major	142	Hexachordum	500
Granum	73	Hi, hæ, hæc	16
Grassari	367	Hic, hæc, hoc	60. 74. 104
Gratia, gratis	143	Hic	100. 206. 350
Gratiam facere, gratificari, gratiosè largiri	143. 440	Hilarem esse, hilaris	482
Gratiarum actio, gratias agere	174	Hin, mensura	97
Gratiosus	143	Hinc	350
Gratum esse	338. 440	Hinnire, hinnitus	374
Grave esse, grave reddere	203	Hinnulus	334
Gravida	102	Hirci	347
Gravidare	308	Hircus	385. 491. 505
Gravis, gravitas	204	Hirsutus	491
Gremium	130	Hirudo	328
Gressus	32. 368. 383	Hirundo	87. 139. 310
Grex	160. 313. 346. 371	Historia	88
Grossuli	348	Hædus	59. 456
Grus	295. 310	Holocaustum	212. 325
Gubernatio, gubernator	469	Homer	330
Gubernatores	71	Homo	4. 24. 255
Gula	229	Honestum	90
Gustare, gustus	168. 232	Honor	90. 195
Gutta	4. 251	Honorabilis	195. 204
Guttur	73	Honorare, ri	90. 203
		Honorarium	40

	Pag.		Pag.
Hora	489	Illaqueare, ri	196. 285. 350
Hordeum	491	Ille, illa	86. 91. 97. 229
Horrere, horrendus	151. 301. 437. 490	Illi, illæ	16. 18. 19. 22
Horreum	3. 24	Illic	481
Horriculum	357	Illinc	350
Horridus	14. 382	Illini	489
Horror	151. 357. 430. 437. 490	Illuc	481
Hortus	70	Illucere	7. 191
Hospita	106	Illudere	103. 229. 326. 378
Hospitari	62	Illuminari	7
Hospitium	63. 142. 228	Illusio	103. 398
Hostiliter agere	376. 386	Illustrari	7
Hostis	376. 387	Illustres	155
Huc	22. 100. 101. 206. 350	Imaginari	85. 471
Huc illuc	101. 206	Imaginatio	471
Hucusque	206. 208. 350	Imagines	377. 511
Hujusmodi	214	Imago	239. 380. 471
Humens, humiditas	169. 230	Imber	73
Humerus	222. 473	Imbres	415
Humidum, humidum esse	169. 430	Immergere	163. 241. 469
Humilem reddere	214	Immeritò	143. 431
Humiliari	331. 492	Imminuere, imminui	145. 403
Humilis, humilitas	332. 492. 493	Imminutio	72. 403
Humiliter agere	382	Immiscere	68. 382
Humor	234	Immissio	477
Humus	5	Immittere	90. 477
Hyacinthus	505	Immò	3
Hydria	206	Immunditia menstrua	262
Hyemare, hyems	153. 154. 305	Immundities	167
Hypocrisis uti	143	Immundum esse, immundum reddere	167
Hypocrita	ib.	Immundus	ib.
Hyssopus.	8	Immunes	353
		Immunis	283
		Immunitas	265
		Immutare, ri	101
		Immutatio	136
		Impedimentum	336
		Impedire, ri	41
		Impellere	23. 80. 90. 262. 278. 360
		Impensæ	281
		Imperare	47
		Imperator	169
		Imperitus	369
		Imperium	336
		Impertiri	137
		Impingere	221. 260
		Impinguari	484
		Implere, ri, impletiones	243
		Implexum	38. 293. 309
		Implicari	497
		Imponere, ni	184. 272. 460. 464
		Imprimere	149. 157
		Improbare improbè se gerere	443
		Improbitas	444
		Improbum pronuciare, improbus	443
		Imprudentia	476
		Impugnare	230
		Impulsio	81
		Impunis	283
		Impurare impurum esse	167
		Impuritas impurus	143. 167
		Imputare	158
		In	406
		Inæqualia	91

	Pag.		Pag.
Inanis, inanitas, inaniter	36. 431. 503	Inflammatiō	155. 466
Inaurari	222	Inflari	48
Inauris	268. 310	Informare	131. 472
Incalescere	179. 213	Informis res	431
Incantare, incantator, incantatio	118. 228. 231. 270	Infra	272. 435. 504
Incedere	52. 78. 87. 98. 368	Infringere	264
Incendere, di	7. 47. 84. 194. 227. 289. 379. 493	Infundere	193. 248
Incendiarii	227	Infundibula	194
Incendium	48. 286. 498	Ingemiscere	23
Incessus	32. 98. 360. 383	Ingens	204
Incidere	59. 160. 280. 349. 398. 408	Ingenuus	155. 261
Incinerare, in cineres redigere	88	Ingluvies	387. 412
Incipere	134. 497	Ingravescere	204
Incircumcisus	343	Ingredi	37. 327. 368
Incisio	401. 498	Ingressus	34. 37. 360. 368. 369
Incisiones	58	Ingurgitare se	291
Incisura	398	Inhabitare, inhabitari, inhabitandum dare	199. 265. 473
Incitare	296	Inhibere	248. 336
Inclamare	112. 383. 404	Injicere	90. 165. 230. 478
Inclinare, ri, inclinare se	232. 271. 389. 465	Inimicari, inimicitia	12. 376
Includere, di, includere se	211. 293. 299	Inimicus	12. 463
Incœnatus	165	Iniquè agere, iniquitas, iniquus	314. 315
Incola, incolere	199	Inire	308. 416
Incolumis, incolumitas	479	Initiare, initiatio	142
Incrassari	307	Initium	135
Increpare, increpatio	71. 181	Injuria, injuriâ afficere	159
Incubare	417. 428	Inniti	300. 490
Incumbere	300. 417. 470. 490	Innocens	283
Incurrere	349	Innocentia	234
Incurvare, incurvare se	217. 220. 389. 465. 466	Innotescere	175
Incus	360	Innovare, innovari	121. 136
Inde	350	Inopia	145
Indicare, indicatio	122. 176. 259. 390	Inquietare	443
Indicere	187	Inquinus	63. 199
Indicus color	500	Inquinare	266
Indigena	114. 337	Inquirere	36. 50. 88. 410
Indigentia	146. 386	Inquisitio	50
Indigere	145	Insania	99
Indignari	46. 112. 217	Insanire	99. 226
Indignatio	112. 217. 309	Insanum reddere	98
Indigus	398	Inscribere, inscriptio	221. 222
Indoles	416	Insculpere	157. 369
Inducere	263. 324	Insectari	84. 420
Induere, indumentum	226	Insectatio	286
Indulgentia	139	Insidiæ	28
Induratus	318	Insidiari	20. 103. 213
Industria	373	Insigne	301
Industrius	154	Insilire	83
Inebriari, inebriativum	292. 422. 474	Inspidum	509
Infamia	75. 86. 485	Insistere	365
Infans, infantia	279. 315	Insitio	243
Infatuare	99. 298	Inspargere, inspergi	115. 267
Infermentatum	250	Inspuere	198
Infernè	272. 504	Instabiles	353
Infernus	446	Instaurare	121. 128
Inferre	37	Insternere	119. 415
Infigere, infigi	163. 279. 382	Institæ	59
Infimum	455	Instituere, institutio	194. 329
Infirmari, infirmum esse	132	Instructio	342
Infirmitas, infirmus	133	Instruere	176. 342. 415. 472
Inflammare	227	Instrumentum	212
		Insula	11
		Insulitas, insulsum	509

	Pag.		Pag.
Insurgere	393	Irrigare, irrigatio	114. 422. 495
Integer	507	Irriguum, irriguus	422
Integrè, integrum, integritas	212. 479. 507	Irrisor, irrisio	232
Integumentum	167	Irritare, irritatio	217. 257. 417
Intelligens	38. 475	Irritum reddere	264
Intelligentem reddere, intelligere	58	Irruere	280. 320. 349. 367. 379
Intelligentiâ imbuit, intelligentiâ	38. 472	Irumpere	264. 367
Intentio	209	Irruptio	365
Intentum esse	409	Is, iste, ista	16. 18. 19. 22. 74. 82. 86. 104.
Inter	41. 406	Isthuc	229
Intercedere	349	Isthuc	481
Intercipi	232	Ita	210
Intercludere, interdictio	356	Itaque	227
Interdictum	25	Itare	459
Interfectio, interficere	101. 239. 395	Iter	8. 29. 87. 98. 278. 289
Interimere	237. 395. 468	Iterare	486
Interitus	1. 12	Iteratio, iterum	487. 508
Interius	358	Iter facere	29
Intermissio	350. 482	Itio	8. 98
Intermittere	41. 186	Jucunditas, jucundum esse	278. 358
Internecio	468	Judaicè	175
Interponere	460	Judæus, Judæa	ib.
Interpretari	368. 371. 510	Judaizare	ib.
Interpretatio, interpres	229. 368. 371	Judex, judices	5. 79. 492
Interrogare	446	Judicium, judicium exercere	79. 168. 356.
Interrogatio	447		492
Intervenire	349	Juge	506
Intestina	ib.	Jugerum	332
Intimum	406	Jugiter	503. 506
Intingerè	163. 241	Jugulare	466
Intonare	466	Jugulatio	ib.
Intorqueri	370	Jugum	238. 326. 381
Intra	42. 358	Jugum textorium	248. 277
Intrare	327	Jumentum	37. 48
Intrinsecus	42. 358	Junctura	75. 118
Intritum	140	Juncus	4. 69. 296
Introducere	37. 327	Jungere, juniperus	444
Introitus	37	Junix	362
Intueri	124. 257	Juramentum	452
Intumescere	48. 372	Jurare	17. 451
Invadere	379	Jurgium	281
Invalescere	57. 126. 335	Jurisperitus	304
Invenire	250	Jus	88. 252. 492
Invertere	101	Jusculum	268
Investigare, investigatio	150	Jusjurandum	17. 452
Inveterascere	200	Justificari, justitia	373
Invictus	394	Justus	375. 376
Invidere, invidia	399	Juvare	301
Invisere	411	Juvenicus	362
Invitare	404	Juvenis	40
Inundare, inundatio	114. 375. 469	Juventa	182. 468
Inungere	276	Juventus	40. 154. 279
Invocare	404	Juxta	16. 19. 350. 350
Involare	165. 316. 320		
Involvere	68. 219. 220. 228		
Jocari	278		
Ipse	91		
Ipsemet	355. 418		
Ira, ira ardens	24. 403. 418		
Irâ æstuans	112, 152. 180		
Ira effervescente	403		
Irasci	24. 46		
Ire	37. 96. 182. 383		
Iridere	232. 378. 467		

L

LABFACTARE	221
Labellum	78.
Labes	259
Labi	221. 249
Labium	491
Labor, laborare	169. 173. 225. 329. 334

	Pag.		Pag.
Laboriosus	329	Leæna	224
Labrum	210. 329. 491	Lebes	78. 379. 397
Labrusca	34	Lectio	226. 404
Lac	131	Lectus	40. 271. 344. 363
Lacerare	408	Lecythus	67. 295. 384
Laceratum	170. 366	Legatio	224
Lacertus	115. 148	Legatus	ib.
Lachryma, lachrymari	85	Legere	235. 404
Lactare	274	Legis peritus	89. 304
Lactens	185. 315	Legumina	115
Lacuna	56	Lelaps	114
Lacus torcularis	194	Leniter	11
Ladanum	228	Lens	313
Lædere	116. 260. 268	Lentè	11
Læsiò	117	Lenticula	67. 354
Læsus	274	Lentigo, lentiginosus	37
Lætari, lætificare	120. 464. 482	Leo	28
Lætitià, lætus	120. 482	Leo ferox	466
Læve esse	137	Leo immanis	224
Lævigare	137. 398	Leo juvenis	218
Lævis, lævitas	137	Leo vetus	231
Laganum	225. 384. 443	Lepra, leprosus	386
Lagena	33. 49. 141. 258	Lepus	30
Lambere	255. 328	Levare	272. 285. 397
Lamentari, lamentatio	23. 263. 394	Leves homines, levis, levitas	353. 398
Lamentum	263	Leviathan	227
Lamia	234	Levir	172
Lamina	351. 378	Levita	227
Lamina flammans	226. 227	Lex	188. 197. 200
Lampas	232. 355	Liba	208
Lana	330. 382	Libamen	248. 277
Lancea	142. 210. 397. 433	Libanus mons	225
Languere, languor, languidus, languidum	20. 79. 399	Libare	276
Lapicida	57	Libella	23
Lapidare	304. 419	Liber	67. 147. 304
Lapides focarii	494	Liberalis	261. 461
Lapillus	148. 249	Liberaliter	261
Lapis	3	Liberare ri, liberatio	156. 282. 355. 356.
Lapis cæsus	63		360. 464
Laqueoli	228	Liberi	155
Laqueum tendere	196	Libertas	87. 147
Laqueus	196. 351	Libertate donare, vel donari	147. 156
Laqueus jiceus	108	Libra	247
Largitio	40	Libramenta, librare	356. 495
Lassari, lassum esse	189. 322. 328. 349	Licentia	443
Lassitudo	189	Ligamen	25
Latebræ	116. 306	Ligare	18. 25. 119. 218. 337. 376. 386.
Later	225		396. 410. 444
Latère	213. 306	Lignum	25. 334
Lateres formare	225	Ligo	33
Latibula, latibulum	28. 116. 306	Lilium	117. 500
Latitare	115	Lima	361
Latrare	257	Limax	138. 450
Latrinæ	156	Limbus	114
Latro	366. 382	Limen, limen frequentare	12. 303. 370
Latus	86. 173. 198. 222. 308. 373. 380.	Limes	67
	423. 427	Linea	392
Lavare	205. 429	Linere	164. 458
Lavacrum	210. 429	Lineum	35
Laudare, laudare seipsum	99. 449	Lingere	230. 233
Laudatio, laus	99. 174. 449	Lingua	234
Laxare	353	Linteum	11
Laxatio	ib.	Linum	35. 368
		Liquare	113

	Pag.		Pag.
Massa	68. 210	Metiri	208. 236
Massa farinæ	48. 343	Metropolis	20
Mastiche	223	Metuere	62. 173. 196
Mater	20	Metus	63
Mattyæ	225	Micæ	233
Maturare	69. 124. 385. 494	Migrare	66. 264
Maturescere	40. 55	Migratio	167
Matutinare	473	Milcom	245
Matutinum tempus	50. 385	Militare, militia	371. 372
Maturus fructus	40	Milium	81
Maxilla	229	Mille, millena parere	19
Mecum	33. 329	Milliare	205
Mederi	60. 438	Milvus	24. 74. 82
Medianum	503	Mina	247
Medicina	60. 438	Mincha	ib.
Meditari, meditatio	89. 459	Mingere	501
Medium	61. 406. 503	Minimum	249. 485
Medulla	238	Minister	500
Medullata	ib.	Ministerium	307. 486
Mel	77	Ministrare	486. 500
Melanthion	402	Minorem esse	398
Melis	504	Minorennitas	384
Membra	35. 194	Minores	ib.
Membrum	90. 289	Minuere, minui	72. 249. 383
Membrum virile	492	Minuratio	110
Meminisse	83. 108	Minutum	86
Memorabilia	83	Mirabile, miraculum	354
Memorari, memorem esse	109	Mirari	506
Memoria, a memoria	ib.	Mirificè agere, mirificus	354
Memoriale	83	Mirum esse	ib.
Memoriale suffimentum	109	Miscere, misceri	44. 237. 240. 248. 295. 358. 504.
Mendacem facere	209	Miscere pretium, bellum	71. 262. 504
Mendaciter	496	Misereri	124. 143. 428
Mendacium	35. 205. 209. 457	Misericordia, misericors	144. 428
Mendax, mendaces	35. 205. 209. 497	Missile, missio	278. 477
Mendicare	446	Mittere	456. 477
Mens	471	Mixtio, mixtura	240. 248. 340
Mensa	477	Moderari	207
Mensæ	82	Moderator	469
Mensis	121. 197	Modestè agere, modestus	382
Menstruatus pannus	311	Modicum	112
Menstruum	262	Modulantes	364
Mensura	236. 291. 464. 505	Modulatio	259
Mensurare	236	Modus	26. 149. 492
Mentiri	205. 209. 496	Mœror	23. 74. 172
Mercari	297	Mœrore afficere	172
Mercator	215. 297. 432. 504	Mœstitia	25. 172
Mercatura, merx	215. 297. 432	Mœstitiâ afficere, mœstum esse	23. 76. 172
Mercede conducere	475. 508	Molæ	426. 430
Mercenarius	475	Molares dentes	165. 234
Merces	11. 24. 336. 337. 432. 475	Molech	245
Merces meretricia	262. 508	Molere	165
Meretrix	111. 392	Molestare	19
Mergus	478	Molestè ferre, molestiam afferre	224. 329
Meridies	184. 258. 374	Molestia	7. 224. 329. 334. 335
Meritorius	392	Molestus	329
Merops	428	Moliri	103. 110
Mero se obruere	291	Molitio	165
Merula	401	Molle, mollis, mollities	137. 432
Merum	140. 292	Molle esse, mollescere, molliri	137. 432
Messias	253	Momento	270. 419
Messis	403	Monachus, monialis	214
Meta frugum	60	Monedula	388
Metere	403		

	Pag.		Pag.
Monere	105. 197	Myrrothecidia	272
Monile	153. 268	Myrtus	90
Monimentum, monitor	109	Mystax	494
Monoceros	415		
Mons, montana	102. 165		
Monstrosus	412		
Monumentum	378		
Morari	11. 179. 237. 308. 310		
Morbo afficere, vel affici	152	NARLIUM	258
Morbus	133	Nam	209
Mors, mortuus	240	Nares	24. 270
Mortarium	79. 225	Narrare	259. 304
Morte afficere	239	Nasci	182
Mortiferus	24	Nasus	24
Morus	42	Natare, natatio	466
Mos	87. 492	Nates	464
Motiones	261. 383	Natio	20
Motus	262. 265. 438	Nativitas	182
Movere, moveri	154. 238. 264. 266. 276. 438	Nauclerus	117
Mucidum fieri	509	Navis	23. 303
Mucro	2. 226	Nausea	87. 107
Mugire	70	Nautæ	244
Mulcta, mulctare	333	Naziræus	268
Multrale	319	Nazireatus	ib.
Muli	183	Ne	16. 351
Mulier	14	Necdum	169
Mulieres	287	Necessarium	159
Multiplicare, ri	100. 205. 352. 414. 415. 453	Necesse habere	258
Multitudo	100. 204. 243. 415	Necessitas	386
Multum esse, multum, tus	415. 416	Ne forte	351
Mundare, mundities, munditia	163. 284	Negotiari	297
Mundationes	252	Negotiator	215. 297. 504
Mundum esse, mundari	108. 146. 165. 283	Negotiatio	245. 297. 400
Mundus	120	Negotium	76. 352. 368
Munerare	464	Nemo	15. 26
Muneribus afficere	333	Nemus	31
Munificus	261	Nepos, nepotes, neptes	46. 274. 385
Munire	40. 48	Nequam	326
Munitio	49. 82. 243. 318. 377	Nequaquam	16. 43
Munus	52. 247. 269. 286. 463. 465. 469. 475. 477	Nequitia	315. 326
Murmurare	228. 419	Nere	164
Murmuratio	229	Nervus	65. 202. 205. 382
Murus	35. 60. 138. 397. 463	Nethinæi	290
Mus	522	Netum	164. 392
Musica instrumenta	81. 111	Nexus	155
Mus montana	493	Nictare	497
Musca	103	Nidificare, nidus	400
Mussitare, mussitatio	89. 231. 419	Nigella	402
Mustela	152	Nigredo, nigrum	14. 24. 467. 468
Mustum	199	Nigrescere	467
Mutare, ri, mutare se	101. 136. 147. 239. 251. 487	Nihil	13. 26
Mutatio	156	Nihil quicquam	212
Mutuare, mutuari	227. 286. 308. 446	Nihilum	18. 44
Mutuatio, mutuum	257	Nimium	203
Mutum esse	159	Nisi	26. 43. 109. 227
Mutum fieri	18	Nisi quum	210
Myriadibus augeri	414	Niti	300. 490
Myrias	415	Nitidum esse	346. 377
Myrica	341	Nitidus, nitidum	37. 55. 146. 378
Myrrha	259	Nitor	165. 346. 348. 378
		Nitrum	291
		Nivescere	475
		Nix	475. 505
		Nobilis, les, nobilitas	155. 461

	Pag.		Pag.
Nocere	268	Obedire	484
Noctua	288	Obelisci	508
Nodi	396	Oberrare	454
Nomen	480	Obfirmare, ri, obfirmare se	21. 98. 126. 318
Non	43. 223	Obfirmatio	98
Nonaginta	511	Objicere	23. 409
Nondum	169	Objurgare	71
Nonus	511	Oblatio	247. 269. 285. 424
Nosse	175	Oblectari, oblectare se	146. 312. 331. 482
Nothus	240	Oblectatio, oblectamentum	146. 312. 331.
Notitia	176		489
Notum facere	ib.	Obligare	25. 119
Notus	177	Obligatio	25
Novacula	251. 509	Oblinere, ni	431. 458. 489
Novella, novellare	274	Oblivio	287
Novem	511	Oblivioni dare	471
November	216	Oblivisci	286. 471
Novilunium	121	Oblongus	52
Novus	ib.	Obloqui	76
Nox	231	Obmurescere	18. 79
Nox cæca	326	Obnubilare	313. 332
Nubes	125. 313. 332. 467	Obolus	73
Nuclei acinorum	155	Obrui	320
Nudare, nudari	159. 341. 365. 367	Obscurare, ri	159. 329. 338. 347. 390. 462
Nudare lectorio	402	Obscurè	390
Nudatio, nuditas	341. 342. 343	Obscuro	159
Nudius tertius	480	Obscuritas	288. 316
Nudus	343	Obsecro	22. 41. 255
Nullus	13. 26. 212	Obsepire	460
Numella	270	Obserare	278
Numerare	158. 216. 246. 361	Observare	89. 384. 435. 494
Numeratio	304	Observatio	485. 486
Numerosum esse	335	Obsidere	376
Numerus	216. 246. 247. 304	Obsidio	377
Numerus pluralis	414	Obsignare	161
Nummulus	73	Obsoletum	347
Numus	410	Obstetricare, obstetrix	182
Nunc	217. 255. 348. 350	Obstipare	335
Nunciare	54. 259	Obstruere	306
Nuncii præmium	54	Obstupefactus	78
Nuncium	54. 485	Obstupescere	391. 445. 483. 489
Nuncius	54. 224	Obsurdescere	157
Nundiri	318	Obtectio	146
Nundinari	297	Obtegere, obtegi	70. 146. 166. 215. 276.
Nurus	212		297. 303. 320. 328. 382. 384
Nutare	238. 249. 266. 497	Obtegmentum	70
Nutrire, nutricius, nutrix	20. 21	Obtemperare	484
Nux	4	Obtenebrare, ri	159. 338. 390
		Obtenebratio	159
		Obtestari	132
		Obthurare, ri	11. 145. 306. 342
		Obtinere	507
		Obtingere	260
		Obtortum	337
		Obtrectare, obtrectator, atio	15. 418
		Obtusum fieri	391
		Obvelare	319
		Obvenire	23. 260. 389. 406
		Obvertere	101
		Obviam venire	349
		Obumbrari	380
		Obvolvere	224
		Occare	456
		Occasio	33. 326

O

O	2. 41. 96
Obbrutescere	47
Obdere	401
Obdormire	200
Obducere, obduci	164. 221. 276. 297. 384.
	489
Obductio	384
Obdurare	126. 410
Obduratio	98
Obdurescere	299
Obedientia	194. 195. 485

	Pag.		Pag.
Occasione	68	Oppugnare	250. 586
Occasionem præbere	23	Optare	146. 371
Occasus	57	Optatum	146
Occidens	10. 340	Optimates	27. 159
Occidere	101. 259. 395. 440	Opulentia, opulentus	150. 484
Occisio	101. 240. 396. 440	Opus esse	158
Occisor	440	Opus	224. 507. 526. 544. 559
Occcludere	11. 62. 211. 298. 506. 536. 540	Ora	215. 491
Occlusio	556	Orare	299. 347. 556. 379
Occultare, occultum	115. 146. 167. 215.	Oratio	22. 556. 459
306. 354		Orator	229
Occumbere	37. 470	Orbari, orbatus	472
Occupare	251. 509	Orbes	67. 160
Occupatio	532	Orbis	68. 502
Occupatum esse	169	Orbitæ	310
Occurrere	25. 549. 406	Orbitas	472
Occursus	549	Ordinare	294. 512. 542. 494. 510
Ocellatio, ocellatum	451	Ordo	75. 165. 294. 542. 504
Octavus, octo, octoginta	484	Organum	509
October	58. 258	Oriens	114. 591
Oculus	521	Orientalis	591
Ode erratica	454	Orion stella	216
Odium	486	Oriri	114. 581
Odio prosequi	469	Ornamentum	155. 572
Odor	109. 265. 430	Ornare	529
Odoramentum	109	Ornus	50
Odorari	108. 430	Ortùs	114
Offendere, offendi, offendiculum, offensus	221. 260. 549	Os oris	511. 549. 351
Offerre	37. 260. 266. 524. 405	Os ossis	71. 355
Olea	108	Osculari, oscula	288
Oleum, oleum exprimerè	374. 484	Ossa comminuere	555
Olfacere	450	Ossifraga	565
Olim	389	Ostendere, ostendi, ostentare	176. 197. 411
Oliva, olivetum	108	Ostentum	191
Olla	297. 590. 597	Ostium	84. 569
Olus, olera	8. 198	Oves	371
Omnipotens	82. 454	Ovile	76
Omnino	15	Ovis	205. 428
Omnis	212	Ovum	42
Omphax	46	Oxycanthæ	53
Onager	341. 562		
Onerare	168. 330	P	
Onus	177. 272. 285. 593. 530	PABULUM, pabulum dare	44. 140. 302
Onustum	293	Pacem habere	479
Onyx	466	Pactiones	245
Opem ferre	319	Pactum	51
Operam dare	456	Paddan	549
Operari	506. 526. 559	Paganus	564
Operculum, operimentum	62. 216. 298	Pagi	46. 564
Operire, operiri	146. 215. 221. 228. 297.	Pagina	83
319. 329		Pagus	218. 564
Opes	7. 97. 150. 275	Pala	425. 451
Ophir	19	Palæ	188
Opificium	544	Palam	414
Opimum	50	Palanga	258
Opitulari	519	Palatha	75
Opobalsamum	386	Palatium	30. 42. 97. 166. 549
Oportunus	548	Palatum	150
Oppida	46	Palea	503
Oppignerare	538	Paliurus	505
Oppressio	250. 345. 353	Pallia	ib.
Oppressor	140. 345		
Opprobrium	154		

	Pag.		Pag.
Pallium	5. 68. 219. 249. 319. 420	Pectus	120. 125
Palma	508	Pecuarius	283
Palmes, palmites	83. 111. 301. 497	Peculium	293
Palmis distendere, palmis gestare	168	Pecus	37. 48
Palmus	ib.	Pediculi	214
Palpare	74. 239. 254	Pedissequa	279
Palpitare	297. 380	Pedites	418
Paludamentum	219	Pejerare	17
Palus	56. 202. 241	Pelecanus	392
Pandere	360. 367. 369	Pellex	230
Pangere fœdus	220	Pellici	369
Panis	230. 313	Pellis	66. 341
Papula	37	Pellucere	37
Papyri	341	Pelvis	4. 78. 218. 303
Par	381	Pendere	495
Parabola	254	Pendère	195
Parabolicè loqui	ib.	Penes	27
Paradisus	363	Penetrare	120
Parare, parari	110. 207. 246. 344. 346. 357. 390	Peniculamentum	83. 379
Paratus	97. 366	Penitus	212
Parcere	124. 138. 285	Penna	3. 281. 378
Pardus	276	Pensio	21
Parere	123. 181. 356	Pensum	149
Parietem struere	60	Penuria	106. 299
Paries	60. 75. 222. 397	Penuria	146. 255. 299
Pariter	9. 179	Penuriosus	298
Parium marmor	86	Peplum	169. 383. 420
Parma	297	Pepones	41
Paropsis	379	Per	311
Pars	117. 137. 149. 247. 359. 402. 473	Pera	233
Partes, particula	36. 354. 359. 485	Peragrare	383. 459.
Particularitas	482	Percelli	437
Partiri	137. 148. 365	Perceptio	38. 233
Partitio	137. 356	Percipere	38. 175. 411
Parturire	116. 122	Percunctari	50. 88. 446
Partus	182	Percurrere	459
Parum	112. 249	Percutere, ti	241. 260. 274. 442
Parvulus	169. 326. 384	Perdere, di	1. 45. 71. 76. 116. 302. 468. 481
Parvum esse	249. 396	Perditio	1. 45. 71. 117. 468
Parvus	112. 383. 396	Perditionis locus	1
Pascere, pasci	47. 107	Perdix	404
Pascha	359	Peregrinari	62. 383
Pascua, pascuum	220. 265. 437	Peregrinus	63
Passer	385	Perexiguum	384
Passus	368. 383	Perfectè, perfectio, perfectus	69. 212. 213. 276. 479. 507
Pastinari	312	Perferre	183
Pater	2	Perficere, ci	48. 69. 211. 212. 275. 440. 479. 507
Patruus	78	Perfidia, perfide agere	35
Paucum	112. 249. 384. 494	Perflare	286
Pavere	552	Perfluere	267
Pavimentum	225. 441	Perfodere, di	134. 147. 161. 168. 219. 284
Paulatim	249	Perforare, ri	134. 283. 435
Pavones	505	Perforatio	283
Pavor	63. 344. 352	Perfringere	452
Pauper	135. 199. 332. 426	Perfuga	356
Pauperari, paupertas	199. 426	Perfugium	144. 266
Paupercula	332	Perfundere, di	44. 193. 261. 276
Pauxillum	485	Peribolus	337
Pax	480	Periclitari	298
Paxillus	202	Periculum facere	276
Peccare, peccatum	126. 127	Perimere	468
Pecorosus locus	371		
Pectorale	159		

	Pag.		Pag.
Perinde ac	81	Pingere	572
Perire	1. 289	Pinguescere	88. 152. 169. 484
Periscelis	583	Pinguis, pingue	50. 88. 484
Peristylum	291	Pinguedo	88. 132. 484
Peritus	131. 232	Pingua	258
Permanere	63. 122. 199. 329	Pinnæ	273
Permittere	184. 273. 290	Pinnæ piscium	301
Permutare, permutatio	259	Pipire	585
Pernicies	45. 410	Piscari, piscator, piscatio	78
Pernoctare, pernox	42. 228	Piscina	55
Perpendere	505	Piscis	78
Perpendicularum	3. 23. 495	Pistillum	325
Perplexitas	38. 293. 453	Pistor	26
Perplexum reddi	497	Pix	113. 218
Perquirere	44. 50. 88	Placare, placatorium	218
Perrumpere	49. 102. 365	Placenta	154. 208. 313
Perscribere	221	Placentas coquere	225. 313
Perscrutari	147. 150	Placere	146. 201
Perscrutatio	147. 150	Plaga	118. 260. 274. 348. 423
Persecutionem pati	420	Plaga corrodens	553
Persequi, persecutio	84. 421	Plagæ venatoriæ	153
Persolvere	479	Plagis afficere	260
Personare	360. 437	Planctus	23. 302. 422
Perspicere	411. 471	Planetæ	268
Perstare	329	Plangere	23. 502. 422
Perstillare	84. 266	Planities	12. 201. 210. 495
Perstrepere	96. 100. 437	Planta	217. 272. 501
Persuadere, ri	296. 369	Plantare	272. 501
Perterrere, ri	48. 151	Planum	201
Pertexere	538	Platanus arbor	543
Pertingere	241. 260	Platea avis	592
Perturbare	36. 48. 323. 380	Platea	124. 427
Pervadere	380	Plaudere	78. 303. 442
Pervenire	37. 96. 240. 241. 260	Plaustrorum ambitus	310
Perversè agere	314	Plaustrum	310. 317
Perversitas	101. 300. 314. 318. 329. 336. 338	Plausus	78. 489
Pervertere	500. 303. 314. 318. 338. 457	Pleiades	210
Pervestigare	147. 150	Plenitudo	243
Pervestigatio	150	Plenum esse, plenus	ib.
Pes	418	Plicatura	353
Pedes	360	Ploni	355
Pessimus	34	Plorare, ploratus	422
Pessulum obdere	278	Pluere	73
Pestis	76	Pluma	281
Petere, petitio	46. 47. 50. 446	Plumbum	334
Petra	210. 300	Plurimum	416
Petuleus	259	Pluvia	73. 241
Pexum	409	Pluvia tempestiva	197
Pharetra	31. 506	Pluvia serotina	233
Phrygionicum	442	Pluviæ cohibitio	49
Phthisis	467	Poculum	208
Pica	12	Pocillator	495
Picare	218	Podex	156. 367
Pictum, pictura	253. 471	Pœnâ afficere, pœna	333
Piger	335. 349	Pœnitere, pœnitentia	270
Pigmentarius	442	Polire	231
Pignerare, ri	116. 308	Pollex	37
Pignus	117. 303. 340	Pollubrum	4
Pigrari, pigritia	335	Polluere	56. 167
Pila, pilata acies	206	Pollutum pollutio	167
Pilus, pilosus	490. 491	Pomarium	365
Pilos evellere	252	Pomum	218. 509
Pincerna	495	Ponderare	495. 509
		Pondo, pondus	3. 247. 272. 356. 495

	Pag.		Pag.
Pone	10	Præfractus	140
Ponere ovum	244	Prægnans	102
Ponere	290. 459. 460. 464. 472	Præire	389
Ponto	509	Prælium	405
Popana	208	Prælongus membro	499
Poples	432	Præmium	377
Populus 20. 225. arbor	329	Præmittere	477
Porca	506	Præmonere	105. 197
Porcus	126	Præmunio	130. 377
Porphyrites	56	Præparare, ri	110. 181. 207. 246. 357
Porrigere	200. 250. 372	Præponere	290. 464
Porrigo	291	Præpotens	455
Porrum	149	Præputiatum esse, præputium auferre	342.
Porta	84. 490. 511	343	
Portare	285. 293	Præscindere	154
Portentum	191	Præscribere	222
Porticus	19	Præscriptum	ib.
Portio	55. 117. 137. 149. 247. 371. 473	Præsepe	3. 29
Portus	122. 146	Præses	352
Posse	181. 206	Præsidium	375
Possessio	10. 157. 199. 269. 400	Præstans	164. 413
Possidere, possidendum relinquere	10. 145.	Præstantia	203
198. 269. 399		Præstare, ri	290. 393
Post, postea, posthac	10. 55	Præstigiæ	221
Posterior, posteritas	10. 11	Præstigiari	322
Postis	20. 107	Præstigiatrix	221. 322
Postquam, postremò	10. 11	Præstigiator	11. 221. 322
Postridiè	241	Præstitus	192.
Postulare	50	Præsul	259
Postulatio	47. 50. 447	Præter	26. 43. 45. 109. 124
Potens	3. 58. 555. 510	Præterire	156. 308. 311
Potentia	7. 58. 145	Præterquam	45. 124. 227
Potestas	15. 173	Prævalere	57. 125. 181. 510
Potiones	495. 501	Prævalidus	29
Potiùs	202	Prævaricari	55. 249. 368
Potare, potus	495. 501	Prævaricatio	249. 368
Præ	246	Prævenire	389
Præcedere	98	Prævidere	125. 411
Præcentor	232	Pravitas, pravum	91. 228. 536
Præceps	7. 403	Precari	132. 356
Præceptum	374	Precatio	556
Præcidere	43. 50. 135. 221. 401	Prehendere	10. 509
Præcipere	375	Premere	7. 25. 81. 230. 261. 376
Præcipitare	197	Pressor	212
Præcipitari	237	Pressura	516. 376
Præcipitium	87	Prester	109. 498
Præcipuum	413	Pretiosum esse	195. 235
Præcisio	401	Pretiosus, pretium	195. 241. 262
Præcludere	293	Pridem	589
Præclusus	11	Primarius, um	413
Præco	219	Primipara	43
Præcordia	165	Primitiæ	43. 415
Præcox fructus	45	Primogenitum, tura	43
Præcurrere	426	Primordia	413
Præda	40. 161. 313. 479	Primores	220. 358. 413
Prædari	40. 170. 313. 478	Primùm	415
Prædicare se	22	Primus	9. 390. 415
Prædicatio	404	Princeps 169. 259. 261. 285. 353. 358. 402.	
Prædo	582	427. 465	
Præesse	281. 281	Principes	277
Præfectura	254. 362	Principale	464
Præfectus	192. 277. 281. 298. 561. 567	Principatum tenere	463. 499
Præfectus aula	298	Principatus	414. 498
Præficere	246. 362	Principium	135. 415

	Pag.		Pag.
Prior	390. 415	Prominentia	41. 319
Priscum	389	Promptuaria	106. 298
Privari	361	Promptus	237
Privatio	313	Promulgare	15. 485
Priusquam	169. 358	Promus	246
Pro	136. 337. 504	Pronunciare	41. 485
Probari	201. 276	Pronunciatio	231
Probatio	40. 276	Pronunciatum	50. 41. 192
Probro officere	60. 144. 147. 153	Propagare	274
Probrum	144. 341	Propago	85. 111. 191. 273. 477. 497
Procedere	87. 182. 191. 383	Prope	28. 350. 405
Procella	109. 302	Propendere	459
Procellere	302	Propheta, tare	125. 257
Proceres	367	Prophetia	257
Processus aquarum	171	Prophetia onerosa	285
Processus	191. 383	Propinquitas	448
Procidere	280	Propinquus	9. 405. 448
Proclamare	15. 219. 404	Propitiatorium	218
Proclamatio	404	Proponere	459. 460
Proceton	294	Propositum	373
Procul abesse	429	Propter 6. 68. 76. 77. 188. 246. 250. 310.	
Procul amovere	262	511. 324. 337. 358. 373. 475. 504	
Proculcare	59. 432	Propterea	188. 208. 250. 310. 325
Procumbere	220. 293	Propterea quòd	337. 504
Procumbere in genua	52. 465	Propugnaculum	82. 250. 377. 386
Prodesse	183. 298. 379. 458.	Prorogare, ri	29
Prodigium	191	Prorogatio	ib
Prodigere facultates	40. 160	Prorsus	212
Prodigere	61. 191	Proruere	280
Producere, ci	29. 324. 351	Prosequi	420
Producere abundè	498	Prospectare	496
Productio	192	Prospectus	125. 496
Profanare, ri	154. 145	Prosperari	379. 472
Profanus	145	Prosperitas	479
Profectio	98. 278	Prospicere	124. 411. 454. 471. 496
Profectò	7. 15. 16	Prosternere	220. 280. 299. 465. 470
Proferre	142. 285. 351. 431	Protegere, gi	70. 146. 297
Proficere	188. 379	Protectio	146
Proficisci	8. 96. 278	Protendere	254
Profligare	100	Protrahere	29. 128. 254
Profluere	105	Protrudere	142
Profluvium	105. 395	Provenire	264. 381
Profugere	51. 261	Proventus	37. 171. 264. 309
Profugus	52	Proverbium	254
Profundè e	193. 260. 493	Providere	125. 411
Profundere bona	40. 106	Providentia Dei	454
Profunditas	330. 375	Provincia	11. 80
Profunditates	496	Provisio	125
Profundum esse	330. 375	Provocare	257
Profundum petere	380	Prout	32
Progenies	182	Proximus	351. 436
Progerminare	264	Prudens, prudentia	38. 473
Progignere abundè	498	Pruina	218
Prognati	191	Pruna	64. 159. 353. 444
Progredi	182. 191. 383	Prurigo	153
Progressus	98	Psallere	110
Prohibere	248	Psalmodia, psalmus	111
Prohibitio	356	Psalteria	359
Projicere	165. 174. 197. 280. 453. 478	Psittaci	505
Projectura	41. 319	Psora scabies	71
Prolatio, prolatum	41. 192	Pubertas	364
Proles	182	Publicè	414
Prolongare, ri	29. 128	Pudefacere	39. 147. 213
Proloqui	21. 76	Pudore suffundi	147. 213

	Pag.		Pag.
Radere	66. 241	Refractarius	305
Radiare	407	Refrigeratio	408
Radices agere	499	Refugium	144. 397
Radii rotarum	160	Regerminare	364
Radix	337. 499	Regia	42. 97
Ramentum	65	Regina	245
Ramosus	553	Regio	11. 50
Ramus 55. 46. 218. 501. 505. 533. 349. 563. 404. 466		Regnare	244
Ramus summus	22. 582	Regnum	245
Ramus tener	186	Regula	402
Ramusculus	505	Regulus	585
Rana	586	Rejicere	112. 565
Rancidum fieri	18	Relinquere, qui	184. 200. 518. 448. 451
Rapere	63. 128. 161. 170. 588	Reliquiæ	356. 448
Rapiditas, rapidus	553	Reliquium	448
Rapina	63. 64. 159. 161. 170	Reliquum facere, vel fieri	202. 447
Rarus	195	Remanere	202. 447
Ratis, rates	77. 439	Remex	460
Ratio 26. 87. 149. 158. 168. 492. 504		Remigare	161
Ratiocinium	158	Remissio	285. 299. 439
Ratione	76. 375	Remissus	439
Reatus	51	Remittere, remitti	299. 458. 451. 477
Rebellare, rebellis, rebellio 251. 505. 568. 456		Remotiones	311. 429
Recalcitrare	47	Removere, ri	47. 89. 188. 296
Recalvaster	57. 68	Remus	460
Recedere 195. 228. 261. 266. 277. 284. 457		Renes	165. 212
Recens	121. 230	Renovare	121
Recensere, recensio 180. 504. 505. 561. 562		Renuere	255. 305
Recessio	296	Renunciare	259
Receptus	144. 597	Repagula	308
Recipere se	144. 244	Repagulare	ib.
Recipere	25. 288	Repagulum	51
Recludere	501	Repellere	112
Recognoscere	275. 561	Rependere	69. 457. 479
Recondere	28. 167. 215. 584	Repentè	368. 370
Reconditus thesaurus	585	Repere	435
Recordari	83. 108	Reperire	250
Recreare se	44	Replere, ri	245
Recreari	50. 430	Reponere, ni	27. 271. 184. 584. 457. 460
Recta ire	201	Reportare	285. 457
Recti	208	Reprehendere, reprehensio	181
Rectificare	201. 505	Reprimere se	27. 449. 495
Rectitudo	201. 221. 274	Reprobare	235
Rectum esse, rectum 90. 201. 208. 221. 274		Reptare, reptile	434. 498
Recubare, recumbere	417. 470	Repudium	220
Reddere 177. 290. 457. 479		Reputare	158
Redemptio	56. 218. 349	Requies	265. 419. 453
Redimere	56. 104. 349	Requiescere	265. 495
Redimicula	410	Requirere	47. 50. 361. 446
Redire	91. 457. 505	Res	76. 368
Reditus	37. 458	Res amissa	1
Redormire	200	Resarriri	312
Reducere, ci	171. 457. 458	Resartum	166
Redundans membro	498	Rescissio	85
Redundare	505. 512	Rescribere, rescriptum	222
Referre	69. 259. 324. 457	Resecare	48. 65
Reficere se pastu	51	Reservare	27. 485
Refigi	347	Residentia	199
Reflectere se	16. 271	Residere	122. 141. 265
Reflexum esse	408	Residuum	356. 448. 497
Reflorescere	564. 582	Residuum fieri	447
Reformidare	173	Residuum esse	497
		Respiciere	124. 357. 411. 454. 489. 496
		Respirare	281. 422

	Pag.		Pag.
Sanniones	252	Scutica	459
Santali	6	Scutum	70. 382
Sapere, sapiens esse	151	Scephus	57
Sapiens, sapientia	ib.	Secare	64. 72
Sapor	168	Secedere	260. 271. 296
Sapphirus	504	Secretum	295. 427
Sarculum	157. 515	Sectari	420
Sardonyx	457	Sectio	55
Sarmenta	275	Seculum	152. 312. 328
Sarriri	312	Secundæ, secundina	476
Sartago	119. 500	Secundari	379. 472
Sartor	122	Secundatio	475
Satagere	456	Secundò, secundus	487. 488. 508
Satan	469	Secundùm	524. 550
Satellites	162	Securis	71. 221. 355. 406
Satiari	451	Securitas	41
Satis	81. 250. 414	Sed	5. 15. 20. 55
Sativum	115	Sedare, ri	79. 495
Satrapæ	11. 505	Sedere	199. 202
Satum	291	Sedile	432
Satur, saturari, saturitas	451	Sedes	42. 199. 208
Sauciari	48. 154	Sedimentum	496
Scabellum	90	Seducere, ci	286. 296. 369
Scabere se	71	Sedulò	5
Scabies	185. 305	Sedulus esse	154. 494
Scabie afficere	505	Seges	394
Scala	500	Segmentum	56. 48. 64. 355
Scalæ	475	Segregari	355
Scalpere se	71	Selah	299
Scalprum	150. 586	Selectus	27. 41. 53
Scandere	278. 524	Seligere	40. 50. 55
Scapula	222	Sellæ parturientium	5
Scapus	400	Semen, sementis, seminare	114
Scatebra, scaturigo	67. 258. 595	Semicinctum	368
Scaturire	258	Semicorus	254
Scelus	110	Semita	289. 450
Sceptrum	449. 497	Senatores	5
Schilo	476	Senescere, senex	115
Scientia	176	Seniores	ib.
Scindere	49. 64	Senium, senectus	115. 212
Scintilla, scintillare	108. 205. 282. 444. 448	Sensim	11
Scipio	271. 356. 490	Sensus	168
Scire	175	Sententia	168. 176. 368
Scirpus	69	Senticetum, sentis	485
Sciscitari	88	*Sentire	38. 430
Scissuræ	435	Seorsum	55
Scopæ	162	Separare, separari, separatus	36. 262. 268.
Scopulæ	284	355. 562	
Scopulus	301. 488	Separatio	262
Scopus	549	Sepelire	588
Scoria	297	Sepes, sepire	60. 460
Scorpio	557	Sepimentum	460
Scortari, scortatio, scortum	111	Seponere	27
Seriba	504	Septem	450
Scribere	221	September	15
Scrinium	10	Septentrio	584
Scriptura, scriptura	222	Septies, septimus, septuaginta, septuplum	450
Scriptura sacra	405		
Scrupi, scrupus	148. 249	Septimana	450. 455
Scrutari, scrutationes	56. 147. 504	Sepulchrum	79. 389. 446. 447
Sculpere, sculptile	150. 359. 369. 598	Sequi	98. 420
Sculpturæ	370. 598	Sera	278
Scuta	478	Serenitas, serenum	51. 377
Scutella	379. 401. 409	Serere	114

	Pag.		Pag.
Serica	499	Situm esse	193. 376
Sericum	253	Sive	6
Series	75. 165	Smaragdus	53. 353
Sermo 22. 74. 90. 234. 245. 332. 368. 485.		Smegma	53
491		Soboles	416
Serotina	320	Sobolescere	273
Serotina semina	26	Socer	2. 138. 161
Serpens	270	Sociari, societas, socius 118. 214. 331. 435.	
Serra, serrare	64. 73	436	
Servare	200. 272. 282. 485	Socrus	138
Servire	306. 355	Sodalis, sodalitiū	118. 436
Servitus	307. 486	Sol	139. 153. 486
Servitūtem imponere	307	Solari	269
Servus	ib.	Solennitas	188
Sessio	199	Solertia	110
Sex, sexaginta	500	Solertiae	117
Sextare, sextarius, sextus	227. 500	Solicitare	281
Si	18. 19. 100. 227	Solicitudō, sollicitū esse	74. 151. 351
Sibilare, sibilus, sibilando advocare	498	Sollicitus	154
Sic	206. 210	Soliditas	409
Sica	441	Solidum	193
Siccare, siccari	150	Solitariū agere, solitarius	35. 344
Siccitas	49. 150. 223. 378	Solitudo	200. 340. 445
Siccitates	151. 155	Solium	215. 220
Sicca loca	155. 378	Solvere, solvi	237. 291. 369. 479. 497
Siccus	150. 172	Solūm, solummodo	35
Siclus	495	Solum terræ	195. 408
Sicut	52	Solus, solitariè, solitarius	35
Sideratio	380	Somniare, somnium	135
Sidus	268	Somnolentū esse	97
Sigillum	161	Somnus	200
Signa cœlestia	268	Sonare	454. 485
Signare	161. 301. 503	Sonitus	100. 392
Signifer	277	Sonum edere	360. 485
Signum	8. 34	Sonus	392. 485
Silentium	79. 85. 157. 158	Sopiri	420
Silentium indicere	85	Sopor	ib.
Silere	79. 84. 85. 101. 501	Sorbere	68. 328
Silix	135	Sordes	191. 297
Simia	594	Sordidi	191
Similago	300	Soror	10
Similem esse, vel effici	254	Sors	71. 352
Similiter	208	Spatiosum, spatium	173. 423
Similitudo	46. 65. 85. 239	Spargere, spargi 36. 40. 113. 115. 267. 280	
Similitudines proponere	85	Spathæ	218
Simplex	369	Species	111. 168. 242. 412. 502
Simplicitas	ib.	Speciosa	190
Simpulum	303	Spectare	357. 427. 452. 496
Simul	9. 179	Specula	23. 40. 66
Simulachrum	301. 334. 335	Speculari	384
Simus	153	Specularia	486
Sindon	294	Speculatio	384. 499
Sine	45. 223	Speculum	66. 584. 412
Sinere	184. 290. 439. 451	Spelta	216
Sinister, sinistra, sinistrare	482	Spelunca	342
Sinus	130	Sperare	144. 179. 452
Siquando, siquidem	19	Spernere	38. 39. 235. 256. 446
Sistere, sisti	192. 193. 260. 329. 405	Spe destituere, spem abjicere	171
Sistra	266	Spem facere	179
Sitarchus	192. 281	Spes	179. 216. 392
Sitibundus	322	Spica	1. 219. 450
Siticulosus locus	378	Spicæ	246
Sitire, sitis	381	Spicilegium	233
Situla	83	Spiculum	433. 450

	Pag.		Pag.
Spina	120. 122. 297. 300. 382. 395	Stirps	357. 469
Spina dorsī		Stola	219
Spirans		Stolidus, stoliditas	216. 298
Spirare		Stragula, stragulæ	205. 277. 419
Spiritualis, spiritus		Stramen	410. 503
Spithama		Strangulare, strangulatio	143. 144
Splendere	37. 105. 259. 264. 408	Stratum	193. 432. 438. 470
Splendidus, splendor	37. 99. 105. 106. 191. 259. 264. 374	Strenuitas	150
Spoliare, spoliari	282. 367. 388. 478	Streperē, streperi	100
Spolium	313. 479	Strepitus	96. 100. 392. 445
Sponda	344	Strictura	284
Spondere	338	Stridere	155
Sponsa, sponsalia	161. 212	Striga	352. 353
Sponsio	340	Strigilis	252
Sponsionem stipulari	22	Strigumentum	63
Sponsus	161	Stringere gladium	369. 480
Spontanea oblatio, spontaneus	261	Stringi, strictum	206
Sponte	ib.	Strix	231
Sponte crescens	297. 303. 467	Structura	46
Sponte dare	261	Struere	342
Sporta	78	Strues	75. 342
Spuere	198. 442	Studium	146. 226. 440
Spuma, spumare	151. 402	Stultè agere, stultescere	170. 216. 257
Spurius	240	Stultum reddere	298
Sputum	443	Stultus, stultitia	7. 169. 216. 258. 298
Squama	410	Stupa	279
Stabile	347. 393	Stupere	445. 489
Stabile esse	20. 207	Stupor	485. 506
Stabilire, stabiliri	20. 207. 329. 393	Stylobates	5
Stabulum	29	Stylus	386. 449
Stacte	228. 272	Stylus scriptorius	152. 319
Stagnum	4	Suave esse	246. 255. 338
Stamen	501	Suavis	338
Stannum	36	Sub	104
Stare	192. 329. 393	Subdere	420
Statera	9. 336	Subducere, ci, subducere se	140. 324
Statio, status	192. 193. 208. 281. 329	Subfulvum	198
Statua	193. 281	Subigere	205. 217. 218. 331
Statuæ subsidiales	139	Subjicere	205. 217. 439
Statuere, statui	22. 149. 154. 184. 192. 193. 307. 329. 393. 460	Subitò	369
Statum	20	Subjugare	205
Statuminare	310	Sublevare	225
Statura	394	Subligaculum	353
Status	192. 329	Sublime	424
Statutum	149. 393	Submergere, gi	163. 495
Stella	210	Submissus, submittere	439. 493
Stellio	251	Subrubidus	5
Stercus	31. 67. 74. 85. 191. 366	Subsannare, subsannatio	239
Sterilis	337	Subsilire	83. 112. 220. 291. 352. 401. 441
Sterilitas	49	Subsistere	85. 329. 393
Sternere	119. 193. 299. 420. 438. 441	Substantia	97. 200. 393. 433
Sternutare	107. 320	Substantiale	200
Sternutatio	320	Substernere	193. 420. 438
Sterquilinum	31. 85	Substructio	193. 380
Stertere	97	Subtegmen	338
Stibium	351	Subter	504
Stigma	400	Subtrahere	70. 72. 159
Stilla, stillatio	84. 114. 450. 272	Subtrahere so	136
Stillare	83. 267. 272. 343. 438	Subtus	438
Stimulus	87. 232	Subvehere	324
Stipula, stipulæ	100. 410	Subversio	101
Stipulas colligere	410	Subvertere	102. 318
		Subviride	198
		Subula	441

	Pag.		Pag.
Tenebræ	159. 288.	Topazius	254. 353
Tenebrari, tenebras efficere	159	Torcular	75. 194. 552
Tener	432	Tormina	117. 377
Tenere	10. 126.	Torque cingere	335
Tenerum auris	508	Torques	152. 248. 333. 415
Tentare, tentatio	276	Torrens	27. 269
Tentorium	6. 494	Torrere, torrefacere	397
Tentorium tendere	6	Torridus locus	497
Tenuë, tenuis	83. 86. 382. 443	Torris	6
Terere	44	Torta	210. 379
Tergere	252. 398	Tortuosa, tortuosum	91. 337
Tergum	56. 61	Tostum	379. 397
Terminare, terminatio	57	Totum	212
Terminus	26. 57. 67. 122. 502	Trabes, trabs	56. 217. 306. 307. 406
Terrâ	5. 30. 132. 172	Tracta	210
Terrefacere, terreri	36. 48. 81. 161. 344	Tractare	509
Terribilis, terrificus	13. 81	Tractio	254
Terror	13. 56. 48. 162. 344. 357	Tractum	466
Tersum	346	Tractus	117. 173. 254. 267. 356
Tertiare, tertiani, tertius	480. 506	Tradere, traditio	177. 236. 242. 249. 250. 275. 290. 295
Tessella, tessellatum opus	451	Traducere	308
Testa	157	Trahere	72. 254. 296
Testari	313	Trajicere	285
Testiculus	31. 352	Trama	338
Testificari	313. 351. 457	Trames	490
Testimonium, testis	31. 313. 457	Tranquillitas	476. 495
Testudo	138. 372	Tranquillè agere, tranquillum esse, tranquil- lus	447. 475. 495
Testus	210	Trans	308
Texere, textor, textoris radius, textura	28	Transcribere	347
Thalamus	146. 363. 502	Transcurrere	51
Thesaurarius	58. 298	Transferre, ri	165. 278. 308. 311. 347
Thesaurum colligere, thesaurus	27. 70. 167. 215. 298	Transfigere, gi	51. 55. 86. 168. 283
Thrasones	100	Transfodere	86. 168
Thronus	215. 220. 363	Transfossio	86
Thummim	507	Transilire	83
Thuribulum	160. 396	Transire	98. 136. 308. 310. 358. 379
Thus	225	Transitus	136. 308. 309. 359
Thyina ligna	17	Transmittere	308. 477
Thymiaterium	396	Tremere	107. 152. 356. 435. 457
Tiaræ	57. 303. 348	Tremor	151. 357. 430. 435. 437. 444
Tibia	134	Trepidare	146. 151. 503
Tibicinare	ib.	Trepidatio, trepidus	119. 151
Tignum	217. 406	Tres	480. 506
Timens, timidus	175. 196	Tribula	54. 155. 251
Timere	62. 81. 107. 122. 196. 421	Tribuli	53
Timor	196	Tribulus	88
Tinea	301. 346	Tribunitius, tribunus	480
Tinctura, tinctus	140. 372	Tribus	271. 449
Tingere	163. 372	Tributum	44. 248
Tinnire	380	Tributum exigere	261
Tintinabulum	360	Triens, triental	480
Tintinabula	380	Triennis	ib.
Titubare	119. 351	Triginta	480. 506
Titubatio	119. 351	Tripertiri	480
Toga	5. 368	Triplicare	ib.
Tollere	25. 107. 232. 272. 276. 285. 296. 324. 425	Tripudiare	119. 154
Tonare	437	Tristis	335
Tondere	63. 216	Tristem esse	25
Tonitru	393. 437	Tritura, triturare	80
Tonsio	4	Trullæ	160
Tonsor	66	Truncare	403
Toparchæ	277	Truncus succisus	64

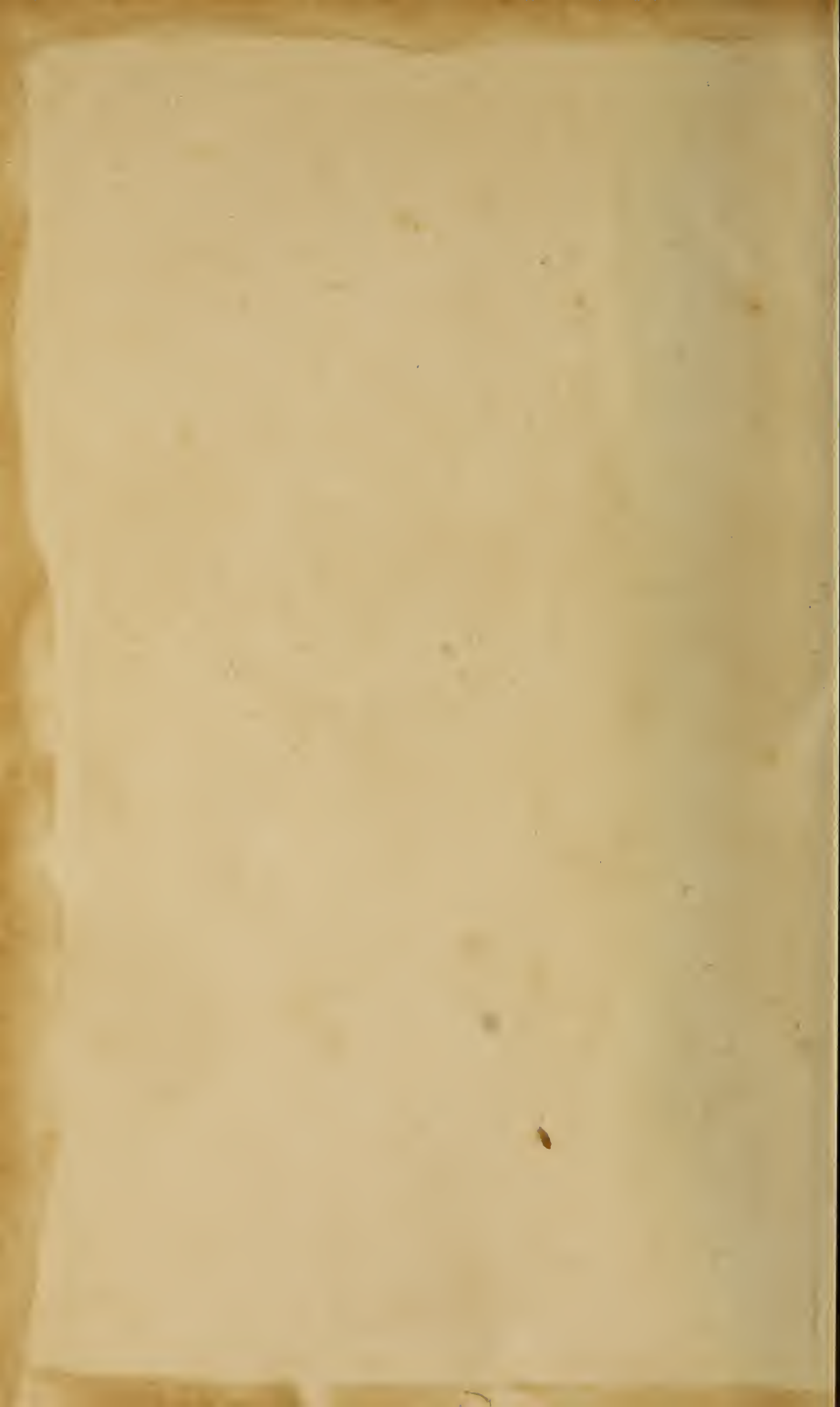
	Pag.		Pag.
Trutinæ	9	Ubicunque	32
Tu	23	Vectæ claudere	308
Tuba, tubicinare	149	Vectes	35
Tubus	333	Vectigal	98
Tudes	100	Vectis	51. 221. 238. 241. 303
Tudicula	79	Vehemens	126. 252. 318
Tuguriolum	229	Vehementer	126. 235
Tugurium	298	Vehi	431
Tumens	47. 372	Vehiculum	432
Tumex	118	Vel	6
Tumidum	372	Velamen	295
Tumor	285	Velle	2. 97. 146. 170. 371. 440
Tumultuari, tumultuatio, tumultus	96. 100.	Vellus	63
419. 445. 446		Velox	398
Tumulus	60. 473. 506	Velocem esse	397
Tunc	5. 8	Velum	295. 364
Tundere	79. 225	Venale	242
Tunica	222	Venari, venatio venator	373. 374
Turba	25. 100. 117. 295	Vendere	242
Turba miscellanæ	338	Vendicare	56
Turbare, turbatio	36. 83. 96. 323	Venditio	242
Turbidum	140	Venenum	180. 413
Turbine abripi, turbo	296. 302. 430	Venire	35. 37
Turma	29. 58	Venter	41. 64. 406
Turmatim convenire	58	Ventilabrum	114
Turpitude	341	Ventilare	113. 266
Turpitudine afficere	258	Ventrale	197. 368
Turris	60. 294. 386	Ventriculus	387
Tusio	99	Ventus	423
Tympanum, tympanistria, tympanizatio	509	Vepres	460. 470
Tyrannus	344	Vepretum	279. 470
		Verax, veraces	21
		Verba facere	245
		Verberare	260
		Verbum	22. 76. 77. 245. 368
		Verè	16
		Verecundus	382
		Verenda	341
		Veredarii	220
		Vergiliæ	210
		Verificari	20
		Veritas	21. 410
		Vermis	506
		Verruca	172
		Versari, versatile	292
		Versatilis	101
		Versicolor	372
		Versus	16
		Vertagus	114
		Vertere	101. 357
		Vertere se	292
		Vertere se huc illuc	232
		Vertex	389. 413
		Verticulum	221
		Verum, veruntamen	3. 7. 53
		Vesci	230
		Vesicula gutturis	412
		Vesper, vespera	338
		Vesperascere	ib.
		Vesperæ duæ	339
		Vespertilio	319
		Vespillo	505
		Vestes mutatoriae	137
		Vestes pretiosæ	53

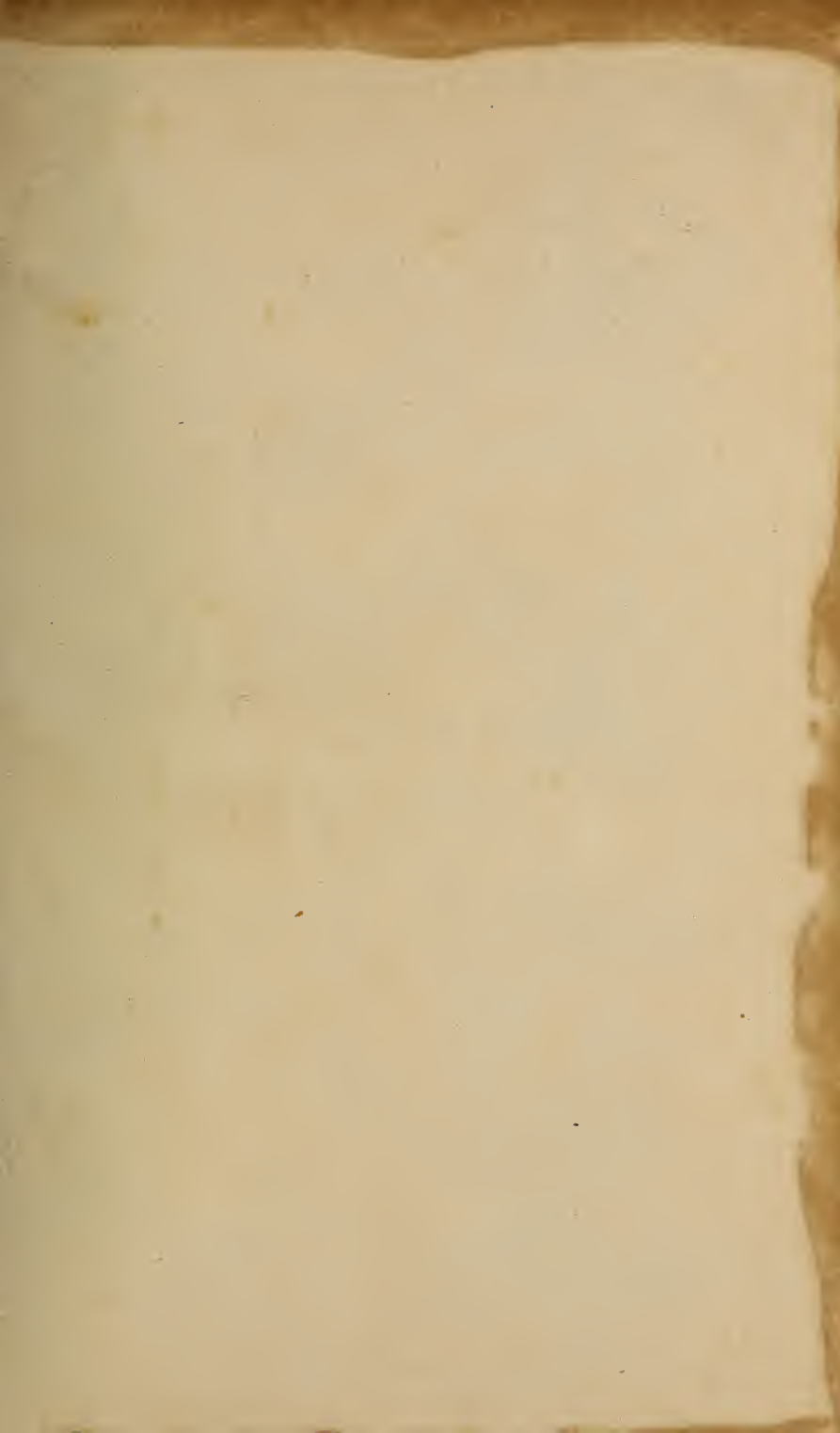
V

Vacca	362
Vacillare	238. 249. 266. 351
Vacuare	49
Vacuus	38. 431
Vadum	181. 303
Vagari	78
Vagina	262
Vagum efficere	296
Vagus	8. 265. 266
Valdè	235
Valedicere	52
Validum	193. 205
Validus	3. 5. 14. 21. 27. 58. 126. 205. 318.
535.	
Vallis	49. 64. 269. 330
Valvæ	84. 380
Vanitas	7. 89. 457
Vannus	431
Vanum fieri	89
Vapor	12
Variari	486
Varium	337
Vas	212. 235
Vastare, vastari	31. 150. 281. 373. 445. 455
Vastatio, vastator, vastitas	150. 151. 445. 455
Vaticinari	257
Uber	77
Ubi	6. 12. 32. 350

	Pag.		Pag.
Vestiarium	254	Viror	198. 250
Vestigium, vestigia	87. 336	Virtus	12. 58. 130
Vestimenta detrita	244	Virum præbere se	14
Vestimentum	55. 226. 480. 482	Vis, vires	7. 14. 150. 159. 207. 255. 240
Vestire	226	Viscera	249. 428
Vestis	55. 226. 480. 482	Visio	125. 412
Vestitus	226	Visitare	361
Veteramenta	44	Visitatio	ib.
Veterascere	44. 200. 347	Visus	412
Vetus	44. 200	Vita	128. 150. 281
Vexillum, vexillum erigere	76. 277	Vitæ sustentatio	129
Via	29. 87. 98. 450	Vitellus	155
Via trita	500	Vitiare, vitiari	167. 454
Viaticum	29. 374	Vitiligo	37
Viator	29	Vitiosus membris	153
Vibrare	262	Vitis	71. 456
Vice	247	Vitis generosa	499
Vicinus	474	Vitium	239
Victima	104	Vitrum	108
Victus	129	Vitta	83. 370
Vicus	124. 218. 462	Vitula, vitulus	510
Videndum exhibere	411	Vivax, vivida	129
Videns, propheta	125. 412	Vivens, vivere, vivificare, vivum conservare, vivum	128. 129
Videns	362. 412	Ulcisci	284. 365
Videre	124. 321. 411	Ulcus	107. 466
Viduitas, vidua, viauus	19	Ullum	212
Vigesimus	346	Ultimum	11
Vigil	517	Ultio	284. 365
Vigiliæ	486	Ultra, ulterius	98. 308
Viginti	346	Ultro	97
Vile esse	106. 397	Ulula	11. 332
Villescere	397	Ulva	10
Vilipendere	106. 258	Umbilicus	165. 499
Vilissimus	398	Umbo, umbones	478
Vilitas	106. 397	Umbræ	380
Villa, villæ	46. 128. 218	Umbram facere	166
Vim facere	159	Umbrosus	371. 380
Vincere	281	Una	9. 179
Vincire	25. 113. 218	Unaquæque	14
Vinctus	25	Uncinus	103
Vinculum, vincula	25. 155. 187. 382. 396	Unctio	253. 254
Vindemia, vindemiare, vindemiator	48. 233	Unctus	253
Vindex	56	Uncus	103. 122
Vindicare	56. 284	Unde	12
Vindiciæ	56	Undecim, undecimus	346
Vindicta	284	Unguentarius	442
Vinea, vinitor	219	Unguentum	442. 484
Vinum	140. 141. 180. 292	Ungue secare	246
Violæ	79	Unguis	169. 386
Violentia, violentiâ uti, violentus	159. 344.	Ungula	365. 386
366		Unicornis	413
Vipera	26	Unicus, unigenitus	179
Vir	14. 58	Unio, Margarita	358
Vira	14	Unire se	9
Virens	1. 330. 437	Universaliter, universum	212
Vires	7. 130. 173. 189. 335	Universitas, schola	199
Virescere	437	Unus	9. 346
Virga, virgula	128. 271. 449	Unusquisque	14
Virgo, virginitas	55. 327	Vocare	404
Virgultum	157. 279	Vociferari, vociferatio	15. 174. 246. 375.
Viri	24	385. 430. 461	
Viribus defectus	349	Vola	217
Viride, viriditas	193. 230. 437	Volare	74. 165. 281. 316
Virilitas	492		

LIBRARY OF CONGRESS

0 027 249 378 9